BREVIARIUM

JUXTA RITUM

SACRI ORDINIS PRÆDICATORUM.



BREVIARIUM

JUXTA RITUM

S. ORDINIS PRÆDICATORUM

APOSTOLICA AUCTORITATE APPROBATUM

REVERENDISSIMI PATRIS

FRATRIS HYACINTHI MARIÆ CORMIER

EJUSDEM ORDINIS MAGISTRI GENERALIS

JUSSU RECOGNITUM ET EDITUM

ANNO DOMINI M.DCCCC.IX.

PARS PRIOR

ROMÆ

IN HOSPITIO REVERENDISSIMI MAGISTRI ORDINIS.

Typis Societatis S. Joannis Evangelistæ,
DESCLÉE et Sociorum, S. Sedis Apostolicæ Editorum, Romæ, Tornaci.



IN DEI FILIO SIBI DILECTIS

UNIVERSIS ET SINGULIS PRÆDICATORUM ORDINIS

PATRIBUS, FRATRIBUS AC SORORIBUS

FR. HYACINTHUS MARIA CORMIER

S. THEOLOGIÆ PROFESSOR TOTIUSQUE EJUSDEM ORDINIS

HUMILIS MAGISTER GENERALIS ET SERVUS

Salutem, et suave sonantis Ecclesiæ vocibus vehementer affici.

PRODIT tandem in lucem novam Ordinis nostri Breviarium, diligenti cura recognitum, ad codicis principis, probatarum editionum, pontificiorumque decretorum sinceram fidem exactum et nitidis characteribus a meritissima Societate S. Joannis Evangelistæ nuncupata Tornaci excusum. Hanc editionem rati sumus eo vobis fore acceptiorem, quod multa in promptu et per modum continui præbeat, quæ prius in ejusdem molis aut formæ voluminibus dispersa, non sine legentium tædio immo et devotionis amittendæ periculo, passim quærebantur.

Faciliorem inde sacrum Officium integro studio persolvendi rationem nacti, Altissimum labiis exsultationis magnificate, illam Deo sacram et dilectam civitatem, quæ sursum est, æmulantes in terris, quæ plena modulis in laude et canoro jubilo, Trinum Deum Unicumque cum fervore prædicat.

Valete, Nostrique ac Sociorum Nostrorum in vestris orationibus memores estote.

Datum Romæ apud Cellam sancti Sebastiani Martyris, in Vigilia Pentecostes, iv. Kalendas Junii, Anno Domini M.DCCCC.IX., Assumptionis Nostræ sexto.



Fr. Hyacinthus Maria
CORMIER
Magister Ordinis.

Reg. pag. 252.

Fr. Ceslaus Ma Hansen
Mag. Provincialis Scotiæ et Socius.

IMPRIMATUR :
Fr. ALBERTUS LEPIDI, Ord. Præd.
S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR :
JOSEPHUS CEPPETELLI
Patr. Constant. Vices-gerens.

BULLA CLEMENTIS PAPÆ XII.

CLEMENS PAPA XII

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

EXPONI Nobis nuper fecit dilectus filius Thomas Ripoll Magister Generalis totius Ordinis Fratrum Prædicatorum, quod alias emanarunt a felicis recordationis Innocentio Papa XI. Prædecessore nostro ad instantiam tunc in humanis agentis Antonini Cloche ejusdem Ordinis, dum viveret, Magistri itidem Generalis, litteræ in simili forma Brevis, tenoris, qui sequitur, videlicet : Innocentius PP. XI. Ad perpetuam rei memoriam. Cum, sicut dilectus filius Antoninus Cloche, Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, Nobis nuper exponi fecit, ipse Missale, Breviarium, Diurnum, Martyrologium, Rubricarium, Processionale, Psalterium, Officium beatæ Mariæ Virginis, Kalendarium perpetuum, et reliquos Libros chorales, quibus personæ utriusque sexus dicti Ordinis utuntur, in alma Urbe nostra, prævia debita approbatione, propediem typis mandare intendat; vereatur autem, ne alii eosdem libros postea, nec ea, qua decet, sedulitate et castigatione edi curent, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opporturne providere, et ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur specialem ipsi Antonino Magistro Generali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exsistit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati : Universis, et singulis utriusque sexus Christifidelibus, præsertim vero Typographis, librorum Impressoribus, Bibliopolis ubilibet exsistentibus, sub excommunicationis latæ sententiæ, in nostra vero temporali ditione commorantibus etiam quingentorum ducatorum auri de Camera, ac amissionis typorum, et librorum omnium eidem Cameræ applicandorum, absque aliqua declaratione incurrendis et exigendis pœnis, interdicimus et inhibemus, ne Missale, Breviarium, Diurnum, Martyrologium, Rubricarium, Processionale, Psalterium, Officium beatæ Mariæ Virginis, Kalendarium perpetuum, aliosque Libros chorales præfatos, vel eorum aliquos, aliquamve partem posthac in perpetuum, absque expressa, et in scriptis accepta dicti Antonini moderni, et pro tempore exsistentis Magistri Generalis dicti Ordinis facultate, cujus exemplum in principio, vel fine cujusque Librorum hujusmodi impressum una cum præsentibus nostris Litteris semper addendum erit, imprimere, aut ab aliis impressa vendere, seu venalia habere, vel proponere quovis modo audeant, vel præsumant : Mandantes universis, et singulis Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, et aliis locorum Ordinariis, eorumque Vicariis in spiritualibus generalibus, seu Officialibus, ac in Statu nostro Ecclesiastico Legatis, Vice-Legatis, Gubernatoribus, Potestatibus, et aliis Officialibus, cæterisque, ad quos quomodolibet spectat, et spectare poterit, ut quando, et quoties pro parte dicti Magistri Generalis, seu nomine dicti Ordinis requisiti fuerint, prædicta contra inobedientes quoscumque, etiam per censuras ecclesiasticas, et alia opportuna juris et facti remedia auctoritate Apostolica exsequantur, et observari faciant, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantibus Constitutionibus, et Ordinationibus Apostolicis, necnon, quatenus opus sit, dicti

Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, et Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis illorum tenores, præsentibus pro plene et sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium Litterarum transumpta, seu exempla etiam in ipsis Libris impressa, manu alicujus Notarii publici subscripta, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munita, eamdem prorsus fidem ubique locorum in judicio, et extra faciant, quam ipsæ præsentes facerent, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die XIV. Augusti MDCLXXXVIII. Pontificatus Nostri Anno duodecimo. J. F. Albanus. Loco ✠ Anuli Piscatoris. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, ipse Thomas Magister Generalis Litteras Innocentii Prædecessoris hujusmodi, ne ulla ratione, seu arte infringi, eludi, aut labentis temporis decursu labefactari valeant, sed ut eo validius subsistant, ac exactius serventur, quo multiplici firmitatis vinculo sæpius fuerint ab hac sancta Sede constabilitæ, Apostolicæ confirmationis Nostræ præsidio communiri summopere desideret; Nobis propterea humiliter supplicari fecit, quatenus in præmissis opportune providere, et ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ejusdem Thomæ Magistri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, benigne annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, et pœnis, a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus exsistit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, et absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, præsinsertas Innocentii Prædecessoris Litteras, et in eis contenta quæcumque, auctoritate Apostolica harum serie approbamus, et confirmamus, ac, quatenus opus sit, innovamus, illisque perpetuæ ac inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, et efficaciam adjungimus. Præterea omnibus, et singulis dicti Ordinis utriusque sexus personis, nunc, et pro tempore exsistentibus, sub privationis vocis activæ, et passivæ, ne aliis quibuscumque Missali, Breviario, Diurno, Martyrologio, Rubricario, Processionali, Psalterio, Officio beatæ Mariæ Virginis, Kalendario perpetuo, ceterisque Libris choralibus, vel eorum aliquo, aliquave parte, quam iis, quæ in alma Urbe præfata, vel de expressa, et in scriptis accepta ejusdem Thomæ moderni, seu pro tempore exsistentis Magistri Generalis Ordinis prædicti facultate, et licentia, cujus exemplum in principio, vel fine cujusque Librorum hujusmodi per extensum impressum, una cum præinsertis, aut præsentibus Litteris semper additum sit, typis mandata, seu impressa fuerint, deinceps perpetuis futuris temporibus uti; Superioribus vero dicti Ordinis cujusvis gradus, dignitatis, ac præeminentiæ exsistant, sub suspensionis ab Officio, quod obtinent, ac perpetuæ ad idem, vel quodcumque aliud simile, vel dissimile in futurum obtinendum inhabilitatis, pœnis eo ipso, absque alia declaratione per transgressores respective incurrendis, ne dictorum Librorum, vel alicujus, seu partis eorum aliter, quam ut supra dictum est, impressorum usum præfatis personis sibi subditis permittere audeant similiter, vel præsumant, eadem autoritate, tenore præsentium præcipimus, et mandamus. Decernentes, ipsas præsentes Litteras semper firmas, validas et efficaces exsistere, et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri, et obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, et pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus et

per omnia inviolabiliter et exacte observari; sicque, et non aliter in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, et eorum cuilibet quavis aliter judicandi et interpretandi facultate, et auctoritate, judicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus et singulis, quæ in præinsertis Innocentii Prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque. Ceterum volumus pariter, ut præsentium Litterarum transumptis, seu exemplis, etiam in ipsis Libris impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, et sigillo personæ in ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides, tam in judicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud sanctam Mariam Majorem sub Anulo Piscatoris die XIX. Septembris MDCCXXXVI. Pontificatus nostri Anno septimo.

PRO D. CARDINALI OLIVERIO. P. L. JACQUET.



DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

ANNUS menses habet duodecim; hebdomadas duas, et quinquaginta, et diem unum : dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas; tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ, singulis quaternis annis diem constituunt : hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE,

EJUSQUE NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

QUOD dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant. Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem (a qua jam a Concilio Nicæno decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij. kalend. Aprilis fuerat constitutum) et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua cavetur ut in posterum et Æquinoctium vernum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij. kal. Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur, et post quartam diem Octobr. S. Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Oct. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij. kal. Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600 anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur, quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis : ita ut annus 1700, 1800, et 1900 Bissextiles non sint, sed communes; anno vero 2000 more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente : idemque ordo intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

QUATUOR tempora celebrantur quarta, et sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, et post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ

QUANDO CELEBRARI NON POSSINT, JUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A DOMINICA prima Adventus, usque in diem Epiphaniæ, et a Feria iv. Cinerum, usque in Octav. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus, Nuptias solemniter celebrari permittit.

DE CYCLO

DECENNOVENNALI AUREI NUMERI.

Cyclus decennovennalis Aurei num. est revolutio numeri 19 annorum a 1 usque ad 19, qua revolutione peracta, iterum ad unitatem reditur. Verbi gratia, anno 1850 numerus Cycli decennovennalis, qui dicitur Aureus, est 8; anno sequenti 1851 erit 9 et ita deinceps in sequentibus annis, uno semper amplius, usque ad 19, qui Aureus numerus cadet in annum 1861, post quem iterum ad unitatem redeundum est, ita ut anno 1862 Aureus num. sit rursus 1, et anno 1863, 2, etc.

Igitur ut Aureus numerus quolibet anno proposito inveniatur, composita est sequens tabella Aureorum numerorum, cujus usus incipit ab anno correctionis 1582 inclusive, duratque in perpetuum. Ex ea enim Aureus numerus cujuslibet anni post annum 1582 reperietur hoc modo :

6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	
15.	16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.

Anno 1582 tribuatur primus numerus tabellæ, qui est 6, secundus autem, qui est 7, sequenti anno 1583, et ita deinceps in infinitum, donec ad annum, cujus Aureum numerum quæris, perveniatur : redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam numerus, in quem annus propositus cadit, dabit Aureum numerum quæsitum.

MODUS BREVIS COGNOSCENDI

AUREUM NUMERUM CUJUSQUE ANNI.

Numero anni de quo quæris, adde unicam unitatem 1. Exempli gratia, anno 1833 adde 1; summam inde conflatam divide per 19; quod superest, erit Aureus numerus ipsius anni : si nihil superest, erit Aureus numerus 19.

DE EPACTIS, ET NOVILUNIIS.

Epacta nil aliud est, quam numerus dierum, quibus annus Solaris communis dierum 365 annum communem Lunarem dierum 354 superat : ita ut Epacta primi anni sit 11, cum hoc numero annus Solaris communis Lunarem annum communem excedat : atque adeo sequenti anno Novilunia contingant 11 diebus prius, quam anno primo. Ex quo fit Epactam secundi anni esse 22, cum eo anno rursum annus Solaris Lunarem annum superet 11 diebus, qui additi ad 11 dies primi anni, efficiunt 22, ac proinde finito hoc anno, Novilunia contingere 22 diebus prius, quam primo anno : Epactam autem tertii anni esse 3, quia si rursus 11 dies ad 22 adjiciantur, efficietur num. 33 a quo si rejiciantur 30 dies, qui unam Lunationem Embolismalem constituunt, relinquentur 3, atque ita deinceps. Progrediuntur enim Epactæ omnes per continuum augmentum 11 dierum, abjectis tamen 30, quando rejici possunt. Solum, quando perventum erit ad ultimam Epactam Aureo num. 19 respondentem, quæ est 29, adduntur 12 ut abjectis 30 ex composito num. 41 habeatur rursus Epacta 11 ut in principio, quod ideo fit, ut ultima Lunatio Embolismica, currente Aureo num. 19 sit tantum 29 dierum. Si enim 30 dies contineret, ut aliæ sex Lunationes Embolismicæ, non redirent Novilunia post 19 annos Solares, ad eosdem dies, sed versus calcem mensium prolaberentur, contingerentque uno die tardius quam ante 19 annos. De qua re plura invenies in libro novæ rationis restituendi Kalendarii Romani. Sunt autem novemdecim Epactæ, quot et Aurei numeri, respondebantque ipsis Aureis numeris ante Kalendarii correctionem eo modo, quo in hac tabella dispositæ sunt,

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ante Kalendarii correctionem.

Aurei num.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
Epactæ.	xj.	xxij.	iij.	xiv.	xxv.	vj.	xvij.	xxviij.

9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
ix.	xx.	j.	xij.	xxiij.	iv.	xv.	xxvj.	vij.	xviij.	xxix.

Quia vero cyclus decennovennalis Aurei numeri imperfectus est, cum Novilunia post 19 annos Solares non præcise ad eadem loca redeant, ut dictum est, imperfectus etiam erit hic cyclus 19 Epactarum. Quamobrem ita emendatus est, ut in posterum loco Aurei numeri, et dictarum 19 Epactarum, utamur 30 numeris Epactalibus a 1 usque ad 30 ordine progredientibus, quamvis ultima Epacta, sive quæ ordine est trigesima, notata numero non sit, sed signo hoc *. Propterea quod nulla Epacta esse possit 30. Variis autem temporibus ex his 30 Epactis respondent decem et novem Aureis num. variæ decem et novem Epactæ, prout Solaris anni ac Lunaris æquatio exposcit : quæ quidem decem, et novem Epactæ progrediuntur, ut olim, per eumdem numerum 11, adduntur que semper 12 illi Epactæ, quæ respondet Aureo num. 19. ut habeatur sequens Epacta respondens Aureo num. 1 ob rationem paulo ante dictam. Id quod sequens tabella perspicuum faciet, quæ continet Aureos num. et Epactas inter se respondentes ab anno correctionis 1582 post detractionem x dierum, usque ad annum 1700 exclusive. Quamvis autem vulgares Epactæ mutentur in Martio, re ipsa tamen in principio anni mutandæ sunt, una cum Aureo numero, in cujus locum hæ nostræ Epactæ succedunt.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

Aurei num.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.
Epactæ.	xxvj.	vij.	xviij.	xxix.	x.	xxj.	ij.	xiij.	xxiv.

15.	16.	17.	18.	19.	1.	2.	3.	4.	5.
v.	xvj.	xxvij.	viij.	xix.	j.	xij.	xxiij.	iv.	xv.

Itaque si Epacta quocumque anno proposito invenienda sit, quærendus est Aureus numerus illius anni in superiori ordine illius tabellæ, quæ illi tempori, in quo propositus annus continetur, congruit. Mox enim sub Aureo numero in inferiori ordine tabellæ reperietur Epacta anni propositi, vel certe hoc signum. * Ubi ergo illa Epacta vel signum * in Kalendario inventum fuerit, eo die Novilunium fiet. Invenietur autem Aureus numerus, vel antecedente canone, vel ex tabella Epactarum proposito tempori congruente, tribuendo primum Aureum numerum tabellæ illi anno, a quo usus tabellæ incipit, et secundum Aureum numerum sequenti anno, etc. Eodem modo reperietur Epacta sine Aureo numero, si 1. Epacta tabellæ tribuatur illi anno, a quo ejus usus incipit, et secunda Epacta sequenti anno.

Exemplum. Anno correctionis 1582 Aureus numerus erat 6, nempe primus primæ tabellæ, cujus usus incœpit ab idibus Octobris dicti anni 1582 detractis prius x diebus. Fuit ergo tunc Epacta xxvj quæ sub Aureo numero 6 collocatur, acciditque Novilunium die 27 Octobris, et 26 Novembris, et 25 Decembris. Item anno 1583 jam correcto, Aureus numerus erat 7 cui in eadem tabella supposita est Epacta vij, quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia indicat, ut in Januario die 24, in Februario die 22, in Martio die 24. etc...

Tabella litterarum Dominicalium ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) usque ad annum 1700 exclusive.

c b	A g	f e d	c b	A g f	e d	c b A	g f
e d c	b A	g f e	d c	b A g	f e	d	

Usus hujus tabellæ hic est. Anno correctionis 1582 post Idus Octobris (detractis prius decem diebus) tribuatur littera c. primæ cellulæ; et sequenti anno 1583 littera b, secundæ, et anno 1584 dentur litteræ A, g, tertiæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis suo ordine aliæ litteræ aliis cellulis tribuantur, donec ad annum propositum perventum sit, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Nam cellula, in quam annus propositus cadit, dummodo minor sit quam annus 1700, dabit litteram Dominicalem propositi anni. Quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicam diem ostendet in Kalendario a principio anni, usque ad festum sancti Matthiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni. Exempli gratia : Si sit invenienda littera Dominicalis anno 1587. Numera ab anno 1582 quem tribue primæ litteræ c. usque annum 1587, tribuendo singulis cellulis singulos annos (computando geminas litteras quascumque, superiorem, et inferiorem pro una cellula) cadetque annus 1587 in litteram d, quæ sextum locum in tabella occupat. Fuit ergo toto eo anno littera Dominicalis d , annusque communis erat, cum littera simplex occurrat. Rursus si sit investiganda littera Dominicalis anno 1616, numera ab anno 1582 ut dictum est, usque ad annum 1616 redeundo ad principium tabellæ, postquam eam percurreris, perveniesque ad duas hasce litteras c, b, septimo loco positas. Fuit ergo annus ille Bissextilis, cum duplex littera occurrat, superiorque littera c, Dominicam diem indicavit a principio anni illius usque ad festum sancti Matthiæ, inferior autem b, in reliqua parte anni.

Tabellæ suprapositæ tam Epactarum cum Aureis numeris, quam Litterarum Dominicalium hic conservantur, ut facile per eas ascendi possit ad annum correctionis Gregorianæ Kalendarii. Quia tamen annus 1700 (qui non fuit Bissextus, propterea que unam tantum Litt. Dominicalem habuit, nempe c) impedivit, ne ultra deservire possent, idcirco novæ aliæ usui futuri temporis accommodatæ illis subjiciuntur.

Tabella Epactarum respondentium Aureis numeris ab anno 1700. inclusive usque ad annum 1900. exclusive.

Aurei num.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
Epactæ.	ix.	xx.	j.	xij.	xxiij.	iv.	xv.	xxvj.	vij.
19.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
xviij.	*.	xj.	xxij.	iij.	xiv.	xxv.	vj.	xvij.	xxviij.

Ab anno 1900. inclusive usque ad annum 2199. pariter inclusive, regit sequens tabella.

Aurei num.	1.	2.	3.	4.	5.	6,	7.	8.	9.
Epactæ.	xxix.	x.	xxj.	ij.	xiij.	xxiv.	v.	xvj.	xxvij.
10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.
viij.	xix.	*.	xj.	xxij.	iij.	xiv.	25.	vj.	xvij.

Ad tollendam dubitationem de usu hujus novæ tabulæ Epactarum ostendemus rem exemplis. Anno 1700 tribuatur Epacta ix, quæ sub Aureo numero 10 collocatur, fietque Novilunium 22 Januarii, 20 Februarii, et 22 Martii. Item anno 1701 tribuatur Epacta xx sub Aureo numero 11 collocata, quæ toto eo anno in Kalendario Novilunia monstrabit : ut in Januario die 11, in Februario die 9, in Martio die 11. Et sic deinceps per ordinem annis progredientibus, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris. Rursus anno 1710 Epacta non signatur numero, sed hoc signo *, quod collocatur sub Aureo numero 1, et in Kalendario toto eo anno Novilunia indicabit, nimirum in Januario die 1 et 31, in Martio (nam in Februario nullum tunc Novilunium, cum in eo signum hoc * non reperiatur) die 1 et 31, in Aprili die 29, etc.

Postremo, anno 1916 Aureus numerus est 17, sub quo in ordine Epactarum tertiæ tabellæ, quæ proposito anno congruit, reperitur Epacta 25 non antiquo numero, ut aliæ Epactæ, sed vulgari numero scripta. Ubicumque ergo anno 1916 in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta reperitur, ibi Novilunium fit, ut in Januario die 6, in Februario die 4, in Martio die 6, in Aprili die 4, etc. Quotiescumque enim Epacta 25 respondet Aureis numeris majoribus quam 11, quales sunt posteriores octo a 12 usque ad 19, sumenda est in Kalendario Epacta 25 vulgari numero scripta; quando vero eadem Epacta respondet minoribus numeris quam 12, quales sunt priores undecim ab 1 ad 11 inclusive, accipienda est in Kalendario Epacta xxv antiquo numero scripta : atque hoc solum contingit in Epacta 25, in aliis nunquam; quod ideo fit, ut anni lunares solaribus annis perfectius respondeant. Ob quam etiam causam in sex locis Kalendarii duæ Epactæ, scilicet xxv et xxiv sunt adscriptæ.

Tabella Litterarum Dominicalium ab anno 1701. inclusive usque ad annum 1800. exclusive.

b A g	f e	d c b	A g	f e d	c b	A g f
e d	c b A	g f	e d c	b A	g f e	d c

Tabella Litterarum Dominicalium, ab anno 1801, (nam præcedenti, quia communis, servivit tant. Litt. e) usque ad annum 1900 exclusive.

d c b	A g	f e d	c b	A g f	e d	c b A
g f	e d c	b A	g f e	d c	b A g	f e

Ab anno vero 1901 (nam anterior 1900 quia non fuit Bissextilis. habuit Litt. g unicam) usque ad annum 2100 exclusive regit tabella sequens :

f e d	c b	A g f	e d	c b A	g f	e d c
b A	g f e	d c	b A g	f e	d c b	A g

Usus hujus tabellæ talis est. Anno 1700 tribuatur unica littera c, quia annus ille 1700 non est Bissextilis, sed communis, et littera d fuit Dominicalis præcedenti anno 1699. Anno sequenti 1701 tribuatur littera b primæ cellulæ, etc. Item anno 1704 tribuantur geminæ litteræ f e, quartæ cellulæ, et sic deinceps aliis annis per ordinem aliæ cellulæ tribuantur, donec ad annum propositum pervenias, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam percurreris : nam cellula, in quam annus propositus cadet, dummodo minor sit quam annus 1800, dabit litteram Dominicalem propositi anni : quæ si unica occurrerit, annus erit communis; si vero duplex, Bissextilis : et tunc superior littera Dominicalem diem indicabit in Kalendario a principio anni usque ad festum S. Mathiæ Apostoli, inferior autem ab hoc festo usque ad finem anni.

DE INDICTIONE.

Indictio est revolutio 15 annorum a 1 usque ad 15, qua revolutione peracta, iterum reditur ad unitatem, initiumque sumit quilibet annus hujus cycli a Januario in Bullis Pontificiis. Et quoniam Indictionum frequens usus est in Diplomatibus, et scripturis publicis, facile annum Indictionis currentem quolibet anno proposito inveniemus ex sequenti tabella, cujus usus perpetuus est : initium tamen sumit ab anno correctionis 1582.

Brevius invenietur Indictio cujuslibet anni a Nativitate Domini usque in perpetuum, addendo anno proposito numerum ternarium, et dividendo Summam per 15. Nam si nihil superest, Indictio erit decima quinta; sin autem aliquid residuum fuerit, hoc ipsum erit numerus Indictionis anni dati.

Tabella Indictionis ab anno correctionis.

10.	11.	12.	13.	14.	15.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.

Nam si anno 1582 tribuas primum numerum, qui est 10, et sequenti anni 1583 secundum numerum, qui est 11 et sic deinceps usque ad annum propositum, redeundo ad principium tabellæ, quotiescumque eam decurreris, cadet annus propositus in Indictionem, quæ quæritur.

DE FESTIS MOBILIBUS.

Quoniam ex decreto sacri Concilii Nicæni Pascha, ex quo reliqua Festa mobilia pendent, celebrari debet die Dominico, qui proxime succedit xiv Lunæ primi mensis, (is vero apud Hebræos vocatur primus mensis, cujus xiv Luna vel cadit in diem verni Æquinoctii, quod die 21 mensis Martii contingit, vel propius ipsum sequitur) efficitur, ut si Epacta cujusvis anni inveniatur, et ab ea in Kalendario notata inter diem octavum Martii inclusive, et quintum Aprilis inclusive (hujus enim Epactæ xiv Luna cadit vel in diem Æquinoctii verni, id est, in diem 21 Martii, vel eum propius sequitur) numerentur inclusive deorsum versus dies quatuordecim, tunc proximus dies Dominicus diem hunc xiv sequens (ne cum Judæis conveniamus, si forte dies xiv Lunæ caderet in diem Dominicum) sit dies Paschæ.

Exemplum. Anno 1851 Epacta est xxviij et Littera Dominicalis e; et quoniam Epacta xxviij invenitur inter diem 8 Martii, et 5 Aprilis inclusive, posita e regione diei 2 Aprilis, a quo inclusive deorsum versus numerati 14 dies xiv Lunam indicabunt die 15 Aprilis; sumemus Litt. Dominical. e, quæ sequitur Lunam xiv, eam nempe, quæ est e regione diei 20 Aprilis; sicque illo anno Pascha celebremus die 20 Aprilis.

Item anno sequenti 1852 Epacta erit ix et Littera Dominicalis d, c,

quia annus erit Bissextilis; et quoniam Epacta ix reperietur inter diem 8 Martii, et 5 Aprilis inclusive, locata e regione diei 22 Martii, a quo inclusive deorsum versus numerati 14 dies indicabunt Lunam xiv, die 4 Aprilis, sumemus Litt. Dominical. c, non eam, quæ est e regione die 4 Aprilis, sed proxime inferiorem, nimirum quæ est ex adverso die 11. ejusd. mensis collocata, in quo die celebrabitur Pascha.

Cæterum ut facilius omnia Festa mobilia inveniantur, compositæ sunt duæ sequentes tabulæ Paschales, una antiqua, et nova altera. Ex antiqua ita Festa mobilia reperientur. In latere sinistro tabulæ accipiatur Epacta currens, et in linea litterarum Dominicalium, sumatur littera Dominicalis currens, infra tamen Epactam currentem, ita ut si littera Dominicalis currens reperiatur e regione Epactæ currentis, assumenda sit eadem littera Dominicalis proxime inferior. Et e regione hujus litteræ Dominicalis omnia Festa mobilia continentur.

Exemplum. Anno 1853 Epacta erit xx, et Littera Dominicalis b, et licet hæc littera non reperiatur e regione Epactæ xx, tamen sumenda est ad inquirenda anni istius Festa mobilia in regione inferiori : ibi enim hæc littera b designabit regionem sibi correspondentem directe, quæ continet dies Festorum mobilium anni 1853, et ostendet Septuagesimam incidere in diem 23 Januarii, Cineres in 9 Februarii. Pascha in 27 Martii, Ascensionem in 5 Maji, Pentecosten in 15 Maji, Corpus Christi in 26 ejusdem. Dominicas post Pentecosten esse 27, seu 25 post Octavam Trinitatis, prout secundum nostrum Ritum in Breviario nostro numeramus, et Dominicam primam Adventus die 27 Novembris. Sicque in cæteris.

Notandum autem est, quod quemadmodum in anno communi, cadente littera Dominicali e regione Epactæ in Tabula antiqua, sumitur eadem littera proxima infra Epactam, ut diximus : ita quoque in anno Bissextili, si alterutra duarum litterarum Dominicalium tunc currentium e regione Epactæ reperiatur, assumendæ sunt aliæ duæ similes litteræ proxime inferiores, ut Festa mobilia inveniantur.

Ex tabula vero Paschali nova ita eadem Festa mobilia reperientur. In cellula litteræ Dominicalis currentis quæratur Epacta currens. Et e directo omnia Festa mobilia deprehendentur. Ut hoc eodem anno 1853 in cellula Litteræ b, quæ est anni hujus Littera Dominicalis, reperietur ejusdem anni Epacta xx et recta ad dexteram, hac eadem linea procedendo, habentur eadem festa, ut ex antiqua tabula ostensa sunt.

Sed sive antiqua, sive nova tabula Paschali utamur, invenienda sunt omnia Festa mobilia in annis Bissextilibus per litteram Dominicalem posteriorem, quæ nimirum currit post festum S. Matthiæ Apostoli, ne scilicet ambigamus, utra duarum litterarum pro hoc, aut illo Festo indagando accipienda sit : ita tamen, ut Septuagesimæ, et diei Cinerum inventæ in Januario, aut Februario addatur unus dies. Quod ideo fit, quia ante diem S. Matthiæ currit prior littera Dominicalis, quæ in Kalendario posteriorem semper sequitur : post festum autem S. Matthiæ in Februario, licet posterior littera currat, additur tamen tunc dies intercalaris, ita ut dies 24 Februarii dicatur dies 25, et dies 25 dicatur 26 etc. Quod si dies Cinerum cadat in Martium, nihil addendum est, quia tunc et littera posterior currit, et dies mensis propriis numeris respondent, cum dies intercalaris Februario sit additus. Immo nisi per posteriorem litteram investigarentur, non inveniretur recte Septuagesima in anno Bissextili, currente Epacta xxiv vel xxv, et littera Dominicali d, c, ut in secundo, ac tertio exemplo perspicuum fiet pro annis 4088 et 3784. Exempli gratia : anno 2096. Bissextili, Epacta erit v. et litteræ Dominicales A, g. Si igitur per posteriorem litteram, quæ est g, Festa mobilia investigentur, reperietur Septuagesima die 11 Februarii. et dies Cinerum 28 Februarii. Si

autem addatur unus, cadet Septuagesima in diem 12 Februarii, quæ est Dominica, et dies Cinerum in diem 29 Februarii, quæ est Feria quarta. Pascha autem et reliqua Festa in eos dies cadent, qui in tabula expressi sunt. Item anno 4088 Bissextili Epacta erit xxiv et litteræ Dominicales d, c. Si igitur per litteram c, quæ posterior est, inquirantur Festa mobilia, invenietur Septuagesima die 21 Februarii, et si addatur unus dies, cadet in diem 22 Februarii, quæ est Dominica. Dies autem Cinerum cadet in diem 10 Martii, quare nihil additur, etc. Rursus anno 3784 Bissextili Epacta erit xxv et litteræ Dominicales d, c, ergo iterum per posteriorem c, reperietur Septuagesima die 21 Februarii, hoc est, addita una, die 22. Quod si per priorem litteram d, in utroque horum duorum annorum agendum esset, nihil efficeretur, cum infra Epactas xxiv et xxv littera d, indicet Septuagesimam die 15 Februarii, quod falsum esset, cum eo anno posterior littera c Pascha offerat die 25 Aprilis, ac proinde Septuagesima die 22 Februarii celebranda sit, ut liquido constat, si a die Paschæ, Dominicæ retro numerentur usque ad Septuagesimam.

In priori porro tabula Paschali antiqua reformata, Epactis ad sinistram præposuimus Aureos numeros eodem ordine, quo ante emendationem Kalendarii collocari solebant, ut ex iis Festa mobilia, invenirentur. Hoc autem idcirco a nobis factum est ut Pascha, cæteraque Festa mobilia, a Concilio Nicæno usque ad annum 1582 quilibet indagare possit. Eodem autem prorsus artificio ex Aureis numeris ita distributis Festa mobilia eruuntur, quo ex Epactis. Sit enim explorandum, exempli causa, quando festa hæc celebrata fuerint anno 1450. Quoniam eo anno Aureus numerus fuit 7 et littera Dominicalis d, si Aureus numerus 7 in sinistro latere accipiatur, et prima littera d, infra eum occurrens, reperietur e regione hujus litteræ d, Septuagesima die 1 Februarii, dies Cinerum 18 Februarii, Pascha die 5 Aprilis, etc.

Adventus Domini celebratur semper die Dominico, qui propinquior est festo S. Andreæ Apostoli, nempe a die 27 Novembris inclusive, usque ad diem 3 Decembris inclusive, ita ut littera Dominicalis currens, quæ reperitur in Kalendario a die 27 Novembris, usque ad diem 3 Decembris, indicet Dominicam Adventus. Ut, verbi gratia, si littera Dominicalis est g, Dominica Adventus cadet in diem 2 Decembris, quia ibi est littera g in Kalendario, etc.

Ad finem tandem tabularum Paschalium apposita est tabula temporaria multorum annorum, e regione quorum omnia Festa mobilia inveniuntur : quæ quidem tabula ex tabulis Paschalibus excerpta est, ex quibus infinitæ aliæ erui possunt pro quibuscumque annis.



TABULA PASCHALIS ANTIQUA REFORMATA

Aureus num.	Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Septuag.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pentecoste.	Corpus Christi.	Dom. post Oct. Trin.	Dom. j. Advent.
16	xxiij		Jan.	Febr.	Mart.	April.	Maii.	Maii.		
5	xxij	d	18	4	22	30	10	21	26	29 Nov.
	xxj	e	19	5	23	1 Maii.	11	22	26	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	26	1 Dec.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	26	2
	xviij	A	22	8	26	4	14	25	26	3
10	xvij	b	23	9	27	5	15	26	25	27 Nov.
	xvj	c	24	10	28	6	16	27	25	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	25	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	25	30
	xiij	f	27	13	31	9	19	30	25	1 Dec.
15	xij	g	28	14	1 Apr.	10	20	31	25	2
4	xj	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	25	3
	x	b	30	16	3	12	22	2	24	27 Nov.
12	ix	c	31	17	4	13	23	3	24	28
1	viij	d	1 Febr.	18	5	14	24	4	24	29
	vij	e	2	19	6	15	25	5	24	30
9	vj	f	3	20	7	16	26	6	24	1 Dec.
	v	g	4	21	8	17	27	7	24	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	24	3
6	iij	b	6	23	10	19	29	9	23	27 Nov.
	ij	c	7	24	11	20	30	10	23	28
14	j	d	8	25	12	21	31	11	23	29
3	*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	23	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	23	1 Dec.
11	xxviij	g	11	28	15	24	3	14	23	2
	xxvij	A	12	1 Mart.	16	25	4	15	23	3
19	25 xxvj	b	13	2	17	26	5	16	22	27 Nov.
8	xxv xxiv	c	14	3	18	27	6	17	22	28
		d	15	4	19	28	7	18	22	29
		e	16	5	20	29	8	19	22	30
		f	17	6	21	30	9	20	22	1 Dec.
		g	18	7	22	31	10	21	22	2
		A	19	8	23	1 Junii.	11	22	22	3
		b	20	9	24	2	12	23	21	27 Nov.
		c	21	10	25	3	13	24	21	28

TABULA PASCHALIS NOVA REFORMATA.

Litt. Domin.	Cyclus Epactarum.	Septuages.	Dies Cinerum.
D	23.	18 Januarii	4 Februarii
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Januarii	11 Februarii
	15 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Februarii	18 Februarii
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Februarii	25 Februarii
	1. *. 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	15 Februarii	4 Martii
E	23. 22.	19 Januarii	5 Februarii
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Januarii	12 Februarii
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Februarii	19 Februarii
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Februarii	26 Februarii
	*. 29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	16 Februarii	5 Martii
F	23. 22. 21.	20 Januarii	6 Februarii
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Januarii	13 Februarii
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Februarii	20 Februarii
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10 Februarii	27 Februarii
	29. 28. 27. 26. 25. 25. 24.	17 Februarii	6 Martii
G	23. 22. 21. 20.	21 Januarii	7 Februarii
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Januarii	14 Februarii
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Februarii	21 Februarii
	5. 4. 3. 2. 1. *. 29.	11 Februarii	28 Februarii
	28. 27. 26. 25. 25. 24.	18 Februarii	7 Martii
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Januarii	8 Februarii
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Januarii	15 Februarii
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Februarii	22 Februarii
	4. 3. 2. 1. *. 29. 28.	12 Februarii	1 Martii
	27. 26. 25. 25. 24.	19 Februarii	8 Martii
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Januarii	9 Februarii
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Januarii	16 Februarii
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Februarii	23 Februarii
	3. 2. 1. *. 29. 28. 27.	13 Februarii	2 Martii
	26. 25. 25. 24.	20 Februarii	9 Martii
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Januarii	10 Februarii
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Januarii	17 Februarii
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3.	7 Februarii	24 Februarii
	2. 1. *. 29. 28. 27. 26. 25.	14 Februarii	3 Martii
	25. 24.	21 Februarii	10 Martii

TABULA PASCHALIS NOVA REFORMATA.

Pascha.	Ascensio.	Pentecoste	Corpus Christi.	Dom. post Oct. Trin.	Dominica j. Adventus.
22 Martii	30 Aprilis	10 Maii	21 Maii	26	29 Novembris
29 Martii	7 Maii	17 Maii	28 Maii	25	29
5 Aprilis	14 Maii	24 Maii	4 Junii	24	29
12 Aprilis	21 Maii	31 Maii	11 Junii	23	29
19 Aprilis	28 Maii	7 Junii	18 Junii	22	29
23 Martii	1 Maii	11 Maii	22 Maii	26	30 Novembris
30 Martii	8 Maii	18 Maii	29 Maii	25	30
6 Aprilis	15 Maii	25 Maii	5 Junii	24	30
13 Aprilis	22 Maii	1 Junii	12 Junii	23	30
20 Aprilis	29 Maii	8 Junii	19 Junii	22	30
24 Martii	2 Maii	12 Maii	23 Maii	26	1 Decembris
31 Martii	9 Maii	19 Maii	30 Maii	25	1
7 Aprilis	16 Maii	26 Maii	6 Junii	24	1
14 Aprilis	23 Maii	2 Junii	13 Junii	23	1
21 Aprilis	30 Maii	9 Junii	20 Junii	22	1
25 Martii	3 Maii	13 Maii	24 Maii	26	2 Decembris
1 Aprilis	10 Maii	20 Maii	31 Maii	25	2
8 Aprilis	17 Maii	27 Maii	7 Junii	24	2
15 Aprilis	24 Maii	3 Junii	14 Junii	23	2
22 Aprilis	31 Maii	10 Junii	21 Junii	22	2
26 Martii	4 Maii	14 Maii	25 Maii	26	3 Decembris
2 Aprilis	11 Maii	21 Maii	1 Junii	25	3
9 Aprilis	18 Maii	28 Maii	8 Junii	24	3
16 Aprilis	25 Maii	4 Junii	15 Junii	23	3
23 Aprilis	1 Junii	11 Junii	22 Junii	22	3
27 Martii	5 Maii	15 Maii	26 Maii	25	27 Novembris
3 Aprilis	12 Maii	22 Maii	2 Junii	24	27
10 Aprilis	19 Maii	29 Maii	9 Junii	23	27
17 Aprilis	26 Maii	5 Junii	16 Junii	22	27
24 Aprilis	2 Junii	12 Junii	23 Junii	21	27
28 Martii	6 Maii	16 Maii	27 Maii	25	28 Novembris
4 Aprilis	13 Maii	23 Maii	3 Junii	24	28
11 Aprilis	20 Maii	30 Maii	10 Junii	23	28
18 Aprilis	27 Maii	6 Junii	17 Junii	22	28
25 Aprilis	3 Junii	13 Junii	24 Junii	21	28

TABELLA TEMPORARIA FESTORUM MOBILIUM.

Anno D.	Litterae Dominic.	Aureus Numerus.	Epactæ.	Septuages.	Dies Cinerum.	Pascha.
1908	e d	9	xxvij	16 Februarii	4 Martii	19 Aprilis
1909	c	10	viij	7 Februarii	24 Februarii	11 Aprilis
1910	b	11	xix	23 Januarii	9 Februarii	27 Martii
1911	A	12	*	12 Februarii	1 Martii	16 Aprilis
1912	g f	13	xj	4 Februarii	21 Februarii	7 Aprilis
1913	e	14	xxij	19 Januarii	5 Februarii	23 Martii
1914	d	15	iij	8 Februarii	25 Februarii	12 Aprilis
1915	c	16	xiv	31 Januarii	17 Februarii	4 Aprilis
1916	b A	17	25	20 Februarii	8 Martii	23 Aprilis
1917	g	18	vj	4 Februarii	21 Februarii	8 Aprilis
1918	f	19	xvij	27 Januarii	13 Februarii	31 Martii
1919	e	1	xxix	16 Februarii	5 Martii	20 Aprilis
1920	d c	2	x	1 Februarii	18 Februarii	4 Aprilis
1921	b	3	xxj	23 Januarii	9 Februarii	27 Martii
1922	A	4	ij	12 Februarii	1 Martii	16 Aprilis
1923	g	5	xiij	28 Januarii	14 Februarii	1 Aprilis
1924	f e	6	xxiv	17 Februarii	5 Martii	20 Aprilis
1925	d	7	v	8 Februarii	25 Februarii	12 Aprilis
1926	c	8	xvj	31 Januarii	17 Februarii	4 Aprilis
1927	b	9	xxvij	13 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1928	A g	10	viij	5 Februarii	22 Februarii	8 Aprilis
1929	f	11	xix	27 Januarii	13 Februarii	31 Martii
1930	e	12	*	16 Februarii	5 Martii	20 Aprilis
1931	d	13	xj	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1932	c b	14	xxij	24 Januarii	10 Februarii	27 Martii
1933	A	15	iij	12 Februarii	1 Martii	16 Aprilis
1934	g	16	xiv	28 Januarii	14 Februarii	1 Aprilis
1935	f	17	25	17 Februarii	6 Martii	21 Aprilis
1936	e d	18	vj	9 Februarii	26 Februarii	12 Aprilis
1937	c	19	xvij	24 Januarii	10 Februarii	28 Martii
1938	b	1	xxix	13 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1939	A	2	x	5 Februarii	22 Februarii	9 Aprilis
1940	g f	3	xxj	21 Januarii	7 Februarii	24 Martii
1941	e	4	ij	9 Februarii	26 Februarii	13 Aprilis
1942	d	5	xiij	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1943	c	6	xxiv	21 Februarii	10 Martii	25 Aprilis

TABELLA TEMPORARIA FESTORUM MOBILIUM.

Anno D.	Ascensio.	Pentec.	Corpus Christi.	Indictio.	Dom. post Oct. Trin.	Dom. I. Adventus.	Litt. Mart.
1908	28 Maii	7 Junii	18 Junii	6	22	29 Nov.	H
1909	20 Maii	30 Maii	10 Junii	7	23	28 Nov.	h
1910	5 Maii	15 Maii	26 Maii	8	25	27 Nov.	u
1911	25 Maii	4 Junii	15 Junii	9	23	3 Dec.	P
1912	16 Maii	26 Maii	6 Junii	10	24	1 Dec.	l
1913	1 Maii	11 Maii	22 Maii	11	26	30 Nov.	C
1914	21 Maii	31 Maii	11 Junii	12	23	29 Nov.	c
1915	13 Maii	23 Maii	3 Junii	13	24	28 Nov.	p
1916	1 Junii	11 Junii	22 Junii	14	22	3 Dec.	F
1917	17 Maii	27 Maii	7 Junii	15	24	2 Dec.	f
1918	9 Maii	19 Maii	30 Maii	1	25	1 Dec.	s
1919	29 Maii	8 Junii	19 Junii	2	22	30 Nov.	N
1920	13 Maii	23 Maii	3 Junii	3	24	28 Nov.	k
1921	5 Maii	15 Maii	26 Maii	4	25	27 Nov.	B
1922	25 Maii	4 Junii	15 Junii	5	23	3 Dec.	b
1923	10 Maii	20 Maii	31 Maii	6	25	2 Dec.	n
1924	29 Maii	8 Junii	19 Junii	7	22	30 Nov.	E
1925	21 Maii	31 Maii	11 Junii	8	23	29 Nov.	e
1926	13 Maii	23 Maii	3 Junii	9	24	28 Nov.	r
1927	26 Maii	5 Junii	16 Junii	10	22	27 Nov.	H
1928	17 Maii	27 Maii	7 Junii	11	24	2 Dec.	h
1929	9 Maii	19 Maii	30 Maii	12	25	1 Dec.	u
1930	29 Maii	8 Junii	19 Junii	13	22	30 Nov.	P
1931	14 Maii	24 Maii	4 Junii	14	24	29 Nov.	l
1932	5 Maii	15 Maii	26 Maii	15	25	27 Nov.	C
1933	25 Maii	4 Junii	15 Junii	1	23	3 Dec.	c
1934	10 Maii	20 Maii	31 Maii	2	25	2 Dec.	p
1935	30 Maii	9 Junii	20 Junii	3	22	1 Dec.	F
1936	21 Maii	31 Maii	11 Junii	4	23	29 Nov.	f
1937	6 Maii	16 Maii	27 Maii	5	25	28 Nov.	s
1938	26 Maii	5 Junii	16 Junii	6	22	27 Nov.	N
1939	18 Maii	28 Maii	8 Junii	7	24	3 Dec.	k
1940	2 Maii	12 Maii	23 Maii	8	26	1 Dec.	B
1941	22 Maii	1 Junii	12 Junii	9	23	30 Nov.	b
1942	14 Maii	24 Maii	4 Junii	10	24	29 Nov.	n
1943	3 Junii	13 Junii	24 Junii	11	21	28 Nov.	E

FESTA MOBILIA

QUÆ ABSUNT A CALENDARIO.



CALENDARIUM.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
*	A	Calendis	1	Circumcisio Domini. Totum Duplex.
xxix	b	iv. non.	2	Octava S. Stephani Protomart. Tres Lectiones.
xxviij	c	iij. non.	3	Octava S. Joannis Apostoli et Evangelistæ. Tres Lectiones.
xxvij	d	Prid. non.	4	Octava SS. Innocentium Martyrum. Tres Lectiones.
xxvj	e	Nonis.	5	Vigilia.
25. xxv	f	viij. id.	6	Epiphania Domini. Totum Duplex. Dominica infra Octavam Epiphaniæ. Inventio Domini nostri Jesu Christi in medio Doctorum. Totum Duplex.
xxiv	g	vij. id.	7	
xxiij	A	vj. id.	8	
xxij	b	v. id.	9	
xxj	c	iv. id.	10	B. Gundisalvi Confess. O. P. Totum Duplex.
xx	d	iij. id.	11	
xix	e	Pridie id.	12	
xviij	f	Idibus	13	Octava Epiphaniæ. Simplex.
xvij	g	xix. cal. FEBRUAR.	14	S. Hilarii Episc., Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
xvj	A	xviij. cal.	15	SS. Nominis Jesu. Totum Duplex. S. Mauri Abbatis. Memoria.
xv	b	xvij. cal.	16	B. Stephanæ de Quinzanis V. O. P. Duplex. S. Marcelli Papæ et Mart. Memoria.
xiv	c	xvj. cal.	17	S. Antonii Abbatis. Totum Duplex.
xiij	d	xv. cal.	18	Cathedra Romana S. Petri. Duplex. S. Priscæ Virg. et Mart. Memoria. Ante non erit Septuagesima.
xij	e	xiv. cal.	19	B. Andreæ a Piscaria Conf. O. P. Duplex. S. Felicis Presb. et Mart. Memoria.
xj	f	xiij. cal.	20	SS. Fabiani Papæ et Sebastiani MM. Totum Duplex.
x	g	xij. cal.	21	S. Agnetis Virg. et Mart. Totum Duplex.
ix	A	xj. cal.	22	S. Vincentii Mart. Totum Duplex.
viij	b	x. cal.	23	S. Raymundi Conf. O. P. Totum Duplex. S. Emerentianæ Virg. et Mart. Memoria.
vij	c	ix. cal.	24	B. Marcolini Conf. O. P. Duplex. S. Timothei Ep. et Mart. Memoria.
vj	d	viij. cal.	25	Conversio S. Pauli Apost. Totum Duplex.
v	e	vij. cal.	26	B. Margaritæ de Hungaria Virg. O. P. Duplex. S. Polycarpi Ep. et Mart. Memoria.
iv	f	vj. cal.	27	S. Joannis Chrysostomi Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex. S. Juliani Ep. et Conf. Memoria.
iij	g	v. cal.	28	Translatio S. Thomæ Aquinatis Conf. et Eccl. Doct. O. P. Totum Duplex. S. Agnetis secundo. Memoria.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
ij	A	iv. cal.	29	S. Francisci Salesii Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex. Octava S. Vincentii Mart. Memoria. S. Pauli primi Eremitæ. Memoria.
j	b	iij. cal.	30	S. Martinæ Virg. et Mart. Simplex. Octava S. Raymundi Conf. O. P. Simplex.
	c	Pridie cal.	31	S. Petri Nolasco Conf. Duplex.

FEBRUARIUS.

xxix	d	Calendis	1	S. Ignatii Ep. et Mart Duplex.
xxviij	e	iv. non.	2	Purificatio B. Mariæ Virg. Totum Duplex.
xxvij	f	iij. non.	3	S. Blasii Ep. et Mart. Simplex.
25. xxvj	g	Pridie non.	4	S. Andreæ Corsini Ep. et Conf. Duplex. Anniversarium Patrum et Matrum. Novem Lectiones. Ante non erit Cinis.
xxv. xxiv	A	Nonis	5	S. Agathæ Virg. et Mart. Duplex.
xxiij	b	viij. id.	6	S. Dorotheæ Virg. et Mart. Duplex. SS. Vedasti et Amandi Confessorum. Memoria.
xxij	c	vij. id.	7	S. Romualdi Abbatis. Duplex.
xxj	d	vj. id.	8	S. Joannis de Matha Conf. Duplex.
xx	e	v. id.	9	B. Bernardi Scammacca Conf. O. P. Duplex. S. Apolloniæ Virg. et Mart. Memoria.
xix	f	iv. id.	10	S. Scholasticæ Virg. Duplex.
xviij	g	iij. id.	11	Desponsatio B. Mariæ Virg. Totum Duplex. S. Joseph Conf. et Sponsi B. Mariæ Virg. Memoria.
xvij	A	Pridie id.	12	B. Reginaldi Conf. O. P. Duplex.
xvj	b	Idibus	13	S. Catharinæ de Ricciis V. O. P. Totum Duplex.
xv	c	xvj. cal. MARTII.	14	B. Nicolai Palea Conf. O. P. Duplex.
xiv	d	xv. cal.	15	B. Jordani Saxonis Conf. O. P. Duplex.
xiij	e	xiv. cal.	16	B. Gregorii Papæ X. Conf. Duplex.
xij	f	xiij. cal.	17	Septem Confessorum Ordinis Servorum B. Mariæ Fundatorum. Duplex.
xj	g	xij. cal.	18	B. Laurentii a Ripafracta Conf. O. P. Duplex.
x	A	xj. cal.	19	B. Alvari Cordubensis Conf. O. P. Duplex.
ix	b	x. cal.	20	Octava S. Catharinæ de Ricciis Virg. O. P. Simplex.
viij	c	ix. cal.	21	B. Aimonis Taparelli Conf. O. P. Duplex. S. Valentini Mart. Memoria. Post non erit Septuagesima.
vij	d	viij. cal.	22	Cathedra Antiochena S. Petri. Duplex.
vj	e	vij. cal.	23	S. Petri Damiani Ep. Conf. et Eccl. Doct Duplex. Vigilia.
v	f	vj. cal. LOCUS BISSEXTI.	24	S. Mathiæ Apostoli. Totum Duplex.
iv	g	v. cal.	25	B. Constantii a Fabriano Conf. O. P. Duplex.
iij	A	iv. cal.	26	
ij	b	iij. cal.	27	
j	c	Pridie cal.	28	B. Villanæ de Bottis Vid. O. P. Duplex.

In Anno bissextili Februarius est dierum viginti novem et Festum S. Mathiæ celebratur die 25. Februarii et bis dicitur Sexto calendas Martii., idest die 24. et die 25.; et Littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario mutatur in præcedentem : ut si in Januario Littera Dominicalis fuit A, mutetur in præcedentem, quæ est g. etc. Festum vero B. Constantii celebratur die 26., et Festum B. Villanæ die 29.

MARTIUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
*	d	Calendis	1	B. Christophori a Milano Conf. O. P. Duplex. S. Albini Ep. et Conf. Memoria.
xxix	c	vj. non.	2	B. Henrici Susonis Conf. O. P. Duplex.
xxviij	f	v. non.	3	
xxvij	g	iv. non.	4	S. Casimiri Conf. Duplex.
xxvj	A	iij. non.	5	
25. xxv	b	Prid. non.	6	B. Jordani a Pisis Conf. O. P. Duplex.
xxiv	c	Nonis	7	S. Thomæ Aquinatis Conf. et Eccl. Doct. O. P. Totum Duplex.
xxiij	d	viij. id.	8	S. Joannis de Deo Conf. Duplex.
xxij	e	vij. id.	9	S. Franciscæ Romanæ Vid. Duplex.
xxj	f	vj. id.	10	B. Petri de Jeremia Conf. O. P. Duplex. Post non erit Cinis.
xx	g	v. id.	11	
xix	A	iv. id.	12	S. Gregorii Magni Papæ, Conf. et Eccl. Doct. Totum Duplex.
xviij	b	iij. id.	13	
xvij	c	Pridie id.	14	Octava S. Thomæ Aquinatis O.P. Solemnis.
xvj	d	Idibus	15	
xv	e	xvij. cal. APRILIS.	16	
xiv	f	xvj. cal.	17	S. Patritii Ep. Conf. Duplex.
xiij	g	xv. cal.	18	B. Sibyllinæ de Biscossis Virg. O. P. Duplex.
xij	A	xiv. cal.	19	S. Joseph Conf. Sponsi B. Mariæ Virg. Totum Duplex.
xj	b	xiij. cal.	20	
x	c	xij. cal.	21	S. Benedicti Abbatis. Duplex.
ix	d	xj. cal.	22	B. Ambrosii Sansedonii Conf. O. P. Duplex. Ante non erit Pascha.
viij	e	x. cal.	23	
vij	f	ix. cal.	24	S. Gabrielis Archangeli. Totum Duplex.
vj	g	viij. cal.	25	Annuntiatio B. M. Virg. Totum Duplex.
v	A	vij. cal.	26	Octava S. Joseph. Solemnis.
iv	b	vj. cal.	27	
iij	c	v. cal.	28	
ij	d	iv. cal.	29	
j	e	iij. cal.	30	
*	f	Pridie cal	31	

APRILIS.

xxix	g	Calendis	1	Octava Annuntiationis B. Mariæ Virg. Solemnis.
xxviij	A	iv. non.	2	S. Francisci de Paula Conf. Duplex.
xxvij	b	iij. non.	3	Impressio sacrorum Stigmatum S. Catharinæ Senen. Virg. O. P. Duplex.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		
25. xxvj	c	Prid. non.	4	S. Ambrosii Ep. Conf. et Eccl. Doct. Totum Duplex.
xxv.xxiv	d	Nonis	5	S. Vincentii Ferrerii Conf. O. P. Totum Duplex.
xxiij	e	viij. id.	6	
xxij	f	vij. id.	7	
xxj	g	vj. id.	8	
xx	A	v. id.	9	B. Antonii Pavonii Mart. O. P. Duplex.
xix	b	iv. id.	10	B. Antonii Neyrot Mart. O. P. Duplex.
xviij	c	iij. id.	11	S. Leonis Magni Papæ, Conf. et Eccl. Doct. Totum Duplex.
xvij	d	Pridie id.	12	Octava S. Vincentii Conf. O. P. Simplex.
xvj	e	Idibus	13	B. Margaritæ de Castello Virg. O. P. Duplex.
xv	f	xviij. cal. MAII.	14	B. Petri Gonzalez Conf. O. P. Duplex.
xiv	g	xvij. cal.	15	S. Hermenegildi Mart. Duplex.
xiij	A	xvj. cal.	16	SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi MM. Tres Lectiones.
xij	b	xv. cal.	17	B. Claræ Gambacurtæ Vid. O. P. Duplex.
xj	c	xiv. cal.	18	
x	d	xiij. cal.	19	
ix	e	xij. cal.	20	S. Agnetis de Monte Politiano Virg. O. P. Totum Duplex.
viij	f	xj. cal.	21	B. Bartholomæi Mart. O. P. Duplex.
vij	g	x. cal.	22	
vj	A	ix. cal.	23	S. Georgii Mart. Simplex.
v	b	viij. cal.	24	SS. Coronæ spineæ Domini. Totum Duplex. S. Adalberti Ep. et Mart. Memoria.
iv	c	vij. cal.	25	S. Marci Evangelistæ. Totum Duplex. Ultimum Pascha.
iij	d	vj. cal.	26	BB. Dominici et Gregorii Confessorum O. P. Duplex.
ij	e	v. cal.	27	Octava S. Agnetis. Virg. O. P. Simplex.
j	f	iv. cal.	28	S. Pauli a Cruce Conf. Duplex. S. Vitalis Mart. Memoria.
*	g	iij. cal.	29	S. Petri Martyris O. P. Totum Duplex.
xxix	A	Pridie cal.	30	S. Catharinæ Senensis Virg. O. P. Totum Duplex. Ante non erit Ascensus.

MAIUS.

xxviij	b	Calendis	1	SS. Philippi et Jacobi Apostolorum. Totum Duplex.
xxvij	c	vj. non.	2	S. Athanasii Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
xxvj	d	v. non.	3	Inventio sanctæ Crucis. Totum Duplex. SS. Alexandri, Eventii et Theoduli MM. Memoria.
25. xxv	e	iv. non.	4	S. Monicæ Vid. Duplex.
xxiv	f	iij. non.	5	S. Pii Quinti Papæ et Conf. O. P. Totum Duplex.
xxiij	g	Prid. non.	6	S. Joannis ante Portam Latinam. Duplex. Octava S. Petri Mart. O. P. Simplex.
xxij	A	Nonis	7	Octava S. Catharinæ Senensis O. P. Solemnis.
xxj	b	viij. id.	8	Apparitio S. Michaelis Archangeli. Totum Duplex.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		
xx	c	vij. id.	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
xix	d	vj. id.	10	S. Antonini Ep. Conf. O. P. Totum Duplex. SS. Gordiani et Epimachi MM. Memoria. Ante non venit Ignis.
xviij	e	v. id.	11	S. Stanislai Ep. Mart. Duplex.
xvij	f	iv. id.	12	B. Joannæ de Lusitania Virg. O. P. Duplex. Octava S. Pii Quinti O. P. Simplex. SS. Nerei, Achillei et Pancratii MM. Memoria.
xvj	g	iij. id.	13	B. Alberti a Bergomo Conf. O. P. Duplex.
xv	A	Prid. id.	14	B. Ægidii Conf. O. P. Duplex.
xiv	b	Idibus	15	Conversio S. Augustini Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
xiij	c	xvij. cal. JUNII.	16	S. Joannis Nepomuceni Mart. Duplex.
xij	d	xvj. cal.	17	B. Andreæ Abellonii Conf. O. P. Duplex. Octava S. Antonini O. P. Simplex.
xj	e	xv. cal.	18	S. Venantii Mart. Simplex.
x	f	xiv. cal.	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf. Duplex. S. Pudentianæ Virg. Memoria.
ix	g	xiij. cal.	20	B. Columbæ Virg. O. P. Duplex.
viij	A	xij. cal.	21	S. Bernardini Senensis Conf. Simplex. Ante non erit Corpus.
vij	b	xj. cal.	22	S. Servatii Ep. et Conf. Totum Duplex.
vj	c	x. cal.	23	B. Ludovici Mariæ Grignon de Montfort Conf. O. P. Duplex.
v	d	ix. cal.	24	B. Mariæ Virg. titulo Auxilium Christianorum. Totum Duplex.
iv	e	viij. cal.	25	Translatio S. P. N. Dominici Conf. Totum Duplex. S. Mariæ de Pazzis Virg. Memoria. S. Urbani Papæ Mart. Memoria.
iij	f	vij. cal.	26	S. Philippi Nerii Conf. Totum Duplex.
ij	g	vj. cal.	27	BB. Petri Sanz Ep. et Sociorum MM. O. P. Duplex.
j	A	v. cal.	28	B. Mariæ Bartholomææ Virg. O. P. Duplex.
*	b	iv. cal.	29	BB. Guillelmi O. P. et Sociorum MM. Duplex.
xxix	c	iij. cal.	30	
xxviij	d	Pridie cal	31	B. Jacobi Salomonii Conf. O. P. Duplex. S. Petronillæ Virg. Memoria.

JUNIUS.

xxvij	e	Calendis	1	BB. Alphonsi Navarrete O. P. et Sociorum MM. Duplex.
25. xxvj	f	iv. non.	2	BB. Sadoc et Sociorum MM. O. P. Duplex. SS. Marcellini Presbyteri et Petri Exorcistæ MM. Memoria.
xxv. xxiv	g	iij. non.	3	Post non erit Ascensus.
xxiij	A	Prid. non.	4	Translatio S. Petri Mart. O. P. Totum Duplex.
xxij	b	Nonis	5	S. Francisci Caracciolo Conf. Duplex.
xxj	c	viij. id.	6	S. Norberti Ep. et Conf. Duplex.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xx	d	vij. id.	7	
xix	e	vj. id.	8	S. Angelæ Mericiæ Virg. Duplex. S. Medardi Ep. et Conf. Memoria.
xviij	f	v. id.	9	BB. Dianæ, Cæciliæ et Amatæ Virginum O.P. Duplex. SS. Primi et Feliciani MM. Memoria.
xvij	g	iv. id.	10	B. Joannis Dominici Ep.et Conf.O.P.Duplex.
xvj	A	iij. id.	11	S. Barnabæ Apostoli. Totum Duplex.
xv	b	Pridie id.	12	B. Stephani Bandelli Conf. O. P. Duplex. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii MM. Memoria.
xiv	c	Idibus	13	S. Antonii de Padua Conf. Duplex. Post non venit Ignis.
xiij	d	xviij. cal. JULII.	14	S. Basilii Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
xij	e	xvij. cal.	15	SS. Viti, Modesti et Crescentiæ MM. Tres Lectiones.
xj	f	xvj. cal.	16	S. Martialis Ep. et Conf. Tres Lectiones. SS. Quirici et Julittæ MM. Memoria.
x	g	xv. cal.	17	
ix	A	xiv. cal.	18	B. Osannæ Mantuanæ Virg. O. P. Duplex.
viij	b	xiij. cal.	19	SS. Gervasii et Protasii MM. Simplex.
vij	c	xij. cal.	20	SS. Marci et Marcelliani MM. Tres Lectiones.
vj	d	xj. cal.	21	
v	e	x. cal.	22	B. Innocentii Quinti Papæ et Conf. O. P. Duplex.
iv	f	ix. cal.	23	Decem millium Martyrum. Duplex. Vigilia.
iij	g	viij. cal.	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. Totum Duplex. Post non erit Corpus.
ij	A	vij. cal.	25	
j	b	vj. cal.	26	SS. Joannis et Pauli MM. Simplex.
*	c	v. cal.	27	
xxix	d	iv. cal.	28	S. Leonis Secundi Papæ et Conf. Memoria. Vigilia.
xxviij	e	iij. cal.	29	SS. Petri et Pauli Apostolorum. Totum Duplex.
xxvij	f	Pridie cal.	30	Commemoratio S. Pauli Apostoli. Duplex.

JULIUS.

xxvj	g	Calendis	1	Octava S. Joannis Baptistæ. Simplex.
25. xxv	A	vj. non.	2	Visitatio B. Mariæ V. Totum Duplex.
xxiv	b	v. non.	3	B. Marci Mutinensis Conf. O. P. Duplex. SS. Processi et Martiniani MM. Memoria.
xxiij	c	iv. non.	4	
xxij	d	iij. non.	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. Duplex.
xxj	e	Prid. non.	6	Octava SS. Petri et Pauli Apostolorum. Solemnis.
xx	f	Nonis	7	B. Benedicti Undecimi Papæ et Conf. O. P. Duplex.
xix	g	viij. id.	8	

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xviij	A	vij. id.	9	SS. Joannis O. P. et Sociorum MM. Totum Duplex. Octava Visitationis B. Mariæ Virg. Simplex.
xvij	b	vj. id.	10	Septem Fratrum MM. Memoria.
xvj	c	v. id.	11	BB. Ignatii Delgado, Dominici Henares O. P. et Sociorum MM. Duplex. S. Procopii Abbatis. Memoria.
xv	d	iv. id.	12	S. Joannis Gualberti Abbatis. Duplex. Anniversarium sepultorum in Cœmeteriis nostris. Novem Lectiones.
xiv	e	iij. id.	13	B. Jacobi a Voragine Ep. et Conf. O. P. Duplex.
xiij	f	Pridie id.	14	S. Bonaventuræ Ep. Conf. et Eccl. Doct. Totum Duplex.
xij	g	Idibus	15	S. Henrici Imperatoris Conf. Duplex.
xj	A	xvij. cal. AUGUSTI.	16	Commemoratio B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo. Totum Duplex. Octava SS. Joannis et Sociorum MM. Simplex.
x	b	xvj. cal.	17	S. Alexii Conf. Tres Lectiones.
ix	c	xv. cal.	18	B. Ceslai Conf. O. P. Duplex.
viij	d	xiv. cal.	19	S. Vincentii a Paulo Conf. Duplex.
vij	e	xiij. cal.	20	S. Margaritæ Virg. et Mart. Simplex.
vj	f	xij. cal.	21	S. Hieronymi Æmiliani Conf. Duplex. S. Praxedis Virg. Memoria.
v	g	xj. cal.	22	S. Mariæ Magdalenæ. Totum Duplex.
iv	A	x. cal.	23	B. Joannæ Urbevetanæ Virg. O. P. Duplex. S. Liborii Ep. et Conf. Memoria. S. Apollinaris Ep. et Mart. Memoria.
iij	b	ix. cal.	24	S. Camilli de Lellis Conf. Duplex. S. Christinæ Virg. et Mart. Memoria. Vigilia.
ij	c	viij. cal.	25	S. Jacobi Apostoli. Totum Duplex. SS. Christophori et Cucuphatis MM. Memoria.
j	d	vij. cal.	26	S. Annæ Matris B. Mariæ Virg. Totum Duplex.
*	e	vj. cal.	27	B. Augustini de Bugella Conf. O. P. Duplex.
xxix	f	v. cal.	28	B. Antonii ab Ecclesia Conf. O. P. Duplex. SS. Nazarii, Celsi et Pantaleonis MM. Memoria.
xxviij	g	iv. cal.	29	S. Marthæ Virg. Duplex. Octava S. Mariæ Magdalenæ. Simplex. SS. Felicis, Simplicii, Faustini et Beatricis MM. Memoria.
xxvij	A	iij. cal.	30	B. Mannis Conf. O. P. Duplex. SS. Abdon et Sennen MM. Memoria.
25. xxvj	b	Pridie cal.	31	S. Ignatii Conf. Duplex. S. Germani Ep. et Conf. Memoria.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxv.xxiv	c	Calendis	1	S. Petri Apostoli ad Vincula. Duplex. SS. Machabæorum MM. Memoria.
xxiij	d	iv. non.	2	B. Joannæ de Aza Matris S. P. N. Dominici. Duplex. S. Stephani Papæ et Mart. Memoria.
xxij	e	iij. non.	3	Inventio Corporis S. Stephani Protomartyris Simplex.
xxj	f	Prid. non.	4	S. P. N. Dominici Conf. Totum Duplex.
xx	g	Nonis	5	S. Mariæ ad Nives. Duplex.
xix	A	viij. id.	6	Transfiguratio Domini. Totum Duplex. SS. Xysti Papæ, Felicis et Agapiti MM. Memoria.
xviij	b	vij. id.	7	S. Cajetani Conf. Duplex. S. Donati Ep. et Mart. Memoria.
xvij	c	vj. id.	8	B. Augustini Lucerini Ep. et Conf. O. P. Duplex. SS. Cyriaci, Largi et Smaragdi MM. Memoria.
xvj	d	v. id.	9	B. Joannis de Salerno Conf. O. P. Duplex. Vigilia.
xv	e	iv. id.	10	S. Laurentii Mart. Totum Duplex.
xiv	f	iij. id.	11	Octava S. P. N. Dominici. Solemnis. S. Tirbutii Mart. Memoria.
xiij	g	Pridie id.	12	S. Claræ Virg. Duplex.
xij	A	Idibus	13	SS. Hippolyti et Sociorum MM. Duplex.
xj	b	xix. cal. SEPTEMB.	14	S. Emygdii Ep. et Mart. Duplex. S. Eusebii Presbyteri et Conf. Memoria. Vigilia.
x	c	xviij. cal.	15	Assumptio B. Mariæ Virg. Totum Duplex.
ix	d	xvij. cal.	16	S. Hyacinthi Conf. O. P. Totum Duplex. Dominica infra Octavam Assumptionis. S. Joachim Conf. Patris B. Mariæ Virg. Totum Duplex.
viij	e	xvj. cal.	17	B. Æmiliæ Bicchieri Virg. O. P. Duplex. Octava S. Laurentii. Simplex.
vij	f	xv. cal.	18	S. Rochi Conf. Duplex. S. Agapiti Mart. Memoria.
vj	g	xiv. cal.	19	S. Alphonsi Mariæ de Ligorio Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.
v	A	xiij. cal.	20	S. Bernardi Abbatis et Eccl. Doct. Duplex.
iv	b	xij. cal.	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid. Duplex.
iij	c	xj. cal.	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virg. Solemnis. SS. Timothei et Symphoriani MM. Memoria.
ij	d	x. cal.	23	B. Jacobi a Mevania Conf. O. P. Duplex. Octava S. Hyacinthi O. P. Simplex. Vigilia.
j	e	ix. cal.	24	S. Bartholomæi Apostoli. Totum Duplex.
*	f	viij. cal.	25	S. Ludovici Galliæ Regis Conf. Duplex.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
xxix	g	vij. cal.	26	S. Philippi Benitii Conf. Duplex.
xxviij	A	vj. cal.	27	S. Josephi Calasanctii Conf. Duplex. S. Rufi Ep. et Mart. Memoria.
xxvij	b	v. cal.	28	S. Augustini Ep. Conf. et Eccl. Doct. Totum Duplex.
xxvj	c	iv. cal.	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. Duplex. S. Sabinæ Mart. Memoria.
25. xxv	d	iij. cal.	30	S. Rosæ a Lima Virg. O. P. Totum Duplex. SS. Felicis et Adaucti MM. Memoria.
xxiv	e	Pridie cal.	31	S. Raymundi Nonnati Conf. Duplex.

Ubi festum S. Bartholomæi die 25. Augusti celebratur, sic disponenda sunt quæ supra pro diebus 23., 24., 25. et 26. notata fuerant.

ij	d	x. cal.	23	B. Jacobi a Mevania Conf. O. P. Duplex. Octava S. Hyacinthi. Simplex.
j	e	ix. cal.	24	S. Philippi Benitii Conf. Duplex. Vigilia.
*	f	viij. cal.	25	S. Bartholomæi Apostoli Totum Duplex.
xxix	g	vij. cal.	26	S. Ludovici Galliæ Regis Conf. Duplex.

SEPTEMBER.

xxiij	f	Calendis	1	S. Philumenæ Virg. et Mart. Duplex. S. Ægidii Abbatis. Memoria.
xxij	g	iv. non.	2	S. Stephani Hungariæ Regis Conf. Duplex.
xxj	A	iij. non.	3	B. Gualæ Ep. et Conf. O. P. Duplex.
xx	b	Prid. non.	4	Octava S. Augustini. Solemnis.
xix	c	Nonis	5	B. Catharinæ a Raconixio Virg. O. P. Duplex. Anniversarium Familiarium et Benefactorum defunctorum Ord. N. Novem Lect.
xviij	d	viij. id.	6	B. Bertrandi a Garriga Conf. O. P. Duplex. Octava S. Rosæ a Lima O. P. Simplex.
xvij	e	vij. id.	7	S. Rosæ a Viterbio Virg. Duplex. S. Marcelli Mart. Memoria.
xvj	f	vj. id.	8	Nativitas B. Mariæ Virg. Totum Duplex. Dominica infra Octavam Nativitatis B. Mariæ.SS. Nominis ejusdem. Totum Duplex.
xv	g	v. id.	9	S. Gorgonii Mart. Memoria.
xiv	A	iv. id.	10	S. Nicolai a Tolentino Conf. Duplex.
xiij	b	iij. id.	11	SS. Proti et Hyacinthi MM. Memoria.
xij	c	Pridie id.	12	
xj	d	Idibus	13	
x	e	xviij. cal. OCTOBRIS.	14	Exaltatio sanctæ Crucis. Totum Duplex.
ix	f	xvij. cal.	15	Commemoratio S. P. N. Domini Conf. in Suriano. Totum Duplex. Octava Nativitatis B.Mariæ Virg. Simplex. S. Nicomedis Mart. Memoria.
viij	g	xvj. cal.	16	B. Imeldæ Virg. O. P. Duplex. S. Euphemiæ Virg. et Mart. Memoria.
vij	A	xv. cal.	17	Impressio Stigmatum S. Francisci. Duplex. S. Lamberti Ep. et Mart. Memoria.
vj	b	xiv. cal.	18	SS.Cornelii Papæ et Cypriani Ep.MM. Duplex.
v	c	xiij. cal.	19	SS. Januarii Ep. et Sociorum MM. Duplex.
iv	d	xij. cal.	20	B. Francisci de Possadas Conf. O. P. Duplex. Vigilia.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
iij	e	xj. cal.	21	S. Matthæi Apostoli et Evangelistæ. Totum Duplex.
ij	f	x. cal.	22	SS. Mauritii et Sociorum MM. Simplex.
j	g	ix. cal.	23	S. Theclæ Virg. feminarum Protomartyris. Duplex.
*	A	viij. cal.	24	B. Mariæ Virg. de Mercede. Totum Duplex.
xxix	b	vij. cal.	25	S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf. Duplex.
xxviij	c	vj. cal.	26	B. Dalmatii Monerii Conf. O. P. Duplex.
xxvij	d	v. cal.	27	SS. Cosmæ et Damiani MM. Simplex.
25. xxvj	e	iv. cal.	28	S. Josephi a Cupertino Conf. Duplex. S. Venceslai Mart. Memoria.
xxv. xxiv	f	iij. cal.	29	S. Michaelis Archangeli. Totum Duplex.
xxiij	g	Pridie cal.	30	S. Hieronymi Presbyteri, Conf. et Eccl. Doct. Totum Duplex.

OCTOBER.

				Dominica in calendis vel prima post calendas Octobris. Festivitas SS. Rosarii B. Mariæ Virg. Totum Duplex cum Octava Solemni.
xxij	A	Calendis	1	SS. Eustachii et Sociorum MM. Duplex. S. Remigii Ep. et Conf. Memoria.
xxj	b	vj. non.	2	SS. Angelorum Custodum. Totum Duplex.
xx	c	v. non.	3	B. Joannis Massias Conf. O. P. Duplex.
xix	d	iv. non.	4	S. P. N. Francisci Conf. Totum Duplex.
xviij	e	iij. non.	5	B. Raymundi a Capua Conf. O. P. Duplex. SS. Placidi et Sociorum MM. Memoria.
xvij	f	Prid. non.	6	S. Brunonis Conf. Duplex. Octava S. Michaelis. Simplex.
xvj	g	Nonis	7	B. Matthæi Carrerii Conf. O. P. Duplex.
xv	A	viij. id.	8	S. Birgittæ Viduæ. Simplex.
xiv	b	vij. id.	9	SS. Dionysii Ep. et Sociorum MM. Totum Duplex.
xiij	c	vj. id.	10	S. Ludovici Bertrandi Conf. O. P. Totum Duplex.
xij	d	v. id.	11	Octava S. P. N. Francisci. Solemnis. S. Leodegarii Ep. et Mart. Memoria.
xj	e	iv. id.	12	B. Jacobi ab Ulma Conf. O. P. Duplex.
x	f	iij. id.	13	S. Eduardi Regis et Conf. Duplex.
ix	g	Pridie id.	14	B. Magdalenæ de Panateriis Virg. O. P. Duplex. S. Callisti Papæ et Mart. Memoria.
viij	A	Idibus	15	S. Teresiæ Virg. Totum Duplex.
vij	b	xvij. cal. NOVEMBR.	16	
vj	c	xvj. cal.	17	Octava S. Ludovici Bertrandi. Simplex.
v	d	xv. cal.	18	S. Lucæ Evangelistæ. Totum Duplex.
iv	e	xiv. cal.	19	S. Petri ab Alcantara Conf. Simplex.
iij	f	xiij. cal.	20	S. Marci Papæ et Conf. Tres Lectiones. SS. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apulei MM. Memoria.
ij	g	xij. cal.	21	SS. Ursulæ et Sociarum VV. et MM. Totum Duplex.
j	A	xj. cal.	22	B. Petri a Tiferno Conf. O. P. Duplex. S. Hilarionis Abbatis. Memoria.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis.		
*	b	x. cal.	23	B. Bartholomæi de Bregantia Ep. et Conf. O. P. Duplex.
xxix	c	ix. cal.	24	S. Raphaelis Archangeli. Totum Duplex.
xxviij	d	viij. cal.	25	SS. Crispini et Crispiniani MM. Tres Lectiones.
xxvii	e	vij. cal.	26	B. Damiani a Finario Conf. O. P. Duplex.
xxvj	f	vj. cal.	27	Vigilia.
25. xxv	g	v. cal.	28	SS. Simonis et Judæ Apostolorum. Totum Duplex.
xxiv	A	iv. cal.	29	B. Benvenutæ Bojani Virg. O. P. Duplex.
xxiij	b	iij. cal.	30	Commemoratio Sanctorum, quorum Reliquiæ in Ecclesiis nostris asservantur. Totum Duplex.
xxij	c	Pridie cal.	31	S. Quintini Mart. Memoria. Vigilia.

NOVEMBER.

xxj	d	Calendis	1	Festivitas Omnium Sanctorum. Totum Duplex.
xx	e	iv. non.	2	Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum. Novem Lectiones.
xix	f	iij. non.	3	B. Simonis Ballacchii Conf. O. P. Duplex.
xviij	g	Prid. non.	4	S. Caroli Ep. et Conf. Duplex.
xvij	A	Nonis	5	B. Martini de Porres Conf. O. P. Duplex.
xvj	b	viij. id.	6	BB. Hieronymi, Valentini, Francisci, Hyacinthi et Sociorum MM. O. P. Duplex.
xv	c	vij. id.	7	B. Petri de Ruffia Mart. O. P. Duplex. Dominica in die octava Novembris, vel prima post diem octavam Novembris. Patrocinium B. Mariæ Virg. Totum Duplex.
xiv	d	vj. id.	8	Octava Omnium Sanctorum. Solemnis.
xiij	e	v. id.	9	Festivitas Omnium Sanctorum Ordinis Prædicatorum. Totum Duplex. S. Theodori Mart. Memoria.
xij	f	iv. id.	10	SS. Quatuor Coronatorum MM. Tres Lectiones. Anniversarium Omnium Fratrum et Sororum defunctorum Ordinis nostri. Novem Lectiones.
xj	g	iij. id.	11	S. Martini Ep. et Conf. Totum Duplex. S. Mennæ Mart. Memoria.
x	A	Pridie id.	12	Dedicatio Basilicæ SS. Salvatoris. Duplex.
ix	b	Idibus	13	S. Didaci Conf. Simplex. S. Britii Ep. et Conf. Memoria.
viij	c	xviij. cal. DECEMBR.	14	B. Joannis Licii Conf. O. P. Duplex.
vij	d	xvij. cal.	15	B. Alberti Magni Ep. et Conf. O. P. Totum Duplex.
vj	e	xvj. cal.	16	B. Luciæ a Narnia Virg. O. P. Duplex.
v	f	xv. cal.	17	S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf. Duplex.
iv	g	xiv. cal.	18	Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli Apostolorum. Duplex. Octava S. Martini. Simplex.

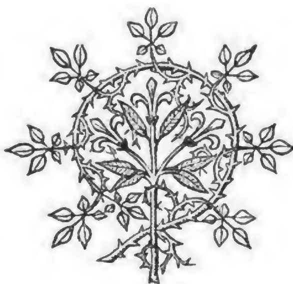
Cyclus Epact.	Litt. Dom.		Dies mensis.	
iij	A	xiij. cal.	19	S. Elisabeth Viduæ. Duplex.
ij	b	xij. cal.	20	S. Felicis de Valois Conf. Duplex.
j	c	xj. cal.	21	Præsentatio B. Mariæ Virg. Totum Duplex.
*	d	x. cal.	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart. Duplex.
xxix	e	ix. cal.	23	S. Clementis Papæ et Mart. Duplex.
xxviij	f	viij. cal.	24	S. Joannis a Cruce Conf. Duplex. S. Chrysogoni Mart. Memoria.
xxvij	g	vij. cal.	25	S. Catharinæ Virg. et Mart. Totum Duplex.
25. xxvj	A	vj. cal.	26	S. Andreæ Avellini Conf. Duplex.
xxv. xxiv	b	v. cal.	27	B. Margaritæ de Sabaudia Vid. O.P. Duplex. SS. Vitalis et Agricolæ MM. Memoria.
xxiij	c	iv. cal.	28	
xxij	d	iij. cal.	29	B. Jacobi de Benefactis Ep. et Conf. O. P. Duplex. S. Saturnini Ep. et Mart. Memoria. Vigilia.
xxj	e	Pridie cal.	30	S. Andreæ Apostoli. Totum Duplex.

Adventus Domini celebratur Dominica proximiori festo S. Andreæ Apostoli, sive ante, sive post. Et si festum illud venerit in Dominica, ipsa die celebrabitur de Dominica Adventus; prima autem Feria non impedita, de S. Andrea. Adventus autem non erit ante diem 27. Novembris, neque post 3. Decembris.

DECEMBER.

xx	f	Calendis	1	
xix	g	iv. non.	2	B. Joannis a Vercellis Conf. O. P. Duplex. Octava S. Catharinæ Virg. et Mart. Simplex. S. Bibianæ Virg. et Mart. Memoria.
xviij	A	iij. non.	3	S. Francisci Xaverii Conf. Duplex.
xvij	b	Prid. non.	4	S. Barbaræ Virg. et Mart. Duplex.
xvj	c	Nonis	5	
xv	d	viij. id.	6	S. Nicolai Ep. et Conf. Totum Duplex.
xiv	e	vij. id.	7	Ordinatio S. Ambrosii Ep. Conf. et Eccl. Doct. Duplex. Octava S. Andreæ Apostoli. Memoria. Vigilia.
xiij	f	vj. id.	8	Conceptio immaculata B. Mariæ Virg. Totum Duplex.
xij	g	v. id.	9	
xj	A	iv. id.	10	Translatio almæ Domus Lauretanæ. Totum Duplex.
x	b	iij. id.	11	S. Damasi Papæ et Conf. Memoria.
ix	c	Pridie id.	12	
viij	d	Idibus	13	S. Luciæ Virg. et Mart. Totum Duplex.
vij	e	xix. cal. JANUARII.	14	
vj	f	xviij. cal.	15	Octava Conceptionis immaculatæ B. Mariæ Virg. Solemnis.
v	g	xvij. cal.	16	B. Sebastiani Maggii Conf. O. P. Duplex.
iv	A	xvj. cal.	17	
iij	b	xv. cal.	18	Exspectatio partus B. Mariæ Virg. Totum Duplex.

Cyclus Epact.	Litt. Dom.	Dies mensis		
ij	c	xiv. cal.	19	
j	d	xiij. cal.	20	S. Dominici Sylensis Abbatis. Duplex. Vigilia.
*	e	xij. cal.	21	S. Thomæ Apostoli. Totum Duplex.
xxix	f	xj. cal.	22	B. Mariæ Mancini Viduæ O. P. Duplex.
xxviij	g	x. cal.	23	
xxvij	A	ix. cal.	24	Vigilia.
xxvj	b	viij. cal.	25	Nativitas D. N. Jesu Christi. Totum Duplex.
25. xxv	c	vij. cal.	26	S. Stephani Protomartyris. Totum Duplex.
xxiv	d	vj. cal.	27	S. Joannis Apostoli et Evangelistæ. Totum Duplex.
xxiij	e	v. cal.	28	SS. Innocentium MM. Simplex.
xxij	f	iv. cal.	29	S. Thomæ Ep. et Mart. Simplex.
xxj	g	iij. cal.	30	
xx	A	Pridie cal.	31	S. Silvestri Papæ et Conf. Simplex.



ANNIVERSARIA DEFUNCTORUM

IN TOTO ORDINE CELEBRANDA.

ET OBITUS MAGISTRORUM ORDINIS.

Quando in Choro vel in Capitulo, præsente Conventu, finita fuerint quæ de Calendario et de Martyrologio pronuntianda sunt, dicatur ℣. Pretiósa. etc., ut in Breviario pag. 25. notatum est.

¶ Si vero recitandus fuerit Obitus, vel Anniversarium, tunc antequam dicatur Commemoratio Fratrum, dicendum est : Obitus venerabilis Fratris N. Magistri Ordinis., vel Anniversarium... ut infra notatur. Et illico subjungat Lector Item Commemoratio Fratrum, Sororum, Familiárium, Benefactorum defunctórum Ordinis nostri.

¶ Si eodem die incidant Obitus et Anniversarium, semper addatur : Item Commemoratio...

JANUARIO.

Die 8. Obitus venerábilis Fratris Joséphi Maríæ Larróca Hispáni, Septuagésimiquárti Magistri Ordinis. Item Commemoratio...
Et sic semper in aliis.

Die 18. Ob. V. F. Bárnabæ Vercellénsis, Quintidécimi Magístri Ordinis.

FEBRUARIO.

Die 4. Anniversárium Patrum et Matrum. Novem Lectiones. Item Ob. V. F. Vincéntii Ajéllo Lucaniénsis in regno Neapolitáno, Septuagesimisecúndi Magístri Ordinis. Item Commemorátio...

Die 19. Ob. V. F. Muniónis Hispáni, Séptimi Magístri Ordinis. P. (1)

Die 21. Ob. V. F. Augustini Pipia, Sexagesimi primi Magistri Ordinis : qui fuit sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális. P.

Die 23. Ob. V. F. Joánnis de Molendino, Vigésimi Magistri Ordinis : qui fuit sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális.

Die 26. Ob. V. F. Antonini Cloche Galli, Sexagésimi Magístri Ordinis.

MARTIO.

Die 1. Ob. V. F. Petri de Palma Decimioctávi Magístri Ordinis.

Die 3. Ob. V. F. Stéphani Ususmáris Quadragesimiséxti Magistri Ordinis.

Die 9. Ob. V. F. Francisci Ferdinándi Jabalot Parménsis, Sexagesimioctávi Magistri Ordinis.

Die 16 Ob. V. F. Leonárdi Státii Florentíni Vigesimiquínti Magistri Ordinis.

APRILI.

Die 8. Ob. V. F. Guaríni de Giáco Galli, Deciminóni Magistri Ordinis.

Die 12. Ob. V. F. Aimerici Placentíni, Duodécimi Magistri Ordinis.

Die 21. Ob. V. F. Garsiæ de Loaísa Hispáni, Trigesiminóni Magístri Ordinis : qui fuit sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális. P.

MAIO.

Die 6. Ob. V. F. Joánnis Baptístæ de Marínis Románi, Quinquagésimiséptimi Magístri Ordinis.

Die 16. Ob. V. F. Petri Rochim, Vigesimiséptimi Magistri Ordinis.

---

(1) Littera P Obitui apposita indicat Magistrum Ordinis qui Pontificali dignitate fuerit insignitus.

Die 25. Ob. V. F. Nicolái Rodúlfii Florentini, Quinquagesimiquínti Magistri Ordinis.

JUNIO.

Die 7. Ob. V. F. Simónis Lingoniénsis Vigesimiprimi Magistri Ordinis. P.

Die 11. Ob. V. F. Antoníni Bremond Massiliénsis, Sexagesimitértii Magistri Ordinis.

Die 13. Ob. V. F. Joánnis Thomæ de Roccabérti Hispáni, Quinquagesimioctávi Magistri Ordinis. P.

Die 16. Ob. V. F. Sixti Fabri Lucénsis, Quinquagésimi Magístri Ordinis.

Die 20. Ob. VV. FF. Eliæ Petragoricénsis Tolosáni, Vigesimisecúndi Magístri Ordinis : et Balthasáris de Quiñónes Toletani, Sexagesimiquínti Magistri Ordinis.

Die 25. Ob. V. F. Leonárdi Mansuéti Perusíni, Trigesimiprími Magístri Ordinis.

JULIO.

Die 6. Ob. V. F. Joánnis de Fenário, Quadragesimisecúndi Magistri Ordinis.

Die 9. Ob. V. F. Thomæ Hyacinthi Cipollétti Asculáni, Septuagésimi Magistri Ordinis.

Die 12. Anniversárium ómnium sepultórum in Cœmetériis nostris. — Novem Lectiones.

Die 14. Ob. V. F. Humbérti de Románis, Quínti Magistri Ordinis.

Die 20. Ob. V. F. Francísci Romæi, Quadragesimiquínti Magistri Ordinis.

Die 27. Ob. V. F. Gerárdi de Adaumário, Decimiséptimi Magístri Ordinis : qui fuit Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális.

Die 29. Ob. V. F. Bárnabæ Sáxoni de Neápoli, Trigesimiquárti Magístri Ordinis.

AUGUSTO

Die 1. Ob. V. F. Jóachim Turriáni Véneti, Trigesimiquínti Magistri Ordinis.

Die 3. Ob. V. F. Hippólyti Maríæ Beccariæ de Monte Regáli, Quinquagesimiprimi Magistri Ordinis.

Die 4. Ob. V. F. Bartholomæi de Comátiis Bononiénsis, Trigesimitértii Magistri Ordinis.

Die 7. Ob. V. F. Thomæ Firmáni, Vigesimiquárti Magistri Ordinis.

Die 8. Ob. V. F. Hugónis Vaussemáni Galli, Sextidécimi Magistri Ordinis.

Die 9. Ob. VV. FF. Hervæi Natális Britonis, Quartidécimi Magístri Ordinis : et Joánnis Claré Galli Trigesimiséptimi Magístri Ordinis.

Die 27. Ob. V. F. Vincéntii Bandélli Lombárdi, Trigesimiséxti Magístri Ordinis.

Die 28. Ob. V. F. Albérti Clávari Genuénsis, Décimi Magistri Ordinis.

Die 29. Ob. V. F. Angeli Domínici Ancaráni Faventíni, Septuagesimiprími Magistri Ordinis.

Die 30. Ob. V. F. Augustíni Galamíni, Quinquagesimitértii Magistri Ordinis : qui fuit sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális. P.

SEPTEMBRI.

Die 1. Ob. V. F. Berengárii de Landóra, Tertiidécimi Magistri Ordinis. P.

Die 5. Anniversárium familiárium et benefactórum Ordinis nostri. Novem Lectiones.

Die 9. Ob. V. F. Thomæ de Vio Cajetáni, Trigesimioctávi Magistri Ordinis : qui fuit Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális. P.

Die 12. Ob. V. F. Hierónymi Xavierre Cæsaraugustáni, Quinquagésimisecúndi Magistri Ordinis : qui fuit Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális.

Die 15. Ob. V. F. Salvi Cassétæ Siculi, Trigesimisecúndi Magistri Ordinis.

Die 17. Ob. VV. FF. Bernárdi de Júzico Burdegalénsis, Undécimi Magistri Ordinis : et Pauli Constábilis Ferrariénsis, Quadragesiminóni Magistri Ordinis.

Die 21. Ob. V. F. Martiális Auribélli Avenionénsis, Vigesiminóni Magistri Ordinis.

Die 22. Ob. V. F. Thomæ Ripóll Tarraconénsis, Sexagesimisecúndi Magistri Ordinis.

Die 24. Ob. VV. FF. Francísci Silvéstri Ferrariénsis, Quadragésimi Magistri Ordinis : et Seraphini Sicci Papiénsis, Quinquagesimiquárti Magistri Ordinis.

Die 27. Ob. V. F. Mauritii Benedicti Olivieri Salusiensis, Sexagesiminóni Magistri Ordinis.

OCTOBRI

Die 9. Ob. V. F. Pauli Butigéllæ, Quadragesimiprimi Magistri Ordinis.

Die 15. Ob. V. F. Bartholomæi Texérii, Vigesimiséxti Magistri Ordinis.

Die 28. Ob. V. F. Vincéntii Justiniáni Chiénsis, Quadragesimiséptimi Magistri Ordinis : qui fuit Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális.

NOVEMBRI

Die 4. Ob. V. F. Joánnis Teutónici, Quarti Magistri Ordinis. P.

Die 7. Ob. V. F. Antonii de Monroy Mexicáni, Quinquagesiminóni Magistri Ordinis. P.

Die 10. Anniversárium ómnium Fratrum et Sorórum Ordinis nostri, Novem Lectiones.

Die 16. Ob. V. F. Albérti de las Casas Hispáni, Quadragesimiquárti Magistri Ordinis.

Die 18. Ob. V. F. Guidónis Flammochéti, Vigesimioctávi Magistri Ordinis.

Die 21. Ob. VV. FF. Stéphani Bisuntini, Octávi Magistri Ordinis: et Seraphini Cabálli Brixiénsis, Quadragesimioctávi Magistri Ordinis.

DECEMBRI.

Die 1. Ob. V. F. Thomæ Turci Cremonénsis, Quinquagesimiséxti Magistri Ordinis.

Die 3. Ob. V. F. Jóachim Briz Hispáni, Sexagesimiséptimi Magistri Ordinis. P.

Die 11. Ob. V. F. Alexándri Vincéntii Jandel Nanceiénsis in Gallia, Septuagesimitértii Magistri Ordinis.

Die 15. Ob. V. F. Conradi Asténsis, Trigésimi Magistri Ordinis.

Die 16. Ob. V. F. Joánnis Thomæ de Boxadors, Sexagesimiquárti Magistri Ordinis : Qui fuit Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinális.

Die 20. Ob. V. F. Augustíni Recuperáti, Quadragesimitértii Magistri Ordinis.

Die 23. Ob. V. F. Pii Joséphi Gaddi Foroliviénsis, Sexagesimiséxti Magistri Ordinis.

INDEX RUBRICARUM.



RUBRICÆ GENERALES
TAM DE TEMPORE QUAM DE SANCTIS JUXTA RITUM BREVIARII
FF. SAC. ORD. PRÆDICATORUM.

§ I.
De modo dicendi Officium de Tempore.

PER totum annum Officium tam diei, quam noctis est de Tempore celebrandum, exceptis festis, et Octavis Sanctorum, quæ in Calendario notantur : et certis Feriis, quibus de SS. Sacramento, de B. Virgine, de Sanctis Ordinis, aut aliis agendum præscribitur, vel permittitur.

2. Modus autem, et ordo dicendi hujusmodi Officium de Tempore, per totum annum servetur, prout in Dominica prima post Octavam Epiphaniæ, et per ejus Hebdomadam disponitur. Quæ igitur suis propriis locis non sunt adnotata, in præfata Dominica, et infra ejus Hebdomadam requirantur.

3. Quando vero de Tempore est celebrandum, in omnibus Dominicis, extra tempus Paschale, dicendæ sunt novem Lectiones in Matutinis. In profestis autem, seu ferialibus diebus per totum annum (præterquam in triduo ante Pascha, et in die Animarum) tres tantum dicantur.

§ II.
De tempore Paschali.

TEMPUS Paschale vocatur a Missa Sabbati Sancti in Vigilia, Paschæ, usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive. Et tunc sive fiat de Tempore, sive de Sanctis, dicendi sunt tantum tres Psalmi, singuli cum GLORIA PATRI. et tres Lectiones ad Matutinum : in fine Invitatorii, et omnium Antiphonarum, Versiculorum, et Responsoriorum, additur ALLELUIA, et in Responsoriis Horarum duplex ALLELUIA apponitur. Reliqua suis locis notata sunt.

§ III.
De die Dominica celebranda.

DIES Dominica festis Duplicibus æquipolleat; et ita per totum annum cum solemnitate festi Duplicis ab omnibus celebretur : ita tamen, ut dicta solemnitas a Matutinis tantummodo incipiat. Officium autem de Dominica, propter nullum festum Duplici minus, et propter quascumque Octavas non Solemnes in ea occurrentes, non dimittatur. Exceptis Octavis S. Stephani, S. Joannis Evangelistæ, SS. Innocentium, et Epiphaniæ. Exceptis etiam aliis diebus octavis Simplicibus, et festis Simplicibus, cum occurrerint in Dominica infra Octavas Solemnes, juxta inferius dicenda § XXI. num. 7. et § XXII. num. 8.

2. Hujusmodi autem dies Octavæ, et festa Simplicia, quæ in Dominica celebrantur, debent similiter cum solemnitate Dominicæ celebrari, nempe cum solemnitate festi Duplicis a Matutinis; et in concomitantia cum festo contingente in Feria secunda, debet observari quemadmodum si de Dominica Officium fieret.

3. Quæcumque festa. etiam Duplicia, et majora, tam in Dominicis diebus Adventus, quam in Dominicis a Septuagesima usque ad Dominicam in Albis occurrerint, impedita censeantur, et in sequentem diem (non vero in Sabbato præcedenti, ut antiquitus fiebat) sunt transferenda; aut in alterum proximiorem subsequentem non occupa-

tum, si in primo aut altero evenerit festum Simplex, et supra.

4. Excipitur festum Purificationis B. M. V. quod semper suo die celebrabitur. Cum autem festum Purificationis in Dominicam Septuagesimæ inciderit, tunc Homilia dominicalis Septuagesimæ omittitur illo anno propter festa occurrentia.

5. Excipitur quoque festum sancti Patroni principalis loci de præcepto, Dedicationis Ecclesiæ et sancti Tituli principalis Ecclesiæ nostræ necnon Conceptionis immaculatæ B. M. V. die 8. Decembris, S. Thomæ Aquinatis die 7. Martii, S. Patriarchæ Joseph, universalis Ecclesiæ Patroni, die 19. Martii, et Annuntiationis B. M. V. die 25 Martii : quæ celebranda sunt, etiam quacumque die Dominica; nisi evenerint prima Dominica Adventus, aut prima Quadragesimæ, vel Dominica in Passione, vel a Dominica in Ramis Palmarum, usque ad Dominicam in Albis inclusive.

6. De Dominica infra Octavas Solemnes vide § XXII. n. 5. et n. 6.

7. Quomodo autem celebrandum sit Officium, si Dominica Septuagesimæ venerit in prima, vel altera Dominica post Octavam Epiphaniæ; vide in Breviario in Rubrica de Dominica prima post Oct. Epiph. Similiter si Dominicæ post Octavam Trinitatis fuerint plures, vel pauciores quam viginti duæ; vide in Breviario in Rubrica post Dominicam xx. et xxj. post Oct. Trinitatis.

§ IV.

De Dominica prima mensis.

DOMINICA illa, quæ incidit in Calendas mensis, vel quæ propinquior est ipsis Calendis, seu præcedat, seu subsequatur, ipsa erit Dominica prima mensis. Unde si Calendæ fuerint in secunda, vel tertia, vel quarta Feria, tunc præcedens Dominica erit prima mensis, et inchoabitur Historia. Si in quinta, vel sexta Feria, vel Sabbato Calendæ fuerint, tunc sequens Dominica erit prima mensis, in qua et dominicalis Historia inchoabitur.

§ V.

De Oratione dominicali.

ORATIO Dominicæ dicenda est in Sabbato præcedenti ad Vesperas : excepto Sabbato Dominicæ infra Octavas Nativitatis, Epiphaniæ, Ascensionis, et Corporis Christi, in quibus ad Vesperas Sabbati neque Memoria Dominicæ fit. Dicenda etiam est ad Laudes, ad Tertiam, Sextam, Nonam, et Vesperas ipsius Dominicæ. In Prima autem et Completorio semper dicuntur Orationes propriæ, nisi aliter notetur.

2. Dicenda item est eadem dominicalis Oratio ad singulas prædictas Horas in singulis ejusdem Hebdomadæ Feriis usque ad Sabbati sequentis Vesperas exclusive, cum de Tempore agitur : nisi recitanda fuerit Oratio alterius Dominicæ propter Homiliam transferendam, ac interponendam, ut contingit quando Dominicæ aliquæ post Octav. Epiphaniæ fuerint omissæ, incidente Dominica Septuagesimæ in primam, vel alteram Domin. post Octav. Epiphaniæ, et non possunt resumi post Octavas Trinitatis; vel quando Dominicæ post Octav. Trinit. sunt pauciores quam viginti duæ : in his enim casibus Oratio illius Dominicæ, cujus et Homilia lecta fuerit, dicetur tantum in Laudibus, et Vesperis; ad reliquas vero Horas diei, dicetur Oratio Dominicæ immediate præcedentis.

3. Dicenda etiam non est Oratio Dominicæ in Feriis ejusdem Hebdomadæ, sed Orationes propriæ Feriarum, si Feriæ eas habuerint : ut contingit in Quadragesima, ubi a quarta Feria Cinerum, usque ad Dominicam in Albis exclusive: similiter in Vigilia Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, et Pentecostes, et per Hebdomadam Paschæ et Pentecostes, singulis diebus propria est Oratio assignata, quæ in Laudibus, et Horis diei, ac etiam Vesperis recitari debet. In jejuniis autem Quatuor Temporum Adventus, et Septembris, et in duobus primis diebus Rogationum.

Orationes propriæ tantum dicuntur in Laudibus : ad ceteras vero Horas Oratio dominicalis. Orationes autem Feriarum semper inchoandæ sunt in Laudibus.

§ VI.

De Homilia dominicali, quando legenda, vel transferenda, vel omnino dimittenda.

In omni Dominica, si de ea fiat Officium, tres ultimæ Lectiones de expositione Evangelii Dominicæ legantur : præterquam in Vigilia Nativitatis Domini, quando in Dominica evenerit : tunc enim Homilia dominicalis omittitur illo anno. Quando vero propter aliquod impedimentum dominicalis Homilia non legitur in Dominica, semper infra Hebdomadam suam in aliqua Feria vacante est legenda.

2. Feria vacans pro legenda Homilia dominicali, illa censeri debet, quæ non impeditur a festo Simplici, et supra, prout fusius declaratur infra § XXIV. num. 16. Porro Feriæ pro recitanda Homilia dominicali ita coordinari debent, ut primo in Feria 6. qua impedita, Feria 2. postea 4. 3. 5. ultimo Sabbato dicatur. Prædictusque Feriarum ordo servandus erit, nisi Feria 6. celebretur festum Sancti trium Lectionum, et 2. sive 4. sit vacans : tunc enim non debet legi Homilia Feria 6. sed in Feria vacanti : ut infra dicetur § XIII. num. 9.

3. Si vero in Hebdomada non sit Feria vacans, vel quia in ea legenda sit alia Homilia, vel quia aliqua Octava, sive Simplex, sive Solemnis, celebratur, debet Homilia dominicalis legi, etiamsi sit dies Octava : et in hoc casu non servabitur prædictus ordo Feriarum, sed in prima die illius Octavæ legetur Homilia et Missa Dominicæ. Excipitur tamen dies octava Solemnis SS. Apost. Petri et Pauli prout dicetur § XXII. n. 8.

4. Eo die, quo Homilia dominicalis legitur, semper totum Officium fiat de Feria currente : nisi quando legitur infra aliquas Octavas; quia tunc Homilia tantum, et Missa erunt de Dominica, reliquum vero Officii cum tertia Lectione erit de Octava.

5. Quando festum S. Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum aliquod Duplex, vel Totum Duplex in Dominica ante Ascensionem occurrerit, Homilia dominicalis dimittitur illo anno. Quando etiam Circumcisio Domini, vel Octava dies S. Stephani, vel S. Joannis, vel SS. Innocentium, vel Vigilia Epiphaniæ, vel dies Octava Epiphaniæ in Dominica occurrerit, illa Dominica caret proprio Officio et Homilia; nec Memoria de illa fit.

6. Cum festum Purificationis in diem Dominicam Septuagesimæ inciderit, Homilia dominicalis omittitur, ut dictum est supra, § III. n. 4.

7. Si duæ Homiliæ in unam eamdemque Feriam recitandæ inciderint, una videlicet dominicalis, et alia alicujus Feriæ, v. g. Quatuor Temporum, vel alicujus Sancti Vigiliæ, quæ propriam habeat Homiliam : tunc præferenda est omnino Homilia Feriæ currentis, vel Vigiliæ : dominicalis autem Homilia vel ulterius transferenda, vel totaliter omittenda est. Potest tamen hæc recitari in Vigilia Sancti non habente Homiliam propriam.

8. Homilia Dominicæ Quadragesimæ nunquam legetur infra Hebdomadam, propter proprias Homilias Feriarum : sed si contingat de aliquo Festo celebrari in aliqua ex Dominicis Quadragesimæ (juxta dicta § III. n. 5.) tunc Homilia dominicalis omittitur illo anno.

§ VII.

De divisione Historiæ dominicalis per Ferias.

Per Adventum (præterquam in jejuniis Quatuor Temporum) et a Septuagesima usque ad Cenam Domini, Responsoria dominicalis Historiæ repetuntur per Hebdomadam, quando de Feria agitur, hoc ordine : In secunda et quinta Feria, tria prima : in tertia et sexta Feria, tria media : in quarta Feria et Sabbato, tria ultima. Quando autem

festum aliquod infra Hebdomadam celebratur, nihilominus præfatus ordo in reliquis Feriis observetur.

2. Si Dominicæ, in quibus dicenda fuerit Historia, impeditæ sint festis Duplicibus, et supra, Historia semel dividetur per Ferias ordine prædicto : qui si servari non possit propter occurrentiam festorum, in Feria primo loco vacante, quæcumque illa sit, tria prima; in secundo loco vacante, tria media; et in alia tertio loco vacante, tria ultima Responsoria dicantur.

3. Hic ordo etiam servandus est tempore Paschali, cum hoc tamen addito, quod si a prima Hebdomada post Octavam Paschæ usque ad tertiam Dominicam exclusive, propter concursum festorum, duæ tantum sint Feriæ vacantes in prima, vel secunda Hebdomada, et in sequenti solum secunda Dominica sit vacans, tunc, ut tota Historia recitetur, debent legi tria prima Responsoria in prima Feria vacante; et tria ultima in tali Dominica. Similiter, si in prima, vel secunda Hebdomada sit solum una Feria vacans, et Dominica secunda non impedita, ac sit in Hebdomada sequenti solum una Feria vacans; legantur tunc in prima Feria tria prima Responsoria, in Dominica tria media, et in sequenti Feria vacanti tria ultima. Quod proportionabiliter observandum est pro Historia : SI OBLITUS. recitanda a Dominica tertia post Octavam Paschæ usque ad Vigiliam Ascensionis inclusive.

4. In aliis temporibus observandæ sunt Rubricæ positæ in Dominica et Hebdomada prima post Octavam Epiphaniæ, et aliæ peculiares propriis locis adscriptæ. Unde etiam peti poterunt, quæ hic desiderari videntur.

§ VIII.

Quæ sit Dominica prima Adventus.

DOMINICA prima Adventus est illa, in qua festum S. Andreæ occurrit; vel ei proximior est, sive præcedat, sive sequatur.

§ IX.

De festorum celebratione.

FESTA quælibet per anni circulum occurrentia, ea solemnitate, iisque diebus, quibus notata sunt in Calendario, et non aliter celebrari debent : nisi ab aliis festis supervenientibus majoris solemnitatis fuerint impedita, quia tunc propter ea, in alium diem illa transferenda sunt.

2. Fratres vero hospites, dum sunt præsentes in aliquo Conventu Ordinis, facere debent Officium, sicut fit in Conventu illo, tam de festis, quam de Octavis, quamvis per Ordinem generaliter de iis non fiat. Postquam vero recesserint de illo Conventu, ad Officium consuetum redeant.

§ X.

De Officio, et Lectionibus recitandis in festivitatibus Sanctorum.

ANTIPHONÆ, Hymni, Versiculi, Responsoria, tam in Matutinis, quam in aliis Horis dicenda, ex propriis festivitatum locis, ut in hoc Breviario notantur, vel si ibi non habentur, ex Communi Sanctorum assumi debent, tam extra tempus Paschale, quam intra.

2. Festa quælibet Simplicia, et supra, tria semper Nocturna habebunt in Matutinis, et in quolibet Nocturno Psalmos tres, et totidem Antiphonas, Versiculum, et tres Lectiones cum tribus Responsoriis : præterquam tempore Paschali, quo unicum semper est Nocturnum, cum Psalmis tribus, et tribus Lectionibus, ac Responsoriis tribus. In ceteris vero Sanctorum festis inferioris solemnitatis, unicum dicitur Nocturnum cum tribus tantum Lectionibus, ac totidem Responsoriis, et Psalmis novem, et Antiphona una, et uno Versiculo : præterquam tempore Paschali, quo tres tantum Psalmi dicuntur.

3. In omnibus festis Sanctorum, ad Laudes dicuntur sequentes Psalmi. DOMINUS REGNAVIT. JUBILATE

DEO; DEUS, DEUS MEUS; Canticum BENEDICITE, LAUDATE DOMINUM DE CÆLIS. ut notantur in Psalterio, pag. 17.

4. Ad Primam, et tres sequentes Horas, dicentur Antiphonæ Laudum, excepta quarta. Diebus autem Sabbati, quando fit de B. Virgine; et in Feriis secundis, vel sextis, quando fit de S. Vincentio; et in tertiis Feriis, quando fit de B. Dominico; et in quartis, cum fit de Sancto Ordinis; et in quintis, cum fit de venerabili Sacramento : notantur Antiphonæ post Commune Sanctorum.

5. In festis novem Lectionum, et in diebus Octavis eorum (præterquam in festo Omnium Sanctorum, et eorum Octava die, et in Commemoratione Omnium Defunctorum) tres Lectiones primi Nocturni erunt ex sacra Scriptura, quæ vel in propriis locis reperiuntur, vel in currenti Feria. Si vero Feria currens omnes tres Lectiones in tali festo dicendas non habuerit, pro tertia Lectione assumetur prima ex illis, quæ in Communi illius Sancti, de quo fit Officium, ex sacra Scriptura pro primo Nocturno notantur. Si autem Feria currens nullas Lectiones de Scriptura habuerit, ut contingit tempore Quadragesimæ, et Quatuor Temporibus Adventus et Septembris, in quibus Lectiones sunt de Homilia; tunc pro primo Nocturno festi assumentur tres Lectiones ex Communi, pro primo Nocturno notatæ.

6. In festis vero novem Lectionum, sive infra Octavas, aut in die Octava eorum, quæ in Dominicis celebrari possunt, si proprias Lectiones de sacra Scriptura non habuerint, tres primæ erunt Apostoli Pauli, signatæ in Dominicis post Octavam Epiphaniæ pro primo Nocturno, et post Octavam Trinitatis pro secundo. Idem fiet, si contingat festum Patroni loci celebrari (ut dictum est supra, § III. num. 5.) in aliqua Dominica Adventus, vel in Septuagesima, vel in aliis sequentibus. In Quadragesima vero legentur Lectiones notatæ pro primo Nocturno Dominicæ.

7. Lectiones secundi et tertii Nocturni, vel ex propriis, vel ex Communi assumantur, prout in unoquoque festo notatum fuerit.

8. In festis, in quibus leguntur tantum tres Lectiones; prima et secunda, aut saltem prima, erunt de sacra Scriptura, similiter vel propriæ, vel Feriæ currentis, vel ex Communi; eo modo, quo dictum est num. 5. Sicut etiam desumentur ex Communi, si festa non habent proprias, et celebrentur in Dominicis temporis Paschalis, Feria secunda Rogationum, et Vigilia Ascensionis, quarum Lectiones sunt de Homilia. Infra Octavas vero omnes, et in die Octava, (si contigerit tempore Paschali) semper duæ primæ Lectiones erunt de Scriptura, aut ex Homilia, si fuerit tunc dicenda.

§ XI.

De diversitate festivitatum

FESTA celebranda, alia habent solam Memoriam; alia dicuntur trium Lectionum; alia Simplicia; alia Duplicia; alia Tota Duplicia; alia tandem dicuntur Votiva, seu quæ celebrantur per Hebdomadam in toto Ordine.

2. Ut quædam uniformitas statuatur inter Ritum Breviarii Romani et Ordinis Prædicatorum, S. R. C. sub die 7. Septembris 1850. declaravit, quod festum apud nos Simplex æquivalet festo Semiduplici; festum Duplex, festo Duplici minori; festum Totum Duplex ordinarium, festo Duplici majori; festum Totum Duplex cum quacumque Octava, excepta Solemnissima, festo Duplici secundæ classis; ac tandem festum Totum Duplex cum Octava Solemnissima, festo Duplici primæ classis. Verum ad Duplex secundæ classis reducuntur festum Circumcisionis D. N. J. C. et omnia festa B. M. Virginis (præter Purificationem de qua infra) etiamsi sine Octava celebrentur : excipiuntur tamen festa B. Mariæ tit. Auxilium Christianorum, Nominis Mariæ, purissimi Cordis B. M. V., B. M. Virginis de Monte Carmelo, et de Mercede, quæ tamquam Duplicia majora haberi debent.

Item Duplicibus secundæ classis æquiparantur festa duodecim Apostolorum, SS. Innocentium Martyrum, Patrocinii S. Joseph, S. Annæ et S. Joachim Parentum B. M. V., atque Exaltationis S. Crucis, necnon Feria secunda et tertia post Pascha Resurrectionis et Pentecosten. Pariter ad Duplicia primæ classis referuntur festa Epiphaniæ, Ascensionis Domini, SS. Trinitatis, SS. Cordis Jesu; Conceptionis immaculatæ, Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis et Rosarii B. V. Mariæ, Nativitatis S Joannis Baptistæ, S Joseph Sponsi B. M. V. SS. Apostolorum Petri et Pauli, S. Dominici P. N., S. Francisci Assis., S. Thomæ Aquinatis, Omnium Sanctorum, Patroni principalis de præcepto, Tituli principalis et Dedicationis Ecclesiæ nostræ.

§ XII.

De festo habente solam Memoriam.

FESTUM tunc dicitur solam Memoriam habere, cum per Antiphonam, Versiculum, et Orationem celebratur, vel in Laudibus tantum ut aliqua; vel in primis Vesperis, et in Laudibus, ut alia plura, præsertim ea, quæ sub ritu trium Lectionum celebrari solebant, de quibus in perpetuum impeditum est Officium. Omnia tamen hujusmodi festa in peculiaribus suis locis notantur in corpore Breviarii.

2. Omittuntur hæc festa habentia solam Memoriam, si evenerint in illis diebus, in quibus celebrari non possunt festa trium Lectionum, neque de his potest Memoria fieri.

3. Si festum aliquod habeat Memoriam Sancti annexam, illudque transferri contingat, transferatur simul et Memoria.

§ XIII.

De festo trium Lectionum.

FESTUM trium Lectionum ita celebratur. In primis Vesperis (si eas impeditas non habuerit) dicantur Psalmi de Feria cum suis Antiphonis. Officium autem festi a Capitulo incipiet, et terminabitur in Nona sequentis diei. In Completorio, et in Prima dicantur Preces feriales.

2. In Matutinis habebit Invitatorium, Hymnum, et novem Psalmos (extra tempus Paschale). Antiphonam unam super eos, Versiculum, et tres Lectiones, quarum secunda et tertia, vel saltem tertia, erunt de Historia Sanctorum : et tria Responsoria secundum ordinem Feriarum de suo Communi; exceptis festis sanctarum Virginum non Martyrum, in quibus semper dicuntur tria ultima Responsoria.

3. Tempore Paschali tres tantum Psalmi dicantur : Responsoria. Antiphonæ, et Versiculi cum ALLELUIA. Ad BENEDICAMUS DOMINO, tam in Vesperis, quam in Laudibus, addatur unum tantum ALLELUIA.

4. Canticum TE DEUM. semper omittatur. In Laudibus prima tantum Antiphona Laudum super Psalmos dicatur; Capitulum autem, Hymnus, Versiculus, et post Canticum BENEDICTUS, Antiphona, et Oratio, sicut in aliis festis Sanctorum. Officium quotidianum beatæ Virginis semper dicatur.

5. Quando festum trium Lectionum celebrandum fuerit Feria secunda (et in Dominica fuit de ea Officium recitatum) aut post festum Simplex, aut diem Octavam Simplicem; in primis Vesperis habebit tantum Memoriam. Si vero post festum Duplex, et supra, aut post diem Octavam Solemnissimam, aut Solemnem; nulla de illo fiet Memoria in primis Vesperis.

6. De festo trium Lectionum fiet Memoria in Vesperis, et in Laudibus, quando in Feria quarta Cinerum, et deinceps usque ad Cenam Domini exclusive, aut in Vigilia Pentecostes evenerit. Si vero inciderit in Dominicam, aut in Feriam, in qua est legenda Historia, aut Homilia dominicalis, aut in diebus Rogationum, fiet tunc Memoria illius, quando transferri non potest. Idem observabitur infra Octavas Simplices, et in jejuniis Quatuor Temporum Septembris. Idem et in Feriis tertiis, cum de B. Dominico;

DEO; DEUS, DEUS MEUS; Canticum BENEDICITE, LAUDATE DOMINUM DE CÆLIS. ut notantur in Psalterio, pag. 17.

4. Ad Primam, et tres sequentes Horas, dicentur Antiphonæ Laudum, excepta quarta. Diebus autem Sabbati, quando fit de B. Virgine; et in Feriis secundis, vel sextis, quando fit de S. Vincentio; et in tertiis Feriis, quando fit de B. Dominico; et in quartis, cum fit de Sancto Ordinis; et in quintis, cum fit de venerabili Sacramento : notantur Antiphonæ post Commune Sanctorum.

5. In festis novem Lectionum, et in diebus Octavis eorum (prætterquam in festo Omnium Sanctorum, et eorum Octava die, et in Commemoratione Omnium Defunctorum) tres Lectiones primi Nocturni erunt ex sacra Scriptura, quæ vel in propriis locis reperiuntur, vel in currenti Feria. Si vero Feria currens omnes tres Lectiones in tali festo dicendas non habuerit, pro tertia Lectione assumetur prima ex illis, quæ in Communi illius Sancti, de quo fit Officium, ex sacra Scriptura pro primo Nocturno notantur. Si autem Feria currens nullas Lectiones de Scriptura habuerit, ut contingit tempore Quadragesimæ, et Quatuor Temporibus Adventus et Septembris, in quibus Lectiones sunt de Homilia; tunc pro primo Nocturno festi assumentur tres Lectiones ex Communi, pro primo Nocturno notatæ.

6. In festis vero novem Lectionum, sive infra Octavas, aut in die Octava eorum, quæ in Dominicis celebrari possunt, si proprias Lectiones de sacra Scriptura non habuerint, tres primæ erunt Apostoli Pauli, signatæ in Dominicis post Octavam Epiphaniæ pro primo Nocturno, et post Octavam Trinitatis pro secundo. Idem fiet, si contingat festum Patroni loci celebrari (ut dictum est supra, § III. num. 5.) in aliqua Dominica Adventus, vel in Septuagesima, vel in aliis sequentibus. In Quadragesima vero legentur Lectiones notatæ pro primo Nocturno Dominicæ.

7. Lectiones secundi et tertii Nocturni, vel ex propriis, vel ex Communi assumantur, prout in unoquoque festo notatum fuerit.

8. In festis, in quibus leguntur tantum tres Lectiones; prima et secunda, aut saltem prima, erunt de sacra Scriptura, similiter vel propriæ, vel Feriæ currentis, vel ex Communi; eo modo, quo dictum est num. 5. Sicut etiam desumentur ex Communi, si festa non habent proprias, et celebrentur in Dominicis temporis Paschalis, Feria secunda Rogationum, et Vigilia Ascensionis, quarum Lectiones sunt de Homilia. Infra Octavas vero omnes, et in die Octava, (si contigerit tempore Paschali) semper duæ primæ Lectiones erunt de Scriptura, aut ex Homilia, si fuerit tunc dicenda.

§ XI.

De diversitate festivitatum

FESTA celebranda, alia habent solam Memoriam; alia dicuntur trium Lectionum; alia Simplicia; alia Duplicia; alia Tota Duplicia; alia tandem dicuntur Votiva, seu quæ celebrantur per Hebdomadam in toto Ordine.

2. Ut quædam uniformitas statuatur inter Ritum Breviarii Romani et Ordinis Prædicatorum, S. R. C. sub die 7. Septembris 1850. declaravit, quod festum apud nos Simplex æquivalet festo Semiduplici; festum Duplex. festo Duplici minori; festum Totum Duplex ordinarium, festo Duplici majori; festum Totum Duplex cum quacumque Octava, excepta Solemnissima, festo Duplici secundæ classis; ac tandem festum Totum Duplex cum Octava Solemnissima, festo Duplici primæ classis. Verum ad Duplex secundæ classis reducuntur festum Circumcisionis D. N. J. C. et omnia festa B. M. Virginis (præter Purificationem de qua infra) etiamsi sine Octava celebrentur : excipiuntur tamen festa B. Mariæ tit. Auxilium Christianorum, Nominis Mariæ, purissimi Cordis B. M. V., B. M. Virginis de Monte Carmelo, et de Mercede, quæ tamquam Duplicia majora haberi debent.

Item Duplicibus secundæ classis æquiparantur festa duodecim Apostolorum, SS. Innocentium Martyrum, Patrocinii S. Joseph, S. Annæ et S. Joachim Parentum B. M. V., atque Exaltationis S. Crucis, necnon Feria secunda et tertia post Pascha Resurrectionis et Pentecosten. Pariter ad Duplicia primæ classis referuntur festa Epiphaniæ, Ascensionis Domini, SS. Trinitatis, SS. Cordis Jesu; Conceptionis immaculatæ, Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis et Rosarii B. V. Mariæ, Nativitatis S Joannis Baptistæ, S Joseph Sponsi B. M. V. SS. Apostolorum Petri et Pauli, S. Dominici P. N., S. Francisci Assis., S. Thomæ Aquinatis, Omnium Sanctorum, Patroni principalis de præcepto, Tituli principalis et Dedicationis Ecclesiæ nostræ.

§ XII.

De festo habente solam Memoriam.

Festum tunc dicitur solam Memoriam habere, cum per Antiphonam, Versiculum, et Orationem celebratur, vel in Laudibus tantum ut aliqua; vel in primis Vesperis, et in Laudibus, ut alia plura, præsertim ea, quæ sub ritu trium Lectionum celebrari solebant, de quibus in perpetuum impeditum est Officium. Omnia tamen hujusmodi festa in peculiaribus suis locis notantur in corpore Breviarii.

2. Omittuntur hæc festa habentia solam Memoriam, si evenerint in illis diebus, in quibus celebrari non possunt festa trium Lectionum, neque de his potest Memoria fieri.

3. Si festum aliquod habeat Memoriam Sancti annexam, illudque transferri contingat, transferatur simul et Memoria.

§ XIII.

De festo trium Lectionum.

Festum trium Lectionum ita celebratur. In primis Vesperis (si eas impeditas non habuerit) dicantur Psalmi de Feria cum suis Antiphonis. Officium autem festi a Capitulo incipiet, et terminabitur in Nona sequentis diei. In Completorio, et in Prima dicantur Preces feriales.

2. In Matutinis habebit Invitatorium, Hymnum, et novem Psalmos (extra tempus Paschale). Antiphonam unam super eos, Versiculum, et tres Lectiones, quarum secunda et tertia, vel saltem tertia, erunt de Historia Sanctorum : et tria Responsoria secundum ordinem Feriarum de suo Communi; exceptis festis sanctarum Virginum non Martyrum, in quibus semper dicuntur tria ultima Responsoria.

3. Tempore Paschali tres tantum Psalmi dicantur : Responsoria, Antiphonæ, et Versiculi cum Alleluia. Ad Benedicamus domino, tam in Vesperis, quam in Laudibus, addatur unum tantum Alleluia.

4. Canticum Te deum. semper omittatur. In Laudibus prima tantum Antiphona Laudum super Psalmos dicatur; Capitulum autem, Hymnus, Versiculus, et post Canticum Benedictus, Antiphona, et Oratio, sicut in aliis festis Sanctorum. Officium quotidianum beatæ Virginis semper dicatur.

5. Quando festum trium Lectionum celebrandum fuerit Feria secunda (et in Dominica fuit de ea Officium recitatum) aut post festum Simplex, aut diem Octavam Simplicem; in primis Vesperis habebit tantum Memoriam. Si vero post festum Duplex, et supra, aut post diem Octavam Solemnissimam, aut Solemnem; nulla de illo fiet Memoria in primis Vesperis.

6. De festo trium Lectionum fiet Memoria in Vesperis, et in Laudibus, quando in Feria quarta Cinerum, et deinceps usque ad Cenam Domini exclusive, aut in Vigilia Pentecostes evenerit. Si vero inciderit in Dominicam, aut in Feriam. in qua est legenda Historia, aut Homilia dominicalis, aut in diebus Rogationum, fiet tunc Memoria illius, quando transferri non potest. Idem observabitur infra Octavas Simplices, et in jejuniis Quatuor Temporum Septembris. Idem et in Feriis tertiis, cum de B. Dominico;

et in quintis, cum de SS. Sacramento; et Sabbatis, cum de B. Virgine agendum est. In Feriis autem quartis, vel aliis, in quibus potest agi de Sancto Ordinis, quid faciendum sit de festo trium Lectionum in illis Feriis incidente, dicetur infra § XVII. num. 4. 5. et 7.

7. Omittitur festum trium Lectionum, et ejus Memoria, quando transferri non potest, si evenerit in Cena Domini, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, aut in diebus Ascensionis, Pentecostes, Trinitatis, et Corporis Christi, usque ad eorum Octavas inclusive.

8. Si contingat festum Duplex, et supra, propter eorum multitudinem tunc temporis occurrentem, transferri, aut ex approbata consuetudine Provinciarum, aut locorum celebrari in die festi trium Lectionum, quod transferri non potest; fiat de festo trium Lectionum Memoria in primis Vesperis, et Laudibus. Idem intelligitur de hujusmodi festo incidente in Octavas Solemnes : exceptis Octavis Solemnibus Ascensionis et Trinitatis, in quibus Memoria de festo trium Lectionum omittitur, ut num. præcedenti dictum est. Immo si contingat aliquo anno ita impediri festa trium Lectionum, ut propter supervenientes majores festivitates, nec propriis diebus celebrari, nec ulterius transferri possint; fiat de ipsis Memoria in primis Vesperis, et Laudibus festi, etiam Totius Duplicis, quod celebrabitur illa die, quæ festo trium Lectionum debebatur, nisi festivitates supervenientes sint ex supra exceptis, in quibus nec Memoria fit de festo trium Lectionum.

9. Si in Feria sexta, quæ pro dicenda Homilia dominicali primo loco assignatur supra § VI. num. 2. evenerit festum trium Lectionum, impedita intelligatur pro dicenda Homilia, et fiat de festo : si tamen Feria secunda, vel quarta, postea assignata, hujusmodi impedimentum non habuerit. Quod ad Feriam tertiam, vel quintam, vel Sabbatum nequit extendi; quia in istis Feriis nunquam potest de festis trium Lectionum fieri Officium; sed hæc cedunt Officiis votivis destinatis pro dictis Feriis : possunt tamen celebrari in Feria secunda, vel quarta, ut infra § XVII. fusius declarabitur.

10. Festum trium Lectionum transferri potest per quidecim dies, a die ipsius exclusive. Et hujusmodi festa transferantur secundum ordinem, quo venerunt.

§ XIV.

De festo Simplici.

Officium festi Simplicis, nisi a majori festo præcedenti impediatur, a Capitulo in primis Vesperis inchoetur : Psalmi autem cum suis Antiphonis erunt de Feria currente; vel si infra aliquas Octavas celebretur, Psalmi et Antiphona erunt de Octava.

2. In Matutinis, Invitatorium, Hymnus, tria Nocturna (extra tempus Paschale), et in quolibet eorum tres Psalmi cum tribus Antiphonis, Versiculo, tribus Lectionibus, et totidem Responsoriis dicantur, quæ omnia, vel ex propriis locis, vel ex Communi desumenda sunt. Canticum Te deum, semper dicatur, nisi a Septuagesima usque ad Dominicam in Ramis Palmarum; et tunc loco ejus, nonum Responsorium repetatur usque ad Versum exclusive.

3. Tempore Paschali dicuntur tantum tres Psalmi, et una Antiphona super eos; Versiculus, tres Lectiones, et tria Responsoria : cetera vero, ut in Communi illius temporis notatum fuerit. Antiphonæ, Responsoria, et Versiculi cum Alleluia, dicantur. Ad Benedicamus domino, addatur duplex Alleluia.

4. In Laudibus dicuntur quinque Antiphonæ, singulæ ad singulos Psalmos. In Prima et in Completorio utriusque diei, dicuntur Preces. In secundis Vesperis sola prima Antiphona Laudum dicitur super Psalmos, qui semper de Communi petantur; præterquam in festis Sanctorum infra Octavas Nativitatis Domini, ubi quinque Psalmi et Antiphonæ erunt de Nativitate. Semper

dicatur Officium quotidianum beatæ Virginis, nisi celebretur infra Octavas Solemnes, et supra.

5. Festa Simplicia occurrentia in Dominica in Ramis Palmarum, et deinceps usque ad Feriam quartam immediate sequentem, si non possint transferri, ut regulariter contingit, illo anno solam habebunt Memoriam in utrisque Vesperis, et in Laudibus: Feria vero quarta, solum in primis Vesperis, et Laudibus.

6. Festum Simplex transferri potest per quindecim dies, a die ipsius exclusive, etiam infra Octavam Solemnem, excepta Dominica, ut dicetur § XXII. num. 9.

§ XV.

De festo Duplici.

FESTUM Duplex in primis Vesperis, nisi a majori festo præcedenti impediatur, habebit Antiphonam propriam, vel ex Communi desumptam, super quinque Psalmos (qui erunt de Feria currente, vel de festo præcedenti, vel de Octava, si infra eam celebretur) et post Capitulum, Responsorium cum Versu, et GLORIA PATRI, etiamsi veniat post Dominicam in Passione. Dimittuntur Preces in Completorio, et in Prima; et Officium quotidianum beatæ Virginis. Canticum TE DEUM semper dicitur. In reliquis servetur ordo festi Simplicis.

2. Si in Dominica occurrerit, dicitur semper in Prima Symbolum S. Athanasii QUICUMQUE VULT SALVUS ESSE.

§ XVI.

De festo toto Duplici.

IN festo toto Duplici, sive de Tempore (etiam in Circumcisione Domini) sive de Sanctis, ad primas Vesperas dicuntur hi Psalmi : LAUDATE PUERI; LAUDATE DOMINUM OMNES; LAUDA ANIMA MEA; LAUDATE DOMINUM QUONIAM; LAUDA JERUSALEM; ut notatur in Psalterio pag. 145. præterquam in festis Commemorationis Dominicæ Passionis, Quinque Vulnerum D. N. J. C. et Compassionis beatæ Mariæ Virginis, et præterquam in Sabbato sancto, et in Vigilia Pentecostes. Una sola Antiphona dicitur super Psalmos : excipitur Vigilia Nativitatis Domini, in qua erunt quinque Antiphonæ. Post Capitulum dicatur Responsorium, etc. ut dictum est in festo Duplici Tit. præcedenti, num. 1. Item Antiphona integra dicitur ante et post Cantica MAGNIFICAT et BENEDICTUS.

2. Si in die Dominica de eo fiat Officium, in Prima dimittitur Symbolum S. Athanasii : excepto festo SS. Trinitatis, in quo dicitur. Responsoria Horarum, etiam extra tempus Paschale, dicuntur cum duplici ALLELUIA, præterquam a Septuagesima usque ad Pascha. In secundis Vesperis sola prima Antiphona Laudum super Psalmos dicatur, excepto festo Nativitatis Domini, et sequentibus, juxta quod ibi notatur.

§ XVII.

De festis Votivis, vel quæ celebrantur per Hebdomadam.

OMNIBUS Sabbatis totius anni, præterquam in Quadragesima, et jejuniis Quatuor Temporum, et infra Octavas, et in Octavis, tam de Tempore, quam de Sanctis, de quibus Octavis fit totum Officium; et in festis Simplicibus, et supra; et in Vigiliis quæ habent Missas proprias; et quando Historia, vel Homilia dominicalis legi non posset alio die, nisi in Sabbato : fiat Officium de B. Virgine Maria. Et tunc tam in choro, quam extra, tenentur fratres dicere ante Matutinum quindecim Psalmos graduales modo et ordine suo loco notatis.

2. In omnibus tertiis Feriis per totum annum, præterquam in Feria tertia proxime Vigiliam Nativitatis Domini antecedente, et deinceps usque ad diem Octavam Epiphaniæ inclusive; et in Quadragesima usque ad Octavam Paschæ inclusive; in tertia Rogationum, et deinceps usque ad Octavam Corporis Christi inclusive; et infra Octavas omnes, et in Octavis, de quibus fit totum Officium; et in omnibus festis Sim-

plicibus, et supra; et in Vigiliis, quæ habent proprium Officium, vel Missam; et quando Homilia vel Historia dominicalis juxta Rubricas illo die est recitanda : fiat Officium de B. P. N. Dominico.

3. In omnibus quintis Feriis per totum annum, exceptis temporibus, quæ supra num. præcedenti pro Officio de Beato Dominico in Feria tertia excepta sunt, fiat Officium de Corpore Christi.

4. In omnibus Conventibus, ubi viget studium artium, simul et theologiæ, (dummodo tali die ex consuetudine vel privilegio non celebretur Officium de alio Sancto Ordinis nostri) singulis quartis Feriis fiat Officium de S. Thoma Aquinate : exceptis temporibus supra expressis, in quibus non fit Sabbato Officium de beata Maria, et in Feria tertia de beato Dominico. Excipitur etiam casus, quando in eadem Feria quarta occurrit festum Sancti trium Lectionum, quod infra quindecim dies non posset transferri : quia in eo casu fiet de festo trium Lectionum cum Memoria sancti Thomæ. Festa vero trium Lectionum, quæ suo die celebrari non possunt, non sunt transferenda in Feriam quartam; ita ut propter hoc impediatur fieri in illa Officium de S. Thoma.

5. Ex consuetudine antiqua et approbata aliquarum Provinciarum, vel Conventuum, in illis fit Feria quarta, vel in alia Feria, Officium de aliquo Sancto Ordinis nostri : quæ consuetudo servanda est; exceptis temporibus supra expressis numero præcedenti pro Officio de S. Thoma in Feria quarta. Dum autem Feria quarta in hujusmodi Conventibus celebrari contingerit de alio Sancto Ordinis, fiat Memoria de S. Thoma, si in illis vigeat studium artium, simul et theologiæ.

6. Quando propter impedimentum aliquod ex assignatis, prædicta Officia beatæ Mariæ in Sabbato, beati Dominici in Feria tertia, Corporis Christi in Feria quinta, et B. Thomæ, vel alterius Sancti Ordinis in Feria quarta intermittuntur, facienda est Memoria de ipsis, ut dicetur infra, § XXXII, num. 7.

7. Ex speciali concessione Clementis Papæ X. sub die 19. Septembris 1674. recitari potest in toto Ordine Officium de S. Vincentio Ferrerio sub ritu trium Lectionum semel in mense, hoc est, prima Feria secunda, non impedita tamen alio simili festo trium Lectionum ejusdem Ordinis; et impeditis omnibus prædictis secundis Feriis illius mensis, tunc recitari poterit prima Feria sexta ejusdem mensis, pariter non impedita, ut supra. Hujusmodi autem Feriæ secundæ vel sextæ non dicuntur impeditæ, quia in ipsas sit transferendum aliquod festum trium Lectionum, quod suo proprio die celebrari non potuit : sicut supra num. 4. pro Officio de S. Thoma in Feria quarta dictum est. Quod si in nulla Feria secunda vel sexta mensis possit de S. Vincentio Officium fieri; nec de ipso Memoria aliqua est facienda in tali mense.

8. Officia hujusmodi votiva terminantur in Nona. In Matutinis dicitur Canticum TE DEUM. extra Septuagesimam; infra tamen eam loco Cantici præfati repetitur ultimum Responsorium usque ad Versum exclusive : et similiter tempore Paschali in Vesperis et Laudibus dicitur BENEDICAMUS DOMINO. cum duplici ALLELUIA.

§ XVIII.

De divisione Octavarum.

OCTAVÆ festorum, aliæ sunt Solemnissimæ; aliæ Solemnes; aliæ Simplices; aliæ trium Lectionum; aliæ cum sola Memoria.

2. Octavæ Solemnissimæ sunt quatuor, videlicet : Nativitatis Domini, Paschatis, Pentecostes, et Corporis Christi.

3. Octavæ Solemnes sunt : Ascensionis, Trinitatis; immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis, Assumptionis, et SS. Rosarii beatæ Virginis; S. Joseph Sponsi B. M. V., SS. Apostolorum Petri et Pauli, beati Dominici Patris nostri, Omnium Sanctorum, sancti Augustini, S. Thomæ Aquinatis, S. Francisci de Assisio et S. Catharinæ Senensis.

4. Octavæ Simplices sunt : Epiphaniæ, Dedicationis Ecclesiæ, Nativitatis et Visitationis Beatæ Mariæ; necnon SS. Joannis Baptistæ, Laurentii Martyris, Martini Confessoris, Michaëlis Archangeli, S. Mariæ Magdalenæ, et S. Catharinæ Virginis et Martyris. Similiter, ex variis concessionibus Apostolicis, omnium et singulorum Sanctorum Ordinis nostri, qui solemni canonizationis ritu fastis Ecclesiæ adscripti sunt, videlicet : Petri Martyris, Joannis et soc. MM. Gorcom., Pii Papæ et Confessoris, Antonini, Vincentii, Hyacinthi, Raymundi, Ludovici Confessorum, Catharinæ de Ricciis, Agnetis a Monte Politiano, et Rosæ Limanæ Virginum.

5. Octavæ trium Lectionum sunt : Sanctorum Stephani Protomartyris, Joannis Evangelistæ, et Innocentium.

6. Octavæ de sola Memoria sunt : Sanctorum Andreæ Apostoli, et Vincentii Martyris.

7. Abstinendum tamen omnino est a celebratione Octavarum, tam Dedicationis Ecclesiæ Matricis, quam et Patroni loci, aut Titularis Ecclesiæ : nisi super hoc speciale decretum Sedis Apostolicæ vel sacræ Rituum Congregationis habeatur, et per Capitulum Generale sic constitutum fuerit.

§ XIX.

De Octavis cum sola Memoria.

Octavæ de sola Memoria dicuntur quia in eis non fit aliud Officium quam sola Memoria in Vesperis et Laudibus. Hujusmodi autem Octavæ terminantur per Memoriam in Laudibus diei Octavæ.

2. Dimittitur hæc Memoria, si in diebus infra Octavam occurrant festa Duplicia, et supra, aut Octavæ Solemnes, et supra. Ipsius autem diei Octavæ semper fiat Memoria, etiam in festo Duplici, et supra, præterquam in utrisque Vesperis et Laudibus Pentecostes, et Corporis Christi, usque ad eorum Octavas; et in utrisque Vesperis, et Laudibus festorum, in quibus nec Octavarum Simplicium fit Memoria, ut sunt festa Ascensionis, et Assumptionis B. Virginis, prout dicitur infra § XXI. num. 6.

§ XX.

De Octavis trium Lectionum.

Octavæ trium Lectionum vocantur, quoniam in die Octava celebrantur tamquam festum trium Lectionum : infra Octavas vero solam babent Memoriam in Vesperis et in Laudibus. Earum Officium in die Octava durat per totum diem. Si fuerit Dominica, in Matutinis habent novem Lectiones : si vero alio die venerint, dicentur Preces in Prima et Completorio. Semper tamen Responsoria Horarum cum Alleluia, et Canticum Te deum, dicantur. Reliqua omnia in propriis locis notantur.

§ XXI.

De Octavis Simplicibus.

Octavæ Simplices sunt, quando de eis quotidie infra Octavam, et in die Octava fit totum Officium (nisi a majori solemnitate præoccupentur) hoc modo :

2. In diebus infra Octavam : Ad Matutinum, Invitatorium, ut suis locis est notatum; Hymnus, et Psalmi sicut in festo; una tantum Antiphona super Psalmos, incipiendo a prima Nocturnorum festi, et sic deinceps quot fuerint necessariæ pro sequentibus diebus. Tres tantum Lectiones, quarum duæ priores erunt de Scriptura, vel de Homilia Feriæ currentis, (ut in Quadragesima, diebus Rogationum, et Quatuor Temporum Adventus et Septembris) et tertia erit de gestis et vita Sancti aut de aliquo Sermone Sanctorum. Versiculus ante Lectiones, et tria Responsoria de festo secundum ordinem, quo Historia dominicalis dividitur per Ferias, ut dictum est § VII. num. 1. Canticum Te deum, quotidie dicatur, præterquam infra Septuagesimam, et tunc loco ejus repetitur ultimum Responsorium usque ad Versum exclusive.

3. In Laudibus, prima tantum Antiphona super Psalmos; Capitulum, Hymnus, et Versiculus, sicut in festo. Ad Benedictus, Antiphona quæ ibi notatur. Ad Primam et Completorium dicuntur Preces; Responsoria Horarum absque ALLELUIA, præterquam tempore Paschali, et cum celebratur de die Octava Simplici infra Octavas Solemnes. In Vesperis Antiphona ad Magnificat, quæ suo loco signatur. Reliqua omnia sicut in principali festo.

4. In primis Vesperis Octavæ diei Officium fiet, sicut in aliis ejusdem Octavæ diebus, excepta Antiphona ad Magnificat, quæ sumetur ex primis Vesperis festi, nisi sit alia specialiter posita : et similiter fiat pro secundis Vesperis. In Matutinis leguntur novem Lectiones : et reliqua omnia, sicut in festo, servato modo festi Simplicis, nisi aliter notetur.

5. Tempore Paschali, infra omnes Octavas, et in Octava die dicuntur tantum tres Psalmi in Matutinis, cum tribus Lectionibus ac Responsoriis : addito ALLELUIA in fine Antiphonarum, Versiculorum, et Responsoriorum, sicut in aliis festis Paschalibus.

6. In festis Duplicibus, et supra, quæ eveniunt infra has Octavas, et in die Octava, de Octavis tantum fit Memoria in Vesperis et Laudibus. Excipitur dies Octava Epiphaniæ, in qua nullum festum debet celebrari. Memoria autem etiam omittitur in festis Pentecostes, et Corporis Christi, usque ad eorum Octavas, et in utrisque Vesperis et Laudibus festorum Ascensionis, et Assumptionis B. Mariæ : in quibus de Octavis Simplicibus nulla fit Memoria : infra Octavam tamen Corporis Christi fit Memoria Octavæ S. Joannis Baptistæ, ut infra dicetur § XXIII. num. 1.

7. Similiter hujusmodi Octavarum Simplicium fiet Memoria, si evenerint infra Octavas Solemnes. Si tamen infra has dies Octava Simplex evenerit, fiat Officium de die Octava Simplici; etiamsi fuerit dies Dominica infra illas Octavas. Excipitur, si evenerit infra Octavam Ascensionis; nam tunc non fit Officium de die Octava Simplici alicujus Sancti, sed de ea fiat sola Memoria.

8. In Sabbatis infra has Octavas, aut in die Octava, Officium Dominicæ incipiet a Capitulo; Psalmi autem et Antiphona erunt de Octava, et fiet Memoria ipsius post MAGNIFICAT. Die vero Dominica fiet tantum Memoria de Octava in Laudibus et Vesperis. Excipitur dies Octava Simplex incidens in Dominicam infra Octavas Solemnes, in qua de Octava Simplici fiet similiter Officium, ut numero præcedenti dictum est. Si tamen dies Octava Simplex Dominicæ successerit, in secundis Vesperis Dominicæ fiet solum Memoria Octavæ Simplicis.

9. Homilia dominicalis, quando Dominica est impedita, legetur infra has Octavas; non attento jam ordine Feriarum, ut dictum est supra § VI. n. 3. et tunc duæ Lectiones erunt de Homilia, et tertia de Octava. Neque transferetur extra has Octavas, nisi in eadem Hebdomada contingat fieri de Feria : nam tunc non legetur Homilia infra Octavas, sed ea die, qua fit de Feria, dummodo in hac die non sit legenda alia Homilia. Immo et in ipsa die Octava, tam intra, quam extra tempus Paschale, legatur Homilia dominicalis, dum non superest alia Feria vacans, in qua legi possit. Et similiter infra has Octavas, et in ipsa die Octava, si venerit in Quadragesima, diebus Rogationum, et Quatuor Temporum Adventus et Septembris, dicetur Homilia Feriæ currentis.

10. Officium quotidianum B. Virginis tam infra Octavas, quam in die Octava dicitur: exceptis Octavis ejusdem B. Virginis, quando de ea agitur Officium; itemque cum celebratur de die Octava Simplici infra Octavas Solemnes. In Octavis tamen B. Virginis dicetur ad Vesperas Officium quotidianum illius, si in Vesperis incipiat a Capitulo Officium v. g. Dominicæ, ut dicitur supra num. 8. vel festi, aut diei Octavæ Simplicis.

§ XXII.

De Octavis Solemnibus.

OFFICIUM, tam infra Octavas Solemnes, quam in ipsa die Octava, per omnia fiat sicut de Octavis Simplicibus supra notatum est; exceptis aliquibus et additis aliis, paulo post dicendis.

2. In his Octavis non dicitur Officium quotidianum B. Virginis nec in Prima et Completorio dicuntur Preces. Canticum TE DEUM. semper dicitur, etiam infra Septuagesimam. Responsoria Horarum dicuntur quotidie (extra Septuagesimam tamen) cum ALLELUIA; quod etiam servetur in festis Duplicibus, et in Octavis aut festis Simplicibus, infra Octavas Solemnes occurrentibus : quia omnia festa ita induunt conditiones harum Octavarum, ut cum eadem solemnitate debeant celebrari. Festa Simplicia, et Duplicia, quæ eveniunt in die Octava Solemni, transferantur; Tota Duplicia vero celebrentur; excepta die octava Ascensionis, in qua nullum festum debet celebrari, nisi festa excepta infra § XXIV. num. 8.

3. In his Octavis Solemnibus fiat Memoria de festis trium Lectionum, (si transferri non possint) et de festo habente solam Memoriam, exceptis Octavis Ascensionis et Trinitatis, in quibus de supradictis Memoria non fit, ut supra de singulis dictum est § XII. num. 2. § XIII. num. 8. Similiter fiat Memoria de Octavis Simplicibus; itemque de die Octava de sola Memoria, ut etiam de singulis dictum est § XIX. num. 2 § XXI. num. 7. ubi etiam dicitur, quid agendum sit de die Octava Simplici infra Octavas Solemnes incidente.

4. Infra Octavam S. Thomæ Aquinatis perpetuo servetur sequens Rubrica. Quotiescumque de Octava agitur in Matutinis, duæ primæ Lectiones erunt de Homilia Feriæ, et tertia erit de Octava; Missa vero conventualis dicetur de Feria. In Dominica infra Octavam, solum fiet Memoria S. Thomæ, ita ut Officium Dominicæ incipiat in Sabbato præcedenti a Capitulo, et tunc dicitur Officium quotidianum B. M. Virginis ad Vesperas et Completorium, et dicentur Preces. Si Feria quarta Cinerum evenerit infra Octavam. de ea (Feria nimirum) fiet Officium usque ad Nonam, cum Memoria S. Thomæ, et Officio quotidiano B. M. Virginis, et terminatur in Nona. Quando in Feria secunda celebratur dies Octava, in primis Vesperis Psalmi et Antiphonæ erunt de Dominica, et Officium incipiet a Capitulo : si autem occurrat in Sabbato, secundæ Vesperæ erunt de Octava cum Memoria Dominicæ, et non dicetur Officium quotidianum B. M. Virginis. Quotidie infra Octavam in Completorio dicatur Responsorium IN PACE, quando regulariter dicitur.

5. Quæcumque Octava Solemnis occurrens in Adventu, et a Septuagesima usque ad Pascha, (quo tempore Dominicis diebus debet fieri Officium de Dominica) in Missa, et in illa parte Officii quæ est de Dominica, incipiendo a Vesperis Sabbati præcedentis, si sint a Capitulo, consideretur tamquam Octava Simplex. Ita tamen, quod ad Matutinum Dominicæ Palmarum omnino cesset qualiscumque Octava. In reliquo Octavæ Solemnes, etiam immaculatæ Conceptionis B. M. V. prædicto tempore celebrentur juxta modum præscriptum n. 4. pro Octava S. Thomæ. S. R. C. 7. Septembris 1850.

6. Dominica infra has Octavas solum habebit Memoriam. Lectiones primi Nocturni erunt de Apostolo, signatæ pro Dominica occurrente (prout supra § X. num. 6. dictum est); secundi, de Octava; tertii vero, de Homilia dominicali. Si vero fuerit dies octava in Dominica, primæ Lectiones erunt de Apostolo Dominicæ occurrentis, reliquæ vero sex erunt de Octava : nisi in tertio Nocturno legenda fuerit Homilia dominicalis, prout infra n. 7. dicetur.

7. Homilia Dominicæ præcedentis, quando est impedita, debet legi infra has Octavas eo modo, quo dictum est de Octavis Simplicibus

§ XXI. num. 9. excepta die Octava SS. Apostolorum Petri et Pauli, ut dicetur n. sequenti. Immo, et Homiliæ Vigiliarum, Rogationum, vel Quatuor Temporum infra has Octavas legi debent, non tamen in ipsa die Octava.

8. Si festum habens Octavam incidat in Dominicam aut Dominica infra Octavas impedita sit aliquo festo : Homilia dominicalis legatur in die Octava Solemni, quando non superest Feria aliqua vacans, in qua legi possit. Prout communiter solet fieri in die Octava Ascensionis, ubi Homilia dominicalis, si propter festa impedientia infra istam Octavam lecta non fuerit, neque Feria sexta sequenti poterit legi, legitur ipsa die Octava Ascensionis, assumpto pro tertia Lectione Sermone S. Augustini, Hodie, fratres., posito in die Octava. Excipitur tamen dies Octava SS. Apostolorum Petri et Pauli, si in Dominica evenerit, et Homilia dominicalis legi non poterit infra Hebdomadam ; quia tunc Homilia Dominicæ omittitur ob Homiliam propriam SS. Apostolorum. Excipiuntur pariter dies octava SS. Rosarii, et dies octava Omnium Sanctorum, in quibus nulla Homilia legi solet.

9. De festo Simplici fit Officium infra has Octavas, etiamsi inciderit in Dominicam infra eas. Immo transferri potest festum Simplex in aliquam diem infra illas excepta Dominica.

10. Quando infra Octavas Solemnes celebratur de festo Duplici (et idem de Octava, aut festo Simplici) in primis Vesperis incipiat Officium a Capitulo : Psalmi autem, et Antiphonæ erunt de Octava, si illa die Officium fieret de Octava. Idem observetur, si infra Octavas Solemnes celebretur de festo Duplici post Octavam, vel festum Simplex ; cum namque hæc, ut sæpe dictum est, induant solemnitatem Octavæ, infra quam celebrantur, Officium festi Duplicis in primis Vesperis incipiet a Capitulo; Psalmi autem et Antiphonæ erunt de Octava, vel festo Simplici. Si vero festum Duplex, vel Octava aut festum Simplex occurrerint ante diem Octavam, Officium diei Octavæ Solemnis incipiet a Capitulo: si autem post diem Octavam, in primis Vesperis solam habebunt Memoriam.

§ XXIII.

De Octavis Solemnissimis.

Infra Octavas Solemnissimas, vel in ipsis Octavis, omnia fiant, sicut de Octavis Solemnibus dictum est §. præcedenti : excepto, quod non fit de aliquo Sancto Officium, neque Memoria (etiamsi sit Sanctus Ordinis) nisi infra Octavam Nativitatis Domini, et nisi quando infra Octavam, vel etiam in ipsa die Octava Corporis Christi occurrerit festum S. Joannis Baptistæ, vel SS. Apostolorum Petri et Pauli; quia tunc de ipsis Sanctis fit Officium, ac etiam Memoria de ipsorum Octavis. Similiter Feria sexta ejusdem Octavæ Corporis Christi fit semper Memoria de Octava sanctissimæ Trinitatis in Laudibus, et Vesperis : Sabbato vero, in Laudibus tantum. Excipiuntur etiam festa, quæ transferri non possunt, eo modo quo dicetur § seq. num. 17.

2. De concurrentia festi Duplicis, vel Totius Duplicis immediate post Octavam diem harum Octavarum, dicetur infra § XXV. n. 9. Similiter de quibus festivitatibus extraordinariis in aliquibus ex his Octavis potest fieri Officium, dicetur infra § XXIV. n. 5. et suis specialibus Titulis.

§ XXIV.

De translatione festivitatum.

De festis Duplicibus et supra occurrentibus in Dominicis diebus Adventus, et in Dominicis Septuagesima usque ad Dominicam in Albis, dictum est § III. n. 3. 4. et 5.

2. Festum Orationis D. N. J. C. in monte Oliveti, et ea, quæ sequuntur de Passione in Feria tertia Sexagesimæ, et Feriis sextis Quadragesimæ, non possunt transferri ad aliam diem, nisi occurrente Offi-

cio potioris ritus; et tunc transferenda sunt eo ordine, quo venerunt, dummodo infra Quadragesimam hæc translatio fiat; nam illa festa non sunt celebranda extra Quadragesimam, nec sunt omittenda. Similiter festum Compassionis B. Mariæ celebrandum est Feria sexta post Dominicam Passionis; nec propter aliud festum est transferendum, nisi festum S. Joseph, vel Annuntiationis, aut alicujus Sancti nostri Ordinis occurrerit in illa Feria; et tunc festum Compassionis transferatur in Sabbatum subsequens. Si tamen in dicto Sabbato aliquod festum occurrerit, illud transferatur post Octavam Paschæ, ut de mandato Summi Pontificis in Urbe fuit factum; ideoque festum Compassionis non est celebrandum extra Quadragesimam, nec est omittendum. Similiter omnia festa Duplicia, et supra, occurrentia a Dominica in Ramis Palmarum usque ad Octavam Paschæ inclusive, et in die Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusive, transferenda sunt post prædictas Octavas, in Ferias non impeditas festo Simplici, et supra.

3. Transferenda etiam sunt festa Simplicia occurrentia in Dominica in Ramis Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Paschæ, vel in aliis supradictis diebus. Si tamen infra quindecim dies non possunt transferri, fiat de illis Memoria a Dominica in Ramis usque ad Laudes Feriæ quartæ sequentis, ut dictum est § XIV. num. 5. Aliis vero diebus nec Memoria fiat.

4. Eadem regula debet servari, quantum ad translationem, in omnibus festis tam Simplicibus, quam Duplicibus, et supra, quæ evenerint in festo Corporis Christi usque ad Feriam sextam post Octavam Corporis Christi inclusive, qua Feria celebratur festum SS. Cordis Jesu.

5. Excipiuntur festa sanctorum Joannis Baptistæ, et Apostolorum Petri et Pauli, S. Patroni principalis loci de præcepto, Dedicationis Ecclesiæ, et S. Tituli principalis Ecclesiæ nostræ : quæ transferenda non sunt post Octavam Corporis Christi, sed infra Octavam, vel in die octava suis propriis diebus celebranda; et in reliquis aliis diebus infra Octavam, et in Octava Corporis Christi fiet quotidie Memoria de Octava S. Joannis, aut Apostolorum, ut dictum est § XXIII. n. 1. Quod si festa sancti Joannis Baptistæ, S. Patroni principalis loci de præcepto, Dedicationis Ecclesiæ, et S. Tituli principalis Ecclesiæ nostræ in diem Corporis Christi inciderint in proximum sequentem diem transferantur : et in secundis Vesp. Corporis Christi fiet de eis tantum Memoria. Si vero Nativitas S. Joannis Baptistæ, et festum Apostolorum Petri et Pauli in Feriam sextam post Octavam Corporis Christi inciderint, festum SS. Cordis Jesu in proximum sequentem diem, velut in sedem propriam, transferatur; idem fiat, si in eadem Feria sexta occurrerit festum S. Patroni principalis loci, vel Tituli principalis et Dedicationis Ecclesiæ, dummodo hæc sint de præcepto. S. R. C. 28. Jun. 1889.

6. Quando festum Simplex, aut majus in Feriam quartam Cinerum inciderit, non celebrabitur in præcedenti Feria tertia (ut antiqua Rubrica disponebat sed transferendum erit in diem primam non impeditam post diem Cinerum.

7. Si aliquod festum Duplex, aut majus occurrerit in Vigilia Pentecostes, non celebretur in præcedenti Feria sexta (ut pariter antiqua Rubrica decernebat) sed post festum Trinitatis transferatur, aut post Octavam Corporis Christi. Si vero fuerit Simplex, et transferri non possit, fiat de eo Memoria in Vesperis præcedentibus, et in Laudibus Vigiliæ.

8. Omnia festa Duplicia, et supra, occurrentia in die Ascensionis, vel in ejus die octava, sunt etiam transferenda in proximam Feriam non impeditam festo Simplici, et supra. Excipiuntur festa Sancti Patroni principalis loci de præcepto, Dedicationis Ecclesiæ nostræ : de quibus debet fieri Officium in die octava Ascensionis (si in ea evenerint) cum

ejusdem Memoria. Quare si festum Ascensionis incidat in ultimam diem Aprilis, aut primam Maii, festa S. Catharinæ Senensis, aut Apostolorum Philippi et Jacobi, post festum SS. Trinitatis sunt transferenda, et habebunt Officium novem Lectionum, prout suo loco notatum est. Si festum Coronæ Domini, ex novo decreto S. R. Cong. diei 24. Aprilis assignatum, impeditum fuerit, nec transferri queat intra tempus Paschale, die 4. Maii celebrabitur. Festum vero S. Monicæ illo anno transferatur in aliquam Feriam vacantem, servato tamen ordine cum aliis festis Sanctorum, quæ transferenda occurrant, juxta Rubricam infra positam num. 13.

9. Si Nativitas S. Joannis Baptistæ, vel festum Apostolorum Petri et Pauli, vel Visitatio B. M. V. Dominica prima post Oct. Trinitatis evenerit, festum purissimi Cordis Mariæ suo ordine transferatur. Si festum Exaltationis sanctæ Crucis incidat in Dominicam infra Octavam Nativitatis B. Virginis : celebretur festum Exaltationis, et festum Nominis B. Mariæ transferatur. Si tamen dies octava Nativitatis B. Mariæ in Dominica evenerit, in ea festum Nominis ejusdem celebretur : festum vero Commemorationis sancti P. N. Dominici in proximam Feriam non impeditam transferatur. Similiter si festum Omnium Sanctorum Ordinis nostri evenerit Dominica secunda Novembris, in qua occurrit festum Patrocinii B. Mariæ, de hoc fiet Officium, et illud transferatur. Similiter etiam si festum S. Hyacinthi Conf. evenerit in Dominica infra Octavam Assumpt. B. M. V. celebretur festum S. Hyacinthi, et festum S. Joachim transferatur. Si tamen dies octava Assumptionis B. Mariæ Virg. in Dominica evenerit, in ea festum S. Joachim celebretur, juxta Rubr. § XXII. num. 2.

10. Cum transfertur festum habens Octavam, etiam Octava transferatur. Similiter si transfertur festum habens Memoriam Sancti annexam, transferatur simul et Memoria, ut dictum est supra, § XII. num. 3.

11. Si festum Simplex concurrat simul cum die octava Simplici, Officium fiat de Octava, si festum Simplex ulterius transferri potest. Quod si festum Simplex non sit transferibile, propter festa impedientia omnes quindecim dies suæ translationi determinatos; tunc fiet de eo Officium, cum Memoria Octavæ Simplicis simul concurrentis.

12. Festa Simplicia occurrentia in quibuscumque Dominicis diebus per totum annum, transferri debent eo modo quo dicitur n. 14. Excipiuntur festa sanctorum Innocentium, S. Thomæ Episcopi et Martyris, et sancti Silvestri Papæ, de quibus semper suis diebus agetur : quæ pure Simplicia reputanda non sunt; quia Octavarum illarum, infra quas occurrunt, in omnibus induunt qualitatem. Excipiuntur etiam, propter eamdem rationem, festa Simplicia incidentia in Dominicam infra Octavas Solemnes, de quibus etiam fiet Officium, ut dictum est supra § III. num. 1. et § XXII. num. 8.

13. Festa Duplicia, et supra, transferenda sunt eo ordine, quo venerunt. Excipiuntur festum SS. Cordis Jesu, festum Annuntiationis, festum principale S. Joseph, die 19. Martii, et festum S. Francisci Assisii : quæ transferenda sunt in diem fixam, tamquam in sedem propriam. De festo SS. Cordis Jesu dictum est supra, n. 5. Festum Annuntiationis B. M. V. si venerit in Dominica Passionis, transferendum erit ad Feriam secundam immediate sequentem, translato quocumque festo etiam æqualis, non tamen altioris ritus. Si vero occurrerit in Hebdomada Majori, vel Paschali, transferendum erit (pari cum privilegio) in Feriam secundam post Dominicam in Albis. S. R. C. 18. Sept. 1882. et quidem una cum præcepto audiendi Missam, et vacandi ab operibus, si occurrerit Feria sexta in Parasceve, vel Sabbato Sancto. Festum vero S. Joseph, si occurrerit in Dominica Passionis,

transferatur in Feriam secundam immediate sequentem; et quoties inciderit in Majorem Hebdomadam, reponatur in Feria quarta post Dominicam in Albis, tamquam in sede propria : servato Rubricarum præscripto quoad translationem festorum iisdem diebus occurrentium. S. R. C. 15. Aug. 1892. Si festum S. Francisci Assisii inciderit Dominica prima Octobris, transferatur ad diem quintam tanquam ad sedem propriam et festum B. Raymundi a Capua transferatur secundum ordinem Rubricarum. S. R. C. 16. Febr. 1907.

Excipiuntur etiam festa duodecim Apostolorum, ac festa Sanctorum Ordinis nostri (non autem festa Translationis, vel Commemorationis eorum, aut Beatorum Ordinis nostri), quæ præponuntur in celebratione omnibus aliis festivitatibus æqualis ritus : sed festa Apostolorum præponuntur festis Sanctorum Ordinis nostri. Similiter festum Totum Duplex habens Octavam debet transferri prius quam alia festa Tota Duplicia, quæ non habent Octavas : præter festa Apostolorum, quæ, licet Octavas non habeant, omnibus aliis præponuntur, etiam Sanctis Ordinis nostri, ut dictum est.

14. Festa Simplicia transferenda sunt etiam eo ordine, quo venerunt : sed post Duplicia, et supra. Si tamen festum Simplex non sit ulterius transferibile, (non enim potest transferri ultra quindecim dies), tunc transferatur prius quam festum Duplex, et supra.

15. Festa Duplicia, et supra, non habent tempus determinatum suæ translationis : quia nullo modo est omittendum hujusmodi Officium nisi in casu, de quo dicitur infra, n. 17. Festum vero Simplex, sicut et trium Lectionum transferri possunt per quindecim dies exclusive a die ipsorum, in aliquam Feriam vacantem : quod si infra hos dies non sit aliqua Feria vacans, omittitur illo anno eorum Officium, et solum fit Memoria de illis; nisi in diebus, in quibus etiam Memoria omittitur, exceptis supra in suis peculiaribus Titulis.

16. Vocatur Feria vacans non impedita, in quam transferri possunt festa illa in qua non fit Officium de die Octava Simplici, aut de festo Simplici, et supra; vel quæ non est destinata pro legenda Homilia, vel recitanda Historia dominicali. In casu namque illo, quo transferretur festum Duplex, aut majus (exceptis, quæ præponenda sunt in celebratione aliis festivitatibus, de quibus dictum est supra, num. 13.) immo etiam et festum Simplex, in Feriam destinatam pro legenda Historia, vel Homilia dominicali; prorogabitur ulterius translatio hujusmodi festorum : Homilia vero, vel Historia dominicalis, illa ipsa die recitabitur. Quod de festo Simplici intelligendum est, si hujusmodi festum ulterius transferri potest, infra tempus supra assignatum suæ translationis : si tamen non sit ulterius transferibile, fiat Officium de festo Simplici; et Homilia, vel Historia Dominicæ, vel ulterius transferatur, vel plane omittatur : sicut similiter Homiliæ Rogationum, Quatuor Temporum, et Vigiliæ alicujus Sancti omittuntur, si in eam transferantur festa, etiam Simplicia, dummodo hæc ulterius transferri non possint, ut de Homilia Vigiliæ dicetur infra, § XXXV. num. 2. A proprio autem die festum Simplex nullatenus transferri potest solum ob Homiliam, vel Historiam dominicalem recitandam.

17. Verum ex nova S. R. Congregationis dispositione, festa Duplicia, et supra, si ad eorum translationem infra annum non sufficiant Feriæ vacantes, transferri debent primo in dies Octavas Simplices, deinde in festa Simplicia : et si adhuc non sufficiant Feriæ vacantes, festa Tota Duplicia transferri debent in dies octavas Solemnes; non vero festa Duplicia : ita ut si pro istis non sit locus pro translatione, de iisdem fiat Memoria proprio die in utrisque Vesperis, et Laudibus : quæ tamen Memoria omittitur a Vesperis Feriæ quartæ Hebdomadæ Majoris ad Feriam tertiam post Pascha, et a primis Vesperis Pentecostes usque ad Feriam tertiam post eamdem in-

clusive. Hæc autem omnia intelligenda sunt de festis Duplicibus, quæ sunt in nostro Calendario, non vero de festis extraordinariis, quæ adnotantur § XXXI. n. 3. quæ in hoc casu omitti debent, ne omittantur Officia cujuscumque ritus, quæ describuntur in nostro Calendario. Festa tamen S. Patroni principalis de præcepto, S. Patroni minus principalis etiam de præcepto, si alias celebretur ab omnibus, Dedicationis Ecclesiæ nostræ, sancti Tituli principalis Ecclesiæ nostræ, Sancti cujus Corpus, vel insignis Reliquia asservatur in Ecclesiis nostris, et Dedicationis Ecclesiæ Matricis, seu Cathedralis, semper celebrari debent.

18. De duabus Homiliis eadem die occurrentibus, dictum est § VI. num. 7.

§ XXV.

De concomitantia festivitatum.

CONCOMITARI dicuntur festivitates, cum una post aliam immediate celebratur, et præcedens festum in secundis Vesperis cum sequenti festo in primis Vesperis concurrit.

2. Si festum minoris solemnitatis, ante vel post festum majoris solemnitatis occurrerit; festum majus duas integras Vesperas habebit, et de minori tantum fiet Memoria.

3. Si festum Totum Duplex post aliud ejusdem qualitatis celebrari contigerit; immo si tria, vel plura festa Tota Duplicia in celebratione sibi succedant : primum duas integras Vesperas habebit, secundum vero solam Memoriam in primis Vesperis : et sic de reliquis, quotquot successive celebranda venerint; ita tamen, quod quodlibet festum Totum Duplex debet ad minus unas integras Vesperas habere.

4. Excipiuntur festa Epiphaniæ, Ascensionis, Trinitatis, Corporis Christi; immaculatæ Conceptionis, Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, et Rosarii beatæ Mariæ; tum et S. Thomæ Aquin., S. Joseph Sponsi B. M. V., beati Dominici P. N., et Omnium Sanctorum; item Patroni principalis loci de præcepto, Dedicationis Ecclesiæ, et Sancti Tituli principalis Ecclesiæ nostræ : quæ omnia festa semper habebunt duas integras Vesperas, sive ante, sive post quæcumque festa ordinaria, etiam Ordinis nostri, celebrentur, et etiamsi secundo aut tertio loco eveniant. Quare quando festum Rosarii beatæ Mariæ celebratur immediate post festum S. Hieronymi, habebit festum S. Hieronymi primas Vesperas, cum Memoria S. Michaëlis, et festum Rosarii, licet tertio loco celebretur, habebit duas integras Vesperas. Et idem fiat in casibus similibus, ut quodlibet Totum Duplex habeat ad minus semel integras Vesperas, et festum ex supra exceptis habeat duas integras. Verum, in concomitantia cum festo SS. Cordis Jesu, festa S. Joannis Baptistæ, atque Apostolorum Petri et Pauli, necnon festa de præcepto Sancti Patroni principalis loci, Titularis, et Dedicationis Ecclesiæ. Vesperas integras habebunt cum sola Memoria SS. Cordis Jesu, etiam in secundis hujus Vesperis, quamvis ipsum non habuerit primas S. R. C. 5. Sept. 1891.

5. Similiter festa duodecim Apostolorum, Sanctorum Ordinis nostri (non autem Translat. et Commem. eorum, aut Beatorum Ordinis nostri) sive evenerint ante, sive post quodlibet aliud festum Totum Duplex ordinarium, quod invenitur in Calendario, habebunt duas integras Vesperas, et prioris festi in secundis ejus Vesperis, aut subsequentis in primis, solum fiet Memoria. Inde festa SS. Fabiani et Sebastiani Martyrum, S. Agnetis Virginis et Martyris, et sancti Vincentii Levitæ et Martyris in celebratione immediate sibi succedentia, unumquodque illorum primas Vesperas integras habebit propter festum S. Raymundi eis succedens, quod duas integras habebit.

6. Excipiuntur festa Sanctorum Ordinis nostri, si evenerint ante vel post quodlibet festum Apostolorum quæ vel primis, vel secundis

Vesperis carebunt, ut festum Apostolorum duas integras habeat : sic contingit in festis S. Petri Martyris et S. Catharinæ Senensis, et Apostolorum Philippi et Jacobi, sibi immediate succedentibus. Idem dicendum, si festa Apostolorum, vel Sanctorum Ordinis nostri evenerint ante, vel post aliquod festum ex supra exceptis num. 4. ut cum festum S. Catharinæ Senensis celebrabitur immediate post festum sanctissimæ Trinitatis ; vel cum festum Apostolorum Philippi et Jacobi, aut festum sancti Antonini inciderint ante vel post festum Ascensionis; in quibus, et in aliis similibus casibus festa Apostolorum, vel Sanctorum Ordinis primis, vel secundis Vesperis carebunt.

7. Si festum Sancti Ordinis nostri post aliud ejusdem Ordinis occurrerit, servetur regula generalis de duobus festis Totis Duplicibus inter se concurrentibus. Excipiuntur festa Translationis, vel Commemorationis eorumdem, quæ in concomitantia aliorum festorum Sanctorum Ordinis, vel primis, vel secundis Vesperis carebunt.

8. Omnia festa beatæ Mariæ, quæ sub ritu Totius Duplicis celebrabuntur, habebunt semper duas integras Vesperas, in concurrentia cujuscumque festi Sanctorum, etiam Ordinis nostri. Excipitur festum Visitationis B. M. V. quod in concomitantia cum festo SS. Cordis Jesu, primis Vesperis carebit. Pariter excipitur festum Nominis beatæ Mariæ, quando occurrerit celebrandum ante, vel post festum Exaltationis sanctæ Crucis : quia tunc festum Nominis B. Mariæ primis, vel secundis Vesperis carebit. Excipiuntur etiam festa purissimi Cordis B. M. Virginis, beatæ Mariæ de Monte Carmelo, et beatæ Mariæ de Mercede, si concurrerint cum festis Apostolorum, aut Sanctorum Ordinis nostri. Aliæ autem exceptiones notabuntur in Titulis de festivitatibus extraordinariis.

9. Si festum Duplex, aut Totum Duplex immediate succedat post Octavam diem Octavarum Solemnissimarum, in primis Vesperis solam Memoriam habebit sine ulla alia solemnitate in choro. Exceptis festis Annuntiationis beatæ Virginis; Apostolorum Philippi et Jacobi, et Apostolorum Petri et Pauli; Sanctorum Ordinis nostri (non autem Beatorum Ordinis nostri) et sancti Joannis Baptistæ; item S. Patroni principalis loci de præcepto, Dedicationis Ecclesiæ, et Sancti Tituli principalis Ecclesiæ nostræ : quæ festa habebunt primas Vesperas integras cum Memoria Octavæ. Inde etiam quando post Octavam diem Octavarum Solemnissimarum immediate celebratur de festo Toto Duplici non excepto, et post illud debeat fieri de festo ex supra exceptis, tunc primum succedens Octavæ habebit primas Vesperas integras cum Memoria Octavæ, ut festum postea subsequens habeat primas Vesperas integras, uti illas haberet, si immediate post Octavam celebraretur. Excipitur festum SS. Cordis Jesu, in cujus concomitantia cum die Octava Corporis Christi, Vesperæ fiant de eadem Octava, sine ulla SS. Cordis Memoria, attenta indole peculiari utriusque festi. S. C. R. 28. Jun. 1889.

10. Si festum Duplex post aliud Duplex evenerit, et primum non habuit primas Vesperas impeditas, in secundis Psalmi et Antiphonæ erunt primi festi, et incipiet Officium secundi Duplicis a Capitulo cum Memoria primi : si tamen secundum similiter secundas suas Vesperas impeditas non habeat. Idem fiet, cum primum habuit primas Vesperas impeditas, et sequens habiturum est secundas a majori solemnitate etiam impeditas. Quod si primum festum Duplex habuit impeditas primas Vesperas, et sequens non habet impeditas secundas; primo Duplici debentur secundæ Vesperæ cum Memoria secundi, cujus postea suo die secundæ Vesperæ integræ erunt. Et similiter, si primum Duplex non habuit primas Vesperas impeditas, et sequens secundas impeditas habuerit : primum Duplex solum habebit Memoriam in secundis Vesperis, quæ erunt integræ sequentis Duplicis;

licet Psalmi erunt de primo Duplici, juxta Rubricam § XV. num. 1. In concurrentia tamen trium vel plurium festorum Duplicium immediate sibi succedentium, servetur quantum fieri potest, ut primum Duplex utrasque Vesperas integras habeat; de reliquis vero disponatur secundum modum superius præscriptum in hoc num. : ita ut si primum Duplex habuerit primas Vesperas ab Antiphona, vel a Capitulo, habebit secundas Vesperas integras cum Memoria sequentis; et pariter alia sequentia habebunt integras secundas Vesperas. Si vero ultimum Duplex habebit secundas Vesperas impeditas, primæ ejus Vesperæ erunt a Capitulo.

11. Si festum Duplex inter duo festa Tota Duplicia venerit, in utrisque Vesperis solam Memoriam habebit. Idem sentiendum de festo Simplici incidente inter duo festa Duplicia (extra tamen Octavas Solemnes, juxta infra dicenda n. 13.) et Tota Duplicia.

12. Si festum Duplex, vel majus in quocumque Sabbato celebretur, integras Vesperas habebit in ipso Sabbato cum Memoria Dominicæ, etiamsi Dominica non sit habitura secundas Vesperas. Si vero festum Dominicæ successerit, Officium Duplicis incipiet a Capitulo : et cum illud Duplex non haberet primas Vesperas integras, si occurrat aliud Duplex subsequens non habens secundas Vesperas impeditas, tunc præcedens habebit secundas Vesperas integras cum Memoria sequentis : si tamen hoc habuerit secundas Vesperas impeditas, ejus Officium in primis Vesperis incipiet a Capitulo. Quomodo autem festa Duplicia celebranda sint in Octavis Solemnibus, dictum est supra § XXII. n. 10.

13. Si festum Duplex post festum Simplex, vel infra Octavam, aut post Octavam diem Octavarum Simplicium evenerit : in primis Vesperis Psalmi erunt de festo vel Octava Simplici; Antiphona, Capitulum, et quæ sequuntur, erunt de festo Duplici. Si vero successerit festo, vel diei Octavæ Simplici, de quibus celebratum fuerit in Dominica, vel infra Octavas Solemnes, tunc Officium Duplicis subsequentis incipiet a Capitulo : Psalmi vero et Antiphona erunt festi vel Octavæ Simplicis, ut dictum est supra § III. n. 2. et § XXII. n. 10.

14. Si festum Simplex post aliud Simplex occurrerit, idem ordo per omnia servetur, qui pro Duplicibus est notatus supra, n. 10. Idemque cum proportione servetur, si festum Simplex antecedat, vel sequatur diem Octavæ Simplicis, in Vesperis, in quibus se contingunt festum et dies Octava Simplex.

15. Cum festum Simplex celebratur in Sabbato, in secundis Vesperis incipiet Officium Dominicæ a Capitulo; Psalmi vero et Antiphona erunt festi Simplicis. Quod si habuerit primas Vesperas Feria sexta impeditas, in Sabbato habebit secundas integras, cum Memoria Dominicæ. Si tamen Responsorium Historiæ fuerit dicendum, tunc Psalmi et Antiphona erunt festi Simplicis; Capitulum vero, et reliqua erunt de Dominica. Si tandem Officio Dominicæ successerit festum Simplex, in primis Vesperis solam Memoriam habebit.

§ XXVI.
De festivitatibus extraordinariis.

FESTIVITATES extraordinariæ vocantur, quæ non inveniuntur notatæ in nostro Calendario, sed in aliquibus regnis, provinciis, civitatibus, seu oppidis, ex sanctæ Sedis privilegio, et approbata consuetudine solemniter celebrantur. Hujusmodi sunt festum Sancti Patroni principalis; festum Dedicationis Ecclesiæ; festum Sancti Tituli principalis Ecclesiæ; et festum Sancti, cujus Corpus, vel insignes Reliquiæ asservantur in Ecclesiis nostris; necnon aliæ festivitates, quæ solemniter solent celebrari.

§ XXVII.
De festo Sancti Patroni.

FESTUM Sancti Patroni principalis de præcepto, celebretur sub ritu Totius Duplicis, sed sine Octa-

va. Et celebrandum est suo die, nisi occurrerit Dominica prima Adventus, Feria quarta Cinerum, Dominica prima, seu quinta Quadragesimæ, Dominica in Ramis Palmarum, et usque ad Dominicam in Albis inclusive : in Vigilia Nativitatis Domini, in Circumcisione, in die octava Epiphaniæ, in Ascensione, a Vigilia Pentecostes usque ad festum sanctissimæ Trinitatis inclusive, et in die Corporis Christi : in festo Assumptionis beatæ Mariæ, et in festo Omnium Sanctorum. Tunc enim transferatur festum Sancti Patroni principalis de præcepto juxta consuetudinem Ecclesiæ Matricis, cui in hujus festivitatis celebratione debent Ecclesiæ nostræ conformari.

2. Si festum Sancti Patroni principalis de præcepto occurrerit Dominica prima Octobris, fiat Officium de Sancto Patrono, et festum Rosarii beatæ Virginis cum sua Octava transferatur in proxime vacantem Feriam, sed quoad Officium tantum; non vero quoad solemnitatem Processionis, quæ tali die a confratribus sanctissimi Rosarii publice fieri consuevit. Si vero prænominatum festum Patroni in die S. P. N. Dominici occurrerit, transferatur festum Patroni.

3. Si festum Patroni principalis de præcepto celebretur ante vel post festa Apostolorum, Sanctorum Ordinis nostri, vel Dedicationis Ecclesiæ, habebit duas Vesperas integras, et festa prædicta semel integras. Si vero eadem die evenerit, transferenda sunt festa Dedicationis Ecclesiæ, Apostolorum, et Sanctorum Ordinis nostri. Si autem concurrat cum festivitatibus beatæ Virginis, aut aliis majoribus (ut sunt designatæ supra § XXV. n. 4. pro duabus integris Vesperis habendis) servandus est mos Matricis Ecclesiæ, tam in translatione, quam in concomitantia.

4. Quæ Rubricæ pariter observandæ sunt in festo Patroni regni, aut provinciæ, vel civitatis : dummodo Patroni principales sint, et de præcepto, necnon juxta sedis Apostolicæ decreta nominati et instituti. De occursu vero, seu concursu Patroni principalis regni cum Patrono principali provinciæ, vel civitatis, nihil statui potest; observetur tamen consuetudo Ecclesiæ Matricis.

5. Juxta S. R. Congregationis declarationem sub die 17. Sept. 1853. Regulares non tenentur ad celebranda festa Patronorum minus principalium. Verum festum Patroni minus principalis de præcepto, si alias celebretur ab omnibus, qui ad Horas canonicas tenentur, in illo loco, cujus est Patronus, debet etiam a nobis celebrari, ex generali concessione Apostolica, de qua infra, § XXXI. sub eo tamen ritu, qui dicto § designatur. De Sancto vero Patrono minus principali, non de præcepto, non tenemur celebrare festum, ex antedicta declaratione S. Congregationis; possumus tamen juxta præfatam Apostolicam concessionem.

6. De concursu vero cum aliis festivitatibus observetur mos Ecclesiæ Matricis : nisi forte ob peculiarem festivitatem illius Ecclesiæ propriam, debeat festum Patroni non principalis transferri : nam tunc debet fieri Officium de Sancto Patrono, proprio die. Si in die Sanctorum Ordinis nostri occurrerit festum Sancti Patroni minus principalis, si sit de præcepto, transferatur festum sancti Ordinis nostri; secus vero, si de præcepto non fuerit.

§ XXVIII.

De festo Dedicationis Ecclesiæ.

UBI Ecclesiæ nostræ sunt consecratæ, singulis annis in Anniversario fiat Officium sicut in Toto Duplici, et Octava celebretur ad instar Octavarum Simplicium; præterquam in Adventu, et deinceps usque ad Octavas Epiphaniæ; et in Septuagesima, et deinceps usque ad Octavas Paschæ, et in diebus Rogationum, et deinceps usque ad Octavam Corporis Christi. Quando autem Octavæ non fiunt, non fiat Memoria de Dedicatione.

2. Quod si hoc festum Dedicationis infra Octavas alicujus Sancti evenerit, durante Octava de Sancto,

fiat Memoria de Octava Dedicationis; et Octava de Sancto celebrata, fiat Officium de Octava Dedicationis. nisi adsit impedimentum.

3. Festum vero Dedicationis Ecclesiæ Matricis, seu Cathedralis alicujus civitatis, ubi moramur, debet a nobis celebrari, si ab omnibus tam sæcularibus, quam Regularibus illius civitatis celebratur, sub ritu etiam Totius Duplicis, sed sine Octava : non tamen de Dedicatione alterius Ecclesiæ.

4. Festum Dedicationis Ecclesiæ nequit celebrari in illis diebus, quibus non potest fieri Officium de Sancto Patrono principali de præcepto, ut dictum est supra § XXVII. n. 1. et 2. Neque in ipsa die Patroni principalis de præcepto : unde si eodem die occurrerit, debet festum Dedicationis transferri : et si præcedat, sive sequatur, habebit festum Patroni duas integras Vesperas, ut dictum est supra, § præcedenti, numero 3. Secus vero si festum Dedicationis occurrerit in die Sancti Patroni minus principalis, etiam de præcepto, sive in festo S. Tituli principalis, sive in festo Sancti cujus Corpus vel insignis Reliquia asservatur in Ecclesiis nostris, sive in festis Apostolorum, vel Sanctorum Ordinis nostri : nam tunc debet Officium fieri de Dedicatione, et prænominata festa transferri ; et in concomitantia cum illis, festum Dedicationis habebit duas integras Vesperas : sicut etiam si concomitetur festa beatæ Virginis : exceptis designatis supra § XXV. n. 4. quæ duas integras Vesperas debent habere. Quæ omnia intelligenda sunt de festo Dedicationis Ecclesiæ nostræ; festum enim Dedicationis Ecclesiæ Matricis celebrari debet secundum Rubricas, sicut alia festa non solemnia, nec de præcepto in civitate, de quibus infra § XXXI.

§ XXIX.

De festo Sancti Tituli principalis Ecclesiæ nostræ.

FESTUM Sancti Tituli principalis Ecclesiæ nostræ celebretur sub ritu Totius Duplicis, sed sine Octava. Festum Sancti Tituli minus principalis celebretur sub ritu designato, vel consueto.

2. Festum Sancti Tituli principalis nostræ Ecclesiæ debet transferri, si occurrerit in diebus Sancti Patroni principalis de præcepto, vel Dedicationis nostræ Ecclesiæ, quia hæc sunt festa majoris solemnitatis : proindeque transferendum est festum Sancti Tituli principalis, si occurrat in illis diebus, quibus nequit fieri Officium de Sancto Patrono principali, vel de Dedicatione, de quo § XXVII. num. 1 et 2, § præcedenti, num. 4.

3. Festum Sancti Tituli principalis Ecclesiæ nostræ præcedit in solemnitate festum Sancti, cujus Corpus conditum est in Ecclesiis nostris : et ideo hoc secundum, si eodem die evenerit, transferendum est; et si in duobus diebus immediate, semper festum Tituli principalis habebit duas integras Vesperas. Idque idem servetur de festo Sancti Tituli principalis respectu festorum beatæ Virginis, Apostolorum, et Sanctorum Ordinis nostri, sicut § præcedenti, num. 4. de festo Dedicationis dictum est.

4. In concursu cum S. Patrono minus principali, etiamsi sit de præcepto, debet præferri festum Sancti Tituli principalis Ecclesiæ; non vero festum Sancti Tituli minus principalis, sed debet celebrari festum Patroni minus principalis de præcepto. Si vero festum Patroni non sit de præcepto, et occurrerit in die Sancti Tituli minus principalis, fiat translatio juxta qualitatem solemnitatis festorum. Sed si ejusdem solemnitatis sint, præferatur festum Sancti Tituli minus principalis, nisi propter maximam populi devotionem aliter fieri oporteat.

§ XXX.

De festo Sancti cujus Corpus, vel insignis Reliquia condita sunt in Ecclesiis nostris.

FESTUM Sancti, cujus Corpus conditum est in Ecclesiis nostris, celebretur sub ritu Toto Du-

plici, et computandum est inter festa solemnia patriæ : ac de ejus translatione, et concomitantia cum aliis festivitatibus judicandum est secundum morem patriæ et devotionem populi. Si nulla fuerit consuetudo, debent huic festo in omnibus præferri festum Sancti Patroni principalis de præcepto, festum Dedicationis Ecclesiæ, et festum S. Tituli principalis Ecclesiæ nostræ : et similiter eidem festo præferenda sunt festa beatæ Virginis, Apostolorum, et Sanctorum Ordinis nostri.

2. Non potest autem Officium de hujusmodi Sancto celebrari, eo quod in loco sit ejus Corpus, aut aliqua Reliquia; sed tantum in Ecclesiis nostris, ubi asservatur Corpus, aut insignis Reliquia. Ita habetur ex decreto sacræ Congregationis Rituum, quæ aliter fieri vetuit, et prohibuit : et insuper declaravit, insignes Reliquias esse : Caput, Brachium, Crus, aut illam partem Corporis, in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

3. Advertendum tamen, quod dictum est de Sanctis, quorum Corpora, vel insignes Reliquiæ asservantur in Ecclesiis nostris, intelligendum est dumtaxat de Sanctis in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, vel de illis, quorum festivitates celebratæ sunt cum licentia sacræ Congregationis Rituum, vel Summi Pontificis. De ceteris autem Sanctis, de quibus non habetur hujusmodi licentia, nullo modo fiat Officium, Magistro Ordinis, vel sacra Congregatione inconsultis.

4. Quod si sanctus ille, cujus Corpus, seu insignis Reliquia in nostris asservatur Ecclesiis, habuerit socium, aut socios, quorum Corpora, seu insignes Reliquiæ non asservantur in nostris Ecclesiis, debet festum Sancti, cujus Corpus, seu Reliquiam insignem habemus, proprio die celebrari : et socii in primam Feriam non impeditam transferri, et sub ritu in Calendario designato celebrari. Quod etiam est observandum, si Sanctus Patronus de præcepto, vel Titularis Ecclesiæ habuerint socios, qui nec Patroni, nec Titulares sint.

5. Quando autem fit festum de Sancto principali, et non de sociis, separentur in Matutino Lectiones, si commode fieri potest : et dicantur in festo Sancti principalis, quæ ejus vitam et acta referunt; relictis pro sociis aliis Lectionibus, quarum numerus debet ex Communi compleri. Si vero historia vitæ separabilis non sit, legantur omnes Lectiones in festo principali, et pro sociis sumantur ex Communi. Idemque de Oratione, si Sanctorum nomina possunt separari.

6. Festum Sancti, cujus insignem habemus Reliquiam, celebretur tantum sub ritu Duplici : nisi aliunde majorem habeat solemnitatem.

§ XXXI.

De aliis festis locorum, et Sanctorum, quæ auctoritate Apostolica de novo celebranda approbantur.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, civibus, et aliis festis, de quibus in Calendario, seu Rubricis nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacrorum Rituum Congregatio, prout ipsa per suum speciale decretum statuit, et mandavit.

2. Cum Ordinis nostri Ritus in divino Officio recitando sit specialis, et a Sede Apostolica specialiter approbatus, et confirmatus; non licet alicui pro suo libito disponere recitationem Officiorum, vel recitari facere Officia Sanctorum, quæ a Sede Apostolica recitanda, sive ad libitum, sive de præcepto conceduntur omnibus tam sæcularibus, quam regularibus Urbis et Orbis, qui ad Horas canonicas tenentur; donec specialiter et expresse Ordini nostro fuerint concessa ab eadem Sede Apostolica, et jussu Magistri Ordinis nostro Breviario inserta, et ea die, ac eo ritu, quibus in illo dicta festa designantur. Idem quoque est

dicendum, si de novo auctoritate Apostolica elevatur ritus alicujus festi pro Breviario Romano, vel de novo conceditur celebratio illius sub ritu majori eo, sub quo jam a nobis celebratur : quod scilicet illa elevatio ritus, vel nova concessio Officii sub ritu majori, licet sit universalis, et Urbis et Orbis, debet specialiter et expresse Ordini nostro concedi, et nostro Breviario, ut supra, inseri, ut illa possimus uti. Quæ omnia ab initio Ordinis usque ad hæc nostra tempora servata fuerunt.

3. Ex concessione speciali sanctæ mem. sanctissimi Domini nostri Benedicti XIII Ordinis nostri, ad instantiam Magistri Ordinis, possumus celebrare Officia et Missas illorum Sanctorum, de quibus in aliquo regno, provincia, vel civitate, ex concessione Apostolica speciali, vel ex approbata consuetudine, universim ab omnibus tam sæcularibus, quam regularibus, Officium cum Missa celebratur, sub ritu tamen, et forma juxta Rubricas Breviarii Ordinis. Pro usu igitur hujusmodi gratiæ, maxime debent Superiores, et directores divini Officii pro illo regno, provincia, vel civitate prius attendere, de quibus festis, ut supra, universim fiat Officium, ut de illis a nostris fieri possit.

4. Circa tamen occurrentiam hujusmodi festorum, est etiam regula sequens : si aliquod festum ex dictis occurrerit in die Sancti nostri Ordinis, vel alterius Sancti nostri Calendarii, transferendum est, et fieri debet Officium de Sancto Ordinis, vel de Sancto nostri Calendarii; nisi illud festum sit Patroni principalis loci de præcepto, vel Patroni minus principalis, etiam de præcepto, vel aliud festum solemne, et de præcepto in patria, quæ semper præferenda sunt festis Sanctorum Ordinis, et Sanctorum nostri Calendarii, etiamsi hæc sint ejusdem vel majoris solemnitatis; et debet fieri Officium de Sancto patriæ, et nostra festa transferenda sunt.

5. Quando prædicta Officia, vel inter se, vel cum Sanctis Ordinis, vel aliis nostri Calendarii eadem die in aliquibus locis ita fixe occurrunt, ut translatio alicujus, seu aliquorum sit perpetua; tunc prima dies proxima non impedita, censeatur assignata in perpetuum pro die propria festi translati respective, ita ut de illo fiet, etiamsi evenerit in Dominicam, nisi fuerit talis Dominica, vel talis dies juxta Rubricas impedita, ut in illam nullum festum transferri possit, prout dictum est § XXVII. num. 1.

§ XXXII.

De Memoriis faciendis.

Per totum annum, cum de Dominica non agitur, Sabbato præcedenti in Vesperis, et ipsa die in Laudibus, et in secundis Vesperis, fiat illius Memoria : exceptis Dominicis occurrentibus in Vigilia Nativitatis Domini usque ad Epiphaniam : de quibus suis locis notatum est. Item Dominicis infra Octavas Ascensionis, et Corporis Christi, de quibus nulla est facienda Memoria Sabbato præcedenti. Similiter de Dominica fiat Memoria in Laudibus, et Vesperis aliquo die infra Hebdomadam, si non possit fieri de Feria pro Dominicis, quæ supersunt post Octavam Epiphaniæ, et non possunt resumi post Octavam Trinitatis : et etiam de Dominica xxj. post Octavam Trinitatis, prout in propriis locis dicitur.

2. De Feria fiat quotidie Memoria in Adventu, et Quadragesima, et tribus diebus Rogationum, cum aliquod festum in iisdem contigerit celebrari : aliis vero temporibus nulla est facienda Memoria de Feria.

3. De festo Duplici, et supra, semper fiat Memoria in Vesperis, quando eas impeditas habuerit. Idem fiat de festo Simplici, præterquam in Vigilia Pentecostes, in qua in secundis Vesperis omittitur Memoria festi Simplicis, ut dictum est § XXIV. num. 7. et in Feria quarta majoris Hebdomadæ, ut dictum est § XIV. num. 5. Etiam est facienda Memoria de Octava Simplici : præterquam in diebus notatis § XXI. num. 6. et 7. Similiter est facienda Memoria de Octava Solemni, et Solemnissima, si de ipsis non fiat Offi-

cium, sicut in suis specialibus Titulis supra notatum est.

4. De festo trium Lectionum fiat Memoria; similiter fiat de Octava trium Lect.; etiam de festo et Octava habentibus solam Memoriam, sicut de singulis in suis specialibus locis dictum est.

5. Memoria quæcumque tam in Vesperis, quam in Laudibus, fiat per Antiphonam, Versiculum, et Orationem.

6. Sanctorum Memoria fiat per Antiphonas proprias, aut ex Communi Sanctorum desumptas, quæ notantur in Vesperis, vel Laudibus. Si contigerit eodem die plures seorsim Memorias fieri, vel Martyrum vel Confessorum, vel Virginum etc. et Officium illius diei ex Communi desumatur, tunc in primis Vesperis, prima Memoria fiat per Antiphonam notatam ad Magnificat pro secundis Vesperis. Secunda Memoria, per primam Antiphonam Laudum. Tertia, per quartam Antiphonam Laudum. In secundis Vesperis, prima Memoria fiat per Antiphonam positam ad Magnificat pro primis Vesperis. Secunda, per Antiphonam, quæ dicitur super Psalmos in primis Vesperis. Tertia, per quartam Antiphonam Laudum. In Laudibus, Memoria prima fiat per secundam Antiphonam Laudum. Secunda, per tertiam Antiphonam Laudum. Tertia, per quintam Antiphonam Laudum. Versiculus autem pro prima Memoria in Vesperis, erit positus in primo Nocturno : pro secunda, positus in secundo, etc. In Laudibus vero pro prima Memoria Versiculus erit positus in tertio Nocturno : pro secunda, positus in secundo, etc. Si illud contigerit tempore Paschali, fiat eodem modo, sumendo Antiphonas de Communi illius temporis : sed prima Memoria in Vesperis, et Laudibus fiat respective per Antiphonas ad Magnificat et Benedictus de Communi extra tempus Paschale cum ALLELUIA.

7. In omnibus Sabbatis per totum annum in Vesperis, et Laudibus fiat Memoria de beata Virgine, quotiescumque de ipsa non agitur. Eodem modo fiat Memoria de beato Dominico Patre nostro in tertiis Feriis; et in quintis, de sanctissimo Sacramento; et in quartis, ubi viget studium, de D. Thoma; aut de alio Sancto Ordinis, juxta consuetudinem approbatam. Fiat etiam in eadem Feria Memoria de sancto Thoma in conventibus, in quibus celebratur Officium de alio Sancto Ordinis nostri : si tamen in illis vigeat studium artium simul et theologiæ. Intermittitur autem Memoria hujusmodi in dictis Feriis de beata Virgine, de beato Dominico, de Sancto Ordinis, et de sanctissimo Sacramento, in festis Duplicibus, et supra, et infra Octavas Solemnissimas, et Solemnes, ac in diebus Octavis earum, et a secunda die Januarii usque ad diem Octavam Epiphaniæ inclusive, et in die Animarum.

8. Fiat Memoria de beata Virgine in Laudibus, et Vesperis diei Octavæ sancti Stephani, et deinceps usque ad secundas Vesperas diei Octavæ Epiphaniæ exclusive : prætorquam in Laudibus Vigiliæ Epiphaniæ, et in Vesperis utrisque, et Laudibus festorum Epiphaniæ, Inventionis D. N. J. C. in medio Doctor. et beati Gundisalvi. Ejusdem beatæ Virginis Memoria fiat in die sancto Paschæ, et duobus sequentibus in Vesperis, ut ibidem notatum est; item in omnibus Dominicis per totum annum, quando de Dominica agitur, fit Memoria de beata Virgine in Laudibus per Antiphonam SUB TUUM PRÆSIDIUM. ℣. POST PARTUM. et Orationem PROTEGE DOMINE. In Vesperis per Antiphonam REGALI EX PROGENIE. ℣. ORA PRO NOBIS. et Orationem PROTEGE. Exceptis Dominicis infra Octavas Simplices beatæ Virginis.

9. De Cruce est facienda Memoria quotidie per Hebdomadam Paschæ ad Vesperas, et in Dominica in Albis, et deinceps quotidie usque ad Vigiliam Ascensionis exclusive, tam in Laudibus quam in Vesperis, exceptis festis Duplicibus, et supra.

10. In Officio quotidiano beatæ Virginis, semper fiat Memoria in Laudibus et Vesperis de B. Domi-

nico Patre nostro, et de omnibus Sanctis nostri Ordinis : etiam Feria tertia, quando de beato Dominico Patre nostro fit Officium, aut Memoria.

11. In omnibus tertiis Feriis, quando fit Officium de sancto Patre nostro Dominico, fiat Memoria in Vesperis et Laudibus de sancto Patre nostro Francisco.

§ XXXIII.

De ordine Memoriarum.

MEMORIA festi Simplicis, et supra, præcedit Memoriam Octavæ non solemnis; Memoria tamen diei Octavæ Simplicis præcedit Memoriam festi Simplicis; Memoria festi Duplicis, et supra, et Octavæ Solemnis, et supra, præcedit Memoriam Dominicæ, et festi Simplicis : excipiuntur festa Simplicia, quæ celebrantur infra Octavas Nativitatis Domini; et similiter festum Simplex, aut Octava Simplex, quando celebrantur infra Octavas Solemnes : tunc enim si habeant primas aut secundas Vesperas impeditas a festo Duplici, et supra, Memoriæ illorum præcedunt Memoriam Octavæ, infra quam celebrantur.

2. Memoria de Octava Simplici, et Memoria de Adventu, et Quadragesima, ac de Dominica post Octavas Epiphaniæ, vel Trinitatis, quando fit in aliqua Feria infra Hebdomadam, præcedunt Memorias de beata Virgine in Sabbato; de B. Dominico Patre nostro, Feria tertia; de sanctissimo Sacramento, Feria quinta; de D. Thoma, aut S. Ordinis, Feria quarta. Istæ autem supradictæ Memoriæ de beata Virgine, etc. præcedunt Memoriam festi trium Lectionum, et festi habentis solam Memoriam : hoc vero præcedit Memoriam de S. Patre Francisco Feria tertia faciendam, et Memoriam Octavarum habentium solam Memoriam infra ipsas Octavas; sed in die Octava festum habens solam Memoriam præceditur ab Octava. Festum habens Memoriam solam in Vesperis et Laudibus, præcedere debet festum de sola Memoria in Laudibus : et hujusmodi Memoria in proprio die debet præcedere Memoriam festi hujusmodi translati cum alio festo, cum quo est annexum. Semper tamen in Vesperis prima Memoria fiat de eo, de quo fiet Officium die sequenti, si alias de eo est facienda sola Memoria; ut contingit, quando Feria tertia fit de festo, vel Octava Simplici, et Feria quarta fiat Officium de festo trium Lectionum; tunc enim in Vesperis Feriæ tertiæ Memoria de festo trium Lectionum præcedet Memoriam de S. Thoma, vel de Sancto Ordinis.

3. Memoria de Cruce, Paschali tempore, fiat post omnes prænotatas Memorias. Memoria vero de beata Virgine, quæ fit Dominicis diebus, fit quovis tempore post omnes Memorias : sicut et Memoria de beata Virgine, quæ fit ab Octava sancti Stephani, et deinceps usque ad diem Octavam Epiphaniæ, debet fieri post omnes Memorias.

§ XXXIV.

De Orationibus in festis et Vigiliis Sanctorum.

ORATIO, quæ in festis Sanctorum dicitur ad primas Vesperas, dicenda est ad omnes Horas diei (exceptis Prima et Completorio, ut supra dictum est) usque ad secundas Vesperas inclusive. Excipiuntur festa Sanctorum, quæ in Vigiliis habent proprias Orationes, quæ dicendæ sunt ad primas Vesperas. Omittatur Oratio Vigiliæ, si festum transferatur ad secundam Feriam.

§ XXXV.

De Homilia in Vigiliis Sanctorum.

HOMILIA dicenda est in Vigiliis Apostolorum Petri et Pauli; Apostolorum Simonis et Judæ; et Omnium Sanctorum. In his Vigiliis Officium fiat de Feria, cum Homilia propria : exceptis Vigiliis occurrentibus infra Octavas Simplices, aut Solemnes; in quibus Officium erit de Octava, duæ Lectiones de Homilia, et tertia de Octava. In ceteris autem Vigiliis B. Mariæ V. aut San-

ctorum, Homilia Vigiliæ prorsus omittitur ob festa occurrentia.

2. Dimittitur Homilia, cum Vigilia in Dominica evenerit. Item quando transfertur in Vigiliam aliquod festum Simplex (quod ulterius transferri non potest) aut majus. Item quando Vigilia Apostolorum Petri et Pauli, in die Corporis Christi aut infra Octavam, vel in die octava ejusdem occurrerit.

§ XXXVI.

De Matutinis in sero post Completorium dicendis.

MATUTINÆ in sero post Completorium dicantur in triduo ante Pascha. A festo autem sanctissimæ Trinitatis, in festis Duplicibus, et supra, et Dominicis diebus, similiter dicantur, usque ad diem ultimam Augusti. Item infra Octavas Corporis Christi, et Visitationis beatæ Virginis, propter Indulgentias. Ubi autem consuetum est semper media nocte, aut post mediam noctem, omnibus his prædictis diebus, aut saltem aliquibus, Matutinas dici, servetur consuetudo. Si tamen Matutinæ in sero, vel ante mediam noctem dicantur, PRETIOSA. non est dicenda tunc immediate post illas, sed reservetur, ut dicatur immediate post Primam nisi post mediam noctem finiantur, ut in nocte Natalis Domini.

§ XXXVII.

De Officio quotidiano beatæ Mariæ Virginis.

OFFICIUM quotidianum B. Virginis dicendum est pro tempore ante Horas canonicas, excepto Completorio, quod post Completorium de Tempore, vel de Sancto, dicendum est ante Antiphonam SALVE REGINA. et ideo Completorium beatæ Virginis non terminatur, sicut aliæ Horæ, per ℣. AVE MARIA. sed illo omisso, immediate post ℣. BENEDICAMUS DOMINO. sequitur Antiphona SALVE.

2. Intermittitur prædictum Officium in Vigilia Nativitatis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epiphaniæ inclusive; et in quarta Feria ante Cenam Domini in Vesperis, et deinceps usque in secundam Feriam post Octavam Paschæ exclusive. Intermittitur etiam in festis Duplicibus, et Totis Duplicibus in primis Vesperis, et deinceps usque ad Completorium diei festi inclusive. In omnibus Dominicis diebus per totum annum in Matutinis, et usque ad Completorium inclusive. Et similiter infra omnes Octavas Solemnissimas, et Solemnes, et in diebus Octavis, etiamsi in die aliqua infra ipsas Octavas Officium de ipsis Octavis non fiat : sed fiat Officium de festo, vel Octava Simplici, ut dictum est supra § XIV. num. 4. et § XXI. num. 10. Omittitur autem quandocumque de ipsa beata Virgine Officium celebratur, sive in Octavis ipsius, sive extra Octavas; in Octavis tamen dicitur in Vesperis, in casibus expressis supra § XXI. n. 10.

3. In Vigilia Pentecostes dicatur Officium quotidianum beatæ Virginis in Matutinis, et usque ad Vesperas exclusive.

§ XXXVIII.

De Litaniis Sanctorum et de prostrationibus super formas.

POST Completorium, quantumvis ea die solemne festum fuerit; si nihilominus die sequenti fiat Officium de Feria, tam extra tempus Paschale, quam intra, semper legantur sero præcedenti, in choro Litaniæ Sanctorum cum Psalmo DEUS IN ADJUTORIUM. Precibus, Versiculis, et Orationibus, ut designantur in Breviario, post Completorium, pag. 156. Exceptis Vigilia Nativitatis Domini, Feria quinta in Cena Domini, et Feria sexta in Parasceve; in quibus Litaniæ, etc. omnino dimittuntur. Sabbato autem Sancto, tribus diebus Rogationum, et Vigilia Pentecostes, Litaniæ dicuntur ante Missam Feriæ : sed in tribus diebus Rogationum (si fit de Feria) et in Vigilia Pentecostes, dicentur in sero præcedenti

post Completorium, Psalmus DEUS IN ADJUTORIUM, Preces, et Orationes Litaniarum.

2. Dum Litaniæ post Completorium recitantur in choro, fratres debent esse genuflexi, aut (si fuerint factæ prostrationes in Vesperis) prostrati, a principio usque ad ultimam Orationem inclusive. Qui autem tunc non fuerint in choro, ad eas recitandas minime teneantur,

3. Si ex aliqua causa aut necessitate Litaniæ recitantur, addenda est Oratio, et Versiculus pro illa necessitate.

4. Post Litanias (si alias hæ sunt dicendæ) vel immediate post Completorium (si Litaniæ non sunt dicendæ) fratres prostrati dicant : CONFITEOR, cum Psalmo MISERERE. ut notatur in Breviario in Dominica prima post Octavam Epiphaniæ vel Trinitatis, si illa die de Feria fiat Officium : exceptis Vigilia Pentecostes, et tribus diebus ante Pascha. Dum autem dicitur Psalmus prædictus, recipiant fratres disciplinam ab Hebdomadario, qui postea etiam eam recipiat ab eo, qui præest choro. In tribus vero diebus Rogationum id non omittatur; sed post Preces et Orationes (similiter si Officium fuerit de Feria) in sero præcedenti prædicta dicuntur, et disciplina detur.

5. Quod si post Completorium, ubi est talis consuetudo, disciplina dari non possit, propter sæculares. detur in sacristia, vel capitulo : aut tunc, si fuerit grave impedimentum, relinquatur post Matutinas. Fratres vero, qui disciplinis non intersunt, tenentur recitare Psalmum MISERERE cum Oratione.

6. Prostrationes super formas faciendæ tantum sunt quando Officium fit de Feria extra tempus Paschale ad omnes Horas respective (prout in Constitutionibus nostris De inclinationibus. cap. 2. dist. 1. videre est), Quæ quidem intermittuntur in Nona in omni Sabbato, quando fit de Feria, et in omni Vigilia cujuslibet festi novem Lectionum, nisi in Quadragesima : nam in ea etiam in Nona prædictis diebus sunt faciendæ. Intermittuntur etiam in Vesperis festi trium Lectionum usque ad Nonam sequentis diei inclusive; et in Vesperis Sabbati, et Vigiliæ festi novem Lectionum usque ad Completorium Dominicæ, vel festi inclusive : et ubi particulariter est notatum, quod intermittantur.

7. Fiant etiam prostrationes in Officio Defunctorum, si in Hora canonica immediate præcedenti factæ sunt in choro.

§ XXXIX.

De Precibus.

PRECES dicuntur in Vesperis, Completorio, Laudibus, Prima, Tertia, Sexta, et Nona, cum de Feria agitur.

2. Tempore autem Paschali non dicuntur Preces, nisi in Prima, et in Completorio.

3. Intermittuntur etiam Preces in Nona, quandocumque in eadem intermittuntur prostrationes super formas : ut (quando fit de Feria) in omni Sabbato, et in Vigilia cujuslibet festi novem Lectionum, nisi in Quadragesima, prout § præcedenti num. 6. dictum est : quare in Quadragesima, etiam in Nona prædictis diebus Preces sunt recitandæ.

4. Preces dicuntur quotidie in Prima, et Completorio, nisi in Dominica die, festis Duplicibus, et supra, et in omnibus diebus Octavarum Solemnium, et supra, et infra has Octavas, etiamsi in eis fiat Officium de festo, aut Octava Simplici; et ubi specialiter est notatum, ut non dicantur.

5. Advertendum est autem, eum, qui Sabbato Sancto extra Missam recitat Vesperas, debere in principio dicere PATER NOSTER, non autem in fine earumdem Vesperarum.

6. Dicendum tamen est PATER NOSTER, in Officio Defunctorum post REQUIESCANT IN PACE, cum non sequitur alia Hora.

MODUS TERMINANDI ORATIONES,

QUARUM NON PLENE FUERIT NOTATA CONCLUSIO.

In Officio de Tempore et in Officio de Sanctis, sic concludendæ sunt Orationes, nisi aliter notetur.

Ubi in fine alicujus Orationis, legeris particulam Per., si Oratio prima fuerit, vel ultima, vel sola, eam ita conclude: Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ¶ Si vero particulam Per. post Orationem intermediam legeris, Oratio hac breviore clausula terminanda est : Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ubi legeris. Per eúmdem., si Oratio prima fuerit, vel ultima, vel sola, eam ita conclude : Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ¶ Si vero verba Per eúmdem post Orationem intermediam legeris, Oratio hac breviore clausula terminanda est : Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ubi legeris Qui tecum vivit., si Oratio prima fuerit, vel ultima, vel sola, eam ita conclude : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ¶ Si vero verba Qui tecum vivit. post Orationem intermediam legeris, Oratio hac breviore clausula terminanda est : Qui tecum vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum ℟. Amen.

Ubi legeris Qui vivis., si Oratio prima fuerit, vel ultima, vel sola, eam ita conclude : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spíritus sancti Deus : per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. ¶ Si vero verba Qui vivis. post Orationem intermediam legeris, Oratio hac breviore clausula terminanda est : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Ubi post particulam Per., aut post verba Per eúmdem., verba Qui tecum vivit., aut post verba Qui vivis., legeris in unitáte ejúsdem. si Oratio prima fuerit, vel ultima, vel sola, inter verbum conclusionis unitáte et nomen Spíritus sancti. insere pronomen ejúsdem. ¶ Si vero Oratio intermedia fuerit, eam ut supra, pro casuum varietate, breviore formula conclude, Spiritus sancti mentione prorsus omissa in conclusione.

Præter Orationes intermedias, de quibus modo dictum est, breviore etiam clausula, juxta easdem regulas terminantur aliæ quædam Orationes, signanter illæ quæ post Antiphonam Salve Regina. et post Antiphonam de S. P. N. Dominico aut de alio Sancto Ordinis sive loci in fine Completorii dicuntur. Similiter Orationes in Pretiósa., in Psalmis Gradualibus, et fere quæcumque dicuntur extra et præter Officium diei. Item Oratio prima et Orationes intermediæ in Vesperis et Laudibus Officii quotidiani de beata Virgine Maria (in quo tamen Oratio ultima Vesperarum et Laudum et Orationes ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium longiore clausula terminantur.

Quando vero plures Orationes continuantur absque interpositis Antiphonis aut Versiculis, vel non præmisso Orémus, tunc Oratio prima et Orationes intermediæ nulla terminantur clausula, sed sola ultima Oratio longiore vel breviore clausula terminatur, secundum quod loco suo notatum fuerit, ut fit in Officio Defunctorum, in Litaniis Sanctorum, in Orationibus pro Domino Papa et Benefactoribus, in Orationibus post Antiphonas Salve Regina. et Pie Pater Dominice., terminatis Horis diei (excepto Completorio) recitari solitis, et in quibusdam aliis.

Oratio Réspice, quæsumus. in Vesperis Feriæ quartæ post Dominicam in Ramis palmarum longiore clausula terminatur; sed triduo sequenti absque ulla clausula absolvitur.

Exceptiones hic non positas suis locis notatas invenies.

INDEX ALPHABETICUS
FESTORUM ET MEMORIARUM
DE TEMPORE ET DE SANCTIS.

PSALMORUM INDEX ALPHABETICUS

PSALMI

PSALMORUM INDEX

NUMERICUS



ORATIO

DICENDA ANTE OFFICIUM

APERI Dómine os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis, et aliénis cogitatiónibus : intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte, ac devóte hoc Officium recitáre váleam, et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi horas persólvo.

ORATIO

DICENDA POST OFFICIUM

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit.

SACROSANCTÆ et individúæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ ac gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti, sit sempitérna laus, honor, virtus, et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sæcula sæculórum. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Dicitur pro statu summi Pontificis, et Ecclesiæ :

PATER noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum.

Advéniat regnum tuum.

Fíat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.

Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie.

Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris.

Et ne nos indúcas in tentatiónem.

Sed líbera nos a malo. Amen.

AVE Maria, grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

BENEDICTIONES ANTE LECTIONES

IN MATUTINIS

IN I. NOCTURNO.

Benedictio j.

BENEDICTIONE perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

ij. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

iij. Spíritus sancti grátia illumináre dignétur sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Benedictio j.

DEUS Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

ij. Ad gáudia Paradísi perdúcat nos misericórdia Christi. ℟. Amen.

iij. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

¶ Si non fuerit Homilia,

Benedictio j.

ILLE nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

¶ Si fuerit Homilia,

j. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

ij. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

iij. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

IN FESTIS B. MARIÆ V.

IN I. NOCTURNO.

Benedictio j.

ALMA Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

ij. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

iij. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Benedictio j.

AB hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix virgo. ℟. Amen.

ij. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

iij. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

¶ Si non fuerit Homilia,

Benedictio j.

ORET voce pia pro nobis Virgo María. ℟. Amen.

¶ Si vero sit Homilia,

j. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

ij. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

iij. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína Angelórum. ℟. Amen.

¶ In Sabbato, quando de ea fit Officium, dicantur tres ultimæ Benedictiones.

PSALTERIUM DAVID.

DOMINICIS DIEBUS AD MATUTINUM.

Oratio Dominica.

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem. Sed líbera nos a malo. Amen.

Symbolum Apostolorum.

CREDO in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ, Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, Qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, Passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus et sepúltus; Descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis : Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : Inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, Sanctam Ecclésiam cathólicam, sanctórum communiónem, Remissiónem peccatórum, Carnis resurrectiónem, Vitam ætérnam. Amen.

℣. Dómine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

¶ A Septuagesima vero usque ad Feriam quintam in Cena Domini exclusive, omisso Allelúia. dicitur : Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

DOMINICIS AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGES. ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Invitatorium.

VENITE, exsultémus Dómino : * Jubilémus Deo salutári nostro.

Quo dicto sequitur

℣. Præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Deinde repetitur : Veníte, exsultémus Dómino : Jubilémus Deo salutári nostro.

℣. Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Jubilémus Deo salutári nostro.

℣. Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos : quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Veníte exsultémus Dómino : Jubilémus Deo salutári nostro.

℣. Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Jubilémus Deo salutári nostro.

℣. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Veníte exsultémus Dómino : Jubilémus Deo salutári nostro.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Jubilémus Deo salutári nostro.

Postea repetatur totum Invitatorium : Veníte exsultémus Dómino : Jubilémus Deo salutári nostro.

¶ Quandocumque ad Matutinum Invitatorium dicitur, dicatur etiam Psalmus Veníte, exsultémus.

PER ADVENTUM :

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis :

Illumina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio,
Sint pulsa tandem lúbrica.

Judexque cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis :

Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis,
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

DOMINICIS AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGES. ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Hymnus.

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Víribus totis Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes
Cum suis sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul et beátam
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ ET SEQUENTIBUS USQUE AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Hymnus.

Summi largítor præmii,
Spes qui es única mundi,
Preces inténde servórum
Ad te devóte clamántium.

Nostra te consciéntia
Grave offendísse monstrat :
Quam emúndes, supplicámus,
Ab ómnibus piáculis.

Si rénuis, quis tríbuet?
Indúlge, quia potens es :
Te corde rogáre mundo
Fac nos, precámur Dómine.
Ergo nunc accépta nostrum,
Qui sacrásti jejúnium :
Quo mystice Paschália
Capiámus sacraménta.
Summa nobis hoc cónferat
In Deitáte Trínitas,
In qua gloriátur unus
Per cuncta sæcula Deus.
Amen.

DOMINICIS IN PASSIONE ET IN RAMIS PALMARUM :

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Prœlium certáminis,
Et super crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem,
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morsu in mortem córruit,
Ipse lignum tunc notávit
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor,
Ac de ventre virgináli
Caro factus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo mater álligat,
Et manus, pedésque et crura
Stricta cingit fáscia.

Gloria et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

DOMINICA IN ALBIS ET QUATUOR DOMINICIS PROXIME SEQUENTIBUS :

Hymnus.

Aurora lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat :
Cum Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.
Ille, qui clausus lápide
Custoditur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili
Victor surgit de fúnere.
Solutis jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus
Resplendens clamat Angelus.
Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem pœna mortis crudéli
Servi damnárant ímpii.
Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

¶ Hoc signum ☨ indicat flexionem in priori parte Versus. Asteriscus autem * indicat metrum seu pausam in medio Versus.

¶ Sequentes Psalmi in tribus Nocturnis dicantur omnibus Dominicis, quando de simplici Dominica agitur, nisi Tempore Paschali.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ✠ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

¶ Non omnes Psalmi hujus Nocturni, sed tantum quilibet quartus in ordine, per ℣. Glória Patri. terminetur.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ✠ et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ‡ lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter. Glória...

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmos Aña. Servíte Dómino in timóre, et exsultáte ei cum tremóre.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmos Aña. Pro fídei méritis vocitátur jure beátus, legem qui Dómini meditátur nocte diéque.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, ‡ et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et

pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit,et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ☩ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te : * psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimícum meum retrórsum : * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti judícium meum et causam meam : * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti gentes,et périit ímpius : * nomen eórum delésti in ætérnum et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem : * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu : * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum suum : ☩ et ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, * judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum : * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes stúdia ejus :

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est : * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis

mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo : * infíxæ sunt gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo : * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Constítue Dómine legislatórem super eos : * ut sciant gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ : * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus : * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua a fácie ejus : * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movébor a generatióne in generatiónem sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo : * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem : * rápere páuperem dum áttrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem et dolórem consíderas : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi : * peribítis gentes de terra illíus.

Desidérium páuperum exaudívit Dóminus : * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ☨ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus. Glória...

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmos Aña. Dómine Deus meus in te sperávi.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmos Aña. Juste Deus, judex fortis, patiénsque, benígnus, in te sperántes muni miserándo fidéles.

Psalmus 11.

SALVUM me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, ☨ lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári : * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

USQUEQUO Dómine oblivísceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: ☨ cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis : *

non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ☩ simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : ☩ linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, ☩ et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium inopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ☩ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum. Glória...

A DOMINICA I. ADVENTUS AD NATIVITATEM DOMINI :

Super Psalmos Aña. Sciéntes quia hora est jam nos de somno súrgere; nunc enim própior est nostra salus quam cum credídimus : nox præcéssit, dies autem appropinquávit.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmos Aña. Tu Dómine servábis nos, et custódies nos.

¶ Usque ad Quadragesimam ℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

¶ A Dominica j. Quadragesimæ usque ad Dominicam in Passione ℣. Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu. ℟. Et refúgium meum Deus meus.

DOMINICIS IN PASSIONE ET IN RAMIS PALMARUM :

Super Psalmos Aña. Quid molésti estis huic mulíeri? Opus enim bonum operáta est in me.

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmos Aña. Surge, et in ætérnum serva munímine sacro, custodíque tuos Astrípotens fámulos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

IN II. NOCTURNO.

¶ Psalmi secundi et tertii Nocturni terminantur singuli per ℣. Glória Patri.

Psalmus 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, ✠ adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmum Aña. Bonórum meórum non índiges : in te sperávi, consérva me Dómine.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmum Aña. Natúræ Génitor consérva a morte redémptos : facque tuo dignos servítio fámulos.

Psalmus 16.

EXAUDI Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ✠ ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmum Aña. Inclína Dómine aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmum Aña. Péctora nostra tibi tu Cónditor orbis adúre : igne pio purgans, atque cremándo probans.

Psalmus 17.

DILIGAM te Dómine fortitúdo mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum : * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et torréntes iniquitátis conturbavĕrunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me : * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi :

Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra : ✠ fundaménta móntium conturbáta sunt, et commóta sunt, * quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus : ✠ et ignis a fácie ejus exársit : * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit : * et calígo sub pédibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit : * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, ☧ in circúitu ejus tabernáculum ejus : * tenebrósa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, ☧ et Altíssimus dedit vocem suam : * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos : * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum :

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me : * et assúmpsit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, ☧ et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ : * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi :

Quia custodívi vias Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo : * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo : * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam : * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte ínnocens eris :

Et cum elécto eléctus eris : * et cum pervérso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine : * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus : ☧ elóquia Dómini igne examináta : * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte : * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prœlium : * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ : * et déxtera tua suscépit me :

Et disciplína tua corréxit me in finem : * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me : * et non sunt infirmáta vestígia mea :

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos : * et non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt stare : * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum : * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum : * nec exaudívit eos.

Et comminuam eos, ut púlverem ante fáciem venti : * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi : * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, ✝ fílii alieni inveteráti sunt, * et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi, ✝ et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine : * et nómini tuo psalmum dicam,

Magníficans salútes regis ejus, ✝ et fáciens misericórdiam christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

A DOMINICA I. ADVENTUS AD NATIVITATEM DOMINI :

Super Psalmos Aña. Hora est jam nos de somno súrgere, et apérti sunt óculi nostri súrgere ad Christum : quia lux vera est fulgens in mundo.

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse. ℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmum Aña. Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum.

¶ Usque ad Quadragesimam ℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super judícia justificatiónis tuæ.

¶ A Dominica j. Quadragesimæ usque ad Dominicam in Passione ℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

DOMINICIS IN PASSIONE ET IN RAMIS PALMARUM :

Super Psalmos Aña. Mittens hæc múlier in corpus meum hoc unguéntum, ad sepeliéndum me fecit.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmum Aña. Tu pópulum húmilem salvásti a morte Redémptor : atque supérba tuo colla premis jáculo.

℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi. ℟. Super judícia justificatiónis tuæ.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ☩ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmum Aña. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmum Aña. Sponsus ut e thálamo procéssit Christus in orbem, descéndens cælo jure salutífero.

Psalmus 19.

Exaudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmum Aña. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmum Aña. Auxílium nobis Salvátor mitte salútis : et tríbuas vitam témpore perpétuo.

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi:* lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

A DOMINICA I. ADVENTUS AD NATIVITATEM DOMINI :

Super Psalmos Aña. Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Super Psalmum Aña. Dómine in virtúte tua lætábitur Rex.

¶ Usque ad Quadragesimam ℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

¶ A Dominica j. Quadragesimæ usque ad Dominicam in Passione ℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

DOMINICIS IN PASSIONE ET IN RAMIS PALMARUM :

Super Psalmos Aña. Magíster dicit : Tempus meum prope est : apud te fácio Pascha cum discípulis meis.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

A DOMINICA I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmum Aña. Rex sine fine manens míseris tu parce ruínis : præmia concédens, et tua cuncta regens.

℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua. ℟. Cantábimus, et psallémus virtútes tuas.

Canticum SS. Ambrosii et Augustini, quod dicendum erit post nonum ℟. omnibus Dominicis, præterquam in Adventu et a Septuagesima usque ad Pascha exclusive, quando fit Officium de Dominica.

In aliis Officiis dicatur, vel omittatur secundum quod in Rubricis generalibus notatum fuerit.

Te Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli, et univérsæ Potestátes.

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia :

Patrem * imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Hic genuflectitur usque ad Ætérna fac.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni : * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine : * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

Hic nunquam dicitur Glória Patri

VERSICULI ANTE LAUDES.

IN DOMINICIS ADVENTUS :

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

DOMINICIS AB OCT. EPIPHAN. AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ante Laudes ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus. ℟. Et super cælos glória ejus.

A DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

DOMINICIS IN PASSIONE ET IN RAMIS PALMARUM :

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et libera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

DOMINICIS ET FERIIS TEMPORE RESURRECTIONIS :

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra lætentur, allelúia.

DOMINICA AD LAUDES.

Dicto ℣. ante Laudes pro Tempore, ut supra, vel ut suo loco notatur, statim dicitur :

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

¶ Infra Septuagesimam, omisso Allelúia., dicitur : Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

¶ Dominica j. post Octavam Epiphaniæ et deinceps usque ad Septuagesimam; Dominica j. post Octavam Trinitatis et deinceps usque ad Adventum; item quatuor Dominicis proximis post Octavam Paschæ, quando de simplici Dominica agitur, dicitur super Psalmos Laudum una tantum Antiphona, ut infra post ultimum Psalmum notatum est. Aliis Dominicis dicuntur quinque Antiphonæ propriæ.

¶ Sequentes Psalmi dicuntur ad Laudes in Dominicis diebus (præterquam infra Septuagesimam). Item dicuntur in omni Festo sive novem sive trium Lectionum (non tamen in Cena Domini nec in die Animarum). Dicuntur etiam infra quascumque Octavas, si de Octava fiat Officium; in Officiis Votivis per hebdomadam; in Vigiliis Nativitatis et Epiphaniæ Domini et in Ferialibus diebus Tempore Paschali.

Psalmus 92.

DOMINUS regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : ☩ introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, ☩ in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ☩ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ☩ in matutínis meditábor in te : * quia fuisti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ☩ adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ☩ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ☩ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : ☩ quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ☩ confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ☩ benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Canticum trium Puerorum. Dan. 3.

BENEDICITE ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino : * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber, et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et æstus Dómino : * benedícite frigus, et æstus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino : * benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino : * benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * laudet, et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes, et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ, et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israel Dóminum : * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísael Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem, et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol, et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino canticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum, in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ℣ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

DOMINICIS AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGES. ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Super Psalmos Laudum sola Aña. Regnávit Dóminus præcínctus fortitúdine cum decóre virtútum : cujus sedes paráta est in ætérnum.

QUATUOR DOMINICIS PROXIMIS POST OCT. PASCHÆ :

Super Psalmos Laudum sola Aña. Allelúia, allelúia. ¶ Prædicta Antiphona dicatur ad Laudes super Psalmos etiam ferialibus diebus inter diem Octavam Paschæ et Ascensionem Domini, quando de Tempore agitur.

IN DOMINICIS ADVENTUS :

Capitulum. Jer. 23.

ECCE dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra. ℟. Deo grátias. ¶ Sicque ad omnia Capitula respondetur semper : Deo grátias.

Hymnus.

VOX clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat :
Pellántur éminus sómnia,
Ab æthere Christus prómicat.

MENS jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E SURSUM Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis :

Secundo ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed pius nos tunc prótegat.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Vox clamántis in desérto.
℟. Paráte viam Dómini.

DOMINICIS AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGES. ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Capitulum. Apoc. 7.

Benedictio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lucis auróra rútilans coruscat :
Nísibus totis rogitémus omnes
Cunctipoténtem.
Ut Deus noster miserátus omnem
Pellat languórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis, pietáte Patris,
Regna polórum.
Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. Dóminus regnávit. ℟. Decórem índuit.

DOMINICIS IN SEPTUAGESIMA, IN SEXAGESIMA ET IN QUINQUAGESIMA :

Capitulum Benedíctio. et Hymnus Ecce jam noctis., ut supra.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ ET SEQUENTIBUS USQUE AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Capitulum. 2. Cor. 6.

Hortamur vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

Jam, Christe sol justítiæ,
Mentis dehíscant ténebræ,
Virtútum ut lux rédeat,
Terris diem cum réparas.
Da tempus acceptábile,
Et pœnitens cor tríbue :
Convértat ut benígnitas
Quos longa suffert píetas.
Quiddamque pœniténtiæ
Da ferre, quamvis grávium,
Majóre tuo múnere,
Quo démptio fit críminum.
Dies venit, dies tua,
In qua reflórent ómnia :
Lætémur in hac, ad tuam
Per hanc redúcti grátiam.
Te rerum univérsitas
Clemens adóret Trínitas :
Et nos novi per véniam,
Novum canámus cánticum.
Amen.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

DOMINICIS IN PASSIONE ET IN RAMIS PALMARUM :

Capitulum. Jer. 11.

Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam Dómine Deus meus.

Hymnus.

LUSTRIS sex qui jam peráctis
Tempus implens córporis,
Se voléntе natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in crucis levátur
Immolándus stípite.
HIC acétum, fel, arúndo,
Spina, clavi, láncea :
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit :
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!
CRUX fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.
FLECTE ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas,
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.
SOLA digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago :
Quem sacer cruor perúnxit
Fusus Agni córpore.
GLORIA et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito :
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

DOMINICA IN ALBIS ET QUATUOR DOMINICIS PROXIME SEQUENTIBUS :

Capitulum. Rom. 6.

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus.

SERMONE blando Angelus
Prædíxit muliéribus :
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quantócius.
ILLÆ, dum pergunt cóncitæ
Apóstolis hoc dícere,
Vidéntes eum vívere,
Osculántur pedes Dómini.
QUO ágnito, discípuli
In Galilæam própere
Pergunt, vidére fáciem
Desiderátam Dómini.
CLARO Pascháli gáudio
Sol mundo nitet rádio,
Cum Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.
OSTENSA sibi vúlnera,
In Christi carne fúlgida,
Resurrexísse Dóminum
Voce faténtur pública.
REX Christe clementíssime
Tu corda nostra pósside :
Ut tibi laudes débitas
Reddámus omni témpore.
QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

¶ Istæ duæ Strophæ dicantur in fine omnium Hymnorum ejusdem metri usque ad j. Vesperas Ascensionis Domini, nisi aliter notetur.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum,* datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

¶ Canticum Benedíctus. per totum annum dicitur in Laudibus.

Antiphona et Oratio, prout suo loco notatum fuerit.

AD MEMORIAM DE CRUCE TEMPORE RESURRECTIONIS :

A Dominica in Albis usque ad Vigiliam Ascensionis exclusive, de Cruce facienda est Memoria quotidie in Laudibus, exceptis festis Duplicibus et Totis Duplicibus :

Aña. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur : Per eúmdem.

AD MEMORIAM DE B. MARIA V. IN DOMINICIS :

In omnibus Dominicis per totum annum, quando de simplici Dominica agitur, fit Memoria de beata Maria in Laudibus :

Aña. Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo benedícta. T. P. Allelúia.

℣. Post partum Virgo inviolàta permansísti. T. P. Allelúia. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis. T. P. Allelúia.

Oratio.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros : Per Dóminum.

¶ Modum terminandi Horas require ante Completorium.

PSALMI DICENDI AD LAUDES DOMINICA IN SEPTUAGESIMA ET DEINCEPS IN DOMINICIS USQUE AD RAMOS INCLUSIVE, QUANDO DE DOMINICA AGITUR:

Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spiritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 117.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israel quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine :

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, ☩ et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : ☩ déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ☩ ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus Deus Deus meus, ad te de luce vígilo cum ceteris, ut in aliis Dominicis, pag. 18. et sequentibus.

Super Psalmos Antiphonæ quinque propriæ suis locis notatæ.

AD PRETIOSA.

Finitis quæ de Martyrologio pronuntianda sunt, et responso Deo grátias., dicatur Pretiósa. hoc modo :

℣. Pretiósa est in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Oratio absque Orémus.

Sancta María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut mereámur adjuvári ab eo, qui vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Hic ℣. Deus in adjutórium. cum ℟. Dómine ad adjuvándum. ter dicatur.

Deinde Glória Patri... Sicut erat... Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater

noster... Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice Dómine in servos tuos, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : et opus mánuum nostrárum dírige.

Oratio absque Orémus.

Dirigere et sanctificáre dignéris Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, hódie corda et córpora nostra in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum; ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, semper salvi esse mereámur : Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea dicto Jube Domne benedícere., si de Evangelio legendum fuerit, detur Benedictio : Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

¶ Si vero de Constitutionibus, detur Benedictio : Reguláribus disciplínis ínstruat nos Magíster cæléstis. ℟. Amen.

Data Benedictione, sequitur Lectio de Evangelio, vel de Constitutionibus.

¶ Fratres qui extra Chorum aut Capitulum sunt, si Evangelium proprium in promptu non habuerint, dicant :

Secúndum Joánnem. Cap. 1.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

¶ De Constitutionibus extra Chorum aut Capitulum dicatur

Lectio. Prolog.

Quoniam ex præcépto Régulæ jubémur habére cor unum et ánimam unam in Dómino : justum est ut qui sub una Régula et uníus professiónis voto vívimus, unifórmes in observántiis canónicæ Religiónis inveniámur. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Finita Lectione de Evangelio vel de Constitutionibus, dicatur :

Commemorátio Fratrum, Sorórum, Familiárium, Benefactórum defunctórum Ordinis nostri.

Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Psalmus 116.

Laudate Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, et Fílio... Sicut erat...

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Actiones nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra operátio a te

semper incípiat, et per te cœpta finiátur : Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Si non sequatur aliqua Hora, dicatur :

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

¶ Si recitatus fuerit Obitus alicujus Magistri Generalis, immediate post Fidélium ánimæ. dicatur pro ejus anima Psalmus 129. De profúndis. (ut in Psalterio ad Vesperas Feriæ quartæ), cum Versu Réquiem ætérnam. et in fine

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum Pontificáli (vel Sacerdotáli) fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio : Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro pluribus Magistris Oratio sic dicatur :

Deus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulos tuos Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem dicatur : Requiéscant in pace. ℟. Amen.

¶ Si recitatum fuerit Anniversarium, dicto Ps. De profúndis., ℣. A porta ínferi., Dóminus vobíscum., Orémus., ut supra, sequitur Oratio :

Deus indulgentiárum Dómine, da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Requiéscant in pace.℟.Amen.

¶ Si eadem die Anniversarium et Obitus inciderint, sub una conclusione dicatur utraque Oratio, deinde : Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD PRIMAM.

Dicto secreto Pater noster. et Credo in Deum., inchoatur ℣. Deus in adjutórium.; et sic ad alias Horas diei, nisi quod Credo in Deum. aliis Horis non præmittitur.

Hymnus.

Jam lucis orto sidere,
Deum precémur súpplices
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beati immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, * et advérsum me loquebán-

tur : * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

¶ In festo sanctissimæ Trinitatis et in omnibus Dominicis, nisi festum Totum Duplex evenerit, dicatur Symbolum sancti Athanasii :

QUICUMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas : * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : ✠ unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, ✠ nihil majus aut minus : * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sæcula génitus : * et homo est ex substántia matris in sæculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem : * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : ✠ descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, ✠ sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri, et Fílio... Sicut erat...

A DOMINICA I. ADVENTUS AD VIGILIAM NATIVITATIS DOMINI :

¶ Dominicis diebus.

Aña propria, scilicet j. Laudum.

¶ Ferialibus diebus.

Aña. Veni et líbera nos, Deus noster.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

¶ Dominicis diebus.

Aña. Glória tibi Trínitas æquális una Déitas, et ante ómnia sæcula, et nunc, et in perpétuum.

¶ Ferialibus diebus.

Aña. Deus exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe verba oris mei.

A SEPTUAGESIMA AD QUADRAGESIMAM :

Ferialibus diebus.

Aña. Deus exáudi., ut in Ferialibus diebus post Octavam Epiphaniæ.

A FERIA SECUNDA POST DOMINICAM I. QUADRAGESIMÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Ferialibus diebus.

Aña. Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem peccatóris, sed ut magis convertátur, et vivat.

A FERIA SECUNDA POST DOMINICAM IN PASSIONE AD CENAM DOMINI :

Ferialibus diebus.

Aña. Animæ impiórum fremébant advérsum me : et gravátum est cor meum super eos.

A FERIA SECUNDA POST OCTAVAM PASCHÆ AD ASCENSIONEM :

Dominicis et Ferialibus diebus.

Aña. Cognovérunt Dóminum, allelúia, in fractióne panis, allelúia.

¶ Antiphonæ in Dominicis et Ferialibus diebus ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam, quæ in Psalterio non notantur, propriis locis in Officio de Tempore sunt positæ.

Capitulum. 1. Tim. 1.

REGI sæculórum immortáli, et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

¶ Capitulum Regi sæculórum. dicatur ad Primam omnibus Dominicis et festis etiam trium Lectionum, per omnes Octavas quando de Octava agitur, et in Officiis Votivis per hebdomadam. Omittitur tamen in Cena Domini et in Hebdomada Paschæ, et in die Animarum.

¶ Ferialibus vero diebus, nisi in Parasceve et Sabbato sancto, dicitur sequens

Capitulum. Zach. 8.

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Jesu Christe Fili Dei vivi * Miserére nobis. Jesu Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

¶ ℟. Jesu Christe. semper dicatur, nisi quando a Dominica in Passione ad Dominicam in Albis de Tempore agitur, et nisi in die Animarum. ℣. Qui sedes. cum ℟. Jesu Christe. semper dicatur, nisi alius ℣. sit notatus.

¶ ℣. Exsúrge. semper dicatur, nisi in die Cenæ et deinceps usque ad Dominicam in Albis, et nisi in die Animarum.

Deinde, nisi Preces dicendæ fuerint, subditur a Prælato :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et vobis Fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor vos oráre pro me.

Chorus autem dicat :

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua : líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam. Respondeat Prælatus : Amen.

Postea Chorus replicet :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et tibi Pater : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor te oráre pro me.

Quo finito, Prælatus dicat Absolutionem :

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíttat vobis ómnia peccáta vestra : líberet vos ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

¶ Quando autem Frater solus dicit Primam, vel Completorium, dicat sic :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor beátam Maríam semper Vírginem, et beátum Domínicum Patrem nostrum, et omnes Sanctos oráre pro me.

MISEREATUR mei omnípotens Deus, et dimíttat mihi ómnia peccáta mea : líberet me ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat me ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde dicatur :

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

IN hac hora hujus diéi tua nos Dómine reple misericórdia : ut per totum diem exsultántes in tuis láudibus júgiter delectémur : Per Dóminum nostrum...

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

MODUS DICENDI PRECES AD PRIMAM :

Dicto ℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. cum ℟. Et líbera nos propter nomen tuum., sequitur :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster... Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Vivet ánima mea, et laudábit te. ℟. Et judícia tua adjuvábunt me.

℣. Errávi sicut ovis, quæ périit. ℟. Quære servum tuum Dómine, quia mandáta tua non sum oblítus.

Credo in Deum... Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

Deinde Confíteor. et Misereátur., ut supra.

℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

¶ Si dictum fuerit Capitulum Regi sæculórum., dicatur Oratio In hac hora., ut supra.

¶ Si vero dictum fuerit Capitulum Pacem et veritátem., dicatur sequens Oratio.

DOMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti, tua nos hódie salva virtúte : ut in hac die ad nullum declinémus peccátum; sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera : Per Dóminum nostrum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

MODUS DICENDI PRIMAM DOMINICA IN SEPTUAGESIMA ET DEINCEPS IN DOMINICIS USQUE AD RAMOS INCLUSIVE, QUANDO DE DOM. AGITUR :

Pater., Credo., ℣. Deus in adjutórium., Hymnus Jam lucis orto sídere, pag. 27.

Psalmus 21.

DEUS Deus meus réspice in me : quare me dereliquisti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me derisérunt me : * locúti sunt lábiis et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : ☩ et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Glória Patri, et Fílio... Sicut erat.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Glória Patri, et Fílio... Sicut erat...

Psalmus 25.

Judica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diré cto : * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri, et Fílio... Sicut erat...

Psalmus 92.

Dominus regnávit, decórem indútus est : * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc : * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dómine : * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris, * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis : * domum tuam decet sanctitúdo Dómine in longitúdinem diérum.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalm. 118. Beáti immaculáti. cum Glória Patri., pag. 28; Retríbue servo tuo. cum Glória Patri., ibidem; Symbolum Quicúmque vult salvus esse. cum Glória Patri., pag. 29.

Antiphona propria ad Primam Dominicæ occurrentis.

Capitulum Regi sæculórum.; ℟. Jesu Christe. (præterquam Dominica in Passione et Dominica in Ramis palmarum); ℣. Exsúrge.; deinde Confíteor.,

Misereátur., Dóminus vobíscum., Oratio In hac hora., Dóminus vobíscum., Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD TERTIAM.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri,
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent :
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum : * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam : * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum : * quia ipsam vólui.

Inclina cor meum in testimónia tua : * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum : * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupivi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine :* salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum : * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque : * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper : * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine : * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum : * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi : * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea : * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequáque : * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo Dómine : * et consolátus sum.

Defectio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine : * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi : * quia justificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo : * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas : * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus : * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te : * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra : * justificatiónes tuas doce me.

BONITATEM fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui : * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu : * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum : * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum : * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me : * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam : * quia lex tua meditátio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me : * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te : * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

A DOMINICA I. ADVENTUS AD VIGILIAM NATIVITATIS :

¶ Dominicis diebus.

Antiphona propria, scilicet ij. Laudum.

Capitulum. Jer. 23.

ECCE dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. Veni ad liberándum nos, * Dómine Deus virtútum. Veni. ℣. Osténde fáciem tuam, et salvi érimus. Dómine. Glória. Veni.

℣. Timébunt gentes nomen tuum Dómine. ℟. Et omnes reges terræ glóriam tuam.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. Oratio propria.

¶ Ferialibus diebus.

Aña. Veni Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebis tuæ Israel.

Capitulum, ℟., ℣. ut Dominicis diebus. Dicto ℣. Timébunt., subditur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Dominicæ.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

¶ Dominicis diebus.

Aña. Laus et perénnis glória Deo Patri, et Fílio, sancto simul Paráclito, in sæcula sæculórum.

Capitulum. 1. Joann. 4.

Deus cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. Inclína cor meum Deus * In testimónia tua. Inclína. ℣ Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória. Inclína.

℣. Adjútor meus esto Dómine : ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. Oratio propria.

¶ Ferialibus diebus.

Aña. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. Jerem. 17.

Sana me Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine miserére mei. Quia. Glória. Sana.

℣. Adjútor meus esto Dómine : ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Dominicæ.

A SEPTUAGESIMA AD CINERES :

Ferialibus diebus.

Antiphona, Capitulum, ℟., ℣., Preces, ut Ferialibus diebus post Octavam Epiphaniæ ; Oratio Dominicæ.

A FERIA SECUNDA POST DOMINICAM I. QUADRAGESIMÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Ferialibus diebus.

Aña. Advenérunt nobis dies pœniténtiæ, ad rediménda peccáta, et salvándas ánimas.

Capitulum. Joel. 2.

Convertimini ad me in toto corde vestro in jejúnio, et fletu, et planctu : et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

Responsorium et Versiculus Dominicæ.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Feriæ.

A FERIA SECUNDA POST DOMINICAM IN PASSIONE AD CENAM DOMINI :

Ferialibus diebus.

Aña. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ : defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

Capitulum. Jer. 11.

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

℟. Erue a frámea Deus ánimam meam : *Et de manu canis únicam meam. ℣. Salva me ex ore leónis : et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Et de manu. ℟. Erue a frámea.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Feriæ.

TEMPORE RESURRECTIONIS :

Dominicis et Ferialibus diebus.

Aña. Pax vobis, ego sum, allelúia : nolíte timére, allelúia.

Capitulum. Rom. 6.

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

℟. Resurréxit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Resurréxit. ℣. Sicut dixit vobis. Allelúia. Glória. Resurréxit.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio propria Dominicæ.

AD SEXTAM.

Hymnus.

RECTOR potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane ínstruis,
Et ígnibus merídiem :

EXSTINGUE flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum
Verámque pacem córdium.

PRÆSTA Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

DEFECIT in salutáre tuum ánima mea : * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes : Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui : * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes : * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas:* iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra : * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me : * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas tua : * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies : * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est : * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas : * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac : * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me : * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem : * latum mandátum tuum nimis.

Quomodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi : * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi : * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi :* quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi : * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dómine : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine : * et judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper : * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi : * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum : * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iniquos ódio hábui : * et legem tuam diléxi.

Adjútor, et suscéptor meus es tu : * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me malígni : * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam : * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero : * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis : * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ : * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas : * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam : * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum : * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum : * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam : * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dómine : * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

A DOMINICA I. ADVENTUS AD VIGILIAM NATIVITATIS DOMINI :

¶ Dominicis diebus.

Antiphona propria, scilicet iij. Laudum.

Capitulum. Jer. 23.

In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter : et hoc est nomen, quod vocábunt eum, Dóminus justus noster.

℟. Osténde nobis Dómine *Misericórdiam tuam. Osténde. ℣. Et salutáre tuum da nobis. Misericórdiam tuam. Glória. Osténde.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. ℟. Vísita nos in salutári tuo.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus. Oratio propria.

¶ Ferialibus diebus.

Aña. Tuam Dómine éxcita poténtiam, et veni ad salvándum nos.

Capitulum, ℟., ℣. ut Dominicis diebus. Dicto ℣. Meménto nostri., subditur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Oratio Dominicæ.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

¶ Dominicis diebus.

Aña. Glória laudis résonet in ore ómnium Patri genitæque Proli : Spirítui sancto páriter resúltet laude perénni.

Capitulum. 2. Cor. 13.

Gratia Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit semper cum ómnibus vobis. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. In ætérnum Dómine,* Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In cælo, et in sæculum sæculi véritas tua. Pérmanet. Glória. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio propria.

¶ Ferialibus diebus.

Aña. Adjuva me, et salvus ero Dómine.

Capitulum. Gal. 6.

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Dominicæ.

A SEPTUAGESIMA AD CINERES :

Ferialibus diebus.

Antiphona, Capitulum, ℟., ℣., Preces, ut Ferialibus diebus post Octavam Epiphaniæ; Oratio Dominicæ.

A FERIA SECUNDA POST DOMINICAM I. QUADRAGESIMÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Ferialibus diebus.

Aña. Commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in

jejúniis multis, per arma justítiæ.

Capitulum. Isa. 55.

DERELINQUAT impius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus : et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

Responsorium et Versiculus Dominicæ.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Feriæ.

A FERIA SECUNDA POST DOMINICAM IN PASSIONE AD CENAM DOMINI :

Ferialibus diebus.

Aña. Pópule meus, quid feci tibi, aut quid moléstus fui? respónde mihi.

Capitulum. Isa. 50.

FACIEM meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me : Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus.

℞. De ore leónis líbera me Dómine : * Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Et a córnibus. ℞. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℞. Et cum viris sánguinum vitam meam.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Feriæ.

TEMPORE RESURRECTIONIS :

Dominicis et Ferialibus diebus.

Aña. Ecce ego vobíscum sum, allelúia, ómnibus diébus, allelúia.

Capitulum. Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo : quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

℞. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℞. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio propria Dominicæ.

AD NONAM.

Hymnus.

RERUM Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans :

LARGIRE clarum véspere,
Quo vita nusquam décidat :
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

PRÆSTA Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

MIRABILIA testimónia tua : * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat : * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum : * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum : * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum : * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum : * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei : * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine : * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua :* et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus :* quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter : * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego, et contémptus : * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum : * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum : * intelléctum da mihi, et vivam.

CLAMAVI in toto corde meo, exáudi me Dómine : * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac : * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi : * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo : * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine : * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti : * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine : * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis : * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me : * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, et rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus :* quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine : * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me : * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam : * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine : * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas : * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRINCIPES persecúti sunt me gratis : * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua : * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam : * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine : * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua : * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua : * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo : * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum : * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me : * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine : * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te : * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit : * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

A DOMINICA I. ADVENTUS AD VIGILIAM NATIVITATIS DOMINI :

¶ Dominicis diebus.

Antiphona propria. scilicet v. Laudum.

Capitulum. Isa. 2.

Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes.

℟. Super te Jerúsalem * Oriétur Dóminus. Super te. ℣. Et glória ejus in te vidébitur. Oriétur. Glória. Super te.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio propria.

¶ Ferialibus diebus.

Aña. In tuo advéntu érue nos Dómine.

Capitulum, ℟., ℣. ut Dominicis diebus. Dicto ℣. Dómine Deus virtútum., subditur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Dominicæ.

¶ In omni Sabbato et in Vigilia cujuslibet festi novem Lectionum, post ℣. Dómine Deus virtútum., omisso Kyrie eléison. et Pater noster., statim dicitur Dóminus vobíscum. cum Oratione.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

¶ Dominicis diebus.

Antiphona. Ex quo ómnia, per quem ómnia, in quo ómnia, ipsi glória in sæcula.

Capitulum. I. Joan. 5.

Tres sunt, qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt.

℟. Clamávi in toto corde, * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi me. Glória. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio propria.

¶ Ferialibus diebus.

Aña. Aspice in me Dómine, et miserére mei.

Capitulum. I. Cor. 6.

Empti enim estis prétio magno : glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro.

℟. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime me. ℣. Pes enim meus stetit in via recta : in ecclésiis benedícam te Dómine. Et miserére mei. Glória. Rédime me.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Dominicæ.

¶ In omni Sabbato et in Vigilia cujuslibet festi novem Lectionum, post ℣. Ab occúltis., omisso Kyrie eléison. et Pater noster., statim dicitur Dóminus vobíscum. cum Oratione.

A SEPTUAGESIMA AD CINERES:

Ferialibus diebus.

Antiphona, Capitulum, ℟., ℣., Preces, ut Ferialibus diebus post Octavam Epiphaniæ; Oratio Dominicæ.

A FERIA SECUNDA POST DOMINICAM I. QUADRAGESIMÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Ferialibus diebus.

Aña. Per arma justítiæ virtútis Dei, commendémus nosmetípsos in multa patiéntia.

Capitulum. Isa. 58.

Frange esuriénti panem tuum, et egénos, vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris, ait Dóminus omnípotens.

Responsorium et Versiculus Dominicæ.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Feriæ.

A FERIA SECUNDA POST DOMINICAM IN PASSIONE AD CENAM DOMINI :

Ferialibus diebus.

Aña. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum. Jer. 17.

Confundantur qui me persequúntur, et non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum :* Lætábor ego super elóquia tua. ℣. Quasi qui invénit spólia multa. Lætábor ego. ℟. Príncipes.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

Et ne nos. Dóminus vobiscum. Orémus. Oratio Feriæ.

TEMPORE RESURRECTIONIS : Dominicis et Ferialibus diebus.

Aña. Noli flere María, allelúia : resurréxit Dóminus, allelúia.

Capitulum. Coloss. 3.

CUM autem Christus apparúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

℟. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio propria Dominicæ.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Venite, * Exsultémus Dómino. Quo dicto, sequitur in Psalmo ℣. Jubilémus Deo salutári nostro. etc.

¶ Prædictum Invitatorium dicatur Feria secunda ad Matutinum, quando de Tempore agitur, ab Octava Epiphaniæ ad Feriam secundam post Dominicam quartam Quadragesimæ inclusive, et ab Octava Trinitatis ad Adventum exclusive.

Hymnus qui pro Tempore ad Matutinum Dominicæ in Psalterio notatus fuerit.

IN NOCTURNO.

¶ Sequentes Psalmi et sequentes Antiphonæ super Psalmos in Nocturno dicantur quando de Feria secunda agitur ab Octava Epiphaniæ ad Feriam secundam Majoris hebdomadæ inclusive, et ab Octava Trinitatis ad Nativitatem Domini exclusive.

¶ Psalmi de Nocturno bini et bini terminantur per ℣. Glória Patri.

Psalmus 26.

DOMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum appròpiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ꝟ exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declines in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelinquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, ☩ Deus meus ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, * et in ópera mánuum ejus déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, ☩ et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Antiphona. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Psalmus 28.

Afferte Dómino fílii Dei: * afférte Dómino fílios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem, ☩ afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, ☩ Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : ☩ vox Dómini concutiéntis desértum : * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, ☩ et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltabo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : ☩ et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tribulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu :

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, ☩ salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te !

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

BEATI quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, ℣ et instruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Aña. In tua justítia líbera me Dómine.

Psalmus 32.

Exsultate justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum :* bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt : * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus Deus ejus : * pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus :* vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit singillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem : * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Rectos decet collaudátio.

Psalmus 34.

JUDICA Dómine nocéntes me, * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : ☩ et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit

in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi moléstí essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, ꝧ tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

DIXIT injústus ut delínquat in semetípso : * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus : * nóluit intellígere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo : ꝧ ástitit omni viæ non bonæ, * malítiam autem non odívit.

Dómine in cælo misericórdia tua : * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei : * judícia tua abyssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ : * et torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ : * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Aña. Expúgna impugnántes me.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus : * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent : * et quemádmodum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitátem : * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo : * et ipse fáciet.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam : ꝧ et judícium tuum tamquam merídiem : * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua : * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem : * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur : * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor : * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram, * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum : * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres : * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant páuperem et ínopem : * ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum : * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur : * confírmat autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum : * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, ꝧ et in diébus famis saturabúntur : * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti : * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet : * justus autem miserétur et tríbuet.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram : * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur : * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.

Július fui, étenim sénui : * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat : * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum : * et inhábita in sæculum sæculi.

Quia Dóminus amat judícium, ☩ et non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur : * et semen impiórum períbit.

Justi autem hereditábunt terram : * et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.

Os justi meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor justum:* et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum cum judicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus : ☩ et exaltábit te ut hereditáte cápias terram : * cum períerint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat:* et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino :* et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, et liberábit eos : ☩ et éruet eos a peccatóribus, * et salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Domine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Aña. Revéla Dómino viam tuam.

IN ADVENTU :

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésto véniet.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

℣. Dómine in cælo misericórdia tua. ℟. Et véritas tua usque ad nubes.

IN QUADRAGESIMA :

℣. Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu. ℟. Et refúgium meum, Deus meus.

TEMPORE PASSIONIS :

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

VERSICULI ANTE LAUDES.

IN ADVENTU :

Ante Laudes ℣. Emitte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ante Laudes ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

IN QUADRAGESIMA :

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

TEMPORE PASSIONIS :

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES.

¶ Sequentes Psalmi et Canticum Confitébor. dicantur in Feriis secundis, quando de Feria agitur extra Tempus Paschale.

¶ Antiphonæ vero dicantur, quando in Feriis secundis de Feria agitur, ab Octava Epiphaniæ ad Feriam secundam post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Feriam in qua incipiuntur Antiphonæ Laudum notatæ ante Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Antiphona. Miserére mei Deus.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ☩ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ☩ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Intéllige clamórem meum Dómine.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ☩ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ☩ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ☩ adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ☩ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ☩ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : ☩ quóniam júdicas pópu-

los in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ☿ confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ☿ benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Canticum Isaiæ. Isa. 12.

CONFITEBOR tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi :* convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo :

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris : * et dicétis in illa die : Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus :

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta, et lauda habitátio Sion :* quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Aña. Convérsus est furor tuus Dómine, et consolátus es me.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum :* et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt :* ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ✠ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri... Sicut erat...

Aña. Laudáte Dóminum de cælis.

IN ADVENTU :

Capitulum Ecce dies véniunt., Hymnus Vox clara. et ℣. Vox clamántis., pag. 20.

Ad Benedictus Antiphona propria.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Capitulum. Rom. 13.

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus. Ecce jam noctis., pag. 21.

℣. In matutínis Dómine meditábor in te. ℟. Quia fuísti adjútor meus.

Ad Benedictus Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel.

A SEPTUAGESIMA AD CINERES:

Omnia ut post Octavam Epiphaniæ, præter Antiphonas ad Benedictus, quæ suis locis ponuntur per hebdomadam dicendæ.

A DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Capitulum. Joel. 2.

CONVERTIMINI ad me in toto corde vestro in jejúnio, et fletu, et planctu : et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

Hymnus Jam Christe sol justitiæ. et ℣. Scuto circúmdabit te., pag. 21.

Ad Benedictus Antiphona propria.

A DOMINICA IN PASSIONE AD CENAM DOMINI :

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth., Hymnus Lustris sex. et ℣. Eripe me de inimícis meis., pag. 21.

Ad Benedictus Antiphona propria.

MODUS DICENDI PRECES IN LAUDIBUS :

Cum de Feria agitur fiuntque prostrationes, præterquam in Parasceve et Sabbato sancto, post Antiphonam ad Benedictus, dicuntur Preces hoc modo:

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos.

Responso Sed líbera nos a malo., immediate additur Dóminus vobíscum. Orémus. et Oratio pro Tempore dicenda.

Finita Oratione, seu finitis Orationibus (si plures dicendæ occurrerint), dictoque iterum Dóminus vobíscum, ac deinde Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias., terminantur Laudes ut notatur post Vesperas Sabbati, nisi consequenter dicendus fuerit ℣. Pretiósa.

AB OCTAVA PASCHÆ AD ASCENSIONEM :

Diebus Ferialibus, Psalmus Dóminus regnávit. et ceteri dicuntur ad Laudes sicut in Dominicis, pag. 17.

Super Psalmos Aña. Allelúia, allelúia.

Capitulum Christus resúrgens., Hymnus Sermóne blando. ℣. Gavísi sunt., pag. 22.

Ad Benedictus (exceptis Feriis Rogationum) Antiphona quæ proprio loco per hebdomadam dicenda notatur. Omittuntur Preces et Prostrationes.

Ad Memoriam de Cruce (quæ quotidie usque ad Vigiliam Ascensionis exclusive facienda est) Antiphona Crucifíxus., ℣. Dícite., Oratio Deus, qui pro nobis., pag. 23.

Post ultimam Orationem, dicto Dóminus vobíscum., sequitur : Benedicámus Dómino, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Jubilémus Deo * Salutári nostro.

¶ Prædictum Invitatorium dicatur Feria tertia ad Matutinum, quando de Tempore agitur, ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam tertiam post Dominicam quartam Quadragesimæ inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Adventum exclusive.

Hymnus, qui pro Tempore ad Matutinum Dominicæ in Psalterio notatus fuerit.

IN NOCTURNO.

¶ Sequentes Psalmi et sequentes Antiphonæ super Psalmos in Nocturno dicantur, quando de Feria tertia agitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam tertiam Majoris hebdomadæ inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Nativitatem Domini.

¶ Psalmi de Nocturno bini et bini terminantur per ℣. Glória Patri.

Psalmus 38.

DIXI : Custódiam vias meas : * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum,

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspectans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe

fácias miseratiónes tuas a me :* misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Aña. Ut non delínquam in lingua mea.

Psalmus 40.

BEATUS qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, ☩ et beátum fáciat eum in terra :* et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me :* Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me :* quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti :* et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum :* ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Sana Dómine ánimam meam : quia peccávi tibi.

Psalmus 43.

DEUS áuribus nostris audívimus : * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum : * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos : * afflixísti pópulos, et expulísti eos :

Nec enim in gládio suo possedérunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos :

Sed déxtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui : * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse rex meus et Deus meus : * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo : * et gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos : * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die : * et in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros : * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum : * et in géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem

et derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem géntibus : * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis : * a fácie inimíci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te : * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : * et declinásti sémitas nostras a via tua :

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos : * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, ☩ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, ☩ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tuis.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Eructávit cor meum verbum bonum.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra :* et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ☩ quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret et confrínget arma : * et scuta combúret igni : Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

OMNES gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite :* psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Adjútor in tribulatiónibus.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ☩ in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justitia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et compleetímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

AUDITE hæc omnes gentes : * áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem :

Quique terrígenæ, et fílii hóminum : * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam : * et meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me :

Qui confídunt in virtúte sua : * et in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, ☩ rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ : * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes : * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas : * et sepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, et progénie : * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis : * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósiti sunt : * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justi in matutíno : * et auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris cum dives factus fúerit homo : * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia : * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur : * confitébitur tibi cum beneféceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum : * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Aña. Auribus percípite, qui habitátis orbem.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram.

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar : ☨ Israel, et testificábor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia : * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, ☨ et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua : * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem : * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, ☨ evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo : * et

radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, et timébunt, ☧ et super eum ridébunt, et dicent : * Ecce homo, qui non pósuit Deum adjutórem suum :

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum : * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum : et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum quia fecísti : * et exspectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Aña. Deus deórum Dóminus locútus est.

IN ADVENTU :

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse. ℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

℣. Immola Deo sacrifícium laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

IN QUADRAGESIMA :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

TEMPORE PASSIONIS :

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

VERSICULI ANTE LAUDES.

IN ADVENTU :

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ante Laudes ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

IN QUADRAGESIMA :

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

TEMPORE PASSIONIS :

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES.

¶ Sequentes Psalmi et Canticum Ego dixi. dicantur in Feriis tertiis quando de Feria agitur extra Tempus Paschale.

¶ Antiphonæ vero dicantur quando in Feriis tertiis de Feria agitur ab Octava Epiphaniæ ad Feriam tertiam post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Feriam in qua incipiuntur Antiphonæ Laudum notatæ ante Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Secúndum magnam misericórdiam tuam, miserére mei Deus.

Psalmus 42.

JUDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ℣ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita

mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ℣ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ℣ adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ℣ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ℣ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus:* confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : ℣ quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ℣ confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ℣ benedicat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Ad te de luce vígilo Deus.

Canticum Ezechiæ. Isa. 38.

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est; et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum :

Præcísa est velut a texénte vita mea : ℣ dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine vim pátior, ℣ respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, ℣ corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, ℣ neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater filiis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dómine.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol, et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt :* ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spiritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram ; * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo qui fecit eum : * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ :* laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ☩ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum, Hymnus et ℣. pro Temporum varietate ut notantur Feria secunda ad Laudes in Psalterio pag. 60.

IN ADVENTU :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces feriales, ut pag. 61. et Oratio Dominicæ.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Benedictus Aña. Eréxit Dóminus nobis cornu salútis, in domo David púeri sui.

Preces ut pag. 61., Oratio Dominicæ.

A SEPTUAGESIMA AD CINERES :

Ad Benedictus Antiphona quæ per hebdomadam dicenda proprio loco notata fuerit; Preces, ut pag. 61. et Oratio Dominicæ.

IN QUADRAGESIMA ET TEMPORE PASSIONIS :

Ad Benedictus Antiphona propria, Preces ut pag. 61. et Oratio propria.

Quæ hic notata non sunt fiant ut Feria secunda in Psalterio notatum est.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. In manu tua Dómine * Omnes fines terræ.

¶ Prædictum Invitatorium dicatur Feria quarta ad Matutinum, quando de Tempore agitur, ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam quartam post Dominicam quartam Quadragesimæ inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Adventum exclusive.

Hymnus, qui pro Tempore ad Matutinum Dominicæ in Psalterio notatus fuerit.

IN NOCTURNO.

¶ Sequentes Psalmi et sequentes Antiphonæ super Psalmos in Nocturno dicantur quando de Feria quarta agitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam quartam Majoris hebdomadæ inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Nativitatem Domini.

¶ Psalmi de Nocturno bini et bini terminantur per ℣. Glória Patri.

Psalmus 52.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus : * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum : * ut videat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ☩ simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent : * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Psalmus 54.

Exaudi Deus oratiónem meam, ☩ et ne despéxeris deprecatiónem meam ; * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea : * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : * et in ira moléstì erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me : * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me : * et contexérunt me ténebræ :

Et dixi : ☩ Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens : * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum : * quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas : * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset : * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis, * dux meus, et notus meus :

Qui simul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos : * et descéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum : * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo : * et exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi : * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutátio, ☩ et non timuérunt Deum : * exténdit manum suam in retribuéndo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, ☩ divísi sunt ab ira vultus ejus : * et appropinquávit cor illíus.

Molliti sunt sermónes ejus super óleum : * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, ☩ et ipse te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinum, et dolósi non dimidiábunt dies suos : * ego autem sperábo in te Dómine.

Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Psalmus 55.

MISERERE mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi belIántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent:* ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, ☩ pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, ☩ in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56.

MISERERE mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, ☩ et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, ☩ exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Aña. Quóniam in te confídit ánima mea.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini : * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini : * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, ☩ erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens : * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur : * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum : * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : ☩ Si útique est fructus justo : * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: ☩ et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, ☩ et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, ☩ quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos protéctor meus Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, ☩ et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi disperséntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es susceptor

meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, ☩ quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Aña. Justa judicáte filii hóminum.

Psalmus 59.

DEUS, repulísti nos, et destruxísti nos : * irátus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam : * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura : * potásti nos vino compunctiónis.

Dedísti metuéntibus te significatiónem : * ut fúgiant a fácie arcus :

Ut liberéntur dilécti tui : * salvum fac déxtera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo : * Lætábor, et partíbor Síchimam : et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos : * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

EXAUDI Deus deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini túo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.

Psalmus 61.

NONNE Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus : * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quoúsque irrúitis in hóminem? ☩ interfícitis univérsi vos : * tamquam paríeti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, ☩ cucúrri in siti : * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea : * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus : * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea : * Deus auxílii mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, ☧ effúndite coram illo corda vestra : * Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani fílii hóminum, ☧ mendáces fílii hóminum in statéris : * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, ☧ et rapínas nolíte concupíscere : * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, ☧ quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia : * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

EXAUDI Deus orationem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : ☧ intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum :* et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. A timóre inimíci éripe Dómine ánimam meam.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, ☧ psalmum dícite nómini ejus:* date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei :* terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, ☧ in flúmine pertransíbunt pede :* ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, ☧ óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum :* et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus :*

igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, ☩ posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXSURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : ☩ iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hereditáti tuæ : et infirmáta est, * tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum diiécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : *

Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, ☩ cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, ☩ congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : ☩ vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, ☩ date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, ☩ Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Aña. In ecclésiis benedícite Dómino.

IN ADVENTU :

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

IN QUADRAGESIMA :

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

TEMPORE PASSIONIS :

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

VERSICULI ANTE LAUDES.

IN ADVENTU :

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ
AD QUADRAGESIMAM
ET AB OCTAVA TRINITATIS
AD ADVENTUM :

Ante Laudes ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

IN QUADRAGESIMA :

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

TEMPORE PASSIONIS :

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES.

¶ Sequentes Psalmi et Canticum Exsultávit cor meum. dicantur in Feriis quartis quando de Feria agitur extra Tempus Paschale.

¶ Antiphonæ vero dicantur quando in Feriis quartis de Feria agitur ab Octava Epiphaniæ ad Feriam quartam post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Feriam in qua incipiuntur Antiphonæ Laudum notatæ ante Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, ꝟ et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña. Te decet hymnus Deus in Sion.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ꝟ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ꝟ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in veláménto alárum tuárum exsultábo, ꝟ adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ꝟ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ꝟ laudabúntur omnes qui jurant

in eo :* quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis :* illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam :* in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus :* confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : ☿ quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus: ☿ confiteántur tibi pópuli omnes :* terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ☿ benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Canticum Annæ. 1. Reg. 2.

EXSULTAVIT cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo :

Dilatátum est os meum super inimícos meos :* quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus : ☿ neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes :

Recédant vétera de ore vestro : ☿ quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infírmi accíncti sunt róbore.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt :* et famélici saturáti sunt,

Donec stérilis péperit plúrimos : * et quæ multos habébat fílios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * humíliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénum,* et de stércore élevat páuperem :

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, ☿ et ímpii in ténebris conticéscent : * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus :* et super ipsos in cælis tonábit :

Dóminus judicábit fines terræ, ☿ et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Aña. Dóminus judicábit fines terræ.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ☩ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña. Cæli cælórum laudáte Deum.

Capitulum, Hymnus et ℣., pro Temporum varietate, ut notantur Feria secunda ad Laudes in Psalterio, pag. 60.

IN ADVENTU :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces feriales ut pag. 61. et Oratio Dominicæ, præterquam Feria quarta Quatuor Temporum, in qua dicitur Oratio propria Feriæ.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Benedictus Aña. Salútem ex inimícis nostris, et de manu ómnium qui nos odérunt líbera nos Dómine.

Preces ut pag. 61., Oratio Dominicæ præterquam Feria quarta Quatuor Temporum Septembris, in qua dicitur Oratio propria Feriæ.

A SEPTUAGESIMA AD CINERES :

Ad Benedictus Antiphona, quæ per hebdomadam dicenda proprio loco notata fuerit; Preces ut pag. 61. et Oratio Dominicæ.

IN QUADRAGESIMA ET TEMPORE PASSIONIS :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces, ut pag. 61. et Oratio propria.

Quæ hic notata non sunt fiant ut Feria secunda in Psalterio notatum est.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

¶ Prædictum Invitatorium dicatur Feria quinta ad Matutinum quando de Tempore agitur, ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam quintam post Dominicam quartam Quadragesimæ inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Adventum exclusive.

Hymnus, qui pro Tempore ad Matutinum Dominicæ in Psalterio notatus fuerit.

IN NOCTURNO.

¶ Sequentes Psalmi et sequentes Antiphonæ super Psalmos in Nocturno dicantur quando de Feria quinta agitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam quintam post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Nativitatem Domini exclusive.

¶ Psalmi de Nocturno bini et bini terminentur per ℣. Glória Patri.

Psalmus 68.

SALVUM me fac Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, ꝑ raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus beneplácito Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, ✠ neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Aña. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, ✠ et in locum munítum : * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus :

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, ✠ persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium : * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas : ☩ et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ☩ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ☩ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ☩ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : ☩ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: ☩ Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.

Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum est cor meum, ☩ et renes mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum déxteram meam: ☩ et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem :* quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa :* et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, ℣ jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus :* irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis :* dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes :* tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox:* tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino :* et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam :* memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum :* supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña. Liberásti virgam hereditátis tuæ.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus :* confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua :* cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea :* ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exál-

tat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. In Israel magnum nomen ejus.

Psalmus 76.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, ☩ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : ☩ quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, ☩ vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

Attendite pópule meus legem meam : * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum : * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea : * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob : * et legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis : * ut cognóscat generátio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, ☩ et non obliviscántur óperum Dei : * et mandáta ejus exquírant :

Ne fiant sicut patres eórum : * generátio prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum : * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum : * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei : * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactórum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos : * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi : * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo : * et adaquávit eos velut in abysso multa.

Et edúxit aquam de petra : * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei : * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis : * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo : * dixérunt : Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audivit Dóminus, et distulit : * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israel :

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus :

Et mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo : * et indúxit in virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes : * et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum suórum : * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt et saturáti sunt nimis, ☩ et desidérium eórum áttulit eis : * non sunt fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum : * et ira Dei ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israel impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc : * et non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum : * et anni eórum cum festinatióne.

Cum occideret eos, quærébant eum : * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adjútor est eórum : * et Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei : Cor autem eórum non erat rectum cum eo : * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est misericors, ☩ et propítius fiet peccátis eórum : * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam : * et non accéndit omnem iram suam :

Et recordátus est quia caro sunt : * spíritus vadens, et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum : * et sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * die qua redémit eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægypto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyiam, et comédit eos : * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum : * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum : * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum : * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ : ☩ indignatiónem, et iram, et tribulatiónem : * immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, ☩ et non pepércit a morte animábus eórum : * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti : * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum : * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt : * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum gentes : * et sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum : * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum : * quemádmodum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis : * et in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit : * et ad níhilum redégit valde Israel.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum : * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum : * et hereditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis : * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt : * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra : * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joseph : * et tribum Ephraim non elégit :

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctifícium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, ✠ et sústulit eum de grégibus óvium : * de post fetántes accépit eum.

Páscere Jacob servum suum, * et Israel hereditátem suam :

Et pavit eos in innocéntia cordis sui : * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Aña. Tu es Deus qui facis mirabília.

Psalmus 78.

Deus venérunt gentes in hereditátem tuam, ✠ polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli : * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris

in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, ☩ cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster : ☩ et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum :

In generatiónem et generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israel inténde : * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum : * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris : * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti : * ejecísti gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus : * plantásti radíces ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus : * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare : * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus : * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva : * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere : * réspice de cælo, et vide, et vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ : * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos : * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum convérte nos : * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Aña. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

IN ADVENTU :

℣. Ex Sion spécies decóris ejus, ℟. Deus noster maniféste véniet.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

IN QUADRAGESIMA :

℣. Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu. ℟. Et refúgium meum Deus meus.

FERIA QUINTA POST DOMINICAM IN PASSIONE :

℣. Erue a frámea Deus ánimam meam. ℟. Et de manu canis únicam meam.

VERSICULI ANTE LAUDES.

IN ADVENTU :

Ante Laudes ℣. Emitte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ante Laudes ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

IN QUADRAGESIMA :

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

FERIA QUINTA POST DOMINICAM IN PASSIONE :

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES.

¶ Sequentes Psalmi et Canticum Cantémus Dómino. dicantur in Feriis quintis quando de Feria agitur extra Tempus Paschale.

¶ Antiphonæ vero dicantur quando in Feriis quintis de Feria agitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam quintam post Dominicam in Passione inclusive et ab Octava Trinitatis usque ad Feriam in qua incipiuntur Antiphonæ Laudum notatæ ante Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalmus 50. Miserére. pag. 81.

Aña j. Tibi soli peccávi Dómine, miserére mei.

Psalmus 89.

DOMINE, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ

pro nihilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, ☿ mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña ij. Dómine refúgium factus es nobis.

Psalmus 62. Deus Deus meus. et Psalmus 66. Deus misereátur nostri., pag. 82. et pag. 83.

Aña iij. In matutínis Dómine meditábor in te.

Canticum Moysis. Exodi 15.

CANTEMUS Dómino : glorióse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, Omnípotens nomen ejus.* Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare :

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro. ☿ Abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine : ☿ déxtera tua Dómine percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, ☿ dívidam spólia, * implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, ℣ et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor,*in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, ℣ donec pertránseat pópulus tuus Dómine,* donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine :

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Aña iv. In ætérnum Dóminus regnábit, et ultra.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cælis., et ceteri, pag. 83. et pag. 84.

Aña v. In sanctis ejus laudáte Deum.

Capitulum, Hymnus et ℣. pro Temporum varietate, ut notantur Feria secunda ad Laudes in Psalterio, pag. 60.

IN ADVENTU :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces feriales, ut pag. 61.; Oratio Dominicæ.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ
AD SEPTUAGESIMAM
ET AB OCTAVA TRINITATIS
AD ADVENTUM :

Ad Benedictus, Aña. In sanctitáte serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces ut pag. 61.; Oratio Dominicæ.

FERIIS QUINTIS
POST SEPTUAGESIMAM
ET SEXAGESIMAM :

Ad Benedictus Antiphona quæ per hebdomadam dicenda proprio loco notata fuerit; Preces ut pag. 61.; Oratio Dominicæ.

A FERIA QUINTA POST CINERES
AD FERIAM QUINTAM POST
DOMINICAM IN PASSIONE
INCLUSIVE :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces ut pag. 61.; Oratio propria.

Quæ hic notata non sunt fiant ut Feria secunda in Psalterio notatum est.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte adorémus.

¶ Prædictum Invitatorium dicatur Feria sexta ad Matutinum, quando de Tempore agitur, ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam sextam post Dominicam quartam Quadragesimæ inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Adventum exclusive.

Hymnus, qui pro Tempore ad Matutinum Dominicæ in Psalterio notatus fuerit.

IN NOCTURNO.

¶ Sequentes Psalmi et sequentes Antiphonæ super Psalmos in Nocturno dicantur, quando de Feria sexta agitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam sextam post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Nativitatem Domini.

¶ Psalmi de Nocturno bini et bini terminentur per ℣. Glória Patri.

Psalmus 80.

EXSULTATE Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date tympanum : * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Bucináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ :

Quia præcéptum in Israel est : * et judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti : * linguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israel si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti : * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me : * Israel si in viis meis ambulásset :

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

DEUS stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo : * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, ☩ in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et filii excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Aña. Exsultáte Deo adjutóri nostro.

Psalmus 82.

DEUS, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus :

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium : * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente : * et non memorétur nomen Israel ultra.

Quóniam cogitavérunt unanímiter, * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismaelítæ :

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis:* facti sunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ : * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zebee, et Sálmana :

Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt : Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam : * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam : * et sicut flamma combúrens montes :

Ita persequéris illos in tempestáte tua : * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia : * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi : * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus : * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

QUAM diléctá tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ☩ ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus:* et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Psalmus 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam :* avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsius : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

INCLINA Dómine aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, ✠ vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, ✠ et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, ☩ da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ☩ ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña. Benedixísti Dómine terram tuam.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ☩ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ☩ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Psalmus 88.

MISERICORDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, ☩ jurávi David servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, ☩ orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, ☩ et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, ☩ et dixísti : Pósui adjutórium in poténte : * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo,* et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, ☧ si David méntiar : * Semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, ☧ et sicut luna perfécta in ætérnum : * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus:* perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Psalmus 93.

DEUS ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram :* redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine :* úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo :* et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis :* donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium :* et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo :* consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi :* et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : ✠ et in malítia eórum dispérdet eos :* dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

¶ Sequens Psalmus Veníte, exsultémus Dómino. hic omittitur, quando de Feria sexta fit Officium.

Psalmus 94.

VENITE, exsultémus Dómino :* jubilémus Deo salutári nostro :

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne : * et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus :* et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ : * et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud : * et siccam manus ejus formavérunt.

Veníte adorémus, et procidámus : et plorémus ante

Dóminum, qui fecit nos. * Quia ipse est Dóminus Deus noster :

Et nos pópulus páscuæ ejus, et oves manus ejus. * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra;

Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ☩ ubi tentavérunt me patres vestri, * probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi : Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas : ☩ ut jurávi in ira mea : * Si introíbunt in réquiem meam.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, ☩ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, ☩ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

IN ADVENTU :

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse. ℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

℣. Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine. ℟. Et de lege tua docúeris eum.

IN QUADRAGESIMA :

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

FERIA SEXTA POST DOMINICAM IN PASSIONE :

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

VERSICULI ANTE LAUDES.

IN ADVENTU :

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ante Laudes ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

IN QUADRAGESIMA :

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

FERIA SEXTA POST DOMINICAM IN PASSIONE :

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES.

¶ Sequentes Psalmi et Canticum Dómine audívi audítum tuum. dicantur in Feriis sextis, quando de Feria agitur extra Tempus Paschale.

¶ Antiphonæ vero dicantur quando in Feriis sextis de Feria agitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Feriam sextam post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Feriam in qua incipiuntur Antiphonæ Laudum notatæ ante Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalmus 50. Miserére., pag. 81.

Aña j. Spíritu principáli confírma cor meum Deus.

Psalmus 142.

Domine exáudi oratiónem meam : ✠ áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, ☩ meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Aña ij. In veritáte tua exáudi me Dómine.

Psalmus 62. Deus Deus meus. et Psalmus 66. Deus misereátur nostri., pag. 82. et pag. 83.

Aña iij. Illúmina Dómine vultum tuum super nos.

Cantic. Habacuc. Habacuc 3.

DOMINE audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? ☩ aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus, quæ locútus es :

Flúvios scindes terræ : ☩ vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam : * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, ✝ cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non ásferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor : * in psalmis canéntem.

Aña iv. Dómine audívi audítum tuum, et tímui.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cælis., et ceteri, pag. 83. et pag. 84.

Aña v. In tympano, et choro, in chordis, et órgano, laudáte Deum.

Capitulum, Hymnus et ℣. pro Temporum varietate, ut notantur Feria secunda ad Laudes in Psalterio, pag. 60.

IN ADVENTU :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces feriales, ut pag. 61.; Oratio Dominicæ, præterquam Feria sexta Quatuor Temporum, in qua dicitur Oratio propria Feriæ.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM, ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Benedictus Aña. Per víscera misericórdiæ Dei nostri, in quibus visitávit nos óriens ex alto.

Preces, ut pag. 61.; Oratio Dominicæ præterquam Feria sexta Quatuor Temporum Septembris, in qua dicitur Oratio propria Feriæ.

FERIIS SEXTIS POST SEPTUAGESIMAM ET SEXAGESIMAM :

Ad Benedictus Antiphona, quæ per hebdomadam dicenda proprio loco notata fuerit; Preces ut pag. 61.; Oratio Dominicæ.

A FERIA SEXTA POST CINERES AD FERIAM SEXTAM POST DOMINICAM IN PASSIONE INCLUSIVE :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces ut pag. 61.; Oratio propria.

Quæ hic notata non sunt fiant ut Feria secunda in Psalterio notatum est.

SABBATO.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Dóminum Deum nostrum * Veníte, adorémus.

¶ Prædictum Invitatorium dicatur Sabbato ad Matutinum, quando de Tempore agitur, ab Octava Epiphaniæ usque ad Sabbatum post Dominicam quartam Quadragesimæ inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Adventum exclusive.

Hymnus, qui pro Tempore ad Matutinum Dominicæ in Psalterio notatus fuerit.

IN NOCTURNO.

¶ Sequentes Psalmi et sequentes Antiphonæ super Psalmos in Nocturno dicantur, quando de Sabbato agitur, ab Octava Epiphaniæ usque ad Sabbatum post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis ad Nativitatem Domini.

¶ Psalmi de Nocturno bini et bini terminentur per ℣. Glória Patri.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in císthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ✠ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ✠ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : ✠ quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ✠ et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ☩ et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Quia mirabília fecit Dóminus.

Psalmus 99.

JUBILATE Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : ☩ introíte portas ejus in confessióne, * átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, ☩ in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Psalmus 100.

MISERICORDIAM, et judícium * cantábo tibi Dómine :

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam : * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit supérbiam :* qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Aña. Jubiláte Deo omnis terra.

Psalmus 101.

DOMINE exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

BENEDIC ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino:* et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis :* qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ✠ misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ✠ homo, sicut fœnum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Clamor meus ad te véniat Deus.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhílaret fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, † et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : † montes excélsi cervis:* petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! † ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt :

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : † áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, † et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

CONFITEMINI Dómino, et invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei : * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini : * quærite fáciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit : * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérsa terra judícia ejus.

Memor fuit in sæculum testaménti sui : * verbi, quod mandávit in mille generatiónes :

Quod dispósuit ad Abra-

ham : * et juraménti sui ad Isaac :

Et státuit illud Jacob in præcéptum : * et Israel in testaméntum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi, et íncolæ ejus :

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum..

Non relíquit hóminem nocére eis : * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere christos meos : * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram : * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum : * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ℣ ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflammávit eum : ℣ misit rex, et solvit eum : * princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ : * et príncipem omnis possessiónis suæ :

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum : * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israel in Ægyptum : * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter : * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus : * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum : * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit : * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem : * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyía : et cínifes * in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum : * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum : * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum : * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro : * et non erat in tríbubus eórum infírmus.

Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum : * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix : * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ : * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium : * et labóres populórum possedérunt :

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requírant.

Aña. Bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 105.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt judícium, * et fáciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : * vísita nos in salutári tuo :

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ✠ ad lætándum in lætítia gentis tuæ : * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris : * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua : * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum : * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare rubrum, et exsiccátum est : * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium : * et redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos : * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus : * et laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus : * et non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto : * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum : * et misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan : * et opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum : * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb : * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, ✠ qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham : * terribília in Mari rubro.

Et dixit ut dispérderet eos : * si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus :

Ut avérteret iram ejus ne dispérderet eos : * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem :

Non credidérunt verbo ejus, ✠ et murmuravérunt in tabernáculis suis : * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos : * ut prostérneret eos in desérto :

Et ut dejíceret semen eórum

in natiónibus : * et dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor : * et comedérunt sacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis : * et multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placávit : * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem et generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiónis : ☩ et vexátus est Móyses propter eos : * quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis : * non disperdidérunt gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commísti sunt inter gentes, ☩ et didicérunt ópera eórum : et serviérunt sculptílibus eórum : * et factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inficta est terra in sanguínibus, ☩ et contamináta est in opéribus eórum : * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium : * et domináti sunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, ☩ et humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * et humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit cum tribularéntur : * et audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * et pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster : * et cóngrega nos de natiónibus :

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo et usque in sæculum : * et dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

CONFITEMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, ☩ quos redémit de manu inimíci : * et de regiónibus congregávit eos :

A solis ortu, et occásu : * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt,

Esuriéntes, et sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis : * vinctos in mendicitáte, et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis : * et víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum : * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum : * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos : * et erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et sacríficent sacrifícium laudis : * et annúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ : * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cælos, ☩ et descéndunt usque ad abyssos : * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius : * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitátibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram : * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia siluérunt : * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * et mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis : * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum : * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum : * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes : * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas : * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis : * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt : * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contémptio super príncipes : * et erráre fecit eos in ínvio, et non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia : * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur : * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Aña. Vísita nos Dómine in salutári tuo.

Psalmus 107.

PARATUM cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, ♆ exsúrge psaltérium, et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua :

Exaltáre super cælos Deus, ♆ et super omnem terram glória tua : * ut liberéntur diléci tui.

Salvum fac déxtera tua : et exáudi me : * Deus locútus est in sancto suo :

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses : * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus : * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne : * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEUS laudem meam ne tacúeris : * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, ♆ et sermónibus ódii circumdedérunt me : * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi : * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis : * et ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem : * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus : * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci : * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani : * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur fílii ejus, et mendícent : * et ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fenerátor omnem substántiam ejus : * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor : * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu

Dómini : * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, ☩ et dispéreat de terra memória eórum : * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, et véniet ei : * et nóluit benedictiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interióra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur : * et sicut zona, qua semper præcíngitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum : * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum : * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum : * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declínat, ablátus sum : * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a jejúnio : * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppróbrium illis : * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus meus : * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc : * et tu Dómine fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces : ☩ qui insúrgunt in me, confundántur : * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre : * et operiántur sicut diplóide confusióne sua.

Confitébor Dómino nimis in ore meo : * et in médio multórum laudábo eum :

Quia ástitit a dextris páuperis, * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.

Aña. Confitébor Dómino nimis in ore meo.

IN ADVENTU :

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

IN QUADRAGESIMA :

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

SABBATO POST DOMINICAM IN PASSIONE :

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

VERSICULI ANTE LAUDES.

IN ADVENTU :

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ante Laudes ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

IN QUADRAGESIMA :

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

SABBATO POST DOMINICAM IN PASSIONE :

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES.

¶ Sequentes Psalmi et Canticum Audíte cæli. dicantur in Sabbatis, quando de Sabbato agitur ab Octava Epiphaniæ usque ad Sabbatum post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

¶ Antiphonæ vero dicantur, quando de Sabbato agitur, ab Octava Epiphaniæ usque ad Sabbatum post Dominicam in Passione inclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Feriam in qua incipiuntur Antiphonæ Laudum notatæ ante Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

Psalmus 50. Miserére. pag. 81.

Aña j. Benígne fac in bona voluntáte tua Dómine.

Psalmus 91.

BONUM est confitéri Dómino : * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam : * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério : * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua : * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine ! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet : * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum : * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem :

Ut intéreant in sæculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, ✠ quóniam ecce inimíci tui peribunt : * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum : * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos : * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit : * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : * et bene patiéntes erunt, ut annúntient :

Quóniam rectus Dóminus Deus noster : * et non est iníquitas in eo.

Aña ij. Bonum est confitéri Dómino.

Psalmus 62. Deus Deus meus. et Psalmus 66. Deus misereátur nostri., pag. 82. et pag. 83.

Aña iij. Métuant Dóminum omnes fines terræ.

Canticum Moysis. Deut. 32.

Audite cæli quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, ℣ et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo :

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non fílii ejus in sórdibus :

Generátio prava atque pervérsa. * Hæccine reddis Dómino pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas :

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi : * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus gentes : * quando separábat fílios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.

Pars autem Dómini, pópulus ejus : * Jacob funículus hereditátis ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, et vastæ solitúdinis :

Circumdúxit eum, et dócuit :* et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit :* et non erat cum eo deus aliénus.

Constítuit eum super excélsam terram : * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórum Basan :

Et hircos cum medúlla trítici,* et sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit : * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem suum, * et recéssit a Deo salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant :

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum, qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est : * quia provocavérunt eum fílii sui et fíliæ.

Et ait : ☩ Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum :

Generátio enim pervérsa est,* et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitátibus suis :

Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima :

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo :

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládius, et intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi : Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli : * ne forte superbírent hostes eórum,

Et dícerent : Manus nostra excélsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est, et sine prudéntia. * Utinam sáperent, et intellígerent, ac novíssima providérent.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum : * et inimíci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, vínea eórum, * et de suburbánis Gomórrhæ :

Uva eórum uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel dracónum vinum eórum, * et venénum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retríbuam in témpore, * ut labátur pes eórum :

Juxta est dies perditiónis, * et adésse festínant témpora.

Judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur :

Vidébit quod infirmáta sit manus, ☩ et clausi quoque defecérunt, * residuíque consúmpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum :

Surgant, et opituléntur vobis,* et in necessitáte vos prótegant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, et ego vívere fáciam : ☩ percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur :

Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Aña iv. Et in servis suis Dóminus miserébitur.

Ps. 148. Laudáte Dóminum de cælis. et ceteri, pag. 83. et pag. 84.

Aña v. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum.

Capitulum, Hymnus et ℣. pro Temporum varietate, ut notantur Feria secunda ad Laudes in Psalterio, pag. 60.

IN ADVENTU :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces feriales, ut pag. 61.; Oratio Dominicæ, præterquam Sabbato Quatuor Temporum, in quo dicitur Oratio propria Sabbati.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Benedictus Aña. In viam pacis dírige nos Dómine.

Preces, ut pag. 61.; Oratio Dominicæ, præterquam in Sabbato Quatuor Temporum Septembris, in quo dicitur Oratio propria Sabbati.

SABBATIS POST SEPTUAGES. ET SEXAGESIMAM :

Ad Benedictus Antiphona, quæ per hebdomadam dicenda proprio loco notata fuerit; Preces, ut pag. 61.; Oratio Dominicæ.

A SABBATO POST CINERES AD SABBATUM POST DOMINICAM IN PASSIONE INCLUSIVE :

Ad Benedictus Antiphona propria; Preces, ut pag. 61.; Oratio propria.

Quæ hic notata non sunt fiant ut Feria secunda in Psalterio notatum est.

DOMINICA AD VESPERAS.

¶ Sequentes Psalmi dicantur omnibus Dominicis in Vesperis, quando de simplici Dominica agitur.

¶ Antiphonæ vero super Psalmos dicantur in Vesperis a Dominica j. post Octavam Epiphaniæ usque ad Dominicam in Ramis palmarum inclusive, et a Dominica j. post Octavam Trinitatis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive, quando de Dominica agitur.

¶ Tempore Paschali super Psalmos dicitur una tantum Antiphona.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis : Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ℣ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : ℣ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini:

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Fidélia ómnia mandáta ejus : confirmáta in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ℣ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino ℣ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ℣ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ℣ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. In mandátis ejus cupit nimis.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro :

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit : * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut aríetes : * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod fugísti? * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exsultástis sicut aríetes, * et colles sicut agni óvium?

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis : * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * nequándo dicant gentes : Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cælo : * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient : * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt : ☩ pedes habent, et non ambulábunt : * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes qui confídunt in eis.

Domus Israel sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino : * adjútor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis :

Benedíxit dómui Israel : * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, et super fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino,* qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino : * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine : * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Nos qui vívimus, benedícimus Dómino.

¶ Tempore Resurrectionis ad Vesperas Dominicis diebus super omnes Psalmos dicatur hæc sola Aña : Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

IN DOMINICIS ADVENTUS :

Capitulum. Jer. 23.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra.

Hymnus.

Conditor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Christe Redémptor ómnium,
Exáudi preces súpplicum,
Qui cóndolens intéritu
Mortis períre sæculum,
Salvásti mundum lánguidum,
Donans reis remédium.
Vergente mundi véspere,
Uti sponsus de thálamo,
Egréssus honestíssima
Vírginis matris cláusula.
Cujus forti poténtiæ
Genu curvántur ómnia,
Cæléstia, terréstria,
Nutu faténtur súbdita.
Te deprecámur ágie,
Ventúre judex sæculi,
Consérva nos in témpore
Hostis a telo pérfidi.
Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD QUADRAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Capitulum. 2. Thess. 3.

Dominus dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ
Mundi parans oríginem :
Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis :
Tetrum chaos illábitur,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine
Vitæ sit exsul múnere :
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.
Cælorum pulset íntimum,
Vitále tollat præmium :
Vitémus omne nóxium,
Purgémus omne péssimum.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

A DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Capitulum. 2. Cor. 6.

HORTAMUR vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

Hymnus.

AUDI benígne Cónditor
Nostras preces cum flétibus
In hoc sacro jejúnio
Fusas quadragenário.
SCRUTATOR alme córdium,
Infírma tu scis vírium :
Ad te revérsis éxhibe
Remissiónis grátiam.
MULTUM quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus :
Ad laudem tui nóminis,
Confer medélam lánguidis.
SIC corpus extra cónteri
Dona per abstinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsus críminum.
PRÆSTA beáta Trínitas,
Concéde simplex Unitas,
Ut fructuósa sint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

DOMINICIS IN PASSIONE ET IN RAMIS PALMARUM :

Capitulum. Jer. 11.

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus.

VEXILLA Regis pródeunt,
Fulget crucis mystérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suspénsus est patíbulo.
QUO vulnerátus ínsuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit unda et sánguine.
IMPLETA sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine
Dicens : In natiónibus
Regnávit a ligno Deus.
ARBOR decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.
BEATA, cujus bráchiis
Sæcli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.
Hic genuflectitur usque ad Te summa.
O CRUX ave, spes única,
Hoc Passiónis témpore
Auge piis justítiam,
Reísque dona véniam.
TE summa Deus Trínitas
Colláudet omnis spíritus :
Quos per Crucis mystérium
Salvas rege per sæcula.
Amen.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

DOMINICA IN ALBIS ET QUATUOR DOMINICIS PROXIME SEQUENTIBUS :

Capitulum. Rom. 6.

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

Hymnus.

AD cenam Agni próvidi
Et stolis albis cándidi,
Post tránsitum Maris rubri,
Christo canámus príncipi.

CUJUS corpus sanctíssimum,
In ara crucis tórridum :
Cruóre ejus róseo
Gustándo vívimus Deo.

PROTECTI Paschæ véspere
A devastánte Angelo,
Erépti de duríssimo
Pharaónis império.

JAM Pascha nostrum Christus est,
Qui immolátus Agnus est :
Sinceritátis ázyma
Caro ejus obláta est.

O VERE digna hóstia,
Per quam fracta sunt tártara,
Redémpta plebs captiváta,
Réddita vitæ præmia!

CONSURGIT Christus túmulo,
Victor redit de bárathro,
Tyránnum trudens vínculo,
Et réserans Paradísum.

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Canticum B. Mariæ V.
Lucæ I.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

¶ Canticum Magníficat per totum annum dicitur in Vesperis.

Antiphona ad Magnificat et Oratio prout suis locis notatum fuerit.

AD MEMORIAM DE CRUCE TEMPORE RESURRECTIONIS :

Sabbato infra Hebdomadam Paschæ et deinceps usque ad Vigiliam Ascensionis exclusive, de Cruce facienda est Memoria quotidie in Vesperis, exceptis festis Duplicibus et Totis Duplicibus :

Aña. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit : accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem,

concéde nobis fámulis tuis ut resurrectiónis grátiam consequámur : Per eúmdem.

AD MEMORIAM DE B. MARIA V. IN DOMINICIS :

In omnibus Dominicis per totum annum, quando de simplici Dominica agitur, fit Memoria de beata Maria in Vesperis :

Aña. Regáli ex progénie María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus. T. P. Allelúia.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. T. P. Allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

Oratio.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros. Per.

SEQUENTES Psalmi dicuntur suis Feriis ad Vesperas, quando de Feria agitur, ab Octava die Epiphaniæ usque ad Cenam Domini, et ab Octava die Paschæ usque ad Vigiliam Nativitatis Domini.

¶ Antiphonæ vero super Psalmos dicantur Feriis ab Octava die Epiphaniæ usque ad Cenam Domini, et ab Octava die Corporis Christi usque ad Vigiliam Nativitatis Domini.

¶ Tempore Resurrectionis, dicitur super Psalmos una tantum Antiphona, ut infra post ultimum Psalmum notatum est.

FERIA SECUNDA AD VESPERAS.

Psalmus 114.

DILEXI, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Aña. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo :* Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam :* et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Crédidi, propter quod locútus sum.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Laudáte Dóminum omnes gentes.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: * habitávi cum habitántibus Cedar: multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Clamávi, et exaudívit me.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Auxílium meum a Dómino.

Tempore Resurrectionis. Aña. Allelúia.

¶ Hæc Antiphona, quæ est unum tantum Allelúia., dicitur sola quotidie Ferialibus diebus (excepto Sabbato) post Octavam Paschæ et deinceps usque ad Ascensionem Domini in Vesperis super Psalmos, cum de Tempore agitur.

IN ADVENTU:

Capitulum Ecce dies véniunt., Hymnus Cónditor alme., ℣. Roráte cæli., pag. 127.

Ad Magnificat Antiphona propria. Et dicuntur Preces (nisi aliter signatum fuerit) cum Oratione Dominicæ.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ
AD SEPTUAGESIMAM
ET AB OCTAVA TRINITATIS
AD ADVENTUM :

Capitulum Dóminus dírigat., Hymnus Lucis Creátor., ℣. Dirigátur., pag. 127.

Ad Magnificat Aña. Magníficat ánima mea Dóminum. Et dicuntur Preces cum Oratione Dominicæ.

A SEPTUAGESIMA
AD CINERES :

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Feriis secundis post Octavam Epiphaniæ; ad Magnificat Antiphona, quæ proprio loco per hebdomadam dicenda notatur. Et dicuntur Preces cum Oratione Dominicæ.

A FERIA SECUNDA
POST DOMINICAM I. QUADRAG.
AD DOMINICAM IN PASSIONE :

Capitulum. Joel 2.

CONVERTIMINI ad me in toto corde vestro in jejúnio, et fletu, et planctu : et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

Hymnus Audi benígne Cónditor. et ℣. Angelis suis., pag. 128.

Ad Magnificat Antiphona propria. Et dicuntur Preces cum Oratione Feriæ.

A FERIA SECUNDA
POST DOMINICAM IN PASSIONE
AD CENAM DOMINI :

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth., Hymnus Vexílla Regis., ℣. Eripe me Dómine., pag. 128.

Ad Magnificat Antiphona propria. Et dicuntur Preces cum Oratione Feriæ.

AB OCTAVA PASCHÆ
AD ASCENSIONEM :

Capitulum Christus resúrgens., Hymnus Ad cenam Agni., ℣. Mane nobíscum., pag. 128. et pag. 129.

Ad Magnificat (exceptis Feriis Rogationum) Antiphona, quæ proprio loco per hebdomadam dicenda notatur. Omittuntur Preces et Prostrationes, et dicitur Oratio Dominicæ.

Ad Memoriam de Cruce Antiphona Crucem sanctam., ℣. Dicite., Oratio Deus, qui pro nobis., pag. 129.

Post ultimam Orationem dicto Dóminus vobíscum., sequitur : Benedicámus Dómino, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia.

MODUS DICENDI PRECES
IN VESPERIS.

Omni tempore (exceptis septem diebus proximis ante Vigiliam Nativitatis Domini, et excepto tempore inter Cenam Domini et Octavam Trinitatis) quando in Feriis secundis, tertiis, quartis, quintis et sextis de Feria agitur Officium, post Antiphonam ad Magnificat, dicuntur Preces hoc modo :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos.

Responso Sed líbera nos a malo., immediate additur Dóminus vobíscum. Orémus. et Oratio pro Tempore dicenda.

Finita Oratione, seu finitis Orationibus (si plures dicendæ occurrerint), dictoque iterum

Dóminus vobíscum., ac deinde Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias., terminantur Vesperæ ut notatur pag. 147.

FERIA TERTIA
AD VESPERAS.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini lætántes ibimus.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Aña. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Psalmus 123.

NISI quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel : * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Aña. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Psalmus 124.

QUI confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum :* ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

Aña. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Aña. Facti sumus sicut consoláti.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD SEPTUAGESIMAM ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Magnificat Aña. Exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Cetera pro Tempore ut in Vesperis Feriæ secundæ, pag. 131. et pag. 132.

FERIA QUARTA AD VESPERAS.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Aña. Beátus vir, qui implévit desidérium suum.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Aña. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Psalmus 128.

SÆPE expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel :

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum :* quod priúsquam evellátur exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Aña. Benedíximus vobis in nómine Dómini.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est:* et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Psalmus 130.

DOMINE non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Aña. Speret Israel in Dómino.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ
AD SEPTUAGESIMAM
ET AB OCTAVA TRINITATIS
AD ADVENTUM :

Ad Magnificat Aña. Respexísti humilitátem meam Dómine Deus meus.

Cetera pro Tempore ut in Vesperis Feriæ secundæ, pag. 131. et pag. 132.

FERIA QUINTA

AD VESPERAS.

Psalmus 131.

MEMENTO Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum,* non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam :* de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos e us índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña. Et omnis mansuetúdinis ejus.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Aña. Ecce quam bonum, et quam jucúndum.

Psalmus 134.

Laudate nomen Dómini, * laudáte servi Dóminum.

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.

Quia ego cognóvi quod magnus est Dóminus, * et Deus noster præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, et in terra,* in mari, et in ómnibus abyssis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ : * fúlgura in plúviam fecit.

Qui prodúcit ventos de thesáuris suis : * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.

Et misit signa et prodígia in médio tui Ægypte : * in Pharaónem, et in omnes servos ejus.

Qui percússit gentes multas :* et occídit reges fortes :

Sehon regem Amorrhæórum, ☩ et Og regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israel pópulo suo.

Dómine nomen tuum in ætérnum : * Dómine memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum :* et in servis suis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur :* óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient :* neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea : * et omnes, qui confídunt in eis.

Domus Israel benedícite Dómino :* domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino :* qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion,* qui hábitat in Jerúsalem.

Aña. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit.

Psalmus 135.

CONFITEMINI Dómino, quóniam bonus :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intelléctu :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam et stellas in potestátem noctis :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israel de médio eórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare rubrum in divisiónes :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israel per médium ejus : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes :* quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eórum hereditátem : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hereditátem Israel servo suo : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redémit nos ab inimícis nostris : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cæli : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum : * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Aña. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : * cum recordarémur Sion :

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxérunt nos : * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna ?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non meminero tui :

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem :

Qui dicunt : Exinanite, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera : * beátus, qui retribuet tibi retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Aña. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ
AD SEPTUAGESIMAM
ET AB OCTAVA TRINITATIS
AD ADVENTUM :

Ad Magnificat Aña. Depósuit poténtes sanctos persequéntes : et exaltávit húmiles Christum confiténtes.

Cetera pro Tempore ut in Vesperis Feriæ secundæ pag. 131. et pag. 132.

FERIA SEXTA

AD VESPERAS.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.

Psalmus 138.

DOMINE probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam :

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero n inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto : * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, ☩ et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine óderam : * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos : * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iniquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, ☩ in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. A viro iníquo líbera me Dómine.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : ☩ quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Dómine clamávi ad te, exáudi me.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi :* voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ
AD SEPTUAGESIMAM
ET AB OCTAVA TRINITATIS
AD ADVENTUM :

Ad Magnificat Aña. Suscépit Deus Israel púerum suum, sicut locútus est Abraham et sémini ejus : et exaltávit húmiles usque in sæculum.

Cetera pro Tempore ut in Vesperis Feriæ secundæ, pag. 131. et pag. 132.

SABBATO AD VESPERAS.

Psalmus 143.

BENEDICTUS Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prœlium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum : * suscéptor meus et liberátor meus :

Protéctor meus, et in ipso sperávi : * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuísti ei ? * aut fílius hóminis, quia réputas eum ?

Homo vanitáti símilis factus est : * dies ejus sicut umbra prætéreunt.

Dómine inclína cælos tuos, et descénde : * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscatiónem, et dissipábis eos : * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos :

Emítte manum tuam de alto, ☩ éripe me, et líbera me de aquis multis : * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Deus cánticum novum cantábo tibi : * in psaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus : ☩ qui redemísti David servum tuum * de gládio malígno : éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, ☩ quorum os locútum est vanitátem : * et déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii, sicut novéllæ plantatiónes * in juventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ : * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eorum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fetósæ, abundántes in egréssibus suis : * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus : * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt : * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Aña. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Psalmus 144.

EXALTABO te Deus meus rex : * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi : * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis : * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua : * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent : * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt : * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus : * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis : * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua : * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * et poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam : * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * et dominátio tua in omni generatióne et generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes, qui córruunt : * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine : * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam : * et imples omne ánimal benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis : * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciet, ☩ et deprecatiónem eórum exáudiet : * et salvos fáciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum : * et benedicat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Aña. In ætérnum, et in sæculum sæculi.

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, ☩ laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ꝛ spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, ꝛ facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, ꝛ pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula ꝛ Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Aña. Laudábo Deum meum in vita mea.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Lauda Jerúsalem Dóminum.

¶ Tempore Resurrectionis, in Vesperis Sabbati, super omnes Psalmos dicatur hæc tantum Aña : Allelúia, allelúia, allelúia.

IN ADVENTU :

Capitulum Ecce dies véniunt., pag. 127.; ℟. proprium; Hymnus Cónditor alme., ℣. Roráte., pag. 127.; Antiphona ad Magnificat et Oratio propriæ.

A SABBATO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ AD SABBATUM ANTE SEPTUAGESIMAM INCLUSIVE :

Capitulum. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

(Si in prima Dominica post Octavam Epiphaniæ inchoanda fuerit Historia Dominicalis, Sabbato præcedenti ad Vesperas dicatur ℟. Deus, qui sedes., ut suo loco notatur in Officio de Tempore. Si vero Officium prædictæ Dominicæ impeditum fuerit, ℟. Deus, qui sedes. omittatur illo anno. Sabbato ante Septuagesimam dicatur ℟. Igitur., ut in Officio de Tempore.)

Hymnus.

O LUX beáta Trínitas,
Et principális Unitas,
Jam sol recédit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

TE mane laudum cármine,
Te deprecémur véspere,
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat Aña. Peccáta mea Dómine sicut sagíttæ infíxa sunt in me : sed ántequam vúlnera génerent in me, sana me Dómine medicaménto pœniténtiæ, Deus.

Oratio propria.

SABBATIS ANTE SEXAGESIMAM ET QUINQUAGESIMAM :

Omnia ut in Sabbatis post Octavam Epiphaniæ, præter ℟. et Antiphonam ad Magnificat, quæ in Officio de Tempore suis locis sunt posita.

A SABBATO ANTE DOMINICAM I. QUADRAGES. AD SABBATUM ANTE DOMINICAM IN PASSIONE :

Capitulum Hortámur vos., pag. 128.; ℟. proprium; Hymnus Audi benígne. et ℣. Angelis suis., pag. 128.; Antiphona ad Magnificat et Oratio propriæ.

SABBATIS ANTE DOMINICAS IN PASSIONE ET IN RAMIS PALMARUM :

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth., pag. 128.; ℟. proprium; Hymnus Vexílla Regis. et ℣. Eripe me Dómine., pag. 128.

Antiphona ad Magnificat et Oratio propriæ.

SABBATO ANTE DOMINICAM IN ALBIS ET QUATUOR SABBATIS IMMEDIATE SUBSEQUENTIBUS :

Capitulum Christus resúrgens., pag. 128.; Hymnus Ad cenam Agni., ℣. Mane nobíscum., pag. 129.; Antiphona ad Magnificat et Oratio propriæ. (Sabbato ante Dominicam iij. post Octavam Paschæ, ante Hymnum dicitur etiam ℟. proprium). Memoria Crucis, ut pag. 129.

A SABBATO ANTE DOMINICAM I. POST OCTAVAM TRINITATIS AD ADVENTUM :

Capitulum Benedíctus., pag. 144.;℟. proprium (si dicendum occurrerit); Hymnus O lux. et ℣. Vespertína orátio., pag. 144.; Antiphona ad Magnificat et Oratio propriæ.

IN TOTIS DUPLICIBUS AD I. VESPERAS.

¶ Sequentes Psalmi dicuntur in omni festo Toto Duplici ad primas Vesperas, nisi aliter notatum fuerit suis locis.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum :* laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, ☩ laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ☩ spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, ☩ facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos :* Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, ¢ pupíllum, et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula ¢ Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Antiphona super Psalmos, Capitulum, Responsorium, Hymnus, Versiculus et Antiphona ad Magnificat dicantur ut suis locis, sive in Officio de Tempore sive in Proprio Sanctorum, sive in Communi notatum fuerit.

Canticum B. Mariæ V.
Lucæ 1.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui

potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Repetita post Canticum Antiphona, dicatur Oratio quæ in Festo signata fuerit.

MODUS TERMINANDI HORAS

EXCEPTO COMPLETORIO.

Dicto post Orationem seu Orationes Dóminus vobiscum. et Benedicámus Dómino., si immediate non sequitur alia Hora, aut Missa conventualis, aut Officium Defunctorum, subditur : Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen. Pater noster. secreto; deinde :

Aña. Salve Regína, mater misericórdiæ : vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte; et Jesum benedíctum fructum ventris tui nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

Aña. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

ECCLESIÆ tuæ, quæsumus Dómine, preces placátus admítte : ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen. Pater noster. secreto.

Dicatur etiam Fidélium. cum Pater noster., Antiphonis, ℣℣. et Orationibus supra positis, post Missam conventualem, quando non sequitur Hora dicenda, nisi post Missam Defunctorum.

AD COMPLETORIUM.

Dicto Jube domne benedícere., subjungatur Benedictio : Noctem quiétam et finem perféctum tribuat nobis omnipotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Lectio. I. Petri. 5.

FRATRES : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dicto Pater noster. secreto, subdatur a Prælato :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et vobis Fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor vos oráre pro me.

Chorus autem dicat :

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua : líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam. Respondeat Prælatus : Amen.

Postea Chorus replicet :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et tibi Pater : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor te oráre pro me.

Quo finito, Prælatus dicat Absolutionem :

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíttat vobis ómnia peccáta vestra : líberet vos ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

¶ Quando autem Frater solus dicit Completorium, dicat sic :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro et ómnibus Sanctis : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor beátam Maríam semper Vírginem, et beátum Domínicum Patrem nostrum, et omnes Sanctos oráre pro me.

MISEREATUR mei omnípotens Deus, et dimíttat mihi ómnia peccáta mea : líberet me ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat me ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde dicatur :

℣ Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúia.

¶ A Septuagesima vero ad Cenam Domini, omisso Allelúia., dicitur : Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ☩ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : ☩ et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, ☩ a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ☩ et decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : ☩ cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

ECCE nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Aña. Miserére mihi Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Capitulum. Jer. 14.

TU in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos Dómine Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. In manus tuas Dómine * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória. In manus.

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerum Creátor póscimus
Ut sólita cleméntia
Sis præsul ad custódiam.

PROCUL recédant sómnia
Et nóctium phantásmata :
Hostémque nostrum comprime,
Ne polluántur córpora.

PRÆSTA Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum sancto Spíritu.
Amen.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Canticum Simeonis. Luc. 2.

NUNC dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum :

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Aña. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Post Antiphonam ad Nunc dimittis, nisi Preces dicendæ fuerint, immediate sequitur :

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatiónem istam,et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle:et Angeli tui sancti habitántes in ea nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟.Deo grátias.

Deinde detur Benedictio hoc modo, si Prælatus benedicit : Benedíctio Dei omnipoténtis

Patris, et Fílii, et Spíritus sancti descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

¶ Si sit alius, omisso super vos., dicat : super nos.

MODUS DICENDI PRECES IN COMPLETORIO :

Post Antiphonam ad Nunc dimittis, si Preces dicendæ fuerint, dicantur hoc modo : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison., et secreto Pater noster. Deinde subjungatur alte : Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. In pace in idípsum. ℟. Dórmiam et requiéscam.

Secreto dicatur : Credo in Deum..., deinde alte : Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Dignáre Dómine nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

Dóminus vobíscum. Orémus. Vísita, quæsumus..., Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino., ut supra.

Deinde detur Benedictio, ut supra.

Data Benedictione, nisi dicendum fuerit Completorium de beata Virgine Maria, statim dicatur Aña. Salve Regína, mater misericórdiæ : vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eia ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte : et Jesum benedíctum fructum ventris tui nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María. T. P. Allelúia.

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta. T. P. Allelúia. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. T. P. Allelúia.

Orémus. Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum.

Poterit deinde addi Antiphona, ℣. et Oratio de S. P. N. Dominico, ubi, pro more Provinciæ vel Conventus, de alio Sancto non fit Memoria :

Aña. O lumen Ecclésiæ, doctor veritátis, rosa patiéntiæ, ebur castitátis, aquam sapiéntiæ propinásti gratis : prædicátor grátiæ nos junge beátis. T. P. Allelúia.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. T. P. Allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

Orémus. Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur. Per Christum.

Deinde dicto Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace., et responso Amen., subjungatur secreto Pater noster. et Credo in Deum.

A SABBATO POST CINERES AD SABBATUM ANTE DOMINICAM IN PASSIONE :

Jube domne benedícere., Benedictio Noctem quiétam., Lectio Fratres sóbrii estóte., ℣. Adjutórium nostrum., Pater noster., Confíteor., Misereátur., ℣. Convérte nos., ℣. Deus in adjutórium., Ps. Cum invocárem. et ceteri, Aña Miserére. (nisi dicatur Completorium de beata Virgine); Capitulum Tu in nobis es., ut pag. 148. et sequentibus.

¶ Sequens ℟. In pace. dicatur tantum in Sabbatis et Dominicis diebus, in festis Duplicibus et Totis Duplicibus ad utrumque Completorium, et infra Octavas Solemnes. (Ceteris autem diebus, dicatur ℟. In manus., pag. 150.)

℟. In pace in idípsum * Dórmiam et requiéscam. Non repetatur, sed immediate dicatur ℣. Si dédero somnum óculis meis, et pálpebris meis dormitatiónem. Dórmiam. Glória. ℟. In pace.

Hymnus.

Christe, qui lux es et dies,
Noctis tenébras détegis,
Lucísque lumen créderis,
Lumen beátum prædicans.

Precamur sancte Dómine,
Defénde nos in hac nocte :
Sit nobis in te réquies,
Quiétam noctem tribue.

Ne gravis somnus írruat,
Nec hostis nos subrípiat,
Nec caro illi conséntiens
Nos tibi reos státuat.

Oculi somnum cápiant,
Cor ad te semper vígilet :
Déxtera tua prótegat
Fámulos, qui te díligunt.

Defensor noster áspice,
Insidiántes réprime,
Gubérna tuos fámulos,
Quos Sánguine mercátus es.

Memento nostri Dómine,
In gravi isto córpore :
Qui es defénsor ánimæ,
Adésto nobis Dómine.

Præsta Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum sancto Spíritu.
Amen.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

¶ Sequens Antiphona dicatur ad Nunc dimittis quotidie usque ad Sabbatum ante Dominicam iij. Quadragesimæ exclusive, exceptis Festis beatæ Virginis et diebus infra Octavam Annuntiationis, si eo tempore occurrerint :

Aña. Evígila super nos ætérne Salvátor, ne nos apprehéndat cállidus tentátor : quia tu factus es nobis sempitérnus adjútor.

¶ Sequens vero Antiphona cum suo ℣ dicatur ad Nunc dimittis quotidie a Sabbato ante Dominicam iij. Quadragesimæ usque ad Sabbatum ante Dominicam in Passione exclusive, exceptis Festis beatæ Virginis et diebus infra Octavam Annuntiationis :

Aña. Média vita in morte sumus : quem quærimus adjutórem, nisi te Dómine, qui pro peccátis nostris juste irásceris? * Sancte Deus, sancte fortis, sancte et miséricors Salvátor, amáræ morti ne tradas nos. ℣. Ne projícias nos in témpore senectútis : cum defécerit vir-

tus nostra, ne derelínquas nos Dómine. Sancte Deus....

Cetera non mutantur.

A SABBATO ANTE DOMINICAM IN PASSIONE AD CENAM DOMINI EXCLUSIVE :

Jube domne benedícere. Benedictio Noctem quiétam., Lectio Fratres sóbrii estóte., ℣. Adjutórium nostrum., Pater noster., Confíteor., Misereátur., ℣. Convérte nos., ℣. Deus in adjutórium., Ps. Cum invocárem. et ceteri, Aña Miserére. (nisi dicatur Completorium de beata Virgine), Capitulum Tu in nobis es., ut pag. 150. et sequentibus notatum est.

Omisso ℟. In pace., dicitur sequens :

℟. In manus tuas Dómine * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti me Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Et omisso Glória Patri., reincipitur ℟. In manus. (In Festis tamen Sanctorum dicitur ℟ In manus. cum Glória Patri.)

Hymnus Christe qui lux es. et ℣. Custódi nos., pag. 152.

¶ Sequens Antiphona dicatur ad Nunc dimittis quotidie, exceptis Festis beatæ Virginis et diebus infra Octavam Annuntiationis :

Aña. O Rex glorióse inter sanctos tuos, qui semper es laudábilis, et tamen ineffábilis: tu in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos Deus noster : ut in die judícii nos collocáre dignéris inter sanctos et eléctos tuos, Rex benedícte.

Cetera fiant more consueto, hoc uno excepto, quod Feria iv. ante Cenam Domini, data Benedictione, omissa Antiphona Salve Regína. et Antiphona de S. P. Dominico aut de alio Sancto dici solita, statim dicitur Fidélium., Pater noster. et Credo in Deum.

A SABBATO POST PASCHA AD SABBATUM POST PENTECOSTEN :

Jube domne benedícere., Benedictio Noctem quiétam., Lectio Fratres sóbrii estóte., ℣. Adjutórium nostrum., Pater noster., Confíteor., Misereátur., ℣. Convérte nos., ℣. Deus in adjutórium., Ps. Cum invocárem., Ps. In te Dómine sperávi., Ps. Qui hábitat. (prætérquam in Festo et infra Octavam Pentecostes), Ps. Ecce nunc., pag. 148. et sequentibus.

Super Psalmos Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia., (nisi dicatur Completorium de beata Virgine.)

Capitulum. Jer. 14.

Tu in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos Dómine Deus noster.

℟. In manus tuas Dómine comméndo spíritum meum, * Allelúia, allelúia. In manus. ℣. Redemísti me Dómine, Deus veritátis. Allelúia, allelúia. Glória. In manus.

Hymnus.

Jesu nostra redémptio,
Amor et desidérium,
Deus Creátor ómnium,
Homo in fine témporum :

Quæ te vicit cleméntia,
Ut ferres nostra crímina,
Crudélem mortem pátiens,
Ut nos a morte tólleres?
Inferni claustra pénetrans,
Tuos captívos rédimens,
Victor triúmpho nóbili
Ad dextram Patris résidens:
Ipsa te cogat pietas
Ut mala nostra súperes
Parcéndo, et voti cómpotes
Nos tuo vultu sáties.

¶ Duæ ultimæ Strophæ ab Octava Paschæ ad Vigiliam Ascensionis:

Quæsumus Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Duæ ultimæ Strophæ a Vigilia Ascensionis ad Vigiliam Pentecostes:

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.
Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Duæ ultimæ Strophæ a Vigilia Pentecostes ad Sabbatum ante SS. Trinitatem:

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia:
Dimítte nunc peccámina,
Et da quiéta témpora.
Sit laus Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito:
Nobísque mittat Fílius
Charísma sancti Spíritus.
Amen.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi, allelúia. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos, allelúia.

¶ Sequentes Antiphonæ dicantur quotidie suis Temporibus ad Nunc dimittis, etiam in Festis Sanctorum, nisi de beata Virgine dicatur Completorium.

¶ Tempore Resurrectionis:
Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Resurréxit Dóminus, allelúia: sicut dixit vobis, allelúia, allelúia.

¶ Tempore Ascensionis:
Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Ascéndens Christus in altum, allelúia, captívam duxit captivitátem, allelúia, allelúia.

In Festo et infra Octavam Pentecostes:

¶ Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Spíritus Paráclitus, allelúia, docébit vos ómnia, allelúia, allelúia.

Cetera non mutantur.

LITANIÆ BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Omni Sabbato per totum annum, finita Antiphona Salve Regína. cum ℣. Dignáre. et Oratióne Concéde nos., dicuntur Litaniæ beatæ Virginis

Kyrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora.
Rosa mystica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Consolátrix afflictórum, ora.
Auxílium Christianórum, ora.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe originále concépta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ℟. Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ℟. Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ℟. Miserére nobis.

Deinde dicatur Prosa :

INVIOLATA, intácta et casta es María,
Quæ es effécta fúlgida cæli porta.
O mater alma Christi caríssima,
Súscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora sint et córpora,
Te nunc flágitant devóta corda et ora.
Tua per precáta dulcísona,
Nobis concédas véniam per sæcula,
O benígna, quæ sola invioláta permansísti. T. P. Allelúia.

¶ Poterit etiam, Tempore Paschali, ubi usus obtinuerit, loco Prosæ Invioláta. dici sequens Antiphona :

Regína cæli lætáre, allelúia : quia quem meruísti portáre, allelúia, resurréxit sicut dixit, allelúia : ora pro nobis Deum, allelúia.

Post Prosam Invioláta. vel Aña̅m Regina cæli. dicatur

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. T. P. Allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

Orémus. Oratio.

GRATIAM tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde : ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui Incarnatiónem cognóvimus, per Passiónem ejus et Crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum.

¶ Ubi consuetum fuerit, ℣. Ora pro nobis. et Oratio Grátiam tuam. dicantur immediate post Litanias beatæ Mariæ V. Post Prosam vero Invioláta., vel post Añam Regina cæli., dicatur ℣. Post partum Virgo. cum Oratione Prótege., ut pag. 147.

Postea dicatur Antiphona cum ℣. et Oratione de S. P. Dominico, aut de alio Sancto, et terminetur Completorium more solito.

LITANIÆ SANCTORUM.

Post Completorium, quamtumvis ea die solemne festum fuerit, si nihilominus die sequenti fiat Officium de Feria, legantur in Choro Litaniæ Sanctorum cum Psalmo Deus in adjutórium., Precibus, ℣℣. et Orationibus, exceptis diebus in Rubrica generali §. xxxviij. notatis.

Psalmus 69.
dicendus ante Litanias.

DEUS in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent, et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Glória Patri. etc.

KYRIE eléison. ℟. Kyrie eléison.
Christe eléison. ℟. Christe eléison.
Kyrie eléison. ℟. Kyrie eléison.
Christe audi nos. ℟. Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.

Repetatur a Choro :

Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis. ℟. Fili Redémptor. etc.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis. ℟. Spíritus sancte. etc.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
℟. Sancta Trínitas. etc.
Sancta María, ℟. Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli, et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.

Sancte Thoma, ora pro nobis.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe. ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Cornéli, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Dionysi cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Maurítí cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Januári cum Sóciis tuis, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Joánnes cum Sóciis tuis, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Pie, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Antoníne, ora.
Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Pater Domínice, ora.

Sancte Thoma, ora pro nobis.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Hyacinthe, ora.
Sancte Raymúnde, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Martha, ora.
Sancta Felícitas, ora.
Sancta Perpétua, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucía, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Margaríta, ora.
Sancta Ursula cum Sodálibus tuis, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Rosa, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Catharína, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, oráte.
Propítius esto. ℟. Parce nobis Dómine.
Propítius esto. ℟. Exáudi nos Dómine.
A damnatióne perpétua. ℟. Líbera nos Dómine.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, líbera nos Dómine.
Ab infestatiónibus dæmonum, líbera.
Ab omni immundítia mentis et córporis, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.

Ab immúndis cogitatiónibus, líbera nos Dómine.
A cæcitáte cordis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
Ab omni malo, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Passiónem et Crucem tuam, líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam sancti Spíritus Parácliti, líbera.
In die Judícii, líbera.
Peccatóres, ℟. Te rogámus, audi nos.
Ut pacem nobis dones, te rogámus.
Ut misericórdia et pietas tua nos custódiat, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes gradus Ecclésiæ in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Epíscopos et Prælátos nostros et cunctas congregatiónes illis commíssas in tuo sancto servítio conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Régibus et Princípibus nostris pacem et veram concórdiam atque victóriam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut cunctum pópulum christiánum pretióso Sánguine tuo redémptum conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras et paréntum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut óculos misericórdiæ tuæ super nos redúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut obséquium servitútis nostræ rationábile fácias, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut misérias páuperum et captivórum intuéri et releváre dignéris, te rogámus.
Ut loca nostra et omnes habitántes in eis visitáre et consolári dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut civitátem istam et omnem pópulum ejus protégere et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut omnes fidéles navigántes et itinerántes ad portum salútis perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut reguláribus disciplínis nos instrúere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam dones, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ℟. Parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta

mundi. ℟. Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi. ℟. Miserére nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti.

℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Sapiéntiam Sanctórum narrent pópuli.

℟. Et laudem eórum núntiet ecclésia.

℣. Memor esto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Salvos fac servos tuos et ancíllas tuas.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis, et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut ad meliórem vitam Sanctórum Ordinis nostri exémpla nos próvocent ; quátenus quorum memóriam ágimus étiam actus imitémur.

INEFFABILEM misericórdiam tuam Dómine nobis cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis quas pro his merémur erípias.

PRÆTENDE Dómine fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant assequántur.

ECCLESIÆ tuæ, quæsumus Dómine, preces placátus admítte : ut destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, secúra tibi sérviat libertáte.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ In tribus diebus Rogationum (si fiat de Feria) et in Vigilia Pentecostes, in sero præcedenti post Completorium dicitur Psalmus Deus in adjutórium. et statim subditur :

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison., Pater noster.secreto. Et ne nos. ℣. Post partum., cum ceteris ℣℣. et Orationibus ut supra, absque Litaniis, quæ ante Missam sunt cantandæ.

AD DISCIPLINAS.

Quando Disciplinæ recipiendæ fuerint, terminatis Orationibus post Litanias, vel, si hæ dicendæ non sint, terminatis Orationibus post Psalmum Deus in adjutórium., dicatur a Conventu :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et tibi Pater : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor te oráre pro me.

Subjungat Hebdomadarius :

MISEREATUR vestri omnípotens Deus, et dimíttat vobis ómnia peccáta vestra : liberet vos ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde Hebdomadarius incipiat Psalmum 50. Miserére mei Deus., pag. 81., qui dicatur alternatim, ita quod Hebdomadarius solus dicat unum Versum, et Conventus alium.

Post Psalmum, dicto Glória Patri., subjungatur communiter ab omnibus : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

Quo finito, dicat Hebdomadarius :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut quos delictórum caténa constríngit miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum.

¶ Quod si post Completorium Disciplinæ in Choro dari non possint, propter sæculares, dentur in Sacristia vel in Capitulo, aut si tunc fuerit grave impedimentum, relinquantur post Matutinas.

¶ Fratres vero qui Disciplinis non intersunt tenentur recitare Psalmum Miserére. cum Oratione.

OFFICIUM DE TEMPORE.

Quæ in Officio Dominicali et in Officio Feriali extra Tempus Paschale proprio loco notata non sunt, dicenda sunt secundum quod in Psalterio, aut in Dominica j. post Octavam Epiphaniæ et ejus Feriis, aut in Dominica j. post Octavam Trinitatis et ejus Feriis sunt signata.

SABBATO ANTE DOMINICAM I. ADVENTUS.

AD VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ super Psalmos de Sabbato ut in Psalterio, pag. 141.

Capitulum. Jer. 23.

Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra.

℟. Missus est Gábriel ángelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur. Glória. Et vocábitur.

Hymnus Cónditor alme síderum., pag. 127.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Aña. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum. Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis.

DOMINICA I. ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ecce venit Rex : * Occurrámus óbviam Salvatóri nostro. Psalmus Veníte exsultémus., pag. 1.

Hymnus Verbum supérnum pródiens., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 4-9.; super Psalmos sola Aña Sciéntes., pag. 9.; ℣. Ex Sion., ibidem.

Incipit liber Isaíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Visio Isaíæ fílii Amos, quam vidit super Judam et Jerúsalem in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, et Ezechíæ regum Juda. Audíte cæli, et áuribus pércipe terra, quóniam Dóminus locútus est. Fílios enutrívi, et exaltávi : ipsi autem sprevérunt me. Cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui : Israel autem me non cognóvit, et pópulus meus non intelléxit. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

¶ Et ita per clausulam Hæc dicit Dóminus Deus., loco clausulæ Tu autem Dómine., terminentur deinceps omnes Lectiones de Propheta Isaia, usque ad Matutinum Nativitatis Domini inclusive, nisi aliter signetur.

℟. j. Aspíciens a longe ecce vídeo Dei poténtiam veniéntem, et nébulam totam terram tegéntem :* Ite óbviam ei, et dícite : Núntia nobis, si tu es ipse, Qui regnatúrus es In pópulo Israel.

℣. j. Quique terrígenæ, et fílii hóminum, simul in unum dives et pauper. — Ite óbviam ei, et dícite : Núntia nobis, si tu es ipse, Qui regnatúrus es In pópulo Israel.

℣. ij. Qui regis Israel inténde : qui dedúcis velut ovem Joseph. — Núntia nobis, si tu es ipse, Qui regnatúrus es In pópulo Israel.

℣. iij. Excita Dómine poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. — Qui regnatúrus es In pópulo Israel.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. — In pópulo Israel.

Finita resumptione post Glória Patri., ℟. Aspíciens. reincipiatur usque ad ℣. j. Quique terrígenæ. exclusive.

¶ Quando hoc ℟. dicendum erit infra Hebdomadam, dicatur tantum cum tertio ℣. Excita Dómine. et resumptione Qui regnatúrus es in pópulo Israel., sine Glória Patri.

Lectio ij.

VÆ genti peccatríci, pópulo gravi iniquitáte, sémini nequam, fíliis scelerátis : dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israel, abalienáti sunt retrórsum. Super quo percútiam vos ultra, addéntes prævaricatiónem? omne caput lánguidum, et omne cor mærens. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas : vulnus, et livor, et plaga tumens, non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo. Hæc dicit ...

℟. ij. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum, et honor : * Et omnis pópulus, tribus, et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. — Et omnis pópulus.

Lectio iij.

TERRA vestra desérta, civitátes vestræ succénsæ igni : regiónem vestram coram vobis aliéni dévorant, et desolábitur sicut in vastitáte hostíli. Et derelinquétur fília Sion ut umbráculum in vínea, et sicut tugúrium in cucumerário, et sicut cívitas, quæ vastátur. Nisi Dóminus exercítuum reliquísset nobis semen, quasi Sódoma fuissémus, et quasi Gomórrha símiles essémus. Hæc dicit ...

℟. iij. Missus est Gábriel ángelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris

ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius. Glória. Et vocábitur Altíssimi Fílius.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 10-13.; super Psalmos sola Aña Hora est., pag. 13., ℣. Egrediétur virga., ibidem.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio iv. Cap. 1.

PAULUS, servus Jesu Christi, vocátus Apóstolus, segregátus in Evangélium Dei, quod ante promíserat per prophétas suos in Scriptúris sanctis de Fílio suo, qui factus est ei ex sémine David secúndum carnem, qui prædestinátus est Fílius Dei in virtúte secúndum spíritum sanctificatiónis ex resurrectióne mortuórum Jesu Christi Dómini nostri : per quem accépimus grátiam, et Apostolátum ad obediéndum fídei in ómnibus géntibus pro nómine ejus, in quibus estis et vos vocáti Jesu Christi : ómnibus qui sunt Romæ, diléctis Dei, vocátis sanctis. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Tu autem Dómine miserére nostri.

℟. iv. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quomódo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus.

Lectio v.

PRIMUM quidem grátias ago Deo meo per Jesum Christum pro ómnibus vobis : quia fides vestra annuntiátur in univérso mundo. Testis enim mihi est Deus, cui sérvio in spíritu meo in Evangélio Fílii ejus, quod sine intermissióne memóriam vestri fácio semper in oratiónibus meis : óbsecrans, si quo modo tandem aliquándo prósperum iter hábeam in voluntáte Dei veniéndi ad vos. Desídero enim vidére vos : ut áliquid impértiar vobis grátiæ spirituális ad confirmándos vos : id est, simul consolári in vobis per eam, quæ ínvicem est, fidem vestram, atque meam.

℟. v. Salvatórem exspectámus, Dóminum Jesum Christum, * Qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. ℣. Sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo, exspectántes beátam spem, et advéntum glóriæ magni Dei. — Qui reformábit.

Lectio vj.

NOLO autem vos ignoráre fratres : quia sæpe propósui veníre ad vos, (et prohíbitus sum usque adhuc) ut áliquem fructum hábeam et in vobis, sicut et in céteris géntibus. Græcis, ac Bárbaris, sapiéntibus, et insipiéntibus débitor sum : ita (quod in me) promptum est et vobis, qui Romæ estis, evangelizáre. Non enim erubésco Evangélium. Virtus enim Dei est in salútem omni credénti, Judæo primum, et Græco. Justítia enim Dei in eo revelátur ex fide in fidem : sicut scriptum est : Justus autem ex fide vivit.

℟. vj. Audíte verbum Dómini gentes, et annuntiáte illud in fínibus terræ : et in ínsulis, quæ procul sunt, dícite : *Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte, et audítum fácite : loquímini, et clamáte. — Salvátor noster advéniet. Glória. Salvátor noster advéniet.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 13-15.; super Psalmos sola Aña Nox præcéssit., pag. 15.; ℣. Egrediétur Dóminus., ibidem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 1. in Evang.)

Dominus ac Redémptor noster, parátos nos inveníre desíderans, senescéntem mundum quæ mala sequántur denúntiat, ut nos ab ejus amóre compéscat. Appropinquántem ejus términum quantæ percussiónes prævéniant, innotéscit : ut si Deum metúere in tranquillitáte nólumus, saltem vicínum ejus judícium vel percussiónibus attríti timeámus.

℟. vij. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus : et vocábitur nomen ejus * Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. — Admirábilis, Deus, Fortis.

Lectio viij.

Huic étenim lectióni sancti Evangélii, quam modo vestra fratérnitas audívit, paulo supérius Dóminus præmísit, dicens : Exsúrget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum : et erunt terræmótus magni per loca, et pestiléntiæ, et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit : Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris, et flúctuum. Ex quibus profécto ómnibus ália jam facta cérnimus, ália in próximo ventúra formidámus.

℟. viij. Obsecro Dómine, mitte quem missúrus es : vide afflictiónem pópuli tui, sicut locútus es : * Veni, et líbera nos. ℣. A solis ortu, et occásu, ab aquilóne, et mari. — Veni, et líbera nos.

Lectio ix.

Nam gentem contra gentem exsúrgere, earúmque pressúram terris insístere, plus jam in nostris tempóribus cérnimus, quam in codícibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruant, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus : sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam áeris immutatióne collígimus.

℟. ix. Ecce dies véniunt, dicit Dóminus, et suscitábo David germen justum : et regnábit rex, et sápiens erit : et fáciet judícium et justítiam in terra : * Et hoc est nomen, quod vo-

cábunt eum, Dóminus justus noster. ℣. In diébus illis salvábitur Juda, et Israel habitábit confidénter. — Et hoc est nomen. Glória. Dóminus justus noster. ℟. Ecce dies véniunt.

¶ Non dicitur Te Deum. per totum Adventum, quando fit Officium de Adventu; sed nonum ℟. usque ad ℣. exclusive in omnibus Dominicis repetatur.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

¶ Hic ℣. dicatur quotidie per Adventum ante Laudes, cum de Tempore agitur.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. In illa die stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Jucundáre fília Sion, et exsúlta satis fília Jerúsalem, allelúia.

3. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo : et erit in die illa lux magna, allelúia.

4. Omnes sitiéntes veníte ad aquas : quærite Dóminum, dum inveníri potest, allelúia.

5. Ecce véniet Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúia.

Capitulum Ecce dies véniunt. et Hymnus Vox clara ecce íntonat., pag. 20.

℣. Vox clamántis in desérto. ℟. Paráte viam Dómini.

Ad Benedictus Aña. Spíritus sanctus in te descéndet María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Qui vivis.

Ad Memoriam de B. Maria V Aña Sub tuum., ℣. Post partum Virgo. et Oratio Prótege., pag. 23.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe Fili Dei vivi * Miserére nobis. Jesu Christe. ℣. Qui ventúrus es in mundum. Miserére nobis. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

¶ Versus Qui ventúrus es in mundum. dicatur ad Primam per totum Adventum, etiam in festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Capitula, Responsoria et Versiculi de Adventu, ut in Psalterio ad ipsas Horas respective notatum est.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Ecce dies véniunt., et Hymnus Cónditor alme síderum., pag. 127.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Aña. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries fílium, allelúia.

Oratio Excita quæsumus., ut in Laudibus.

Ad Memoriam de B. Maria Aña Regáli., ℣. Ora pro nobis. et Oratio Prótege., pag. 130.

¶ Hujus diei Capitula, Hymni, ℣℣. et ℟℟. Horarum dicantur suis locis, quando agitur de Adventu usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem ventúrum Dóminum * Veníte adorémus.

¶ Hoc Invitatorium dicatur quotidie per Adventum in profestis diebus, usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive, præterquam in jejuniis Quatuor Temporum.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

VERBUM, quod vidit Isaías, fílius Amos, super Juda et Jerúsalem. Et erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium, et elevábitur super colles, et fluent ad eum omnes gentes. Et ibunt pópuli multi, et dicent : Veníte et ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob, et docébit nos vias suas, et ambulábimus in sémitis ejus : quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

¶ Responsoria Historiæ Dominicalis dicantur etiam profestis diebus per Adventum secundum ordinem Nocturnorum, præterquam in jejuniis Quatuor Temporum.

Lectio ij.

ET judicábit gentes, et árguet pópulos multos : et conflábunt gládios suos in vómeres, et lánceas suas in falces : non levábit gens contra gentem gládium, nec exercebúntur ultra ad prœlium. Domus Jacob veníte, et ambulémus in lúmine Dómini. Projecísti enim pópulum tuum, domum Jacob : quia repléti sunt ut olim, et áugures habuérunt ut Philísthiim, et púeris aliénis adhæsérunt. Hæc dicit ...

Lectio iij.

REPLETA est terra argénto et auro : et non est finis thesaurórum ejus : et repléta est terra ejus equis : et innumerábiles quadrígæ ejus. Et repléta est terra ejus idólis : opus mánuum suárum adoravérunt, quod fecérunt dígiti eórum. Et incurvávit se homo, et humiliátus est vir : ne ergo dimíttas eis. Hæc dicit ...

IN LAUDIBUS.

Ad Benedictus Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto, allelúia.

¶ Oratio Dominicæ dicatur ad Laudes, Tertiam, Sextam, Nonam et Vesperas, quando de Tempore agitur, vel ad Memoriam Feriæ in Laudibus et Vesperis usque ad Vesperas Sabbati exclusive. Idem fiat per totum Adventum, nisi aliter notatum fuerit.

AD HORAS.

Antiphonæ Feriales per Adventum dicendæ positæ sunt suis locis in Psalterio.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Jerúsalem réspice ad oriéntem, et vide, allelúia.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 3.

Ecce enim dominátor Dóminus exercítuum áuferet a Jerúsalem, et a Juda válidum et fortem, omne robur panis, et omne robur aquæ : fortem, et virum bellatórem, júdicem, et prophétam, et aríolum, et senem : príncipem super quinquagínta, et honorábilem vultu, et consiliárium, et sapiéntem de architéctis, et prudéntem elóquii mystici. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

Lectio ij.

Et dabo púeros príncipes eórum, et effemináti dominabúntur eis. Et irruet pópulus, vir ad virum, et unusquísque ad próximum suum : tumultuábitur puer contra senem, et ignóbilis contra nóbilem. Apprehéndet enim vir fratrem suum doméstícum patris sui : Vestiméntum tibi est, princeps esto noster, ruína autem hæc sub manu tua. Hæc dicit ...

Lectio iij.

Respondebit in die illa, dicens : Non sum médicus, et in domo mea non est panis, neque vestiméntum : nolíte constitúere me príncipem pópuli. Ruit enim Jerúsalem, et Judas cóncidit : quia lingua eórum et adinventiónes eórum contra Dóminum, ut provocárent óculos majestátis ejus. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Leva Jerúsalem óculos, et vide poténtiam Regis : ecce Salvátor venit sólvere te a vínculo.

Ad Magnificat Aña. Quærite Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est, allelúia.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

Cantabo dilécto meo cánticum patruélis mei víneæ suæ. Vínea facta est dilécto meo in cornu fílio ólei. Et sepívit eam, et lápides elégit ex illa, et plantávit eam eléctam, et ædificávit turrim in médio ejus, et tórcular exstrúxit in ea : et exspectávit ut fáceret uvas, et fecit labrúscas. Nunc ergo habitatóres Jerúsalem, et viri Juda, judicáte inter me et víneam meam. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

Lectio ij.

Quid est quod débui ultra fácere víneæ meæ, et non feci ei? an quod exspectávi ut fáceret uvas, et fecit labrúscas? Et nunc osténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ : áuferam sepem ejus, et erit in direptiónem : díruam macériam ejus, et erit in conculcatiónem. Et ponam eam desértam : non putábitur, et non fodiétur : et ascéndent vepres et spinæ : et núbibus mandábo ne pluant super eam imbrem. Hæc dicit ...

Lectio iij.

VINEA enim Dómini exercítuum domus Israel est : et vir Juda germen ejus delectábile : et exspectávi ut fáceret judícium, et ecce iníquitas : et justítiam, et ecce clamor. Væ qui conjúngitis domum ad domum, et agrum agro copulátis usque ad términum loci : numquid habitábitis vos soli in médio terræ? In áuribus meis sunt hæc. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. De Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem.

Ad Magnificat Aña. Véniet fórtior me post me, cujus non sum dignus sólvere corrígiam calceamentórum ejus.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 5.

PROPTEREA captívus ductus est pópulus meus, quia non hábuit sciéntiam, et nóbiles ejus interiérunt fame, et multitúdo ejus siti exáruit. Proptérea dilatávit inférnus ánimam suam, et apéruit os suum absque ullo término : et descéndent fortes ejus, et pópulus ejus, et sublimes, gloriosíque ejus ad eum. Et incurvábitur homo, et humiliábitur vir, et óculi sublímium deprimentur. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

ET exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, et Deus sanctus sanctificábitur in justítia. Et pascéntur agni juxta órdinem suum, et desérta in ubertátem versa ádvenæ comedent. Væ qui tráhitis iniquitátem in funículis vanitátis, et quasi vínculum plaustri peccátum. Hæc dicit ...

Lectio iij.

QUI dícitis : Festínet, et cito véniat opus ejus, ut videámus : et appropiet, et véniat consílium sancti Israel, et sciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum, et bonum malum : ponéntes ténebras lucem, et lucem ténebras : ponéntes amárum in dulce, et dulce in amárum. Væ qui sapiéntes estis in óculis vestris, et coram vobismetípsis prudéntes. Hæc dicit...

Ad Benedictus Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnificat Aña. Exspectábo Dóminum Salvatórem meum, et præstolábor eum, dum prope est, allelúia.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 6.

IN anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri : duábus velábant fáciem ejus, et duábus velábant pedes ejus, et duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, et dicébant : Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus. Tu autem.

Lectio ij.

ET commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, et domus repléta est fumo. Et dixi : Væ mihi, quia tácui, quia vir pollútus lábiis

ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altári. Tu autem.

Lectio iij.

Et tétigit os meum, et dixit : Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferétur iníquitas tua, et peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis : Quem mittam? et quis ibit nobis? Et dixi : Ecce ego, mitte me. Et dixit : Vade, et dices pópulo huic : Audíte audiéntes, et nolíte intellígere : et vidéte visiónem, et nolíte cognóscere. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Ad Benedictus Aña. Ecce véniet Deus, et homo de domo David sedére in throno, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Ex Ægypto vocávi fílium meum : véniet, ut salvet pópulum suum.

SABBATO.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ, et intelléctus, spíritus consílii, et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini : non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet : sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

Et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus. Habitábit lupus cum agno : et pardus cum hædo accubábit : vítulus et leo, et ovis simul morabúntur, et puer párvulus minábit eos. Vítulus, et ursus pascéntur : simul requiéscent cátuli eórum : et leo quasi bos cómedet páleas. Hæc dicit ...

Lectio iij.

Et delectábitur infans ab úbere super forámine áspidis : et in cavérna réguli, qui ablactátus fúerit, manum suam mittet. Non nocébunt, et non occídent in univérso monte sancto meo : quia repléta est terra sciéntia Dómini, sicut aquæ maris operiéntes. In die illa radix Jesse, qui stat in signum populórum, ipsum gentes deprecabúntur, et erit sepúlcrum ejus gloriósum. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Sion, noli timére : ecce Deus tuus véniet, allelúia.

AD VESPERAS.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna : et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda : et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet : et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. — Super. Glória. Super.

Ad Magnificat Aña. Veni Dómine visitáre nos in pace, ut lætémur coram te corde perfécto. Oratio.

EXCITA Dómine corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias, ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum vivit.

DOMINICA II. ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Rex noster advéniet Christus : * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum.

Hymnus Verbum supérnum pródiens., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 4-9.; super Psalmos sola Aña Sciéntes., pag. 9.; ℣. Ex Sion., ibidem.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 14.

PROPE est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur. Miserébitur enim Dóminus Jacob, et éliget adhuc de Israel, et requiéscere eos fáciet super humum suam : adjungétur ádvena ad eos, et adhærébit dómui Jacob. Et tenébunt eos pópuli, et addúcent eos in locum suum : et possidébit eos domus Israel super terram Dómini in servos et ancíllas : et erunt capiéntes eos, qui se céperant, et subjícient exactóres suos. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

℟. j. Jerúsalem, cito véniet salus tua : quare mæróre consúmeris? numquid consiliárius non est tibi, quia innovávit te dolor? * Salvábo te, et liberábo te, noli timére. ℣. Israel si me audíeris, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum : ego enim Dóminus. — Salvábo te.

Lectio ij.

ET erit in die illa : cum réquiem déderit tibi Deus a labóre tuo, et a concussióne tua, et a servitúte dura, qua ante servísti : sumes parábolam istam contra regem Babylónis, et dices : Quómodo cessávit exáctor, quiévit tribútum? Contrívit Dóminus báculum impiórum, virgam dominántium, cædéntem pópulos in indignatióne, plaga insanábili, subjiciéntem in furóre gentes, persequéntem crudéliter. Hæc dicit ...

℟. ij. Ecce Dóminus véniet, et omnes sancti ejus cum eo, et erit in die illa lux magna : et exíbunt de Jerúsalem sicut aqua munda : et regnábit Dóminus in ætérnum * Super omnes gentes. ℣. Ecce Dóminus cum virtúte véniet : et regnum in manu ejus, et potéstas, et impérium. — Super omnes gentes.

Lectio iij.

QUOMODO cecidísti de cælo lúcifer, qui mane oriebáris? corruísti in terram, qui vulnerábas gentes? qui dicébas in corde tuo : In cælum conscéndam, super astra Dei exaltábo sólium meum, sedébo in monte testaménti, in latéribus aquilónis. Ascéndam super altitúdinem núbium, símilis ero Altíssimo. Verúmtamen ad inférnum detrahéris in profúndum laci. Hæc dicit ...

℟. iij. Cívitas Jerúsalem noli flere : quóniam dóluit Dóminus super te, * Et áuferet a te omnem tribulatiónem. ℣. Ecce Dóminus in fortitúdine véniet : et bráchium ejus dominábitur. — Et áuferet a te. Glória. Et áuferet a te.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 10-13.; super Psalmos sola Aña Hora est., pag. 13.; ℣. Egrediétur virga., ibidem.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio iv. Cap. 2.

PROPTER quod inexcusábilis es o homo omnis, qui júdicas. In quo enim júdicas álterum, teípsum condémnas : éadem enim agis quæ júdicas. Scimus enim quóniam judícium Dei est secúndum veritátem in eos, qui tália agunt. Exístimas autem hoc o homo, qui júdicas eos, qui tália agunt, et facis ea, quia tu effúgies judícium Dei? An divítias bonitátis ejus, et patiéntiæ, et longanimitátis contémnis? ignóras quóniam benígnitas Dei ad pœniténtiam te addúcit?

℟. iv. Ecce véniet Dóminus protéctor noster, Sanctus Israel, * Corónam regni habens in cápite suo. ℣. Et dominábitur a mari usque ad mare, et a flúmine usque ad términos orbis terrárum. — Corónam regni.

Lectio v.

SECUNDUM autem durítiam tuam, et impœnitens cor, thesaurízas tibi iram in die iræ, et revelatiónis justi judícii Dei, qui reddet unicuíque secúndum ópera ejus : iis quidem, qui secúndum patiéntiam boni óperis, glóriam, et honórem, et incorruptiónem quærunt, vitam ætérnam : iis autem, qui sunt ex contentióne, et qui non acquiéscunt veritáti, credunt autem iniquitáti, ira, et indignátio.

℟. v. Sicut mater consolátur fílios suos, ita consolábor vos, dicit Dóminus : et de Jerúsalem civitáte, quam elégi, véniet vobis auxílium, et vidébitis, * Et gaudébit cor vestrum. ℣. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam. — Et gaudébit cor vestrum.

Lectio vj.

TRIBULATIO, et angústia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primum, et Græci : glória autem, et honor, et pax omni operánti bonum, Judæo primum, et Græco : non enim est accéptio personárum apud Deum. Quicúmque enim sine lege peccavérunt, sine lege períbunt : et quicúmque in lege peccavérunt, per legem judicabúntur. Non enim auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. vj. Jerúsalem plantábis víneam in móntibus tuis : exsultábis, quóniam dies Dómini véniet. Surge Sion, convértere ad Dóminum Deum tuum : gaude et lætáre Jacob, * Quia de médio géntium Salvátor tuus véniet. ℣. Exsúlta satis fília Sion : júbila fília Jerúsalem. — Quia de médio géntium. Glória. Quia de médio géntium.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 13-15.; super Psalmos sola Aña Nox præcéssit., pag. 15.; ℣. Egrediétur Dóminus., ibidem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

In illo témpore : Cum audísset Joánnes in vínculis ópera Christi, mittens duos de discípulis suis, ait illi : Tu es, qui ventúrus es, an álium exspectámus? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homil. 6. in Evang. post initium.)

Visis tot signis tantísque virtútibus, non scandalizári quisquam pótuit, sed admirári. Sed infidélium mens grave in illo scándalum pértulit, cum eum post tot mirácula moriéntem vidit. Unde et Paulus dicit : Nos autem prædicámus Christum crucifíxum : Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam. Stultum quippe homínibus visum est, ut pro homínibus Auctor vitæ morerétur : et inde contra eum homo scándalum sumpsit, unde ei ámplius débitor fíeri débuit. Nam tanto Deus ab homínibus dígnius honorándus est, quanto pro homínibus et indígna suscépit.

℟. vij. Egrediétur Dóminus de Samária ad portam, quæ réspicit ad Oriéntem : et véniet in Béthlehem ámbulans super aquas redemptiónis Judæ : * Tunc salvus erit omnis homo : quia ecce véniet. ℣. Et præparábitur in misericórdia sólium ejus, et sedébit super illud in veritáte. — Tunc salvus erit.

Lectio viij.

Quid est ergo dícere, Beátus qui non fúerit scandalizátus in me : nisi apérta voce abjectiónem mortis suæ humilitatémque signáre? Ac si paténter dicat : Mira quidem fácio, sed abjécta pérpeti non dedígnor. Quia ergo moriéndo te súbsequor, cavéndum valde est homínibus, ne in me mortem despíciant, qui signa venerántur.

℟. viij. Docébit nos Dóminus vias suas : et ambulábimus in sémitis ejus : * Quia de Sion exíbit lex, et verbum Dómini de Jerúsalem. ℣. Veníte, ascendámus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob. — Quia de Sion.

Lectio ix.

Sed dimíssis Joánnis discípulis, quid de eódem Joánne turbis dicat audiámus. Quid exístis in desértum vidére? Arúndinem vento agitátam? Quod vidélicet non asseréndo, sed negándo íntulit. Arúndinem quippe mox ut aura contígerit, in partem álteram inflécit. Et quid per arúndinem, nisi carnális ánimus designátur, qui mox ut favóre, vel detractióne tángitur, statim in partem quámlibet inclinátur?

℟. ix. Rex noster advéniet Christus : * Quem Joánnes prædicávit Agnum esse ventúrum. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum : ipsum gentes deprecabúntur.— Quem Joánnes prædicávit. Glória. Quem Joánnes prædicávit. ℟. Rex noster advéniet Christus.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Ecce in núbibus cæli Dóminus véniet cum potestáte magna, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Urbs fortitúdinis nostræ Sion Salvátor, ponétur in ea murus et antemurále : aperíte portas, quia nobíscum Deus, allelúia.

3. Ecce apparébit Dóminus, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniet, et non tardábit, allelúia.

4. Montes et colles cantábunt coram Deo laudem, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus : quóniam véniet dominátor Dóminus in regnum ætérnum, allelúia, allelúia.

5. Ecce Dóminus noster cum virtúte véniet, et illuminábit óculos servórum suórum, allelúia.

Capitulum Ecce dies véniunt., Hymnus Vox clara ecce íntonat. et ℣. Vox clamántis., pag. 20. et pag. 21.

Ad Benedictus Aña. Joánnes autem, cum audísset in vínculis ópera Christi, mittens duos ex discípulis suis, ait illi : Tu es qui ventúrus es, an álium exspectámus? Oratio.

Excita, Dómine, corda nostra ad præparándas Unigéniti tui vias : ut per ejus advéntum purificátis tibi méntibus servíre mereámur : Qui tecum vivit.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Adventu, ut in Psalterio.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Ecce dies véniunt. et Hymnus Cónditor alme síderum., pag. 127.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Aña. Ite, dícite Joánni : Cæci vident, et surdi áudiunt : claudi curántur, leprósi mundántur.

Oratio Excita Dómine corda nostra., ut in Laudibus.

FERIA SECUNDA.
De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 16.

Emitte Agnum Dómine dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. Et erit : sicut avis fúgiens, et pulli de nido avolántes, sic erunt fíliæ Moab in transcénsu Arnon. Ini consílium, coge concílium : pone quasi noctem umbram tuam in merídie : abscónde fugiéntes, et vagos ne prodas. Habitábunt apud te prófugi mei : Moab esto latíbulum eórum a fácie vastatóris. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

Lectio ij.

Finitus est enim pulvis, consummátus est miser : defécit qui conculcábat terram. Et præparábitur in misericórdia sólium, et sedébit super illud in veritáte in tabernáculo David, júdicans et quærens judícium, et velóciter reddens quod justum est.

Audívimus supérbiam Moab, supérbus est valde : supérbia ejus et arrogántia ejus, et indignátio ejus plus quam fortitúdo ejus. Hæc dicit ...

Lectio iij.

IDCIRCO ululábit Moab ad Moab, univérsus ululábit : his, qui lætántur super muros cocti láteris, loquímini plagas suas. Quóniam suburbána Hésebon desérta sunt, et víneam Sábama dómini géntium excidérunt : flagélla ejus usque ad Jazer pervenérunt : erravérunt in desérto, propágines ejus relíctæ sunt, transiérunt mare. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. De cælo véniet dominátor Dóminus, et in manu ejus honor et impérium.

Ad Magnificat Aña. Ecce véniet Rex Dóminus terræ, et ipse áuferet jugum captivitátis nostræ.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 19.

ONUS Ægypti. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediétur Ægyptum, et commovebúntur simulácra Ægypti a fácie ejus, et cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsus Ægyptios : et pugnábit vir contra fratrem suum, et vir contra amícum suum, cívitas advérsus civitátem, regnum advérsus regnum. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

ET dirumpétur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, et consílium ejus præcipitábo : et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes, et aríolos. Et tradam Ægyptum in manu dominórum crudélium, et rex fortis dominábitur eórum, ait Dóminus Deus exercítuum. Et aréscet aqua de mari, et flúvius desolábitur, atque siccábitur. Et defícient flúmina : attenuabúntur, et siccabúntur rivi ággerum. Hæc dicit...

Lectio iij.

STULTI príncipes Táneos, sapiéntes consiliárii Pharaónis dedérunt consílium insipiens : quómodo dicétis Pharaóni : Fílius sapiéntium ego, fílius regum antiquórum? Ubi nunc sunt sapiéntes tui? annúntient tibi, et indicent quid cogitáverit Dóminus exercituum super Ægyptum. Stulti facti sunt príncipes Táneos, emarcuérunt príncipes Mémpheos, decepérunt Ægyptum, ángulum populórum ejus. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Super te Jerúsalem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur.

Ad Magnificat Aña. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 25.

DOMINE Deus meus es tu, exaltábo te, et confitébor nómini tuo : quóniam fecísti mirabília, cogitatiónes antíquas fidéles, amen. Quia posuísti civitátem in túmulum, urbem fortem in ruínam, domum alienórum : ut non sit cívitas, et in sempitérnum non

ædificétur. Super hoc laudábit te pópulus fortis, cívitas géntium robustárum timébit te. Quia factus es fortitúdo páuperi, fortitúdo egéno in tribulatióne sua : spes a túrbine, umbráculum ab æstu. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

Lectio ij.

SPIRITUS enim robustórum quasi turbo impéllens paríetem. Sicut æstus in siti, tumúltum alienórum humiliábis: et quasi calóre sub nube torrénte propáginem fórtium marcéscere fácies. Et fáciet Dóminus exercítuum ómnibus pópulis in monte hoc convívium pínguium, convívium vindémiæ, pínguium medullatórum, vindémiæ defæcátæ. Hæc dicit ...

Lectio iij.

ET præcipitábit in monte isto fáciem vínculi colligáti super omnes pópulos, et telam quam ordítus est super omnes natiónes. Præcipitábit mortem in sempitérnum : et áuferet Dóminus Deus lácrimam ab omni fácie, et oppróbrium pópuli sui áuferet de univérsa terra : quia Dóminus locútus est. Et dicet in die illa : Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparábit viam meam ante fáciem tuam.

Ad Magnificat Aña. Sion renovāberis, et vidébis justum tuum, qui ventúrus est in te.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 26.

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda : Urbs fortitúdinis nostræ Sion salvátor, ponétur in ea murus et antemurále. Aperíte portas, et ingrediátur gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit : servábis pacem : pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

QUIA incurvábit habitántes in excélso, civitátem sublímem humiliábit. Humiliábit eam usque ad terram, détrahet eam usque ad púlverem. Conculcábit eam pes, pedes páuperis, gressus egenórum. Sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum. Et in sémita judiciórum tuórum Dómine sustinúimus te : nomen tuum et memoriále tuum in desidério ánimæ. Hæc dicit...

Lectio iij.

ANIMA mea desiderávit te in nocte : sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis. Misereámur ímpio, et non discet justítiam : in terra sanctórum iníqua gessit, et non vidébit glóriam Dómini. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Tu es, qui ventúrus es Dómine, quem exspectámus, ut salvum fácias pópulum tuum.

Ad Magnificat Aña. Qui post me venit, ante me factus est : cujus non sum dignus calceaménta sólvere.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 26.

SICUT quæ cóncipit, cum appropinquáverit ad partum, dolens clamat in dolóribus suis : sic facti sumus a fácie tua Dómine. Concépimus, et quasi parturívimus, et pepérimus spíritum : salútes non fécimus in terra, ídeo non cecidérunt habitatóres terræ. Vivent mórtui tui, interfécti mei resúrgent : expergiscímini, et laudáte qui habitátis in púlvere : quia ros lucis ros tuus, et terram gigántum détrahes in ruínam. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

VADE pópulus meus, intra in cubícula tua, claude óstia tua super te, abscóndere módicum ad moméntum, donec pertránseat indignátio. Ecce enim Dóminus egrediétur de loco suo, ut vísitet iniquitátem habitatóris terræ contra eum : et revelábit terra sánguinem suum, et non opériet ultra interféctos suos. Hæc dicit ...

Lectio iij. Cap. 27.

IN die illa visitábit Dóminus in gládio suo duro, et grandi, et forti, super Levíathan serpéntem vectem, et super Levíathan serpéntem tortuósum, et occídet cetum, qui in mari est. In die illa vínea meri cantábit ei. Ego Dóminus, qui servo eam, repénte propinábo ei : ne forte visitétur contra eam, nocte et die servo eam. Indignátio non est mihi. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Dícite : Pusillánimes confortámini : ecce Dóminus Deus noster véniet.

Ad Magnificat Aña. Cantáte Dómino cánticum novum : laus ejus ab extrémis terræ.

SABBATO

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 28.

IN die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui : et spíritus judícii sedénti super judícium, et fortitúdo reverténtibus de bello ad portam. Verum hi quoque præ vino nesciérunt, et præ ebrietáte erravérunt : sacérdos et prophéta nesciérunt præ ebrietáte, absórpti sunt a vino, erravérunt in ebrietáte, nesciérunt vidéntem, ignoravérunt judícium. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

OMNES enim mensæ replétæ sunt vómitu sordiúmque, ita ut non esset ultra locus. Quem docébit sciéntiam? et quem intellígere fáciet audítum? ablactátos a lacte, avúlsos ab ubéribus. Quia manda remánda, manda remánda, exspécta reexspécta, exspécta reexspécta, módicum ibi, módicum ibi. In loquéla enim lábii, et lingua áltera loquétur ad pópulum istum. Hæc dicit ...

Lectio iij.

CUI dixit : Hæc est réquies mea, refícite lassum, et hoc est meum refrigérium : et

noluérunt audíre. Et erit eis verbum Dómini : Manda remánda, manda remánda, exspécta reexspécta, exspécta reexpécta, módicum ibi, módicum ibi : ut vadant, et cadant retrórsum, et conterántur, et illaqueéntur, et capiántur. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Levábit Dóminus signum in natiónibus, et congregábit dispérsos Israel.

AD VESPERAS.

℟. Qui ventúrus est véniet, et non tardábit : et jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra. — Quóniam. Glória. Quóniam.

Ad Magnificat Aña. Ante me non est formátus Deus, et post me non erit : quia mihi curvábitur omne genu, et confitébitur omnis lingua.

Oratio.

AUREM tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda ; et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis.

DOMINICA III. ADVENTUS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Súrgite vigilémus, veníte adorémus : * Quia nescítis horam quando véniet Dóminus.

Hymnus Verbum supérnum pródiens., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 4-9.; super Psalmos sola Aña Sciéntes., pag. 9.; ℣. Ex Sion., ibidem.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 30.

HÆC dicit Dóminus Deus sanctus Israel : Si revertámini et quiescátis, salvi éritis : in siléntio et in spe erit fortitúdo vestra. Et noluístis : et dixístis : Nequáquam, sed ad equos fugiémus : ídeo fugiétis. Et super velóces ascendémus : ídeo velocióres erunt, qui persequéntur vos. Mille hómines a fácie terróris uníus : et a fácie terróris quinque fugiétis, donec relinquámini quasi malus navis in vértice montis, et quasi signum super collem. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. j. Ecce apparébit Dóminus super nubem cándidam, et cum eo Sanctórum míllia : habens in vestiménto, et in fémore suo scriptum : * Rex regum, et Dóminus dominántium. ℣. Apparébit in finem, et non mentiétur : si moram fécerit, exspécta eum, quia véniens véniet.— Rex regum.

Lectio ij.

PROPTEREA exspéctat Dóminus ut misereátur vestri : et ídeo exaltábitur parcens vobis : quia Deus judícii Dóminus : beáti omnes qui exspéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Jerúsalem : plorans nequáquam plorábis, míserans miserébitur tui : ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit vobis Dóminus panem arctum, et aquam brevem : et non fáciet avoláre a te ultra doctórem tuum. Hæc dicit ...

℟. ij. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te éxiet dominátor Israel, et egréssus ejus sicut a princípio a diébus æternitátis, et magnificábitur in médio univérsæ terræ : et pax erit in terra nostra, * Dum vénerit. ℣. Loquétur pacem géntibus, et potéstas ejus a mari usque ad mare. — Dum vénerit.

Lectio iij.

Et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum. Et aures tuæ áudient verbum post tergum monéntis : Hæc est via, ambuláte in ea : et non declinétis neque ad déxteram, neque ad sinístram. Et contaminábis láminas sculptílium argénti tui, et vestiméntum conflátilis auri tui, et dispérges ea sicut immundítiam menstruátæ. Hæc dicit ...

℟. iij. Qui ventúrus est, véniet, et non tardábit : et jam non erit timor in fínibus nostris : * Quóniam ipse est Salvátor noster. ℣. Depónet omnes iniquitátes nostras, et projíciet in profúndum maris ómnia peccáta nostra.—Quóniam ipse est. Glória. Quóniam ipse est.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 10-13.; super Psalmos sola Aña Hora est., pag. 13.; ℣. Egrediétur virga., ibidem.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio iv. Cap. 3.

Quid ergo ámplius Judæo est? aut quæ utílitas circumcisiónis? Multum per omnem modum. Primum quidem quia crédita sunt illis elóquia Dei : quid enim si quidam illórum non crediderunt? Numquid incredúlitas illórum fidem Dei evacuábit? Absit. Est autem Deus verax : omnis autem homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificéris in sermónibus tuis : et vincas cum judicáris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei comméndat, quid dicémus? Numquid iníquus est Deus, qui infert iram? (Secúndum hóminem dico.) Absit : alióquin quómodo judicábit Deus hunc mundum?

℟. iv. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut benedícta dicáris.

Lectio v.

Si enim véritas Dei in meo mendácio abundávit in glóriam ipsíus : quid adhuc et ego tamquam peccátor júdicor? Et non (sicut blasphemámur, et sicut aiunt quidam nos dícere) faciámus mala ut véniant bona : quorum damnátio justa est. Quid ergo? præcéllimus eos? Nequáquam. Causáti enim sumus Judæos et Græcos omnes sub peccáto esse, sicut scriptum est : Quia non est justus quisquam : non est intélligens, non est requírens Deum.

℟. v. Ægypte noli flere : quia dominátor tuus véniet tibi, ante cujus conspéctum movebúntur abyssi, * Liberáre pópulum suum de manu poténtiæ. ℣. Ecce dominátor Dóminus cum virtúte véniet. — Liberáre pópulum suum.

Lectio vj.

SCIMUS autem quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis, qui in lege sunt, lóquitur : ut omne os obstruátur, et súbditus fiat omnis mundus Deo : quia ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sine lege justítia Dei manifestáta est : testificáta a lege et prophétis. Justítia autem Dei per fidem Jesu Christi in omnes, et super omnes, qui credunt in eum : non enim est distinctio.

℟. vj. Prope est ut véniat tempus ejus, et dies ejus non elongabúntur : * Miserébitur Dóminus Jacob, Et Israel salvábitur. ℣. Qui ventúrus est véniet, et non tardábit : jam non erit timor in fínibus nostris. — Miserébitur Dóminus Jacob. Glória. Et Israel salvábitur.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 13-15.; super Psalmos sola Aña Nox præcéssit., pag. 15.; ℣. Egrediétur Dóminus., ibidem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore : Misérunt Judæi ab Jerosólymis sacerdótes et Levítas ad Joánnem ut interrogárent eum : Tu quis es? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homil. 7. in Evang.)

EX hujus nobis lectiónis verbis, fratres caríssimi, Joánnis humílitas commendátur : qui cum tantæ virtútis esset, ut Christus credi potuísset, elégit sólide subsístere in se, ne humána opinióne raperétur inániter super se. Nam conféssus est, et non negávit : et conféssus est : Quia non sum ego Christus. Sed cum ex lectióne ália Redemptóris nostri senténtia ad mentem redúcitur, ex hujus lectiónis verbis nobis quæstio valde impléxa generátur.

℟. vij. Descéndet Dóminus sicut plúvia in vellus : * Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. ℣. Et adorábunt eum omnes reges, omnes gentes sérvient ei. — Oriétur in diébus ejus.

Lectio viij.

ALIO quippe in loco inquisítus a discípulis Dóminus de Elíæ advéntu, respóndit : Elías jam venit, et non cognovérunt eum, sed fecérunt in eum quæcúmque voluérunt : et, si vultis scire, Joánnes ipse est Elías. Requisítus autem Joánnes dicit : Non sum Elías. Quid est hoc, fratres caríssimi, quia quod Véritas affírmat, hoc Prophéta Veritátis negat? Valde namque inter se divérsa sunt, Ipse est; et, Non sum. Quómodo ergo Prophéta Veritátis est, si ejúsdem Veritátis sermónibus concors non est?

℟. viij. Veni Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebis tuæ, * Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Excita Dómine poténtiam tuam, et veni, ut salvos fácias nos. — Et révoca.

Lectio ix.

SED si subtíliter véritas ipsa requirátur, hoc quod inter se contrárium sonat, quómodo contrárium non sit, invenitur.

Ad Zacharíam namque de Joánne Angelus dicit : Ipse præcédet ante illum in spíritu et virtúte Elíæ. Qui idcírco ventúrus in spíritu et virtúte Elíæ dícitur, quia sicut Elías secúndum Dómini advéntum prævéniet, ita Joánnes prævénit primum : et sicut ille præcúrsor ventúrus est Júdicis, ita iste præcúrsor est factus Redemptóris. Joánnes ígitur in spíritu Elías erat, in persóna Elías non erat. Quod ergo Dóminus fatétur de spíritu, hoc Joánnes dénegat de persóna.

℟. ix. Ecce radix Jesse descéndet in salútem populórum : ipsum gentes deprecabúntur : * Et erit nomen ejus gloriósum. ℣. Erit justítia cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus. — Et erit nomen ejus gloriósum. Glória. Et erit nomen ejus gloriósum.

℟. Ecce radix Jesse.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Véniet Dóminus, et non tardábit, et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit se ad omnes gentes, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Jerúsalem gaude gáudio magno, quia véniet tibi Salvátor, allelúia.

3. Dabo in Sion salútem, et in Jerúsalem glóriam meam, allelúia.

4. Montes et omnes colles humiliabúntur : et erunt prava in diécta, et áspera in vias planas : veni Dómine, et noli tardáre, allelúia.

5. Juste et pie vivámus, exspectántes beátam spem, et advéntum Dómini.

Capitulum Ecce dies véniunt., Hymnus Vox clara ecce íntonat. et ℣. Vox clamántis., pag. 20. et pag. 21.

Ad Benedictus Aña. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum, allelúia.

Oratio.

Aurem tuam, quæsumus, Dómine, précibus nostris accómmoda, et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra : Qui vivis.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Adventu, ut in Psalterio.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Ecce dies véniunt. et Hymnus Cónditor alme síderum., pag. 127.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Aña. Beáta es María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia. Vel una ex Antiphonis pagina 186. positis, quæ incipiunt per O.

Oratio Aurem tuam., ut in Laudibus.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 33.

Domine miserére nostri : te enim exspectávimus : esto

bráchium nostrum in mane, et salus nostra in témpore tribulatiónis. A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab exaltatióne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso : implévit Sion judício et justítia. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

Et erit fides in tempóribus tuis : divítiæ salútis sapiéntia et sciéntia : timor Dómini ipse est thesáurus ejus. Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit tremor hypócritas : quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? quis habitábit ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in justítiis, et lóquitur veritátem. Hæc dicit ...

Lectio iij.

Qui prójicit avarítiam ex calúmnia, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obtúrat aures suas ne áudiat sánguinem, et claudit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis habitábit, muniménta saxórum sublímitas ejus : panis ei datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longe. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Egrediétur virga de radíce Jesse, et replébitur omnis terra glória Dómini : et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Ad Magnificat Aña. Eleváre, eleváre, consúrge Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion. Vel Aña O.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 42.

Ecce servus meus, suscípiam eum : eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea : dedi spíritum meum super eum, judícium géntibus próferet. Non clamábit, neque accípiet persónam, nec audiétur vox ejus foris. Cálamum quassátum non cónteret, et linum fúmigans non exstínguet : in veritáte edúcet judícium. Non erit tristis, neque turbuléntus, donec ponat in terra judícium : et legem ejus ínsulæ exspectábunt. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

Hæc dicit Dóminus Deus creans cælos, et exténdens eos : firmans terram, et quæ gérminant ex ea : dans flatum pópulo, qui est super eam, et spíritum calcántibus eam. Ego Dóminus vocávi te in justítia, et apprehéndi manum tuam, et servávi te. Et dedi te in fœdus pópuli, in lucem géntium : ut aperíres óculos cæcórum, et edúceres de conclusióne vinctum, de domo cárceris sedéntes in ténebris. Hæc dicit ...

Lectio iij.

Cantate Dómino cánticum novum, laus ejus ab extrémis terræ : qui descénditis in mare, et plenitúdo ejus, ínsulæ, et habitatóres eárum.

Sublevétur desértum, et civitátes ejus : in dómibus habitábit Cedar : laudáte, habitatóres Petræ, de vértice móntium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Tu Béthlehem terra Juda, non eris mínima : ex te enim éxiet dux, qui regat pópulum meum Israel.

Ad Magnificat Aña. Erúmpant montes jucunditátem, et colles justítiam : quia lux mundi Dóminus cum poténtia véniet. Vel Aña O.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Prope est jam Dóminus : * Veníte adorémus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2. in Lucam, in initio.)

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur, quod concéperat ex adultério.

℟. j. Clama in fortitúdine, qui annúntias pacem in Jerúsalem :* Dic civitátibus Judæ, et habitatóribus Sion : Ecce Deus noster, quem exspectabámus, advéniet. ℣. Supra montem excélsum ascénde tu, qui evangelízas Sion : exálta in fortitúdine vocem tuam. — Dic civitátibus.

Lectio ij.

(Longius post prædicta.)

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce Vírginem móribus, disce Vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. ij. Oriétur stella ex Jacob, et exsúrget homo de Israel, et confrínget omnes duces alienigenárum :* Et erit omnis terra posséssio ejus. ℣. Et adorábunt eum omnes reges terræ, omnes gentes sérvient ei. — Et erit omnis.

Lectio iij.

(Longius post prædicta.)

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus sanctus supervéniet

in te. Et audítur, et créditur. Dénique, Ecce, inquit, ancílla Dómini : contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ mater elígitur : nec repentino exaltáta promísso est.

℟. iij. Egrediétur Dóminus, et prœliábitur contra gentes : * Et stabunt pedes ejus supra montes olivárum ad Oriéntem. ℣. Et elevábitur supra omnes colles, et fluent ad eum omnes gentes. — Et stabunt. Glória. Et stabunt.

¶ Prædicta tria ℟℟. et alia quæ sequuntur Feria sexta et Sabbato, dici tantum debent diebus, in quibus notata sunt : nisi in illis Octava dies Conceptionis vel festum Duplex aut Totum Duplex evenerit : tunc enim ℟℟. illius diei in quinta Feria dicentur. Homilia vero Feriæ in qua festum evenerit, omittatur.

Ad Benedictus Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Oratio.

FESTINA, quæsumus Dómine, ne tardáveris : et auxílium nobis supérnæ virtútis impénde; ut advéntus tui consolatiónibus sublevéntur, qui in tua pietáte confídunt : Qui vivis.

¶ Hæc Oratio dicitur ad Laudes tantum. Ad alias autem Horas Oratio Dominicæ. Idem fiat de Orationibus, quæ sequuntur Feria sexta, et Sabbato.

Ad Magnificat Aña. Quómodo fiet istud Angele Dei, quia virum in concipiéndo non pértuli? Audi María Virgo Christi : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Vel Aña O.

Oratio.

AUREM tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda; et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem ventúrum Dóminum, * Veníte adorémus.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 43.

ET nunc hæc dicit Dóminus creans te Jacob, et formans te Israel : Noli timére, quia redémi te, et vocávi te nómine tuo : meus es tu. Cum transíeris per aquas, tecum ero, et flúmina non opérient te : cum ambuláveris in igne, non comburéris, et flamma non ardébit in te : quia ego Dóminus Deus tuus sanctus Israel salvátor tuus, dedi propitiatiónem tuam Ægyptum, Æthiópiam, et Saba pro te. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

EX quo honorábilis factus es in óculis meis, et gloriósus : ego diléxi te, et dabo hómines pro te, et pópulos pro ánima tua. Noli timére, quia ego tecum sum : ab oriénte addúcam semen tuum, et ab occidénte congregábo te. Dicam aquilóni : Da : et austro : Noli prohibére : affer fílios meos de longínquo, et fílias meas ab extrémis terræ. Hæc dicit ...

Lectio iij.

Et omnem, qui invocat nomen meum, in glóriam meam creávi eum, formávi eum, et feci eum. Educ foras pópulum cæcum, et óculos habéntem : surdum, et aures ei sunt. Omnes gentes congregátæ sunt simul, et colléctæ sunt tribus : quis in vobis annúntiet istud, et quæ prima sunt audíre nos fáciet? dent testes eórum, justificéntur, et áudiant, et dicant : Vere. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Vigiláte ánimo : in próximo est Dóminus Deus noster.

Ad Magnificat Aña. Lætámini cum Jerúsalem, et exsultáte in ea omnes, qui dilígitis eam, in ætérnum. Vel Aña O.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Prope est jam Dóminus : * Veníte adorémus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 1.

In illo témpore : Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.
(Lib. 2. in Lucam.)

Morale est ómnibus, ut qui fidem éxigunt, fidem ástruant. Et ídeo Angelus, cum abscóndita nuntiáret, ut fidem astrúeret exémplo, senióris féminæ sterilísque concéptum Vírgini Maríæ nuntiávit : ut possíbile Deo omne, quod ei placúerit, asséreret. Ubi audívit hoc María, non quasi incrédula de oráculo, nec quasi incérta de núntio, nec quasi dúbitans de exémplo; sed quasi læta pro voto, religiósa pro offício, festína præ gáudio, in montána perréxit.

℟. j. Præcúrsor pro nobis ingréditur Agnus sine mácula : secúndum órdinem Melchísedech * Póntifex factus est in ætérnum, et in sæculum sæculi. ℣. Ipse est Rex justítiæ, cujus generátio non habet finem. — Póntifex.

Lectio ij.

Quo enim jam Deo plena, nisi ad superióra cum festinatióne conténderet? Nescit tarda molímina sancti Spíritus grátia. Díscite et vos, sanctæ mulíeres, sedulitátem, quam prægnántibus debeátis exhibére cognátis. Maríam, quæ ante sola in íntimis penetrálibus versabátur, non a público virginitátis pudor, non a stúdio aspéritas móntium, non ab offício prolíxitas itíneris retardávit. In montána Virgo cum festinatióne, Virgo offícii memor, injúriæ ímmemor, afféctu urgénte, non sexu, relícta perréxit domo.

℟. ij. Modo véniet dominátor Dóminus : * Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis. — Et.

Lectio iij.

Discite vírgines non circumcursáre per aliénas ædes, non demorári in platéis, non áliquos in público miscére

sermónes. María in domo sera, festína in público, mansit apud cognátam suam tribus ménsibus. Didicístis, vírgines, pudórem Maríæ; díscite humilitátem. Venit propínqua ad próximam, júnior ad seniórem : nec solum venit, sed étiam prior salutávit. Decet enim, ut quanto cástior virgo, tanto humílior sit.

℟. iij. Vidébunt gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum : * Et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit. ℣. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui. — Et. Glória Patri. Et.

Ad Benedictus Aña. Ex quo facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo, allelúia.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut hi, qui in tua pietáte confídunt, ab omni cítius adversitáte liberéntur : Qui vivis.

Ad Magnificat Aña. Beáta es María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia. Vel Aña O. Oratio.

Aurem tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda; et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Prope est jam Dóminus : * Veníte adorémus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 3.

Anno quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Homilia 20. in Evang.)

Redemptoris nostri Præcúrsor, quo témpore prædicatiónis offícium accéperit, memoráto Románæ reipúblicæ príncipe, et Judææ régibus, designátur. Quia enim illum prædicáre veniébat, qui et ex Judæa quosdam, et multos ex Géntibus redemptúrus erat : per regem Géntium et príncipes Judæórum prædicatiónis ejus témpora designántur.

℟. j. Emítte Agnum Dómine dominatórem terræ, de Petra desérti * Ad montem fíliæ Sion. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus : Deus noster manifésté véniet. — Ad.

Lectio ij.

Quia autem Gentílitas colligénda erat, et Judæa pro culpa perfídiæ dispergénda, ipsa quoque descríptio terréni principátus osténdit : quóniam et in Románа república unus præfuísse descríbitur, et in Judææ regno per quartam partem plúrimi principabántur. Voce étenim nostri Redemptóris dícitur : Omne regnum in seípsum divísum desolábitur. Liquet ergo quod ad finem regni Judæa pervénerat, quæ tot régibus divísa subjacébat.

℟. ij. Germinavérunt campi erémi germen odóris Israel : quia ecce Deus noster cum virtúte véniet, * Et splendor ejus cum eo. ℣. Ecce dominátor Dóminus cum virtúte véniet. — Et splendor.

Lectio iij.

APTE quoque non solum quibus régibus, sed étiam quibus sacerdótibus actum sit, demonstrátur : et quia illum Joánnes Baptísta prædicáret, qui simul Rex et Sacérdos exsísteret, Lucas Evangelísta prædicatiónis ejus témpora per regnum et sacerdótium designávit. Et venit in omnem regiónem Jordánis prædicans baptísmum pœniténtiæ, in remissiónem peccatórum.

℟. iij. Radix Jesse, qui exsúrget judicáre gentes, in eum gentes sperábunt : * Et erit nomen ejus benedíctum In sæcula. ℣. Super ipsum continébunt reges os suum : ipsum gentes deprecabúntur. — Et erit. Glória. In.

Ad Benedictus Aña. Omnis vallis implébitur, et omnis mons, et collis humiliábitur : et vidébit omnis caro salutáre Dei.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis quia ex nostra pravitáte affligimur; concéde propítius ut ex tua visitatióne consolémur : Qui vivis.

AD VESPERAS.

℟. Non auferétur., pag. 188. ad Magnificat Aña O. pro die mensis.

Oratio.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre : ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis.

ANTIPHONÆ AD MAGNIFICAT

DIE XVII. DECEMBRIS INCHOANDÆ.

¶ Debent sequentes septem Antiphonæ quæ incipiunt per O. die xvij. Decembris inchoari, et sic consequenter dici ad Magnificat vel ad Memoriam de Adventu usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive, servato dumtaxat hoc ordine quo positæ sunt. Et tunc in Vesperis nec Preces dicantur nec prostrationes fiant, etiam si Officium de Feria fuerit.

DIE XVII. DECEMBRIS. Aña. O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attíngens a fine usque ad finem fórtiter, suavitérque dispónens ómnia : veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

DIE XVIII. Aña. O Adónai, et dux domus Israel, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, et ei in Sina Legem dedísti : veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

DIE XIX. Aña. O Radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecabúntur : veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

DIE XX. Aña. O Clavis David, et sceptrum domus Israel, qui áperis et nemo claudit, claudis et nemo áperit : veni, et educ vinctum de domo cárceris sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

DIE XXI. Aña. O Oriens, splendor lucis ætérnæ, et Sol justítiæ : veni, et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

DIE XXII. Aña. O Rex géntium, et desiderátus eárum, lapísque anguláris, qui facis útraque unum : veni et salva hóminem, quem de limo formásti.

DIE XXIII. Aña. O Emmánuel, Rex et légifer noster, exspectátio géntium et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

ANTIPHONÆ IN LAUDIBUS SUPER PSALMOS DICENDÆ SEX FERIIS ANTE VIGILIAM NATIVITATIS DOMINI.

¶ Antiphonæ hic subjunctæ per sex Ferias proximas ante Vigiliam Nativitatis Domini dicantur ad Laudes tantum super Psalmos Feriales consuetos, quando de Tempore fit Officium.

FERIA SECUNDA.

Antiphonæ super Psalmos.

1. Ecce véniet Dóminus princeps regum terræ : beáti qui paráti sunt occúrrere illi.

2. Cum vénerit Fílius hóminis, putas invéniet fidem super terram?

3. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras.

4. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

5. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo : véniet ut salvet pópulum suum.

FERIA TERTIA.

Antiphonæ super Psalmos.

1. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

2. Emítte Agnum Dómine dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem Fíliæ Sion.

3. Ut cognoscámus Dómine in terra viam tuam : in ómnibus géntibus salutáre tuum.

4. Da mercédem Dómine sustinéntibus te, ut Prophétæ tui fidéles inveniántur.

5. Lex per Móysen data est : grátia et véritas per Jesum Christum facta est.

FERIA QUARTA.

Antiphonæ super Psalmos.

1. Prophétæ prædicavérunt nasci Salvatórem de Vírgine María.

2. Spíritus Dómini super me : evangelizáre paupéribus misit me.

3. Annuntiáte pópulis, et dícite : Ecce Deus Salvátor noster véniet.

4. Ecce véniet Dóminus, ut sédeat cum princípibus, et sólium glóriæ téneat.

5. Propter Sion non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

FERIA QUINTA.

Antiphonæ super Psalmos.

1. De Sion véniet Dóminus omnípotens, ut salvum fáciat pópulum suum.

2. Convértere Dómine aliquántulum, et ne tardes veníre ad servos tuos.

3. De Sion véniet qui regnatúrus est Dóminus : Emmánuel magnum nomen ejus.

4. Ecce Deus meus, et honorábo eum : Deus patris mei, et exaltábo eum.

5. Deus légifer noster, Dóminus rex noster, ipse véniet, et salvábit nos.

FERIA SEXTA.

Antiphonæ super Psalmos.

1. Constántes estóte : vidébitis auxílium Dómini super vos.

2. Ad te Dómine levávi ánimam meam : veni, et éripe me : Dómine ad te confúgi.

3. Veni Dómine, et noli tardáre : reláxa facínora plebis tuæ Israel.

4. Deus a Líbano véniet, et splendor ejus sicut lumen erit.

5. Ego autem ad Dóminum aspíciam, et exspectábo Deum salvatórem meum.

SABBATO.

Antiphonæ super Psalmos.

1. Intuémini, quam sit gloriósus iste, qui ingréditur ad salvándos pópulos.

2. Consúrge, consúrge, indúere fortitúdinem, bráchium Dómini.

3. Eleváre, eleváre, consúrge Jerúsalem : solve víncula colli tui, captíva fília Sion.

4. Exspectétur sicut plúvia elóquium Dómini : descéndat super nos sicut ros Deus noster.

5. Parátus esto Israel in occúrsum Dómini, quóniam venit.

IN DIE S. THOMÆ APOSTOLI.

Ad Memoriam de Adventu in Laudibus Aña. Nolíte timére : quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

¶ Si vero festum S. Thomæ Apostoli transferatur in aliam diem, dimittatur prædicta Antiphona, et loco ejus dicatur pro Memoria Adventus Antiphona illius Feriæ.

SABBATO ANTE DOMINICAM IV. ADVENTUS.

AD VESPERAS.

℟. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et ipse. Glória. Et ipse.

Ad Magnificat Antiphona O.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre : ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis.

DOMINICA IV. ADVENTUS.

¶ Quando Vigilia Nativitatis Domini hac Dominica evenerit, fiat Officium ut notatur infra in Rubrica pag. 198.

¶ Si vero hodie non evenerit, dicitur Officium Dominicæ prout hic habetur.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum natum de Vírgine, factum sub lege : * Veníte adorémus.

Hymnus Verbum supérnum pródiens., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 4-9.; super Psalmos sola Aña Scientes., pag. 9.; ℣. Ex Sion., ibidem.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 51.

Audite me qui sequímini quod justum est, et quæritis Dóminum : atténdite ad

petram unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcísi estis. Atténdite ad Abraham patrem vestrum, et ad Saram, quæ péperit vos : quia unum vocávi eum, et benedíxi ei, et multiplicávi eum. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus : et ponet desértum ejus quasi delícias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gáudium et lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio, et vox laudis. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

℟. j. Cánite tuba in Sion, vocáte gentes, annuntiáte pópulis, et dícite : * Ecce Deus Salvátor noster advéniet. ℣. Annuntiáte in fínibus terræ : et in ínsulis, quæ procul sunt, dícite. — Ecce Deus.

Lectio ij.

Attendite ad me pópule meus, et tribus mea me audíte : quia lex a me éxiet, et judícium meum in lucem populórum requiéscet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos judicábunt : me ínsulæ exspectábunt, et bráchium meum sustinébunt. Leváte in cælum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum : quia cæli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt : Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non defíciet. Hæc dicit ...

℟. ij. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et ipse erit.

Lectio iij.

Audite me qui scitis justum, pópulus meus lex mea in corde eórum : nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis : et sicut lanam, sic devorábit eos tínea : Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum. Hæc dicit ...

℟. iij. Me opórtet mínui, illum autem créscere : qui autem post me venit, ante me factus est : * Cujus non sum dignus corrígiam calceamentórum sólvere. ℣. Ego baptizávi vos aqua, ille autem baptizábit vos Spíritu sancto. — Cujus non sum dignus. Glória. Cujus non sum dignus.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 10-13.; super Psalmos sola Aña Hora est., pag. 13.; ℣. Egrediétur virga., ibidem.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio iv. Cap. 4.

Quid ergo dicémus invenísse Abraham patrem nostrum secúndum carnem? Si enim Abraham ex opéribus justificátus est, habet glóriam, sed non apud Deum. Quid enim dicit Scriptúra? Crédidit Abraham Deo : et reputátum est illi ad justítiam. Ei autem, qui operátur, merces non imputátur secúndum grátiam, sed secúndum débitum. Ei vero, qui non operátur, credénti autem in eum, qui justíficat ímpium, reputátur fides ejus ad justítiam secúndum propósitum grátiæ Dei.

℞. iv. Ecce jam venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras, natum de Vírgine, factum sub Lege : * Ut eos, qui sub Lege erant, redimeret. ℣. Propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos Deus, Fílium suum misit in similitúdinem carnis peccáti. — Ut eos qui sub Lege erant redímeret.

Lectio v.

SICUT et David dicit beatitúdinem hóminis, cui Deus accépto fert justítiam sine opéribus : Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes, et quorum tecta sunt peccáta. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum. Beatitúdo ergo hæc in circumcisióne tantum manet, an étiam in præpútio? Dícimus enim quia reputáta est Abrahæ fides ad justítiam. Quómodo ergo reputáta est? in circumcisióne an in præpútio? Non in circumcisióne, sed in præpútio.

℞. v. Virgo Israel revértere ad civitátes tuas : úsquequo dolens avérteris? Generábis Dóminum Salvatórem, oblatiónem novam in terra : ambulábunt hómines * In salvatiónem. ℣. In caritáte perpétua diléxi te : ídeo attráxi te míserans. — In salvatiónem.

Lectio vj.

ET signum accépit circumcisiónis, signáculum justítiæ fídei, quæ est in præpútio : ut sit pater ómnium credéntium per præpútium, ut reputétur et illis ad justítiam : et sit pater circumcisiónis non iis tantum, qui sunt ex circumcisióne, sed et iis, qui sectántur vestígia fídei, quæ est in præpútio patris nostri Abrahæ. Non enim per legem promíssio Abrahæ, aut sémini ejus ut heres esset mundi : sed per justítiam fídei.

℞. vj. Jurávi, dicit Dóminus, ut ultra jam non iráscar super terram : montes enim et colles suscípient justítiam meam : et testaméntum pacis erit * In Jerúsalem. ℣. Juxta est salus mea ut véniat, et justítia mea ut revelétur. — In Jerúsalem. Glória. In Jerúsalem.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 13-15.; super Psalmos sola Aña Nox præcéssit., pag. 15.; ℣. Egrediétur Dóminus., ibidem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 3.

ANNO quintodécimo impérii Tibérii Cæsaris, procuránte Póntio Piláto Judæam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 20. in Evang. ante medium.)

DICEBAT Joánnes ad turbas, quæ exíbant ut baptizaréntur ab eo : Genímina viperárum, quis osténdit vobis fúgere a ventúra ira? Ventúra enim ira est animadvérsio ultiónis extrémæ : quam tunc fúgere peccátor non valet, qui nunc ad laménta pœniténtiæ non recúrrit. Et notándum quod malæ sóboles, malórum paréntum actiónes imitántes, genímina viperárum vocántur: quia per hoc quod bonis ínvident eósque persequúntur, quod quibúsdam mala retri-

buunt, quod læsiónes próximis exquírunt : quóniam in his ómnibus patrum suórum carnálium vias sequúntur, quasi venenáti fílii de venenátis paréntibus nati sunt.

℟. vij. Non discédimus a te, vivificábis nos Dómine, et nomen tuum invocábimus : osténde nobis fáciem tuam, * Et salvi érimus. ℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo. — Et salvi érimus.

Lectio viij.

SED quia jam peccávimus, quia usu malæ consuetúdinis involúti sumus : dicat quid nobis faciéndum sit, ut fúgere a ventúra ira valeámus. Séquitur : Fácite ergo fructus dignos pœniténtiæ. In quibus verbis notándum est quod amícus sponsi non solum fructus pœniténtiæ, sed dignos pœniténtiæ fructus ádmonet esse faciéndos. Aliud namque est fructum fácere pœniténtiæ; áliud, dignum pœniténtiæ fructum fácere.

℟. viij. Intuémini quantus sit iste, qui ingréditur ad salvándas gentes : ipse est Rex justítiæ, * Cujus generátio non habet finem. ℣. Præcúrsor pro nobis ingréditur : secúndum órdinem Melchísedech Póntifex factus est in ætérnum. — Cujus generátio non habet finem.

Lectio ix.

UT enim secúndum dignos pœniténtiæ fructus loquámur, sciéndum est quia quisquis illícita nulla commísit, huic jure concéditur ut lícitis utátur : sicque pietátis ópera fáciat, ut tamen si volúerit, ea quæ mundi sunt, non relínquat. At si quis in fornicatiónis culpam, vel fortásse, quod est grávius, in adultérium lapsus est : tanto a se lícita debet abscíndere, quanto se méminit et illícita perpetrásse. Neque enim par fructus boni óperis esse debet, ejus qui minus, et ejus qui ámplius delíquit.

℟. ix. Montes Israel ramos vestros expándite, et floréte, et fructus fácite : * Prope est ut véniat dies Dómini. ℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet salvatórem. — Prope est. Glória. Prope est.

℟. Montes Israel.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Cánite tuba in Sion, quia prope est dies Dómini : ecce véniet ad salvándum nos, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit., cum ceteris, pag. 17.

2. Ecce véniet desiderátus cunctis géntibus : et replébitur glória domus Dómini, allelúia.

3. Erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas : veni Dómine, et noli tardáre, allelúia.

4. Dóminus véniet, occúrrite illi dicéntes : Magnum princípium, et regni ejus non erit finis : Deus, fortis, dominátor, princeps pacis, allelúia, allelúia.

5. Omnípotens sermo tuus Dómine a regálibus sédibus venit, allelúia.

Capitulum Ecce dies véniunt., Hymnus Vox clara ecce íntonat. et ℣. Vox clamántis., pag. 20. et pag. 21.

Ad Benedictus Aña. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúia.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre, ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Adventu, ut in Psalterio.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Ecce dies véniunt. et Hymnus Cónditor alme síderum., pag. 127.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Aña O.

Oratio Excita, quæsumus., ut in Laudibus.

FERIA SECUNDA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 54.

Lauda stérilis quæ non paris : decánta laudem, et hinni quæ non pariébas : quóniam multi fílii desértæ magis quam ejus, quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, et pelles tabernaculórum tuórum exténde, ne parcas : longos fac funículos tuos, et clavos tuos consólida. Ad déxteram enim, et ad lævam penetrábis : et semen tuum gentes hereditábit, et civitátes desértas inhabitábit. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

Noli timére quia non confundéris, neque erubésces : non enim te pudébit, quia confusiónis adolescéntiæ tuæ obliviscéris, et oppróbrii viduitátis tuæ non recordáberis ámplius. Quia dominábitur tui qui fecit te, Dóminus exercítuum nomen ejus : et redémptor tuus sanctus Israel, Deus omnis terræ vocábitur. Quia ut mulíerem derelíctam et mæréntem spíritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adolescéntia abjéctam, dixit Deus tuus. Hæc dicit ...

Lectio iij.

Ad punctum in módico derelíqui te, et in miseratiónibus magnis congregábo te. In moménto indignatiónis abscóndi fáciem meam parúmper a te, et in misericórdia sempitérna misértus sum tui : dixit redémptor tuus Dóminus. Sicut in diébus Noe istud mihi est, cui jurávi ne indúcerem aquas Noe ultra supra terram : sic jurávi ut non iráscar tibi, et non increpem te. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Dicit Dóminus : Pœniténtiam ágite : appropinquávit enim regnum cælórum, allelúia.

Ad Magnificat Aña O.

FERIA TERTIA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 64.

UTINAM dirúmperes cælos, et descénderes : a fácie tua montes deflúerent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fíeret nomen tuum inimícis tuis : a fácie tua gentes turbaréntur. Cum féceris mirabília, non sustinébimus : descendísti, et a fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit, Deus absque te, quæ præparásti exspectántibus te. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

OCCURRISTI lætánti, et faciénti justítiam : in viis tuis recordabúntur tui : ecce tu irátus es, et peccávimus : in ipsis fúimus semper, et salvábimur. Et facti sumus ut immúndus omnes nos, et quasi pannus menstruátæ univérsæ justítiæ nostræ : et cecídimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum : qui consúrgat, et téneat te. Hæc dicit...

Lectio iij.

ABSCONDISTI fáciem tuam a nobis, et allisísti nos in manu iniquitátis nostræ. Et nunc Dómine, pater noster es tu, nos vero lutum : et fictor noster tu, et ópera mánuum tuárum omnes nos. Ne irascáris Dómine satis, et ne ultra memíneris iniquitátis nostræ : ecce réspice, pópulus tuus omnes nos. Cívitas sancti tui facta est desérta, Sion desérta facta est, Jerúsalem desoláta est. Hæc dicit...

Ad Benedictus Aña. Consúrge, consúrge, indúere fortitúdinem bráchium Dómini.

Ad Magnificat Aña O.

FERIA QUARTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 65.

VOS, qui dereliquístis Dóminum, qui oblíti estis montem sanctum meum, qui pónitis Fortúnæ mensam, et libátis super eam. Numerábo vos in gládio, et omnes in cæde corruétis : pro eo quod vocávi, et non respondístis : locútus sum, et non audístis : et faciebátis malum in óculis meis, et quæ nólui, elegístis. Propter hoc hæc dicit Dóminus Deus : Ecce servi mei cómedent, et vos esuriétis : ecce servi mei bibent, et vos sitiétis. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

Lectio ij.

ECCE servi mei lætabúntur, et vos confundémini. Ecce servi mei laudábunt præ exsultatióne cordis, et vos clamábitis præ dolóre cordis, et præ contritióne spíritus ululábitis. Et dimittétis nomen vestrum in juraméntum eléctis meis : et interfíciet te Dóminus Deus, et servos suos vocábit nómine álio. In quo qui benedíctus est super terram, benedicétur in Deo amen : et qui jurat in terra, jurábit in Deo amen : quia oblivióni tráditæ sunt angústiæ prióres, et quia abscónditæ sunt ab óculis meis. Hæc dicit ...

Lectio iij.

Ecce enim ego creo cælos novos, et terram novam : et non erunt in memória prióra, et non ascéndent super cor. Sed gaudébitis et exsultábitis usque in sempitérnum in his, quæ ego creo : quia ecce ego creo Jerúsalem exsultatiónem, et pópulum ejus gáudium. Et exsultábo in Jerúsalem, et gaudébo in pópulo meo : et non audiétur in eo ultra vox fletus et vox clamóris. Non erit ibi ámplius infans diérum, et senex qui non ímpleat dies suos : quóniam puer centum annórum moriétur, et peccátor centum annórum maledíctus erit. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in ínsulis nuntiábunt : quia ecce véniet, et non tardábit.

Ad Magnificat Aña O.

FERIA QUINTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

Hæc dicit Dóminus : Cælum sedes mea, terra autem scabéllum pedum meórum : quæ est ista Domus, quam ædificábitis mihi ? et quis est iste locus quiétis meæ ? Omnia hæc manus mea fecit, et facta sunt univérsa ista, dicit Dóminus : ad quem autem respíciam, nisi ad paupérculum, et contrítum spíritu, et treméntem sermónes meos ? Qui ímmolat bovem, quasi qui interfíciat virum. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

Qui mactat pecus, quasi qui excérebret canem : qui offert oblatiónem, quasi qui sánguinem suíllum ófferat : qui recordátur thuris, quasi qui benedícat idólo. Hæc ómnia elegérunt in viis suis, et in abominatiónibus suis ánima eórum delectáta est. Unde et ego éligam illusiónes eórum : et quæ timébant, addúcam eis : quia vocávi, et non erat qui respondéret : locútus sum, et non audiérunt : fecerúntque malum in óculis meis, et quæ nólui elegérunt. Hæc dicit ...

Lectio iij.

Audite vérbum Dómini, qui trémitis ad verbum ejus : dixérunt fratres vestri odiéntes vos, et abjiciéntes propter nomen meum : glorificétur Dóminus, et vidébimus in lætítia vestra : ipsi autem confundéntur. Vox pópuli de civitáte, vox de templo, vox Dómini reddéntis retributiónem inimícis suis. Antequam parturíret, péperit : ántequam veníret partus ejus, péperit másculum. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Consolámini, consolámini, pópule meus, dicit Dóminus Deus vester.

Ad Magnificat Aña O.

FERIA SEXTA.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 66.

Lætamini cum Jerúsalem, et exsultáte in ea omnes qui dilígitis eam : gaudéte cum ea gáudio univérsi qui lugétis super eam : ut sugátis, et repleámini ab úbere consolatiónis ejus : ut mulgeátis, et delíciis affluátis ab omnímoda glória ejus. Quia hæc dicit Dóminus : Ecce ego declinábo

super eam quasi flúvium pacis, et quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam sugétis. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

Lectio ij.

AD úbera portabímini, et super génua blandiéntur vobis. Quómodo si cui mater blandiátur, ita ego consolábor vos, et in Jerúsalem consolabímini. Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis ejus, et indignábitur inimícis suis. Quia ecce Dóminus in igne véniet, et quasi turbo quadrígæ ejus : réddere in indignatióne furórem suum, et increpatiónem suam in flamma ignis. Hæc dicit ...

Lectio iij.

QUIA sicut cæli novi, et terra nova, quæ ego fácio stare coram me, dicit Dóminus : sic stabit semen vestrum, et nomen vestrum. Et erit mensis ex mense, et sábbatum ex sábbato : véniet omnis caro ut adóret coram fácie mea, dicit Dóminus. Et egrediéntur, et vidébunt cadávera virórum, qui prævaricáti sunt in me : vermis eórum non moriétur, et ignis eórum non exstinguétur : et erunt usque ad satietátem visiónis omni carni. Hæc dicit ...

Ad Benedictus Aña. Dies Dómini, sicut fur in nocte, ita véniet : et vos estóte paráti, quia qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet.

Ad Magnificat Aña O.

IN VIG. NATIV. DOMINI, SI DOMINICA NON FUERIT.

Non dicatur Officium quotidianum beatæ Mariæ Virginis.

AD MATUTINUM.

Non fiant Prostrationes.

Invitatorium. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis :

ILLUMINA nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema,
Audíto ut præcónio,
Sint pulsa tandem lúbrica.

JUDEXQUE cum post áderis
Rimári facta péctoris,
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis :

NON demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis :
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénnes cælibes.

LAUS, honor, virtus, glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

IN NOCTURNO.

Antiphonæ et Psalmi feriales ut in Psalterio, pro Feria currente.

℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus. ℟. Et mane vidébitis glóriam ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. (vel vij., si Dominica fuerit.) Cap. 1.

CUM esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 1. Comm. in cap. 1. Matth.)

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph origo Mariæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera : tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat, non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. j. (vel vij. si Dominica fuerit.) Sanctificámini hódie, et estóte paráti : quia die crástina vidébitis * Majestátem Dei in vobis. ℣. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : et mane vidébitis. — Majestátem Dei in vobis.

Lectio ij. (vel viij.)

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent, non séquiturut póstea convénerint : sed Scriptúra quod factum non sit osténdit.

℟. ij. (vel viij.) Constántes estóte : vidébitis auxílium Dómini super vos : Judæa et Jerúsalem nolíte timére : * Cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum. ℣. Sanctificámini fílii Israel, et estóte paráti. — Cras egrediémini.

Lectio iij. (vel ix.)

Joseph autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus effícitur : et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti : quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. iij. (vel ix.) Sanctificámini fílii Israel, dicit Dóminus : die enim crástina descéndet Dóminus, * Et áuferet a vobis omnem languórem. ℣. Ex Sion spécies decóris ejus : Deus noster maniféste véniet. — Et áuferet a vobis. Glória. Et áuferet a vobis.

Non repetatur prædictum ℟. Sanctificámini fílii Israel., nisi Dominica fuerit.

Non dicatur Canticum Te Deum laudámus.

¶ Hac die in Laudibus et deinceps usque ad Vesperas exclusive fiat Officium sicut in festo Duplici.

Ante Laudes ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Judæa et Jerúsalem nolíte timére : cras egrediémini, et Dóminus erit vobíscum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Crástina die erit vobis salus, dicit Dóminus Deus exercítuum.

3. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : et mane vidébitis glóriam ejus.

4. Propter Sion non tacébo, donec egrediátur ut splendor justus ejus.

5. Crástina die delébitur iníquitas terræ : et regnábit super nos Salvátor mundi.

Capitulum. Isa. 62.

PROPTER Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, et salvátor ejus ut lampas accendátur.

Hymnus.

VOX clara ecce íntonat,
Obscúra quæque íncrepat:
Pellántur éminus sómnia,
Ab æthere Christus prómicat.

MENS jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde exstat sáucia :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.

E SURSUM Agnus míttitur
Laxáre gratis débitum :
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum lácrimis :

SECUNDO ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit,
Non pro reátu púniat,
Sed pius nos tunc prótegat.

LAUS, honor, virtus glória
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

Ad Benedictus Aña. Cum esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas : præsta ut Unigénitum tuum, quem redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

¶ Hæc Oratio dicitur ad Tertiam, Sextam, Nonam et Vesp.

AD PRETIOSA.

Dicatur hoc Evangelium, etiamsi Dominica fuerit.

Secúndum Matthæum. Cap. 1.

CUM esset desponsáta mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

Capitulum Regi sæculórum immortáli.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui ventúrus es in mundum.

Oratio In hac hora.

AD TERTIAM.

Capitulum Propter Sion., ut in Laudibus.

℟. Hódie sciétis * Quia véniet Dóminus. Hódie sciétis. ℣. Et mane vidébitis glóriam ejus. Quia véniet Dóminus. Glória. Hódie sciétis.

℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isa. 62.

VIDEBUNT gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum : et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit.

℟. Crástina die * Delébitur iníquitas terræ. Crástina die. ℣. Et regnábit super nos Salvátor mundi. Delébitur iníquitas terræ. Glória. Crástina die.

℣. Crástina die erit vobis salus. ℟. Dicit Dóminus exercítuum.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 62.

NON vocáberis ultra Derelícta : et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta : sed vocáberis Volúntas mea in ea, et terra tua Inhabitáta.

℟. Crástina die * Erit vobis salus. Crástina die. ℣. Dicit Dóminus exercítuum. Erit vobis salus. Glória. Crástina die.

℣. Constántes estóte. ℟. Vidébitis auxílium Dómini super vos.

IN VIG. NATIV. DOMINI, SI DOMINICA FUERIT.

Si Vig. hæc in Dominica evenerit, hoc modo fiat Officium :

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Hódie sciétis quia véniet Dóminus : * Et mane vidébitis glóriam ejus.

Hymnus Verbum supérnum pródiens., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus Beátus vir, qui non ábiit. cum ceteris undecim Psalmis ex j. Nocturno Dominicæ, pagg. 4-9.; super Psalmos sola Antiphona Sciéntes., pag. 9., et ℣. Ex Sion., ibidem; Lectiones et ℟℟. ut in j. Nocturno Dominicæ iv. Adventus, pag. 188. et pag. 189.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus Consérva me. cum ceteris duobus ex ij. Nocturno Dominicæ, pagg. 10-13.; super Psalmos sola Aña Hora est., pag. 13., et ℣. Egrediétur virga., ibidem; Lectiones et ℟℟. ut in ij. Nocturno Dominicæ iv. Adventus, pag. 189.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus Cæli enárrant. cum ceteris duobus ex iij. Nocturno Dominicæ, pagg. 13-15.; super Psalmos sola Aña Nox præcéssit., pag. 15.

℣. de Vigilia Hódie sciétis., tres ultimæ Lectiones de Homilia in Evangelium Cum esset desponsáta. cum ℟℟. Sanctificámini hódie., Constántes estóte. et Sanctificámini fílii Israel. pag. 195. et pag. 196.

Repetatur ultimum ℟. Sanctificámini fílii Israel.

Non dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Crástina die delébitur iníquitas terræ. ℟. Et regnábit super nos Salvátor mundi.

AD LAUDES.

Super Psalmos Aña Judæa. et reliquæ quatuor ut pag. 196.; Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Propter Sion., Hymnus Vox clara., ℣. Constántes estóte., Aña Cum esset desponsáta. et Oratio Deus, qui nos redemptiónis nostræ., ut pag. 197.

Post Orationem autem Vigiliæ, Memoria fiat de Dominica:

Aña. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúia.

℣. Vox clamántis in desérto. ℟. Paráte viam Dómini.

Oratio.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam et veni, et magna nobis virtúte succúrre : ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis.

AD HORAS.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟., ℣℣. et Oratio de Vigilia erunt, ut pag. 197. et pag. 198.

IN NATIVITATE DOMINI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Aña. Rex pacíficus magnificátus est : cujus vultum desíderat univérsa terra.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Magnificátus est Rex pacíficus super omnes reges univérsæ terræ.

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, ✝ laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ✝ spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, ✝ facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, ✝ pupíllum et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, ✝ Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Aña. Scitóte quia prope est regnum Dei : amen dico vobis quia non tardábit.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus; * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Aña. Leváte cápita vestra : ecce appropinquábit redémptio vestra.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam; * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Compléti sunt dies Maríæ, ut páreret Fílium suum primogénitum.

Capitulum. Isaiæ 9.

POPULUS, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis.

℟. Judæa et Jerúsalem nolíte timére : * Cras egrediémini, Et Dóminus erit vobíscum.
℣. Constántes estóte : vidébitis auxílium Dómini super vos. — Cras egrediémini. Glória. Et Dóminus erit vobíscum.

Hymnus.

VENI Redémptor géntium,
Osténde partum Vírginis :
Mirétur omne sæculum :
Talis decet partus Deum.

NON ex viríli sémine,
Sed mystico spirámine
Verbum Dei factum caro
Fructúsque ventris flóruit.

ALVUS tuméscit Vírginis,
Claustra pudóris pérmanent,
Vexílla virtútum micant,
Versátur in templo Deus.

PROCEDENS de thálamo suo,
Pudóris aula régia,
Géminæ gigas substántiæ,
Alacris ut currat viam.

EGRESSUS ejus a Patre,
Regréssus ejus ad Patrem :
Excúrsus usque ad ínferos,
Recúrsus ad sedem Dei.

ÆQUALIS ætérno Patri,
Carnis trophæo accíngere :
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

PRÆSEPE jam fulget tuum,
Luménque nox spirat novum,
Quod nulla nox intérpolet,
Fidéque jugi lúceat.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Ista Stropha Glória tibi Dómine, Qui natus es de Vírgine. dicatur ad omnes Hymnos ejusdem metri, etiam in festis Sanctorum, usque ad Epiphaniam exclusive.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Ad Magnificat Aña. Cum ortus fúerit sol de cælo, vidébitis Regem regum procedéntem a Patre, tamquam sponsum de thálamo suo.

Oratio.

DEUS, qui nos redemptiónis nostræ ánnua exspectatióne lætíficas : præsta ut Unigénitum tuum, quem redemptórem læti suscípimus, veniéntem quoque júdicem secúri videámus : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit ...

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Compléti sunt dies Maríæ, ut páreret Fílium suum primogénitum.

Ad Nunc dimittis Aña. Ecce compléta sunt ómnia quæ dicta sunt per Angelum de Vírgine María.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christus natus est nobis :* Veníte adorémus.

Hymnus.

CHRISTE Redémptor ómnium,
Ex Patri Patris Unice,
Solus ante princípium
Natus ineffabíliter.

TU lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

MEMENTO salútis auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.

SIC præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

HUNC cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

GLORIA tibi Dómine. etc. ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ☧ et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum :* et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum :* et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ☩ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, ☩ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, ♰ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto :* circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Verbum caro factum est.
℟. Et habitávit in nobis.

¶ Tres Lectiones sequentes legantur sine titulo.

Lectio j. Isaiæ 9.

PRIMO témpore alleviáta est terra Zábulon, et terra Néphthali : et novíssimo aggraváta est via maris trans Jordánem Galilææ géntium. Pópulus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem magnam : habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, et non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres capta præda, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, et vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem, et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fílius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum ejus : et vocábitur nomen ejus, Admirábilis, Consiliárius, Deus, Fortis, Pater futúri sæculi, Princeps pacis. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

℟. j. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret. Gaudet exércitus Angelórum,* Quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. — Quia salus ætérna.

Lectio ij. Isaiæ 40.

CONSOLAMINI, consolámini pópule meus, dicit Deus vester. Loquímini ad cor Jerúsalem, et advocáte eam : quóniam compléta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illíus : suscépit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto : Paráte viam Dómini, rectas fácite in solitúdine sémitas Dei nostri. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons et collis humiliábitur, et erunt prava in dirécta, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locútum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamábo? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Exsiccátum est fœnum, et cécidit flos, quia spíritus Dómini sufflávit in eo. Vere fœnum est pópulus : exsiccátum est fœnum, et cécidit flos : Verbum autem Dómini nostri manet in ætérnum. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. ij. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. — Hódie per totum mundum.

Lectio iij. Isaiæ 52.

CONSURGE, consúrge, indúere fortitúdine tua Sion, indúere vestiméntis glóriæ tuæ Jerúsalem cívitas Sancti : quia non adjíciet ultra ut pertránseat per te incircumcísus et immúndus. Excútere de púlvere, consúrge, sede Jerúsalem : solve víncula colli tui captíva fília Sion. Quia hæc dicit Dóminus : Gratis venúmdati estis, et sine argénto redimémini. Quia hæc dicit Dóminus Deus : In Ægyptum descéndit pópulus meus in princípio ut colónus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniátus est eum. Et nunc quid mihi est hic, dicit Dóminus, quóniam ablátus est pópulus meus gratis? Dominatóres ejus iníque agunt, dicit Dóminus, et júgiter tota die nomen meum blasphemátur. Propter hoc sciet pópulus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse qui loquébar, ecce adsum. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. iij. Descéndit de cælis Deus verus a Patre génitus : introívit in úterum Vírginis, nobis ut apparéret visíbilis, indútus carne humána a Protoparénte édita, et exívit per clausam portam, Deus et homo, * Lux et vita, cónditor mundi. ℣. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo. — Lux et vita, cónditor mundi. Glória. Lux et vita, cónditor mundi.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ☩ in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Suscépimus Deus misericórdiam tuam, in médio templi tui.

Psalmus 71.

DEUS judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ☩ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ☩ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ☩ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : ☩ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Oriétur in diébus Dómini abundántia pacis, et dominábitur.

Psalmus 84.

Benedixisti Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ : * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam : * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Aña. Véritas de terra orta est : et justítia de cælo prospéxit.

℣. Notum fecit Dóminus.
℟. Salutáre suum.

Sermo sancti Leónis Papæ.
(Serm. 1. de Nativ. Domini.)

Lectio iv.

Salvator noster, dilectíssimi, hódie natus est : gaudeámus. Neque enim fas est locum esse tristítiæ, ubi natális est vitæ. Nemo ab hujus alacritátis participatióne secérnitur : una cunctis lætítiæ commúnis est rátio. Exsúltet sanctus, quia appropínquat ad palmam : gáudeat peccátor, quia invitátur ad véniam : animétur Gentílis, quia vocátur ad vitam. Verbum enim Dei, Deus Fílius Dei, propter liberándum hóminem ab ætérna morte, factus est homo. Et tanto fœdere utrámque natúram conséruit, ut nec inferiórem consúmeret glorificátio, nec superiórem minúeret assúmptio. Tu autem.

℟. iv. Quem vidístis pastóres dícite : annuntiáte nobis in

terris quis appáruit. * Natum vidimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dicite quidnam vidístis, et annuntiáte Christi Nativitátem. — Natum vídimus.

Lectio v.

SALVA ígitur utriúsque proprietáte substántiæ, et in unam coeúnte persónam, suscípitur a majestáte humílitas, a virtúte infírmitas, ab æternitáte mortálitas : ut quod nostris remédiis congruébat, unus atque idem Dei et hóminum mediátor, et mori ex uno, et resúrgere posset ex áltero. Nisi enim esset verus Deus, non afférret remédium; nisi verus esset homo, non præbéret exémplum. Ab exsultántibus Angelis, nascénte Dómino, Glória in excélsis Deo, cánitur. De hoc ergo inenarrábili pietátis ópere quantum lætári debet humílitas hóminum, cum tantum gáudeat sublímitas Angelórum?

℟. v. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, * Jacéntem in præsépio! beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Dómine audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi, in médio duórum animálium. — Jacéntem in præsépio: beáta Virgo, cujus víscera.

Lectio vj.

AGAMUS ergo, dilectíssimi, grátias Deo Patri, per Fílium ejus, in Spíritu sancto. Deponámus véterem hóminem cum áctibus suis : et adépti participatiónem generatiónis Christi, carnis renuntiémus opéribus. Agnósce, o Christiáne, dignitátem tuam : et divínæ consors factus natúræ, noli in véterem vilitátem degéneri conversatióne redíre. Meménto cujus cápitis, et cujus córporis sis membrum. Reminíscere quia érutus de potestáte tenebrárum, translátus es in Dei lumen et regnum. Noli te diáboli íterum servitúti subjícere, quia prétium tuum sanguis Christi est : qui veritáte te judicábit, qui misericórdia te redémit.

℟. vj. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio :* Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia quem cæli. Glória. Quia quem cæli.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 88.

MISERICORDIAS Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem et generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti : In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis : * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, ✝ jurávi David servo meo : * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, et generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine : * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum : * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris : * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum : * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra, ☩ orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti : * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt : * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur déxtera tua : * justítia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam : * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, ☩ et in nómine tuo exsultábunt tota die : * et in justítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es : * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúmptio nostra : * et sancti Israel regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, ☩ et dixísti : Pósui adjutórium in poténte : * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum : * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei : * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a fácie ipsius inimícos ejus : * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso : * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus : * et in flumínibus déxteram ejus.

Ipse invocábit me : Pater meus es tu : * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam : * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus, * et thronum ejus sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam : * et in judíciis meis non ambuláverint :

Si justítias meas profanáverint : * et mandáta mea non custodíerint :

Visitábo in virga iniquitátes eórum : * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo : * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo testaméntum meum : * et quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, ☩ si David méntiar : * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, ☩ et sicut luna perfécta in ætérnum : * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti : * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui : * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus : * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam : * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti déxteram depriméntium eum : * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus : * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne : * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus : * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia : * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem : * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat, fiat.

Aña. Ipse invocábit me, allelúia : Pater meus es tu, allelúia.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, ☩ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, ☩ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Læténtur cæli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ✠ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ✠ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Notum fecit Dóminus, allelúia, salutáre suum, allelúia.

℣. Ipse invocábit me. ℟. Pater meus es tu.

Jube domne benedícere. Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore : Exiit edíctum a Cæsare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 8. in Evang.)

QUIA, largiénte Dómino, Missárum solémnia ter hódie celebratúri sumus, loqui diu de evangélica lectióne non póssumus : sed nos áliquid vel bréviter dícere, Redemptóris nostri Natívitas ipsa compéllit. Quid est enim, quod nascitúro Dómino mundus descríbitur, nisi hoc, quod apérte monstrátur, quia ille apparébat in carne, qui eléctos suos adscriberet in æternitáte? Quod contra de réprobis per Prophétam dícitur : Deleántur de libro vivéntium, et cum justis non scribántur. Qui bene étiam in Béthlehem náscitur. Béthlehem quippe Domus panis interpretátur. Ipse namque est, qui ait : Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi.

℟. vij. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent, * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie génuit Salvatórem sæculi.

Jube domne benedícere. Benedictio. Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio viij. Cap. 2.

IN illo témpore : Pastóres loquebántur ad ínvicem : Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2. in cap. 2. Lucæ.)

VIDETE Ecclésiæ surgéntis exórdium. Christus náscitur, et pastóres vigiláre cœpérunt : qui géntium greges, pécudum more ante vivéntes, in caulam Dómini congregárent, ne quos spiritálium bestiárum, per offúsas nóctium ténebras, pateréntur incúrsus. Et bene pastóres vígilant, quos bonus Pastor infórmat. Grex igitur pópulus, nox sæculum, pastóres sunt sacerdótes. Aut fortásse étiam ille sit pastor, cui dícitur : Esto vígilans, et confírma. Quia non solum Epíscopos ad tuéndum gregem Dóminus ordinávit, sed étiam Angelos destinávit.

℟. viij. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte gentes, et adoráte Dóminum. — Qui hódie.

Jube domne benedícere. Benedictio. Intelléctum sancti Evangélii apériat nobis virtus Spíritus sancti. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 1.

IN princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 3. in Joann. 1.)

CUM Matthæus ab Heróde, Lucas a Tibério Cæsare, Marcus a baptísmate Joánnis exordiátur, his ómnibus Joánnes omíssis, supra omne tempus et sæculum ascéndit. Tu autem dilectíssime, cum Verbum hoc in loco audis, noli, quæso, iis acquiéscere, qui dicunt id verbum esse, quod ore profértur. Hoc enim Verbum substántia quædam est in persóna, ex ipso Patre sine passióne provéniens. Quemádmodum autem, In princípio erat Verbum, æternitátem signíficat : ita, Hoc erat in princípio apud Deum, coæternitátem nobis osténdit. Numquam enim solus Pater sine Verbo fuit : sed semper Deus apud Deum erat, et in persóna quidem própria.

℟. ix. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : cujus glóriam vídimus, quasi Unigéniti a Patre * Plenum grátiæ, et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. — Plenum grátiæ et veritátis. Glória. Plenum grátiæ et veritátis.

Postea sequitur: Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Inítium sancti Evangélii secúndum Matthæum.

℟. Glória tibi Dómine.

Cap. 1.

LIBER generatiónis Jesu Christi fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Judam, et fratres ejus. Judas autem génuit Phares, et Zaram de Thamar. Phares autem génuit Esron. Esron autem génuit Aram. Aram autem génuit Amínadab. Amínadab autem génuit Naásson. Naásson

autem génuit Salmon. Salmon autem génuit Booz de Rahab. Booz autem génuit Obed ex Ruth. Obed autem génuit Jesse. Jesse autem génuit David regem. David autem rex génuit Salomónem ex ea, quæ fuit Uríæ. Sálomon autem génuit Róboam. Róboam autem génuit Abíam. Abías autem génuit Asa. Asa autem génuit Jósaphat. Jósaphat autem génuit Joram. Joram autem génuit Ozíam. Ozías autem génuit Jóatham. Jóatham autem génuit Achaz. Achaz autem génuit Ezechíam. Ezechías autem génuit Manássen. Manásses autem génuit Amon. Amon autem génuit Josíam. Josías autem génuit Jechoníam, et fratres ejus in transmigratióne Babylónis. Et post transmigratiónem Babylónis : Jechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel. Zoróbabel autem génuit Abiud. Abiud autem génuit Elíacim. Elíacim autem génuit Azor. Azor autem génuit Sadoc. Sadoc autem génuit Achim. Achim autem génuit Eliud. Eliud autem génuit Eléazar. Eléazar autem génuit Mathan. Mathan autem génuit Jacob. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Canticum Te Deum., pag. 16.

¶ Finito Te Deum., si Missa immediate non sequatur, dicatur :

℣. Puer natus est nobis. ℟. Et fílius datus est nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri... Sicut erat... Allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Quem vidístis pastóres dícite : annuntiáte nobis in terris quis appáruit. Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum : et gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

3. Angelus ad pastóres ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

4. Facta est cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus, laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia.

5. Párvulus fílius hódie natus est nobis, et vocábitur Deus, Fortis, allelúia, allelúia.

Non dicatur Capitulum, neque Hymnus neque ℣., sed immediate post quintam Antiphonam dicatur ad Benedictus Aña. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

¶ Prædicto modo dicantur Laudes, quando Missa non celebratur inter Matutinum et Laudes. Quando vero Missa fuerit celebranda, statim post Te Deum. inchoetur; et dicta Communione In splendóribus., absque Versiculo et absque Deus in adjutórium. immediate inchoetur Antiphona j. Laudum. Ad Laudes super Psalmos Aña Quem vidístis., cum ceteris, ut pag. 212.; Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Non dicatur Capitulum, neque Hymnus, neque ℣., sed immediate post quintam Antiphonam dicatur ad Benedictus Aña. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia, allelúia.

Repetita post Canticum Antiphona prædicta, dicat Sacerdos, qui cantavit Missam :

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Postcommunio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster : ut qui NativitátemDómini nostri Jesu Christi mystériis nos frequentáre gaudémus, dignis conversatiónibus ad ejus mereámur pervenire consórtium : Qui tecum vivit.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Subjungat Diaconus : Ite missa est. ℟. Deo grátias.

Et sic terminentur simul Missa et Laudes.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 1.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

¶ Iste ℣. dicatur quotidie ad Primam, etiam in festis Sanctorum, usque ad Epiphaniam exclusive.

AD TERTIAM.

Capitulum. Hebr. 1.

Multifariam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

℟. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória. Verbum.

℣. Notum fecit Dóminus. ℟. Salutáre suum. Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem.

¶ Hæc Oratio dicatur etiam ad Sextam, Nonam et ij. Vesperas.

AD SEXTAM.

Capitulum. Tit. 3.

Apparuit benígnitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justitiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

℟. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúia. Glória. Notum.

℣. Ipse invocábit me. ℟. Pater meus es tu.

AD NONAM.

Capitulum. Tit. 2.

Apparuit grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria : sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. Ipse invocábit me, * Allelúia, allelúia. Ipse. ℣. Pater meus es tu. Allelúia. Glória. Ipse.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

☞ Ab hac die usque in crastinum Octavæ Epiphaniæ exclusive, quotidie dicuntur Responsoria Horarum cum Allelúia., excepto festo sanctorum Innocentium, secundum quod suo loco notatur.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Aña. Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum, ex útero ante lucíferum génui te.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ☩ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : ☩ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Aña. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur; ☩ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. Apud Dóminum misericórdia : et copiósa apud eum redémptio.

Psalmus 131.

MEMENTO Dómine David,* et omnis mansuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum,* non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Aña. De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

¶ Prædicti Psalmi cum suis Antiphonis dicantur quotidie ad Vesperas infra Octavam Nativitatis, etiam in festis Sanctorum.

Capitulum. Hebr. 1.

MULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis, pag. 200. et pag. 201.

Ad Magnificat Aña. Hódie Christus natus est : hódie Salvátor appáruit : hódie in terra canunt Angeli, lætántur Archángeli : hódie exsúltant justi dicéntes : Glória in excélsis Deo, allelúia.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem.

Et fiat Memoria de S. Stephano Protomartyre :

Aña. Tu principátum tenes in choro Mártyrum símilis ángelo : qui pro te lapidántibus Deum deprecátus es, beáte Stéphane intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Verbum caro factum est, allelúia : et habitávit in nobis, allelúia, allelúia.

¶ Prædictæ Antiphonæ dicantur quotidie in Completorio usque ad Vigiliam Epiphaniæ.

PER OCTAVAS NATIVITATIS DOMINI, S. STEPHANI, S. JOANNIS ET SS. INNOCENTIUM.

Antiphonæ, ℣℣. et Orationes de ipsis Octavis notatæ sunt suis locis, quoties dicendæ occurrerint.

¶ Si festum Nativitatis Domini, vel S. Stephani, vel S. Joannis, vel SS. Innocentium, vel S. Thomæ in Dominica evenerit, illa die de Dominica nihil fiat; sed in crastino S. Thomæ legatur in Matutinis Homilia Dominicæ; et post Memorias de Sanctis, in Laudibus fiat Memoria de Dominica per Añam Dum médium., ℣. Notum fecit Dóminus. et Orationem Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros.; in Vesperis vero per Añam Erant Joseph et María., ℣. Verbum caro factum est. et Orationem prædictam. Quæ omnia infra per extensum ponuntur.

DOMINICA INFRA OCTAVAM NATIVITATIS DOMINI.

Proxima die post festum S. Thomæ Episcopi et Martyris, si Dominica fuerit, hoc modo fiat Officium.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christus natus est nobis., Hymnus Christe Redémptor ómnium., Antiphonæ, Psalmi et ℣℣. trium Nocturnorum dicantur ut in Nativitate Domini; cetera vero ut infra.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 7.

OCCASIONE autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venísset mandátum, peccátum revíxit. Ego autem mórtuus sum : et invéntum est mihi mandátum, quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem. Nam peccátum, occasióne accépta per mandátum, sedúxit me, et per illud occídit.

℟. j. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret. Gaudet exércitus Angelórum : * Quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. — Quia salus ætérna.

Lectio ij.

ITAQUE lex quidem sancta, et mandátum sanctum, et justum, et bonum. Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit. Sed peccátum, ut appáreat peccátum, per bonum operátum est mihi mortem : ut fiat supra modum peccans peccátum per mandátum. Scimus enim quia lex spirituális est : ego autem carnális sum, venúmdatus sub peccáto. Quod enim óperor, non intélligo. Non enim quod volo bonum, hoc ago : sed quod odi malum, illud fácio.

℟. ij. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ. — Hódie per totum mundum.

Lectio iij.

Si autem quod nolo, illud fácio : consséntio legi, quóniam bona est. Nunc autem jam non ego óperor illud, sed quod hábitat in me peccátum. Scio enim, quia non hábitat in me, hoc est in carne mea, bonum. Nam velle ádjacet mihi : perfícere autem bonum, non invénio. Non enim, quod volo bonum, hoc fácio : sed quod nolo malum, hoc ago.

℟. iij. Descéndit de cælis Deus verus a Patre génitus; introívit in úterum Vírginis, nobis ut apparéret visíbilis, indútus carne humána a Protoparénte édita, et exívit per clausam portam, Deus et homo : * Lux et vita, cónditor mundi. ℣. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo. — Lux et vita. Glória. Lux et vita.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 9. de Nativ. Dom.)

Lectio iv.

Excedit quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo : et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei, non solum ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram, quod dictum est per Prophétam : Generatiónem ejus quis enarrábit? Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat.

℟. iv. Quem vidístis, pastóres dícite : annuntiáte nobis in terris quis appáruit. * Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite, quidnam vidístis? et annuntiáte Christi Nativitátem. — Natum vídimus.

Lectio v.

Et ídeo nunquam matéria déficit laudis, quia nunquam súfficit cópia laudatóris. Gaudeámus ígitur, quod ad eloquéndum tantæ misericórdiæ sacraméntum ímpares sumus : et cum salútis nostræ altitúdinem prómere non valeámus, sentiámus nobis bonum esse, quod víncimur. Nemo enim ad cognitiónem veritátis magis propínquat, quam qui intélligit, in rebus divínis, etiámsi multum profíciat, semper sibi superésse quod quærat.

℟. v. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum : * Jacéntem in præsépio! beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Dómine, audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi, in médio duórum animálium. — Jacéntem in præsépio : beáta Virgo.

Lectio vj.

Nam qui se ad id, in quod tendit, pervenísse præsúmit, non quæsíta réperit, sed in inquisitióne déficit. Ne au-

tem infirmitátis nostræ perturbémur angústiis, evangélicæ nos et prophéticæ ádjuvant voces : quibus ita accéndimur, et docémur, ut nos Nativitátem Dómini, qua Verbum caro factum est, non tam prætéritam recólere, quam præséntem videámur inspícere.

℟. vj. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia quem cæli. Glória. Quia quem cæli.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo témpore : Erant Joseph, et María mater Jesu, mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2. in cap. 2. Luc. post med.)

Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat, et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia decérnat, aut præmia. Et tuam, inquit, ipsíus ánimam pertransíbit gládius.

℟. vij. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent, * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie.

Lectio viij.

Nec líttera, nec história docet ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, ártuum quoque et medullárum, cogitatiónes cordis et secréta scrutátur animórum : quia nuda et apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

℟. viij. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte gentes, et adoráte Dóminum. — Qui hódie.

Lectio ix.

Prophetavit itaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio : prophetáre débuit étiam vídua : ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ídeo Anna et stipéndiis viduitátis et móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret.

℟. ix. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : cujus glóriam vídimus, quasi Unigéniti a Patre : * Plenum grátiæ, et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. — Plenum grátiæ et veritátis. Glória. Plenum grátiæ et veritátis.

Ante Laudes ℣. Puer natus est nobis. ℟. Et fílius datus est nobis.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Quem vidístis pastóres dícite : annuntiáte nobis in terris quis appáruit. Natum vídimus, et choros Angelórum collaudántes Dóminum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum : et gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

3. Angelus ad pastóres ait : Annúntio vobis gáudium magnum : quia natus est vobis hódie Salvátor mundi, allelúia.

4. Facta est cum Angelo multitúdo cæléstis exércitus, laudántium Deum, et dicéntium : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis, allelúia.

5. Párvulus fílius hódie natus est nobis, et vocábitur Deus, Fortis, allelúia, allelúia.

Capitulum. Hebr. 1.

MULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus.

A SOLIS ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus príncipem
Natum María Vírgine.

BEATUS Auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

CASTÆ paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter puéllæ bájulat
Secréta quæ non nóverat.

DOMUS pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum
Verbo concépit fílium.

ENIXA est puérpera
Quem Gábriel prædíxerat :
Quem matris alvo géstiens
Clausus Joánnes sénserat.

FŒNO jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit :
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

GAUDET chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo :
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus et illúxit nobis.

Ad Benedictus Aña. Nésciens Mater Virgo virum péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris Dei.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimónium ejus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt. Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis. Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

Deinde fiat Memoria de Dominica :

Aña. Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus Dómine a regálibus sédibus venit, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. ℟. Salutáre suum. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 2.

IN illo témpore : Erant Joseph et María mater Jesu mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum. Hebr. 1.

MULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sǽcula.

℟. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória. Verbum.

℣. Notum fecit Dóminus. ℟. Salutáre suum.

Oratio Concéde, quæsumus., ut supra; et sic ad Sextam, Nonam et ij. Vesperas.

AD SEXTAM.

Capitulum. Tit. 3.

APPARUIT benígnitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

℟. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum. ℣. Salutáre suum. Allelúia. Glória. Notum.

℣. Ipse invocábit me. ℟. Pater meus es tu.

AD NONAM.

Capitulum. Tit. 2.

APPARUIT grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria : sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. Ipse invocábit me, * Allelúia, allelúia. Ipse. ℣. Pater meus es tu. Allelúia. Glória. Ipse.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Psalmi de Nativitate Domini, pag. 214.

Capitulum et quæ sequuntur erunt de S. Silvestro. Fiet Memoria de Octavis Nativitatis Domini, S. Stephani, S. Joannis ac SS. Innocentium ut in j. Vesperis ejusdem S. Silvestri notatum est; ultimo loco fiet Memoria de Dominica :

Aña. Erant Joseph et Maria mater Jesu mirántes super his, quæ dicebántur de illo.

℣. Verbum caro factum est. ℟. Et habitávit in nobis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómine dilécti Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum vivit.

DIE INFRA OCT. NATIVIT.

SI DOMINICA AUT SABBATUM NON FUERIT.

Si proxima dies post festum S. Thomæ Episcopi et Martyris Dominica aut Sabbatum non fuerit, hoc modo fiat Officium.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christus natus est nobis. et Hymnus Christe Redémptor ómnium., ut in Nativitate Domini, pag. 201.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu : ego hódie génui te. Psalmus Quare fremuérunt gentes. cum octo ceteris ut in Nativitate Domini, pag. 201 et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℣. Verbum caro factum est. ℟. Et habitávit in nobis.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℣. Notum fecit Dóminus. ℟. Salutáre suum.

¶ Feria quarta ℣. Ipse invocábit me. ℟. Pater meus es tu.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 2.

IN illo témpore : Erant Joseph et María mater Jesu mirántes super his quæ dicebántur de illo. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2. in cap. 2. Lucæ post medium.)

VIDES úberem in omnes grátiam Dómini generatióne diffúsam, et prophetíam incrédulis negátam esse, non justis. Ecce et Símeon prophétat in ruínam et resurrectiónem plurimórum venísse Dóminum Jesum Christum, ut justórum iniquorúmque mérita discérnat, et pro nostrórum qualitáte factórum, judex verus et justus aut supplícia decérnat, aut præmia. Et tuam, inquit, ipsíus ánimam pertransíbit gládius.

Responsoria dicantur secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta, ℟. j. Hódie nobis cælórum Rex de Vírgine nasci dignátus est, ut hóminem pérditum ad cæléstia regna revocáret : gaudet exércitus angelórum, * Quia salus ætérna humáno géneri appáruit. ℣. Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. — Quia salus ætérna.

¶ Feria tertia et Feria sexta, ℟. j. Quem vidístis pastóres dícite : annuntiáte nobis in terris quis appáruit. * Natum vídimus, et choros angelórum collaudántes Dóminum. ℣. Dícite quidnam vidístis, et annuntiáte Christi Nativitátem. — Natum vídimus.

¶ Feria quarta ℟. j. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent, * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta, quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie génuit Salvatórem sæculi.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ij.

NEC líttera nec história docet ex hac vita Maríam corporális necis passióne migrásse. Non enim ánima, sed corpus materiáli gládio transverberátur. Et ídeo prudéntiam Maríæ haud ignáram mystérii cæléstis osténdit. Vivum enim verbum Dei, et válidum, et acútius omni gládio acutíssimo, pénetrans usque ad divisiónem ánimæ ac spíritus, ártuum quoque et medullárum, cogitatiónes cordis et secréta scrutátur animórum : quia nuda et apérta sunt ómnia Dei Fílio, quem consciéntiæ secréta non fallunt.

¶ Feria secunda et Feria quinta, ℟. ij. Hódie nobis de cælo pax vera descéndit : * Hódie per totum mundum mellíflui facti sunt cæli. ℣. Hódie illúxit dies redemptiónis novæ, reparatiónis antíquæ, felicitátis ætérnæ.— Hódie per totum mundum.

¶ Feria tertia et Feria sexta, ℟. ij. O magnum mystérium, et admirábile sacraméntum, ut animália vidérent Dóminum natum, * Jacéntem in præsépio ! beáta Virgo, cujus víscera meruérunt portáre Dóminum Christum. ℣. Dómine audívi audítum tuum, et tímui : considerávi ópera tua, et expávi, in médio duórum animálium. — Jacéntem in præsépio : beáta Virgo, cujus víscera.

¶ Feria quarta, ℟. ij. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum : * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte gentes, et adoráte Dóminum. — Qui hódie.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex angelórum. ℟. Amen.

Lectio iij.

PROPHETAVIT itaque Símeon, prophetáverat virgo, prophetáverat copuláta conjúgio : prophetáre débuit étiam vídua : ne qua aut proféssio deésset, aut sexus. Et ideo Anna et stipéndiis viduitátis et móribus talis indúcitur, ut digna plane fuísse credátur quæ Redemptórem ómnium venísse nuntiáret.

¶ Feria secunda et Feria quinta, ℟. iij. Descéndit de cælis Deus verus a Patre génitus : introívit in úterum Vírginis, nobis ut apparéret visíbilis, indútus carne humána a Protoparénte édita, et exívit per clausam portam Deus et homo, * Lux et vita, cónditor mundi. ℣. Tamquam sponsus Dóminus procédens de thálamo suo. — Lux et vita. Glória. Lux et vita.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. iij. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia quem cæli cápere non póterant. Glória. Quia quem cæli cápere non póterant.

¶ Feria quarta, ℟. iij. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : cujus glóriam vídimus, quasi Unigéniti a Patre, * Plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. — Plenum grátiæ et veritátis. Glória. Plenum grátiæ et veritátis.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Puer natus est nobis. ℟. Et fílius datus est nobis.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Quem vidístis pastóres dícite : annuntiáte nobis in terris quis appáruit. Natum vídimus, et choros angelórum collaudántes Dóminum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

¶ Prædicta Aña Quem vidístis. dicatur etiam ad Primam.

Capitulum. Hebr. 1.

MULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus.

A SOLIS ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus príncipem
Natum María Vírgine.

BEATUS Auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

CASTÆ paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter puéllæ bájulat
Secréta quæ non nóverat.

DOMUS pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum
Verbo concépit Fílium.

ENIXA est puérpera
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Joánnes sénserat.

FŒNO jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit,
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

GAUDET chorus cæléstium,
Et ángeli canunt Deo :
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Ad Benedictus Aña. Nésciens Mater Virgo virum péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat, úbere de cælo pleno.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem.

Memoria de S. Stephano:

Aña. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris Dei.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne:

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimónium ejus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per.

Memoria de SS. Innocentibus:

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, confféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

Deinde fiat Memoria de Dominica :

Aña. Dum médium siléntium tenérent ómnia, et nox in suo cursu médium iter perágeret, omnípotens sermo tuus Dómine a regálibus sédibus venit, allelúia.

℣. Notum fecit Dóminus. ℟. Salutáre suum.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómine diléctí Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 2.

IN illo témpore : Erant Joseph et María mater Jesu mirántes super his, quæ dicebántur de illo. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Dominica infra Octavam Nativitatis Domini, pag. 221. et pag. 222.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in ij. Vesperis Nativitatis Domini, pag. 214.

Capitulum, Hymnus et quæ sequuntur erunt de j. Vesperis S. Silvestri, ut die xxxj. Decembris notatum est.

Memoria fiat de Octavis Nativitatis, S. Stephani, S. Joannis et SS. Innocentium, ut eadem die xxxj. Decembris in j. Vesperis notatum est.

Ultimo fiat Memoria de Dominica infra Octavam Nativitatis Domini :

Aña. Erant Joseph et María mater Jesu mirántes super his, quæ dicebántur de illo.

℣. Verbum caro factum est. ℟. Et habitávit in nobis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, dírige actus nostros in beneplácito tuo; ut in nómine diléctí Fílii tui mereámur bonis opéribus abundáre : Qui tecum vivit.

DIE INFRA OCT. NATIVIT.

SI SABBATUM FUERIT.

Si crastinum S. Thomæ Episcopi et Martyris Sabbatum fuerit, hoc modo fiat Officium :

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christus natus est nobis. et Hymnus Christe Redémptor ómnium., ut in Nativitate Domini, pag. 201.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu : ego hódie génui te. Psalmus Quare fremuérunt gentes. cum octo ceteris ut in Nativitate Domini, pag. 201. et sequentibus.

℣. Ipse invocábit me. ℟. Pater meus es tu.

Omissa Homilia in Evangelium Erant Joseph et María., dicantur tres Lectiones sequentes :

Benedictio. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 7.

OCCASIONE autem accépta, peccátum per mandátum operátum est in me omnem concupiscéntiam. Sine lege enim peccátum mórtuum erat. Ego autem vivébam sine lege aliquándo. Sed cum venísset mandátum, peccátum revíxit. Ego autem mórtuus sum : et invéntum est mihi mandátum, quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem. Nam peccátum, occasióne accépta per mandátum, sedúxit me, et per illud occídit.

℟. j. Beáta Dei Génitrix María, cujus víscera intácta pérmanent, * Hódie génuit Salvatórem sæculi. ℣. Beáta quæ crédidit : quóniam perfécta sunt ómnia, quæ dicta sunt ei a Dómino. — Hódie génuit Salvatórem sæculi.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio ij.

ITAQUE lex quidem sancta, et mandátum sanctum, et justum et bonum. Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit. Sed peccátum, ut appáreat peccátum, per bonum operátum est mihi mortem : ut fiat supra modum peccans peccátum per mandátum. Scimus enim quia lex spirituális est : ego autem carnális sum venúmdatus sub peccáto. Quod enim óperor, non intélligo : non enim quod volo bonum, hoc ago : sed quod odi malum, illud fácio.

℟. ij. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium : et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum, * Qui hódie pro salúte mundi de Vírgine nasci dignátus est. ℣. Dies sanctificátus illúxit nobis : veníte gentes, et adoráte Dóminum. — Qui hódie.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex angelórum. ℟. Amen.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 9. de Nativit. Domini.)

Lectio iij.

EXCEDIT quidem, dilectíssimi, multúmque superéminet humáni elóquii facultátem divíni óperis magnitúdo : et inde óritur difficúltas fandi, unde adest rátio non tacéndi. Quia in Christo Jesu Fílio Dei, non solum ad divínam esséntiam, sed étiam ad humánam spectat natúram quod dictum est per Prophétam : Generatiónem ejus quis enarrábit? Utrámque enim substántiam in unam convenísse persónam, nisi fides credat, sermo non éxplicat.

℟. iij. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : cujus glóriam vídimus, quasi Unigéniti a Patre, * Plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. — Plenum grátiæ et veritátis. Glória. Plenum grátiæ et veritátis.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Puer natus est nobis. ℟. Et fílius datus est nobis.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Quem vidístis pastóres dícite : annuntiáte nobis in terris quis appáruit. Natum vídimus, et choros angelórum collaudántes Dóminum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

¶ Prædicta Aña Quem vidístis. dicatur etiam ad Primam.

Capitulum Multifáriam., Hymnus A solis ortus cárdine., ℣. Benedíctus qui venit., ad Benedictus Aña Nésciens Mater., Oratio Concéde, quæsumus omnípotens Deus, ut nos Unigéniti tui., pag. 224. et pag. 225.

Memoria de Octavis S. Stephani, S. Joannis et SS. Innocentium, ut pag. 225. notatum est.

Memoria vero de Dominica reservetur in crastinum, et fiat in Laudibus S. Silvestri post Memorias de Sanctis.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 2.

In illo témpore : Pastóres loquebántur ad ínvicem : Transeámus usque Béthlehem, et videámus hoc verbum quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Dominica infra Octavam Nativitatis Domini, pag. 221. et pag. 222.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in ij. Vesperis Nativitatis Domini, pag. 214.

Capitulum, Hymnus et quæ sequuntur erunt de j. Vesperis S. Silvestri, ut die xxxj. Decembris notatum est.

Memoria fiat de Octavis Nativitatis, S. Stephani, S. Joannis et SS. Innocentium, ut in eisdem j. Vesperis S. Silvestri.

Memoria vero de Dominica reservetur in crastinum, et fiat in j. Vesperis Circumcisionis post Memorias de Sanctis.

IN CIRCUMCISIONE DOMINI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine largítus est nobis suam Deitátem. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Hebr. 1.

Multifariam, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

℟. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : cujus glóriam vídimus, quasi Unigéniti a Patre, * Plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. — Plenum grátiæ et veritátis. Glória. Plenum grátiæ et veritátis.

Hymnus.

Veni Redémptor géntium,
Osténde partum Vírginis :
Mirétur omne sæculum :
Talis decet partus Deum.

Non ex viríli sémine,
Sed mystico spirámine
Verbum Dei factum caro
Fructúsque ventris flóruit.

Alvus tuméscit Virginis,
Claustra pudóris pérmanent,
Vexílla virtútum micant,
Versátur in templo Deus.

Procedens de thálamo suo,
Pudóris aula régia,
Géminæ gigas substántiæ
Alacris ut currat viam.

Egressus ejus a Patre,
Regréssus ejus ad Patrem :
Excúrsus usque ad ínferos,
Recúrsus ad sedem Dei.

Æqualis ætérno Patri,
Carnis trophæo accíngere :
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Præsepe jam fulget tuum,
Luménque nox spirat novum,
Quod nulla nox intérpolet,
Fidéque jugi lúceat.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Ad Magnificat Aña. Qui de terra est de terra lóquitur, qui de cælo venit super omnes est : et quod vidit et audívit hoc testátur, et testimónium ejus nemo áccipit : qui autem accéperit ejus testimónium signávit quia Deus verax est.

Oratio.

Deus, qui nobis nati Salvatóris diem celebráre concédis octávum : fac nos, quæsumus, ejus perpétua Divinitáte muníri, cujus sumus carnáli commércio reparáti : Qui tecum vivit.

Memoria de S. Silvestro :

Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Silvéstri, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit, et introívit : beátus homo cui cæli patébant.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. A bimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

¶ Si Circumcisio primas Vesperas in Dominica habuerit, fiat in eis Memoria de Dominica infra Octavam Nativitatis Domini per Añam Erant Joseph et Maria., ℣. Verbum caro factum est. et Orationem Omnípotens sempitérne Deus dírige actus nostros., pag. 226.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christus natus est nobis : * Veníte adorémus.

Hymnus.

CHRISTE, Redémptor ómnium,
Ex Patre Patris Unice,
Solus ante principium
Natus ineffabíliter.

TU lumen, tu splendor Patris,
Tu spes perénnis ómnium,
Inténde quas fundunt preces
Tui per orbem fámuli.

MEMENTO, salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.

SIC præsens testátur dies,
Currens per anni círculum,
Quod solus a sede Patris
Mundi salus advéneris.

HUNC cælum, terra, hunc mare,
Hunc omne quod in eis est,
Auctórem advéntus tui
Laudans exsúltat cántico.

Nos quoque, qui sancto tuo
Redémpti sánguine sumus,
Ob diem natális tui
Hymnum novum concínimus.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ☩ et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ☩ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. In sole pósuit tabernáculum suum : et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Præoccupémus fáciem Dómini, et in psalmis jubilémus ei.

℣. Glória Patri..., Sicut erat... Et in psalmis jubilémus ei.

Præoccupémus fáciem Dómini, et in psalmis jubilémus ei.

Hymnus Nocte surgéntes., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 4-9.

Incipit liber Génesis.

Lectio j. Cap. 1.

In princípio creávit Deus cælum, et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abyssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem : factúmque est véspere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmaméntum in médio aquárum : et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cælum : et factum est véspere et mane, dies secúndus.

℟. j. In princípio fecit Deus cælum, et terram : et creávit in ea hóminem * Ad imáginem, et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. — Ad imáginem et similitúdinem suam.

Lectio ij.

Dixit vero Deus : Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum : et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram, congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait : Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius.

℟. ij. In princípio Deus creávit cælum, et terram : et Spíritus Dómini ferebátur super aquas : et vidit Deus cuncta quæ fécerat : * Et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. — Et erant valde bona.

Lectio iij.

Dixit autem Deus : Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora, et dies et annos : ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna : luminárc majus, ut præésset diéi : et luminárc minus, ut præésset nocti : et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi

ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

℟. iij. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum : complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : * Et requiévit Ab omni ópere quod patrárat. ℣. Vidit Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. — Et requiévit. Glória. Ab omni ópere quod patrárat.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 10-13.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio iv. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater : eis, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo et Patri Dómini nostri Jesu Christi semper pro vobis orántes : audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propter spem, quæ repósita est vobis in cælis : quam audístis in verbo veritátis Evangélii : quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audístis, et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. iv. Formávit ígitur Dóminus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo * In ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum, et terram, et creávit in ea hóminem. — In ánimam vivéntem.

Lectio v.

IDEO et nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli : ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes : in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei : in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus in omni patiéntia, et longanimitáte cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. v. Tulit ergo Dóminus hóminem, et pósuit eum in Paradíso voluptátis, * Ut operarétur, et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus Paradísum voluptátis a princípio : in quo pósuit hóminem quem formáverat. — Ut operarétur et custodíret illum.

Lectio vj.

QUI erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum : qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ : quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis, et in terra,

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spiritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ☩ in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et compléctimini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Suscépimus Deus misericórdiam tuam, in médio templi tui.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ☩ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Homo natus est in ea : et ipse fundávit eam Altíssimus.

℣. Notum fecit Dóminus.
℟. Salutáre suum.

Sermo sancti Leónis Papæ.
(Serm. 7. de Nativit. Domini.)

Lectio iv.

FESTIVITATIS hodiérnæ, dilectíssimi, verus venerátor est, et pius cultor, qui nec de incarnatióne Dómini áliquid falsum, nec de Deitáte áliquid sentit indígnum. Paris enim perículi malum est, si illi aut natúræ nostræ véritas, aut patérnæ glóriæ negátur æquálitas. Cum ergo ad intelligéndum sacraméntum Nativitátis Christi, qua de Matre Vírgine est ortus, accédimus, abigátur procul terrenárum calígo ratiónum, et ab illuminátæ fídei óculo mundánæ sapiéntiæ fumus abscédat.

℟. iv. Nésciens Mater Virgo virum, péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : * Ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. — Ipsum Regem angelórum.

Lectio v.

DIVINA est enim auctóritas, cui crédimus : divína est doctrína, quam séquimur. Quóniam sive legis testificatióni, sive oráculis Prophetárum, sive evangélicæ tubæ interiórem admoveámus audítum; verum est quod beátus

Joánnes plenus Spíritu sancto intónuit : In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Et simíliter verum est quod idem prædicátor adjécit : Verbum caro factum est, et habitávit in nobis.

℟. v. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia quem cæli.

Lectio vj.

In utráque ergo natúra idem est Dei Fílius, nostra suscípiens, et própria non amíttens : in hómine hóminem rénovans, in se incommutábilis persevérans. Déitas enim, quæ illi cum Patre commúnis est, nullum detriméntum omnipoténtiæ súbiit, nec Dei formam servi forma violávit: quia summa et sempitérna esséntia, quæ se ad humáni géneris inclinávit salútem, nos quidem in suam glóriam tránstulit; sed quod erat esse non déstitit.

℟. vj. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte suscépit : quæ Speciósum forma præ fíliis hóminum castis concépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum verbo concépit fílium. — Et benedícta in ætérnum. Glória. Deum nobis prótulit et hóminem.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Exsultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam venit.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * lætántur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. In princípio et ante sæcula Deus erat Verbum : et ipse natus est nobis Salvátor mundi.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ☩ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ☩ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Ante lucíferum génitus et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie nasci dignátus est.

℣. Ipse invocábit me. ℟. Pater meus es tu.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore : Postquam consummáti sunt dies octo ut circumciderétur Puer : vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

(Lib. 2. in c. 2. Lucæ post med.)

CIRCUMCIDITUR ítaque Puer. Quis est iste Puer, nisi ille, de quo dictum est : Puer natus est nobis, et fílius datus est nobis? Factus est enim sub lege, ut eos, qui sub lege essent, lucrifáceret. Sístitur autem in Jerúsalem. Circumcísus enim vítiis, Domínico dignus judicátur obtútu : quia óculi Dómini super justos. Vides omnem legis véteris sériem fuisse typum futúri : nam et circumcísio purgatiónem signíficat delictórum.

℟. vij. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia! Stábulo pónitur, qui cóntinet mundum : * Jacet in præsépio, et in núbibus tonat. ℣. Qui cælum terrámque regit in sæcula solus. — Jacet in præsépio.

Lectio viij.

SED quóniam prona quadam cupiditáte peccándi, humánæ carnis et mentis fragílitas inextricabílibus vítiis implicátur, eo per octávum circumcisiónis diem culpæ totíus futúra purgátio, resurrectiónis præfigurabátur ætáte. Hoc est enim illud : Quia omne masculínum adapériens vulvam sanctum Dómino vocábitur. Verbis enim legis promittebátur Vírginis partus. Et vere sanctus, quia immaculátus.

℟. viij. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum : quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Et de meis viscéribus.

Lectio ix.

DENIQUE ipsum esse, qui lege signétur, in eúmdem modum ab Angelo repetíta verba declárant : Quod nascétur, inquit, Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Solus enim per ómnia ex natis de fémina sanctus Dóminus Jesus : qui terrénæ contágia corruptélæ immaculáti partus novitáte non sénserit, et cælésti majestáte depúlerit. Nam si lítteram sequámur, quómodo sanctus omnis másculus, cum multos sceleratíssimos fuísse non láteat?

℟. ix. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : cujus glóriam vídimus, quasi Unigéniti a Patre * Plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. — Plenum grátiæ et veritátis. Glória. Plenum grátiæ et veritátis.

Ante Laudes ℣. Puer natus est nobis. ℟. Et fílius datus est nobis.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine largítus est nobis suam Deitátem. Psalmus Dóminus regnávit, cum ceteris, pag. 17.

2. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus, descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus Deus noster.

3. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

4. Germinávit radix Jesse : orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus Deus noster.

5. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit, dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capitulum. Hebr. 1.

MULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime, diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus.

A SOLIS ortus cárdine
Ad usque terræ límitem,
Christum canámus príncipem
Natum María Vírgine.

BEATUS Auctor sæculi
Servíle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

CASTÆ paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia :
Venter puéllæ bájulat
Secréta, quæ non nóverat.

DOMUS pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei :
Intácta nésciens virum
Verbo concépit fílium.

ENIXA est puérpera
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Joánnes sénserat.

FŒNO jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit,
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.

GAUDET chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo :
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Ad Benedictus Aña. Mirábile mystérium declarátur hódie : innovántur natúræ, Deus homo factus est : id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit, non commistiónem passus, neque divisiónem.

Oratio.

DEUS, qui nobis nati Salvatóris diem celebráre concédis octávum : fac nos, quæsumus, ejus perpétua Divinitáte muníri, cujus sumus carnáli commércio reparáti : Qui tecum vivit.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris Dei.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Capitulum Multifáriam., ut in Laudibus.

℟. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória. Verbum.

℣. Notum fecit Dóminus. ℟. Salutáre suum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Tit. 3.

APPARUIT benígnitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justítiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

℟. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum fecit. ℣. Salutáre suum. Allelúia. Glória. Notum fecit.

℣. Ipse invocábit me. ℟. Pater meus es tu.

AD NONAM.

Capitulum. Tit. 2.

APPARUIT grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem, et sæculária desidéria : sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. Ipse invocábit me, * Allelúia, allelúia. Ipse invocábit me. ℣. Pater meus es tu. Allelúia. Glória. Ipse invocábit me.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine largítus est nobis suam Deitátem. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Multifáriam., Hymnus Veni Redémptor géntium., et ℣. Tamquam sponsus., ut in j. Vesperis, pag. 228. et pag. 229.

Ad Magnificat Aña. Magnum hereditátis mystérium : templum Dei factus est úterus nésciens virum : non est pollútus ex ea carnem assúmens : omnes gentes vénient dicéntes : Glória tibi Dómine.

Oratio.

DEUS, qui nobis nati Salvatóris diem celebráre concédis octávum : fac nos, quæsumus, ejus perpétua Divinitáte muníri, cujus sumus carnáli commércio reparáti : Qui tecum vivit.

Memoria de Octava die S. Stephani Protomartyris :

Aña. Tu principátum tenes in choro Mártyrum símilis ángelo : qui pro te lapidántibus Deum deprecátus es, beáte Stéphane intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. A bimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, confléssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ, SI DOMINICA FUERIT.

Si hæc Vig. in Dom. evenerit, Invitatorium et Hymnus Matutini, Psalmi, Añæ et ℣℣. trium Nocturn. ut in Circumcisione; cetera ut infra.

IN I. NOCTURNO.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 11.

Dico ergo : Numquid Deus répulit pópulum suum? Absit. Nam et ego Israelíta sum ex sémine Abraham, de tribu Bénjamin : non répulit Deus plebem suam, quam præscívit. An nescítis in Elía quid dicit Scriptúra : quemádmodum interpéllat Deum advérsum Israël? Dómine, prophétas tuos occidérunt, altária tua suffodérunt : et ego relíctus sum solus, et quærunt ánimam meam.

℟. j. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. * Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil. ℣. Quod factum est, in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum. — Omnia.

Lectio ij.

Sed quid dicit illi divínum respónsum? Relíqui mihi septem míllia virórum, qui non curvavérunt génua ante Baal. Sic ergo et in hoc témpore reliquiae secúndum electiónem grátiæ salvæ factæ sunt. Si autem grátia, jam non ex opéribus : alióquin grátia jam non est grátia. Quid ergo? quod quærébat Israel, hoc non est consecútus : eléctio autem consecúta est.

℟. ij. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini : Deus Dóminus, * Et illúxit nobis. ℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. — Et illúxit nobis.

Lectio iij.

CETERI vero excæcáti sunt : sicut scriptum est : Dedit illis Deus spíritum compunctiónis : óculos ut non vídeant, et aures ut non áudiant, usque in hodiérnum diem. Et David dicit : Fiat mensa eórum in láqueum, et in captiónem, et in scándalum, et in retributiónem illis. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : et dorsum eórum semper incúrva. Dico ergo : Numquid sic offendérunt ut cáderent? Absit. Sed illórum delícto, salus est géntibus ut illos æmuléntur.

℟. iij. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi : ecce de quo dicébam vobis : * Qui post me venit ante me factus est : Cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere. ℣. Hoc est testimónium, quod perhíbuit Joánnes dicens. — Qui post me venit. Glória. Cujus non sum dignus.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

(Serm. 13. de Tempore.)

Lectio iv.

DOMINUS noster Jesus Christus, fratres caríssimi, qui in ætérnum est cunctórum Creátor, hódie de matre nascéndo factus est nobis Salvátor. Natus est nobis hódie in témpore per voluntátem, ut nos perdúcat ad Patris æternitátem. Factus est Deus homo, ut homo fíeret Deus : ut panem angelórum manducáret homo, Dóminus angelórum hódie factus est homo.

℟. iv. Nésciens Mater Virgo virum péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : * Ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. — Ipsum Regem angelórum.

Lectio v.

HODIE impléta est prophetía illa, quæ dicit : Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. Factus est ígitur qui fécerat, ut invenirétur qui períerat. Sic enim in Psalmis homo confitétur : Priúsquam humiliárer, ego peccávi. Peccávit homo, et factus est reus : natus est homo Deus, ut liberarétur reus. Homo ígitur cécidit, sed Deus descéndit.

℟. v. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia quem cæli.

Lectio vj.

CECIDIT homo miserabíliter, descéndit Deus misericórditer. Cécidit homo per supérbiam, descéndit Deus cum grátia. O mirácula, o prodígia, fratres mei! Natúræ jura mutántur in hómine. Deus náscitur, virgo sine viro gravidátur, viri nésciam sermo Dei marítat : simul facta est mater et virgo : mater facta, sed incorrúpta; virgo habens fílium, nésciens virum.

℟. vj. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte suscépit : quæ Speciósum forma præ fíliis hóminum castis concépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum, verbo concépit fílium. — Et benedícta in ætérnum. Glória. Deum nobis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo témpore : Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(L. 1. Comm. in cap. 2. Matth.)

Ex hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed et Sacerdótes et Scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui consúrgens accépit Púerum et Matrem ejus. Non dixit, Accépit fílium suum et uxórem suam : sed, Púerum et Matrem ejus, quasi nutrítius, non marítus.

℟. vij. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia ! Stábulo pónitur qui cóntinet mundum : * Jacet in præsépio, et in núbibus tonat. ℣. Qui cælum terrámque regit in sæcula solus.— Jacet in præsépio.

Lectio viij.

Audiens autem quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre, propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, a quo in Passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. viij. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum : quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Et de meis viscéribus.

Lectio ix.

Quoniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, nunquam díceret, Quod dictum est per Prophétas, sed simplíciter : Quod dictum est per Prophétam. Nunc autem pluráliter Prophétas vocans, osténdit se non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus Sanctus interpretátur. Sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat.

℟. ix. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : cujus glóriam vídimus, quasi Unigéniti a Patre * Plenum grátiæ et veritátis. ℣. In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. — Plenum grátiæ et veritátis. Glória. Plenum grátiæ et veritátis.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Puer natus est nobis. ℟. Et fílius datus est nobis.

AD LAUDES
ANTIPHONÆ.

1. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens de Vírgine nasci dignátus est: et procédens homo sine sémine largítus est nobis suam Deitátem. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ: sicut plúvia in vellus, descendísti, ut salvum fáceres genus humánum: te laudámus Deus noster.

3. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem: Dei Génitrix intercéde pro nobis.

4. Germinávit radix Jesse: orta est stella ex Jacob: Virgo péperit Salvatórem: te laudámus Deus noster.

5. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit dicens: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capitulum. Hebr. 1.

MULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis: novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

Hymnus.

A SOLIS ortus cárdine
Ad usque terræ límitem
Christum canámus príncipem
Natum María Vírgine.

BEATUS Auctor sæculi
Servíle corpus índuit:
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

CASTÆ paréntis víscera
Cæléstis intrat grátia:
Venter puéllæ bájulat
Secréta quæ non nóverat.

DOMUS pudíci péctoris
Templum repénte fit Dei:
Intácta nésciens virum
Verbo concépit Fílium.

ENIXA est puérpera
Quem Gábriel prædíxerat,
Quem matris alvo géstiens
Clausus Joánnes sénserat.

FŒNO jacére pértulit,
Præsépe non abhórruit,
Parvóque lacte pastus est
Per quem nec ales ésurit.

GAUDET chorus cæléstium,
Et ángeli canunt Deo:
Palámque fit pastóribus
Pastor, creátor ómnium.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus et illúxit nobis.

Ad Benedictus Aña. Revértere in terram Juda: mórtui sunt enim qui quærébant ánimam Púeri. Oratio.

CORDA nostra, quæsumus Dómine, ventúræ festivitátis splendor illústret: quo mundi hujus ténebris carére valeámus, et perveniámus ad pátriam claritátis ætérnæ. Per.

Non fit Memoria B. Mariæ V.

AD PRETIOSA.
Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 2.

IN illo témpore: Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto dicens: Surge et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

Aña. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Aña. Quando natus es ineffabíliter ex Vírgine, tunc implétæ sunt Scriptúræ : sicut plúvia in vellus, descendísti, ut salvum fáceres genus humánum : te laudámus Deus noster.

Capitulum. Hebr. 1.

MULTIFARIAM, multísque modis olim Deus loquens pátribus in prophétis : novíssime diébus istis locútus est nobis in Fílio, quem constítuit herédem universórum, per quem fecit et sæcula.

℟. Verbum caro factum est, * Allelúia, allelúia. Verbum. ℣. Et habitávit in nobis. Allelúia. Glória. Verbum.

℣. Notum fecit Dóminus. ℟. Salutáre suum. Oratio.

CORDA nostra, quæsumus Dómine, ventúræ festivitátis splendor illústret : quo mundi hujus ténebris carére valeámus, et perveniámus ad pátriam claritátis ætérnæ. Per.

¶ Prædicta Oratio dicatur etiam ad Sextam, Nonam et Vesperas.

AD SEXTAM.

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Capitulum. Tit. 3.

APPARUIT benígnitas, et humánitas Salvatóris nostri Dei : non ex opéribus justitiæ, quæ fécimus nos, sed secúndum suam misericórdiam salvos nos fecit.

℟. Notum fecit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Notum fecit Dóminus. ℣. Salutáre suum. Allelúia. Glória. Notum fecit Dóminus.

℣. Ipse invocábit me. ℟. Pater meus es tu.

AD NONAM.

Aña. Ecce María génuit nobis Salvatórem, quem Joánnes videns exclamávit dicens : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, allelúia.

Capitulum. Tit. 2.

APPARUIT grátia Dei Salvatóris nostri ómnibus homínibus, erúdiens nos, ut abnegántes impietátem et sæculária desidéria : sóbrie, et juste, et pie vivámus in hoc sæculo.

℟. Ipse invocábit me, * Allelúia, allelúia. Ipse invocábit me. ℣. Pater meus es tu. Allelúia. Glória. Ipse invocábit me.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

IN VIGILIA EPIPHANIÆ,
SI DOMINICA NON FUERIT.

Si hac die Dominica non fuerit, ita fiat Officium :

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christus natus est nobis. et Hymnus Christe Redémptor ómnium., ut in Circumcisione, pag. 230.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Psalmus Quare fremuérunt gentes. cum octo ceteris ut in Circumcisione, pag. 230. et sequentibus.

℣. Notum fecit Dóminus. ℟. Salutáre suum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 2.

In illo témpore : Defúncto Heróde, ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

(L. 1. Comm. in cap. 2. Matth.)

Ex hoc loco intellígimus non solum Heródem, sed et Sacerdótes et Scribas eódem témpore necem Dómini fuísse meditátos. Qui consúrgens accépit Púerum et Matrem ejus. Non dixit, Accépit fílium suum et uxórem suam : sed, Púerum et Matrem ejus : quasi nutrítius, non marítus.

℟. j. Confirmátum est cor Vírginis, in quo divína mystéria Angelo nuntiánte suscépit: quæ Speciósum forma præ fíliis hóminum castis concépit viscéribus : * Et benedícta in ætérnum, Deum nobis prótulit et hóminem. ℣. Domus pudíci péctoris templum repénte fit Dei : intácta nésciens virum verbo concépit fílium. — Et benedícta in ætérnum.

Lectio ij.

Audiens autem quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire. Multi labúntur erróre, propter ignorántiam históriæ, putántes eúmdem esse Heródem, a quo in Passióne sua Dóminus irridétur, et qui nunc mórtuus esse referátur. Ergo Heródes ille, qui cum Piláto póstea amicítias fecit, hujus Heródis fílius est, frater Archelái.

℟. ij. O Regem cæli, cui tália famulántur obséquia! Stábulo pónitur qui cóntinet mundum : * Jacet in præsépio, et in núbibus tonat. ℣. Qui cælum terrámque regit in sæcula solus. — Jacet in præsépio.

Lectio iij.

Quoniam Nazaræus vocábitur. Si fixum de Scriptúris posuísset exémplum, nunquam díceret, Quod dictum est per Prophétas, sed simplíciter : Quod dictum est per Prophétam. Nunc autem pluráliter Prophétas vocans osténdit se, non verba de Scriptúris sumpsísse, sed sensum. Nazaræus Sanctus interpretátur. Sanctum autem Dóminum futúrum omnis Scriptúra commémorat.

℟. iij. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum : quia cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Et de meis viscéribus. Glória. Et de meis viscéribus.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Puer natus est nobis. ℟. Et filius datus est nobis.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni animátum corpus sumens de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine, largítus est nobis suam Deitátem. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Multifáriam., Hymnus A solis ortus cárdine., ℣. Benedíctus qui venit., ad Benedictus Aña Revértere. et Oratio Corda nostra., ut pag. 243.

Non fit Memoria B. Mariæ V.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña O admirábile commércium., ut in Laudibus.

Capitulum Regi sæculórum immortáli., ℟. Jesu Christe. cum ℣. Qui natus es de Vírgine María., Preces et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. et ℣℣. ut pag. 244. Oratio Corda nostra., ibidem.

IN EPIPHANIA DOMINI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ante lucíferum génitus et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Isaiæ 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem : quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

℟. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit.— Hic est. Glória. Hic est.

Hymnus.

HOSTIS Heródes ímpie
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália
Qui regna dat cæléstia.

IBANT Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prævíam :
Lumen requírunt lúmine,
Deum faténtur múnere.

LAVACRA puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

NOVUM genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Gloria tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Hæc Stropha Glória tibi Dómine, qui apparuísti. dicatur in fine omnium Hymnorum ejusdem metri, etiam de Sanctis per Octavam Epiphaniæ, nisi aliter notetur.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat Aña. Magi vidéntes stellam dixérunt ad ínvicem : Hoc signum magni Regis est : eámus, et inquirámus eum, et offerámus ei múnera, aurum, thus et myrrham, allelúia.

Oratio.

Corda nostra, quæsumus Dómine, ventúræ festivitátis splendor illústret : quo mundi hujus ténebris carére valeámus, et perveniámus ad pátriam claritátis ætérnæ. Per.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Lux de luce apparuísti Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Omnes de Saba vénient, allelúia : aurum et thus deferéntes, allelúia, allelúia.

¶ Prædictæ Antiphonæ dicantur quotidie in Completorio usque ad diem Octavam Epiphaniæ inclusive, etiam in festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

AD MATUTINUM.

Non dicatur Invitatorium, neque Hymnus, sed statim post Dómine lábia mea apéries. et Deus in adjutórium. incipiatur

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 28.

Afferte Dómino filii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem, ✝ afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, ✝ Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : ✝ vox Dómini concutiéntis desértum : * et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, ✝ et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Aña. Afférte Dómino filii Dei : adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eorum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ✝ quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúia, civitátem Dei, allelúia.

Psalmus 46.

OMNES gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter.

℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum, et Saba dona addúcent.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 55.

OMNES sitiéntes veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite : veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac. Quare appénditis argéntum non in pánibus, et labórem vestrum non in saturitáte? Audíte audiéntes me, et comédite bonum, et delectábitur in crassitúdine ánima vestra. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. j. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli: et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spí-

ritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic est.

Lectio ij.

INCLINATE aurem vestram, et veníte ad me : audíte, et vivet ánima vestra, et fériam vobíscum pactum sempitérnum, misericórdias David fidéles. Ecce testem pópulis dedi eum, ducem ac præceptórem géntibus. Ecce gentem, quam nesciébas, vocábis : et gentes, quæ te non cognovérunt, ad te current propter Dóminum Deum tuum, et sanctum Israel, quia glorificávit te. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. ij. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est.

Lectio iij.

QUÆRITE Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Derelínquat ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Deum nostrum : quóniam multus est ad ignoscéndum. Non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes vestræ, neque viæ vestræ, viæ meæ, dicit Dóminus. Quia sicut exaltántur cæli a terra, sic exaltátæ sunt viæ meæ a viis vestris, et cogitatiónes meæ a cogitatiónibus vestris. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. iij. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum, et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória. Reges Arabum.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, ✝ psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei :* terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, ✝ in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, ✝ óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus:* igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, ✝ posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Aña. Omnis terra adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ✠ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthiopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ✠ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ✠ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : ✠ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent Regi Dómino.

Psalmus 85.

INCLINA Dómine aurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, ☩ vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, ☩ et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et miserére mei, ☩ da impérium tuum púero tuo : * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ☩ ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Aña. Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine.

℣. Omnes de Saba vénient.
℟. Aurum et thus deferéntes.

Sermo sancti Leónis Papæ.
(Serm. 2. de Epiphania.)
Lectio iv.

GAUDETE in Dómino, dilectíssimi, íterum dico, gaudéte : quóniam brevi intervállo témporis post solemnitátem Nativitátis Christi, festívitas Declaratiónis ejus illúxit : et quem in illo die Virgo péperit, in hoc mundus agnóvit. Verbum enim caro factum sic susceptiónis nostræ temperávit exórdia : ut natus Jesus, et credéntibus maniféstus, et persequéntibus esset occúltus. Magos ad eum adorándum prævia stella perdúxit : ut a solis ortu usque ad occásum veri Regis generátio coruscáret, cum rerum fidem et regna Oriéntis per Magos díscerent, et Románum impérium non latéret.

℟. iv. Illumináre, illumináre Jerúsalem : quia venit lux tua,

* Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória Dómini.

Lectio v.

Nam et sævítia Heródis volens primórdia suspécti sibi Regis exstínguere, huic dispensatióni nésciens serviébat : ut dum atróci inténtus facínori, ignótum sibi púerum indiscréta infántium cæde perséquitur, annuntiátum cælitus Dominatóris ortum insígnior ubíque fama loquerétur. Agnoscámus ergo, dilectíssimi, in Magis adoratóribus Christi, vocatiónis nostræ fideíque primítias : et exsultántibus ánimis beátæ spei inítia celebrémus.

℟. v. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, * Et laudem Dómino annuntiántes. ℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : reges Arabum, et Saba dona addúcent. — Et laudem Dómino annuntiántes.

Lectio vj.

Exinde enim in ætérnam hereditátem cœpimus introíre : exínde nobis Christum loquéntia Scripturárum arcána patuérunt; et véritas, quam Judæórum obcæcátio non récipit, ómnibus natiónibus lumen suum invéxit. Honorétur ítaque a nobis sacratíssimus dies, in quo salútis nostræ Auctor appáruit : et quem Magi infántem veneráti sunt in cunábulis, nos omnipoténtem adorémus in cælis. Ac sicut illi de thesáuris suis mysticas Dómino múnerum spécies obtulérunt, ita et nos de córdibus nostris quæ Deo sunt digna promámus.

℟. vj. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus, * Et vénimus adoráre Dóminum? ℣. Vidimus stellam ejus in Oriénte. — Et vénimus. Glória. Et vénimus.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 94.

Venite, exsultémus Dómino : * jubilémus Deo salutári nostro :

Præoccupémus fáciem ejus in confessióne : * et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus : * et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ : * et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud : * et siccam manus ejus formavérunt.

Veníte adorémus, et procidámus : et plorémus ante Dóminum, qui fecit nos. * Quia ipse est Dóminus Deus noster :

Et nos pópulus páscuæ ejus, et oves manus ejus. * Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra;

Sicut in irritatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ✝ ubi tentavérunt me patres vestri, * probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi : Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas : ✝ ut jurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.

Aña. Veníte adorémus eum : quia ipse est Dóminus Deus noster.

¶ Prædicta Aña Veníte adorémus. cum suo Psalmo Veníte exsultémus. hodie tantum dicatur. Infra Octavam, loco Psalmi Veníte exsultémus. dicatur sequens Psalmus Fundaménta.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ♱ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Homo natus est in ea : et ipse fundávit eam Altíssimus.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, ♱ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, ♱ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Adoráte Dóminum, allelúia, in aula sancta ejus, allelúia.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Adoráte Deum, allelúia, omnes Angeli ejus, allelúia.

℣. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

CUM natus esset Jesus in Béthlehem Juda in diébus Heródis regis, ecce Magi ab Oriénte venérunt Jerosólymam, dicéntes : Ubi est qui natus est rex Judæórum? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 10. in Evang.)

SICUT in lectióne evangélica, fratres caríssimi, audístis, cæli Rege nato, rex terræ turbátus est : quia nimírum terréna altitúdo confúnditur, cum celsitúdo cæléstis aperítur. Sed quæréndum nobis est, quidnam sit, quod Redemptóre nato, pastóribus in Judæa Angelus appáruit, atque ad adorándum hunc ab Oriénte Magos non Angelus, sed stella perdúxit. Quia vidélicet Judæis, tamquam ratióne uténtibus, rationále ánimal, id est Angelus, prædicáre débuit : Gentiles vero, quia uti ratióne nesciébant, ad cognoscéndum Dóminum non per vocem, sed per signa perducúntur.

℟. vij. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi Puer erat. Vidéntes autem eam * Gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Gavísi sunt gáudio magno.

Lectio viij.

ET notándum quod Redemptórem nostrum, cum jam perféctæ esset ætátis, eísdem Gentílibus Apóstoli prædicant, eúmque párvulum, et necdum per humáni córporis offícium loquéntem, stella Géntibus denúntiat : quia nimírum ratiónis ordo poscébat, ut et loquéntem jam Dóminum loquéntes nobis prædicatóres innotéscerent, et necdum loquéntem eleménta muta prædicárent. Omnia quippe eleménta Auctórem suum venísse testáta sunt. Ut enim de eis quiddam usu humáno loquar : Deum hunc cæli esse cognovérunt, quia prótinus stellam misérunt.

℟. viij. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum, invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat Puer. — Et apértis thesáuris suis.

Lectio ix.

MARE cognóvit, quia sub plantis ejus se calcábile præbuit. Terra cognóvit, quia eo moriénte contrémuit. Sol cognóvit, quia lucis suæ rádios abscóndit. Saxa et paríetes cognovérunt, quia témpore mortis ejus scissa sunt. Inférnus agnóvit, quia hos quos tenébat mórtuos réddidit. Et tamen hunc, quem Dóminum ómnia insensibília eleménta sensérunt, adhuc infidélium Judæórum corda Deum esse mínime cognóscunt, et durióra saxis scindi ad pœniténdum nolunt.

℟. ix. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria :* In auro osténditur Regis poténtia : in thure Sacerdótem magnum consídera, Et in myrrha Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ Auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In auro. Glória. Et in myrrha Domínicam sepultúram.

Postea sequitur : Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.

℟. Glória tibi Dómine. Cap. 3.

FACTUM est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cælum : et descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum : et vox de cælo facta est : Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui mihi. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, qui fuit Levi, qui fuit Melchi, qui fuit Janne, qui fuit Joseph, qui fuit Mathathíæ, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui fuit Hesli, qui fuit Nagge, qui fuit Mahath, qui fuit Mathathíæ, qui fuit Sémei, qui fuit Joseph, qui fuit Juda, qui fuit Joánna, qui fuit Resa, qui fuit Zoróbabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri, qui fuit Melchi, qui fuit Addi, qui fuit Cosan, qui fuit Elmadam, qui fuit Her, qui fuit Jesu, qui fuit Elíezer, qui fuit Jorim, qui fuit Mathat, qui fuit Levi, qui fuit Símeon, qui fuit Juda, qui fuit Joseph, qui fuit Jona, qui fuit Elíakim, qui fuit Mélea, qui fuit Menna, qui fuit Máthatha, qui fuit Nathan, qui fuit David, qui fuit Jesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon, qui fuit Naásson, qui fuit Amínadab, qui fuit Aram, qui fuit Esron, qui fuit Phares, qui fuit Judæ, qui fuit Jacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abrahæ, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, qui fuit Sarug, qui fuit Rágau, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale,

qui fuit Cáinan, qui fuit Arphaxad, qui fuit Sem, qui fuit Noe, qui fuit Lamech, qui fuit Mathúsale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared, qui fuit Maláleel, qui fuit Cáinan, qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adam, qui fuit Dei. Jesus autem plenus Spíritu sancto regréssus est a Jordáne.

Dicatur Canticum Te Deum.

Ante Laudes ℣. Vidimus stellam ejus in Oriénte. ℟. Et vénimus adoráre eum.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Ante lucíferum génitus et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Venit lumen tuum Jerúsalem, et glória Dómini super te orta est : et ambulábunt gentes in lúmine tuo, allelúia.

3. Apértis thesáuris suis obtulérunt Magi Dómino aurum, thus, et myrrham, allelúia.

4. Mária, et flúmina benedícite Dómino : hymnum dícite fontes Dómino, allelúia.

5. Tria sunt múnera, quæ obtulérunt Magi Dómino, aurum, thus, et myrrham, Fílio Dei, Regi magno, allelúia.

Capitulum. Isaiæ 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

A PATRE Unigénitus
Ad nos venit per Vírginem,
Baptísma cruce cónsecrans,
Cunctos fidéles génerans.

DE cælo celsus pródiit,
Excépit formam hóminis :
Factúram morte rédimens,
Gáudia vitæ lárgiens.

HOC te Redémptor quæsumus :
Illábere propítius,
Clarúmque nostris sénsibus
Lumen præbe fidélibus.

MANE nobíscum Dómine,
Noctem obscúram rémove :
Omne delíctum áblue,
Piam medélam tríbue.

QUEM jam venísse nóvimus,
Redíre item crédimus :
Sub sceptro tuo ínclyto
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adoráte Dóminum. ℟. In aula sancta ejus.

Ad Benedictus Aña. Hódie cæléstì Sponso juncta est Ecclésia, quóniam in Jordáne lavit Christus ejus crímina : currunt cum munéribus Magi ad regáles núptias : et ex aqua facto vino lætántur convívæ, allelúia. Oratio.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce reveláti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui apparuísti hódie.

¶ Et dicatur quotidie usque ad diem Octavam inclusive, etiam in festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

AD TERTIAM.

Capitulum. Isaiæ 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúia, allelúia. Reges Tharsis. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia. Glória. Reges Tharsis.

℣. Omnes de Saba vénient. ℟. Aurum et thus deferéntes.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaiæ 60.

SUPER te Jerúsalem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

℟. Omnes de Saba vénient, * Allelúia, allelúia. Omnes de Saba vénient. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúia. Glória. Omnes de Saba vénient.

℣. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo.

AD NONAM.

Capitulum. Isaiæ 60.

OMNES de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi, * Allelúia, allelúia. Omnis terra. ℣. Psalmum dicat nómini tuo. Allelúia. Glória. Omnis terra.

℣. Adoráte Dóminum. ℟. In aula sancta ejus.

¶ Et sic deinceps usque in crastinum Octavæ diei Epiphaniæ exclusive dicantur quotidie Responsoria Horarum cum duplici Allelúia., etiam in festis Sanctorum.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ✠ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : ✠ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ☩ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini,

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Ante lucíferum génitus et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Capitulum. Isaiæ 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem : quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

HOSTIS Heródes ímpie
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália
Qui regna dat cæléstia.

IBANT Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes præviam :
Lumen requírunt lúmine,
Deum faténtur múnere.

LAVACRA puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

Gloria tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat Aña. Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem adoráre Dóminum : et apértis thesáuris suis, pretiósa múnera obtulérunt : aurum sicut Regi magno, thus sicut Deo vero, myrrham sepultúræ ejus, allelúia. Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

PER OCTAVAM EPIPHANIÆ, QUANDO DE OCTAVA AGITUR.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christus appáruit nobis : * Veníte adorémus.

Hymnus Hostis Heródes ímpie., ut in ij. Vesperis Festi, pag. 258.

IN NOCTURNO.

Psalmi sicut in Festo, excepto Psalmo Veníte exsultémus., qui omitti debet, et loco illius dicendus est Psalmus Fundaménta.

Super Psalmos singulis diebus dicatur una Antiphona, ut suis locis notatum est.

Versiculus ante Lectiones (nisi aliter signetur) et tria Responsoria Festi secundum ordinem Nocturnorum dicantur, ut singulis diebus infra Octavam per extensum posita sunt.

Benedictiones etiam ante Lectiones erunt dicendæ juxta ordinem Nocturnorum. Tres namque primæ (Benedictióne perpétua., Unigénitus Dei Fílius. et Spíritus sancti grátia.) in Feria secunda et in Feria quinta dicentur; tres mediæ (Deus Pater omnípotens., Ad gáudia Paradísi. et Ignem sui amóris.) in Feria tertia et in Feria sexta; tres vero ultimæ (Ille nos benedícat., Divínum auxílium. et Ad societátem cívium supernórum.) in Feria quarta et in Sabbato.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Ante lucíferum génitus et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum. Isaiæ 60.

Surge, illumináre Jerúsalem : quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

A patre Unigénitus
Ad nos venit per Vírginem,
Baptísma cruce cónsecrans,
Cunctos fidéles génerans.

De cælo célsus pródiit,
Excépit formam hóminis :
Factúram morte rédimens,
Gáudia vitæ lárgiens.

Hoc te Redémptor quæsumus :
Illábere propítius,
Clarúmque nostris sénsibus
Lumen præbe fidélibus.

Mane nobíscum Dómine,
Noctem obscúram rémove :
Omne delictum áblue,
Piam medélam tríbue.
Quem jam venisse nóvimus,
Redíre item crédimus :
Sub sceptro tuo ínclyto
Tuum defénde pópulum.
Gloria tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adoráte Dóminum. ℟. In aula sancta ejus.

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est : Hic est Fílius meus diléctus, allelúia. Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

¶ Per Octavam Epiphaniæ fiat quotidie Memoria de B. Maria Virgine in Laudibus et Vesperis, nisi aliter notetur.

Ad Memoriam de B. Maria Virgine in Laudibus Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Ante lucíferum génitus et ante sæcula Dóminus Salvátor noster hódie mundo appáruit.

Capitulum Regi sæculórum immortáli., ℟. Jesu Christe. ℣. Qui apparuísti hódie. Preces et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Festo Epiphaniæ, pag. 256. et pag. 257.

AD VESPERAS.

Psalmi, Antiphona super Psalmos, Capitulum et Hymnus ut in ij. Vesperis Festi, pag. 257.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Ad Magnificat, vel ad Memoriam in Vesperis Aña. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum obtulérunt Dómino aurum, thus et myrrham.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

Ad Memoriam de B. Maria Virgine in Vesperis Aña. Germinávit radix Jesse : orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus Deus noster.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Lux de luce apparuísti Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Nunc dimíttis Aña. Allelúia, Omnes de Saba vénient, allelúia : aurum et thus deferéntes, allelúia, allelúia.

¶ Si in Vesperis Officium fuerit de Octava, dicantur Preces in Completorio, finita post Canticum Nunc dimíttis. Aña Allelúia, Omnes de Saba vénient.

PRIMA DIE
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Afférte Dómino fílii Dei : adoráte Dóminum in aula sancta ejus. Psalmi novem ut in Festo (pag. 247. et sequentibus), excepto Psalmo Veníte, exsultémus., qui omitti debet; et loco illius dicendus est Psalmus Fundaménta ejus., ut pag. 253. notatum est.

Versiculus secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℣. Omnes de Saba vénient. ℟. Aurum et thus deferéntes.

¶ Feria quarta et Sabbato ℣. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. Cap. 13.

Omnis ánima potestátibus sublimióribus súbdita sit : Non est enim potéstas nisi a Deo : quæ autem sunt, a Deo ordinátæ sunt. Itaque qui resístit potestáti, Dei ordinatióni resístit. Qui autem resístunt, ipsi sibi damnatiónem acquírunt : nam príncipes non sunt timóri boni óperis, sed mali. Vis autem non timére potestátem? Bonum fac : et habébis laudem ex illa : Dei enim miníster est tibi in bonum.

Responsoria dicantur secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. j. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli : et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic est Fílius meus diléctus.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. j. Illumináre, illumináre Jerúsalem : quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória Dómini super te orta est.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. j. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi Puer erat. Vidéntes autem eam * Gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Gavísi sunt gáudio magno.

Lectio ij

Si autem malum féceris, time : non enim sine causa gládium portat. Dei enim minister est : vindex in iram ei, qui malum agit. Ideo necessitáte súbditi estóte non solum propter iram, sed étiam propter consciéntiam. Ideo enim et tribúta præstátis : minístri enim Dei sunt, in hoc ipsum serviéntes. Réddite ergo ómnibus débita : cui tribútum, tribútum : cui vectígal, vectígal : cui timórem, timórem : cui honórem, honórem.

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. ij. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est Fílius meus diléctus.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. ij. Omnes de Saba vénient aurum et thus deferéntes, * Et laudem Dómino annuntiántes. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : reges Arabum et Saba dona addúcent. — Et laudem Dómino annuntiántes.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. ij. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat Puer. — Et apértis thesáuris suis.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 2. de Epiph.)

Lectio iij.

Ad Partum Vírginis adorándum Magi ab Oriénte venérunt. Magnum sacraméntum! In præsépio jacébat, et Magos ab Oriénte ducébat : abscondebátur in stábulo, et agnoscebátur in cælo : ut ágnitus in cælo, manifestarétur in stábulo : ut qui in apérto cælo signis sidéreis monstrabátur magnus, in angústo diversório quæsítus invenirétur inválidus, infantílibus in membris natus, infantilibúsque pannis involútus, adorarétur a Magis, timerétur a malis.

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. iij. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum et Saba. Glória. Reges Arabum et Saba.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. iij. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus, * Et vénimus adoráre Dóminum? ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.— Et vénimus adoráre Dóminum. Glória. Et vénimus adoráre Dóminum.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. iij. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro osténditur Regis poténtia : in thure Sacerdótem magnum consídera, Et in myrrha Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ Auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In auro osténditur. Glória. Et in myrrha Domínicam sepultúram.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. ℟. Et vénimus adoráre eum.

AD LAUDES,
HORAS, VESPERAS,
ET COMPLETORIUM.

Omnia fiant ut per Octavam, pag. 259. et seq. notatum est.

SECUNDA DIE
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Flúminis ímpetus lætíficat, allelúia, civitátem Dei, allelúia. Psalmi novem ut in Festo (pag. 247. et sequentibus), excepto Psalmo Veníte, exsultémus., qui omitti debet; et loco illius dicendus est Psalmus Fundaménta ejus., ut pag. 253. notatum est.

Versiculus secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℣. Omnes de Saba vénient. ℟. Aurum et thus deferéntes.

¶ Feria quarta et Sabbato ℣. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo.

De Epístola ad Romános.
Lectio j. Cap. 14.

INFIRMUM autem in fide assúmite, non in disceptatiónibus cogitatiónum. Alius enim credit se manducáre ómnia : qui autem infírmus est, olus mandúcet. Is, qui mandúcat, non manducántem non spernat : et qui non mandúcat, manducántem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliénum servum? Dómino suo stat, aut cadit : stabit autem : potens est enim Deus statúere illum.

Responsoria dicantur secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. j. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli : et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic est Fílius meus diléctus.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. j. Illumináre, illumináre Jerúsalem : quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória Dómini super te orta est.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. j. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi Puer erat. Vidéntes autem eam * Gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Gavísi sunt gáudio magno.

Lectio ij.

NAM álius júdicat diem inter diem : álius autem júdicat omnem diem : unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit : et qui mandúcat, Dómino mandúcat : grátias enim agit Deo. Et qui non mandúcat, Dómino non mandúcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrum sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus : sive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus.

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. ij. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est Fílius meus diléctus.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. ij. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, * Et laudem Dómino annuntiántes. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : reges Arabum et Saba dona addúcent. — Et laudem Dómino annuntiántes.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. ij. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat Puer. — Et apértis thesáuris suis.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 2. de Epiph.)

Lectio iij.

JAM vero, quod éadem stella, quæ Magos perdúxit ad locum, ubi erat cum matre Vírgine Deus infans, quæ útique póterat eos ad ipsam perdúcere civitátem, se tamen subtráxit, nec eis prorsus appáruit, donec de civitáte, in qua Christus nascerétur, iídem ipsi interrogaréntur Judæi, et ipsi eam secúndum divínæ Scriptúræ testimónium nominárent, ipsi dícerent, In Béthlehem Judæ : quid áliud hic significávit divína providéntia, nisi apud Judæos solas divínas lítteras remansúras, quibus Gentes instrueréntur, illi excæcaréntur; quas portárent, non ad adjutórium salútis suæ, sed ad testimónium salútis nostræ?

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. iij. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent :* Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum et Saba. Glória. Reges Arabum et Saba.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. iij. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus, * Et vénimus adoráre Dóminum? ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.— Et vénimus adoráre Dóminum. Glória. Et vénimus adoráre Dóminum.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. iij. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro osténditur Regis poténtia : in thure Sacerdótem magnum considera, Et in myrrha Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ Auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In auro osténditur. Glória. Et in myrrha Domínicam sepultúram.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. ℟. Et vénimus adoráre eum.

AD LAUDES,
HORAS, VESPERAS ET COMPLETORIUM.

Omnia fiant ut per Octavam, pag. 259. et seq. notatum est.

TERTIA DIE
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite sapiénter. Psalmi novem ut in Festo (pag. 247. et sequentibus), excepto Psalmo Veníte, exsultémus., qui omitti debet; et loco illius dicendus est Psalmus Fundaménta ejus., ut pag. 253. notatum est.

Versiculus secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℣. Omnes de Saba vénient. ℟. Aurum et thus deferéntes.

¶ Feria quarta et Sabbato ℣. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo.

De Epístola ad Romános.
Lectio j. Cap. 14.

NON ergo blasphemétur bonum nostrum. Non est enim regnum Dei esca, et potus : sed justítia, et pax, et gáudium in Spíritu sancto : qui enim in hoc servit Christo, placet Deo, et probátus est homínibus. Itaque quæ pacis sunt, sectémur : et quæ ædificatiónis sunt, in ínvicem custodiámus. Noli propter escam destrúere opus Dei : ómnia quidem sunt munda : sed malum est hómini, qui per offendículum mandúcat.

Responsoria dicantur secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. j. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli : et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic est Fílius meus diléctus.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. j. Illumináre, illumináre Jerúsalem : quia venit lux tua. * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória Dómini super te orta est.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. j. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi Puer erat. Vidéntes autem eam *Gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Gavísi sunt gáudio magno.

Lectio ij.

Bonum est non manducáre carnem, et non bíbere vinum, neque in quo frater tuus offénditur, aut scandalizátur, aut infirmátur. Tu fidem habes? penes temetípsum habe coram Deo : Beátus, qui non júdicat semetípsum in eo, quod probat. Qui autem discérnit, si manducáverit, damnátus est : quia non ex fide. Omne autem, quod non est ex fide, peccátum est.

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. ij. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est :* Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est Fílius meus diléctus.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. ij. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, * Et laudem Dómino annuntiántes. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : reges Arabum et Saba dona addúcent. — Et laudem Dómino annuntiántes.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. ij. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. *Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat Puer. — Et apértis thesáuris suis.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 1. de Epiph.)

Lectio iij.

Celebrato próximo die, quo intemeráta virgínitas humáni géneris édidit Salvatórem, Epiphaníæ nobis, dilectíssimi, veneránda festívitas dat perseverántiam gaudiórum : ut inter cognatárum solemnitátum vicína sacraménta, exsultatiónis vigor, et fervor fídei non tepéscat. Ad ómnium enim hóminum spectat salútem, quod infántia Salvatóris, ac Mediatóris Dei et hóminum, jam univérso de-

clarabátur mundo, cum adhuc exíguo detinerétur oppídulo.

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. iij. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum et Saba. Glória. Reges Arabum et Saba.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. iij. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus, * Et vénimus adoráre Dóminum? ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte.— Et vénimus adoráre Dóminum. Glória. Et vénimus adoráre Dóminum.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. iij. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro osténditur Regis poténtia : in thure Sacerdótem magnum consídera, Et in myrrha Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ Auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In auro osténditur. Glória. Et in myrrha Domínicam sepultúram.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. ℟. Et vénimus adoráre eum.

AD LAUDES,
HORAS, VESPERAS ET COMPLETORIUM.

Omnia fiant ut per Octavam, pag. 259. et seq. notatum est.

QUARTA DIE
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ.
IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Omnis terra adóret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo Dómine. Psalmi novem ut in Festo (pag. 247. et sequentibus), excepto Psalmo Veníte, exsultémus., qui omitti debet : et loco illius dicendus est Psalmus Fundaménta ejus., ut pag. 253. notatum est.

Versiculus dicatur secundum Feriam, nisi aliter notetur, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℣. Omnes de Saba vénient. ℟. Aurum et thus deferéntes.

¶ Feria quarta et Sabbato, omisso ℣. tertii Nocturni Omnis terra., dicatur sequens :

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

De Epístola ad Romános.

Lectio j. Cap. 15.

DICO enim Christum Jesum minístrum fuísse circumcisiónis propter veritátem Dei, ad confirmándas promissiónes patrum : gentes autem super misericórdia honoráre Deum, sicut scriptum est : Proptérea confitébor tibi in géntibus Dómine, et nómini tuo cantábo. Et íterum dicit : Lætámini gentes cum plebe ejus. Et íterum : Laudáte omnes gentes Dóminum : et magnificáte eum omnes pópuli.

Responsoria dicantur secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. j. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino apérti sunt cæli : et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum : et vox de cælo facta est. — Hic est Fílius meus diléctus.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. j. Illumináre, illumináre Jerúsalem: quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória Dómini super te orta est.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. j. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum ubi Puer erat. Vidéntes autem eam *Gavísi sunt gáudio magno. ℣. Et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Gavísi sunt gáudio magno.

Lectio ij.

Et rursus Isaías ait : Erit radix Jesse, et qui exsúrget régere gentes, in eum gentes sperábunt. Deus autem spei répleat vos omni gáudio, et pace in credéndo : ut abundétis in spe, et virtúte Spíritus sancti. Certus sum autem fratres mei et ego ipse de vobis, quóniam et ipsi pleni estis dilectióne, repléti omni sciéntia, ita ut possítis altérutrum monére.

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. ij. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est Fílius meus diléctus.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. ij. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes,* Et laudem Dómino annuntiántes. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : reges Arabum et Saba dona addúcent. — Et laudem Dómino annuntiántes.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. ij. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum : * Et apértis thesáuris suis, obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat Puer. — Et apértis thesáuris suis.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

(Homil. 1. de Epiphan.)

Lectio iij.

In hac, dilectíssimi, celebritáte, sicut relátu patérnæ traditiónis instrúimur, multíplici nobis est festivitáte lætándum. Ferunt enim, hódie Christum Dóminum nostrum, vel stella duce a Gentílibus adorátum; vel invitátum ad núptias, aquas in vina vertísse; vel suscépto a Joánne baptísmate, consecrásse fluén-

ta Jordánis, suúmque simul purificásse Baptístam.

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. iij. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum et Saba. Glória. Reges Arabum et Saba.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. iij. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus, * Et vénimus adoráre Dóminum? ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et vénimus adoráre Dóminum. Glória. Et vénimus adoráre Dóminum.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. iij. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro osténditur Regis poténtia : in thure Sacerdótem magnum consídera, Et in myrrha Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ Auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In auro osténditur. Glória. Et in myrrha Domínicam sepultúram.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. ℟. Et vénimus adoráre eum.

AD LAUDES ET HORAS.

Omnia fiant ut per Octavam, pag. 259. et seq. notatum est.

Si Inventio D. N. Jesu Christi in crastino Epiphaniæ evenerit, in ij. Vesperis Epiphaniæ nulla fiet de ea Memoria.

¶ Si in die ix. Januarii evenerit, festum B. Gundisalvi carebit j. Vesperis et habebit solam Memoriam in ij. Vesperis Inventionis Domini.

¶ Si Inventio Domini in die x. Januarii evenerit, festum B. Gundisalvi transferetur in Feriam ij. proxime sequentem, et carebit j. Vesperis, de quibus fiet sola Memoria in ij. Vesperis Inventionis Domini.

¶ Si Inventio Domini in die xj. Januarii evenerit, carebit j. Vesperis, de quibus fiet sola Memoria in ij. Vesperis B. Gundisalvi.

¶ Si Inventio Domini in die xij. Januarii evenerit, habebit utrasque Vesperas integras; de primis vero Vesperis Octavæ Epiphaniæ Memoria tantum fiet in ij. Vesperis Inventionis Domini per Añam Baptízat., ℣. Reges Tharsis. et Orationem Deus cujus Unigénitus., ut suo loco notatur.

¶ Si dies Epiphaniæ Dominica fuerit, festum Inventionis fiet in sequenti Feria iv., idest die ix. Januarii; Dominica vero sequenti, quæ erit dies Octava Epiphaniæ, nihil fiet de Dominica, sed Dominica prima post Octavam Epiphaniæ numerabitur illa, quæ præfatam Dominicam in Octava die Epiphaniæ incidentem proxime sequetur, nisi fuerit Septuagesima.

DOMINICA
INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ.

IN INVENTIONE D. N. JESU CHRISTI IN MEDIO DOCTORUM.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris., pag. 145.

Capitulum. Isa. 55.

OMNES sitiéntes veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite : veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac.

℟. Descéndit Jesus cum Paréntibus, et venit Názareth : et erat súbditus illis. Et Mater ejus conservábat ómnia verba hæc in corde suo. * Et Jesus proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum et hómines. ℣. Honóra patrem tuum et matrem tuam : sic præcéperat Dóminus Deus in Lege Móysi, et ita in Fílio suo exémplum nobis præbuit.— Et Jesus. Glória. Et Jesus.

Hymnus.

JESU magister córdium,
Servos replens dulcédine,
Qui te labórant quærere,
Et inveníre géstiunt :

MEMENTO summi gáudii,
Quo recreásti péctora
Castæ Paréntis Vírginis
Et ejus almi Cónjugis.

NON lingua nostra dícere,
Nec mens valet pernóscere
Quanto dolóre sáucii
Natum requírunt únicum.

AMISSUS in templo puer
Auges Paréntum gáudia,
Invéntus in templo sedens
Intérque doctóres docens.

IN hoc vagántes sæculo
Si cæcus error tráxerit,
Fac rite nos te quærere
Et te repérto pérfrui.

JESU tibi sit glória,
Qui te revélas ánxiis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Hæc Stropha Jesu tibi. dicitur in fine omnium Hymnorum.

℣. Ecce testem pópulis dedi eum. ℟. Ducem ac præceptórem géntibus.

Ad Magnificat Aña. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt Paréntes ejus, existimántes illum esse in comitátu : et requirébant eum inter cognátos et notos. Oratio.

DEUS, qui húmilem Fílii tui pueritiam cæléstí claréré sapiéntia voluísti; præsta ut spíritu prudéntiæ repléti sincéra tibi humilitáte placeámus. Per eúmdem.

Deinde fiat Memoria de Octava Epiphaniæ :

Aña. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum obtulérunt Dómino aurum, thus et myrrham.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Oratio.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

¶ De Dominica vero et de B. Maria Virgine nihil fiat in utrisque Vesperis et in Laudibus festi præsentis.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Invenérunt Jesum Paréntes ejus in templo sedéntem in médio doctórum.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Stupébant omnes qui eum audiébant, allelúia, super prudéntia et respónsis ejus, allelúia, allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitat. Púerum Jesum in templo sedéntem in médio doctórum, * Veníte adorémus.

Hymnus Jesu magíster córdium., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ☧ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Eleváta est magnificéntia tua Deus super cælos, qui ex ore Fílii tui perfecísti laudem.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ✠ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Elóquia Dómini justificáta in semetípsa, dulcióra super mel et favum.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, ✠ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, ✠ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Diffúsa est grátia in lábiis púeri Jesu : ídeo stupébant omnes, et mirabántur in verbis grátiæ, quæ procedébant de ore ejus.

℣. Ecce testem pópulis dedi eum. ℟. Ducem ac præceptórem géntibus.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 23.

LOCUTUS est Dóminus ad Móysen, dicens : Tribus vícibus per síngulos annos mihi festa celebrábitis. Solemnitátem azymórum custódies. Septem diébus cómedes ázyma, sicut præcépi tibi, témpore mensis novórum, quando egréssus es de Ægypto : non apparébis in conspéctu meo vácuus. Et solemnitátem messis primitivórum óperis tui, quæcúmque semináveris in agro : solemnitátem quoque in éxitu anni, quando congregáveris omnes fruges tuas de agro. Ter in anno apparébit omne masculínum tuum coram Dómino Deo tuo.

℟. j. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ, * Ut adimplérent quod præcéperat Dóminus in Lege Móysi. ℣. Tribus vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspéctu Dómini Dei tui in loco quem elégerit. — Ut adimplérent.

Lectio ij. Cap. 34.

SOLEMNITATEM azymórum custódies. Septem diébus vescéris ázymis, sicut præcépi tibi, in témpore mensis novórum : mense enim verni témporis egréssus es de Ægypto. Solemnitátem hebdomadárum fácies tibi in primítiis frugum messis tuæ tritíceæ, et solemnitátem, quando redeúnte anni témpore cuncta condúntur. Tribus tempóribus anni apparébit omne masculínum tuum in conspéctu omnipoténtis Dómini Dei Israel.

℟. ij. Remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt Paréntes ejus. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, * Et requirébant eum inter cognátos, et notos. ℣. Surgam, et circuíbo civitátem : per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea. — Et requirébant eum.

De libro Deuteronómii.

Lectio iij. Cap. 16.

EODEM témpore locútus est Dóminus ad Móysen : Tribus vícibus per annum apparébit omne masculínum tuum in conspéctu Dómini Dei tui in loco quem elégerit : in solemnitáte azymórum, in solemnitáte hebdomadárum, et in solemnitáte tabernaculórum. Non apparébit ante Dóminum vácuus : sed ófferet unusquísque secúndum quod habúerit juxta benedictiónem Dómini Dei sui, quam déderit ei.

℟. iij. Non inveniéntes Jesum Paréntes ejus, * Regréssi sunt in Jerúsalem, Requiréntes eum. ℣. Quo ábiit diléctus tuus? Et quærémus eum tecum. — Regréssi sunt. Glória. Requiréntes eum.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ✝ in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Vidéntes admiráti sunt sapiéntiam, et doctrínam púeri Jesu.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est : * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum : * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet : * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet : * et in circúitu ejus tempéstas válida.

Advocábit cælum desúrsum : * et terram discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus : * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.

Et annuntiábunt cæli justítiam ejus : * quóniam Deus judex est.

Audi pópulus meus, et loquar : ✝ Israel, et testificábor tibi : * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrifíciis tuis árguam te : * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos : * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli : * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrifícium laudis : * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enárras justítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam : * et projecísti sermónes meos retrórsum :

Si vidébas furem, currébas cum eo : * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia :* et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, ✝ et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum : * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis : * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc qui obliviscímini Deum : * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me : * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Aña Deus deórum Dóminus locútus est : et stupébant omnes, qui audiébant eum, super prudéntia, et respónsis ejus.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ✝ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ✝ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ✝ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : ✝ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula, cui a Deo Patre datum est judícium, et justítia.

℣. Stupébant omnes, qui audiébant eum. ℟. Super prudéntia, et respónsis ejus.

Sermo sancti Bonaventúræ Epíscopi.

(Sermo I. in Dominica infra Oct. Epiph.)

Lectio iv.

QUONIAM non sine magno dolóre amíttitur, quod cum magno amóre possidétur, hinc est quod beáta Virgo de amissióne corporális præséntiæ dilécti et únici Fílii sui, quem tenérrime ac super ómnia diligébat, multíplici dolóre in ánimo colaphizabátur. Vix autem dabat somnum óculis, et réquiem pédibus, donec inveníret eum in médio doctórum in Jerúsalem. Ut autem vidit ejus fáciem gratiosíssimam, gaudens gáudio magno, et lætítia ineffábili, licet bréviter locúta fúerit sicut et virgo, verecúndum tamen verbum prótulit magnæ providéntiæ et magnæ sapiéntiæ, dicens : Fili, quid fecísti nobis sic? In quo quidem verbo, tamquam virgo prudentíssima, primo præmíttit dulcédinem benígnæ allocutiónis in ore, cum dicit, Fili, quid fecísti nobis? Secúndo éxprimit amaritúdinem magnæ tribulatiónis in corde, cum subdit, Ego, et Pater tuus doléntes. Tértio adjúngit sollicitúdinem discrétæ inquisitiónis in ópere, cum subinfértur, Quærebámus te. Sic in ipso verbo beáta Virgo tamquam prudentíssima insinuátur dedísse Deo cogitatiónem cordis, locutiónem oris, et operatiónem totíus córporis. Primo ergo in verbo propósito notátur dulcédo benígnæ locutiónis in ore, cum dicit, Fili mi. Mérito Jesus bonus fílius erat dúlciter alloquéndus. Nam sicut quílibet bonus fílius est gáudium et lætítia matris suæ, sic Jesus fuit gáudium et lætítia matris suæ Vírginis.

℟. iv. Post tríduum invenérunt Jesum Paréntes ejus * In templo sedéntem in médio doctórum. ℣. Invéni quem díligit ánima mea : ténui eum, nec dimíttam. — In templo.

Lectio v.

SEQUITUR secúndo : Ego, et Pater tuus doléntes. Ubi notátur amaritúdo profúndæ tribulatiónis in corde. Certe non miror, Virgo gloriósa, si tribuláris in corde, si habes amaritúdinem, si habes dolórem : mirárer autem si non doléres, eo quod amisísti dilécti tui Fílii præséntiam corporálem, quæ multis consolatiónibus replébat ánimam tuam. Et licet Virgo gloriósa multos dolóres, multas tribulatiónes et amaritúdines hábuit in hoc mundo de Fílio, póssumus tamen dícere ad præsens, quod tríplicem hábuit dolórem. Dóluit enim primo in amissióne filiális præséntiæ; secúndo in visióne Passiónis Domínicæ; tértio in compassióne obcæcatiónis Judáicæ.

℟. v. Invenérunt Jesum in médio doctórum, * Audiéntem, et interrogántem eos. ℣. Auris áudiens beatificábat illum : et óculus videns testimónium reddébat ei. — Audiéntem, et interrogántem eos.

Lectio vj.

TERTIO (María) introdúcit sollicitúdinem discrétæ inquisitiónis in ópere, cum dicit, Quærebámus te. Valde

enim fuit sollícita beáta Virgo in inquiréndo, licet non fúerit négligens in amitténdo. Nam consuetúdo apud Judæos, secúndum expositóres, hæc erat, quod in processiónibus et itinéribus dum ascendébant in templum, et étiam dum moraréntur in templo, quod et viri et mulíeres non simul, sed pergébant seórsum. Púeri autem non tenebántur hac lege, sed quandóque cum pátribus pergébant, quandóque cum muliéribus. Unde María et mater putávit ipsum esse cum Joseph in comitátu virórum, et Joseph putávit púerum Jesum esse cum María in comitátu feminárum. Et hæc consuetúdo introdúcta erat causa honestátis ad custódiam castitátis. Et sic patet quod non fuit négligens in amitténdo, sed valde fuit sollícita, díligens in inquiréndo : et quæsivit eum, primo cum rectitúdine consciéntiæ in credéndo; secúndo cum latitúdine benevoléntiæ in diligéndo; tértio cum certitúdine confidéntiæ in exspectándo.

℟. vj. Stupébant omnes, qui audiébant eum, super prudéntia, et respónsis ejus : * Et vidéntes admiráti sunt. ℣. Vox Dómini in virtúte, vox Dómini in magnificéntia. — Et vidéntes admiráti sunt. Glória. Et vidéntes admiráti sunt.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 81.

DEUS stetit in synagóga deórum : * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem : * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo : * húmilem, et páuperem justificáte.

Erípite páuperem : * et egénum de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, ✠ in ténebris ámbulant : * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : Dii estis, * et fílii excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini : * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram : * quóniam tu hereditábis in ómnibus géntibus.

Aña. Quasi nesciéntes, neque intelligéntes, et quasi in ténebris ambulántes confundebántur doctóres in templo, dum audiébant sapiéntiam ex ore Jesu prodeúntem.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ✠ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ☩ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Notum fecit Dóminus salutáre suum, et in conspéctu géntium revelávit per Fílium suum justítiam suam.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : ☩ quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ☩ et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ☩ et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Dóminus regnávit in médio templi sui : confiteántur pópuli nómini suo magno, quóniam terríbile, et sanctum est.

℣. Proficiébat Jesus sapiéntia, et ætáte. ℟. Et grátia apud Deum et hómines.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

CUM factus esset Jesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Jerosólymam secúndum consuetúdinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2. in cap. 2. Lucæ.)

A DUODECIMO anno, ut légimus, Domínicæ súmitur disputatiónis exórdium. Hic enim prædicándæ fídei evangelizántium númerus debebátur. Nec otióse ímmemor suórum secúndum carnem Paréntum, qui secúndum carnem útique sapiéntia Dei implebátur, et grátia, post tríduum reperítur in templo : ut esset indício, quia post tríduum triumphális illíus Passiónis, in sede cæléstí et honóre divíno, fídei nostræ se suscitátus offérret, qui mórtuus credebátur.

℟. vij. Dixit ad Jesum Mater ejus : Fili, quid fecísti nobis sic ? * Ecce Pater tuus, et ego doléntes quærebámus te. ℣. Fili mi, lumen oculórum nostrórum, solátium vitæ nostræ. — Ecce Pater tuus et ego.

Lectio viij.

QUID est quod me quærebátis? Duæ sunt in Christo generatiónes : una est patérna, matérna áltera : patérna illa divínior; matérna vero, quæ in nostrum labórem usúmque descéndit. Et ídeo quæ supra natúram, supra ætátem, supra consuetúdinem fiunt, non humánis assignánda virtútibus, sed divínis referénda sunt potestátibus. Alibi eum ad ministérium Mater impéllit : hic Mater argúitur; quia adhuc quæ humána sunt éxigat.

℟. viij. Quid est quod me quærebátis? dixit Jesus ad Paréntes suos. * Nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? ℣. Servíte Dómino in veritáte, et inquírite, ut faciátis quæ plácita sunt illi. — Nesciebátis.

Lectio ix.

SED cum hic duódecim describátur annórum, illic discípulos habére dicátur, vides Matrem didicísse a Fílio, ne exígeret a validióre ministérium, quæ stupébat in junióre miráculum. Et venit Názareth : et erat súbditus illis. Quid enim Magíster virtútis, nisi offícium pietátis impléret? Et mirámur, si Patri defert, qui súbditur Matri? Non útique infirmitátis, sed pietátis ista subjéctio est.

℟. ix. Descéndit Jesus cum Paréntibus, et venit Názareth : et erat súbditus illis. Et Mater ejus conservábat ómnia verba hæc in corde suo. * Et Jesus proficiébat sapiéntia, et ætáte, et grátia apud Deum, et hómines. ℣. Honóra patrem tuum, et matrem tuam : sic præcéperat Dóminus Deus in Lege Móysi, et ita in Fílio suo exémplum nobis præbuit. — Et Jesus. Glória. Et Jesus.

Ante Laudes ℣. Deus deórum Dóminus locútus est. ℟. Et vocávit terram.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt Paréntes ejus.

3. Non inveniéntes Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum : et post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem, et interrogántem eos.

4. Dixit Mater ejus ad illum : Fili, quid fecísti nobis sic? ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

5. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth : et erat súbditus illis.

Capitulum. Isaiæ 55.

OMNES sitiéntes veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum, properáte, émite, et comédite : veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac.

Hymnus.

FECUNDE fons sciéntiæ,
Qua corda, Jesu, dírigis,
Doctor supérno lúmine
Doctum supérbum júdicans :

SOLEMNE carmen pángimus,
Opus Patris quod éxsequens,
Doctúrus in templo puer
Inter magístros ássides.

GENUS scholæ mirábile :
Jesus modéstus áudiens,
Interrogánsque prædocet :
Senes stupent prudéntiam.

HOC tu Magíster pérfice
Infírmus ut non áudeat
Docére, ni tu cælitus
Dones prius sciéntiam.

TUNC omnis error éxcidet,
Tunc sponsa, tunc et sérvuli
Secúra per vestígia
Viam sequéntur régiam.

GENTEM repéllent pérfidam
Credéntium de fínibus :
Verax, et omnes única
Doctrína nos enútriet.

JESU tibi sit glória,
Qui te revélas ánxiis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Exsultáte fílii Sion in Dómino Deo vestro. ℟. Quia dedit vobis doctórem justítiæ.

Ad Benedictus Aña. Fili, quid fecísti nobis sic? Ego et Pater tuus doléntes quærebámus te. Quid est quod me quærebátis? Nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Allelúia.

Oratio.

DEUS, qui húmilem Fílii tui pueritiam cælésti clarére sapiéntia voluísti; præsta ut spiritu prudéntiæ repléti, sincéra tibi humilitáte placeámus. Per eúmdem.

Deinde fiat Memoria de Octava Epiphaniæ :

Aña. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est : Hic est Fílius meus diléctus, allelúia.

℣. Adoráte Dóminum. ℟. In aula sancta ejus.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui invéntus es in templo.

AD TERTIAM.

Capitulum. Isaiæ 55.

OMNES sitiéntes veníte ad aquas : et qui non habétis argéntum properáte, émite, et comédite : veníte, émite absque argénto, et absque ulla commutatióne vinum et lac.

℟. Ecce testem pópulis dedi eum, * Allelúia, allelúia. Ecce. ℣. Ducem ac præceptórem géntibus. Allelúia. Glória. Ecce.

℣. Stupébant omnes qui audiébant eum. ℟. Super prudéntia et respónsis ejus.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. 3.

MOYSES dixit : Quóniam Prophétam suscitábit vobis Dóminus Deus vester de frátribus vestris, tamquam me, ipsum audiétis juxta ómnia quæcúmque locútus fúerit vobis.

℟. Stupébant omnes qui audiébant eum, * Allelúia, allelúia. Stupébant. ℣. Super prudéntia et respónsis ejus. Allelúia. Glória. Stupébant.

℣. Proficiébat Jesus sapiéntia et ætáte. ℟. Et grátia apud Deum et hómines.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 8.

HABEBO propter sapiéntiam claritátem ad turbas, et honórem apud senióres júvenis : et acútus invéniar in judício, et in conspéctu poténtium admirábilis ero.

℟. Proficiébat Jesus sapiéntia et ætáte, * Allelúia, allelúia. Proficiébat. ℣. Et grátia apud Deum et hómines. Allelúia. Glória. Proficiébat.

℣. Exsultáte fílii Sion in Dómino Deo vestro. ℟. Quia dedit vobis doctórem justítiæ.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, ut in ij. Vesperis Epiphaniæ, pag. 257.

Capitulum Omnes sitiéntes., Hymnus Jesu magíster córdium. et ℣. Ecce testem pópulis., ut in j. Vesperis Festi præsentis, pag. 270.

Ad Magnificat Aña. Puer Jesus proficiébat sapiéntia et ætáte coram Deo et homínibus. Oratio.

DEUS, qui húmilem Fílii tui pueritiam cæléstì claréré sapiéntia voluísti; præsta ut spíritu prudéntiæ repléti, sincéra tibi humilitáte placeámus. Per eúmdem.

Deinde (nisi Inventio Domini secundas Vesperas in die xij. Januarii habuerit) de Octava Epiphaniæ Memoria sic fiat :

Aña. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum obtulérunt Dómino aurum, thus et myrrham.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Oratio.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

¶ Si vero Inventio Domini secundas Vesperas in die xij. Januarii habuerit, sic fiat in ipsis Memoria de sequenti die Octava Epiphaniæ :

Aña. Baptízat miles Regem, servus Dóminum suum, Joánnes Salvatórem : aqua Jordánis stúpuit : colúmba protestáta est : patérna vox audíta est : Hic est Fílius meus.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Oratio.

DEUS, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quæsumus, ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur. Qui tecum vivit.

IN OCTAVA EPIPHANIÆ.

SIMPLEX.

AD I. VESPERAS.

¶ Si Dominica infra Octavam Epiphaniæ in die xij. Januarii evenerit, integræ erunt ij. Vesperæ de Inventione Domini, et in ipsis fiet Memoria de Octava die Epiphaniæ per Añam Baptízat., ℣. Reges Tharsis. et Orationem Deus, cujus Unigénitus., ut ibidem notatum est.

¶ Si vero dies xij. Januarii extra Dominicam evenerit, sic fiet in Vesperis Officium :

Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, Aña Ante lucíferum., Capitulum Surge illumináre., Hymnus Hostis Heródes ímpie. et ℣. Reges Tharsis., ut in ij. Vesperis Epiphaniæ, pag. 257. et sequentibus.

Ad Magnificat Aña. Baptízat miles Regem, servus Dóminum suum, Joánnes Salvatórem : aqua Jordánis stúpuit : colúmba protestáta est : patérna vox audíta est : Hic est Fílius meus. Oratio.

DEUS, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quæsumus, ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum vivit.

Memoria de B. Maria V. :

Aña. Germinávit radix Jesse : orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus Deus noster.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo. Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Lux de luce apparuísti Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Omnes de Saba vénient, allelúia : aurum et thus deferéntes, allelúia, allelúia.

Finita post Canticum Nunc dimíttis. Antiphona, dicantur Preces.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christus appáruit nobis : * Veníte adorémus.

Hymnus.

HOSTIS Heródes ímpie
Christum veníre quid times?
Non éripit mortália
Qui regna dat cæléstia.

IBANT Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes præviam :
Lumen requírunt lúmine,
Deum faténtur múnere.

LAVACRA puri gúrgitis
Cæléstis Agnus áttigit :
Peccáta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

NOVUM genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere,
Mutávit unda oríginem.

GLORIA tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Psalmi, Antiphonæ et Versiculi trium Nocturnorum ut in Festo, exceptis Psalmo Veníte exsultémus. et ejus Aña Veníte adorémus., quorum loco Psalmus Fundaménta. et Aña Homo. dicantur, ut pag. 253. notatum est.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 1.

PAULUS vocátus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Sósthenes frater, Ec-

clésiæ Dei, quæ est Corínthi, sanctificátis in Christo Jesu, vocátis sanctis, cum ómnibus, qui invocant nomen Dómini nostri Jesu Christi, in omni loco ipsórum, et nostro. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo.

℟. j. Hódie in Jordáne baptizáto Dómino, apérti sunt cæli : et sicut colúmba super eum Spíritus mansit, et vox Patris intónuit : * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est. — Hic est Fílius meus diléctus.

Lectio ij.

GRATIAS ago Deo meo semper pro vobis in grátia Dei, quæ data est vobis in Christo Jesu : quod in ómnibus divites facti estis in illo, in omni verbo, et in omni sciéntia : sicut testimónium Christi confirmátum est in vobis : ita ut nihil vobis desit in ulla grátia, exspectántibus revelatiónem Dómini nostri Jesu Christi, qui et confirmábit vos usque in finem sine crimine, in die advéntus Dómini nostri Jesu Christi. Fidélis Deus : per quem vocáti estis in societátem Fílii ejus Jesu Christi Dómini nostri.

℟. ij. In colúmbæ spécie Spíritus sanctus visus est, patérna vox audíta est : *Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui. ℣. Cæli apérti sunt super eum, et vox Patris intónuit. — Hic est Fílius meus diléctus.

Lectio iij.

OBSECRO autem vos fratres per nomen Dómini nostri Jesu Christi : ut idípsum dicátis omnes, et non sint in vobis schísmata : sitis autem perfécti in eódem sensu, et in eádem senténtia. Significátum est enim mihi de vobis fratres mei ab iis, qui sunt Chloes, quia contentiónes sunt inter vos. Hoc autem dico, quod unusquísque vestrum dicit : Ego quidem sum Pauli : ego autem Apóllo : ego vero Cephæ : ego autem Christi. Divísus est Christus? Numquid Paulus crucifíxus est pro vobis? aut in nómine Pauli baptizáti estis?

℟. iij. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : * Reges Arabum et Saba dona Dómino Deo addúcent. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes. — Reges Arabum. Glória. Reges Arabum.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

(Orat. in sancta Lumina.)

Lectio iv.

NON possum cohibére lætitiæ voluptátem, sed mente extóllor, et affícior : et própriæ pusillitátis oblítus, offícium magni Joánnis, immo pótius famulátum subíre conténdo, ac géstio : et licet non sim præcúrsor, de erémo tamen vénio. Christus ergo illuminátur, immo pótius fulgóre suo nos illúminat. Christus baptizátur : simul et nos descendámus, ut cum ipso páriter ascendamus.

℟. iv. Illumináre, illumináre Jerúsalem : quia venit lux tua, * Et glória Dómini super te orta est. ℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória Dómini super te orta est.

Lectio v.

JOANNES baptízat, et accédit Jesus, sanctíficans quidem et ipsum qui baptízat, præcípue tamen ut et véterem Adam sepéliat in aquis, et ante ómnia, ut per hæc sanctificéntur aquæ Jordánis : ut sicut erat spiritus et caro, ita et his, qui baptizándi erant, in spíritu et aqua sanctificatiónis succéssio traderétur. Non súscipit Baptísta, conténdit Jesus. Ego, inquit, opus hábeo a te baptizári. Lucérna dicit ad Solem, et Vox lóquitur ad Verbum.

℟. v. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes : * Et laudem Dómino annuntiántes. ℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent : reges Arabum et Saba dona addúcent. — Et laudem Dómino annuntiántes.

Lectio vj.

ASCENDIT Jesus de aqua, secum quodámmodo demérsum edúcens et élevans mundum : et vidit non dívidi cælum, sed aperíri, quod sibi ac nobis post se aliquándo Adam ille conclúserat; sicut et ígneo gládio Paradísus fúerat conclúsus. Spíritus sanctus testimónium pérhibet : simília namque sibi ipsa concúrrunt. De cælo testimónium defértur: inde enim erat ille, cui testimónium perhibétur.

℟. vj. Magi véniunt ab Oriénte Jerosólymam, quæréntes, et dicéntes : Ubi est qui natus est, cujus stellam vídimus, * Et vénimus adoráre Dóminum? ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. — Et vénimus adoráre Dóminum. Glória. Et vénimus adoráre Dóminum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 6. in Joann. ante med.)

ANTEQUAM veníret Dóminus ut baptizarétur a Joánne in Jordáne, nóverat eum illis vócibus, ubi ait : Tu ad me venis baptizári! Ego a te débeo baptizári. Sed ecce Dóminum nóverat, nóverat Fílium Dei. Unde probámus quod jam nóverat quia ipse baptizáret in Spíritu sancto? Antequam veníret ad flúvium, cum multi ad Joánnem cúrrerent baptizári, ait illis : Ego quidem baptízo vos in aqua : qui autem post me venit, major me est, cujus non sum dignus corrígiam calceaménti sólvere : ipse vos baptizábit in Spíritu sancto, et igne. Jam et hoc nóverat.

℟. vij. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, donec venírent ad locum, ubi Puer erat. Vidéntes autem eam * Gavísi sunt gáudio

magno. ℣. Et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. — Gavísi sunt gáudio magno.

Lectio viij.

Quid ergo per colúmbam didicit, ne mendax póstea inveniátur, (quod avértat a nobis Deus opinári) nisi quamdam proprietátem in Christo talem futúram, ut quamvis multi minístri baptizatúri essent, sive justi, sive injústi, non tribuerétur sánctitas baptísmi, nisi illi super quem descéndit colúmba, de quo dictum est, Hic est qui baptízat in Spíritu sancto? Petrus baptízet, hic est qui baptízat : Paulus baptízet, hic est qui baptízat.

℟. viij. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum invenérunt Púerum cum María matre ejus, et procidéntes adoravérunt eum. * Et apértis thesáuris suis obtulérunt ei múnera, aurum, thus et myrrham. ℣. Stella, quam víderant Magi in Oriénte, antecedébat eos, usque dum véniens staret supra ubi erat Puer. — Et apértis thesáuris suis.

Lectio ix.

Nam si pro diversitáte meritórum baptísma sanctum est : quia divérsa sunt mérita, divérsa erunt baptísmata : et tanto quisque áliquid mélius putátur accípere, quanto a melióre vidétur accepísse. Ipsi sancti (intellígite fratres), boni pertinéntes ad colúmbam, pertinéntes ad sortem civitátis illíus Jerúsalem, ipsi boni in Ecclésia, de quibus dicit Apóstolus, Novit Dóminus qui sunt ejus, diversárum gratiárum sunt, non omnes pária mérita habent.

℟. ix. Tria sunt múnera pretiósa, quæ obtulérunt Magi Dómino in die ista, et habent in se divína mystéria : * In auro osténditur Regis poténtia : in thure Sacerdótem magnum consídera, Et in myrrha Domínicam sepultúram. ℣. Salútis nostræ Auctórem Magi veneráti sunt in cunábulis, et de thesáuris suis mysticas ei múnerum spécies obtulérunt. — In auro. Glória. Et in myrrha Domínicam sepultúram.

Ante Laudes ℣. Vídimus stellam ejus in Oriénte. ℟. Et vénimus adoráre eum.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Véterem hóminem rénovans Salvátor, venit ad baptísmum : ut natúram, quæ corrúpta erat, per aquam recuperáret, incorruptíbili veste circumamíctans nos. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Te, qui in Spíritu et igne puríficas humána contágia, Deum ac Redemptórem omnes glorificámus.

3. Baptísta contrémuit, et non audet tángere sanctum Dei vérticem, sed clamat cum tremóre : Sanctífica me Salvátor.

4. Caput dracónis Salvátor contrívit in Jordánis flúmine, et ab ejus potestáte omnes erípuit.

5. Magnum mystérium declarátur hódie : quia Creátor ómnium in Jordáne expúrgat nostra facínora.

Capitulum. Isa. 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem: quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Hymnus.

A PATRE Unigénitus
Ad nos venit per Vírginem,
Baptísma cruce cónsecrans,
Cunctos fidéles génerans.

DE cælo celsus pródiit,
Excépit formam hóminis :
Factúram morte rédimens,
Gáudia vitæ lárgiens.

HOC te Redémptor quæsumus :
Illábere propítius,
Clarúmque nostris sénsibus
Lumen præbe fidélibus.

MANE nobíscum Dómine,
Noctem obscúram rémove :
Omne delíctum áblue,
Piam medélam tríbue.

QUEM jam venísse nóvimus,
Redíre item crédimus :
Sub sceptro tuo ínclyto
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adoráte Dóminum. ℟. In aula sancta ejus.

Ad Benedictus Aña. Præcúrsor Joánnes exsúltat cum Jordáne : baptizáto Dómino facta est orbis terrárum exsultátio, facta est peccatórum nostrórum remíssio. Sanctíficans aquas, ipsi omnes clamémus, miserére nobis.

Oratio.

DEUS, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quæsumus, ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum vivit.

¶ Præcedens Oratio dicatur etiam ad Tertiam, Sextam et Nonam.

Memoria de B. Maria V. :

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 1.

IN illo témpore : Vidit Joánnes Jesum veniéntem ad se, et ait : Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

Capitulum Regi sæculórum immortáli.; ℟. Jesu Christe. cum ℣. Qui apparuísti hódie.; Preces (nisi Dominica fuerit) et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM.

Capitulum. Isa. 60.

SURGE, illumináre Jerúsalem : quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

℟. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent, * Allelúia,

allelúia. Reges Tharsis. ℣. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Allelúia. Glória. Reges Tharsis.

℣. Omnes de Saba vénient. ℟. Aurum et thus deferéntes.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isa. 60.

SUPER te Jerúsalem oriétur Dóminus, et glória ejus in te vidébitur. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo, et reges in splendóre ortus tui.

℟. Omnes de Saba vénient, * Allelúia, allelúia. Omnes. ℣. Aurum et thus deferéntes. Allelúia. Glória. Omnes.

℣. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 60.

OMNES de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes.

℟. Omnis terra adóret te Deus, et psallat tibi, * Allelúia, allelúia. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo. Allelúia. Glória. Omnis.

℣. Adoráte Dóminum. ℟. In aula sancta ejus.

AD II. VESPERAS.

Psalmi ut in ij. Vesperis Epiphaniæ; Antiphona super Psalmos, Capitulum, Responsorium, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat et Oratio de j. Vesperis S. Hilarii.

¶ Si tamen dies Octava Epiphaniæ Dominica fuerit, super Psalmos de ij. Vesperis Epiphaniæ dicetur Aña Véterem hóminem. et Officium S. Hilarii incipiet a Capitulo.

Ad Memoriam de Octava die Aña. Fontes aquárum sanctificáti sunt, Christo apparénte in glória. Orbis terrárum hauríte aquas de fóntibus Salvatóris : sanctificávit enim nunc omnem creatúram Christus Deus noster.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent. Oratio.

DEUS, cujus Unigénitus in substántia nostræ carnis appáruit : præsta, quæsumus, ut per eum, quem símilem nobis foris agnóvimus, intus reformári mereámur : Qui tecum vivit.

Non fiat Memoria de B. Maria Virgine.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ super Psalmos et ad Nunc dimittis ut infra Octavam Epiphaniæ; ℟. In manus. cum duplici Allelúia.

In fine Hymni dicatur Stropha Glória tibi Dómine, Qui apparuísti hódie.

Omittantur Preces.

DIE XIV. JANUARII.

Celebratur festum S. Hilarii, in cujus primo Nocturno, si extra Dominicam evenerit, dicentur sequentes Lectiones :

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 3.

ET ego, fratres, non pótui vobis loqui quasi spirituálibus, sed quasi carnálibus. Tamquam párvulis in Christo, lac vobis potum dedi, non escam : nondum enim poterátis : sed nec nunc quidem potéstis : adhuc enim carnáles estis.

Cum enim sit inter vos zelus, et conténtio : nonne carnáles estis, et secúndum hóminem ambulátis? Cum enim quis dicat, Ego quidem sum Pauli; álius autem, Ego Apóllo; nonne hómines estis? Quid ígitur est Apóllo? quid vero Paulus? Ministri ejus, cui credidístis, et unicuíque sicut Dóminus dedit. Ego plantávi, Apóllo rigávit : sed Deus increméntum dedit.

Lectio ij.

ITAQUE neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat : sed qui increméntum dat, Deus. Qui autem plantat, et qui rigat, unum sunt. Unusquísque autem própriam mercédem accípiet secúndum suum labórem. Dei enim sumus adjutóres : Dei agricultúra estis, Dei ædificátio estis. Secúndum grátiam Dei, quæ data est mihi, ut sápiens architéctus fundaméntum pósui : álius autem superædíficat. Unusquísque autem vídeat quómodo superædíficet.

Lectio iij.

FUNDAMENTUM enim áliud nemo potest pónere præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus. Si quis autem superædíficat super fundaméntum hoc, aurum, argéntum, lápides pretiósos, ligna, fœnum, stípulam, uniuscujúsque opus maniféstum erit : Dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur : et uniuscujúsque opus quale sit, ignis probábit. Si cujus opus mánserit quod superædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árserit, detriméntum patiétur : ipse autem salvus erit : sic tamen quasi per ignem.

¶ Si vero festum S. Hilarii in Dominica j. post Octavam Epiphaniæ evenerit, dicentur Lectiones j. Nocturni ejusdem Dominicæ : De iis autem., pag. 294.

DIE XV. JANUARII.

Incidit festum SS. Nominis Jesu, cujus propriæ Lectiones habentur suo loco.

¶ Ubi tamen festum SS. Nominis Jesu Dominica j. post Octavam Epiphaniæ celebrari consuevit, dicantur die xv. Januarii (si extra Dominicam evenerit) Lectiones sequentes.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cor. 6.

AUDET áliquis vestrum habens negótium advérsus álterum, judicári apud iníquos, et non apud sanctos? An nescítis quóniam sancti de hoc mundo judicábunt? Et si in vobis judicábitur mundus, indígni estis qui de mínimis judicétis? Nescítis quóniam Angelos judicábimus? quanto magis sæculária? Sæculária igitur judícia si habuéritis : contemptíbiles, qui sunt in ecclésia, illos constitúite ad judicándum.

Lectio ij.

AD verecúndiam vestram dico. Sic non est inter vos sápiens quisquam, qui possit judicáre inter fratrem suum? Sed frater cum fratre judício conténdit : et hoc apud infidéles? Jam quidem omníno delíctum est in vobis, quod judícia habétis inter vos. Quare

non magis injúriam accipitis? quare non magis fraudem patímini? Sed vos injúriam fácitis, et fraudátis : et hoc frátribus. An nescítis quia iníqui regnum Dei non possidébunt?

Lectio iij.

NOLITE erráre : Neque fornicárii, neque idólis serviéntes, neque adúlteri, neque molles, neque masculórum concubitóres, neque fures, neque avári, neque ebriósi, neque maledici, neque rapáces regnum Dei possidébunt. Et hæc quidem fuístis : sed ablúti estis, sed sanctificáti estis, sed justificáti estis in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in Spíritu Dei nostri.

¶ Aliis diebus usque ad proximam primam Dominicam post Octavam Epiphaniæ, occurrunt festa quæ habent Lectiones signatas pro primo Nocturno.

DE DOMINICA I.

POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

HISTORIA Dómine ne in ira., hoc est Responsoria, quæ in hac Dominica dicuntur post Lectiones in Matutinis, legi debent Dominicis diebus ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam exclusive; ℟℟. vero Ferialia infra Hebdomadam, cum de Feria agitur, tam dicto Tempore quam ab Octava Corporis Christi, usque ad Adventum Domini sunt dicenda : nisi quando nulla esset Dominica vacans, in qua dominicalis Historia recitari posset. Tunc enim eadem dominicalis Historia in tribus Feriis recitari debet, ut in Rubricis Generalibus dicitur, et in eis ℟℟. Ferialia dimitti.

¶ Si Dominica Septuagesimæ venerit hac Dominica j., tunc Oratio, Homilia et Añæ ad Benedictus et Magnificat Dominicæ j. legantur prima die vacanti earum, quæ erunt inter Octavam Epiphaniæ et Septuagesimam illo anno : et dicentur in Matutinis tria prima ℟℟. Historiæ Dómine, ne in ira. Reliqua vero dicentur duobus aliis diebus infra Hebdomadam præfatam in quibus agetur de Feria, si tamen in illis non occurrat festum Simplex vel majus, prout in Rubricis Generalibus plenius dicitur; alioquin dimittentur illo anno.

¶ Si vero a Dominica j. post Octavam Epiphaniæ usque ad Septuagesimam Officia quatuor residuarum Dominicarum suis diebus expleri nequeant; tunc illarum Officia eo anno omittuntur, et resumuntur quoad Orationem, Lectiones secundi Nocturni, Homiliam et Añas ad Benedictus et Magnificat dumtaxat, post Dominicam xxj. post Octavam Trinitatis usque ad ultimam exclusive, eo modo et ordine, quo ibi in Rubricis dicitur. Si autem in toto isto Tempore tot non supersint Dominicæ ut in illis possint resumi Officia earum omnium Dominicarum, quæ post Octavam Epiphaniæ omissæ fuerant; tunc Feria vj. aut alia vacante Hebdomadæ ante Septuagesimam, legantur Oratio, Homilia et Añæ ad Benedictus et Magnificat Dominicæ quæ non potest resumi.

¶ Si tamen in casibus prædictis non erit aliqua Feria vacans, in qua possint legi Homiliæ Dominicales, tunc Feria minoris solemnitatis festo occupata infra Hebdomadam ante Septuagesimam, fiat Memoria Dominicæ sive primæ, sive alterius, eo anno omissæ, et non remissæ, per Añas ad Benedictus et Magnificat et Orationem illius Dominicæ proprias. Quod si aliqua Octava contigerit tunc celebrari, poterit in aliqua die infra Octavam legi Homilia illius Dominicæ et de ea quoque eo die fiet Memoria modo dicto.

IN Officio sequentis Dominicæ et ejus Hebdomadæ datur Ritus et Ordo dicendi divinum Officium.

DOMINICA I.

POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

AD I. VESPERAS.

SABBATO præcedenti sic inchoentur Vesperæ. Secreto dicatur Pater noster. Quo dicto, clare dicatur ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Et tunc munient se fratres signo crucis, quod etiam facient ad omnes alias Horas.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia. vel infra Septuagesimam Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

¶ Sicque per ℣. Deus in adjutórium. inchoentur omnes Horæ, et Laudes, nisi aliter suis locis sit signatum.

Deinde dicantur quinque Psalmi, et totidem Antiphonæ prout positæ sunt in Psalterio, pag. 141., quæ etiam dici debent in omnibus Sabbatis per annum, cum de Dominica agitur, excepto Tempore Paschali. Deinde dicatur

Capitulum. 2. Cor. 1.

BENEDICTUS Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra. ℟. Deo grátias.

¶ Sicque ad omnia Capitula respondeatur semper : Deo grátias.

Deinde dicatur ℟. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne : * Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. Postea ℣. Tibi enim derelíctus est pauper : pupíllo tu eris adjútor. Deinde repetatur ultima pars Responsorii : Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. Postea dicatur ℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Ultimo repetatur : Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. Et hoc modo dicatur ℟. in j. Vesperis, nisi aliter signetur.

Hymnus O lux beáta Trínitas., pag. 144.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

¶ Capitulum præcedens, Hymnus, et ℣. dicantur omnibus Sabbatis ad Vesperas usque ad Quadragesimam exclusive, et

Sabbato post Octavam Trinitatis et deinceps omnibus Sabbatis usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur. ℟. autem Deus, qui sedes. hac die tantum dicatur.

¶ Omni vero tempore, quando Historia dominicalis in sua propria Dominica inchoatur, ℟. quod suo loco notatum erit, dicatur in j. Vesperis post Capitulum. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet j. Vesperas, vel Historia dominicalis non legitur in Dominica, in qua primo debuit inchoari, tunc ℟. in j. Vesperis alterius Dominicæ non dicatur.

¶ Post ℣. statim sequitur Canticum Magníficat., pag. 129. quod per totum annum quotidie in Vesperis dicitur, moxque subjungitur

Ad Magnificat Aña. Peccáta mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxa sunt in me : sed ántequam vúlnera génerent in me, sana me Dómine medicaménto pœniténtiæ, Deus.

Finita Aña post Canticum Magnificat, sequitur : Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

Dicta Oratione, et responso Amen., quando nulla sequitur alia Memoria facienda, statim subjungitur : Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

¶ Si is, qui loquitur, non fuerit Sacerdos, vel Diaconus, loco ℣. Dóminus vobiscum. debet dicere ℣. Dómine exáudi oratiónem meam. et ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicatur ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

¶ At si Memoria occurrerit facienda, dicta hac prima Oratione, et responso Amen., statim inchoatur Memoria illa per Antiphonam, ℣. et Orationem, quæ sicut et prima Oratio terminabitur, si nulla alia adhuc succedat Memoria facienda : si vero altera sequatur, per hæc verba respective terminetur : Per Christum Dóminum nostrum. vel Per eúmdem Christum Dóminum nostrum., vel Qui tecum vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum., vel etiam Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum., pro varia occurrentium Orationum dispositione : ac responso Amen., mox altera inchoetur, et sic deinceps, donec ad ultimam Memoriam perveniatur.

Cum autem ad ultimam Memoriam perventum fuerit, ejus Oratio semper, sicut illa prima Omnípotens. respective terminetur.

Subjunctis ℣℣. Dóminus vobíscum. et Benedicámus Dómino. responsoque Deo grátias., dicatur Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen. Quod semper dicendum est post quamlibet Horam, nisi in die

Cenæ, et deinceps usque ad Completorium Sabbati sancti exclusive, et nisi in die Animarum, et post Officium Defunctorum, in cujus fine dicendum est Requiéscant in pace. ℟. Amen.

¶ Quando vero plures Horæ simul sunt dicendæ, tunc solum in fine ultimæ Horæ dicatur Fidélium., nisi aliter notetur.

Dicto Fidélium., subjungatur secreto Pater noster. et deinde Aña Salve Regína., Aña Pie Pater Dominice., ℣. Post partum., ℣. Ora pro nobis., ℣. Fiat pax., Dóminus vobíscum., Oratio Prótege., Oratio Concéde, quæsumus., Oratio Ecclésiæ tuæ., ut pag. 147. notatum est.

Dictoque secreto Pater noster., terminetur illa Hora; qua finita, Conventus recedit a choro, tam de die quam de nocte, excepto Completorio, et præterquam a Matutinis Feriæ quintæ in Cena Domini usque ad Vesperas Sabbati sancti inclusive.

AD COMPLETORIUM.

Dicto Jube domne benedícere., subjungatur

Benedictio. Noctem quiétam et finem perféctum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Postea sequitur

Lectio. 1. Petri 5.

FRATRES : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Postea dicat qui præest ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram. Deinde dicto Pater noster. secreto, dicatur a Prælato :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis, et vobis fratres : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor vos oráre pro me.

Chorus autem dicat :

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimittat tibi ómnia peccáta tua : líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam. Respondeat Prælatus : Amen.

Postea Chorus replicet : Confíteor. etc. et loco vobis fratres., dicat tibi Pater., et loco precor vos., dicat precor te. Quo finito, Prælatus dicat Absolutionem : Misereátur.; et loco tui, dicat vestri., et loco tibi; dicat vobis, et loco te, dicat vos.

¶ Quando autem frater solus dicit Completorium vel Primam, dicat :

CONFITEOR Deo omnipoténti, et beátæ Maríæ semper Vírgini, et beáto Domínico Patri nostro, et ómnibus Sanctis : quia peccávi nimis cogitatióne, locutióne, ópere et omissióne, mea culpa : precor beátam Maríam semper Vírginem, et beátum Domínicum Patrem nostrum, et omnes Sanctos oráre pro me.

Postea subjungat :

MISEREATUR mei omnípotens Deus, et dimíttat mihi ómnia peccáta mea : líberet me ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat me ad vitam ætérnam. Amen.

Deinde dicatur ℣. Convérte nos Deus salutáris noster. et ℟. Et avérte iram tuam a nobis. et ℣. Deus in adjutórium. etc.

¶ Et ita semper inchoetur Completorium, nisi Feria quinta in Cena Domini, et Feria sexta in Parasceve.

Postea dicantur Psalmus 4. Cum invocárem., Psalmus 30. In te Dómine., Psalmus 90. Qui hábitat in adjutório., Psalmus 133. Ecce nunc benedícite Dóminum., ut in Psalterio, pag. 149. et pag. 150.

Et post Psalmos Aña. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

¶ Prædicta Aña Miserére. et prædicti Psalmi dicantur ad Completorium per totum annum, nisi aliter notetur.

Deinde dicatur

Capitulum. Jer. 14.

TU in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos Dómine Deus noster.

℟. In manus tuas Dómine * Comméndo spíritum meum. In manus tuas. ℣. Redemísti me Dómine Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus tuas.

¶ Capitulum Tu in nobis es. et ℟. In manus tuas. per totum annum dicantur ad Completorium, nisi aliter signetur.

Postea subjungatur Hymnus Te lucis ante términum., cum ℣. Custódi nos Dómine, pag. 150.

Hymnus Te lucis. et ℣. Custódi nos Dómine. dicantur semper, nisi ubi aliter est signatum.

Deinde dicatur Canticum Nunc dimíttis., pag. 150.

Quo dicto subjungatur Aña. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

¶ Canticum Nunc dimíttis. in Completorio semper dicatur. Aña Salva nos. per totum annum dicatur, nisi alia Antiphona propria de Festo, aut de Octava, aut de Tempore fuerit notata.

Postea dicantur Preces hoc modo : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. et secreto Pater noster. Deinde subjungatur alte : Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. In pace in idípsum. ℟. Dórmiam, et requiéscam.

Deinde dicatur Credo. secreto. Deinde dicatur alte : Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Dignáre Dómine nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

¶ Et ita Preces quotidie in Completorio dicantur, nisi diebus notatis in Rubricis Generalibus, § xxxix.

Post Preces, vel si hæ non sunt dicendæ, post Añam Salva nos., immediate dicitur : Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

VISITA, quæsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : et Angeli tui sancti habitántes in ea nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.

Dóminus vobíscum.

Benedicámus Dómino.

¶ Oratio Vísita, quæsumus. semper dicatur, nisi in Cena Domini, et deinceps usque ad Feriam iij. Paschæ inclusive.

Deinde detur Benedictio hoc modo : Benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii, et Spíritus sancti descéndat super (Si Prælatus benedicit, dicat vos.; et si alius, dicat nos) et máneat semper. ℟. Amen.

¶ Benedictio semper detur, nisi in die Cenæ, et Parasceve.

Postea dicatur Aña Salve Regína. pag. 151.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et glorióa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Poterit deinde addi Antiphona, ℣. et Oratio de Sancto aliquo Ordinis nostri, vel alio, secundum morem Provinciæ, vel Conventus. Deinde dicto Fidélium ánimæ. etc. et responso Amen., dicatur secreto Pater noster. et Credo. Et sic finitur Completorium, nisi aliter notetur.

AD MATUTINUM.

Dicto Pater noster. et Credo., ℣. Dómine lábia. et ℣. Deus in adjutórium., Glória Patri. Sicut erat. Allelúia. immediate dicatur

Invitatorium. Veníte, exsultémus Dómino : * Jubilémus Deo salutári nostro. Quo dicto, sequitur

℣. j. Præoccupémus fáciem ejus. ut in Psalterio pag. 1.

¶ Hoc Invitatorium et Psalmus Veníte. dicantur Dominicis diebus ab Octava Epiphaniæ usque ad Septuagesimam exclusive, et ab Octava Trinitatis usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur.

¶ In aliis etiam diebus, quando dicitur quodcumque Invitatorium, dicatur etiam Psalmus Veníte, exsultémus. modo, quo supra.

Postea dicatur Hymnus Nocte surgéntes., pag. 2.

¶ Isti duo Hymni Nocte surgéntes. ad Matutinum, et subsequens Ecce jam noctis. ad Laudes dicantur omnibus Dominicis et Feriis per totum annum, quando de Tempore agitur, nisi in Quadragesima, in Paschali Tempore et in Adventu Domini.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi in Matutinis dicendi ponuntur per extensum in Psalterio pagg. 4-15. in tria Nocturna divisi, quibus statim annectuntur Antiphonæ diversæ pro qualitate Temporis super Psalmos dicendæ, et Versiculi.

Post ℣. dicto Pater noster. secreto, subjungatur alte : Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

¶ Et hoc semper observetur ante j. Lectionem et iv. et vij., nisi in triduo ante Pascha, et nisi in Officio Defunctorum. Quo dicto, sequitur : Jube domne benedícere. Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

¶ Jube domne benedícere. omnibus semper præmittitur Benedictionibus.

¶ Hæc Benedictio et octo sequentes erunt dicendæ ante Lectiones Matutinarum eo ordine quo positæ sunt, quandocumque novem dicuntur Lectiones : nisi in festo Nativitatis Domini, in quo ad viij. et ix. Lectionem sunt propriæ Benedictiones notatæ; et nisi quando Officium est de B. Maria V., cujus propriæ Benedictiones positæ sunt ante Psalterium : et nisi in Matutinis pro Defunctis et in tribus diebus ante Pascha. Quando autem dicuntur tantum tres Lectiones tunc etiam dicendæ sunt tantum tres Benedictiones juxta ordinem Nocturnorum. Tres namque primæ dicentur Feria ij. et Feria v., tres secundæ Feria iij. et Feria vj., ultimæ vero tres Feria iv. et Sabbato, quando in eo de B. Maria V. non fit Officium.

¶ Tempore vero Paschali, Dominica die, quando non legitur Evangelium et Homilia, tres primæ Benedictiones dentur.

¶ Quotiescumque autem in aliqua Feria legitur Homilia, toties dicendæ sunt Benedictiones tertii Nocturni, scilicet Evangélica léctio. cum duabus sequentibus, sive communibus, sive propriis si de B. Maria V. fiat Officium. Deinde dicatur :

De Epístola prima ad Corinthios.

¶ Titulus cuilibet Lectioni præfixus, legi semper debet, nisi cum notatur litteris rubeis.

Lectio j. Cap. 8.

De iis autem, quæ idólis sacrificántur, scimus quia omnes sciéntiam habémus. Sciéntia inflat, cáritas vero ædíficat. Si quis autem se exístimat scire áliquid, nondum cognóvit quemádmodum opórteat eum scire. Si quis autem díligit Deum, hic cógnitus est ab eo. De escis autem, quæ idólis immolántur, scimus quia nihil est idólum in mundo, et quod nullus est Deus, nisi unus. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

¶ Per hanc clausulam Tu autem. terminantur semper Lectiones, nisi in triduo ante Pascha, in die Animarum, et in Officio Defunctorum, et nisi ubi loco Tu autem. erit signatum ut dicatur : Hæc dicit Dóminus Deus. etc.

Finita Lectione sequitur

℟. j. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me : * Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum. ℣. Timor et tremor venérunt super me, et contexérunt me ténebræ, et dixi. — Miserére mei.

Jube domne benedícere. Benedictio. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Lectio ij.

Nam etsi sunt qui dicántur dii sive in cælo, sive in terra (síquidem sunt dii multi, et dómini multi :) nobis tamen unus Deus, Pater, ex quo

ómnia, et nos in illum : et unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, et nos per ipsum. Sed non in ómnibus est sciéntia. Quidam autem cum consciéntia usque nunc idóli, quasi idolóthytum mandúcant : et consciéntia ipsórum, cum sit infírma, pollúitur. Esca autem nos non comméndat Deo.

℟. ij. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium páuperum in tribulatióne :* Quia tu solus labórem et dolórem consíderas. ℣. Tibi enim derelíctus est pauper : pupíllo tu eris adjútor. — Quia tu solus.

Jube domne benedícere. Benedictio. Spíritus sancti grátia illumináre dignétur sensus et corda nostra. ℟. Amen.

Lectio iij.

Neque enim si manducavérimus, abundábimus : neque si non manducavérimus, deficiémus. Vidéte autem ne forte hæc licéntia vestra offendículum fiat infírmis. Si enim quis víderit eum, qui habet sciéntiam, in idólio recumbéntem : nonne consciéntia ejus, cum sit infírma, ædificábitur ad manducándum idolóthyta? Et períbit infírmus in tua sciéntia frater, propter quem Christus mórtuus est? Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis.

℟. iij. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear :* Propter hoc dilatátum est cor meum, Et exsultávit lingua mea. ℣. Consérva me Dómine, quóniam in te sperávi : dixi Dómino : Deus meus es tu. — Propter hoc. Glória. Et exsultávit.

IN II. NOCTURNO.

Jube domne benedícere. Benedictio. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
(Ex præf. in Epist. D. Pauli.)

Lectio iv.

Beati Pauli Epistolárum lectiónem dum assídue auscúlto, perque hebdómadas síngulas bis sæpe, et ter, et quater, quotiescúmque sanctórum Mártyrum memórias celebrámus; gáudio exsúlto, et éxcitor, ac tuba illa spirituáli pérfruens, desidério incalésco, vocem mihi amícam agnóscens, et fere præséntem ipsum intuéri, et disseréntem audíre vídeor. Sed tamen dóleo, et moléste fero, quod virum hunc non omnes, sicut par est, cognóscunt.

℟. iv. Notas mihi fecísti Dómine vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * Delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Tu es Dómine, qui restítues hereditátem meam mihi. — Delectatiónes.

Jube domne benedícere. Benedictio. Ad gáudia Paradísi perdúcat nos misericórdia Christi. ℟. Amen.

Lectio v.

Verum ita illum nonnúlli ignórant, ut ne Epistolárum quidem ejus númerum plane sciant. Hoc vero non imperítia facit : sed quod nolint beáti hujus viri scripta assídue in mánibus habére. Neque enim nos, quæ scimus, si quid scimus, ab ingénii bonitáte atque acúmine scimus :

sed quod erga hunc virum impénse afféctî, ab illíus lectióne nunquam discédimus : siquidem qui amant, ii plus quam céteri omnes eórum facta norunt, quos amant, ut qui de iis ipsis sint sollíciti.

℟. v. Díligam te Dómine virtus mea : * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum. ℣. Laudans invocábo Dóminum : et ab inimícis meis salvus ero. — Dóminus.

Jube domne benedícere. Benedictio. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

Lectio vj.

ID quod beátus hic véluti osténdens, ad Philippénses ait : Sicut est mihi justum, ut hoc de vobis ómnibus séntiam, eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne et confirmatióne Evangélii. Quaprópter, si et vos quoque hujus lectióni diligénter atténdere voluéritis, nihil áliud vobis erit requiréndum. Verax est enim Christi sermo dicéntis : Quærite, et inveniétis : pulsáte, et aperiétur vobis.

℟. vj. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * Orbis terrárum, et univérsi, Qui hábitant in eo. ℣. In manu ejus sunt omnes fines terræ : et altitúdines móntium ipsíus sunt. — Orbis terrárum. Glória. Qui hábitant in eo.

IN III. NOCTURNO.

Jube domne benedícere.

¶ Si non sequitur Homilia, Benedictio. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

¶ Si autem sequatur Homilia, sicut modo, Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen. Postea dicatur :

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

¶ Verba Léctio sancti Evangélii secúndum N. dicantur semper prius quam incipiatur Evangelium ante Homiliam, nisi aliter signetur.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore : Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ : et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

(Tract. 9. in Joan. post init.)

QUOD Dóminus invitátus venit ad núptias, étiam excépta mystica significatióne, confirmáre vóluit quod ipse fecit núptias. Futúri enim erant, de quibus dixit Apóstolus, prohibéntes núbere, et dicéntes quod malæ essent núptiæ, et quod diábolus eas fecísset : cum idem Dóminus dicat in Evangélio, interrogátus utrum liceat hómini dimíttere uxórem suam ex quálibet causa, non licére, excépta causa fornicatiónis.

℟. vij. Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam. ℣. Neque irrídeant me inimíci mei : étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur. — Deus meus.

Jube domne benedícere. Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Lectio viij.

In qua responsióne, si meminístis, hoc ait : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et qui bene erudíti sunt in fide cathólica, novérunt quod Deus fécerit núptias : et sicut conjúnctio a Deo, ita divórtium a diábolo sit. Sed proptérea in causa fornicatiónis licet uxórem dimíttere; quia ipsa esse uxor prior nóluit, quæ fidem conjugálem maríto non servávit.

℟. viij. Audiam Dómine vocem laudis tuæ, * Ut enárrem univérsa mirabília tua. ℣. Dómine diléxi decórem domus tuæ, et locum habitatiónis glóriæ tuæ. — Ut enárrem.

Jube domne benedícere. Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex angelórum. ℟. Amen.

Lectio ix.

Nec illæ, quæ virginitátem Deo vovent, quamquam ampliórem gradum honóris et sanctitátis in Ecclésia téneant, sine núptiis sunt : nam et ipsæ pértinent ad núptias cum tota Ecclésia, in quibus núptiis sponsus est Christus. Ac per hoc ergo Dóminus invitátus venit ad núptias, ut conjugális cástitas firmarétur, et ostenderétur sacraméntum nuptiárum.

℟. ix. Abscóndi tamquam aurum peccáta mea, et celávi in sinu meo iniquitátem meam : * Miserére mei Deus, Secúndum magnam misericórdiam tuam. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego agnósco, et delíctum meum coram me est semper : tibi soli peccávi. — Miserére. Glória. Secúndum magnam.

¶ Postquam præcedens Historia Dómine ne in ira. semel in aliqua Dominica recitata fuerit : in reliquis Dominicis post Octavam Epiphaniæ, loco noni Responsorii Abscóndi., dicatur sequens Responsorium de Trinitate, quando de Dominica agitur :

℟. ix. Honor, virtus, et potéstas, et impérium sit Trinitáti in Unitáte, Unitáti in Trinitáte, * In perénni sæculórum témpore. ℣. Trinitáti lux perénnis, Unitáti sit decus pérpetim. — In perénni. Glória. In perénni.

Deinde dicatur Canticum Te Deum., pag. 16., quod dicendum erit omnibus Dominicis, præterquam in Adventu et a Septuagesima usque ad Pascha exclusive, quando fit Officium de Dominica.

Ante Laudes ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus. ℟. Et super cælos glória ejus.

¶ Prædictus ℣. dicatur ante Laudes Dominicis diebus usque ad Quadragesimam exclusive, et a Dominica j. post Octavam Trinitatis usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Regnávit Dóminus præcínctus fortitúdine cum decóre virtútum : cujus sedes paráta est in ætérnum.

¶ Hæc Aña Regnávit Dóminus. sola dicatur in Laudibus super Psalmos usque ad Septuagesimam exclusive, et in Dominica j. post Octavam Trinitatis ac deinceps usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur.

¶ Aliis Temporibus (exceptis quatuor Dominicis post Octavam Paschæ) dicantur in Laudibus Dominicæ super Psalmos quinque Antiphonæ. Idem fiat in Festis Simplicibus ac supra, et in diebus Octavis Simplicibus ac supra.

¶ In Dominicis vero Adventus, et in prædictis Festis aut diebus Octavis Simplicibus ac supra, ad Primam dicatur Antiphona prima Laudum, ad Tertiam secunda, ad Sextam tertia, ad Nonam quinta (prætermissa quarta).

Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, ut in Psalterio, pag. 17.

¶ Psalmus Dóminus regnávit., Psalmus Jubiláte., Psalmus Deus misereátur nostri. et Psalmus Laudáte Dóminum in sanctis ejus. terminentur cum ℣. Glória Patri. Post reliquos vero Psalmos Laudum et post Canticum Benedícite. ℣. Glória Patri. non dicatur.

¶ Quando prædicti Psalmi, quando vero alii in Laudibus dicendi sint, in Psalterio, pag. 17. et alibi passim suis locis notatum est.

Capitulum. Apoc. 7.

BENEDICTIO, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum, amen. ℟. Deo grátias.

¶ Hoc Capitulum Benedíctio. dicatur omnibus Dominicis ab Octava die Epiphaniæ usque ad Quadragesimam exclusive, et a Dominica j. post Octavam Trinitatis usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur.

Hymnus Ecce jam noctis., pag. 21.

℣. Dóminus regnávit. ℟. Decórem índuit.

¶ Hic ℣. in Dominicis dicatur ad Laudes usque ad Septuagesimam exclusive, et in Dominica j. post Octavam Trinitatis ac deinceps in Dominicis usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur.

Post ℣. statim sequitur Canticum Benedíctus., pag. 23. quod per totum annum quotidie dicitur in Laudibus, moxque subjungitur

Ad Benedictus Aña. Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: et erat ibi Jesus cum María matre ejus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per.

¶ In omnibus Dominicis per totum annum, quando de simplici Dominica agitur, fiat Memoria de B. Maria Virgine in Laudibus, ut in Psalterio, pag. 23. notatum est; exceptis Dominicis infra Octavas Simplices ejusdem beatæ Virginis, in quibus Antiphona, ℣. et Oratio sunt de Octava.

AD PRETIOSA.

Postea legatur Lectio de Martyrologio; qua finita, et responso Deo grátias., dicatur Pretiósa., ut pag. 25. notatum est, præter hic posita.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 2.

IN illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ:

et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus ad núptias. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

¶ De Evangelio occurrente legendum est omnibus diebus Dominicis, et festis Simplicibus et supra, et in die Octava Octavæ Simplicis, non vero infra Octavam Simplicem. Item in Vigilia Nativitatis Domini, Evangelium de Vigilia legatur, sive fuerit Dominica, sive non. Item Feria iv. in Capite Jejunii, et Feria v. in Cena Domini. Item in Vigilia Paschæ, et Pentecostes, et quotidie infra Octavas Solemnes, et Solemnissimas. Item in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum. Et in omni prædicto tempore semper legatur de Evangelio festi, nisi aliquando occurrat legi Hom. alterius Evangelii quam festi, de quo agitur : tunc enim in Pretiósa legetur illud Evangelium quod lectum est in Matutinis. Ceteris vero diebus legendum est de Constitutionibus.

¶ Quando Matutinæ cum Laudibus in sero dicuntur, tunc Pretiósa. reservetur in crastinum, et dicatur immediate post Primam.

AD PRIMAM.

Dicto secreto Pater noster. et Credo in Deum., inchoatur ℣. Deus in adjutórium. etc.

¶ Et sic ad alias Horas diei, nisi quod Credo in Deum. aliis Horis non præmittitur.

Hymnus Jam lucis orto sídere., pag. 27.

¶ Prædictus Hymnus dicatur per totum annum ad Primam, nisi in Cena Domini, et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in die Animarum.

Psalmus 53. Deus in nómine tuo. pag. 28. Psalmus 118. Beáti immaculáti., Retríbue servo tuo. ibidem, Symbolum Quicúmque. pag. 29.

¶ Psalmi isti, et sequentium Horarum, semper dicantur cum Glória Patri. nisi aliter signetur. Similiter Symbolum Quicúmque. cum Glória Patri. dicatur in festo Trinitatis et in omni Dominica, nisi festum Totum Duplex in ea evenerit.

¶ Prædictis autem Psalmis in Septuagesima et deinceps in Dominicis usque ad Ramos palmarum inclusive, adduntur alii, secundum quod in Psalterio, pag. 33. sunt notati; post quos Glória Patri. respective dicitur vel omittitur ut ibidem est signatum.

Aña. Glória tibi Trínitas., pag. 30.

Capitulum. I. Tim. I.

REGI sæculórum immortáli, et invisíbili, soli Deo honor, et glória in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Jesu Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Jesu. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére. Glória Patri. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

¶ Capitulum Regi sæculórum. dicatur ad Primam omnibus Dominicis et festis etiam trium Lectionum et per omnes Octavas, et in Officiis votivis,

nisi in Cena Domini, et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et in die Animarum, in quibus nullum Capitulum dicitur.

¶ ℟. Jesu Christe, semper dicatur, nisi a Dominica in Passione et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive quando de Tempore agitur, et nisi in die Animarum. ℣. Qui sedes. semper dicitur, nisi alius ℣. sit notatus.

¶ ℣. Exsúrge. semper dicatur, nisi in die Cenæ, et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in die Animarum.

Deinde dicitur Confíteor. et Misereátur., sicut supra pag. 148. de Completorio dictum est.

¶ Confíteor. in Prima semper dicatur, nisi in Triduo ante Pascha.

Deinde dicatur : Dóminus vobíscum. Oratio.

In hac hora hujus diéi tua nos Dómine reple misericórdia; ut per totum diem exsultántes, in tuis láudibus júgiter delectémur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum; qui tecum vivit.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

¶ Oratio In hac hora. semper dicatur, quando dicitur Capitulum Regi sæculórum immortáli. Dicatur etiam quatuor diebus ultimis in hebdomada Paschæ.

¶ Ad Tertiam autem, Sextam et Nonam dicatur Oratio Dominicæ, quando de Dominica agitur.

AD TERTIAM.

Hymnus Nunc sancte nobis Spíritus., pag. 37.

Ps. Legem pone., Memor esto., Bonitátem fecísti., ibidem.

Aña Laus., pag. 39.

Capitulum Deus cáritas est., ℟. Inclína. et ℣. Adjútor meus esto., ibidem.

AD SEXTAM.

Hymnus Rector potens verax Deus., pag. 40.

Ps. Defécit., Quómodo., Iníquos., ibidem.

Aña Glória laudis., pag. 42.

Capitulum Grátia Dómini nostri., ℟. In ætérnum Dómine., ℣. Dóminus regit me., ibidem.

AD NONAM.

Hymnus Rerum Deus tenax vigor., pag. 43.

Ps. Mirabília., Clamávi., Príncipes., ibidem.

Aña Ex quo ómnia., pag. 45.

Capitulum Tres sunt., ibidem; ℟. Clamávi. et ℣. Ab occúltis., pag. 46.

¶ Prædicti tres Hymni ad Tertiam, Sextam et Nonam semper dicantur, nisi in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive; et nisi quod in Hebdomada Pentecostes ad Tertiam, loco Hymni Nunc sancte nobis Spíritus., dicitur Hymnus Veni creátor Spíritus.; et prætérquam in die Animarum. Psalmi vero semper dicantur. Antiphona Glória tibi Trínitas. ad Primam, et tres suprapositæ ad Tertiam, Sextam et Nonam dicantur omnibus Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, et in Dominica j.

post Octavam Trinitatis ac deinceps in Dominicis usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur. Tria autem præcedentia Capitula ad Tertiam, Sextam et Nonam dicantur in Dominicis usque ad Dominicam j. Quadragesimæ exclusive, et in Dominica j. post Octavam Trinitatis ac deinceps in Dominicis usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur. Responsoria autem Horarum dicantur in Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, et in Dominica j. post Octavam Trinitatis ac deinceps in Dominicis usque ad Adventum exclusive, quando de Dominica agitur. Versiculi autem (videlicet Adjútor meus esto. et ceteri) dicantur in Dominicis et Feriis quando de Tempore agitur usque ad j. Dominicam in Quadragesima exclusive. Dicantur etiam in Dominica j. post Octavam Trinitatis, et deinceps omnibus Dominicis et Feriis usque ad Adventum exclusive, quando de Tempore agitur.

AD VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 125. et pag. 126. scilicet : Aña Dixit Dóminus., Psalmus idem; Aña Fidélia., Psalmus Confitébor.; Aña In mandátis., Psalmus Beátus vir.; Aña Sit nomen., Psalmus Laudáte púeri.; Aña Nos qui vívimus., Psalmus In éxitu Israel.

Capitulum Dóminus dírigat., Hymnus Lucis Creátor óptime. et ℣. Dirigátur., pag. 127.

¶ Prædicti Psalmi dicantur omnibus Dominicis in Vesperis, quando de simplici Dominica agitur; Antiphonæ vero super Psalmos dicantur in Dominicis usque ad Dominicam in Ramis inclusive, et in Dominica j. post Octavam Trinitatis ac deinceps usque ad Vigiliam Nativitatis Domini, quando de simplici Dominica agitur.

¶ In festis vero Simplicibus et supra, tam de Tempore quam de Sanctis, dicenda est in ij. Vesperis super Psalmos sola Antiphona j. Laudum, nisi aliter notetur.

¶ Capitulum Dóminus dírigat. dicatur omnibus Dominicis in ij. Vesperis, et per Ferias, quando de Tempore agitur, usque ad diem Cinerum exclusive. Dicatur etiam in Dominica j. post Octavam Trinitatis ac deinceps usque ad Adventum exclusive omnibus Dominicis in ij. Vesperis et per Ferias, quando de Tempore agitur.

¶ Hymnus Lucis Creátor óptime., et ℣. Dirigátur. dicantur omnibus Dominicis in ij. Vesperis et per Ferias, quando de Tempore agitur, usque ad Vesperas Sabbati ante j. Dominicam Quadragesimæ exclusive. Dicantur etiam Dominica j. post Octavam Trinitatis et deinceps usque ad Adventum exclusive omnibus Dominicis in ij. Vesperis et per Ferias, quando de Tempore agitur.

Ad Magnificat Aña. Deficiénte vino, jussit Jesus impléri hydrias aqua, quæ in vinum convérsa est, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS, sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris : supplicatiónes pópuli tui cleménter exáudi, et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per.

¶ In omnibus Dominicis per totum annum, quando de simplici Dominica agitur, fiat Memoria de B. Maria V. in ij. Vesperis, ut in Psalterio pag. 130. notatum est; exceptis Dominicis infra Octavas Simplices ejusdem B. Virginis, in quibus Antiphona, ℣. et Oratio sunt de Octava.

AD COMPLETORIUM.

Omnia solito more dicantur; sed post Añam ad Nunc dimittis in Dominicis non dicantur Preces.

AD LITANIAS SANCTORUM.

De tempore et modo quo in Choro post Completorium dicendæ sunt Litaniæ Sanctorum dictum est in Rubricis generalibus § xxxviij.

Litaniæ vero, cum Psalmo Deus in adjutórium. ante ipsas dicendo, ponuntur pag. 156.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pag. 47.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 9.

NESCITIS quod ii, qui in stádio currunt, omnes quidem currunt, sed unus áccipit bravíum? Sic cúrrite ut comprehendátis. Omnis autem, qui in agóne conténdit, ab ómnibus se ábstinet, et illi quidem ut corruptíbilem corónam accípiant : nos autem incorrúptam. Ego ígitur sic curro, non quasi in incértum : sic pugno, non quasi áerem vérberans : sed castígo corpus meum, et in servitútem rédigo : ne forte cum áliis prædicáverim, ipse réprobus effíciar.

℟. j. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * Quam abscondísti timéntibus te! ℣. Et perfecísti eis, qui sperant in te Dómine, in conspéctu filiórum hóminum. — Quam abscondísti.

Lectio ij. Cap. 10.

NOLO enim vos ignoráre fratres quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt in nube, et in mari : et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt, et omnes eúmdem potum spiritálem bibérunt : (bibébant autem de spiritáli, consequénte eos, petra : petra autem erat Christus) sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo : nam prostráti sunt in desérto.

℟. ij. Benedícam Dóminum in omni témpore : * Semper laus ejus in ore meo. ℣. In Dómino laudábitur ánima mea : áudiant mansuéti, et læténtur.— Semper.

Lectio iij.

HÆC autem in figúra facta sunt nostri, ut non simus concupiscéntes malórum, sicut et illi concupiérunt : neque idolólatræ efficiámini, sicut quidam ex ipsis : quemádmodum scriptum est : Sedit pópulus

manducáre, et bíbere, et surrexérunt lúdere. Neque fornicémur, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt : et cecidérunt una die vigínti tria míllia.

℟. iij. Delectáre in Dómino : * Et dabit tibi petitiónes cordis tui. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem : et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus. — Et dabit. Glória. Et dabit.

Ante Laudes ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

AD LAUDES.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 57.

Capitulum. Rom. 13.

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

℣. In matutínis Dómine meditábor in te. ℟. Quia fuísti adjútor meus.

¶ Capitulum Nox præcéssit. dicatur quoties de Feria agitur, usque ad Feriam iv. Cinerum exclusive; ℣. autem In matutínis. usque ad Sabbatum post Cineres inclusive.

Ad Benedictus Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel.

Dicta hac Aña, subjungatur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum. Deinde Oratio.

¶ Hoc modo dicantur Preces ad Laudes, Tertiam, Sextam et Nonam et ad Vesperas cum de Feria agitur, fiuntque prostrationes : nisi in Parasceve et Sabbato sancto.

Dicatur postea Pretiósa., prout in Dominica dictum est, excepto quod dicto Jube domne. datur Benedictio : Reguláribus disciplínis ínstruat nos Magíster cæléstis. ℟. Amen.

Et loco Lectionis de Evangelio legendum est de Constitutionibus, hoc modo :

Lectio. Prolog.

QUONIAM ex præcépto Régulæ jubémur habére cor unum, et ánimam unam in Dómino : justum est ut qui sub una Régula, et unius professiónis voto vívimus, unifórmes in observántiis canónicæ Religiónis inveniámur. Tu autem.

AD HORAS.

Hymni, Psalmi, Antiphonæ, Capitula, ℟℟. et ℣℣. ut in Psalterio.

AD VESPERAS.

Psalmi, Antiphonæ etc. ut in Psalterio, pag. 130.

AD DISCIPLINAS.

Absoluto Completorio, et terminatis Orationibus post Litanias Sanctorum, si illa die fit de Feria, fratres prostrati dicant, Confiteor Deo. etc. et Hebdomadarius subjungat : Misereátur vestri. etc. responsoque Amen. dicatur Psalmus 50. Miserére mei. pag. 57. Qui dum dicitur, detur fratribus ab Hebdomadario disciplina, quam etiam a Prælato ipse postea recipiet.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos indúcas, etc.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pag. 61.

De Epístola prima ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 10.

Carissimi mihi, fúgite ab idolórum cultúra : ut prudéntibus loquor, vos ipsi judicáte quod dico. Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? et panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, omnes, qui de uno pane participámus. Vidéte Israel secúndum carnem : nonne qui edunt hóstias, partícipes sunt altáris?

℟. j. Auribus pércipe Dómine lácrimas meas : ne síleas a me, remítte mihi :* Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus. ℣. Dixi : Custódiam vias meas : ut non delínquam in lingua mea. — Quóniam.

Lectio ij.

Quid ergo? dico quod idólis immolátum sit áliquid? aut quod idólum sit áliquid? Sed quæ ímmolant gentes, dæmóniis ímmolant, et non Deo. Nolo autem vos sócios fíeri dæmoniórum : non potéstis cálicem Dómini bíbere, et cálicem dæmoniórum : non potéstis mensæ Dómini partícipes esse, et mensæ dæmoniórum. An æmulámur Dóminum? Numquid fortióres illo sumus?

℟. ij. Státuit Dóminus super petram pedes meos : et diréxit gressus meos Deus meus :* Et immísit in os meum cánticum novum. ℣. Exspéctans exspectávi Dóminum, et respéxit me. — Et immísit.

Lectio iij.

Omnia mihi licent, sed non ómnia expédiunt. Omnia mihi licent, sed non ómnia ædíficant. Nemo quod suum est quærat, sed quod altérius. Omne, quod in macéllo vænit, manducáte, nihil interrogántes propter consciéntiam. Dómini est terra, et plenitúdo ejus. Si quis vocat vos infidélium, et vultis ire : omne, quod vobis appónitur, manducáte, nihil interrogántes propter consciéntiam.

℟. iij. Ego dixi : Dómine miserére mei : * Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. ℣. Dómine ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. — Sana. Glória Patri. Sana.

AD LAUDES.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 69.

AD VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 133.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Psalmi, Antiphonæ, et ℣. ut in Psalterio, pag. 73.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 11.

IMITATORES mei estóte, sicut et ego Christi. Laudo autem vos fratres quod per ómnia mei mémores estis : et sicut trádidi vobis, præcépta mea tenétis. Volo autem vos scire quod omnis viri caput, Christus est : caput autem mulíeris, vir : caput vero Christi, Deus. Omnis vir orans, aut prophétans veláto cápite, detúrpat caput suum. Omnis autem múlier orans, aut prophétans non veláto cápite, detúrpat caput suum : unum enim est ac si decalvétur.

℟. j. Ne perdíderis me, Dómine, cum iniquitátibus meis : * Neque in finem irátus resérves mala mea. ℣. Miserére mei Deus, miserére mei : quóniam in te confídit ánima mea. — Neque.

Lectio ij.

NAM si non velátur múlier, tondeátur. Si vero turpe est mulíeri tondéri, aut decalvári, velet caput suum. Vir quidem non debet veláre caput suum : quóniam imágo et glória Dei est, múlier autem glória viri est. Non enim vir ex mulíere est, sed múlier ex viro. Etenim non est creátus vir propter mulíerem, sed múlier propter virum. Ideo debet múlier potestátem habére supra caput propter Angelos.

℟. ij. Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * Cantábo, et psalmum dicam Dómino. ℣. Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : exsúrgam dilúculo. — Cantábo.

Lectio iij.

VERUMTAMEN neque vir sine mulíere : neque múlier sine viro in Dómino. Nam sicut múlier de viro, ita et vir per mulíerem : ómnia autem ex Deo. Vos ipsi judicáte : decet mulíerem non velátam oráre Deum? Nec ipsa natúra docet vos, quod vir quidem si comam nútriat, ignomínia est illi : múlier vero si comam nútriat, glória est illi : quóniam capílli pro velámine ei dati sunt.

℟. iij. Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me. — Deus. Glória. Deus.

AD LAUDES.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 81.

AD VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 134.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pag. 85.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 12.

DE spirituálibus autem, nolo vos ignoráre fratres. Scitis quóniam cum gentes essétis,

ad simulácra muta, prout ducebámini, eúntes. Ideo notum vobis fácio, quod nemo in Spíritu Dei loquens, dicit anáthema Jesu. Et nemo potest dícere, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Divisiónes vero gratiárum sunt, idem autem Spíritus: et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus.

℟. j. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum : in tua justítia * Líbera me, et éripe me. ℣. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : ut salvum me fácias. — Líbera.

Lectio ij.

Unicuique autem datur manifestátio Spíritus ad utilitátem. Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ : álii autem sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum : álteri fides in eódem Spíritu : álii grátia sanitátum in uno Spíritu : álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum.

℟. ij. Repleátur os meum laude, ut hymnum dicam glóriæ tuæ, tota die magnificéntiæ tuæ. Noli me projícere in témpore senectútis : cum defécerit virtus mea, * Deus ne derelínquas me. ℣. Deus ne elongéris a me : Deus meus in auxílium meum réspice. — Deus.

Lectio iij.

Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult. Sicut enim corpus unum est, et membra habet multa, ómnia autem membra córporis cum sint multa, unum tamen corpus sunt : ita et Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Judæi, sive Gentíles, sive servi, sive líberi : et omnes in uno Spíritu potáti sumus.

℟. iij. Gaudébunt lábia mea dum cantávero tibi : * Et ánima mea, quam redemísti Dómine. ℣. Sed et lingua mea meditábitur justítiam tuam, tota die laudem tuam. — Et ánima. Glória Patri. Et ánima.

AD LAUDES.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 96.

AD VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 135.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pag. 98.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 13.

Si linguis hóminum loquar, et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans, aut cymbalum tínniens. Et si habúero prophetíam, et nóverim mystéria ómnia, et omnem sciéntiam : et si habúero omnem fidem ita ut montes transferam, caritátem autem non habúero, nihil sum. Et si distribúero in cibos páuperum omnes facultátes meas, et si tradídero corpus meum ita ut árdeam, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

℟. j. Confitébor tibi Dómine Deus in toto corde meo, et honorificábo nomen tuum in ætérnum : *Quia misericórdia tua, Dómine, magna est super me. ℣. Et eripuísti ánimam meam ex inférno inferióri. — Quia.

Lectio ij.

CARITAS pátiens est, benígna est : cáritas non æmulátur, non agit pérperam, non inflátur, non est ambitiósa, non quærit quæ sua sunt, non irritátur, non cógitat malum, non gaudet super iniquitáte, congáudet autem veritáti : ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet. Cáritas nunquam éxcidit : sive prophetíæ evacuabúntur, sive linguæ cessábunt, sive sciéntia destruétur.

℟. ij. Misericórdia tua, Dómine, magna est super me : * Et liberásti ánimam meam ex inférno inferióri. ℣. Deus, iníqui insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam. — Et.

Lectio iij.

EX parte enim cognóscimus, et ex parte prophetámus. Cum autem vénerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est. Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus. Quando autem factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli. Vidémus nunc per spéculum in ænígmate : tunc autem fácie ad fáciem.

℟. iij. Factus est mihi Dóminus in refúgium : et Deus meus * In auxílium spei meæ. ℣. Deus ultiónum Dóminus : Deus ultiónum líbere egit. — In. Glória Patri. In.

AD LAUDES.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 107.

AD VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 138.

SABBATO.

AD MATUTINUM.

Invitatorium, Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pag. 110.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 14.

FRATRES, Nolíte púeri effíci sénsibus, sed malítia párvuli estóte : sénsibus autem perfécti estóte. In lege scriptum est : Quóniam in áliis linguis et lábiis áliis loquar pópulo huic : et nec sic exáudient me, dicit Dóminus. Itaque linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus : prophetíæ autem non infidélibus, sed fidélibus.

℟. j. Misericórdiam et judícium cantábo tibi Dómine : * Psallam, et intélligam in via immaculáta, quando vénies ad me. ℣. Perambulábam in innocéntia cordis mei, in médio domus meæ. — Psallam.

Lectio ij.

SI ergo convéniat univérsa ecclésia in unum, et omnes linguis loquántur, intrent autem idiótæ, aut infidéles : nonne dicent quod insanítis? Si autem omnes prophétent, intret autem quis infidélis, vel idióta, convíncitur ab ómni-

bus, dijudicátur ab ómnibus : occúlta cordis ejus manifésta fiunt : et ita cadens in fáciem adorábit Deum, pronúntians quod vere Deus in vobis sit.

℟. ij. Dómine exáudi oratiónem meam : et clamor meus ad te pervéniat : * Quia non spernis Deus preces páuperum. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine : Dómine exáudi vocem meam. — Quia.

Lectio iij.

Quid ergo est, fratres? Cum convenítis, unusquísque vestrum psalmum habet, doctrínam habet, apocalypsim habet, linguam habet, interpretatiónem habet : ómnia ad ædificatiónem fiant. Sive lingua quis lóquitur, secúndum duos, aut ut multum tres, et per partes, et unus interpretétur. Si autem non fúerit intérpres, táceat in ecclésia, sibi autem loquátur, et Deo.

℟. iij. Velóciter exáudi me, Dómine : * Quia defecérunt sicut fumus dies mei. ℣. Dies mei sicut umbra declinavérunt : et ego sicut fœnum árui. — Quia. Glória. Quia.

AD LAUDES.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 121.

¶ Sciendum quod ordo præcedentis hebdomadæ de Invitatoriis, Antiphonis, Psalmis et Canticis, Capitulis, Versiculis et Horarum Responsoriis, ita servandus est quando de Feria agitur, videlicet : ut Invitatoria dicantur ab Octava Epiphaniæ usque ad Dominicam in Passione, Capitula usque ad Feriam quartam in Capite jejunii exclusive, Versiculi, Añæ et Responsoria ad Horas usque ad Dominicam j. Quadragesimæ; singula prædictorum quatuor a Dominica j. post Octavam Trinitatis usque ad Adventum. Item Antiphonæ et Psalmi de Nocturnis usque ad Cenam Domini exclusive, et a Dominica j. post Octavam Trinitatis usque ad Nativitatem Domini. Item Antiphonæ Laudum usque ad Ramos palmarum et a Dominica j. post Octavam Trinitatis usque ad feriam in qua incipiuntur Antiphonæ Laudum notatæ ante Vigiliam Nativitatis Domini exclusive. Item Psalmi et Cantica Laudum usque ad Sabbatum sanctum exclusive, et a Dominica j. post Octavam Trinitatis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive. Item Antiphonæ ad Vesperas usque ad Cenam Domini exclusive, et a Dominica j. post Octavam Trinitatis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive. Item Psalmi ad Vesperas usque ad Cenam Domini exclusive et a Sabbato in Albis usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive. Item Antiphonæ ad Benedictus et ad Magnificat dicantur usque ad Septuagesimam et ab Octava Trinitatis usque ad Adventum exclusive.

AD VESPERAS.

Psalmi, Antiphonæ, Hymnus et ℣. ut in Psalterio, pag. 141. et sequentibus.

Ad Magnificat Aña. Peccáta mea, Dómine, sicut sagittæ infixa sunt in me : sed ántequam vúlnera génerent in me, sana me Dómine medicaménto pœniténtiæ Deus.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per.

DOMINICA SECUNDA POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 15.

NOTUM autem vobis fácio, fratres, Evangélium, quod prædicávi vobis, quod et accepístis, in quo et statis, per quod et salvámini : qua ratióne prædicáverim vobis, si tenétis, nisi frustra credidístis. Trádidi enim vobis in primis quod et accépi : quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras : et quia sepúltus est, et quia resurréxit tértia die secúndum Scriptúras : et quia visus est Cephæ, et post hoc úndecim.

℟℟. ex Dominica præcedenti.

Lectio ij.

DEINDE visus est plus quam quingéntis frátribus simul : ex quibus multi manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt : deinde visus est Jacóbo, deínde Apóstolis ómnibus : novíssime autem ómnium tamquam abortívo, visus est et mihi. Ego enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, et grátia ejus in me vácua non fuit, sed abundántius illis ómnibus laborávi : non ego autem, sed grátia Dei mecum.

Lectio iij.

SIVE enim ego, sive illi : sic prædicámus, et sic credidístis. Si autem Christus prædicátur quod resurréxit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est : neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo prædicátio nostra, inánis est et fides vestra : invenímur autem et falsi testes Dei : quóniam testimónium díximus advérsus Deum quod suscitáverit Christum, quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt.

IN II. NOCTURNO.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio iv. Cap. 15.

NAM si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccátis vestris. Ergo et qui dormiérunt in Christo, periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis primítiæ dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum.

Lectio v.

ET sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur. Unus-

quísque autem in suo órdine, primítiæ Christus : deínde ii, qui sunt Christi, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis : cum tradiderit regnum Deo et Patri, cum evacuáverit omnem principátum, et potestátem, et virtútem. Opórtet autem illum regnáre donec ponat omnes inimícos sub pédibus ejus. Novíssima autem inimíca destruétur mors.

Lectio vj.

Omnia enim subjécit sub pédibus ejus. Cum autem dicat : Omnia subjécta sunt ei, sine dúbio præter eum, qui subjécit ei ómnia. Cum autem subjécta fúerint illi ómnia : tunc et ipse Fílius subjéctus erit ei, qui subjécit sibi ómnia, ut sit Deus ómnia in ómnibus. Alióquin quid fácient qui baptizántur pro mórtuis, si omníno mórtui non resúrgunt? ut quid et baptizántur pro illis? Ut quid et nos periclitámur omni hora?

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

In illo témpore : Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 1. Comment. in c. 8. Matth.)

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ : quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

Lectio viij.

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum, tétigit eum, dicens : Volo. Mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio.

Lectio ix.

Ille díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo : deínde imperet, Mundáre. Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur.

Erat enim lege præcéptum, ut qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : si créderent, salvaréntur : si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne (quod in eo sæpíssime criminabántur) legem viderétur infríngere.

Ad Benedictus Aña. Cum autem descendisset Jesus de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre. Et exténdens manum, tétigit eum dicens : Volo. Mundáre.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice; atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per.

Ad Magnificat Aña. Dómine, si vis, potes me mundáre. Et ait Jesus : Volo. Mundáre.

FERIA SECUNDA.

De Epístola prima ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 16.

DE colléctis autem, quæ fiunt in sanctos, sicut ordinávi ecclésiis Galátiæ, ita et vos fácite. Per unam sábbati unusquísque vestrum apud se sepónat, recóndens quod ei bene placúerit : ut non, cum vénero, tunc colléctæ fiant. Cum autem præsens fúero : quos probavéritis per epístolas, hos mittam perférre grátiam vestram in Jerúsalem. Quod si dignum fúerit ut et ego eam, mecum ibunt.

Lectio ij.

VENIAM autem ad vos, cum Macedóniam pertransíero: nam Macedóniam pertransíbo. Apud vos autem fórsitan manébo, vel étiam hiemábo : ut vos me deducátis quocúmque íero. Nolo enim vos modo in tránsitu vidére, spero enim me aliquántulum témporis manére apud vos, si Dóminus permíserit. Permanébo autem Ephesi usque ad Pentecósten. Ostium enim mihi apértum est magnum, et évidens : et adversárii multi.

Lectio iij.

SI autem vénerit Timótheus, vidéte ut sine timóre sit apud vos : opus enim Dómini operátur, sicut et ego. Ne quis ergo illum spernat : dedúcite autem illum in pace, ut véniat ad me : exspécto enim illum cum frátribus. De Apóllo autem fratre vobis notum fácio, quóniam multum rogávi eum ut veníret ad vos cum frátribus : et útique non fuit volúntas ut nunc veníret : véniet autem, cum ei vácuum fúerit.

FERIA TERTIA.

Incipit Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater, ecclésiæ Dei, quæ est Corínthi cum ómnibus sanctis, qui sunt in univérsa Acháia. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómi-

no Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra : ut possímus et ipsi consolári eos, qui in omni pressúra sunt, per exhortatiónem, qua exhortámur et ipsi a Deo. Quóniam sicut abúndant passiónes Christi in nobis : ita et per Christum abúndat consolátio nostra.

Lectio ij.

Sive autem tribulámur pro vestra exhortatióne et salúte, sive consolámur pro vestra consolatióne, sive exhortámur pro vestra exhortatióne et salúte, quæ operátur toleràntiam earúmdem passiónum, quas et nos pátimur : ut spes nostra firma sit pro vobis : sciéntes quod sicut sócii passiónum estis, sic éritis et consolatiónis.

Lectio iij.

Non enim vólumus ignoráre vos fratres de tribulatióne nostra, quæ facta est in Asia, quóniam supra modum graváti sumus supra virtútem, ita ut tædéret nos étiam vívere. Sed ipsi in nobismetípsis respónsum mortis habúimus, ut non simus fidéntes in nobis, sed in Deo, qui súscitat mórtuos : qui de tantis perículis nos erípuit, et éruit : in quem sperámus quóniam et adhuc erípiet, adjuvántibus et vobis in oratióne pro nobis : ut ex multórum persónis, ejus quæ in nobis est donatiónis, per multos grátiæ agántur pro nobis.

FERIA QUARTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 3.

Incipimus íterum nosmetípsos commendáre? aut numquid egémus (sicut quidam) commendatítiis epístolis ad vos, aut ex vobis? Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris, quæ scitur, et légitur ab ómnibus homínibus : manifestáti quod epístola estis Christi, ministráta a nobis, et scripta non atraménto, sed spíritu Dei vivi : non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

Lectio ij.

Fiduciam autem talem habémus per Christum ad Deum : non quod sufficiéntes simus cogitáre áliquid a nobis, quasi ex nobis : sed sufficiéntia nostra ex Deo est : qui et idóneos nos fecit minístros novi testaménti : non líttera, sed Spíritu : líttera enim occídit, Spíritus autem vivíficat. Quod si ministrátio mortis lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere fílii Israel in fáciem Móysi propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur : quómodo non magis ministrátio Spíritus erit in glória?

Lectio iij.

Nam si ministrátio damnatiónis glória est : multo magis abúndat ministérium justítiæ in glória. Nam nec glorificátum est, quod cláruit in hac parte, propter excelléntem glóriam. Si enim quod evacuátur, per glóriam est :

multo magis quod manet, in glória est. Habéntes ígitur talem spem, multa fidúcia útimur : et non sicut Móyses ponébat velámen super fáciem suam, ut non inténderent fílii Israel in fáciem ejus, quod evacuátur, sed obtúsi sunt sensus eórum.

FERIA QUINTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 5.

SCIMUS enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

Lectio ij.

AUDENTES ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive præséntes placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque própria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

Lectio iij.

SCIENTES ergo timórem Dómini homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris manifestos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis : ut habeátis ad eos, qui in fácie gloriántur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo : sive sóbrii sumus, vobis. Cáritas enim Christi urget nos.

FERIA SEXTA.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7.

HAS ergo habéntes promissiónes caríssimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis, et spíritus, perficiéntes sanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem læsimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem vestram dico: prædíximus enim quod in córdibus nostris estis ad commoriéndum, et ad convivéndum.

Lectio ij.

MULTA mihi fidúcia est apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis, replétus sum consolatióne, superabúndo gáudio in omni tribulatióne nostra. Nam et cum venissémus in Macedóniam, nullam réquiem hábuit caro nostra, sed omnem tribulatiónem passi sumus : foris pugnæ, intus timóres. Sed qui consolátur húmiles, consolátus est nos Deus in advéntu Titi.

Lectio iij.

NON solum autem in advéntu ejus, sed étiam in consolatióne, qua consolátus est in vobis, réferens nobis vestrum desidérium, vestrum fletum, vestram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem. Quóniam etsi contristávi vos in epístola, non me pœnitet : et si pœnitéret, videns quod epístola illa (etsi ad horam) vos contristávit, nunc gáudeo : non quia contristáti estis, sed quia contristáti estis ad pœniténtiam.

SABBATO.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 8.

NOTAM autem fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ data est in ecclésiis Macedóniæ : quod in multo experiménto tribulatiónis abundántia gáudii ipsórum fuit, et altíssima paupértas eórum abundávit in divítias simplicitátis eórum : quia secúndum virtútem testimónium illis reddo, et supra virtútem voluntárii fuérunt, cum multa exhortatióne obsecrántes nos grátiam, et communicatiónem ministérii, quod fit in sanctos.

Lectio ij.

ET non sicut sperávimus, sed semetípsos dedérunt primum Dómino, deínde nobis per voluntátem Dei, ita ut rogarémus Titum : ut quemádmodum cœpit, ita et perfíciat in vobis étiam grátiam istam. Sed sicut in ómnibus abundátis fide, et sermóne, et sciéntia, et omni sollicitúdine, ínsuper et caritáte vestra in nos, ut et in hac grátia abundétis.

Lectio iij.

NON quasi ímperans dico : sed per aliórum sollicitúdinem, étiam vestræ caritátis ingénium bonum cómprobans. Scitis enim grátiam Dómini nostri Jesu Christi, quóniam propter vos egénus factus est, cum esset dives, ut illíus inópia vos dívites essétis. Et consílium in hoc do : hoc enim vobis útile est, qui non solum fácere, sed et velle cœpístis ab anno prióre.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat Aña. Peccáta mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxa sunt in me : sed ántequam vúlnera génerent in me, sana me Dómine medicaménto pœniténtiæ Deus. Oratio.

DEUS, qui nos in tantis perículis constitútos pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea quæ pro peccátis nostris pátimur te adjuvánte vincámus. Per.

DOMINICA TERTIA

POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 10.

IPSE autem ego Paulus óbsecro vos per mansuetúdinem, et modéstiam Christi, qui in fácie quidem húmilis sum inter vos, absens autem confído in vobis. Rogo autem vos ne præsens áudeam per eam confidéntiam, qua exístimor audére in quosdam, qui arbitrán-

tur nos tamquam secúndum carnem ambulémus. In carne enim ambulántes, non secúndum carnem militámus.

Lectio ij.

Nam arma milítiæ nostræ non carnália sunt, sed poténtia Deo ad destructiónem munitiónum, consília destruéntes, et omnem altitúdinem extolléntem se advérsus sciéntiam Dei, et in captivitátem redigéntes omnem intelléctum in obséquium Christi, et in promptu habéntes ulcísci omnem inobediéntiam, cum impléta fúerit vestra obediéntia. Quæ secúndum fáciem sunt, vidéte.

Lectio iij.

Si quis confídit sibi Christi se esse, hoc cógitet íterum apud se : quia sicut ipse Christi est, ita et nos. Nam, et si ámplius áliquid gloriátus fúero de potestáte nostra, quam dedit nobis Dóminus in ædificatiónem, et non in destructiónem vestram : non erubéscam. Ut autem non exístimer tamquam terrére vos per epístolas : quóniam quidem epístolæ, ínquiunt, graves sunt et fortes : præséntia autem córporis infírma, et sermo contemptíbilis : hoc cógitet qui ejúsmodi est, quia quales sumus verbo per epístolas abséntes, tales et præséntes in facto.

IN II. NOCTURNO.

De Epístola secúnda ad Corínthios.

Lectio iv. Cap. 10.

Non enim audémus inserere, aut comparáre nos quibúsdam, qui seípsos comméndant : sed ipsi in nobis nosmetípsos metiéntes, et comparántes nosmetípsos nobis. Nos autem non in imménsum gloriábimur, sed secúndum mensúram régulæ, qua mensus est nobis Deus, mensúram pertingéndi usque ad vos. Non enim quasi non pertingéntes ad vos, superexténdimus nos : usque ad vos enim pervénimus in Evangélio Christi.

Lectio v.

Non in imménsum gloriántes in aliénis labóribus : spem autem habéntes crescéntis fídei vestræ, in vobis magnificári secúndum régulam nostram in abundántiam, étiam in illa, quæ ultra vos sunt, evangelizáre, non in aliéna régula in iis quæ præparáta sunt gloriári. Qui autem gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est : sed quem Deus comméndat.

Lectio vj. Cap. 11.

Utinam sustinerétis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me : æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo. Tímeo autem ne sicut serpens Hevam sedúxit astútia sua, ita corrumpántur sensus vestri, et éxcidant a simplicitáte, quæ est in Christo. Nam si is, qui venit, álium Christum prædicat, quem non prædicávimus, aut álium spíritum accípitis, quem non accepístis : aut áliud Evangélium, quod non recepístis : recte paterémini.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. I. Comm. in c. 8. Matth.)

QUINTUM signum fecit, quando ascéndens navim de Caphárnaum, ventis imperávit, et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralyticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralyticus, est puer centuriónis.

Lectio viij.

IPSE vero dormiébat : et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicéntes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur, et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis, et mari. Ex hoc loco intellígimus, quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem : non erróre hæreticórum, qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

Lectio ix.

PORRO hómines miráti sunt, dicéntes : Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit eos, qui mirabántur, fuísse discípulos : respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Ad Benedictus Aña. Ascendénte Jesu in navículam, ecce motus magnus factus est in mari : et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes : Dómine salva nos, perímus. Oratio.

DEUS, qui nos in tantis perículis constitútos pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea quæ pro peccátis nostris pátimur te adjuvánte vincámus. Per.

Ad Magnificat Aña. Dómine salva nos, perímus : ímpera, et fac Deus tranquillitátem.

FERIA SECUNDA.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. I.

PAULUS Apóstolus non ab homínibus, neque per hóminem, sed per Jesum Christum, et Deum Patrem, qui suscitávit eum a mórtuis : et qui mecum sunt omnes fratres, ecclésiis Galátiæ. Grátia vobis, et pax a Deo Patre, et Dómino nostro Jesu Christo, qui dedit semetípsum pro peccátis nostris, ut eríperet nos de præsénti sæculo nequam, secúndum voluntátem Dei et Patris nostri, cui est glória in sæcula sæculórum : Amen.

Lectio ij.

MIROR quod sic tam cito transferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Christi in áliud Evangélium : quod non est áliud, nisi sunt áliqui, qui vos contúrbant, et volunt convértere Evangélium Christi. Sed licet nos, aut Angelus de cælo evangelízet vobis prætérquam quod evangelizávimus vobis, anáthema sit. Sicut prædíximus, et nunc íterum dico : Si quis vobis evangelizáverit præter id, quod accepístis, anáthema sit.

Lectio iij.

MODO enim homínibus suádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Christi servus non essem. Notum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum est a me, quia non est secúndum hóminem : neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, sed per revelatiónem Jesu Christi.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 3.

O INSENSATI Gálatæ, quis vos fascinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jesus Christus præscríptus est, in vobis crucifíxus? Hoc solum a vobis volo díscere : Ex opéribus legis Spíritum accepístis, an ex audítu fídei? Sic stulti estis, ut cum spíritu cœpéritis, nunc carne consummémini? Tanta passi estis sine causa? si tamen sine causa.

Lectio ij.

QUI ergo tríbuit vobis Spíritum, et operátur virtútes in vobis : ex opéribus legis, an ex audítu fídei? Sicut scriptum est : Abraham crédidit Deo, et reputátum est illi ad justítiam. Cognóscite ergo quia qui ex fide sunt, ii sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra quia ex fide justíficat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ : quia benedicéntur in te omnes gentes.

Lectio iij.

IGITUR qui ex fide sunt, benedicéntur cum fidéli Abraham. Quicúmque enim ex opéribus legis sunt, sub maledícto sunt. Scriptum est enim : Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in libro legis ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est : quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed, Qui fécerit ea, vivet in illis.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 3.

ABRAHÆ dictæ sunt promissiónes, et sémini ejus. Non dicit : Et semínibus, quasi in multis : sed quasi in uno : Et sémini tuo, qui est Christus. Hoc autem dico, testaméntum confirmátum a Deo : quæ post quadringéntos et trigínta annos facta est lex, non írritum facit ad evacuándam promissiónem. Nam si ex lege heréditas, jam non ex promissióne. Abrahæ autem per repromissiónem donávit Deus.

Lectio ij.

Quid igitur lex? Propter transgressiónes pósita est donec veníret semen, cui promíserat, ordináta per Angelos in manu mediatóris. Mediátor autem uníus non est : Deus autem unus est. Lex ergo advérsus promíssa Dei? Absit. Si enim data esset lex, quæ posset vivificáre, vere ex lege esset justítia. Sed conclúsit Scriptúra ómnia sub peccáto, ut promíssio ex fide Jesu Christi darétur credéntibus.

Lectio iij.

Prius autem quam veníret fides, sub lege custodiebámur conclúsi in eam fidem, quæ revelánda erat. Itaque lex pædagógus noster fuit in Christo, ut ex fide justificémur. At ubi venit fides, jam non sumus sub pædagógo. Omnes enim fílii Dei estis per fidem, quæ est in Christo Jesu. Quicúmque enim in Christo baptizáti estis, Christum induístis.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 4.

Dico autem : Quanto témpore heres párvulus est, nihil differt a servo, cum sit dóminus ómnium : sed sub tutóribus, et actóribus est usque ad præfinítum tempus a patre : ita et nos cum essémus párvuli, sub eleméntis mundi erámus serviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

Lectio ij.

Quoniam autem estis fílii, misit Deus Spíritum Fílii sui in corda vestra clamántem : Abba, Pater. Itaque jam non est servus, sed fílius : quod si fílius : et heres per Deum. Sed tunc quidem ignorántes Deum, iis, qui natúra non sunt dii, serviebátis. Nunc autem cum cognovéritis Deum, immo cógniti sitis a Deo : quómodo convertímini íterum ad infírma, et egéna eleménta, quibus dénuo servíre vultis?

Lectio iij.

Dies observátis, et menses, et témpora, et annos. Tímeo vos, ne forte sine causa laboráverim in vobis. Estóte sicut ego, quia et ego sicut vos : fratres óbsecro vos : Nihil me læsístis. Scitis autem quia per infirmitátem carnis evangelizávi vobis jam pridem : et tentatiónem vestram in carne mea non sprevístis, neque respuístis : sed sicut Angelum Dei excepístis me, sicut Christum Jesum.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 5.

Dico autem : Spíritu ambuláte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsus spíritum : spíritus autem advérsus carnem : hæc enim sibi ínvicem adversántur : ut non quæcúmque vultis, illa faciátis. Quod si spíritu dúcimini, non estis sub lege.

Lectio ij.

MANIFESTA sunt autem ópera carnis : quæ sunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, sectæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comessatiónes, et his simília, quæ prædíco vobis, sicut prædíxi : quóniam qui tália agunt, regnum Dei non consequéntur.

Lectio iij.

FRUCTUS autem Spíritus est : cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, mansuetúdo, fides, modéstia, continéntia, cástitas. Advérsus hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis, et concupiscéntiis. Si spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes.

SABBATO.

De Epístola ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 6.

FRATRES, et si præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis, consíderans te ipsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam si quis exístimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit, et non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit.

Lectio ij.

COMMUNICET autem is, qui catechizátur verbo, ei, qui se catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre : Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem : qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus : témpore enim suo metémus non deficiéntes.

Lectio iij.

ERGO dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad doméstIcos fídei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantum ut crucis Christi persecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custódiunt : sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat Aña. Peccáta mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxa sunt in me : sed ántequam vúlnera génerent in me, sana me Dómine medicaménto pœniténtiæ Deus.

Oratio.

FAMILIAM tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per.

DOMINICA QUARTA POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 1.

Paulus Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, ómnibus sanctis, qui sunt Ephesi, et fidélibus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spirituáli in cæléstibus in Christo, sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónem, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu ejus in caritáte.

Lectio ij.

Qui prædestinávit nos in adoptiónem filiórum per Jesum Christum in ipsum : secúndum propósitum voluntátis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio suo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis in omni sapiéntia, et prudéntia : ut notum fáceret nobis sacraméntum voluntátis suæ, secúndum beneplácitum ejus, quod propósuit in eo, in dispensatióne plenitúdinis témporum, instauráre ómnia in Christo, quæ in cælis, et quæ in terra sunt, in ipso.

Lectio iij.

In quo étiam et nos sorte vocáti sumus prædestináti secúndum propósitum ejus, qui operátur ómnia secúndum consílium voluntátis suæ : ut simus in laudem glóriæ ejus nos, qui ante sperávimus in Christo : in quo et vos, cum audissétis verbum veritátis, (Evangélium salútis vestræ) in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissiónis sancto, qui est pignus hereditátis nostræ, in redemptiónem acquisitiónis, in laudem glóriæ ipsíus.

IN II. NOCTURNO.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio iv. Cap. 2.

Et vos, cum essétis mórtui delíctis, et peccátis vestris, in quibus aliquándo ambulástis secúndum sæculum mundi hujus, secúndum príncipem potestátis áeris hujus, spíritus, qui nunc operátur in fílios diffidéntiæ, in quibus et nos omnes aliquándo conversáti sumus in desidériis carnis nostræ, faciéntes voluntátem carnis, et cogitatiónum, et erámus natúra fílii iræ, sicut et céteri.

Lectio v.

Deus autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, (cujus grátia estis salváti) et conresuscitávit, et consedére fecit in cæléstibus in Christo Jesu : ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu.

Lectio vj.

Gratia enim estis salváti per fidem, et hoc non ex vobis : Dei enim donum est,

non ex opéribus, ut ne quis gloriétur. Ipsius enim sumus factúra, creáti in Christo Jesu in opéribus bonis, quæ præparávit Deus ut in illis ambulémus. Propter quod mémores estóte, quod aliquándo vos gentes in carne, qui dicímini præpútium ab ea, quæ dícitur circumcísio in carne, manu facta : quia erátis illo in témpore sine Christo, alienáti a conversatióne Israel, et hóspites testamentórum, promissiónis spem non habéntes, et sine Deo in hoc mundo. Nunc autem in Christo Jesu vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in sánguine Christi.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

(Lib. Quæst. 17. in Evang. secundum Matth. cap. 11.)

CUM negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes Cathólici. Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici : quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

Lectio viij.

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen, quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali Cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat : áliud sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos Cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt : illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Ad Benedictus Aña. Dómine, nonne bonum semen seminásti in agro tuo? Unde ergo habet zizánia? Et ait illis : Hoc fecit inimícus homo. Oratio.

FAMILIAM tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi : ut quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per.

Ad Magnificat Aña. Collígite primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congre-

gáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

rum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 4.

OBSECRO ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne, qua vocáti estis, cum omni humilitáte, et mansuetúdine, cum patiéntia, supportántes ínvicem in caritáte, sollíciti serváre unitátem Spíritus in vínculo pacis. Unum corpus, et unus Spíritus sicut vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma. Unus Deus et Pater ómnium, qui est super omnes, et per ómnia, et in ómnibus nobis.

Lectio ij.

UNICUIQUE autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiónis Christi. Propter quod dicit : Ascéndens in altum captívam duxit captivitátem : dedit dona homínibus. Quod autem ascéndit, quid est, nisi quia et descéndit primum in inferióres partes terræ? Qui descéndit, ipse est et qui ascéndit super omnes cælos, ut impléret ómnia.

Lectio iij.

ET ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelístas, álios autem pastóres, et doctóres ad consummatiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiónem córporis Christi : donec occurrámus omnes in unitátem fídei, et agnitiónis Fílii Dei, in vi-

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 4.

HOC ígitur dico, et testíficor in Dómino, ut jam non ambulétis, sicut et gentes ámbulant in vanitáte sensus sui, ténebris obscurátum habéntes intelléctum, alienáti a vita Dei per ignorántiam, quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsórum, qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiónem immundítiæ omnis, in avarítiam.

Lectio ij.

RENOVAMINI autem spíritu mentis vestræ, et indúite novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia, et sanctitáte veritátis. Propter quod deponéntes mendácium, loquímini veritátem unusquísque cum próximo suo : quóniam sumus ínvicem membra. Irascímini, et nolíte peccáre : sol non óccidat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diábolo.

Lectio iij.

QUI furabátur, jam non furétur : magis autem labóret, operándo mánibus suis, quod bonum est, ut hábeat unde tribuat necessitátem patiénti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procédat : sed si quis bonus ad ædificatiónem fídei, ut det grátiam audiéntibus. Et nolíte contristáre Spíritum sanctum Dei : in quo signáti estis in diem redemptiónis.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 5.

ESTOTE ergo imitatóres Dei, sicut fílii caríssimi : et ambuláte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immundítia, aut avarítia nec nominétur in vobis, sicut decet sanctos : aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet : sed magis gratiárum áctio.

Lectio ij.

HOC enim scitóte intelligéntes : quod omnis fornicátor, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hæc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis enim aliquándo ténebræ : nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte.

Lectio iij.

FRUCTUS enim lucis est in omni bonitáte, et justítia, et veritáte : probántes quid sit beneplácitum Deo : et nolíte communicáre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem redargúite. Quæ enim in occúlto fiunt ab ipsis, turpe est et dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, a lúmine manifestántur : omne enim, quod manifestátur, lumen est.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 5.

VIDETE ítaque fratres, quómodo caute ambulétis : non quasi insipiéntes, sed ut sapiéntes : rediméntes tempus, quóniam dies mali sunt. Proptérea nolíte fíeri imprudéntes : sed intelligéntes quæ sit volúntas Dei. Et nolíte inebriári vino, in quo est luxúria : sed implémini Spíritu sancto, loquéntes vobismetípsis in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituálibus, cantántes, et psalléntes in córdibus vestris Dómino, grátias agéntes semper pro ómnibus, in nómine Dómini nostri Jesu Christi Deo et Patri.

Lectio ij.

SUBJECTI ínvicem in timóre Christi. Mulíeres viris suis súbditæ sint, sicut Dómino : quóniam vir caput est mulíeris : sicut Christus caput est Ecclésiæ : Ipse, salvátor córporis ejus. Sed sicut Ecclésia subjécta est Christo, ita et mulíeres viris suis in ómnibus. Viri dilígite uxóres vestras, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et seípsum trádidit pro ea.

Lectio iij.

QUI suam uxórem díligit, seípsum díligit. Nemo enim unquam carnem suam ódio hábuit : sed nutrit, et fovet eam, sicut et Christus Ecclésiam : quia membra sumus córporis ejus, de carne ejus, et de óssibus ejus. Propter hoc relínquet homo patrem, et matrem suam, et adhærébit uxóri

suæ : et erunt duo in carne una. Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico in Christo et in Ecclésia.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 6.

FILII, obedíte paréntibus vestris in Dómino : hoc enim iustum est. Honóra patrem tuum, et matrem tuam, quod est mandátum primum in promissióne : ut bene sit tibi, et sis longævus super terram. Et vos patres nolíte ad iracúndiam provocáre fílios vestros : sed educáte illos in disciplína, et correptióne Dómini.

Lectio ij.

SERVI obedíte dóminis carnálibus cum timóre et tremóre, in simplicitáte cordis vestri, sicut Christo : non ad óculum serviéntes, quasi homínibus placéntes, sed ut servi Christi, faciéntes voluntátem Dei ex ánimo, cum bona voluntáte serviéntes, sicut Dómino, et non homínibus : sciéntes quóniam unusquísque quodcúmque fécerit bonum, hoc recípiet a Dómino, sive servus, sive liber.

Lectio iij.

ET vos dómini éadem fácite illis, remitténtes minas : sciéntes quia et illórum, et vester Dóminus est in cælis : et personárum accéptio non est apud eum. De cétero fratres confortámini in Dómino, et in poténtia virtútis ejus. Indúite vos armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli.

SABBATO.

De Epístola ad Ephésios.

Lectio j. Cap. 6.

NON est nobis colluctátio advérsus carnem et sánguinem : sed advérsus príncipes, et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Proptérea accípite armatúram Dei, ut possítis resístere in die malo, et in ómnibus perfécti stare. State ergo succíncti lumbos vestros in veritáte, et indúti lorícam justítiæ, et calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis.

Lectio ij.

IN ómnibus suméntes scutum fídei, in quo possitis ómnia tela nequíssimi ígnea exstínguere : et gáleam salútis assúmite : et gládium spíritus (quod est verbum Dei) per omnem oratiónem, et obsecratiónem orántes omni témpore in spíritu : et in ipso vigilántes in omni instántia, et obsecratióne pro ómnibus sanctis : et pro me, ut detur mihi sermo in apertióne oris mei cum fidúcia, notum fácere mystérium Evangélii : pro quo legatióne fungor in caténa, ita ut in ipso áudeam, prout opórtet me, loqui.

Lectio iij.

UT autem et vos sciátis quæ circa me sunt, quid agam : ómnia vobis nota fáciet Tychicus, caríssimus frater, et fidélis minister in Dómino : quem misi ad vos in hoc ipsum, ut cognoscátis quæ circa nos sunt, et consolétur corda vestra. Pax frátribus, et cáritas cum fide a Deo Patre, et Dómino Jesu Christo.

AD VESPERAS.

Ad Magnificat Aña. Peccáta mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxa sunt in me : sed ántequam vúlnera génerent in me, sana me Dómine medicaménto pœniténtiæ Deus. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita et dictis exsequámur et factis. Per.

DOMINICA QUINTA

POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio j. Cap. I.

PAULUS et Timótheus servi Jesu Christi, ómnibus sanctis in Christo Jesu, qui sunt Philíppis, cum Epíscopis, et Diacónibus. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ago Deo meo in omni memória vestri, semper in cunctis oratiónibus meis pro ómnibus vobis, cum gáudio deprecatiónem fáciens, super communicatióne vestra in Evangélio Christi a prima die usque nunc. Confídens hoc ipsum, quia qui cœpit in vobis opus bonum, perfíciet usque in diem Christi Jesu.

Lectio ij.

SICUT est mihi justum hoc sentíre pro ómnibus vobis : eo quod hábeam vos in corde, et in vínculis meis, et in defensióne, et confirmatióne Evangélii, sócios gáudii mei omnes vos esse. Testis enim mihi est Deus, quómodo cúpiam omnes vos in viscéribus Jesu Christi. Et hoc oro ut cáritas vestra magis ac magis abúndet in sciéntia, et in omni sensu : ut probétis potióra, ut sitis sincéri, et sine offénsa in diem Christi, repléti fructu justítiæ per Jesum Christum, in glóriam et laudem Dei.

Lectio iij.

SCIRE autem vos volo fratres, quia quæ circa me sunt, magis ad proféctum venérunt Evangélii : ita ut víncula mea manifésta fierent in Christo in omni prætório, et in céteris ómnibus, et plures e frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántius audérent sine timóre verbum Dei loqui. Quidam quidem et propter invídiam, et contentiónem : quidam autem et propter bonam voluntátem Christum prædicant : quidam ex caritáte : sciéntes quóniam in defensiónem Evangélii pósitus sum.

IN II. NOCTURNO.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio iv. Cap. I.

QUIDAM autem ex contentióne Christum annúntiant non sincére, existimántes pressúram se suscitáre vínculis meis. Quid enim? Dum omni modo sive per occasiónem, sive per veritátem Christus annuntiétur : et in hoc gáudeo, sed et gaudébo. Scio enim quia hoc mihi provéniet ad salútem, per vestram oratiónem, et subministratiónem Spíritus Jesu Christi, secúndum exspectatiónem, et spem meam, quia in nullo confúndar.

Lectio v.

SED in omni fidúcia sicut semper, et nunc magnificábitur Christus in córpore meo, sive per vitam, sive per mortem. Mihi enim vívere Christus est, et mori lucrum. Quod si vívere in carne, hic mihi fructus óperis est, et quid éligam ignóro. Coárctor autem e duóbus : desidérium habens dissólvi, et esse cum Christo, multo magis mélius : permanére autem in carne, necessárium propter vos.

Lectio vj.

ET hoc confídens scio quia manébo, et permanébo ómnibus vobis ad proféctum vestrum, et gáudium fídei : ut gratulátio vestra abúndet in Christo Jesu in me, per meum advéntum íterum ad vos. Tantum digne Evangélio Christi conversámini : ut sive cum vénero, et vídero vos, sive absens áudiam de vobis quia statis in uno spíritu unánimes, collaborántes fídei Evangélii : et in nullo terreámini ab adversáriis.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 1. Comm. in c. 13. Matth.)

REGNUM cælórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujúsmodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo, qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis, ipse homo séminans in agro suo, hoc est, in semetípso, et in corde suo.

Lectio viij.

QUIS est iste, qui séminat, nisi sensus noster, et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fídei facit in agro sui péctoris pululáre? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

Lectio ix.

SED illa, cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum, marcidúmque, et mollítum, ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel forti-

túdines Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant, et hábitent in ramis ejus.

Ad Benedictus Aña. Símile est regnum cælórum grano sinápis : quod mínimum est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes, quæ tibi sunt plácita et dictis exsequámur et factis. Per.

Ad Magnificat Aña. Símile est regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

FERIA SECUNDA.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio j. Cap. 2.

SI qua ergo consolátio in Christo, si quod solátium caritátis, si qua sociétas spíritus, si qua víscera miseratiónis : impléte gáudium meum ut idem sapiátis, eámdem caritátem habéntes, unánimes, idípsum sentiéntes, nihil per contentiónem, neque per inánem glóriam : sed in humilitáte superióres sibi ínvicem arbitrántes, non quæ sua sunt sínguli considerántes, sed ea, quæ aliórum.

Lectio ij.

HOC enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Lectio iij.

PROPTER quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. Itaque caríssimi mei (sicut semper obedístis :) non ut in præséntia mei tantum, sed multo magis nunc in abséntia mea, cum metu et tremóre vestram salútem operámini.

FERIA TERTIA.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio j. Cap. 2.

OMNIA autem fácite sine murmuratiónibus, et hæsitatiónibus : ut sitis sine queréla, et símplices fílii Dei, sine reprehensióne in médio natiónis pravæ, et pervérsæ : inter quos lucétis sicut luminária in mundo, verbum vitæ continéntes ad glóriam meam in die Christi, quia non in vácuum cucúrri, neque in vácuum laborávi.

Lectio ij.

SED et si ímmolor supra sacrifícium, et obséquium fídei vestræ, gáudeo, et congrátulor ómnibus vobis. Idípsum autem et vos gaudéte, et congratulámini mihi. Spero autem in Dómino Jesu, Timótheum me cito míttere ad vos : ut et ego bono ánimo sim, có-

gnitis quæ circa vos sunt. Néminem enim hábeo tam unánimem, qui sincéra affectióne pro vobis sollícitus sit.

Lectio iij.

OMNES enim quæ sua sunt quærunt, non quæ sunt Jesu Christi. Experiméntum autem ejus cognóscite, quia sicut patri fílius, mecum servívit in Evangélio. Hunc ígitur spero me míttere ad vos, mox ut vídero quæ circa me sunt. Confído autem in Dómino quóniam et ipse véniam ad vos cito.

FERIA QUARTA.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio j. Cap. 3.

DE cétero fratres mei gaudéte in Dómino. Eadem vobis scríbere, mihi quidem non pigrum, vobis autem necessárium. Vidéte canes, vidéte malos operários, vidéte concisiónem. Nos enim sumus circumcísio, qui spíritu servímus Deo, et gloriámur in Christo Jesu, et non in carne fidúciam habéntes, quamquam ego hábeam confidéntiam et in carne.

Lectio ij.

SI quis álius vidétur confídere in carne, ego magis, circumcísus octávo die, ex génere Israel, de tribu Bénjamin, Hebræus ex Hebræis, secúndum legem Pharisæus, secúndum æmulatiónem pérsequens Ecclésiam Dei, secúndum justítiam, quæ in lege est, conversátus sine queréla. Sed quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta.

Lectio iij.

VERUMTAMEN exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei : propter quem ómnia detriméntum feci, et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo non habens meam justítiam, quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Jesu : quæ ex Deo est justítia in fide.

FERIA QUINTA.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio j. Cap. 3.

FRATRES, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem : quæ quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero, quæ sunt prióra, exténdens meípsum, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Jesu. Quicúmque ergo perfécti sumus, hoc sentiámus : et si quid áliter sápitis, et hoc vobis Deus revelábit. Verúmtamen ad quod pervénimus ut idem sapiámus, et in eádem permaneámus régula.

Lectio ij.

IMITATORES mei estóte fratres, et observáte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos sæpe dicébam vobis (nunc autem et flens dico) inimícos crucis Christi : quorum finis intéritus : quorum deus venter est : et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in cælis est.

Lectio iij. Cap. 3. et cap. 4.

Unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, secúndum operatiónem, qua étiam possit subjícere sibi ómnia. Itaque fratres mei caríssimi, et desideratíssimi, gáudium meum, et coróna mea : sic state in Dómino, caríssimi.

FERIA SEXTA.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio j. Cap. 4.

Etiam rogo et te germáne compar, ádjuva illas, quæ mecum laboravérunt in Evangélio cum Cleménte, et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Gaudéte in Dómino semper : íterum dico gaudéte. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus prope est. Nihil sollíciti sitis : sed in omni oratióne, et obsecratióne, cum gratiárum actióne petitiónes vestræ innotéscant apud Deum.

Lectio ij.

Et pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum, custódiat corda vestra, et intelligéntias vestras in Christo Jesu. De cétero fratres, quæcúmque sunt vera, quæcúmque pudíca, quæcúmque justa, quæcúmque sancta, quæcúmque amabília, quæcúmque bonæ famæ, si qua virtus, si qua laus disciplínæ, hæc cogitáte.

Lectio iij.

Quæ et didicístis, et accepístis, et audístis, et vidístis in me, hæc ágite : et Deus pacis erit vobíscum. Gavísus sum autem in Dómino veheménter, quóniam tandem aliquándo refloruístis pro me sentíre, sicut et sentiebátis : occupáti autem erátis. Non quasi propter penúriam dico : ego enim dídici, in quibus sum, sufficiens esse.

SABBATO.

De Epístola ad Philippénses.

Lectio j. Cap. 4.

Scio et humiliári, scio et abundáre : (ubíque et in ómnibus institútus sum) et satiári, et esuríre, et abundáre, et penúriam pati. Omnia possum in eo, qui me confórtat. Verúmtamen bene fecístis, communicántes tribulatióni meæ. Scitis autem et vos Philippénses, quod in princípio Evangélii, quando proféctus sum a Macedónia, nulla mihi ecclésia communicávit in ratióne dati et accépti, nisi vos soli : quia et Thessalónicam semel et bis in usum mihi misístis.

Lectio ij.

Non quia quæro datum, sed requíro fructum abundántem in ratióne vestra. Hábeo autem ómnia, et abúndo : replétus sum, accéptis ab Epaphrodíto quæ misístis odórem suavitátis, hóstiam accéptam, placéntem Deo. Deus autem meus ímpleat omne desidérium vestrum secúndum dívitias suas in glória in Christo Jesu.

Lectio iij.

Deo autem et Patri nostro glória in sæcula sæculórum : Amen. Salutáte omnem sanctum in Christo Jesu. Sa-

lútant vos, qui mecum sunt, fratres. Salútant vos omnes sancti, máxime autem qui de Cæsaris domo sunt. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro. Amen.

AD VESPERAS.

Capitulum Benedíctus Deus., pag. 144.

℟. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum : complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : * Et requiévit Ab omni ópere quod patrárat. ℣. Vidit Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. — Et requiévit. Glória. Ab omni.

Hymnus O lux., pag. 144.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat Aña. Peccáta mea, Dómine, sicut sagíttæ infíxa sunt in me : sed ántequam vúlnera génerent in me, sana me Dómine medicaménto pœniténtiæ Deus. Oratio.

PRECES pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi: ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

¶ Nec deinceps dicatur Allelúia. usque ad Sabbatum sanctum : sed in principio Horarum, post ℣. Deus in adjutórium., Glória Patri., Sicut erat., pro Allelúia, dicatur : Laus tibi Dómine Rex ætérnæ glóriæ.

DOM. IN SEPTUAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Præoccupémus fáciem Dómini, * Et in psalmis jubilémus ei.

Psalmus 94.

VENITE exsultémus Dómino : jubilémus Deo salutári nostro.

Dicto salutári nostro., resumitur Invitatorium : Præoccupémus fáciem Dómini, et in psalmis jubilémus ei.

Quo dicto sequitur.

℣. Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Et in psalmis jubilémus ei.

℣. Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos : quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Præoccupémus fáciem Dómini, et in psalmis jubilémus ei.

℣. Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Et in psalmis jubilémus ei.

℣. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Præoccupémus fáciem Dómini, et in psalmis jubilémus ei. ℣. Glória Patri..., Sicut erat... Et in psalmis jubilémus ei. Præoccupémus fáciem Dómini, et in psalmis jubilémus ei.

Hymnus Nocte surgéntes., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 4-9.

Incipit liber Génesis.

Lectio j. Cap. 1.

In princípio creávit Deus cælum, et terram. Terra autem erat inánis et vácua, et ténebræ erant super fáciem abyssi : et Spíritus Dei ferebátur super aquas. Dixítque Deus : Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit Deus lucem quod esset bona : et divísit lucem a ténebris. Appellavítque lucem Diem, et ténebras Noctem : factúmque est véspere et mane, dies unus. Dixit quoque Deus : Fiat firmaméntum in médio aquárum : et dívidat aquas ab aquis. Et fecit Deus firmaméntum, divisítque aquas, quæ erant sub firmaménto, ab his, quæ erant super firmaméntum. Et factum est ita. Vocavítque Deus firmaméntum, Cælum : et factum est véspere et mane, dies secúndus.

℟. j. In princípio fecit Deus cælum, et terram : et creávit in ea hóminem * Ad imáginem, et similitúdinem suam. ℣. Formávit ígitur Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ. — Ad imáginem et similitúdinem suam.

Lectio ij.

Dixit vero Deus : Congregéntur aquæ, quæ sub cælo sunt, in locum unum : et appáreat árida. Et factum est ita. Et vocávit Deus áridam, Terram, congregationésque aquárum appellávit Mária. Et vidit Deus quod esset bonum. Et ait : Gérminet terra herbam viréntem, et faciéntem semen, et lignum pomíferum fáciens fructum juxta genus suum, cujus semen in semetípso sit super terram. Et factum est ita. Et prótulit terra herbam viréntem, et faciéntem semen juxta genus suum, lignúmque fáciens fructum, et habens unumquódque seméntem secúndum spéciem suam. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies tértius.

℟. ij. In princípio Deus creávit cælum, et terram : et Spíritus Dómini ferebátur super aquas : et vidit Deus cuncta quæ fécerat : * Et erant valde bona. ℣. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. — Et erant valde bona.

Lectio iij.

Dixit autem Deus : Fiant luminária in firmaménto cæli, et dívidant diem ac noctem, et sint in signa et témpora, et dies et annos : ut lúceant in firmaménto cæli, et illúminent terram. Et factum est ita. Fecítque Deus duo luminária magna : lumináre majus, ut præésset diéi : et lumináre minus, ut præésset nocti : et stellas. Et pósuit eas in firmaménto cæli, ut lucérent super terram, et præéssent diéi

ac nocti, et divíderent lucem ac ténebras. Et vidit Deus quod esset bonum. Et factum est véspere et mane, dies quartus.

℟. iij. Igitur perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum : complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : * Et requiévit Ab omni ópere quod patrárat. ℣. Vidit Deus cuncta quæ fécerat : et erant valde bona. — Et requiévit. Glória. Ab omni ópere quod patrárat.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 10-13.

Incipit Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses.

Lectio iv. Cap. 1.

PAULUS Apóstolus Jesu Christi per voluntátem Dei, et Timótheus frater : eis, qui sunt Colóssis, sanctis et fidélibus frátribus in Christo Jesu. Grátia vobis, et pax a Deo Patre nostro, et Dómino Jesu Christo. Grátias ágimus Deo et Patri Dómini nostri Jesu Christi semper pro vobis orántes : audiéntes fidem vestram in Christo Jesu, et dilectiónem, quam habétis in sanctos omnes propter spem, quæ repósita est vobis in cælis : quam audístis in verbo veritátis Evangélii : quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit sicut in vobis, ex ea die, qua audístis, et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. iv. Formávit ígitur Dóminus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo * In ánimam vivéntem. ℣. In princípio fecit Deus cælum, et terram, et creávit in ea hóminem. — In ánimam vivéntem.

Lectio v.

IDEO et nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli : ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes : in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei : in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus in omni patiéntia, et longanimitáte cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine.

℟. v. Tulit ergo Dóminus hóminem, et pósuit eum in Paradíso voluptátis, * Ut operarétur, et custodíret illum. ℣. Plantáverat autem Dóminus Deus Paradísum voluptátis a princípio : in quo pósuit hóminem quem formáverat. — Ut operarétur et custodíret illum.

Lectio vj.

QUI erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum : qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ : quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis, et in terra,

visibília, et invisibília, sive Throni, sive Dominatiónes, sive Principátus, sive Potestátes : ómnia per ipsum, et in ipso creáta sunt : et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis.

℟. vj. Dixit Dóminus Deus : Non est bonum hóminem esse solum : * Faciámus ei adjutórium símile sibi. ℣. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis sibi : dixit quoque Deus. — Faciámus ei. Glória. Faciámus ei.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 13-15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 20.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 19. in Evang. post init.)

Regnum cælórum hómini patrifamílias símile dícitur, qui ad excoléndam víneam suam operários condúcit. Quis vero patrisfamílias similitúdinem réctius tenet, quam Cónditor noster, qui regit quos cóndidit, et eléctos suos sic in hoc mundo póssidet, quasi subjéctos dóminus in domo? Qui habet víneam, universálem scílicet Ecclésiam, quæ ab Abel justo usque ad últimum eléctum, qui in fine mundi nascitúrus est, quot sanctos prótulit, quasi tot pálmites misit.

℟. vij. Immisit Dóminus sopórem in Adam, et tulit unam de costis ejus : et ædificávit costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem, et addúxit eam ad Adam, ut vidéret quid vocáret eam : * Et vocávit nomen ejus Virágo, quia de viro sumpta est. ℣. Cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. — Et vocávit nomen ejus Virágo.

Lectio viij.

Hic ítaque paterfamílias ad excoléndam víneam suam, mane, hora tértia, sexta, nona, et undécima operários condúcit : quia a mundi hujus inítio usque in finem, ad erudiéndam plebem fidélium, prædicatóres congregáre non déstitit. Mane étenim mundi fuit ab Adam usque ad Noe : hora vero tértia a Noe usque ad Abraham : sexta quoque ab Abraham usque ad Móysen : nona autem a Móyse usque ad advéntum Dómini : undécima vero ab advéntu Dómini usque ad finem mundi. In qua prædicatóres sancti Apóstoli missi sunt, qui mercédem plenam et tarde veniéntes accepérunt.

℟. viij. Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est, sciens bonum, et malum : * Vidéte ne forte sumat de ligno vitæ, et vivat in ætérnum. ℣. Chérubim collocávit Dóminus, et flámmeum gládium, atque versátilem, ad custodiéndam viam ligni vitæ, et ait. — Vidéte ne forte.

Lectio ix.

Ad erudiéndam ergo Dóminus plebem suam, quasi ad excoléndam víneam suam, nullo témpore déstitit operários míttere : quia et prius per Patres, et póstmodum per legis Doctóres et Prophétas, ad extrémum vero per Apóstolos, dum plebis suæ mores excóluit, quasi per operários in víneæ cultúra laborávit : quamvis in quólibet módulo, vel mensúra, quisquis cum fide recta bonæ prædicátor actiónis éxstitit, hujus víneæ operárius fuit.

℟. ix. Ubi est Abel frater tuus? dixit Dóminus ad Cain. Néscio Dómine : numquid custos fratris mei sum ego? Et dixit ad eum : Quid fecísti? * Ecce vox sánguinis fratris tui Abel clamat ad me de terra. ℣. Maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. — Ecce vox. Glória. Ecce vox. ℟. Ubi est Abel.

¶ Non dicatur Te Deum. usque ad Pascha, exceptis festis Duplicibus, et supra : sed ix. Responsorium repetatur usque ad ℣. exclusive.

Ante Laudes ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus. ℟. Et super cælos glória ejus.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Miserére mei Deus, et a delicto meo munda me, quia tibi soli peccávi. Psalmus Miserére. cum ceteris, pag. 24.

2. Confitébor tibi Dómine, quóniam exaudísti me.

3. Deus Deus meus ad te de luce vígilo, quia factus es adjútor meus.

4. Benedíctus es in firmaménto cæli, et laudábilis in sæcula, Deus noster.

5. Laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum Benedíctio. et Hymnus Ecce jam noctis., pag. 21.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus Aña. Símile est regnum cælórum hómini patrifamílias, qui éxiit primo mane condúcere operários in víneam suam, dicit Dóminus.

Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, pro tui nóminis glória misericórditer liberémur. Per.

Ad Memoriam de B. Maria V. Aña. Sub tuum., ℣. Post partum., Oratio Prótege., pag. 23.

AD PRIMAM.

Pater noster. et Credo in Deum., Deus in adjutórium., Hymnus Jam lucis orto sídere.

Aña. Conventióne autem facta cum operáriis ex denário diúrno, misit eos in víneam suam. Psalmus Deus Deus meus réspice., cum ceteris, pag. 33.

AD TERTIAM.

Aña. Ite et vos in víneam meam, et quod justum fúerit dabo vobis.

Capitulum. 1. Joan. 4.

Deus cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. Spes mea Dómine * A juventúte mea.

Non repetatur ℟. (et sic in aliis ℟℟. quæ ad Tertiam, Sextam et Nonam deinceps notabuntur in Dominicis usque ad Dominicam in Ramis palmarum inclusive), sed immediate sequitur

℣. In te confirmátus sum ex útero : de ventre matris meæ tu es meus protéctor. A juventúte mea. Glória Patri. Spes mea Dómine a juventúte mea.

℣. Adjútor meus esto Dómine : ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

AD SEXTAM.

Aña. Quid hic statis tota die otiósi? Respondérunt et dixérunt : Quia nemo nos condúxit.

Capitulum. 2. Cor. 13.

GRATIA Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit semper cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Esto nobis Dómine * Turris fortitúdinis. ℣. A fácie inimíci. Turris. Glória. Esto.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Aña. Voca operários, et redde illis mercédem suam, dicit Dóminus.

Capitulum. 1. Joan. 5.

TRES sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt.

℟. Educ de cárcere ánimam meam, * Ut confiteátur nómini tuo Dómine. ℣. Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Ut confiteátur. Glória. Educ.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Dóminus dírigat. et Hymnus Lucis Creátor óptime., pag. 127.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat Aña. Dixit paterfamílias operáriis suis : Quid hic statis tota die otiósi? At illi respondéntes, dixérunt : Quia nemo nos condúxit. Ite et vos in víneam meam, et quod justum fúerit dabo vobis.

Ad Memoriam de B. Maria V. Aña Regáli., ℣. Ora pro nobis., Oratio Prótege., pag. 130.

PER HEBDOMADAM,

QUANDO DE TEMPORE AGITUR.

Ad Benedictus Aña. Hi novíssimi una hora fecérunt, et pares illos nobis fecísti, qui portávimus pondus diéi et æstus.

Ad Magnificat Aña. Erunt primi novíssimi, et novíssimi primi : multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti, dicit Dóminus.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 2.

IGITUR perfécti sunt cæli et terra, et omnis ornátus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : et requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patrárat. Et benedíxit diéi séptimo; et sanctificávit illum : quia in ipso cessáverat ab omni ópere

suo quod creávit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cæli et terræ, quando creáta sunt, in die quo fecit Dóminus Deus cælum et terram : et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiónis priúsquam germináret.

¶ ℟℟. matutinalia præcedentis Dominicæ et aliarum subsequentium usque ad Pascha, dicantur etiam per Hebdomadam in profestis diebus secundum ordinem Nocturnorum et Feriarum qui præscribitur in Rubricis generalibus §. vij. num. 1.

Lectio ij.

NON enim plúerat Dóminus Deus super terram, et homo non erat qui operarétur terram : sed fons ascendébat e terra, írrigans univérsam superfíciem terræ. Formávit ígitur Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirávit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat autem Dóminus Deus Paradísum voluptátis a princípio : in quo pósuit hóminem quem formáverat.

Lectio iij.

PRODUXITQUE Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suáve : lignum étiam vitæ in médio Paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis ad irrigándum Paradísum, qui inde divíditur in quátuor cápita. Nomen uni Phison : ipse est qui círcuit omnem terram Hévilath, ubi náscitur aurum : et aurum terræ illíus óptimum est : ibi invenítur bdéllium, et lapis onychinus.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 2.

TULIT ergo Dóminus Deus hóminem, et pósuit eum in Paradíso voluptátis, ut operarétur, et custodíret illum : præcepítque ei dicens : Ex omni ligno Paradísi cómede : de ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas. In quocúmque enim die coméderis ex eo, morte moriéris. Dixit quoque Dóminus Deus : Non est bonum esse hóminem solum : faciámus ei adjutórium símile sibi.

Lectio ij.

FORMATIS ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea. Omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta animántia, et univérsa volatília cæli, et omnes béstias terrae. Adæ vero non inveniebátur adjútor símilis ejus.

Lectio iij.

IMMISIT ergo Dóminus Deus sopórem in Adam : cumque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem : et addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam : Hoc nunc, os ex óssibus meis, et caro de carne mea : hæc vocábitur Virágo, quóniam de viro sumpta est.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 3.

SED et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno Paradísi? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in Paradíso, véscimur: de fructu vero ligni, quod est in médio Paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus : et ne tangerémus illud, ne forte moriámur.

Lectio ij.

DIXIT autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut Dii, sciéntes bonum et malum. Vidit ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum.

Lectio iij.

CUMQUE cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in Paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni Paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in Paradíso; et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 3.

ET ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos : in dolóre páries fílios, et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui.

Lectio ij.

ADÆ vero dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi, ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ. Spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbam terræ. In sudóre vultus tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es : quia pulvis es, et in púlverem revertéris.

Lectio iij. Cap. 3. et cap. 4.

ET vocávit Adam nomen uxóris suæ, Heva : eo quod mater esset cunctórum vivéntium. Adam vero cognóvit uxórem suam Hevam : quæ concépit et péperit Cain, dicens : Posse̍di hóminem per Deum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor óvium, et Cain agrícola.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 4.

FACTUM est autem post multos dies ut offérret Cain de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Cain vero, et ad múnera illíus non respéxit : iratúsque est Cain veheménter, et cóncidit vultus ejus.

Lectio ij.

DIXITQUE Dóminus ad eum: Quare irátus es? et cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies: sin autem male, statim in fóribus peccátum áderit? sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illíus. Dixítque Cain ad Abel fratrem suum : Egrediámur foras. Cumque essent in agro, consurréxit Cain advérsus fratrem suum Abel, et interfécit eum.

Lectio iij.

ET ait Dóminus ad Cain : Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit : Néscio. Num custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum : Quid fecísti? Vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operátus fúeris eam, non dabit tibi fructus suos : vagus et prófugus eris super terram.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 4.

DIXITQUE Cain ad Dóminum : Major est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce éjicis me hódie a fácie terræ, et a fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra : omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Dóminus : Nequáquam ita fiet : sed omnis qui occíderit Cain, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus Cain signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum.

Lectio ij.

EGRESSUSQUE Cain a fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden. Cognóvit autem Cain uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch, et ædificávit civitátem, vocavítque nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porro Henoch génuit Irad, et Irad génuit Mavíael, et Mavíael génuit Mathúsael, et Mathúsael génuit Lamech, qui accépit duas uxóres.

Lectio iij. Cap. 5.

HIC est liber generatiónis Adam. In die, qua creávit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum et féminam creávit eos, et benedíxit illis : et vocávit nomen eórum Adam, in die quo creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis : et génuit fílium ad imáginem et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth.

AD VESPERAS.

℟. Benedícens ergo Deus Noe ait : Nequáquam ultra maledícam terræ propter hóminem : * Ad imáginem quippe Dei factus est homo. ℣. Hoc erit signum fœderis inter me et terram : arcum meum ponam in núbibus cæli. — Ad imáginem. Glória. Ad imáginem.

Ad Magnificat Aña. Erunt primi novíssimi, et novíssimi primi : multi enim sunt vocáti, pauci vero elécti, dicit Dóminus.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis, quia ex nulla nostra actióne confídimus; concéde propítius ut contra advérsa ómnia, Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per.

DOMINICA IN SEXAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Præoccupémus fáciem Dómini. et Psalmus Veníte exsultémus Dómino. ut in Septuagesima, pag. 331.

Hymnus Nocte surgéntes., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣: ut in Psalterio, pag. 4-9.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 6.

CUMQUE cœpíssent hómines multiplicári super terram, et fílias procreássent, vidéntes fílii Dei fílias hóminum quod essent pulchræ, accepérunt sibi uxóres ex ómnibus, quas elégerant. Dixítque Deus : Non permanébit spíritus meus in hómine in ætérnum, quia caro est : erúntque dies illíus centum vigínti annórum. Gigántes autem erant super terram in diébus illis. Postquam enim ingréssi sunt fílii Dei ad fílias hóminum, illæque genuérunt, isti sunt poténtes a sæculo viri famósi.

℟. j. Noe vir justus atque perféctus, cum Deo ambulávit : * Et fecit ómnia, quæcúmque præcépit ei Deus. ℣. Noe autem invénit grátiam ante Dóminum Deum. — Et fecit ómnia.

Lectio ij.

VIDENS autem Deus quod multa malítia hóminum esset in terra, et cuncta cogitátio cordis inténta esset ad malum omni témpore, pœnítuit eum quod hóminem fecísset in terra. Et tactus dolóre cordis intrínsecus, Delébo, inquit, hóminem, quem creávi, a fácie terræ, ab hómine usque ad animántia, a réptili usque ad vólucres cæli : pœnitet enim me fecísse eos. Noe vero invénit grátiam coram Dómino.

℟. ij. Quadragínta dies et noctes apérti sunt cæli, et ex omni carne habénte spíritum vitæ, * Ingréssi sunt in arcam: et clausit a foris óstium Dóminus. ℣. Noe vero et fílii ejus, uxor ejus et uxóres filiórum ejus. — Ingréssi sunt in arcam.

Lectio iij.

HÆ sunt generatiónes Noe : Noe vir justus atque perféctus fuit in generatiónibus suis, cum Deo ambulávit. Et génuit tres fílios, Sem, Cham, et Japheth. Corrúpta est autem terra coram Deo, et repléta est iniquitáte. Cumque vidísset Deus terram esse corrúptam,

(omnis quippe caro corrúperat viam suam super terram) dixit ad Noe : Finis univérsæ carnis venit coram me : repléta est terra iniquitáte a fácie eórum, et ego dispérdam eos cum terra.

℟. iij. Requiévit arca mense séptimo super montes Arméniæ : * Et aquæ ibant et decrescébant usque ad décimum mensem. ℣. Décimo enim mense, primo die mensis, cacúmina móntium apparuérunt. — Et aquæ ibant. Glória. Et aquæ ibant.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 10-13.

De Epístola ad Colossénses.

Lectio iv. Cap. 2.

VOLO enim vos scire qualem sollicitúdinem hábeam pro vobis, et pro iis, qui sunt Laodíciæ, et quicúmque non vidérunt fáciem meam in carne ; ut consoléntur corda ipsórum, instrúcti in caritáte, et in omnes divítias plenitúdinis intelléctus, in agnitiónem mystérii Dei Patris et Christi Jesu : in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ, et sciéntiæ abscónditi. Hoc autem dico, ut nemo vos decípiat in sublimitáte sermónum. Nam etsi córpore absens sum, sed spíritu vobíscum sum gaudens, et videns órdinem vestrum, et firmaméntum ejus, quæ in Christo est, fídei vestræ.

℟. iv. Volens Noe scire si jam cessássent aquæ, emísit colúmbam : quæ ramum viréntis olívæ in ore suo déferens, * Ad arcam revérsa est. ℣. Déferens autem signum cleméntiæ Dei colúmba in ore suo. — Ad arcam revérsa est.

Lectio v.

VIDETE ne quis vos decípiat per philosophíam, et inánem falláciam secúndum traditiónem hóminum, secúndum eleménta mundi, et non secúndum Christum : quia in ipso inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis : in quo et circumcísi estis circumcisióne non manu facta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi : consepúlti ei in baptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis.

℟. v. Ædificávit Noe altáre Dómino, ófferens super illud holocáustum : odoratúsque est Dóminus odórem suavitátis, et benedíxit eis dicens : * Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. ℣. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos. — Créscite, et multiplicámini.

Lectio vj.

ET vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta : delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci : et exspólians principátus, et potestátes tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

℟. vj. Ponam arcum meum in núbibus cæli, dixit Dóminus ad Noe : * Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum.

℣. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus. — Et recordábor fœderis mei, quod pépigi tecum. Glória. Et recordábor.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 13-15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore : Cum turba plúrima convenírent, et de civitátibus properárent ad Jesum, dixit per similitúdinem : Exiit qui séminat, semináre semen suum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Hom. 15. in Evang.)

LECTIO sancti Evangélii, quam modo, fratres caríssimi, audístis, expositióne non índiget, sed admonitióne. Quam enim per semetípsam Véritas expósuit, hanc discútere humána fragílitas non præsúmat. Sed est quod sollícite in hac ipsa expositióne Domínica pensáre debeámus : quia, si nos vobis semen verbum, agrum mundum, vólucres dæmónia, spinas divítias significáre dicerémus ; ad credéndum nobis mens fórsitan vestra dubitáret.

℟. vij. Per memetípsum jurávi, dicit Dóminus, non adjíciam ultra aquas dilúvii super terram : pacti mei recordábor, *Ut non perdam aquis dilúvii omnem carnem. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram. — Ut non perdam.

Lectio viij.

UNDE et idem Dóminus per semetípsum dignátus est expónere quod dicébat ; ut sciátis rerum significatiónes quærere in iis étiam, quæ per semetípsum nóluit explanáre. Exponéndo ergo quod dixit, figuráte se loqui innótuit : quátenus certos nos rédderet, cum vobis nostra fragílitas verbórum illíus figúras aperíret. Quis enim mihi unquam créderet, si spinas divítias interpretári voluíssem, máxime cum illæ pungant, istæ deléctent?

℟. viij. Ecce ego státuam pactum meum vobíscum, et cum sémine vestro post vos : * Neque erit deínceps dilúvium díssipans terram. ℣. Erit arcus meus in núbibus, et vidébo illum, et recordábor fœderis mei sempitérni. — Neque erit deínceps.

Lectio ix.

ET tamen spinæ sunt, quia cogitatiónum suárum punctiónibus mentem lácerant : et cum usque ad peccátum pértrahunt, quasi inflícto vúlnere cruéntant. Quas bene hoc in loco, álio Evangelísta testánte, nequáquam Dóminus divítias, sed falláces divítias appéllat. Falláces enim sunt, quæ nobíscum diu permanére non possunt : falláces sunt, quæ mentis nostræ inópiam non expéllunt. Solæ autem divítiæ veræ sunt, quæ nos dívites virtútibus fáciunt.

℟. ix. Benedícens ergo Deus Noe ait : Nequáquam ultra maledícam terræ propter hóminem : * Ad imáginem quippe Dei factus est homo. ℣. Hoc

erit signum fœderis inter me et terram : arcum meum ponam in núbibus cæli. — Ad imáginem. Glória. Ad imáginem.

℟. Benedícens ergo.

Ante Laudes ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus. ℟. Et super cælos glória ejus.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum Dómine, dele iniquitátem meam. Psalmus Miserére. cum ceteris, pag. 24.

2. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te.

3. Ad te de luce vígilo Deus, ut vídeam virtútem tuam.

4. Hymnum dícite, et superexaltáte eum in sæcula.

5. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.

Capitulum Benedíctio. et Hymnus Ecce jam noctis., pag. 21.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus Aña. Cum turba plúrima convenírent ad Jesum, et de civitátibus properárent ad eum, dixit per similitúdinem : Exiit qui séminat semináre semen suum.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis quia ex nulla nostra actióne confídimus, concéde propítius ut contra advérsa ómnia Doctóris Géntium protectióne muniámur. Per.

AD PRIMAM.

Aña. Semen cécidit in terram bonam : et áttulit fructum, áliud centésimum, et áliud sexagésimum.

Psalmus Deus Deus meus réspice in me. cum ceteris, pag. 33.

AD TERTIAM.

Aña. Semen cécidit in terram bonam, et áttulit fructum in patiéntia.

Capitulum. 1. Joan. 4.

DEUS cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. Spes mea Dómine * A juventúte mea. ℣. In te confirmátus sum ex útero : de ventre matris meæ tu es meus protéctor. A juventúte mea. Glória. Spes mea Dómine a juventúte mea.

℣. Adjútor meus esto Dómine : ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

AD SEXTAM.

Aña. Jesus hæc dicens clamábat : Qui habet aures audiéndi áudiat.

Capitulum. 2. Cor. 13.

GRATIA Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit semper cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Esto nobis Dómine * Turris fortitúdinis. ℣. A fácie inimíci. Turris. Glória. Esto.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Aña. Qui verbum Dei rétinent corde perfécto et óptimo, fructum áfferunt in patiéntia.

Capitulum. 1. Joan. 5.

Tres sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt.

℟. Educ de cárcere ánimam meam, * Ut confiteátur nómini tuo Dómine. ℣. Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Ut confiteátur. Glória. Educ.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Dóminus dírigat. et Hymnus Lucis Creátor óptime., pag. 127.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat Aña. Vobis datum est nosse mystérium regni Dei, céteris autem in parábolis, dixit Jesus discípulis suis.

Oratio. Deus, qui cónspicis., pag. 343.

PER HEBDOMADAM,
QUANDO DE TEMPORE AGITUR.

Ad Benedictus Aña. Semen est verbum Dei, sator autem Christus : omnis qui audit eum manébit in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. Quod autem cécidit in terram bonam : hi sunt, qui in corde bono et óptimo verbum rétinent, et fructum áfferunt in patiéntia.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 7.

Fecit ergo Noe ómnia, quæ mandáverat ei Dóminus. Erátque sexcentórum annórum quando dilúvii aquæ inundavérunt super terram. Et ingréssus est Noe et fílii ejus, uxor ejus et uxóres filiórum ejus cum eo in arcam propter aquas dilúvii. De animántibus quoque mundis et immúndis, et de volúcribus, et ex omni, quod movétur super terram, duo et duo ingréssa sunt ad Noe in arcam, másculus et fémina, sicut præcéperat Dóminus Noe.

Lectio ij.

Cumque transíssent septem dies, aquæ dilúvii inundavérunt super terram. Anno sexcentésimo vitæ Noe, mense secúndo, septimodécimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, et cataráctæ cæli apértæ sunt : et facta est plúvia super terram quadragínta diébus et quadragínta nóctibus.

Lectio iij.

In artículo diéi illíus ingréssus est Noe, et Sem, et Cham, et Japheth fílii ejus : uxor illíus, et tres uxóres filiórum ejus cum eis in arcam : ipsi et omne ánimal secúndum genus suum, univérsaque juménta in génere suo, et omne quod movétur super terram in génere suo, cunctúmque volátile secúndum genus suum, univérsæ aves, omnésque vólucres ingréssæ sunt ad Noe in arcam.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 7.

FACTUMQUE est dilúvium quadragínta diébus super terram : et multiplicátæ sunt aquæ, et elevavérunt arcam in sublíme a terra. Veheménter enim inundavérunt : et ómnia replevérunt in superfície terræ : porro arca ferebátur super aquas. Et aquæ prævaluérunt nimis super terram : opertíque sunt omnes montes excélsi sub univérso cælo.

Lectio ij.

QUINDECIM cúbitis áltior fuit aqua super montes, quos operúerat. Consúmptaque est omnis caro quæ movebátur super terram, vólucrum, animántium, bestiárum, omniúmque reptílium, quæ reptant super terram : univérsi hómines, et cuncta, in quibus spiráculum vitæ est in terra, mórtua sunt.

Lectio iij.

ET delévit omnem substántiam, quæ erat super terram, ab hómine usque ad pecus, tam réptile quam vólucres cæli : et deléta sunt de terra : remánsit autem solus Noe, et qui cum eo erant in arca. Obtinuerúntque aquæ terram centum quinquagínta diébus.

FERIA QUARTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 8.

CUMQUE transíssent quadragínta dies, apériens Noe fenéstram arcæ, quam fécerat, dimísit corvum : qui egrediebátur, et non revertebátur, donec siccaréntur aquæ super terram. Emísit quoque colúmbam post eum, ut vidéret si jam cessássent aquæ super fáciem terræ. Quæ cum non invenísset ubi requiésceret pes ejus, revérsa est ad eum in arcam : aquæ enim erant super univérsam terram : extendítque manum, et apprehénsam íntulit in arcam.

Lectio ij.

EXSPECTATIS autem ultra septem diébus áliis, rursum dimísit colúmbam ex arca. At illa venit ad eum ad vésperam, portans ramum olívæ viréntibus fóliis in ore suo. Intelléxit ergo Noe quod cessássent aquæ super terram. Exspectavítque nihilóminus septem álios dies : et emísit colúmbam, quæ non est revérsa ultra ad eum. Igitur sexcentésimo primo anno, primo mense, prima die mensis imminútæ sunt aquæ super terram.

Lectio iij.

ET apériens Noe tectum arcæ, aspéxit, vidítque quod exsiccáta esset superfícies terræ. Mense secúndo, séptimo et vigésimo die mensis arefácta est terra. Locútus est autem Deus ad Noe, dicens : Egrédere de arca, tu et uxor tua, fílii tui et uxóres filiórum tuórum tecum : cuncta animántia, quæ sunt apud te, ex omni carne.

FERIA QUINTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 8.

EGRESSUS est ergo Noe, et fílii ejus : uxor illíus, et uxóres filiórum ejus cum eo.

Sed et ómnia animántia, juménta, et reptília quæ reptant super terram secúndum genus suum, egréssa sunt de arca. Ædificávit autem Noe altáre Dómino : et tollens de cunctis pecóribus et volúcribus mundis, óbtulit holocáusta super altáre.

Lectio ij.

ODORATUSQUE est Dóminus odórem suavitátis, et ait : Nequáquam ultra maledicam terræ propter hómines : sensus enim et cogitátio humáni cordis in malum prona sunt ab adolescéntia sua : non ígitur ultra percútiam omnem ánimam vivéntem sicut feci. Cunctis diébus terræ, seméntis et messis, frigus et æstus, æstas et hiems, nox et dies non requiéscent.

Lectio iij. Cap. 9.

BENEDIXITQUE Deus Noe et filiis ejus. Et dixit ad eos : Créscite, et multiplicámini, et repléte terram. Et terror vester ac tremor sit super cuncta animália terræ, et super omnes vólucres cæli, cum univérsis quæ movéntur super terram : omnes pisces maris mánui vestræ tráditi sunt. Et omne, quod movétur et vivit, erit vobis in cibum : quasi ólera viréntia trádidi vobis ómnia. Excépto, quod carnem cum sánguine non comedétis.

FERIA SEXTA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 9.

DIXITQUE Deus : Hoc signum fœderis quod do inter me et vos, et ad omnem ánimam vivéntem, quæ est vobíscum in generatiónes sempitérnas: Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis inter me, et inter terram. Cumque obdúxero núbibus cælum, apparébit arcus meus in núbibus : et recordábor fœderis mei vobíscum, et cum omni ánima vivénte quæ carnem végetat : et non erunt ultra aquæ dilúvii ad deléndum univérsam carnem.

Lectio ij.

ERITQUE arcus in núbibus, et vidébo illum, et recordábor fœderis sempitérni quod pactum est inter Deum et omnem ánimam vivéntem univérsæ carnis quæ est super terram. Dixítque Deus ad Noe: Hoc erit signum fœderis, quod constítui inter me et omnem carnem super terram. Erant ergo fílii Noe, qui egréssi sunt de arca, Sem, Cham, et Japheth.

Lectio iij.

CŒPITQUE Noe vir agrícola exercére terram, et plantávit víneam. Bibénsque vinum inebriátus est, et nudátus in tabernáculo suo. Quod cum vidísset Cham pater Chánaan, verénda scílicet patris sui esse nudáta, nuntiávit duóbus frátribus suis foras. At vero Sem et Japheth pállium imposuérunt húmeris suis, et incedéntes retrórsum, operuérunt verénda patris sui : faciésque eórum avérsæ erant, et patris virília non vidérunt.

SABBATO.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 11.

ERAT autem terra lábii uníus, et sermónum eorúmdem. Cumque proficisceréntur de

oriénte, invenérunt campum in terra Sénnaar, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Veníte, faciámus láteres, et coquámus eos igni. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto : et dixérunt : Veníte, faciámus nobis civitátem et turrim, cujus culmen pertíngat ad cælum : et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras.

Lectio ij.

DESCENDIT autem Dóminus ut vidéret civitátem et turrim, quam ædificábant fílii Adam, et dixit : Ecce, unus est pópulus, et unum lábium ómnibus : cœperúntque hoc fácere, nec desístent a cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Veníte ígitur, descendámus, et confundámus ibi linguam eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi sui.

Lectio iij.

ATQUE ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcírco vocátum est nomen ejus Babel, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ : et inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum. Hæ sunt generatiónes Sem : Sem erat centum annórum quando génuit Arphaxad, biénnio post dilúvium.

AD VESPERAS.

℟. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : tres vidit, * Et unum adorávit. ℣. Cumque elevásset óculos, apparuérunt ei tres viri stantes juxta eum. Et unum. Glória. Et unum.

Ad Magnificat Aña. Quod autem cécidit in terram bonam : hi sunt, qui in corde bono et óptimo verbum rétinent, et fructum ásferunt in patiéntia.

Oratio.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi; atque a peccatórum vínculis absolútos ab omni nos adversitáte custódi. Per.

DOM. IN QUINQUAGESIMA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Præoccupémus fáciem Dómini. et Psalmus Veníte exsultémus, ut in Septuagesima, pag. 331.

Hymnus Nocte surgéntes., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 4-9.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 12.

DIXIT autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot.

℟. j. Locútus est Dóminus ad Abram dicens : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et veni in terram, quam monstrávero tibi : et fáciam te créscere * In gentem magnam. ℣. Benedícens benedícam tibi, et multiplicábo te. — In gentem magnam.

Lectio ij.

Septuaginta quinque annórum erat Abram cum egrederétur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot fílium fratris sui, universámque substántiam quam possséderant, et ánimas quas fécerant in Haran : et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cumque venissent in eam, pertransívit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem : Chananæus autem tunc erat in terra.

℟. ij. Reverténti Abram a cæde quátuor regum, occúrrit rex Salem Melchísedech, ófferens panem et vinum, erat enim Dei sacérdos : * Et benedíxit illi. ℣. Benedíctus Abram Deo altíssimo, qui creávit cælum et terram. — Et benedíxit illi.

Lectio iij.

Apparuit autem Dóminus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab occidénte habens Bethel, et ab oriénte Hai. Ædificávit quoque ibi altáre Dómino, et invocávit nomen ejus. Perrexítque Abram vadens, et ultra progrédiens ad merídiem.

℟. iij. Dixit autem Dóminus ad Abram : Ego sum, et pactum meum tecum : sanctificétur in vobis omne masculinum :* Et erit signum inter me, et semen tuum. ℣. Ex te namque egrediétur, in quo omnes gentes benedicéntur. — Et erit signum. Glória. Et erit signum.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 10-13.

De Epístola ad Colossénses.

Lectio iv. Cap. 3.

Igitur, si consurrexístis cum Christo : quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra est abscóndita cum Christo in Deo. Cum Christus apparúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram : fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus : propter quæ venit ira Dei super fílios incredulitátis : in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum vivérétis in illis.

℟. iv. Dum staret Abraham ad ílicem Mambre, vidit tres viros ascendéntes per viam : tres vidit, * Et unum adorávit. ℣. Cumque elevásset óculos, apparuérunt ei tres viri stantes juxta eum. — Et unum adorávit.

Lectio v.

NUNC autem depónite et vos ómnia : iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore vestro. Nolíte mentíri ínvicem, exspoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum eum, qui renovátur in agnitiónem secúndum imáginem ejus, qui creávit illum. Ubi non est Gentílis, et Judæus, circumcísio, et præpútium, Bárbarus, et Scytha, servus, et liber : sed ómnia, et in ómnibus Christus.

℟. v. Clamor, inquit Dóminus, Sodomórum et Gomórrhæ venit ad me : * Descéndam, et vidébo utrum clamórem ópere compléverint. ℣. Abraham stabat coram Deo, et ait : Absit a te, Dómine, ut perdas justum cum ímpiis. — Descéndam.

Lectio vj.

INDUITE vos ergo sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis si quis advérsus áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc, caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte.

℟. vj. Ascéndens ergo Deus ab Abraham, pluit ignem et sulphur super Sódomam : * Abraham mane consúrgens stetit, et evérsas urbes a longe conspéxit. ℣. Recordátus est Deus Abraham, et liberávit Lot de subversióne Sódomæ.— Abraham. Glória. Abraham.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 13-15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 18.

IN illo témpore : Assúmpsit Jesus duódecim, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia, quæ scripta sunt per prophétas de Filio hóminis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 2. in Evang.)

REDEMPTOR noster, prævidens ex Passióne sua discipulórum ánimos perturbándos, eis longe ante, et ejúsdem Passiónis pœnam, et Resurrectiónis suæ glóriam prædíxit : ut cum eum moriéntem, sicut prædíctum est, cérnerent; étiam resurrectúrum non dubitárent. Sed quia carnáles adhuc discípuli nullo modo valébant cápere verba mystérii, venítur ad miráculum. Ante eórum óculos cæcus lumen recépit : ut qui cæléstis mystérii verba non cáperent, eos ad fidem cæléstia facta solidárent.

℟. vij. Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac : et ófferes illum ibi in holocáustum super unum móntium quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino respóndit : Adsum : et ait ei Dóminus. — Tolle fílium tuum.

Lectio viij.

ECCE enim, quis juxta históriam cæcus iste fúerit ignorámus : sed tamen quid per mystérium signíficet, nóvimus. Cæcum quippe est genus humánum, quod in paránte primo a Paradísi gáudiis expúlsum, claritátem supérnæ lucis ignórans, damnatiónis suæ ténebras pátitur. Sed tamen per Redemptóris sui præséntiam illuminátur : ut intérnæ lucis gáudia jam per desidérium vídeat, atque in via vitæ boni óperis gressus ponat.

℟. viij. Angelus Dómini vocávit Abraham, dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum, ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit, dicens. — Ne exténdas.

Lectio ix.

NOTANDUM vero est, quod cum Jesus Jéricho appropinquáre dícitur, cæcus illuminátur. Jéricho quippe luna interpretátur; luna autem in sacro elóquio pro deféctu carnis pónitur : quia dum ménstruis moméntis decréscit, deféctum nostræ mortalitátis desígnat. Dum ígitur Cónditor noster appropínquat Jéricho, cæcus ad lumen redit : quia dum Divínitas deféctum nostræ carnis suscépit, humánum genus lumen, quod amíserat, recépit. Unde enim Deus humána pátitur, inde homo ad divína sublevátur.

℟. ix. Deus dómini mei Abraham, dírige viam meam : *.Ut cum salúte revértar In domum dómini mei. ℣. Obsecro Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. — Ut cum salúte. Glória. In domum.

℟. Deus dómini mei.

Ante Laudes ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus. ℟. Et super cælos glória ejus.

AD LAUDES
ANTIPHONÆ.

1. Avérte Dómine fáciem tuam a peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. Psalmus Miserére. cum ceteris, pag. 24.

2. Fortitúdo mea et laus mea Dóminus, factus est mihi in salútem.

3. In matutínis Dómine meditábor in te : quia factus es adjútor meus.

4. Benedicámus Patrem et Fílium in sæcula cum sancto Spíritu.

5. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dómini.

Capitulum Benedíctio. et Hymnus Ecce jam noctis., pag. 21.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. ℟. A generatióne et progénie.

Ad Benedictus Aña. Ecce ascéndimus Jerosólymam, et consummabúntur ómnia quæ scripta sunt de Fílio hóminis. Tradétur enim Géntibus, et illudétur, et flagellábitur, et conspuétur : et postquam flagelláverint, occídent eum et tértia die resúrget. Oratio.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi; atque a peccatórum víncu lis absolútos ab omni nos adversitáte custódi. Per.

AD PRIMAM.

Aña. Iter faciénte Jesu, dum appropinquáret Jéricho, cæcus clamábat ad eum, ut lumen recípere mererétur. Psalmus Deus Deus meus réspice in me. cum ceteris, pag. 33.

AD TERTIAM.

Aña. Transeúnte Dómino, clamábat cæcus ad eum : Miserére mei Fili David.

Capitulum. 1. Joan. 4.

DEUS cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. Spes mea Dómine * A juventúte mea. ℣. In te confirmátus sum ex útero : de ventre matris meæ tu es meus protéctor. A juventúte mea. Glória. Spes mea Dómine a juventúte mea.

℣. Adjútor meus esto Dómine : ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

AD SEXTAM.

Aña. Cæcus sedébat secus viam et clamábat : Miserére mei fili David.

Capitulum. 2. Cor. 13.

GRATIA Dómini nostri Jesu Christi, et cáritas Dei, et communicátio sancti Spíritus sit semper cum ómnibus vobis. Amen.

℟. Esto nobis Dómine * Turris fortitúdinis. ℣. A fácie inimíci. Turris. Glória. Esto.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

AD NONAM.

Aña. Cæcus magis ac magis clamábat, ut eum Dóminus illumináret.

Capitulum. 1. Joan. 5.

TRES sunt qui testimónium dant in cælo : Pater, Verbum, et Spíritus sanctus : et hi tres unum sunt.

℟. Educ de cárcere ánimam meam, * Ut confiteátur nómini tuo Dómine. ℣. Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Ut confiteátur. Glória. Educ.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Dóminus dírigat. et Hymnus Lucis Creátor óptime. pag. 127.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat Aña. Stans autem Jesus jussit cæcum addúci ad se, et ait illi : Quid vis ut fáciam tibi? Dómine ut vídeam. Et Jesus ait illi : Réspice, fides tua te salvum fecit. Et conféstim vidit, et sequebátur illum magníficans Deum.

FERIA SECUNDA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 13.

ASCENDIT ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat, et Lot cum eo ad austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne auri et argénti. Reversúsque est per iter, quo vénerat, a merídie in Bethel usque ad locum ubi

prius fixerat tabernáculum inter Bethel et Hai : in loco altáris quod fécerat prius, et invocávit ibi nomen Dómini.

Lectio ij.

SED et Lot qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul : erat quippe substántia eórum multa, et nequíbant habitáre commúniter. Unde et facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Lot. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in terra illa.

Lectio iij.

DIXIT ergo Abram ad Lot : Ne quæso sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos, et pastóres tuos : fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est : recéde a me, óbsecro. Si ad sinístram íeris, ego déxteram tenébo : si tu déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elegítque sibi Lot regiónem circa Jordánem, et recéssit ab oriénte.

Ad Benedictus, quando de Tempore agitur, Aña. Tradétur enim Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum.

Ad Magnificat, quando de Tempore agitur, Aña. Omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo.

FERIA TERTIA.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 15.

FACTUS est sermo Dómini ad Abram per visiónem dicens : Noli timére Abram, ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Dixítque Abram : Dómine Deus, quid dabis mihi? Ego vadam absque líberis : et fílius procuratóris domus meæ iste Damáscus Eliézer. Addidítque Abram : Mihi autem non dedísti semen : et ecce vernáculus meus, heres meus erit.

Lectio ij.

STATIMQUE sermo Dómini factus est ad eum, dicens : Non erit hic heres tuus : sed qui egrediétur de útero tuo, ipsum habébis herédem. Eduxítque eum foras, et ait illi : Súspice cælum, et número stellas, si potes. Et dixit ei : Sic erit semen tuum. Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi ad justítiam.

Lectio iij.

DICTUMQUE est ad eum : Scito prænóscens quod peregrínum futúrum sit semen tuum in terra non sua, et subjícient eos servitúti, et afflígent quadringéntis annis. Verúmtamen gentem, cui servitúri sunt, ego judicábo : et post hæc egrediéntur cum magna substántia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepúltus in senectúte bona. Generatióne autem quarta reverténtur huc.

Ad Benedictus et ad Magnificat, quando de Tempore agitur, Antiphonæ ut in præcedenti Feria secunda.

FERIA IV. CINERUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. In manu tua Dómine * Omnes fines terræ.

Hymnus.

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Víribus totis Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul et beátam
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

IN NOCTURNO.

Psalmus 52. Dixit insípiens. et ceteri cum suis Antiphonis de Feria quarta ut in Psaltério, pag. 73.

℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 6.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ tristes. Et réliqua.

Homilía sancti Máximi Epíscopi.

(Homilia in die Cinerum)

Quia nonnullórum est consuetúdo, caríssimi, adveniéntes Quadragésimæ dies devotióre jejúnio præveníre, necessário præsens Evangélii decúrsa est léctio, in qua Dóminus noster, virtútum spirituálium retribútor, sanctam nobis perfectámque dedit régulam jejunándi, dicens : Cum jejunátis, non éritis sicut hypócritæ tristes : extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus jejunáre. Non enim Deo jejúnat, sed homínibus, quicúmque ostentatióne jejúnii sui glóriam requírit humánam.

℟. j. Tentávit Deus Abraham, et dixit ad eum : * Tolle fílium tuum, quem díligis, Isaac : et ófferes illum ibi in holocáustum super unum móntium, quem díxero tibi. ℣. Vocátus quoque a Dómino respóndit : Adsum : et ait ei Dóminus. — Tolle fílium tuum.

Lectio ij.

Extérminant autem fácies suas qui, mæróre simuláto, religiósum vultum populórum óculis mentiúntur. Non vult enim disciplínæ cæléstis Magíster irreligióse agi quod fíeri pro religióne præcípitur : nec pátitur invocántium se labórem, quibus ætérnam parat mercédem, infructuósæ jactántiæ vítio deperíre. Non éritis, inquit, sicut hypócritæ tristes. Si enim vere mæstus et tristis es quia jejúnas, nullam tibi ut ingrátus apud Deum grátiam reservábis : quia, quamvis opus fácias bonum, pravitáte tamen degéneris ánimi, invítus operáris.

℟. ij. Angelus Dómini vocávit Abraham dicens : * Ne exténdas manum tuam super púerum, eo quod tímeas Dóminum. ℣. Cumque extendísset manum ut immoláret fílium, ecce Angelus Dómini de cælo clamávit dicens : — Ne exténdas manum tuam super púerum.

Lectio iij.

Si autem pro quadam sanctitátis imágine tristitiam símulas, omnem fructum promissiónis divínæ, obséquii tui ostentátor, amíttis. Quod si Deo jejúnium tuum defers, cur illud homínibus pari tecum conditióne viventibus, vanæ glóriæ sectátor, osténtas? Hanc Apóstolus secútus senténtiam dicébat : Nolíte fíeri inánis glóriæ cúpidi. Ináne est enim et vanum, quidquid nullius pónderis aut virtútis firmitáte consístit. Ináne est, quod cum sæculo prætereúnte defíciens, ad vitam non transit ætérnam.

℟. iij. Deus dómini mei Abraham dírige viam meam : * Ut cum salúte revértar In domum dómini mei. ℣. Obsecro Dómine, fac misericórdiam cum servo tuo. — Ut cum salúte. Glória. In domum dómini mei.

Ante Laudes ℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

AD LAUDES.

Psalmi et Antiphonæ de Feria quarta ut in Psalterio, pag. 81.

Capitulum. Joel. 2.

Convertímini ad me in toto corde vestro in jejúnio, et fletu, et planctu : et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, ait Dóminus omnípotens.

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lucis auróra rútilans corúscat :
Nísibus totis rogitémus omnes
Cunctipoténtem.

Ut Deus noster miserátus omnem
Pellat languórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis pietáte Patris
Regna polórum.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. In matutínis Dómine meditábor in te. ℟. Quia fuísti adjútor meus.

Ad Benedictus Aña. Cum jejunátis, nolíte fíeri sicut hypócritæ tristes.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Præsta Dómine fidélibus tuis : ut jejuniórum veneránda solémnia et cóngrua pietáte suscípiant, et secúra devotióne percúrrant. Per.

¶ Ab hac die et deinceps usque ad Cenam Domini exclusive, Orationes in singulis Feriis ad Laudes positæ dicantur ad Tertiam, Sextam et Nonam, cum de Tempore agitur; ad Vesperas autem dicantur propriæ per singulas Ferias notatæ.

Dicta in Laudibus Oratione de Feria Præsta Dómine fidélibus tuis., ut supra, fiat Memoria de Officio votivo in Feriis quartis celebrari solito.

AD PRETIOSA.

Evangelium Cum jejunátis., ut in Nocturno, pag. 353.

AD PRIMAM.

Aña. Deus exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe verba oris mei.

Psalmi consueti Deus in nómine tuo., Beáti immaculáti., Retríbue.

Capitulum Pacem., Preces et Oratio Dómine Deus omnípotens.

AD TERTIAM.

Aña. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum Convertímini., ut in Laudibus.

℟. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine miserére mei. Quia. Glória. Sana.

℣. Adjútor meus esto Dómine : ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me Deus salutáris meus.

Kyrie eléison. et reliqua ut in Laudibus.

AD SEXTAM.

Aña. Adjuva me, et salvus ero Dómine.

Capitulum. Isa. 55.

DERELINQUAT ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas, et revertátur ad Dóminum, et miserébitur ejus: et ad Deum nostrum, quóniam multus est ad ignoscéndum.

℟. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Kyrie eléison., et reliqua ut in Laudibus.

AD NONAM.

Aña. Aspice in me Dómine, et miserére mei.

Capitulum. Isa. 58.

FRANGE esuriénti panem tuum, et egénos, vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris, ait Dóminus omnípotens.

℟. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime me. ℣. Pes enim meus stetit in via recta : in ecclésiis benedícam te Dómine. Et miserére mei. Glória. Rédime me.

℣ Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Kyrie eléison., et reliqua ut in Laudibus.

¶ Ab hac die usque ad Feriam iv. ante Cenam Domini inclusive, quando fit Officium de Feria, non omittantur Preces (sc. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.) ad Nonam, etiam in Sabbato et in Vigilia festi novem Lectionum.

Hodie, finita Nona, Fratres in choro prostrati dicant septem Psalmos Pœnitentiales, terminando quemlibet per Glória Patri., et in fine Añam Ne reminiscáris., uti pag. 193*. habetur. Exsistentes vero extra chorum ad eos recitandos non teneantur. Deinde dicatur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Quo finito dicat Prior. Et ne nos indúcas. cum ℣℣., Oratione et Absolutione, ut pag. 198*. notatum est.

¶ Hac die et deinceps usque ad Sabbatum sanctum inclusive dicantur Vesperæ ante prandium, exceptis Dominicis diebus.

AD VESPERAS.

Psalmi Feriales cum suis Antiphonis ut in Psalterio, pag. 134.; Capitulum Convertímini., ut supra; Hymnus Lucis Creátor., pag. 127.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat Aña. Thesaurizáte vobis thesáuros in cælo : ubi nec ærúgo, nec tínea demolítur.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

INCLINANTES se Dómine majestáti tuæ propitiátus inténde : ut qui divíno múnere sunt reſécti cæléstibus semper nutriántur auxíliis. Per.

¶ Si Vesperæ de Feria non fuerint, fiet de ea Memoria per Añam Thesaurizáte., ℣. Dirigátur.et Orationem Inclinántes se., ut supra.

¶ Ordo hujus Feriæ servetur usque ad Vesperas proximi Sabbati exclusive, præter Invitatorium, Psalmos, Antiphonas super Psalmos et ℣. Nocturni, Psalmos et Antiphonas super Psalmos Laudum, Psalmos et Antiphonas super Psalmos Vesperarum, quæ accipiantur ex Psalterio pro Feria occurrente, et præter ea quæ propriis locis notantur. Ad Pretiósa. vero legatur de Constitutionibus, et post Nonam omittantur Psalmi pœnitentiales.

¶ Prædicta vero tria Capitula dicantur quotidie ad Horas diebus Profestis usque ad Dominicam in Passione.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 8.

IN illo témpore : Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Lib. 2. de Consensu Evangelistarum, cap. 20.)

VIDEAMUS, utrum sibi de hoc servo centuriónis Matthæus Lucásque conséntiant. Matthæus enim dicit : Accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens : Puer meus jacet in domo paralyticus. Cui vidétur repugnáre, quod ait Lucas : Et cum audísset de Jesu, misit ad eum senióres Judæórum, rogans eum ut veníret, et sanáret servum ejus. At illi cum venissent ad Jesum, rogábant eum sollícite, dicéntes ei : Quia dignus est ut hoc illi præstes : díligit enim gentem nostram, et synagógam ipse ædificávit nobis.

Responsoria j. Nocturni Dominicæ præced. pag. 348.

Lectio ij.

JESUS autem ibat cum illis : et cum jam non longe esset a domo, misit ad eum centúrio amícos, dicens : Dómine, noli vexári : non enim dignus

sum ut sub tectum meum intres. Si enim hoc ita gestum est, quómodo erit verum quod Matthæus narrat, Accéssit ad eum quidam centúrio, cum ipse non accésserit, sed amícos míserit? Nisi diligénter adverténtes intelligámus, Matthæum non omníno deseruísse usitátum morem loquéndi.

Lectio iij.

NON ergo absúrde Matthæus, étiam quod vulgo possit intélligi, per álios facto accéssu centuriónis ad Dóminum, compéndio dícere vóluit : Accéssit ad eum centúrio. Verúmtamen non negligénter intuénda est étiam sancti Evangelístæ altitúdo mysticæ locutiónis, secúndum quam scriptum est in Psalmo : Accédite ad eum, et illuminámini. Proínde quia fidem centuriónis, qua vere accéditur ad Jesum, ipse ita laudávit, ut díceret, Non invéni tantam fidem in Israel : ipsum pótius accessísse ad Christum dícere vóluit prudens Evangelísta, quam illos, per quos verba sua míserat.

Ad Benedictus Aña. Dómine, puer meus jacet paralyticus in domo, et male torquétur. Amen dico tibi, ego véniam, et curábo eum.

Oratio.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per.

Ad Magnificat Aña. Dómine non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

Oratio.

PARCE Dómine, parce pópulo tuo : ut dignis flagellatiónibus castigátus, in tua miseratióne respíret. Per.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Audístis quia dictum est : Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 1. Comm. in cap. 5. et 6. Matth.)

EGO autem dico vobis : Dilígite inimícos vestros, benefácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei, imbecillitáte sua, non sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília quæ præcépta sunt : et dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos : céterum dilígere, plus præcípi, quam humána natúra patiátur. Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom.

Responsoria ij. Nocturni Dominicæ præcedentis, pag. 348.

Lectio ij.

STEPHANUS quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est : et Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis. Hæc autem Jesus et dócuit, et fecit, dicens : Pater, ignósce illis, quod enim fáciunt, nésciunt. Ut sitis fílii Patris vestri, qui in cælis est.

Si Dei præcépta custódiens, fílius quis effícitur Dei : ergo non est natúra fílius, sed arbítrio suo. Cum ergo facis eleemósynam, noli tuba cánere ante te, sicut hypócritæ fáciunt in synagógis et in vicis, ut honorificéntur ab homínibus.

Lectio iij.

QUI tuba canit eleemósynam fáciens, hypócrita est. Qui jejúnans demolítur fáciem suam, ut ventris inanitátem monstret in vultu, et hic hypócrita est. Qui in synagógis, et in ángulis plateárum orat, ut videátur ab homínibus, hypócrita est. Ex quibus ómnibus colligitur hypócritas esse, qui quódlibet fáciunt, ut ab homínibus glorificéntur. Mihi vidétur et ille, qui dicit fratri suo, Dimítte, ut tollam festúcam de óculo tuo : nam propter glóriam hoc fácere vidétur, ut ipse justus esse videátur.

Ad Benedictus Aña. Cum facis eleemósynam, nésciat sinístra tua quid fáciat déxtera tua.

Oratio.

INCHOATA jejúnia, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere : ut observántiam, quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam sincéris exercére valeámus. Per.

Ad Magnificat Aña. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum, et clauso óstio, ora Patrem tuum.

Oratio.

TUERE Dómine pópulum tuum, et ab ómnibus peccátis cleménter emúnda : quia nulla ei nocébit advérsitas, si nulla ei dominétur iníquitas. Per.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. Cap. 6.

IN illo témpore : Cum sero esset, erat navis in médio mari, et Jesus solus in terra. Et vidit discípulos suos laborántes in remigándo. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Lib. 2. cap. 28. in c. 6. Marci.)

LABOR discipulórum in remigándo, et contrárius eis ventus, labóres sanctæ Ecclésiæ vários desígnat, quæ inter undas sæculi adversántis, et immundórum flatus spirítuum, ad quiétem pátriæ cæléstis, quasi ad fidam lítoris statiónem, perveníre conátur. Ubi bene dícitur quia navis erat in médio mari, et ipse solus in terra : quia nonnúnquam Ecclésia tantis Gentílium pressúris non solum afflícta, sed et fœdáta est, ut (si fíeri posset) Redémptor ipsíus eam prorsus deseruísse ad tempus viderétur.

Responsoria ut in Feria iv. præcedenti, pag. 354.

Lectio ij.

UNDE est illa vox ejus inter undas procellásque tentatiónum irruéntium deprehénsæ, atque auxílium protectiónis illíus gemebúndo clamóre quæréntis : Ut quid Dómine recessísti longe, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Quæ páriter vocem inimíci persequéntis expónit, in sequéntibus Psalmi subjíciens : Dixit enim in corde suo : Oblítus est Deus, avértit fáciem suam ne vídeat usque in finem.

Lectio iij.

VERUM ille non oblivíscitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem suam a sperántibus in se : quin pótius et certántes cum hóstibus, ut vincant, ádjuvat, et victóres in ætérnum corónat. Unde hic quoque apérte dícitur, quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipse pósitus sit in terra : quia etsi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminus eos, ne in tribulatiónibus defíciant, suæ respéctu pietátis corróborat.

Ad Benedictus Aña. Quare jejunávimus, et non aspexísti? humiliávimus ánimas nostras, et nescísti? Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris; et concéde ut hoc solémne jejúnium, quod animábus corporibúsque curándis salúbriter institútum est, devóto servítio celebrémus. Per.

AD VESPERAS.

Capitulum. 2. Cor. 6.

HORTAMUR vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

℟. Emendémus in mélius quæ ignoránter peccávimus : ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et invenire non possimus : * Atténde Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris : injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Atténde. Glória. Atténde.

Hymn. Audi benígne., p. 128.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat Aña. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : in his ergo diébus exhibeámus nos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in vigíliis, in jejúniis, et in caritáte non ficta. Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas; præsta famíliæ tuæ : ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per.

AD COMPLETORIUM.

℟. In pace in idípsum., Hymnus Christe, qui lux es., ad Nunc dimittis Aña Evígila., ut in Psalterio, pag. 152.

¶ ℟. In pace. dicatur tantum in Sabbatis et Dominicis diebus, in festis Duplicibus et Totis Duplicibus ad utrumque Completorium et infra Octavas Solemnes usque ad Sabbatum ante Dominicam in Passione exclusive. Ceteris autem diebus dicatur ℟. In manus tuas.

¶ Hymnus Christe, qui lux es. dicatur quotidie usque ad diem Cenæ exclusive, etiam in festis Sanctorum.

¶ Aña Evígila. dicatur ad Nunc dimittis quotidie usque ad Sabbatum ante Dominicam iij. Quadragesimæ exclusive, exceptis festis B. Mariæ V. et diebus infra Octavam Annuntiationis, quando infra hoc tempus evenerint. Si tamen Vesperæ præcedentes de Tempore fuerint in Sabbato aut in Dominica, dicatur ad Nunc dimittis Aña Evígila., etiam infra Octavam Annuntiationis.

DOM. I. QUADRAGESIMÆ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Non sit vobis vanum mane súrgere ante lucem : * Quia promísit Dóminus corónam vigilántibus.

Hymnus Summi largítor præmii., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 4-9.

℣. Dicet Dómino., pag. 9.

De Joéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 2.

CANITE tuba in Sion, sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiam, coadunáte senes, congregáte párvulos, et sugéntes úbera : egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes minístri Dómini : et dicent : Parce Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hereditátem tuam in oppróbrium ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis : Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. Deo grátias.

℟. j. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetípsos in multa patiéntia, in jejúniis multis, * Per arma justítiæ virtútis Dei. ℣. In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia. — Per arma.

De Jona Prophéta.

Lectio ij. Cap. 3.

ET pervénit verbum ad regem Nínive : et surréxit de sólio suo, et abjécit vestiméntum suum a se, et indútus est sacco, et sedit in cínere. Et clamávit, et dixit in Nínive ex ore regis et príncipum ejus, dicens : Hómines, et juménta, et boves, et pécora non gustent quidquam : nec pascántur, et aquam non bibant. Et operiántur saccis hómines, et juménta, et clament ad Dóminum in fortitúdine, et convertátur vir a via sua mala, et ab iniquitáte, quæ est in mánibus eórum. Quis scit si convertátur, et ignóscat Deus : et revertátur a furóre iræ suæ, et non peribimus? Tu autem.

℟. ij. In ómnibus exhibeámus nos sicut Dei minístros in multa patiéntia : * Ut non vituperétur ministérium nostrum. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : némini dantes ullam offensiónem. — Ut non vituperétur.

De Isaía Prophéta.

Lectio iij. Cap. 58.

NOLITE jejunáre sicut usque ad hanc diem, ut audiátur in excélso clamor vester. Numquid tale est jejúnium, quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? Numquid contorquére quasi círculum caput suum, et saccum et cínerem stérnere? Numquid istud vocábis jejúnium, et diem acceptábilem Dómino? Nonne hoc est magis jejúnium, quod elégi? dissólve colligatiónes impietátis, solve fascículos depriméntes, dimítte eos, qui confrá-

cti sunt, líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos, vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. iij. Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus : ne súbito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pœniténtiæ, et inveníre non possímus : * Atténde Dómine, et miserére, quia peccávimus tibi. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris : injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Atténde. Glória. Atténde.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 10-13.

℣. Ipse liberávit me., pag. 13.

Sermo sancti Basílii Epíscopi.

(Hom. 2. de jejunio.)

Lectio iv.

Est quidem omni témpore jejúnium útile voléntibus ipsum. Neque enim dæmonum insúltus jejunántem impétere audet : et custódes vitæ nostræ Angeli libéntius persevérant apud eos, qui ánimam habent per jejúnium purgátam. Nunc vero multo ámplius, cum in omnem terrárum orbem præcónium ipsíus annuntiátur, et neque ínsula áliqua, neque terra firma, non cívitas, non gens, non extrémitas est, ad quam prædicátio ipsíus non pervéniat : sed et exércitus, et viatóres, et navigatóres, et mercatóres, omnes æquáliter et præcéptum áudiunt, et cum gáudio suscípiunt. Quare nemo seípsum ex jejunántium catálogo éximat : in quo ómnia génera, et omnis ætas, et omnes dignitátum differéntiæ recenséntur.

℟. iv. Paradísi portas apériat nobis jejúnii tempus : suscipiámus illud orántes et deprecántes, * Ut in die Resurrectiónis cum Dómino gloriémur. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : commendémus nosmetípsos in multa patiéntia. — Ut in die Resurrectiónis.

Lectio v.

Angeli sunt, qui per síngulas ecclésias jejunántes descríbunt. Vide ne propter parvam eduliórum voluptátem damnum incúrras : ut ne ab Angelo in númerum adscribáris, et te ipsum críminis desertóris reum apud exércitus lustratórem státuas. Minus perículum esset, si abjécto scuto in ácie fugitívus deprehenderéris, quam si magno scuto jejúnio abjécto appáreas. Dives es? Ne affícias contumélia jejúnium, dedignátus ipsum commensálem suscípere : ne aliquándo te apud jejuniórum Legislatórem accúset. Pauper cavíllis non ímpetat jejúnium, jam olim ipsum contubernále habens. Muliéribus autem velut respiráre, ita étiam jejunáre próprium est, et secúndum natúram. Púeri velut plantæ vírides jejúnii aqua irrigántur. Sénibus assuetúdo ac familiáritas ab antíquo ad ipsum, levem facit labórem.

℟. v. Scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra : * Et convertímini ad Dóminum Deum vestrum, quia benígnus et miséricors est. ℣. Revertímini unusquísque a via sua mala, et a péssimis cogitatiónibus vestris. — Et convertímini.

Lectio vj.

JEJUNIUM, Angelórum similitúdo, justórum contubernális, vitæ castigátio. Hoc Móysen legislatórem fecit. Jejúnii fructus est Sámuel. Hoc magnum Samsónem instar nutrícis enutrívit : et donec viro ipsum adhærébat, per milliária hostes cadébant, et portæ inimicórum divellebántur, et leónes mánuum robur non sustinébant. Ubi vero ebríetas et scortátio ipsum apprehendíssent : jam hóstibus captu fácilis erat. Elías jejúnans conclúsit cælum per annos tres, ac menses sex. Cum enim multam injúriam ex satietáte nasci nosset, necessário ipsis invítum ex fame jejúnium indúxit : per quod peccátum ipsórum, jam ad immodéstiam diffúsum, compéscuit ac finívit : per jejúnium, velut per cautérii ustiónem aut sectiónem, mali progréssu amplióre intercépto.

℟. vj. Abscóndite eleemósynam in sinu páuperis, et ipsa orábit pro vobis ad Dóminum : * Quia sicut aqua exstínguit ignem, ita eleemósyna exstínguit peccátum. ℣. Date eleemósynam, dicit Dóminus : et ecce ómnia munda sunt vobis. — Quia sicut aqua. Glória. Quia sicut aqua.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 13-15.

℣. Scápulis suis., pag. 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore : Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo. Et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
(Hom. 16. in Evang.)

DUBITARI a quibúsdam solet, a quo spíritu ductus sit Jesus in desértum, propter hoc, quod súbditur : Assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem : et rursum : Assúmpsit eum in montem excélsum valde. Sed vere, et absque ulla quæstióne conveniénter accípitur, ut a sancto Spíritu in desértum ductus credátur; ut illuc eum suus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus spíritus inveníret.

℟. vij. In jejúnio et fletu orábunt sacerdótes, dicéntes : * Parce Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hereditátem tuam in perditiónem. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes, dicéntes. — Parce.

Lectio viij.

SED ecce, cum dícitur Deus homo vel in excélsum montem, vel in sanctam civitátem a diábolo assúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéscunt. Qui tamen non esse incredibília ista cognóscimus, si in illo et

ália facta pensámus. Certe iniquórum ómnium caput diábolus est : et hujus cápitis membra sunt omnes iníqui. An non diáboli membrum fuit Pilátus? An non diáboli membra Judæi persequéntes, et mílites crucifigéntes Christum fuérunt?

℟. viij. Tribulárer, si nescírem misericórdias tuas Dómine. Tu dixísti : Nolo mortem peccatóris, sed ut convertátur, et vivat :* Qui Chananæam et Publicánum vocásti ad pœniténtiam. ℣. Et Petrum lacrimántem suscepísti, miséricors Dómine. — Qui Chananæam.

Lectio ix.

Quid ergo mirum, si se ab illo permísit in montem duci, qui se pértulit étiam a membris illíus crucifígi? Non est ergo indígnum Redemptóri nostro quod tentári vóluit, qui vénerat occídi. Justum quippe erat, ut sic tentatiónes nostras suis tentatiónibus vínceret, sicut mortem nostram vénerat sua morte superáre. Tentári ergo per suggestiónem pótuit; sed ejus mentem peccáti delectátio non momórdit.

℟. ix. Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo :* Et accédens tentátor dixit ei : Si Fílius Dei es, dic ut lápides isti panes fiant. ℣. Et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. — Et accédens tentátor. Glória. Si Fílius Dei es. ℟. Ductus est Jesus.

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Cor mundum crea in me Deus : et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Psalmus Miserére. cum ceteris, pag. 24.

2. O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre.

3. Sic benedícam te in vita mea Dómine : et in nómine tuo levábo manus meas.

4. In spíritu humilitátis et in ánimo contríto suscipiámur Dómine a te : et sic fiat sacrifícium nostrum, ut a te suscipiátur hódie, et pláceat tibi Dómine Deus.

5. Laudáte Deum cæli cælórum et aquæ omnes.

Capitulum Hortámur vos., et Hymnus Jam Christe., pag. 21.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Benedictus Aña. Ductus est Jesus in desértum a Spíritu, ut tentarétur a diábolo : et cum jejunásset quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam ánnua Quadragesimáli observatióne puríficas; præsta famíliæ tuæ; ut quod a te obtinére abstinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exsequátur. Per.

Ad Memoriam de B. Maria V. Aña Sub tuum., ℣. Post partum., Oratio Prótege., pag. 23.

AD PRIMAM.

Aña. Jesus autem cum jejunásset quadragínta diébus et quadragínta nóctibus, póstea esúriit. Psalmus Deus, Deus meus réspice in me., cum ceteris, pag. 33.

AD TERTIAM.

Aña. Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procédit de ore Dei.

Capitulum. 2. Cor. 6.

HORTAMUR vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

℟. Partícipem me fac Deus ómnium timéntium te : * Et custodiéntium mandáta tua. ℣. Aspice in me, et miserére mei, secúndum judícium diligéntium nomen tuum. Et custodiéntium. Glória. Partícipem.

℣. Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu. ℟. Et refúgium meum, Deus meus.

AD SEXTAM.

Aña. Tunc assúmpsit eum diábolus in sanctam civitátem, et státuit eum supra pinnáculum templi et dixit ei: Si Fílius Dei es, mitte te deórsum.

Capitulum. 2. Cor. 6.

ECCE nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * Ut custódiam mandáta tua Dómine. ℣. A judíciis tuis non declinávi : quia tu legem posuísti mihi. Ut custódiam. Glória. Ab omni.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD NONAM.

Aña. Vade Sátana : non tentábis Dóminum Deum tuum.

Capitulum 2. Cor. 6.

IN ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

℟. Sépties in die laudem dixi tibi Dómine Deus meus : * Ne perdas me. ℣. Errávi, sicut ovis quæ períerat : require servum tuum Dómine, quia mandáta tua non sum oblítus. Ne perdas me. Glória. Sépties.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Hortámur vos. et Hymnus Audi benígne Cónditor., pag. 128.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat Aña. Relíquit eum tentátor : et accessérunt ángeli, et ministrábant ei.

Oratio Deus, qui Ecclésiam tuam., ut in Laudibus, pag. 363.

Ad Memoriam de B. Maria V. Aña Regáli., ℣. Ora pro nobis., Oratio Prótege., pag. 130.

¶ Prædicta tria Capitula dicantur deinceps ad Horas in quibus notata sunt in Dominicis diebus usque ad Vesperas Sabbati ante Dominicam in Passione exclusive. Hymni pariter et Versiculi ad utrasque Vesperas, Matutinum et Laudes dicantur usque ad Vesperas Sabbati ante Dominicam in Passione exclusive, quando de Tempore agitur. Responsoria Horarum nonnisi usque ad

Dominicam iij. Quadragesimæ exclusive dicantur cum de Tempore agitur; Versiculi tamen post prædicta Responsoria (id est Dicet Dómino. et ceteri) dicantur usque ad Dominicam in Passione.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Filius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli ejus cum eo, tunc sedébit super sedem majestátis suæ : et congregabúntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Lib. de fide et operibus, cap. 15.)

Si mandátis non servátis, ad vitam veníri potest per solam fidem, quæ sine opéribus mórtua est : illud deínde quómodo verum erit, quod eis, quos ad sinístram positúrus est, dicet : Ite in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo, et ángelis ejus? Nec íncrepat, quia in eum non credidérunt; sed quia bona ópera non fecérunt. Nam proptérea omnes gentes segregatúrum se dixit, quæ permístæ eísdem páscuis utebántur : ut appáreat, eos illi dictúros : Dómine, quando te vídimus illa et illa patiéntem, et non ministrávimus tibi? qui in eum credíderant, sed bona operári non curáverant : tamquam de ipsa fide mórtua ad vitam pervenirétur ætérnam.

Lectio ij.

An forte ibunt in ignem ætérnum, qui ópera misericórdiæ non fecérunt : et non ibunt, qui aliéna rapuérunt? vel corrumpéndo in se templum Dei, in se ipsos immisericórdes fuérunt? Quasi ópera misericórdiæ prosint áliquid sine dilectióne, dicénte Apóstolo : Si distríbuam ómnia mea paupéribus, caritátem autem non hábeam, nihil mihi prodest. Aut díligat quisquam próximum sicut seípsum, qui non díligit seípsum? Qui enim díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Lectio iij.

Neque illud dici hic póterit, in quo nonnúlli seípsos sedúcunt, ignem ætérnum dictum, non ipsam combustiónem ætérnam. Per ignem quippe, qui ætérnus erit, transitúros arbitrántur eos, quibus propter fidem mórtuam per ignem promíttunt salútem : ut vidélicet ipse ignis ætérnus sit, combústio vero eórum, hoc est, operátio ignis, non sit in eos ætérna : cum et hoc prævidens Dóminus, senténtiam suam conclúsit, ita dicens : Sic ibunt illi in combustiónem ætérnam, justi autem in vitam ætérnam.

¶ Psalmi Laudum ut in Psalterio; et sic in Feriis usque ad Sabbatum sanctum exclusive. Super Psalmos Antiphonæ ut in Psalterio; et sic in Feriis usque ad Dominicam in Ramis palmarum.

Capitulum Convertímini., pag. 60.; Hymnus Jam Christe., pag. 21.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus. ℟. Non timébis a timóre noctúrno.

Ad Benedictus Aña. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum, quod vobis parátum est ab orígine mundi. Oratio.

CONVERTE nos Deus salutáris noster : et ut nobis jejúnium Quadragesimále profíciat, mentes nostras cæléstibus instrue disciplínis. Per.

¶ Ad Horas diei Añæ et Capitula in Profestis diebus dicenda usque ad Dominicam in Passione ponuntur in Psalterio post Psalmos cujuslibet Horæ.

¶ Psalmi Vesperarum cum suis Antiphonis ut in Psalterio; et sic in Feriis usque ad Cenam Domini.

Capitulum Convertímini., pag. 132; Hymnus Audi benígne., pag. 128.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat Aña. Quod uni ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis, dicit Dóminus.

Oratio.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, nostrórum víncula peccatórum; et quidquid pro eis merémur propitiátus avérte. Per.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 21.

IN illo témpore : Cum intrásset Jesus Jerosólymam, commóta est univérsa cívitas, dicens : Quis est hic? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Hom. 7. in Quadrag.)

QUOD maledicéndo ficum infructuósam per figúram fecit Dóminus, hoc idem mox apértius osténdit, ejiciéndo ímprobos de templo. Neque enim áliquid peccávit arbor, quod esuriénte Dómino poma non hábuit, quorum necdum tempus advénerat : sed peccavére sacerdótes, qui in domo Dómini negótia sæculária gerébant, et fructum pietátis, quem debúerant, quemque in eis Dóminus esuriébat, ferre superséderant.

Lectio ij.

ARREFECIT Dóminus árborem maledícto, ut hómines hoc vidéntes, sive audiéntes, multo magis intellígerent se divíno condemnándos esse judício, si absque óperum fructu, de plausu tantum sibi religiósi sermónis, velut de sónitu et teguménto viridántium blandiréntur foliórum. Verum quia non intellexérunt, in ipsos consequénter districtiónem méritæ ultiónis exércuit : et ejécit commércia rerum humanárum de domo illa, in qua divínas tantum res agi, hóstias et oratiónes Deo offérri, verbum Dei legi, audíri, et decantári præcéptum erat.

Lectio iij.

ET quidem credéndum est, quia ea tantum vendi vel emi repérerit in templo, quæ ad ministérium necessária essent ejúsdem templi, juxta hoc, quod álias factum légimus, cum idem templum ingrédiens, invénit in eo vendéntes et eméntes oves, et boves, et co-

lúmbas : quia nimírum hæc ómnia, nonnisi ut offerréntur in domo Dómini, eos, qui de longe vénerant, ab indígenis comparáre credéndum est. Si ergo Dóminus nec ea volébat venúmdari in templo, quæ in templo volébat offérri, vidélicet propter stúdium avarítiæ, sive fraudis, quod próprium solet esse negotiántium fácinus; quanta putas animadversióne puníret, si invenísset ibi áliquos rísui vel vanilóquio vacántes, aut álii cuílibet vítio mancipátos?

Ad Benedictus Aña. Intrávit Jesus in templum Dei, et ejiciébat omnes vendéntes, et eméntes : et mensas nummulariórum, et cáthedras vendéntium colúmbas evértit.

Oratio.

RESPICE Dómine famíliam tuam : et præsta ut apud te mens nostra tuo desidério fúlgeat, quæ se carnis maceratióne castígat. Per.

Ad Magnificat Aña. Scriptum est enim, quia domus mea domus oratiónis est cunctis géntibus : vos autem fecístis illam spelúncam latrónum. Et erat quotídie docens in templo.

Oratio.

ASCENDANT ad te Dómine preces nostræ ; et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam. Per.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 12.

IN illo témpore : Respondérunt Jesu quidam de Scribis et Pharisæis dicéntes : Magíster, vólumus a te signum vidére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

(Lib. 7. in Luc. cap. 11.)

JUDÆORUM plebe damnáta, Ecclésiæ mystérium evidénter exprímitur, quæ in Ninivítis per pœniténtiam, et in regína Austri per stúdium percipiéndæ sapiéntiæ, de totíus orbis fínibus congregátur, ut pacífici Salomónis verba cognóscat. Regína plane, cujus regnum est indivísum, de divérsis et distántibus pópulis in unum corpus assúrgens.

Lectio ij.

ITAQUE sacraméntum illud magnum est de Christo, et Ecclésia : sed tamen hoc majus est, quia illud in figúra ante præcéssit, nunc autem plenum in veritáte mystérium est. Ex duóbus ígitur constat Ecclésia : ut aut peccáre nésciat, aut peccáre désinat. Pœniténtia enim delíctum ábolet, sapiéntia cavet.

Lectio iij.

CETERUM Jonæ signum, ut typus Domínicæ Passiónis, ita étiam grávium, quæ Judæi commíserant, testificátio peccatórum est. Simul advértere licet, et majestátis oráculum, et pietátis indícium. Namque Ninivitárum exémplo et denuntiátur supplícium, et remédium demonstrátur. Unde étiam Judæi debent non desperáre indulgéntiam, si velint ágere pœniténtiam.

Ad Benedictus Aña. Generátio hæc prava et pervérsa signum quærit : et signum non dábitur ei, nisi signum Jonæ prophétæ.

Oratio.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, cleménter exáudi; et contra cuncta nobis adversántia déxteram tuæ majestátis exténde. Per.

Ad Magnificat Aña. Sicut fuit Jonas in ventre ceti tribus diébus et tribus nóctibus, ita erit Fílius hóminis in corde terræ. Oratio.

MENTES nostras, quæsumus Dómine, lúmine tuæ claritátis illústra; ut vidére possímus quæ agénda sunt, et quæ recta sunt ágere valeámus. Per.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 15.

IN illo témpore: Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 2. Comm. in c. 15. Matth.)

SCRIBIS et Pharisæis calumniatóribus derelíctis, transgréditur in partes Tyri et Sidónis, ut Tyrios Sidoniósque curáret. Múlier autem Chananæa egréditur de fínibus prístinis, ut clamans fíliæ ímpetret sanitátem. Obsérva quod in quintodécimo loco fília Chananææ sanétur. Miserére mei Dómine fili David. Inde novit vocáre fílium David, quia egréssa jam fúerat de fínibus suis, et errórem Tyriórum ac Sidoniórum, loci ac fídei commutatióne dimíserat.

Lectio ij.

FILIA mea male a dæmónio vexátur. Ego fíliam Chananææ puto ánimas esse credéntium, quæ male a dæmónio vexabántur, ignorántes Creatórem, et adorántes lápidem. Qui non respóndit ei verbum. Non de supérbia Pharisáica, nec de Scribárum supercílio: sed ne ipse senténtiæ suæ viderétur esse contrárius, per quam jússerat: In viam Géntium ne abiéritis, et in civitátes Samaritanórum ne intravéritis.

Lectio iij.

NOLEBAT enim occasiónem calumniatóribus dare: perfectámque salútem Géntium Passiónis et Resurrectiónis témpori reservábat. Et accedéntes discípuli ejus rogábant eum dicéntes: Dimítte eam: quia clamat post nos. Discípuli illo adhuc témpore mystéria Dómini nesciéntes, vel misericórdia commóti, rogábant pro Chananæa mulíere, quam alter Evangelísta Syrophœníssam appéllat.

Ad Benedictus Aña. Egréssus Jesus secéssit in partes Tyri, et Sidónis: et ecce múlier Chananæa a fínibus illis egréssa clamábat dicens: Miserére mei fili David.

Oratio.

DEVOTIONEM pópuli tui, quæsumus Dómine, benígnus inténde: ut qui per abstinéntiam macerántur in córpore, per fructum boni óperis reficiántur in mente. Per.

Ad Magnificat Aña. O múlier, magna est fides tua: fiat tibi sicut petísti. Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulis christiánis et quæ profiténtur agnóscere; et cæléste munus dilígere, quod frequéntant. Per.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 5.

In illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 17. in Joan. post init.)

Videamus quid vóluit significáre in illo uno, quem étiam ipse, servans unitátis mystérium, de tot languéntibus unum sanáre dignátus est. Invénit in annis ejus númerum quemdam languóris. Trigínta et octo annos habébat in infirmitáte. Hic númerus quómodo magis ad languórem pertíneat quam ad sanitátem, paulo diligéntius exponéndum est. Inténtos vos volo : áderit Dóminus, ut cóngrue loquar, et sufficiénter audiátis.

Lectio ij.

Quadragenarius númerus sacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur. Notum esse árbitror caritáti vestræ : testántur sæpíssime divínæ Scriptúræ : jejúnium hoc número consecrátum esse bene nostis. Sive ergo in Lege, sive in Prophétis, sive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum et generále est abstinére ab iniquitátibus. Cáritas implet Legem : ad plenitúdinem Legis in ómnibus opéribus pértinet quadragenárius númerus.

Lectio iij.

In caritáte autem duo præcépta nobis commendántur: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua : et, Díliges próximum tuum sicut teipsum. In his duóbus præcéptis tota Lex pendet, et Prophétæ. Si ergo quadragenárius númerus habet perfectiónem Legis, et Lex non implétur nisi in gémino præcépto caritátis : quid miráris quia languébat, qui ad quadragínta, duo minus habébat?

Ad Benedictus Aña. Angelus Dómini descendébat de cælo, et movebátur aqua, et sanabátur unus.

Oratio.

Esto Dómine propítius plebi tuæ : et quam tibi facis esse devótam, benígno réfove miserátus auxílio. Per.

Ad Magnificat Aña. Qui me sanum fecit, ille mihi præcépit : Tolle grabátum tuum, et ámbula in pace.

Oratio.

Exaudi nos miséricors Deus; et méntibus nostris grátiæ tuæ lumen osténde. Per.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap 17.

In illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilia sancti Leónis Papæ.

(Homil. de Transfig. Domini.)

EVANGELICA léctio, dilectíssimi, quæ per aures córporis interiórem méntium nostrárum pulsávit audítum, ad magni sacraménti nos intelligéntiam vocat : quam, aspiránte grátia Dei, facílius assequémur, si consideratiónem nostram ad ea, quæ paulo supérius sunt narráta, referámus. Salvátor enim humáni géneris Jesus Christus, condens eam fidem, quæ et ímpios ad justítiam, et mórtuos révocat ad vitam, ad hoc discípulos suos doctrínæ mónitis et óperum miráculis imbuébat, ut idem Christus, et Unigénitus Dei, et hóminis Fílius crederétur.

Lectio ij.

NAM unum horum sine áltero non próderat ad salútem : et æquális erat perículi, Dóminum Jesum Christum, aut Deum tantúmmodo sine hómine, aut sine Deo solum hóminem credidísse ; cum utrúmque esset páriter confiténdum : quia sicut Deo vera humánitas, ita hómini ínerat vera divínitas. Ad confirmándam ergo hujus fídei salubérrimam cognitiónem interrogáverat discípulos suos Dóminus, inter divérsas aliórum opiniónes quid ipsi de eo créderent, quidve sentírent.

Lectio iij.

UBI Petrus Apóstolus, per revelatiónem summi Patris corpórea súperans, et humána transcéndens, vidit mentis óculis Fílium Dei vivi, et conféssus est glóriam Deitátis : quia non ad solam respéxit substántiam carnis et sánguinis. Tantúmque in hac fídei sublimitáte complácuit, ut beatitúdinis felicitáte donátus, sacram inviolábilis petræ accíperet firmitátem : super quam fundáta Ecclésia, portis ínferi et mortis légibus prævaléret : nec in solvéndis aut ligándis quorumcúmque causis, áliud ratum esset in cælis quam quod Petri sedísset arbítrio.

Ad Benedictus Aña. Assúmpsit Jesus discípulos suos, et ascéndit in montem : et transfigurátus est ante eos. Oratio.

POPULUM tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice; atque ab eo flagélla tuæ iracúndiæ cleménter avérte. Per.

AD VESPERAS.

℟. Det tibi Deus de rore cæli et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. — Esto. Glória. Esto.

Ad Magnificat Aña. Dómine, bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Oratio.

DEUS, qui cónspicis omni nos virtúte destítui ; intérius exteriúsque custódi : ut ab ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per.

DOM. II. QUADRAGESIMÆ.
AD MATUTINUM.

Invitatorium. Quóniam Deus magnus Dóminus, * Et Rex magnus super omnes deos.

Psalmus 94.

VENITE, exsultémus Dómino : jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, Et Rex magnus super omnes deos.

Quo dicto sequitur :

℣. Quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Et Rex magnus super omnes deos.

℣. Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino qui fecit nos : quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Quóniam Deus magnus Dóminus, Et Rex magnus super omnes deos.

℣. Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Et Rex magnus super omnes deos.

℣. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea: Si introíbunt in réquiem meam.

Quóniam Deus magnus Dóminus, Et Rex magnus super omnes deos.

℣. Glória Patri... Sicut erat...

Et Rex magnus super omnes deos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, Et Rex magnus super omnes deos.

Hymnus Summi largítor præmii., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 4-9.

℣. Dicet Dómino., pag. 9.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 27.

SENUIT autem Isaac, et caligavérunt óculi ejus, et vidére non póterat : vocavítque Esau fílium suum majórem, et dixit ei : Fili mi? Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides, inquit, quod senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, pháretram, et arcum, et egrédere foras : cumque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam : et benedícat tibi ánima mea ántequam móriar.

℟. j. Tolle arma tua, pháretram, et arcum, et affer de venatióne tua, ut cómedam : * Et benedícat tibi ánima mea. ℣. Cumque venátu áliquid attúleris, fac mihi inde pulméntum, ut cómedam. — Et benedícat tibi ánima mea.

Lectio ij.

QUOD cum audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris impléret, dixit fílio suo Jacob : Audívi patrem tuum loquéntem cum Esau fratre tuo, et dicéntem ei : Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam,

et benedícam tibi coram Dómino ántequam móriar. Nunc ergo fili mi, acquiésce consíliis meis : et pergens ad gregem, affer mihi duos hædos óptimos, ut fáciam ex eis escas patri tuo, quibus libénter véscitur : quas cum intúleris, et coméderit, benedícat tibi priúsquam moriátur.

℟. ij. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus : créscere te fáciat Deus meus sicut arénam maris : *Et donet tibi de rore cæli benedictiónem. ℣. Qui maledíxerit tibi, sit ille maledíctus : et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. — Et donet tibi.

Lectio iij.

Cui ille respóndit : Nosti quod Esau frater meus homo pilósus sit, et ego lenis : si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo ne putet me sibi voluísse illúdere, et indúcam super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater : In me sit, ait, ista maledíctio, fili mi : tantum audi vocem meam, et pergens affer quæ dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle nóverat patrem illíus. Et véstibus Esau valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum.

℟. iij. Det tibi Deus de rore cæli, et de pinguédine terræ abundántiam : sérviant tibi tribus et pópuli : * Esto dóminus fratrum tuórum. ℣. Et incurvéntur ante te fílii matris tuæ. — Esto dóminus. Glória. Esto dóminus.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 10-13.

℣. Ipse liberávit me., pag. 13.

Ex libro sancti Augustíni Episcopi contra mendácium.

Lectio iv. Cap. 10.

Jacob, quod matre fecit auctóre, ut patrem fállere viderétur, si diligénter et fidéliter attendátur, non est mendácium, sed mystérium. Quæ si mendácia dixérimus, omnes étiam parábolæ, ac figúræ significandárum quarumcúmque rerum, quæ non per proprietátem accipiéndæ sunt, sed in eis áliud ex álio est intelligéndum, dicéntur esse mendácia : quod absit omníno. Nam qui hoc putat, trópicis étiam tam multis locutiónibus ómnibus potest hanc importáre calúmniam.

℟. iv. Quis ígitur ille est qui dudum captam venatiónem áttulit mihi, et comédi ex ómnibus priúsquam tu veníres? *Benedixíque ei, et erit benedíctus. ℣. Dóminum tuum illum constítui, et omnes fratres ejus servitúti illíus subjugávi. — Benedixíque ei, et erit benedíctus.

Lectio v.

Quæ significántur enim, útique ipsa dicúntur; putántur autem mendácia, quóniam non ea, quæ vere significántur, dicta intelligúntur : sed ea, quæ falsa sunt, dicta esse credúntur. Hoc ut exémplis fiat plánius, idípsum, quod Jacob fecit, atténde. Hædínis certe péllibus membra contéxit. Si causam próximam requirámus, mentítum putábimus: hoc enim fecit, ut putarétur esse, qui non erat. Si autem hoc fa-

ctum ad illud, propter quod significándum revéra factum est, referátur : per hædínas pelles, peccáta ; per eum vero, qui eis se opéruit, ille significátus est, qui non sua, sed aliéna peccáta portávit.

℟. v. Dum exíret Jacob de terra sua, vidit glóriam Dei, et ait : Quam terríbilis est locus iste! * Non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Vere Deus est in loco isto, et ego nesciébam.— Non est hic áliud.

Lectio vj.

VERAX ergo significátio nullo modo mendácium recte dici potest : ut autem in facto, ita et in verbo. Nam cum ei pater dixísset, Quis es tu fili? ille respóndit : Ego sum Esau primogénitus tuus. Hoc si referátur ad duos illos géminos, mendácium vidébitur : si autem ad illud, propter quod significándum ista gesta dictaque conscrípta sunt ; ille est hic intelligéndus in córpore suo, quod est ejus Ecclésia, qui de hac re loquens, ait : Cum vidéritis Abraham, et Isaac, et Jacob, et omnes prophétas in regno Dei, vos autem expélli foras.

℟. vj. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me, et déderit mihi panem ad edéndum, et vestiméntum quo opériar, et revocáverit me cum salúte : *Erit mihi Dóminus in refúgium, Et lapis iste in signum. ℣. Surgens ergo mane Jacob, tulit lápidem, et eréxit in títulum, fundénsque óleum désuper, ait : — Erit mihi. Glória. Et lapis iste in signum.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 13-15.

℣. Scápulis suis., pag. 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 17.

IN illo témpore : Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum : et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ.
(Homilia de Transfigur.)

ASSUMPSIT Jesus Petrum, et Jacóbum, et fratrem ejus Joánnem ; et conscénso cum eis seórsum monte præcélso, claritátem suæ glóriæ demonstrávit : quia licet intellexíssent in eo majestátem Dei, ipsíus tamen córporis, quo Divínitas tegebátur, poténtiam nesciébant. Et ídeo próprie signantérque promíserat, quosdam de astántibus discípulis non prius gustáre mortem, quam vidérent Fílium hóminis veniéntem in regno suo, id est, in régia claritáte, quam spirituáliter ad natúram suscépti hóminis pertinéntem, his tribus viris vóluit esse conspícuam.

℟. vij. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste, quem eréxi in títulum, vocábitur Domus Dei : et de univérsis, quæ déderis mihi, * Décimas, et hóstias pacíficas ófferam tibi. ℣. Si Dóminus Deus meus fúerit mecum in via ista, per quam ego ámbulo, et custodíerit me. — Décimas et hóstias pacíficas ófferam tibi.

Lectio viij.

NAM illam ipsius Deitátis ineffábilem et inaccessíbilem visiónem, quæ in ætérnam vitam mundis corde servátur, nullo modo, mortáli adhuc carne circúmdati, intuéri póterant et vidére. Dicénte Patre, Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte : nonne evidénter audítum est, Hic est Fílius meus, cui ex me, et mecum esse sine témpore est? Quia nec génitor génito prior, nec génitus est genitóre postérior. Hic est Fílius meus diléctus, quem a me non séparat Déitas, non dívidit potéstas, non discérnit ætérnitas.

℟. viij. Dixit Angelus ad Jacob : Dimítte me, auróra est. Respóndit ei : Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. * Et benedíxit ei in eódem loco. ℣. Nequáquam vocáberis Jacob, sed Israel erit nomen tuum. — Et benedíxit ei in eódem loco.

Lectio ix.

HIC est Fílius meus, non adoptívus, sed próprius; non aliúnde creátus, sed ex me génitus; nec de ália natúra mihi factus comparábilis, sed de mea esséntia mihi natus æquális. Hic est Fílius meus, per quem ómnia facta sunt, et sine quo factum est nihil : qui ómnia, quæ fácio, simíliter facit, et quidquid óperor, inseparabíliter mecum atque indifferénter operátur. Hunc ergo, in quo mihi per ómnia bene compláceo, et cujus prædicatióne manifestor, cujus humilitáte clarificor, incunctánter audíte : quia ipse est véritas et vita, ipse virtus mea atque sapiéntia.

℟. ix. Orávit Jacob, et dixit : Dómine qui dixísti mihi, Revértere in terram nativitátis tuæ : * Erue me de manu fratris mei, quia valde eum tímeo. ℣. Deus in cujus conspéctu ambulavérunt patres nostri, Dómine qui pascis me a juventúte mea. — Erue me. Glória. Erue me. ℟. Orávit Jacob.

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Dómine lábia mea apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam. Psalmus Miserére. cum ceteris, pag. 24.

2. Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me.

3. Factus est adjútor meus Deus meus.

4. Trium Puerórum cantémus hymnum : quem cantábant in camíno ignis benedicéntes Dóminum.

5. Státuit ea in ætérnum et in sæculum sæculi : præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Capitulum. Hortámur vos., Hymnus Jam Christe sol justitiæ. et ℣. Scuto circúmdabit te., pag. 21.

Ad Benedictus Aña. Assúmpsit Jesus discípulos suos, et ascéndit in montem : et transfigurátus est ante eos.

Oratio.

DEUS, qui cónspicis omni nos virtúte destítui; intérius exteriúsque custódi : ut ab

ómnibus adversitátibus muniámur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per.

AD PRIMAM.

Aña. Dómine bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum. Psalmus Deus Deus meus réspice in me. cum ceteris, pag. 33.

AD TERTIAM.

Aña. Dómine bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum.

Capitulum. 2. Cor. 6.

HORTAMUR vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

℟. Partícipem me fac Deus ómnium timéntium te : * Et custodiéntium mandáta tua. ℣. Aspice in me, et miserére mei, secúndum judícium diligéntium nomen tuum. Et custodiéntium. Glória. Partícipem me fac Deus.

℣. Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu. ℟. Et refúgium meum, Deus meus.

AD SEXTAM.

Aña. Faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum et Elíæ unum.

Capitulum. 2. Cor. 6.

ECCE nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. Ab omni via mala prohíbui pedes meos : * Ut custódiam mandáta tua Dómine. ℣. A judíciis tuis non declinávi : quia tu legem posuísti mihi. Ut custódiam. Glória. Ab omni.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD NONAM.

Aña. Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Capitulum. 2. Cor. 6.

IN ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

℟. Sépties in die laudem dixi tibi Dómine Deus meus : * Ne perdas me. ℣. Errávi, sicut ovis, quæ períerat : requíre servum tuum Dómine, quia mandáta tua non sum oblítus. Ne perdas me. Glória. Sépties in die.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Hortámur vos. et Hymnus Audi benígne Cónditor., pag. 128.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat Aña. Visiónem, quam vidístis, némini dixéritis, donec a mórtuis resúrgat Fílius hóminis.

Oratio Deus, qui cónspicis., ut in Laudibus.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 8.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Ego vado, et quærétis me, et in peccáto vestro moriémini. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 38. in Joann. post init.)

Locutus est Dóminus Judæis, dicens : Ego vado. Christo enim Dómino mors proféctio fuit illo, unde vénerat. Ego, inquit, vado, et quærétis me : non desidério, sed ódio. Nam illum, posteáquam discéssit ab óculis hóminum, inquisiérunt, et qui óderant, et qui amábant : illi persequéndo, isti habére cupiéndo. In Psalmis ait ipse Dóminus per Prophétam : Périit fuga a me, et non est qui requírat ánimam meam. Et íterum in álio Psalmo : Confundántur et revereántur requiréntes ánimam meam.

Lectio ij.

Culpavit qui non requírerent : damnávit requiréntes. Bonum est enim quærere ánimam Christi, sed quo modo eam quæsiérunt discípuli : et malum est quærere ánimam Christi, sed quo modo eam Judæi quæsiérunt : illi enim ut habérent, isti ut pérderent. Dénique istis, quia sic quærébant more malo, corde pervérso, quod séquitur adjúnxit : Quærétis me : et ne putétis quia bene me quærétis, in peccáto vestro moriémini.

Lectio iij.

Hoc est Christum male quærere, in peccáto suo mori : hoc est illum odísse, per quem possit solum salvus esse. Cum enim hómines, quorum spes in Deo est, non débeant mala réddere, nec pro malis : reddébant isti mala pro bonis. Prænuntiávit ergo illis Dóminus, dixítque senténtiam præscius, quod in suo peccáto moreréntur. Deínde adjúnxit : Quo ego vado, vos non potéstis veníre. Hoc et discípulis suis álio loco dixit : nec tamen eis dixit, In peccáto vestro moriémini.

Ad Benedictus Aña. Ego princípium, qui et loquor vobis.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut família tua, quæ se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinet ; sectándo justítiam, a culpa jejúnet. Per.

Ad Magnificat Aña. Qui me misit, mecum est, et non relíquit me solum : quia quæ plácita sunt ei, fácio semper.

Oratio.

Adesto supplicatiónibus nostris omnípotens Deus : et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, consuétæ misericórdiæ tribue benígnus efféctum. Per.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 23.

In illo témpore : Locútus est Jesus ad turbas, et ad discípulos suos, dicens : Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ, et Pharisæi. Omnia ergo quæcúmque díxerint vobis, serváte, et fácite : secúndum ópera vero eórum nolíte fácere. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.
(Lib. 4. Comm. in cap. 23. Matth.)

Quid mansuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur a Pharisæis, confringúntur insídiæ eórum, et secúndum Psalmístam, Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : et nihilóminus propter sacerdótii et nóminis dignitátem hortátur pópulos ut subjiciántur eis, non ópera, sed doctrínam considerántes. Quod autem ait, Super cáthedram Móysi sedérunt Scribæ, et Pharisæi : per cáthedram, doctrínam Legis osténdit.

Lectio ij.

Ergo et illud, quod dícitur in Psalmo, In cáthedra pestiléntiæ non sedit : et, Cáthedras vendéntium colúmbas evértit : doctrínam debémus accípere. Alligant enim ónera grávia et importabília, et impónunt in húmeros hóminum : dígito autem suo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsus omnes magístros dictum est, qui grávia jubent, et minóra non fáciunt.

Lectio iij.

Dilatant enim phylactéria sua, et magníficant fímbrias. Dóminus, cum dedísset mandáta Legis per Móysen, ad extrémum íntulit : Ligábis ea in manu tua, et erunt immóta ante óculos tuos. Et est sensus: Præcépta mea sint in manu tua, ut ópere compleántur : sint ante óculos tuos, ut die ac nocte meditéris in eis. Hoc Pharisæi male interpretántes, scribébant in membránis Decálogum Móysi, id est, decem verba Legis, complicántes ea et ligántes in fronte, et quasi corónam cápiti faciéntes, ut semper ante óculos moveréntur.

Ad Benedictus Aña. Unus est enim Magíster vester, qui in cælis est, dicit Dóminus.

Oratio.

Perfice, quæsumus Dómine, benígnus in nobis observántiæ sanctæ subsídium : ut quæ te auctóre faciénda cognóvimus, te operánte impleámus. Per.

Ad Magnificat Aña. Qui major est vestrum, erit miníster vester : quia omnis qui se exáltat, humiliábitur, dicit Dóminus.

Oratio.

Propitiare Dómine supplicatiónibus nostris : et animárum nostrárum medére languóribus; ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur. Per.

FERIA QUARTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 20.

In illo témpore : Ascéndens Jesus Jerosólymam, assúmpsit duódecim discípulos secréto, et ait illis : Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur Princípibus sacerdótum, et Scribis, et condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.
(Lib. 5. de fide ad Gratianum, cap. 2.)

Considerate, quæ mater filiórum Zebedæi cum fíliis et pro fíliis petat. Mater est útique, cui pro filiórum honóre

sollícitæ, immoderátior quidem, sed tamen ignoscénda mensúra votórum est. Atque mater ætáte longæva, stúdio religiósa, solátio destitúta : quæ tunc témporis, quando vel juvánda, vel alénda foret válidæ prolis auxílio, abésse sibi líberos patiebátur, et voluptáti suæ mercédem sequéntium Christum prætúlerat filiórum.

Lectio ij.

HÆC ígitur, stúdio matérnæ sedulitátis indulgéntior, obsecrábat Salvatórem, dicens : Dic ut sédeant hi duo fílii mei, unus ad déxteram tuam, et alter ad sinístram in regno tuo. Etsi error, pietátis tamen error est. Nésciunt enim matérna víscera patiéntiam. Etsi voti avára, tamen veniábilis cupíditas, quæ non pecúniæ est ávida, sed grátiæ. Nec inverecúnda petítio, quæ non sibi, sed líberis consulébat. Matrem consideráte, matrem cogitáte.

Lectio iij.

CONSIDERABAT Christus matris dilectiónem, quæ filiórum mercéde grandævam solabátur senéctam, et desidériis licet fessa matérnis, carissimórum pígnorum tolerábat abséntiam. Consideráte étiam féminam, hoc est, sexum fragiliórem, quem Dóminus própria nondum confirmáverat Passióne. Consideráte, inquam, Hevæ illíus primæ mulíeris herédem, transfúsa in omnes immoderátæ cupiditátis successióne labéntem : quam Dóminus adhuc próprio sánguine non redémerat. Hereditário igitur múlier delinquébat erróre.

Ad Benedictus Aña. Ecce ascéndimus Jerosólymam, et Fílius hóminis tradétur ad crucifigéndum. Oratio.

POPULUM tuum, quæsumus Dómine, propítius réspice : et quos ab escis carnálibus præcipis abstinére, a nóxiis quoque vítiis cessáre concéde. Per.

Ad Magnificat Aña. Sedére autem mecum non est meum dare vobis, sed quibus parátum est a Patre meo. Oratio.

DEUS innocéntiæ restitútor et amátor, dírige ad te tuórum corda servórum : ut spíritus tui fervóre concépto, et in fide inveniántur stábiles, et in ópere efficáces. Per.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpura, et bysso : et epulabátur quotídie spléndide. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
(Homilia 40. in Evang.)

QUEM, fratres caríssimi, quem dives iste, qui induebátur púrpura, et bysso, et epulabátur quotídie spléndide, nisi Judáicum pópulum signíficat; qui cultum vitæ extérius hábuit, qui accéptæ Legis delíciis ad nitórem usus est, non ad utilitátem? Quem vero Lázarus ulcéribus plenus, nisi Gentílem pópulum figuráliter éxprimit? Qui dum convérsus ad Deum peccáta confitéri sua non erúbuit, huic vulnus in cute fuit.

Lectio ij.

In cutis quippe vúlnere virus a viscéribus tráhitur, et foras erúmpit. Quid est ergo peccatórum confessio, nisi quædam vúlnerum rúptio? Quia peccáti virus salúbriter aperitur in confessióne, quod pestifere latébat in mente. Vúlnera étenim cutis in superficiem trahunt humórem putrédinis. Et confiténdo peccáta, quid áliud ágimus, nisi malum, quod in nobis latébat, aperímus?

Lectio iij.

Sed Lázarus vulnerátus cupiébat saturári de micis, quæ cadébant de mensa divitis, et nemo illi dabat : quia Gentílium quemque ad cognitiónem Legis admíttere supérbus ille pópulus despiciébat. Qui dum doctrínam Legis non ad caritátem hábuit, sed ad elatiónem; quasi de accéptis ópibus túmuit : et quia ei verba defluébant de sciéntia, quasi micæ cadébant de mensa.

Ad Benedictus Aña. Pater Abraham, miserére mei, et mitte Lázarum ut intingat extrémum dígiti sui in aquam ut refrígeret linguam meam.

Oratio.

Præsta nobis, quæsumus Dómine, auxílium grátiæ tuæ : ut jejúniis et oratiónibus conveniénter inténti, liberémur ab hóstibus mentis et córporis. Per.

Ad Magnificat Aña. Fili recordáre quia recepísti bona in vita tua, et Lázarus simíliter mala.

Oratio.

Adesto Dómine fámulis tuis, et perpétuam benignitátem largíre poscéntibus : ut iis, qui te auctóre et gubernatóre gloriántur, et congregáta restáures, et restauráta consérves. Per.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 21.

In illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum, et Princípibus sacerdótum parábolam hanc : Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam, et sepem circúmdedit ei. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

(Lib. 9. in cap. 21. Lucæ.)

Plerique várias significatiónes de víneæ appellatióne derívant : sed evidénter Isaías víneam Dómini Sábaoth, domum Israel esse memorávit. Hanc víneam quis álius, nisi Deus, cóndidit? Hic est ergo, qui eam locávit colónis, et ipse péregre fuit : non quia ex loco ad locum proféctus est Dóminus, qui ubique semper præsens est; sed quia est præséntior diligéntibus, negligéntibus abest.

Lectio ij.

Multis autem tempóribus ábfuit, ne præprópera viderétur exáctio. Nam quo indulgéntior liberálitas, eo inexcusabílior pervicácia. Unde bene secúndum Matthæum habes, quia et sepe circúmdedit eam : hoc est, divínæ custódiæ munitióne vallávit, ne fácile spiritálium patéret incúrsibus bestiárum. Et fodit in ea tórcular. Quómodo intelli-

gimus, quid sit tórcular, nisi quia forte Psalmi pro Torculáribus inscribúntur; eo quod in his mystéria Dominicæ Passiónis, modo musti sancto fervéntis Spíritu, redundántius æstuáverint?

Lectio iij.

DENIQUE ébrii putabántur, quibus Spíritus sanctus inundábat. Ergo et hic fodit tórcular, in quod uvæ rationábilis fructus intérior spirituáli infusióne deflúeret. Ædificávit turrim, vérticem scílicet Legis attóllens: atque ita hanc víneam munítam, instrúctam, ornátam locávit Judæis. Et témpore frúctuum sérvulos suos misit. Bene tempus frúctuum pósuit, non provéntuum. Nullus enim fructus éxstitit Judæórum, nullus víneæ hujus provéntus, de qua Dóminus ait: Exspectávi ut fáceret uvas; fecit autem spinas.

Ad Benedictus Aña. Malos male perdet: et víneam suam locábit áliis agrícolis, qui reddant ei fructum tempóribus suis.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus: ut sacro nos purificánte jejúnio, sincéris méntibus ad sancta ventúra fácias pervenire. Per.

Ad Magnificat Aña. Quæréntes eum tenére timuérunt turbam: quia sicut prophétam eum habébant.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis: ut bonis opéribus inhæréndo, tuæ semper virtútis mereátur protectióne defendi. Per.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis, et Scribis parábolam istam: Homo quidam hábuit duos fílios: et dixit adolescéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem substántiæ, quæ me contíngit. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 7. Comm. in c. 15. Lucæ post init.)

VIDES quod divínum patrimónium peténtibus datur. Nec putes culpam patris, quod adolescentióri dedit. Nulla Dei regno infírma ætas: nec fides gravátur annis. Ipse certe se judicávit idóneum, qui popóscit. Atque útinam non recessísset a patre! Impediméntum nescísset ætátis. Sed posteáquam domum pátriam derelinquens, péregre proféctus est, cœpit egére.

Lectio ij.

MERITO ergo prodégit patrimónium, qui recéssit ab Ecclésia. Et péregre proféctus est in regiónem longínquam. Quid enim longínquius, quam a se recédere, nec regiónibus, sed móribus separári; stúdiis discrétum esse, non terris; et quasi interfúso luxúriæ sæculáris æstu, divórtia habére sanctórum? Etenim qui se a Christo séparat, exsul est pátriæ, civis est mundi. Sed nos non sumus ádvenæ atque peregríni; sed cives sumus sanctórum, et doméstici Dei. Qui enim erámus longe, facti sumus prope in sánguine Christi.

Lectio iij.

NON invideámus de longínqua regióne remeántibus: quia et nos fúimus in regióne longínqua, sicut Isaías docet, dicens : Qui sedébant in regióne umbræ mortis, lux orta est illis. Régio ergo longínqua, umbra est mortis. Nos autem, quibus spíritus ante fáciem Christus est Dóminus, in umbra vívimus Christi. Et ideo dicit Ecclésia : In umbra ejus concupívi, et sedi. Ille ígitur, vivéndo luxurióse, consúmpsit ómnia ornaménta natúræ.

Ad Benedictus Aña. Vadam ad Patrem meum, et dicam ei : Pater, fac me sicut unum ex mercenáriis tuis. Oratio.

DA, quæsumus Dómine, nostris efféctum jejúniis salutárem; ut castigátio carnis assúmpta ad nostrárum vegetatiónem tránseat animárum. Per.

AD VESPERAS.

℟. Loquens Joseph frátribus suis dixit : * Pax vobis, nolíte timére : Pro salúte enim vestra misit me Dóminus ante vos. ℣. Elevavítque vocem cum fletu : quam audiérunt Ægyptii, omnísque domus Pharaónis : et dixit frátribus suis. — Pax vobis. Glória. Pro salúte.

Ad Magnificat Aña. Dixit autem pater ad servos suos : Cito proférte stolam primam, et indúite illum, et date ánulum in manu ejus, et calceaménta in pédibus ejus. Oratio.

QUÆSUMUS omnípotens Deus, vota humílium réspice; atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis exténde. Per.

IN COMPLETORIO.

Ad Nunc dimittis Aña. Média vita in morte sumus : quem quærimus adjutórem, nisi te Dómine, qui pro peccátis nostris juste irásceris? * Sancte Deus, sancte fortis, sancte et miséricors Salvátor, amáræ morti ne tradas nos. ℣. Ne projícias nos in témpore senectútis : cum defécerit virtus nostra, ne derelínquas nos Dómine. Sancte Deus, sancte fortis....

¶ Hæc Antiphona cum suo ℣. dicatur quotidie ad Nunc dimittis usque ad Sabbatum ante Dominicam in Passione exclusive, exceptis festis Beatæ Mariæ V. et diebus infra Octavam Annuntiationis, si eo tempore occurrerint. Si tamen Vesperæ præcedentes de Tempore fuerint in Sabbato aut in Dominica dicatur ad Nunc dimittis Aña Média vita., etiam infra Octavam Annuntiationis.

DOM. III. QUADRAGESIMÆ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Plorémus coram Dómino Deo nostro, * Qui fecit nos.

Hymnus Summi largítor præmii., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 4-9.

℣. Dicet Dómino., pag. 9.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 37.

JOSEPH cum sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer : et erat cum fíliis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui : accu-

savítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israel autem diligébat Joseph super omnes fílios suos, eo quod in senectúte genuísset eum : fecítque ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quod a patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui.

℟. j. Vidéntes Joseph a longe, loquebántur mútuo fratres, dicéntes : Ecce somniátor venit : * Veníte, occidámus eum, et videámus si prosint illi sómnia sua. ℣. Cumque vidíssent Joseph fratres sui, quod a patre cunctis frátribus plus amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacífice loqui : unde et dicébant. — Veníte.

Lectio ij.

Accidit quoque ut visum sómnium reférret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnium meum quod vidi : putábam nos ligáre manípulos in agro : et quasi consúrgere manipulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adoráre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Numquid rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit.

℟. ij. Dixit Judas frátribus suis : Ecce Ismaelítæ tránseunt : veníte, venumdétur, et manus nostræ non polluántur : * Caro enim et frater noster est. ℣. Quid enim prodest si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsíus? Mélius est enim ut venumdétur. — Caro enim et frater noster est.

Lectio iij.

Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium quasi solem, et lunam, et stellas úndecim adoráre me. Quod cum patri suo, et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti? Num ego et mater tua, et fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ei ígitur fratres sui : pater vero rem tácitus considerábat.

℟. iij. Videns Jacob vestiménta Joseph, scidit vestiménta sua cum fletu, et dixit : * Fera péssima devorávit Fílium meum Joseph. ℣. Congregátis autem cunctis líberis ejus ut deliniírent dolórem patris, nóluit eos audíre, sed dixit. — Fera péssima. Glória. Fílium meum Joseph.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 10-13.

℣. Ipse liberávit me., pag. 13.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de sancto Joseph.

Lectio iv. Cap. 2.

Nec libertátem auférre póssumus paréntibus, ne eos plus díligant, quos plus credunt meréri; nec fíliis resecáre debémus stúdium plus placéndi. Dénique et Jacob illum plus amábat, in quo majóra virtútum insígnia prævidébat :

ut non tam filium pater prætulísse videátur, quam prophéta mystérium. Meritóque váriam túnicam fecit ei, quo significáret eum diversárum virtútum amíctu frátribus præferéndum.

℟. iv. Joseph, dum intráret in terram Ægypti, linguam, quam non nóverat, audívit : * Manus ejus in labóribus serviérunt, et lingua ejus inter príncipes loquebátur sapiéntiam. ℣. Divértit ab onéribus dorsum ejus. — Manus ejus.

Lectio v.

DENIQUE in púero adhuc refúlsit divína grátia : siquidem somniávit, quod cum alligásset (ut sibi videbátur per visum) manípulos cum frátribus suis, surréxerit manípulus ejus, et stéterit eréctus : convérsi autem fratrum manípuli adoráverint manípulum suum. In quo útique Dómini Jesu futúra Resurréctio reveláta est, quem et Jerosólymis cum vidíssent, úndecim adoravére discípuli; et omnes sancti, cum resurréxerint, adorábunt, fructus bonórum óperum proferéntes, sicut scriptum est : Veniéntes autem vénient cum exsultatióne portántes manípulos suos.

℟. v. Meménto mei, dum bene tibi fúerit : * Ut súggeras Pharaóni ut edúcat me de isto cárcere : quia furtim sublátus sum, et hic ínnocens in lacum missus sum. ℣. Tres enim adhuc dies sunt, post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum : tunc meménto mei. — Ut súggeras Pharaóni.

Lectio vj.

VIDIT autem áliud sómnium, et narrávit illud patri suo, et frátribus suis, eo quod sol, et luna, et úndecim stellæ adorárent eum : unde objurgávit eum pater ejus. Quis est ille, quem paréntes et fratres adoravérunt super terram, nisi Christus Jesus, quando eum Maria et Joseph cum discípulis adoravérunt, Deum verum esse in illo córpore confiténtes? De quo solo dictum est : Laudáte eum sol, et luna : et, Laudáte eum omnes stellæ, et lumen. Objurgátio autem patris quid signíficat, nisi durítiam pópuli Israel, ex quibus Christus secúndum carnem, quem hodiéque Deum esse non credunt, nec volunt adoráre quasi Dóminum?

℟. vj. Dixit Ruben frátribus suis : Numquid non dixi vobis, Nolíte peccáre in púerum : et non audístis me? * En sanguis ejus exquíritur. ℣. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústiam ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus. — En sanguis ejus exquíritur. Glória. En sanguis ejus exquíritur.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 13-15.

℣. Scápulis suis., pag. 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore : Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Lib. 4. c. 48. in cap. 11. Lucæ.)

DÆMONIACUS iste apud Matthæum non solum mutus, sed et cæcus fuísse narrátur : curatúsque dícitur a Dómino, ita ut loquerétur, et vidéret. Tria ergo signa simul in uno hómine perpetráta sunt : cæcus videt, mutus lóquitur, posséssus a dæmone liberátur. Quod et tunc quidem carnáliter factum est, sed et quotídie complétur in conversióne credéntium : ut expúlso primum dæmone, fídei lumen aspíciant : deínde ad laudes Dei tacéntia prius ora laxéntur.

℟. vij. Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústiam ánimæ ejus, dum deprecarétur nos, et non audívimus : * Idcírco venit super nos tribulátio. ℣. Dixit Ruben frátribus suis : Numquid non dixi vobis : Nolíte peccáre in púerum : et non audístis me? — Idcírco.

Lectio viij.

QUIDAM autem ex eis dixérunt : In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Non hæc áliqui de turba, sed Pharisæi calumniabántur et Scribæ, sicut álii Evangelístæ testántur. Turbis quippe, quæ minus cruditæ videbántur, Dómini semper facta mirántibus : illi contra, vel negáre hæc, vel quæ negáre nequíverant, sinistra interpretatióne pervértere laborábant : quasi non hæc Divinitátis, sed immúndi spíritus ópera fuíssent.

℟. viij. Tóllite hinc vobíscum múnera, et ite ad dóminum terræ; et dum invenéritis, adoráte eum super terram : * Deus autem meus fáciat vobis eum placábilem : et remíttat et hunc fratrem vestrum vobíscum, et eum quem tenet in vínculis. ℣. Súmite de óptimis terræ frúgibus in vasis vestris, et deférte viro múnera. — Deus autem meus.

Lectio ix.

ET álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo : vel in morem Elíæ ignem de sublími veníre cupiébant : vel in similitúdinem Samuélis témpore æstívo mugíre tonítrua, coruscáre fúlgura, imbres rúere : quasi non possent et illa calumniári, et dícere, ex occúltis et váriis áeris passiónibus accidísse. At tu, qui calumniáris ea quæ óculis vides, manu tenes, utilitáte sentis; quid féceris de iis quæ de cælo vénerint? Utique respondébis, et magos in Ægypto multa signa fecísse de cælo.

℟. ix. Loquens Joseph frátribus suis, dixit : * Pax vobis, nolíte timére : Pro salúte enim vestra misit me Dóminus ante vos. ℣. Elevavítque vocem cum fletu : quam audiérunt Ægyptii, omnísque domus Pharaónis : et dixit frátribus suis. — Pax vobis. Glória. Pro salúte enim vestra. ℟. Loquens Joseph.

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Fac benígne in bona voluntáte tua : ut ædificéntur Dómine muri Jerúsalem. Psalmus Miserére. cum ceteris, pag. 24.

2. Dóminus mihi adjútor est : non timébo quid fáciat mihi homo.

3. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis.

4. Vim virtútis suæ oblítus est ignis : ut púeri tui liberaréntur illæsi.

5. Sol et luna laudáte Deum : quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum Hortámur vos., Hymnus Jam Christe sol justítiæ. et ℣. Scuto circúmdabit te., pag. 21.

Ad Benedictus Aña. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ.

Oratio.

QUÆSUMUS omnípotens Deus, vota humílium réspice; atque ad defensiónem nostram déxteram tuæ majestátis exténde. Per.

AD PRIMAM.

Aña. Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Psalmus Deus Deus meus réspice in me., pag. 33.

AD TERTIAM.

Aña. Dum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ómnia quæ póssidet.

Capitulum. 2. Cor. 6.

HORTAMUR vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudivi te, et in die salútis adjúvi te.

℟. Bonum mihi Dómine quod humiliásti me : * Bonum mihi lex oris tui super míllia auri et argénti. ℣. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : da mihi intelléctum, ut discam mandáta tua. Bonum mihi lex oris tui. Glória. Bonum mihi Dómine quod.

℣. Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu. ℟. Et refúgium meum, Deus meus.

AD SEXTAM.

Aña. Qui non cólligit mecum dispérgit : et qui non est mecum contra me est.

Capitulum. 2. Cor. 6.

ECCE nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. Servus tuus ego sum : * Da mihi intelléctum Dómine. ℣. Ut discam mandáta tua. Da mihi. Glória. Servus.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD NONAM.

Aña. Cum immúndus spíritus exíerit ab hómine, ámbulat per loca inaquósa, quærens réquiem, et non ínvenit.

Capitulum. 2. Cor. 6.

IN ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

℟. Declára super nos Deus * Tuam misericórdiam. ℣. Declarátio sermónum tuórum dat intelléctum Dómine. Tuam misericórdiam. Glória. Declára.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

¶ Hæc Responsoria dicantur quotidie ad Horas, quando de Tempore agitur, usque ad Dominicam in Passione exclusive.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Hortámur vos. et Hymnus Audi benígne Cónditor., pag. 128.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat Aña. Extóllens quædam múlier vocem de turba dixit : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. At Jesus dixit ei : Quinímmo beáti, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud.

Oratio Quæsumus omnípotens Deus., ut in Laudibus.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 4.

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Utique dicétis mihi hanc similitúdinem : Médice cura teípsum : quanta audívimus facta in Caphárnaum, fac et hic in pátria tua. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 3. in cap. 4. Lucæ.)

NON medíocris invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acérba ódia causas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter et oráculo declarátur, quod frustra opem misericórdiæ cæléstis exspéctes, si aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aspernátor enim Dóminus invidórum est; et ab iis, qui divína benefícia in áliis persequúntur, mirácula suæ potestátis avértit.

Lectio ij.

DOMINICÆ quippe carnis actus, Divinitátis exémplum est : et invisibília nobis ejus, per ea, quæ sunt visibília, demonstrántur. Non otióse ítaque Salvátor excúsat, quod nulla in pátria sua mirácula virtútis operátus sit : ne fortássis áliquis viliórem pátriæ nobis esse debére putáret affécum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes : sed ipsi se caritáte pátriæ, dum ínvident, abdicárunt.

Lectio iij.

ET multi leprósi erant in Judæa tempóribus Elisæi Prophétæ : et nemo eórum mundátus est, nisi Náaman Syrus. Evidénter hic sermo nos Dómini salutáris infórmat, et ad stúdium venerándæ Divinitátis hortátur : quod nemo sanátus osténditur, et maculósi morbo córporis absolútus, nisi qui religióso offício stúduit sanitáti. Non enim dormiéntibus divína benefícia, sed observántibus deferúntur.

Ad Benedictus Aña. Amen dico vobis, quia nemo prophéta accéptus est in pátria sua.

Oratio.

CORDIBUS nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde : ut sicut ab escis carnálibus abstinémus; ita sensus quoque nostros a nóxiis retrahámus excéssibus. Per.

Ad Magnificat Aña. Jesus autem tránsiens per médium illórum, ibat. Oratio.

SUBVENIAT nobis Dómine misericórdia tua : ut ab imminéntibus peccatórum no-

strórum perículis te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári. Per.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 18.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si peccáverit in te frater tuus, vade, et córripe eum inter te, et ipsum solum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 16. de verbis Dom.)

Quare illum córripis? Quia tu doles, quod peccáverit in te? Absit. Si amóre tui id facis, nihil facis : si amóre illius facis, óptime facis. Dénique in ipsis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrum tui, an illius. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciéndo lucráris : nisi fecísses, períerat. Quid est ergo, quod plerique hómines ista peccáta contémnunt, et dicunt, Quid magnum feci? In hóminem peccávi. Noli contémnere, quod in hóminem peccásti.

Lectio ij.

Vis nosse, quia in hóminem peccándo perísti? Si te ille, in quem peccásti, corripúerit inter te, et ipsum solum, et audíeris illum, lucrátus est te. Quid est, Lucrátus est te, nisi quia períeras, si non lucrarétur te? Nam si non períeras, quómodo te lucrátus est? Nemo ergo contémnat, quando peccat in fratrem. Ait enim in quodam loco Apóstolus : Sic autem peccántes in fratres, et percutiéntes consciéntiam eórum infírmam, in Christum peccátis; ideo, quia membra Christi omnes facti sumus.

Lectio iij.

Quomodo non peccas in Christum, qui peccas in membrum Christi? Nemo ergo dicat, Quia non peccávi in Deum, sed peccávi in fratrem : in hóminem peccávi; leve, vel nullum peccátum est. Forte inde dicis, Leve est, quia cito curátur. Peccásti in fratrem : fac satis, et sanátus es. Cito fecísti rem mortíferam, sed remédium cito invenísti.

Ad Benedictus Aña. Si duo ex vobis consénserint super terram, de omni re quamcúmque petíerint, fiet illis a Patre meo, qui in cælis est, dicit Dóminus.

Oratio.

Exaudi nos omnípotens et miséricors Deus; et continéntiæ salutáris propítius nobis dona concéde. Per.

Ad Magnificat Aña. Ubi duo, vel tres congregáti fúerint in nómine meo, in médio eórum sum, dicit Dóminus.

Oratio.

Tua nos Dómine protectióne defénde; et ab omni semper iniquitáte custódi. Per.

FERIA QUARTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 15.

In illo témpore : Accessérunt ad Jesum ab Jerosólymis Scribæ, et Pharisæi, dicéntes : Quare discípuli tui transgrediúntur traditiónes seniórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 2. Com. in c. 15. Matth.)

MIRA Pharisæórum Scribarúmque stultítia. Dei Fílium árguunt, quare discípuli ejus hóminum traditiónes et præcépta non servent. Non enim lavant manus suas, cum panem mandúcant. Manus, id est ópera, non córporis útique sed ánimæ, lavándæ sunt, ut fiat in illis verbum Dei. Ipse autem respóndens, ait illis : Quare et vos transgredímini mandátum Dei propter traditiónem vestram? Falsam calúmniam vera responsióne confútat.

Lectio ij.

CUM, inquit, vos propter traditiónem hóminum præcépta Dómini negligátis; quare discípulos meos arguéndos putátis, quod seniórum jussa parvipéndant, ut Dei scita custódiant? Nam Deus dixit : Honóra patrem et matrem, et, Qui maledíxerit patri vel matri, morte moriátur. Vos autem dícitis : Quicúmque díxerit patri aut matri, Munus quodcúmque est ex me, tibi próderit : et non honorificábit patrem suum aut matrem suam. Honor in Scriptúris non tantum in salutatiónibus et offíciis deferéndis, quantum in eleemósynis ac múnerum oblatióne sentítur.

Lectio iij.

HONORA, inquit Apóstolus, víduas, quæ vere víduæ sunt. Hic honor donum intellígitur. Et in álio loco : Presbyteri dúplici honóre honorándi sunt, máxime qui labórant in verbo, et doctrína Dei. Et per hoc mandátum jubémur bovi trituránti os non cláudere : et dignus sit operárius mercéde sua. Præcéperat Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut fílii honorárent, étiam in vitæ necessáriis ministrándis, paréntes suos.

Ad Benedictus Aña. Audite, et intellígite traditiónes, quas Dóminus dedit vobis. Oratio.

PRÆSTA nobis, quæsumus Dómine : ut salutáribus jejúniis erudíti, a nóxiis quoque vítiis abstinéntes, propitiatiónem tuam facílius impetrémus. Per.

Ad Magnificat Aña. Non lotis mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus; liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 4.

IN illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

(Lib. 4. in c. 4. Lucæ prope finem.)

VIDE cleméntiam Dómini Salvatóris. Nec indignatióne commótus, nec scélere offénsus, nec injúria violátus Judæam déserit : quin étiam

immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc sanándo, infídæ plebis corda demúlcet. Et bene sanctus Lucas virum a spíritu nequítiæ liberátum ante præmísit, et súbdidit féminæ sanitátem. Utrúmque enim sexum Dóminus curatúrus advénerat.

Lectio ij.

SED prior sanári débuit, qui prior creátus est : nec prætermítti illa, quæ mobilitáte magis ánimi, quam pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta signíficat, ut inde nova creatúra cœperit, ubi vetus creatúra ante desívit : nec sub lege esse Dei Fílium, sed supra legem in ipso princípio designáret : nec solvi legem, sed impléri. Neque enim per legem, sed verbo factus est mundus, sicut légimus : Verbo Dómini cæli firmáti sunt.

Lectio iij.

NON sólvitur ergo lex, sed implétur : ut fiat renovátio hóminis jam labéntis. Unde et Apóstolus ait : Exspoliántes vos véterem hóminem, indúite novum, qui secúndum Deum creátus est. Et bene sábbato cœpit, ut ipsum se osténderet Creatórem, qui ópera opéribus intéxeret, et prosequerétur opus, quod ipse jam cœperat : ut si domum faber renováre dispónat, non a fundaméntis, sed a culmínibus íncipit sólvere vetustátem. Itaque ibi prius manum ádmovet, ubi ante desíerat.

Ad Benedictus Aña. Exíbant autem dæmónia a multis clamántia, et dicéntia, Quia tu es Fílius Dei : et íncrepans non sinébat ea loqui : quia sciébant ipsum esse Christum.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut jejuniórum nobis sancta devótio, et purificatiónem tríbuat, et majestáti tuæ nos reddat accéptos. Per.

Ad Magnificat Aña. Omnes, qui habébant infírmos, ducébant illos ad Jesum, et curabántur.

Oratio.

SUBJECTUM tibi pópulum, quæsumus Dómine, propitiátio cæléstis amplíficet; et tuis semper fáciat servíre mandátis. Per.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 4.

IN illo témpore : Venit Jesus in civitátem Samáriæ, quæ dícitur Sichar : juxta prædium, quod dedit Jacob Joseph fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

(Tract. 15. in Joann. post initium.)

JAM incípiunt mystéria. Non enim frustra fatigátur Jesus : non enim frustra fatigátur virtus Dei : non enim frustra fatigátur, per quem fatigáti recreántur : non enim frustra fatigátur, quo deserénte fatigámur, quo præsénte firmámur. Fatigátur tamen Jesus, et fatigátur ab itínere, et sedet, et juxta púteum sedet, et hora sexta fatigátus sedet. Omnia ista ínnuunt áliquid : inténtos nos fáciunt; ut pulsémus hortántur.

Lectio ij.

IPSE ergo apériat et nobis et vobis, qui dignátus est ita hortári, ut díceret : Pulsáte, et aperiétur vobis. Tibi fatigátus est ab itínere Jesus. Invenímus virtútem Jesum, et invenímus infírmum Jesum : fortem, et infírmum. Fortem : quia in princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum : hoc erat in princípio apud Deum. Vis vidére, quam iste Fílius Dei fortis sit? Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil : et sine labóre facta sunt.

Lectio iij.

QUID ergo illo fórtius, per quem sine labóre facta sunt ómnia? Infírmum vis nosse? Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Fortitúdo Christi te creávit : infírmitas Christi te recreávit. Fortitúdo Christi fecit, ut quod non erat, esset : infírmitas Christi fecit, ut quod erat, non períret. Cóndidit nos fortitúdine sua : quæsívit nos infirmitáte sua. Nutrívit ergo ipse infírmus infírmos, tamquam gallína pullos suos : huic enim se símilem fecit.

Ad Benedictus Aña. Dómine, ut vídeo, prophéta es tu : patres nostri in monte hoc adoravérunt.

Oratio.

JEJUNIA nostra, quæsumus Dómine, benígno favóre proséquere : ut sicut ab aliméntis abstinémus in córpore, ita a vítiis jejunémus in mente. Per.

Ad Magnificat Aña. Veri adoratóres adorábunt Patrem in spíritu et veritáte.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in tua protectióne confídimus, cuncta nobis adversántia, te adjuvánte, vincámus. Per.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 8.

IN illo témpore : Perréxit Jesus in montem Olivéti : et dilúculo íterum venit in templum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 33. in Joann. post init.)

JESUS perréxit in montem Olivéti, in montem fructuósum, in montem unguénti, in montem chrísmatis. Ubi enim decébat docére Christum, nisi in monte Olivéti? Christi enim nomen a chrísmate dictum est : chrisma autem græce, latíne únctio nominátur. Ideo autem nos unxit, quia luctatóres contra diábolum fecit. Et dilúculo íterum venit in templum, et omnis pópulus venit ad eum, et sedens docébat eos : et non tenebátur, quia nondum pati dignabátur.

Lectio ij.

NUNC jam atténdite, ubi ab inimícis tentáta sit Dómini mansuetúdo. Addúcunt autem illi Scribæ, et Pharisæi mulíerem in adultério deprehénsam : et statuérunt eam in médio, et dixérunt ei : Magíster, hæc múlier modo deprehénsa est in adultério. In lege autem Móyses mandávit nobis hujúsmodi lapidáre. Tu ergo quid dicis? Hæc autem dicé-

bant tentántes eum, ut possent accusáre eum. Unde accusáre? Numquid ipsum in áliquo facinore deprehénderant, aut illa múlier ad eum áliquo modo pertinuísse dicebátur?

Lectio iij.

INTELLIGAMUS, fratres, admirábilem mansuetúdinem in Dómino fuisse. Animadvertérunt eum nímium esse mitem, nímium esse mansuétum. De illo quippe fúerat ante prædíctum : Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna, propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam. Cum ergo de duóbus istis, id est, de veritáte et mansuetúdine, ejus inimíci livóre et invídia torqueréntur : in tértio, id est justítia, scándalum posuérunt.

Ad Benedictus Aña. Inclinávit se Jesus, et scribébat in terra : Si quis sine peccáto est, mittat in eam lápidem.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui se, affligéndo carnem, ab aliméntis ábstinent; sectándo justítiam, a culpa jejúnent. Per.

AD VESPERAS.

℟. Audi Israel præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe : * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva ígitur, et audi vocem meam : et inimícus ero inimícis tuis.— Et dabo. Glória. Et dabo.

Ad Magnificat Aña. Nemo te condemnávit múlier? Nemo, Dómine. Nec ego te condemnábo : jam ámplius noli peccáre.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui ex mérito nostræ actiónis affligimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per.

DOM. IV. QUADRAGESIMÆ.

Invitatorium. Pópulus Dómini, et oves páscuæ ejus, * Veníte, adorémus Dóminum.

Hymnus Summi largítor præmii., pag. 2.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pagg. 4-9.

℣. Dicet Dómino., pag. 9.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 3.

MOYSES autem pascébat oves Jethro sóceri sui sacerdótis Mádian : cumque minásset gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi : et vidébat quod rubus ardéret, et non comburerétur. Dixit ergo Móyses : Vadam, et vidébo visiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quod pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, et ait : Móyses, Móyses. Qui respóndit : Adsum. At ille : Ne apprópies, inquit, huc : solve calceaméntum de pédibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est.

℟. j. Locútus est Dóminus ad Móysen dicens : Descénde in Ægyptum, et dic Pharaóni ut dimíttat pópulum meum : indurátum est cor Pharaónis : non vult dimíttere pópulum meum nisi * In manu forti.

℣. Videns vidi afflictiónem pópuli mei, qui est in Ægypto : et gémitum ejus audívi, et descéndi liberáre eum. — In manu forti.

Lectio ij.

Et ait : Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, et Deus Jacob. Abscóndit Móyses fáciem suam : non enim audébat aspícere contra Deum. Cui ait Dóminus : Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægypto, et clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præsunt opéribus. Et sciens dolórem ejus, descéndi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, et edúcam de terra illa in terram bonam, et spatiósam, in terram quæ fluit lacte et melle.

℟. ij. Stetit Móyses coram Pharaóne, et dixit : Hæc dicit Dóminus : * Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi in desérto. ℣. Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens : — Dimítte pópulum meum.

Lectio iij.

Clamor ergo filiórum Israel venit ad me : vidíque afflictiónem eórum, qua ab Ægyptiis opprimúntur. Sed veni, et mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Israel de Ægypto. Dixítque Móyses ad Deum : Quis sum ego ut vadam ad Pharaónem, et edúcam fílios Israel de Ægypto? Qui dixit ei : Ego ero tecum : et hoc habébis signum, quod míserim te : Cum edúxeris pópulum meum de Ægypto, immolábis Deo super montem istum.

℟. iij. Cantémus Dómino : gloriósе enim honorificátus est, equum et ascensórem projécit in mare. * Adjútor, et protéctor factus est mihi Dóminus In salútem. ℣. Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. — Adjútor. Glória. In salútem.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio pagg. 10-13.

℣. Ipse liberávit me., pag. 13.

Sermo sancti Basilii Magni.
(Hom. 1. de jejunio, ante med.)

Lectio iv.

Moysen per jejúnium nóvimus in montem ascendísse : neque enim áliter ausus esset vérticem fumántem adíre, atque in calíginem íngredi, nisi jejúnio munítus. Per jejúnium mandáta dígito Dei in tábulis conscrípta suscépit. Item supra montem jejúnium legis latæ conciliátor fuit : inférius vero gula ad idololatríam pópulum dedúxit, ac contaminávit. Sedit, inquit, pópulus manducáre, et bíbere, et surrexérunt lúdere.

℟. iv. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : deduxísti sicut oves pópulum tuum, * In manu Móysi et Aaron. ℣. Transtulísti illos per Mare rubrum, et transvexísti eos per aquam nímiam. — In manu Móysi et Aaron.

Lectio v.

Quadraginta diérum labórem ac perseverántiam, Dei servo contínuo jejunánte ac oránte, una tantum pópuli ebríetas cassam irritámque réddidit. Quas enim tábulas Dei dígito conscríptas jejúnium accépit, has ebríetas con-

trívit; Prophéta sanctíssimo indígnum existimánte, vinoléntum pópulum a Deo legem accípere. Uno témporis moménto, ob gulam, pópulus ille, per máxima prodígia Dei cultum edóctus, in Ægyptíacam idololatríam turpíssime devolútus est.

℟. v. Qui persequebántur pópulum tuum Dómine, demersísti eos in profúndum : * Et in colúmna nubis ductor eórum fuísti. ℣. Deduxísti sicut oves pópulum tuum in manu Móysi et Aaron. — Et in colúmna nubis.

Lectio vj.

Ex quo, si utrúmque simul cónferas, vidére licet, jejúnium ad Deum dúcere, delícias vero salútem pérdere.Quid Esau inquinávit, servúmque fratris réddidit? Nonne esca una, propter quam primogénita véndidit? Samuélem vero nonne per jejúnium orátio largíta est matri? Quid fortíssimum Samsónem inexpugnábilem réddidit? Nonne jejúnium, cum quo in matris ventre concéptus est? Jejúnium concépit, jejúnium nutrívit, jejúnium virum effécit. Jejúnium Prophétas génuit, poténtes confírmat, atque róborat.

℟. vj. Móyses fámulus Dómini jejunávit quadragínta diébus et quadragínta nóctibus : * Ut legem Dómini merérétur accípere. ℣. Ascéndit Móyses in montem Sinai. — Ut legem Dómini. Glória. Ut legem Dómini.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi et Antiphonæ ut in Psalterio, pag. 13-15.

℣. Scápulis suis., pag. 15.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo témpore : Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis : et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa, quæ faciébat super his, qui infirmabántur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 24. in Joannem.)

Miracula, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, sunt quidem divína ópera, et ad intelligéndum Deum de visibílibus ádmonent humánam mentem. Quia enim ille non est talis substántiæ, quæ vidéri óculis possit; et mirácula ejus, quibus totum mundum regit, universámque creatúram adminístrat, assiduitáte viluérunt, ita ut pene nemo dignétur atténdere ópera Dei mira et stupénda in quólibet séminis grano : secúndum ipsam suam misericórdiam servávit sibi quædam, quæ fáceret opportúno témpore præter usitátum cursum ordinémque natúræ : ut non majóra, sed insólita vidéndo stupérent, quibus quotidiána vilúerant.

℟. vij. Spléndida facta est fácies Móysi, dum aspíceret in eum Dóminus : * Vidéntes senióres claritátem vultus ejus, admirántes timuérunt valde. ℣. Descéndit Móyses de monte, portans duas tábulas lapídeas in mánibus suis, scriptas utrásque dígito Dei. — Vidéntes senióres.

Lectio viij.

MAJUS enim miráculum est gubernátio totíus mundi, quam saturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus : et tamen hoc nemo mirátur. Illud mirántur hómines, non quia majus est, sed quia rarum est. Quis enim et nunc pascit univérsum mundum, nisi ille, qui de paucis granis ségetes creat? Fecit ergo quo modo Deus : unde enim multíplicat de paucis granis ségetes, inde in mánibus suis multiplicávit quinque panes.

℟. viij. Ecce mitto Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat semper : obsérva, et audi vocem meam : et inimícus ero inimícis tuis, et affligéntes te affligam : * Et præcédet te Angelus meus. ℣. Israel, si me audíeris, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum : ego enim Dóminus. — Et præcédet te Angelus meus.

Lectio ix.

POTESTAS enim erat in mánibus Christi; panes autem illi quinque, quasi sémina erant, non quidem terræ mandáta, sed ab eo, qui terram fecit, multiplicáta. Hoc ergo admótum est sénsibus, quo erigerétur mens : et exhíbitum óculis, ubi exercerétur intelléctus : ut invisíbilem Deum per visibília ópera mirarémur; et eréti ad fidem, et purgáti per fidem, étiam ipsum invisíbilem vidére cuperémus, quem de rebus visibílibus invisíbilem noscerémus.

℟. ix. Audi Israel præcépta Dómini, et ea in corde tuo quasi in libro scribe : * Et dabo tibi terram fluéntem lac et mel. ℣. Obsérva igitur, et audi vocem meam : et inimícus ero inimícis tuis. — Et dabo tibi. Glória. Et dabo tibi. ℟. Audi Israel.

Ante Laudes ℣. In mánibus portábunt te. ℟. Ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, si avérteris fáciem tuam a peccátis meis. Psalmus Miserére. cum ceteris, pag. 24.

2. Bonum est speráre in Dómino quam speráre in princípibus.

3. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus.

4. Potens es Dómine erípere nos de manu mortis : líbera nos Deus noster.

5. Reges terræ et omnes pópuli laudáte Deum.

Capitulum Hortámur vos., Hymnus Jam Christe, sol justítiæ. et ℣. Scuto circúmdabit te., pag. 21.

Ad Benedictus Aña. Abiit Jesus trans mare Galilææ, quod est Tiberíadis : et sequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant signa super his, qui infirmabántur. Súbiit ergo in montem Jesus : et ibi sedébat cum discípulis suis. Erat autem próximum Pascha dies festus Judæórum. Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per.

AD PRIMAM.

Aña. Accépit ergo Jesus panes : et cum grátias egisset, distríbuit discumbéntibus. Psalmus Deus Deus meus réspice in me. cum ceteris, pag. 33.

AD TERTIAM.

Aña. De quinque pánibus et duóbus píscibus saturávit Dóminus quinque míllia hóminum.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Hortamur vos ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, et in die salútis adjúvi te.

℟. Bonum mihi Dómine quod humiliásti me : * Bonum mihi lex oris tui super míllia auri et argénti. ℣. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : da mihi intelléctum, ut discam mandáta tua. Bonum mihi lex oris tui. Glória. Bonum mihi Dómine, quod humiliásti me.

℣. Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu. ℟. Et refúgium meum Deus meus.

AD SEXTAM.

Aña. Satiávit Dóminus quinque míllia hóminum de quinque pánibus et duóbus píscibus.

Capitulum. 2. Cor. 6.

Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies salútis : némini dantes ullam offensiónem, ut non vituperétur ministérium nostrum.

℟. Servus tuus ego sum : * Da mihi intelléctum Dómine. ℣. Ut discam mandáta tua. Da mihi. Glória Patri. Servus.

℣. Ipse liberávit me de láqueo venántium. ℟. Et a verbo áspero.

AD NONAM.

Aña. Illi ergo hómines, cum vidíssent signum, quod factum fúerat, glorificábant Deum, et dicébant : Quia hic est Salvátor mundi.

Capitulum. 2. Cor. 6.

In ómnibus exhibeámus nosmetípsos sicut Dei minístros, in multa patiéntia, in jejúniis multis, per arma justítiæ.

℟. Decléra super nos Deus * Tuam misericórdiam. ℣. Declarátio sermónum tuórum dat intelléctum Dómine. Tuam misericórdiam. Glória. Decléra.

℣. Scápulis suis obumbrábit tibi. ℟. Et sub pennis ejus sperábis.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Hortámur vos. et Hymnus Audi benígne Cónditor., pag. 128.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Ad Magnificat Aña. Cum sublevásset óculos Jesus, et vidísset máximam multitúdinem veniéntem ad se, dixit ad Philíppum : Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum : ipse enim sciébat quid esset factúrus.

Oratio Concéde, quæsumus., ut in Laudibus.

FERIA SECUNDA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 2.

In illo témpore : Prope erat Pascha Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam : et invénit in templo vendéntes boves, et oves, et colúmbas. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 10. in Joann. post init.)

Quid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat, et ejécit inde Dóminus omnes, qui sua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in sacrifíciis illíus témporis. Novit enim cáritas vestra, quod sacrifícia illi pópulo pro ejus carnalitáte, et corde adhuc lapídeo, tália data sunt, quibus tenerétur, ne in idóla deflúeret : et immolábant ibi sacrifícia, boves, et oves, et colúmbas. Nostis, quia legístis.

Lectio ij.

Non ergo magnum peccátum, si hoc vendébant in templo,quod emebátur ut offerrétur in templo : et tamen ejécit inde illos. Quid si ibi ebriósos inveníret, quid fáceret Dóminus, si vendéntes ea, quæ lícita sunt, et contra justítiam non sunt, (quæ enim honéste emúntur, non illícite vendúntur) éxpulit tamen, et non est passus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

Lectio iij.

Si negotiatiónis domus non debet fíeri domus Dei; potatiónis debet fíeri? Nos autem quando ista dícimus, strident déntibus suis advérsus nos : et consolátur nos Psalmus, quem audístis : Stridérunt in me déntibus suis. Nóvimus et nos audíre unde curémur : etsi ingeminántur flagélla Christo, quia flagellátur sermo ipsíus. Congregáta sunt, inquit, in me flagélla, et nesciébam. Flagellátus est flagéllis Judæórum : flagellátur blasphémiis falsórum Christianórum.

Ad Benedictus Aña. Auférte ista hinc, dicit Dóminus : et nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes; et córpore tibi placeámus, et mente. Per.

Ad Magnificat Aña. Sólvite templum hoc, dicit Dóminus, et post tríduum reædificábo illud : hoc autem dicébat de templo córporis sui.

Oratio.

Deprecationem nostram, quæsumus Dómine, benígnus exáudi : et quibus supplicándi præstas afféctum, tríbue defensiónis auxílium. Per.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 7.

In illo témpore : Jam die festo mediánte, ascéndit Jesus in templum, et docébat. Et mirabántur Judæi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

(Tract. 29. in Joann. sub initio.)

ILLE, qui latébat, docébat : et palam loquebátur, et non tenebátur. Illud enim ut latéret, erat causa exémpli, hoc potestátis. Sed cum docéret, mirabántur Judæi. Omnes quidem, quantum árbitror, mirabántur, sed non omnes convertebántur. Et unde admirátio? Quia multi nóverant ubi natus, quemádmodum fúerat educátus. Nunquam eum víderant lítteras discéntem : audiébant autem de Lege disputántem, Legis testimónia proferéntem, quæ nemo posset proférre, nisi legísset; nemo légere, nisi lítteras didicísset : et ídeo mirabántur.

Lectio ij.

EORUM autem admirátio, magístro facta est insinuándæ áltius veritátis occásio. Ex eórum quippe admiratióne et verbis, dixit Dóminus profúndum áliquid, et diligéntius inspici et díscuti dignum. Quid ergo Dóminus respóndit eis admirántibus quómodo sciret lítteras, quas non didícerat? Mea, inquit, doctrína non est mea, sed ejus qui misit me. Hæc est profúnditas prima. Vidétur enim paucis verbis quasi contrária locútus.

Lectio iij.

NON enim ait, Ista doctrína non est mea : sed, Mea doctrína non est mea. Si non tua, quómodo tua? Si tua, quómodo non tua? Tu enim dicis utrúmque : et mea doctrína, et non mea. Quæ est doctrína Patris, nisi Verbum Patris? Ipse ergo Christus doctrína Patris, si Verbum est Patris. Sed quia verbum non potest esse nullíus, sed alicújus : et suam doctrínam dixit seipsum, et non suam, quia Patris est Verbum. Quid enim tam tuum quam tu? Et quid tam non tuum quam tu, si alicújus es, quod es?

Ad Benedictus Aña. Quid me quæritis interfícere, hóminem, qui vera locútus sum vobis?

Oratio.

SACRÆ nobis, quæsumus Dómine, observatiónis jejúnia; et piæ conversatiónis augméntum, et tuæ propitiatiónis contínuum præstent auxílium. Per.

Ad Magnificat Aña. Unum opus feci, et omnes admirámini : quia totum hóminem sanum feci in sábbato.

Oratio.

MISERERE Dómine pópulo tuo; et contínuis tribulatiónibus laborántem propítius respiráre concéde. Per.

FERIA QUARTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 9.

IN illo témpore : Prætériens Jesus vidit hóminem cæcum a nativitáte : et interrogavérunt eum discípuli ejus : Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, ut cæcus nascerétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

(Tract. 44. in Joannem circa initium.)

EA, quæ fecit Dóminus noster Jesus Christus, stupénda atque miránda, et ópe-

ra, et verba sunt : ópera, quia facta sunt : verba, quia signa sunt. Si ergo quid signíficet hoc, quod factum est, cogitémus; genus humánum est iste cæcus. Hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non solum mortis, sed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas est infidélitas, et illuminátio fides : quem fidélem, quando venit Christus, invénit? Quandóquidem Apóstolus natus in gente Prophetárum, dicit : Fúimus et nos aliquándo natúra fílii iræ, sicut et céteri.

Lectio ij.

SI natúra fílii iræ : fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ. Quómodo natúra, nisi quia peccánte primo hómine vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, secúndum mentem omnis homo cæcus natus est. Venit Dóminus : quid fecit? Magnum mystérium commendávit. Exspuit in terram, de salíva sua lutum fecit, quia Verbum caro factum est : et inúnxit óculos cæci.

Lectio iij.

INUNCTUS erat, et nondum vidébat. Misit illum ad piscínam, quæ vocátur Síloe. Pertínuit autem ad Evangelístam commendáre nobis nomen hujus piscínæ, et ait : Quod interpretátur Missus. Jam quis sit missus, cognóscitis. Nisi enim ille fuisset missus, nemo nostrum esset ab iniquitáte dimíssus. Lavit ergo óculos in ea piscína, quæ interpretátur Missus : baptizátus est in Christo.

Ad Benedictus Aña. Rabbi, quis peccávit, hic, aut paréntes ejus, quod cæcus natus est? Respóndit Jesus, et dixit : Neque hic peccávit, neque paréntes ejus : sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Oratio.

DEUS, qui et justis præmia meritórum, et peccatóribus per jejúnium véniam præbes : miserére supplícibus tuis; ut reátus nostri conféssio indulgéntiam váleat percípere delictórum. Per.

Ad Magnificat Aña. Ille homo, qui dícitur Jesus, lutum fecit ex sputo : et linívit óculos meos, et modo vídeo.

Oratio.

PATEANT aures misericórdiæ tuæ Dómine précibus supplicántium : et ut peténtibus desideráta concédas, fac eos quæ tibi sunt plácita postuláre. Per.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 7.

IN illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 5. Comm. in cap. 7. Lucæ.)

ET hic locus ad utrámque redúndat grátiam : ut et cito flecti divínam misericórdiam matris víduæ lamentatióne credámus, ejus præcípue, quæ único fílii vel labóre, vel morte frangátur; cui tamen víduæ gravitátis méritum exsequiárum turba concíliet : et

hanc víduam populórum turba septam, plus vidéri esse quam féminam, quæ resurrectiónem únici et adolescéntis filii suis lácrimis merúerit impetráre : eo quod sancta Ecclésia pópulum juniórem a pompa fúneris, atque a suprémis sepúlcri, suárum révocet ad vitam contemplatióne lacrimárum.

Lectio ij.

QUÆ flere prohibétur eum, cui resurréctio debebátur. Qui quidem mórtuus in lóculo materiálibus quátuor ad sepúlcrum ferebátur eleméntis : sed spem resurgéndi habébat, quia ferebátur in ligno. Quod etsi nobis ante non próderat, tamen posteáquam Jesus id tétigit, profícere cœpit ad vitam : ut esset indício, salútem pópulo per crucis patíbulum refundéndam. Audíto ígitur Dei verbo, stetérunt acérbi illi fúneris portitóres, qui corpus humánum letáli fluxu natúræ materiális urgébant.

Lectio iij.

QUID enim áliud, nisi quasi in quodam féretro, hoc est, suprémi fúneris instruménto jacémus exánimes, cum vel ignis immódicæ cupiditátis exæstuat, vel frígidus humor exúndat, vel pigra quadam terréni córporis habitúdine vigor hebetátur animórum, vel concréta noster spíritus labe, puræ lucis vácuus mentem alit? Hi sunt nostri fúneris portitóres.

Ad Benedictus Aña. Accéssit Jesus, et tétigit lóculum. Hi autem, qui portábant, stetérunt. Et ait : Adoléscens, tibi dico, surge. Et resédit, qui erat mórtuus, et cœpit loqui.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut quos jejúnia votíva castígant, ipsa quoque devótio sancta lætíficet; ut terrénis afféctibus mitigátis, facílius cæléstia capiámus. Per.

Ad Magnificat Aña. Prophéta magnus surréxit in nobis : et quia Deus visitávit plebem suam.

Oratio.

POPULI tui Deus institútor et rector : peccáta, quibus impugnátur, expélle; ut semper tibi plácitus, et tuo munímine sit secúrus. Per.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 11.

IN illo témpore : Erat quidam languens Lázarus a Bethánia, de castéllo Maríæ, et Marthæ soróris ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 49. in Joannem post initium.)

IN superióri lectióne meminístis, quod Dóminus éxiit de mánibus eórum, qui lapidáre illum volúerant, et discéssit trans Jordánem, ubi Joánnes baptizábat. Ibi ergo Dómino constitúto, infirmabátur in Bethánia Lázarus, quod castéllum erat próximum Jerosólymis. María autem erat, quæ unxit Dóminum unguénto, et extérsit pedes ejus capíllis suis, cujus frater Lázarus infirmabátur. Misérunt ergo soróres ejus ad eum. Jam intellígimus quo misérunt, ubi erat Jesus : quóniam absens erat, trans Jordánem scílicet.

Lectio ij.

Miserunt ad Dóminum, nuntiántes quod ægrotáret frater eárum; ut si dignarétur, veniret, et eum ab ægritúdine liberáret. Ille dístulit sanáre, ut posset resuscitáre. Quid ergo nuntiavérunt soróres ejus? Dómine, ecce quem amas infirmátur. Non dixérunt, Veni : amánti enim tantúmmodo nuntiándum fuit. Non ausæ sunt dícere, Veni, et sana : non ausæ sunt dícere, Ibi jube, et hic fiet. Cur enim non et istæ, si fides illíus centuriónis inde laudátur?

Lectio iij.

Ait enim : Non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nihil horum istæ, sed tantúmmodo : Dómine, ecce quem amas infirmátur. Súfficit enim ut nóveris : non enim amas, et déseris. Dicit áliquis : Quómodo per Lázarum peccátor significabátur, et a Dómino sic amabátur? Audiat eum dicéntem : Non veni vocáre justos, sed peccatóres. Si enim peccatóres Deus non amáret, de cælo ad terram non descénderet.

Ad Benedictus Aña. Lázarus amícus noster dormit : eámus, et a somno excitémus eum.

Oratio.

Deus, qui ineffabílibus mundum rénovas sacraméntis : præsta quæsumus, ut Ecclésia tua et ætérnis profíciat institútis, et temporálibus non destituátur auxíliis. Per.

Ad Magnificat Aña. Dómine, si fuisses hic, Lázarus non esset mórtuus : ecce jam fœtet quatriduánus in monuménto.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus : ut qui infirmitátis nostræ cónscii, de tua virtúte confídimus; sub tua semper pietáte gaudeámus. Per.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 8.

In illo témpore : Locútus est Jesus turbis Judæórum, dicens : Ego sum lux mundi : qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 34. in Joannem post initium.)

Quod ait Dóminus, Ego sum lux mundi : clarum puto esse eis, qui habent óculos, unde hujus lucis partícipes fiant : qui autem non habent óculos, nisi in sola carne, mirántur quod dictum est a Dómino Jesu Christo, Ego sum lux mundi. Et forte non desit, qui dicat apud semetípsum : Numquid forte Dóminus Christus est sol iste, qui ortu et occásu péragit diem? Non enim defuérunt hærétici, qui ista sensérunt.

Lectio ij.

Manichæi solem istum óculis carnis visíbilem, expósitum, et públicum non tantum homínibus, sed étiam pecóribus ad vidéndum, Christum Dóminum esse putavérunt. Sed cathólicæ Ecclésiæ recta fides ímprobat tale comméntum, et diabólicam doctrí-

nam esse cognóscit : nec solum agnóscit credéndo, sed in quibus potest, convincit étiam disputándo. Improbémus ítaque hujúsmodi errórem, quem sancta ab inítio anathematizávit Ecclésia.

Lectio iij.

NON est Dóminus Christus sol factus, sed per quem sol factus est. Est ergo lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipsam sitiámus, ut ad ipsam, duce ipsa, aliquándo veniámus : et in illa ita vivámus, ut nunquam omníno moriámur. Ista enim lux est, de qua prophetía olim præmissa ita in Psalmo cécinit : Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Ad Benedictus Aña. Ego sum lux mundi : qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Oratio.

FIAT, Dómine quæsumus, per grátiam tuam fructuósus nostræ devotiónis afféctus : quia tunc nobis próderunt suscépta jejúnia, si tuæ sint plácita pietáti. Per.

AD VESPERAS.

Capitulum. Jer. 11.

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

℟. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt : Non est salus illi in Deo ejus : * Exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum. — Exsúrge. Non dicatur Glória Patri., sed repetatur ℟. Multiplicáti sunt. usque ad ℣. Nequándo. exclusive.

¶ Et ab hac die usque ad Pascha exclusive, cum de Tempore agitur, in nullo ℟. dicitur Glória Patri. nec ad Matutinum, nec ad alias Horas : sed loco Glória Patri. repetatur Responsorium, festis Sanctorum exceptis.

Hymnus Vexilla Regis pródeunt., pag. 128.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat Aña. Ego sum, qui testimónium perhíbeo de meípso : et testimónium pérhibet de me, qui misit me, Pater.

Oratio.

QUÆSUMUS omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice : ut te largiénte regátur in córpore; et te servánte custodiátur in mente. Per.

IN COMPLETORIO.

℟. In manus tuas Dómine * Comméndo spíritum meum. In manus tuas. ℣. Redemísti me Dómine, Deus veritátis. Comméndo spíritum meum. In manus tuas.

Ad Nunc dimittis Aña. O Rex glorióse inter sanctos tuos, qui semper es laudábilis, et tamen ineffábilis : tu in nobis es Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos Deus noster; ut in die judícii nos collocáre dignéris inter sanctos et eléctos tuos, Rex benedícte.

¶ Hæc Antiphona dicatur quotidie ad Nunc dimittis usque ad Cenam Domini exclusive, exceptis festis B. Mariæ V. et diebus infra Octavam Annuntiationis ejusdem, si eo tempore occurrerint. Si tamen Vesperæ præcedentes de Tempore fuerint in Sabbato aut in Dominica, dicatur ad Nunc dimittis Aña O Rex gloriόse.

DOMINICA IN PASSIONE.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Hódie si vocem Dómini audiéritis, * Nolíte obduráre corda vestra.

Psalmus 94.

VENITE, exsultémus Dómino : Jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Hódie si vocem Dómini audiéritis, Nolíte obduráre corda vestra.

℣. Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Nolíte obduráre corda vestra.

℣. Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos : quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Hódie si vocem Dómini audiéritis, Nolíte obduráre corda vestra.

Quo dicto sequitur :

℣. Sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Nolíte obduráre corda vestra.

℣. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Non dicatur Glória Patri sed post ultimum Versum bis ex integro repetatur Invitatorium :

Hódie si vocem Dómini audiéritis, Nolíte obduráre corda vestra. Hódie....

Hymnus Pange lingua gloriósi., pag. 3.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 4-9.; super Psalmos sola Aña Quid moléstí estis., pag. 9., ℣. Erue a frámea., pag. 10.

Incipit liber Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

VERBA Jeremíæ fílii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ fílii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens :

Priúsquam te formárem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. j. Isti sunt dies, quos observáre debétis tempóribus suis. * Quartadécima die ad vésperum, Pascha Dómini est : et in quintadécima solemnitátem celebrábitis altíssimo Dómino. ℣. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere filiis Israel, et dices ad eos. — Quartadécima.

Lectio ij.

Et dixi, A a a, Dómine Deus : ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me : Noli dícere, Puer sum : quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis : et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum : quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum : et dixit Dóminus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constítui te hódie super gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. ij. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, et dicunt : Non est salus illi in Deo ejus :* Exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus. ℣. Nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum. — Exsúrge Dómine.

Lectio iij.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens : Quid tu vides Jeremía? Et dixi : Virgam vigilántem ego vídeo. Et dixit Dóminus ad me : Bene vidísti, quia vigilábo ego super verbo meo ut fáciam illud. Et factum est verbum Dómini secúndo ad me, dicens : Quid tu vides? Et dixi : Ollam succénsam ego vídeo, et fáciem ejus a fácie aquilónis. Et dixit Dóminus ad me : Ab aquilóne pandétur malum super omnes habitatóres terræ. Quia ecce ego convocábo omnes cognatiónes regnórum aquilónis, ait Dóminus. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. iij. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes :* Deus derelíquit eum, persequímini et comprehéndite eum : quia non est qui líberet eum. Deus meus ne elongéris a me : Deus meus in adjutórium meum inténde. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi : verbum iníquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. — Deus derelíquit eum. ℟. Qui custodiébant.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 10-13.; super Psalmos sola Aña Mittens hæc múlier., pag. 13., ℣. De ore leónis., ibidem.

Sermo sancti Leónis Papæ.
(Serm. 9. de Quadragesima.)
Lectio iv.

In ómnibus, dilectíssimi, solemnitátibus christiánis, non ignorámus Paschále sacramén-

tum esse præcipuum; cui condígne et cóngrue suscipiéndo, totíus quidem nos témporis instítúta refórmant : sed devotiónem nostram præséntes vel máxime dies éxigunt, quos illi sublimíssimo divínæ misericórdiæ sacraménto scimus esse contíguos. In quibus mérito a sanctis Apóstolis per doctrínam Spíritus sancti majóra sunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Christi, étiam nos áliquid in eo, quod propter nos gessit, ageremus, sicut Apóstolus ait : Si compátimur, et conglorificábimur.

℟. iv. Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Deus Deus meus réspice in me. — Quóniam.

Lectio v.

CERTA atque secúra est exspectátio promíssæ beatitúdinis, ubi est participátio Domínicæ Passiónis. Nemo est, dilectíssimi, cui per conditiónem témporis sociétas hujus glóriæ denegétur, tamquam tranquíllitas pacis vácua sit occasióne virtútis. Apóstolus enim prædicat, dicens : Omnes, qui pie volunt vívere in Christo, persecutiónem patiéntur. Et ídeo nunquam deest tribulátio persecutiónis, si nunquam desit observántia pietátis.

℟. v. Tota die contristátus ingrediébar, Dómine: quóniam ánima mea impléta est illusiónibus : * Et vim faciébant qui quærébant ánimam meam. ℣. Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : et dolos tota die meditabántur. — Et vim faciébant.

Lectio vj.

DOMINUS enim in exhortatiónibus suis dicit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem non solum ad discípulos Christi, sed ad cunctos fidéles, totámque Ecclésiam pertinére, quæ salutáre suum in his, qui áderant, universáliter audiébat. Sicut ergo totíus est córporis pie vívere, ita totíus est témporis crucem ferre : quæ mérito ferri unicuíque suadétur, quia própriis modis atque mensúris ab unoquóque tolerátur.

℟. vj. Deus meus éripe me de manu peccatóris, et de manu contra legem agéntis et iníqui : *Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me. — Quóniam. ℟. Deus meus.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 13-15.; super Psalmos sola Aña Magíster dicit., pag. 15., ℣. Ne perdas cum ímpiis., ibidem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore : Dicébat Jesus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare non créditis mihi? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Homilia 18. in Evang.)

PENSATE, fratres caríssimi, mansuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, et dicébat : Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedigná-

tur ex ratióne osténdere se peccatórem non esse, qui ex virtúte Divinitátis póterat peccatóres justificáre. Sed terríbile est valde quod súbditur : Qui ex Deo est, verba Dei audit. Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Si enim ipse verba Dei audit, qui ex Deo est, et audíre verba ejus non potest, quisquis ex illo non est : intérroget se unusquísque, si verba Dei in aure cordis pércipit; et intélliget unde sit.

℟. vij. Adjútor, et suscéptor meus es tu Dómine : et in verbum tuum sperávi : *Declináte a me malígni : et scrutábor mandáta Dei mei. ℣. Iníquos ódio hábui : et legem tuam diléxi. — Declináte.

Lectio viij.

CÆLESTEM pátriam desideráre Véritas jubet, carnis desidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penset ergo apud se unusquísque vestrum, si hæc vox Dei in cordis ejus aure convâluit; et quia jam ex Deo sit, agnóscet. Nam sunt nonnúlli, qui præcépta Dei nec aure córporis percípere dignántur. Et sunt nonnúlli, qui hæc quidem córporis aure percipiunt, sed nullo ea mentis desidério complectúntur. Et sunt nonnúlli, qui libénter verba Dei suscípiunt, ita ut étiam in flétibus compungántur; sed post lacrimárum tempus ad iniquitátem rédeunt. Hi profécto verba Dei non áudiunt, qui hæc exercére in ópere contémnunt.

℟. viij. In te jactátus sum ex útero : de ventre matris meæ Deus meus es tu, ne discédas a me : * Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. ℣. Salva me ex ore leónis : et a córnibus unicórnium humilitátem meam. — Quóniam.

Lectio ix.

VITAM ergo vestram, fratres caríssimi, ante mentis óculos revocáte, et alta consideratióne pertiméscite hoc, quod ex ore Veritátis sonat : Proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis. Sed hoc, quod de réprobis Véritas lóquitur, ipsi hoc de semetípsis réprobi iníquis suis opéribus osténdunt : nam séquitur : Respondérunt ígitur Judæi, et dixérunt ei : Nonne bene dícimus nos quia Samaritánus es tu, et dæmónium habes?

℟. ix. In próximo est tribulátio mea Dómine, et non est qui ádjuvet : ut fódiant manus meas et pedes meos : líbera me de ore leónis : * Ut enárrem nomen tuum frátribus meis. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam : et de manu canis únicam meam. — Ut enárrem. ℟. In próximo est.

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Vide Dómine afflictiónem meam : quóniam eréctus est inimícus meus. Psalmus Miserére. cum ceteris, pag. 24.

2. In tribulatióne invocávi Dóminum : et exaudívit me in latitúdine.

3. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ : defénsor vitæ meæ, Dómine Deus meus.

4. Pópule meus quid feci tibi, aut quid moléstus fui? Respónde mihi.

5. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth. et Hymnus Lustris sex qui jam peráctis., pag. 22.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

Ad Benedictus Aña. Quis ex vobis árguet me de peccáto? Si veritátem dico vobis, quare vos non créditis mihi? Qui ex Deo est, verba Dei audit : proptérea vos non audítis, quia ex Deo non estis.

Oratio.

QUÆSUMUS omnípotens Deus, famíliam tuam propítius réspice : ut te largiénte regátur in córpore, et te servánte custodiátur in mente. Per.

AD PRIMAM.

Aña. Ego dæmónium non hábeo : sed honorífico Patrem meum, dicit Dóminus. Psalmus Deus Deus meus réspice in me. cum ceteris, pag. 33.

¶ Ab hac die usque ad Dominicam in Albis exclusive, non dicatur ad Primam ℟. Jesu Christe. nisi in festis Sanctorum : sed usque ad Cenam Domini exclusive, cum de Tempore agitur, post Capitulum immediate subjungatur

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Aña. Ego glóriam meam non quæro : est qui quærat, et júdicet.

Capitulum. Jer. 11.

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam Dómine Deus meus.

℟. Erue a frámea Deus ánimam meam : * Et de manu canis únicam meam. ℣. Salva me ex ore leónis : et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Et de manu. ℟. Erue.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM.

Aña. Amen, amen dico vobis : si quis sermónem meum serváverit, mortem non gustábit in ætérnum.

Capitulum. Isa. 50.

FACIEM meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me : Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus.

℟. De ore leónis líbera me Dómine :* Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Et a córnibus. ℟. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD NONAM.

Aña. Abraham pater vester exsultávit ut vidéret diem meum : vidit, et gavísus est.

Capitulum. Jerem. 17.

CONFUNDANTUR qui me persequúntur, et non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos

diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos Dómine Deus noster.

℟. Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum :* Lætábor ego super elóquia tua. ℣. Quasi qui invénit spólia multa. Lætábor. ℟. Príncipes.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth. et Hymnus Vexílla Regis pródeunt., pag. 128.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat Aña. Tulérunt lápides Judæi, ut jácerent in eum : Jesus autem abscóndit se, et exívit de templo.

Oratio Quæsumus omnípotens., ut in Laudibus.

¶ Prædicta Capitula, Hymni, ℣℣. et ℟℟. ad Horas, dicuntur usque ad Cenam Domini exclusive, cum de Tempore agitur.

FERIA SECUNDA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Dóminum,* Qui nos redémit per crucem.

¶ Hoc Invitatorium deinceps quotidie dicatur usque ad Cenam Domini ferialibus diebus : et in fine Psalmi Veníte. bis ex integro repetatur, prætermisso Glória Patri.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 7.

IN illo témpore : Misérunt príncipes, et Pharisæi minístros ut apprehénderent Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 31. in Joan. circa med.)

QUOMODO apprehénderent adhuc noléntem? Quia ergo non póterant apprehéndere noléntem, missi sunt ut audírent docéntem. Quid docéntem? Dixit ergo eis Jesus : Adhuc módicum tempus vobíscum sum. Quod modo vultis fácere, factúri estis; sed non modo, quia modo nolo. Quare adhuc modo nolo? Quia adhuc módicum tempus vobíscum sum, et tunc vado ad eum, qui me misit. Implére débeo dispensatiónem meam, et sic perveníre ad Passiónem meam.

Lectio ij.

QUÆRETIS me, et non inveniétis : et ubi sum ego, vos non potéstis veníre. Hic jam Resurrectiónem suam prædixit. Noluérunt enim eum agnóscere præséntem, et póstea quæsiérunt, cum vidérent in eum multitúdinem jam credéntem. Magna enim signa facta sunt, étiam cum Dóminus resurréxit, et ascéndit in cælum. Tunc per discípulos facta sunt signa magna : sed ille per illos, qui et per seipsum. Ipse quippe illis díxerat : Sine me nihil potéstis fácere.

Lectio iij.

QUANDO claudus ille, qui sedébat ad portam, ad vocem Petri surréxit, et suis pédibus ambulávit, ita ut hómines miraréntur, sic eos allocútus est Petrus : Quia non in sua potestáte ista fecit, sed in virtúte illius, quem ipsi occidérunt. Multi compúncti dixérunt : Quid faciémus? Vidérunt enim se ingénti crímine impietátis adstríctos, quando illum occidérunt, quem venerári et adoráre debuérunt : et hoc putábant esse inexpiábile. Magnum enim fácinus erat, cujus considerátio illos fáceret desperáre : sed non debébant desperáre, pro quibus in cruce pendens Dóminus dignátus est oráre.

Ad Benedictus Aña. In die magno festivitátis stabat Jesus, et clamábat, dicens : Si quis sitit, véniat ad me, et bibat.

Oratio.

SANCTIFICA, quæsumus Dómine, nostra jejúnia; et cunctárum nobis indulgéntiam propítius largíre culpárum. Per.

AD HORAS.

¶ Añæ et reliqua diebus Profestis usque ad Cenam Domini ad Horas ante Orationem dicenda ponuntur in Psalterio post Psalmos cujuslibet Horæ.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Si quis sitit, véniat ad me, et bibat : et de ventre ejus fluent aquæ vivæ.

Oratio.

DA, quæsumus Dómine, pópulo tuo salútem mentis et córporis : ut bonis opéribus inhæréndo, tua semper mereátur protectióne defféndi. Per.

FERIA TERTIA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 7.

IN illo témpore : Ambulábat Jesus in Galilæam : non enim volébat in Judæam ambuláre, quia quaerébant eum Judæi interfícere. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

(Tract. 28. in Joann. ab initio.)

IN isto Evangélii capítulo, fratres, Dóminus noster Jesus Christus secúndum hóminem se plúrimum commendávit fídei nostræ. Etenim semper hoc egit dictis et factis suis, ut Deus credátur, et homo : Deus, qui nos fecit : homo, qui nos quæsívit : Deus cum Patre semper, homo nobíscum ex témpore. Non enim quæreret quem fécerat, nisi fíeret ipse quod fécerat. Verum hoc mementóte, et de córdibus vestris nolíte dimíttere : sic esse Christum hóminem factum, ut non destíterit Deus esse.

Lectio ij.

MANENS Deus accépit hóminem, qui fecit hóminem. Quando ergo látuit ut homo, non poténtiam perdidísse putándus est, sed exémplum infirmitáti præbuísse. Ille enim, quando vóluit, deténtus est; quando vóluit, occísus est. Sed quóniam futúra erant membra ejus, id est, fidéles ejus, qui non habérent illam potestátem, quam habébat ipse Deus noster : quod latébat, quod se, tamquam ne occiderétur, occultábat; hoc indicábat factúra esse membra sua, in quibus útique membris suis ipse erat.

Lectio iij.

NON enim Christus in cápite, et non in córpore : sed Christus totus in cápite et in córpore. Quod ergo membra ejus, ipse : quod autem ipse, non continuo membra ejus. Nam si ipsi non essent membra ejus, non díceret Saulo : Quid me perséqueris? Non enim Saulus ipsum, sed membra ejus, id est, fidéles ejus, in terra persequebátur. Nóluit tamen dícere, Sanctos meos, Servos meos, postrémo honorabílius, Fratres meos; sed Me, hoc est membra mea, quibus ego sum caput.

Ad Benedictus Aña. Tempus meum nondum advénit : tempus autem vestrum semper est parátum.

Oratio.

NOSTRA tibi, Dómine quæsumus, sint accépta jejúnia : quæ nos et expiándo grátia tua dignos effíciant, et ad remédia perdúcant ætérna. Per.

Ad Magnificat Aña. Vos ascéndite ad diem festum hunc : ego non ascéndam, quia tempus meum nondum advénit.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, perseverántem in tua voluntáte famulátum; ut in diébus nostris et mérito et número pópulus tibi sérviens augeátur. Per.

FERIA QUARTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 10.

IN illo témpore : Facta sunt Encænia in Jerosólymis : et hiems erat. Et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Epíscopi.

(Tract. 48. in Joan. circa init.)

ENCÆNIA festívitas erat Dedicatiónis templi. Græce enim cænon dícitur novum. Quandocúmque novum áliquid fúerit dedicátum, Encænia vocántur. Jam et usus habet hoc verbum. Si quis nova túnica induátur, encæniáre dícitur. Illum enim diem, quo templum dedicátum est, Judæi solémniter celebrábant. Ipse dies festus agebátur, cum ea, quæ lecta sunt, locútus est Dóminus.

Lectio ij.

HIEMS erat, et ambulábat Jesus in templo, in pórticu Salomónis. Circumdedérunt ergo eum Judæi, et dixérunt ei : Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam. Non veritátem desiderábant, sed calúmniam præparábant. Hiems erat, et ídeo frígidi erant : ad illum enim divínum ignem accédere pigri erant. Si accédere est crédere : qui credit, accédit : qui negat, recédit. Non movétur ánima pédibus, sed afféctibus.

Lectio iij.

FRIGUERANT a diligéndi caritáte, et ardébant nocéndi cupiditáte. Longe áberant, et ibi erant : non accedébant credéndo, et premébant persequéndo. Quærébant audire a Dómino, Ego sum Christus : et fortásse de Christo secúndum hóminem sapiébant. Prædicavérunt enim Prophétæ Christum; sed divinitátem

Christi et in Prophétis, et in ipso Evangélio nec hærétici intélligunt : quanto minus Judæi, quámdiu velámen est super cor eórum!

Ad Benedictus Aña. Oves meæ vocem meam áudiunt : et ego Dóminus agnósco eas.

Oratio.

SANCTIFICATO hoc jejúnio, Deus tuórum corda fidélium miserátor illústra : et quibus devotiónis præstas affectum, præbe supplicántibus pium benígnus audítum. Per.

Ad Magnificat Aña. Multa bona ópera operátus sum vobis : propter quod opus vultis me occídere? Oratio.

ADESTO supplicatiónibus nostris omnípotens Deus : et quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges; consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus effectum. Per.

FERIA QUINTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 7.

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 33. in Evang.)

COGITANTI mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrimæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Considerávit namque quid fecit, et nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrimas óbtulit. Díscite quo dolóre ardet, quæ flere et inter épulas non erubéscit.

Lectio ij.

HANC vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat, illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

Lectio iij.

SED ecce, quia turpitúdinis suæ máculas aspéxit, lavánda ad fontem misericórdiæ cucúrrit, convivántes non erúbuit. Nam quia semetípsam gráviter erubescébat intus, nihil esse crédidit, quod verecundarétur foris. Quid ígitur mirámur, fratres? Maríam veniéntem, an Dóminum suscipiéntem? Suscipiéntem dicam, an trahéntem? Sed mélius trahéntem dicam, et suscipiéntem : quia nimírum ipse eam per misericórdiam traxit intus, qui per mansuetúdinem suscépit foris.

Ad Benedictus Aña. Quid moléstí estis huic mulíeri? opus enim bonum operáta est in me. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut dígnitas conditiónis humánæ, per immoderántiam sauciáta; medicinális parsimóniæ stúdio reformétur. Per.

Ad Magnificat Aña. Mittens hæc múlier in corpus meum hoc unguéntum, ad sepeliéndum me fecit. Oratio.

Esto, quæsumus Dómine, propítius plebi tuæ : ut quæ tibi non placent respuéntes; tuórum pótius repleántur delectatiónibus mandatórum. Per.

FERIA SEXTA.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 11.

In illo témpore : Collegérunt Pontífices et Pharisæi concílium advérsus Jesum, et dicébant : Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 49. in Joan. sub fine.)

Pontifices et Pharisæi sibi consulébant : nec tamen dicébant, Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent, ut pérderent, quam quómodo sibi consúlerent, ne perírent. Et tamen timébant, et quasi consulébant. Dicébant enim : Quid fácimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimíttimus eum sic, omnes credent in eum : et vénient Románi, et tollent nostrum locum et gentem.

Lectio ij.

Temporalia pérdere timuérunt, et vitam ætérnam non cogitavérunt, ac sic utrúmque amisérunt. Nam et Románi post Dómini Passiónem et glorificatiónem, tulérunt eis locum et gentem, expugnándo et transferéndo : et illud eos séquitur, quod álibi dictum est : Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres. Hoc autem timuérunt, ne si omnes in Christum créderent, nemo remanéret, qui advérsus Romános civitátem Dei templúmque defénderet; quóniam contra ipsum templum, et contra suas patérnas leges doctrínam Christi esse sentiébant.

Lectio iij.

Unus autem ex ipsis, Cáiphas, cum esset Póntifex anni illíus, dixit eis : Vos nescítis quidquam, nec cogitátis quia éxpedit vobis ut unus moriátur homo pro pópulo, et non tota gens péreat. Hoc autem a semetípso non dixit : sed cum esset Póntifex anni illíus, prophetávit. Hic docémur, étiam hómines malos prophetíæ spíritu futúra prædícere. Quod tamen Evangelísta divíno tríbuit sacraménto, quia Póntifex fuit, id est, summus Sacérdos.

Ad Benedictus Aña. Appropinquábat autem dies festus : et quærébant Príncipes sacerdótum quómodo Jesum interfícerent : sed timébant plebem.

Oratio.

Cordibus nostris, quæsumus Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde : ut peccáta nostra castigatióne voluntária cohibéntes; temporáliter pótius macerémur, quam supplíciis deputémur ætérnis. Per.

Ad Magnificat Aña. Príncipes sacerdótum consílium fecérunt, ut Jesum occíderent : dicébant autem : Non in die festo, ne forte tumúltus fíeret in pópulo.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui protectiónis tuæ grátiam quærimus; liberáti a malis ómnibus, secúra tibi mente serviámus. Per.

SABBATO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 12.

IN illo témpore : Cogitavérunt Príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent : quia multi propter illum abíbant ex Judæis, et credébant in Jesum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 50. in Joan. in fine.)

VISO Lázaro resuscitáto, quia tantum miráculum Dómini tanta erat evidéntia diffamátum, tanta manifestatióne declarátum, ut non possent vel occultáre quod factum est, vel negáre : quid invenérunt vidéte. Cogitavérunt autem Príncipes sacerdótum ut et Lázarum interfícerent. O stulta cogitátio, et cæca sævítia! Dóminus Christus, qui suscitáre pótuit mórtuum, non posset occísum? Quando Lázaro inferebátis necem, numquid auferebátis Dómino potestátem? Si áliud vobis vidétur mórtuus, áliud occísus : ecce Dóminus utrúmque fecit, et Lázarum mórtuum, et seípsum suscitávit occísum.

Lectio ij.

(Tract. 51. in Joannem.)

IN crástinum autem turba multa, quæ vénerat ad diem festum, cum audíssent quia venit Jesus Jerosólymam : accepérunt ramos palmárum, et processérunt óbviam ei, et clamábant : Hosánna! Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Rami palmárum laudes sunt, significántes victóriam : quia erat Dóminus mortem moriéndo superatúrus, et trophæo crucis de diábolo mortis príncipe triumphatúrus.

Lectio iij.

HAS ei laudes turba dicébat : Hosánna! Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Rex Israel. Quam crucem mentis invidéntia príncipum Judæórum pérpeti potúerat, quando Regem suum Christum tanta multitúdo clamábat? Sed quid fuit Dómino, Regem esse Israel? Quid magnum fuit Regi sæculórum, regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israel Christus ad exigéndum tribútum, vel exércitum ferro armándum, hostésque visibíliter debellándos; sed Rex Israel, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes, amantésque perdúcat.

Ad Benedictus Aña. Desidério desiderávi hoc Pascha manducáre vobíscum, ántequam pátiar. Oratio.

PROFICIAT, quæsumus Dómine, plebs tibi dicáta piæ devotiónis afféctu : ut sacris actiónibus erudíta, quanto majestáti tuæ fit grátior, tanto donis potióribus augeátur. Per.

AD VESPERAS.

Capitulum. Jer. 11.

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

℟. Circumdedérunt me viri mendáces : sine causa flagéllis cecidérunt me. * Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. — Sed tu. ℟. Circumdedérunt.

Hymnus Vexílla Regis., pag. 128.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

Ad Magnificat Aña. Clarífica me Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui prius quam mundus fíeret. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui, humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti; concéde propítius : ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem.

DOMINICA IN RAMIS PALMARUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ipsi vero non cognovérunt vias meas :* Quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Dicto ultimo Versu Psalmi Veníte exsultémus. usque ad verba Semper hi errant corde. inclusive, prætermisso Glória Patri., bis ex integro repetatur Invitatorium : Ipsi vero non cognovérunt vias meas: Quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam. Ipsi vero...

Hymnus Pange lingua gloriósi., pag. 3.

IN I. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 4-9.; super Psalmos sola Aña Quid moléstí estis., pag. 9, ℣. Erue a frámea., pag. 10.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 12.

JUSTUS quidem tu es Dómine, si dísputem tecum : verúmtamen justa loquar ad te : Quare via impiórum prosperátur : bene est ómnibus, qui prævaricántur, et iníque agunt? Plantásti eos, et radícem misérunt : profíciunt et fáciunt fructum : Prope es tu ori eórum, et longe a rénibus eórum. Et tu Dómine nosti me, vidísti me, et probásti cor meum tecum. Cóngrega eos quasi gregem ad víctimam, et sanctífica eos in die occisiónis. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. j. In die, qua invocávi te Dómine, dixísti : Noli timére : judicásti causam meam, et liberásti me, * Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Deus meus.

Lectio ij.

USQUEQUO lugébit terra, et herba omnis regiónis siccábitur propter malítiam habitántium in ea? Consúmptum est ánimal, et vólucre, quóniam dixérunt : Non vidébit novíssima nostra. Si cum pedítibus currens laborásti : quómodo conténdere póteris cum equis? Cum autem in terra pacis secúrus fúeris, quid fácies in supérbia Jordánis? Nam et fratres tui, et domus patris tui, étiam ipsi pugnavérunt advérsum te, et clamavérunt post te plena voce : ne credas eis cum locúti fúerint tibi bona.

Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. ij. Fratres mei elongavérunt se a me : et noti mei * Quasi aliéni recessérunt a me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei : et qui me novérunt. — Quasi aliéni.

Lectio iij.

Reliqui domum meam, dimísi hereditátem meam : dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in silva : dedit contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis díscolor heréditas mea mihi ? Numquid avis tincta per totum ? Veníte, congregámini omnes béstiæ terræ, properáte ad devorándum. Pastóres multi demolíti sunt víneam meam, conculcavérunt partem meam : dedérunt portiónem meam desiderábilem in desértum solitúdinis. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. iij. Atténde Dómine ad me, et audi voces adversariórum meórum : * Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ ? ℣. Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. — Numquid rédditur pro bono malum. ℟. Atténde Dómine ad me.

IN II. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 10-13. ; super Psalmos sola Aña Mittens hæc múlier., pag. 13., ℣. De ore leónis., ibidem.

Sermo sancti Athanásii Epíscopi.
(De Passione et Cruce Domini, e veteri versione.)

Lectio iv.

Si causam discámus, et quam ob rem passus fúerit unigénitus Dei Fílius considerémus; non jam erubescémus, sed mirábimur bonitátem, humanitatémque ejus, et gloriábimur nos quoque, quemádmodum Paulus, in cruce. Non enim Dóminus ipse propter seípsum, sed nos in illo patiebámur. Nam hóminum peccátum ingens erat, et hoc malum totum occupáverat orbem. Cum autem et ántea máximum esset, ac paulátim deínde crevísset; intolerábile factum est homínibus. Nam et mors in omnes et in ómnibus inváluit regnándo.

℟. iv. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi, sicut leo in abscóndito : replévit et inebriávit me amaritúdine : deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. * Vide Dómine iniquitátes illórum : et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. — Vide Dómine.

Lectio v.

Dominus autem noster immortális et incorruptíbilis est, et quemádmodum immortális et incorruptíbilis est, ita bonus quoque et humánus. Nam boni patris bonus est sermo, eóque non dissimulávit períre, quod factum erat; neque sustínuit, ut eórum, quæ ipse condíderat, álius fíeret dóminus. Verum cum aspíceret ad

malítiam intolerábilem, humánum genus non satis erat idóneum ad resisténdum morti : neque póterat pœnam pro peccátis dissólvere. Superábat enim omnem pœnam malítiæ magnitúdo.

℟. v. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam : ne avértas fáciem tuam a me : quóniam tríbulor, exáudi me, *Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. — Deus.

Lectio vj.

RURSUS, cum respíceret et Patris bonitátem, et suam poténtiam ac virtútem, (Christus enim Dei virtus, et Dei sapiéntia) commótus est humanitáte; et miserátus infirmitátem nostram, hanc índuit. Ipse enim, ut ait Prophéta, infirmitátes nostras portávit, morbósque gestávit : ac miserátus nostram mortalitátem, índuit illam. Ait enim Paulus : Humiliávit semetípsum usque ad mortem, mortem autem crucis : ut ipse pátiens, eum, qui vere patiebátur, rédderet innócuum, et parva magnis permutáret.

℟. vj. Noli esse mihi, Dómine, aliénus, parce mihi in die mala : confundántur omnes, qui me persequúntur, * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. — Et non confúndar ego. ℟. Noli esse mihi, Dómine, aliénus.

IN III. NOCTURNO.

Psalmi ut in Psalterio, pagg. 13-15.; super Psalmos sola Aña Magister dicit., pag. 15.; ℣. Ne perdas cum ímpiis., ibidem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore : Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad Montem olivéti : tunc misit duos discípulos, dicens eis : Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea : sólvite, et addúcite mihi. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(In Dominica Palmarum.)

MEDIATOR Dei et hóminum, homo Christus Jesus (qui pro humáni géneris salúte passúrus de cælo descénderat ad terras) appropinquánte hora Passiónis, appropinquáre vóluit loco Passiónis, ut étiam per hoc clarésceret, quia non invítus, sed sponte paterétur. In ásino veníre, et a turbis Rex appellári, ac laudári vóluit, ut étiam per hoc erudítus quisque cognósceret ipsum esse Christum, quem sic illo ventúrum prophetía olim præmíssa signáverat. Ante quinque dies Paschæ veníre vóluit, sicut ex Joánnis Evangélio dídicimus : ut étiam per hoc osténderet se esse Agnum immaculátum, qui peccáta tólleret mundi.

℟. vij. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis : proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt : Dómine probans renes et corda, * Tibi revelávi causam meam. ℣. Vidísti Dómine iniquitátes eórum advérsum me : júdica judícium meum. — Tibi revelávi causam meam.

Lectio viij.

Agnus quippe Paschális, cujus immolatióne pópulus Israel est ab Ægyptia servitúte liberátus, ante quinque dies Paschæ, id est, décima luna, domum inférri, et ipsa die Paschæ, id est, quarta décima luna, ad vésperam jussus est immolári : significans eum, qui nos suo sánguine redemptúrus, ante quinque dies Paschæ, id est, hodiérna die, magno præcedéntium sequentiúmque populórum gáudio ac laudatióne dedúctus, venit in templum Dei : et erat quotídie docens in eo.

℟. viij. Dixérunt ímpii apud se non recte cogitántes : Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum : videámus si sermónes illíus veri sunt. Et si est verus fílius Dei, líberet illum de mánibus nostris : * Morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet se a viis nostris tamquam ab immundítiis, et præfert novíssima justórum. — Morte turpíssima condemnémus eum.

Lectio ix.

Quinta demum perácta die, ubi véteris Paschæ sacraménta háctenus observáta consummávit; ac novi deínceps observánda discípulis sacraménta contrádidit : egréssus in Montem olivéti, deténtus est a Judæis, et mane crucifíxus : ipsa nos die a dæmoníaca dominatióne redémit, qua antíquus ille Hebræórum pópulus per immolatiónem agni, jugum Ægyptiæ servitútis abjécit. Ergo Dóminus instar agni Paschális, ante quinque dies quam pati incíperet, locum Passiónis ádiit : ut se insinuáret esse illum, de quo prædíxit Isaías : Sicut ovis ad occisiónem ducétur : et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum.

℟. ix. Circumdedérunt me viri mendáces : sine causa flagéllis cecidérunt me : * Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. — Sed tu. ℟. Circumdedérunt me viri mendáces.

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Dóminus Deus auxiliátor meus : et ídeo non sum confúsus. Psalmus Miserére. cum céteris, pag. 24.

2. Circumdántes circumdedérunt me : et in nómine Dómini vindicábor in eis.

3. Júdica causam meam : defénde, quia potens es Dómine.

4. Cum ángelis et púeris fidéles inveniámur, triumphatóri mortis clamántes : Hosánna in excélsis!

5. Confundántur qui me persequúntur, et non confúndar ego, Dómine Deus meus.

Capitulum Tu autem., Hymnus Lustris sex., et ℣. Eripe me de inimícis., pag. 21. et pag. 22.

Ad Benedictus Aña. Turba multa, quæ convénerat ad diem festum, clamábat Dómino : Benedíctus qui venit in nómine Dómini : hosánna in excélsis!

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui, humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti, concéde propítius : ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Memoriam de B. Maria V. : Aña. Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus : sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo benedícta.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Oratio.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros. Per Dóminum.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 21.

IN illo témpore : Cum appropinquásset Jesus Jerosólymis, et venísset Béthphage ad montem Olivéti : tunc misit duos discípulos, dicens eis : Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea : sólvite, et addúcite mihi. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

Aña. Hosánna Fílio David : benedíctus qui venit in nómine Dómini!

Psalmus Deus Deus meus réspice in me. cum ceteris, pag. 33.

Post Capitulum Regi sæculórum., omisso ℟. Jesu Christe., statim dicatur :

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

Aña. Púeri Hebræórum vestiménta prosternébant in via, et clamábant, dicéntes : Hosánna fílio David : benedíctus qui venit in nómine Dómini!

Capitulum. Jer. 11.

TU autem Dómine Sábaoth, qui júdicas juste, et probas renes et corda, vídeam ultiónem tuam ex eis : tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

℟. Erue a frámea Deus ánimam meam : * Et de manu canis únicam meam. ℣. Salva me ex ore leónis : et a córnibus unicórnium humilitátem meam. Et de manu canis. ℟. Erue.

℣. De ore leónis líbera me Dómine. ℟. Et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

AD SEXTAM.

Aña. Púeri Hebræórum tolléntes ramos olivárum, obviavérunt Dómino, clamántes, et dicéntes : Hosánna in excélsis!

Capitulum. Isa. 50.

FACIEM meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me : Dóminus Deus auxiliátor meus, ídeo non sum confúsus.

℟. De ore leónis líbera me Dómine : * Et a córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Erue a frámea Deus ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Et a córnibus. ℟. De ore.

℣. Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam. ℟. Et cum viris sánguinum vitam meam.

AD NONAM.

Aña. Occúrrunt turbæ cum flóribus et palmis Redemptóri óbviam, et victóri triumphánti digna dant obséquia : Fílium Dei ore gentes prædicant, et in laudem Christi voces tonant per núbila : Hosánna!

Capitulum. Jerem. 17.

CONFUNDANTUR qui me persequúntur, et non confúndar ego : páveant illi, et non páveam ego : induc super eos diem afflictiónis, et dúplici contritióne cóntere eos, Dómine Deus noster.

℟. Príncipes persecúti sunt me gratis, et a verbis tuis formidávit cor meum : *Lætábor ego super elóquia tua. ℣. Quasi qui invénit spólia multa. Lætábor ego. ℟. Príncipes.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

AD VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth., Hymnus Vexílla Regis pródeunt. et ℣. Eripe me Dómine., pag. 128.

Ad Magnificat Aña. Cœpérunt omnes turbæ descendéntium gaudéntes laudáre Deum voce magna super ómnibus, quas víderant, virtútibus, dicéntes : Benedíctus, qui venit rex in nómine Dómini : pax in cælo, et glória in excélsis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui, humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti; concéde propítius : ut et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Memoriam de B. Maria V.:

Aña. Regáli ex progénie María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros. Per Dóminum.

AD LITANIAS SANCTORUM.

Hodie post Completorium, a Fratribus genuflexis usque ad ultimam Orationem Deus a quo sancta desidéria. inclusive, dicatur in Choro Psalmus Deus in adjutórium meum inténde. (addito Glória Patri.) cum Litaniis Sanctorum, Précibus, Versiculis et Orationibus, ut pagg. 156-159. notatum est.

¶ Qui autem tunc non fuerint in Choro ad ea recitanda minime teneantur.

FERIA SECUNDA.
AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui nos redémit per Crucem.

Hoc Invitatorium in fine Psalmi Veníte exsultémus. bis ex integro repetatur, prætermisso Glória Patri.

Hymnus Pange lingua gloriósi., pag. 3.

IN NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 47-56.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 12.

ANTE sex dies Paschæ venit Jesus Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem suscitávit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 50. in Joan. post init.)

NE putárent hómines phantásma esse factum, quia mórtuus resurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus : vivébat, loquebátur, epulabátur, véritas ostendebátur, infidélitas Judæórum confundebátur. Discumbébat ergo Jesus cum Lázaro et céteris : ministrábat Martha, una ex soróribus Lázari.

℟. j. In die, qua invocávi te, Dómine dixísti : Noli timére : judicásti causam meam, et liberásti me* Deus meus. ℣. In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, quia exaudísti me. — Deus meus.

Lectio ij.

MARIA vero, áltera soror Lázari, accépit libram unguénti nardi pístici pretiósi, et unxit pedes Jesu, et extérsit capíllis suis pedes ejus, et domus impléta est ex odóre unguénti. Factum audívimus : mystérium requirámus. Quæcúmque ánima fidélis vis esse, cum María unge pedes Dómini pretióso unguénto. Unguéntum illud justítia fuit, ídeo libra fuit.

℟. ij. Fratres mei elongavérunt se a me : et noti mei * Quasi aliéni recessérunt a me. ℣. Dereliquérunt me próximi mei : et qui me novérunt. — Quasi aliéni recessérunt a me.

Lectio iij.

ERAT autem unguéntum nardi pistici pretiósi. Pistis græce, fides latíne dícitur. Quærébas operári justítiam? Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivéndo : Domínica sectáre vestígia. Capíllis terge : si habes supérflua, da paupéribus, et Dómini pedes tersísti : capílli enim supérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de supérfluis tibi. Tibi supérflua sunt, sed Dómini pédibus necessária sunt.

℟. iij. Atténde Dómine ad me, et audi voces adversariórum meórum :* Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? ℣. Recordáre quod stéterim in conspéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, et avérterem indignatiónem tuam ab eis. — Numquid rédditur. ℟. Atténde Dómine.

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Psalmi ut in Feriis ij. per annum, pag. 57.

2. Frámea suscitáre advérsus eos qui dispérgunt gregem meum.

3. Appendérunt mercédem meam trigínta argénteis, quibus appretiátus sum ab eis.

4. Inundavérunt aquæ super caput meum : dixi : Périi; invocábo nomen tuum Dómine Deus.

5. Lábia insurgéntium et cogitatiónes eórum vide Dómine.

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth., Hymnus Lustris sex qui jam peráctis. et ℣. Eripe me de inimícis meis., pag. 21. et pag. 22.

Ad Benedictus Aña. Non habéres in me potestátem, nisi désuper datum tibi fuísset.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. ℟. Sed líbera nos a malo. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in tot advérsis ex nostra infirmitáte defícimus, intercedénte unigéniti Fílii tui Passióne respirémus : Qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Animæ impiórum fremébant advérsum me : et gravátum est cor meum super eos.

Psalmi Deus in nómine tuo., Beáti immaculáti. et Retríbue servo tuo.

Capitulum. Zach. 8.

PACEM, et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

Non dicatur ℟. Jesu Christe., sed post Capitulum immediate subjungatur

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Deinde dicantur Preces et Oratio Dómine Deus omnípotens., ut ad Primam in Psalterio, pag. 32. et pag. 33. notatum est.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟., ℣℣. et Preces quæ post Psalmos cujusque Horæ a Feria secunda post Dominicam in Passione ad Cenam Domini respective dicenda ponuntur.

Oratio Da, quæsumus., ut in Laudibus.

AD VESPERAS.

Psalmus Diléxi. et ceteri cum suis Antiphonis ut in Psalterio, pag. 130.

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth., Hymnus Vexílla Regis pródeunt. et ℣. Eripe me Dómine., pag. 128.

Ad Magnificat Aña. Potestátem hábeo ponéndi ánimam meam, et íterum suméndi eam.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

ADJUVA nos Deus salutáris noster : et ad benefícia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tríbue veníre gaudéntes. Per.

Ad Memoriam de S. P. N. Dominico :

Aña. Magne Pater sancte Domínice mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per.

IN COMPLETORIO.

¶ Hodie et cras, finita ad Nunc dimittis Aña O Rex gloriόse. ,dicantur Preces pag. 151. signatæ.

Post Orationem Vísita. dicto Dóminus vobíscum., Benedicámus Dómino. et data Benedictione, recitetur Completorium de B. Maria V., ut pag. 173*. notatum est.

AD LITANIAS SANCTORUM.

¶ Hodie et cras post Completorium, a Fratribus prostratis usque ad ultimam Orationem Deus a quo sancta desidéria. inclusive, dicatur in Choro Psalmus Deus in adjutórium meum inténde. (addito Glória Patri.) cum Litaniis Sanctorum, Precibus, Versiculis et Orationibus, ut pagg. 156-159. notatum est.

¶ Qui autem tunc non fuerint in Choro ad ea recitanda minime teneantur.

AD DISCIPLINAS.

Terminatis Litaniis Sanctorum cum suis Orationibus, dentur Disciplinæ, ut pag. 160. notatum est.

FERIA TERTIA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui nos redémit per Crucem.

Hoc Invitatorium in fine Psalmi Veníte exsultémus. bis ex integro repetatur, prætermisso Glória Patri.

Hymnus Pange lingua gloriósi., pag. 3.

IN NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 61-69.

Ante Lectiones dantur Benedictiones ij. Nocturni Deus Pater omnípotens. etc.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 20.

Seduxisti me Dómine, et sedúctus sum : fórtior me fuísti, et invaluísti : factus sum in derísum tota die, omnes subsánnant me. Quia jam olim loquor, vocíferans iniquitátem, et vastitátem clámito : et factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium, et in derísum tota die. Et dixi : Non recordábor ejus, neque loquar ultra in nómine illíus : et factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, clausúsque in óssibus meis : et deféci, ferre non sústinens. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. j. Conclúsit vias meas inimícus, insidiátor factus est mihi, sicut leo in abscóndito : replévit et inebriávit me amaritúdine : deduxérunt in lacum mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me.* Vide Dómine iniquitátes illórum : et júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ. ℣. Factus sum in derísum omni pópulo meo, cánticum eórum tota die. — Vide Dómine.

Sermo sancti Athanásii Epíscopi.

(De Pass. et Cruce Domini e veteri versione.)

Lectio ij.

POSTQUAM sese exuísset ad congréssum Dóminus, quo trophæum advérsus diábolum parátum fíeret ómnibus conspícuum; prótinus induérunt eum, quemádmodum Joánnes dicit, púrpura : ut vero Matthæus et Marcus, chlámyde coccínea; coronámque de spinis super caput illíus, et arúndinem in manum dabant : atque ita accedéntes génua flectébant ei. Tu autem.

℟. ij. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam : ne avértas fáciem tuam a me : quóniam tríbulor, exáudi me, * Deus meus. ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. — Deus meus.

Lectio iij.

MIRACULUM novum et incredíbile, magnæque victóriæ revéra documéntum. Quem enim ut hóminem condemnárant, hunc moriéntem deínceps ut Deum adorábant : et quem pro níhilo dúxerant ceu vilem, hunc confitebántur regem :et a quo vulgária vestiménta abstúlerant, huic púrpuram imponébant : et quem insciéntes contuméliis afficiébant,hunc noléntes prophétam appellábant : et quem illúserant verberántes, huic victóriæ præmia tribuérunt, coccíneam chlámydem, et spinis contéxtam corónam cum arúndine. Quamquam enim per contuméliam ista faciébant, tamen ignorábant, quod étiam noléntes spoliabántur ab eo. Tu autem.

℟. iij. Noli esse mihi Dómine aliénus, parce mihi in die mala : confundántur omnes qui me persequúntur, * Et non confúndar ego. ℣. Confundántur omnes inimíci mei,qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. — Et non confúndar ego. ℟. Noli esse mihi Dómine aliénus.

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟.Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES
ANTIPHONÆ.

1. Vide Dómine, et consídera quóniam tríbulor : velóciter exáudi me. Psalmi ut in Fériis iij. per annum, pag. 69.

2. Discérne causam meam Dómine : ab hómine iníquo et dolóso éripe me.

3. Dum tribulárer, clamávi ad Dóminum de ventre ínferi : et exaudívit me.

4. Dómine, vim pátior, respónde pro me : quia néscio quid dicam inimícis meis.

5. Dixérunt ímpii : Opprimámus virum justum, quóniam contrárius est opéribus nostris.

Capitulum Tu autem., Hymnus Lustris sex. et ℣. Eripe me de inimícis., pag. 21. et pag. 22.

Ad Benedictus Aña. Nemo tollet ánimam meam; sed ego pono eam, et íterum sumo eam.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, da nobis ita Domínicæ Passiónis sacraménta perágere; ut indulgéntiam percípere mereámur. Per eúmdem.

Ad Memoriam de S. P. N. Dominico :

Aña. Benedíctus Redémptor ómnium, qui salúti próvidens hóminum, mundo dedit sanctum Domínicum.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Animæ impiórum fremébant advérsum me : et gravátum est cor meum super eos. Psalmi Deus in nómine tuo., Beáti immaculáti. et Retríbue servo tuo.

Capitulum. Zach. 8.

PACEM, et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

Non dicatur ℟. Jesu Christe., sed post Capitulum immediate subjungatur

℣. Exsúrge Dómine ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Deinde dicantur Preces et Oratio Dómine Deus omnípotens., ut ad Primam in Psalterio, pag. 32. et pag. 33 notatum est.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟., ℣℣. et Preces, quæ post Psalmos cujusque Horæ a Feria secunda post Dominicam in Passione ad Cenam Domini respective dicenda ponuntur.

Oratio Omnípotens sempitérne Deus., ut in Laudibus.

AD VESPERAS.

Psalmus Lætátus sum. et ceteri cum suis Antiphonis ut in Psalterio, pag. 133.

Capitulum Tu autem., Hymnus Vexílla Regis. et ℣. Eripe me Dómine., pag. 128.

Ad Magnificat Aña. Quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis : et ecce flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

TUA nos misericórdia Deus et ab omni subreptióne vetustátis expúrget : et capáces sanctæ novitátis effíciat. Per.

Fiat Memoria de Officio votivo in Feriis quartis celebrari solito.

IN COMPLETORIO
ET AD LITANIAS SANCTORUM.

Omnia fiant ut in præcedenti Feria, pag. 421.

AD DISCIPLINAS.

Terminatis Litaniis Sanctorum cum suis Orationibus, dentur Disciplinæ, ut pag. 160. notatum est.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui nos redémit per Crucem.

Hoc Invitatorium in fine Psalmi Venite exsultémus. bis ex integro repetatur, prætermisso Glória Patri.

HymnusPange lingua.,pag.3.

IN NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Psalterio, pagg. 73-80.

Ante Lectiones dantur Benedictiones iij. Nocturni Ille nos benedicat. etc.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 26.

Cumque complésset Jeremías loquens ómnia, quæ præcéperat ei Dóminus ut loquerétur ad univérsum pópulum, apprehendérunt eum sacerdótes, et prophétæ, et omnis pópulus, dicens : Morte moriátur. Quare prophetávit in nómine Dómini, dicens : Sicut Silo erit domus hæc : et urbs ista desolábitur, eo quod non sit habitátor? Et congregátus est omnis pópulus advérsus Jeremíam in domo Dómini. Et audiérunt príncipes Juda verba hæc : et ascendérunt de domo regis in domum Dómini, et sedérunt in intróitu portæ domus Dómini novæ. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis. ℟. Deo grátias.

℟. j. Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis : proptérea persecúti sunt me, et intellígere non potuérunt : Dómine probans renes et corda, * Tibi reveláviausam meam. ℣. Vidísti Dómine iniquitátes eórum advérsum me : júdica judícium meum. — Tibi revelávi causam meam.

Sermo sancti Athanásii Epíscopi.

(De Pass. et Cruce Domini, e veteri versione.)

Lectio ij.

Cum ómnia jam circa Passiónem Dómini sic essent facta, venit festínans ad locum, ubi erat illi conscendénda crux: ut chirógraphum,quod erat advérsus nos, ab hóstibus abréptum affígeret cruci; ac spoliátos principátus potestatésque confidénter tradúceret ligno, triúmphum agens advérsus illas, osténdens ex ore leónis revúlsum hóminem, mox próprio sánguine rigans purgánsque terram. Hoc autem factúrus exuébat vestiménta. Oportébat enim eum, qui redúceret hóminem in Paradísum, exúere túnicas, quas accéperat Adam, cum e Paradíso ejicerétur. Postquam enim peccáverat, restábat ut étiam morerétur. Accéperat autem túnicas pellíceas ex animántibus mórtuis factas, signum mortificatiónis, quæ illi per peccátum accésserat. Tu autem.

℟. ij. Dixérunt ímpii apud se non recte cogitántes : Circumveniámus justum, quóniam contrárius est opéribus nostris: promíttit se sciéntiam Dei habére, fílium Dei se nóminat, et gloriátur Patrem se habére Deum : videámus si sermónes ejus veri sunt. Et si est verus fílius Dei, líberet illum de mánibus nostris : * Morte turpíssima condemnémus eum. ℣. Tamquam nugáces æstimáti sumus ab illo, et ábstinet

se a viis nostris tamquam ab immundítiis, et præfert novíssima justórum. — Morte turpíssima condemnémus eum.

Lectio iij.

VERUM Dóminus, qui ómnia nostra propter nos in se recépit, induit hæc, ut exúeret, proque his nos indúeret vitam et immortalitátem. Induit autem cum iis étiam túnicam, quæ fuit désuper contéxtilis per totum, quo vel hinc crédere possint Judæi, quis esset, et unde esset, qui hæc induit : quod Verbum erat non a terra, sed e cælis véniens : quodque non divisíbile, sed indivisíbile Verbum est Patris, quodque factus homo hábuit corpus ex Vírgine, sola contéxtum Spíritus grátia : unde mílites cétera tantum vestiménta partiti sunt. Póterant enim dívidi, et dívidunt in partes quátuor, eo quod pro peccátis mundi quadrifáriam divísi, ad exórtum, occásum, septentriónem, ac merídiem gestábat illa. Tu autem.

℟. iij. Circumdedérunt me viri mendáces : sine causa flagéllis cecidérunt me : *Sed tu Dómine defénsor víndica me. ℣. Quóniam tribulátio próxima est, et non est qui ádjuvet. — Sed tu Dómine. ℟. Circumdedérunt me.

Ante Laudes ℣. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam. ℟. Propter inimícos meos éripe me.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus meus : et exsultábit lingua mea justítiam tuam. Psalmi ut in Feriis iv. per annum, pag. 81.

2. Contumélias et terróres passus sum ab eis : et Dóminus mecum est tamquam bellátor fortis.

3. Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ.

4. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum, Dómine : lætáti sunt, quóniam tu fecísti.

5. Alliga Dómine in vínculis natiónes géntium, et reges eárum in compédibus.

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth., Hymnus Lustris sex qui jam peráctis. et ℣. Eripe me de inimícis meis., pag. 21. et pag. 22.

Ad Benedictus Aña. Simon dormis? Non potuísti una hora vigiláre mecum?

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui nostris excéssibus incessánter affligimur, per unigéniti Filii tui Passiónem liberémur : Qui tecum vivit.

Fiat Memoria de Officio Votivo in Feriis quartis celebrari solito.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Animæ impiórum fremébant advérsum me : et gravátum est cor meum super eos. Psalmi Deus in nómine tuo., Beáti immaculáti. et Retríbue servo tuo.

Capitulum. Zach. 8.

PACEM, et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

Non dicatur ℟. Jesu Christe., sed post Capitulum immediate subjungatur

℣. Exsúrge Dómine ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Deinde dicantur Preces et Oratio Dómine Deus omnípotens., ut ad Primam in Psalterio, pag. 32. et pag. 33. notatum est.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟., ℣℣. et Preces, quæ post Psalmos cujusque Horæ a Feria secunda post Dominicam in Passione ad Cenam Domini respective dicenda ponuntur.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui nostris excéssibus incessánter affligimur, per unigéniti Fílii tui Passiónem liberémur : Qui tecum vivit.

AD VESPERAS.

Non dicatur Officium beatæ Mariæ Virginis, nec fiant Prostrationes.

Psalmus Nisi Dóminus. et ceteri cum suis Antiphonis ut in Psalterio, pag. 134.

Capitulum Tu autem Dómine Sábaoth., Hymnus Vexílla Regis pródeunt. et ℣. Eripe me Dómine., pag. 128.

Ad Magnificat Aña. Tanto témpore vobíscum eram docens in templo, et non me tenuístis : et modo flagellátum dúcitis ad crucifigéndum.

Non dicantur Preces.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum : Qui tecum vivit.

Non fiat aliqua Memoria.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. Fidélium., etc.

AD COMPLETORIUM.

Completorium more solito absque Prostrationibus et absque Precibus dicatur, et Benedictio post Completorium detur, et Aquæ benedictæ aspersio fiat. Non dicatur Salve Regína., sed post Benedictionem dicto Fidélium ánimæ., Pater noster. et Credo in Deum., Completorium terminetur.

FERIA V. IN CENA DOMINI.

AD MATUTINUM.

Officium celebratur ad modum festi Duplicis.

¶ Hoc triduo ante Matutinum non dicatur Dómine lábia mea apéries., nec Deus in adjutórium., neque Invitatorium, neque Hymnus; sed dicto Pater noster. et Credo in Deum., postquam versis vultibus ad altare signaverint se Fratres, statim incipiatur.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 68.

SALVUM me fac Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, ℟ raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, ℟ neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

¶ Non dicatur Glória Patri. in fine Psalmorum et Canticorum.

Aña. Zelus domus tuæ comédit me : et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.

Psalmus 69.

DEUS in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Aña. Avertántur retrórsum, et erubéscant, qui cógitant mihi mala.

Psalmus 70.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, ☧ et in locum munitum : * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui :

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero : * de ventre matris meæ tu es protéctor meus :

In te cantátio mea semper : * tamquam prodígium factus sum multis : et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam : * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore senectútis : * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi : * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes : Deus derelíquit eum, ☩ persequímini, et comprehéndite eum : * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me : * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et defíciant detrahéntes ánimæ meæ : * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo : * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam : * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini : * Dómine memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea : * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua :

Et usque in senéctam et sénium : * Deus ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est :

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália : * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, et malas : ☩ et convérsus vivificásti me : * et de abyssis terræ íterum reduxísti me :

Multiplicásti magnificéntiam tuam : * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam : * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi : * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam : * cum confúsi et revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Aña. Deus meus éripe me de manu peccatóris.

℣. Exsúrge Dómine. ℟. Et júdica causam meam.

Dicto Pater noster. secreto, non pronuntietur Et ne nos., sed facto signo a Prælato, Lector incipiat legere; et hoc etiam fiat ante quartam et septimam Lectionem. Jube domne. et Tu autem. non dicantur, sed finita Lectione sive Lamentatione, immediate inchoetur Responsorium.

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Aleph. Thren. 1.

QUOMODO sedet sola cívitas plena pópulo : facta est quasi vidua dómina géntium : princeps provinciárum facta est sub tribúto.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus : omnes amici ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servitútis : habitávit inter gentes, nec invénit réquiem : omnes persecutóres ejus apprehendérunt eam inter angústias.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

¶ Et ita usque ad Sabbatum sanctum inclusive, terminentur Lectiones Jeremiæ.

℟. j. In monte Olivéti orávit ad Patrem : Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste. Spíritus quidem promptus est, caro autem infirma : * Fiat volúntas tua. ℣. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu vis. — Fiat volúntas tua.

Lectio ij. Daleth.

VIÆ Sion lugent, eo quod non sint qui véniant ad solemnitátem : omnes portæ ejus destrúctæ : sacerdótes ejus geméntes : vírgines ejus squálidæ, et ipsa oppréssa amaritúdine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt : quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus : párvuli ejus ducti sunt in captivitátem ante fáciem tribulántis.

Vau. Et egréssus est a fília Sion omnis decor ejus : facti sunt príncipes ejus velut aríetes non inveniéntes páscua : et abiérunt absque fortitúdine ante fáciem subsequéntis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. ij. Tristis est ánima mea usque ad mortem : sustinéte hic, et vigiláte mecum : nunc vidébitis turbam, quæ circúmdabit me : * Vos fugam capiétis, et ego vadam immolári pro vobis. ℣. Ecce appropínquat hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. — Vos fugam capiétis.

Lectio iij. Zain.

RECORDATA est Jerúsalem diérum afflictiónis suæ, et prævaricatiónis ómnium desiderabílium suórum, quæ habúerat a diébus antíquis, cum cáderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliátor : vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, proptérea instábilis facta est : omnes, qui glorificábant eam, sprevérunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus : ipsa autem gemens convérsa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta est finis sui : depósita est veheménter, non habens consolatórem : vide Dómine afflictiónem meam, quóniam eréctus est inimícus.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. iij. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem : aspéctus ejus in eo non est : hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. — Cujus livóre sanáti sumus. ℟. Ecce vídimus eum.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 71.

DEUS judícium tuum regi da : * et justítiam tuam fílio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ✠ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ✠ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ✠ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : ✠ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Liberávit Dóminus páuperem a poténte : et ínopem, cui non erat adjútor.

Psalmus 72.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes : * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum : * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt,* et cum homínibus non flagellabúntur :

Ideo ténuit eos supérbia, * opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum : * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam : * iniquitátem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cælum os suum : * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic : * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sæculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi : ℣ Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas :
Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.
Si dicébam : Narrábo sic : * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me :
Donec intrem in Sanctuárium Dei : * et intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis : * dejecísti eos dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt : * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, ℣ et renes mei commutáti sunt : * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te : * et ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam : ℣ et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, et cor meum : * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt : * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est : * pónere in Dómino Deo spem meam :
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

Aña. Cogitavérunt ímpii, et locúti sunt nequítiam : iniquitátem in excélso locúti sunt.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!
Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
Signa nostra non vídimus, ℣ jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.
Usquequo Deus improperábit inimícus : * irrítat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terrae.
Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto improperiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña. Exsúrge Dómine, et júdica causam meam.

℣. Deus meus éripe me de manu peccatóris. ℟. Et de manu contra legem agéntis et iníqui.

Pater noster. secreto.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 7. de Passione.)

Lectio iv.

INCIPIENTES, dilectíssimi, de Passióne Dómini tractáre, divíno intellígimus dispósitum fuísse consílio, ut sacrílegi Judæórum príncipes, et ímpii sacerdótes, qui sæviéndi in Christum occasiónes sæpe quæsíverant, nonnísi in solemnitáte Pascháli exercéndi furóris sui accíperent potestátem. Oportébat enim ut manifésto impleréntur effectu, quæ diu fúerant figuráto promíssa mystério : et uno explerétur sacrifício variárum differéntia victimárum. Ut ergo umbræ céderent córpori, et cessárent imágines sub præséntia veritátis : antíqua observántia novo exclúditur sacraménto. Hóstia in hóstiam transit, et sánguine sanguis aufértur : et legális festívitas, dum mutátur, implétur.

℟. iv. Amícus meus ósculi me trádidit signo. Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum. Hoc malum fecit signum, qui per ósculum adimplévit homicídium. * Infélix prætermísit prétium sánguinis, et in fine láqueo se suspéndit. ℣. Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo : væ autem hómini illi, per quem tradétur. — Infélix.

Lectio v.

INCIPIENTE enim festivitáte Pascháli, qui ornáre templum, vasa mundáre, víctimas providére debúerant, in unum fácinus conjúrant : ut et nova mystéria non apprehénderent, et antíqua violárent. Providéntibus ergo ne in die sancto tumúltus orirétur, non festivitáti, sed facínori studebátur : metuebántque, non ut pópulus non peccáret, sed ne Christus eváderet. At Jesus consílii sui

certus, vetus testaméntum consummábat, et novum Pascha condébat. Et cum in Cáiphæ átrio tractarétur, quómodo Christus debéret occídi : ille Córporis et Sánguinis sui órdinans sacraméntum, docébat qualis Deo hóstia debéret offérri : nec traditóre submóto, ut ostenderétur nulla injúria exasperátus.

℟. v. Unus ex vobis tradet me hódie : væ illi, per quem tradar ego : * Mélius illi erat, si natus non fuísset. ℣. Qui intíngit mecum manum in parópside, hic me traditúrus est in manus peccatórum. — Mélius illi erat, si natus non fuísset.

Lectio vj.

DICENS quoque, Unus vestrum me traditúrus est, notam sibi traditóris ac proditóris consciéntiam demonstrávit : non áspera, nec apérta ímpium increpatióne confúndens, sed leni ac tácita admonitióne convéniens : ut facílius corrígeret pœnitúdo, quem nulla deformásset abjéctio. Cur, infélix Juda, tanta benignitáte non úteris? Ecce parcit áusibus tuis Dóminus, et nulli te, nisi tibi, índicat Christus. Nec nomen tuum, nec persóna detégitur : sed veritátis et misericórdiæ verbo, cordis tui tantum arcána tangúntur. Non Apostólici órdinis honor, non sacramentórum tibi commúnio denegátur. Redi in íntegrum, et depósito furóre resipísce. Cleméntia invítat, salus pulsat : ad vitam te vita révocat.

℟. vj. Eram quasi agnus innocens : ductus sum ad immolándum, et nesciébam : consílium fecérunt inimíci mei advérsum me, dicéntes : * Veníte, mittámus lignum in panem ejus, et eradámus eum de terra vivéntium. ℣. Omnes inimíci mei advérsum me cogitábant mala mihi : verbum íniquum mandavérunt advérsum me, dicéntes. — Veníte. ℟. Eram quasi agnus innocens.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 74.

CONFITEBIMUR tibi Deus :* confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua :* cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Aña. Dixi iníquis : Nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. Terra trémuit et quiévit, dum resúrgeret in judícium Deus.

Psalmus 76.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, ℣ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : ℣ quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, ℣ vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Aña. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis.

℣. Homo pacis meæ, in quo sperávi. ℟. Ampliávit advérsum me supplantatiónem.

Pater noster. secreto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. de proditione Judæ.)

Lectio vij.

TUNC ábiit, inquit. Non invitátus a princípibus: sponte procéssit. Unus de duódecim. Septuagínta discípulis non tam interióra commissa sunt. Hæc erat catérva regális : de hoc choro Judas egréssus est. Judas, inquit, Iscariótes. Quid mihi ejus pátriam dicis? Utinam ipsum quoque nescíre licuísset! Et dixit eis : Quid vultis mihi dare, et ego eum vobis tradam? O puniéndæ vocis temeritátem! Ideo Magíster te divítias debére contémnere prædicábat? O crudelitátem! Dic, quæ causa proditiónis? Fórsitan quod tibi dæmonum trádidit potestátem, quod fecit languéntibus subvenire, quod mórtuos suscitáre didicísti? O verbum totíus supérbiæ! Tradis eum, qui cuncta consérvat, qui dæmónibus ímperat, cui obtémperant mária, cui omnes súbjacent potestátes.

℟. vij. Una hora non potuístis vigiláre mecum, qui exhortabámini mori pro me? * Vel Judam non vidétis, quómodo non dormit, sed festínat trádere me Judæis. ℣. Dormíte jam, et requiéscite : ecce appropínquat, qui me tradet. — Vel Judam non vidétis.

Lectio viij.

QUANDO Judas de traditióne tractábat, dicunt discípuli : Ubi vis parémus tibi Pascha manducáre? Vide discípulos : vide discípulum. Isti sunt de præparatióne sollíciti : ille Domínici sánguinis mercátor exsístit. Et illud quidem Pascha Judæórum discípuli præparábant : istud autem, quod nostrum est, ipse Christus constítuit. Et dixit : Hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur. Hic est sanguis meus, qui pro multis effundétur. O Christi misericórdia! O Judæ deméntia! Ille eum paciscebátur, ut vénderet : Christus ei sánguinem, quem véndidit, offerébat, ut habéret remissiónem peccatórum, si tamen ímpius exsístere noluísset. Nam sacrifícii communicatiónem méruit, et pedes ejus lavit Christus : ut excusatiónem suæ malítiæ non habéret.

℟. viij. Senióres pópuli consílium fecérunt, * Ut Jesum dolo tenérent, et occíderent : cum gládiis, et fústibus exiérunt tamquam ad latrónem. ℣. Collegérunt ergo Pontífices et Pharisæi concílium. — Ut Jesum dolo tenérent.

Lectio ix.

SED jam ad terríbilem mensam cum débita reveréntia, cum cóngrua vigilántia, opportúnum tempus invítat. Nullus ibi Judas reperiátur, nullus malígnus accédat : nec insídiæ

mente condántur. Nullus fictus accédat, nullus fucáto ánimo. Pura ígitur sit mens, pura cogitátio : quia et sacrifícium purum est. Dóminus quidem noster, corpus assúmptum ablatúrus ex óculis nostris, et sidéribus illatúrus, in hac die sacraméntum Córporis et Sánguinis sui consecrávit : ut perénnis illa víctima víveret in memória, et semper præsens esset in grátia. Cum ígitur ad reveréndum altáre ascéndis, sacrum Dei tui Corpus et Sánguinem fide réspice, honóre miráre, mente contínge, cordis manu súscipe, et gustu interióri assúme.

℟. ix. Revelábunt cæli iniquitátem Judæ, et terra advérsus eum consúrget : et manifféstum erit peccátum illíus in die furóris Dómini : * Cum eis, qui dixérunt Dómino Deo : Recéde a nobis, sciéntiam viárum tuárum nólumus. ℣. In diem perditiónis servábitur, et ad diem ultiónis ducétur. — Cum eis. ℟. Revelábunt cæli.

¶ Hoc triduo, finito ix. ℟., non dicatur ℣. ante Laudes, sed statim inchoetur

AD LAUDES

Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Justificéris Dómine in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis : * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fíerent, aut formarétur terra, et orbis : * a sæculo et usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem : * et dixísti : Convertímini fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, ☩ mane flóreat, et tránseat : * véspere décidat, indúret, et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo : * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt : * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur : * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni : * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo : * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ : * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac : * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua : * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti : * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * et dírige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : * et opus mánuum nostrárum dírige.

Aña. Dóminus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non apéruit os suum.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ☩ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ☩ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ☩ adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ☩ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ☩ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : ☩ quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ☩ confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ☩ benedícat nos Deus ; * et métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Contrítum est cor meum in médio mei : contremuérunt ómnia ossa mea.

Canticum Moysis. Exodi 15.

CANTEMUS Dómino : gloriόse enim magnificátus est, * equum et ascensórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem :

Iste Deus meus, et glorificábo eum : * Deus patris mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare :

Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari rubro. ☩ Abyssi operuérunt eos, * descendérunt in profúndum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine magnificáta est in fortitúdine : ☩ déxtera tua, Dómine, percússit inimícum. * Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos :

Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ :

Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequar et comprehéndam, ☩ dívidam spólia, * implébitur ánima mea :

Evaginábo gládium meum, * interfíciet eos manus mea.

Flavit spíritus tuus, et opéruit eos mare : * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis símilis tui in fórtibus Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam, ☩ et devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo quem redemísti :

Et portásti eum in fortitúdine tua, * ad habitáculum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et iráti sunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.

Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor : * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui :

Fiant immóbiles quasi lapis, ℣ donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introdúces eos, et plantábis in monte hereditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dómine :

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnábit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare : * et redúxit super eos Dóminus aquas maris :

Fílii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Aña. Exhortátus es in virtúte tua, et in refectióne sancta tua, Dómine.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ☩ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña. Oblátus est, quia ipse vóluit : et peccáta nostra ipse portávit.

Capitulum non dicitur, nec Hymnus, nec Versiculus; sed finita quinta Antiphona, inchoetur

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum,* datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Aña. Tráditor autem dedit eis signum dicens : Quem osculátus fúero, ipse est, tenéte eum.

Finita Antiphona post Benedictus, duo Fratres stantes ante gradus Altaris dicant :

Kyrie eléison. Et Choro respondente Kyrie eléison iterum illi duo Fratres dicant : Kyrie eléison.

Deinde alii duo Fratres stantes in medio Chori dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres qui sunt ante gradus cantent Versum : Qui passúrus adveínisti propter nos. Et Chorus dicat : Christe eléison.

Item Fratres ante gradus ℣. Qui expánsis in cruce mánibus traxísti ómnia ad te sæcula. Item Chorus : Christe eléison.

Item Fratres ante gradus ℣. Qui prophétice prompsísti : Ero mors tua, o mors. Item Chorus : Christe eléison.

Deinde duo Fratres in medio Chori stantes dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres ante gradus dicant : Kyrie eléison. Et Chorus : Kyrie eléison. Et Fratres ante gradus : Kyrie eléison.

Deinde duo Fratres in medio Chori stantes dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres ante gradus dicant alta voce : Mortem autem crucis.

Interim dum hæc cantantur, Fratres stent versi ad Altare.

Finito Versu Mortem autem crucis., prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus., pag. 437.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus., dicatur Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Non dicatur Qui tecum., neque Amen., neque Benedicámus Dómino., neque Fidélium.; sed dicto post Orationem Pater noster., facto signo surgant omnes, et sic terminentur Matutinæ hoc triduo.

¶ Hac die non fiant prostrationes ad Horas, propter solemnitatem Cenæ, nisi in hac Hora Laudum tantum.

¶ Usque ad Completorium Sabbati exclusive, non dicatur Deus in adjutórium. in principio Horarum; nec Convérte nos. ad Completorium; nec Glória Patri in fine Psalmorum et Canticorum, nisi in Vesperis Sabbati; nec Capitulum, nec Hymnus, nec ℟. nec Versiculus, nec Dóminus vobíscum., nec Orémus., nec Qui tecum vivit., nec Benedicámus Dómino., nec Fidélium. post Horas. More tamen solito dicatur Pater noster.

¶ Antiphonæ vero Salve Regína. et Pie Pater Domínice. cum Versiculis et Orationibus in terminatione Horarum dici solitis omittantur usque ad Pascha exclusive.

AD PRIMAM.

Dicto Pater noster. et Credo in Deum., postquam versis vultibus ad Altare Fratres se signaverint, dicantur tres Psalmi consueti absque Glória Patri.

Super Psalmos Aña. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Dicta post Psalmos Antiphona, absque Kyrie eléison. et Precibus, et sine Psalmo Miserére. dicatur

Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subire torméntum.

Confíteor. non dicatur usque ad Completorium Sabbati exclusive.

AD PRETIOSA.

Pronuntiatis Luna et quæ de Calendario et Martyrologio pronuntianda sunt, et responso Deo grátias., dicatur Pretiósa. hoc modo :

℣. Pretiósa est in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Oratio absque Orémus.

SANCTA María et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum : ut mereámur adjuvári ab eo, qui vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Hic ℣. Deus in adjutórium. cum ℟. Dómine ad adjuvándum. ter dicatur.

Deinde, omisso Glória Patri., subjungatur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster... Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed libera nos a malo.

℣. Réspice Dómine in servos tuos, et in ópera tua, et dírige filios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos : et opus mánuum nostrárum dírige.

Oratio absque Orémus.

DIRIGERE et sanctificáre dignéris Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, hódie corda et córpora nostra in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum, ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, semper salvi esse mereámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Jube domne benedícere.

Benedictio. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 13.

ANTE diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus ut tránseat ex hoc mundo ad Patrem : cum dilexísset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

Commemorátio Fratrum, Sorórum, Familiárium, Benefactórum defunctórum Ordinis nostri.

Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Deinde, omisso Glória Patri., sequitur :

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra operátio a te semper incipiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Non dicatur Fidélium ánimæ.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Dicto Pater noster., postquam versis vultibus ad Altare Fratres se signaverint, dicantur Psalmi consueti, absque Glória Patri.

Super Psalmos Aña. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Dicta post Psalmos Antiphona, absque Kyrie eléison. et Precibus, et sine Psalmo Miserére. dicatur Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Hodie finita Nona, Fratres in Choro prostrati dicant septem Psalmos Pœnitentiales, pag. 193*. omisso Glória Patri., subjungendo in fine Añam Ne reminiscáris. Exsistentes vero extra Chorum ad eos recitandos non teneantur. Deinde dicatur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Quo finito dicat Prior. Et ne nos indúcas. cum ℣℣., Oratione et Absolutione, ut pag. 198*. notatum est.

AD VESPERAS.

¶ Si Vesperæ intra Missam cantandæ fuerint, facta post Communionem Fratrum Processione, absque Pater noster. et absque Deus in adjutórium. dicantur.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Cálicem salutáris accípiam : et nomen Dómini invocábo.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : * habitávi cum habitántibus Cedar : multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, ℣ in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. Ab homínibus iníquis líbera me Dómine.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : ℣ quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Aña. Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : et a scándalis operántium iniquitátem.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Considerábam ad déxteram, et vidébam : et non erat qui cognósceret me.

Finita quinta Antiphona immediate inchoetur

Canticum B. Mariæ V. Luc. 1.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Aña. Cenántibus autem illis, accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discípulis suis.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Postcommunio.

REFECTI vitálibus aliméntis quæsumus Dómine Deus noster : ut quod témpore nostræ mortalitátis exséquimur, immortalitátis tuæ múnere consequámur. Per.

Dóminus vobíscum. etc.; Ite missa est. ℟. Deo grátias.

Sic Vesperæ et Missa simul terminentur.

¶ Ubi Vesperæ extra Missam dicendæ fuerint, præmisso Pater noster., postquam versis

ad Altare vultibus Fratres se signaverint, Psalmus Crédidi. et ceteri cum suis Antiphonis ut supra dicantur. Finita post Magnificat Aña Cenántibus., absque Dóminus vobíscum., et absque Orémus. sequitur

Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam; pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Non dicitur Qui tecum., neque Amen., neque Benedicámus., neque Fidélium., sed solum Pater noster.

AD COMPLETORIUM.

Completorium voce mediocri dicatur, ita tamen quod sonus psalmodiæ clare distincteque resonet (quod etiam abhinc omnibus Horis in psalmodia et cantu usque ad Vesperas Sabbati fiat, exceptis Matutinis, quæ solemnius sunt dicendæ).

Non dicitur Jube domne., nec Benedictio Noctem quiétam. neque Lectio Fratres sóbrii estóte., neque Confíteor., neque ℣. Convérte nos., neque ℣. Deus in adjutórium.; sed, præmisso Pater noster., dicuntur Psalmi consueti, pag. 148.

Finito Psalmo Ecce nunc., continuo sequitur Canticum Nunc dimíttis., deinde Aña. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus. dicatur

Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam; pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Non additur Qui tecum., neque Amen., neque Benedicámus., neque Fidélium., sed solum Pater noster. et Credo.

Benedictio non datur, omittitur Aña Salve Regína. nec aspergitur Aqua benedicta.

FERIA VI. IN PARASCEVE.

AD MATUTINUM.

Facto signo a Prælato, prosternant se Fratres; et dicto Pater noster. et Credo in Deum., facto signo surgant; et postquam versis vultibus ad Altare signaverint se, statim incipiatur

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ✝ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos · * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero : ℣ de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, ℣ et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Timeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : ✠ et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ familiæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Psalmus 26.

DOMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra,* non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium,* in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ✠ exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Aña. Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

℣. Divisérunt sibi vestiménta mea. ℟. Et super vestem meam misérunt sortem.

Dicto Pater noster. secreto, non pronuntietur Et ne nos., sed facto signo a Prælato, Lector incipiat legere; et hoc etiam fiat ante quartam et septimam Lectionem. Jube domne. et Tu autem. non dicantur, sed finita Lectione sive Lamentatione, immediate inchoetur Responsorium.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Aleph. Thren. 2.

QUOMODO obtéxit calígine in furóre suo Dóminus fíliam Sion : projécit de cælo in terram ínclytam Israel, et non est recordátus scabélli pedum suórum in die furóris sui.

Beth. Præcipitávit Dóminus, nec pepércit, ómnia speciósa Jacob : destrúxit in furóre suo munitiónes vírginis Juda, et dejécit in terram : pólluit regnum, et príncipes ejus.

Ghimel. Confrégit in ira furóris sui omne cornu Israel : avértit retrórsum déxteram suam a fácie inimíci : et succéndit in Jacob quasi ignem flammæ devorántis in gyro.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. j. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi : trádidit me, quem diligébam : et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, * Acéto potábant me. ℣. Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea. — Acéto potábant me.

Lectio ij. Daleth.

TETENDIT arcum suum quasi inimícus, firmávit déxteram suam quasi hostis: et occídit omne, quod pulchrum erat visu in tabernáculo fíliæ Sion, effúdit quasi ignem indignatiónem suam.

He. Factus est Dóminus velut inimícus : præcipitávit Israel, præcipitávit ómnia mœnia ejus : dissipávit munitiónes ejus, et replévit in fília Juda humiliátum et humiliátam.

Vau. Et dissipávit quasi hortum tentórium suum, demolítus est tabernáculum suum : oblivióni trádidit Dóminus in Sion festivitátem, et sábbatum : et in oppróbrium, et in indignatiónem furóris sui regem, et sacerdótem.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. ij. Velum templi scissum est, et omnis terra trémuit : latro de cruce clamábat, dicens : * Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum. ℣. Amen dico tibi : hódie mecum eris in Paradíso. — Meménto mei Dómine.

Lectio iij. Zain.

REPULIT Dóminus altáre suum, maledíxit sanctificatióni suæ : trádidit in manu inimíci muros túrrium ejus : vocem dedérunt in domo Dómini, sicut in die solémni.

Heth. Cogitávit Dóminus dissipáre murum filiæ Sion : teténdit funículum suum, et non avértit manum suam a perditióne : luxítque antemurále, et murus páriter dissipátus est.

Teth. Defíxæ sunt in terra portæ ejus : pérdidit, et contrívit vectes ejus : regem ejus et príncipes ejus in géntibus : non est lex, et prophétæ ejus non invenérunt visiónem a Dómino.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. iij. Vínea mea elécta, ego te plantávi : * Quómodo convérsa es in amaritúdinem, ut me crucifígeres, et Barábbam dimítteres? ℣. Ego quidem plantávi te víneam meam eléctam, omne semen verum. — Quómodo convérsa es. ℟. Vínea mea elécta.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non áperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum,* Dómine Deus salútis meæ.

Aña. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Psalmus 39.

EXSPECTANS exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt : * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus : * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua : * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum : * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti : * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam : * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et

pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Aña. Confundántur et revereántur, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

℣. Ab insurgéntibus in me. ℟. Líbera me Dómine.

Pater noster. secreto.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 8. et 10. de Pass.)

Lectio iv.

Cum verbis oratiónis suæ Dóminus declarásset, veríssime sibi atque pleníssime et humánam et divínam inésse natúram, osténdens unde esset quod pati nollet, et unde quod vellet; depúlsa trepidatióne infirmitátis, et confirmáta magnanimitáte virtútis, rédiit in senténtiam suæ dispositiónis ætérnæ : sæviénti diábolo per ministéria Judæórum formam servi nihil peccáti habéntis objécit, ut per eum agerétur ómnium causa, in quo solo erat ómnium natúra sine culpa. Irruérunt ergo in lumen fílii tenebrárum, et uténtes fáculis et latérnis, non evasérunt infidelitátis suæ noctem. Occupant voléntem tenéri, et trahunt voléntem trahi. Quod si vellet obníti, nihil ímpiæ manus possent; sed mundi redémptio differrétur : et nullum salváret illæsus, qui pro ómnium erat salúte moritúrus.

℟. iv. Tamquam ad latrónem exístis cum gládiis comprehéndere me : quotídie apud vos eram in templo docens, et non me tenuístis : et ecce flagellátum dúcitis * Ad crucifigéndum. ℣. Fílius quidem hóminis vadit, sicut scriptum est de illo : væ autem hómini illi, per quem tradétur. — Ad crucifigéndum.

Lectio v.

Igitur ad Annam Cáiphæ sócerum, deinde ad Cáipham perdúcitur : et post insánas calumniántium voces, ad audiéntiam Piláti transfértur. Qui divíno jure negléto, tamquam Románis devóti légibus, expetiérunt exsecutórem magis sævítiæ, quam árbitrum causæ. Offerébant enim Jesum duris néxibus vinctum, cólaphis et álapis frequéntibus cæsum, sputis óblitum, clamóribus prædamnátum : ut inter

tot præjudícia, quem omnes vellent períre, non audéret Pilátus absólvere. Dénique nec in accusáto reo reperísse se culpam, nec in senténtia sua tenuísse constántiam, docet judex, cum innocéntem pronúntiat. Sed cum vellet eum absólvi, conclamavérunt : Si hunc dimíttis, non es amícus Cæsaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradícit Cæsari. Imprudénter Piláte timuísti. Sed formidábile fúerit nomen régium, si dominándi consílium tyránnicus tibi pródidit apparátus : si provísio armórum, si congregátio divitiárum, si præsídia detécta sunt mílitum.

℟. v. Ténebræ factæ sunt, dum crucifixíssent Jesum Judæi : et circa horam nonam exclamávit Jesus voce magna : Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquísti? *Et inclináto cápite emísit spíritum. ℣. Cum ergo accepísset acétum, dixit : Consummátum est. — Et inclináto cápite emísit spíritum.

Lectio vj.

QUID eum graváři sinis, o Piláte, de affectáta poténtia, cujus speciális fuit de humilitáte doctrína? Románis légibus non contradíxit, censum súbiit, didráchma solvit, vectigália non inhíbuit, quæ sunt Cæsaris Cæsari reddénda constítuit : paupertátem elégit, obediéntiam suásit, mansuetúdinem prædicávit. Hoc est vere non impugnáre Cæsarem, sed juváre. Verúmtamen ne in totum inánis videátur Judæórum objéctio, díscute diligéntius, præses, quid de Dómini Jesu opéribus notum sit, quid de potestáte compértum. Cæcis visum, surdis audítum, claudis gressum, mutis donávit elóquium. Febres abégit, dolóres resólvit, dæmónia ejécit, mórtuos vivificávit. Hanc ergo Judæi objíciant potestátem : et hoc próferant ore, quod tenent corde. Quare de terrénis calumniántur, qui cæléstia persequúntur?

℟. vj. Barábbas latro dimíttitur, et innocens Christus occíditur : nam et Judas armis doctus scéleris, qui per pacem dídicit fácere bellum, * Osculándo trádidit Dóminum Jesum Christum. ℣. Ecce turba, et qui vocabátur Judas, venit : et dum appropinquáret ad Jesum. — Osculándo. ℟. Barábbas latro.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 58.

ERIPE me de inimícis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Erípe me de operántibus iniquitátem : * et de viris sánguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam : * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine : * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide : * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel,

Inténde ad visitándas omnes gentes : * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam : † et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum : * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, ℣ quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia ejus prævéniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos : * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua : * et depóne eos protéctor meus Dómine :

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum : * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatióne : * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob : * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam, ℣ et famem patiéntur ut canes : * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum : * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam : * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, ℣ quia Deus suscéptor meus es : * Deus meus misericórdia mea.

Aña. Ab insurgéntibus in me líbera me Dómine : quia occupavérunt ánimam meam.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ℣ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Longe fecísti notos meos a me : tráditus sum, et non egrediébar.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine : * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupillos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mitiges ei a diébus malis : * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : ✝ et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Captábunt in ánimam justi : et sánguinem innocéntem condemnábunt.

℣. Locúti sunt advérsum me lingua dolósa. ℟. Et sermónibus ódii circumdedérunt me.

Pater noster. secreto.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio vij. (Serm. 8.)

Excessit quidem Piláti culpam fácinus Judæórum,

qui illum nómine Cæsaris térritum, ad efféctum sui scéleris impulérunt. Sed nec ipse evásit reátum, qui relíquit judícium próprium, et in crimen transívit aliénum. Quod ergo Pilátus Jesum dehonestári ludíbriis, vexári permísit injúriis; quodque eum flagéllis cæsum, spinis coronátum, et amíctu irrisóriæ vestis indútum, persequéntium aspéctui ostentávit : mitigándos inimicórum ánimos existimávit; ut exsaturátis ódiis, non ultra jam créderent persequéndum, quem tot modis intuebántur afflíctum. Sed cum inardésceret ira clamántium, obtinuérunt in damnatiónem suam, quod pertináciter exigébant. Tráditus ítaque Dóminus sæviéntium voluntáti, ad irrisiónem régiæ dignitátis, supplícii sui jussus est esse gestátor; ut implerétur illud : Cujus impérium super húmerum ejus. Quia pulchra spécie triúmphi sui portábat trophæum, et signum salutáre adorándum regnis ómnibus inferébat.

℟. vij. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt me, et non pepercérunt ánimæ meæ : congregáti sunt advérsum me fortes, *Et sicut gigántes stetérunt contra me. ℣. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum. — Et sicut gigántes stetérunt contra me.

Lectio viij.

Euntibus autem cum Jesu turbis, Simon quidam Cyrenæus invéntus est, in quem lignum supplícii transfértur a Dómino : ut tali facto præsignarétur Géntium fides, quibus crux Christi non confúsio erat futúra, sed glória. Non autem in templo, nec intra septa civitátis, sed extra castra crucifíxus est : ut véterum victimárum cessánte mystério, nova hóstia novo imponerétur altári, et crux Christi non templi esset ara, sed mundi. Exaltáto ígitur, dilectíssimi, per crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est : Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Sed intelléctus noster glóriam crucis, cælo terráque radiántem, puro corde suscípiat, et vídeat quod Dóminus dixit : Nunc judícium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras : et ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad me ipsum.

℟. viij. Jesum trádidit ímpius summis Princípibus sacerdótum, et senióribus pópuli : Petrus autem sequebátur a longe, *Ut vidéret finem. ℣. Et ingréssus est Petrus átrium príncipis sacerdótum. — Ut vidéret finem.

Lectio ix.

O admirabilis poténtia crucis, o ineffábilis glória Passiónis, in qua et tribúnal Dómini, et judícium mundi, et potéstas est Crucifíxi ! Traxísti enim Dómine ómnia ad te : cum confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti Dómine ómnia ad te : cum in exsecratiónem Judáici scéleris unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam :

cum obscurátis luminaribus cæli, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, univérsaque creatúra impiórum se úsui denegáret. Traxísti Dómine ómnia ad te : quóniam scisso templi velo, Sancta sanctórum ab indígnis pontifícibus recessérunt : ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatiónem, et lex in Evangélium verterétur. Traxísti Dómine ómnia ad te : ut quod in uno Judææ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, apérto sacraménto universárum natiónum devótio celebráret.

℟. ix. Sicut ovis ad occisiónem ductus est : et dum male tractarétur, non apéruit os suum : tráditus est ad mortem, *Ut vivificáret pópulum suum. ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras : attritus est propter scélera nostra. — Ut vivificáret pópulum suum. ℟. Sicut ovis.

AD LAUDES.

Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua :* et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries :* et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Próprio Fílio suo non pepércit Deus : sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Psalmus 142.

DOMINE exáudi oratiónem meam : ℣ áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justitia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, ℣ meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Aña. Anxiátus est in me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ℣ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ℣ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ℣ adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ℣ introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ℣ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : ☩ quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ☩ confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ☩ benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Ait latro ad latrónem : Nos quidem digna factis recípimus : hic autem quid fecit? Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

DOMINE audívi auditiónem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud :

In médio annórum notum fácies : * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.

Deus ab austro véniet, * et sanctus de monte Pharan :

Opéruit cælos glória ejus : * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit : * córnua in mánibus ejus :

Ibi abscóndita est fortitúdo ejus : * ante fáciem ejus ibit mors.

Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes : * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? ☩ aut in flumínibus furor tuus? * vel in mari indignátio tua?

Qui ascéndes super equos tuos : * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum : * juraménta tríbubus quæ locútus es :

Flúvios scindes terræ : ☩ vidérunt te, et doluérunt montes : * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam :* altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram : * in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui : * in salútem cum Christo tuo :

Percussísti caput de domo ímpii : * denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, ☩ cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultátio eórum * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.

Viam fecísti in mari equis tuis,* in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus : * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiéscam in die tribulatiónis : * ut ascéndam ad pópulum accínctum nostrum.

Ficus enim non florébit : * et non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et arva non ásserent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus : * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo : * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea : * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Aña. Dum conturbáta fúerit ánima mea, Dómine, misericórdiæ memor eris.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum :* et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt :*ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra,* dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ☧ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña. Meménto mei Dómine, dum véneris in regnum tuum.

Non dicatur Capitulum, neque Hymnus, neque Versiculus, sed finita quinta Antiphona, immediate dicatur

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Aña. Posuérunt super caput ejus causam ipsíus scriptam : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum.

Finita post Benedictus Aña, duo Fratres stantes ante gradus Altaris dicant : Kyrie eléison. Et Choro respondente Kyrie eléison., iterum illi duo Fratres dicant : Kyrie eléison.

Deinde alii duo Fratres stantes in medio Chori dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres qui sunt ante gradus cantent Versum : Agno miti básia cui lupus dedit venenósa. Et Chorus dicat : Christe eléison.

Item Fratres ante gradus ℣. Vita in ligno móritur : inférnus et mors lugens spoliátur. Item Chorus : Christe eléison.

Item Fratres ante gradus ℣. Te qui vincíri voluísti, nosque a mortis vínculis eripuísti. Item Chorus : Christe eléison.

Deinde duo Fratres in medio Chori stantes dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres ante gradus dicant : Kyrie eléison. Et Chorus : Kyrie eléison. Et Fratres ante gradus : Kyrie eléison.

Deinde duo Fratres in medio Chori stantes dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres ante gradus dicant alta voce : Mortem autem crucis.

Interim dum hæc cantantur, Fratres sint versi ad Altare.

Finito Versu Mortem autem crucis., prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus., pag. 458.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus., dicatur Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Pater noster. secreto.

AD PRIMAM.

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster. et Credo in Deum., surgant, et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, absque ℣. Deus in adjutórium. et absque Hymno dicant tres Psalmos consuetos voce mediocri.

Super Psalmos Aña. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Non dicatur Capitulum, nec Responsorium, nec Versiculus, nec Confíteor.; sed finita post Psalmos Antiphona, prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus., pag. 458.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus., dicatur Oratio.

Respice, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam: pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

AD PRETIOSA.

Pronuntiatis Luna et quæ de Calendario et Martyrologio pronuntianda sunt, Pretiósa. dicatur ut in die Cenæ, pag. 443. notatum est, cum Lectione tamen de Constitutionibus, præmissa Benedictione : Reguláribus disciplínis ínstruat nos Magister cæléstis. ℟. Amen.

¶ Extra Chorum autem vel Capitulum dicatur

Lectio. Prolog.

Quoniam ex præcépto Régulæ jubémur habére cor unum et ánimam unam in Dómino : justum est ut qui sub una Régula et uníus professiónis voto vívimus, unifórmes in observántiis canónicæ Religiónis inveniámur. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster., surgant, et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, absque ℣. Deus in adjutórium. et absque Hymno, dicant tres Psalmos consuetos voce mediocri.

Super Psalmos Aña. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Non dicatur Capitulum, nec Responsorium nec Versiculus; sed finita post Psalmos Antiphona, prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus., pag. 458.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus., dicatur Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Pater noster. secreto.

AD VESPERAS.

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster., surgant; et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, Psalmus Crédidi. et ceteri cum suis Antiphonis ut heri, pag. 444. tractim et mediocri voce dicantur.

Ad Magnificat Aña. Cum accepísset acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum.

Finita post Canticum Antiphona, prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus., pag. 458.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus., dicatur Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Pater noster. secreto.

AD COMPLETORIUM.

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster., surgant, et postquam se signaverint, dicant quatuor Psalmos consuetos voce mediocri.

Finito Psalmo Ecce nunc., continuo dicatur Canticum Nunc dimíttis. et Aña. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Dicta post Psalmos et Canticum Aña Christus factus est., ut supra, prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus., pag. 458.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus. dicatur Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Pater noster. et Credo in Deum. secreto.

Benedictio non datur, omittitur Aña Salve Regína., nec aspergitur Aqua benedicta.

SABBATO SANCTO.

AD MATUTINUM.

Facto signo a Prælato, prosternant se Fratres; et dicto Pater noster. et Credo in Deum., facto signo surgant; et postquam versis ad Altare vultibus signaverint se, statim incipiatur

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ☧ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. In pace in idípsum dórmiam, et requiéscam.

Psalmus 14.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ☧ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 15.

Conserva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, ☧ adimplébis me lætitia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Caro mea requiéscet in spe.

℣. In pace in idípsum. ℟. Dórmiam, et requiéscam.

Dicto Pater noster. secreto, non pronuntietur Et ne nos., sed facto signo a Prælato, Lector incipiat legere; et hoc etiam fiat ante quartam et septimam Lectionem. Jube domne. et Tu autem. non dicantur, sed finita Lectione sive Lamentatione, immediate inchoetur Responsorium.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Aleph. Thren. 4.

QUOMODO obscurátum est aurum, mutátus est color óptimus, dispérsi sunt lápides sanctuárii in cápite ómnium plateárum?

Beth. Fílii Sion ínclyti, et amicti auro primo : quómodo reputáti sunt in vasa téstea, opus mánuum fíguli?

Ghimel. Sed et lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos suos : fília pópuli mei crudélis, quasi strúthio in desérto.

Daleth. Adhæsit lingua lacténtis ad palátum ejus in siti : párvuli petiérunt panem, et non erat qui frángeret eis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. j. Sepúlto Dómino, signátum est monuméntum : volvéntes lápidem ad óstium monuménti, * Ponéntes mílites, qui custodírent illud. ℣. Ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi : Surréxit a mórtuis. — Ponéntes mílites.

Lectio ij. He.

QUI vescebántur voluptuóse, interiérunt in viis : qui nutriebántur in cróceis, amplexáti sunt stércora.

Vau. Et major effécta est iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ subvérsa est in moménto, et non cepérunt in ea manus.

Zain. Candidióres Nazaræi ejus nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo, sapphíro pulchrióres.

Heth. Denigráta est super carbónes fácies eórum, et non sunt cógniti in platéis : adhæsit cutis eórum óssibus : áruit, et facta est quasi lignum.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. ij. Jerúsalem, luge, et éxue te véstibus jucunditátis : indúere cínere, et cilício : * Quia in te est occísus Salvátor Israel. ℣. Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem, et non táceat pupílla óculi tui. — Quia in te est occísus Salvátor Israel.

Lectio iij. Teth.

MELIUS fuit occísis gládio, quam interféctis fame : quóniam isti extabuérunt consúmpti a sterilitáte terræ.

Jod. Manus mulíerum misericórdium coxérunt fílios suos :

facti sunt cibus eárum in contritióne fíliæ pópuli mei.

Caph. Complévit Dóminus furórem suum, effúdit iram indignatiónis suæ : et succéndit ignem in Sion, et devorávit fundaménta ejus.

Lamed. Non credidérunt reges terræ, et univérsi habitatóres orbis, quóniam ingrederétur hostis et inimícus per portas Jerúsalem.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. iij. Plange quasi virgo plebs mea : ululáte pastóres in cínere, et cilício : * Quia véniet dies Dómini magna, et amára valde. ℣. Ululáte pastóres, et clamáte : aspérgite vos cínere. — Quia véniet. ℟. Plange quasi virgo.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ✝ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ✝ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ✝ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Elevámini portæ æternáles : et introíbit rex glóriæ.

Psalmus 26.

DOMINUS illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ꝫ exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 29.

Exaltabo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Dómine abstraxísti ab ínferis ánimam meam.

℣. Tu autem Dómine miserére mei. ℟. Et resúscita me, et retríbuam eis.

Pater noster. secreto.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos.

Lectio iv. (In Psalm. 63.)

Accedet homo ad cor altum, et exaltábitur Deus. Illi dixérunt : Quis nos vidébit? Defecérunt scrutántes

scrutatiónes, consilia mala. Accéssit homo ad ipsa consília : passus est se tenéri ut homo. Non enim tenerétur nisi homo, aut viderétur nisi homo, aut cæderétur nisi homo, aut crucifigerétur, aut morerétur, nisi homo. Accéssit ergo homo ad illas omnes passiónes, quæ in illo nihil valérent, nisi esset homo. Sed si ille non esset homo, non liberarétur homo. Accéssit homo ad cor altum, id est, cor secrétum, objíciens aspéctibus humánis hóminem, servans intus Deum : celans formam Dei, in qua æquális est Patri; et ófferens formam servi, qua minor est Patre.

℟. iv. Recéssit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est : nam et ille captus est, qui captívum tenébat primum hóminem : * Hódie portas mortis et seras páriter Salvátor noster disrúpit. ℣. Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diáboli. — Hódie portas mortis.

Lectio v.

Quo perduxérunt illas scrutatiónes suas, quas perscrutántes defecérunt, ut étiam mórtuo Dómino, et sepúlto, custódes pónerent ad sepúlcrum? Dixérunt enim Piláto : Sedúctor ille : hoc appellabátur nómine Dóminus Jesus Christus, ad solátium servórum suórum, quando dicúntur seductóres. Ergo illi Piláto : Sedúctor ille, inquiunt, dixit adhuc vivens : Post tres dies resúrgam. Jube ítaque custodíri sepúlcrum usque in diem tértium, ne forte véniant discípuli ejus, et furéntur eum, et dicant plebi, Surréxit a mórtuis : et erit novíssimus error pejor prióre. Ait illis Pilátus : Habétis custódiam, ite, custodíte sicut scitis. Illi autem abeúntes, muniérunt sepúlcrum, signántes lápidem, cum custódibus.

℟. v. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. — Si est dolor símilis sicut dolor meus.

Lectio vj.

Posuerunt custódes mílites ad sepúlcrum. Concússa terra, Dóminus resurréxit : mirácula facta sunt tália circa sepúlcrum, ut et ipsi mílites, qui custódes advénerant, testes fíerent, si vellent vera nuntiáre. Sed avaritia illa, quæ captivávit discípulum cómitem Christi, captivávit et mílitem custódem sepúlcri. Damus, inquiunt, vobis pecúniam : et dícite quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum. Vere defecérunt scrutántes scrutatiónes. Quid est quod dixísti, o infélix astútia? Tantúmne déseris lucem consílii pietátis, et in profúnda versútiæ demérgeris, ut hoc dicas, Dícite quia vobis dormiéntibus venérunt discípuli ejus, et abstulérunt eum? Dormiéntes testes ádhibes? Vere tu ipse obdormísti, qui scrutándo tália defecísti.

℟. vj. Caligavérunt óculi mei a fletu meo : quia elongátus est a me, qui consolabátur me :

vidéte omnes pópuli, * Si est dolor símilis sicut dolor meus. ℣. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte. — Si est dolor. ℟. Caligavérunt óculi mei.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña. Deus ádjuvat me : et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus,* ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. In pace factus est locus ejus : et in Sion habitátio ejus.

Psalmus 87.

Domine Deus salútis meæ :* in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est : furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam,* et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. In pace factus est locus ejus. ℟. Et in Sion habitátio ejus.

Pater noster. secreto.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Lectio vij. (Serm. 9.)

Peracto, dilectíssimi, Salvatóris triúmpho, et consummátis dispensatiónibus, quas ómnia véteris testaménti elóquia nuntiárunt, lúgeat carnális Judæus, sed spirituális gáudeat Christiánus; et festívitas, quæ illis convérsa est in noctem, nobis corúscet in lucem. Quóniam crux Christi éadem est et credéntium glória, et non credéntium pœna. Quamvis enim persequéntium furor nihil áliud in Dóminum majestátis operátus sit, quam atrócem crudelitátem, et immíte supplícium : redémptis tamen hac Dómini Passióne vérior justiórque lætándi est rátio quam doléndi.

℟. vij. Ecce quómodo móritur justus, et nemo pércipit corde : et viri justi tollúntur, et nemo consíderat : a fácie iniquitátis sublátus est justus, * Et erit in pace memória ejus. ℣. In pace factus est locus ejus : et in Sion habitátio ejus. — Et erit.

Lectio viij.

Fuerit tunc discipulórum excusábilis pavor, nec in diffidéntiæ culpam Apostólicus mæror inciderit : quando concurréntibus ad unum scelus Judæis, Judæorúmque princípibus, supérbus taurórum pínguium tumor, et protérva vitulórum petulántia sæviébat; quando sub óculis óvium, Pastóris justi sánguinem freméntium bestiárum rábies expetébat; quando dénique étiam ipse, qui pati vénerat, de nostræ natúræ communióne dicébat : Tristis est ánima mea usque ad mortem.

℟. viij. Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : *Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri : in tenebrósis, et in umbra mortis. — Factus sum.

Lectio ix.

NUNC autem postquam susceptióne infirmitátis poténtia est clarificáta virtútis, nulla fidélium mæstitúdine Paschális est obscuránda solémnitas; nec cum tristitia nobis gestórum ordo recoléndus est : cum ita Dóminus usus sit malítia Judæórum, ut intentióne facínoris volúntas sit impléta miseréntis. Si autem in éxitu Israel de Ægypto agni sanguis fuit restitútio libertátis, et sacratíssima est facta festívitas, quæ per hóstiam pécudis iram avérteret vastatóris : quanta pópulis christiánis concipiénda sunt gáudia, pro quibus omnípotens Pater Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum! Ut in occisióne Christi, Pascha esset verum et singuláre sacrifícium : quo non ex dominatióne Pharaónis unus pópulus, sed ex diáboli captivitáte totus mundus erúitur.

Sine intervallo sequitur
Orátio Jeremíæ Prophétæ.

RECORDARE Dómine quid accíderit nobis : intuére, et réspice oppróbrium nostrum. Heréditas nostra versa est ad aliénos : domus nostræ ad extráneos. Pupílli facti sumus absque patre, matres nostræ quasi víduæ. Aquam nostram pecúnia bíbimus : ligna nostra prétio comparávimus. Cervícibus nostris minabámur, lassis non dabátur réquies. Ægypto dédimus manum, et Assyriis ut saturarémur pane. Patres nostri peccavérunt, et non sunt : et nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti sunt nostri : non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus nostris afferebámus panem nobis, a fácie gládii in desérto. Pellis nostra, quasi clíbanus exústa est a fácie tempestátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, et vírgines in civitátibus Juda. Príncipes manu suspénsi sunt : fácies senum non erubuérunt. Adolescéntibus impudíce abúsi sunt : et púeri in ligno corruérunt. Senes defecérunt de portis : júvenes de choro psalléntium. Defécit gáudium cordis nostri : versus est in luctum chorus noster. Cécidit coróna cápitis nostri : væ nobis, quia peccávimus. Proptérea mæstum factum est cor nostrum, ídeo contenebráti sunt óculi nostri : Propter montem Sion quia dispériit, vulpes ambulavérunt in eo. Tu autem Dómine in ætérnum permanébis, sólium tuum in generatiónem et generatiónem. Quare in perpétuum oblivíscéris nostri? derelínques nos in longitúdine diérum? Convérte nos Dómine ad te, et convertémur : ínnova dies nostros, sicut a princípio. Sed projíciens repulísti nos, irátus es contra nos vehementer.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. ix. Agnus Dei Christus immolátus est pro salúte mun-

di : nam de paréntis protoplásti fraude Factor cóndolens, quando pomi noxiális morsu in mortem córruit, ipse lignum tunc notávit, * Damna ligni ut sólveret. ℣. Lustris sex qui jam peráctis tempus implens córporis, se volénte, natus ad hoc, passióni déditus, Agnus in cruce levátur, immolándus stípite. — Damna ligni ut sólveret. ℟. Agnus Dei Christus.

AD LAUDES.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. O mors ero mors tua : morsus tuus ero inférne.

Psalmus 42.

Judica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Plangent eum quasi unigénitum : quia ínnocens Dóminus occísus est.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : ℣ sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, ℣ in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, ℣ adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, ℣ introibunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, ℣ laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : ℣ quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : ℣ confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, ℣ benedícat nos Deus :* et métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Canticum Ezechiæ Regis. Isaiæ 38.

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est; et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum :

Præcísa est velut a texénte, vita mea : ℣ dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine vim pátior, ℣ respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, ℣ corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, ℣ neque mors laudábit te : * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébibitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. A porta ínferi érue Dómine ánimam meam.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteribit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, populo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTATE Domino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ☩ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Non dicatur Capitulum, neque Hymnus, neque Versiculus, sed finita quinta Antiphona, inchoetur

Canticum Zachariæ. Luc. 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Aña. Mulíeres sedéntes ad monuméntum lamentabántur flentes Dóminum.

Finita Antiphona post Benedictus, duo Fratres stantes ante gradus Altaris dicant : Kyrie eléison. Et Choro respondente Kyrie eléison., iterum illi duo Fratres dicant : Kyrie eléison.

Deinde alii duo Fratres stantes in medio Chori dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres qui sunt ante gradus cantent Versum : Qui passúrus advenisti propter nos. Et Chorus dicat : Christe eléison.

Item Fratres ante gradus ℣. Qui expánsis in cruce mánibus traxísti ómnia ad te sæcula. Item Chorus : Christe eléison.

Item Fratres ante gradus ℣. Qui prophétice prompsísti : Ero mors tua o mors. Item Chorus : Christe eléison.

Deinde duo Fratres in medio Chori stantes dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres ante gradus dicant : Kyrie eléison. Et Chorus : Kyrie eléison. Et Fratres ante gradus : Kyrie eléison.

Deinde duo Fratres in medio Chori stantes dicant : Dómine miserére. Et Chorus respondeat : Christus Dóminus factus est obédiens usque ad mortem.

Item Fratres ante gradus dicant alta voce : Mortem autem crucis.

Interim dum hæc cantantur, Fratres sint versi ad Altare.

Finito Versu Mortem autem crucis., prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus., pag. 473.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus., dicatur Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Non dicatur Qui tecum vivit., neque Amen, neque Benedicámus Dómino., neque Fidélium.; sed dicto post Orationem Pater noster. secreto, et facto signo a Prælato, surgant omnes, et sic Matutinæ terminentur.

AD PRIMAM.

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster. et Credo in Deum., surgant, et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, absque ℣. Deus in adjutórium. et absque Hymno dicant tres Psalmos consuetos voce mediocri.

Super Psalmos Aña. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Non dicatur Capitulum, nec Responsorium, nec Versiculus, nec Confíteor.; sed finita post Psalmos Antiphona, prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus, pag. 473.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus., dicatur Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

AD PRETIOSA.

Pronuntiatis Luna et quæ de Calendario et Martyrologio pronuntianda sunt, Pretiósa. dicatur ut in die Cenæ, pag. 443. notatum est, cum sequenti tamen Evangelio :

Secúndum Matthæum.
Cap. 28.

VESPERE autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Fratres prostrati super formas, dicto Pater noster., surgant, et postquam versis ad Altare vultibus se signaverint, absque ℣. Deus in adjutórium. et absque Hymno, dicant tres Psalmos consuetos voce mediocri.

Super Psalmos Aña. Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Non dicatur Capitulum, nec Responsorium, nec Versiculus; sed finita post Psalmos Antiphona, prosternant se omnes, et dicto Pater noster. secreto, Conventus mediocri voce alternatim dicat Psalmum 50. Miserére mei Deus, pag. 473.

Deinde, absque Dóminus vobíscum. et absque Orémus., dicatur Oratio.

RESPICE, quæsumus Dómine, super hanc famíliam tuam : pro qua Dóminus noster Jesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, et crucis subíre torméntum.

Pater noster. secreto.

AD VESPERAS.

¶ Si Vesperæ intra Missam cantantur, dicto a Sacerdote Pax Dómini. et facto modico intervallo, dicatur ante Psalmum tota sequens Antiphona : Allelúia, allelúia allelúia.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri... Sicut erat.

Dicto Psalmo, repetatur Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Et statim cantetur ante Magnificat Aña. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne et áltera María vidére sepúlcrum, allelúia.

Canticum B. Mariæ V.
Luc. I.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus ejus in sæcula.

Glória Patri... Sicut erat.

Aña. Véspere autem sábbati, quæ lucéscit in prima sábbati, venit María Magdaléne, et áltera María vidére sepúlcrum, allelúia.

Repetita post Magnificat Aña Véspere., dicatur a Sacerdote:

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Postcommunio.

SPIRITUM nobis Dómine tuæ caritátis infúnde : ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Et dicto iterum a Sacerdote Dóminus vobíscum., subjungat Diaconus Ite missa est, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

¶ Qui Vesperas privatim recitat,dicto Pater noster., signet se, et statim dicat Añam Allelúia, allelúia, allelúia., postea Psalmum Laudáte Dóminum omnes gentes. Repetita post Psalmum Aña Allelúia., sequitur Aña Véspere., ut supra, quæ tota dicitur ante et post canticum Magníficat., deinde Dóminus vobíscum., Oratio Spíritum nobis., ut supra, iterum Dóminus vobíscum., postea Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

Non subjungatur Fidélium., neque Pater noster., neque Salve Regína.

AD COMPLETORIUM.

Jube domne.,Benedictio Noctem quiétam., Lectio Fratres sóbrii., ℣. Adjutórium., Pater noster., Confíteor., Misereátur.,℣. Convérte nos.,℣. Deus in adjutórium., Glória Patri... Sicut erat... Allelúia.

Dicantur tres Psalmi terminando quemlibet cum Glória Patri., videlicet Cum invocárem., In te Dómine sperávi., Ecce nunc., deinde immediate Canticum Nunc dimíttis. cum Glória Patri.

Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Post hæc sequitur :

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

SPIRITUM nobis Dómine tuæ caritátis infúnde : ut quos Sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟.Deo grátias.

Detur Benedictio, et dicatur Aña Salve Regína., superaddendo Allelúia. in fine, sicut et post Versiculum Dignáre.; ac more solito terminetur Completorium.

IN DIE SANCTO PASCHÆ

SEU DOMINICA RESURRECTIONIS DOMINI.

TOTUM DUPLEX

AD MATUTINUM.

Pater noster. et Credo in Deum.

℣. Dómine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri... Sicut erat... Allelúia.

Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

¶ Hac die, et per totam Hebdomadam usque ad Vesperas sequentis Sabbati exclusive, ad Horas tam diei quam noctis, nullus dicatur Hymnus.

IN NOCTURNO.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ✝ et in via peccatórum non stetit,* et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum,* quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Ego sum, qui sum, et consílium meum non est cum ímpiis : sed in lege Dómini volúntas mea est, allelúia.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ✝ et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Postulávi Patrem meum, allelúia : dedit mihi gentes, allelúia, in hereditátem, allelúia.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Ego dormívi, et somnum cepi, et exsurréxi : quia Dóminus suscépit me, allelúia, allelúia.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

¶ Hic ℣. dicatur in Nocturno in Dominica et Feria secunda et quinta usque ad Ascensionem, quando de Tempore agitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. Cap. 16.

In illo témpore : María Magdaléne, et María Jacóbi, et Sálome emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jesum. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Hom. 21. in Evang.)

Audistis, fratres caríssimi, quod sanctæ mulíeres, quæ Dóminum fúerant secútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt : et ei, quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, stúdio humanitátis obsequúntur. Sed res gesta áliquid in sancta Ecclésia signat geréndum. Sic quippe necésse est ut audiámus quæ facta sunt, quátenus cogitémus étiam quæ nobis sint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum, qui est mórtuus, credéntes, si odóre virtútum reférti, cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus.

℟. j. Angelus Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim quia Crucifíxum quæritis : * Jam surréxit : veníte, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus, allelúia. ℣. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis? an Jesum quæritis? — Jam surréxit.

Lectio ij.

ILLÆ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt : quia vidélicet illæ mentes supérnos cives aspiciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per sancta desidéria proficiscúntur. Notándum vero nobis est, quidnam sit, quod in dextris sedére Angelus cérnitur. Quid namque per sinístram, nisi vita præsens; quid vero per déxteram, nisi perpétua vita designátur? Unde in Cánticis canticórum scriptum est : Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Quia ergo Redémptor noster jam præséntis vitæ corruptiónem transíerat, recte Angelus, qui nuntiáre perénnem ejus vitam vénerat, in déxtera sedébat. Qui stola cándida coopértus appáruit : quia festivitátis nostræ gáudia nuntiávit.

℟. ij. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis? An Jesum quæritis? jam surréxit : * Veníte, et vidéte, allelúia, allelúia. ℣. Jesum quæritis Nazarénum crucifixum? surréxit, non est hic. — Veníte, et vidéte, allelúia, allelúia.

Lectio iij.

CANDOR étenim vestis, splendórem nostræ denúntiat solemnitátis. Nostræ dicámus, an suæ? Sed ut fateámur vérius, et suæ dicámus, et nostræ. Illa quippe Redemptóris nostri Resurréctio, et nostra festívitas fuit, quia nos ad immortalitátem redúxit : et Angelórum festívitas éxstitit, quia nos revocándo ad cæléstia, eórum númerum implévit. In sua ergo, ac nostra festivitáte Angelus in albis véstibus appáruit : quia dum nos per Resurrectiónem Domínicam ad supérna redúcimur, cæléstis pátriæ damna reparántur.

℟. iij. Dum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi, et Sálome emérunt arómata, *Ut veniéntes úngerent Jesum, Allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. — Ut veniéntes úngerent Jesum, allelúia, allelúia. Glória. Allelúia, allelúia.

Canticum Te Deum. Et dicatur per totam Hebdomadam.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

¶ Hic ℣. dicatur ante Laudes usque ad Ascensionem, dum agitur de Tempore.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit cum ceteris, pag. 17.

2. Et ecce terræ motus factus est magnus : Angelus autem Dómini descéndit de cælo, allelúia.

3. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur : vestiménta ejus sicut nix, allelúia, allelúia.

4. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúia.

5. Respóndens autem Angelus dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim quod Jesum quæritis, allelúia.

¶ Hac die et per totam Hebdomadam usque ad Vesperas Sabbati exclusive, tam ad Laudes quam ad ceteras Horas non dicatur Capitulum, neque Hymnus. Versiculi autem nonnisi in Nocturno, ante Laudes, in Memoriis Vesperarum et ad Processionem post Completorium dicantur.

Post quintam Antiphonam Laudum Respóndens autem., ut supra, statim dicatur ad Benedictus tota Aña. Et valde mane una sabbatórum, véniunt ad monuméntum, orto jam sole, allelúia. Repetita post Benedictus Antiphona, sequitur :

Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti : vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia. ¶ Et sic cum duplici Allelúia. dicatur Benedicámus. in Laudibus et in Vesperis tam in Dominicis quam in festis Simplicibus et supra; et etiam in Officiis Votivis usque ad j. Vesperas Trinitatis exclusive. In Officio vero Feriæ et trium Lectionum, et infra Octavas non Solemnes dicitur cum uno Allelúia.

Ad ceteras autem Horas Benedicámus Dómino. nunquam dicitur cum Allelúia.

AD PRIMAM.

Dicto Pater noster., Credo. et ℣. Deus in adjutórium. cum Glória Patri... Sicut erat... Allelúia. dicuntur tres Psalmi consueti, sub Antiphona j. Laudum; qua dicta, statim sequitur

℟. Hæc dies quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

Finito ℟. Hæc dies., dicatur Confíteor. et Misereátur., deinde :

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti : vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Pater noster., ℣. Deus in adjutórium., Glória Patri... Sicut erat... Allelúia.

Psalmi consueti respective.

Dicta post Psalmos Antiphona, statim sequitur

℟. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti : vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem.

Dóminus vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD VESPERAS.

Pater noster., ℣. Deus in adjutórium., cum Glória Patri... Sicut erat... Allelúia.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ☩ misericors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : ☩ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis ; * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ✝ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia.

Finita Antiphona post Psalmos, statim dicatur

℟. Hæc dies quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

¶ Prædicti tres tantum Psalmi, prædicta Antiphona et ℟. Hæc dies. dicantur quotidie ad Vesperas usque ad sequens Sabbatum exclusive.

Ad Magnificat Aña. Et respiciéntes vidérunt revolútum lápidem : erat quippe magnus valde, allelúia.

Repetita post Magnificat Antiphona, sequitur : Dóminus vobíscum. Oratio.

Deus, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti : vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum nostrum.

¶ Hoc triduo terminata ad Vesperas Oratione, sequitur

℟. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : * Quod enim vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. ℣. Dicant nunc Judæi quómodo mílites custodiéntes sepúlcrum perdidérunt Regem ad lápidis positiónem. Quare non servábant Petram justítiæ? Aut sepúltum reddant, aut resurgéntem adórent, nobíscum dicéntes. — Quod enim vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut Resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Christum.

Deinde dicatur Aña. Regina cæli lætáre, allelúia : quia quem meruísti portáre, allelúia, resurréxit, sicut dixit, allelúia. Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia. Oratio.

Grátiam tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde : ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui Incarnatiónem cognóvimus, per Passiónem ejus et Crucem ad Resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

¶ Et hoc modo his tribus diebus Vesperæ terminentur.

¶ Qui vero extra Chorum sunt omnia dicant quæ a Conventu cantantur.

AD COMPLETORIUM.

Jube domne., Benedictio. Noctem quiétam., Lectio Fratres sóbrii estóte., ℣. Adjutórium., Pater noster., Confíteor., Misereátur., ℣. Convérte nos., ℣. Deus in adjutórium.

Super Psalmos Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Dicantur tres Psalmi, videlicet Cum invocárem., In te Dómine sperávi. et Ecce nunc benedícite Dóminum.

Finita post Psalmos Antiphona, statim sequitur

℟. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

Deinde Canticum Nunc dimittis.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Resurréxit Dóminus, allelúia : sicut dixit vobis, allelúia, allelúia.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Spiritum nobis Dómine tuæ caritátis infúnde : ut quos sacraméntis Paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Dóminum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Data Benedictione, Aña Salve Regina. et reliqua more solito dicantur, addito suis locis Allelúia. et Completorium terminetur ut pag. 151. notatum est.

¶ Idem modus dicendi Completorium servetur usque ad Sabbatum subsequens exclusive, nisi quod Oratio Spíritum nobis. duobus tantum diebus sequentibus dicetur.

FERIA SECUNDA.

TOTUM DUPLEX.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia.

IN NOCTURNO.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ✠ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ☩ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ☩ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ☩ lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Aña. Surréxit Christus, et illúxit pópulo suo, quem redémit sánguine suo, allelúia.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 24.

In illo témpore : Duo ex discípulis Jesu ibant ipsa die in castéllum, quod erat in spátio stadiórum sexagínta ab Jerúsalem, nómine Emmaus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homil. 23. in Evang.)

Audistis, fratres caríssimi, quia duóbus discípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, sed tamen de se loquéntibus, Dóminus appáruit : sed eis spéciem, quam recognóscerent, non osténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud

ipsos agebátur intus in óculis cordis. Ipsi namque apud semetipsos intus et amábant, et dubitábant : eis autem Dóminus foris et præsens áderat, et quis esset non ostendébat. De se ígitur loquéntibus præséntiam exhíbuit : sed de se dubitántibus cognitiónis suæ spéciem abscóndit.

℟. j. María Magdaléne et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. Jesum quem quæritis, non est hic : surréxit sicut locútus est : * Præcédet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. ℣. Cito eúntes dícite discípulis ejus et Petro quia surréxit Dóminus. — Præcédet vos.

Lectio ij.

VERBA quidem cóntulit, durítiam intelléctus increpávit, Scriptúræ sacræ mystéria, quæ de seípso erant, apéruit : et tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat a fide, ire se lóngius finxit. Fíngere namque, compónere dícimus : unde et compositóres luti fígulos vocámus. Nihil ergo simplex Véritas per duplicitátem fecit : sed talem se eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant : si hi, qui eum, etsi necdum ut Deum dilígerent, saltem ut peregrínum amáre potuissent.

℟. ij. Surgens Jesus Dóminus noster, et stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúia. Gavísi sunt discípuli, viso Dómino, allelúia. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis. — Pax vobis.

Lectio iij.

SED quia esse extránei a caritáte non póterant hi, cum quibus Véritas gradiebátur, eum ad hospítium quasi peregrínum vocant. Cur autem dícimus, Vocant; cum illic scriptum sit, Et coegérunt eum? Ex quo nimírum exémplo collígitur, quia peregríni ad hospítium non solum invitándi sunt, sed étiam trahéndi. Mensam ígitur ponunt, panes cibósque ófferunt : et Deum, quem in Scriptúræ sacræ expositióne non cognóverant, in panis fractióne cognóscunt. Audiéndo ergo præcépta Dei, illumináti non sunt; faciéndo, illumináti sunt : quia scriptum est : Non auditóres legis justi sunt apud Deum, sed factóres legis justificabúntur.

℟. iij. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum : quia quem quærébam appáruit mihi, * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum meum, Allelúia. ℣. Recedéntibus discípulis non recedébam : et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. — Et dum flerem. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Dicta post Psalmos Aña Angelus., statim sequitur ad Benedictus tota Aña. Qui sunt hi sermónes, quos confértis ad ínvicem ambulántes, et estis tristes? Allelúia, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui solemnitáte Pascháli mundo remédia contulísti; pópulum tuum, quæsumus, cælésti dono proséquere : ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per.

¶ Usque ad Vesperas Sabbati exclusive, Oratio quæ dicta fuerit in Laudibus dicatur etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Vesperas.

AD PRIMAM.

Pater noster., Credo in Deum., ℣. Deus in adjutórium. Glória Patri., Allelúia.

Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Tres Psalmi consueti.

Finita post Psalmos Antiphona, statim sequitur

℟. Hæc dies quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

Deinde dicatur Confíteor. et Misereátur.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui hodiérna die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum, devícta morte, reserásti : vota nostra, quæ præveniéndo aspíras, étiam adjuvándo proséquere. Per eúmdem Dóminum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

¶ Hoc modo dicatur Prima per totam Hebdomadam, nisi quod in quarta Feria et deinceps dicitur Oratio In hac hora hujus diéi., et in Sabbato, loco Responsorii Hæc dies., dicitur : Allelúia. Hæc dies.

AD TERTIAM.

Pater noster., ℣. Deus in adjutórium., Glória Patri., Allelúia.

Aña. Et ecce terræ motus factus est magnus : Angelus autem Dómini descéndit de cælo, allelúia. Tres Psalmi consueti.

Finita post Psalmos Antiphona, statim sequitur

℟. Hæc dies quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Laudum.

Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino.

AD SEXTAM.

Pater noster., ℣. Deus in adjutórium., Glória Patri., Allelúia.

Aña. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur : vestiménta ejus sicut nix, allelúia, allelúia. Tres Psalmi consueti.

Finita post Psalmos Antiphona, statim sequitur

℟. Hæc dies, quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Laudum.

Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino.

AD NONAM.

Pater noster. ℣. Deus in adjutórium., Glória Patri., Allelúia.

Aña. Respóndens autem Angelus dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim quod Jesum quæritis, allelúia. Tres Psalmi consueti.

Finita post Psalmos Antiphona. statim sequitur

℟. Hæc dies quam fecit Dóminus : exsultémus, et lætémur in ea.

Dóminus vobíscum. Orémus. Oratio Laudum.

Dóminus vobíscum. Benedicámus Dómino.

¶ Sequentibus Hebdomadæ diebus, Tertia, Sexta et Nona dicantur ut supra in hac Feria secunda notatum est, nisi quod singulis diebus dicatur Oratio ut in Laudibus Feriæ de qua fit Officium, et in Sabbato, loco Responsorii Hæc dies., dicatur : Allelúia. ℣. Hæc dies.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Nonne sic opórtuit pati Christum, et intráre in glóriam suam? Allelúia.

Oratio.

Deus, qui solemnitáte Paschali mundo remédia contulísti; pópulum tuum, quæsumus, cælésti dono prosèquere : ut et perféctam libertátem cónsequi mereátur, et ad vitam profíciat sempitérnam. Per.

Postea sequitur ℟. Christus resúrgens. et cetera ut in die Paschæ, pag. 485.

FERIA TERTIA.

TOTUM DUPLEX.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia.

IN NOCTURNO.

Psalmus 7.

Domine Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, ✠ et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ☩ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ☩ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Surréxit Christus, et illúxit pópulo suo, quem redémit sánguine suo, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

¶ Hic ℣. dicatur in Nocturno Feriæ tertiæ et Feriæ sextæ usque ad Ascensionem, cum de Tempore agitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 24.

In illo témpore : Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dicit eis : Pax vobis : ego sum, nolíte timére. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 10. Comm. in Lucam.)

Non per incorpóream natúram, sed per Resurrectiónis qualitátem, impérvia usu clausa Dóminus penetrávit. Nam quod tángitur, corpus est : quod palpátur, corpus est. In córpore autem resurgémus. Seminátur enim corpus animále, surgit corpus spiritále : sed illud subtílius, hoc crássius, útpote adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant insígnia vúlnerum, vestígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? In quo non solum fidem firmat, sed étiam devotiónem ácuit : quod vúlnera suscépta pro nobis cælo inférre máluit; abolére nóluit : ut Deo Patri nostræ prétia libertátis osténderet.

℟. j. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia : * Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia. ℣. Læténtur cæli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini. — Qui pro nobis.

Lectio ij.

Talem sibi Pater ad déxteram locat, trophæum nostræ salútis ampléctens : tales illic mártyres nobis cicatrícis suæ coróna monstrávit. Et quóniam sermo huc noster usque evásit, considerémus qua grátia secúndum Joánnem credíderint Apóstoli, qui gavísi sunt; secúndum Lucam quasi incréduli redarguántur : ibi Spíritum sanctum accéperint, hic sedére in civitáte jubeántur, quoadúsque induántur virtúte ex alto. Et vidétur mihi ille quasi Apóstolus majóra et altióra tetigísse, hic sequéntia, et humánis próxima : hic históríco usus circúitu, ille compéndio. Nam etsi primo Lucas eos non credidísse dicat, póstea tamen credidísse demónstrat. Et si prima considerémus, contrária sunt : si sequéntia, certum est convenire.

℟. ij. Tulérunt Dóminum meum : et néscio ubi posuérunt eum. Dicit ei Angelus : Noli flere María : * Surréxit sicut dixit : præcédet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum : et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. — Surréxit.

Lectio iij.

Stetit, inquit, in médio eórum, et dixit : Pax vobis : ego sum, nolíte timére. Conturbáti vero, et contérriti, existimábant se spíritum vidére. Vidétur separátim se istis úndecim demonstrásse, sicut se Amaóni et Cléophæ seórsum jam véspere demonstráverat. Et quemádmodum isti duo, ita étiam vidéntur illi úndecim ad confirmándos réliquos convenire potuísse. Dénique conturbáti sunt : et ídeo apéruit sensum, ut intellígerent ea, quæ scripta sunt. Spíritum autem sanctum vel illis úndecim qua-

si perfectióribus insufflávit, et réliquis póstea tribuéndum esse promíttit : vel eísdem ibi insufflávit, hic spondet. Nec vidétur esse contrárium, cum divisiónes gratiárum sint. Ibi remittendórum grátia tribúta est peccatórum, quod esse vidétur angústius : et ídeo insufflátur a Christo. Lucas autem linguárum grátiam descrípsit effúsam.

℟. iij. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, Allelúia. ℣. Non in ferménto malítiæ, et nequítiæ : sed in ázymis sinceritátis, et veritátis. -- Itaque. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Dicta post Psalmos Aña. Angelus., statim sequitur ad Benedictus tota Aña. Stetit Jesus in médio discipulórum suórum, et dixit eis : Pax vobis, allelúia, allelúia. Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam novo semper fetu multíplicas : concéde fámulis tuis ut sacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt. Per.

IN VESPERIS.

Ad Magníficat Aña. Vidéte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum, allelúia, allelúia.

Oratio Deus, qui Ecclésiam., ut in Laudibus.

Postea sequitur ℟. Christus resúrgens. et cetera, sicut in die Paschæ, pag. 485.

FERIA QUARTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia.

IN NOCTURNO.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum : * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt : Linguam nostram magnificábimus, ✠ lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta : * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos : et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant : * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

USQUEQUO Dómine oblivísceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me, * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Prævalui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : ☩ cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

DIXIT insípiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abomínábiles facti sunt in stúdiis suis : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ☩ simul inútiles facti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum : ☩ linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est : * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, ☩ et viam pacis non cognovérunt : * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt,* illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis : * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israel.

Aña. Surréxit Christus, et illúxit pópulo suo, quem redémit sánguine suo, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

¶ Hic ℣. dicatur in Nocturno Feriæ IV. et Sabbati usque ad Ascensionem, cum de Tempore agitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 21.

IN illo témpore : Manifestávit se íterum Jesus discípulis ad mare Tiberíadis. Manifestávit autem sic : Erant simul Simon Petrus, et Thomas, qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
(Hom. 24. in Evang.)

LECTIO sancti Evangélii, quæ modo in vestris áuribus lecta est, fratres caríssimi, quæstióne ánimum pulsat : sed pulsatióne sua vim discretiónis

indicat. Quæri étenim potest cur Petrus, qui piscátor ante conversiónem fuit, post conversiónem ad piscatiónem rédiit; et cum Véritas dicat, Nemo mittens manum suam ad arátrum et aspíciens retro aptus est regno Dei, cur repétiit quod derelíquit. Sed si virtus discretiónis inspícitur, citius vidétur : quia nimírum negótium, quod ante conversiónem sine peccáto éxstitit, hoc étiam post conversiónem repétere culpa non fuit.

℟. j. Ecce vicit Leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus : * Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et fortitúdinem. — Allelúia, allelúia, allelúia.

Lectio ij.

NAM piscatórem Petrum, Matthæum vero teloneárium scimus : et post conversiónem suam ad piscatiónem Petrus rédiit; Matthæus vero ad telónei negótium non resédit : quia áliud est victum per piscatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ sine peccátis exhibéri, aut vix, aut nullátenus possunt. Quæ ergo ad peccátum implicant, ad hæc necésse est ut post conversiónem ánimus non recúrrat.

℟. ij. Si consurrexístis cum Christo : quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : * Quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram, allelúia. ℣. Mórtui enim estis, et vita vestra abscóndita est cum Christo. — Quæ sursum sunt sápite.

Lectio iij.

QUÆRI étiam potest cur discípulis in mari laborántibus, post Resurrectiónem suam Dóminus in lítore stetit, qui ante Resurrectiónem suam coram discípulis in flúctibus maris ambulávit. Cujus rei rátio festíne cognóscitur, si ipsa, quæ tunc íneràt, causa pensétur. Quid enim mare, nisi præsens sæculum desígnat, quod se cásuum tumúltibus, et undis vitæ corruptíbilis illídit? Quid per soliditátem litoris, nisi illa perpetúitas quiétis ætérnæ figurátur? Quia ergo discípuli adhuc flúctibus mortális vitæ ínerant, in mari laborábant. Quia autem Redémptor noster jam corruptiónem carnis excésserat, post Resurrectiónem suam in lítore stabat.

℟. iij. Surréxit Pastor bonus, qui pósuit ánimam suam pro óvibus suis,* Et pro suo grege mori dignátus est, Allelúia, allelúia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. — Et pro suo grege. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra lætentur, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit, cum ceteris, pag. 17.

Dicta post Psalmos Aña Angelus., statim sequitur Canticum Benedictus. ¶ Et ita usque ad Sabbatum inclusive observetur.

Ad Benedictus Aña. Mittite in déxteram navígii rete : et inveniétis, allelúia. Oratio.

Deus, qui nos Resurrectiónis Domínicæ ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ut per temporália festa, quæ ágimus, perveníre ad gáudia ætérna mereámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

Post Confiteor. et Misereátur., subjungatur consueta Oratio In hac hora., quod etiam fiat sequentibus aliis diebus. Cetera ut Feria ij præcedenti, pag. 489.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Hoc jam tértio manifestávit se Jesus, postquam resurréxit a mórtuis, allelúia.

Oratio Deus, qui nos Resurrectiónis Domínicæ., ut in Laudibus.

Ad Memoriam de Cruce Aña. Christus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur : quod enim vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. (Omittatur Versus Dicant nunc. usque ad Vesperas Sabbati exclusive).

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut Resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Omittatur Memoria de B. Maria Virgine.

IN COMPLETORIO.

Post Antiphonam ad Nunc dimittis, subjungatur consueta Oratio Vísita, quæsumus., quod etiam fiat aliis sequentibus diebus. Cetera ut in die sancto Paschæ, pag. 485.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia.

IN NOCTURNO.

Psalmus 14.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ☩ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Psalmus 15.

Conserva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu,

quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum,* póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, ☩ adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Psalmus 16.

Exaudi Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Áuribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ☩ ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Aña. Surréxit Christus, et illúxit pópulo suo, quem redémit sánguine suo, allelúia.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 20.

In illo témpore : María stabat ad monuméntum foris, plorans. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum : et vidit duos Angelos in albis, sedéntes. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 25. in Evangel.)

Maria Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo Veritátem, lavit lácrimis máculas críminis : et vox Veritátis implétur, qua dícitur : Dimíssa sunt ei peccáta multa, quóniam diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat; póstmodum amándo fórtiter ardébat. Nam postquam venit ad monuméntum, ibíque corpus Domínicum non invénit, sublátum crédidit, atque discípulis nuntiávit : qui veniéntes vidérunt, atque ita esse, ut múlier díxerat, credidérunt.

℟. j. María Magdaléne et áltera María ibant dilúculo ad monuméntum. Jesum quem quæritis non est hic : surréxit sicut locútus est : * Præcédet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. ℣. Cito eúntes dícite discípulis ejus et Petro quia surréxit Dóminus. — Præcédet vos.

Lectio ij.

Et de eis prótinus scriptum est : Abiérunt ergo discípuli ad semetípsos. Ac deínde subjúngitur : María autem stabat ad monuméntum foris, plorans. Qua in re pensándum est, hujus mulíeris mentem quanta vis amóris accénderat, quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat. Exquirébat quem non invénerat : flebat inquiréndo, et amóris sui igne succénsa, ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério.

℟. ij. Surgens Jesus Dóminus noster, et stans in médio discipulórum suórum, dixit : * Pax vobis, allelúia. Gavísi sunt discípuli viso Dómino, allelúia. ℣. Una ergo sabbatórum, cum fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis. — Pax vobis, allelúia. Gavísi sunt.

Lectio iij.

Unde cóntigit ut eum tunc sola vidéret, quæ remánserat ut quæreret : quia nimírum virtus boni óperis, perseverántia est. Et voce Veritátis dícitur : Qui autem perseveráverit usque in finem, hic salvus erit. María ergo cum fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum. Certe jam monuméntum vácuum víderat, jam sublátum Dóminum nuntiáverat; quid est quod se íterum inclínat, íterum vidére desíderat? Sed amánti semel aspexísse non súfficit : quia vis amóris intentiónem multíplicat inquisitiónis.

℟. iij. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum : quia quem quærébam appáruit mihi, * Et dum flerem ad

monuméntum, vidi Dóminum meum, Allelúia. ℣. Recedéntibus discípulis non recedébam : et amóris ejus igne succénsa, ardébam desidério. — Et dum flerem ad monuméntum. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Ad Benedictus Aña. María stabat ad monuméntum, plorans : et vidit duos Angelos in albis, sedéntes, et sudárium, quod fúerat super caput Jesu, allelúia.

Oratio.

Deus, qui diversitátem géntium in confessióne tui nóminis adunásti : da ut renátis fonte baptísmatis una sit fides méntium, et píetas actiónum. Per.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Tulérunt Dóminum meum, et néscio ubi posuérunt eum : si tu sustulísti eum, dícito mihi, allelúia : et ego eum tollam, allelúia.

Oratio Deus, qui diversitátem., ut in Laudibus.

Postea fiat Memoria de Cruce, ut Feria quarta, pag. 496.

Omittatur Memoria de B. María Vírgine.

FERIA SEXTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia.

IN NOCTURNO.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Psalmus 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus et eréꝑti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum, * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Surréxit Christus, et illúxit pópulo suo, quem redémit sánguine suo, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio j. Cap. 28.

In illo témpore : Undecim discípuli abiérunt in Galilæam in montem, ubi constitúerat illis Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 4. Com. in Matth. in fine.)

Post Resurrectiónem Jesus in monte Galilææ conspícitur, ibíque adorátur : licet quidam dúbitent, et dubitátio eórum nostram áugeat fidem. Tunc maniféstius osténditur Thomæ : et latus láncea vulnerátum, et manus fixas demónstrat clavis. Accédens Jesus locútus est eis, dicens : Data est mihi omnis potéstas in cælo, et in terra. Illi potéstas data est, qui paulo ante crucifíxus, qui sepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póstea resurréxit. In cælo autem, et in terra potéstas data est : ut qui ante regnábat in cælo, per fidem credéntium regnet in terra.

℟. j. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia, * Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia. ℣. Læténtur cæli, et exsúltet terra ante fáciem Dómini. — Qui pro nobis.

Lectio ij.

Euntes autem docéte omnes gentes : baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Primum docent omnes gentes, deínde doctas intíngunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptísmi recípiat sacraméntum, nisi ante ánima fídei suscéperit veritátem. Baptizántur autem in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti : ut quorum una est divínitas, una sit largítio : noménque Trinitátis, unus Deus est.

℟. ij. Tulérunt Dóminum meum : et néscio ubi posuérunt eum. Dicit ei Angelus : Noli flere María : * Surréxit sicut dixit : præcédet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis, allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum : et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. — Surréxit sicut dixit.

Lectio iij.

Docentes eos serváre ómnia, quæcúmque mandávi vobis. Ordo præcípuus : jussit Apóstolis, ut primum docérent omnes gentes : deinde fídei intíngerent sacraménto : et post fidem, ac baptísma, quæ essent observánda præcíperent. Ac ne putémus lévia esse, quæ jussa sunt, et pauca, áddidit : Omnia quæcúmque mandávi vobis : ut quicúmque credíderint, qui in Trinitáte fúerint baptizáti, ómnia fáciant, quæ præcépta sunt. Et ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi.

℟. iij. Expurgáte vetus ferméntum, ut sitis nova conspérsio : étenim Pascha nostrum immolátus est Christus : * Itaque epulémur in Dómino, Allelúia. ℣. Non in ferménto malítiæ et nequítiæ : sed in ázymis sinceritátis et veritátis. — Itaque epulémur. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Ad Benedictus Aña. Undecim discípuli in Galilæa vidéntes Dóminum adoravérunt, allelúia.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui Paschále sacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulísti : da méntibus nostris ut quod professióne celebrámus, imitémur efféctu. Per.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Data est mihi omnis potéstas in cælo et in terra, allelúia, allelúia.

Oratio Omnípotens sempitérne Deus., ut in Laudibus.

Postea fiat Memoria de Cruce ut Feria quarta, pag. 496.

Omittatur Memoria de B. Maria Virgine.

SABBATO.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia.

IN NOCTURNO.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ

ætернáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Psalmus 25.

JUDICA me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis : * et cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium : * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altáre tuum Dómine :

Ut áudiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt : * déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum : * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto : * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Aña. Surréxit Christus, et illúxit pópulo suo, quem redémit sánguine suo, allelúia.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 20.

IN illo témpore : Una sábbati, María Magdaléne venit mane, cum adhuc ténebræ essent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homil. 22. in Evangel.)

LECTIO sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, valde in superfície históríca est apérta : sed ejus nobis sunt mystéria sub brevitáte requirénda. María Magdaléne, cum adhuc ténebræ essent, venit ad monuméntum. Juxta históriam notátur hora : juxta intelléctum vero mysticum, requiréntis signátur intelligéntia. María enim Auctórem ómnium, quem in carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto : et quia hunc mínime invénit, furátum crédidit.

℟. j. Ecce vicit Leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum et sólvere septem signácula ejus :* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem et fortitúdinem. — Allelúia, allelúia, allelúia.

Lectio ij.

ADHUC ergo erant ténebræ, cum venit ad monuméntum. Cucúrrit cítius, discipulísque nuntiávit : sed illi præ céteris cucurrérunt, qui præ céteris amavérunt, vidélicet Petrus, et Joánnes. Currébant autem duo simul; sed Joánnes præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, et íngredi non præsúmpsit.

Venit ergo postérior Petrus, et intrávit. Quid, fratres, quid cursus iste signíficat? Numquid hæc tam subtílis Evangelístæ descriptio a mystériis vacáre credénda est? Mínime. Quid ergo per Joánnem, nisi Synagóga: quid per Petrum, nisi præsens Ecclésia designátur?

℟. ij. Si consurrexistis cum Christo: quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: * Quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram, allelúia. ℣. Mórtui enim estis, et vita vestra abscóndita est cum Christo. — Quæ sursum sunt sápite.

Lectio iij.

Nec mirum esse videátur, quod per juniórem Synagóga, per seniórem vero Ecclésia signári perhibétur: quia etsi ad Dei cultum prior est Synagóga quam Ecclésia Géntium; ad usum tamen sæculi prior est multitúdo Géntium quam Synagóga, Paulo attestánte, qui ait: Quia non prius quod spiritále est, sed quod animále. Per seniórem ergo Petrum significátur Ecclésia Géntium: per juniórem vero Joánnem Synagóga Judæórum. Venit Synagóga prior ad monuméntum, sed mínime intrávit: quia Legis quidem mandáta percépit, prophetías de Incarnatióne, ac Passióne Domínica audívit: sed crédere in mórtuum nóluit.

℟. iij. Surréxit Pastor bonus, qui pósuit ánimam suam pro óvibus suis, * Et pro suo grege mori dignátus est, Allelúia, allelúia. ℣. Etenim Pascha nostrum immolátus est Christus. — Et pro suo grege. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Angelus autem Dómini descéndit de cælo: et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Ad Benedictus Aña. Currébant duo simul, et ille álius discípulus præcucúrrit cítius Petro, et venit prior ad monuméntum, allelúia. Oratio.

Concede, quæsumus omnipotens Deus: ut qui festa Paschália venerándo égimus, per hæc contíngere ad gáudia ætérna mereámur. Per.

¶ Prædicta Oratio dicatur etiam ad Tertiam, Sextam et Nonam.

AD HORAS.

Hac die ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam, post Antiphonam super Psalmos, loco Responsorii, dicatur semel:

Allelúia. Deinde ℣. Hæc dies, quam fecit Dóminus: exsultémus, et lætémur in ea. Post Versum, non repetatur Allelúia.

Cetera, præter Orationes, ut in Feria secunda Paschæ, pag. 489.

AD VESPERAS.

Psalmus Benedíctus Dóminus Deus meus. cum ceteris ut in Sabbatis per annum, pag. 141.

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Ad cenam Agni próvidi., ut in Psalterio, pag. 128. et pag. 129.

℣. Mane nobiscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Cum esset sero die illa, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti, stetit Jesus in médio, et dixit eis : Pax vobis, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnipotens Deus : ut qui Paschália festa perégimus; hæc te largiénte móribus et vita teneámus. Per.

Postea fiat Memoria de Cruce: Aña. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit : accinctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia. Oratio.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem : concéde nobis fámulis tuis ut Resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut in Psalterio pro Resurrectionis Tempore notatum est, pag. 153.

DOMINICA IN ALBIS, QUÆ EST IN OCTAVA PASCHÆ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, Surréxit Dóminus vere : * Veníte adorémus, allelúia. ¶ Hoc Invitatorium dicatur Dominicis diebus usque ad Ascensionem, cum de Tempore agitur.

Hymnus Auróra lucis rútilat., ut in Psalterio, pag. 3.

IN NOCTURNO.

Psalmi, Antiph. et Versiculus ut in die Paschæ, pag. 480.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 20.

IN illo témpore : Cum sero esset die illo, una sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli congregáti propter metum Judæórum : venit Jesus, et stetit in médio, et dixit eis : Pax vobis. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ. (Hom. 26. in Evang.)

PRIMA lectiónis hujus Evangélicæ quæstio ánimum pulsat : Quómodo post Resurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod clausis jánuis ad discípulos íngredi pótuit? Sed sciéndum nobis est quod divína operátio, si ratióne comprehénditur, non est admirábilis : nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipsa Redemptóris nostri ópera, quæ ex semetípsis comprehéndi nequáquam possunt, ex ália ejus operatióne pensánda sunt : ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra.

℟. j. Angelus Dómini descéndit de cælo, et accédens revólvit lápidem, et super eum sedit, et dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim, quia Crucifíxum quæritis : * Jam surréxit : venite, et vidéte locum, ubi pósitus erat Dóminus,

allelúia. ℣. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis? An Jesum quæritis? — Jam surréxit.

Lectio ij.

ILLUD enim corpus Dómini intrávit ad discípulos clausis jánuis, quod vidélicet ad humános óculos per nativitátem suam clauso exívit útero Vírginis. Quid ergo mirum, si clausis jánuis post Resurrectiónem suam in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non apérto Vírginis útero exívit? Sed quia ad illud corpus, quod vidéri póterat, fides intuéntium dubitábat, osténdit eis prótinus manus et latus : palpándam carnem præbuit, quam clausis jánuis introdúxit.

℟. ij. Angelus Dómini locútus est muliéribus, dicens : Quem quæritis? An Jesum quæritis? jam surréxit : * Veníte, et vidéte, allelúia, allelúia. ℣. Jesum quæritis Nazarénum crucifíxum? surréxit, non est hic. — Veníte, et vidéte, allelúia, allelúia.

Lectio iij.

QUA in re duo mira, et juxta humánam ratiónem sibi valde contrária osténdit : dum post Resurrectiónem suam corpus suum incorruptíbile, et tamen palpábile, demonstrávit. Nam et corrúmpi necésse est quod palpátur : et palpári non potest quod non corrúmpitur. Sed miro modo, atque inæstimábili Redémptor noster et incorruptíbile post Resurrectiónem, et palpábile corpus exhíbuit : ut monstrándo incorruptíbile, invitáret ad præmium : et præbéndo palpábile, firmáret ad fidem.

℟. iij. Dum transísset sábbatum, María Magdaléne, et María Jacóbi et Sálome emérunt arómata, * Ut veniéntes úngerent Jesum, Allelúia, allelúia. ℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum, orto jam sole. — Ut veniéntes. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Angelus autem Dómini descéndit de cælo : et accédens revólvit lápidem, et sedébat super eum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Et ecce terræ motus factus est magnus : Angelus autem Dómini descéndit de cælo, allelúia.

3. Erat autem aspéctus ejus sicut fulgur : vestiménta ejus sicut nix, allelúia, allelúia.

4. Præ timóre autem ejus extérriti sunt custódes, et facti sunt velut mórtui, allelúia.

5. Respóndens autem Angelus, dixit muliéribus : Nolíte timére : scio enim, quod Jesum quæritis, allelúia.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Sermóne blando Angelus., ut in Psalterio, pag. 22.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Post dies octo, jánuis clausis ingréssus Dóminus dixit eis : Pax vobis, allelúia, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui Paschália festa perégimus, hæc te largiénte móribus et vita teneámus. Per.

Ad Memoriam de Cruce Aña. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia. Oratio.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut Resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem.

¶ Prædicto modo in Vesperis et in Laudibus, post alias Memorias occurrentes (excepta Memoria B. Mariæ Virginis quæ fit Dominicis diebus) fiat Memoria de Cruce quotidie, usque ad Vigíliam Ascensionis exclusive, exceptis festis Duplicibus ac Totis Duplicibus et diebus infra Octavas Solemnes.

AD PRIMAM.

In fine Hymni Jam lucis., omissa Stropha Deo Patri., hæ duæ dicuntur :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Duæ prædictæ Strophæ dicantur in fine omnium Hymnorum ejusdem metri, etiam in festis Sanctorum, usque ad j. Vesperas Ascensionis Domini, nisi aliter notetur.

Capitulum Regi sæculórum., pag. 31.

℟. Jesu Christe Fili Dei vivi miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui surrexísti a mórtuis. Allelúia, allelúia. Glória. Jesu Christe.

¶ Et sic dicatur usque ad Ascensionem, nisi aliter notetur.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos, allelúia. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúia.

Confíteor., Misereátur., Dóminus vobíscum., Oratio In hac hora., Benedicámus Dómino.

AD TERTIAM.

Capitulum. Rom. 6.

CHRISTUS resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est peccáto, mórtuus est semel : quod autem vivit, vivit Deo.

℟. Resurréxit Dóminus, * Allelúia, allelúia. Resurréxit Dóminus. ℣. Sicut dixit vobis. Allelúia. Glória. Resurréxit Dóminus.

℣. Surréxit Dóminus vere, allelúia. ℟. Et appáruit Simóni, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Coloss. 3.

SI consurrexístis cum Christo: quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : quæ sursum sunt sápite, non quæ super terram.

℟. Surréxit Dóminus vere, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Et appáruit Simóni. Allelúia. Glória. Surréxit.

℣. Surréxit Dóminus de sepúlcro, allelúia. ℟. Qui pro nobis pepéndit in ligno, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Coloss. 3.

Cum autem Christus appa-rúerit, vita vestra : tunc et vos apparébitis cum ipso in glória.

℟. Surréxit Dóminus de sepúlcro, * Allelúia, allelúia. Surréxit. ℣. Qui pro nobis pepéndit in ligno. Allelúia. Glória. Surréxit.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

AD VESPERAS.

Psalmus Dixit Dóminus. et ceteri quatuor ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Ad cenam Agni próvidi., pag. 128. et pag. 129.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Quia vidísti me Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúia. Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui Paschália festa perégimus, hæc te largiénte móribus et vita teneámus. Per.

Ad Memoriam de Cruce Aña. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit : accinctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut Resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem.

¶ In omni Officio usque ad festum Trinitatis exclusive (præterquam in Officio quotidiano B. Mariæ V. et in Officio Defunctorum) addatur Allelúia. in fine Invitatoriorum, Antiphonarum, Responsoriorum et Versiculorum.

PER HEBDOMADAM,
QUANDO DE TEMPORE AGITUR.

Ad Benedictus Aña. Multa quidem et ália signa fecit Jesus in conspéctu discipulórum suórum, allelúia, quæ non sunt scripta in libro hoc, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Hæc autem scripta sunt ut credátis, quia Jesus est Christus Fílius Dei : et ut credéntes, vitam habeátis in nómine ipsíus, allelúia.

FERIALIBUS DIEBUS
AB OCTAVA PASCHÆ USQUE AD ASCENSIONEM.

Non fiant Prostrationes ad ullas Horas, nec ad Litanias; nec dicantur Preces nisi ad Primam et ad Completorium.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus Auróra lucis rútilat., pag. 3.

IN NOCTURNO.

Psalmi propriis locis notati.

Super Psalmos Aña. Allelúia.

Versiculus, secundum Feriam, ut infra Octavam Paschæ.

Lectiones et ℟℟. suis locis notata.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra lætántur, allelúia.

AD LAUDES.

Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Super Psalmos Aña. Allelúia, allelúia.

Capitulum Christus resúrgens., Hymnus Sermóne blando. et ℣. Gavísi sunt., pag. 22.

Ad Benedictus (exceptis Feriis Rogationum) Antiphona quæ per hebdomadam dicenda proprio loco notata fuerit. Omittuntur Preces. Dicitur Oratio Dominicæ, præterquam in Feriis Rogationum. Usque ad Vigiliam Ascensionis exclusive, fit Memoria de Cruce ut in Psalterio, pag. 23.

AD PRIMAM.

Super Psalmos Aña Cognovérunt., ut in Psalterio pro Tempore Resurrectionis; Capitulum Pacem.; ℟. Jesu Christe. cum ℣. Qui surrexísti a mórtuis., Preces et Oratio Dómine Deus omnipotens.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. et ℣℣. ut ponuntur in Psalterio ad ipsas Horas respective pro Tempore Resurrectionis. Omittuntur Preces. Dicitur Oratio Dominicæ, præterquam in Vigilia Ascensionis.

AD VESPERAS.

Psalmi quinque de Feria currenti ut in Psalterio. Super Psalmos sola Aña. Allelúia.

Capitulum Christus resúrgens., Hymnus Ad cenam Agni próvidi., ℣. Mane nobíscum., pag. 128. et pag. 129.

Ad Magnificat (exceptis Feriis Rogationum) Antiphona quæ per hebdomadam dicenda proprio loco notata fuerit. Omittuntur Preces. Dicitur Oratio Dominicæ. Fit Memoria de Cruce ut in Psalterio, pag. 129.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut pag. 153. Et dicuntur Preces, ut pag. 151.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 26. Dóminus illuminátio., pag. 47.; Psalmus 27. Ad te Dómine clamábo., pag. 48.; Psalmus 28. Afférte Dómino fílii Dei., ibidem.

¶ Hodie incipit Historia Dignus es., nisi festa impediant : et recitatur hac Hebdomada et duabus sequentibus, cum de Tempore agitur.

Incipit liber Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palam fácere servis suis, quæ opórtet fieri cito : et significávit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit, et audit verba prophetíæ hujus : et servat ea, quæ in ea scripta sunt : tempus enim prope est.

℞. j. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo, allelúia. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. — In sánguine tuo, allelúia.

Lectio ij.

JOANNES septem ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventúrus est : et a septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt : et a Jesu Christo, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo et Patri suo : ipsi glória, et impérium in sæcula sæculórum : Amen.

℞. ij. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúia : * Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúia, allelúia. ℣. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vigiláverint ad me, invénient me. — Transíte.

Lectio iij.

ECCE venit cum núbibus, et vidébit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Etiam : Amen. Ego sum alpha, et oméga, princípium, et finis, dicit Dóminus Deus : qui est, et qui erat, et qui ventúrus est, omnípotens. Ego Joánnes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu : fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu.

℞. iij. Audívi vocem in cælo tamquam vocem tonitrui magni, allelúia : Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúia : * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro omnes sancti ejus : et qui timétis Deum pusílli, et magni. — Quia. lória Allelúia, allelúia.

FERIA TERTIA.

Psalmus 38. Dixi : Custódiam. pag. 61.; Psalmus 39. Exspéctans exspectávi. pag. 62.; Psalmus 40. Beátus qui intélligit. pag. 63.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

ANGELO Ephesi ecclésiæ scribe : Hæc dicit, qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum : Scio ópera tua, et labórem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinére malos : et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt : et invenísti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsum te, quod caritátem tuam primam reliquísti.

℞. j. Locútus est ad me unus de septem Angelis, dicens : Veni, osténdam tibi novam nuptam sponsam Agni. * Et vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam monílibus

suis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et sústulit me in spíritu in montem magnum, et altum. — Et vidi.

Lectio ij

Et Angelo Smyrnæ ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus, et novíssimus, qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulatiónem tuam, et paupertátem tuam, sed dives es : et blasphemáris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, sed sunt synagóga Sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passúrus es. Ecce missúrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem ut tentémini : et habébitis tribulatiónem diébus decem.

℟. ij. Audívi vocem in cælo Angelórum multórum dicéntium : * Timéte Dóminum, et date claritátem illi : et adoráte eum, qui fecit cælum, et terram, mare, et fontes aquárum, allelúia, allelúia. ℣. Vidi Angelum Dei volántem per médium cæli, voce magna clamántem, et dicéntem. — Timéte Dóminum.

Lectio iij.

Et Angelo Pérgami ecclésiæ scribe : Hæc dicit, qui habet romphæam utráque parte acútam : Scio ubi hábitas, ubi sedes est Sátanæ : et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antípas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi Sátanas hábitat. Sed hábeo advérsus te pauca : quia habes illic tenéntes doctrínam Bálaam.

℟. iij. Osténdit mihi Angelus fontem aquæ vivæ : et dixit ad me, allelúia : * Hic Deum adóra, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Postquam audíssem, et vidíssem, cécidi, ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat : et dixit. — Hic Deum adóra. Glória. Allelúia.

FERIA QUARTA.

Psalmus 52. Dixit insípiens. pag. 73.; Psalmus 54. Exáudi Deus oratiónem. pag. 74.; Psalmus 55. Miserére mei Deus, quóniam. pag. 75.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

Angelo Thyatíræ ecclésiæ scribe : Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos tamquam flammam ignis, et pedes ejus símiles aurichálco : Novi ópera tua, et fidem, et caritátem tuam, et ministérium, et patiéntiam tuam, et ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo advérsus te pauca : quia permíttis mulíerem Jézabel, quæ se dicit prophéten, docére, et sedúcere servos meos, fornicári, et manducáre de idolóthytis.

℟. j. Vidi portam civitátis ad oriéntem pósitam, et Apostolórum nómina, et Agni super eam scripta : * Et super muros ejus Angelórum custódiam, allelúia. ℣. Vidi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam tamquam sponsam viro suo. — Et super.

Lectio ij.

Vobis autem dico, et céteris qui Thyatíræ estis : Quicúmque non habent doctrínam hanc, et qui non cognovérunt altitúdines Sátanæ,

quemádmodum dicunt, non mittam super vos áliud pondus: tamen id, quod habétis, tenéte donec véniam. Et qui vícerit, et custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestátem super gentes.

℞ ij. Vidi Jerúsalem descendéntem de cælo, ornátam auro mundo, * Et lapídibus pretiósis intéxtam, allelúia, allelúia. ℣. Ab intus in fímbriis áureis circumamícta varietáte. — Et lapídibus.

Lectio iij. Cap. 3.

Et Angelo ecclésiæ Sardis scribe : Hæc dicit, qui habet septem spíritus Dei, et septem stellas : Scio ópera tua, quia nomen habes quod vivas, et mórtuus es. Esto vígilans, et confírma cétera, quæ moritúra erant. Non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quáliter accéperis, et audíeris, et serva, et pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam ad te tamquam fur, et néscies qua hora véniam ad te.

℞. iij. In diadémate cápitis Aaron lápides pretiósi fulgébant, * Dum perficerétur opus Dei, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Coróna áurea super caput ejus, expréssa signo sanctitátis. — Dum perficerétur. Glória. Allelúia.

FERIA QUINTA.

Psalmus 68. Salvum me fac. pag. 85.; Psalmus 69. Deus in adjutórium. pag. 87.; Psalmus 70. In te Dómine. ibidem.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

Et Angelo Philadelphíæ ecclésiæ scribe : Hæc dicit Sanctus et Verus, qui habet clavem David : qui áperit, et nemo claudit : claudit, et nemo áperit : Scio ópera tua. Ecce dedi coram te óstium apértum, quod nemo potest cláudere : quia módicam habes virtútem, et servásti verbum meum, et non negásti nomen meum. Ecce dabo de synagóga Sátanæ, qui dicunt se Judæos esse, et non sunt, sed mentiúntur.

Lectio ij.

Ecce fáciam illos ut véniant, et adórent ante pedes tuos : et scient quia ego diléxi te. Quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ, et ego servábo te ab hora tentatiónis, quæ ventúra est in orbem univérsum tentáre habitántes in terra. Ecce vénio cito : tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, et foras non egrediétur ámplius : et scribam super eum nomen Dei mei, et nomen civitátis Dei mei novæ Jerúsalem, quæ descéndit de cælo a Deo meo, et nomen meum novum.

Lectio iij.

Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat ecclésiis. Et Angelo Laodicíæ ecclésiæ scribe : Hæc dicit : Amen, testis fidélis, et verus, qui est princípium creatúræ Dei : Scio ópera tua : quia neque frígidus es, neque cálidus : útinam frígidus esses, aut cálidus : sed

quia tépidus es, et nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo.

FERIA SEXTA.

Psalmus 80. Exsultáte Deo. pag. 99.; Psalmus 81. Deus stetit. ibidem; Psalmus 82. Deus, quis símilis. pag. 100.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

Post hæc vidi : et ecce óstium apértum in cælo, et vox prima, quam audívi tamquam tubæ loquéntis mecum, dicens : Ascénde huc, et osténdam tibi quæ opórtet fíeri post hæc. Et statim fui in spíritu : et ecce sedes pósita erat in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat símilis erat aspéctui lápidis jáspidis, et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ.

Lectio ij.

Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor : et super thronos vigínti quátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro.

Lectio iij.

Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu, et intus plena sunt óculis : et réquiem non habébant die ac nocte dicéntia : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

SABBATO.

Psalmus 97. Cantáte. pag. 110.; Psalmus 98. Dóminus regnávit, irascántur. ibidem; Psalmus 99. Jubiláte Deo. pag. 111.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 5.

Et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram aperíre librum, neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum, nec vidére eum.

Lectio ij.

Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem, et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit : et accépit de déxtera sedéntis in throno librum.

Lectio iij.

ET cum aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes sínguli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum : et cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo

AD VESPERAS.

Psalmus Benedictus Dóminus Deus meus., cum ceteris, ut in Sabbatis per annum, pag. 141.

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Ad cenam Agni próvidi., pag. 128. et pag. 129.

℣. Mane nobiscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Hæc autem scripta sunt, ut credátis quia Jesus est Christus Fílius Dei : et ut credéntes vitam habeátis in nómine ipsíus, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti, fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam : ut quos perpétuæ mórtis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem.

Fit Memoria de Cruce ut in Psalterio, pag. 129.

DOMINICA I.
POST OCTAVAM PASCHÆ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, Surréxit Dóminus vere : * Veníte adorémus, allelúia.

Hymnus.

AURORA lucis rútilat,
Cælum láudibus íntonat,
Mundus exsúltans júbilat,
Gemens inférnus úlulat :
CUM Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara,
Solvit a pœna míseros.
ILLE, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite,
Triúmphans pompa nóbili
Victor surgit de fúnere.
SOLUTIS jam gemítibus
Et inférni dolóribus,
Quia surréxit Dóminus
Respléndens clamat Angelus.
TRISTES erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem pœna mortis crudéli
Servi damnárant ímpii.
QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre, et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

IN NOCTURNO.

Psalmus 1.

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ✝ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Glória Patri... Sicut erat...

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ☿ et príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Glória Patri... Sicut erat...

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Glória Patri... Sicut erat...

Aña. Surréxit Christus, et illúxit pópulo suo, quem redémit sánguine suo, allelúia.

℣. Resurréxit Dóminus, allelúia. ℟. Sicut dixit vobis, allelúia.

¶ Prædictum Invitatorium, Hymnus, Psalmi, Antiphona super Psalmos et ℣. dicantur in Dominicis usque ad Ascensionem, cum fit de Tempore.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 14. in Evang.)

AUDISTIS, fratres caríssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram : audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens : Bonus pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis.

℟. j. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo, allelúia. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. — In sánguine tuo, allelúia.

Lectio ij.

FECIT quod mónuit : osténdit quod jussit. Bonus pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in Sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret; et oves, quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret. Osténsa nobis est ígitur de contémptu mortis via, quam sequámur : appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus.

℟. ij. Ego sicut vitis fructificávi suavitátem odóris, allelúia : * Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis adimplémini, allelúia, allelúia. ℣. Ego diligéntes me díligo, et qui mane vigiláverint ad me invénient me. — Transíte ad me omnes.

Lectio iij.

SED cum incomparabíliter longe sit mélior ánima, qua vívimus, terréna substántia, quam extérius possidémus : qui non dat pro óvibus substántiam suam, quando pro his datúrus est ánimam suam? Et sunt nonnúlli, qui dum plus terrénam substántiam quam oves díligunt, mérito nomen pastóris perdunt, de quibus prótinus súbditur : Mercenárius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, et dimíttit oves, et fugit.

℟. iij. Audívi vocem in cælo, tamquam vocem tonítrui magni, allelúia : Regnábit Deus noster in ætérnum, allelúia : * Quia facta est salus, et virtus, et potéstas Christi ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Et vox de throno exívit dicens : Laudem dícite Deo nostro omnes sancti ejus : et qui timétis Deum pusílli et magni. — Quia facta est salus. Glória. Allelúia, allelúia.

¶ Quando pro prædictis Responsoriis dicenda sint Responsoria Feriæ tertiæ aut Feriæ quartæ post Octavam Paschæ vide in Rubricis generalibus §. vij. num. 3.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia.

℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Sermóne blando., pag. 22.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Ego sum pastor bonus, qui pasco oves meas : et pro óvibus meis pono ánimam meam, allelúia.

Oratio.

Deus, qui in Fílii tui humilitáte jacéntem mundum erexísti; fidélibus tuis perpétuam concéde lætítiam : ut quos perpétuæ mortis eripuísti cásibus, gáudiis fácias pérfrui sempitérnis. Per eúmdem.

Memoria de Cruce et de B. Maria V. ut in Psalterio, pag. 23.

AD HORAS.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. et ℣℣. quæ in Psalterio ad ipsas Horas pro Tempore Resurrectionis respective sunt posita.

AD VESPERAS.

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Ad cenam Agni próvidi., pag. 128. et pag. 129.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Ego sum pastor óvium : ego sum via, véritas, et vita : ego sum pastor bonus : et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ, allelúia, allelúia.

Oratio Deus, qui in Fílii tui humilitáte., ut in Laudibus.

Memoria de Cruce et de B. Maria V. ut in Psalterio, pag. 129. et pag. 130.

PER HEBDOMADAM
QUANDO DE TEMPORE AGITUR.

Ad Benedictus Aña. Pastor bonus ánimam suam ponit pro óvibus suis, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli : et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúia.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 29. Exaltábo te., pag. 49.; Psalmus 30. In te Dómine sperávi., ibidem; Psalmus 31. Beáti quorum., pag. 50.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 6.

Et vidi quod aperuísset Agnus unum de septem sigíllis, et audívi unum de quátuor animálibus, dicens, tamquam vocem tonítrui : Veni, et vide. Et vidi : et ecce equus albus, et qui sedébat super illum habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens ut vinceret. Et cum aperuísset sigíllum secúndum, audívi secúndum ánimal, dicens : Veni, et vide.

Lectio ij.

Et exívit álius equus rufus : et qui sedébat super illum, datum est ei ut súmeret pacem de terra, et ut ínvicem se interfíciant, et datus est ei gládius magnus. Et cum aperuísset sigíllum tértium, audívi tértium ánimal, dicens : Veni, et vide. Et ecce equus niger : et qui sedébat super illum, habébat statéram in manu sua. Et audívi tamquam vocem in médio quátuor animálium dicéntium : Bílibris trítici denário, et tres bílibres hórdei denário, et vinum, et óleum ne læseris.

Lectio iij.

Et cum aperuísset sigíllum quartum, audívi vocem quarti animális dicéntis : Veni, et vide. Et ecce equus pállidus : et qui sedébat super eum, nomen illi Mors, et inférnus sequebátur eum, et data est illi potéstas super quátuor partes terræ, interfícere gládio, fame, et morte, et béstiis terræ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 41. Quemádmodum. pag. 63.; Psalmus 43. Deus áuribus. pag. 64.; Psalmus 44. Eructávit cor meum. pag. 65.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 8.

Et vidi septem Angelos stantes in conspéctu Dei : et datæ sunt illis septem tubæ. Et álius Angelus venit, et stetit ante altáre habens thuríbulum áureum : et data sunt illi incénsa multa, ut daret de oratiónibus sanctórum ómnium super altáre áureum, quod est ante thronum Dei. Et ascéndit fumus incensórum de oratiónibus sanctórum de manu Angeli coram Deo.

Lectio ij.

Et accépit Angelus thuríbulum, et implévit illud de igne altáris, et misit in terram, et facta sunt tonítrua, et voces, et fúlgura, et terræmótus magnus. Et septem Angeli, qui habébant septem tubas, præparavérunt se ut tuba cánerent. Et primus Angelus tuba cécinit, et facta est grando, et ignis, mista in sánguine, et missum est in terram.

Lectio iij.

Et tértia pars terræ combústa est, et tértia pars árborum concremáta est, et omne fœnum víride combústum est. Et secúndus Angelus tuba cécinit : et tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare, et facta est tértia pars maris sanguis, et mórtua est tértia pars creatúræ eórum, quæ habébant ánimas in mari, et tértia pars návium intériit.

FERIA QUARTA.

Psalmus 56. Miserére mei Deus, miserére. pag. 75.; Psalmus 57. Si vere útique. ibidem; Psalmus 58. Eripe me de inimícis. pag. 76.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 10.

Et vidi álium Angelum fortem descendéntem de cælo amíctum nube, et iris in cápite ejus, et fácies ejus erat ut sol, et pedes ejus tamquam colúm-

næ ignis : et habébat in manu sua libéllum apértum : et pósuit pedem suum dextrum super mare, sinístrum autem super terram : et clamávit voce magna, quemádmodum cum leo rugit. Et cum clamásset, locúta sunt septem tonítrua voces suas.

Lectio ij.

ET cum locúta fuíssent septem tonítrua voces suas, ego scriptúrus eram : et audívi vocem de cælo dicéntem mihi : Signa quæ locúta sunt septem tonítrua : et noli ea scríbere. Et Angelus, quem vidi stantem super mare, et super terram, levávit manum suam ad cælum : et jurávit per vivéntem in sæcula sæculórum, qui creávit cælum, et ea quæ in eo sunt : et terram, et ea quæ in ea sunt : et mare, et ea quæ in eo sunt : Quia tempus non erit ámplius.

Lectio iij.

SED in diébus vocis séptimi Angeli, cum cœperit tuba cánere, consummábitur mystérium Dei, sicut evangelizávit per servos suos prophétas. Et audívi vocem de cælo iterum loquéntem mecum, et dicéntem : Vade, et áccipe librum apértum de manu Angeli stantis super mare, et super terram. Et ábii ad Angelum, dicens ei, ut daret mihi librum.

FERIA QUINTA.

Psalmus 71. Deus judícium., pag. 88.; Psalmus 72. Quam bonus., pag. 89.; Psalmus 73. Ut quid., ibidem.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 11.

ET datus est mihi cálamus símilis virgæ, et dictum est mihi : Surge, et metíre templum Dei, et altáre, et adorántes in eo. Atrium autem, quod est foris templum, éjice foras, et ne metiáris illud : quóniam datum est géntibus, et civitátem sanctam calcábunt ménsibus quadragínta duóbus.

Lectio ij.

ET dabo duóbus téstibus meis, et prophetábunt diébus mille ducéntis sexagínta, amícti saccis. Hi sunt duæ olívæ, et duo candelábra in conspéctu Dómini terræ stantes. Et si quis volúerit eos nocére, ignis éxiet de ore eórum, et devorábit inimícos eórum : et si quis volúerit eos lædere, sic opórtet eum occídi.

Lectio iij.

HI habent potestátem claudéndi cælum, ne pluat diébus prophetíæ ipsórum : et potestátem habent super aquas converténdi eas in sánguinem, et percútere terram omni plaga quotiescúmque volúerint. Et cum finíerint testimónium suum, béstia, quæ ascéndit de abysso, fáciet advérsum eos bellum, et vincet illos, et occídet eos.

FERIA SEXTA.

Psalmus 83. Quam dilécta., pag. 100. Psalmus 84.; Benedixísti Dómine., pag. 101.; Psalmus 85. Inclina Dómine aurem., ibidem.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 11. et cap. 12.

Et apértum est templum Dei in cælo : et visa est arca testaménti ejus in templo ejus, et facta sunt fúlgura, et voces, et terræmótus, et grando magna. Et signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim : et in útero habens, clamábat partúriens, et cruciabátur ut páriat.

Lectio ij.

Et visum est áliud signum in cælo : et ecce draco magnus rufus habens cápita septem, et córnua decem : et in capítibus ejus diadémata septem, et cauda ejus trahébat tértiam partem stellárum cæli, et misit eas in terram, et draco stetit ante mulíerem, quæ erat paritúra : ut cum peperísset, fílium ejus devoráret.

Lectio iij.

Et péperit fílium másculum, qui rectúrus erat omnes gentes in virga férrea : et raptus est fílius ejus ad Deum, et ad thronum ejus, et múlier fugit in solitúdinem ubi habébat locum parátum a Deo, ut ibi pascant eam diébus mille ducéntis sexaginta.

SABBATO.

Psalmus 100. Misericórdiam., pag. 111.; Psalmus 101. Dómine exáudi., ibidem; Psalmus 102. Bénedic ánima mea. pag. 112.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 13.

Et vidi de mari béstiam ascendéntem, habéntem cápita septem, et córnua decem, et super córnua ejus decem diadémata, et super cápita ejus nómina blasphémiæ. Et béstia, quam vidi, símilis erat pardo, et pedes ejus sicut pedes ursi, et os ejus sicut os leónis. Et dedit illi draco virtútem suam, et potestátem magnam.

Lectio ij.

Et vidi unum de capítibus suis quasi occísum in mortem : et plaga mortis ejus curáta est. Et admiráta est univérsa terra post béstiam. Et adoravérunt dracónem, qui dedit potestátem béstiæ : et adoravérunt béstiam dicéntes : Quis símilis béstiæ? et quis póterit pugnáre cum ea? Et datum est ei os loquens magna, et blasphémias : et data est ei potéstas fácere menses quadragínta duos.

Lectio iij.

Et apéruit os suum in blasphémias ad Deum, blasphemáre nomen ejus, et tabernáculum ejus, et eos, qui in cælo hábitant. Et est datum illi bellum fácere cum sanctis, et víncere eos. Et data est illi potéstas in omnem tribum, et pópulum, et linguam, et gentem, et adoravérunt eam omnes, qui inhábitant terram : quorum non sunt scripta nómina in libro vitæ Agni, qui occísus est ab orígine mundi.

AD VESPERAS.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Ad cenam Agni próvidi.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovili : et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unum ovíle, et unus pastor, allelúia. Oratio.

DEUS, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per.

Memoria de Cruce, pag. 129.

DOMINICA II.

POST OCTAVAM PASCHÆ.

Quæ hic notata non sunt dicantur ut in Dominica j. post Octavam Paschæ signatum est.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Módicum, et jam non vidébitis me : et íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 101. in Joann. sub finem.)

MODICUM est hoc totum spátium, quo præsens pérvolat sæculum. Unde dicit idem ipse Evangelísta in Epístola sua : Novíssima hora est. Ideo namque áddidit, Quia vado ad Patrem : quod ad priórem senténtiam referéndum est, ubi ait, Módicum, et jam non vidébitis me : non ad posteriórem, ubi ait, Et íterum módicum, et vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat ut eum non vidérent.

Lectio ij.

ILLIS ergo ait, Módicum, et jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant : quia itúrus erat ad Patrem, et eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cum ista loquerétur, vidébant. Quod vero áddidit, Et íterum módicum, et vidébitis me : univérsæ promísit Ecclésiæ, sicut univérsæ promísit : Ecce ego vobíscum sum usque ad consummatiónem sæculi. Non tardat Dóminus promíssum.

Lectio iij.

MODICUM, et vidébimus eum : ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus; quia nihil desiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur : cum finítum fúerit, tunc sentiémus quam módicum fúerit. Non ergo sit gáudium nostrum, quale habet mundus, de quo dictum est : Mundus autem gaudébit. Nec tamen in hujus desidérii parturitióne, sine gáudio tristes simus : sed, sicut ait Apóstolus, spe gaudéntes.

Ad Benedictus Aña. Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem, allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redire justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, et ea quæ sunt apta sectári. Per.

Ad Magnificat Aña. Iterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, allelúia : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia.

Oratio Deus, qui errántibus., ut in Laudibus.

PER HEBDOMADAM
QUANDO DE TEMPORE AGITUR.

Ad Benedictus Aña. Amen, amen dico vobis : quia plorábitis et flébitis vos, mundus autem gaudébit : vos autem contristabímini, sed tristítia vestra vertétur in gáudium, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Tristítia implévit cor vestrum : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia, allelúia.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 32. Exsultáte justi in Dómino., pag. 51.; Psalmus 33. Benedícam Dóminum., ibidem.; Psalmus 34. Júdica Dómine., pag. 52.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 18.

Vidi álium Angelum descendéntem de cælo, habéntem potestátem magnam : et terra illumináta est a glória ejus. Et exclamávit in fortitúdine dicens : Cécidit, cécidit Bábylon magna : et facta est habitátio dæmoniórum, et custódia omnis spíritus immúndi, et custódia omnis vólucris immúndæ, et odíbilis : quia de vino iræ fornicatiónis ejus bibérunt omnes gentes : et reges terræ cum illa fornicáti sunt : et mercatóres terræ de virtúte deliciárum ejus dívites facti sunt.

Lectio ij.

Et audívi áliam vocem de cælo, dicéntem : Exíte de illa pópulus meus : ut ne partícipes sitis delictórum ejus, et de plagis ejus non accipiátis. Quóniam pervenérunt peccáta ejus usque ad cælum, et recordátus est Dóminus iniquitátum ejus. Réddite illi sicut et ipsa réddidit vobis : et duplicáte duplícia secúndum ópera ejus. In póculo, quo miscuit, miscéte illi duplum.

Lectio iij.

Quantum glorificávit se, et in delíciis fuit, tantum date illi torméntum et luctum : quia in corde suo dicit : Sédeo regína : et vídua non sum : et luctum non vidébo. Ideo in una die vénient plagæ ejus, mors, et luctus, et fames, et igne comburétur : quia fortis est Deus, qui judicábit illam. Et flebunt, et plangent se super illam reges terræ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 45. Deus noster., pag. 66.; Psalmus 46. Omnes gentes., ibidem.; Psalmus 47. Magnus Dóminus., ibidem.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 19.

Audívi quasi vocem turbárum multárum in cælo dicéntium : Allelúia : salus, et

glória, et virtus Deo nostro est : quia vera, et justa judícia sunt ejus, qui judicávit de meretrice magna, quæ corrúpit terram in prostitutióne sua, et vindicávit sánguinem servórum suórum de mánibus ejus. Et íterum dixérunt : Allelúia. Et fumus ejus ascéndit in sæcula sæculórum.

Lectio ij.

Et cecidérunt senióres vigínti quátuor, et quátuor animália, et adoravérunt Deum sedéntem super thronum, dicéntes : Amen : allelúia. Et vox de throno exívit, dicens : Laudem dícite Deo nostro omnes servi ejus : et qui timétis eum pusílli, et magni.

Lectio iij.

Et audívi quasi vocem turbæ magnæ, et sicut vocem aquárum multárum, et sicut vocem tonitruórum magnórum dicéntium : Allelúia : quóniam regnávit Dóminus Deus noster omnipotens. Gaudeámus, et exsultémus : et demus glóriam ei : quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se. Et datum est illi ut coopériat se byssino splendénti, et cándido. Byssinum enim justificatiónes sunt Sanctórum.

FERIA QUARTA.

Psalmus 59. Deus, repulísti., pag. 77.; Psalmus 60. Exáudi Deus deprecatiónem., ibidem.; Psalmus 61. Nonne Deo subjécta., ibidem.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 20.

Et vidi Angelum descendéntem de cælo, habéntem clavem abyssi, et caténam magnam in manu sua. Et apprehéndit dracónem, serpéntem antíquum, qui est diábolus, et Sátanas, et ligávit eum per annos mille : et misit eum in abyssum, et clausit, et signávit super illum ut non sedúcat ámplius gentes, donec consumméntur mille anni : et post hæc opórtet illum solvi módico témpore.

Lectio ij.

Et vidi sedes, et sedérunt super eas, et judícium datum est illis : et ánimas decollatórum propter testimónium Jesu, et propter verbum Dei, et qui non adoravérunt béstiam, neque imáginem ejus, nec accepérunt charactérem ejus in fróntibus, aut in mánibus suis, et vixérunt, et regnavérunt cum Christo mille annis.

Lectio iij.

Ceteri mortuórum non vixérunt, donec consumméntur mille anni. Hæc est resurréctio prima. Beátus, et sanctus, qui habet partem in resurrectióne prima : in his secúnda mors non habet potestátem : sed erunt sacerdótes Dei et Christi, et regnábunt cum illo mille annis.

FERIA QUINTA.

Psalmus 74. Confitébimur., pag. 90.; Psalmus 75. Notus in judæa Deus., pag. 91.; Psalmus 76. Voce mea ad Dóminum., ibidem.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 21.

Et vidi cælum novum, et terram novam. Primum enim cælum, et prima terra ábiit,

et mare jam non est. Et ego Joánnes vidi sanctam civitátem Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo. Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis.

Lectio ij.

ET ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus. Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

Lectio iij.

ET dixit mihi : Scribe, quia hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et dixit mihi : Factum est. Ego sum alpha, et oméga : inítium, et finis. Ego sitiénti dabo de fonte aquæ vitæ, gratis. Qui vícerit, possidébit hæc, et ero illi Deus, et ille erit mihi fílius.

FERIA SEXTA.

Psalmus 86. Fundaménta ejus., pag. 102.; Psalmus 87. Dómine Deus salútis meæ. ibidem; Psalmus 88. Misericórdias Dómini., pag. 103.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 21.

ET sústulit me in spíritu in montem magnum, et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei : et lumen ejus símile lápidi pretióso tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum. Et habébat murum magnum, et altum, habéntem portas duódecim : et in portis Angelos duódecim, et nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israel.

Lectio ij.

ET erat structúra muri ejus ex lápide jáspide : ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióso ornáta. Fundaméntum primum, jaspis : secúndum, sapphírus : tértium, chalcedónius : quartum, smarágdus : quintum, sárdonyx : sextum, sárdius : séptimum, chrysólithus : octávum, beryllus : nonum, topázius : décimum, chrysóprasus : undécimum, hyacínthus : duodécimum, amethystus.

Lectio iij.

ET duódecim portæ, duódecim margarítæ sunt, per síngulas : et síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis : et platéa civitátis aurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea. Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, et Agnus. Et cívitas non eget sole, neque luna, ut lúceant in ea : nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus.

SABBATO.

Psalmus 103. Bénedic ánima., pag. 113.; Psalmus 104. Confitémini Dómino., pag. 114.; Psalmus 105. Confitémini Dómino., pag. 116.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 22.

Et dixit mihi : Hæc verba fidelíssima sunt, et vera. Et Dóminus Deus spiríttuum prophetárum misit Angelum suum osténdere servis suis quæ opórtet fíeri cito. Et ecce vénio velóciter. Beátus, qui custódit verba prophetíæ libri hujus. Et ego Joánnes, qui audívi, et vidi hæc. Et postquam audíssem, et vidíssem, cécidi ut adorárem ante pedes Angeli, qui mihi hæc ostendébat.

Lectio ij.

Et dixit mihi : Vide ne féceris : consérvus enim tuus sum, et fratrum tuórum prophetárum, et eórum, qui servant verba prophetíæ libri hujus : Deum adóra. Et dicit mihi : Ne signáveris verba prophetíæ libri hujus : tempus enim prope est. Qui nocet, nóceat adhuc : et qui in sórdibus est, sordéscat adhuc : et qui justus est, justificétur adhuc : et sanctus, sanctificétur adhuc.

Lectio iij.

Ecce vénio cito, et merces mea mecum est, réddere unicuíque secúndum ópera sua. Ego sum alpha, et oméga, primus, et novíssimus, princípium, et finis. Beáti, qui lavant stolas suas in sánguine Agni : ut sit potéstas eórum in ligno vitæ, et per portas intrent in civitátem.

AD VESPERAS.

Capitulum Christus resúrgens., pag. 128.

℟. Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt: * Multitúdo sónitus aquárum : vocem dedérunt nubes, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : commóta est et contrémuit terra. — Multitúdo. Glória. Allelúia.

Hymnus Ad cenam Agni próvidi., pag. 129.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Tristítia implévit cor vestrum : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis; da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis : ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per.

Memoria de Cruce, pag. 129.

DOMINICA III.
POST OCTAVAM PASCHÆ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium et Hymnus ut in Dominica j. post Octavam Paschæ, pag. 514.

IN NOCTURNO.

Tres Psalmi, Antiphona super Psalmos et ℣. ut in eadem Dominica, pag. 514.

Lectiones et Responsoria ut infra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 16.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vado ad eum, qui misit me; et nemo ex vobis intérrogat me, Quo vadis? Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

(Tract. 94. in Joann. initio.)

CUM Dóminus Jesus prædixisset discípulis suis persecutiónes, quas passúri erant post ejus abscéssum, subjúnxit, atque ait : Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram : nunc autem vado ad eum, qui misit me. Ubi primum vidéndum est, utrum eis futúras non prædíxerit ante passiónes. Sed álii tres Evangelístæ satis eum prædixísse ista demónstrant, ántequam ventum esset ad cenam.

¶ Hodie incipit Historia Si oblitus., nisi festum impediat, et dicitur usque ad Ascensionem exclusive, cum de Tempore agitur.

℟. j. Si oblítus fúero tui, allelúia, obliviscátur mei déxtera mea : * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúia, allelúia. ℣. Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus : dum recordarémur tui Sion. — Adhæreat lingua mea.

Lectio ij.

QUA (cena) perácta, secúndum Joánnem ista locútus est, ubi ait : Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram. An forte hinc ista sólvitur quæstio, quia et illi eum narrant Passióni próximum fuísse, cum hæc díceret? Non ergo ab inítio, quando cum illis erat : quia jam discessúrus, jamque ad Patrem perrectúrus hæc dixit. Et ideo étiam secúndum illos Evangelístas verum est, quod hic dictum est : Hæc autem vobis ab inítio non dixi.

℟. ij. Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum : vocem dedérunt nubes, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : commóta est et contrémuit terra. — Multitúdo.

Lectio iij.

SED quid ágimus de fide Evangélii secúndum Matthæum, qui hæc eis a Dómino, non solum cum jam Pascha esset cum discípulis cenatúrus, imminénte Passióne; verum et ab inítio denuntiáta esse commémorat, ubi primum nominátim duódecim exprimúntur Apóstoli, et ad ópera divína mittúntur? Quid sibi ergo vult, quod hic ait, Hæc autem vobis ab inítio non dixi, quia vobíscum eram : nisi quia ea, quæ hic dicit de Spíritu sancto, quod sit ventúrus ad eos, et testimónium perhibitúrus, quando mala illa passúri sunt, hæc ab initio eis non dixit, quia cum ipsis erat?

℟. iij. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia : in médio ecclésiæ * Laudábo te, Allelúia, allelúia. ℣. Confitébor tibi in ecclésia magna, in pópulo gravi. — Laudábo te. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Christus resúrgens.

et Hymnus Sermóne blando. ut in Psalterio, pag. 22.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Vado ad eum qui misit me : sed quia hæc locútus sum vobis, tristítia implévit cor vestrum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis; da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id desideráre quod promíttis : ut inter mundánas varietátes ibi nostra fixa sint corda, ubi vera sunt gáudia. Per.

Memoria de Cruce et de beata Maria Virgine ut in Psalterio, pag. 23.

AD HORAS.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. et ℣℣. quæ in Psalterio ad ipsas Horas pro Tempore Resurrectionis respective sunt posita.

AD VESPERAS.

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Ad cenam Agni próvidi., pag. 128. et pag. 129.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Ego veritátem dico vobis, éxpedit vobis ut ego vadam : si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos, allelúia.

Oratio Deus, qui fidélium mentes., ut in Laudibus.

Memoria de Cruce et de B. Maria V. ut in Psalterio, pag. 129. et pag. 130.

PER HEBDOMADAM

QUANDO DE TEMPORE AGITUR.

Ad Benedictus Aña. Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo : cum autem vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Ille me clarificábit : quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis, allelúia.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 35. Dixit injústus., pag. 53.; Psalmus 36. Noli æmulári., pag. 54.; Psalmus 37. Dómine ne in furóre., pag. 55.

Incipit Epístola Cathólica beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

Jacobus, Dei et Dómini nostri Jesu Christi servus, duódecim tríbubus, quæ sunt in dispersióne, salútem. Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatiónes várias incidéritis : sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur. Patiéntia autem opus perféctum habet : ut sitis perfécti et íntegri in nullo deficiéntes.

℟. j. Si oblítus. pag. 526.

Lectio ij.

Siquis autem vestrum índiget sapiéntia, póstulet a Deo, qui dat ómnibus affluénter, et non impróperat : et dábitur ei. Póstulet autem in fide nihil hæsitans : qui enim hæsitat, símilis est flúctui maris, qui a vento movétur et circumfértur. Non ergo æstimet homo ille quod accípiat áliquid a Dómino. Vir duplex ánimo incónstans est in ómnibus viis suis.

℟. ij. Vidérunt., pag. 526.

Lectio iij.

GLORIETUR autem frater húmilis in exaltatióne sua : dives autem in humilitáte sua, quóniam sicut flos fœni transíbit. Exórtus est enim sol cum ardóre, et arefécit fœnum, et flos ejus décidit, et decor vultus ejus depériit : ita et dives in itinéribus suis marcéscet. Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℞. iij. Narrábo nomen., pag. 526.

FERIA TERTIA.

Psalmus 48. Audíte hæc., pag. 67.; Psalmus 49. Deus deórum., pag. 68.; Psalmus 51. Quid gloriáris., ibidem.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

NOLITE plures magístri fíeri fratres mei, sciéntes quóniam majus judícium súmitis. In multis enim offéndimus omnes. Si quis in verbo non offéndit, hic perféctus est vir, potest étiam freno circumdúcere totum corpus. Si autem equis frena in ora míttimus ad consentiéndum nobis, et omne corpus illórum circumférimus.

℞. j. In toto corde meo, allelúia, exquisívi te, allelúia : * Ne repéllas me a mandátis tuis, allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus es tu Dómine : doce me justificatiónes tuas. — Ne repéllas.

Lectio ij.

ECCE et naves, cum magnæ sint, et a ventis válidis minéntur, circumferúntur a módico gubernáculo ubi ímpetus dirigéntis volúerit. Ita et lingua módicum quidem membrum est, et magna exáltat. Ecce quantus ignis quam magnam silvam incéndit! Et lingua ignis est, univérsitas iniquitátis.

℞. ij. In ecclésiis benedícite Deo Dómino, de fóntibus Israel, * Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino omnis terra. — Allelúia.

Lectio iij.

LINGUA constitúitur in membris nostris, quæ máculat totum corpus, et inflámmat rotam nativitátis nostræ inflammáta a gehénna. Omnis enim natúra bestiárum, et vólucrum, et serpéntium, et ceterórum domántur, et dómita sunt a natúra humána : linguam autem nullus hóminum domáre potest : inquiétum malum, plena venéno mortífero.

℞. iij. Hymnum cantáte nobis, allelúia. * Quómodo cantábimus cánticum Dómini in terra aliéna? Allelúia, allelúia. ℣. Illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, verba cantiónum. — Quómodo. Glória Patri. Allelúia.

FERIA QUARTA.

Psalmus 63. Exáudi Deus., pag. 78.; Psalmus 65. Jubiláte Deo., ibidem; Psalmus 67. Exsúrgat Deus., pag. 79.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

CARISSIMI, óbsecro vos tamquam ádvenas et peregrínos abstinére vos a carnálibus desidériis, quæ mílitant advérsus ánimam, conversatiónem

vestram inter gentes habéntes bonam : ut in eo, quod detréctant de vobis tamquam de malefactóribus, ex bonis opéribus vos considerántes, gloríficent Deum in die visitatiónis.

℟. j. Deus cánticum novum cantábo tibi, allelúia : * In psaltério decem chordárum psallam tibi, allelúia, allelúia. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — In psaltério.

Lectio ij.

SUBJECTI ígitur estóte omni humánæ creatúræ propter Deum : sive regi quasi præcelléntí : sive dúcibus tamquam ab eo missis ad vindíctam malefactórum, laudem vero bonórum. Quia sic est volúntas Dei, ut benefaciéntes obmutéscere faciátis imprudéntium hóminum ignorántiam. Quasi líberi, et non quasi velámen habéntes malítiæ libertátem, sed sicut servi Dei.

℟. ij. Allelúia : audívimus eam in Ephrata : invénimus eam in campis silvæ : * Introíbimus in tabernáculum ejus : adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus, allelúia, allelúia. ℣. Surge Dómine in réquiem tuam, tu et arca sanctificatiónis tuæ. — Introíbimus.

Lectio iij.

OMNES honoráte : fraternitátem dilígite : Deum timéte : regem honorificáte. Servi súbditi estóte in omni timóre dóminis, non tantum bonis et modéstis, sed étiam dyscolis. Hæc est enim grátia, si propter Dei consciéntiam sústinet quis tristítias, pátiens injúste. Quæ enim est glória, si peccántes, et colaphizáti suffértis? Sed si bene faciéntes patiénter sustinétis : hæc est grátia apud Deum.

℟. iij. Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, allelúia : quóniam ipsam vólui, allelúia. * Inclína cor meum in testimónia tua, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. — Inclína. Glória Patri. Allelúia.

FERIA QUINTA.

Psalmus 77. Atténdite., pag. 92.; Psalmus 78. Deus venérunt., pag. 94.; Psalmus 79. Qui regis., pag. 95.

De Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

CHRISTUS semel pro peccátis nostris mórtuus est, justus pro injústis, ut nos offérret Deo, mortificátus quidem carne, vivificátus autem spíritu. In quo et his, qui in cárcere erant, spirítibus véniens prædicávit : qui incréduli fúerant aliquándo, quando exspectábant Dei patiéntiam in diébus Noe, cum fabricarétur arca : in qua pauci, id est octo ánimæ salvæ factæ sunt per aquam.

Lectio ij.

QUOD et vos nunc símilis formæ salvos facit baptisma : non carnis depositio sórdium, sed consciéntiæ bonæ interrogátio in Deum per Resurrectiónem Jesu Christi, qui est in déxtera Dei, deglútiens mortem ut vitæ ætérnæ herédes efficerémur : proféctus in cælum subjéctis sibi Angelis, et Potestátibus, et Virtútibus.

Lectio iij. Cap. 4.

CHRISTO ígitur passo in carne, et vos eádem cogitatióne armámini : quia qui passus est in carne, désiit a peccátis : ut jam non desidériis hóminum, sed voluntáti Dei, quod réliquum est in carne vivat témporis. Súfficit enim prætéritum tempus ad voluntátem géntium consummándam his, qui ambulavérunt in luxúriis, desidériis, vinoléntiis, comessatiónibus, potatiónibus, et illícitis idolórum cúltibus.

FERIA SEXTA.

Psalmus 93. Deus ultiónum., pag. 105.; Psalmus 95. Cantáte Dómino., pag. 106.; Psalmus 96. Dóminus regnávit., ibidem.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 3.

VIDETE qualem caritátem dedit nobis Pater, ut fílii Dei nominémur et simus. Propter hoc mundus non novit nos : quia non novit eum. Caríssimi, nunc fílii Dei sumus : et nondum appáruit quid érimus. Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus : quóniam vidébimus eum sícuti est. Et omnis, qui habet hanc spem in eo, sanctíficat se, sicut et ille sanctus est.

Lectio ij.

OMNIS, qui facit peccátum, et iniquitátem facit : et peccátum est iníquitas. Et scitis quia ille appáruit ut peccáta nostra tólleret : et peccátum in eo non est. Omnis, qui in eo manet, non peccat : et omnis, qui peccat, non vidit eum, nec cognóvit eum. Filíoli, nemo vos sedúcat. Qui facit justítiam, justus est : sicut et ille justus est.

Lectio iij.

QUI facit peccátum, ex diábolo est : quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis, qui natus est ex Deo, peccátum non facit : quóniam semen ipsíus in eo manet, et non potest peccáre, quóniam ex Deo natus est. In hoc manifésti sunt fílii Dei, et fílii diáboli.

SABBATO.

Psalmus 106. Confitémini Dómino., pag. 117.; Psalmus 107. Parátum cor meum., pag. 119.; Psalmus 108. Deus laudem., ibidem.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

CARISSIMI, nolíte omni spirítui crédere, sed probáte spíritus si ex Deo sint : quóniam multi pseudoprophétæ exiérunt in mundum. In hoc cognóscitur spíritus Dei : omnis spíritus qui confitétur Jesum Christum in carne venísse, ex Deo est : et omnis spíritus, qui solvit Jesum, ex Deo non est, et hic est Antichrístus, de quo audístis quóniam venit, et nunc jam in mundo est.

Lectio ij.

VOS ex Deo estis filíoli, et vicístis eum, quóniam major est qui in vobis est, quam qui in mundo. Ipsi de mundo sunt : ídeo de mundo loquúntur, et mundus eos audit. Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos : qui non est ex Deo, non

audit nos : in hoc cognóscimus Spíritum veritátis, et spíritum erróris.

Lectio iij.

Carissimi, diligámus nos ínvicem : quia cáritas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, et cognóscit Deum. Qui non díligit, non novit Deum : quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

AD VESPERAS.

Capitulum Christus resúrgens. pag. 128. et Hymnus Ad cenam Agni próvidi., pag. 129.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magníficat Aña. Ille me clarificábit : quia de meo accípiet, et annuntiábit vobis, allelúia.

Oratio.

Deus, a quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis ut cogitémus te inspiránte quæ recta sunt, et te gubernánte éadem faciámus. Per.

Memoria de Cruce, pag. 129.

DOMINICA IV.
POST OCTAVAM PASCHÆ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium et Hymnus ut in Dominica j. post Octavam Paschæ, pag. 514.

IN NOCTURNO.

Tres Psalmi, Antiphona super Psalmos et ℣. ut in eadem Dominica, pag. 514. et seq.

Lectiones et ℟℟. ut infra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio j. Cap. 16.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis : si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 102. in Joann. post initium.)

Jam dictum est in superióribus hujus Domínici sermónis pártibus, propter eos, qui nonnúlla petunt a Patre in Christi nómine, nec accípiunt : non peti in nómine Salvatóris, quidquid pétitur contra ratiónem salútis. Non enim sonum litterárum ac syllabárum, sed quod sonus ipse signíficat et quod eo sono recte ac veráciter intellígitur, hoc accipiéndus est dícere, dum dicit, In nómine meo.

℟. j. Si oblítus fúero tui, allelúia, obliviscátur mei déxtera mea : * Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, allelúia, allelúia. ℣. Super flúmina Babylónis illic sédimus et flévimus, dum recordarémur tui, Sion. — Adhæreat lingua mea.

Lectio ij.

Unde, qui hoc sentit de Christo, quod non est de único Dei Fílio sentiéndum, non petit in ejus nómine, etiámsi non táceat lítteris ac syllabis Christum : quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat, cum petit. Qui vero quod est de illo sentiéndum sentit,

ipse in ejus nómine petit : et accipit quod petit, si non contra suam salútem sempitérnam petit; áccipit autem, quando debet accípere. Quædam enim non negántur : sed ut cóngruo dentur témpore, differúntur.

℟. ij. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, et timuérunt : * Multitúdo sónitus aquárum, vocem dedérunt nubes, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ, commóta est et contrémuit terra. — Multitúdo sónitus aquárum.

Lectio iij.

ITA sane intelligéndum est quod ait, Dabit vobis : ut ea benefícia significáta sciántur his verbis, quæ ad eos, qui petunt, próprie pértinent. Exaudiúntur quippe omnes sancti pro seípsis, non autem pro ómnibus exaudiúntur vel amícis, vel inimícis suis, vel quibúslibet áliis. Quia non utcúmque dictum est, Dabit : sed, Dabit vobis. Usque modo, inquit, non petístis quidquam in nómine meo : pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum sit plenum. Hoc, quod dicit, Gáudium plenum, profécto non carnále, sed spiritále gáudium est.

℟. iij. Narrábo nomen tuum frátribus meis, allelúia : in médio Ecclésiæ * Laudábo te, Allelúia, allelúia. ℣ Confitébor tibi in ecclésia magna, in pópulo gravi. — Laudábo te. Glória. Allelúia, allelúia.

¶ Quando aliquod festum Duplex vel Totum Duplex in hac Dominica occurrerit, Homilia Dominicalis dimittitur illo anno.

¶ Quando pro prædictis Responsoriis dicenda sint Responsoria Feriæ tertiæ aut Feriæ quartæ præcedentis vide in Rubricis generalibus §. vij. num. 3.

Ante Laudes ℣. In Resurrectióne tua Christe, allelúia. ℟. Cæli et terra læténtur, allelúia.

AD LAUDES

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Sermóne blando., pag. 22.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Usque modo non petístis quidquam in nómine meo : pétite, et accipiétis, allelúia. Oratio.

DEUS, a quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis ut cogitémus te inspiránte quæ recta sunt, et te gubernánte éadem faciámus. Per.

Memoria de Cruce et de B. Maria V. ut in Psalterio, pag. 23.

AD HORAS.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. et ℣℣. quæ in Psalterio ad ipsas Horas pro Tempore Resurrectionis respective sunt posita.

AD VESPERAS.

Super Psalmos sola Aña. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Dominicis per annum, pag. 124.

Capitulum Christus resúrgens. et Hymnus Ad cenam Agni próvidi., pag. 128. et pag. 129.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Pétite, et accipiétis, ut gáudium vestrum plenum sit : ipse enim Pater amat vos, quia vos me amástis, et credidístis, allelúia.

Oratio Deus, a quo bona cuncta., ut in Laudibus.

Memoria de Cruce et de B. Maria V. ut in Psalterio, pag. 129. et pag. 130.

¶ Post Completorium hujus diei, et duorum dierum sequentium (si in crastino fiat de Feria), dicatur in Choro Psalmus Deus in adjutórium., cum Precibus et Orationibus absque Litaniis, cum hæ dicantur ante Missam.

FERIA SECUNDA
IN ROGATIONIBUS.

Psalmus 26. Dóminus illuminátio., pag. 47.; Psalmus 27. Ad te Dómine., pag. 48.; Psalmus 28. Afférte Dómino., ibidem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 11.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Quis vestrum habébit amícum, et ibit ad illum média nocte, et dicet illi : Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Homil. in Litan.)

Amicus, ad quem média nocte venítur, ipse Deus intellígitur : cui in média tribulatióne supplicáre, et tres panes, id est, intelligéntiam Trinitátis, qua præséntis vitæ sublevéntur labóres, efflagitáre debémus. Quod si amícus homo surgit de lecto et dat, non amicítia sed tædio compúlsus; quanto magis Deus, qui sine tædio largíssime donat quod pétitur! Nam Salvátor noster ad cæléstis regni gáudia nos pervenire desíderans, éadem a se pétere dócuit : et se peténtibus datúrum esse promísit.

Lectio ij.

Petite, inquit, et dábitur vobis : quærite, et inveniétis : pulsáte, et aperiétur vobis. Quæ nobis Dómini verba magnópere ac toto ex corde pensánda sunt : quia vidélicet regnum cælórum non otiósis, et vacántibus, sed peténtibus, quæréntibus, et pulsántibus dandum, inveniéndum, et aperiéndum esse testátur. Peténda est ergo jánua regni orándo, quæréndа recte vivéndo, pulsánda perseverándo. Non enim súfficit verbis rogáre. si non étiam quæsiérimus diligéntius quáliter sit vivéndum : ut digni simus impetráre quæ póscimus.

Lectio iij.

Neque áliquid prodest bona inchoásse, si non quisque stúdeat ea, quæ bene inchoáverat, usque ad finem firmum perdúcere. Unde necésse est ut petámus séduli, sine intermissióne orémus : quærámus Dóminum, et confirmémur : quærámus fáciem ejus semper : pulsémus infatigábili desidério ætérnæ beatitúdinis, nec deficiámus, priúsquam, illo aperiénte, de cárcere mundi hujus éripi, ac portam mereámur pátriæ cæléstis ingredi.

¶ Si festum Simplex vel majus, vel dies Octava Solemnis in hac Feria secunda venerit, prædicta Homilia legatur in tertia Feria sequenti, nisi aliud festum aut dies Octava Solemnis in ea occurrerit : tunc enim dimittitur illo anno.

Ad Benedictus Aña. Pétite, et dábitur vobis : quærite, et inveniétis : pulsáte, et aperiétur vobis, allelúia. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus; contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per.

¶ Hæc Oratio in hac die et sequenti ad Laudes tantum dicatur. Ad alias autem Horas et ad Vesperas, Oratio Dominicæ Deus a quo bona., pag. 532.

Ad Magnificat Aña. Omnis, qui petit, áccipit : et qui quærit, invenit : et pulsánti aperiétur, allelúia.

¶ Si in hac Feria de aliquo Festo aut de aliqua Octava Officium celebrari contigerit, sic fiat Memoria Feriæ :

In Laudibus Aña. Pétite, et dábitur vobis : quærite, et inveniétis : pulsáte, et aperiétur vobis, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per.

In Vesperis Aña. Omnis, qui petit, áccipit : et qui quærit, invenit : et pulsánti aperiétur, allelúia.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia. Oratio.

DEUS, a quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis ut cogitémus te inspiránte quæ recta sunt, et te gubernánte éadem faciámus. Per.

FERIA TERTIA
IN ROGATIONIBUS.

Psalmus 38. Dixi : Custódiam., pag. 61.; Psalmus 39. Exspéctans exspectávi., pag. 62'; Psalmus 40. Beátus qui intélligit., pag. 63.

Incipit Epístola secúnda beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

SENIOR Eléctæ dóminæ, et natis ejus, quos ego dílígo in veritáte, et non ego solus, sed et omnes, qui cognovérunt veritátem, propter veritátem, quæ pérmanet in nobis, et nobíscum erit in ætérnum. Sit vobíscum grátia, misericórdia, pax a Deo Patre, et a Christo Jesu Fílio Patris in veritáte, et caritáte. Gavísus sum valde, quóniam invéni de fíliis tuis ambulántes in veritáte, sicut mandátum accépimus a Patre. Et nunc rogo te dómina, non tamquam mandátum novum scribens tibi, sed quod habúimus ab inítio, ut diligámus altérutrum.

(Ex S. Sidonio Apoll. Ep. Arvern., l. 7. Epist. 1. et l. 5. Epist. 14. et B. Alcimo Avito Ep. Vienn. Hom. de Rog.)

Lectio ij.

CUM Rogatiónum usus in Ecclésia antiquíssimus esse noscátur, celebrióres ta-

men illæ hábitæ sunt, ac ferme ab ómnibus Ecclésiis recéptæ, quas sanctus Mamértus Viennénsis Episcopus in Gálliis instítuit. Ejus síquidem tempóribus apud Viénnam Gálliæ contigérunt incéndia crebra, terræmótus assídui, noctúrni sónitus; populósis hóminum convéntibus feræ silvéstres se ingerébant, pávidi cervi per angústa portárum usque ad fori lata penetrábant. Tracta sunt hæc inter timóres públicos, et rumóres privátos, usque ad noctem Vigiliárum Domínicæ Resurrectiónis : quam omnes labórum opem, et malórum finem commúnibus ánimis opperiebántur.

Lectio iij.

SED ea nocte ædes pública, quam præcélso civitátis vértici sublímitas in imménsum fastigiáta prætúlerat, flammis terribílibus conflagráre crepúsculo cœpit. Interpolátur ítaque jucúnditas solemnitátis : pleno timóris pópulo ecclésia vacuátur. Pérstitit tamen coram festívis altáribus invíctus Antístes sanctus Mamértus, et calórem fídei suæ accéndens, flúmine lacrimárum permíssam ígnibus potestátem incéndio abscedénte compéscuit. Atque ibi tunc cum Deo tácitus definívit, quidquid hódie Psalmis ac précibus mundus inclámat.

Antiphona ad Benedictus, cum Oratione Laudum, et Antiphona ad Magnificat cum Oratione Dominicæ ut in præcedenti Feria secunda, pag. 534.

¶ Si vero in hac Feria de aliquo Festo aut de aliqua Octava Officium celebrari contigerit, sic fiat Memoria Feriæ :

In Laudibus Aña. Pétite, et dábitur vobis : quærite et inveniétis : pulsáte et aperiétur vobis, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia, tua semper protectióne muniámur. Per.

In Vesperis Aña. Omnis, qui petit, áccipit : et qui quærit, invenit : et pulsánti aperiétur, allelúia.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia. Oratio.

DEUS, a quo bona cuncta procédunt : largíre supplícibus tuis ut cogitémus te inspiránte quæ recta sunt, et te gubernánte éadem faciámus. Per.

FERIA QUARTA
IN ROGATIONIBUS
ET VIGILIA ASCENSIONIS.

Psalmus 52. Dixit insipiens., pag. 73.; Psalmus 54. Exáudi Deus., pag. 74.; Psalmus 55. Miserére mei Deus., pag. 75.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 17.

IN illo témpore : Sublevátis Jesus óculis in cælum, dixit : Pater venit hora, clarífica Fílium tuum. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.
(Tract. 104 in Joann. sub medium.)

POTERAT Dóminus noster, unigénitus et coætérnus Patri, in forma servi, et ex forma servi, si hoc opus esset, oráre siléntio : sed ita se Patri exhibére vóluit precatórem, ut meminísset nostrum se esse doctórem. Proinde eam, quam fecit oratiónem pro nobis, notam fecit et nobis : quóniam tanti magístri non solum ad ipsos sermocinátio, sed étiam ipsíus pro ipsis ad Patrem orátio, discipulórum est ædificátio.

Lectio ij.

QUAPROPTER hoc, quod ait, Pater venit hora, clarífica Fílium tuum : osténdit omne tempus, et quid quando fáceret, vel fieri síneret, ab illo esse dispósitum, qui témpori súbditus non est. Quóniam quæ futúra erant per síngula témpora, in Dei sapiéntia causas efficiéntes habent, in qua nulla sunt témpora. Non ergo credátur hæc hora fato urgénte venísse, sed Deo pótius ordinánte. Nec sidérea necéssitas Christi connéxuit Passiónem : absit enim ut sídera mori cógerent síderum Conditórem.

Lectio ij.

CLARIFICATUM a Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quod ei non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed si Passióne clarificátus dícitur, quanto magis Resurrectióne? Nam in Passióne magis ejus humílitas quam cláritas commendátur, Apóstolo teste, qui dicit : Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde séquitur, et de ejus clarificatióne jam dicit : Propter quod et Deus illum exaltávit, et donávit ei nomen, quod est super omne nomen.

¶ Si festum Simplex vel majus, vel dies Octava Solemnis in hac Vigília venerit, Homilia Vigiliæ omittitur illo anno.

Ad Benedictus Aña. Clarífica me Pater apud temetipsum, claritáte, quam hábui, priúsquam mundus fíeret, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut nostræ mentis inténtio quo solemnitátis ventúræ gloriósus Auctor ingréssus est semper inténdat; et quo fide pergit, conversatióne pervéniat. Per eúmdem.

¶ Prædicta Oratio dicatur etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Vesperas.

¶ De Cruce non fit Memoria.

¶ Si in Vigilia Ascensionis Domini de aliquo Festo aut de aliqua Octava Officium celebrari contigerit, sic fiat Memoria prædictæ Vigiliæ in Laudibus :

Aña. Clarífica me Pater apud temetípsum, claritáte quam hábui priúsquam mundus fíeret, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut nostræ mentis inténtio quo solemnitátis ventúræ gloriósus Auctor ingréssus est semper inténdat; et quo fide pergit, conversatióne pervéniat. Per eúmdem.

IN ASCENSIONE DOMINI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ascéndens Christus in altum captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Act. 1.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem, qua præcipiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

℟. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : spécies ejus in núbibus cæli. * Et nomen ejus in ætérnum pérmanet, Allelúia. ℣. A summo cælo egréssio ejus : et occúrsus ejus usque ad summum ejus. — Et nomen ejus. Glória. Allelúia.

Hymnus.

ÆTERNE Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ :

SCANDENS tribúnal déxteræ
Patris : potéstas ómnium
Colláta Jesu cælitus,
Quæ non erat humánitus :

UT trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium
Et infernórum cóndita
Flectat genu jam súbdita.

TREMUNT vidéntes ángeli,
Versa vice mortálium :
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Istæ duæ Strophæ Tu esto. et Glória tibi Dómine, qui scandis. dicantur in fine omnium Hymnorum ejusdem metri usque ad Pentecosten exclusive, etiam in festis Sanctorum, nisi aliter sit notatum.

℣. Eleváta est magnificéntia tua, allelúia. ℟. Super cælos Deus, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Pater, manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi : nunc autem pro eis rogo, non pro mundo, quia ad te vénio, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut nostræ mentis inténtio quo solemnitátis ventúræ gloriósus Auctor ingréssus est semper inténdat ; et quo fide pergit, conversatióne pervéniat. Per eúmdem.

IN COMPLETORIO.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Ascéndens Christus in altum, allelúia, captívam duxit captivitátem, allelúia, allelúia.

¶ Hæc Antiphona dicatur ad Nunc dimittis usque ad Completorium Vigiliæ Pentecostes exclusive, etiam in festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, Christum Dóminum ascendéntem in cælum * Veníte adorémus, allelúia.

Hymnus Ætérne Rex altíssime., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ♰ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cælos Deus, allelúia.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ♰ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúia.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad

summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. A summo cælo egréssio ejus : et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua, allelúia. ℟. Super cælos Deus, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio j. Cap. 16.

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Homilia 29. in Evang.)

Quod Resurrectiónem Domínicam discípuli tarde credidérunt, non tam illórum infírmitas, quam nostra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipsa namque Resurréctio illis dubitántibus per multa arguménta monstráta est : quæ dum nos legéntes agnóscimus, quid áliud quam de illórum dubitatióne solidámur? Minus enim nobis María Magdaléne præstitit, quæ cítius crédidit, quam Thomas, qui diu dubitávit. Ille étenim dubitándo, vúlnerum cicatríces tétigit, et de nostro péctore dubitatiónis vulnus amputávit.

℟. j. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúia : et vidéntibus illis elevátus est, allelúia : * Et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia. ℣. Et convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. — Et nubes suscépit eum.

Lectio ij.

Ad insinuándam quoque veritátem Domínicæ Resurrectiónis, notándum nobis est quid Lucas réferat dicens : Convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent. Et post pauca : Vidéntibus illis elevátus est : et nubes suscépit eum ab óculis eórum. Notáte verba, signáte mystéria : Convéscens, elevátus est. Comédit, et ascéndit : ut vidélicet per efféctum comestiónis véritas patésceret carnis. Marcus vero,

priúsquam cælum Dóminus ascéndat, eum de cordis atque infidelitátis durítia increpásse discípulos mémorat. Qua in re quid considerándum est, nisi quod idcírco Dóminus tunc discípulos increpávit, cum eos corporáliter relíquit : ut verba, quæ recédens díceret, in córdibus audiéntium árctius impréssa remanérent?

℟. ij. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera: spécies ejus in núbibus cæli, * Et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúia. ℣. A summo cælo egréssio ejus : et occúrsus ejus usque ad summum ejus. — Et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúia.

Lectio iij.

INCREPATA ígitur eórum durítia, quid admonéndo dicat audiámus. Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Numquid, fratres mei, sanctum Evangélium vel insensátis rebus, vel brutis animálibus fúerat prædicándum, ut de eo discípulis dicátur, Prædicáte Evangélium omni creatúræ? Sed omnis creatúræ nómine signátur homo. Omnis autem creatúræ áliquid habet homo. Habet namque commúne esse cum lapídibus, vívere cum arbóribus, sentíre cum animálibus, intellígere cum ángelis. Si ergo commúne habet áliquid cum omni creatúra homo, juxta áliquid omnis creatúra est homo. Omni ergo creatúræ prædicátur Evangélium, cum soli hómini prædicátur.

℟. iij. Viri Galilæi quid admirámini aspiciéntes in cælum? * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. — Quemádmodum. Glória. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Viri Galilæi quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúia.

3. Elevátis mánibus benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúia.

4. Exaltáte Regem regum, et hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Vidéntibus illis elevátus est : et nubes suscépit eum in cælum, allelúia.

Capitulum. Act. 1.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

TU Christe nostrum gáudium,
Manens olympo præditum :

Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia :
Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus :
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.
Ut cum repénte cœperis
Claróre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.
Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.

℣. A summo cælo egréssio ejus, allelúia. ℟. Et occúrsus ejus usque ad summum ejus allelúia.

Ad Benedictus Aña. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum, allelúia.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui scandis supra sídera.

¶ Hic Versus dicatur ad Primam quotidie usque ad Pentecosten, etiam in festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

AD TERTIAM.

Capitulum Primum quidem sermónem., ut in Laudibus.

℟. Eleváta est magnificéntia tua, * Allelúia, allelúia. Eleváta est. ℣. Super cælos Deus. Allelúia. Glória. Eleváta est.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus., ut in Laudibus; et sic ad Sextam, Nonam et ij. Vesperas.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. 1.

Et convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum.

℟. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia. Glória. Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 1.

Viri Galilæi quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

℟. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia. Glória. Ascéndens.

℣. A summo cælo egréssio ejus, allelúia. ℟. Et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion :* domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ☩ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: ☩ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ disponet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ☩ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum :* laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Viri Galilæi quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia.

Capitulum. Act. 1.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

ÆTERNE Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ:

SCANDENS tribúnal dénteræ
Patris: potéstas ómnium
Colláta Jesu cælitus,
Quæ non erat humánitus:

UT trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium
Et infernórum cóndita
Flectat genu jam súbdita.

TREMUNT vidéntes ángeli,
Versa vice mortálium:
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Eleváta est magnificéntia tua, allelúia. ℟. Super cælos Deus, allelúia.

Ad Magnificat Aña. O Rex glóriæ, Dómine virtútum, qui triumphátor hódie super omnes cælos ascendísti: ne derelínquas nos órphanos, sed mitte promíssum Patris in nos Spíritum veritátis, allelúia.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus: ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem.

PER OCTAVAM ASCENSIONIS.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Rogábo Patrem meum, et álium Paráclitum dabit vobis, allelúia.

℣. A summo cælo egréssio ejus, allelúia. ℟. Et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus, ut supra in ij. Vesperis Festi.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ, allelúia : qui credíderit et baptizátus fúerit salvus erit, allelúia : qui vero non credíderit condemnábitur, allelúia.

℣. Eleváta est magnificéntia tua, allelúia. ℟. Super cælos Deus, allelúia Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendisse crédimus, ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem.

¶ Infra Octavam Ascensionis omittitur Memoria de festo trium Lectionum et de festo habente solam Memoriam.

¶ Si infra Octavam Ascensionis Officium de ipsa Octava celebrari contigerit, hoc modo fiat, nisi Dominica fuerit.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ascéndit Christus in altum, * Allelúia.

Hymnus Ætérne Rex altíssime., pag. 543.

IN NOCTURNO.

Antiphona super Psalmos, Psalmi, ℣., Lectiones et ℟℟. prout suis locis pro Feria notatum est.

Ante Laudes ℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Viri Galilæi quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Primum quidem sermónem. et Hymnus Tu Christe nostrum gáudium., ut in Festo, pag. 540.

℣. A summo cælo egréssio ejus, allelúia. ℟. Et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Rogábo Patrem meum, et álium Paráclitum dabit vobis, allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus., ut supra.

AD PRETIOSA.

Evangelium Recumbéntibus., ut in Festo, pag. 539.

¶ Si tamen in Nocturno lecta fuerit Homilia Dominicalis, legatur ad Pretiósa. Evangelium Cum vénerit Paráclitus., ut in Dominica, pag. 547.

AD HORAS.

Omnia ut in Festo, pag. 541.

AD VESPERAS.

Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, Aña Viri Galilæi., Capitulum Primum quidem. et Hymnus Ætérne Rex., ut in ij. Vesperis Festi, pagg. 541-543.

℣. Eleváta est magnificéntia tua, allelúia. ℟. Super cælos Deus, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ, allelúia : qui credíderit et baptizátus fúerit salvus erit, allelúia : qui vero non credíderit condemnábitur, allelúia.

Oratio Concéde, quæsumus., ut supra.

FERIA SEXTA.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Exaltáre Dómine in virtúte tua : cantábimus et psallémus, allelúia.

Psalmus 20. Dómine in virtúte tua., pag. 15.; Psalmus 29. Exaltábo te Dómine., pag. 49.; Psalmus 46. Omnes gentes pláudite., pag. 66.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Incipit liber Actuum Apostolórum.

Lectio j. Act. 1.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est : quibus et præbuit seípsum vivum post Passiónem suam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei. Et convéscens, præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum : quia Joánnes quidem baptizávit aqua, vos autem baptizabímini Spíritu sancto non post multos hos dies.

℟. j. Si enim non abíero, Paráclitus non véniet ad vos : si autem abíero, mittam eum ad vos : cum autem vénerit ille, docébit vos omnem veritátem, * Allelúia. ℣. Non enim loquétur a semetípso : sed quæcúmque áudiet loquétur, et quæ ventúra sunt annuntiábit vobis. — Allelúia.

Lectio ij.

IGITUR qui convénerant, interrogábant eum, dicéntes : Dómine si in témpore hoc restítues regnum Israel? Dixit autem eis : Non est vestrum nosse témpora vel moménta, quæ Pater pósuit in sua potestáte : sed accipiétis virtútem superveniéntis Spíritus sancti in vos, et éritis mihi testes in Jerúsalem, et in omni Judæa, et Samária, et usque ad últimum terræ. Et cum hæc dixísset, vidéntibus illis, elevátus est : et nubes suscépit eum ab óculis eórum.

℟. ij. Ascéndens Christus in altum, allelúia, captívam duxit captivitátem : * Dedit dona homínibus, allelúia, allelúia. ℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ. — Dedit dona.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

(Serm. 2. de Ascens. Domini.)

Lectio iij.

SICUT in solemnitáte Pascháli Resurréctio Dómini fuit nobis causa lætándi; ita Ascénsio ejus in cælos præséntium nobis est matéria gaudiórum, recoléntibus illam diem et rite venerántibus, qua natúræ nostræ humílitas in Christo super omnem cæli milítiam, super omnes órdines angelórum, et ultra ómnium altitúdinem Potestátum, ad Dei Patris est provécta conséssum. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti sumus : ut mirabílior fíeret grátia Dei, cum remótis a conspéctu hóminum, quæ mérito reveréntiam sui sentiebántur indícere,

fides non defíceret, spes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℞. iij. Non relínquam vos órphanos, allelúia : vado, et vénio ad vos : * Et gaudébit cor vestrum, Allelúia, allelúia. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. — Et gaudébit. Glória. Allelúia, allelúia.

SABBATO.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Nimis exaltátus es, allelúia, super cælos Deus, allelúia.

Psalmus 96. Dóminus regnávit, exsúltet., pag. 106.; Psalmus 98. Dóminus regnávit, irascántur., pag. 110.; Psalmus 102. Bénedic ánima mea. pag. 112.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℞. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

Et cum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter in eódem loco. Et factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant sedéntes. Et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, seditque supra síngulos eórum. Et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis.

℞. j. Exaltáre Dómine, allelúia, * In virtúte tua, allelúia. ℣. Cantábimus et psallémus. — In virtúte tua, allelúia.

Lectio ij.

Erant autem in Jerúsalem habitántes Judæi, viri religiósi ex omni natióne, quæ sub cælo est. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes. Stupébant autem omnes, et mirabántur, dicéntes : Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt, et quómodo nos audívimus unusquísque linguam nostram, in qua nati sumus?

℞. ij. Ponis nubem ascénsum tuum Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. ℣. Confessiónem, et decórem induísti : amíctus lúmine sicut vestiménto. — Qui ámbulas.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 2. de Ascens. Domini.)

Lectio iij.

Quod Redemptóris nostri conspícuum fuit, in sacraménta transívit : et ut fides excelléntior esset ac fírmior, visióni doctrína succéssit, cujus auctoritátem supérnis illumináta rádiis credéntium corda sequeréntur. Hanc fidem Ascensióne Dómini auctam, et Spíritus sancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exsília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta persequéntium crudelitátibus supplícia terruérunt. Pro hac fide per univérsum mundum non solum viri, sed étiam féminæ, nec tantum impúbes púeri, sed étiam ténerae vírgines usque ad effusiónem sui sánguinis decertárunt.

℟. iij. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem : et dum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúia, Spíritum veritátis, * Et gaudébit cor vestrum, Allelúia. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. — Et gaudébit. Glória. Allelúia.

In Vesperis nihil fiat de Dominica.

DOMINICA
INFRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, Christum Dóminum ascendéntem in cælum * Veníte adorémus, allelúia.

Hymnus Ætérne Rex altíssime., pag. 537.

IN NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et Versiculus ut in Festo, pag. 538. et pag. 539.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi.

(Comment. in cap. 15. Joann.)

Identitatem substántiæ Fílii ac Patris osténdens, cum veritátis Spíritum díxerit, a Patre illum procédere assséruit : ut in unam ratiónem Deitátis Trínitas constringerétur. Quando ígitur vénerit Paráclitus, ait, Spíritus veritátis, id est meus, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Quómodo autem perhibébit? Magna in vobis et per vos mirácula fáciens, divínæ meæ potestátis atque virtútis testis erit gravíssimus. Spíritus enim meus est, qui operábitur in vobis : sed sicut meus est, sic et Dei Patris.

℟. j. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúia : et vidéntibus illis elevátus est, allelúia : * Et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia. ℣. Et convéscens præcépit eis, ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. — Et nubes suscépit eum.

Lectio ij.

Hæc locútus sum vobis, ut non scandalizémini. Si enim, inquit, vobis téstibus, tot tántaque mirabília feci, sic Paráclitus quoque in vobis simília fáciet : nec tamen Judæi ad melióra reducéntur. Nolíte conturbári, si oratióne vestra convértere illos non potéritis; sed mementóte ubíque sermónis mei : non esse discípulum super magístrum, sed nec servum dómino suo majórem.

℟. ij. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : spécies ejus in núbibus cæli, * Et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúia. ℣. A summo cælo egréssio ejus, et occúrsus ejus usque ad summum ejus. — Et nomen ejus.

Lectio iij.

Absque synagógis fácient vos : sed venit hora, ut omnis qui intérficit vos arbitrétur obséquium se præstáre Deo. Summum ómnium periculórum prædixit : non ut formídine ad ignáviam discipulórum redúceret ánimos, sed ut máximus mortis pavor (quóniam præscirétur) contémptus, fortióres ad subeúnda perícula rédderet. Nam qui majus contémnunt, ii quómodo minóra timébunt?

℟. iij. Viri Galilæi quid admirámini aspiciéntes in cælum? * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. — Quemádmodum. Glória. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum Deum et vestrum, allelúia.

AD LAUDES.

Antiphonæ super Psalmos, Psalmi, Capitulum, et Hymnus ut in Festo, pag. 540.

℣. A summo cælo egréssio ejus, allelúia. ℟. Et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Rogábo Patrem meum, et álium Paráclitum dabit vobis, allelúia.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem.

Ad Memoriam de Dominica in Laudibus Aña. Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúia.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia. Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus : fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium Cum vénerit Paráclitus., ut in Nocturno pag. 547.

AD PRIMAM.

Omnia ut in Festo, addito post ultimum Psalmum Symbolo Quicúmque vult salvus esse.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Festo, pag. 541.

AD VESPERAS.

Psalmus Dixit Dóminus, cum ceteris, Antiphona super Psalmos Viri Galilæi., Capitulum Primum quidem sermónem. et Hymnus Ætérne Rex altíssime., ut in ij. Vesperis Festi, pagg. 541-543.

℣. Elegáta est magnificéntia tua, allelúia. ℟. Super cælos Deus, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ, allelúia : qui credíderit et baptizátus fúerit salvus erit, allelúia : qui vero non credíderit condemnábitur, allelúia.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem.

Ad Memoriam de Dominica Aña. Hæc locútus sum vobis : ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus : fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per.

FERIA SECUNDA.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cælo, allelúia.

Psalmi, ℣. et ℟℟. sicut in die Ascensionis, pag. 538. et pag. 539.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

STANS autem Petrus cum Undecim levávit vocem suam, et locútus est eis : Viri Judæi, et qui habitátis Jerúsalem univérsi, hoc vobis notum sit, et áuribus percípite verba mea. Non enim, sicut vos æstimátis, hi ébrii sunt, cum sit hora diéi tértia : sed hoc est, quod dictum est per Prophétam Joel : Et erit in novíssimis diébus (dicit Dóminus), effúndam de Spíritu meo super omnem carnem, et prophetábunt fílii vestri, et fíliæ vestræ, et júvenes vestri visiónes vidébunt, et senióres vestri sómnia somniábunt.

Lectio ij.

ET quidem super servos meos, et super ancíllas meas in diébus illis effúndam de Spíritu meo, et prophetábunt : et dabo prodígia in cælo sursum, et signa in terra deórsum, sánguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol convertétur in ténebras, et luna in sánguinem, ántequam véniat dies Dómini magnus, et maniféstus. Et erit : omnis, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Serm. 2. de Ascens. Domini.)

Lectio iij.

CHRISTUS ascéndens in cælum, nostræ natúræ primítias óbtulit Patri, et oblátum donum mirátus est Pater, quod et tanta dígnitas offerébat, et quod offerebátur, nulla mácula fœdabátur. Nam et suis mánibus suscépit oblátum, et suæ sedis fecit esse partícipem; et quod plus est, ad partem suæ déxteræ collocávit. Cognóscimus quis est ille, qui audívit, Sede ad déxteram meam : quæ natúra est, cui Deus dixit, Esto meæ párticeps sedis. Illa natúra est, quæ audívit, Terra es, et in terram ibis.

FERIA TERTIA.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me, allelúia.

Psalmi, ℣. et ℞℞. sicut in præcedenti Feria vj. pag. 545.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 2.

COMPUNCTI sunt corde (Judæi) et dixérunt ad Petrum, et ad réliquos Apóstolos : Quid faciémus, viri fratres? Petrus vero ad illos : Pœniténtiam (inquit) ágite, et baptizétur unusquísque vestrum in nómine Jesu Christi in remissiónem peccatórum vestrórum : et accipiétis donum Spíritus sancti. Vobis enim est repromíssio, et fíliis vestris, et ómnibus, qui longe sunt, quoscúmque advocáverit Dóminus Deus noster.

Lectio ij.

ALIIS étiam verbis plúrimis testificátus est, et exhortabátur eos, dicens : Salvámini a generatióne ista prava. Qui ergo recepérunt sermónem ejus, baptizáti sunt : et appósitæ sunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perseverántes in doctrina Apostolórum, et communicatióne fractiónis panis, et oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor : multa quoque prodígia, et signa per Apóstolos in Jerúsalem fiébant, et metus erat magnus in univérsis.

Sermo sancti Leónis Papæ.

(Serm. 1. de Ascens.)

Lectio iij.

QUIA ígitur Christi Ascénsio, nostra provéctio est, et quo præcéssit glória cápitis, eo spes vocátur et córporis : dignis, dilectíssimi, exsultémus gáudiis, et pia gratiárum actióne lætémur. Hódie enim non solum Paradísi possessóres firmáti sumus, sed étiam cælórum in Christo supérna penetrávimus: amplióra adépti per ineffábilem Christi grátiam, quam per diáboli amiserámus invídiam. Nam quos viruléntus inimícus primi habitáculi felicitáte dejécit, eos sibi concorporátos Dei Fílius ad déxteram Patris collocávit.

FERIA QUARTA.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Dóminus in Sion, allelúia, magnus et excélsus, allelúia.

Psalmi, ℣. et ℞℞. sicut in præcedenti Sabbato, pag. 546.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

PETRUS autem, et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur : quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum, et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis.

Lectio ij.

PETRUS autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et

plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat : et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
(Serm. 4. de Cruce.)
Lectio iij.

HODIERNA die, dilectíssimi fratres, Deo sumus mira reconciliatióne sociáti. Hodiérna die humánum genus cæléstem misericórdiam meruísse cognóscitur. Hódie vetus illud júrgium dissolútum est. Hódie nobis pax miránda donáta est, quæ nunquam sperabátur posse concédi. Nam quæ spes erat, Deum velle humánæ reconciliári natúræ? Non quia crudélis Dóminus; sed quia cóntumax servus. Vis audíre, quod nostro vítio Deus ad commotiónem provocátus est? Delébo, inquit, hóminem, quem feci, a fácie terræ. In tantum enim genus humánum péssime conversabátur, ut ipsius terræ habitatióne carére sperarétur. Sed nos, qui et terra videbámur indígni, hódie eleváti sumus ad cælum, et cælórum transívimus fines, et ipsa sede regáli decorámur.

IN OCTAVA ASCENSIONIS.
SOLEMNE.

IN I. VESPERIS.

Capitulum, Hymnus, ℣. et Antiphona ad Magnificat ut in primis Vesperis Festi, pag. 537.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui hodiérna die Unigénitum tuum Redemptórem nostrum ad cælos ascendísse crédimus, ipsi quoque mente in cæléstibus habitémus. Per eúmdem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, Christum Dóminum ascendéntem in cælum * Veníte adorémus, allelúia.

Hymnus Ætérne Rex altíssime., pag. 537.

IN NOCTURNO.

Psalmi, Antiphonæ et ℣. ut in Festo, pag. 538. et pag. 539.

De Actibus Apostolórum.
Lectio j. Cap. 4.

LOQUENTIBUS (Petro et Joánne) ad pópulum, supervenérunt sacerdótes, et magistrátus templi, et Sadducæi, doléntes quod docérent pópulum, et annuntiárent in Jesu resurrectiónem ex mórtuis : et injecérunt in eos manus, et posuérunt eos in custódiam in crástinum : erat enim jam véspera. Multi autem eórum, qui audíerant verbum, credidérunt : et factus est númerus virórum quinque míllia. Factum est autem in crástinum, ut congregaréntur Príncipes eórum, et Senióres, et Scribæ in Jerúsalem. Et Annas Princeps sacerdótum, et Cáiphas, et Joánnes, et Alexánder, et quotquot erant de génere sacerdotáli.

℟. j. Post Passiónem suam per dies quadragínta appárens eis, et loquens de regno Dei, allelúia : et vidéntibus illis elevátus est, allelúia :* Et nubes suscépit eum ab óculis eórum, allelúia. ℣. Et convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris. — Et nubes suscépit eum.

Lectio ij.

Et statuéntes eos in médio, interrogábant : In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos : Príncipes pópuli, et Senióres audíte : Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israel : quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus.

℟. ij. Omnis pulchritúdo Dómini exaltáta est super sídera : spécies ejus in núbibus cæli, * Et nomen ejus in ætérnum pérmanet, allelúia. ℣. A summo cælo egréssio ejus : et occúrsus ejus usque ad summum ejus. — Et nomen ejus.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

(Serm. 174. de Tempore.)

Lectio iij.

Hodie, fratres, Dóminus Jesus Christus ascéndit in cælum. Ascéndat cum illo et cor nostrum. Sicut enim ille ascéndit, nec recéssit a nobis : sic et nos cum illo ibi jam sumus; quamvis nondum in córpore nostro factum sit, quod promíttitur nobis. Nam propter unitátem, qua caput nostrum est, et nos corpus ejus, cum ascéndit in cælum, nos ab illo non separámur. In hoc ergo ipsi roborémur : in hoc votis ómnibus æstuémus. Fácile corpus levábitur in alta cælórum, si non premat spíritum sárcina peccatórum.

℟. iij. Viri Galilæi quid admirámini aspiciéntes in cælum? * Quemádmodum vidístis eum ascendéntem in cælum, ita véniet, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, ecce duo viri astitérunt juxta illos in véstibus albis, qui et dixérunt. — Quemádmodum. Glória. Allelúia, allelúia, allelúia.

¶ Si Homilia Dominicæ infra Octavam Ascensionis lecta non fuerit, neque Feria sexta subsequenti legi possit, in ipsa die Octava Ascensionis duæ primæ Lectiones de Homilia prædictæ Dominicæ dicantur cum ℟. j. Post Passiónem suam. et ℟. ij. Omnis pulchritúdo., ut pag. 547. notatum est. Tertia vero Lectio sit quæ supra posita est De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi, Hódie fratres, Dóminus Jesus Christus. cum ℟. iij. Viri Galilæi., ut supra.

Ante Laudes ℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúia.

AD LAUDES.

Omnia ut in Festo, pag. 540. servato modo diei Octavæ Solemnis.

AD PRETIOSA.

¶ Si in Nocturno lecta fuerit Homilia Dominicalis, dicatur sequens Evangelium :

Secúndum Joánnem. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Tu autem Dómine.

¶ Si vero in Nocturno lecta non fuerit Homilia Dominicalis, dicatur hoc Evangelium.

Secúndum Marcum. Cap. 16.

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus : et exprobrávit incredulitátem eórum et durítiam cordis : quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Tu autem Dómine.

AD HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Festo, pag. 541. servato modo diei Octavæ Solemnis.

FERIA SEXTA
POST OCTAVAM ASCENSIONIS.

Dicatur Officium quotidianum B. Mariæ V.

Non fiant Prostrationes ad ullas Horas, nec dicantur Preces nisi ad Primam et Completorium.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus Ætérne Rex altíssime., pag. 543.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Regnábit Deus super gentes : Deus sedet super sedem sanctam suam, allelúia.

Psalmi, ℣. et ℟℟. ut in Feria vj. præcedenti. pag. 545.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 4.

Dimissi (Petrus, et Joánnes) venérunt ad suos : et annuntiavérunt eis quanta ad eos Príncipes sacerdótum, et Senióres dixíssent. Qui cum audíssent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, et dixérunt : Dómine, tu es qui fecísti cælum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt : qui Spíritu sancto per os patris nostri David, púeri tui, dixísti : Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia ? Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Lectio ij.

Convenerunt enim vere in civitáte ista advérsus sanctum púerum tuum Jesum, quem unxísti, Heródes, et Póntius Pilátus cum géntibus, et pópulis Israel, fácere quæ manus tua, et consílium tuum decrevérunt fieri. Et nunc Dómine réspice in minas eórum, et da servis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quod manum tuam exténdas ad sanitátes, et signa, et prodígia fieri per nomen sancti Fílii tui Jesu.

Lectio iij.

Et cum orássent, motus est locus, in quo erant congregáti : et repléti sunt omnes Spíritu sancto, et loquebántur verbum Dei cum fidúcia. Multitúdinis autem credéntium erat cor unum et ánima una : nec quisquam eórum, quæ possidébat, áliquid suum esse dicébat, sed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magna reddébant Apóstoli testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri : et grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quisquam egens erat inter illos.

Omittitur hac die, et sequenti Te Deum., quia quasi de Feria agitur.

Ante Laudes ℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Viri Galilæi quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Primum quidem sermónem., Hymnus Tu Christe. et ℣. A summo cælo. ut in Vigilia Pentecostes, pag. 558.

Ad Benedictus Aña. Cum vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis, Spíritum veritátis, qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me, allelúia. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus: fac nos tibi semper et devótam gérere voluntátem, et majestáti tuæ sincéro corde servíre. Per.

¶ Præcedens Oratio dicatur etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Vesperas.

AD PRIMAM.

Omnia ut in Vigilia Pentecostes, pag. 559.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Vigilia Pentecostes, præter Orationem, quæ dicatur ut supra in Laudibus.

AD VESPERAS.

Psalmi, Antiphona super Psalmos, Capitulum, Hymnus et ℣. ut in ij. Vesperis Ascensionis, pagg. 541-543.

Ad Magnificat Aña. Hæc locútus sum vobis, ut cum vénerit hora eórum, reminiscámini quia ego dixi vobis, allelúia.

¶ Si festum in hac sexta Feria evenerit, nulla Memoria fiat de Ascensione.

¶ Post Completorium hujus diei, dicatur in Choro Psalmus Deus in adjutórium., pag. 156. cum Precibus et Orationibus, pag. 159., absque Litaniis, cum hæ dicantur cras ante Missam. Dum autem prædicta recitantur, Fratres debent esse genuflexi ab initio Psalmi Deus in adjutórium. usque ad ultimam Orationem Deus, a quo sancta desidéria. inclusive.

¶ Qui autem tunc non fuerint in Choro ad ea recitanda minime teneantur.

SABBATO
IN VIGILIA PENTECOSTES.

Dicatur Officium quotidianum B. Mariæ V. in Matutinis et usque ad Vesperas exclusive.

Non fiant Prostrationes ad ullas Horas.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, allelúia, * Allelúia.

Hymnus.

ÆTERNE Rex altíssime,
Redémptor et fidélium,
Quo mors solúta déperit,
Datur triúmphus grátiæ:

SCANDENS tribúnal déxteræ
Patris; potéstas ómnium
Colláta Jesu cælitus,
Quæ non erat humánitus:

Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium
Et infernórum cóndita
Flectat genu jam súbdita.
Tremunt vidéntes ángeli,
Versa vice mortálium :
Culpat caro, purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.
Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN NOCTURNO.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : ℣ quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ℣ et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ℣ et adoráte in monte sancto ejus; * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus :

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas :

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ☩ misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ☩ homo, sicut fœnum dies ejus, * tanquam flos agri, sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Dóminus in cælo, allelúia, parávit sedem suam, allelúia.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 14.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si dilígitis me : mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 74. in Joann.)

Hic est in Trinitáte Spíritus sanctus : quem Patri et Fílio consubstantiálem et co-

ætérnum fides cathólica confitétur. Ipse est, de quo dicit Apóstolus : Cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. Quómodo ergo Dóminus dicit, Si diligitis me, mandáta mea serváte, et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis : cum hoc dicat de Spíritu sancto, quem nisi habeámus, nec Deum dilígere póssumus, nec ejus mandáta serváre? Quómodo dilígémus, ut eum accipiámus, quem nisi habeámus, dilígere non valémus? Aut quómodo mandáta servábimus, ut eum accipiámus, quem nisi habeámus, mandáta serváre non póssumus?

℟. j. Exaltáre Dómine, allelúia, * In virtúte tua, allelúia. ℣. Cantábimus et psallémus. — In virtúte tua, allelúia.

Lectio ij.

An forte præcédit in nobis cáritas, qua diligámus Christum, ut diligéndo Christum, ejúsque mandáta faciéndo, mereámur accípere Spíritum sanctum, ut cáritas, non Christi, quæ jam præcésserat, sed Dei Patris, diffundátur in córdibus nostris? Pervérsa est ista senténtia. Qui enim se Fílium Dei dilígere credit, et Patrem non díligit, profécto nec Fílium díligit, sed quod sibi ipse confínxit. Deínde Apostólica vox est : Nemo dicit, Dóminus Jesus, nisi in Spíritu sancto. Et quis Dóminum Jesum, nisi qui eum díligit, dicit : si eo modo dicit, quo Apóstolus intélligi vóluit?

℟. ij. Ponis nubem ascénsum tuum Dómine, * Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia. ℣. Confessiónem, et decórem induísti : amictus lúmine sicut vestiménto. — Qui ámbulas super pennas ventórum, allelúia.

Lectio iij.

Jam ítaque Apóstoli dicébant : Dóminus Jesus. Et si eo modo dicébant, ut non ficte dícerent, ore confiténtes, corde et factis negántes : prorsus, si veráciter hoc dicébant, procul dúbio diligébant. Quómodo ígitur diligébant, nisi in Spíritu sancto? Restat ergo ut intelligámus Spíritum sanctum habére qui díligit : et habéndo meréri ut plus hábeat, et plus habéndo plus díligat. Jam ítaque habébant Spíritum discípuli, quem Dóminus promittébat, sine quo eum Dóminum non dicébant : nec tamen eum adhuc habébant, sicut eum Dóminus promittébat.

℟. iij. Non turbétur cor vestrum : ego vado ad Patrem : et dum assúmptus fúero a vobis, mittam vobis, allelúia, Spíritum veritátis, * Et gaudébit cor vestrum, Allelúia. ℣. Ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. — Et gaudébit cor vestrum, Allelúia. Glória. Allelúia.

Non dicatur Te Deum. nec repetatur iij. ℟.

Ante Laudes ℣. Ascéndo ad Patrem meum et Patrem vestrum, allelúia. ℟. Deum meum et Deum vestrum, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Viri Galilæi quid aspícitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum. Act. 1.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere, et docére usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

Hymnus.

TU Christe nostrum gáudium,
Manens olympo præditum :
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia :

HINC te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus :
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

UT cum repénte cœperis
Claráre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. A summo cælo egréssio ejus, allelúia. ℟. Et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Si dilígitis me, mandáta mea serváte, allelúia, allelúia, allelúia. Non dicuntur Preces.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritus illustratióne confírmet. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

Ad Memoriam B. Mariæ V. in Laudibus Aña. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, tu sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, allelúia, allelúia.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo, allelúia.

Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per.

Post ultimam Orationem, dicto Dóminus vobíscum., subditur : Benedicámus Dómino, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si dilígitis me mandáta mea serváte. Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

Aña. Viri Galilæi quid aspicitis in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet, allelúia.

Capitulum. Zach. 8.

PACEM et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. Jesu Christe Fili Dei vivi miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui scandis supra sídera. Allelúia. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos, allelúia. ℟. Et libera nos propter nomen tuum, allelúia.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Vivet ánima mea, et laudábit te. ℟. Et judícia tua adjuvábunt me.

℣. Errávi sicut ovis, quæ périit. ℟. Quære servum tuum Dómine, quia mandáta tua non sum oblítus.

Credo in Deum. secreto.

Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

Confíteor... Misereátur...

℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti, tua nos hódie salva virtúte : ut in hac die ad nullum declinémus peccátum; sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

¶ Ad reliquas Horas non dicantur Preces.

AD TERTIAM.

Aña. Cumque intueréntur in cælum eúntem illum, dixérunt, allelúia.

Capitulum Act. 1.

PRIMUM quidem sermónem feci de ómnibus o Theóphile, quæ cœpit Jesus fácere et docére, usque in diem, qua præcípiens Apóstolis per Spíritum sanctum, quos elégit, assúmptus est.

℟. Eleváta est magnificéntia tua, * Allelúia, allelúia. Eleváta est. ℣. Super cælos Deus. Allelúia. Glória. Eleváta est.

℣. Ascéndit Deus in jubilatióne, allelúia. ℟. Et Dóminus in voce tubæ, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritus illustratióne confírmet. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

AD SEXTAM.

Aña. Elevátis mánibus benedíxit eis, et ferebátur in cælum, allelúia.

Capitulum. Act. 1.

Et convéscens præcépit eis ab Jerosólymis ne discéderent, sed exspectárent promissiónem Patris, quam audístis (inquit) per os meum.

℟. Ascéndit Deus in jubilatióne, * Allelúia, allelúia. Ascéndit. ℣. Et Dóminus in voce tubæ. Allelúia. Glória. Ascéndit.

℣. Ascéndens Christus in altum, allelúia. ℟. Captívam duxit captivitátem, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritus illustratióne confírmet. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

AD NONAM.

Aña. Vidéntibus illis elevátus est : et nubes suscépit eum in cælum, allelúia.

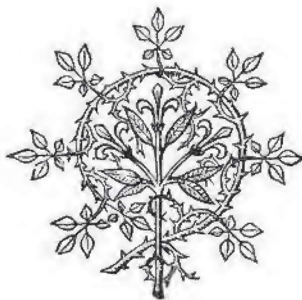
Capitulum. Act. 1.

Viri Galilæi quid statis aspiciéntes in cælum? Hic Jesus, qui assúmptus est a vobis in cælum, sic véniet quemádmodum vidístis eum eúntem in cælum.

℟. Ascéndens Christus in altum, * Allelúia, allelúia. Ascéndens. ℣. Captívam duxit captivitátem. Allelúia. Glória. Ascéndens.

℣. A summo cælo egréssio ejus, allelúia. ℟. Et occúrsus ejus usque ad summum ejus, allelúia.

Oratio Præsta, quæsumus., ut ad Sextam.



DOMINICA PENTECOSTES.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Omissis Psalmis Laudáte púeri Dóminum. et Laudáte Dóminum omnes gentes., dicantur tres Psalmi sequentes :

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, ☩ laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, ☩ spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, ☩ facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, ☩ pupíllum, et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula ☩ Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni :* et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Veni sancte Spíritus : reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde : qui per diversitátem linguárum multárum gentes in unitáte fídei congregásti, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Act. 2.

FACTUS est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant Apóstoli sedéntes.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis : * Et convénit multitúdo dicéntium, Allelúia. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. — Et convénit. Glória. Allelúia.

Hymnus.

BEATA nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Effúlsit in discípulos.

IGNIS vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui
Et caritáte férvidi.

LINGUIS loquúntur ómnium,
Turbæ pavent Gentílium :
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.

PATRATA sunt hæc mystice
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum número,
Quo Lege fit remíssio.

TE nunc Deus piíssime
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cælitus
Largíre dona Spíritus.

DUDUM sacráta péctora
Tua replésti grátia :
Dimítte nunc peccámina,
Et da quiéta témpora.

SIT laus Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito :
Nobísque mittat Fílius
Charísma sancti Spíritus.
Amen.

¶ Istæ duæ ultimæ Strophæ dicantur in fine Hymnorum per totam Hebdomadam nisi in Hymno Veni Creátor., in quo dicitur tantum Stropha Sit laus.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Non vos relínquam órphanos, allelúia : vado, et vénio ad vos, allelúia : et gaudébit cor vestrum, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut claritátis tuæ super nos splendor effúlgeat; et lux tuæ lucis corda eórum, qui per grátiam tuam renáti sunt, sancti Spíritus illustratióne confírmet. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

IN COMPLETORIO.

¶ Omittatur Psalmus Qui hábitat. usque ad Sabbatum sequens exclusive.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Spíritus Paráclitus, allelúia, docébit vos ómnia, allelúia, allelúia. ¶ Et dicatur usque ad Sabbatum sequens exclusive.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia, Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : * Veníte adorémus allelúia.

Hymnus.

JAM Christus astra ascénderat,
Regréssus unde vénerat,
Promíssum Patris múnere
Sanctum datúrus Spíritum.

SOLEMNIS urgébat dies,
Quo mystico septémplici
Orbis volútus sépties,
Signat beáta témpora.

DUM hora cunctis tértia
Repénte mundus íntonat,
Orántibus Apóstolis
Deum venísse núntiat.

DE Patris ergo lúmine
Decórus ignis missus est :
Qui fida Christi péctora
Calóre verbi cómpleat.

DUDUM. SIT laus. etc. ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Factus est repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus vehementis, allelúia, allelúia.

Psalmus 67.

EXSURGAT Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : † iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : * Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspectu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sinai, * a fácie Dei Israel.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hereditáti tuæ : et infirmáta est, * tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum diIécti diIécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi ejus in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, ☩ cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris :

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israel.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, ☩ congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : ☩ vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, ☧ date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, ☧ Deus Israel ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Aña. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúia, allelúia.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino : * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessiónem, et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto :

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum :

Ut edúcas panem de terra : * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílaret fáciem in óleo : * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, ☧ et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : ☧ montes excélsi cervis : * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum : * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine ! ☧ ómnia in sapiéntia fecísti : * impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt :

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur : ✝ áuferes spíritum eórum, et defícient, * et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis :

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, ✝ et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Aña. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur : et renovábis fáciem terræ, allelúia, allelúia.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 14.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis díligit me, sermónem meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
(Hom. 30. in Evang.)

Licet, fratres caríssimi, evangélicæ verba lectiónis sub brevitáte transcúrrere, ut post diútius líceat in contemplatióne tantæ solemnitátis immorári. Hódie namque Spíritus sanctus repentíno sónitu super discípulos venit, mentésque carnálium in sui amórem permutávit, et foris apparéntibus linguis ígneis, intus facta sunt corda flammántia : quia dum Deum in ignis visióne suscepérunt, per amórem suáviter arsérunt. Ipse namque Spíritus sanctus amor est ; unde et Joánnes dicit : Deus cáritas est. Qui ergo mente íntegra Deum desíderat, profécto jam habet, quem amat. Neque enim quisquam posset Deum dilígere, si eum, quem díligit, non habéret.

℟. j. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia : et súbito factus est sonus de cælo, allelúia, * Tamquam spíritus veheméntis, et replévit totam domum, allelúia, allelúia. ℣. Dum ergo essent in unum discípuli congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. — Tamquam spíritus veheméntis.

Lectio ij.

Sed ecce, si unusquísque vestrum requirátur an díligat Deum : tota fidúcia, et secúra mente respóndet, Díligo. In ipso autem lectiónis exórdio audístis quid Véritas dicit : Si quis díligit me, sermónem meum servábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio est óperis.

Hinc in epistola sua idem Joánnes dicit : Qui dicit, Diligo Deum, et mandáta ejus non custódit, mendax est. Vere étenim Deum dilígimus, et mandáta ejus custodímus, si nos a nostris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita desidéria díffluit, profécto Deum non amat : quia ei in sua voluntáte contradícit.

℟. ij. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis : * Et convénit multitúdo dicéntium, allelúia. ℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei. — Et convénit multitúdo dicéntium, allelúia.

Lectio iij.

SED vidéte quid Véritas dicat : Veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. In quorúmdam étenim corda venit, et mansiónem non facit: quia per compunctiónem quidem Dei respéctum percípiunt, sed tentatiónis témpore hoc ipsum, quo compúncti fúerant, obliviscúntur : sicque ad perpetránda peccáta rédeunt, ac si hæc mínime planxíssent. Qui ergo Deum vere díligit, qui ejus mandáta custódit, in ejus corde Dóminus et venit, et mansiónem facit : quia sic eum amor pénetrat Divinitátis, ut ab hoc amóre tentatiónis témpore non recédat. Ille ergo vere amat, cujus vidélicet mentem delectátio prava ex consénsu non súperat.

℟. iij. Spíritus sanctus procédens a throno, Apostolórum péctora invisibíliter penetrávit, novum sanctificatiónis signum : * Ut in ore eórum ómnium génera nasceréntur linguárum, Allelúia. ℣. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans : et tríbuit eis charísmatum dona. — Ut in ore eórum. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, allelúia. ℟. Et renovábis fáciem terræ, allelúia.

AD LAUDES

ANTIPHONÆ.

1. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum céteris, pag. 17.

2. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia.

3. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, allelúia.

4. Fontes, et ómnia, quæ movéntur in aquis, hymnum dícite Deo, allelúia.

5. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Act. 2.

FACTUS est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant Apóstoli sedéntes.

Hymnus.

IMPLETA gaudent víscera
Affláta sancto Spíritu,
Voces divérsas íntonant,
Fantur Dei magnália.

Ex omni gente cógniti,
Græcis, Latínis, Bárbaris,
Cunctísque admirántibus,
Linguis loquúntur ómnium.

JUDÆA tunc incrédula,
Vesána torvo spíritu,
Ructáre musti crápulam
Alúmnos Christi cóncrepat.

Sed signis et virtútibus
Occúrrit et docet Petrus
Falsa profári pérfidos,
Joélis testimónio.
Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia :
Dimítte nunc peccámina,
Et da quiéta témpora.
Sit laus Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito :
Nobísque mittat Fílius
Charísma sancti Spíritus.
Amen.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Accípite Spíritum sanctum : quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis, allelúia.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

AD PRIMAM.

Aña. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia.

℟. Jesu Christe Fili Dei vivi miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Allelúia. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos, allelúia. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum, allelúia.

AD TERTIAM.

Pater noster. Deus in adjutórium. etc.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Qui Paráclitus díceris.

Veni Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia
Quæ tu creásti péctora.
Qui Paráclitus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.
Tu septifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne dítans gúttura.
Accende lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus,
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.
Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.
Sit laus Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito :
Nobísque mittat Fílius
Charísma sancti Spíritus.
Amen.

¶ Iste Hymnus dicatur ad Tertiam per totam Hebdomadam.

Aña. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. Psalmus Legem pone. etc.

Capitulum. Act. 2.

Factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus vehementis, et replévit totam domum ubi erant Apóstoli sedéntes.

℟. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúia, allelúia. Repléti sunt omnes. ℣. Et cœpérunt loqui. Allelúia. Glória. Repléti sunt omnes.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum..in unitáte ejúsdem.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

Aña. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui, allelúia.

Capitulum. Act. 2.

Apparuerunt Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, seditque supra síngulos eórum Spíritus sanctus.

℟. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, * Allelúia, allelúia. Loquebántur. ℣. Magnália Dei. Allelúia. Glória. Loquebántur.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

AD NONAM.

Aña. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, allelúia, allelúia, allelúia.

Capitulum. Act. 2.

Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quóniam audiébat unusquísque lingua sua illos loquéntes.

℟. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, * Allelúia, allelúia. Spíritus Dómini. ℣. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Allelúia. Glória. Spíritus Dómini.

℣. Spíritus Paráclitus, allelúia. ℟. Docébit vos ómnia, allelúia.

¶ Idem modus servetur ad Horas per totam Hebdomadam, nisi quod ad Tertiam, Sextam et Nonam dicitur Oratio de Feria occurrente.

AD II. VESPERAS.

Dicantur tres tantum Psalmi sequentes :

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisita in omnes voluntátes ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ℣ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : ℣ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

Beatus vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis ; * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ℣ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ℣ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ℣ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ℣ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Aña. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia.

Capitulum. Act. 2.

Factus est repénte de cælo sonus, tamquam adveniéntis spíritus veheméntis, et replévit totam domum ubi erant Apóstoli sedéntes.

Hymnus.

Beata nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cum Spíritus Paráclitus
Effúlsit in discípulos.

Ignis vibránte lúmine
Linguæ figúram détulit,
Verbis ut essent próflui
Et caritáte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium,
Turbæ pavent Gentílium :
Musto madére députant
Quos Spíritus repléverat.

Patrata sunt hæc mystice
Paschæ perácto témpore,
Sacro diérum número,
Quo Lege fit remíssio.

Te nunc Deus piíssime
Vultu precámur cérnuo,
Illápsa nobis cælitus
Largíre dona Spíritus.

Dudum sacráta péctora
Tua replésti grátia :
Dimitte nunc peccámina,
Et da quiéta témpora.

Sit laus Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito :
Nobísque mittat Fílius
Charísma sancti Spíritus.
Amen.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Hódie compléti sunt dies Pentecóstes, allelúia : hódie Spíritus sanctus in igne discípulis appáruit : et tribuens eis charísmatum dona misit eos in univérsum mundum prædicáre, et testificári : Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit, allelúia. Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

¶ Idem modus servetur in Vesperis quotidie usque ad Vesperas Sabbati sequentis exclusive, nisi quod Antiphona ad Magnificat et Oratio de Feria occurrente dicentur, ut suis locis notatum est.

FERIA SECUNDA.

TOTUM DUPLEX.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúia.

Hymnus Jam Christus astra ascénderat., pag. 563.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Factus est repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus vehementis, allelúia, allelúia. Psalmi ut in Nocturno Festi, pag. 563.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 3.

In illo témpore : Dixit Jesus Nicodémo : Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

(Tract. 12. in Joann.)

Nostis, fratres, quia invídia diáboli mors intrávit in mundum. Jesus autem Fílius Dei mortem suscépit, et mortem suspéndit in cruce, et de ipsa morte liberántur mortáles. Sicut, inquit, Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis. Magnum sacraméntum. Quómodo, qui intuebántur illum serpéntem, non períbant mórsibus serpéntum ; sic, qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur ad vitam temporálem; hi autem ad vitam ætérnam.

℟. j. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos, quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúia. * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum : ipse est, quem Pater mittet vobis, allelúia. ℣. Quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis. — Accípite Spíritum sanctum.

Lectio ij.

NON enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ergo, quantum in médico est, sanáre venit ægrótum. Ipse se intérimit, qui præcépta médici serváre non vult. Venit Salvátor in mundum. Quare Salvátor dictus est mundi, nisi ut salvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipso? ex te judicáberis. Et quid dicam, Judicáberis? Vide quid ait : Qui credit in eum, non judicátur. Qui autem non credit : quid dictúrum sperábas, nisi, Judicátur? Jam, inquit, judicátus est.

℟. ij. Disciplínam, et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúia : firmávit in illis grátiam Spíritus sancti, * Et intelléctu adimplévit corda eórum, allelúia, allelúia. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus sanctus super eos venit. — Et intelléctu adimplévit.

Lectio iij.

NONDUM appáruit judícium: sed jam factum est judícium. Novit enim Dóminus qui sunt ejus : novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam. Novit in área sua tríticum, novit et páleam : novit ségetem, novit et zizánia. Jam judicátus est qui non credit. Quare judicátus? Quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc est autem judícium : quia lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem : erant enim mala ópera eórum.

℟. iij. Ultimo festivitátis die dicébat Jesus : Qui in me credit, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ, * Allelúia. ℣. Hoc autem dicébat de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum. — Allelúia. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, allelúia. ℟. Et renovábis fáciem terræ, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Festo, pag. 567. et pag. 568.

Ad Benedictus Aña. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret : ut omnis, qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum : concéde plebi tuæ piæ petitiónis efféctum ; ut quibus dedísti fidem, largiáris et pacem. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

¶ Usque ad primas Vesperas SS. Trinitatis exclusive, Oratio quæ dicta fuerit in Laudibus dicatur etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Vesperas.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum, ut júdicet mundum : sed ut salvétur mundus per ipsum, allelúia.

FERIA TERTIA.

TOTUM DUPLEX.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúia.

Hymnus Jam Christus astra ascénderat., pag. 563.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúia, allelúia. Psalmi ut in Nocturno Festi, pag. 563.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 10.

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisǽis : Amen, amen dico vobis : qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde : ille fur est, et latro. Qui autem intrat per óstium, pastor est óvium. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

(Tract. 45. in Joan. post init.)

Dominus de grege suo, et de óstio, quo intrátur ad ovíle, similitúdinem propósuit in hodiérna lectióne. Dicant ergo pagáni, Bene vívimus. Si per óstium non intrant, quid eis prodest, unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodésse bene vívere, ut detur illi semper vívere. Nam cui non datur semper vívere, quid prodest bene vívere? Quia nec bene vívere dicéndi sunt, qui finem bene vivéndi vel cæcitáte nésciunt, vel inflatióne contémnunt. Non est autem cuíquam spes vera et certa semper vivéndi, nisi agnóscat Vitam, quæ est Christus, et per jánuam intret in ovíle.

℟. j. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui. — Prout Spíritus sanctus.

Lectio ij.

Fuerunt ergo quidam philósophi de virtútibus et vítiis subtília multa tractántes, dividéntes, definiéntes, ratiocinatiónes acutíssimas concludéntes, libros impléntes, suam sapiéntiam buccis crepántibus ventilántes, qui étiam dícere audérent homínibus : Nos sequímini, sectam nostram tenéte, si vultis bene vívere. Sed non intrábant per óstium : pérdere volébant, mactáre, et occídere. Quid de istis dicam?

℟. ij. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúia, * Seditque supra síngulos eórum Spíritus sanctus, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini replévit totam domum, ubi erant Apóstoli sedéntes. — Sedítque.

Lectio iij.

Ecce ipsi Pharisǽi legébant, et in eo, quod legébant, Christum sonábant, ventúrum sperábant, et præséntem non agnoscébant. Jactábant se étiam ipsi inter Vidéntes, hoc est inter sapiéntes, et negábant Christum, et non intrábant per óstium. Et hos dimittámus. Videámus illos,

si forte ipsi intrant per óstium in ovíle, qui ipsius Christi nómine gloriántur. Innumerábiles enim sunt, qui se Vidéntes non solum jactant, sed a Christo illumináatos vidéri volunt. Sunt autem hærétici. Forte ipsi per jánuam intravérunt? Absit.

℟. iij. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : * Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, Allelúia, allelúia. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. — Et hoc, quod cóntinet ómnia. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur allelúia. ℟. Et renovábis fáciem terræ, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Festo, pag. 567. et pag. 568.

Ad Benedictus Aña. Amen, amen dico vobis : qui non intrat per óstium in ovíle óvium, sed ascéndit aliúnde, ille fur est, et latro : qui autem intrat per óstium, pastor est óvium, allelúia. Oratio.

ADSIT nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis. Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Ego sum óstium, dicit Dóminus : per me si quis introíerit, salvábitur, et páscua invéniet, allelúia.

FERIA QUARTA
QUATUOR TEMPORUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúia.

Hymnus Jam Christus astra ascénderat., pag. 563.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur : et renovábis fáciem terræ, allelúia, allelúia. Psalmi ut in Nocturno Festi, pag. 563.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 6.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Nemo potest veníre ad me, nisi Pater, qui misit me, tráxerit eum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 26. in Joan. post init.)

MAGNA grátiæ commendátio. Nemo venit, nisi tractus. Quem trahat, et quem non trahat, quare istum trahat, et illum non trahat, noli velle judicáre, si non vis erráre. Semel áccipe, et intéllige. Nondum tráheris : ora ut tranháris. Quid hic dícimus, fratres? Si tráhimur ad Christum, ergo inviti crédimus, ergo violéntia adhibétur, non volúntas excitátur. Noli cogitáre te invítum trahi : tráhitur ánimus et amóre. Nec dicas, Quómodo voluntáte credo, si trahor? Ego

dico : Parum est voluntáte ire: étiam tráheris voluptáte.

℟. j. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, non consúmens, sed lucens : et invénit corda discipulórum receptácula munda : *Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúia, allelúia. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et illustrávit eos inúndans divítias Deitátis. — Et tribuit eis.

Lectio ij.

Est quædam volúptas cordis, cui panis dulcis est ille cæléstis. Porro si Poétæ dícere lícuit, Trahit sua quemque volúptas ; non necéssitas, sed volúptas ; non obligátio, sed delectátio : quanto fórtius nos dícere debémus trahi hóminem ad Christum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur justítia, delectátur sempitérna vita, quod totum Christus est ! Da amántem, et sentit quod dico : da desiderántem, da ferventem, da in ista solitúdine peregrinántem, atque sitiéntem, et fontem ætérnæ pátriæ suspirántem : da talem, et scit quid dicam.

℟. ij. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quia audiébat unusquísque lingua sua *Illos loquéntes magnália Dei, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt ? et quómodo nos audívimus unusquísque lingua sua. — Illos loquéntes.

Lectio iij.

Et ego resuscitábo eum in novíssimo die. Reddo illi quod amat; reddo quod sperat. Vidébit quod adhuc non vidéndo crédidit, manducábit quod esúriit, saturábitur eo quod sitívit. Ubi ? In resurrectióne mortuórum, quia ego resuscitábo eum in novíssimo die. Scriptum est enim in Prophétis : Et erunt omnes docíbiles Dei. Quare hoc dixi, o Judæi? Pater vos non dócuit : quómodo me potéstis agnóscere? Omnes regni illíus hómines docíbiles Dei erunt : non ab homínibus áudient. Et si ab homínibus áudiunt ; tamen, quod intélligunt intus datur, intus coruscat, intus revelátur.

℟. iij. Spíritus sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli : et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, seditque supra síngulos eórum : *Et repléti sunt omnes Spíritu sancto, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dum essent discípuli in unum congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. — Et repléti sunt. Glória. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Emitte Spíritum tuum, et creabúntur, allelúia. ℟. Et renovábis fáciem terræ, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Festo, pag. 567. et pag. 568.

Ad Benedictus Aña. Amen, amen dico vobis : qui credit in me, habet vitam ætérnam, allelúia, allelúia.

Oratio.

MENTES nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet; et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Filius, veritátem: Qui tecum vivit... in unitáte ejúsdem.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum : et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita, allelúia, allelúia.

FERIA QUINTA.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúia.

Hymnus Jam Christus astra ascénderat., pag. 563.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Factus est repénte de cælo sonus adveniéntis spíritus veheméntis, allelúia, allelúia. Psalmi ut in Nocturno Festi, pag. 563.

℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, allelúia. ℟. Et cœpérunt loqui, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 9.

IN illo témpore : Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 6. in cap. 9. Lucæ, initio.)

QUALIS débeat esse, qui evangelízat regnum Dei, præcéptis evangélicis designátur : Ut sine virga, sine pera, sine calceaménto, sine pane, sine pecúnia, hoc est subsídii sæculáris adminícula non requírens, fidéque tutus, putet sibi, quo minus ea requírat, magis posse suppétere. Quæ possunt, qui volunt, ad eum deriváre tractátum, ut spiritálem tantúmmodo locus iste formáre videátur afféctum : qui velut induméntum quoddam videátur córporis exuísse, non solum potestáte rejécta, contemptísque divítiis, sed étiam carnis ipsíus illécebris abdicátis.

℟. j. Jam non dicam vos servos, sed amícos meos, quia ómnia cognovístis, quæ operátus sum in médio vestri, allelúia. * Accípite Spíritum sanctum in vobis Paráclitum : ipse est, quem Pater mittet vobis, allelúia. ℣. Quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis. — Accípite Spíritum sanctum.

Lectio ij.

QUIBUS primo ómnium datur pacis atque constántiæ generále mandátum, ut pacem ferant, constántiam servent, hospitális necessitúdinis jura custódiant : aliénum a prædicatóre regni cæléstis ástruens cursitáre per domos, et inviolábilis hospítii jura mutáre. Sed ut hospítii grátia deferénda censétur : ita étiam, si non recipiántur, excutiéndum púlverem, et egrediéndum de civitáte mandátur. Quo mandáto non mediócris boni remunerátio docétur hospítii : ut non solum pacem tribuámus hospítibus, verum étiam, si qua

eos terrénæ obúmbrant delícta levitátis, recéptis apostólicæ prædicatiónis vestígiis, auferántur.

℟. ij. Disciplínam, et sapiéntiam dócuit eos Dóminus, allelúia : firmávit in illis grátiam Spíritus sancti, * Et intelléctu adimplévit corda eórum, allelúia, allelúia. ℣. Repentíno namque sónitu Spíritus sanctus super eos venit. — Et intelléctu.

Lectio iij.

Nec otióse, secúndum Matthæum, domus, quam ingrediántur Apóstoli, eligénda decérnitur : ut mutándi hospítii necessitudinísque violándæ causa non súppetat. Non tamen éadem cáutio receptóri mandátur hospítii; ne, dum hospes elígitur, hospitálitas ipsa minuátur. Sed hæc, ut secúndum lítteram de hospítii religióne venerábilis est forma præcépti, ita étiam de mystério senténtia cæléstis arrídet. Etenim, cum domus elígitur, dignus hospes inquíritur. Videámus, ne forte Ecclésia præferénda designétur, et Christus.

℟. iij. Ultimo festivitátis die dicébat Jesus : Qui in me credit, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ : * Allelúia. ℣. Hoc autem dicébat de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum. — Allelúia. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, allelúia. ℟. Et renovábis fáciem terræ, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Festo, pag. 567. et pag. 568.

Ad Benedictus Aña. Convocátis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem, et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent : et misit illos prædicáre regnum Dei, et sanáre infírmos, allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.... in unitáte ejúsdem.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Egréssi duódecim Apóstoli, circuíbant per castélla, evangelizántes, et curántes ubíque, allelúia, allelúia.

FERIA SEXTA

QUATUOR TEMPORUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúia.

Hymnus Jam Christus astra ascénderat., pag. 563.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis : a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem, allelúia, allelúia. Psalmi ut in Nocturno Festi, pag. 563.

℣. Loquebántur váriis linguis Apóstoli, allelúia. ℟. Magnália Dei, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 5.

In illo témpore : Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens. Et erant Pharisæi sedéntes, et Legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem : et virtus Dómini erat ad sanándum eos. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 5. in cap. 5. Lucæ, post initium.)

Non otiósa hujus paralytici, nec angústa medicína est, quando Dóminus et orásse præmíttitur : non útique propter suffrágium, sed propter exémplum. Imitándi enim spécimen dedit, non precándi ámbitum requisívit. Et conveniéntibus ex omni Galilæa et Judæa et Jerúsalem Legis doctóribus, inter ceterórum remédia debilium, paralytici istíus medicína descríbitur. Primum ómnium, quod ante díximus, unusquísque æger peténdæ precatóres salútis debet adhibére : per quos vitæ nostræ compágo resolúta, actuúmque nostrórum clauda vestígia verbi cæléstis remédio reforméntur.

℟. j. Loquebántur váriis linguis Apóstoli magnália Dei, * Prout Spíritus sanctus dabat éloqui illis, allelúia. ℣. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, et cœpérunt loqui. — Prout Spíritus sanctus.

Lectio ij.

Sint ígitur áliqui monitóres mentis, qui ánimum hóminis, quamvis exterióris córporis debilitáte torpéntem, ad superióra érigant. Quorum rursus adminículis et attóllere et humiliáre se possit, ut facílius ante Jesum locétur, Domínico vidéri dignus aspéctu. Humilitátem enim réspicit Dóminus, quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ. Quorum fidem, inquit, ut vidit, dixit : Homo, remittúntur tibi peccáta tua.

℟. ij. Apparuérunt Apóstolis dispertítæ linguæ tamquam ignis, allelúia, * Sedítque supra síngulos eórum Spíritus sanctus, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus Dómini replévit totam domum, ubi erant Apóstoli sedéntes. — Sedítque.

Lectio iij.

Magnus Dóminus, qui aliórum mérito ignóscit áliis: et dum álios probat, áliis reláxat erráta. Cur apud te, o homo, colléga non váleat, cum apud Dóminum servus et interveniéndi méritum, et jus hábeat impetrándi? Disce, qui júdicas, ignóscere : disce, qui æger es, impetráre. Si grávium peccatórum diffídis véniam, ádhibe precatóres, ádhibe Ecclésiam, quæ pro te precétur; cujus contemplatióne, quod tibi Dóminus negáre posset, ignóscat.

℟. iij. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum : * Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, Allelúia, allelúia. ℣. Omnium est enim ártifex, omnem habens virtútem, ómnia prospíciens. — Et hoc, quod cóntinet ómnia. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Emitte Spiritum tuum, et creabúntur, allelúia. ℟. Et renovábis fáciem terræ, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Festo, pag. 567. et pag. 568.

Ad Benedictus Aña. Factum est in una diérum, et Jesus sedébat docens : et erant Pharisæi sedéntes, et Legis doctóres, qui vénerant ex omni castéllo Galilææ, et Judææ, et Jerúsalem : et virtus Dómini erat ad sanándum eos, allelúia, allelúia.

Oratio.

Da, quæsumus, Ecclésiæ tuæ miséricors Deus; ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

IN VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. Tulit ergo paralyticus lectum suum, in quo jacébat, magníficans Deum. Et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo, allelúia.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Repléti sunt omnes Spíritu sancto, * Allelúia.

Hymnus Jam Christus astra ascénderat., pag. 563.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur : et renovábis fáciem terræ, allelúia, allelúia. Psalmi ut in Nocturno Festi, pag. 563.

℣. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia. ℟. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis, allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 4.

In illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Comm. in Luc. tom. 4.)

Si virum a dæmónio liberátum, ánimum ab immúnda cogitatióne purgátum significáre dixérimus : fémina fébribus tenta, sed ad impérium Dómini curáta, carnem osténdit a concupiscéntiæ suæ fervóre per continéntiæ præcépta frenátam. Omnis enim amaritúdo, et ira, et indignátio, et clamor, et blasphémia spíritus immúndi furor est : fornicatiónem vero, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam malam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus, febrem illecebrósæ carnis intéllige.

℟. j. Advénit ignis divínus, non combúrens, sed illúminans, non consúmens, sed lucens : et invénit corda discipulórum receptácula munda :* Et tríbuit eis charísmatum dona, allelúia, allelúia. ℣. Invénit eos concórdes caritáte, et illustrávit eos inúndans divítias Deitátis. — Et tríbuit eis.

Lectio ij.

Et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam imperávit febri : et dimísit illam. Modo Salvátor rogátus, modo ultro curat ægrótos : osténdens se contra peccatórum quoque passiónes précibus semper annúere fidélium, et ea, quæ ipsi mínime in se intélligunt, vel intelligénda dare, vel étiam non intelléeta dimíttere : juxta quod Psalmísta póstulat : Delícta quis intélligit? Ab occúltis meis munda me, Dómine.

℟. ij. Facta autem hac voce, convénit multitúdo, et mente confúsa est, quia audiébat unusquísque lingua sua * Illos loquéntes magnália Dei, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Nonne ecce omnes isti, qui loquúntur, Galilæi sunt? et quómodo nos audívimus unusquísque lingua sua. — Illos loquéntes.

Lectio iij.

Et contínuo surgens ministrábat illis. Naturále est febricitántibus incipiénte sanitáte lasséscere, et ægrotatiónis sentíre moléstiam : verum sánitas, quæ Dómini confértur império, simul tota redit. Nec solum ipsa redit : sed et tanto róbore comitánte, ut contínuo ministráre suffíciat : et juxta leges tropologíæ, membra, quæ servíerant immundítiæ ad iniquitátem, ut fructificárent morti, sérviant justítiæ in vitam ætérnam.

℟. iij. Spíritus sanctus replévit totam domum, ubi erant Apóstoli : et apparuérunt illis dispertítæ linguæ tamquam ignis, sedítque supra síngulos eórum; * Et repléti sunt omnes Spíritu sancto, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dum essent discípuli in unum congregáti propter metum Judæórum, sonus repénte de cælo venit super eos. — Et repléti sunt omnes. Glória. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur, allelúia. ℟. Et renovábis fáciem terræ, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Dum compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes páriter sedéntes, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum céteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in Festo, pag. 567. et pag. 568.

Ad Benedictus Aña. Véspere autem facto, cum sol occubuísset, veniébant ad Jesum omnes male habéntes : at ille, síngulis manus impónens, curábat eos, allelúia. Oratio.

Mentibus nostris, quæsumus Dómine, Spíritum sanctum benígnus infúnde : cujus et sapiéntia cónditi sumus; et providéntia gubernámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem.

¶ Hæc Oratio dicatur etiam ad Tertiam, Sextam et Nonam.

IN DEDICATIONE ECCLESIÆ.

In Dedicatione Ecclesiæ, in Anniversario ejusdem, per Octavam et in die Octava, omnia fiant ut pag. 11*. notatum est.

FER. III. POST DOM. SEPTUAG.

ORATIONIS D. N. J. C. IN MONTE OLIVETI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dícitur Gethsémani, et dixit illis : Sedéte hic, donec vadam illuc et orem. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Matth. 26.

VENIT Jesus ad discipulos suos, et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro : Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte ut non intrétis in tentatiónem.

℟. In monte Olivéti orávit ad Patrem : Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma : * Fiat volúntas tua. ℣. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu vis. — Fiat volúntas tua. Glória. Fiat volúntas tua.

Hymnus.

ASPICE ut Verbum Patris a supérnis
Sédibus clemens et amóre flagrans
Pérditis culpa génitis medéri
Pergit Adámi.

FLEBILEM mundi míserans ruínam,
Et volens nostros reparáre casus,
Orat et prona véniam precátur
Fronte Magíster.

FLUCTUAT, secum tot acérba volvens :
Hunc, ait supplex, cálicem dolóris
Mi Pater transfer; tua sed volúntas,
Non mea, fiat.

CUM premat tristis pavor ima cordis,
Déficit languens Dóminus; per artus
Sánguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madéscit.

AT celer summo véniens Olympo
Angelus Jesum récreat jacéntem :
Córpori vires rédeunt, novóque
Róbore surgit.

LAUS, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus atque virtus
Omne per ævum. Amen.

℣. Tristis est ánima mea.
℟. Usque ad mortem.

Ad Magnificat Aña. Pósitis génibus orábat dicens : Pater, si vis, transfer cálicem istum a me : verúmtamen non mea volúntas, sed tua fiat.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui in horto verbo et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda : concéde propítius ut nos, oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Jesum in monte Olivárum orántem * Veníte adorémus.

Hymnus Aspice ut Verbum., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 16.

Exaudi Dómine justítiam meam : * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat : * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte : * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum : * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis : * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus : * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me,* ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me : * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ℣ ádipem suum conclusérunt : * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me : * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam : * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum : * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum : * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis : * et dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo : * satiábor cum apparúerit glória tua.

Aña. Ante oratiónem prǽpara ánimam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, ℣ Deus meus ne síleas a me : * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te : * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus : * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me :

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, * et in ópera mánuum ejus déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus : * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea : * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ : * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, ✠ et bénedic hereditáti tuæ : * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Aña. Non impediáris oráre semper, et ne vereáris usque ad mortem justificári.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam,* abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam :* et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me,* et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me :* quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Omnia quæcúmque petiéritis in oratióne credéntes, accipiétis.

℣. Tristis est ánima mea.
℟. Usque ad mortem.

De libro Tobíæ.

Lectio j. Cap. 12.

BONA est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere : quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te.

℟. j. In ómnibus grátias ágite :* Sine intermissióne oráte.
℣. Hæc est enim volúntas Dei in Christo Jesu in ómnibus vobis. — Sine intermissióne oráte.

De Epístola beáti Jacóbi Apóstoli.

Lectio ij. Cap. 5.

ORATE pro ínvicem ut salvémini : multum enim valet deprecátio justi assídua. Elías homo erat símilis nobis passíbilis : et oratióne orávit ut non plúeret super terram, et non pluit annos tres, et menses sex. Et rursum orávit : et cælum dedit plúviam, et terra dedit fructum suum.

Fratres mei, si quis ex vobis erráverit a veritáte, et convérterit quis eum : scire debet quóniam qui convérti fécerit peccatórem ab erróre viæ suæ, salvábit ánimam ejus a morte, et opériet multitúdinem peccatórum.

℟. ij. Cum stábitis ad orándum, * Dimíttite si quid habétis advérsus áliquem. ℣. Ut et Pater vester, qui in cælis est, dimíttat vobis peccáta vestra. — Dimíttite.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio iij. Cap. 5.

CHRISTUS non semetípsum clarificávit ut póntifex fíeret : sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quemádmodum et in álio loco dicit : Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. Qui in diébus carnis suæ preces, supplicationésque ad eum, qui possit illum salvum fácere a morte, cum clamóre válido, et lácrimis ófferens, exaudítus est pro sua reveréntia. Et quidem cum esset Fílius Dei, dídicit ex iis, quæ passus est, obediéntiam : et consummátus, factus est ómnibus obtemperántibus sibi causa salútis ætérnæ, appellátus a Deo Póntifex juxta órdinem Melchísedech.

℟. iij. Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam : * Dóminus oratiónem meam suscépit. ℣. Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine. — Dóminus oratiónem meam suscépit. Glória. Dóminus oratiónem meam suscépit.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 42.

JUDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Cum orátis, non éritis sicut hypócritæ, qui amant in synagógis, et in ángulis plateárum stantes oráre, ut videántur ab homínibus.

Psalmus 63.

EXAUDI Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : ✠ intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Tu autem cum oráveris, intra in cubículum tuum, et clauso óstio, ora Patrem tuum in abscóndito.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Factum est autem in illis diébus, éxiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei.

℣. Pater mi, si possíbile est.
℟. Tránseat a me calix iste.

Ex Tractátu sancti Cypriáni Episcopi et Mártyris.

(De Oratione Dominica.)

Lectio iv.

NEC verbis tantum, sed et factis Dóminus oráre nos dócuit, ipse orans frequénter, et déprecans, et quid fácere nos oportéret, exémpli sui contestatióne demónstrans, sicut scriptum est : Ipse autem fuit secédens in solitúdinem, et adórans. Et íterum : Exívit in montem oráre, et fuit pernóctans in oratióne Dei. Quod si ille orábat, qui sine peccáto erat, quanto magis peccatóres opórtet oráre! Et si ille per totam noctem júgiter vígilans contínuis précibus orábat, quanto nos magis in frequentánda oratióne debémus nocte vigiláre! Orábat autem Dóminus, et rogábat non pro se : quid enim pro se innocens precarétur? sed pro delictis nostris, sicut et ipse declárat, cum dicit ad Petrum : Ecce Sátanas expetívit ut vos vexáret quómodo tríticum : ego autem rogávi pro te, ne defíciat fides tua. Et póstmodum pro ómnibus Patrem deprecátur, dicens : Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui creditúri sunt per verbum ipsórum in me, ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℟. iv. Simon, Simon, ecce Sátanas expetívit vos ut cribráret sicut tríticum : *Ego autem rogávi pro te ut non defíciat fides tua. ℣. Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. — Ego autem rogávi pro te.

Ex Commentáriis sancti Anselmi Epíscopi.

(In Epist. ad Hebræos, cap. 5.)

Lectio v.

SICUT verus Póntifex óbtulit preces : nam in Evangélio sæpe légitur orásse, et máxime apud Lucam, qui Sacerdótis in eo descrípsit persónam. Sed et quidquid ipse egit in carne, preces et supplicatiónes fuérunt pro homínibus. Tota vita sua Patrem orávit de Resurrectióne carnis suæ, ac de nostra salúte, et instánte jam Passióne óbtulit supplicatiónes, id est humíllimas et instantíssimas oratiónes cum summa devotióne cordis et affectióne, quando factus in agonía prolíxius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. Et has preces supplicationésque óbtulit, id est óbviam tulit Patri per exauditiónem sibi obviánti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum fácere, id est resuscitáre : ad eum, quem scivit esse sufficiéntem ut salváret eum, id est immortálem et impassíbilem fáceret eripiéndo a morte, ut nec ánima remanéret in inférno, nec caro putrésceret in sepúlcro.

℟. v. Orátio humiliántis se nubes penetrábit : * Et donec propínquet, non consolábitur. ℣. Et non discédet donec Altíssimus aspíciat. — Et donec propínquet.

Lectio vj.

ET óbtulit has cum clamóre válido, id est cum intentióne piæ devotiónis vehementíssima et efficacíssima, ut quando prolíxius orábat, et étiam cum lácrimis; quia in illa prolíxa oratióne credéndus est lácrimas effudísse, cum et guttæ sánguinis pro sudóre decúrrerent ab ejus córpore: et exaudítus est, quia quod quæsíerat accépit in Resurrectióne. Exaudítus est, id est extra númerum aliórum ómnium audítus est, quóniam super omnem creatúram, post labóris sui milítiam, a Patre sublimátus est : et hoc pro sui reveréntia, id est secúndum hoc, quod ipse, sicut Dei Fílius, dignus est reveréntia et veneratióne. Vel pro sua reveréntia in Deum, id est propter quod ipse super ómnia Patrem revéritus est et honorávit. Sive pro sua reveréntia, id est sicut sua relígio méruit. Sánguinis quoque ejus effúsio potest intélligi clamor válidus, in quo exaudítus est pro reveréntia ejúsdem Passiónis. Reveréntia est, quod sine peccáto passus est sola caritáte.

℟. vj. Fiant aures tuæ auscultántes, et óculi tui apérti, * Ut áudias oratiónem servi tui. ℣. Quam ego oro coram te hódie nocte ac die. — Ut áudias oratiónem servi tui. Glória. Ut áudias oratiónem servi tui.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Tribulátio, et angústia invenérunt me : mandáta tua meditátio mea est.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine oblivísceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : ℣ cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Aña. Sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : et qui consolarétur, et non invéni.

Psalmus 87.

Domine Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ℣ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Adhæsit paviménto ánima mea : vivífica me secúndum verbum tuum.

℣. Vigiláte, et oráte. ℟. Ut non intrétis in tentatiónem.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 22.

IN illo témpore : Egréssus Jesus ibat secúndum consuetúdinem in montem Olivárum. Secúti sunt autem illum et discípuli. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(L. 10. Comm. in Luc. cap. 22.)

TRANSFER a me cálicem istum. Quasi homo mortem recúsans, quasi Deus senténtiam suam servans. Opórtet enim mori nos sæculo, ut resurgámus Deo : ut juxta divínam senténtiam lex maledictiónis, resolúta in terræ limum, natúræ fine solvátur. Quod autem ait, Non mea volúntas, sed tua fiat : suam ad hóminem rétulit, Patris ad Divinitátem. Volúntas enim hóminis, temporális : volúntas Divinitátis, ætérna. Non ália volúntas Patris, ália Filii. Una enim volúntas, ubi una Divínitas. Disce tamen Deo esse subjéctus, ut non quod ipse vis éligas, sed quod Deo scias esse placitúrum.

℟. vij. Veni in altitúdinem maris, * Et tempéstas demérsit me. ℣. Salvum me fac Deus, quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. — Et tempéstas demérsit me.

Lectio viij.

DEINDE verbórum ipsórum proprietátem considerémus. Tristis est, inquit, ánima mea. Et álibi : Nunc ánima mea turbáta est valde. Non ergo suscípiens, sed suscépta turbátur. Anima enim obnóxia passiónibus, Divínitas líbera. Dénique : Spíritus promptus, caro autem infírma. Tristis autem est, non ipse, sed ánima. Non est tristis sapiéntia, non divína substántia, sed ánima. Suscépit enim ánimam meam, suscépit corpus meum. Non me feféllit, ut áliud esset, et áliud viderétur. Tristis videbátur, et tristis erat, non pro sua Passióne, sed pro nostra dispersióne.

℟. viij. Intret in conspéctu tuo orátio mea : * Inclína aurem tuam ad precem meam. ℣. Quia repléta est malis áni-

ma mea, et vita mea inférno appropinquávit. — Inclína aurem tuam ad precem meam.

Lectio ix.

DENIQUE ait : Percútiam pastórem, et dispergéntur oves gregis. Tristis erat, quia nos párvulos relinquébat. Céterum, quam constánter se morti obtúlerit, consequéntia declárant : quandóquidem quæréntibus occúrrit, turbátos confirmávit, trépidos provocávit, proditórem ósculi dignatióne suscépit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutóribus suis, quos sciébat immánis sacrilégii pœnas datúros. Et ídeo dixit : Transfer hunc cálicem a me. Non quia Deus, Dei Fílius, mortem timébat : sed quia nec malos pro se períre volébat.

℞. ix. In monte Olivéti orávit ad Patrem : Pater, si fíeri potest, tránseat a me calix iste. Spíritus quidem promptus est, caro autem infírma : * Fiat volúntas tua. ℣. Verúmtamen non sicut ego volo, sed sicut tu vis. — Fiat volúntas tua. Glória. Fiat volúntas tua.

Ante Laudes ℣. Christus factus in agonía. ℞. Prolíxius orábat.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Venit Jesus cum discípulis suis in villam, quæ dícitur Gethsémani, et dixit illis : Sedéte hic, donec vadam illuc et orem. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Et assúmpto Petro et duóbus fíliis Zebedæi, cœpit contristári et mæstus esse.

3. Tunc ait illis : Tristis est ánima mea usque ad mortem: sustinéte hic, et vigiláte mecum.

4. Et progréssus pusíllum, prócidit in fáciem suam, orans, et dicens : Pater mi, si possíbile est, tránseat a me calix iste.

5. Pater mi, si non potest hic calix transíre nisi bibam illum, fiat volúntas tua.

Capitulum. Matth. 26.

VENIT Jesus ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro : Sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte ut non intrétis in tentatiónem.

Hymnus.

VENIT e cælo Mediátor alto,
Quem sacri dudum cecinére vates :
Parce mæróri lacrimísque amáris,
Fília Sion.

ATTULIT mortem vetus hortus, unde
Culpa prodívit : novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Pérmanet orans.

VINDICEM placat Genitóris iram :
Réprimit forti jaciénda dextra
Fúlmina : occúrrit scéleri expiándo
Sponte Redémptor.

SIC teret duros láqueos Avérni,
Et diu clausam reserábit aulam :
Nos ad ætérna révocans beáti
Gáudia regni.

LAUS, honor Patri, genitæque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracléto decus atque virtus
Omne per ævum. Amen.

℣. Doce nos oráre. ℟. Sic ergo vos orábitis.

Ad Benedictus Aña. Factus in agonía prolíxius orábat. Et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui in horto verbo et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda : concéde propítius ut nos, oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Capitulum. Matth. 26.

VENIT Jesus ad discípulos suos, et invénit eos dormiéntes, et dicit Petro : sic non potuístis una hora vigiláre mecum? Vigiláte, et oráte ut non intrétis in tentatiónem.

℟. Tristis est * Anima mea. Tristis est. ℣. Usque ad mortem. Anima mea. Glória. Tristis est.

℣. Pater mi, si possíbile est. ℟ Tránseat a me calix iste.

AD SEXTAM.

Capitulum. Luc. 21.

VIGILATE ítaque, omni témpore orántes, ut digni habeámini fúgere ista ómnia, quæ futúra sunt, et stare ante Fílium hóminis.

℟. Pater mi, * Si possíbile est. Pater mi. ℣. Tránseat a me calix iste. Si possíbile est. Glória. Pater mi.

℣. Vigiláte et oráte. ℟. Ut non intrétis in tentatiónem.

AD NONAM.

Capitulum. Matth. 5.

ORATE pro persequéntibus, et calumniántibus vos : ut sitis fílii Patris vestri, qui in cælis est.

℟. Vigiláte, * Et oráte. Vigiláte. ℣. Ut non intrétis in tentatiónem. Et oráte. Glória. Vigiláte.

℣. Factus est sudor ejus. ℟. Sicut guttæ sánguinis.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ✠ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: ℣ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ℣ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ℣ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: ℣ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ℣ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiphona super Psalmos, Capitulum et Hymnus ut in j. Vesperis, pag. 581.

℣. Factus est sudor ejus. ℟. Sicut guttæ sánguinis.

Ad Magnificat Aña. Ecce appropinquávit hora, et Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui in horto verbo et exémplo nos oráre docuísti ad tentatiónum perícula superánda : concéde propítius ut nos, oratióni semper inténti, ejus copiósum fructum cónsequi mereámur. Qui vivis.

FERIA III. POST DOM. SEXAG.

IN COMMEMOR. PASSIONIS D. N. JESU CHRISTI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Cálicem salutáris accípiam : et nomen Dómini invocábo. Psalmus Crédidi. cum ceteris ut in secundis Vesperis, pag. 604.

Capitulum. Philipp. 2.

FRATRES, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

℟. Vínea mea electa, ego te plantávi, dicit Dóminus : et tu facta es mihi nimis amára, * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Quia. Glória. Quia.

Hymnus.

MÆRENTES óculi spárgite lácrimas,
Et luctu résonent íntima córdium :
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas et fera vúlnera.

ACCINCTA heu! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit :
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput íctibus.

HAUD finis scéleri : tráditur ímprobo
Christus carnífici; nec mora, bárbarus
In Regem súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.

AUDITE o pópuli : Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.

QUIS non illácrimet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas :
Infígit cérebro, proh dolor! éfferis
Sertum vépribus ásperum.

HEU crimen! tráhitur fúnibus improbis
Funésti Dóminus supplícii ad locum:
Illic oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.

PASSO pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat. Amen.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℞. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magníficat Aña. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui, humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius ut sicut solémnem commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsius habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

In fine Hymni, omissa Stropha Præsta Pater omnípotens., dicatur:

SIT laus Patri ac Paráclito
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem crucifíxum * Veníte adorémus.

Hymnus.

ASPICE, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre:
Aspice, immíti manus alma clavo
Finditur alte.

HUNC, velut pravi scéleris minístrum,
Inter indígnos médium latrónes
Cerne: crudélis fuit ista gentis
Dira volúntas.

PALLET, heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur: clausis óculis, Redémptor
Spíritum sacro méritis onústum
Fundit ab ore.

O COR, aes durum súperas, geméndo
Ni scelus tergas: tua culpa Christum
Stípiti affíxit: tua culpa morti
Súbdidit atræ.

SIT Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,
Críminis labem míseris nocéntem
Sánguine tersit. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ✠ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus,* et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Multiplicáti sunt qui tríbulant me : multi insúrgunt advérsum me.

Psalmus 21.

DEUS Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero : ☩ de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, ✝ et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : ✝ et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 5.

COMMENDAT caritátem suam Deus in nobis : quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est : multo ígitur magis nunc justificáti in sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimíci essémus, reconciliáti sumus Deo per mortem Filii ejus :

multo magis reconciliáti, salvi érimus in vita ipsius. Non solum autem : sed et gloriámur in Deo per Dóminum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus. Si enim unius delicto mors regnávit per unum : multo magis abundántiam grátiæ, et donatiónis, et justítiæ accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jesum Christum.

℟. j. Vinea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus, et tu facta es mihi nimis amára : * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Quia parásti crucem Salvatóri tuo.

Lectio ij.

Igitur, sicut per unius delíctum in omnes hómines in condemnatiónem : sic et per unius justítiam in omnes hómines in justificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam unius hóminis, peccatóres constitúti sunt multi : ita et per unius obeditiónem, justi constituéntur multi. Lex autem subintrávit ut abundáret delíctum. Ubi autem abundávit delíctum, superabundávit grátia : ut sicut regnávit peccátum in mortem : ita et grátia regnet per justítiam in vitam ætérnam, per Jesum Christum Dóminum nostrum.

℟. ij. Ego edúxi te de Ægypto, deménso Pharaóne in Mare rubrum, et ante te præívi in colúmna nubis : * Et tu me tradidísti Princípibus sacerdótum, et me duxísti ad prætórium Piláti. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu me tradidísti.

Lectio iij. Cap. 6.

Quid ergo dicémus? Permanébimus in peccáto ut grátia abúndet? Absit. Qui enim mórtui sumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? An ignorátis quia quicúmque baptizáti sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizáti sumus? Consepúlti enim sumus cum illo per baptísmum in mortem : ut quómodo Christus surréxit a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis ejus : simul et resurrectiónis érimus. Hoc sciéntes, quia vetus homo noster simul crucifíxus est, ut destruátur corpus peccáti, et ultra non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus est, justificátus est a peccáto. Si autem mórtui sumus cum Christo : crédimus quia simul étiam vivémus cum Christo.

℟. iij. Ego propter te flagellávi Ægyptum cum primogénitis suis : * Et tu me flagellátum tradidísti, Qui tamquam agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu me flagellátum tradidísti. Glória. Qui tamquam agnus.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, ℣ et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Aña. Inimíci mei dixérunt mala mihi : Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Psalmus 55.

MISERERE mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscóndent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, ✠ pro nihilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimíci mei retrórsum :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, ✠ in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Aña. Conculcavérunt me inimíci mei tota die : advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

(Serm. 41. Domin. in Palm. de Passione Domini.)

Lectio iv.

ADMONET nos, fratres caríssimi, ad solemnitátem Domínicæ Passiónis dies ipse, in quo eam nec muta eleménta tacuérunt. Célebret eam lux fídei linguis hóminum, quam conclamavérunt étiam siléntia tenebrárum. Hódie Dóminus noster in statéra crucis prétium nostræ salútis appéndit, et una morte univérsum mundum, sicut ómnium Cónditor, ita ómnium Reparátor absólvit. Indubitánter enim credámus quod totum mundum redémit, qui plus dedit quam totus mundus valéret. Méritum enim redémptæ mercédis dígnitas insígnis prétii supergréssa est. Inter redémptum et rediméntem dispensátio fuit, compensátio non fuit. Qui ergo non habébat peccáta própria, digne delévit aliéna. Solus hic pia víctima pro ómnibus cécidit, ut omnes leváret : et quia débitum solus non hábuit, recte fenus misericórdiæ pro debitóribus erogávit.

℟. iv. Ego propter te Chananæórum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále : * Et tu dedísti cápiti meo spíneam corónam, et percussísti arúndine caput meum. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu.

Lectio v.

PERPENDE inter hæc, qui talem pro nobis dedit pecúniam, qualem a nobis sit exactúrus usúram. In hac ítaque die fides prophéticæ annuntiatiónis impléta est, ita dicéntis : Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas velléntibus : fáciem meam non avérti a fœditáte sputórum. Suscépit mala nostra, ut tribúeret bona sua. Hinc intelligámus quantum hóminem dilígere dignátus sit ante culpam, quem sic díligit post ruínam. Agnósce homo quantum váleas, et quantum débeas : et dum tantam redemptiónis tuæ pérspicis dignitá-

tem, ipse tibi indícito peccándi pudórem. Ecce pro ímpio píetas flagellátur, pro stulto sapiéntia illúditur, pro mendáce véritas necátur, damnátur justítia pro iníquo, misericórdia afficitur pro crudéli, pro mísero replétur sincéritas acéto, inebriátur felle dulcédo, addícitur innocéntia pro reo, móritur vita pro mórtuo.

℟. v. Ego duxi te per desértum quadragínta annis, et manna cibávi te : * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te ? respónde mihi. — Et tu me cecidísti álapis et flagéllis.

Lectio vj.

Expavit scelus hóminum natúra rerum, et quem creatúra rebéllis non agnóscit, eum mundi Dóminum tremens terra testátur, et cæli Regem sol fúgiens confitétur. Chlámyde coccínea indúitur, quia sánguine Mártyrum suórum Ecclésiæ corpus ornátur. Coróna spínea cápiti ejus impónitur, quia púnctio peccatórum nostrórum, quorum remissióne Redemptóris glória strúitur, áridis tríbulis comparátur. Studeámus nunc e divérso, ut membrórum vita cápitis sit coróna. Quod vero sitíre se in cruce pósitus dicit, fidem incrédulæ gentis concupíscit : sed e contra acétum malítiæ pórrigunt, quia vinum sapiéntiæ, quod a Deo accéperant, peccándo corrúperant. Velum templi scínditur, quia Synagóga honóre nudátur, observátio antíqua dissólvitur, Ecclésiæ únitas præmonstrátur. Monuménta aperiúntur, quia mortis jura jure superántur.

℟. vj. Ego exaltávi te magna virtúte : * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu me suspendísti. Glória. In qua expándi manus meas.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 56.

Miserere mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, ☩ et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus :* et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, ☩ exsúrge psaltérium et cíthara :* exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua,* et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Aña. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ : et lingua eórum gládius acútus.

Psalmus 63.

EXAUDI Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : ☩ intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:* defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salútis meæ:* in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ☩ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam,* et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea :* exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ :* et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem crucis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 84. in cap. 19. Joannis, ante medium.)

Sciens Jesus ómnia consummáta, ait : Sítio : étiam hoc verbo prophetíam implens. Tu autem astántium pravitátem intéllige : nam licet innúmeros habeámus inimícos, qui nos gravíssime persecúti sunt, cum tamen intérimi eos vidémus, fléctimur misericórdia. Hi vero nil moti, magis efferántur, et irrídent, acetúmque in spóngia pórrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssópum ádditur, quo gustáto, mórtuus est. Vides quam non perturbáte, et quam poténter ómnia transigéntem. Quod et prósequens osténdit : Cum enim ómnia consummáta essent, inclináto cápite, quod affíxum non erat, trádidit spíritum, hoc est exspirávit.

℟. vij. Ego te potávi aqua salútis de petra : * Et tu me potásti felle et acéto. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Et tu me potásti felle et acéto.

Lectio viij.

Atqui non post inclinátum caput exspirátur; sed post exspiratiónem caput inclinátur. Hic autem contra áccidit: per quod osténdit eum Evangelísta esse ómnium Dóminum. Judæi autem camélum devorántes, et cúlicem excolántes, tantum nefas ausi, de die consúltant : Quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato, rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura. Vides quanti sit véritas. Per ea, quæ illi fáciunt, prophetía implétur : ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi : sed ad Judæórum grátiam conciliándam, latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem, ac scelestíssimam!

℟. viij. Ego ante te apérui mare : * Et tu aperuísti láncea latus Salvatóri tuo, qui redémit mundum in sánguine suo.

℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi.— Et tu aperuísti láncea.

Lectio ix.

Noli tamen perturbári dilectíssime : quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant. Prophetía hinc impléta est, ínquiens : Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fídei arguméntum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcánum mystérium consummátum est : exívit enim sanguis et aqua. Non casu et simplíciter hi fontes scaturiérunt : sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est. Sciunt hoc initiáti : per aquam enim regeneráti, sánguine et carne nutríti sunt. Hinc mystéria ortum habent; ut quóties ad admirándum cálicem accédis, tamquam ab ipso látere háuriens accédas.

℟. ix. Ego plantávi te víneam meam eléctam : et tu convérsa es in amaritúdinem, * Ut me crucifígeres, et Barábbam dimítteres. ℣. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. — Ut me crucifígeres. Glória. Ut me crucifígeres.

Ante Laudes ℣. Miserére nostri Jesu benígne. ℟. Qui passus es cleménter pro nobis.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Fui flagellátus tota die, et castigátio mea in matutínis. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Veni ad montem myrrhæ, et ad collem thuris : tamquam agnus ad occisiónem ductus obmútui, et non apérui os meum.

3. Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me quæsivi, et non invéni : dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite emísit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.

Pedes manúsque horríbili
Clavi cruéntant vúlnere :
Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sánguine.

Flet, orat, et clamans obit;
Cor Matris ictum cóncidit :
Heu Mater ! heu Fili ! dolor
Ingráta frangat péctora.

Montes, sepúlcra, sáxaque
Scindúntur; arva, flúmina,
Rupes et æquor cóntremunt,
Templíque velum scínditur.

Sol, luna, cælum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit :
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ plángite.

Astate mæréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite,

Tu caritátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sánguine.

Nostra ergo pax et gáudium
Sis, vita, Jesu, et præmium :
Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.
Amen.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Benedictus Aña. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura : sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui, humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti : concéde propítius ut, sicut solémnem commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsius habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM

In fine Hymni, omissa Stropha Deo Patri sit glória., dicatur sequens :

Sit laus Patri ac Paráclito
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguinem.
Amen.

¶ Præcedens Stropha dicatur etiam in fine Hymnorum ad Tertiam, Sextam et Nonam.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui pro nobis pati dignátus es.

AD TERTIAM.

Capitulum Fratres, Hoc enim sentíte in vobis., ut in Laudibus.

℟. Oblátus est, * Quia ipse vóluit. Oblátus est. ℣. Et livóre ejus sanáti sumus. Quia. Glória. Oblátus est.

℣. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. ℟. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Zach. 13.

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

℟. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio. ℣. Sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Non pepércit Deus. Glória. Próprio.

℣. Factus est obédiens usque ad mortem. ℟. Mortem autem crucis.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 53.

Generationem ejus quis enarrábit? quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli mei percússi eum.

℟. Factus est obédiens * Usque ad mortem. Factus est. ℣. Mortem autem crucis. Usque. Glória. Factus est.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Et attrítus est propter scélera nostra.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : * habitávi cum habitántibus Cedar : multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 139.

ERIPE me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, ☩ in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamem justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Psalmus 140.

DOMINE clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : ℣ quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Fui flagellátus tota die : et castigátio mea in matutínis.

Capitulum. Philipp. 2.

FRATRES, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

MÆRENTES óculi spárgite lácrimas,
Et luctu résonent íntima córdium :
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas et fera vúlnera.

ACCINCTA heu! gládiis turba satéllitum

Arréptum Dóminum fústibus ímpetit :
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínum caput ictibus.
Haud finis scéleri : tráditur ímprobo
Christus carnífici ; nec mora, bárbarus
In Regem súperum non timet ímpio
Ausu vértere déxteram.
Audite o pópuli : Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínnocens.
Quis non illácrimet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas :
Infígit cérebro, proh dolor ! éfferis
Sertum vépribus ásperum.
Heu crimen ! tráhitur fúnibus ímprobis
Funésti Dóminus supplícii ad locum :
Illic oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.
Passo pro míseris tam fera vúlnera
In terris résonet débita glória;
Sacrúmque assídue nomen in æthera
Humánum genus éfferat.
Amen.

℣. Oblátus est, quia ipse vóluit. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Ad Magnificat Aña. Depónens Joseph corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso. Fuit planctus magnus in illa die. Mulíeres autem sedéntes contra sepúlcrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui, humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti : concéde propítius ut, sicut solémnem commemoratiónem Passiónis ejus celebrámus, ita et patiéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiónis consórtia mereámur. Per eúmdem.

FERIA QUINTA
POST DOM. SEXAGESIMÆ.

IN TRANSLATIONE S. CATHARINÆ SENENSIS

VIRG. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Immortáli laude Catharína Virgo Senénsis est efferénda : quandóquidem suæ sanctitátis præstántia univérso géneri humáno innótuit. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Sap. 8.

Hanc amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, dicit Dóminus omnípotens.

℟. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quæ vivens atque vita functa líquido osténdit. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit. — Quæ vivens. Glória. Quæ vivens.

Hymnus.

Hæc tuæ Virgo monuménta laudis,
Quæ tuis læti Catharína sacris
Hoc quidem pacto modulámur omnes,
Perfer Olympo.

Si satis digne néqueant reférri,
Annuas nobis véniam, precámur :
Non sumus tanti ingénii, fatémur,
Optima Virgo.

Quis fuit dignas modulátus unquam
Vírginis laudes? Quis in orbe toto
Féminæ invíctæ peritúra nunquam
Cármina pandet?

Prædita exémplis Catharína claris,
Móribus præstans, sápiens abúnde,
Témperans, fortis, pia, justa, prudens,
Æthera scandis.

Quem latet virtus facinúsque clarum,
Quo nequit dici sánctius per orbem?
Vúlnerum formam miseráta Christi
Exprimis ipsa.

Nam brevis, mæstæ miseræque vitæ
Et malis cunctis pénitus refértæ
Fórtiter spernens pretiósa quæque
Sídera adísti.

Gratias summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magníficat Aña. Vírginis Catharínæ hæc dies est dicáta sacris, ut nunquam tantæ sanctitátis præstántia mortálium memória excídere queat, et cunctis celebérrima perpétuo fiat.

Oratio.

Deus, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti : concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne, calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem regum súpplices adorémus : * Qui immortáli glória Vírginem Senénsem dotávit Catharínam.

Hymnus.

Laudibus Virgo nimis efferénda
Jure censéris, quóniam triúmphos
Ipsa cælórum, probitáte mira,
Nacta refúlges.

Præmium sanctæ tamen ipsa vitæ
Et simul munus probitátis almæ
Accipis cælo, cumuláta cunctis
Dénique rebus.

Tu gravem, sacris méritis refértum,
Orbis exémplar, pietáte plenum
Prædicatórum veneráta Patrem,
Ordine fulges.

NULLA jam rerum plácuit volúptas,
Nullus ornátus, nitor ecce nullus
Córporis, semper fúgiens iníquæ
Cármina vitæ.

SÆPIUS corpus dómitans acérbe,
Quam pie flagris cruor hinc et inde
Flúxerat rivis, hominúmque demum
Crímina flebas!

QUI per ingéntes varióque casus
Orbe terrárum cruciántur omnes,
Quotque vel curis agitántur ipsi
Undique diris.

SUPPETENT nobis tótidem canénda,
Si tuæ laudes repetántur omnes:
Tu quidem longe pietáte cunctis
Inclyta præstas.

GRATIAS summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo:
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña Admirábilem Dei nostri cleméntiam contemplári máxima Catharínæ constántia nos semper efficiet. Psalmi de Communi unius Virginis, pag. 88*. et sequentibus.

Aña. Misericórdia summa erga egénos atque ægrótos summópere affécta, ipsórum ærúmnas defléré hæc Virgo solébat.

Aña. Christiános quidem tanta caritáte prosequebátur, ut eórum amóre incénsa diu noctúque flagráret.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 7.

QUAM pulchri sunt gressus tui in calceaméntis, fília príncipis! Quam pulchra es, et quam decóra caríssima, in delíciis! Statúra tua assimiláta est palmæ, et úbera tua botris. Dixi: Ascéndam in palmam, et apprehéndam fructus ejus: et erunt úbera tua sicut botri víneæ: et odor oris tui sicut malórum. Guttur tuum sicut vinum óptimum, dignum dilécto meo ad potándum, labiísque et déntibus illíus ad ruminándum. Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus. Veni dilécte mi, egrediámur in agrum, commorémur in villis. Mane surgámus ad víneas, videámus si flóruit vínea, si flores fructus partúriunt, si floruérunt mala púnica: ibi dabo tibi úbera mea. Mandrágoræ dedérunt odórem. In portis nostris ómnia poma: nova et vétera, dilécte mi, servávi tibi.

℟. j. Catharína Virgo Jesu Christo virginitátem perpétuam dicávit: * Cujus sponsa sanctíssima íllico effécta est. ℣. Maríam autem Vírginem adhuc puélla exorávit ut Fílii sui ancílla fíeret. — Cujus sponsa sanctíssima íllico effécta est.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio ij. Cap. 8.

DILIGENTIBUS Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum

vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio? an angústia? an fames? an núditas? an periculum? an persecútio? an gládius? Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. ij. Virtútis ac ætérnum probitátis munus Catharína sectáta, ea quæ córpori mortáli videréntur ornátui, * Omnésque mundi fastus abégit. ℣. Christo namque Deo nostro se pénitus dedit. — Omnésque.

De Epistola beáti Pauli
Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iij. Cap. 6.

MIHI autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. iij. Summis est enim Virgo Catharína efferénda láudibus : *Quóniam sanctíssimum vivéndi modum virgínibus osténdit. ℣. Immortálem quidem vitam cælo mérito adépta est. — Quóniam. Glória. Quóniam.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Miríficam Vírginis Catharínæ caritátem quis non admirétur, quæ nihil præter Christum amáre pótuit?

Aña. Vúlnerum enim sui ætérni Sponsi simulácra in córpore suo ferre méruit.

Aña. Perpétuæ laudi hæc præmia Vírgini sanctæ procul dubio erunt : fiet síquidem posteritáti nótior.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectio iv.

VIRGINIS sanctíssimæ Catharínæ Senénsis de Pœniténtia beáti Domínici, quæ Romæ ad súperos evolávit haud procul ab ecclésia sanctæ Maríæ super Minérvam, corpus húmili primum sepúlcro in ejúsdem cœmetério cónditum fuit. Sed cum ejus virtútum et prodigiórum fama longe latéque dimanáret, et populórum frequéntia in dies succrésceret, illud beátus RaymúndusCapuánusOrdinisPrædicatórum generális Magíster,

ántea ipsi Vírgini a confessiónibus, in eámdem ecclésiam transférri et collocári fecit anno millésimo tercentésimo octuagésimo quinto. Deínde cum de illíus sanctitáte et cultus confirmatióne apud Apostólicam Sedem agerétur, sanctus Antoninus Minervitáni convéntus præféctus, anno millésimo quadringentésimo trigésimo, ut ipse scribit, a prióri loco ad sacéllum beátæ Maríæ a Rosário nuncupátæ tránstulit, atque ossa in sarcóphago áffabre exscúlpto collocávit, donec a Pio Secúndo, Vírgine Sanctórum albo insérta, sub altári repósita fuére, ubi usque ad annum millésimum octingentésimum quinquagésimum quintum quievérunt.

℟. iv. Divínam hæc Virgo vitam semper dégere visa est: * Et divínum dénique consecúta est præmium. ℣. A córporis namque illécebris fórtiter abhórruit. — Et divínum.

Lectio v.

Interea vero per Ecclésiam univérsam Catharínæ nomen, et sanctitátis fama et prodigiórum multitúdine, ita mirífice percrébuit, ut a viris princípibus, a piis ascetériis, atque a devótis civitátibus sacrárum exuviárum partículæ certátim exquíri, et thesáuri loco habéri cœperint : ideóque ut eórum desidériis fíeret satis, non semel sacrum monuméntum reserári opórtuit. In prióri autem translatióne beátus Raymúndus virgíneum caput, a córpore avúlsum, Senas rogátu cívium transmíserat, quod magna pompa ac lætítia excéptum, in ecclésia sancti Domínici cólitur usque in hodiérnum diem. Deínceps sæculo decimoquárto et decimoquinto læva, pes, scápula, aliæque insígnes relíquiæ vel ecclésiis Ordinis, vel ascetériis concéssæ fuérunt, quibus beátæ Catharínæ cultus, Dómino cooperánte ac confirmánte sequéntibus signis, mirum in modum amplificátus est in pópulis : unde ejus ossa post mortem prophetásse, fidélium pietátem jure dixísse, históriæ testántur.

℟. v. Felix ea Virgo est, quæ Jesu Christo Dómino pro víribus óbsequens, * Múnera sibi præparat ætérna. ℣. Spretis autem humánæ vitæ mortálibus rebus. — Múnera sibi præparat ætérna.

Lectio vj.

Qui fidélium pius cultus erga relíquias seráphicæ Vírginis, licet nunquam fúerit intermíssus, novum tamen triúmphum postuláre videbátur. Quam ob rem Minervitáno templo magnificéntius instauráto, et in elegantiórem formam redácto, ad aram máximam, tamquam ad nobiliórem sedem, sacrum pignus esse transferéndum Patres censuérunt. Die ítaque quinta Augústi anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quinti, sacra lípsana e prióri loco edúcta, ac de more recógnita, per Urbem solémni supplicatiónis ritu, Fratrum Prædicatórum gestántibus húmeris deláta fuérunt. Præcedébant Mendicántium Ordines, et Canoni-

córum collégia, necnon viri augustáles almæ Urbis rectóres: Epíscopi ad látera incedébant, subsequéntibus urbánis Præsúlibus, Soróribus tértii Ordinis, ac mira pópuli Románi frequéntia. Tandem sub ara príncipe, quam ipso sancti Patris nostri Domínici festo Pius Nonus Póntifex Máximus suis mánibus consecráverat, repósita sunt die nona, postquam per tríduum públicæ fidélium veneratióni fuíssent propósita. Cujus solemnióris Translatiónis idem Póntifex, ex sacræ Rítuum Congregatiónis decréto, indúlsit ut in Ordine Prædicatórum quotánnis sub ritu Toto Dúplici memória celebrarétur, assignáta Féria quinta post Domínicam Sexagésimæ, qua die ántea fieri solébat sub ritu Dúplici Commemorátio sanctæ Catharínæ Senénsis, seu Desponsatiónis ejus, quóniam ea die Christo Vírginum sponso seráphicam Vírginem mystice desponsátam fuisse tradebátur, quemádmodum beátus Raymúndus, sanctus Antonínus, aliíque gravíssimi testántur scriptóres.

℞. vj. Præcónia tuárum laudum, Catharína Virgo, tua pietáte minóra esse fatémur: *Quóniam ómnium virtútum génere prædita, humánas laudes exsúperas. ℣. Divínis enim ubíque láudibus celebránda vidéris. — Quóniam. Glória. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Nulla unquam delébit oblívio benefícia, quæ sunt erga hómines, Catharínæ.

Aña. Semper sancta hæc Virgo vixit: felix óbiit: beáta in cælo regnábit in ætérnum.

Aña. Ætérnum hæc Virgo assecúta est præmium: et cæléstium rerum vere párticeps effécta Christo frúitur.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℞. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

(In cap. 13. Matth.)

Audistis fratres quemádmodum grano sinápis tota regni cæléstis comparáta est magnitúdo. Quærens Christus in cælo et in terra, nihil invénit, nisi granum sinápis, in quo poténtiam totam supérnæ dominatiónis inclúdat: et illud regnum singularitáte potens, æternitáte felix, divinitáte fulgens, diffúsum toto cælo, tota terra dilatátum, in grani sinápis coárctat et cogit angústias. Spes ista est credéntium tota? Exspectátio ista est fidélium summa? Ista est felícitas vírginum, longis continéntiæ labóribus comparáta? Fratres, non fácile Domínicis moveámur in dictis. Nam si infírmum Dei fórtius est homínibus, hoc mínimum Dei tota magnitúdine mundi magnificéntius invenítur:

si modo hoc granum sinápis nos sic nostris seminémus in méntibus, ut intelligéntiæ nobis magnam in árborem crescat.

℟. vij. Nihil huic Virgini sátius, nihílque dígnius in rerum natúra visum est, quam Jesu Christi præcépta, * Et vitam ætérnam ómnibus persuadére. ℣. Dedit enim semper óperam revocáre pérditos. — Et vitam ætérnam.

Lectio viij.

GRANI ergo sinápis instar est regnum Dei : quod de supérnis affértur verbo, suscípitur audítu, fide séritur, credulitáte radicátur, spe crescit, confessióne diffúnditur, virtúte ténditur et dilatátur in ramos, ad quos vocat aves cæli, id est spirituáles sensus, atque in ipsis eas quiéta súscipit mansióne. Véniat hæréticus : véniat, quia redeúntibus Ecclésiæ semper patéscit ingréssus. Véniat, áudiat, et pietáti Domínicæ jam désinat oblatráre. Si cæléstis regni majéstas omnis ad grani sinápis similitúdinem venit : quid quéritur, quod Deus ad hóminem, Dóminus servi descéndit ad formam? Sic enim venit, ut tibi totum per fidem crésceret, cui jam totum defécerat per natúram.

℟. viij. Sapiéntia atque doctrína hæc Virgo reférta, códices nonnúllos cóndidit edidítque : * Ut veram vivéndi ratiónem ómnibus osténderet. ℣. His illa humánas fragilésque res spérnere suádet. — Ut veram.

Lectio ix.

SED atténdite quia Christus est regnum cælórum, qui velut granum sinápis in hortum virgínei córporis missus, orbe toto crucis in árborem crevit : ac tantum dedit fructus sui sapórem, cum téritur Passióne, ut quidquid est vitále, suo saporáret et condíret attáctu. Nam sicut in integritáte grani sinápis virtus habétur occúlta ; appáret vero virtus ejus vehementíssime, si terátur : ita Christus córpore teri vóluit, qui suam nóluit latére virtútem. Et nos, fratres, terámus istud granum sinápis, ut ejus vim in hac similitúdine sentiámus. Terámus granum illud, ut ora nostra fervéntia vivido fructu sui sapóris succéndat : et ita ignis ejus toto nobis árdeat et flammétur in péctore, atque nostræ ignorántiæ totum nobis áuferat sua degustatióne fastídium.

℟. ix. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quæ vivens, atque vita functa liquido osténdit. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit.— Quæ vivens. Glória. Quæ vivens.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Catharína. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Exsultabúnda cæli múnera contemplabátur, quæ cunctis rebus máxime præpósuit.

3. Divínis namque oblectáta rebus, diu noctúque oratiónibus atque vigíliis óperam dabat.

4. Rerum ómnium Conditóri Catharína benedicébat, qui beatitúdinis sémitam mortálibus osténdit.

5. Laudávit Catharína semper Dóminum, et ab eo in excélsis exaltáta est.

Capitulum. Sap. 8.

Hanc amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, dicit Dóminus omnípotens.

Hymnus.

Jam ferox miles tibi sæpe cessit,
Et duces iras posuére sævas :
Hi necem diram pópulo mináti
Sæpe Senénsi.

Quid! Quod et sacris stúdiis frequénter
Víribus summis óperam dedísti,
Litteræ doctæ lepidæque claris
Urbibus exstant.

Niteris verbis revocáre lapsos,
Níteris rectum suadére cunctis :
Sic ais : Tantum próbitas beátos
Efficit omnes.

Jura tu sævæ tremebúnda mortis
Fórtiter temnens, nihil extiméscens,
Præmium nostræ vocitáre vitæ
Sæpe solébas.

Unde cum tempus properáret ipsum,
Quo sacros artus cinerésque busto
Linqueres, cælos aditúra, flentes
Ipsa docébas.

Sic sacrum Christi veneráta Corpus,
Hóstiam libans, lácrimis obórtis,
Díxeras cunctis documénta vitæ
Voce supréma.

Gratias summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una.
Amen.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Benedictus Aña. Máxima est Catharínæ Vírginis Senénsis præstántia, quæ incolumitátem languéntibus et vitam mórtuis restitúere pótuit.

Oratio.

Deus, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirituum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti : concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne, calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum Hanc amávi., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Virginis, pag. 96*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 8.

DOMINUS ómnium diléxit illam : doctrix est enim disciplínæ Dei, et eléctrix óperum illíus.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 11.

BREVIS in volatílibus est apis, et inítium dulcóris habet fructus illíus.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit. Psalmus Dixit Dóminus, cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Hanc amávi. et Hymnus Hæc tuæ Virgo. ut in j. Vesperis, pag. 605. et pag. 606.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. O Virgo máxima glória præstans, cujus sacra stata orbis univérsus hodiérna die célebrat, quam ángeli cum láudibus éfferunt, ac céteri supérni cives admirántur : age apud Deum, quo mentes nostræ semper divínis præcéptis obtémperent, nosque virtútibus aliísque bonis áugeat.

FERIA VI.

POST DOM. I. QUADRAGESIMÆ.

SS. LANCEÆ ET CLAVORUM D. N. JESU CHRISTI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. 1. Joan. 5.

CARISSIMI, Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus : non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

℟. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, * Et contínuo exívit sanguis, et aqua. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem. — Et contínuo. Glória. Et contínuo.

Hymnus.

QUÆNAM lingua tibi o Láncea débitas
Grates pro mérito est apta rependere?
Christi vivíficum namque áperis latus,
Unde Ecclésia náscitur.

Hæc est Heva viri de látere éxiens,
Olli membra gravis dum sopor óccupat :
Hanc quippe alter Adam corde scaténtibus
Unda et sánguine prócreat.

O Clavi æqua manet vos quoque grátia,
Christi quando sacris ártubus ínsiti,
Delétum Dómini sánguine fígitis
Mortis chirógraphum cruci.

Te Jesu Súperi láudibus éfferant,
Qui Clavórum áditus sígnaque Lánceæ
In cælo rétines, vivus ubi ímperas
Cum Patre atque Paráclito. Amen.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnificat Aña. Delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci.

Oratio.

Deus, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti: concéde propítius ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cælis. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Láncea et Clavis vulnerátum * Venite adorémus.

Hymnus.

Salvete Clavi et Láncea,
Squalóre nuper óbsita,
Quæ mersa Christi córpori,
Almo rubétis sánguine.

Vos ad scelus Judáica
Elégerat perfídia:
Sed in minístra grátiæ
Vos vertit e cælo Deus.

Nam quot sacrátis ártubus
Sculpsístis olim vúlnera,
E tot reclúsis fóntibus
Dona éffluunt cæléstia.

Clavis foráto et Láncea,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ☨ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Aña. Ad Jesum autem cum veníssent, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ☨ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Exívit sanguis et aqua : et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Alia Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixérunt.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

De Zacharía Prophéta.

Lectio j. Cap. 12.

Hæc dicit Dóminus : Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum : et aspícient ad me, quem confixérunt : et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, sicut planctus Adadrémmon in campo Magéddon. Et planget terra : famíliæ et famíliæ seórsum : famíliæ domus David seórsum, et mulíeres eórum seórsum : famíliæ domus Nathan seórsum, et mulíeres eórum seórsum : famíliæ domus Levi seórsum, et mulíeres eórum seórsum : famíliæ Sémei seórsum, et mulíeres eórum seórsum. Omnes famíliæ réliquæ, famíliæ et famíliæ seórsum, et mulíeres eórum seórsum.

℟. j. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, * Sed unus mílitum lánceа latus ejus apéruit. ℣. Et qui vidit, testimónium perhíbuit, et verum est testimónium ejus. — Sed unus mílitum.

Lectio ij. Cap. 13.

In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris, et menstruátæ. Et erit in die illa, dicit Dóminus exercítuum : Dispérdam nómina idolórum de terra, et non memorabúntur ultra : et pseudoprophétas, et spíritum immúndum áuferam de terra. Et erit, cum prophetáverit quíspiam ultra, dicent ei pater ejus, et mater ejus, qui genuérunt eum : Non vives : quia mendácium locútus es in nómine Dómini : et confígent eum pater ejus, et mater ejus, genitóres ejus, cum prophetáverit. Et erit : In die illa confundéntur prophétæ, unusquísque ex visióne sua cum prophetáverit : nec operiéntur pállio sáccino, ut mentiántur : sed dicet : Non sum prophéta, homo agrícola ego sum : quóniam Adam exémplum meum ab adolescéntia mea.

℟. ij. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, * Et contínuo exívit sanguis, et aqua. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem. — Et contínuo exívit sanguis et aqua.

Lectio iij.

Et dicétur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum : pércute pastórem, et dispergéntur oves : et convértam manum meam ad párvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dóminus : partes duæ in ea dispergéntur, et defícient : et tértia pars relinquétur in ea. Et ducam tértiam partem per ignem, et uram eos sicut úritur argéntum : et probábo eos sicut probátur aurum. Ipse vocábit nomen meum, et ego exáudiam eum. Dicam : Pópulus meus es; et ipse dicet : Dóminus Deus meus.

℟. iij. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem * In ablutiónem peccatóris, et menstruátæ. ℣. Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus. — In ablutiónem. Glória. In ablutiónem.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ✠ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Aspícient ad me, quem confixérunt : et plangent eum planctu quasi super unigénitum.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ☩ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ☩ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ☩ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Sermo Innocéntii Papæ Sexti.

(In decreto de festo Lanceæ et Clavorum Domini.)

Lectio iv.

In Redemptóris nostri Dómini Jesu Christi sacratíssima Passióne sic nos gloriári opórtet, ut ipsíus Passiónis cuncta mystéria dinumerántes et mérita, síngulis étiam ejus salutáribus instruméntis gloriémur. Inter quæ illud celébriter memorándum est, quod ipse Salvátor, emísso in cruce jam spíritu, sustínuit perforári Láncea latus suum, ut inde sánguinis et aquæ profluéntibus undis formarétur única et immaculáta ac virgo sancta mater Ecclésia, sponsa sua. O beatíssima ipsíus sacri láteris apertúra, unde nobis tot et tanta divínæ pietátis dona fluxérunt! O felix Láncea, quæ tot bona nobis effícere, et ad tanti triúmphi glóriam méruit superáddi!

℟. iv. Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in terra: spíritus, aqua, et sanguis: et hi tres unum sunt. — Non in aqua solum.

Lectio v.

Hæc, latus ipsum aperiéndo, sacratíssimas jánuas nobis regni cæléstis apéruit. Hæc vulnerándo jam mórtuum, vúlnera nostra sanávit, vitámque nobis réddidit, et salútem. Hæc innóxium transfigéndo, illíus sánguine culpas nostras abstérsit: et demum ejúsdem sacratíssimis undis irrigáta, cæcitátis nostræ ténebras sústulit, et nos ipsíus divínæ pietátis flúviis mundávit. Illi étiam dulces Clavi, quibus ipse Salvátor eídem cruci fuit affíxus, quique non solum immaculáto respérgi sánguine, et molem ferre tanti pónderis meruérunt, sed et nos étiam per ipsórum salutíferas plagas dulcédinem tantam ipsíus divínæ caritátis accépimus, ut manus nostræ a peccáti solútæ néxibus, pedésque nostri a mortis láqueis fúerint liberáti, sunt devotíssime recoléndi.

℟. v. Quóniam circumdedérunt me canes multi: concílium malignántium obsédit me. * Fodérunt manus meas et pedes meos. ℣. Dicétur ei: Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? — Fodérunt manus meas et pedes meos.

Lectio vj.

Quid enim vúlnere et plagis hujúsmodi sánctius? Quid eis salúbrius, ex quibus salus nostra procéssit, et in quibus assídue se possunt curáre ánimæ devotórum? Licet ígitur Láncea et Clavi prædícti, aliaque ipsíus Passiónis salutária instruménta, sint a cunctis fidélibus Christi ubílibet veneránda, et de ipsa étiam Passióne in eádem Ecclésia solémnia annis síngulis Offícia celebréntur et fiant; dignum tamen et convéniens reputámus, si de ipsíus Passiónis speciálibus instruméntis, et præsértim in pártibus, in quibus instruménta ipsa dicúntur habéri, solémne ac speciále festum celebrétur et fiat;

nosque illos fidéles Christi, qui áliqua ex instruméntis ipsius habére se gaudent, in eórum devotióne divínis Offíciis, atque munéribus speciáliter foveámus.

℟. vj. Dicétur ei : Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? Et dicet : * His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. ℣. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, non credam. — His plagátus sum. Glória. His plagátus sum.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium,☩ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, ☩ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odite malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Nisi vídero in mánibus ejus fixúram clavórum, et mittam dígitum meum in locum clavórum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ☩ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ☩ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia : * et pópulos in æquitáte.

Aña. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sitio. Et réliqua.

Homilía sancti Augustini Episcopi.

(Tract. 120. in Joannem.)

UNUS mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret, Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud : sed, Apéruit; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum ; hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

℟. vij. Facta sunt hæc ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : * Vidébunt in quem transfixérunt.

℣. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum. — Vidébunt in quem transfixérunt.

Lectio viij.

PROPTER hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est Vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto sánguine múndius? quid vúlnere isto salúbrius? Facta sunt enim hæc, inquit, ut Scriptúra implerétur : Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit : Vidébunt in quem transfixérunt.

℟. viij. Effúndam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiæ, et precum :* Et aspícient ad me, quem confixérunt. ℣. Et plangent eum planctu quasi super unigénitum. — Et aspícient ad me.

Lectio ix.

DUO testimónia de Scriptúris réddidit síngulis rebus, quas factas fuísse narrávit. Nam quia díxerat, Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ad hoc pértinet testimónium, Os non comminuétis ex eo : quod præcéptum est eis, qui celebráre Pascha jussi sunt ovis immolatióne, in véteri Lege, quæ Domínicæ Passiónis umbra præcésserat. Unde Pascha nostrum immolátus est Christus : de quo Isaías Prophéta díxerat : Sicut ovis ad occisiónem ductus est. Item quia subjúnxerat dicens, Sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit : ad hoc pértinet álterum testimónium, Vidébunt in quem transfixérunt. Ubi promíssus est Christus, in ea, qua crucifíxus est, carne ventúrus.

℟. ix. Omnes amíci mei dereliquérunt me, et prævaluérunt insidiántes mihi : trádidit me, quem diligébam : et terribílibus óculis plaga crudéli percutiéntes, * Acéto potábant me. ℣. Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea. — Acéto potábant me. Glória. Acéto potábant me.

Ante Laudes ℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Psalmus Dóminus regnávit. cum céteris, pag. 17.

2. Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea.

3. Tres sunt, qui testimónium dant in terra : spíritus, aqua, et sanguis : et hi tres unum sunt.

4. Quid turbáti estis, et cogitatiónes ascéndunt in corda vestra? Vidéte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum.

5. Infer dígitum tuum huc, et vide manus meas, et affer

manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. 1. Joann. 5.

CARISSIMI, Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Jesus est Fílius Dei? Hic est qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua et sánguine.

Hymnus.

TINCTAM ergo Christi sánguine
Convértite in me cúspidem :
Ferite cor, pedes, manus :
Pœnam a nocénte súmite.

At, quæso, culpis débitas
Quas jure plagas fígitis,
Cruóre divíno íllitæ
Fiant medéla spíritus.

Sit gressus ad malum ímpotens,
Manus nocére désinant,
Omnísque corde e sáucio
Profánus ardor éxeat.

Clavis foráto et Láncea,
Jesu tibi sit glória,
Cum Patre et almo Spíritu,
Nunc, et per omne sæculum.
Amen.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Benedictus Aña. Inglórius erit inter viros aspéctus ejus, et forma ejus inter fílios hóminum. Iste aspérget gentes multas. Oratio.

DEUS, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti : concéde propítius ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cælis. Qui vivis.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui vulnerátus es pro nobis.

AD TERTIAM.

Capitulum Caríssimi, Quis est qui vincit mundum., ut in Laudibus.

℟. Fodérunt manus meas * Et pedes meos. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et pedes meos. Glória. Fodérunt manus meas.

℣. Quem tu percussísti, persecúti sunt. ℟. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Petri 2.

FRATRES, Christus passus est pro nobis, vobis relínquens exémplum ut sequámini vestígia ejus. Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus.

℟. Quem tu percussísti, * Persecúti sunt. Quem tu percussísti. ℣. Et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt. Persecúti sunt. Glória. Quem tu percussísti.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Petri 2.

QUI peccáta nostra ipse pértulit in córpore suo super lignum : ut peccátis mórtui, justítiæ vivámus : cujus livóre sanáti estis.

℟. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse vulnerátus est. ℣. Attrítus est propter scélera nostra. Propter iniquitátes nostras. Glória. Ipse vulnerátus est.

℣. Disciplina pacis nostræ super eum. ℟. Cujus livóre sanáti sumus.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum :

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ☩ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: ☩ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ꝟ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum peribit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exivit sanguis et aqua.

Capitulum Caríssimi, Quis est, qui vincit mundum, et Hymnus Quænam lingua tibi., ut in j. Vesperis, pag. 614.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ad Magnificat Aña. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo, et humiliátum.

Oratio.

DEUS, qui in assúmptæ carnis infirmitáte Clavis affígi et Láncea vulnerári pro mundi salúte voluísti : concéde propítius ut qui eorúmdem Clavórum et Lánceæ solémnia venerámur in terris, de glorióso victóriæ tuæ triúmpho gratulémur in cælis. Qui vivis.

FERIA VI.
POST DOM. II. QUADRAGESIMÆ.

SS. SINDONIS D. N. JESU CHRISTI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Joseph nóbilis decúrio, vir bonus et justus, et ipse dives, erat exspéctans regnum Dei. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Isa. 63.

QUIS est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

℟. Accépto Dómini córpore, Joseph invólvit illud in sindone munda, et pósuit illud in monuménto suo novo, *Quod excíderat in petra. ℣. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti. — Quod excíderat. Glória. Quod excíderat.

Hymnus.

GLORIAM sacræ celebrémus omnes
Síndonis : lætis recolámus hymnis
Et piis votis monuménta nostræ
Certa salútis :

QUÆ refert semper venerãnda Sindon
Sánguine impréssis decoráta signis,
Dum cruce ex alta tulit involútum
Corpus Iésu.

REDDIT hæc sævos ánimo dolóres,
Quos tulit, casum miserátus Adæ,
Christus humáni géneris Redémptor,
Morte perémpta.

SAUCIUM ferro latus, atque palmas
Et pedes clavis, laceráta flagris
Membra, et infixam cápiti corónam
Monstrat imágo.

QUIS pius, siccis óculis et absque
Intimi cordis gémitu, notáta
Vivaque indígnæ simulácra mortis
Cérnere possit?

NOSTRA cum solum tibi Christe culpa
Causa tantórum fúerit malórum,
Nostra debétur tibi vita: vitam
Dédimus ipsam.

SIT tibi Fili decus atque virtus,
Qui tuo mundum rédimis cruóre,
Quique cum summo Genitóre et almo
Flámine regnas. Amen.

℣. Tuam Síndonem venerámur Dómine. ℟. Tuam recólimus Passiónem.

Ad Magnificat Aña. Joseph, vir bonus et justus, accéssit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu: quo accépto, invólvit illud in sindone munda. Oratio.

DEUS, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum, e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, Passiónis tuæ vestígia reliquísti : concéde propítius ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dóminum, qui Passiónis suæ memóriam in sacra Sindone rénovat, *Veníte adorémus.

Hymnus.

MYSTERIUM mirábile
Hac luce nobis pánditur,
Verus Dei cum Fílius
Mortem cruéntam sústinet.

CAUSAM tuéndo sérvuli,
Reíque formam véstiens,
Pro servo herus suspénditur,
Pro sonte justus pléctitur.

Necis manent insígnia
Impréssa sacra in Síndone,
Quæ post triúmphum nóbilem
Corpus cruéntum invólverat.

Sunt mortis hæc, et tártari
Mundíque victi insígnia :
Trophæa sunt hæc ínclyta
Ductóris invictíssimi.

Debemus ergo hanc grátiam
Nostræ salútis víndici,
Ut dæmonis contra dolos
Hac militémus téssera.

Vitæ vetústæ mórtui,
Surgámus in vitam novam :
Christum secúti per crucem,
Christi fruémur glória.

Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ☩ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári.

Psalmus 15.

Conserva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, ☨ adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Aspérsus est sanguis super vestiménta mea, ómnia induménta mea inquinávi.

Psalmus 14.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo ?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ☨ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

℣. Tuam Síndonem venerámur Dómine. ℟. Tuam recólimus Passiónem.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est ? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti : non est spécies ei, neque decor : et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum : despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem : et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit : et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. j. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem : aspéctus ejus in eo non est : hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. — Cujus livóre sanáti sumus.

Lectio ij.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit : et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum : sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est : generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium : propter scelus pópuli

mei percússi eum. Et dabit impios pro sepultúra, et divitem pro morte sua : eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus.

℟. ij. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? *Et dicet : His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. ℣. Frámea suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi. — Et dicet.

Lectio iij.

Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte : si posúerit pro peccáto ánimam suam, vidébit semen longævum, et volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. Pro eo quod laborávit ánima ejus, vidébit et saturábitur : in sciéntia sua justificábit ipse justus servus meus multos, et iniquitátes eórum ipse portábit. Ideo dispértiam ei plúrimos : et fórtium dívidet spólia, pro eo quod trádidit in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. iij. Tuam Sindonem venerámur Dómine, tuam gloriósam recólimus Passiónem : *Miserére nobis, qui passus es pro nobis. ℣. Salva præséntem catérvam, in tuis hódie láudibus congregátam. — Miserére nobis. Glória. Miserére nobis.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prœlium,* in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, ℣ exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me :* ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Aña. Omnes vidéntes me, derisérunt me : locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Psalmus 29.

EXALTABO te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus:* et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Trádidit in mortem ánimam suam : et ipse peccáta multórum tulit.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per crucem tuam redemísti mundum.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv. (In Luc. c. 23.)

QUID sibi vult, quod non Apóstoli, sed Joseph et Nicodémus, ut Joánnes dicit, Christum sepéliunt? Unus, justus et constans; alter, qui erat magíster in Israel. Talis enim Christi est sepultúra, quæ justítiam magisteriúmque hábeat. Obstrúitur ígitur tergiversándi locus, et doméstico Judæi testimónio revincúntur. Nam si Apóstoli sepelíssent, dícerent útique non sepúltum, quem sepúltum raptum esse dixérunt. Justus autem Christi corpus óperit síndone, innocens ungit unguénto. Namque hæc non otióse distíncta repérimus : quia justítia vestit Ecclésiam, innocéntia grátiam subminístrat.

℟. iv. O admirábilis Sindon, in qua involútus est thesáurus noster, * Redémptio captivórum. ℣. Gaudet totus mundus, qui redémptus est sánguine Dómini sui. — Redémptio captivórum.

Lectio v.

VESTI ergo et tu Dómini corpus glória sua, ut et ipse sis justus. Et si mórtuum credis, óperi tamen divinitátis própriæ plenitúdine : unge illud myrrha et áloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum línteum misit Joseph ille vir justus : et fortásse illud, quod Petrus vidit e cælo ad se esse demíssum, in quo erant génera quadrúpedum, et ferárum, et vólucrum, ad similitúdinem Gentílium figuráta. Mystico ígitur unguénto illo pístico consepelítur Ecclésia, quæ diversitátem populórum fídei suæ communióne sociávit.

℟. v. Tulérunt túnicam Joseph fratres ejus, et in sánguine hædi, quem occíderant, tinxérunt : mitténtes qui ferrent ad patrem, et dícerent : * Hanc invénimus : vide num túnica fílii tui sit, an non. ℣. Quam cum agnovísset pater, ait: Túnica fílii mei est, fera péssima devorávit eum. — Hanc invénimus.

Lectio vj.

HUNC Joseph justum Lucas dixit, Matthæus dívitem. Et mérito dives hoc loco dícitur, ubi corpus súscipit Christi : suscipiéndo enim dívitem, nescívit fídei paupertátem. Dives est ergo, qui justus est. Justus ígitur síndone invólvit: Israelíta vero et divérsos miscet virtútum odóres, et áloes mittit quasi libras centum, hoc est, perféctæ fídei quantitátem. Et ligavérunt corpus Jesu juxta consuetúdinem speciálem Judæórum, non útique nodis perfídiæ, sed fídei ligatúris: et posuérunt in horto, cui frequénter Ecclésia comparátur, quæ diversórum habet poma meritórum, florésque virtútum.

℞. vj. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exémplum ut sequámini vestígia ejus: *Qui peccátum non fecit, nec invéntus est dolus in ore ejus. ℣. Qui cum maledicerétur, non maledicébat : cum paterétur, non comminabátur. — Qui peccátum non fecit. Glória. Qui peccátum non fecit.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 53.

DEUS in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me : * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Aña. Caro mea requiéscet in spe : quia non dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. Convertísti planctum meum in gáudium mihi : conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ℣ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam,* et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 15.

In illo témpore : Cum jam sero esset factum (quia erat parascéve, quod est ante sábbatum) venit Joseph ab Arimathæa nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(In Feria 3. Palmarum.)

Parasceve græce, latíne præparátio dícitur, quo nómine Judæi, qui inter Græcos morabántur, sextam sábbati appellábant ; eo quod, in illa, ea quæ requiéi Sábbati necessária essent præparáre solérent : juxta hoc, quod de manna quondam præcéptum est : Sexta autem die colligétis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatúra perfécta, séptima autem Cónditor ab ópere suo requiévit, unde et hanc Sábbatum, hoc est réquiem, vóluit appellári : recte Salvátor eádem sexta die crucifíxus, humánæ restauratiónis implévit arcánum : ideóque cum accepísset acétum, dixit : Consummátum est : hoc est, Sextæ diéi, quod pro mundi refectióne suscépi, jam totum est opus explétum. Sábbato autem in sepúlcro requiéscens, Resurrectiónis, quæ octáva die ventúra erat, exspectábat evéntum.

℟. vij. Mercátus est Joseph síndonem mundam, ut invólveret in ea corpus Dómini : * Venit ergo, et tulit corpus ejus. ℣. Rogávit Pilátum Joseph ab Arimathæa ut tólleret corpus Jesu. — Venit ergo, et tulit corpus ejus.

Lectio viij.

VENIT, inquit, Joseph ab Arimathæa nóbilis decúrio, qui et ipse erat exspéctans regnum Dei, et audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitátis ad sæculum; sed majóris apud Deum mériti fuísse laudátur. Talem namque exsístere decébat eum, qui corpus Dómini sepelíret, qui et per justítiam meritórum tali ministério dignus esset, et per nobilitátem poténtiæ sæculáris facultátem posset obtinére ministrándi. Non enim quílibet ignótus aut medíocris ad præsidem accédere, et Crucifíxi corpus póterat impetráre.

℟. viij. Hæc est Sindon digníssima,* In qua salútis Auctor de cruce depósitus invólvi dignátus est. ℣. Ut nos consepúlti cum eo, véteris hóminis exúviis depósitis, innocéntiæ síndone tegerémur. — In qua.

Lectio ix.

JOSEPH autem mercátus est síndonem, et depónens eum invólvit síndone. Ex símplici sepultúra Dómini, ambítio dívitum condemnátur, qui ne in túmulis quidem possunt carére divítiis. Póssumus autem juxta intelligéntiam spirituálem hoc sentíre, quod corpus Dómini non auro, non gemmis, et sérico, sed linteámine puro obvolvéndum sit. Quamquam et hoc signíficat quod ille in síndone munda invólvat Jesum, qui pura eum mente suscéperit. Hinc Ecclésiæ mos obtínuit, ut sacrifícium altáris non in sérico, neque in panno tincto, sed in lino terréno celebrétur, sicut corpus est Dómini in síndone munda depósitum.

℟. ix. Accépto Dómini córpore, Joseph invólvit illud in síndone munda, et pósuit illud in monuménto suo novo, * Quod excíderat in petra. ℣. Et advólvit saxum magnum ad óstium monuménti. — Quod excíderat in petra. Glória. Quod excíderat in petra.

Ante Laudes ℣. Abscóndit me Deus in tabernáculo suo. ℟. In die malórum protéxit me.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Joseph nóbilis decúrio, vir bonus et justus, et ipse dives, erat exspéctans regnum Dei. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Hic audácter introívit ad Pilátum, et pétiit corpus Jesu.

3. Cum cognovísset Pilátus a centurióne, quod jam mórtuus esset, donávit corpus Jesu.

4. Joseph autem mercátus síndonem, et depónens eum invólvit síndone.

5. Pósuit eum in monuménto, in quo nondum quisquam pósitus fúerat.

Capitulum. Isaiæ 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum.

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si præsens sis, accédo :
Te compléctor cum afféctu,
Tuórum memor vúlnerum.

O quam nudum hic te cerno,
Vulnerátum, et disténtum,
Inquinátum, involútum
In hoc sacráto tégmine !

Salve caput cruentátum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutávit suum florem,
Quem cæli tremit cúria.

Salve latus Salvatóris,
Salve mitis apertúra,
Super rosam rubicúnda,
Medéla salutífera.

Manus sanctæ, vos avéte,
Diris clavis perforátæ :
Ne repéllas me Salvátor
De tuis sanctis pédibus.
Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Benedictus Aña. Joseph nóbilis decúrio, exspéctans et ipse regnum Dei, mercátus est síndonem, et depónens corpus Jesu, invólvit illud in síndone.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum, e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, Passiónis tuæ vestígia reliquísti : concéde propítius ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Capitulum. Quis est iste., ut in Laudibus.

℟. Tuam Síndonem * Venerámur Dómine. Tuam Síndonem. ℣. Tuam recólimus Passiónem. Venerámur Dómine. Glória. Tuam Síndonem.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per mortem tuam redemísti mundum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaiæ 63.

Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum.

℟. Adorámus te Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus te Christe. ℣. Quia per mortem tuam redemísti mundum. Et benedícimus tibi. Glória. Adorámus te Christe.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

AD NONAM.

Capitulum. Isaiæ 63.

Circumspexi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret : et salvávit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliáta est mihi.

℟. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis terra adóret te. ℣. Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Et psallat tibi. Glória. Omnis terra adóret te.

℣. Dóminus regnávit, decórem induit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcinxit se virtúte.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ☩ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: ☩ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ✝ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,*laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 141.

VOCE mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Joseph nóbilis decúrio, vir bonus et justus, et ipse dives, erat exspéctans regnum Dei.

Capitulum Quis est iste. et Hymnus Glóriam sacræ. ut in j. Vesperis, pag. 626.

℣. Tuam Síndonem venerámur Dómine. ℟. Tuam recólimus Passiónem.

Ad Magnificat Aña. Homo quidam dives ab Arimathæa, nómine Joseph, accépto córpore Jesu, invólvit illud in síndone munda.

Oratio.

DEUS, qui nobis in sancta Síndone, qua corpus tuum sacratíssimum, e cruce depósitum, a Joseph involútum fuit, Passiónis tuæ vestígia reliquísti : concéde propítius ut per mortem et sepultúram tuam ad resurrectiónis glóriam perducámur. Qui vivis.

FERIA VI.
POST DOM. III. QUADRAGES.

SS. QUINQUE VULNERUM D. N. JESU CHRISTI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos sola Aña. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Psalmus Crédidi. cum ceteris ut in Commemoratione Passionis Domini, pag. 604.

Capitulum. Isa. 53.

CHRISTUS vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : cujus livóre sanáti sumus.

℟. Gratificávit nos Deus in diléсto Fílio suo : * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, in remissiónem peccatórum. ℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. — In quo habémus. Glória. In quo habémus.

Hymnus.

PANGE lingua gloriósi
Prœlium certáminis,
Et super crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem,
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

DE paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
Morsu in mortem córruit,
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

HOC opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde
Hostis unde læserat.

QUANDO venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor,
Ac de ventre virgináli
Caro factus pródiit.

VAGIT infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo mater álligat,
Et manus pedésque et crura
Stricta cingit fáscia.

GLORIA et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito :
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt super eum, ut in morte primogéniti.

Ad Magnificat Aña. Dum in cruce penderet unigénitus Dei Fílius, et ab ómnibus subsannarétur, Mater ejus Virgo María ipsum verum Deum et hóminem cóndolens venerabátur.

Oratio.

DEUS, qui unigéniti Fílii tui Passióne et per quinque Vúlnera ejus sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti : tríbue nobis, quæsumus, ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sánguinis fructum cónsequi mereámur in cælis. Per eúmdem.

AD MATUTINUM.

Invitatórium. Christum in cruce confíxum, quinque plagis vulnerátum, * Veníte adorémus.

Hymnus Pange lingua gloriósi Prœlium certáminis., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Quis est qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra?

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ♰ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Quare rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári?

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ♰ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ♰ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ♰ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Tórcular calcávi solus, et de géntibus non fuit vir mecum.

℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

De Isaia Prophéta.

Lectio j. Cap. 53.

Quis crédidit audítui nostro? et bráchium Dómini cui revelátum est? Et ascéndet sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti: non est spécies ei, neque decor: et vídimus eum, et non erat aspéctus, et desiderávimus eum: despéctum, et novíssimum virórum, virum dolórum, et sciéntem infirmitátem: et quasi abscónditus vultus ejus et despéctus, unde nec reputávimus eum. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit: et nos putávimus eum quasi leprósum, et percússum a Deo et humiliátum. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra: disciplína pacis nostræ super eum, et livóre ejus sanáti sumus.

℟. j. Gratificávit nos Deus in dilécto Fílio suo: * In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, in remissiónem peccatórum. ℣. Ecce venit plenitúdo témporis, in quo misit Deus Fílium suum in terras. — In quo habémus.

Lectio ij.

Omnes nos quasi oves errávimus, unusquisque in viam suam declinávit: et pósuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium nostrum. Oblátus est quia ipse vóluit, et non apéruit os suum: sicut ovis ad occisiónem ducétur, et quasi agnus coram tondénte se obmutéscet, et non apériet os suum. De angústia, et de judício sublátus est: generatiónem ejus quis enarrábit? Quia abscíssus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum. Et dabit ímpios pro sepultúra, et dívitem pro morte sua: eo quod iniquitátem non fécerit, neque dolus fúerit in ore ejus. Et Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte.

℟. ij. Nos, qui aliquándo erámus longe, facti sumus prope per sánguinem Jesu Christi: * Ipse est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. A Dómino factum est istud: et est mirábile in óculis nostris. — Ipse est pax nostra.

Lectio iij. Cap. 63.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furóre meo, et conculcávi eos in ira mea: et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiónis in corde meo, annus redemptiónis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliátor: quæsívi, et non fuit qui adjuváret.

℟. iij. In primogénito ex mórtuis complácuit omnem plenitúdinem divinitátis inhabitáre: et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, * Pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in cælis, sive quæ in terris sunt. ℣. Ipse est

caput córporis Ecclésiæ, in ómnibus primátum tenens. — Pacíficans. Glória. Pacíficans.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projéctus sum ex útero : † de ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israel : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me : * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : † et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Aña. Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Psalmus 65.

JUBILATE Deo omnis terra, ☩ psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : quam terribília sunt ópera tua Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, ☩ in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, ☩ óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, ☩ posuísti tribulatiónes in dorso nostro : * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Aña. A planta pedis usque ad vérticem non est in eo sánitas.

Psalmus 75.

NOTUS in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis : * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum : * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti judícium : * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi : * et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro : * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. Vulnus, et livor, et plaga tumens, non est circumligáta, nec curáta medicámine, neque fota óleo.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit. ℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Lib. de Passione Domini, cap. 41.)

Lectio iv.

CAPTUS ergo Jesus, post plúrimas illusiónes tam Judæórum quam Géntium, post sánguinis plures effusiónes, clavis immítibus, mánibus simul et pédibus perforátur, et confígitur ligno crucis Salvátor noster mitíssimus Jesus. Intuére, et réspice rosam Passiónis sanguíneæ, quómodo rubet in indícium ardentíssimæ caritátis. Conténdunt pássio, et cáritas : illa ut plus árdeat, ista ut plus rúbeat.

℟. iv. Per mortem dextrúxit Jesus eum, qui mortis habébat impérium : * Ut liberáret eos, qui timóre mortis obnóxii erant servitúti. ℣. Unde débuit per ómnia frátribus assimilári, ut miséricors fíeret. — Ut liberáret eos.

Lectio v.

VIDE quómodo hoc flore rosæ florúerit óptima vitis nostra rubicúndus Jesus. Vide totum corpus, sícubi rosæ sanguíneæ florem non invénias. Inspice manum unam et álteram, si florem rosæ non invénias in utráque. Inspice pedem unum et álterum, numquid non rósei? Inspice láteris apertúram, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrúbea sit propter mistúram aquæ : quia, sicut narrat Evangelísta, cum unus mílitum láncea latus ejus perforásset, exívit sanguis et aqua.

℟. v. Per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum : * Et sicut in Adam omnes peccavérunt, ita in Christo omnes vivificabúntur. ℣. Novíssime autem inimíca destruétur mors. — Et sicut in Adam.

Lectio vj.

RESPICE, Dómine sancte Pater, de sanctuário tuo, et de excélso cælórum habitáculo, et intuére hanc sacrosánctam hóstiam, quam tibi offert magnus Póntifex noster, sanctus puer tuus Dóminus Jesus, pro peccátis fratrum suórum, et esto placábilis super multitúdine malítiæ nostræ. Cognósce, Pater, túnicam fílii tui Joseph. Heu ! fera péssima devorávit eum, et conculcávit in furóre suo vestiméntum ejus. Ecce quinque scissúras lamentábiles in eo relíquit.

℟. vj. Vídimus Jesum, propter Passiónem mortis, glória et honóre coronátum : * Ut pro ómnibus gustáret mortem. ℣. Decébat eum, qui multos fílios in glóriam addúxerat, auctórem salútis eórum per Passiónem consummári. — Ut pro ómnibus gustáret mortem. Glória. Ut pro ómnibus gustáret mortem.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, ✝ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, ✝ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum?

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. His plagátus sum in domo eórum, qui me diligébant.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ☩ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ☩ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. In amaritúdine sermo meus est, et manus plagæ meæ aggraváta est super gémitum meum.

℣. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. ℟. Attrítus est propter scélera nostra.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

(Lib. 12. Comment. in Joan.)

CUM ab immánibus Judæis omnis in Christum expléta esset impíetas, nec quidquam jam ad summam crudelitátem réliquum esset, ad extrémum caro Christi sanctíssima próprium quiddam ac naturále rursus pátitur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti torquétur. Graves síquidem dolóres magnam ad sitim commovéndam vim habent, naturáli quodam et inexplicábili calóre húmidum consuméntes, et ígneis ardóribus præcórdia uréntes.

℟. vij. Manifestáta est grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi, * Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiónem. ℣. Liberávit, et vocávit nos vocatióne sua sancta per grátiam, quæ data est nobis in Christo. — Qui destrúxit mortem.

Lectio viij.

Consummatum esse ait impietátis judáicæ modum, et impoténtem sæviéndi ánimum. Quid enim Judæi intentátum reliquérunt, aut quid non extrémæ crudelitátis adhibuérunt? Quod supplícii aut contuméliæ genus prætermisérunt? Quam ob rem jure, Consummátum est, ait. Sed hora jam eum ad prædicándum spirítibus, qui apud ínferos erant, invitánte (advénit enim ut mortuórum ac vivórum dominarétur) ipsam pro nobis mortem suscépit; commúnem hanc natúræ nostræ passiónem sustínuit in carne sua.

℟. viij. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. — In sánguine tuo.

Lectio ix.

Cum autem Jesum caput inclinásse comperíssent, et jam eum exspirásse putárent, frustra ejus crura confríngi exístimant : sed cum adhuc mórtuum esse nonníhil diffíderent, láncea latus ejus perfódiunt, unde cruor aqua mistus scatúriit, quod Eulogíæ mysticæ, et sancti Baptísmatis imágo quædam erat, atque primítiæ. Christi enim est vere, et a Christo sanctum Baptísma, et mysticæ Eulogíæ vis ex sancta ejus nobis carne pródiit.

℟. ix. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem : aspéctus ejus in eo non est : hic peccáta nostra portávit, et pro nobis dolet : ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras : * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. — Cujus. Glória. Cujus.

Ante Laudes ℣. Fodérunt manus meas et pedes meos. ℟. Dinumeravérunt ómnia ossa mea.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra.

3. Alligávit Dóminus plagam pópuli sui, et percussúram ejus sanávit.

4. Omnis, qui transíbit, stupébit super omnes plagas ejus.

5. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus.

Capitulum. Isaiæ 53.

Christus vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra : cujus livóre sanáti sumus.

Hymnus.

Lustris sex qui jam perάctis
Tempus implens córporis,
Se voléntе natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in crucis levátur
Immolándus stípite.

Hic acétum, fel, arúndo,
Spina, clavi, láncea :
Mite corpus perforátur,
Sanguis, unda prófluit :
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce lignum dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas,
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre sæcli prétium,
Atque portum præparáre
Nauta mundo náufrago :
Quem sacer cruor perúnxit
Fusus Agni córpore.

Gloria et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito :
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt super eum ut in morte primogéniti.

Ad Benedictus Aña. Unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Deus, qui unigéniti Fílii tui Passióne et per quinque Vúlnera ejus sánguinis effusióne, humánam natúram peccáto pérditam reparásti : tríbue nobis, quæsumus, ut qui ab eo suscépta Vúlnera venerámur in terris, ejúsdem pretiosíssimi sánguinis fructum cónsequi mereámur in cælis. Per eúmdem.

AD TERTIAM.

Capitulum Christus vulnerátus est., ut in Laudibus.

℟. Fodérunt manus meas * Et pedes meos. Fodérunt. ℣. Dinumeravérunt ómnia ossa mea. Et pedes meos. Glória. Fodérunt.

℣. O vos omnes, qui transítis per viam. ℟. Atténdite, et vidéte dolórem meum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isa. 50.

Faciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, et ideo non sum confúsus.

℟. Vere languóres nostros * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Ipse tulit. Glória. Vere.

℣. Disciplína pacis nostræ super eum. ℟. Et livóre ejus sanáti sumus.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 53.

Tradidit Christus in mortem ánimam suam, et cum scelerátis reputátus est : et ipse peccáta multórum tulit, et pro transgressóribus rogávit.

℟. Ipse vulnerátus est * Propter iniquitátes nostras. Ipse. ℣. Attritus est propter scélera nostra. Propter iniquitátes nostras. Glória. Ipse.

℣. Oblátus est quia ipse vóluit. ℟. Et non apéruit os suum.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. Psalmus Crédidi. cum ceteris quatuor ut in Commemoratione Passionis Domini ad secundas Vesperas, pag. 604.

Capitulum Christus vulnerátus est. et Hymnus Pange lingua. ut in primis Vesperis hujus Festi, pag. 638.

℣. Vidébunt in quem transfixérunt. ℟. Et dolébunt super eum ut in morte primogéniti.

Ad Magnificat Aña. Ego sum vestra redémptio: manus meæ, quæ vos fecérunt, clavis confixæ sunt: propter vos flagéllis cæsus sum, spinis coronátus sum: aquam pétii pendens, et acétum porrexérunt: in escam meam fel dedérunt, et in latus lánceam: mórtuus et sepúltus resurréxi: vobíscum sum, et vivo in ætérnum.

Oratio Deus, qui unigéniti Fílii tui. ut in Laudibus, pag. 647.

FERIA VI. POST DOM. IV. QUADRAGESIMÆ.

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. JESU CHRISTI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis véstibus de Bosra? Iste formósus in stola sua. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Hebr. 9.

FRATRES, Christus assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est non hujus creatiónis: neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

℟. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In sánguine tuo. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. — In sánguine tuo. Glória. In sánguine tuo.

Hymnus.

FESTIVIS résonent cómpita vócibus,
Cives lætitiam fróntibus éxplicent:
Tædis flammíferis órdine pródeant
Instrúcti púeri et senes.

QUEM dura móriens Christus in árbore
Fudit multíplici vúlnere Sánguinem,
Nos facti mémores dum cólimus, decet
Saltem fúndere lácrimas.

HUMANO géneri pernícies gravis
Adámi véteris crímine cóntigit:
Adámi intégritas et pietas novi
Vitam réddidit ómnibus.

CLAMOREM válidum summus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater áudiit,
Placári pótius Sánguine débuit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam Sánguine próluit
Abstérgit máculas, et róseum decus,
Quo fiat símilis prótinus ángelis,
Et Regi pláceat, capit.

A recto instábilis trámite póstmodum
Se nullus rétrahat; meta sed última
Tangátur : tríbuet nóbile præmium
Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sis Génitor potens :
Ut quos unígenæ Sánguine Fílii
Emísti, et plácido Flámine récreas,
Cæli ad cúlmina tránsferas.
Amen.

℣. Redemísti nos Dómine in Sánguine tuo. ℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnificat Aña. Accessístis ad Sion montem et civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Testaménti novi mediatórem Jesum, et sánguinis aspersiónem mélius loquéntem quam Abel.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti : concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Per eúmdem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit Sánguine, * Veníte adorémus.

Hymnus.

Ira justa Conditóris
Imbre aquárum víndice
Criminósum mersit orbem,
Noe in arca sóspite :
Mira tandem vis amóris
Lavit orbem Sánguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos :
Inque néctaris sapórem
Transiére absínthia.

Triste prótinus venénum
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia :
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O scientiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitas benígni
Prædicánda péctoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocámus
Ultiónem Júdicis,
Tunc loquéntis protegámur
Sánguinis præséntia :
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redémptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux et auctor ínclyte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte et Spíritu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ☩ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Postquam consummáti sunt dies octo ut circumciderétur puer : vocátum est nomen ejus Jesus.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Factus in agonía, prolíxius orábat : et factus est sudor ejus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram.

Psalmus 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * insuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, ☩ adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Judas, qui eum trádidit, pœniténtia ductus, rétulit triginta argénteos, dicens : Peccávi, tradens sánguinem justum.

℣. Redemísti nos Dómine.
℟. In Sánguine tuo.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 9.

CHRISTUS assístens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta. Si enim sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vitulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quanto magis sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti? Et ídeo novi testaménti mediátor est : ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum, quæ erant sub prióri testaménto, repromissiónem accípiant qui vocáti sunt ætérnæ hereditátis.

℟. j. Jesus, ut sanctificáret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. * Exeámus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. ℣. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis, advérsus peccátum repugnántes. — Exeámus ígitur ad eum.

Lectio ij.

UBI enim testaméntum est : mors necésse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est : alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine sánguine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo : accípiens sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo : ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum, et ómnia vasa ministérii sánguine simíliter aspérsit. Et ómnia pene in sánguine secúndum legem mundántur : et sine sánguinis effusióne non fit remíssio.

℟. ij. Móyses sumptum sánguinem respérsit in pópulum, * Et ait : Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dóminus vobíscum. ℣. Fide celebrávit Pascha, et sánguinis effusióne : ne qui vastábat primitíva, tángeret eos. — Et ait.

Lectio iij. Cap. 10.

HABENTES itaque fratres fidúciam in intróitu Sanctórum in sánguine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et sacerdótem magnum super domum Dei : accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiónem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repromísit) et considerémus ínvicem in provocatiónem caritátis, et bonórum óperum.

℟. iij. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in sánguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum. ℣. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt. — Ipse enim est pax nostra. Glória. Ipse enim est pax nostra.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus 29.

EXALTABO te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Videns autem quia nihil profíceret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens : Innocens ego sum a sánguine Justi hujus.

Psalmus 63.

Exaudi Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium, * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : ✠ intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Et respóndens univérsus pópulus dixit : Sanguis ejus super nos, et super fílios nostros.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Homilia ad Neophytos.)

Lectio iv.

Vultis Sánguinis Christi audíre virtútem? Redeámus ad ejus exémplum, et prióren typum recordémur, et prístinam Scriptúram narrémus. In Ægypto, nocte média, Ægyptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita deperírent, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitarétur, quia unus locus continébat univérsos, remédium discretiónis invéntum est. Proínde exémplum mirábile, ut discas in veritáte virtútem. Ira divínæ indignatiónis operabátur, et domos síngulas Mórtifer circuíbat. Quid ígitur Móyses? Occídite, inquit, agnum anniculum, et sánguine ejus liníte jánuas. Quid ais Móyses? Sanguis ovis rationálem hóminem liberáre consuévit? Valde, inquit: non eo quod sanguis est, sed quia Domínici Sánguinis per eum demonstrátur exémplum.

℟. iv. In timóre incolátus vestri conversámini :* Sciéntes quod non corruptibilibus auro, vel argénto redémpti estis. ℣. Sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi. — Sciéntes.

Lectio v.

NAM sicut regnántium státuæ, quæ sine causa sunt, et sermóne, nonnúnquam ad se confugiéntibus homínibus, ánima et ratióne decorátis, subveníre consuevérunt, non quia sunt ære conféctæ, sed quia rétinent imáginem principálem : ita et sanguis ille, qui irrationális fuit, ánimas habéntes hómines liberávit, non quia sanguis fuit, sed quia hujus Sánguinis ostendébat advéntum. Et tunc Angelus ille vastátor, cum linitos postes atque áditus pervidéret, transjécit gressus, et non est ausus intráre. Nunc ergo si víderit inimícus, non póstibus impósitum sánguinem typi, sed fidélium ore lucéntem Sánguinem veritátis Christi, templi póstibus dedicátum, multo magis se súbtrahet. Si enim Angelus cessit exémplo, quanto magis terrébitur inimícus, si ipsam perspéxerit veritátem ! Vis et áliam hujus Sánguinis scrutári virtútem ? Volo. Unde primum cucúrrit inspícias, et de quo fonte manávit. De ipsa primum cruce procéssit : latus illud Domínicum inítium fuit. Mórtuo enim,ait,Jesu, et adhuc in cruce pendénte, appróximat miles, latus láncea percússit, et exinde aqua fluxit, et sanguis : unum baptísmatis symbolum, áliud sacraménti. Ideo non ait, Exiit sanguis, et aqua; sed, Exiit aqua primum, et sanguis : quia primum baptísmate dilúimur, et póstea mystério dedicámur.

℟. v. Empti estis prétio magno : * Glorificáte, et portáte Deum in córpore vestro. ℣. Prétio empti estis, nolíte fíeri servi hóminum. — Glorificáte.

Lectio vj.

LATUS miles apéruit, et templi sancti paríetem patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere sanguis, et aqua. Nolo tam fácile, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mystica atque secretális orátio. Dixi baptísmatis symbolum, et mysteriórum aquam illam, et sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratiónem, et renovatiónem Spíritus sancti. Per baptísma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiam, sicut de látere Adam ejus conjux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur dicens: De córpore ejus, et de óssibus ejus sumus : latus vidélicet illud significans. Nam sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis, et sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

℞. vj. Comméndat caritátem suam Deus in nobis : * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum tempus, Christus pro nobis mórtuus est. ℣. Multo igitur magis nunc justificáti in Sánguine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum.— Quóniam. Glória. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem : * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in finem : * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te : * in médio solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa : * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum : * in secúri, et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni Sanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul : * quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, ✠ jam non est prophéta : * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus improperábit inimícus : * irritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante sæcula : * operátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare : * contribulásti cápita dracónum in aquis.

Tu confregísti cápita dracónis : * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes : * tu siccásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : * tu fabricátus es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ : * æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino : * et pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, * et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus : * pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge Deus, júdica causam tuam : * memor esto impropeπiórum tuórum, eórum quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum : * supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper.

Aña. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum : et dixit eis : Ecce homo.

Psalmus 87.

DOMINE Deus salútis meæ : * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea : * inclína aurem tuam ad precem meam :

Quia repléta est malis ánima mea : * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber :

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, ✠ quorum non es memor ámplius : * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri : * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me : * posuérunt me abominatiónem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar : * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die : * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditióne?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua : * et justítia tua in terra oblivionis?

Et ego ad te Dómine clamávi : * et mane orátio mea prævéniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam : * avértis fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea : * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ : * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die : * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum, et próximum : * et notos meos a miséria.

Aña. Et bájulans sibi crucem exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locum : ubi crucifixérunt eum.

Psalmus 93.

DEUS ultiónum Dóminus : * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre qui júdicas terram : * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine : * úsquequo peccatóres gloriabúntur :

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem : * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt : * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt : * et pupíllos occidérunt.

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo : * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit gentes, non árguet : * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine : * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam : * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium : * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me : * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus est pes meus : * misericórdia tua Dómine adjuvábat me.

Secúndum multitúdinem dolórum meórum in corde meo : * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis : * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi : * et sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium : * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum : ☩ et in malítia eórum dispérdet eos : * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Aña. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos a peccátis nostris in sánguine suo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Cum accepísset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

(Tract. 120. in Joannem.)

Vigilanti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret, Latus ejus percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed, Apéruit. Ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille Sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum : hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia. Propter hoc prima múlier facta est de látere viri dormiéntis, et appelláta est Vita, matérque vivórum. Magnum quippe significávit bonum, ante magnum prævaricatiónis malum. Hic secúndus Adam, inclináto cápite, in cruce dormívit, ut inde formarétur ei conjux, quæ de látere dormiéntis efflúxit. O mors, unde mórtui revivíscunt! Quid isto Sánguine múndius? Quid vúlnere isto salúbrius?

℟. vij. Hic est, qui venit per aquam et sánguinem, Jesus Christus : * Non in aqua solum, sed in aqua et sánguine. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, et habitántibus Jerúsalem in ablutiónem peccatóris. — Non in aqua solum.

Lectio viij.

Tenebantur hómines captívi sub diábolo, et dæmónibus serviébant : sed redémpti sunt a captivitáte. Véndere enim se potuérunt, sed redímere non potuérunt. Venit Redémptor, et dedit prétium : fudit Sánguinem suum, et emit orbem terrárum. Quæritis quid émerit? Vidéte quid déderit, et inveniétis quid émerit. Sanguis Christi prétium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingráti sunt prétio suo, aut multum supérbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros émerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsúltent, non supérbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

℟. viij. Prædestinávit nos Deus in adoptiónem filiórum per Jesum Christum :* In quo habémus redemptiónem per Sánguinem ejus. ℣. Remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ ejus, quæ superabundávit in nobis. — In quo habémus.

Lectio ix.

Habuit ille Sánguinem, unde nos redimeret, et ad hoc accépit Sánguinem, ut esset quem pro nobis rediméndis effúnderet. Sanguis Dómini tui, si vis, datus est pro te; si nolúeris esse, non est datus pro te. Forte enim dicis : Hábuit Sánguinem Deus meus, quo me redímeret; sed jam cum passus est, totum dedit : quid illi remánsit, ut det et pro me? Hoc est magnum, qui semel dedit, et pro ómnibus dedit. Sanguis Christi voléntí est salus, noléntí supplícium. Quid ergo dúbitas, qui mori non vis, a secúnda pótius morte liberári, qua liberáris, si vis tóllere crucem tuam, et sequi Dóminum : quia ille tulit suam, et quæsívit servum.

℟. ix. Dignus es Dómine accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo * In Sánguine tuo. ℣. Fecísti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdótes. — In Sánguine tuo. Glória. In Sánguine tuo.

Ante Laudes ℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. ℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt? et unde venérunt? Psalmus Dóminus regnávit cum ceteris, pag. 17.
2. Hi sunt, qui venérunt de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
3. Ideo sunt ante thronum Dei, et sérviunt ei die ac nocte.
4. Et ipsi vicérunt dracónem propter sánguinem Agni, et propter testaméntum verbi sui.
5. Beáti qui lavant stolas suas in sánguine Agni.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres, Christus assistens póntifex futurórum bonórum, per ámplius et perféctius

tabernáculum non manufáctum, id est, non hujus creatiónis : neque per sánguinem hircórum, aut vitulórum, sed per próprium sánguinem introívit semel in Sancta, ætérna redemptióne invénta.

Hymnus.

Salvete Christi vúlnera,
Imménsi amóris pignora,
Quibus perénnes rívuli
Manant rubéntis sánguinis.

Nitore stellas víncitis,
Rosas odóre et bálsama,
Prétio lapíllos índicos,
Mellis favos dulcédine.

Per vos patet gratíssimum
Nostris asylum méntibus :
Non huc furor minántium
Unquam penétrat hóstium.

Quot Jesus in prætório
Flagélla nudus éxcipit!
Quot scissa pellis úndique
Stillat cruóris gúttulas!

Frontem venústam, proh dolor!
Coróna pungit spínea :
Clavi, retúsa cúspide,
Pedes manúsque pérforant.

Postquam sed ille trádidit
Amans voléńsque spíritum,
Pectus ferítur láncea,
Geminúsque liquor éxsilit.

Ut plena sit redémptio,
Sub torculári stríngitur :
Suíque Jesus ímmemor,
Sibi nil resérvat sánguinis.

Venite, quotquot críminum
Funésta labes ínficit :
In hoc salútis bálneo
Qui se lavat mundábitur.

Summi ad Paréntis déxteram
Sedénti habénda est grátia :
Qui nos redémit Sánguine,
Sanctóque firmat Spíritu.
Amen.

℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

Ad Benedictus Aña. Erit sanguis Agni vobis in signum, dicit Dóminus : et vidébo sánguinem, et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti : concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte defféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui tuo nos Sánguine redemísti.

AD TERTIAM.

Capitulum Fratres, Christus assístens., ut in Laudibus.

℟. Redemísti nos Dómine * In Sánguine tuo. Redemísti nos. ℣. Ex omni tribu, et língua, et pópulo, et natióne. In Sánguine tuo. Glória. Redemísti nos.

℣. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. ℟. Emúndat nos ab omni peccáto.

AD SEXTAM.

Capitulum. Hebr. 9.

Si sanguis hircórum, et taurórum, et cinis vítulæ aspérsus inquinátos sanctíficat ad emundatiónem carnis : quanto magis Sanguis Christi, qui per Spíritum sanctum semetípsum óbtulit immaculátum Deo, emundábit consciéntiam nostram ab opéribus mórtuis, ad serviéndum Deo vivénti?

℟. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei * Emúndat nos. Sanguis. ℣. Ab omni peccáto. Emúndat nos. Glória. Sanguis.

℣. Christus diléxit nos. ℟. Et lavit nos in Sánguine suo.

AD NONAM.

Capitulum. Hebr. 9.

ACCIPIENS Móyses sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua, et lana coccínea, et hyssópo : ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens : Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus.

℟. Christus diléxit nos, et lavit nos * In Sánguine suo. Christus. ℣. Et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo, et Patri. In Sánguine suo. Glória. Christus.

℣. Justificáti in Sánguine Christi. ℟. Salvi érimus ab ira per ipsum.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ✠ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus : ✠ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ☩ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt? et unde venérunt?

Capitulum Fratres, Christus assistens., et Hymnus Festívis., ut in j. Vesperis, pag. 648.

℣. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. ℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.

Ad Magníficat Aña. Habébitis autem hunc diem in monuméntum : et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatiónibus vestris cultu sempitérno.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui unigénitum Fílium tuum mundi Redemptórem constituísti, ac ejus Sánguine placári voluísti : concéde, quæsumus, salútis nostræ prétium solémni cultu ita venerári, atque a præséntis vitæ malis ejus virtúte deféndi in terris, ut fructu perpétuo lætémur in cælis. Per eúmdem.

FERIA VI.
POST DOM. IN PASSIONE.
IN COMPASSIONE B. M. V.
TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ecce Regína Mártyrum, quem génuit Regem, mori luget spinis coronátum. Pía Mater intercéde pro nobis ómnibus. Psalmus Crédidi. cum ceteris, ut in ij. Vesperis, pag. 674.

Capitulum. Isa. 21.

ANGUSTIA possédit me sicut angústia parturiéntis : conturbáta sum cum vidérem : emárcuit cor meum, ténebræ stupefecérunt me.

℟. Innocens et expers críminis móritur misértus hóminis. * Cum simus causa supplícii, simus et mæróris sócii : Vírginis Matris et Fílii nos urget stímulus amóris. ℣. Recolámus cum lácrimis tristítiam Genitrícis, grátiam peténtes Géniti. — Cum simus. Glória. Vírginis Matris.

Hymnus.

MENTES juvet fidélium
Planctum Maríæ plángere,
Mori videt dum Fílium
Toto cruéntum córpore.

QUANTO dolóris vúlnere
Pectus cruéntat íllius
Amíssus uno fúnere
Sponsus, Parens et Fílius!

MATERNA nulla dúrior,
Nec ulla par afflíctio :
Nam nulla proles cárior,
Nec ulla par diléctio.

QUOT cara Proles éxcipit
Inflícta carni vérbera,
Tot mæsta Mater súscipit
Infíxa cordi vúlnera.

HUNC spina, clavus, láncea
Dum pungit, illam cónficit
Mæróre, qui vel sáxea
Movére corda súfficit.

SIC ensis ille sáucium
Cor figit ac transvérberat,
Quem jam diu præcónium
Sancti Senis prædíxerat.

PII Maríæ sérvuli,
Christi redémpti sánguine,
Tantum dolórem flébili
Recogitáte lúmine.

SIT summa Christo glória,
Amára cujus Pássio
Ætérna nobis gáudia
Matrísque det Compássio.
Amen.

℣. Sancta Dei Génitrix, Virgo dulcis atque pia. ℟. Christum Regem morti tráditum pro nobis exóra.

Ad Magnificat Aña. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Compassiónem pio ánimo recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Fílium crucifíxum. Oratio.

INTERVENIAT pro nobis, quæsumus Dómine Jesu Christe, nunc et in hora mortis nostræ apud tuam cleméntiam beáta Virgo María Mater tua : cujus sacratíssimam ánimam in hora benedíctæ Passiónis tuæ dolóris gládius pertransívit, et in glo-

riósa Resurrectióne tua ingens gáudium lætificávit. Qui vivis.

¶ Hodie in utrisque Vesperis et Laudibus omittitur Memoria de Octava Annuntiationis, si Compassio infra eam inciderit.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Virgo María, non est ulla símilem passa dolórem inter mulíeres, dum crucifíxum cernis mori Filium. Ora pro nobis pia Dei Génitrix.

In fine Hymni Christe, qui lux es et dies. dicantur duæ Strophæ Pii Maríæ sérvuli, et Sit summa Christo glória., ut in primis Vesperis.

Ad Nunc dimittis Aña. Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus : sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo benedícta.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Cum María Vírgine veníte plorémus :* Ac in cruce pósitum Jesum adorémus.

Hymnus Mentes juvet fidélium., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 6.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ☩ lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Aña. Anima mea turbáta est valde : sed tu Dómine úsquequo?

Psalmus 12.

Usquequo Dómine oblivísceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne unquam obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero : * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo : ☩ cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Aña. Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Psalmus 30

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : ☩ et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odisti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi : * exsultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tríbulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu :

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, ☩ salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Aña. Defécit in dolóre vita mea : et anni mei in gemítibus.

℣. Sancta Dei Génitrix, Virgo dulcis atque pia. ℟. Christum Regem morti tráditum pro nobis exóra.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte si est dolor sicut dolor meus : quóniam Dóminus pósuit me desolátam, tota die mæróre conféctam. Tórcular calcávit Dóminus vírgini fíliæ Juda. Idcírco ego plorans, et óculus meus dedúcens aquas : quia longe factus est a me consolátor. Audíte óbsecro univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

℟. j. Abjécto subter unam árborem fílio, ábiit Agar, seditque e regióne procul, et dixit : Non vidébo moriéntem púerum :* Levavítque vocem suam et flevit. ℣. Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. — Levavítque vocem suam et flevit.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

Lectio ij. Cap. 1. et cap. 2.

Vide Dómine quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus : subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Audiérunt quia ingemísco ego, et non est qui consolétur me : omnes inimíci mei audiérunt malum meum, lætáti sunt, quóniam tu fecísti : multi enim gémitus mei, et cor meum mærens. Defecérunt præ lácrimis óculi mei, conturbáta sunt víscera mea.

℟. ij. Cum esset in itíneris diversório Móyses, volébat eum occídere Dóminus, ob fílii sui præpútium : quod ubi acutíssima petra circumcídit, tétigit pedes ejus Séphora, dicens : * Sponsus sánguinum tu mihi es. ℣. Cum transíret ex hoc mundo ad Patrem Jesus, dixit Matri suæ : Múlier ecce fílius tuus. — Sponsus sánguinum tu mihi es.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio iij.

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te fília Jerúsalem? Cui exæquábo te, et consolábor te virgo fília Sion?

Magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui? Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcéperat a diébus antíquis : destrúxit, et non pepércit, et lætificávit super te inimícum, et exaltávit cornu hóstium tuórum. Deduc quasi torréntem lácrimas per diem, et noctem : non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. iij. Vox in excélso audíta est lamentatiónis, luctus, et fletus Rachel plorántis fílios suos, * Et noléntis consolári super eis, Quia non sunt. ℣. Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrimis : quia est merces óperi tuo. — Et noléntis consolári. Glória. Quia non sunt.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelinquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Aña. Dómine, ante te omne desidérium meum : et gémitus meus a te non est abscónditus.

Psalmus 38.

DIXI : Custódiam vias meas : * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsum me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis : * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me : * et in meditatióne mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea : * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est : * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos : * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo : * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat : * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? nonne Dóminus? * et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus : * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi oratiónem meam Dómine, et deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam, * et ámplius non ero.

Aña. Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti : ámove a me plagas tuas.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est :* proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es,

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Omnia excélsa tua, et fluctus tui super me transiérunt.

℣. Virgo Mater Christi juxta crucem astitísti. ℟. Præparáta mori propter amórem Fílii.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.
(Ex Serm. Dom. infra Oct. Assumpt. B. Mariæ.)

Lectio iv.

MARTYRIUM Vírginis (duodécima inter stellas diadématis ejus) tam in Simeónis prophetía quam in ipsa Domínicæ Passiónis históría commendátur. Pósitus est hic, ait sanctus Senex de párvulo Jesu, in signum, cui contradicétur : et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam gládius pertransívit : alióquin nonnísi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem póstea quam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus : sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat; sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. iv. Ne vocétis me Noémi, hoc est pulchram, sed vocáte me Mara, id est amáram : * Quia amaritúdine valde me replévit Omnípotens. ℣. Pósuit me Dóminus desolátam, tota die mæróre conféctam. — Quia amaritúdine.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

TUAM ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plus quam mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plus quam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro dómino, discípulus pro magístro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio; quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. v. Respha, crucifíxis duóbus fíliis suis in monte coram Dómino, cilícium substrávit sibi supra petram : et non dimísit béstias laceráre eos *Per diem et noctem. ℣. Replévit me amaritudínibus, et inebriávit me absínthio. — Per diem et noctem.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

NON mirémini fratres quod María martyr in ánima fuisse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audísse Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quod sine affectióne fuissent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus : longe id sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat, Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidénter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem quam Fílium Maríæ patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit : ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit : fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. vj. Flebat mater Tobíæ irremediabílibus lácrimis, atque dicébat : Heu heu me, fili mi, lumen oculórum meórum, báculus senectútis meæ, * Solátium vitæ nostræ! ℣. Omnia simul in te uno habéntes noli dimíttere nos. — Solátium vitæ nostræ. Glória. Solátium vitæ nostræ.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 42.

JUDICA me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea : * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam : * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei : * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus : * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Tu es Deus fortitúdo mea : quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum afflígit me inimícus?

Psalmus 68.

SALVUM me fac Deus : * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Infíxus sum in limo profúndi : * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris : * et tempéstas demérsit me.

Laborávi clamans, ☩ raucæ factæ sunt fauces meæ : * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei injúste : * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam meam : * et delícta mea a te non sunt abscóndita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israel.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium : * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me : * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam : * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium : * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur qui sedébant in porta : * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine : * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, * in veritáte salútis tuæ :

Eripe me de luto, ut non infígar : * líbera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, ✝ neque absórbeat me profúndum : * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua : * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit : * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel : * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant : * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam : * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta : * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt : * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum : * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de Libro vivéntium : * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens : * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico : * et magnificábo eum in laude :

Et placébit Deo super vítulum novéllum : * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant páuperes et læténtur : * quærite Deum, et vivet ánima vestra :

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus : * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion : * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquírent eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Aña. Quem tu percussísti Dómine, persecúti sunt ímpii : et super dolórem meum addidérunt.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum : * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea, ☩ memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum : * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei : * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos : * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus : * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi : Nunc cœpi : * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini : * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis : * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua : ☩ quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, ☩ vidérunt te aquæ : * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum : * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt : * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscatiónes tuæ orbi terræ : * commóta est et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis : * et vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Aña. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi mánibus meis : rénuit consolári ánima mea.

℣. Virgo tuum Fílium in cruce elevátum. ℟. Redde tua prece míseris placátum.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 119. in Joannem.)

Hæc est illa hora, de qua Jesus, aquam conversúrus in vinum, díxerat Matri : Quid mihi et tibi est, múlier? nondum venit hora mea. Hanc ítaque horam prædíxerat, quæ tunc nondum vénerat, in qua debéret agnóscere Matrem moritúrus, de qua fúerat mortáliter natus. Tunc ergo divína factúrus, non divinitátis, sed infirmitátis Matrem velut incógnitam repellébat : nunc autem humána jam pátiens, ex qua fúerat factus homo, affectu commendábat humáno. Tunc enim qui Maríam creáverat, innotescébat in virtúte : nunc vero quem María pepérerat, pendébat in cruce.

℟. vij. Ecce hic pósitus est in ruínam, et resurrectiónem multórum : et in signum, cui contradicétur : * Et tuam ipsíus ánimam dolóris gládius pertransíbit. ℣. Ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes. — Et tuam.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio viij.

Moralis ígitur insinuátur locus. Facit quod faciéndum ádmonet, et exémplo suo ministros instrúxit Præcéptor bonus, ut a fíliis piis impendátur cura paréntibus : tamquam lignum illud, ubi erant fixa membra moriéntis, étiam cáthedra fúerit magístri docéntis. Ex hac sane doctrína didícerat Paulus Apóstolus, quod docébat, quando dicébat : Si quis autem suis, et máxime domésticis non próvidet, fidem negávit, et est infidéli detérior. Quid vero tam cuíque doméstícum quam paréntes fíliis, aut paréntibus fílii?

℟. viij. Christo bajulánte crucem, mulíeres sequebántur flentes : ad quas convérsus ait : * Nolíte flere super me, sed flete super vos, et super fílios vestros. ℣. Beátæ stériles, quæ non lactavérunt. — Nolíte.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Lectio ix.

Hujus ítaque salubérrimi præcépti ipse Magíster sanctórum de se ipso constituébat exémplum, quando Matri álterum pro se fílium quodámmodo providébat. Nam cur hoc fécerit, quod séquitur índicat : Ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Sed in quæ sua Joánnes Matrem Dómini accépit? Neque enim non ex eis erat, qui dixérunt : Ecce nos relíquimus ómnia. Sic debémus accípere quod dictum est, ut ad ejus curam quidquid ei esset necessárium pertinéret. Suscépit ergo eam in sua, non prǽdia, quæ nulla própria possidébat : sed offícia, quæ própria dispensatióne exsequénda curábat.

℟. ix. Cum vidísset Jesus Matrem, et discípulum, quem diligébat, stantes juxta crucem, dixit Matri suæ : Múlier, ecce filius tuus; deínde discípulo : * Ecce Mater tua. ℣. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. — Ecce Mater tua. Glória. Ecce Mater tua.

Ante Laudes ℣. Tuam ipsíus ánimam dolóris gládius pertransíbit. ℟. Ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Contrítum est cor meum in médio mei, contremuérunt ómnia ossa mea.

3. Hórruit Vírginis auditus blasphémos audiéndo : expávit ejus aspéctus parricídas vidéndo.

4. Fácies mea intúmuit a fletu, et pálpebræ meæ caligavérunt.

5. Plangam eum quasi unigénitum, quia innocens Fílius occísus est.

Capitulum. Isaiæ 21.

ANGUSTIA possédit me sicut angústia parturiéntis : conturbáta sum cum vidérem : emárcuit cor meum, ténebræ stupefecérunt me.

Hymnus.

DUM crimen Adæ sólvitur
Fluóre Christi sánguinis,
Hevæ volúptas pénditur
Fletu Maríæ Vírginis.

ILLUM crucis dum stípiti
Catérva figit éffera,
Quanto tremóre cóncuti
Matérna sentit víscera!

CUI melle succum lácteum
Suaviórem præbuit,
Potum dari nunc félleum
Quantum gemens exhórruit!

QUAM deflet inter nóxios
Nudum peti convíciis,
Cujus repéndi régios
Vidit favóres fásciis!

SIC summa partus témpore
Quæ sensit olim gáudia,
Nunc summa multo fénore
Mortis repéndunt tædia.

PII Maríæ sérvuli,
Christi redémpti sánguine,
Tantum dolórem flébili
Recogitáte lúmine.

SIT summa Christo glória,
Amára cujus Pássio
Ætérna nobis gáudia
Matrísque det Compássio.
Amen.

¶ Hæ duæ ultimæ Strophæ dicantur etiam in fine Hymnorum ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.

℣. Sancta Dei Génitrix, Virgo dulcis atque pia. ℟. Christum Regem morti tráditum pro nobis exóra.

Ad Benedictus Aña. Ecce pósitus est hic in signum cui contradicétur : et tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius, ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes.

Oratio.

INTERVENIAT pro nobis, quæsumus Dómine Jesu Christe, nunc et in hora mortis nostræ, apud tuam cleméntiam beáta Virgo María Mater tua : cujus sacratíssimam ánimam in hora benedíctæ Passiónis tuæ dolóris gládius pertransívit, et in gloriósa Resurrectióne tua ingens gáudium lætificávit. Qui vivis.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui passus es coram Vírgine María.

AD TERTIAM.

Capitulum Angústia possédit me., ut in Laudibus.

℟. Sancta Dei Génitrix, * Virgo dulcis atque pia. Sancta Dei Génitrix. ℣. Christum Regem morti tráditum pro nobis exóra. Virgo dulcis atque pia. Glória. Sancta Dei Génitrix.

℣. Virgo Mater Christi, juxta crucem astitísti. ℟. Præparáta mori propter amórem Fílii.

AD SEXTAM.

Capitulum. Jerem. 9.

QUIS dabit cápiti meo aquam, et óculis meis fontem lacrimárum? et plorábo die ac nocte.

℟. Virgo Mater Christi *Juxta crucem astitísti. Virgo Mater Christi. ℣. Præparáta mori propter amórem Fílii. Juxta crucem astitísti. Glória. Virgo Mater Christi.

℣. Virgo tuum Fílium in cruce elevátum. ℟. Redde tua prece míseris placátum.

AD NONAM.

Capitulum. Cant. 1.

NIGRA sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis. Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol : fílii matris meæ pugnavérunt contra me.

℟. Virgo tuum Fílium * In cruce elevátum. Virgo tuum Fílium. ℣. Redde tua prece míseris placátum. In cruce elevátum. Glória. Virgo tuum Fílium.

℣. Tuam ipsíus ánimam dolóris gládius pertransíbit. ℟. Ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar · multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, ☨ in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Psalmus 140.

Domine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum : ☨ quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tránseam.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * et tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad déxteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persequéntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justi, donec retríbuas mihi.

Aña. Atténdite univérsi pópuli, et vidéte dolórem meum.

Capitulum. Isaiæ 21.

ANGUSTIA possédit me sicut angústia parturiéntis : conturbáta sum cum vidérem : emárcuit cor meum, ténebræ stupefecérunt me.

Hymnus.

MENTES juvet fidélium
PlanctumMaríæ plángere,
Mori videt dum Fílium
Toto cruéntum córpore.

QUANTO dolóris vúlnere
Pectus cruéntat íllius
Amissus uno fúnere
Sponsus, Parens et Fílius!

MATERNA nulla dúrior,
Nec ulla par afflíctio :
Nam nulla proles cárior,
Nec ulla par diléctio.

QUOT cara Proles éxcipit
Inflícta carni vérbera,
Tot mæsta Mater súscipit
Infíxa cordi vúlnera.

HUNC spina, clavus, láncea
Dum pungit, illam cónficit
Mæróre, qui vel sáxea
Movére corda súfficit.

SIC ensis ille sáucium
Cor figit ac transvérberat,
Quem jam diu præcónium
Sancti Senis prædíxerat.

PII Maríæ sérvuli,
Christi redémpti sánguine,
Tantum dolórem flébili
Recogitáte lúmine.

SIT summa Christo glória,
Amára cujus Pássio
Ætérna nobis gáudia
Matrísque det Compássio.
Amen.

℣. Sancta Dei Génitrix, Virgo dulcis atque pia. ℟. Christum Regem morti tráditum pro nobis exóra.

Ad Magnificat Aña. Ante thronum Trinitátis, miserórum miseráta, pia Mater pietátis sis pro nobis advocáta : quæ super pœnis cunctis tui Nati, et ærúmnis, atque ejus infámiis, necnon culpa tuæ gentis, in imménsum es afflícta : ne simília sint nobis modo quocúmque nóxia, mérito tui dolóris da optáta remédia.

Oratio.

INTERVENIAT pro nobis, quæsumus Dómine Jesu Christe, nunc et in hora mortis nostræ, apud tuam cleméntiam beáta Virgo María Mater tua : cujus sacratíssimam ánimam in hora benedíctæ Passiónis tuæ dolóris gládius pertransívit, et in glorósa Resurrectióne tua ingens gáudium lætificávit. Qui vivis.

DOMINICA II.
POST OCTAVAM PASCHÆ.

PATROCINII S. JOSEPH

CONF. SPONSI B. MARIÆ V.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Genes. 49.

BENEDICTIONES patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus : donec veníret desidérium cóllium ætérnórum : fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

℟. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : * Páriet autem Fílium : et vocábis nomen ejus Jesum, Allelúia. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam conveníront, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet. Glória. Allelúia.

Hymnus.

TE Joseph célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent Christíadum chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

ALMO cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

TU natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas :
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

POST mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit :
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

NOBIS summa Trias parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere :
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam conveníront, invénta est in útero habens de Spíritu sancto, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es : præsta, quæsumus, ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Qui vivis.

Ad Memoriam Dominicæ ij. post Octavam Paschæ in j. Vesperis Aña. Alias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli : et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudient, et fiet unum ovíle et unus pastor, allelúia.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia. Oratio.

Deus, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini; et ea, quæ sunt apta, sectári. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In veneratióne beáti Joseph protectóris nostri, allelúia.

Hymnus Te Joseph célebrent., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Aña. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúia. Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et vade in terram Israel : defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri, allelúia.

Aña. Consúrgens Joseph, accépit Púerum, et Matrem ejus, et venit in terram Israel : et habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 39.

Joseph ígitur ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens : habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant : benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam : nec quidquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

℟. j. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : páriet autem Fílium : *Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúia. ℣. Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. — Et vocábis nomen ejus Jesum, allelúia.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

(Serm. 1. de S. Joseph.)

Lectio ij.

Omnium singulárium gratiárum, alícui rationábili creatúræ communicatárum, generális régula est : quod quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ et ejus offício

necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero sponso Reginæ mundi et Dóminæ angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrítius, atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus et Sponsæ suæ : quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait : Serve bone, et fidélis, intra in gáudium Dómini tui. Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem, et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est : sic profécto, post eam, huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis Véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dignitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit, quod eis divína dignátio repromísit. Tu autem.

℟. ij. Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúia. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi Fílium meum. — Et esto ibi usque dum dicam tibi, allelúia.

Lectio iij.

MERITO igitur figurátur per illum Patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit : quia non solum Ægyptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis panem de cælo, qui cæléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit. Profécto dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit, et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur : Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere : Intra in gáudium : ut mystice innuátur quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circumdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde : sed et beatíssimam Vírginem sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infiníta sæcula sæculórum, amen. Tu autem.

℟. iij. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est :* Páriet autem Fílium : et vocábis nomen ejus Jesum, Allelúia. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent,

invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet autem Fílium et vocábis nomen ejus Jesum, Allelúia. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Constítuit eum dóminum domus suæ, allelúia. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum céteris, pag. 17.

2. Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, allelúia.

3. Ascéndit autem Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, allelúia.

4. Et venérunt festinántes : et invenérunt Maríam et Joseph et Infántem pósitum in præsépio, allelúia.

5. Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, allelúia.

Capitulum. Gen. 49.

BENEDICTIONES patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus : donec veníret desidérium cóllium æternórum : fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

CÆLITUM Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

TE Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis Sponsum, voluítque Verbi
Te Patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

TU Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

REX Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

LAUS sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ.
Amen.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúia. ℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es : præsta, quæsumus, ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Qui vivis.

Ad Memoriam Dominicæ ij. post Octavam Paschæ in Laudibus Aña. Módicum, et non vidébitis me, dicit Dóminus : íterum módicum, et vidébitis me : quia vado ad Patrem, allelúia, allelúia.

℣. Gavísi sunt discípuli, allelúia. ℟. Viso Dómino, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere, quæ huic inimíca sunt nómini, et ea, quæ sunt apta, sectári. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 3.

IN illo témpore : Factum est autem cum baptizarétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cælum. Tu autem Dómine miserére nostri.

AD TERTIAM.

Capitulum Benedictiónes patris tui, ut in Laudibus, pag. 680.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit eum Dóminus. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia. Glória. Amávit eum Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Gen. 49.

DEUS patris tui erit adjútor tuus, et omnípotens benedícet tibi benedictiónibus cæli désuper.

℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, * Allelúia, allelúia. Justum dedúxit Dóminus. ℣. Et osténdit illi regnum Dei. Allelúia. Glória. Justum dedúxit Dóminus.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini, allelúia. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Genes. 49.

FILIUS accréscens Joseph, fílius accréscens et decórus aspéctu : fíliæ discurrérunt super murum.

℟. Justus ut palma florébit in domo Dómini, * Allelúia, allelúia. Justus ut palma florébit. ℣. Sicut cedrus Libani multiplicábitur. Allelúia. Glória. Justus ut palma florébit.

℣. Dedísti mihi protectiónem salútis tuæ, allelúia. ℟. Et déxtera tua suscépit me, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Jacob autem génuit Joseph virum Maríæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus, allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus, cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum. Genes. 49.

BENEDICTIONES patris tui confortátæ sunt benedictiónibus patrum ejus : donec veníret desidérium cóllium æternórum : fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

TE Joseph célebrent ágmina cælitum,
Te cuncti résonent Christíadum chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

ALMO cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

TU natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas :
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

POST mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit :
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

NOBIS summa Trias parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere :
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Fili quid fecísti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es : præsta, quæsumus, ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Qui vivis.

Ad Memoriam Dominicæ ij. post Octavam Paschæ in ij. Vesperis Aña. Iterum autem vidébo vos, et gaudébit cor vestrum, allelúia : et gáudium vestrum nemo tollet a vobis, allelúia.

℣. Mane nobíscum Dómine, allelúia. ℟. Quóniam advesperáscit, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui errántibus, ut in viam possint redíre justítiæ, veritátis tuæ lumen osténdis : da cunctis, qui christiána professióne censéntur, et illa respúere quæ huic inimíca sunt nómini, et ea, quæ sunt apta, sectári. Per.

PROPRIUM SANCTORUM.

PER OCT. S. CATHARINÆ VIRG. ET MART.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Prudens et vígilans Virgo, qualis es cum Sponso illo, qui te elégit de mundo, quam pulchra, quam mirábilis, quanta luce spectábilis inter Sion juvénculas et Jerúsalem filias! Thálamo gaudes régio, conjúncta Dei Fílio. Oratio.

Deus, qui dedísti Legem Móysi in summitáte montis Sinai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ, Vírginis et Mártyris tuæ, mirabíliter collocásti : præsta, quæsumus, ut ejus méritis et intercessióne ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus : Qui tecum vivit.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Ave Vírginum gemma Catharína : ave sponsa Regis regum gloriósa : ave viva Christi hóstia! Tua venerántibus patrocínia, impetráta non déneges suffrágia.

Oratio Deus, qui dedísti., ut supra.

DIE XXVII. NOVEMBRIS.

B. MARGARITÆ DE SABAUDIA VIDUÆ ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui beátam Margarítam a sæculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti : concéde ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias; et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre : Qui vivis.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria SS. Vitalis et Agricolæ Martyrum. Oratio.

Da, quæsumus omnipotens Deus : ut qui beatórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 31.

Accinxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum. Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus, et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio ij. Cap. 3.

Quæ mihi fuérunt lucra, hæc arbitrátus sum propter Christum detriménta.

Verúmtamen exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei : propter quem ómnia detriméntum feci, et árbitror ut stércora, ut Christum lucrifáciam, et invéniar in illo non habens meam justítiam, quæ ex lege est, sed illam, quæ ex fide est Christi Jesu : quæ ex Deo est justítia in fide ad cognoscéndum illum, et virtútem resurrectiónis ejus, et societátem passiónum illíus.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio iij. Cap. 5.

VIDUAS honóra, quæ vere víduæ sunt. Si qua autem vídua filios, aut nepótes habet : discat primum domum suam régere, et mútuam vicem réddere paréntibus : hoc enim accéptum est coram Deo. Quæ autem vere vídua est, et desoláta, speret in Deum, et instet obsecratiónibus, et oratiónibus nocte ac die. Nam quæ in delíciis est, vivens mórtua est. Et hoc præcipe ut irreprehensíbiles sint.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BEATA Margarita stirpe régia ducum Sabáudiæ nata, futúræ sanctitátis ab ipsa infántia spécimen dedit. Adúlta, paréntum jussu, Theodóro Montisferráti marchióni nupsit. A sancto Vincéntio Ferrério ad altióris perfectiónis stúdium accénsa, quantum per conjúgii statum lícuit, Deo se totam devóvit; ac demum a lege viri solúta, palam sancti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestáre solent, assúmpsit, votúmque perpétuæ deínceps viduális continéntiæ emísit. Secúndas núptias cum Philíppo Mediolanénsium duce, oblatámque summi Pontíficis relaxatiónem voti modéste recusávit. Mira in páuperes et infírmos ardébat caritáte : nam sub Tertiáriæ hábitu foris degens, omni facultátum subsídio solabátur egénos, ministrábat ægris, languéntium sordes, úlcera, sániem própriis tergébat mánibus. A sæculi commércio lóngius abésse cúpiens, in Alba Pompéia sibi ac religiósis virgínibus monastérium sub cura Fratrum Prædicatórum constrúxit, in quo solémnibus votis réliquum vitæ Altíssimo consecrávit.

Lectio v.

NOVUM vitæ genus proféssa, novo ardóre stúdium pietátis ac religiónis exércuit. Régulæ et sacrárum Constitutiónum observántiam ita cóluit, ut eárum nec ióta, nec mínimum ápicem præteríret. Obediéntiam et humilitátem ita servávit, ac si ex ínfima plebe ad religiósum statum convolásset. Superiórum ac præsértim Confessárii jussa, summa ánimi demissióne excipiébat. Abjectíssima quæque cœnóbii ministéria ultro et alácriter obíbat ; nihil in ejus induméntis et supelléctili supérfluum reperíre erat. Data sibi aliquándo a Christo Dómino optióne, ex tribus acutíssimis lánceis, nempe calúmnia, ægritúdine, ac persecutióne, quam vellet eligéndi, omnes simul sustinéndas elégit. Nec feféllit evéntus. Sed et ómnia æquanímiter sus-

tinuit, ut Christo crucifíxo plenissime configurarétur.

Lectio vj.

INTER orándum sæpíssime rapiebátur in éxtasim, ac divínæ uniónis dulcédine tota spíritu colliquescébat. Precum ac lacrimárum ejus tanta vis fuit, ut quidquid a Deo péteret, impetráret. Neptem Amadéam plane a médicis desperátam, integérrimæ valetúdini orándo restítuit. Fruges in agro páuperis densa grándine omnino prostrátas, in messem copiósam eréxit. Dæmones Albam Pompéiam fúnditus subvértere moliéntes, a cœpto detérruit, ac fugávit. Pro pace universális Ecclésiæ redintegránda máximos labóres ultro felicitérque suscépit. Demum cælo matúra, exáctis sub sancti Domínici hábitu annis quadragínta quátuor, ad súperos evolávit, anno millésimo quadringentésimo sexagésimo quarto. Multis vivens ac post óbitum miráculis cláruit : quibus rite ágnitis ac probátis, Clemens Décimus Póntifex Máximus ejus festum in univérso Prædicatórum Ordine celebrári concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi unius nec Virginis nec Martyris, pag. 111*.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

B. JACOBI DE BENEFACTIS

EPISC. CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beáto Jacóbo, Confessóri tuo atque Pontífici, ómnia boni pastóris múnia fidéliter explére tribuísti : ejus intercessióne nobis concéde ut per viam mandatórum tuórum gradiéntes, inter oves páscuæ tuæ perpétuo collocári mereámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Fidélis sermo., de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 70*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JACOBUS, ex illústri família de Benefáctis Mántuæ natus, in christiána religióne pie educátus fuit. Adoléscens, ut fervéntius Deo inservíret, domus suæ splendóri páriter ac sæculo valedícens, institútum Ordinis Prædicatórum in pátria ampléxus est : in quo humilitáte ac patiéntia refúlgens, summóque in Deum amóre flagrans, perfectiónis culmen áttigit. Sacris stúdiis ímpigre vacans, doctrína excélluit, ac magistérii láurea decorátus est. Tot sacri viri dótibus permótus Nicoláus Boccasínus, totíus Ordinis Prædicatórum Magister, deínde summus Póntifex nómine Benedícti Undécimi, et sérius étiam Beatórum órdini adscríptus, eum in claustro sibi sócium adscívit, ac, uti fertur, in ipsa Petri cáthedra familiárem hábuit.

Lectio v.

NE autem diútius lucérna sub módio latéret, Joánnes Vicésimus secúndus Jacóbum in Mantuána sede collocávit Antístitem. Hoc in múnere, cívium suórum non solum spem non fefóllit, sed votis ómnium, sciéntia, doctrína ac sanctitáte vitæ ita respóndit,

ut cujúsque conditiónis hómines illum tamquam divínitus datum suspícerent, veneraréntur. In gregem sibi commíssum caritáte flagrans, et ómnibus ómnia factus, ódia et dissídia piríssimis illis tempóribus Mántuæ exórta compéscere satégit. Cathólicæ veritátis integritátem strénue propugnávit, páuperes peste et fame semel atque íterum misérrime afflíctos sublevávit, unde patris páuperum nomen proméruit, et grege tandem ad pietátem et bonam frugem perdúcto, ipsum spirituálibus bonis ditáre stúduit.

Lectio vj.

POSTQUAM ímpiger per decem et octo annos Ecclésiam suam justítia, zelo, et caritáte rexísset, ómnibus boni pastóris pártibus explétis, sénio conféctus, et méritis clarus, piíssime óbiit die décima nona Novémbris anno millésimo tercentésimo trigésimo octávo. Christifidéles, qui beáti Jacóbi virtútes admiráti fúerant, ad ejus funus venerabúndi accurrérunt, ejúsque ope étiam prodígia contigísse fertur. Quare ab ejus óbitu públici et ecclesiástici cultus potítus est : sacræ ejus exúviæ multóties translátæ, tandem in cathedráli ecclésia Mantuána repósitæ fuérunt, ubi quotánnis Christifidélium veneratióni solémniter exponúntur. Quibus rite probátis, Pius Nonus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto cultum beáto Jacóbo ab immemorábili præstitum ratum hábuit, et diœcési Mantuánæ, ac univérso Prædicatórum Ordini potestátem fecit de eo quotánnis Offícium et Missam peragéndi.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Homo péregre. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 78*.

In Laudibus Memoria S. Saturnini Martyris. Oratio.

DEUS, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui, ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

S. ANDREÆ APOSTOLI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Unus ex duóbus, qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas frater Simónis Petri, allelúia. Psalmus Laudáte púeri Dóminum. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Ephes. 2.

JAM non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Homo Dei ducebátur, ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque carnífices dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. — Innocens ejus sanguis. Glória. Innocens ejus sanguis.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus. et ℣. In omnem terram. ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum, pag. 26*.

Ad Magnificat Aña. Ambulans Jesus juxta mare Galilææ vidit Petrum et Andréam fratrem ejus, et ait illis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi, relíctis rétibus et navi, secúti sunt eum.

Oratio.

QUÆSUMUS omnípotens Deus : ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per.

¶ Si festum hoc propter Dominicam transferatur, in primis Vesperis dicatur hæc Oratio :

MAJESTATEM tuam Dómine supplíciter exorámus : ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus victoriosíssimum Regem Christum : *Qui victórem per crucis trophæum coronávit beátum Andréam Apóstolum.

Hymnus Exsúltet cælum laudibus., ut in primis Vesperis de Communi Apostolorum, pag. 26*.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos. Psalmi de Communi Apostolorum, pag. 27*.

Aña. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Aña. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 10.

FINIS legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit : Ne dixeris in corde tuo : Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere : Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo : hoc est verbum fídei, quod prædicámus.

℟. j. Cum perambuláret Dóminus juxta mare secus litus Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos dicens : * Veníte post me, fáciam vos piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres : et ait illis. — Veníte post me.

Lectio ij.

OMNIS enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur? sicut scriptum est : Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit : Dómine quis crédidit audítui nostro?

Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

℟. ij. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, ætérnæ vitæ secútus est * Præmia largiéntem. ℣. Ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. — Præmia largiéntem.

Lectio iij.

SED dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israel non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem : in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israel autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

℟. iij. Homo Dei ducebátur, ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque carnífices dúcerent eum, ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. — Innocens ejus sanguis. Glória. Innocens ejus sanguis.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis, allelúia.

Aña. Dignum sibi Dóminus computávit mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúia.

Aña. Christus me misit ad istam provínciam, ubi non parvum pópulum acquisívi.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

(Ex Act. passionis ejus scriptis a Presbyteris et Diaconis Achaiæ, et ex Romano Brev.)

Lectio iv.

ANDREAS Apóstolus Bethsáidæ vico Galilææ natus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, una cum fratre ante álios Apóstolos a Christo vocátus, post ejúsdem Passiónem et Resurrectiónem, cum in Scythiam Európæ venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset, doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post, Patras Achálæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit.

℟. iv. Doctor bonus, et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem : aspíciens a longe, vidit crucem : Salve crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. ℣. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es : et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. — Súscipe discípulum ejus.

Lectio v.

TUM Ægéas irátus demum hortátur ut sibi cónsulens diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo,

qui unus et verus est, immolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári : cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, íntegner persevérat ac vivus. Quam ob rem ira accénsus Ægéas jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans ne se ad optatíssimam martyrii corónam properántem impedírent.

℞. v. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti, áccipe me ab homínibus, et redde me Magístro meo : * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Secúrus et gaudens vénio ad te : ita et tu exsúltans suscípias me. — Ut per te me recípiat.

Lectio vj.

IGITUR paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem, diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martyrii, cum crucem vidísset a longe, exclamáre cœpit : O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo concupiscénti ánimo præparáta, áccipe me ab homínibus, et redde me Magístro meo : ut per te me recípiat qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est : in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre nunquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat.

℞. vj. Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta : * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te. ℣. O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta. — Súscipe discípulum ejus. Glória. Súscipe discípulum ejus.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Videns Andréas crucem, cum gáudio dicébat : Quia amátor tuus semper fui, et desiderávi amplécti te, o bona crux.

Aña. Récipe me ab homínibus, et redde me Magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

Aña. Bíduo vivens pendébat in cruce pro Christi nómine beátus Andréas, et docébat pópulum.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℞. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore : Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare (erant enim piscatóres). Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 5. in Evang.)

AUDISTIS, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas, relíctis rétibus, secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant;

nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant : et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc, quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur! Et tamen vocántem sequi contémnimus.

℟. vij. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Exaltáre, qui júdicas terram : redde retributiónem supérbis. — Qui ámbulant.

Lectio viij.

IN cælo jam sedet qui de conversióne nos ádmonet : jam jugo fídei colla géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, districti sui judícii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sæculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. viij. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis : dum pendéret in cruce, dignum sibi computávit mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari : * Et ídeo amícus Dei appellátus est. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit : sanctitáte autem et grátia plenus. — Et ídeo.

Lectio ix.

SED fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, affféctum debémus pótius pensáre quam censum. Multum relíquit qui sibi nihil retínuit : multum relíquit qui, quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quǽrimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

℟. ix. Videns crucem Andréas exclamávit dicens : * O crux inenarrábilis, o crux inæstimábilis, o crux, quæ per totum mundum fulges, Non me dimíttas errántem, sicut ovem non habéntem pastórem. ℣. Bíduo vivens pendébat in cruce pro Christi nómine beátus Andréas, et docébat pópulum, et dicébat. — O crux. Glória. Non me dimíttas errántem.

Ante Laudes ℣. Diléxit Andréam Dóminus. ℟. In odórem suavitátis.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Salve crux pretiósa, súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Beátus Andréas orábat dicens : Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3. Andréas Christi fámulus, dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4. Maximílla, Christo amábilis, tulit corpus Apóstoli : ópti-

mo loco cum aromátibus sepelívit.

5. Qui persequebántur justum, demersísti eos Dómine in profúndum : et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capitulum Jam non estis hóspites., Hymnus Ætérna Christi múnera. et ℣. Annuntiavérunt. de Communi Apostolorum, pag. 33*.

Ad Benedictus Aña. Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum : ne interfícias hóminem Deo carum, justum, mansuétum et pium.

Oratio.

MAJESTATEM tuam Dómine supplíciter exorámus : ut sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector, ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi Apostolorum, pag. 33*.

Oratio Majestátem tuam., ut in Laudibus.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Salve crux pretiósa, súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. Psalmus Dixit Dóminus. cum céteris de Communi Apostolorum, pag. 34*.

Capitulum Jam non estis hóspites., Hymnus Exsúltet cælum láudibus. et ℣. In omnem terram. ut in j. Vesperis de eodem Communi, pag. 26*.

Ad Magnificat Aña. Cum pervenísset beátus Andréas ad locum ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta, secúrus et gaudens vénio ad te : ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

Oratio Majestátem tuam. ut in Laudibus.

PER OCTAVAM S. ANDREÆ.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Bíduo vivens pendébat in cruce pro Christi nómine beátus Andréas, et docébat pópulum.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio Majestátem tuam. ut in Laudibus Festi.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Beátus Andréas orábat dicens : Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

℣. Diléxit Andréam Dóminus.
℟. In odórem suavitátis.

Oratio Majestátem tuam. ut supra in Laudibus Festi.

DE Octava die S. Catharinæ Virginis et Martyris fiat Memoria in utrisque Vesperis et Laudibus B. Joannis a Vercellis, ut suo loco ponitur. Si tamen Dominica j. Adventus in die ij. Decembris evenerit, Memoria de Octava die S. Catharinæ fiat illo anno in Officio Dominicæ. Memoria vero de S. Bibiana Virgine et Martyre semper fiat in Officio B. Joannis ad j. Vesperas et Laudes.

DIE II. DECEMBRIS.

B. JOANNIS A VERCELLIS

CONF. ORD. PRÆD. DUPLEX.

Quæ hic notata non sunt fiant de Communi unius Confessoris.

Oratio.

Deus qui beátum Joánnem mirábili prudéntia et fortitúdine caréscere voluísti; ipso interveniénte, concéde ut família tua semper et ubíque salúbri regímine gubernétur. Per.

Ad Memoriam de Octava die S. Catharinæ in j. Vesperis Aña. Inclyta sanctæ Vírginis Catharínæ solémnia suscípiat alácriter pia mater Ecclésia. Ave Virgo Deo digna, ave dulcis et benígna! Obtine nobis gáudia, quæ póssides cum glória.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Oratio.

Deus, qui dedísti Legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti: præsta, quæsumus, ut ejus méritis et intercessióne ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus: Qui tecum vivit.

Ad Memoriam S. Bibianæ Virginis et Martyris in j. Vesperis, Antiphona et ℣. de Communi unius Virginis, pag. 87*.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Bibiána Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Joannes, quem antíqui scriptóres álii de Vercéllis, álii de Moxo, aut étiam de gente Garbélla passim dixérunt, in fínibus diœcésis Vercelléensis, ineúnte sæculo tértio décimo, ortum hábuit. Exácta pueritia, cum præstantíssimi ingénii specímina matúre præbuísset, adoléscens Lutétiam Parisiórum, studiórum causa, missus, brevi ex discípulo magíster factus, in celebérrima illa Universitáte Jus Románum et Pontifícium públice dócuit. In pátriam revérsus, dum Vercéllis utríque Juri tradéndo incúmberet, ad altióra vocátus, beáto Jordáno divínitus incitánte, Ordini Prædicatórum nomen dedit. Bonóniæ, ad sepúlcrum sancti Domínici Patris, reguláris vitæ disciplínam novítius excóluit, ac pleno hausit péctore. Ejus sapiéntia et virtúte perspécta, Vercéllis in ipso cœnóbio, ad quod fundándum vénerat, Prior constitúitur, et inde, tamquam Magístri Humbérti Vicárius in Hungáriam destinátus, ejus vices magna cum laude gessit. Quo múnere perfúnctus, Bononiénsis cœnóbii Prior eléctus est, ac paulo post in Província Lombardíæ Fratrum regímini præféctus.

Lectio v.

In Magístrum totíus Ordinis assúmptus, annos fere vigínti, sodálibus pietátis cultu, morum austeritáte et actiónis prudéntia in exémplum elúxit. Fratrum cœnóbia, per Európam longe latéque disseminátа, suo innixus báculo pedes lustrávit. Annuis comítiis, quæ Capítula generália vocant, assíduus, ipse móderans

ubíque sanctíssimis légibus regulárem disciplínam fórtiter asséruit. Apud príncipes et sacrórum antístites magni semper hábitus, Románis Pontifícibus in perárduis Christiánæ reipúblicæ negótiis adjuménto fuit. Commissárius enim ad reconciliándas Itáliæ urbes, et hæréticæ pravitátis Inquisítor apud Vénetos ab Innocéntio Quarto deléctus est, Apostólicus Procurátor sacræ expeditiónis Cruce signatórum contra infidéles ab Urbáno Quarto constitútus, Núntius pacis apud respúblicas Venetiárum, Génuæ, Pisárum, Floréntiæ et Bonóniæ a beáto Gregório Décimo destinátus, ac tandem Legátus ad reges Fránciæ et Castéllæ a Joánne Vigésimo et Nicoláo Tértio missus, ut dissidéntium ánimos ad pacem compóneret. Cleménti Quarto a consíliis adscítus, ei moriénti ceu fidíssimus solátor ástitit.

Lectio vj.

SANCTI Domínici fílius vere amantíssimus, marmóream arcam, sculptis imagínibus insígnem, Bonóniæ exstruéndam curávit, in qua, ipso præsénte, beáti Patris legíferi relíquiæ solémni pompa repósitæ usque in hodiérnam diem religióse asservántur. Hierosolymitánus Patriárcha renuntiátus, dignitátem invícta humilitátis constántia recusávit. Ab ipso suprémo Magistério Prædicatórum ut absolverétur semel et íterum pétiit : sed univérso Ordine reclamánte, Románi Pontíficis jussu Prædicatórum famíliæ gubernácula ad últimum vitæ diem retínuit. Ex præscrípto sui Institúti esum cárnium sibi perpétuo interdíxit, lóngaque jejúnia, étiam inter itínerum áspera servávit. Sibi austérus, in álios benígnus, ómnium amórem deméruit. Paupertátis et reguláris observántiæ rigidíssimus custos, a verbi Dei prædicatióne, animárum salúti júgiter inténtus, nunquam déstitit. Doctrínæ sancti Thomæ Aquinátis tuéndæ imprímis stúduit. Concórdiæ suos alúmnos inter et Clerum sæculárem ceterósque Reguláres custodiéndæ sédulus navávit óperam. Tandem diérum et meritórum plenus, in cœnóbio sui Ordinis, prídie kaléndas Decémbris anno millésimo biscentésimo octogésimo tértio, apud Montem Pessulánum sanctíssima morte ad corónam evolávit. Ecclesiásticum cultum, beáto Joánni ob ejus virtútes et miraculórum famam ab éxitu præstitum, et nullo unquam témpore intermíssum, Pius Papa Décimus confirmávit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

IN LAUDIBUS.

Oratio.

DEUS, qui beátum Joánnem mirábili prudéntia et fortitúdine claréscere voluísti : ipso interveniénte, concéde ut família tua semper et ubíque salúbri regímine gubernétur. Per.

¶ Hæc Oratio dicatur ad Tertiam, Sextam, Nonam et ij. Vesperas.

Ad Memoriam de Octava die S. Catharinæ in Laudibus Aña. Prudens et vígilans Virgo, qualis es cum Sponso illo, qui te elégit de mundo, quam pulchra, quam mirábilis, quanta luce spectábilis inter Sion juvénculas et Jerúsalem filias! Thálamo gaudes régio, conjúncta Dei Fílio.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Oratio.

Deus, qui dedísti Legem Móysi in summitáte montis Sinai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti : præsta, quæsumus, ut ejus méritis et intercessióne ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus: Qui tecum vivit.

Ad Memoriam S. Bibianæ in Laudibus Antiphona et ℣. de Communi unius Virginis, pag. 95*. Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Bibiána Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per.

IN II. VESPERIS.

Ad Memoriam de Octava die S. Catharinæ Aña. Ave Vírginum gemma Catharína : ave sponsa Regis regum gloriósa : ave viva Christi hóstia! Tua venerántibus patrocínia, impetráta non déneges suffrágia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Deus, qui dedísti Legem Móysi. ut ad Memoriam in Laudibus.

DIE III. DECEMBRIS.

S. FRANCISCI XAVERII CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius ut cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Franciscus in Xavério diœcésis Pampelonénsis nobílibus paréntibus natus, Parísiis sancto Ignátio sese cómitem et discípulum junxit. Ipso magístro, eo brevi devénit, ut in rerum divinárum contemplatióne defíxus, a terra aliquándo sublímis elevarétur : quod illi sacrificánti coram pópuli multitúdine aliquóties evénit. Has ánimi delícias magnis sui córporis cruciátibus merebátur. Nam interdícto sibi, non carnis solum et vini, sed panis quoque tritícei usu, vílibus cibis vesci sólitus, per bíduum subinde triduúmque omni prorsus aliménto abstínuit. Férreis in se flagéllis ita sæviit, ut sæpe copióso cruóre difflúeret : somnum brevíssimum humi jacens carpébat.

Lectio v.

Vitæ austeritáte ac sanctitáte apostólico múneri jam matúrus, cum Joánnes Tértius Lusitániæ rex áliquot nascéntis Societátis viros a Paulo Tértio pro Indiis postulásset : sancti Ignátii hortátu, ab eódem Pontífice ad tantum opus cum Apostólici núntii potestáte

delígitur. Eo appúlsus, íllico variárum géntium difficíllimis et váriis linguis divínitus instrúctus appáruit. Quin eum quandóque único idiómate ad divérsas gentes concionántem, unaquǽque sua lingua loquéntem audívit. Províncias innúmeras pédibus semper, et sæpe nudis, peragrávit. Fidem Japóniæ et sex áliis regiónibus invéxit. Multa centéna hóminum míllia ad Christum in Indiis convértit; magnósque príncipes regésque complúres sacro fonte expiávit. Et cum tam magna pro Deo ágeret, ea erat humilitáte, ut sancto Ignátio, tunc præpósito suo, flexis génibus scríberet.

Lectio vj.

HUNC dilatándi Evangélii ardórem multitúdine et excelléntia miraculórum Dóminus roborávit. Cæco visum réddidit. Tantum marínæ aquæ signo crucis convértit in dulcem, quantum quingéntis vectóribus, qui siti adigebántur ad mortem, diu suffécit : qua in várias quoque regiónes asportáta, ægri plúrimi súbito curáti sunt. Plures mórtuos revocávit ad vitam : inter quos prídie sepúltum érui jussum e túmulo suscitávit; duósque álios, dum efferréntur, apprehénsa eórum manu, paréntibus e féretro vivos restítuit. Prophetíæ spíritu passim afflátus, plúrima et loco et témpore remotíssima enuntiávit. Demum in Sanciáno Sinárum ínsula, die secúnda Decémbris, óbiit plenus méritis, laboribúsque conféctus. Demórtui cadáver viva calce per multos menses bis óbrutum, sed pénitus incorrúptum, odóre et sánguine manávit : et ubi Málacam delátum est, pestem sævíssimam conféstim exstínxit. Dénique, ubíque terrárum novis maximísque fulgéntem miráculis, Gregórius Décimus quintus Sanctis adscrípsit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vij. Cap. 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 29. in Evang. post init.)

POTEST omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Ante étenim dictum fúerat : In viam Géntium ne abiéritis. Nunc autem dícitur : Prædicáte omni creatúræ. Ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

Lectio viij.

NEQUE étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non veníssent. Séquitur : Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur.

Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat : Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit : Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

Lectio ix.

SIGNA autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquídnam fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia et nos, cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluísse videámus : et si semel radícem fíxerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit : Linguæ in signum sunt, non fidélibus, sed infidélibus.

DIE IV. DECEMBRIS.

S. BARBARÆ

VIRG. ET MART.

DUPLEX. Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Bárbaræ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per.

IN II. NOCTURNO.

(Ex sincerioribus Actis, ex S. Joanne Damasceno, aliisque.)

Lectio iv.

BARBARA Virgo Nicomedíæ in persecutióne Júlii Maximíni passa est. A patre síquidem Dióscoro, viro nóbili sed gentíli, in alta et muníta turri, ob egrégiam ejus pulchritúdinem, custodiénda inclúditur : ubi bálneum, et duas fenéstras, quibus lumen exciperétur, in eo fíeri jubet. Bárbara vero, absénte patre, tértiam addi fenéstram, et labri paviméntum crucis imágine ornári jussit. Revérsus pater de tértia fenéstra quærit. Virgo, occasiónem nacta, de sacrosánctæ Trinitátis mystério multa apérte et divíne disséruit : ac plúribus verbis ad salutárem Christi fidem patrem est cohortáta.

Lectio v.

AT pater, non solum suæ impietátis stímulis, sed étiam máximo Cæsaris timóre addúctus, qui fidem Christi immániter persequebátur, fíliam modis ómnibus nítitur ad idololatríam revocáre. Cumque id cónsequi non posset, provínciæ præsidi eam tradit. Qui primum Vírginem blandítiis aggréssus, ubi se nihil vidit effíceré, nudam nervis búbulis crudéliter cædi, dein præacútis téstulis vúlnera perfricári jubet. Post hæc in cárcerem tráditur, ubi claríssima luce et Christi Dómini præséntia ad réliqua subeúnda certámina mirífice confirmátur.

Lectio vj.

SED cum íterum præsidi sisterétur, et constántior in fídei confessióne persísteret; férreis

úngulis dilaniátur, latéribus ardéntes faces admovéntur, caput férreis málleis contúnditur, mammillæ præscindúntur, diréptis véstibus ignomíniæ causa,per pública loca perdúcitur. Quibus torméntis fórtiter et invícte superátis, tandem a patre impietátis furóre aménte cápite truncáta, gloriósum martyrii agónem consummávit. Fertur eam ab Orígene sacris lítteris imbútam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro., ut in Communi unius Virginis et Martyris, pag. 94*.

DIE VI. DECEMBRIS.

S. NICOLAI

EPISC. ET CONF.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Amícus Dei Nicoláus, pontificáli decorátus ínfula, ómnibus se amábilem exhíbuit. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris. pag. 145.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

℟. Ex ejus tumba marmórea sacrum resúdat óleum : quo liníti sanántur cæci, * Surdis audítus rédditur, Et débilis quisque sospes regréditur. ℣. Catervátim ruunt pópuli, cérnere cupiéntes quæ per eum fiunt mirabília. — Surdis. Glória. Et débilis.

Hymnus Iste Conféssor. cum ℣. Amávit eum., pag. 67* et pag. 68*.

Ad Magnificat Aña. O Pastor ætérne, o clemens et bone custos, qui dum devóti gregis preces atténderes, voce lapsa de cælo, præsuli sanctíssimo dignum episcopátu Nicoláum ostendísti tuum fámulum!

Oratio.

DEUS, qui beátum Nicoláum, Pontíficem tuum, innúmeris decorásti miráculis; tríbue, quæsumus, ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incéndiis liberémur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Regem sæculórum, * In quo vivit Nicoláus honor sacerdótum.

Hymnus Iste Conféssor., pag. 67*.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Nobilíssimis síquidem natálibus ortus, velut lúcifer Nicoláus emícuit. Psalmi de Communi unius Confessoris, pag. 68*

Aña. Postquam domi puerílem decúrrit ætátem, cunctis mundi hujus spretis oblectatiónibus, Christi se jugo subjíciens, documéntis sanctis suum præbuit audítum.

Aña. Pudóre bono replétus Dei fámulus, súmptibus datis, stupri nefas prohíbuit.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 3.

FILI mi, ne obliviscáris legis meæ, et præcépta mea cor tuum custódiat. Longitúdinem enim diérum, et annos vitæ, et pacem appónent tibi. Misericórdia, et véritas te non déserant, circumda eas gútturi tuo,

et describe in tábulis cordis tui : et invénies grátiam, et disciplínam bonam coram Deo et homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitáris prudéntiæ tuæ.

℟. j. Conféssor Dei Nicoláus, nóbilis progénie, sed nobílior móribus, ab ipso pueríli ævo secútus Dóminum, * Méruit divína revelatióne ad summum próvehi sacerdótium. ℣. Erat enim valde compátiens, et super afflíctos pia gestans víscera. -- Méruit.

Lectio ij.

DISCIPLINAM Dómini, fili mi, ne abjícias : nec defícias cum ab eo corríperis : quem enim díligit Dóminus, córripit : et quasi pater in fílio cómplacet sibi. Beátus homo, qui invénit sapiéntiam, et qui ámfluit prudéntia : mélior est acquisítio ejus negotiatióne argénti et auri primi, et puríssimi fructus ejus : pretiósior est cunctis ópibus : et ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári.

℟. ij. Opéribus sanctis Nicoláus humíliter insístens, revelatióne divína provéctus est * Ad summum sacerdótii gradum. ℣. Voce quippe de cælo lapsa, cuídam insinuátur præsuli dignum episcopátu Nicoláum. — Ad summum sacerdótii gradum.

Lectio iij.

DOMINUS sapiéntia fundávit terram, stabilívit cælos prudéntia. Sapiéntia illíus erupérunt abyssi, et nubes rore concréscunt. Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis. Custódi legem atque consílium : et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis. Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget : si dormíeris, non timébis : quiésces, et suávis erit somnus tuus.

℟. iij. Quadam die, tempestáte sævíssima quassáti nautæ, cœpérunt sanctum invocáre Nicoláum : * Et statim cessávit tempéstas. ℣. Mox illis clamántibus appáruit quidam, dicens eis : Ecce adsum, quid vocástis me? — Et statim cessávit tempéstas. Glória. Et statim cessávit tempéstas.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Auro vírginum incéstus, auro patris eárum inópiam, auro prorsus utrorúmque detestábilem infámiam Dei servus adémit Nicoláus.

Aña. Innocénter jura puerília transcéndens, evangélicæ institutiónis discípulus efféctus est.

Aña. Glóriam mundi sprevit cum suis oblectatiónibus : et ídeo méruit próvehi ad summum sacerdótii gradum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

(Ex probatis ejus Actis apud Metaphrasten, et alios, et ex Rom. Brev.)

Lectio iv.

NICOLAUM, illústri loco Pátaræ in Lycia natum, paréntes a Deo précibus impetrárunt. Infans quarta et sexta Féria semel dumtáxat, et hoc vésperi quidem, lac sugébat : quam jejúnii consuetúdinem réliqua vita retínuit. Adoléscens paréntibus orbátus, facultátes suas paupéribus dis-

tribuit : atque inter cétera benignitátis exémpla, tres vírgines jam núbiles, quas pater ob inópiam prostitúere cogitábat, ter projécta noctu per fenéstras pecúnia, cumuláte dotávit.

℞. iv. Audiens Christi Conféssor trium júvenum innocéntum necem, præcucúrrit quantócius ad locum, in quo fúerant plecténdi, * Et liberávit eos. ℣. Statímque solútos a vínculis usque ad prætórium cónsulis secum addúxit. — Et liberávit eos.

Lectio v

In Palæstínam proféctus, ut loca sancta venerarétur, navem conscéndens, seréno cælo et tranquíllo mari, sævam tempestátem prædíxit : ortámque oratióne sedávit. Póstea Myram, Lyciæ metrópolim, Dei mónitu cum venísset, a provinciálibus epíscopis divínitus quoque admónitis ut eum elígerent, qui postrídie mane primus in ecclésiam ingrederétur, Nicoláus nómine, qua observatióne adhíbita, deprehénsus ipse, ejúsdem urbis epíscopus creátur. In episcopátu, quam semper colúerat castitátem, oratiónis assiduitátem, abstinéntiam, hospitalitátem, in adhortándo mansuetúdinem, in reprehendéndo severitátem perpétuo servávit. Tres tribúnos per calúmniam a Constantíno damnátos, eíque longíssime absénti se précibus commendántes, adhuc vivens (cum imperatóri minax apparuísset), liberávit.

℞. v Qui cum audíssent sancti Nicolái nomen, statim expándunt manus utrásque ad cælum, * Salvatóris laudántes cleméntiam. ℣. Clara quippe voce coram ómnibus dignum referébant illum Dei fámulum. — Salvatóris laudántes cleméntiam.

Lectio vj.

Ob fídei prædicatiónem sub Diocletiáno et Maximiáno longíssime abdúctus, et in cárcerem conjéctus, Constantíni póstea jussu Myram rédiit : et mox ad Nicænum concílium proféctus, unus ex trecéntis octódecim Pátribus fuit, qui Ariánam hæresim condemnárunt. Non multo post réditum ad episcopátum, instánte morte, ángelos sibi occurréntes intúitus, illo Psalmo pronuntiáto, In te Dómine sperávi, usque ad eum locum, In manus tuas Dómine comméndo spíritum meum : migrávit in cælum. Ejus corpus, Bárium in Apúlia translátum, summo ibídem honóre cólitur.

℞. vj. Beátus Nicoláus, jam triúmpho potítus, novit suis fámulis præbére cæléstia cómmoda, qui toto corde poscunt ejus largitiónes : * Illi nimírum tota nos devotióne opórtet commíttere. ℣. Ut apud Christum ejus patrocíniis adjuvémur semper. — Illi nimírum. Glória. Illi nimírum.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Pontífices almi divína revelatióne lætificáti, Nicoláum Præsulem devotíssime consecravérunt.

Aña. Sanctus quidem tríticum, quod a nautis postuláverat accéptum, et sagacitáte distribúere, et augéri précibus impetrávit.

Aña. Munéribus datis, neci sunt júvenes innocéntes addícti : quibus Dómini servus fuit vitæ præsídio festinánter.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homil. 9. in Evang.)

Lectio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite consideráre nos ádmonet ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne.

℟. vij. Summe Dei Conféssor Nicoláe, te venerántes prótege : * Namque crédimus tuis précibus nos posse salvári. ℣. Qui tres púeros, morti addíctos, illæsos abíre fecísti : tuis láudibus instántem consérva plebem. — Namque crédimus.

Lectio viij.

Homo, qui péregre profíciscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat. Quis ítaque iste homo est, qui péregre profíciscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est, quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur.

℟. viij. Servus Dei Nicoláus auri pondo trium vírginum redémit pudórem :* Earúmque patris impudícam reménso auro fugávit inópiam. ℣. Affluens ítaque misericórdiæ viscéribus, metállo duplicáto propulsávit eárum infámiam. — Earúmque patris.

Lectio ix.

Sed homo iste péregre profíciscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus : vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, et tactus. Quinque ergo taléntis donum quinque sénsuum, id est exteriórum sciéntia exprímitur : duóbus vero intelléctus et operátio designátur : uníus autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. ix. Ex ejus tumba marmórea sacrum resúdat óleum : quo liníti sanántur cæci, * Surdis audítus rédditur, Et débilis quisque sospes regréditur. ℣. Catervátim ruunt pópuli, cérnere cupiéntes quæ per eum fiunt mirabília. — Surdis audítus rédditur. Glória. Et débilis quisque sospes regréditur.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Nicoláe. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Beátus Nicoláus adhuc puérulus multo jejúnio macerábat corpus. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Ecclésiæ sanctæ frequéntans límina, sacra péctore condébat mandáta.

3. Juste et sancte vivéndo ad honórem sacerdótii méruit promovéri divínitus.

4. Amícus Dei Nicoláus, pontificáli decorátus ínfula, ómnibus se amábilem exhíbuit.

5. O per ómnia laudábilem virum, cujus méritis ab omni clade liberántur qui ex toto corde quærunt illum!

Capitulum Diléctus Deo., Hymnus Jesu Redémptor ómnium. et ℣. Justus germinábit. ut in Laudibus de Communi unius Confessoris, pag. 75*.

Ad Benedictus Aña. Copiósæ caritátis Nicoláe Póntifex, qui cum Deo gloriáris in cæli palátio : condescénde, supplicámus, ad te suspirántibus, ut exútos gravi carne pértrahas ad súperos. Oratio.

Deus, qui beátum Nicoláum, Pontíficem tuum, innúmeris decorásti miráculis; tríbue, quæsumus, ut ejus méritis et précibus a gehénnæ incéndiis liberémur. Per.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Beátus Nicoláus adhuc puérulus multo jejúnio macerábat corpus. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in ij. Vesperis de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Diléctus Deo., Hymnus Iste Conféssor. et ℣. Amávit eum., ut in j. Vesperis de eodem Communi, pag. 67*. et pag. 68*.

Ad Magnificat Aña. O Christi píetas omni prosequénda laude, quæ sui fámuli Nicolái mérita longe latéque declárat! Nam ex tumba ejus óleum manat, cunctósque lánguidos sanat.

DIE VII. DECEMBRIS.
IN ORDINAT. S. AMBROSII
EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.
DUPLEX.

IN I. VESPERIS.

Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus ~~Sóbrius,~~ castus... pag. 68*. Oratio.

Deus mundi auctor et cónditor, qui hodiérnæ festivitátis diem beáti Ambrósii sacerdótii electióne consecrásti : præsta pópulo tuo ut cujus ánnua celebritáte devótis resúltat obséquiis, ejus suffrágiis tuæ pietátis consequátur auxílium. Per.

Post Memoriam de Adventu fiat Memoria de Octava S. Andreæ, ut infra sub titulo Eadem die vij. Decembris., nisi transferenda fuerit.

AD MATUTINUM.

Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus Sóbrius, castus... pag. 68*.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Fidélis sermo., ut in Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 70*.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Paulino amanuensi S. Ambrosii et ex Rom. Brev.)

Lectio iv.

AMBROSIUS Episcopus Mediolanénsis, Ambrósii civis Románi fílius, patre Gálliæ præfécto natus est. In hujus infántis ore exámen apum consedísse dícitur : quæ res divínam viri eloquéntiam præmonstrábat. Romæ liberálibus disciplínis erudítus est. Post, a Probo præfécto, Ligúriæ et Æmíliæ præpósitus; inde póstea ejúsdem Probi jussu cum potestáte Mediolánum venit : ubi, mórtuo Auxéntio Ariáno epíscopo, pópulus de successóre deligéndo dissidébat.

Lectio v.

QUARE Ambrósius,pro officii sui múnere, ecclésiam ingréssus, ut commótam seditiónem sedáret, cum multa de quiéte et tranquillitáte reipúblicæ præcláre dixisset, repénte púero Ambrósium Epíscopum exclamánte, univérsi pópuli vox erúpit, Ambrósium Epíscopum deposcéntis. Recusánte illo, et eórum précibus resisténte, ardens pópuli stúdium ad Valentiniánum imperatórem delátum est : cui gratíssimum fuit, a se deléctos júdices ad sacerdótium postulári.

Lectio vj.

FUIT id étiam Probo præfécto jucúndum, qui Ambrósio proficiscénti quasi divínans díxerat : Vade, age, non ut judex, sed ut epíscopus. Itaque cum ad pópuli desidérium imperatóris volúntas accéderet, Ambrósius baptizátus (erat enim catechúmenus) sacrísque initiátus, ac servátis ómnibus ex institúto Ecclésiæ Ordinum grádibus, octávo die, qui fuit séptimo Idus Decémbris, episcopále onus suscépit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ., ut in Communi unius Doctoris, pag. 80*.

In Laudibus post Memoriam de Adventu fiat Memoria de Octava S. Andreæ, ut infra, nisi transferenda fuerit.

EADEM DIE VII. DECEMBRIS.

IN OCTAVA S. ANDREÆ.

MEMORIA IN I. VESP. ET LAUD.

In j. Vesperis Aña. Ambulans Jesus juxta mare Galilææ vidit Petrum et Andréam fratrem ejus, et ait illis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. At illi, relíctis rétibus et navi, secúti sunt eum.

℣. Diléxit Andréam Dóminus. ℟. In odórem suavitátis.

Oratio.

PROTEGAT nos Dómine sæpius beáti Andréæ Apóstoli tui repetíta solémnitas : ut cujus patrocínia sine intermissióne recólimus, perpétuam defensiónem sentiámus. Per.

In Laudibus Aña. Concéde nobis hóminem justum, redde nobis hóminem sanctum : ne interfícias hóminem Deo carum, justum, mansuétum et pium.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio Prótegat nos Dómine. ut supra.

DIE VIII. DECEMBRIS.
IN CONCEPTIONE IMMACULATA B. MARIÆ VIRGINIS.
TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Tota pulchra es María, et mácula originális non est in te. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Prov. 8.

DOMINUS possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

℟. Elégit Maríam Deus, et præelégit eam, et creávit eam in Spíritu sancto :* Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. ℣. Dedit Maríæ Dóminus protectiónem salútis suæ, et déxtera sua suscépit eam. — Ideo. Glória. Ideo.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Sumens illud Ave.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem :
Sumat per te preces
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magníficat Aña. Beátam me dicent omnes generatiónes : quia fecit mihi magna qui potens est, allelúia. Oratio.

DEUS, qui Unigéniti tui Matrem ab origináli culpa in sua Conceptióne mirabíliter præservásti : da, quæsumus, ut sua nos intercessióne munítos, corde mundos fácias suæ interésse festivitáti. Per eúmdem.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium : ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

In fine Hymni dicantur hæ duæ Strophæ :

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Nunc dimittis Aña. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

¶ Sic dicatur Completorium per totam Octavam, etiam in festis, nisi aliter notetur, vel nisi Vesperæ præcedentes de Tempore fuerint in Sabbato vel in Dominica.

¶ Prædictæ vero duæ Strophæ María Mater grátiæ, et Glória tibi Dómine, hodie et per Octavam quando fit de Octava, dicantur post omnes Hymnos, exceptis Hymnis Ave maris stella, et Præclára custos virginum. Dicantur etiam in festis Sanctorum infra Octavam post omnes Hymnos ejusdem metri. Omittantur tamen in Officiis de Tempore Adventus.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculátam Conceptiónem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus.

PRÆCLARA custos vírginum,
Intácta Mater Núminis,
Cæléstis aulæ jánua,
Spes nostra, cæli gáudium :

INTER rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri :

TURRIS dracóni impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fráudibus,
Tuáque luce dírige.

ERRORIS umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove :
Fluctus tot inter dévios
Tutam reclúde sémitam.

JESU tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine :
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ✠ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Admirábile est nomen tuum Dómine in univérsa terra : quia in Vírgine María dignum tibi habitáculum præparásti.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ✠ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. In sole pósuit Deus tabernáculum suum.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ✠ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ✠ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ✠ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. In Conceptióne sua accépit María benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Benedictio. Alma Virgo virginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 3.

SERPENS erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcépit vobis Deus ut non comederétis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, véscimur : de fructu vero ligni, quod est in médio paradísi, præcépit nobis Deus ne comederémus : et ne tangerémus illud, ne forte moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : Nequáquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum.

℟. j. Per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Deum. ℣. Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. — Ne tímeas María.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

Lectio ij.

VIDIT ígitur múlier quod bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum : cumque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficus, et fecérunt sibi perizómata. Et cum audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam et uxor ejus a fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi.

℟. ij. Transíte ad me omnes, qui concupíscitis me : * Et narrábo vobis quanta fecit Deus ánimæ meæ. ℣. Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. — Et narrábo vobis.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio iij.

VOCAVITQUE Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Ubi es? Qui ait : Vocem tuam audívi in paradíso : et tímui, eo quod nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicávit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? Dixítque Adam : Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi. Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem : Quare hoc fecísti? Quæ respóndit : Serpens decépit me, et comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus.

℟. iij. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distíllans lábia ejus : * Mel et

lac sub lingua illíus. ℣. Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. — Mel et lac sub lingua illíus. Glória. Mel et lac sub lingua illíus.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, † pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Diffúsa est grátia in Conceptióne ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum :* suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ✠ quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjúvit eam Deus mane dilúculo : sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ✠ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Gloriósa dicta sunt de te Cívitas Dei : fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Sermo sancti Hierónymi Presbyteri.

(De Assumpt. B. M. V.)

Lectio iv.

QUALIS et quanta esset beáta et gloriósa semper Virgo María, ab Angelo divínitus declarátur, cum dícitur : Ave grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Tálibus namque decébat Virginem oppignorári munéribus, ut esset grátia plena : quæ dedit cælis glóriam, terris Dóminum, pacémque refúdit, fidem géntibus, finem vítiis, vitæ órdinem, móribus disciplínam. Et bene plena, quia céteris per partes præstátur : Maríæ vero simul se tota infúndit plenitúdo grátiæ. Vere plena, quia etsi in sanctis Pátribus et Prophétis grátia fuísse créditur, non tamen eátenus plena : in Maríam vero totius grátiæ, quæ in Christo est, plenitúdo venit, quamquam áliter. Et ídeo inquit : Benedícta tu in muliéribus : id est plus benedícta quam omnes mulíeres. Ac per hoc quidquid maledictiónis infúsum est per Hevam, totum ábstulit benedíctio Maríæ. De ipsa Sálomon in Cánticis, quasi in laudem ejus : Veni, inquit, colúmba mea, immaculáta mea. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Ac deínde inquit : Veni de Líbano, veni, coronáberis.

℟. iv. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum

meam, et servávit me. — Nondum erant abyssi.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

NON immérito ígitur veníre de Líbano jubétur : quia Líbanus Candidátio interpretátur. Erat enim candidáta multis meritórum virtútibus, et dealbáta nive candídior, Spíritus sancti munéribus, simplicitátem colúmbæ in ómnibus repræséntans : quóniam quidquid in ea gestum est, totum púritas et simplícitas, totum véritas et grátia fuit; totum misericórdia et justítia, quæ de cælo prospéxit : et ídeo immaculáta, quia in nullo corrúpta. Circúmdedit enim virum in útero, sicut Jeremías sanctus testátur, et non aliúnde accépit. Fáciet, inquit, Dóminus novum super terram, et múlier circúmdabit virum. Vere novum, et ómnium novitátum superéminens nóvitas virtútum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque vidére áliquis, ut vívere possit) sic ingréssus est hospítium ventris, ut córporis claustrum nescíret : sicque gestátus, ut totus Deus in eo esset : et sic exívit inde, ut esset (sicut Ezéchiel fatétur) porta omníno clausa. Unde cánitur in eísdem Cánticis de ea : Hortus conclúsus, fons signátus, emissiónes tuæ paradísus. Vere hortus deliciárum, in quo cónsita sunt univérsa flórum génera, et odoraménta virtútum : sicque conclúsus, ut nésciat violári, neque corrúmpi ullis insidiárum fráudibus. Fons ítaque signátus sigíllo totíus Trinitátis.

℟. v. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor est lucis ætérnæ.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

(Ex Actis Pii Papæ Noni.)

Lectio vj.

DEIPARÆ autem Vírginis in sua Conceptióne de tetérrimo humáni géneris hoste victóriam, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris Episcopórum ac fidélium conspirátio, insígnia quoque summórum Pontíficum acta atque constitutiónes mirífice jam illustrábant : Pius Nonus Póntifex Máximus, totíus Ecclésiæ votis ánnuens, státuit suprémo suo atque infallíbili oráculo solémniter proclamáre. Itaque sexto Idus Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, in basílica Vaticána, ingénti sanctæ Románæ Ecclésiæ Patrum Cardinálium et Episcopórum ex dissítis étiam regiónibus astánte cœtu, universóque plaudénte orbe, solémniter pronuntiávit ac definívit : Doctrínam, quæ tenet beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suæ Conceptiónis fuísse, singulári Dei privilégio, ab omni originális culpæ labe præservátam immúnem, esse a Deo revelátam, ac proínde ab ómnibus fidélibus fírmiter constantérque credéndam.

℟. vj. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amicta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et in cápite ejus. Glória. Et in cápite ejus.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Affórte Dómino pátriæ géntium, ꝯ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, ꝯ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptióne ejus : annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus

ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Lætámini omnes in Dómino : et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ✠ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ✠ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Notum fecit Dóminus opus suum : in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

℣. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Germáni Epíscopi.

(In Præsent. Deiparæ.)

AVE María, grátia plena, sanctis sánctior, et cælis excélsior, et Chérubim gloriósior, et Séraphim honorabílior, et super omnem creatúram venerabílior. Ave colúmba, quæ nobis et fructum fers olívæ, et Servatórem a spirituáli dilúvio, ac portum salútis annúntias : cujus pennæ deargentátæ, et posterióra dorsi in pallóre auri, sanctíssimi et illuminántis Spíritus fulgóre irradiántur. Ave amœníssimus et rationális Dei paradísus, benevolentíssima et omnipoténti ejúsdem déxtera hódie ad oriéntem plantátus, et ipsi suáve olens lílium, et rosam immarcescíbilem gérminans in eórum medélam, qui pestíferam animæque exitiálem amaritúdinem mortis ad occidéntem ebíberant : paradísus, in quo ad veritátis agnitiónem lignum vivíficum effloréscit, e quo qui gustáverint, immortalitátem consequúntur. Ave sacrosáncte ædificátum, immaculátum, puríssimúmque Dei summi Regis palátium,

ejúsdem Dei Regis magnificéntia circumornátum, omnésque hospitio recípiens, ac mysticis refíciens deliciis; in quo non manufáctus, et vário decóre nitens, situs est spirituális Sponsi thálamus; in quo Verbum, errántem humánam stirpem revocáre volens, carnem sibi desponsávit, ut eos, qui voluntáte própria extórres facti fúerant, Patri reconciliáret.

℟. vij. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus : * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiónes tuæ.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio viij.

Ave Dei mons præpínguis et umbrósus, in quo enutrítus Agnus rationális, peccáta atque infirmitátes nostras portávit : mons, e quo devolútus ille nulla manu præcísus lapis contrívit aras idolórum, et factus est in caput ánguli, mirábilis in óculis nostris. Ave sanctus Dei thronus, divínum donárium, domus glóriæ, perpúlchrum ornaméntum, cimélium eléctum, et totíus orbis propitiatórium, cælúmque Dei glóriam enárrans. Ave urna ex auro puro confláta, et suavíssimam animárum nostrárum dulcédinem, Christum scílicet, qui manna est, cóntinens. O puríssima, et omni laude et obséquio digníssima Virgo, Deo dicátum donárium omni creaturárum conditióni præcéllens, terra non secta, inarátus ager, vitis floridíssima, fons aquas effúndens, virgo génerans, et mater viri néscia, innocéntiæ thesáurus abscónditus, et sanctimóniæ decus; acceptíssimis tuis ac matérna auctoritáte válidis précibus ad Dóminum ac Deum ómnium conditórem, Fílium tuum, ex te sine patre génitum, ecclesiástici órdinis gubernácula fac dírigas, et ad portum tranquíllum perdúcas.

℟. viij. Magníficat ánima mea Dóminum : * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia fecit mihi.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Lectio ix.

Sacerdotes justítia, et probátæ, immaculátæ ac sincéræ fídei exsultatióne splendidíssime indúito. Orthodóxis princípibus, qui præ omni púrpuræ aut auri splendóre, et præ margarítis ac lapídibus pretiósis, te nacti sunt diadéma et induméntum ac firmíssimum regni sui ornaméntum, in tranquíllo ac próspero statu sceptra dírige. Malefídas natiónes, in te ac Deum ex te génitum blasphemántes, eórum pédibus sternens subjícito : subjectúmque pópulum, ut secúndum Dei præcéptum in suávi obediéntiæ obséquio persevéret, confirmáto. Tuam hanc civitátem, quæ te tamquam turrim ac fundaméntum habet, victóriæ triúmphis coronáto, et fortitúdine circumcíngens custodíto. Dei habitatiónem, templi decórem

semper conserváto. Laudatóres tuos ab omni discrímine et ánimi angóre éxime. Captívis redemptiónem tribúito : peregrínis tecto et quovis præsídio destitútis solámen te éxhibe. Univérso mundo auxiliatrícem manum tuam pórrige, ut in lætítia et exsultatióne solemnitátes tuas simul cum ista, quam modo celebrámus, festivitáte splendidíssimo éxitu transigámus, in Christo Jesu universórum Rege ac vero Deo nostro, cui glória et fortitúdo una cum sancto vitæque princípio Patre, et coætérno et consubstantiáli et conregnánte Spíritu, nunc et semper et in sæcula sæculórum. Amen. Tu autem...

℟. ix. Elégit Maríam Deus, et præelégit eam, et creávit eam in Spíritu sancto :* Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. ℣. Dedit Maríæ Dóminus protectiónem salútis suæ, et déxtera sua suscépit eam. — Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. Glória. Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit.

Ante Laudes ℣. In Conceptióne tua immaculáta, Dei Génitrix Virgo. ℟. Cæli et terra lætétur.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Tota pulchra es María et mácula originális non est in te. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Vestiméntum tuum cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu Virgo María a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos Virgo immaculáta : post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8.

DOMINUS possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O GLORIOSA Dómina,
Excélsa supra sídera :
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

QUOD Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

TU Regis alti jánua
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Benedictus Aña. Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúmdem.

¶ Prædicta Oratio dicatur etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et ij. Vesperas.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. ¶ Et dicatur per totam Octavam, nisi fiat Officium de Tempore.

AD TERTIAM.

Capitulum. Prov. 8.

DOMINUS possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

℟. Deus omnípotens præcinxit me virtúte, * Allelúia, allelúia. Deus omnípotens. ℣. Et pósuit immaculátam viam meam. Allelúia. Glória. Deus omnípotens.

℣. In hoc cognóvi quóniam voluísti me. ℟. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

AD SEXTAM.

Capitulum. Ezechiel. 44.

PORTA hæc clausa erit : non aperiétur, et vir non intrábit per eam : quóniam Dóminus Deus Israel ingréssus est per eam, eritque clausa princípi. Princeps ipse sedébit in ea.

℟. In hoc cognóvi quóniam voluísti me, * Allelúia, allelúia. In hoc. ℣. Quóniam non gaudébit inimícus meus super me. Allelúia. Glória. In hoc.

℣. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. ℟. Nec delectásti inimícos meos super me.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 12.

SIGNUM magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

℟. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me, * Allelúia, allelúia. Exaltábo te. ℣. Nec delectásti inimícos meos super me. Allelúia. Glória. Exaltábo te.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo. ℟. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

AD II. VESPERAS.

Psalmus Dixit Dóminus cum ceteris, ut in Communi unius Virginis, pag. 96*.

Super Psalmos Aña Tota pulchra es., Capitulum Dóminus possédit me, et Hymnus Ave maris stella., ut in j. Vesperis Festi, pag. 703.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Ad Magnificat Aña. Hódie egréssa est virga de radíce Jesse : hódie sine ulla peccáti labe concépta est María : hódie contrítum est ab ea caput serpéntis antíqui, allelúia.

PER OCTAVAM
IMMACULATÆ CONCEPTIONIS B. MARIÆ VIRG.

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Ait Dóminus Deus ad serpéntem : Inimicítias ponam inter te et mulierem, et semen tuum et semen illíus : ipsa cónteret caput tuum, allelúia.

℣. Immaculáta Concéptio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis.
℟. Quæ serpéntis caput virgíneo pede contrívit.

Oratio Deus, qui per immaculátam., in Laudibus Festi.

Ad Magnificat vel ad Memoriam in Vesperis Antiphona, et ℣. ut in ij. Vesperis Festi; Oratio vero ut in Laudibus.

PRIMA DIE
INFRA OCT. IMMAC. CONCEPT. B. MARIÆ VIRG.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ Noni.
Lectio iij.

INEFFABILIS Deus, cujus viæ misericórdia et véritas, cujus volúntas omnipoténtia, et cujus sapiéntia attíngit a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter, cum ab omni æternitáte prævíderit luctuosíssimam totíus humáni géneris ruínam ex Adámi transgressióne derivándam, atque in mystério a sæculis abscóndito primum suæ bonitátis opus decréverit per Verbi incarnatiónem sacraménto occultióre complére, ut contra misericors suum propósitum homo diabólicæ iniquitátis versútia actus in culpam non períret, et quod in primo Adámo casúrum erat, in secúndo felícius erigerétur, ab inítio et ante sæcula unigénito Fílio suo Matrem, ex qua caro factus in beáta témporum plenitúdine nascerétur, elégit atque ordinávit, tantóque præ creatúris univérsis est prosecútus amóre, ut in illa una sibi propensíssima voluntáte complacúerit. Quaprópter illam longe ante omnes angélicos Spíritus, cunctósque Sanctos cæléstium ómnium charísmatum cópia de thesáuro Divinitátis deprómpta ita miríﬁce cumulávit, ut ipsa ab omni prorsus peccáti labe semper líbera, ac tota pulchra et perfécta eam innocéntiæ et sanctitátis plenitúdinem præ se ferret, qua major sub Deo nullátenus intellígitur, et quam præter Deum nemo ássequi cogitándo potest.

SECUNDA DIE
INFRA OCT. IMMAC. CONCEPT. B. MARIÆ VIRG.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ Noni.
Lectio iij.

DECEBAT omníno, ut beatíssima Virgo María perfectíssimæ sanctitátis splendóribus semper ornáta fulgéret, ac vel ab ipsa originális culpæ labe plane immúnis, amplíssimum de antíquo serpénte triúmphum reférret tam venerábilis Mater, cui Deus Pater únicum Fílium suum, quem de corde suo æquálem sibi génitum, tamquam seípsum díligit, ita dare dispósuit, ut naturáliter esset unus idémque commúnis Dei Patris et Vírginis

Fílius. Quam originálem augústæ Vírginis innocéntiam, cum admirábili ejúsdem sanctitáte, præcelsáque Dei Matris dignitáte omníno cohæréntem, cathólica Ecclésia, quæ a sancto semper edócta Spíritu colúmna est ac firmaméntum veritátis, tamquam doctrínam póssidens divínitus accéptam, et cæléstis revelatiónis depósito comprehénsam, multíplici continénter ratióne, splendidísque factis magis in dies explicáre, propónere ac fovére nunquam déstitit. Hanc enim doctrínam ab antiquíssimis tempóribus vigéntem, ac fidélium ánimis pénitus ínsitam, et sacrórum Antístitum curis studiísque per cathólicum orbem mirífice propagátam, ipsa Ecclésia luculentíssime significávit, cum ejúsdem Vírginis Conceptiónem público fidélium cúltui ac veneratióni propónere non dubitávit. Quo illústri quidem facto ipsíus Vírginis Conceptiónem véluti singulárem, miram et a reliquórum hóminum primórdiis longíssime secrétam, et omníno sanctam coléndam exhíbuit, cum Ecclésia nonnísi de Sanctis dies festos concélebret.

TERTIA DIE
INFRA OCT. IMMAC. CONCEPT. B. MARIÆ VIRG.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ Noni.

Lectio iij.

IPSISSIMA verba, quibus divínæ Scriptúræ de increáta Sapiéntia loquúntur, ejúsque sempitérnas orígines repræséntant, consuévit (Ecclésia) tum in ecclesiásticis Offíciis, tum in sacrosáncta Litúrgia adhibére, et ad illíus Vírginis primórdia transférre, quæ uno eodémque decréto cum divínæ Sapiéntiæ incarnatióne fúerant præstitúta. Quamvis autem hæc ómnia penes fidéles ubíque prope recépta osténdant, quo stúdio ejúsmodi de immaculáta Vírginis Conceptióne doctrínam ipsa quoque Romána Ecclésia, ómnium Ecclesiárum mater et magístra, fúerit prosecúta, tamen illústria hujus Ecclésiæ facta digna plane sunt, quæ nominátim recenseántur, cum tanta sit ejúsdem Ecclésiæ dígnitas atque auctóritas, quanta illi omníno debétur, quæ est cathólicæ veritátis et unitátis centrum, in qua sola inviolabíliter fuit custodíta relígio, et ex qua tráducem fídei réliquæ omnes Ecclésiæ mutuéntur opórtet.

QUARTA DIE
INFRA OCT. IMMAC. CONCEPT. B. MARIÆ VIRG.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ Noni.

Lectio iij.

ROMANA Ecclésia nihil pótius hábuit, quam eloquentíssimis quibúsque modis immaculátam Vírginis Conceptiónem, ejúsque cultum et doctrínam assérere, tuéri, promovére et vindicáre. Enim vero prædecessóres nostri veheménter gloriáti sunt Apostólica sua auctoritáte festum Conceptiónis in Romána Ecclésia institúere, ac próprio Offício, propriáque Missa, quibus prærogatíva immunitátis ab hereditária labe

manifestíssime asserebátur, augére, honestáre, et cultum jam institútum omni ope promovére, amplificáre, sive erogátis Indulgéntiis, sive facultáte tribúta civitátibus, provínciis regnísque, ut Deíparam sub título immaculátæ Conceptiónis Patrónam sibi delígerent, sive comprobátis sodalitátibus, congregatiónibus, religiosísque famíliis ad immaculátæ Conceptiónis honórem institútis, sive láudibus eórum pietáti delátis, qui monastéria, xenodochía, altária, templa sub immaculáti Concéptus título eréxerint, aut sacraménti religióne interpósita immaculátam Deíparæ Conceptiónem strénue propugnáre spopónderint.

DIE X. DECEMBRIS.

IN TRANSLATIONE ALMÆ DOMUS LAURETANÆ B. MARIÆ VIRG.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

℟. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam Solemnitátem. — Quia. Glória. Christus Deus noster.

Hymnus Ave maris stella., pag. 703.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat Aña. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : hæc est domus Dómini, in qua invocétur nomen ejus, de quo scriptum est : Erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Oratio.

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis Domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti : concéde ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres domus sanctæ tuæ. Per eúmdem.

¶ Hodie in utrisque Vesperis et Laudibus omittitur Memoria de Octava Immaculatæ Conceptionis.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña Virgo María. et duæ ultimæ Strophæ Hymni María Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine. (quæ dicantur etiam ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam) ut in Conceptione immaculata B. M. V., pag. 703. et pag. 704.

Ad Nunc dimittis Aña. Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus : sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo benedícta.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Salvatórem mundi in Domo Vírginis de Spíritu sancto concéptum * Veníte adorémus.

Hymnus.

URBS Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et ángelis coronáta
Ut sponsáta cómite :

NOVA véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino :
Platéæ et muri ejus
Ex auro puríssimo :

PORTÆ nitent margarítis,
Adytis paténtibus :
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

TUNSIONIBUS, pressúris
Expolíti lápides
Suis coaptántur locis
Per manus Artíficis :
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

GLORIA et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

¶ Psalmi trium Nocturnorum ut in Conceptione immaculata beatæ Mariæ V., pag. 704. et sequentibus.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Eleváta est magnificéntia tua super cælos.

Aña. In sole pósuit tabernáculum suum : et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Aña. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens mánibus et mundo corde.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

De libro tértio Regum.

Lectio j. Cap. 8.

STETIT autem Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu ecclésiæ Israel, et expándit manus suas in cælum, et ait : Ergóne putándum est quod vere Deus hábitet super terram? Si enim cælum et cæli cælórum te cápere non possunt, quanto magis domus hæc, quam ædificávi? Sed réspice ad oratiónem servi tui, et ad preces ejus, Dómine Deus meus : audi hymnum et oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti super domum hanc nocte ac die : super domum, de qua dixísti : Erit nomen meum ibi : ut exáudias oratiónem, quam orat in loco isto ad te servus tuus. Ut exáudias deprecatiónem servi tui et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto, et exáudies in loco habitáculi tui in cælo, et cum exaudíeris, propítius eris.

℟. j. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum, cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus : * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. ℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum, sicut vírgula

fumi ex aromátibus myrrhæ et thuris? — Et sicut dies verni.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix.

℟. Amen.

Lectio ij.

Si fúgerit pópulus tuus Israel inimícos suos (quia peccatúrus est tibi), et agéntes pœniténtiam, et confiténtes nómini tuo, vénerint, et oráverint, et deprecáti te fúerint in domo hac : exáudi in cælo, et dimítte peccátum pópuli tui Israel, et redúces eos in terram, quam dedísti pátribus eórum. Si clausum fúerit cælum, et non plúerit propter peccáta eórum, et orántes in loco isto, pœniténtiam égerint nómini tuo, et a peccátis suis convérsi fúerint propter afflictiónem suam : exáudi eos in cælo, et dimítte peccáta servórum tuórum, et pópuli tui Israel : et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da plúviam super terram tuam, quam dedísti pópulo tuo in possessiónem.

℟. ij. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, * Terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℣. Fília Sion tota formósa et suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol. — Terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio iij.

Si quis cognóverit plagam cordis sui, et expánderit manus suas in domo hac, tu exáudies in cælo in loco habitatiónis tuæ, et repropitiáberis, et fácies ut des unicuíque secúndum omnes vias suas, sicut víderis cor ejus (quia tu nosti solus cor ómnium filiórum hóminum), ut tímeant te cunctis diébus, quibus vivunt super fáciem terræ, quam dedísti pátribus nostris. Insuper et alienígena, qui non est de pópulo tuo Israel, cum vénerit de terra longínqua propter nomen tuum (audiétur enim nomen tuum magnum, et manus tua fortis, et bráchium tuum exténtum ubíque) cum vénerit ergo, et oráverit in hoc loco, tu exáudies in cælo, in firmaménto habitáculi tui, et fácies ómnia, pro quibus invocáverit te alienígena : ut discant univérsi pópuli terrárum nomen tuum timére, sicut pópulus tuus Israel, et probent quia nomen tuum invocátum est super domum hanc.

℟. iij. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, et lília convállium. — Vidérunt eam. Glória. Vidérunt eam.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Aña. Homo natus est in ea : et ipse fundávit eam Altíssimus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

(Serm. 52. de divers.)

Lectio iv.

SAPIENTIA, quæ Dei erat, et Deus erat, de sinu Patris ad nos véniens, ædificávit sibi domum, ipsam scílicet matrem suam Vírginem Maríam, in qua septem colúmnas excídit. Quid est in ea septem colúmnas excídere, nisi ipsam dignum sibi habitáculum fide et opéribus præparáre? Nimírum ternárius númerus ad fidem propter sanctam Trinitátem, quaternárius pértinet ad mores propter quátuor principáles virtútes. Quod autem in beáta María sancta Trínitas fúerit : fúerit, dico, per præséntiam majestátis, ubi solus Fílius erat per susceptiónem humanitátis, testátur núntius cæléstis, qui ei arcána mystéria réserans, ait : Ave grátia plena, Dóminus tecum; et post pauca : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ecce habes Dóminum, habes virtútem Altíssimi, habes Spíritum sanctum : habes Patrem, Fílium, et Spíritum sanctum.

℟. iv. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta : bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

UTRUM autem et quátuor principáles virtútes, tamquam quátuor colúmnas posséderit, inquisitióne dignum vidétur. Primum ergo videámus an fortitúdinem habúerit. Quæ nimírum virtus quómodo illi abésse pótuit, quæ abjéctis sæculáribus pompis, spretísque voluptátibus carnis, soli Deo in virginitáte vívere propósuit? Ni fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomónem légitur : Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Porro, quod témperans et justa fúerit, ex Angeli collocutióne et sui ipsíus responsióne luce clárius comprobámus. Salutáta quippe tam venerabíliter ab Angelo, Ave grátia plena, Dóminus tecum, non se éxtulit, quasi quæ ex singulári grátiæ privilégio benedicerétur : sed síluit, et qualis esset insólita hæc salutátio, secum cogitávit. Qua in re, quid nisi témperans fuit? At vero, cum de cæléstibus mystériis ab eódem Angelo docerétur, diligénter quæsívit quómodo concíperet, et páreret, quæ virum útique non cognósceret : et in hoc sine dúbio prudens éxstitit.

℟. v. Fundáta est domus Dómini super vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. — Et vénient.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

JUSTITIÆ autem præ se fert insígne, ubi se ancíllam Dómini confitétur. Nam quod justórum sit conféssio, testátur qui ait : Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo. Fuit ígitur beáta Virgo María fortis in propósito, témperans in siléntio, prudens in interrogatióne, justa in confessióne. His ítaque quátuor morum colúmnis, et tribus fídei prædíctis exstrúxit in ea sibi domum Sapiéntia cæléstis, quæ ádeo mentem ejus replévit, ut de plenitúdine mentis fecundarétur et caro. Ipsíus autem Vírginis natális Domus, divínis mystériis consecráta, Angelórum ministério ab infidélium potestáte in Dalmátiam prius, deínde in agrum Lauretánum Picénæ províncíæ transláta fuit, sedénte sancto Cælestíno Quinto. Eamdémque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est, et habitávit in nobis, tum pontifíciis diplomátibus, et celebérrima totíus orbis veneratióne, tum continua miraculórum virtúte, et cæléstium beneficiórum grátia comprobátur. Quibus permótus Innocéntius Duodécimus, quo fervéntius erga Matris amantíssimæ cultum fidélium memória excitarétur, ejúsdem sanctæ Domus Translatiónem anniversária solemnitáte in tota Picéni província venerátam, Missa étiam, et Offício próprio celebrári præcépit.

℟. vj. Domus mea Domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis, qui petit, áccipit : et qui quærit, invenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis : quærite, et inveniétis. — Et pulsánti aperiétur. Glória. Et pulsánti aperiétur.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : adoráte Dóminum in aula sancta ejus.

Aña. Vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Aña. Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit Dóminus, allelúia.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. I.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

(Hom. I. super Missus est.)

QUÆ est hæc Virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo? tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulchra permístio virginitátis et humilitátis : nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua et humílitas comméndat virginitátem, et virgínitas exórnat humilitátem. Sed quanta, putas, veneratióne digna est, in qua humilitátem exáltat fecúnditas, et partus cónsecrat virginitátem? Audis vírginem, audis

húmilem? Laudábilis virtus virgínitas, sed magis necessária humílitas : illa consúlitur, ista præcípitur.

℟. vij. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. — Proptérea.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

(Ex hom. 2. super eodem loco.)

Lectio viij.

Missus est, inquit, Angelus ad Vírginem. Vírginem carne, vírginem mente, vírginem professióne, vírginem dénique qualem descríbit Apóstolus, mente et córpore sanctam : nec nóviter, nec fortúito invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altíssimo præcógnitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promíssam. Ut pauca loquar de plúribus, quam sibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait, Inimicítias ponam inter te, et mulíerem? Et si adhuc dúbitas an de María díxerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ?

℟. viij. Beáta es Virgo María Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. ℣. Ave María grátia plena : Dóminus tecum. — Intercéde.

Benedictio. Ad societátem civium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

(Ex Hom. 3. super eodem loco.)

Lectio ix.

Et ingréssus Angelus ad eam, dixit : Ave grátia plena : Dóminus tecum. Quo ingréssus ad eam? Puto in sacrárium pudíci cubículi, ubi illa fortássis, clauso super se óstio, orábat Patrem in abscóndito. Solent ángeli astáre orántibus, et delectári in his, quos vident leváre puras manus in oratióne. Holocáustum sanctæ devotiónis gaudent se offérre Deo in odórem suavitátis. Maríæ autem oratiónes quantum placúerint in conspéctu Altíssimi, Angelus indicávit, qui ingréssus ad eam tam reverénter salutávit.

℟. ix. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima :* Quia ex te ortus est Sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam Solemnitátem. — Quia ex te ortus est. Glória. Christus Deus noster.

Ante Laudes ℣. Dómine diléxi decórem domus tuæ. ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta : bene fundáta est supra firmam petram.

3. Domus mea Domus oratiónis vocábitur.
4. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.
5. Lápides pretiósi omnes muri tui : et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus.

Angularis fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui parietum compáge
In utróque néctitur :
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.

Omnis illa Deo sacra
Et diécta civitas,
Plena módulis in laude
Et canóro júbilo,
Trinum Deum unicúmque
Cum fervóre prædicat.

Hoc in templo summe Deus
Exorátus ádveni,
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe :
Largam benedictiónem
Hic infúnde júgiter.

Hic promereántur omnes
Petita acquírere
Et adépta possidére
Cum sanctis perénniter,
Paradísum introíre
Transláti in réquiem.

Gloria et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Ad Benedictus Aña. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper : votum vovit Dómino : Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. Oratio.

Deus, qui beátæ Maríæ Vírginis Domum per incarnáti Verbi mystérium misericórditer consecrásti, eámque in sinu Ecclésiæ tuæ mirabíliter collocásti : concéde ut segregáti a tabernáculis peccatórum, digni efficiámur habitatóres domus sanctæ tuæ. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe., ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Capitulum In ómnibus réquiem., ut in Laudibus.

℟. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo, * Allelúia, allelúia. Domum tuam. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúia. Glória. Domum tuam.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 24.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, * Allelúia, allelúia. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúia. Glória. Hæc est.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua Dómine. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 24.

SICUT cinnamómum, et bálsamum aromatizans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua Dómine, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. In sæcula sæculórum laudábunt te. Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, ut in Communi unius Vírginis, pag. 96*.

Capitulum. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus Ave maris stella., pag. 703.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat Aña. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud nisi domus Dei, et porta cæli.

DIE XI. DECEMBRIS.

S. DAMASI

PAPÆ ET CONFESSORIS.

MEMORIA IN I. VESP. ET LAUD.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Dámasi, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per.

DIE XIII. DECEMBRIS.

S. LUCIÆ

VIRG. ET MART.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Veniénte Sponso, prudens Virgo præparáta introívit cum eo ad núptias. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum ut ignis iste non dominétur mihi : * Et impetrávi a Dómino indúcias martyrii mei. ℣. Ut credéntibus timórem áuferam passiónis, et non credéntibus vocem insultatiónis. — Et impetrávi. Glória. Et impetrávi.

Hymnus.

VIRGINIS Proles opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus trophæum,
Accipe votum.

HÆC tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

UNDE nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacráta
Scándere cælum.

Hujus obténtu Deus alme nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens :
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Gloria Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. In tua patiéntia possedísti ánimam tuam Lucía sponsa Christi : odísti quæ in mundo sunt, et coruscas cum ángelis : sánguine próprio inimícum vicísti. Oratio.

Exaudi nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Luciæ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Agnum sponsum vírginum * Veníte adorémus Dóminum Jesum Christum.

Hymnus Vírginis Proles., ut in j. Vesperis.

¶ In tribus Nocturnis Psalmi, Antiphonæ et ℣℣. de Communi unius Vírginis et Mártyris, pag. 88*., Lectiones et ℟℟. ut infra.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7.

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit : tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi.

℟. j. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit : * Pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, et cum ángelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit rex spéciem tuam. — Pro cujus.

Lectio ij.

Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

℟. ij. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. — Et dedúcet te.

Lectio iij.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta,

et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

℞. iij. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, Próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória. Próspere procéde.

IN II. NOCTURNO.

(Ex sinceris Actis et Rom. Brev.)

Lectio iv.

Lucia Virgo Syracusána, génere et christiána fide ab infántia nóbilis, una cum matre Eutychia, quæ sánguinis fluxu laborábat, Cátanam ad venerándum corpus beátæ Agathæ venit : quæ ad ejus sepúlcrum cum supplíciter orásset, Agathæ intercessióne matri sanitátem impetrávit. Statim vero matrem exorávit ut quam dotem sibi datúra esset, Christi paupéribus tríbui paterétur. Ut ígitur Syracúsas rédiit, omnem pecúniam, quam ex facultátibus vénditis redégerat, paupéribus distríbuit.

℞. iv. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu príncipum loquebátur sapiéntiam, * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Erécta namque in virtútis cúlmine, torménta derísit, præmia calcávit. — Et Dóminus ómnium.

Lectio v.

Quod ubi rescivísset is, cui eam paréntes contra Vírginis voluntátem despónderant, apud Paschásium præféctum Lucíam, quod Christiána esset, accusávit. Quam ille cum nec précibus, nec minis ad cultum idolórum posset perdúcere : immo tanto magis incénsam vidéret ad celebrándas christiánæ fídei laudes, quanto magis ipse eam a senténtia avértere conabátur : Cessábunt, inquit, verba, cum ventum erit ad vérbera. Cui Virgo : Dei servis verba deésse non possunt, quibus a Christo Dómino dictum est : Cum stetéritis ante reges, et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini : non enim vos estis, qui loquímini, sed Spíritus sanctus, qui lóquitur in vobis.

℞. v. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Ista est una de número prudéntum, quæ aptávit lámpades suas. — Et veniénte Dómino.

Lectio vj.

Quam cum Paschásius interrogásset, Estne in te Spíritus sanctus? respóndit : Caste et pie vivéntes templum sunt Spíritus sancti. At ille : Jubébo te ad lupánar duci, ut te Spíritus sanctus déserat. Cui Virgo : Si invítam jússeris violári, cástitas mihi duplicábitur ad corónam. Quare Paschásius ira inflammátus, Lucíam eo trahi jussit, ubi ejus virgínitas violarétur : sed divínitus factum est, ut firma Virgo ita consísteret, ut nulla vi de loco dimovéri posset. Quam ob rem præféctus circum ipsam, pice,

resína, ac fervénti óleo perfúsam, ignem accéndi imperávit: sed cum ne flamma quidem eam læderet, multis torméntis excruciátæ guttur gládio transfígitur. Quo vúlnere accépto, Lucía prædicens Ecclésiæ tranquillitátem, quæ futúra erat Diocletiáno et Maximiáno mórtuis, Idibus Decémbris spíritum Deo réddidit. Cujus corpus Syracúsis sepúltum, deínde Constantinópolim, postrémo Venétias translátum est.

℟. vj. Afferéntur regi vírgines post eam : próximæ ejus afferéntur tibi * In lætítia et exsultatióne. ℣. Prudéntes vírgines aptáte lámpades vestras : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — In lætítia. Glória. In lætítia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homil. 11. in Evang.)

Cælorum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur. Qua in re notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus : malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident.

℟. vij. Audívi vocem de cælo veniéntem : veníte omnes vírgines sapientíssimæ, * Oleum recóndite in vasis vestris, dum sponsus advénerit. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. — Oleum recóndite.

Lectio viij.

Deprædari ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant : sed ut sic sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto. Rursum cæléste regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quærit, sed unam pretiósam ínvenit, quam vidélicet invéntam, ómnia vendens, emit : quia qui cæléstis vitæ dulcédinem, in quantum possibílitas admíttit, perfécte cognóverit : ea, quæ in terrénis amáverat, libénter cuncta derelínquit.

℟. viij. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia concupívit rex.

Lectio ix.

RECTE per Salomónem dícitur : Fortis est ut mors diléctio : quia sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium ætérnæ vitæ cáritas occídit. Nam quem perfécte absorbúerit, ad terréna foris desidéria velut insensíbilem reddit. Nec enim Sancta hæc, cujus hódie natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuísset in córpore, si prius a terrénis desidériis mórtua non fuísset in mente. Eréctus namque in virtútis cúlmine ánimus torménta despéxit, præmia calcávit. Quid inter hæc nos barbáti et débiles dícimus, qui ire ad regna cæléstia puéllas per ferrum vidémus, quos ira súperat, supérbia inflat, ambítio pertúrbat, luxúria inquinat? Qui si adipísci regna cælórum per bella persecutiónum non póssumus, hoc ipsum nobis turpe sit, quod Deum nólumus saltem per pacem sequi.

℟. ix. Rogávi Dóminum meum Jesum Christum ut ignis iste non dominétur mihi : * Et impetrávi a Dómino indúcias martyrii mei. ℣. Ut credéntibus timórem áuferam passiónis, et non credéntibus vocem insultatiónis. — Et impetrávi. Glória. Et impetrávi.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Lucía. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Oránte sancta Lucía, appáruit ei beáta Agatha, et consolabátur ancíllam Christi. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Lucía Virgo, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

3. Per te, Lucía Virgo, cívitas Syracusána decorábitur a Dómino Jesu Christo.

4. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstinctus est a látere meo.

5. Soror mea Lucía, Virgo Deo devóta, quid a me petis, quod ipsa póteris præstáre contínuo matri tuæ?

Capitulum. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus.

JESU, coróna vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

QUI pascis inter lília,
Septus choréis vírginum,
Sponsas decórans glória,
Sponsísque reddens præmia.

QUOCUMQUE pergis vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

TE deprecámur, lárgius
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

MARIA Mater... GLORIA tibi. ut pag. 713.

¶ Si Festum hoc transferatur, sic terminetur Hymnus :

SIT Christe Rex piíssime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adducéntur regi vírgines

post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Benedictus Aña. Colúmna es immóbilis Lucía sponsa Christi : quia omnis plebs te exspéctat, ut accípias corónam vitæ, allelúia.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Lucíæ Vírginis et Mártyris tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Vírginis, pag. 96*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Oránte sancta Lucía, appáruit ei beáta Agatha, et consolabátur ancíllam Christi. Psalmi de Communi unius Vírginis, pag. 96*.

Capitulum Confitébor tibi. et Hymnus Vírginis Proles., pag. 724.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. Tanto póndere eam fixit Spíritus sanctus, ut Virgo Dómini immóbilis permanéret.

DIE XV. DECEMBRIS.

IN OCTAVA IMM. CONCEPT. B. MARIÆ VIRGINIS.

SOLEMNE.

AD I. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus, ℣. et Antiphona ad Magnificat ut in j. Vesperis Festi, pag. 703.

Oratio.

Deus, qui per immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : quæsumus ut qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te perveníre concédas. Per eúmdem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Immaculátam. et Hymnus Præclára custos., ut in Festo, pag. 704.

¶ In tribus Nocturnis, omnia quæ hic notata non sunt dicantur ut in Festo, pag. 704. et sequentibus.

IN II. NOCTURNO.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ Noni.

Lectio iv.

Ab antíquis tempóribus sacrórum Antístites, ecclesiástici viri, reguláres Ordines, ac vel ipsi imperatóres et reges ab hac Apostólica Sede eníxe efflagitárunt ut immaculáta sanctíssimæ Dei Genitrícis Concéptio véluti cathólicæ fídei dogma definirétur. Quæ postulatiónes hac nostra quoque ætáte iterátæ fuérunt, ac potíssimum felícis recordatiónis Gregório Décimo sexto prædecessóri nostro ac nobis ipsis oblátæ sunt tum ab Epíscopis, tum a Clero sæculári, tum a religiósis famíliis, ac summis princípibus et fidélibus pópulis. Nos ítaque, singulári ánimi nostri gáudio hæc ómnia probe noscéntes, ac sério considerántes, vixdum, licet imméríti, arcáno divínæ Providéntiæ consílio ad hanc sublímem Petri cáthedram evécti, totíus

Ecclésiæ gubernácula tractánda suscépimus, nihil certe antíquius habúimus, quam pro summa nostra vel a téneris annis erga sanctíssimam Dei Genitrícem Vírginem Maríam veneratióne, pietáte et afféctu, ea ómnia perágere, quæ adhuc in Ecclésiæ votis esse póterant, ut beatíssimæ Vírginis honor augerétur, ejúsque prærogatívæ uberióri luce nitérent.

℟. iv. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram. ℣. Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. — Nondum erant abyssi.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

ITAQUE plúrimum in Dómino confísi advenísse témporum opportunitátem pro immaculáta sanctíssimæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ Conceptióne definiénda, quam divína elóquia, veneránda tradítio, perpétuus Ecclésiæ sensus, singuláris catholicórum Antístitum ac fidélium conspirátio, et insígnia prædecessórum nostrórum acta, constitutiónes mirífice illústrant, atque declárant ; rebus ómnibus diligentíssime perpénsis, et assíduis fervidísque ad Deum précibus effúsis, mínime cunctándum nobis esse censúimus suprémo nostro judício immaculátam ipsíus Vírginis Conceptiónem sancíre, definíre, atque ita pientíssimis cathólici orbis desidériis, nostræque in ipsam sanctíssimam Vírginem pietáti satisfácere, ac simul in ipsa unigénitum Fílium suum Dóminum nostrum Jesum Christum magis atque magis honorificáre, cum in Fílium redúndet quidquid honóris et laudis in Matrem impénditur.

℟. v. Nihil inquinátum in eam incúrrit : * Candor est lucis ætérnæ et spéculum sine mácula. ℣. Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. — Candor est lucis ætérnæ.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

QUARE, postquam nunquam intermísimus in humilitáte et jejúnio privátas nostras et públicas Ecclésiæ preces Deo Patri per Fílium ejus offérre, ut Spíritus sancti virtúte mentem nostram dirígere et confirmáre dignarétur, imploráto univérsæ cæléstis cúriæ præsídio, et advocáto cum gemítibus Paráclito Spíritu, eóque sic aspiránte : ad honórem sanctæ et indivíduæ Trinitátis, ad decus et ornaméntum Vírginis Deíparæ, ad exaltatiónem fídei cathólicæ, et christiánæ religiónis augméntum, auctoritáte Dómini nostri Jesu Christi, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, ac nostra, declarámus, pronuntiámus et definímus : Doctrínam, quæ tenet beatíssimam Vírginem Maríam in primo instánti suæ Conceptiónis fuísse, singulári omnipoténtis Dei grátia et privilé-

gio, intúitu meritórum Christi Jesu Salvatóris humáni géneris, ab omni originális culpæ labe præservátam immúnem, esse a Deo revelátam, atque idcírco ab ómnibus fidélibus fírmiter constantérque credéndam. Quaprópter, si qui secus ac a nobis definítum est, quod Deus avértat, præsúmpserint corde sentíre, ii nóverint, ac porro sciant se próprio judício condemnátos, naufrágium circa fidem passos esse, et ab unitáte Ecclésiæ defecísse.

℟. vj. Signum magnum appáruit in cælo, Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus : * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Induit eam Dóminus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. — Et in cápite ejus. Glória. Et in cápite ejus.

IN III. NOCTURNO.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Epiphánii Epíscopi.

(Orat. de Laud. S. Mariæ Deiparæ.)

QUID dicam, aut quid próloquar de præclára et sancta Vírgine? Solo enim Deo excépto, cunctis supérior éxstitit; natúra formósior est ipsis Chérubim et Séraphim, et omni exércitu angélico : cui prædicándæ cæléstis ac terréna lingua mínime súfficit, immo vero nec angelórum. O beáta Virgo, colúmba pura, et sponsa cæléstis María, cælum, templum, et thronus Divinitátis, quæ coruscántem in cælo et in terra solem habes Christum : nubes lúcida, quæ fulgur de cælo lucidíssimum ad illuminándum mundum deduxísti Christum! Ave grátia plena, porta cælórum, de qua in Cánticis Prophéta in decúrsu oratiónis plane et apérte prolóquitur inclámans : Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

℟. vij. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus; * Emissiónes tuæ paradísus, o María. ℣. Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. — Emissiónes tuæ paradísus, o María.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio viij.

VIRGO est lílium immaculátum, quæ rosam immarcescíbilem génuit Christum. O sancta Deípara, ovis immaculáta, quæ Verbum ex te incarnátum Agnum Christum peperísti! O Virgo sanctíssima, quæ exércitus angelórum in stupórem deduxísti! Stupéndum est miráculum in cælis, múlier amícta sole, gestans lucem in ulnis : stupéndum miráculum

in cælis, thálamus Vírginis habens Filium Dei : stupéndum miráculum in cælis, Dóminus angelórum infans Vírginis efféctus est. Angeli accusábant Hevam, nunc vero Maríam glória prosequúntur, quæ lapsam Hevam eréxit, et Adámum e paradíso dejéctum in cælos misit. Ipsa enim est cæli et terræ mediátrix, quæ uniónem naturáliter perégit.

℟. viij. Magníficat ánima mea Dóminum :* Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. — Quia fecit.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Lectio ix.

GRATIA sanctæ Vírginis est imménsa. Hinc Gábriel in primis salútat Vírginem, dicens : Ave grátia plena, quæ es spléndidum cælum. Ave grátia plena, multis virtútibus exornáta Virgo. Ave grátia plena, quæ es urna áurea cóntinens manna cæléste. Ave grátia plena, quæ sitiéntes perénnis fontis dulcédine sátias. Ave sanctíssima Mater immaculáta, quæ genuísti Christum, qui est ante te. Ave púrpura régia, quæ cæli terræque Regem induísti. Ave liber incomprehénsus, quæ Verbum et Filium Patris mundo legéndum exhibuísti.

℟. ix. Elégit Maríam Deus, et præelégit eam, et creávit eam in Spíritu sancto :* Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. ℣. Dedit Maríæ Dóminus protectiónem salútis suæ, et déxtera sua suscépit eam. — Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. Glória. Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit.

Ante Laudes ℣. In Conceptióne tua immaculáta, Dei Génitrix Virgo. ℟. Cæli et terra læténtur.

AD LAUDES,
HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Festo, servato modo Octavæ diei Solemnis.

DIE XVI. DECEMBRIS.
B. SEBASTIANI MAGGII
CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Sebastiánum, Confessórem tuum reguláris disciplínæ et evangélicæ perfectiónis singulári stúdio mirábilem effecísti : concéde propítius ut ejus imitatióne, carne mortificáti, et vivificáti spíritu, ætérna præmia consequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir., de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

SEBASTIANUS Bríxiæ, quæ urbs est illústris Cenomanórum Itáliæ, antíqua imprimis ac nóbili stirpe Maggiórum ortus, jam usque a púero præclára indícia virtútis dedit. Adoléscens, confirmándæ suæ curandæque aliórum salútis causa, Ordinem Prædicatórum proféssus est. Quo ex témpore innocéntiæ atque austeritáti vitæ, assiduóque reguláris disciplínæ cúltui stúdium adjún-

xit sacrárum litterárum. Cumque omni hoc in génere ita profecisset, ut quemádmodum sibi ipse fúerat, sic céteris emoluménto esse doctrina et exémplis posset : sacérdos factus, superiórum jussu conciónes habére de recta morum institutióne cœpit. Quo múnere tanto mortálium fructu perfúnctus est, ut auctor improbis permúltis homínibus uti resipiscerent fúerit : pacem inter inimícos conciliárit, atque in áliquot úrbibus Itáliæ sólidam vel restitúerit, vel confirmáverit pietátem.

Lectio v.

MULTA inde cœnóbia, non tam dictis quam recte factis, moderátus est. Nullam enim ad rem, quæ ad perfectiónem evangélicam constitutionésque Ordinis pertinéret, suos sodáles est adhortátus, quam non ante cumulatíssime explevísset. Medioláni cum se suósque minus esse pópulo útiles vidísset, quam ipse cúperet, proptérea quod cœnóbium sanctæ Maríæ Gratiárum, in quo degébat, situm in ángulo urbis esset, quo cives frequéntes concúrrere verbum Dei auditúri non póterant : de amplíssimo templo, quod Rosæ vocant, in média urbe exstruéndo cogitávit. Quod quidem templum, miráculo, ut narrant, cœptum, magnis piórum largitiónibus, imprimísque Beatrícis ducis Mediolanénsium, cui Sebastiánus a confessiónibus erat, perféctum est.

Lectio vj.

CONGREGATIONIS deínceps univérsæ suæ præfectúram bis gessit. Quam dignitátem ita sustínuit, ut nihil remíserit de institúta austerióris sanctiorísque vitæ ratióne. Quare cum virtúte, præsértim autem stúdio júgiter precándi Deum, despiciéntia sui, voluntáriis cruciátibus, quibus castigáre corpus atque in servitútem redígere curábat, diligentíque legum Ordinis observatióne, præíre céteris pérgeret : quam sibi inítio pepérerat, eámdem domi forísque mirífice auxit sanctitátis famam. Senex ádmodum, cum Génuam, visitatúrus sanctæ Maríæ de Castéllo cœnóbium, venísset, prospexissétque imminére sibi suprémum diem, ad sócios versus, eum sibi locum dixit perpétuæ requiéi fore. Itaque suscéptis rite Ecclésiæ Sacraméntis, decéssit in pace, anno Dómini millésimo quadringentésimo nonagésimo sexto. Qua re in vulgus eláta, magnus ad ejus féretrum concúrsus est factus Genuénsium. Ejus corpus húmili primum sepúlcro cónditum, postque in decentiórem locum translátum, et multis, ut fertur, miráculis illustrátum, eódem in templo sanctæ Maríæ de Castéllo singulári cólitur religióne. Quem cultum nunquam interrúptum Clemens Décimus tértius Póntifex Máximus consúlto sacræ Rítuum Congregatiónis probávit, ac de beáto Sebastiáno quotánnis ab Ordine Prædicatórum univérso Offícium et Missam celebrári concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE XVII. DECEMBRIS
ET SEX DIEBUS SEQUENTIBUS
AD MEMORIAM DE ADVENTU

IN VESPERIS.

Septem proximis diebus ante Vigiliam Nativitatis, cum aliquod festum in iisdem contigerit celebrari, Memoria de Adventu in Vesperis fiat per unam ex sequentibus Antiphonis, servato ordine quo hic positæ sunt.

DIE XVII. DECEMBRIS. Aña. O Sapiéntia, quæ ex ore Altíssimi prodiísti, attíngens a fine usque ad finem fórtiter, suavitérque dispónens ómnia : veni ad docéndum nos viam prudéntiæ.

DIE XVIII. Aña. O Adónai, et dux domus Israel, qui Móysi in igne flammæ rubi apparuísti, et ei in Sina Legem dedísti : veni ad rediméndum nos in bráchio exténto.

DIE XIX. Aña. O Radix Jesse, qui stas in signum populórum, super quem continébunt reges os suum, quem gentes deprecabúntur : veni ad liberándum nos, jam noli tardáre.

DIE XX. Aña. O Clavis David, et sceptrum domus Israel, qui áperis et nemo claudit, claudis et nemo áperit : veni, et educ vinctum de domo cárceris sedéntem in ténebris, et umbra mortis.

DIE XXI. Aña. O Oriens, splendor lucis ætérnæ, et Sol justítiæ : veni, et illúmina sedéntes in ténebris, et umbra mortis.

DIE XXII. Aña. O Rex géntium, et desiderátus eárum, lapisque anguláris, qui facis útraque unum : veni, et salva hóminem, quem de limo formásti.

DIE XXIII. Aña. O Emmánuel, Rex et légifer noster, exspectátio géntium et Salvátor eárum : veni ad salvándum nos, Dómine Deus noster.

¶ Sequens ℣. dicatur quotidie ad Memoriam de Adventu in Vesperis, præterquam in Exspectatione Partus B. Mariæ V. ad utrasque Vesperas, ut suo loco, scilicet pag. 735. notatum est :

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

¶ Sequens Oratio dicatur ad prædictam Memoriam in Vesperis Dominicæ iij. Adventus, et deinceps quotidie usque ad Vesperas Sabbati ante Dominicam iv. exclusive :

Oratio.

AUREM tuam, quæsumus Dómine, précibus nostris accómmoda ; et mentis nostræ ténebras grátia tuæ visitatiónis illústra. Qui vivis.

¶ Sequens vero Oratio dicatur Sabbato ante Dominicam iv. et deinceps quotidie usque ad Vigiliam Nativitatis Domini exclusive :

Oratio.

EXCITA, quæsumus Dómine, poténtiam tuam, et veni, et magna nobis virtúte succúrre, ut per auxílium grátiæ tuæ, quod nostra peccáta præpédiunt, indulgéntia tuæ propitiatiónis accéleret. Qui vivis.

DIE XVIII. DECEMBRIS.
IN EXSPECTATIONE PARTUS B. MARIÆ VIRGINIS.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : benedicta tu in muliéribus, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Isa. 7.

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Et virtus Altíssimi.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Sumens.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Aña. Oriétur sicut sol Salvátor mundi, et descéndet in úterum Vírginis, sicut imber super gramen.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis : ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

Ad Memoriam de Adventu Aña O. pag., 734.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésle véniet.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

In fine Hymni dicantur duæ Strophæ María Mater grátiæ. et Laus, honor, virtus, glória. ut ad Matutinum, pag. 736.

Ad Nunc dimittis Aña. Ecce ancílla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ave María grátia plena : * Dóminus tecum.

Hymnus.

QUEM terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

CUI luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

BEATA Mater múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

BEATA cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

LAUS, honor, virtus, glória
Deo Patri et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ℣ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ✠ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Beáta es María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ✠ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ✠ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ✠ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto, allelúia.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ET adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia moléstì estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. j. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat, qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et ipse erit.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix.

℟. Amen.

Lectio ij. Cap. 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ, et intelléctus, spíritus consílii, et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini : non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet : sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ : et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus.

℟. ij. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 2.

Deus autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, (cujus grátia estis salváti) et conresuscitávit, et consedére fecit in cæléstibus in Christo Jesu : ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu. Grátia enim estis salváti per fidem, et hoc non ex vobis : Dei enim donum est, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur.

℟. iij. Ave María grátia plena : Dóminus tecum :* Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : Quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei : — Spíritus sanctus. Glória. Quod enim.

IN II. NOCTURNO.

Antiphonæ et Psalmi ut in Festis B. Maríæ V., pag. 4*.

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse. ℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Sermo sancti Ildephónsi Archiepíscopi Toletáni.

(Lib. de Virgin. Maríæ cap. 1.)

Lectio iv.

Domina mea, atque dominátrix mea, dóminans mihi, mater Dómini mei, ancílla Fílii tui, génitrix Factóris mundi, te rogo, te oro, te quæso, ut hábeam spíritum Dómini tui, spiritúmque Fílii tui, necnon et spíritum Redemptóris mei : ut de te vera et digna sápiam, vera et digna loquar, vera et

digna, quæcúmque dicénda sunt, dicam. Tu enim es elécta a Deo, assúmpta a Deo, advocáta a Deo, próxima Deo, adhærens Deo, conjúncta Deo : visitáta ab Angelo, salutáta ab Angelo, benedícta ab Angelo, beatificáta ab Angelo : turbáta in sermóne, attónita in cogitatióne, stupefácta in salutatióne, admiráta in dictórum annuntiatióne.

℟. iv. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut benedícta dicáris.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

INVENISSE te apud Deum grátiam audis, et ne tímeas jubéris. Unde et tu fidúcia roboráris, cognitióne miraculórum instrúeris, ad novitátem inaudítæ glóriæ provéheris. De prole ab Angelo pudicítia admonétur, de nómine prolis virgínitas certificátur : et post fetum íntegra et pudíca manes. Nascitúrum ex te Sanctum (Dei Fílium vocitándum) tibi ab Angelo evangelizátur : et quæ sit nascéntis Regis poténtia, mirabíliter intimátur. Quómodo fiet quæris? De orígine intérrogas? De ratióne perscrutáris? De experiéntia requíris? De órdine sciscitáris? Audi inaudítum orâculum, considera inusitátum opus, animadvérte incógnitum arcánum, atténde invísum factum : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

℟. v. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, dicit Dóminus : et vocábitur nomen ejus * Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David et super regnum ejus sedébit in ætérnum. — Admirábilis, Deus, Fortis.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

TOTA invisibíliter Trínitas conceptiónem operábitur in te : sola persóna Fílii Dei, in córpore tuo nascitúra, carnem assúmet de te. Ideóque quod concipiétur ex te, quod nascétur ex te, quod pródiet ex te, quod generábitur ex te, quod parturiétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. Erit enim hic magnus, hic Deus virtútum, hic Rex ómnium sæculórum, hic factor ómnium rerum. Ecce beáta tu inter mulíeres, íntegra inter puérperas, Dómina inter ancíllas, Regína inter sorores. Ecce enim ex hoc beátam te dicent omnes generatiónes, beátam te novérunt omnes cæléstes Virtútes, beátam te prædicant omnes vates, beátam te célebrant omnes natiónes. Beáta tu fídei nostræ, beáta tu ánimæ nostræ, beáta dilectióni nostræ, beáta præcóniis et prædicatiónibus meis.

℟. vj. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : Et fides cinctórium renum ejus.

℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ, et intelléctus. — Et erit justítia. Glória. Et fides cinctórium renum ejus.

IN III. NOCTURNO.

Antiphonæ et Psalmi ut in Festis B. Mariæ V., pag. 7*.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2. in Luc. in initio.)

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuisse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat ex adultério.

℟. vij. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum : * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. — Aperiátur terra.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

(Longius post prædicta.)

Lectio viij.

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. viij. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : * Cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ. — Cujus potéstas.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

(Longius post prædicta.)

Lectio ix.

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit, sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique : Ecce, inquit, ancílla Dómini : contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ

Mater elígitur : nec repentíno exaltáta promisso est.

℞. ix. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Et virtus Altíssimi.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℞. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúia.

3. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries fílium, allelúia.

4. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5. Ecce ancílla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isa. 7.

Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus.

O gloriosa Dómina,
Excélsa supra sídera :
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Maria Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Laus, honor, virtus, glória
Deo Patri et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Hæ duæ ultimæ Strophæ María Mater. et Laus, honor, virtus. dicantur etiam in fine Hymnorum ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℞. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus Aña. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quia virum in concipiéndo non pértuli? Audi María Virgo Christi : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis : ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℞. Jesu Christe. ℣. Qui ventúrus es in mundum.

AD TERTIAM.

Capitulum Ecce Virgo concípiet., ut in Laudibus.

℟.Sancta Dei Génitrix Virgo semper María, *Allelúia, allelúia. Sancta. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Allelúia. Glória. Sancta.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis : ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGREDIETUR virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini.

℟. Post partum Virgo inviolita permansísti, * Allelúia, allelúia. Post partum. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúia. Glória. Post partum.

℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ., ut ad Tertiam.

AD NONAM.

Capitulum. Isaiæ 45.

RORATE cæli désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet salvatórem : et justítia oriátur simul : ego Dóminus creávi eum.

℟.Speciósa facta es et suávis, * Allelúia, allelúia. Speciósa. ℣. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix. Allelúia. Glória. Speciósa.

℣.Elégit eam Deus et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ., ut ad Tertiam.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Psalmi ut in Communi unius Vírginis, pag. 96*.

Capitulum, Hymnus, et ℣. ut in j. Vesperis, pag. 735.

Ad Magnificat Aña. Hæc est dies, quam fecit Dóminus : hódie Dóminus afflictiónem pópuli sui respéxit, et redemptiónem misit : hódie mortem, quam fémina íntulit, fémina fugávit : hódie Deus homo factus id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit : ergo exórdium nostræ redémptiónis devóte recolámus, et exsultémus, dicéntes : Glória tibi Dómine.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ., ut ad Tertiam.

Ad Memoriam de Adventu Aña O., pag. 734.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster manifésté véniet.

Oratio Dominicæ, pag. 734.

DIE XX. DECEMBRIS.

S. DOMINICI SYLENSIS

ABBATIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui præcláris vitæ méritis decorásti; et in liberándis captívis, gloriósis lætificásti miráculis : concéde nobis fámulis tuis ut et ipsíus instruámur

exémplis, et ab omni vitiórum servitúte ejus patrocínio liberémur. Per.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

DOMINICUS Abbas honéstis paréntibus natus est Cannis, oppídulo ad radíces Jubédæ montis in Cántabris. Quem ab ipsa pueritia mirus monásticæ vitæ ardor occupávit : ádeo ut relícta gregis patérni cura, in solitúdinem secésserit. Sed cum parum ei tuta viderétur illa solitúdo, insígne sancti Æmiliáni cœnóbium ádiit : ubi cum diu sub hábitu et disciplína monástica vixísset magna sanctitátis opinióne, Ecclésiæ Cannárum regéndæ præfícitur. Inde in cœnóbium sancti Æmiliáni revocátus, Prior effícitur.

Lectio v.

VERUM dum Cantabrórum regi quædam a cœnóbio injúste exigénti constantíssime resístit, ab eódem in Jubédæ montis ínvia duóbus mónachis comítibus actus est. Qui ejus furóri cédere cúpiens, ad Ferdinándum Castéllæ et Legiónis regem, ejus nóminis Primum, se cóntulit. Qui Viri Dei sanctitáte motus, illum ad se adeúntem benígne et honorífice excépit, et cœnóbio sancti Sebastiáni præésse vóluit, áddito ab Epíscopo diœcesáno Abbátis título. Erat autem ipse locus infrequens, útpote qui sterílibus quibúsdam Jubédæ montis cóllibus subjáceat, qui mons ipse Celtíberos tangit. At claritáte miraculórum, quæ quotídie per servum suum Domínicum operabátur Deus, tam céleber ac frequens factus est, ut eo témpore per Hispániam nullus illústrior esset : nulla enim ferme morbórum génera erant, quæ Domínici précibus ab hóminum corpóribus non pelleréntur. Unde cœnóbio in augustiórem formam erécto, magno étiam monachórum número coáluit, régibus ac pópulis multa illi certátim offeréntibus.

Lectio vj.

QUIN étiam singulári privilégio servum suum insignívit Dóminus, ut Christiáni, qui apud Mahometános vincti multis ferri pondéribus tenebántur, invocáto Domínico, liberaréntur. Demum gravi morbo corréptus, Ecclésiæ Sacraméntis devotíssime suscéptis, migrávit ad Dóminum, anno Dómini millésimo septuagésimo quarto. Eo autem die, quo migrávit a córpore, visa est a púeris quibúsdam illíus ánima tríplici coróna decoráta in cælum subvoláre. Corpus vero ejus in eódem cœnóbio cónditum hódie cérnimus, quod sanctum Domínicum de Sylos appellámus. Ad cujus sepúlcrum orans beáta Joánna Felícis Guzmáni uxor fílium impetrávit, cui sancti hujus Viri proptérea nomen impósuit. Quod quidem ipse mira vitæ sanctitáte, sacróque Prædicatórum Ordine institúto, multo réddidit illústrius quam accépit.

IN III. NOCTURNO.

Homilía in Evangelium Ecce nos reliquimus, de Communi unius Abbatis, pag. 85*.

DIE XXI. DECEMBRIS.

S. THOMÆ APOSTOLI.

TOTUM DUPLEX.

Omnia de Communi Apostolorum, pag. 26*. præter hic posita.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. O Thoma Dídyme, qui Christum meruísti tángere, te précibus rogámus altísonis, succúrre nobis míseris, ne damnémur cum ímpiis in advéntu Júdicis. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriári : ut ejus semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corinthios.

Lectio j. Cap. 2.

ET ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitáte sermónis, aut sapiéntiæ, annúntians vobis testimónium Christi. Non enim judicávi me scire áliquid inter vos, nisi Jesum Christum, et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitáte, et timóre, et tremóre multo fui apud vos : et sermo meus, et prædicátio mea non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus, et virtútis : ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtúte Dei.

℟. j. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos. — Estóte ergo prudéntes.

Lectio ij.

SAPIENTIAM autem lóquimur inter perféctos : sapiéntiam vero non hujus sæculi, neque príncipum hujus sæculi, qui destruúntur : sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscóndita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum hujus sæculi cognóvit : si enim cognovíssent, nunquam Dóminum glóriæ crucifixíssent.

℟. ij. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum enim meum.

Lectio iij.

SED sicut scriptum est : Quod óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus iis, qui díligunt illum : nobis autem revelávit Deus per Spíritum suum : Spíritus enim ómnia scrutátur, étiam profúnda Dei. Quis enim hóminum scit quæ sunt hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? Ita et quæ Dei sunt, nemo cognóvit, nisi Spíritus Dei.

℟. iij. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis. — Dábitur enim vobis. Glória. Dábitur enim vobis.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Sophron. ac Rom. Martyrol. et Brev.)

Lectio iv.

THOMAS Apóstolus, qui et Dídymus, Galilæus, post accéptum Spíritum sanctum in multas províncias proféctus est ad prædicándum Christi Evangélium. Parthis, Medis, Persis, Hyrcánis, et Bactris christiánæ fidei et vitæ præcépta trádidit. Postrémo ad Indos se cónferens, eos in christiána religióne erudívit. Qui ad extrémum, vitæ doctrinæque sanctitáte, et miraculórum magnitúdine, cum céteris ómnibus sui admiratiónem, et Jesu Christi amórem commovísset, illíus gentis regem, idolórum cultórem, magis ad iram accéndit : cujus senténtia condemnátus, telísque confóssus, Calamínæ Apostolátus honórem martyrii coróna decorávit.

℟. iv. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei volántem per médium cæli, voce magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt viri sancti.

Sermo sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 30. in Evang. post medium.)

Lectio v.

SCRIPTUM est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ : álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum : álteri fides in eódem Spíritu : álii grátia sanitátum in uno Spíritu : álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii intérpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. v. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo coronántur.

Lectio vj.

QUOT ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset.

℟. vj. Vos estis lux mundi, dicit Dóminus :* Qui in patiéntia vestra Possidébitis ánimas vestras. ℣. Et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo. — Qui in patiéntia vestra. Glória. Possidébitis ánimas vestras.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 20.

In illo témpore : Thomas unus ex Duódecim, qui dícitur Dídymus, non erat cum eis quando venit Jesus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 26. in Evang. post medium.)

Non hoc casu, sed divína dispensatióne gestum est. Egit namque miro modo supérna cleméntia, ut discípulus ille dúbitans, dum in Magístro suo vúlnera palpáret carnis, in nobis vúlnera sanáret infidelitátis. Plus enim nobis Thomæ infidélitas ad fidem, quam fides credéntium discipulórum prófuit : quia dum ille ad fidem palpándo redúcitur, nostra mens, omni dubitatióne postpósita, in fide solidátur.

℟. vij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Quorum doctrína.

Lectio viij.

Sic quippe discípulum Dóminus post Resurrectiónem suam dubitáre permísit, nec tamen in dubitatióne deséruit : sicut ante nativitátem suam, Maríam sponsum habére vóluit, qui tamen ad ejus núptias non pervénit. Nam ita factus est discípulus, dúbitans et palpans, testis veræ Resurrectiónis, sicut sponsus Matris fúerat custos integérrimæ virginitátis. Palpávit autem, et exclamávit : Dóminus meus, et Deus meus.

℟. viij. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo. — Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas.

Lectio ix.

Dicit ei Jesus : Quia vidísti me Thoma, credidísti. Cum Paulus Apóstolus dicat, Est autem fides sperandárum substántia rerum, arguméntum non apparéntium : profécto liquet quod fides illárum rerum arguméntum est, quæ apparére non possunt. Quæ étenim appárent, jam fidem non habent, sed agnitiónem. Dum ergo vidit Thomas, dum palpávit, cur ei dícitur, Quia vidísti me Thoma, credidísti? Sed áliud vidit, áliud crédidit. A mortáli quippe hómine divínitas vidéri non pótuit. Hóminem ergo vidit, et Deum conféssus est, dicens : Dóminus meus, et Deus meus.

℟. ix. Gregem tuum Pastor ætérne non déseras, sed per beátos Apóstolos tuos *Perpétua defensióne custódias. ℣. Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem. — Perpétua defensióne custódias. Glória. Perpétua defensióne custódias.

IN LAUDIBUS.

Ad Benedictus Aña. Quia vidísti me Thoma, credidísti : beáti qui non vidérunt, et credidérunt, allelúia. Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, beáti Apóstoli tui Thomæ solemnitátibus gloriá-

ri : ut ejus semper et patrocíniis sublevémur, et fidem cóngrua devotióne sectémur. Per.

Ad Memoriam de Adventu, omissa Antiphona Feriæ currentis, dicitur sequens

Aña. Nolíte timére : quinta enim die véniet ad vos Dóminus noster.

℣. Vox clamántis in desérto.
℟. Paráte viam Dómini. Oratio Dominicæ (vel Feriæ, si hoc festum contigerit in jejuniis Quatuor Temporum).

¶ Si vero festum S. Thomæ transferatur, dimittatur Aña Nolíte timére., et dicatur Antiphona signata ad Benedictus Feriæ currentis.

DIE XXII. DECEMBRIS.

B. MARIÆ MANCINI

VIDUÆ ORD. PRÆD.

DUPLEX.

Oratio.

Deus, qui beátam Maríam, tuæ grátiæ ubertáte præventam, contemplatiónis dono, et eximia in próximum caritáte mirábilem effecísti : ex ejus nobis imitatióne concéde ut cæléstia meditántes, et áliis misericórdiam exhibéntes, ætérnam glóriam cum ipsa cónsequi mereámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Mulíerem fortem. de Communi unius nec Virginis nec Martyris, pag. 106*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Maria, quæ in sæculo Catharína vocabátur, ex nóbili Mancínia domo, Bartholomæo patre, Pisis orta est. Primo ævo laudabiliter transácto, ut propinquórum voluntáti obtemperáret, semel ac iterum matrimónio se addixit : quo in statu rerum divinárum contemplatióni vacáre, et indigéntibus offícia caritátis impéndere cœpit. Altero viro demórtuo cum líberis, novas núptias iníre totis víribus ábnuit, et arctiórem vivéndi formam instítuit. Revéra solémne illi fuit, quater per hebdómadam jejunáre, quotidie corpus flagéllis cædere, super stratum lígneum vix necessário somno indulgére, diu noctúque oratióni vacáre. Hæc inter, labóre mánuum victum sibi comparábat, quem læto ánimo étiam paupéribus et ægrótis largiebátur. Assídue vero a Deo efflagitábat ut juxta suum beneplácitum ipse eam dirígeret.

Lectio v.

Ad ea témpora Pisas venit sancta Catharína Senénsis, qua María familiáriter usa est, ab ipsa mónita salútis accípiens. Illa hortánte, hábitum induit Sorórum Ordinis sancti Domínici, quas de Pœniténtia vocant; nec multo post, monásticum institútum ejúsdem Ordinis sibi suscipiéndum státuit. Quare in pios usus colláta pecúnia, quam habébat, in monastérium se recépit sanctæ Crucis, ubi spectábilem se ipsam præbuit reguláris observántiæ stúdio. Nam céteris moniálibus próprio ære vivéntibus, María in commúni vitam ducébat cum sex áliis, quarum curam prudénter gerébat. Hic perfectiónis amor demum effécit, ut cum beáta

Clara transíerit in monastérium sancti Domínici, a Petro Gambacúrta ejus patre nuper eréctum.

Lectio vj.

NOVUM ingréssa cœnóbium una cum réliquis pari ardóre succénsis, summam diligéntiam adhíbuit, ut disciplína reguláris omníno vigéret, ejúsque zelus hac de re ádeo pátuit, ut moniáles post mortem beátæ Claræ ipsam communitáti præfécerint. Mira sunt quæ narrántur vel de visiónibus cæléstibus, quibus a Deo fuit illustráta, vel de vexatiónibus, quas a dæmone tolerávit, vel de cruciátibus, quos in córpore pértulit, ut ánimas piaculáribus flammis addíctas sublevá-ret. Tandem provécta cum jam esset ætáte, ad Beatórum sedem migrávit, die vigésima secúnda Januárii, anno millésimo quadringentésimo trigésimo primo. Ejus corpus áliquot post annos e sepúlcro érutum super altáre pósitum fuit, et perpétuum cultum obtínuit. Quem rite probátum Pius Nonus Póntifex Máximus ex sacræ Rituum Congregatiónis consúlto cum confirmásset, beátæ Maríæ novos Missæ et Officii honóres benígne concéssit pro univérso Prædicatórum Ordine et Pisána diœcési.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi unius nec Vírginis nec Martyris, pag. 111*.

DIE XXVI. DECEMBRIS.

S. STEPHANI PROTOMART.

TOTUM DUPLEX.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña. Tu principátum tenes in choro Mártyrum símilis ángelo : qui pro te lapidántibus Deum deprecátus es, beáte Stéphane intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit....

¶ Cum hæc Oratio dicitur ad Memoriam, et immediate sequitur alia Memoria, finitur sic : exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Venite adorémus.

Hymnus.

DEUS tuórum mílitum
Coróna, sors et præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

HIC nempe, mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

PŒNAS cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter :
Pro te profúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piissime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Beátus Stéphanus jugi legis Dei meditatióne roborátus, tamquam lignum fructíferum secus salutárium aquárum plantátum decúrsus, fructum martyrii in témpore suo dedit primus. Psalmi de Communi unius Martyris, pag. 39*. et sequentibus.

Aña. Constitútus a Deo prædicátor præceptórum ejus, in timóre sancto illi servíre stúduit : officióque fidéliter perácto, in montem sanctum ejus ascéndere dignus fuit.

Aña. In tribulatióne lápidum se preméntium pósitus, míllia pópuli se circumdántis non tímuit : quia susceptórem suum Jesum, ut eum salvum fáceret, exsúrgere in cælo vidit.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 6.

In diébus illis, crescénte número discipulórum, factum est murmur Græcórum advérsus Hebræos, eo quod despiceréntur in ministério quotidiáno víduæ eórum. Convocántes autem Duódecim multitúdinem discipulórum dixérunt : Non est æquum nos derelínquere verbum Dei, et ministráre mensis. Consideráte ergo, fratres, viros ex vobis boni testimónii septem, plenos Spíritu sancto, et sapiéntia, quos constituámus super hoc opus. Nos vero oratióni, et ministério verbi instántes érimus.

℟. j. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, * Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. ℣. Cum esset plenus Spíritu sancto beátus Stéphanus. — Faciébat.

Lectio ij.

Et plácuit sermo coram omni multitúdine. Et elegérunt Stéphanum, virum plenum fide, et Spíritu sancto, et Philíppum, et Próchorum, et Nicánorem, et Timónem, et Pármenam, et Nicoláum ádvenam Antiochénum. Hos statuérunt ante conspéctum Apostolórum : et orántes imposuérunt eis manus. Et verbum Dómini crescébat, et multiplicabátur númerus discipulórum in Jerúsalem valde : multa étiam turba sacerdótum obediébat fidei.

℟. ij. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio : * Et intuebántur vultum ejus, tamquam vultum ángeli stantis inter illos. ℣. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia, et signa magna in pópulo. — Et intuebántur.

Lectio iij.

Stephanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et

Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia, et Asia, disputántes cum Stéphano : et non póterant resístere sapiéntiæ, et Spirítui, qui loquebátur. Tunc submisérunt viros, qui dícerent se audivísse eum dicéntem verba blasphémiæ in Móysen, et in Deum.

℟. iij. Intuens in cælum beátus Stéphanus vidit glóriam Dei, et ait : * Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem A dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cælum, ait. — Ecce vídeo. Glória. A dextris virtútis Dei.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Lúmine vultus tui Dómine insignítus Protomártyr Stéphanus, sacrifícium justítiæ seípsum tibi sacrificávit : ideóque in lætítia cordis, in pace obdórmiens requiéscit.

Aña. Benedictiónis tuæ Dómine múnere justificátus, et scuto tuæ protectiónis in passióne munítus, nóminis sui corónam Stéphanus a te percípere méruit.

Aña. O quam admirábile est nomen tuum Dómine Deus noster, pro quo beátus Stéphanus passus, glória et honóre a te est coronátus, et super cælos dono tuæ magnificéntiæ exaltátus!

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Fulgéntii Epíscopi.

(Serm. de S. Steph.)

Lectio iv.

HERI celebrávimus temporálem sempitérni Regis nostri natálem : hódie celebrámus triumphálem mílitis passiónem. Heri enim Rex noster trábea carnis indútus, de aula úteri virginális egrédiens, visitáre dignátus est mundum : hódie miles de tabernáculo córporis éxiens, triumphátor migrávit ad cælum. Ille, sempitérnæ Deitátis majestáte serváta, servíle cinctórium carnis assúmens, in hujus sæculi campum pugnatúrus intrávit : iste, depósitis corruptibílibus córporis induméntis, ad cæli palátium perénniter regnatúrus ascéndit.

℟. iv. Lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem : Dómine Jesu Christe áccipe spíritum meum : et * Ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus, beátus Stéphanus orábat, dicens. — Ne státuas illis hoc peccátum.

Lectio v.

ILLE descéndit carne velátus : iste ascéndit sánguine laureátus. Ascéndit iste, lapidántibus Judæis : quia ille descéndit, lætántibus Angelis. Glória in excélsis Deo, heri exsultántes sancti Angeli cantavérunt : hódie Stéphanum lætántes in suum consórtium suscepérunt. Heri Dóminus exívit de útero Vírginis : hódie miles egréssus est de ergástulo carnis. Heri Christus pro nobis pannis est in-

volútus : hódie Stéphanus stola est ab eo immortalitátis indútus.

℟. v. Impetum fecérunt unánimiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, * Invocántem, et dicéntem : Dómine áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus : et lapidábant Stéphanum. — Invocántem.

Lectio vj.

HERI præsépis angústia Christum portávit infántem : hódie imménsitas cæli suscépit Stéphanum triumphántem. Solus descéndit Dóminus, ut multos eleváret : humiliávit se Rex noster, ut suos mílites exaltáret. Necessárium tamen nobis est, fratres, agnóscere quibus armis præcínctus Stéphanus sævítiam Judæórum pótuit superáre, ut ita meruísset felíciter triumpháre. Stéphanus ergo, ut nóminis sui corónam meruísset accípere, caritátem pro armis habébat, et per ipsam ubíque vincébat.

℟. vj. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos : vidit, et introívit : * Beátus homo, cui cæli patébant. ℣. Cum igitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. — Beátus homo. Glória. Beátus homo.

IN III. NOCTURNO.

Aña. In Dómino Deo suo confísus fortis athléta Stéphanus, lápidum fórtiter sustínuit ictus : et idcírco ad montem virtútum transmigrávit victoriósus.

Aña. Sine mácula beátus Stéphanus ingréssus est Dómine in tabernáculum tuum : et quia operátus est justítiam, requiéscit in monte sancto tuo.

Aña. Dómine, virtus et lætítia rectórum : quóniam tu prævenísti diléctum tibi Stéphanum dono gratúitæ benedictiónis, te primum secútus est morte gloriósæ passiónis : unde cum coróna martyrii dedísti ei vitam in sæculum sæculi.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 23.

IN illo témpore : Dicébat Jesus Scribis, et Pharisæis : Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidétis, et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 4. Comm. in c. 23. Matth.)

OBSERVA, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi : álios prophétas, qui ventúra prædícent : álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem : álios scribas in lege doctíssimos : ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

Quærimus, quis sit iste Zacharías fílius Barachíæ : quia multos légimus Zacharías.

℟. vij. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. — At ille gaudens.

Lectio viij.

In divérsis divérsa legi : et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est, patrísque in eo nomen conséntit : sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur; máxime cum tempóribus ejus vix ruinæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáret advéntum.

℟. viij. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi Mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus : * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor dignátus est pro ómnibus pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. — Et ídeo.

Lectio ix.

Alii istum esse volunt Zacharíam, qui occísus est a Joas rege Juda inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Joiadæ sacerdótis : unde et Scriptúra refert : Non fuit recordátus Joas patris ejus Joiadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zacharíam teneámus, et occisiónis conséntiat locus : quærimus quare Barachíæ dícitur fílius, et non Joiadæ? Barachías lingua nostra Benedíctus Dómini dícitur : et sacerdótis Joiadæ justítia hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio quo utúntur Nazaræi, pro fílio Barachíæ, fílium Joiadæ repérimus scriptum.

℟. ix. Sancte Dei pretióse Protomártyr Stéphane, qui virtúte caritátis circumfúltus úndique, Dóminum pro inimíco exorásti pópulo : * Funde preces Pro devóto tibi nunc collégio. ℣. Ut tuo propitiátus intervéntu, Dóminus nos purgátos a peccátis jungat cæli cívibus. — Funde preces. Glória. Pro devóto tibi nunc collégio.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Stéphane. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum dicens : Ne státuas illis hoc peccátum. Psalmus Dóminus regnávit, cum ceteris, pag. 17.

2. Lápides torréntis illi dulces fuérunt : ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

3. Adhæsit ánima mea post te : quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

4. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit, et introívit : beátus homo cui cæli patébant.

5. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris Dei.

Capitulum. Act. 6

STEPHANUS autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus.

MARTYR Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus :

TUI precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

SOLUTA sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Ad Benedictus Aña. Intuens in cælum beátus Stéphanus vidit glóriam Dei, et ait : Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei.

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

Memoria de Nativitate :

Aña. Nésciens Mater Virgo virum péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum Stéphanus autem., ut in Laudibus.

℟. Glória et honóre coronásti eum Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. 7.

CUM esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei.

℟. Posuísti Dómine super caput ejus, * Allelúia, allelúia. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Allelúia. Glória. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 7.

POSITIS autem génibus, beátus Stéphanus clamávit voce magna dicens : Dómine ne státuas illis hoc peccátum.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúia, allelúia. Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia. Glória. Magna est.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

AD II. VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ de Nativitate, pag. 214.

Capitulum Act. 6.

STEPHANUS autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus.

DEUS tuórum mílitum
Coróna, sors et præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

HIC nempe, mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

PŒNAS cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter :
Pro te profúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

OB hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

GLORIA tibi Dómine
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat Aña. O quam gloriósus est beátus Stéphanus Martyr et Levíta, qui ante Apóstolos regna cæléstia possidére méruit, et ad Patris déxteram Fílium vidére!

Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit....

PER OCTAVAM S. STEPHANI.

De S. Stephano fiat quotidie Memoria in Laudibus et Vesperis, ut fusius suis locis notatum est.

DIE XXVII. DECEMBRIS.

S. JOANNIS

APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

TOTUM DUPLEX.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Christum.

Memoria de Nativitate :

Aña. Gaudeámus omnes fidéles, Salvátor noster natus est in mundo : hódie procéssit proles magnífici gérminis, et persevérat pudor virginitátis.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus regem Apostolórum : * Qui privilégio amóris Joánnem diléxit Apóstolum.

Hymnus.

EXSULTET cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos sæcli justi júdices
Et vera mundi lúmina
Votis precámur córdium,
Audíte preces súpplicum.

QUI cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

QUORUM præcépto súbditur
Salus, et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus.

UT cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Joánnes, Apóstolus et Evangelísta, virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Psalmi de Communi Apostolorum, pag. 27*. et sequentibus.

Aña. Supra pectus Dómini Jesu recúmbens, Evangélii fluénta de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit.

Aña. Quasi unus de Paradísi flumínibus, Evangelísta Joánnes verbi Dei grátiam in toto terrárum orbe diffúdit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Incipit Epistola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

QUOD fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ : et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis : quod vídimus et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et socíetas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo.

℟. j. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit : * Cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. — Cui Christus.

Lectio ij.

Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiátio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis : Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ. Si dixérimus quóniam societátem habémus cum eo, et in ténebris ambulámus, mentímur, et veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus sicut et ipse est in luce, societátem habémus ad ínvicem, et sanguis Jesu Christi, Fílii ejus, emúndat nos ab omni peccáto.

℟. ij. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc : * Et scimus, quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. — Et scimus quia verum est.

Lectio iij.

Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipsi nos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra : fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccáta nostra, et emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus : mendácem fácimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

℟. iij. Hic est beatíssimus Evangelísta et Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius A Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus : qui supra pectus Dómini in cena recúbuit. — Qui privilégio amóris præcípui. Glória. A Dómino méruit honorári.

IN II. NOCTURNO.

Aña. In fervéntis ólei dólium missus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illæsus exívit.

Aña. Propter insuperábilem evangelizándi constántiam exsílio relegátus, divínæ visiónis et allocutiónis méruit crebra consolatióne relevári.

Aña. Occúrrit beáto Joánni, ab exsílio reverténti, omnis pópulus virórum ac mulíerum, clamántium et dicéntium : Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

Joannes Apóstolus, quem Jesus amávit plúrimum, fílius Zebedæi, frater Jacóbi Apóstoli, quem Heródes post Passiónem Dómini decollávit, novíssimus ómnium scripsit Evangélium, rogátus ab Asiæ Epíscopis, advérsus Cerínthum, aliósque hæréticos, et máxime tunc Ebionitárum dogma consúrgens, qui ásserunt Christum ante Maríam non fuísse : unde et compúlsus est divínam ejus nativitátem edícere.

℟. iv. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus : * Et scribam super eum nomen novum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei. — Et scribam.

Lectio v.

QUARTODECIMO autem anno, secúndam post Nerónem persecutiónem movénte Domitiáno, in Patmos ínsulam relegátus, scripsit Apocalypsim, quam interpretátur Justínus Martyr, et Irenæus. Interfécto autem Domitiáno, et actis ejus ob nímiam crudelitátem a senátu rescíssis, sub Nerva príncipe rédiit Ephesum : ibíque usque ad Trajánum príncipem persevérans, totas Asiæ fundávit rexítque Ecclésias. Et conféctus sénio, sexagésimo octávo post Passiónem Dómini anno mórtuus, juxta eámdem urbem sepúltus est.

℟. v. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic Matrem vírginem vírgini commendávit. — Quia virgo eléctus ab ipso.

(Ex Comment. ejusdem in Epist. ad Galatas, lib. 3. c. 6.)

Lectio vj.

BEATUS Joánnes Evangelista, cum Ephesi morarétur usque ad últimam senectútem, et vix inter discipulórum manus ad ecclésiam deferrétur, nec posset in plura verba vocem contéxere, nihil áliud per síngulas solébat proférre colléctas, nisi hoc : Filíoli dilígite altérutrum. Tandem discípuli et fratres, qui áderant, tædio affécti quod éadem semper audírent, dixérunt : Magister, quare hoc semper lóqueris? Qui respóndit dignam Joánne senténtiam : Quia præcéptum Dómini est : et si solum fiat, súfficit.

℟. vj. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit : * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. ℣. Iste est Joánnes, cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. — Beátus Apóstolus. Glória. Beátus Apóstolus.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Appáruit caro suo Joánni Dóminus Jesus Christus cum discípulis suis, et ait illi : Veni dilécte mi ad me, quia tempus est ut epuléris in convívio meo cum frátribus tuis.

Aña. Expándens manus suas ad Deum dixit : Invitátus ad convívium tuum vénio, grátias agens, quia me dignátus es, Dómine Jesu Christe, ad tuas épulas invitáre : sciens quod ex toto corde meo desiderábam te.

Aña. Dómine súscipe me, ut cum frátribus meis sim, cum quibus véniens invitásti me : áperi mihi jánuam vitæ, et perduc me ad convívium epulárum tuárum : tu enim es Christus Fílius Dei vivi, qui præcépto Patris mundum salvásti : tibi grátias reférimus per infiníta sæculórum sæcula.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.
(Tract. 124. in Joan. post medium.)

DUAS vitas sibi divínitus prædicátas et commendátas novit Ecclésia : quarum una est in fide, áltera in spécie : una in témpore peregrinatiónis, áltera in æternitáte mansiónis : una in labóre, áltera in réquie : una in via, áltera in pátria : una in ópere actiónis, áltera in mercéde contemplatiónis. Una declínat a malo, et facit bonum : áltera nullum habet, a quo declínet, malum ; et magnum habet, quo perfruátur, bonum. Una cum hoste pugnat, áltera sine hoste regnat.

℟. vij. In illa die suscípiam te servum meum : et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo : * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. — Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus.

Lectio viij.

UNA súbvenit indigénti : áltera ibi est, ubi nullum invenit indigéntem. Una aliéna peccáta, ut sua sibi ignoscántur, ignóscit : áltera nec pátitur quod ignóscat, nec facit quod sibi poscat ignósci. Una flagellátur malis, ne extollátur in bonis : áltera tanta plenitúdine grátiæ caret omni malo, ut sine ulla tentatióne supérbiæ cohæreat summo bono.

℟. viij. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit eum : * Et exaltávit eum apud próximos suos. ℣. In médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum spíritu sapiéntiæ et intelléctus. — Et exaltávit eum.

Lectio ix.

ERGO una bona est, sed adhuc mísera : áltera mélior, et beáta. Ista significáta est per Apóstolum Petrum, illa per Joánnem. Tota hic ágitur ista usque in hujus sæculi finem, et illic invenit finem : differtur illa compléndа post hujus sæculi finem, sed in futúro sæculo non habet finem. Ideo dícitur huic : Séquere me. De illo autem : Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? tu me séquere. Quid enim est hoc? Quantum sápio, quantum cápio, quid est hoc? nisi, Tu me séquere per imitatiónem, perferéndo temporália mala : ille máneat, donec sempitérna vénio reddítúrus bona.

℟. ix. In médio ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit eum. Glória. Et implévit eum.

Ante Laudes ℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Hic est discípulus meus : sic eum volo manére donec véniam.

3. Ecce puer meus eléctus, quem elégi : pósui super eum spíritum meum.

4. Sunt de hic stántibus, qui non gustábunt mortem, donec vídeant Fílium hóminis in regno suo.

5. Sic eum volo manére donec véniam : tu me séquere.

Capitulum. Eccli. 15.

Qui timet Deum fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus.

Æterna Christi múnera
Apostolórum glóriam,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiarum príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devota sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

In his patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudiis.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus Aña. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit : beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

Memoria de Nativitate :

Aña. Nésciens Mater Virgo virum péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativítas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Christum.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris Dei.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit....

AD TERTIAM.

Capitulum. Eccli. 15.

Qui timet Deum fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℟. In omnem terram exivit sonus eórum, * Allelúia, allelúia. In omnem terram. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Allelúia. Gloria. In omnem terram.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 15.

CIBAVIT illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

℟. Constítues eos príncipes super omnem terram, * Allelúia, allelúia. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Allelúia. Glória. Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Oratio Ecclésiam tuam., ut ad Tertiam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 15.

IN médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

℟. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus, * Allelúia, allelúia. Nimis honoráti sunt. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Allelúia. Glória. Nimis honoráti sunt.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio Ecclésiam tuam., ut ad Tertiam.

AD II. VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ de Nativitate, pag. 214.

Capitulum. Eccli. 15.

QUI timet Deum fáciet bona : et qui cóntinens est justitiæ apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus.

EXSULTET cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos sæcli justi júdices
Et vera mundi lúmina
Votis precámur córdium,
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus, et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus.

Ut cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exivit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat Aña. In médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, stoláque glóriæ índuit eum, allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benignus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

PER OCTAVAM S. JOANNIS.

De S. Joanne fiat quotidie Memoria in Laudibus et Vesperis, ut fusius suis locis notatum est.

DIE XXVIII. DECEMBRIS.

SS. INNOCENTIUM

MARTYRUM. SIMPLEX.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña. Ambulábunt mecum in albis, quóniam digni sunt : et non delébo nómina eórum de Libro vitæ.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Christum.

Memoria de Nativitate :

Aña. Gaudeámus omnes fidéles, Salvátor noster natus est in mundo : hódie procéssit proles magnífici gérminis, et persevérat pudor virginitátis.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Christum.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit, et introívit : beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Veníte adorémus Regem regum : * Qui beátis Martyribus corónam dedit glóriæ.

Hymnus.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.

Te summa Déitas únaque póscimus
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas :
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ✝ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Novit Dóminus vias Innocéntium, qui non stetérunt in viis peccatórum.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ☨ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum :* et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Rex terræ infrémuit advérsus Christum : quia Rex in Sion constitútus super Innocéntium míllia regnat.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, ☨ et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua :* et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod man-

dásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis,* sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Aña. Deus judex justus, júdica nos secúndum innocéntiam nostram.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

De Jeremía Prophéta.

Lectio j. Cap. 31.

HÆC dicit Dóminus : Vox in excélso audíta est lamentatiónis, luctus, et fletus Rachel plorántis fílios suos, et noléntis consolári super eis, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua a plorátu, et óculi tui a lácrimis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus : et reverténtur de terra inimíci. Et est spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur fílii ad términos suos. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. j. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium : Quare non defféndis sánguinem nostrum? Et accepérunt divínum respónsum : * Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Et datæ sunt illis singulæ stolæ albæ : et dictum est illis. — Adhuc sustinéte.

Lectio ij.

AUDIENS audívi Ephraim transmigrántem : Castigásti me, et erudítus sum, quasi juvénculus indómitus. Convérte me, et convértar : quia tu Dóminus Deus meus. Postquam enim convertísti me, egi pœniténtiam : et postquam ostendísti mihi, percússi femur meum. Confúsus sum, et erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si fílius honorábilis mihi Ephraim, si puer delicátus : quia ex quo locútus sum de eo, adhuc recordábor ejus. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. ij. Effudérunt sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepelíret. ℣. Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. — Et non erat qui sepelíret.

Lectio iij.

STATUE tibi spéculam, pone tibi amaritúdines : dírige cor tuum in viam rectam, in qua ambulásti : revértere virgo Israel, revértere ad civitátes tuas istas. Usquequo delíciis dissolvéris fília vaga? Quia creávit Dóminus novum super terram : Fémina circúmdabit virum. Hæc dicit Dóminus exercítuum, Deus Israel. Adhuc dicent verbum istud in terra Juda, et in úrbibus ejus, cum convértero captivitátem eórum : Benedícat tibi Dóminus pulchritúdo justítiæ, mons sanctus. Hæc dicit Dóminus Deus : Convertímini ad me, et salvi éritis.

℟. iij. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas : et benedixérunt vivéntem in sæcula. — Mitténtes corónas suas. Glória. Mitténtes corónas suas.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ✠ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ex ore infántium, Deus, et lacténtium laude perfécta déstruis inimícum.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ✠ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Judicábit Dóminus pupíllum et víduam, et pluet super peccatóres láqueos ignis.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, † qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Mortis usúras rex ímpius exégit super Innocéntes : sed illi requiéscunt in monte sancto Dei : malígnus ad níhilum est dedúctus.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.
(Serm. 10. de Sanct. in Append. 72.)
Lectio iv.

HODIE, fratres caríssimi, natálem illórum infántium cólimus, quos ab Heróde crudelíssimo rege interféctos esse Evangélii textus elóquitur. Et ídeo cum summa exsultatióne gáudeat terra nostra, cæléstium mílitum et tantárum parens fecúnda virtútum. Ecce profánus hostis nunquam beátis párvulis tantum prodésse potuísset obséquio, quantum prófuit ódio. Nam, sicut sacratíssimum præséntis diéi festum maniféstat, quantum contra beátos párvulos iníquitas abundávit, tantum in eis grátia benedictiónis effúlsit. Tu autem.

℟. iv. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te, Dómine : víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. — Quia clamant ad te quotídie.

Lectio v.

DIGNE tamen natálem illórum cólimus, quos beátius ætérnæ vitæ mundus édidit, quam quos maternórum víscerum partus effúdit. Síquidem ante vitæ perpétuæ adépti sunt dignitátem, quam usum præséntis accéperint. Aliórum quidem pretiósa mors Mártyrum laudem in confessióne proméruit : horum in consummatióne complácuit. Quia in incipiéntis vitæ primórdiis, ipse eis occásus inítium glóriæ dedit, qui præséntis términum impósuit.

℟. v. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni : * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Sub throno Dei Sancti clamant : Víndica sánguinem nostrum, Deus noster. — Et resonábat terra in voces eórum.

(Idem, Serm. 9. de Sanct.)
Lectio vj.

QUAM beáta ætas, quæ necdum Christum potest loqui, et jam pro Christo merétur occídi! Nondum opportúna vúlneri, et jam idónea passióni! Quam felíciter nati, quibus in primo nascéndi límine, ætérna vita óbviam venit! Incúrrunt quidem, inter ipsa primórdia accéptæ lucis, perículum et finem salútis : sed de ipso prótinus fine cápiunt princípia æternitátis. Immatúri quidem vidéntur ad mortem : sed felíciter moriúntur ad vitam.

℟. vj. Isti sunt Sancti, qui non inquinavérunt vestiménta sua : * Ambulábunt mecum in albis, Quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. — Ambulábunt mecum. Glória. Quia digni sunt.

IN III. NOCTURNO.
Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Quis ascéndet, aut quis stabit in loco sancto Dei? Innocens mánibus et mundo corde.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sǽculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Aña. Innocéntes adhæsérunt mihi, quorum pedes avúlsi sunt a láqueo mortis.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da : * et justítiam tuam filio regis :

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et páuperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo : * et colles justítiam.

Judicábit páuperes pópuli, ✠ et salvos fáciet fílios páuperum : * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia in vellus : * et sicut stillicídia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis : * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare : * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes : * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : * reges Arabum, et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges terræ : * omnes gentes sérvient ei :

Quia liberábit páuperem a poténte : * et páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi et ínopi : * et ánimas páuperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum : * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, ✠ et adorábunt de ipso semper : * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, ✠ superextollétur super Líbanum fructus ejus : * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula : * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ : * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel, * qui facit mirabília solus :

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum : ☨ et replébitur majestáte ejus omnis terra : * fiat, fiat.

Aña. Fílio regis datum est judícium, ut salvet innocéntes fílios páuperum : et humiliábit Heródem calumniatórem.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo témpore : Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 1. Com. in cap. 2. Matth. et apud Gloss. ord.)

Quando tulit Púerum, et Matrem ejus, ut in Ægyptum tránseat, nocte tulit, et in ténebris : quia noctem ignorántiæ his, a quibus ipse recéssit, relíquit incrédulis. Quando vero revértitur in Judæam, nec nox, nec ténebræ in Evangélio ponúntur : quia in fine mundi Judæi fidem, tamquam Christum ab Ægypto reverténtem, suscipiéntes, illuminabúntur.

℟. vij. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, quod habébant, et clara voce dicébant : Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, * Qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei Sancti clamant : Víndica Dómine sánguinem nostrum. — Qui effúsus est.

Lectio viij.

Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi fílium meum. Respóndeant qui hebræórum volúminum dénegant veritátem ubi hoc in Septuagínta legátur interprétibus. Quod cum non invénerint, nos eis dicémus, in Osée Prophéta scriptum, sicut et exemplária probáre possunt, quæ nuper edídimus.

℟. viij. Sub throno Dei Sancti clamant : * Víndica sánguinem nostrum Deus noster. ℣. Sub altáre Dei audívi voces occisórum, clamántium, et dicéntium. — Víndica sánguinem nostrum.

Lectio ix.

Tunc adimplétum est quod dictum est per Jeremíam prophétam dicéntem : Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus multus : Rachel plorans fílios suos. De Rachel natus est Bénjamin, in cujus tribu non est Béthlehem. Quæritur ergo quómodo Rachel fílios Judæ, id est Béthlehem, quasi suos ploret. Respondébimus bréviter quia sepúlta sit juxta Béthlehem in Ephrata, et ex matérno corpúsculi hospítio matris nomen accéperit.

Sive quóniam Juda et Bénjamin duæ tribus junctæ erant : et Heródes præcéperat non solum in Béthlehem intérfici púeros, sed et in ómnibus fínibus ejus.

℟. ix. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim permansérunt : * Ideo regnant cum Deo, et Agnus Dei In illis. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, et Agno : et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. — Ideo regnant. Glória. In illis.

Non dicatur Canticum Te Deum., sed repetatur ix. Responsorium Centum quadragínta quátuor míllia. usque ad Versum Hi empti sunt., nisi Dominica fuerit.

Ante Laudes ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. A bimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

3. Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus : Rachel plorans fílios suos.

4. Sub throno Dei Sancti clamant : Víndica sánguinem nostrum Deus noster.

5. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni : et resonábat terra in voces eórum.

Capitulum. Apoc. 14.

VIDI supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus.

CATERVA matrum pérsonat
Collísa deflens pígnora,
Quorum tyránnus míllia
Christo sacrávit víctimas.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Ad Benedictus Aña. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

Memoria de Nativitate :

Aña. Nésciens Mater Virgo virum péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Benedictus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Christum.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris Dei.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

¶ Responsoria ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam dicantur absque Allelúia., nisi Dominica fuerit.

AD TERTIAM.

Capitulum. Apoc. 14.

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

℟. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte justi. Glória. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectántur in lætítia.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 14.

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℟. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent justi. ℣. Et delectántur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória. Exsúltent justi.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Oratio Deus, cujus hodiérna die., ut ad Tertiam.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 14.

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, et Agno, et in ore ipsórum non est invéntum mendácium.

℟. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi autem. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum vivent. Glória. Justi autem.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio Deus, cujus hodiérna die., ut ad Tertiam.

AD II. VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ de Nativitate, pag. 214. Capitulum Vidi supra montem., ut ad Tertiam.

Hymnus.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.

Te summa Déitas únaque póscimus
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas :
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat Aña. Innocéntes pro Christo infántes occisi sunt : ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt : ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi Dómine.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

IN COMPLETORIO.

℟. In manus tuas.dicatur cum duplici Allelúia., etiamsi Dominica non fuerit.

PER OCT. SS. INNOCENTIUM.

De SS. Innocentibus fiat quotidie Memoria in Laudibus et Vesperis, ut fusius suis locis notatum est.

DIE XXIX. DECEMBRIS.
S. THOMÆ
EPISC. ET MART.
SIMPLEX.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : qui minas júdicum non timuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna feliciter pervénit.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Christum.

Memoria de Nativitate :

Aña. Gaudeámus omnes fidéles, Salvátor noster natus est in mundo : hódie procéssit proles magnífici gérminis, et persevérat pudor virginitátis.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Oratio.

Concede, quæsumus omnipotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Christum.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit, et introívit : beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem sempitérnum veníte adorémus, * Qui Mártyrem suum digne pro méritis coronávit in cælis.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Coróna, sors et præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe, mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter :
Pro te profúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ In tribus Nocturnis, Psalmi, Antiphonæ, ℣℣. et ℟℟. de Communi unius Martyris, pagg. 39*-44*.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

Humanum dico, propter infirmitátem carnis vestræ : sicut enim exhibuístis membra vestra servíre immundítiæ, et iniquitáti ad iniquitátem, ita nunc exhibéte membra vestra servíre justítiæ in sanctificatiónem. Cum enim servi essétis peccáti, líberi fuístis justítiæ. Quem ergo fructum habuístis tunc in illis, in quibus nunc erubéscitis? Nam finis illórum mors est. Nunc vero liberáti a peccáto, servi autem facti Deo, habétis fructum vestrum in sanctificatiónem, finem vero vitam ætérnam.

Lectio ij. Cap. 7.

An ignorátis fratres (sciéntibus enim legem loquor) quia lex in hómine dominátur quanto témpore vivit? Nam quæ sub viro est múlier, vivénte viro, alligáta est legi : si autem mórtuus fúerit vir ejus, solúta est a lege viri. Igitur, vivénte viro, vocábitur adúltera si fúerit cum álio viro : si autem mórtuus fúerit vir ejus, liberáta est a lege viri : ut non sit adúltera si fúerit cum álio viro.

Lectio iij.

Itaque fratres mei et vos mortificáti estis legi per corpus Christi : ut sitis altérius

qui ex mórtuis resurréxit, ut fructificémus Deo. Cum enim essémus in carne, passiónes peccatórum, quæ per legem erant, operabántur in membris nostris, ut fructificárent morti. Nunc autem solúti sumus a lege mortis, in qua detinebámur, ita ut serviámus in novitáte spíritus, et non in vetustáte lítteræ.

IN II. NOCTURNO.

(Ex probatis Auctoribus vitæ ejus, et ex Rom. Breviar.)

Lectio iv.

THOMAS, Londíni in Anglia natus, post cancellárii munus præcláre gestum, Cantuariénsis Episcopus factus, Henríco Secúndo Angliæ regi, leges contra Ecclésiæ dignitátem et utilitátem ferre volénti, ádeo constánter óbstitit, ut neque pollicitatiónibus, neque terróribus de senténtia decédens, próxime conjiciéndus in cárcerem clam recésserit. Inde propínqui ejus omnis ætátis ejécti, amíci, fautóres omnes, iis, quibus per ætátem licéret, jurejurándo astríctis, univérsos Thomam aditúros, si fortásse miserábili suórum calamitátis aspéctu moverétur, qui a sancto propósito privátis incómmodis deterréri mínime potuísset. Non respéxit carnem aut sánguinem, neque ullus in eo humanitátis sensus pastorális offícii constántiam labefactávit.

Lectio v.

CONTULIT ígitur se ad Alexándrum Tértium Pontíficem, a quo benígne accéptus est, et mónachis Pontiniacénsis monastérii Cisterciénsis Ordinis commendátus. Ludovícum deínde Gálliæ regem ejus invitátu convénit : apud quem támdiu fuit, quoad, Pontífice Máximo et ipso rege agéntibus, ab exsílio summa totíus regni gratulatióne revocátur. Sed dum boni pastóris officium secúrus exséquitur, calumniatórum suásu sæpius rex conquéritur se cum uno sacerdóte pacem in suo regno habére non posse. Qua voce confísi nefárii satéllites, ut eum interfícerent, Cantuáriam clam convenérunt, et vespertínas horas in templo persolvéntem aggréssi sunt.

Lectio vj.

CLERICIS porro templum occlúdere conántibus, Vir sanctus óstium apéruit : Ecclésiam Dei aiens custodiéndam non esse more castrórum. Et flexis génibus, Deo, beátæ Maríæ, sancto Dionysio, ac réliquis ejus Ecclésiæ Patrónis illam et seipsum comméndans, sacrum caput eádem constántia, qua iniquíssimi regis légibus restíterat, ímpio ferro præcidéndum óbtulit, anno Dómini millésimo centésimo septuagésimo primo. Ejus cérebro respérsum est totíus templi paviméntum. Et multis póstea illústrem miráculis prædíctus Alexánder in Sanctórum númerum rétulit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
(Hom. 59. in Joan.)

MAGNUM quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa indiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit : ut ánimam pro óvibus ponámus, et nunquam illas deserámus, ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia : Alter própriæ, contémptis óvibus : alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit : furem mactántem et rapiéntem oves, et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

Lectio viij.

QUOD superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est : Væ pastóribus Israel ! Nonne pascébant semetípsos? Nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit : Neque quod abjéctum erat reducébant : neque quod períerat quærébant : neque confráctum alligábant, neque infírmum consolidábant : quóniam se, non gregem, pascébant. Idem et Paulus áliis verbis signíficat : Omnes quæ sua sunt quærunt, non quæ Jesu Christi.

Lectio ix.

VERUM ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem, qui in aliórum perníciem véniunt, cum dicat se proptérea venísse, ut vitam habérent, et abundántius habérent : ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves períirent. Nam cum Judæi ipsum interímere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem : ídeo frequénter inquit : Ego sum pastor bonus.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Qui me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Psalmus Dóminus regnávit, cum ceteris, pag. 17.

2. Qui séquitur me non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

4. Qui mihi minístrat me sequátur : et ubi sum ego, illic erit et miníster meus.

5. Volo Pater ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

MARTYR Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus :

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Soluta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Ad Benedictus Aña. Qui vult veníre post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Oratio.

Deus, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

Memoria de Nativitate :

Aña. Nésciens Mater Virgo virum péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Christum.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris Dei.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Christum.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Capitulum Beátus vir, qui suffert tentatiónem.

℟. Glória et honóre coronásti eum Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso. Oratio.

DEUS, pro cujus Ecclésia gloriósus Póntifex Thomas gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxilium petitiónis suæ salutárem consequántur effectum. Per.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 10.

CUSTODIVIT illum Dóminus ab inimícis, et a seductóribus tutávit eum, et certámen forte dedit illi ut vínceret.

℟. Posuísti Dómine super caput ejus, * Allelúia, allelúia. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Allelúia. Glória. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Oratio Deus, pro cujus Ecclésia. ut ad Tertiam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 4.

PRO justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúia, allelúia. Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia. Glória. Magna est.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis. Oratio Deus, pro cujus Ecclésia. ut ad Tertiam.

AD II. VESPERAS.

Psalmi et Antiphonæ super Psalmos de Nativitate Domini, pag. 214.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accipiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEUS tuórum mílitum
Coróna, sors et præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

HIC nempe, mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

PŒNAS cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter :
Pro te profúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

OB hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat Aña. Iste est, qui pro lege Dei sui morti se trádidit, non dubitávit mori : ab iníquis interféctus est, et in ætérnum vivit cum Christo :

Agnum secútus est, et accépit palmam. Oratio Deus, pro cujus Ecclésia. ut ad Tertiam.

Memoria de Nativitate :

Aña. Gaudeámus omnes fidéles, Salvátor noster natus est in mundo : hódie procéssit proles magnífici gérminis, et persevérat pudor virginitátis.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo. Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Christum.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit, et introívit : beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso. Oratio.

DA nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Christum.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. A bimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

¶ In crastino S. Thomæ Episcopi et Martyris, si Dominica fuerit, fiat Officium ut pag. 217.; si neque Dominica fuerit, neque Sabbatum, fiat ut pag. 222.; si vero Sabbatum fuerit, fiat ut pag. 226. notatum est.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

S. SILVESTRI

PAPÆ ET CONFESSORIS.

SIMPLEX.

AD I. VESPERAS.

Antiphonæ super Psalmos et Psalmi ut in ij. Vesperis Nativitatis Domini, pag. 214.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et hominibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

Hymnus.

ISTE Confessor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ob sacrum cujus méritum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

Unde nunc noster chorus in honórem
Ipsius hymnum canit hunc libénter :
Ut piis ejus précibus juvémur,
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Tótius mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat Aña. Conféssor Dómini Silvéster astántem plebem corróbora sancta intercessióne : ut qui vitiórum póndere prémimur, beatitúdinis tuæ glória sublevémur, et te duce ætérna præmia consequámur.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Silvéstri, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Memoria de Nativitate :

Aña. Gaudeámus omnes fidéles, Salvátor noster natus est in mundo : hódie procéssit proles magnífici gérminis, et persevérat pudor virginitátis.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Natívitas líberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Christum.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Stéphanus vidit cælos apértos, vidit, et introívit : beátus homo, cui cæli patébant.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Christum.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. A bimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

¶ Ultimo fiat Memoria de Dominica infra Octavam Nativitatis, si hac die evenerit, per Añam Erant Joseph., ℣. Verbum caro factum est. et Orationem Omnípotens sempitérne Deus, dírige actus nostros., pag. 226.

AD MATUTINUM

ET IN TRIBUS NOCTURNIS.

Quæ infra notata non sunt dicantur de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

NIHIL ergo nunc damnatiónis est iis, qui sunt in Christo Jesu : qui non secúndum carnem ámbulant. Lex enim spíritus vitæ in Christo Jesu liberávit me a lege peccáti et mortis. Nam quod impossíbile erat legi, in quo infirmabátur per carnem : Deus Fílium suum mittens in similitúdinem carnis peccáti, et de peccáto damnávit peccátum in carne, ut justificátio legis implerétur in nobis, qui non secúndum carnem ambulámus, sed secúndum spíritum.

Lectio ij.

QUI enim secúndum carnem sunt : quæ carnis sunt, sápiunt. Qui vero secúndum spíritum sunt : quæ sunt spíritus, séntiunt. Nam prudéntia carnis, mors est : prudéntia autem spíritus, vita et pax. Quóniam sapiéntia carnis inimíca est Deo : legi enim Dei non est subjécta : nec enim potest. Qui autem in carne sunt, Deo placére non possunt.

Lectio iij.

VOS autem in carne non estis, sed in spíritu : si tamen spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Christi non habet : hic non est ejus. Si autem Christus in vobis est : corpus quidem mórtuum est propter peccátum, spíritus vero vivit propter justificatiónem. Quod si Spíritus ejus, qui suscitávit Jesum a mórtuis, hábitat in vobis : qui suscitávit Jesum Christum a mórtuis, vivificábit et mortália córpora vestra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

IN II. NOCTURNO.

(Ex sincerioribus Actis ejus et Romano Breviario.)

Lectio iv.

SILVESTER Románus, patre Rufíno, trigésimo ætátis anno Présbyter sanctæ Románæ Ecclésiæ creátus, cum in Melchíadis póstea locum successisset, a Constantíno imperatóre sanctórum Apostolórum Petri et Pauli præcéptis obtemperánte, dum in Sorácte monte latitáret, accersítus,

eum, lepra perfúsum et ex infántium sánguine bálneum sibi paráre cogitántem, Baptísmo sanávit : atque ad propagándam Christi religiónem, exstrúctis públice templis, sacris imagínibus, donísque ac munéribus magnificentíssimis ab eo exornátis, inflammávit.

Lectio v.

SUB hoc Pontífice, legátis illíus præsidéntibus, Nicænum concílium, cui Constantínus intérfuit, advérsus impietátem Aríi hábitum est, ab eóque, peténtibus univérsis Pátribus, confirmátum : et áliud Romæ, in quo considéntibus ducéntis octogínta quátuor Epíscopis, dénuo Aríus condemnátus est. A solo Epíscopo chrisma cónfici, baptizáti vérticem ungi, in líneo tantum velo sacrifícium altáris fíeri, síngulos Ordines ante altiórem gradum exercéri státuit : láicum clérico crimen inférre, clericúmve coram láico causam dícere vétuit, et ália multa fecit Ecclésiæ utília decréta.

Lectio vj.

SABBATI ac Domínicæ diéi nómine reténto, réliquos hebdómadæ dies Férias appellári, ut jam ántea cœperant, vóluit : quo significarétur cléricos, ab omni aliárum rerum cura feriátos, uni Deo quotídie vacáre debére. Qui ex illis egérent cum copiósis conjúnxit ; et ut sacris virgínibus ad victum necessária suppéterent provídit : insígni quoque in céteros páuperes benignitáte ac vitæ sanctitáte conspícuus. Vixit in pontificátu annos vigínti unum, menses decem, diem unum.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi., ut in Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Silvéster. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

3. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram.

4. Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est.

5. Serve bone et fidélis intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

Hymnus.

JESU Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus :

TUI sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Cujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

QUI rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum ángelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Silvéstri, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Memoria de Nativitate :

Aña. Nésciens Mater Virgo virum péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : ipsum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

Concede, quæsumus, omnípotens Deus : ut nos Unigéniti tui nova per carnem Nativitas liberet, quos sub peccáti jugo vetústa sérvitus tenet. Per eúmdem Christum.

Memoria de S. Stephano :

Aña. Ecce vídeo cælos apértos, et Jesum stantem a dextris Dei.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his : et scimus quia verum est testimónium ejus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Christum.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt: ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

¶ Ultimo fiat Memoria de Dominica, si hac die evenerit, per Añam Dum médium., ℣. Notum fecit Dóminus. et Oratiónem Omnípotens sempitérne Deus dírige actus nostros., ut pag. 225. et pag. 226. notatum est.

AD TERTIAM.

Capitulum Diléctus Deo., ut in Laudibus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit eum. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia. Glória. Amávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Silvéstri, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Deum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, * Allelúia, allelúia. Justum. ℣. Et osténdit illi regnum Dei. Allelúia. Glória. Justum.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio Da, quæsumus. ut supra.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 10.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. Justus ut palma florébit in domo Dómini, * Allelúia, allelúia. Justus. ℣. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia. Glória. Justus.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Oratio Da, quæsumus. ut supra.

DIE II. JANUARII.
IN OCTAVA S. STEPHANI
SI DOMINICA FUERIT.
NOVEM LECTIONES.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña. Tu principátum tenes., ℣. Glória et honóre. et Oratio Da nobis., pag. 240.

Memoria de S. Joanne et de SS. Innocentibus, ibidem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christum natum. et Hymnus Deus tuórum mílitum. ut in Festo, pag. 748.

¶ In tribus Nocturnis, Psalmi de Communi unius Martyris, pag. 39*. et sequentibus; Antiphonæ et ℣℣. ut in Festo, pag. 749. et sequentibus; Lectiones et ℟℟. ut infra.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap 9.

VERITATEM dico in Christo, non méntior : testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu sancto : quóniam tristítia mihi magna est, et contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, et glória, et testaméntum, et legislátio, et obséquium, et promíssa : quorum patres, et ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen. Tu autem...

℟. j. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine * Faciébat prodígia et signa magna

in pópulo. ℣. Cum esset plenus Spíritu sancto beátus Stéphanus. — Faciébat prodígia.

Lectio ij.

NON autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ : neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii : sed in Isaac vocábitur tibi semen : id est, non qui fílii carnis, hi fílii Dei : sed qui fílii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est : Secúndum hoc tempus véniam : et erit Saræ fílius.

℟. ij. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio : * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum ángeli stantis inter illos. ℣. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine faciébat prodígia et signa magna in pópulo. — Et intuebántur vultum ejus.

Lectio iij.

NON solum autem illa : sed et Rebécca ex uno concúbitu habens, Isaac patris nostri. Cum enim nondum nati fuíssent, aut áliquid boni egíssent, aut mali, (ut secúndum electiónem propósitum Dei manéret) non ex opéribus, sed ex vocánte dictum est ei : Quia major sérviet minóri, sicut scriptum est : Jacob diléxi, Esau autem ódio hábui.

℟. iij. Intuens in cælum beátus Stéphanus vidit glóriam Dei, et ait : *Ecce vídeo cælos apértos, et Fílium hóminis stantem A dextris virtútis Dei. ℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cælum, ait. — Ecce vídeo. Glória. A dextris virtútis Dei.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Fulgéntii Episcopi.

(De S. Steph. et Convers. S. Pauli.)

Lectio iv.

INVICTÆ in Stéphano virtútis insígne enítuit : quæ nec freméntium sævítiam formidávit, nec lapidántium íctibus devícta succúbuit. Quod vero est tam insuperábile genus armórum, quo munítus sæviéntes argúeret, lapidántes, non repercútiens sed pátiens, superáret? Procul dúbio munímine régio septus, nullátenus est ab adversáriis superátus. Cáritas ergo, quæ de cælo ad terras depósuit Christum, ipsa Stéphanum de terra levávit ad cælum.

℟. iv. Lapidábant Stéphanum invocántem, et dicéntem : Dómine Jesu Christe áccipe spíritum meum, et * Ne státuas illis hoc peccátum. ℣. Pósitis autem génibus, beátus Stéphanus orábat dicens. — Ne státuas illis hoc peccátum.

Lectio v.

O ADMIRANDA ubíque poténtia Salvatóris! O prædicánda indesinénter grátia Redemptóris! Osténdit in Matre virginitátis ætérnæ miráculum, demonstrávit in Mártyre invíctæ caritátis indícium. Et sicut in Matre Dómini non pótuit virgínitas violári, sic in Mártyris mente non pótuit Christi cáritas tanto sæviéntium ágmine superári. Per caritátem Dei sæviéntibus Judæis non cessit : per caritátem próximi pro lapidántibus intercéssit.

℟. v. Impetum fecérunt unanímiter in eum, et ejecérunt eum extra civitátem, * Invocántem, et dicéntem : Dómine áccipe spíritum meum. ℣. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus, et lapidábant Stéphanum. — Invocántem, et dicéntem.

(Ex Serm. 1. S. Aug. de SS.)

Lectio vj.

ET ut nóverit sánctitas vestra quantum valúerit orátio sancti Stéphani Mártyris, recúrrite ad illum adolescéntem persecutórem, nómine Saulum : a quo, cum Stéphanus lapidarétur, ómnium lapidántium vestiménta servabántur; ut tamquam in mánibus ómnium ipse lapidáre viderétur. Nam si sanctus Stéphanus sic non orásset, Ecclésia Paulum non habéret. Multo ergo magis nunc exaudiétur pro veneratóribus suis, qui sic exaudítus est tunc pro lapidatóribus suis.

℟. vj. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos : vidit, et introivit : * Beátus homo, cui cæli patébant. ℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cæléstis sinus, divína ei cláritas fulsit. — Beátus homo. Glória. Beátus homo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 23.

IN illo témpore : Dicébat Jesus Scribis, et Pharisæis : Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidétis, et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 4. Comm. in cap. 23. Matth.)

JERUSALEM, Jerúsalem, quæ occídis prophétas. Jerúsalem, non saxa et ædifícia civitátis, sed habitatóres vocat : quam plangit patris afféctu, sicut et in álio loco légimus, quod videns eam, fléverit. In eo autem, quod dicit, Quóties vólui congregáre fílios tuos : omnes retro prophétas a se missos esse testátur.

℟. vij. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. — At ille gaudens.

Lectio viij.

ECCE relinquétur vobis domus vestra desérta. Hoc ipsum ex persóna Jeremíæ jam ante díxerat : Relíqui domum meam, dimísi hereditátem meam : facta est mihi heréditas mea quasi spelúnca hyænæ. Desértam Judæórum domum, id est templum illud, quod fulgébat augústius, óculis comprobámus, quia habitatórem Christum pérdidit, et hereditátem prærípere géstiens, occídit herédem.

℟. viij. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi Mártyri beáto Stéphano, qui in número Márty-

rum invéntus est primus : * Et ideo triúmphat in cælis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor dignátus est pro ómnibus pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. — Et ídeo triúmphat.

Lectio ix.

DICO enim vobis, non me vidébitis ámodo, donec dicátis : Benedíctus, qui venit in nómine Dómini. Ad Jerúsalem lóquitur, et ad pópulum Judæórum. Versículum autem istum (quo et párvuli atque lacténtes in ingréssu Jerúsalem Dómini Salvatóris usi sunt, quando dixérunt, Benedíctus qui venit in nómine Dómini, Hosánna in excélsis) sumpsit de centésimo décimo séptimo Psalmo, qui maniféste de advéntu Dómini scriptus est.

℟. ix. Sancte Dei pretióse Protomártyr Stéphane, qui virtúte caritátis circumfúltus úndique, Dóminum pro inimíco exorásti pópulo, * Funde preces Pro devóto tibi nunc collégio. ℣. Ut tuo propitiátus interféntu, Dóminus nos purgátos a peccátis jungat cæli cívibus. — Funde preces pro devóto. Glória. Pro devóto tibi nunc collégio.

Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Stéphane. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES.

Omnia ut in Festo, pag. 752. servato modo Dominicæ.

Omissa Memoria de Nativitate Domini, fiant sequentes Memoriæ :

Memoria de S. Joanne :

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Christum.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

DEUS cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Christum.

¶ In Octava die S. Stephani et deinceps usque ad ij. Vesperas Octavæ diei Epiphaniæ exclusive, quotidie præterquam in Laudibus Vigiliæ et in utrisque Vesperis ac Laudibus Epiphaniæ, Inventionis Domini et B. Gundisalvi, post alias Memorias fiat Memoria de B. Maria Virgine in Laudibus et Vesperis.

Memoria de B. Maria V. in Laudibus :

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis. Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 23.

IN illo témpore : Dicébat Jesus Scribis et Pharisæis : Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes et scribas, et ex illis occidétis, et crucifigétis, et ex eis flagellábitis in synagógis vestris. Tu autem.

AD PRIMAM.

Aña. Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum dicens : Ne státuas illis hoc peccátum. Tres Psalmi consueti et Symbolum Quicúmque vult.

Capitulum Regi sæculórum.

℟. Jesu Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. Allelúia. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Confiteor...., Misereátur. et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. cum duplici Allelúia., ℣℣. et Oratio ut in Festo, pag. 753.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum dicens : Ne státuas illis hoc peccátum. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Martyris, pag. 47*.

Capitulum. Act. 6.

STEPHANUS autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus.

DEUS tuórum mílitum
Coróna, sors et præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

HIC nempe, mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

PŒNAS cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter :
Pro te profúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

OB hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat Aña. O quam gloriósus est beátus Stéphanus Martyr et Levíta, qui ante Apóstolos regna cæléstia possidére méruit, et ad Patris déxteram Fílium vidére!

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere : quia ejus natalítia celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Memoria de Octava die S. Joannis Evangelistæ :

Aña. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio.

Ecclesiam tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Christum.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Abimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Christum.

Ad Memoriam de B. Maria Virgine in Vesperis Aña. Germinávit radix Jesse : orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus Deus noster.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum...

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Verbum caro factum est, allelúia : et habitávit in nobis, allelúia, allelúia.

EADEM DIE II. JANUARII.

IN OCTAVA S. STEPHANI.

SI DOMINICA NON FUERIT.

TRES LECTIONES.

Non dicitur Officium quotidianum B. Mariæ Virginis.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña Tu principátum tenes., ℣. Glória et honóre. et Oratio Da nobis., pag. 240.

Memoria de S. Joanne et de SS. Innocentibus, ibidem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christum natum, qui beátum hódie coronávit Stéphanum, * Veníte adorémus. Hymnus Deus tuórum mílitum., pag. 786.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Beátus Stéphanus jugi legis Dei

meditatióne roborátus, tamquam lignum fructíferum secus salutárium aquárum plantátum decúrsus, fructum martyrii in témpore suo dedit primus. Psalmus Beátus vir, qui non ábiit. cum octo ceteris de Communi unius Martyris, pag. 39*. et sequentibus.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

¶ Benedictiones secundum Feriam, scilicet Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 9.

VERITATEM dico in Christo, non méntior : testimónium mihi perhibénte consciéntia mea in Spíritu sancto : quóniam tristítia mihi magna est, et contínuus dolor cordi meo. Optábam enim ego ipse anáthema esse a Christo pro frátribus meis, qui sunt cognáti mei secúndum carnem, qui sunt Israelítæ, quorum adóptio est filiórum, et glória, et testaméntum, et legislátio, et obséquium, et promíssa : quorum patres, et ex quibus est Christus secúndum carnem, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen. Tu autem...

℟. j. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent : * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ. ℣. Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unanímiter in eum. — At ille gaudens.

Lectio ij.

NON autem quod excíderit verbum Dei. Non enim omnes qui ex Israel sunt, ii sunt Israelítæ : neque qui semen sunt Abrahæ, omnes fílii : sed in Isaac vocábitur tibi semen : id est, non qui fílii carnis, hi fílii Dei : sed qui fílii sunt promissiónis, æstimántur in sémine. Promissiónis enim verbum hoc est : Secúndum hoc tempus véniam : et erit Saræ fílius.

℟. ij. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi Mártyri beáto Stéphano, qui in número Mártyrum invéntus est primus : * Et ídeo triúmphat in cælis coronátus. ℣. Mortem enim, quam Salvátor dignátus est pro ómnibus pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. — Et ídeo triúmphat in cælis coronátus.

Sermo sancti Fulgéntii Episcopi.

(De S. Steph. et Conv. S. Pauli.)

Lectio iij.

INVICTÆ in Stéphano virtútis insígne enítuit, quæ nec freméntium sævítiam formidávit, nec lapidántium íctibus devícta succúbuit. Quod vero est tam insuperábile genus armórum, quo munítus sæviéntes argúeret, lapidántes, non repercútiens sed pátiens, superáret? Procul dúbio munímine régio septus, nullátenus est ab adversáriis superátus. Cáritas ergo, quæ de cælo ad terras depósuit Christum, ipsa Stéphanum de terra levávit ad cælum.

℟. iij. Sancte Dei pretióse Protomártyr Stéphane, qui virtúte caritátis circumfúltus úndique, Dóminum pro inimíco exorásti pópulo, * Funde preces Pro devóto tibi nunc collégio. ℣. Ut tuo propitiátus interventu, Dóminus nos purgátos a peccátis jungat cæli cívibus.—Funde preces pro devóto tibi nunc collégio. Glória. Pro devóto tibi nunc collégio.

Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Stéphane. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum dicens : Ne státuas illis hoc peccátum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus, ℣. Aña ad Benedictus et Oratio ut in Laudibus Festi, pag. 753.

Memoria de S. Joanne :

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per Christum.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Christum.

Memoria de B. Maria Virgine in Laudibus :

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutiónibus.

AD PRIMAM.

Aña. Lapidavérunt Stéphanum, et ipse invocábat Dóminum dicens : Ne státuas illis hoc peccátum.

Capitulum Regi sæculórum immortáli.

℟. Jesu Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. Allelúia. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces, ut pag. 32. notatum est; Oratio In hac hora.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. cum duplici Allelúia., ℣℣. et Oratio ut in Festo, pag. 753.

AD II. VESPERAS.

Omnia eodem modo fiant ac si Octava dies S. Stephani in Dominica evenerit, ut videlicet pag. 786. notatum est, cum Memoriis de sequenti Octava die S. Joannis, de SS. Innocentibus et de B. Maria Virgine ibidem positis.

¶ Prædictus modus servandus est etiamsi Dominica sequatur.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Verbum caro factum est, allelúia : et habitávit in nobis, allelúia, allelúia.

Preces ut pag. 151. notatum est.

DIE III. JANUARII.

IN OCTAVA S. JOANNIS, SI DOMINICA FUERIT.

NOVEM LECTIONES.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña Valde honorándus est., ℣. In omnem terram. et Oratio Ecclésiam tuam., ut in ij. Vesperis Octavæ diei S. Stephani, pag. 787. Memoria de SS. Innocentibus et de B. Maria Virgine, ibidem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Adorémus Regem Apostolórum. et Hymnus Exsúltet cælum láudibus. ut in Festo, pag. 755.

¶ In tribus Nocturnis Psalmi de Communi Apostolorum, pag. 27*. et sequentibus; Antiphonæ et ℣℣. ut in Festo, pag. 755. et sequentibus; Lectiones et ℟℟. ut infra.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

SCRIBO vobis, filíoli, quóniam remittúntur vobis peccáta propter nomen ejus. Scribo vobis patres, quóniam cognovístis eum, qui ab inítio est. Scribo vobis adolescéntes, quóniam vicístis malígnum. Scribo vobis infántes, quóniam cognovístis Patrem. Scribo vobis júvenes, quóniam fortes estis, et verbum Dei manet in vobis, et vicístis malígnum.

℟. j. Valde honorándus est beátus Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit : * Cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. ℣. Virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. — Cui Christus in cruce.

Lectio ij.

NOLITE dilígere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis dílígit mundum, non est cáritas Patris in eo : quóniam omne, quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, et concupiscéntia oculó-

rum, et supérbia vitæ : quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, et concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. ij. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scripsit hæc : * Et scimus quia verum est testimónium ejus. ℣. Fluénta Evangélii de ipso sacro Domínici péctoris fonte potávit. — Et scimus.

Lectio iij.

FILIOLI, novíssima hora est : et sicut audístis quia Antichrístus venit : et nunc Antichrísti multi facti sunt; unde scimus, quia novíssima hora est. Ex nobis prodiérunt, sed non erant ex nobis. Nam, si fuissent ex nobis, permansíssent útique nobíscum : sed ut manifésti sint quóniam non sunt omnes ex nobis. Sed vos unctiónem habétis a Sancto, et nostis ómnia.

℟. iij. Hic est beatíssimus Evangelísta et Apóstolus Joánnes, * Qui privilégio amóris præcípui, céteris áltius A Dómino méruit honorári. ℣. Hic est discípulus ille, quem diligébat Jesus : qui supra pectus Dómini in cena recúbuit. — Qui privilégio amóris præcípui. Glória. A Dómino méruit honorári.

IN II. NOCTURNO.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem.

(Tract. 36.)

Lectio iv.

IN quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Evangélii, sanctus Joánnes Apóstolus non immérito secúndum intelligéntiam spiritálem áquilæ comparátus, áltius multóque sublímius áliis tribus eréxit prædicatiónem suam : et in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Evangelístæ, tamquam cum hómine Dómino in terra ambulántes, de divinitáte ejus pauca dixérunt.

℟. iv. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo meo, dicit Dóminus : * Et scribam super eum nomen novum, et nomen civitátis novæ Jerúsalem. ℣ Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei. — Et scribam super eum.

Lectio v

ISTUM autem quasi piguérit in terra ambuláre, sicut ipso exórdio sui sermónis intónuit, eréxit se non solum super terram, et super omnem ámbitum áeris et cæli, sed super omnem étiam exércitum Angelórum, omnémque constitutiónem invisibílium Potestátum : et pervénit ad eum, per quem facta sunt ómnia, dicéndo : In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

℟ v. Diligébat autem eum Jesus, quóniam speciális prærogatíva castitátis amplióri dilectióne fécerat dignum : * Quia virgo eléctus ab ipso, virgo in ævum permánsit. ℣. In cruce dénique moritúrus, huic Matrem vírginem vírgini commendávit. — Quia virgo eléctus ab ipso.

Lectio vj.

AQUILA ipse est Joánnes, sublímium prædicátor, et lucis intérnæ atque ætérnæ fixis óculis contemplátor. Dicúntur enim et pulli aquilárum a paréntibus sic probári : patris scilicet ungue suspéndi, et rádiis solis oppóni. Qui firme contemplátus fúerit, fílius agnóscitur : si ácie palpitáverit, tamquam adulterínus ab ungue dimíttitur. Jam ergo vidéte quam sublímia loqui débuit, qui est áquilæ comparátus.

℟. vj. Iste est Joánnes, qui supra pectus Dómini in cena recúbuit : * Beátus Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. ℣. Iste est Joánnes, cui Christus in cruce Matrem vírginem vírgini commendávit. — Beátus Apóstolus. Glória. Beátus Apóstolus.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 21.

IN illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 87. in Joann. circa medium.)

CUM magna Christus Petro communicásset, orbis terrárum curam demandásset, martyrium prædixísset, et majórem erga eum dilectiónem testátus esset; cum vellet Petrus Joánnem sócium et collégam, inquit : Hic autem quid? Numquid eámdem viam aggrediétur? Et quemádmodum in cena interrogáre non ausus, Joánnem suffécit, ita nunc vicem reddit, arbitrátus eum velle, sed non audére de se sciscitári.

℟. vij. In illa die suscípiam te servum meum : et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo : * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. — Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus.

Lectio viij.

TUM Christus : Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? Nam, cum nímia id caritáte díceret Petrus, nec ab eo dívidi vellet, osténdens Christus, quod quantávis eum dilectióne prosequerétur, suam ássequi non posset, inquit : Sic eum volo manére, quid ad te? His verbis nos erúdiens, neque doléndum, neque curiósius præter divínam voluntátem investigándum.

℟. viij. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit eum. * Et exaltávit eum apud próximos suos. ℣. In médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum spíritu sapiéntiæ et intelléctus. — Et exaltávit eum apud próximos suos.

Lectio ix.

NAM cum Petrus semper in hujúsmodi interrogatiónes fervéntius prosilíret, íterum ejus fervórem retúndens, quod non sit ultérius inquiréndum, in hunc modum respóndit : Sic eum volo manére donec véniam, quid ad te? Noli arbitrári, inquit, eódem modo me

de vobis disposuisse. Hoc autem dixit, ut intempestívum affféctum, et consuetúdinis desidérium tólleret. Cum enim essent orbis terrárum curam susceptúri, simul ámplius esse non oportébat.

℟. ix. In médio ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit eum Dóminus. Glória. Et implévit eum Dóminus.

Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

AD LAUDES.

Omnia ut in Festo, pag. 758. servato modo Dominicæ.

Omissis Memoriis de Nativitate et de S. Stephano, fiant duæ sequentes :

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

Memoria de B. Maria V. :

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, consèrvátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 21.

In illo témpore : Dixit Jesus Petro : Séquere me. Convérsus Petrus vidit illum discípulum, quem diligébat Jesus, sequéntem. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus. Tres Psalmi consueti et Symbolum Quicúmque vult.

Capitulum Regi sæculórum.

℟. Jesu Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. Allelúia. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Confíteor..., Misereátur..., Oratio In hac hora.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. cum duplici Allelúia., ℣℣. et Oratio ut in Festo, pag. 759. et pag. 760.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi Apostolorum, pag. 34*.

Capitulum. Eccli. 15.

QUI timet Deum fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus.

EXSULTET cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.
Vos sæcli justi júdices
Et vera mundi lúmina
Votis precámur córdium,
Audíte preces súpplicum.
QUI cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.
QUORUM præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus.
UT cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.
GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat Aña. In médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, stoláque glóriæ índuit eum, allelúia, allelúia, allelúia. Oratio.

ECCLESIAM tuam Dómine benígnus illústra : ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ illumináta doctrínis, ad dona pervéniat sempitérna. Per.

Memoria de Octava die SS. Innocentium :

Aña. Ambulábunt mecum in albis, quóniam digni sunt : et non delébo nómina eórum de Libro vitæ.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

Memoria de B. Maria V. :

Aña. Germinávit radix Jesse : orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus Deus noster.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo. Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Verbum caro factum est, allelúia : et habitávit in nobis, allelúia, allelúia.

EADEM DIE III. JANUARII.

IN OCTAVA S. JOANNIS,

SI DOMINICA NON FUERIT.

TRES LECTIONES.

Non dicitur Officium quotidianum B. Mariæ Virginis.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña. Valde honorándus est., ℣. In omnem terram. et Oratio Ecclésiam tuam. ut in ij. Vesperis Octavæ diei S. Stephani, pag. 787.

Memoria de SS. Innocentibus et de B. Maria Virgine, ibidem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Regem Apostolórum : * Qui privilégio amóris Joánnem diléxit Apóstolum.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus., pag. 794.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Joánnes Apóstolus et Evangelísta virgo est eléctus a Dómino, atque inter céteros magis diléctus. Psalmus Cæli enárrant glóriam Dei. cum octo ceteris de Communi Apostolorum, pag. 27*. et sequentibus.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

¶ Benedictiones secundum Feriam, scilicet Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 2.

SCRIBO vobis fílioli, quóniam remittúntur vobis peccáta propter nomen ejus. Scribo vobis patres, quóniam cognovístis eum, qui ab inítio est. Scribo vobis adolescéntes, quóniam vicístis malígnum. Scribo vobis infántes, quóniam cognovístis Patrem. Scribo vobis júvenes, quóniam fortes estis, et verbum Dei manet in vobis, et vicístis malígnum.

℟. j. In illa die suscípiam te servum meum : et ponam te sicut signáculum in conspéctu meo : * Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus. ℣. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corónam vitæ. — Quóniam ego elégi te, dicit Dóminus.

Lectio ij.

NOLITE dilígere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis díligit mundum, non est cáritas Patris in eo : quóniam omne, quod est in mundo, concupiscéntia carnis est, et concupiscéntia oculórum, et supérbia vitæ : quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. Et mundus transit, et concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntátem Dei, manet in ætérnum.

℟. ij. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit eum : * Et exaltávit eum apud próximos suos. ℣. In médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum spíritu sapiéntiæ et intelléctus. — Et exaltávit eum apud próximos suos.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Joánnem.

(Tract. 36.)

Lectio iij.

IN quátuor Evangéliis, vel pótius quátuor libris uníus Evangélii, sanctus Joánnes Apóstolus non immérito secúndum intelligéntiam spiritálem áquilæ comparátus, áltius multóque sublímius áliis tribus eréxit prædicatiónem suam : et in ejus erectióne étiam corda nostra érigi vóluit. Nam céteri tres Evangelístæ, tamquam cum hómine Dómino in terra ambulántes, de divinitáte ejus pauca dixérunt.

℟. iij. In médio ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit eum Dóminus. Glória. Et implévit eum Dóminus.

Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Valde honorándus est beátus Joánnes. ℟. Qui supra pectus Dómini in cena recúbuit.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Hic est discípulus ille, qui testimónium pérhibet de his, et scimus quia verum est testimónium ejus. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus, ℣., Aña ad Benedictus et Oratio ut in Laudibus Festi, pag. 759.

Memoria de SS. Innocentibus :

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

Memoria de B. Maria V. :

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Hic est discípulus ille. ut in Laudibus.

Capitulum Regi sæculórum immortáli.

℟. Jesu Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. Allelúia. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces, ut pag. 32. notatum est; Oratio In hac hora.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. cum duplici Allelúia., ℣℣. et Oratio ut in Festo, pag. 759. et pag. 760.

AD II. VESPERAS.

Omnia eodem modo fiant ac si Octava dies S. Joannis in Dominica evenerit, ut videlicet pag. 794. notatum est, cum Memoriis de sequenti Octava die SS. Innocentium et de B. Maria Virgine ibidem positis.

¶ Prædictus modus servandus est etiam si Dominica sequatur.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Verbum caro factum est, allelúia : et habitávit in nobis, allelúia, allelúia.

Preces, ut pag. 151. notatum est.

DIE IV. JANUARII. IN OCT. SS. INNOCENTIUM, SI DOMINICA FUERIT.

NOVEM LECTIONES.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña Ambulábunt., ℣. Lætámini in Dómino. et Oratio Deus, cujus hodiérna die. ut in ij. Vesperis Octavæ diei S. Joannis, pag. 794.

Memoria de B. M. V. ibidem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Venite, adorémus Regem regum. et Hymnus Quæ vox., ut in Festo, pag. 761.

¶ In tribus Nocturnis Psalmi, Antiphonæ et ℣℣. ut in Festo, pag. 761. et sequentibus; Lectiones et ℟℟. ut infra.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 9.

An non habet potestátem fígulus luti ex eádem massa fácere áliud quidem vas in honórem, áliud vero in contuméliam? Quod si Deus volens osténdere iram, et notam fácere poténtiam suam, sustínuit in multa patiéntia, vasa iræ, apta in intéritum, ut osténderet divítias glóriæ suæ in vasa misericórdiæ, quæ præparávit in glóriam.

℟. j. Sub altáre Dei audívi voces occisórum dicéntium : Quare non defendis sánguinem nostrum? Et accepérunt divínum respónsum : * Adhuc sustinéte módicum tempus, donec impleátur númerus fratrum vestrórum. ℣. Et datæ sunt illis síngulæ stolæ albæ : et dictum est illis. — Adhuc sustinéte módicum tempus.

Lectio ij.

QUOS et vocávit nos non solum ex Judæis, sed étiam ex Géntibus, sicut in Osée dicit : Vocábo non plebem meam, Plebem meam : et non diléctam, Diléctam : et non misericórdiam consecútam, Misericórdiam consecútam. Et erit : In loco, ubi dictum est eis, Non plebs mea vos : ibi vocabúntur Fílii Dei vivi. Isaías autem clamat pro Israel : Si fúerit númerus filiórum Israel tamquam aréna maris, relíquiæ salvæ fient.

℟. ij. Effudérunt sánguinem Sanctórum velut aquam in circúitu Jerúsalem : * Et non erat qui sepelíret. ℣. Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. — Et non erat qui sepelíret.

Lectio iij.

VERBUM enim consúmmans, et abbrévians in æquitáte : quia verbum breviátum fáciet Dóminus super terram : et sicut prædíxit Isaías : Nisi Dóminus sábaoth reliquísset nobis semen, sicut Sódoma facti essémus, et sicut Gomórrha símiles fuissémus. Quid ergo dicémus? Quod Gentes, quæ non sectabántur justítiam, apprehendérunt justítiam : justítiam autem, quæ ex fide est. Israel vero sectándo legem justítiæ, in legem justítiæ non pervénit.

℟. iij. Adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum, * Mitténtes corónas suas ante thronum Dómini Dei sui. ℣. Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas : et benedixérunt vivéntem in sæcula. — Mitténtes corónas suas. Glória. Mitténtes corónas suas.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 3. in varios Matth. locos.)

Lectio iv.

DICUNT Dómino laudes trucidáti ab Heróde lacténtes : loquúntur sánguine, quod lingua non possunt : passióne canunt, quod sermóne non norunt : occísi prædicant, quod vivi non póterant. Cóntulit martyrium laudem, quibus negáverat natúra sermónem : lícuit sánguine clamáre, quibus narráre non licébat voce : lícuit sánguine loqui, quibus lingua non lícuit : miscent cum Dómino collóquia, quibus humána negáta sunt verba.

℟. iv. Isti sunt Sancti, qui passi sunt propter te Dómine : víndica eos, * Quia clamant ad te quotídie. ℣. Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, qui effúsus est. — Quia clamant ad te quotídie.

Lectio v.

O BEATA lacténtium glória, quibus pro Christo cóntigit dedicáre martyria! Experiúntur témpore uno nativitátem, et mortem; ingréssum, et éxitum; princípium, et occásum : ut ipsis posset contíngere témpore uno, et nascéndo íngredi mundum, et dedicáre martyrio cælum. Probat novos exércitus Christus : rudes mílites desígnat : legiónes lacténtes victória parta corónat.

℟. v. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni : * Et resonábat terra in voces eórum. ℣. Sub throno

Dei Sancti clamant : Víndica sánguinem nostrum Deus noster. — Et resonábat terra in voces eórum.

Lectio vj.

FIUNT pro Christo victóres, qui ætáte fuérunt coæquáles : fiunt infántes sine certámine fortes, sine pugna victóres. Mercántur pœna martyrium, glóriam sánguine cómparant, ætérnam vitam temporáli morte commútant. Transmíttit infántes infans Christus ad cælum : nova xénia Patri, primítias frúctuum éxhibet Genitóri. Osténdit futúram fecundíssimam messem, dum in sémine tantam éxhibet ubertátem.

℟. vj. Isti sunt Sancti, qui non inquinavérunt vestiménta sua : * Ambulábunt mecum in albis, Quia digni sunt. ℣. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. — Ambulábunt mecum in albis. Glória. Quia digni sunt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore : Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum, et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Homil. 8. in Matth. ante medium.)

QUÆ cum audísset Joseph, nequáquam passus est scándalum, neque dixit, Incérta ista res est, ac prorsus ambígua. Tu paulo ante dicébas quia salvábit pópulum suum : et nunc seípsum quidem non potest de perículis liberáre ; sed fuga nobis est necessária, et peregrinátio, ac transmigrátio longínqua. Contrária omníno sunt facta promíssis.

℟. vij. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, quod habébant et clara voce dicébant : Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, * Qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei Sancti clamant : Víndica Dómine sánguinem nostrum. — Qui effúsus est.

Lectio viij

SED horum nihil prorsus oppónit : vir enim erat fidélis. Neque curióse reversiónis tempus inquírit, quod útique ab Angelo non signáte fúerat expréssum. Sed, Esto ibi, inquit, úsquequo dicam tibi. Verum ille nec per ista quidem factus est ségnior ; sed obedívit libénter, et crédidit, omnes prorsus tribulatiónes cum gáudio sustinéndo. Enimvéro miséricors Deus mæstis rebus quædam étiam jucúnda permíscuit.

℟. viij. Sub throno Dei Sancti clamant :* Víndica sánguinem nostrum Deus noster. ℣. Sub altáre Dei audívi voces occisórum, clamántium et dicéntium. — Víndica sanguinem nostrum Deus noster.

Lectio ix.

QUOD certe in sanctis ómnibus facit, quos neque tribulatiónes, neque jucunditátes sinit habére contínuas : sed tum de advérsis, tum ex prósperis justórum vitam quasi admirábili varietáte contéxit.

Quod hic quoque eum fecísse consídera. Quippe sanctus Joseph videns Púerum natum, máxima exsultatióne replétus est : sed huic gáudio perículum grande succéssit, cum tota útique cívitas turbarétur, ipse rex fúreret, et ad necem Púerum quǽreret.

℟. ix. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim permansérunt : * Ideo regnant cum Deo, et Agnus Dei In illis. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno : et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. — Ideo regnant cum Deo. Glória. In illis.

Cánticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD LAUDES.

Omnia ut in Festo, pag. 769. servato modo Dominicæ.

Omissis Memoriis de Nativitate, de S. Stephano et de S. Joanne, fiat Memoria de B. Maria Virgine :

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis. Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 2.

In illo témpore : Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David. Tres Psalmi consueti et Symbolum Quicúmque vult.

Capitulum Regi sæculórum.

℟. Jesu Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. Allelúia. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Confíteor..., Misereátur... Oratio In hac hora.

AD TERTIAM.

Aña. A bimátu et infra occídit multos púeros Heródes propter Dóminum.

Capitulum. Apoc. 14.

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

℟. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, * Allelúia, allelúia. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Allelúia. Glória. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, confessi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

AD SEXTAM.

Aña. Vox in Rama audíta est, plorátus et ululátus : Rachel plorans filios suos.

Capitulum. Apoc. 14.

Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℟. Exsúltent justi in conspéctu Dei, * Allelúia, allelúia. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. Allelúia. Glória. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Oratio Deus, cujus hodiérna die, ut ad Tertiam.

AD NONAM.

Aña. Cantábant Sancti cánticum novum ante sedem Dei et Agni : et resonábat terra in voces eórum.

Capitulum. Apoc. 14.

Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, et Agno : et in ore ipsórum non est invéntum mendácium.

℟. Justi autem in perpétuum vivent, * Allelúia, allelúia. Justi autem. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. Allelúia. Glória. Justi autem.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio Deus, cujus hodiérna die., ut ad Tertiam.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi plurimorum Martyrum, pag. 62*.

Capitulum. Apoc. 14.

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, láureis
Ditántur bene fúlgidis.
Te summa Déitas únaque póscimus
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas :
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat Aña. Innocéntes pro Christo infántes occísi sunt : ab iníquo rege lacténtes interfécti sunt : ipsum sequúntur Agnum sine mácula, et dicunt semper : Glória tibi Dómine.

Oratio.

DEUS, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per Dóminum.

Memoria de B. Maria V. :

Aña. Germinávit radix Jesse : orta est stella ex Jacob : Virgo péperit Salvatórem : te laudámus Deus noster.

℣. Tamquam sponsus. ℟. Dóminus procédens de thálamo suo.

Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Verbum caro factum est, allelúia : et habitávit in nobis, allelúia, allelúia.

EADEM DIE IV. JANUARII.

IN OCTAVA SS. INNOCENTIUM, SI DOMINICA NON FUERIT.

TRES LECTIONES.

Non dicitur Officium quotidianum B. Mariæ Virginis.

IN I. VESPERIS.

Ad Memoriam Aña. Ambulábunt mecum., ℣. Lætámini in Dómino. et Oratio Deus, cujus hodiérna die. ut in ij. Vesperis Octavæ diei S. Joannis, pag. 794.

Memoria de B. Maria Virgine, ibidem.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Venite adorémus Regem regum. et Hymnus Quæ vox. ut in Festo, pag. 761.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Novit Dóminus vias Innocéntium, qui non stetérunt in viis peccatórum. Psalmus Beátus vir, qui non ábiit. cum octo ceteris ut in Festo, pag. 761. et sequentibus.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

¶ Benedictiones secundum Feriam, scilicet Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 9.

AN non habet potestátem fígulus luti ex eádem massa fácere áliud quidem vas in honórem, áliud vero in contuméliam? Quod si Deus volens osténdere iram, et notam fácere poténtiam suam, sustínuit in multa patiéntia, vasa iræ,

apta in intéritum, ut osténderet divítias glóriæ suæ in vasa misericórdiæ, quæ præparávit in glóriam.

℟. j. Vidi sub altáre Dei ánimas interfectórum propter verbum Dei, quod habébant, et clara voce dicébant : Víndica Dómine sánguinem Sanctórum tuórum, * Qui effúsus est. ℣. Sub throno Dei Sancti clamant : Víndica Dómine sánguinem nostrum. — Qui effúsus est.

Lectio ij.

Quos et vocávit nos non solum ex Judæis, sed étiam ex Géntibus, sicut in Osée dicit : Vocábo non plebem meam, Plebem meam : et non diléctam, Diléctam : et non misericórdiam consecútam, Misericórdiam consecútam. Et erit : In loco, ubi dictum est eis, Non plebs mea vos : ibi vocabúntur Fílii Dei vivi. Isaías autem clamat pro Israel : Si fúerit númerus filiórum Israel tamquam aréna maris, relíquiæ salvæ fient.

℟. ij. Sub throno Dei Sancti clamant : * Víndica sánguinem nostrum Deus noster. ℣. Sub altáre Dei audívi voces occisórum, clamántium, et dicéntium. — Víndica sánguinem nostrum Deus noster.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
(Hom. 3. in varios Matth. locos.)

Lectio iij.

Dicunt Dómino laudes trucidáti ab Heróde lacténtes : loquúntur sánguine quod lingua non possunt : passióne canunt, quod sermóne non norunt : occísi prædicant, quod vivi non póterant. Cóntulit martyrium laudem, quibus negáverat natúra sermónem : lícuit sánguine clamáre, quibus narráre non licébat voce : lícuit sánguine loqui, quibus lingua non lícuit : miscent cum Dómino collóquia, quibus humána negáta sunt verba.

℟. iij. Centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra, hi sunt qui cum muliéribus non sunt coinquináti, vírgines enim permansérunt : * Ideo regnant cum Deo, et Agnus Dei In illis. ℣. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo et Agno : et in ore ipsórum non est invéntum mendácium. — Ideo regnant cum Deo. Glória. In illis.

Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum. Apoc. 14.

Vidi supra montem Sion Agnum stantem, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis.

Hymnus.

Caterva matrum pérsonat
Collísa deflens pígnora,
Quorum tyránnus míllia
Christo sacrávit víctimas.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Ad Benedictus Aña. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt, et sequúntur Agnum quocúmque íerit.

Oratio.

Deus, cujus hodiérna die præcónium Innocéntes Mártyres, non loquéndo sed moriéndo, conféssi sunt : ómnia in nobis vitiórum mala mortífica ; ut fidem tuam, quam lingua nostra lóquitur, étiam móribus vita fateátur. Per.

Memoria de B. Maria V. :

Aña. Rubum, quem víderat Móyses incombústum, conservátam agnóvimus tuam laudábilem virginitátem : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Benedíctus qui venit in nómine Dómini. ℟. Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tribue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Heródes irátus occídit multos púeros in Béthlehem Judæ civitáte David.

Capitulum Regi sæculórum immortáli.

℟. Jesu Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis, * Allelúia, allelúia. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María. Allelúia. Glória. Jesu Christe.

℣. Exsúrge Dómine ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces, ut pag. 32. notatum est. Oratio In hac hora.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ, Capitula, ℟℟. cum duplici Allelúia., ℣℣. et Oratio ut pag. 800. et pag. 801. notatum est.

AD II. VESPERAS.

Omnia eodem modo fiant ac si Octava dies SS. Innocentium in Dominica evenerit, ut videlicet pag. 801. notatum est, cum Memoria de B. Maria Virgine ibidem posita.

¶ Prædictus modus servandus est etiamsi Dominica sequatur.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Natus est nobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Verbum caro factum est, allelúia : et habitávit in nobis, allelúia, allelúia.

Preces ut pag. 151. notatum est.

DIE X. JANUARII.

B. GUNDISALVI

CONF. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Apostólicæ virtútis Gundisálvus imitátor ac æmulus repósitam in cælis justítiæ corónam tandem accépit. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 49.

DIRECTUS est divínitus in pœniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis. Et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

℟. In rápidi flúminis álveo, periclitántium misértus Christi servus, pauper ópibus sed fide dives, pontem nobilíssimum aggréssus est * In nómine Dómini. ℣. Ad impérium ejus tacta báculo rupes vinum fundébat, et illi ad manum plácidi confluébant pisces. — In nómine Dómini. Glória. In nómine Dómini.

Hymnus.

AD sacerdótis nova Gundisálvi
Festa, decúrsu redeúntis anni,
Cónfluat cantu résonans canóro
Turba fidélis.

ATTAMEN plausu modulatióre
Prædicatórum sacer Ordo, cujus
Exstitit magnum decus ille, sacros
Cóncinat hymnos.

MAGNA magnárum documénta vivens
Ante virtútum dedit : ad supérna
Regna translátus dat ubíque vitæ
Signa beátæ.

ILLIUS nomen pópuli cadéntis
Solis, afflícti várie, salútant :
Fállitur nemo, queritúrve mæstus
Damna repúlsæ.

ILLIUS currunt ad opem sepúlcri,
Díssiti quamvis procul, agminátim :
Nec capit duplex Amaránthus amplas
Sæpe catérvas.

LAUS sit ætérnæ pia Trinitáti,
Cujus e cælo párilis potéstas,
Quidquid est, quidquid viget ac movétur,
Omne gubérnat. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Gundisálve. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magníficat Aña. In carne præter carnem vivens, angélicæ castitátis imáginem exhíbuit : cujus nomen dignum est quod immortáli memóriæ consecrétur.

Oratio.

DEUS, qui beáti Gundisálvi Confessóris tui mentem sancti nóminis tui amóre mirabíliter inflammásti : concéde, quæsumus, ut illíus vestígiis inhæréntes semper te cogitémus, et quæ tibi grata sunt inflammáto stúdio faciámus. Per.

Memoria de Octava Epiphaniæ :

Aña. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum obtulérunt Dómino aurum, thus et myrrham.

℣. Reges Tharsis et insulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

Omittitur Memoria de B. Maria Virgine in utrisque Vesperis et Laudibus.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Lux de luce apparuísti Christe, cui Magi múnera ófferunt, allelúia, allelúia, allelúia.

In fine Hymni dicatur hæc Stropha :

Gloria tibi Dómine,
Qui apparuísti hódie,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Prædicta Stropha concludantur etiam Hymni ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Omnes de Saba vénient, allelúia, aurum et thus deferéntes, allelúia, allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem regum, qui beátum Gundisálvum perénni glória decorávit, * Veníte adorémus.

Hymnus.

Noctis excússo médiæ sopóre,
Excitet mentes fámulus beátus :
Inque divínas pia gesta laudes
Ora resólvant.

Fonte lustráli simul atque tinctus,
Péndulam passi Dómini figúram
Et Genitrícis mémori tenébat
Mente puéllus.

Evidens signum, fore post utríque
Déditum cultu fámulum perénni,
Bucinatórem Crucis, et beátæ
Virginitátis.

Bracari talem pópuli per omne
Tempus expérti, meminére, prisci
Túrduli; talem Tamacána felix
Prædicat ora.

Usque Vaccæos modo Vettonésque
Ténditur gressu properánte fama :
Cis Tagum late, populósa transque
Mœnia complens.

Laus sit ætérnæ pia Trinitáti,
Cujus e cælo párilis potéstas,
Quidquid est, quidquid viget ac movétur,
Omne gubérnat. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Tamquam lignum plantátum secus decúrsus aquárum, fructum salutíferum dedit Gundisálvus suo témpore.

Psalmi de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, in stádio præséntis vitæ sic certávit, ut vínceret : sic cucúrrit, ut comprehénderet.

Aña. Exaudívit Dóminus Sanctum suum de monte sancto suo, et suscépit eum, in salútem et benedictiónem rúdium populórum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 6.

Fili a juventúte tua éxcipe doctrínam, et usque ad canos invénies sapiéntiam. Quasi is qui arat, et séminat, accéde ad eam, et sústine bonos fructus illíus. In ópere enim ipsíus exíguum laborábis, et cito edes de generatiónibus illíus. Quam áspera est nímium sapiéntia indóctis homínibus, et non permanébit in illa excors. Quasi lápidis virtus probátio erit in illis, et non demorabúntur projícere illam. Sapiéntia enim doctrínæ secúndum nomen est ejus, et non est multis manifésta. Quibus autem cógnita est, pérmanet usque ad conspéctum Dei.

℟. j. Ab ineúntis ætátis primórdio ánimum suum dedit Gundisálvus ad virtútem et sapiéntiam, et permánsit illi usque ad conspéctum Dei. * Bonum est viro, cum portáverit jugum ab adolescéntia sua. ℣. In malévolam ánimam non intrábit sapiéntia, neque habitábit in córpore súbdito peccátis. — Bonum est viro.

Lectio ij.

Audi fili, et áccipe consílium intelléctus, et ne abjícias consílium meum. Injice pedem tuum in cómpedes illíus, et in torques illíus collum tuum. Súbjice húmerum tuum, et porta illam, et ne acediéris vínculis ejus. In omni ánimo tuo accéde ad illam, et in omni virtúte tua consérva vias ejus. Investiga illam, et manifestábitur tibi, et cóntinens factus ne derelínquas eam : in novíssimis enim invénies réquiem in ea, et convertétur tibi in oblectatiónem. Et erunt tibi cómpedes ejus in protectiónem fortitúdinis, et bases virtútis, et torques illíus in stolam glóriæ. Decor enim vitæ est in illa, et víncula illíus alligatúra salutáris. Stolam glóriæ índues eam, et corónam gratulatiónis superpónes tibi.

℟. ij. Qui bene præsunt presbyteri, dúplici honóre habeántur, máxime qui labórant * In verbo et doctrína. ℣. Non soli sibi laborávit, sed ómnibus exquiréntibus veritátem. — In verbo et doctrína.

Lectio iij.

Fili, si atténderis mihi, disces : et si accommodáveris ánimum tuum, sápiens eris. Si inclináveris aurem tuam, excípies doctrínam : et si diléxeris audíre, sápiens eris. In multitúdine presbyterórum prudéntium sta, et sapiéntiæ illórum ex corde conjúngere, ut omnem narratiónem Dei possis audíre, et provérbia laudis non effúgiant a te. Et si víderis sensátum, evígila ad eum, et gradus ostiórum illíus éxterat pes tuus. Cogitátum tuum habe in præcéptis Dei, et in mandátis illíus máxime assíduus esto : et ipse dabit tibi cor, et concupiscéntia sapiéntiæ dábitur tibi.

℟. iij. Qui ad justítiam erúdiunt multos, fulgébunt quasi stellæ in perpétuas æternitátes: * Sémita enim vitæ super erudítum. ℣. Dóminus dedit mihi linguam erudítam, ut sciam sustentáre eum, qui lassus est verbo. — Sémita enim. Glória. Sémita enim.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Mirificásti Dómine Sanctum tuum, cum signáto super illum vultus tui lúmine, ab infántia cum Christo eum simul crucifixísti.

Aña. Lumbos suos zona castitátis præcínxit, et cétera vitiórum incentíva pénitus exstirpávit.

Aña. In paupéribus aléndis benignitátem, in labóribus et injúriis tolerándis patiéntiam, in religiónis cultu perpétuam præstitit sanctimóniam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Lectio iv.

Gundisalvus, peregrinántium, anachoretárum et prædicatórum illústre spéculum, Athanagílde in Lusitánia nobílibus ac piis paréntibus natus est. Ab ipso suscépto baptísmate, atque adhuc infántulus, suæ erga Christi, Deíparæ ac Sanctórum imágines, religiónis indícia præbuit. A devóto presbytero virtútum ac litterárum rudiméntis imbútus, adolescéntiam sub doméstica Bracarénsis Archiepíscopi disciplína sancte perégit. A quo demum initiátus sacerdótio, Ecclésiæ sancti Pelágii super Viscéllam præféctus est. Hoc in múnere, virtútum ómnium exémplo pastóris óptimi partes explévit. Antistitis sui accépta vénia, relictóque vicário, in peragrándis ac inviséndis Hierosolymitánis ac Románis sacráriis quatuórdecim annos impéndit. Ad própria demum revérsus, et a vicário suo, quem ob páuperum eleemósynas in próprium luxum convérsas dure incrépuit, minis ac fústibus excéptus, eremíticam vitam elégit. Amaranthúmque secédens, exstrúcto in honórem Deíparæ sacéllo, solitárius hæsit, et vicínæ plebi instruéndæ se devóvit.

℟. iv. Effúdit Dóminus super servum suum aquam mundam, et spíritum suum pósuit in médio ejus : * Ut in præcéptis Dei ambuláret. ℣. Baptísmi grátiam consecútus, admirábilis innocéntiæ donum ámplius accépit. — Ut in præcéptis Dei ambuláret.

Lectio v.

Ad vitæ genus Deíparæ acceptíssimum aspírans, íntegram Quadragésimam solo pane et aqua transégit : eámdem ardentíssimis précibus interpéllans, ut voluntátem suam, hac in re, apérto signo testarétur. Res ei pro voto cessit : designatúmque Prædicatórum Ordinem proféssus est. Exácto Religiónis tirocínio, statim ei prædicatiónis munus impónitur : proque uberióri animárum lucro Amaránthum, sócio Religiónis adjúncto, remíttitur. Inter ália miríſica, quibus totam illam regiónem rápuit, prodigiósum opus aggréssus est : cum precáriis subsídiis,

periculóso flúmini Támagæ pontem sáxeum arcuátæ molis instrávit, loco quidem impérvio, sed sibi per Angelum designáto. Operários, elícitis e petra copiósis vini fluéntis, potávit sæpius : pisces quoque in eórum alimóniam, quotquot sufficerent, ad ripam plúries evocávit, et obsequéntes ad manum hábuit. Post multos ab óbitu suo annos, eúmdem pontem, désuper ómnibus conspícuus, ab inevitábili exítio servávit.

℞. v. Educátus in disciplína et correptióne Dómini Gundisálvus, accépit armatúram Dei, * Et in ómnibus stetit perféctus. ℣. Castitátem, et carnis mundítiam amávit : et ídeo manus Dómini confortávit illum. — Et in ómnibus stetit perféctus.

Lectio vj.

Ecclesiastici anathématis fulmen ímpie subsannántes sub concióne público miráculo detérruit. Demum Vir sanctus, annis, et labóribus evangélicis fractus, óbitum imminéntem divína revelatióne cognóvit : quem, suscéptis Sacraméntis, lætus aspéxit, Vírginis Deíparæ et astántium cælitum visióne recreátus. Ejus corpus ad hanc usque diem miráculis corúscat, ac frequentíssimo pópuli concúrsu celebrátur. Beáti Gundisálvi diem solémnem habéri, primum Lusitániæ clero concessére Románi Pontífices Július Tértius et Pius Quartus, compérta ac probáta sanctitátis ejus fama per júdices Apostólicos. Tandem eámdem concessiónem Clemens Décimus, de consílio Congregatiónis sacrórum Rituum, ad univérsum Prædicatórum Ordinem exténdit.

℞. vj. Crevit ab infántia cum beáto Viro miserátio, et de útero matris egréssa est cum illo : * Non negávit paupéribus quæ volébant, Et óculos víduæ exspectáre non fecit. ℣. Buccéllam suam non comédit solus : sed comédit pupíllus ex ea. — Non negávit. Glória. Et óculos víduæ.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Ingréssus sine mácula, justítiam operátus est : et semper veritátem locútus, usque in finem in verbi ministério laborávit.

Aña. Dedit Dóminus fámulum suum in benedictiónem in sæculum sæculi, dum divínitus juvántur qui ínvocant nomen ejus.

Aña. Innocens mánibus et mundo corde fuit Vir beátus : propter quem accépit a Dómino benedictiónem noster orbis, et univérsi, qui hábitant in eo.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℞. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

In illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
(Homil. 39. in Matth.)

QUOD hic, Confíteor, dixit, idem valet quod Grátias ago. Grátias, inquit, tibi ago, quóniam a prudéntibus et sapiéntibus hæc celásti. An ígitur perditióne illórum gaudére ipsum dicémus, et quóniam illi hæc non didicére? Mínime. Non ergo quia sapiéntes non cognovérunt, gaudet : sed quia párvuli percepérunt, lætátur. Ita et Paulus dicit : Grátias ago Deo meo, quóniam fuístis servi peccáti : obedístis autem ex corde in quam tráditi estis formam doctrínæ. Non ergo Paulus proptérea gaudet, quia erant servi peccáti : sed quia, cum essent hujúsmodi, veritátis cultóres facti sunt.

℟. vij. Dignam percepísti Dómine peregrinatiónem púeri tui, et misísti Angelum tuum bonum ante me : * In timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ in loco peregrinatiónis. — In timóre.

Lectio viij.

PRUDENTES autem hic Scribas et Pharisæos appéllat : quibus verbis alacrióres reddit discípulos : cum intélligant illa se piscatóres esse consecútos, a quibus illi summi, ut videbántur, viri excidérunt. Cum autem Sapiéntes díxerit : non illam veram laudábilem sapiéntiam intélligit : sed hanc, quæ seculári doctrína præstátur. Idcírco étiam non dixit, Stultis revelásti, sed Párvulis : quasi non formátis adhuc, sed simplícibus.

℟. viij. Suscitávit Dóminus sibi sacerdótem fidélem, qui juxta cor ejus et ánimam ejus fecit : * Et ambulávit coram Christo Dómini cunctis diébus. ℣. Mansuétus et pátiens, cum modéstia corripiébat eos, qui resistébant veritáti. — Et ambulávit.

Lectio ix.

ITA osténdit non indígne illos, sed jure his rebus fuísse privátos : ac per ómnia nos docet flatum supérbiæ omníno esse fugiéndum, ac simplicitátem æmulándam. Quod Paulus amplióribus verbis scribit, dicens : Si quis in vobis vidétur in hoc sæculo sápiens esse, is fiat stultus, ut sápiens efficiátur : sic enim grátia Dei monstrátur. Cur vero grátias agit Patri, cum ipse illud fécerit? Sicut orat et intercédit pro nobis ad Deum, magnam erga nos declárans caritátem, sic étiam et hoc ex caritátis fervóre péragit.

℟. ix. In rápidi flúminis álveo periclitántium misértus Christi servus, pauper ópibus, sed fide dives, pontem nobilíssimum aggréssus est * In nómine Dómini. ℣. Ad impérium ejus tacta báculo rupes vinum fundébat, et illi ad manum plácidi confluébant pisces. — In nómine Dómini. Glória. In nómine Dómini.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Gundisálve. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Testimónia sua fecit Dóminus credibília, dum ópera, quæ fecit ipse, servus ejus fecit, et

illis majóra facit. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. In hymnis confiteántur Dómino Lusitáni, quia patrónus singulári grátia datus est illis.

3. Lábia Prædicatórum laudent Dóminum : cúmulum enim et ornaméntum accépit sacer Ordo máximum.

4. Sacerdótes Dómini Dómino benedícant, et presbyterórum normam célebrent Gundisálvum.

5. In ecclésia sanctórum laus Dómini et cánticum frequentétur, et cum gáudio Viri sanctíssimi ánnua colátur memória.

Capitulum. Eccli. 49.

DIRECTUS est divínitus in pœniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis. Et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

Hymnus.

PELLIT e cælo rubicúndus umbram
Lúcifer crassam, próperans reférre
Ob diem sancti bona Gundisálvi
Gáudia mundo.

JUBILO mentis, bona lux Ibéris
Fulget extrémis, mérito colénda :
Nunc decet festa redimíre passos
Fronde capíllos.

NUNC decet postes operíre lauris,
Et maris rorem gracilésque myrtos
Per fores passim pátulas locáre,
More triúmphi.

NUNC et aulæis decoráta pictis
Templa divínos résonent honóres :
Crebra de plenis óleant acérris
Thura per aras.

SIC honorátur píetas, et istud
Præmium donant áditi labóres
Pro Deo : vitæ tríbuit moléstæ
Tália Christus.

LAUS sit ætérnæ pia Trinitáti,
Cujus e cælo párilis potéstas,
Quidquid est, quidquid viget ac movétur,
Omne gubérnat. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Transcúrso vitæ hujus currículo, confessiónis suæ præmio potítus est in cælis, et est in terris gloriósum sepúlcrum ejus.

Oratio.

DEUS, qui beáti Gundisálvi Confessóris tui mentem sancti nóminis tui amóre mirabíliter inflammásti : concéde, quæsumus, ut illíus vestígiis inhæréntes semper te cogitémus, et quæ tibi grata sunt inflammáto stúdio faciámus. Per.

Memoria de Octava Epiphaniæ :

Aña. Descéndit Spíritus sanctus corporáli spécie sicut colúmba in ipsum, et vox de cælo facta est : Hic est Fílius meus diléctus, allelúia.

℣. Adoráte Dóminum. ℟. In aula sancta ejus.

Oratio.

DEUS, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce reveláѕti : concéde propítius ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui apparuísti hódie.

AD TERTIAM.

Capitulum. Eccli. 49.

DIRECTUS est divínitus in pœniténtiam gentis, et tulit abominatiónes impietátis. Et gubernávit ad Dóminum cor ipsíus, et in diébus peccatórum corroborávit pietátem.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 76*. Oratio.

DEUS, qui beáti Gundisálvi Confessóris tui mentem sancti nóminis tui amóre mirabíliter inflammásti : concéde, quæsumus, ut illíus vestígiis inhæréntes semper te cogitémus, et quæ tibi grata sunt inflammáto stúdio faciámus. Per.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 47.

DEDIT in celebratiónibus decus, et ornávit témpora sua usque ad consummatiónem vitæ, ut laudárent nomen sanctum Dómini, et amplificárent Dei sanctitátem.

Oratio Deus, qui beáti Gundisálvi. ut ad Tertiam.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 48.

NON superávit illum verbum áliquod, et mórtuum prophetávit corpus ejus. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

Oratio Deus, qui beáti Gundisálvi. ut ad Tertiam.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Testimónia sua fecit Dóminus credibília, dum ópera, quæ fecit ipse servus ejus fecit, et illis majóra facit. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Diréctus est., Hymnus Ad sacerdótis. et ℣. Ora pro nobis., ut in j. Vesperis, pag. 805.

Ad Magnificat Aña. O admirábilis Christi Conféssor, o indefésse veritátis præco Gundisálve, te canéntibus clemens suffragáre, et apud ætérnæ majestátis tribúnal piis précibus nos Pater ádjuva.

Oratio Deus, qui beáti Gundisálvi. ut ad Tertiam.

Memoria de Octava Epiphaniæ :

Aña. Vidéntes stellam Magi gavísi sunt gáudio magno : et intrántes domum obtulérunt Dómino aurum, thus et myrrham.

℣. Reges Tharsis et ínsulæ múnera ófferent. ℟. Reges Arabum et Saba dona addúcent.

Oratio Deus, qui hodiérna die. ut supra.

DIE XIV. JANUARII.

S. HILARII

EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

DUPLEX

AD I. VESPERAS.

¶ Si Dominica non fuerit, Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, ut in ij. Vesperis Epiphaniæ pag. 257.; super Psalmos Aña. Iste Sanctus., Capitulum Diléctus Deo., ℟. Sancte Hilári., Hymnus Iste Conféssor., pag. 67*; ℣. Amávit eum Dóminus. et ad Magnificat Aña Conféssor Dómini Hilári., pag. 68*. Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Hilárium minístrum tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per.

Deinde fiat Memoria de Octava die Epiphaniæ per Añam Fontes aquárum., ℣. Reges Tharsis. et Orationem Deus cujus Unigénitus., ut pag. 287.

¶ Si vero dies Octava Epiphaniæ Dominica fuerit, super Psalmos Epiphaniæ dicetur Aña. Véterem hóminem rénovans Salvátor, venit ad baptísmum : ut natúram, quæ corrúpta erat, per aquam recuperáret, incorruptíbili veste circumamictans nos. Capitulum et cetera ut supra.

IN I. NOCTURNO.

¶ Si Dominica non fuerit dicantur Lectiones De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios : Et ego fratres., pag. 287.

¶ Si vero Dominica fuerit, dicantur Lectiones De Epístola prima ad Corinthios : De iis autem., pag. 295.

¶ Si festum S. Hilarii transferri contigerit, dicantur in j. Nocturno Lectiones de Scriptura currente.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Fortunato, aliisque prob. Auct. et ex Brev. Rom.)

Lectio iv.

Hilarius in Aquitánia nóbili génere natus, doctrína et eloquéntia excélluit. Qui primum in matrimónio quasi mónachi vitam egit : deinde propter singuláres virtútes Pictavórum Epíscopus creátur : quod munus episcopále sic gessit, ut a fidélibus summam laudem consequerétur. Quo témpore, cum terróribus, bonórum spoliatióne, exsílio, et omni crudelitáte Constántius imperátor Cathólicos vexáret, nisi ad Ariánas partes transírent : Hilárius tamquam firmíssimum murum se Ariánis oppónens, illórum furórem in se concitávit. Itaque multis petítus insídiis, tandem dolo Saturníni Arelaténsis Epíscopi, de synodo Biterrénsi in Phrygiam relegátus est : ubi et mórtuum suscitávit, et libros duódecim scripsit de Trinitáte contra Ariános.

Lectio v.

Quadriennio post, coácto concílio ad Seléuciam Isáuriæ urbem, Hilárius adésse compúlsus est : ac deinde Constantinópolim proféctus,

ubi extrémum fídei periculum animadvértit, tribus libéllis públice datis, audiéntiam imperatóris popóscit, ut de fide cum adversáriis coram disputáret. Verum cum Ursácius et Valens Ariáni Epíscopi, quos Hilárius scriptis confutárat, præséntis eruditiónem pertiméscerent : Constántio persuasérunt ut spécie honóris eum in suum episcopátum restitúeret. Tunc Hilárium e prœlio hæreticórum reverténtem, ut inquit sanctus Hierónymus, Galliárum Ecclésia compléxa est : quem ad episcopátum secútus est Martinus, qui póstea Turonénsi præfuit Ecclésiæ : tantúmque illo doctóre profécit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit.

Lectio vj.

MAGNA deinceps tranquillitáte Pictavórum Ecclésiam administrávit : Galliámque univérsam addúxit, ut Arianórum impietátem condemnáret. Multos libros scripsit mira eruditióne, quorum perquam studiósum fuisse sanctum Hierónymum constat : qui étiam Hilárium Latínæ eloquéntiæ Rhódanum appéllat. Migrávit in cælum Idibus Januárii, Valentiniáno et Valénte imperatóribus, anno post Christum natum trecentésimo sexagésimo nono. Eum a multis Pátribus et concíliis insígnem Ecclésiæ Doctórem nuncupátum, atque uti talem in áliquot diœcésibus cultum, tandem, instánte synodo Burdigalénsi, Pius Nonus Póntifex Máximus, ex sacrórum Rituum Congregatiónis consúlto, univérsæ Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, ac ipsius festo die Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári jussit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ. de Communi unius Doctoris, pag. 80*.

DIE XV. JANUARII.

SS. NOMINIS JESU.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Philipp. 2.

CHRISTUS humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

℟. Læténtur omnes qui sperant in te Dómine : in ætérnum exsultábunt, et habitábis in eis : et gloriabúntur in te omnes * Qui díligunt nomen tuum. ℣. Dómine in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die. — Qui díligunt nomen tuum. Glória. Qui díligunt nomen tuum.

Hymnus.

JESU dulcis memória,
Dans vera cordi gáudia,
Sed super mel et ómnia
Ejus dulcis præséntia.

NIL cánitur suávius,
Nil audítur jucúndius,
Nil cogitátur dúlcius
Quam Jesus Dei Fílius.
JESU, spes pœniténtibus,
Quam pius es peténtibus,
Quam bonus te quæréntibus,
Sed quid inveniéntibus!
NEC lingua valet dícere,
Nec líttera exprímere:
Expértus potest crédere
Quid sit Jesum dilígere.
SIS Jesu nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ad Magnificat Aña. Fecit mihi magna qui potens est: et sanctum nomen ejus.

Oratio.

DEUS, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti: concéde propítius ut cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis: Qui tecum vivit.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Mauri Abbatis.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per.

IN UTROQUE COMPLETORIO.

In fine Hymni dicatur hæc Stropha:

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Eodem modo concludantur Hymni ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Admirábile nomen Jesu, quod est super omne nomen, * Veníte adorémus.

Hymnus.

JESU, Rex admirábilis,
Et triumphátor nóbilis,
Dulcédo ineffábilis,
Totus desiderábilis:
QUANDO cor nostrum vísitas,
Tunc lucet ei véritas,
Mundi viléscit vánitas,
Et intus fervet cáritas.
JESU, dulcédo córdium,
Fons vivus, lumen méntium,
Excédens omne gáudium,
Et omne desidérium.
JESUM omnes agnóscite,
Amórem ejus póscite:
Jesum ardénter quærite,
Quæréndo inardéscite.
TE nostra Jesu vox sonet,
Nostri te mores éxprimant,
Te corda nostra díligant,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! Psalmus Dómine Dóminus noster, cum ceteris ut in Festis B. M. V., pag. 2*. et sequentibus.

Aña. In nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum.

Aña. Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

℣. Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo. ℟. Multum est enim.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 3.

PETRUS autem, et Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur : quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dicitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit : Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argéntum et aurum non est mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsíliens stetit, et ambulábat. Et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsíliens, et laudans Deum.

℟. j. Ecce concípies, et páries fílium, et vocábis nomen ejus Jesum : * Ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. ℣. Vocátum est nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. — Ipse enim.

Lectio ij.

ET vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi : et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contígerat illi. Cum tenéret autem Petrum et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum : Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, et negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem Sanctum, et justum negástis,et petístis virum homicídam donári vobis: Auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus : et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

℟. ij. Benedíctum est nomen tuum Deus patrum nostrórum : qui cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis. * Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis. ℣. Et benedíctum nomen majestátis tuæ in ætérnum, qui facis mirabília solus. — Et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis.

Lectio iij. Cap. 4.

FACTUM est autem in crástinum, ut congregaréntur príncipes eórum, et senióres,

et scribæ in Jerúsalem : et Annas princeps sacerdótum, et Cáiphas, et Joánnes, et Alexánder, et quotquot erant de génere sacerdotáli. Et statuéntes eos in médio, interrogábant : In qua virtúte, aut in quo nómine fecístis hoc vos? Tunc replétus Spíritu sancto Petrus, dixit ad eos : Príncipes pópuli, et senióres audíte : Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infírmi, in quo iste salvus factus est, notum sit ómnibus vobis, et omni plebi Israel : quia in nómine Dómini nostri Jesu Christi Nazaréni, quem vos crucifixístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. Hic est lapis, qui reprobátus est a vobis ædificántibus, qui factus est in caput ánguli : et non est in álio áliquo salus. Nec enim áliud nomen est sub cælo datum homínibus, in quo opórteat nos salvos fíeri.

℟. iij. Laudábo nomen tuum assídue, * Et collaudábo illud in confessióne. ℣. Lætábor et exsultábo in te : psallam nómini tuo Altíssime. — Et collaudábo illud in confessióne. Glória. Et collaudábo illud in confessióne.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Mémores erunt nóminis tui Dómine, in omni generatióne et generatiónem.

Aña. Magnificáte Dóminum mecum, et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Aña. Omnes gentes, quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : et glorificábunt nomen tuum.

℣. Propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos. ℟. Et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Sermo 15. super Cantica.)

Lectio iv.

Est procul dúbio inter óleum et nomen Sponsi similitúdo, nec otióse Spíritus sanctus altérutrum comparávit. Ego autem dico in tríplici quadam qualitáte ólei, quod lucet, pascit, et ungit, si vos mélius non habétis. Fovet ignem, nutrit carnem, lenit dolórem : lux, cibus, medicína. Vide idem nunc et de Sponsi nómine : Lucet prædicátum, pascit recogitátum, invocátum lenit et ungit. Et percurrámus síngula. Unde putas in toto orbe tanta et tam súbita fídei lux, nisi de prædicáto nómine Jesu? Nonne in hujus nóminis luce Deus nos vocávit in admirábile lumen suum? Quibus illuminátis, et in lúmine isto vidéntibus lumen, dicat mérito Paulus : Fuístis aliquándo ténebræ, nunc autem lux in Dómino.

℟. iv. Sperent in te qui novérunt nomen tuum : *Quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine. ℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos : et líbera nos propter nomen tuum. — Quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Lectio v.

Hoc dénique nomen coram régibus, et géntibus, et fíliis Israel portáre jussus est idem Apóstolus : et portábat nomen tamquam lumen,

et illuminábat pátriam, et clamábat ubíque : Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis : sicut in die honéste ambulémus. Et monstrábat ómnibus lucérnam super candelábrum, annúntians in omni loco Jesum, et hunc crucifíxum. Quómodo lux ista resplénduit, ac perstrínxit cunctórum intuéntium óculos, quando de ore Petri tamquam fulgur egrédiens, claudi uníus corporáles plantas solidávit, et bases; multósque spirituáliter cæcos illuminávit? Numquid non ignem sparsit, cum ait : In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, et ámbula?

℟. v. Confiteámur nómini tuo magno : * Quóniam terríbile et sanctum est. ℣. Hi in cúrribus, et hi in equis : nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus. — Quóniam terríbile et sanctum est.

Lectio vj.

NEC tantum lux est nomen Jesu, sed est et cibus. An non tóties confortáris, quóties recordáris? Quid æque mentem cogitántis impínguat? Quid ita exercitátos réparat sensus, virtútes róborat, végetat mores bonos atque honéstos, castas fovet affectiónes? Aridus est omnis ánimæ cibus, si non óleo isto infúnditur : insípidus est, si non hoc sale condítur. Si scribas, non sapit mihi, nisi légero ibi Jesum. Si dísputes, aut cónferas, non sapit mihi, nisi sonúerit ibi Jesus. Jesus mel in ore, in aure melos, in corde júbilus. Sed est et medicína. Tristátur áliquis nostrum? Véniat in cor Jesus, et inde sáliat in os : et ecce ad exórtum nóminis lumen, núbilum omne diffúgit, redit serénum. Lábitur quis in crimen? Currit ínsuper ad láqueum mortis desperándo? Nonne, si ínvocet nomen vitæ, conféstim respirábit ad vitam?

℟. vj. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine : in ætérnum exsultábunt, et habitábis in eis : et gloriabúntur in te omnes, * Qui díligunt nomen tuum. ℣. Dómine in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die. — Qui díligunt nomen tuum. Glória. Qui díligunt nomen tuum.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Aña. Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est déxtera tua.

Aña. Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

IN illo témpore : Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderétur Puer, vocátum est nomen ejus Jesus. Et réliqua.

Homilia sancti Bernárdi Abbátis.

(Serm. 1. de Circumcisione.)

MAGNUM et mirábile sacraméntum! Circumcíditur Puer, et vocátur Jesus. Quid sibi vult ista connéxio? Circumcísio nempe salvándi pótius quam salvatóris esse vidétur : et salvatórem circumcídere pótius decet, quam circumcídi. Sed agnósce Mediatórem Dei et hóminum, qui ab ipso nativitátis suæ exórdio divínis humána sóciat, ima summis. Náscitur ex muliere : sed cui fecunditátis fructus sic accédat, ut non décidat flos virginitátis. Pannis invólvitur : sed panni ipsi angélicis láudibus honorántur. Abscónditur in præsépio : sed próditur radiánte stella de cælo. Sic et circumcísio veritátem suscéptæ probat humanitátis : et nomen, quod est super omne nomen, glóriam índicat majestátis. Circumcíditur tamquam verus Abrahæ Fílius : Jesus vocátur tamquam verus Fílius Dei.

℟. vij. Tribulatiónem et dolórem invéni : * Et nomen Dómini invocávi. ℣. Turris fortíssima nomen Dómini : in ipso sperávi, et adjútus sum. — Et nomen Dómini invocávi.

Lectio viij.

NEQUE enim ad instar prióminum, meus iste Jesus nomen vácuum aut ináne portat. Non est in eo magni nóminis umbra, sed véritas. Cælitus síquidem índitum nomen Evangelísta testátur : Quod vocátum est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Et atténde verbi profunditátem. Postquam natus est Jesus, Jesus vocátur ab homínibus : quo nómine vocátus est ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur. Idem quippe et Angeli Salvátor, et hóminis : sed hóminis, ab incarnatióne; Angeli, ab inítio creatúræ. Vocátum est, ait, nomen ejus Jesus, quod vocátum est ab Angelo. In ore ergo duórum vel trium téstium stat omne verbum : et ipsum, quod in Prophéta abbreviátum, maniféstius in Evangélio légitur caro factum.

℟. viij. Exspectábo nomen tuum Dómine : * Quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua. — Quóniam bonum est.

Lectio ix. (Serm. 2.)

MERITO sane, dum circumcíditur Puer, qui natus est nobis, Salvátor vocátur : quod vidélicet ex hoc jam cœperit operári salútem nostram, immaculátum illum pro nobis sánguinem fundens. Neque enim jam quærere est Christiánis, cur volúerit Dóminus Christus circumcídi. Propter hoc síquidem circumcísus est, propter quod natus, propter quod passus. Nihil horum propter se, sed ómnia propter eléctos. Nec in peccáto génitus, nec a peccáto circumcísus, nec mórtuus est pro peccáto suo : magis autem propter delicta nostra. Quod vocátum est, inquit, ab Angelo, priúsquam in útero conciperétur.

Vocátum est plane, non impósitum. Nempe hoc ei nomen est ab ætérno. A natúra própria habet, ut sit Salvátor : innátum est ei nomen hoc, non índitum ab humána, vel angélica creatúra.

℟. ix. Nésciens Mater Virgo virum, péperit sine dolóre Salvatórem sæculórum : * Jesum Regem angelórum sola Virgo lactábat úbere de cælo pleno. ℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. — Jesum Regem angelórum. Glória. Jesum Regem angelórum.

Ante Laudes ℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.
2. Scitóte quia Dóminus ipse est Deus, cujus nomen in ætérnum.
3. Sitívit ánima mea ad nomen sanctum tuum Dómine.
4. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum, et laudábile, et superexaltátum in sæcula.
5. Júvenes et vírgines, senes cum junióribus laudáte nomen Dómini : quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Capitulum. Phil. 2.

CHRISTUS humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen : ut in nómine Jesu omne genu flectátur.

Hymnus.

JESU, decus angélicum,
In aure dulce cánticum,
In ore mel miríficum,
In corde nectar cælicum.

QUI te gustant esúriunt,
Qui bibunt adhuc sítiunt :
Desideráre nésciunt
Nisi Jesum, quem díligunt.

O JESU mi dulcíssime,
Spes suspirántis ánimæ,
Te quærunt piæ lácrimæ,
Te clamor mentis íntimæ.

MANE nobíscum Dómine,
Et nos illústra lúmine :
Pulsa mentis calígine,
Mundum reple dulcédine.

JESU, flos Matris Vírginis,
Amor nostræ dulcédinis :
Tibi laus, honor nóminis,
Regnum beatitúdinis. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ad Benedictus Aña. Dedit se, ut liberáret pópulum, et acquíreret sibi nomen ætérnum.

Oratio.

DEUS, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti : concéde propítius ut cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis : Qui tecum vivit.

Memoria S. Mauri Abbatis.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Capitulum Christus humiliávit semetípsum., ut in Laudibus.

℟. Sit nomen Dómini benedíctum, * Allelúia, allelúia. Sit nomen. ℣. Ex hoc nunc, et usque in sæculum. Allelúia. Glória. Sit nomen.

℣. Afférte Dómino glóriam et honórem. ℟. Afférte Dómino glóriam nómini ejus.

AD SEXTAM.

Capitulum. Philipp. 2.

In nómine Jesu omne genu flectátur cæléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

℟. Afférte Dómino glóriam et honórem, * Allelúia, allelúia. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam nómini ejus. Allelúia. Glória. Afférte Dómino glóriam et honórem.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

AD NONAM.

Capitulum. Coloss. 3.

Omne, quodcúmque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Jesu Christi fácite, grátias agéntes Deo et Patri per ipsum.

℟. Magnificáte Dóminum mecum, * Allelúia, allelúia. Magnificáte. ℣. Et exaltémus nomen ejus in idípsum. Allelúia. Glória. Magnificáte.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ✠ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: ☩ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ☩ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors Sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam

in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te.

Capitulum Christus humiliávit semetípsum., Hymnus Jesu dulcis memória. ut in j. Vesperis, pag. 814. et pag. 815.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ad Magnificat Aña. Vocábis nomen ejus Jesum : ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum. Oratio.

Deus, qui unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Salvatórem, et Jesum vocári jussísti : concéde propítius ut cujus sanctum Nomen venerámur in terris, ejus quoque aspéctu perfruámur in cælis : Qui tecum vivit.

DIE XVI. JANUARII.

B. STEPHANÆ DE QUINZANIS

VIRG. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui beátam Stéphanam Vírginem tuam, Crucifíxi amóre succénsam, ejúsdem Passiónis consórtem mirabíliter effecísti : præsta, quæsumus, ut ejus intercessióne et exémplo imágini Fílii tui confórmes fíeri mereámur : Qui tecum vivit.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Marcelli Papæ et Martyris. Oratio.

Preces pópuli tui, quæsumus Dómine, cleménter exáudi : ut beáti Marcélli Mártyris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur, cujus passióne lætámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones De virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 98*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Stephana, in óppido Urceáno agri Brixiénsis piis honestísque paréntibus orta, Deum ab ipsa infántia cognóscere ac dilígere cœpit : eíque adhuc septénnis, ut pérhibent, virginitátem et obediéntiam perpétuo vovit. Mox, quo árctius cælésti Sponso conjungerétur, emísso nunquam peccándi letáliter propósito, ejus Crucem impénse flagitávit, votíque cómpotem fore, cæléstibus signis admónita est. Oblátas sibi terrénas núptias constantíssime recusávit, præcísis étiam crínibus vanitátis incitaméntis. Quíndecim annos nata, Tértii Ordinis sancti Domínici institútum ampléxa est, in quo jejúniis, vigíliis, cilíciis, et flagellatiónibus carnem prorsus subégit : omníque virtútum génere ánimum excúlta, ad religiósæ perfectiónis ápicem brevi pervénit. Ab humáni géneris hoste obscenárum rerum spécie aliquándo appetíta, córpore inter spinas revolúto, tentatóris artes elúsit.

Lectio v.

Flagrantissimo in Deum amóre succénsa, illi soli inhiábat. Ejus vero Passiónis mystériis ita afficiebátur, ut Crucifíxo confórmis fíeri veheménter optáret, quod ei pro votis cessísse perhibétur : nam quos ille pro humána Redemptióne cruciátus tulit, ipsa annórum quadragínta spátio,

quálibet sexta Féria in próprio córpore expértam se fuísse testáta est : adjécta intérni dolóris pœna, qua perínde se angi affirmábat, ac si cor suum rota quadam circúmagi sentíret. Sed et sacrórum Stígmatum signa in ejus córpore impréssa plures se vidísse testáti sunt. Ab Eucharistíæ sumptióne, quæ fere illi quotidiána erat, tanta cum ánimi et córporis alacritáte proficiscebátur, ut constans opínio sit, in fortitúdine cibi illius íntegros quadragínta dies, altérius cibi omníno expértem, aliquándo transegísse. Exímia in páuperes caritáte, étiam próprias vestes in eórum usum erogávit. Summo in prétio et honóre ob sanctitátis famam ab éxteris étiam civitátibus hábita, et ab illis expetíta, nonnísi húmili atque obscúro in loco vívere ac mori velle profitebátur.

Lectio vj.

DIVINÆ glóriæ propagándæ stúdio, várias ad eam confluéntes puéllas, piis ac religiósis móribus instituéndas suscépit : iísque ad arctióris vitæ propósitum excitátis, Ordinis monastérium ingéntibus curis atque moléstiis, sub invocatióne sancti Pauli, prope Soncínum diœcésis Cremonénsis óppidum, a fundaméntis eréxit, cui étiam ad plures annos sanctíssime præfuit. Dénique méritis plena, éxtasum, ráptuum, prophetíæ, cæléstium apparitiónum, et miraculórum fama conspícua, prænuntiáto sui óbitus die, obdormívit in Dómino, quarto Nonas Januárii, anno salútis millésimo quingentésimo trigésimo, ætátis suæ septuagésimo tértio. Ejus cultum Benedíctus Décimus quartus approbávit, utque ejus festum cum Offício et Missa ab univérso Prædicatórum Ordine, atque a Brixiénsi, et Cremonénsi clero celebrarétur, Apostólica auctoritáte concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de Communi unius Vírginis non Martyris, pag. 100*

DIE XVII. JANUARII.

S. ANTONII ABBATIS.

TOTUM DUPLEX.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Antónii Abbátis commendet : ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

De Epistola beáti Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Lectio j. Cap. 3.

FRATRES, ego me non árbitror comprehendísse. Unum autem : quæ quidem retro sunt oblivíscens, ad ea vero, quæ sunt prióra, exténdens meípsum, ad destinátum pérsequor, ad bravíum supérnæ vocatiónis Dei in Christo Jesu. Quicúmque ergo perfécti sumus, hoc sentiámus : et si quid áliter sápitis, et hoc vobis Deus revelábit. Verúmtamen ad quod pervénimus, ut idem sapiámus, et in eádem permaneámus régula.

Lectio ij.

IMITATORES mei estóte fratres, et observáte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nostram. Multi enim ámbulant, quos sæpe dicébam vobis (nunc autem et flens dico) inimícos Crucis Christi: quorum finis intéritus : quorum Deus venter est : et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt. Nostra autem conversátio in cælis est.

Lectio iij. Cap. 3. et cap. 4.

UNDE étiam Salvatórem exspectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ, secúndum operatiónem, qua étiam possit subjícere sibi ómnia. Itaque, fratres mei caríssimi, et desideratíssimi, gáudium meum, et coróna mea : sic state in Dómino, caríssimi.

IN II. NOCTURNO.

(Ex S. Athanasio, ac Rom. Breviario.)

Lectio iv.

ANTONIUS Ægyptius, paréntibus ab adolescéntia orbátus, audítis evangélicis verbis, Si vis perféctus esse, vade, et vende univérsa quæ habes, et da paupéribus : rem omnem familiárem véndidit, pretiúmque paupéribus erogávit. His solútus impediméntis, cæléstis vitæ genus in terris cólere instítuit, tantúmque in omni virtútum génere profécit, ut quemcúmque vidéret áliqua virtútis laude excelléntem, illum imitári studéret. Continéntia, mansuetúdine, patiéntia, misericórdia, humilitáte, ac stúdio divinárum litterárum superábat omnes. Ab hæreticórum et schismaticórum hóminum, máxime Arianórum, congréssu et collóquio sic abhorrébat, ut ne prope quidem ad eos accedéndum díceret.

Lectio v.

MIRA fuit vitæ ipsíus austéritas. Humi jacébat, cum necessárius somnus eum occupásset. Jejúnium ádeo cóluit, ut salem tantúmmodo ad panem adhibéret : sitim aqua exstinguébat, neque se ante solis occásum cibo aut potu recreábat : sæpe étiam bíduum cibo abstinébat : sæpíssime in oratióne pernoctábat. Dæmonis artes, frequentissimásque tentatiónes jejúnio et oratióne vicit : nec tamen frequéntes de Sátana reportáti triúmphi secúrum illum ac segnem reddidérunt. Quare in vastíssimam Ægypti solitúdinem se cóntulit, ubi quotídie ad christiánam perfectiónem mirífice profécit.

Lectio vj.

DÆMONES ita contémpsit, ut illis exprobráret imbecillitátem. Discípulos ad pugnam cum eis conferéndam perítus expertúsque magíster erudiébat. Sic autem dæmónibus erat formidolósus, ut multi per Ægyptum ab eis agitáti, invocáto Antónii nómine liberaréntur. Illíus sanctitátis fama permótus Constantínus Magnus, se suósque fílios, per lítteras, ejus oratiónibus commendávit. Annum quintum supra centésimum agens, innúmeris institúti sui relíctis imitatóribus,

patratísque miráculis, migrávit in cælum. Cujus laudes ita inter álios sanctus Joánnes Chrysóstomus prædicat : Consideráte virum, per cunctórum usque hódie ora volitántem, quem Apostolórum simíllimum Ægyptus prótulit, beátum dico et magnum illum, de quo sæpe audístis, Antónium.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. ut in Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE XVIII. JANUARII.

CATHEDRÆ S. PETRI,

QUA ROMÆ PRIMUM SEDIT.

DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

℟. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis : * Et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et In cælis. ℣. Et ego dico tibi quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. — Et quodcúmque. Glória. In cælis.

Hymnus.

JAM bone pastor Petre clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.
SIT Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte cui manet impérium,
Ex tunc, et modo per ætérna sæcula.
Amen.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum : tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Priscæ Virginis et Martyris.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beátæ Priscæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum: * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum.

Hymnus Jam bone pastor., ut in j. Vesperis.

¶ In tribus Nocturnis, Psalmi, Antiphonæ et ℣℣. ut in Communi unius Confessoris, pag. 68* et sequentibus; Lectiones vero et ℟℟. ut infra.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. j. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium Dómini tui.

Lectio ij.

IN quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem in revelatióne Jesu Christi : quem cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Lectio iij.

DE qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas quæ in Christo sunt passiónes, et posterióres glórias : quibus revelátum est quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cælo, in quem desíderant ángeli prospícere.

℟. iij. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum : * Quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. — Quóniam. Glória. In illa ætérna pátria conversátus est.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Leónis Papæ.
(Serm. 1. de SS. Petro et Paulo.)

Lectio iv.

Cum duódecim Apóstoli, accépta per Spíritum sanctum ómnium locutióne linguárum, imbuéndum Evangélio mundum, distribútis sibi terrárum pártibus, suscepíssent, beatíssimus Petrus, princeps Apostólici órdinis, ad arcem Románi destinátur impérii : ut lux veritátis, quæ in ómnium géntium revelabátur salútem, efficácius se ab ipso cápite per totum mundi corpus effúnderet.

℟. iv. Magnificávit eum in conspéctu regum, * Et dedit illi corónam glóriæ. ℣. Státuit illi testaméntum sempitérnum, et beatificávit illum in glória. — Et dedit illi.

Lectio v.

Cujus autem natiónis hómines in hac tunc Urbe non essent? aut quæ usquam gentes ignorárent quod Roma didicísset? Hic conculcándæ philosophíæ opiniónes, hic dissolvéndæ erant terrénæ sapiéntiæ vanitátes, hic confutándi dæmonum cultus, hic ómnium sacrilegiórum impíetas destruénda : ubi diligentíssima superstitióne habebátur colléctum quidquid usquam fúerat vanis erróribus institútum.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas Paradísi.

Lectio vj.

Ad hanc ergo Urbem tu, beatíssime Apóstole Petre, veníre non métuis; et consórte glóriæ tuæ Paulo Apóstolo aliárum adhuc Ecclesiárum ordinatiónibus occupáto, silvam istam freméntium bestiárum, et turbulentíssimæ profunditátis océanum, constántior quam cum supra mare gradeRéris, ingréderis : trophæum Crucis Christi Románis árcibus ínferens, quo te divínis præordinatiónibus anteíbant, et honor potestátis, et glória passiónis.

℟. vj. Sancte Petre Christi Conféssor audi rogántes sérvulos : * Et impetrátam cælitus Tu defer indulgéntiam. ℣. O sancte Petre sidus áureum, Dómini grátia servórum gémitus sólita súscipe cleméntia. — Et impetrátam cælitus. Glória. Tu defer indulgéntiam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsáreæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.
(Comm. in Matth. cap. 16. post initium.)

Dominus a discípulis requírit, quem se hómines esse dícerent : et adjécit, Hóminis Fílium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est, ut sicut Dei Fílium, ita et Fílium

hóminis meminérimus : quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis ítaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant quærit. Petrus respóndit : Tu es Christus, Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderit. Dóminus enim díxerat : Quem me hómines esse dicunt, Fílium hóminis? Et certe Fílium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo, Quem me esse dicunt : significávit præter id, quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum : erat enim hóminis Fílius.

℟. vij. Justus ut palma florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur : plantátus in domo Dómini, * In átriis domus Dei nostri florébit. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. — In átriis.

Lectio viij.

Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipso conféssus est : sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere. Et dignum plane conféssio Petri præmium consecúta est, quia Dei Fílium in hómine vidísset. Beátus hic est, qui ultra humánum óculos intendísse, et vidísse laudátus est : non id, quod ex carne et sánguine erat, cóntuens; sed Dei Fílium, cæléstis Patris revelatióne, conspíciens : dignúsque judicátus qui, quod in Christo Dei esset, primus agnósceret.

℟. viij. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : * Honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. ℣. Immortális est enim memória illíus : quia apud Deum nota est, et apud hómines. — Honestávit illum.

Lectio ix.

O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum, dignaque ædificatióne illíus petra, quæ infernas leges, et tártari portas, et ómnia mortis claustra dissólveret! O beátus cæli jánitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cælo : ut quæ in terris aut ligáta sint, aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant et in cælo!

℟. ix. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis : * Et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cælis. ℣. Et ego dico tibi quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. — Et quodcúmque sólveris super terram. Glória. In cælis.

Ante Laudes ℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris pag. 17.

2. Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

3. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram.

4. Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est.

5. Serve bone et fidélis intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

Hymnus.

JESU Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus :

TUI sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Cujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

QUI rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum ángelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.

HUJUS benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

SIT Christe Rex piíssime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cælis, dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

Memoria S. Priscæ Virginis et Martyris. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beátæ Priscæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum Diléctus Deo., ut in Laudibus.

℟. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória. Amávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 39.

JUSTUS cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Deum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. Justum dedúxit Dóminus * Per vias rectas. Justum. ℣. Et osténdit illi regnum Dei. Per vias rectas. Glória. Justum.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 10.

JUSTUM dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. Justus ut palma florébit * In domo Dómini. Justus. ℣. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. In domo Dómini. Glória. Justus.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Dómine quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Diléctus Deo., Hymnus Jam bone pastor. ut in j. Vesperis, pag. 826.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat Aña. Simon Bar Jona tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus : jánitor cæli pulsántibus áperi : supra modum peccávimus omnes, dimítte septuágies sépties.

DIE XIX. JANUARII.

B. ANDREÆ A PISCARIA

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui beátum Andréam Confessórem tuum apostólico spíritu decorásti : fac nos, ejus imitatióne, ita verbo et exémplo profícere, ut úberem fructum inde reférre valeámus. Qui vivis.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Felicis Presbyteri et Martyris. Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut ad meliórem vitam Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent, quátenus quorum solémnia ágimus étiam actus imitémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANDREAS Græcus, Piscáriæ ad Bénaci lacum in diœcési Veronénsi paupéribus piísque paréntibus ortus, vel a téneris annis sanctitátem porténdere visus est. Etenim a puerílibus lúsibus ábstinens, oratióni vacáre, sapidióres dapes respúere, quin et íntegram Quadragésimam solo pane et aqua transígere sólitus fuit : quem deínde morem ad óbitum usque retínuit. Crescénte ætáte, cum egrégia córporis forma castitátis stúdium conjúnxit, speciosásque núptias sibi oblátas non sine glorióso certámine fórtiter et modéste sprevit. Itaque solo divínæ grátiæ magistério, sacræ Scriptúræ lectiónem únice in delíciis habens, in sortem Dómini omníno vocátus videbátur. Defúncto exinde patre, a quo rei domésticæ invitus præféctus fúerat, multa indígna a duóbus frátribus passus est : ita ut propter eórum improbitátem noctu quandóque extra domum cubáre cogerétur. Sed ómnibus mira patiéntia tolerátis, a pia matre, tristem fílii sortem commiseránte, benedictióne tandem obténta, Bríxiam pétiit : ut quod jam diu in votis habúerat, religiósam vitam amplecterétur. In quo illud memória dignum,

quod frátribus suis, qui usque ad óppidi portam se illi cómites adjúnxerant, pedes humíliter exosculátus, báculum, id est pene totum quod e patérna domo asportáverat, in sui memóriam iísdem dono dedit : quem póstea mirabíliter floréntem, prodigiísque clarum Piscariénses in summo honóre habuérunt.

Lectio v.

Novum in Dominicána família perfectiorémque indútus hóminem, studiorúmque causa Floréntiam missus, in cœnóbio sancti Marci, ubi curis beáti Antónii ab Ecclésia reguláris disciplína tunc máxime vigébat, ad ómnium virtútum ápicem ánimum eréxit, atque obediéntiæ potíssimum se totum mancipávit, sólitus exinde dícere, Virum obediéntem idem sonáre ac sanctum. Mox arma lucis astríngens, vítiis et erróribus bellum indíxit : jamque apostólico múneri aptus, in Rhætiam ex obediéntia commeávit cum fratre Domínico de Pisis, qui a Benigno Médice sanctíssimo viro invitátus fúerat ad missiónes in Valle Tellína finitimísque regiónibus obeúndas. Haud fácile dictu quo ardóre, quo zelo júvenis apóstolus Andréas províncíam illam, quam olim sanctíssimus Pater Domínicus et venerábilis Pagánus, Coménsis Inquisítor pro cathólica fide, ab erróribus purgáre et concupíverant, et studúerant, excoléndam suscéperit, quot erróres exstirpáverit, quot pérditos hómines ad bonam frugem revocáverit. Nullus fuit tam exíguus locus, tugúrium nullum tam inaccéssum, quo non divérteret ad lucrándas ánimas : apud páuperes libéntius hóspitans, super sarménta semper dórmiens, miliáceo pane, vel castáneis, et aquæ potu vitam susténtans. Tanta demum apud omnes cívium órdines auctoritáte váluit, ut sola præséntia furéntis pópuli tumúltus quandóque sedáret, immo et hæréticos ipsos pertinacióres brevi disputatióne ad Ecclésiæ obediéntiam suáviter allíceret, Dignus plane, qui ut páuperum pater, Vallis Tellínæ apóstolus, immo ut Dei ángelus ab ómnibus venerarétur.

Lectio vj.

Ad fidem in pósterum communiéndam, sanctósque mores tuéndos, ecclésias exstrúxit, parœciárum númerum auxit, monastéria a fundaméntis eréxit : inter quæ célebre illud Morbiniénse Fratrum Prædicatórum, quod véluti fídei propugnáculum ingruéntibus hærésibus et vítiis oppósuit. Post quadragínta quinque annórum apostolátum, et vitam miráculis quoque claram, ut réferunt illíus ævi monuménta, nunquam tamen addúci pótuit ad præfectúras inter suos exercéndas, solo quæstuatóris officio conténtus. Dénique Vir Dei incredibílibus per valles et montes, inter glácies et nives exantlátis labóribus usque ad últimam senectútem, in letálem morbum íncidit : prænuntiatóque mortis die, sacrísque suscéptis, inter sodálium lácrimas placi-

dissime in Dómino quiévit, anno millésimo quadringentésimo octuagésimo quinto, die décima octáva Januárii. Ejus corpus suáviter olens, ingénti primum populórum concúrsu humíliter cónditum, deinde in honestiórem locum solémni translatióne bis elátum, Morbinii in ecclésia sui Ordinis summa veneratióne cólitur. Quem Beáti cultum nunquam intermíssum Pius Séptimus Póntifex Máximus approbávit, ejúsque Offícium et Missam in univérso Prædicatórum Ordine et Veronénsi diœcési, ex sacrórum Rituum Congregatiónis consúlto, celebrári posse benígne concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Designávit Dóminus. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 84*.

DIE XX. JANUARII.

SS. FABIANI ET SEBASTIANI MARTYRUM.

TOTUM DUPLEX. Oratio.

Deus, qui beátos Mártyres tuos Fabiánum atque Sebastiánum virtúte constántiæ in passióne roborásti : ex eórum nobis imitatióne tribue pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per.

IN II. NOCTURNO.

(Ex lib. de Rom. Pont. et ex Rom. Breviario.)

Lectio iv.

Fabianus Románus, a Maximíno usque ad Décium regens Ecclésiam, septem Diáconis regiónes divísit, qui páuperum curam habérent. Tótidem Subdiáconos creávit, qui res gestas Mártyrum a septem Notáriis scriptas colligerent. Idem státuit ut quotánnis Féria quinta in Cena Dómini, vétere combústo, Chrisma renovarétur. Dénique décimo tértio Kaléndas Februárii, in persecutióne Décii, martyrio coronátus, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur : cum sedísset annos quíndecim, dies quátuor. Hic fecit Ordinatiónes quinque mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros vigínti duos, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca úndecim.

Lectio v.

Sebastianus ex patre Narbonénsi, matre Mediolanénsi natus, cum sub Diocletiáno dux primæ cohórtis esset, Christiános, quorum fidem clam colébat, ópera et facultátibus adjuvábat, et ad subeúnda torménta confirmábat. Inter quos fuére Marcus et Marcelliánus fratres, Romæ vincti apud Nicóstratum : cujus uxor Zoe vocem, quam amíserat, Sebastiáni oratióne recuperávit. His Diocletiáno delátis, Sebastiánum accérsit, et veheméntius objurgátum, ómnibus artifíciis a Christi fide conátur avértere : sed cum nihil profíceret, sagíttis confígi jubet.

Lectio vj.

Eum, ómnium opinióne mórtuum, noctu sancta múlier Iréne, sepeliéndi grátia, jussit auférri : sed vivum repértum domi suæ curávit. Itaque paulo post confirmáta valetúdine, Diocletiáno óbviam factus,

quem mórtuum credébat, ejus impietátem libérius accusávit : sed ab eo támdiu virgis cædi jussus est, donec ánimam Deo rédderet. Ejus corpus in cloácam dejéctum Lucína, ab eódem in somnis admónita, ad Catacúmbas sepelívit : ubi ad cœmetérium Callísti via Appia sancti Sebastiáni nómine célebris ecclésia, una ex septem præcípuis Urbis, est ædificáta. Tempóribus Agathónis Papæ, cum divíno mónitu eídem Sancto eréctum esset altáre in título Eudóxiæ ad Víncula sancti Petri in Exquíliis, grassántem luem ab Urbe fuísse depúlsam constat.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Descéndens Jesus. de Communi plurimorum Martyrum, pag. 65*.

DIE XXI. JANUARII.

S. AGNETIS

VIRG. ET MART.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Veniénte Sponso, prudens Virgo præparáta introívit cum eo ad núptias. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. Omnípotens, adoránde, coléndé, treménde, benedíco te : *Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde : te totis viscéribus concupísco. — Quia. Glória. Quia.

Hymnus Vírginis Proles. de Communi unius Virginis et Martyris, pag. 86*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. Beáta Agnes in médio flammárum expánsis mánibus orábat : Te déprecor veneránde, coléndе, Pater metuénde, quia per sanctum Fílium tuum minas evási sacrílegi tyránni, et carnis spurcítias immaculáto calle transívi : et ecce vénio ad te, quem amávi, quem quæsívi, quem semper optávi. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius ut qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Agnum sponsum vírginum * Veníte adorémus Dóminum Jesum Christum.

Hymnus Vírginis Proles. ut in j. Vesperis de Communi unius Virginis et Martyris, pag. 86*.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Discéde a me pábulum mortis, quia jam ab álio amatóre prævénta sum. Psalmus Dómine Dóminus noster. cum

ceteris de Communi unius Virginis et Martyris, pag. 88*. et sequentibus.

Aña. Anulo suo subarrhávit me Dóminus meus Jesus Christus : et tamquam sponsam decorávit me coróna.

Aña. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis : trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 51.

Confitebor tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta; de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. j. Diem festum sacratíssimæ Vírginis celebrémus : quáliter passa sit beáta Agnes, ad memóriam revocémus : tertiodécimo ætátis suæ anno mortem pérdidit, et vitam invénit : * Quia solum vitæ diléxit Auctórem. ℣. Infántia quidem computabátur in annis, sed erat senéctus mentis imménsa. — Quia solum vitæ diléxit Auctórem.

Lectio ij.

Laudabit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat, qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. ij. Déxteram meam et collum meum cinxit lapídibus pretiósis : trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas : * Et circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. ℣. Induit me Dóminus cyclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me. — Et circúmdedit me.

Lectio iij.

Exaltasti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. iij. Induit me Dóminus vestiménto salútis, et induménto lætítiæ circúmdedit me : * Et tamquam sponsam decorávit me coróna. ℣. Trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas, et circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis. — Et tamquam sponsam. Glória. Et tamquam sponsam.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Christus circúmdedit me vernántibus atque coruscántibus gemmis pretiósis.

Aña. Induit me Dóminus cyclade auro texta, et imménsis monílibus ornávit me.

Aña. Pósuit signum in fáciem meam, ut nullum, præter eum, amatórem admittam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ex libro primo
sancti Ambrósii Epíscopi
de Virgínibus.

Lectio iv.

HODIE natális est Vírginis : integritátem sequámur. Natális est Mártyris : hóstias immolémus. Natális est sanctæ Agnétis : miréntur viri, non despérent párvuli, stúpeant nuptæ, imiténtur innúptæ. Hæc, trédecim annórum, martyrium fecísse dícitur. Quo detestabílior crudélitas, quæ nec minúsculæ pepércit ætáti : immo magna vis fídei, quæ étiam ab illa testimónium invénit ætáte. Fuítne in illo corpúsculo vúlneri locus? Et quæ non hábuit quo ferrum recíperet, hábuit quo ferrum vínceret. Hæc inter cruéntas carníficum impávida manus, hæc stridéntium grávibus immóbilis tráctibus catenárum, nunc furéntis mucróni mílitis totum offérre corpus, mori adhuc néscia, sed paráta : vel si ad aras invita raperétur, téndere Christo inter ignes manus, atque in ipsis sacrílegis focis trophæum Dómini signáre victóris.

℟. iv. Amo Christum, in cujus thálamum introíbo, cujus Mater Virgo est, cujus Pater féminam nescit, cujus mihi órgana modulátis vócibus cantant : * Quem cum amávero, casta sum : cum tetígero, munda sum : cum accépero, virgo sum. ℣. Anulo suo subarrhávit me, et imménsis monílibus ornávit me. — Quem cum amávero.

Lectio v.

NOVUM martyrii genus : Nondum idónea pœnæ, et jam matúra victóriæ : certáre diffícilis, fácilis coronári. Magistérium virtútis implévit, quæ præjudícium vehébat ætátis. Non sic ad thálamum nupta properáret, ut ad supplícii locum, læta succéssu, gradu festína Virgo procéssit : non intórto crine caput compta, sed Christo : non flósculis redimíta, sed móribus. Flere omnes : ipsa sine fletu. Mirári pleríque, quod tam fácile vitæ suæ pródiga, quam nondum háuserat, jam quasi perfúncta donáret. Stupére univérsi, quod jam Divinitátis testis exsísteret, quæ adhuc árbitra sui per ætátem esse non posset. Effécit dénique, ut ei de Deo crederétur, cui de hómine adhuc non crederétur : quia quod ultra natúram est, de Auctóre natúræ est.

℟. v. Mel et lac ex ejus ore suscépi : *Et sanguis ejus ornávit genas meas. ℣. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem. — Et sanguis ejus ornávit genas meas.

Lectio vj.

QUANTO terróre egit cárnifex, ut timerétur; quantis blandítiis, ut suadéret; quantórum vota, ut sibi ad núptias proveníret! At illa : Et hæc sponsi injúria est, inquit, exspectáre placitúram. Qui me sibi prior elégit, accípiet. Quid percússor moráris? Péreat corpus, quod amári potest óculis, quibus nolo. Stetit, orávit, cervícem infléxit. Cérneres trepidáre carníficem, quasi ipse addíctus fuísset : trémere percussóris déxteram, pallére ora aliéno timéntis perículo, cum puélla non timéret suo. Habétis ígitur in una hóstia duplex martyrium : pudóris, et religiónis. Et Virgo permánsit, et martyrium obtínuit. Passa est autem beáta Agnes Romæ sub præfécto Urbis Symphrónio : quam étiam sancti Patres Dámasus, Augustínus, Hierónymus summis láudibus prædicárunt.

℟. vj. Ipsi sum desponsáta, cui ángeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur : * Ipsi soli servo fidem : Ipsi me tota devotióne commítto. ℣. Déxteram meam, et collum meum cinxit lapídibus pretiósis : trádidit áuribus meis inæstimábiles margarítas. — Ipsi soli servo fidem. Glória. Ipsi me tota devotióne commítto.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Mel et lac ex ejus ore suscépi, et sanguis ejus ornávit genas meas.

Aña. Cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur, ipsi soli servo fidem.

Aña. Ipsi soli servo fidem : ipsi me tota devotióne commítto.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homilía 12. in Evang.)

SÆPE vos fratres caríssimi admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis : ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur : ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur.

℟. vij. Jam corpus ejus córpori meo sociátum est, et sanguis ejus ornávit genas meas : *Cujus Mater Virgo est: cujus Pater féminam nescit. ℣. Ipsi sum desponsáta, cui ángeli sérviunt, cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur. — Cujus Mater Virgo est.

Lectio viij.

Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes recéptæ sunt : quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur : quæ quia ex utróque sexu fidélium collígitur, decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis commísti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur.

℟. viij. Pulchra fácie, sed púlchrior fide, beáta es Agnes : réspuens mundum, lætáberis cum ángelis : * Intercéde pro ómnibus nobis. ℣ Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Intercéde pro ómnibus nobis.

Lectio ix.

Sunt namque plerique continéntes, qui ab exterióri se appetítu custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur; carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant : ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere humánas laudes nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

℟. ix. Omnípotens, adoránde, colénde, treménde, benedíco te : * Quia per Fílium tuum unigénitum evási minas hóminum impiórum, et spurcítias diáboli impollúto calle transívi. ℣. Te confíteor lábiis, te corde : te totis viscéribus concupísco. — Quia per Fílium tuum. Glória. Quia per Fílium tuum.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Agnes. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Ingréssa Agnes turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Mecum enim hábeo custódem córporis mei Angelum Dómini.

3. Ipsi sum desponsáta, cui ángeli sérviunt : cujus pulchritúdinem sol et luna mirántur.

4. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi : quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5. Congaudéte mecum et congratulámini : quia cum his ómnibus lúcidas sedes accépi.

Capitulum Confitébor tibi., Hymnus Jesu coróna vírginum. et ℣. Adducéntur regi. de Communi unius Vírginis, pag. 95*.

Ad Benedictus Aña. Stans beáta Agnes in médio flammárum expánsis mánibus orábat ad Dóminum : Omnípotens, adoránde, colénde, treménde, benedíco te, et glorífico nomen tuum in ætérnum.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius ut qui beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Virginis, pag. 96*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ingréssa Agnes turpitúdinis locum, Angelum Dómini præparátum invénit. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Virginis et Martyris, pag. 96*.

Capitulum Confitébor., et Hymnus Vírginis Proles., ut in j. Vesperis de eodem Communi, pag. 86*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat vel ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. Ecce quod concupívi, jam vídeo : quod sperávi, jam téneo : illi sum juncta in cælis, quem in terris pósita, tota devotióne diléxi.

DIE XXII. JANUARII.

S. VINCENTII

MARTYRIS.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Iste est. qui pro lege Dei sui morti se trádidit : non dubitávit mori : ab iníquis interféctus est, et in ætérnum vivit cum Christo : Agnum secútus est, et accépit palmam. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Christi miles pretiósus Levíta Vincéntius ut tribúnal sponte rogum conscéndit intrépidus : * Cujus salis crepitántis per corpus minútiæ sparsim ibant, Atque prunæ vernabántur sánguine. ℣. Inter hæc manet immótus ille Dei fámulus, orans Christum, in sublíme eréctis lumínibus.— Cujus. Glória. Atque prunæ vernabántur sánguine.

Hymnus Deus tuórum mílitum. de Communi unius Martyris, pag. 38*.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat Aña. Sacram præséntis diéi solemnitátem húmili celebrémus devotióne : qua invíctus Christi Martyr Vincéntius, tyránno devícto, insígnem victóriæ palmam cælo gaudens íntulit. Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Vincéntii Mártyris tui intercessióne liberémur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Vincéntem mundum adorémus Dóminum : * In quo pressúram mundi Martyr vicit Vincéntius.

Hymnus Deus tuórum mílitum, ut in j. Vesperis de Communi unius Martyris, pag. 38*.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Sanctus Vincéntius a pueritia stúdiis litterárum tráditus, supérna sibi providénte cleméntia, gémina sciéntia efficacíssime cláruit. Psalmi de Communi unius Martyris, pag. 39* et sequentibus.

Aña. Sanctitáte quoque insígnis, Diacónii arce suscépta, vices Pontíficis diligénter exsequebátur.

Aña. Valérius ígitur Epíscopus, et Levíta Vincéntius, spe fruéndi victória divínitus subníxi, in confessióne Deitátis alácriter cucurrérunt.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

EXISTIMO quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei.

℟. j. Sacram præséntis diéi solemnitátem húmili celebrémus devotióne : qua invíctus Christi Martyr Vincéntius, tyránno devícto, * Insígnem victóriæ palmam cælo gaudens íntulit. ℣. Perácto passiónis suæ veneráando triúmpho, angelórum cœtibus comitátur. — Insígnem victóriæ palmam.

Lectio ij.

SCIMUS enim quod omnis creatúra ingemíscit, et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes : et ipsi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus. Spes autem, quæ vidétur, non est spes : nam quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non vidémus, sperámus : per patiéntiam exspectámus.

℟. ij. Sanctus Vincéntius Christi Martyr, providénte supérna cleméntia, quæ sibi eum prævidébat vas electiónis futúrum, * Gémina sciéntia efficacíssime cláruit. ℣. Sanctitáte quoque insígnis, Diacónii arce suscépta, vices Pontíficis diligénter exsequebátur. — Gémina sciéntia efficacíssime cláruit.

Lectio iij.

SIMILITER autem et Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram : nam quid orémus, sicut opórtet, nescímus : sed ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus : quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum; iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. iij. Levíta Vincéntius dixit beáto Valério : Si jubes Pa-

ter sancte, respónsis júdicem aggrédiar. Jam tibi fili caríssime divíni verbi curam commíseram : * Nunc quoque Pro fide, qua astámus, respónsa commítto. ℣. Tibi enim gémina sciéntia polléntí, ac supérni amóris igne fervénti, cæléstis olim doctrínæ ministérium delegávi.—Nunc quoque. Glória. Pro fide, qua astámus respónsa commítto.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Tanto namque felicióres se esse credébant, quanto acrióra tyránni supplícia pia longanimitáte certássent evíncere.

Aña. Levíta Vincéntius dixit beáto Valério : Si jubes Pater sancte, respónsis júdicem aggrédiar.

Aña. Jam tibi fili caríssime divíni verbi curam commíseram: nunc quoque pro fide, qua astámus, respónsa commítto.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

(Ex Aurelio Prudentio, et sinceris Actis apud Metaphrasten, et ex Romano Breviario.)

Lectio iv.

VINCENTIUS, Oscæ in Hispánia citerióre natus, a prima ætáte stúdiis déditus, sacras lítteras a Valério Cæsaraugustáno Episcopo dídicit : cujus étiam partes suscépit prædicándi Evangélium, quod Episcopus, propter linguæ impediméntum, prædicatiónis offício fungi non póterat. Ea re ad Daciánum, provínciæ a Diocletiáno et Maximiáno præpósitum, deláta, Vincéntius Cæsaraugústæ comprehénditur, et vinctus ad Daciánum Valéntiam Hispániæ Tarraconénsis insígnem urbem addúcitur, ibíque verbéribus et equúleo torquétur.

℟. iv. Ecce jam in sublíme agor, et omnes príncipes tuos sæculo áltior, tyránne, despício : nolo glóriam meam mínuas, nec damna ínferas laudi : * Parátus sum enim ad ómnia torménta, pro Salvatóris nómine sustinénda. ℣. Insúrge ergo, et toto malignitátis spíritu debaccháre : vidébis me Dei virtúte plus posse, dum tórqueor, quam possis ipse qui torques. — Parátus sum enim.

Lectio v.

CUM vero nulla aut tormentórum vi, aut acerbitáte vel lenitáte verbórum a propósito deterréri posset, in cratícula impósitus, prunis ardéntibus suppósitis, ac férreis únguibus excarnificátus, candentibúsque láminis exústus, íterum dúcitur in cárcerem stratum testáceis fragméntis, ut ejus nudum corpus somno oppréssum, a subjéctis étiam testárum acúleis torquerétur. Verum illo in tenebricósa inclúso custódia, claríssimus splendor obórtus totum cárcerem illustrávit, et summa admiratióne omnes, qui áderant, affécit.

℟. v. Assúmptus ex equúleo Levíta Vincéntius, atque ad patíbulum raptus, tortóres suos pene prævéniens, * Moras carníficum arguéndo, ad pœnam alácriter properábat. ℣. Intrépidus ítaque Dei athléta candéntis ferri máchinam ultro conscéndit. — Moras carníficum arguéndo.

Lectio vj.

RES interim a custóde cárceris ad Daciánum deféртur, qui edúctum inde Vincéntium, in molli cúlcitra cóllocat : et quem cruciátibus in suam senténtiam tráhere non póterat, delíciis perdúcere conátur. Sed invíctus Vincéntii ánimus, Jesu Christi fide speque munítus, vicit ómnia : et ignis, ferri, tortórum immanitáte superáta, victor ad cæléstem martyrii corónam advolávit, undécimo Kaléndas Februárii. Cujus corpus, cum projéctum esset inhumátum, corvus et a volúcribus, et a lupo, únguibus, rostro, alis mirabiliter defendit. Qua re cógnita, Daciánus illud in altum mare demérgi jubet : sed inde étiam divínitus ejéctum ad litus Christiáni sepéliunt.

℟. vj. Christi miles pretiósus Levíta Vincéntius, ut tribúnal sponte rogum conscéndit intrépidus : * Cujus salis crepitántis per corpus minútiæ sparsim ibant, Atque prunæ vernabántur sánguine. ℣. Inter hæc manet immótus ille Dei fámulus, orans Christum, in sublíme eréctis lumínibus. — Cujus salis crepitántis. Glória. Atque prunæ vernabántur sánguine.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Beátus Vincéntius, cujus jam mens cónscia corónæ, dixit Daciáno : Háctenus a te hábitus sermo de negánda fide perorávit.

Aña. Nefárium tamen apud Christianórum prudéntiam esse cognósce, Deitátis cultum abnegándo, blasphemáre.

Aña. Profitémur enim christiánæ religiónis nos esse cultóres : ac unius veri Dei, permanéntis in sæcula, fámulos et testes.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 51. in Joann. sub med.)

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans nos ad Passiónis suæ sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis potest intélligi. Qui amat perdet : id est, si amas, perdes : si cupis vitam tenére cum Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas; noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. vij. Beátus Dei athléta Vincéntius, horréndo clausus ergástulo cárceris, psalmum Deo et hymnum, Angelórum frequéntia relevátus, lætus dicébat : * Quorum vallátus catérva, venerándo fovebátur obséquio, et mulcebátur alló-

quio. ℣. Dantur ergo laudes Deo altíssimo : et resonánte órgano vocis angélicæ modu-láta suávitas procul diffúnditur. — Quorum vallátus catérva.

Lectio viij.

HOC autem, quod postérius dixi, magis vidétur habére evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo quod supra dictum est, Qui amat (subintellígitur, in hoc mundo) ipse útique perdet; et qui eam odit (útique in hoc mundo) in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti : si bene óderis, tunc amásti.

℟. viij. Agnósce o Vincénti invictíssime, pro cujus nómine fidéliter decertásti : * Ipse tibi corónam præparátam servat in cælis, qui te fecit victórem in pœnis. ℣. Esto ígitur jam secúrus de præmio, quia mox, depósito ónere carnis, nostro eris addéndus collégio. — Ipse tibi corónam.

Lectio ix.

CUM ergo causæ artículus vénerit, ut hæc condítio proponátur, aut faciéndum esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum, quorum duórum homo si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre : ibi éligat Deo dilécto émori, quam offénso vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam.

℟. ix. Vir ínclytus Vincéntius, Martyr Dómini pretiósus, succénsus igne divíni amóris, constánter sustínuit supplícia passiónis : * Et per immanitátem tormentórum Pervénit ad societátem angelórum. ℣. Cujus intercéssio nobis obtíneat véniam, qui per torménta passiónis ætérnam méruit palmam, et sempitérnam corónam. — Et per immanitátem tormentórum. Glória. Pervénit ad societátem angelórum.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Assúmptus ex equúleo Levíta Vincéntius, atque ad patíbulum raptus, moras carníficum arguéndo, ad pœnam alácriter properábat. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Intrépidus ítaque candéntis ferri máchinam ultro conscéndit : ac manens immótus, eréctis in cælum lumínibus, Dóminum precabátur.

3. Hinc horréndo cárceris clausus ergástulo, Dei athléta angelórum venerándo fovebátur obséquio, et mulcebátur allóquio.

4. Agnósce o Vincénti invictíssime quia pro cujus nómine fidéliter decertásti, ipse tibi corónam præparátam servat in cæléstibus.

5. Dantur ergo laudes Deo altíssimo, et resonánte órgano vocis angélicæ moduláta suávitas procul diffúnditur.

Capitulum Beátus vir, qui suffert tentatiónem., Hymnus Martyr Dei, qui únicum. et ℣. Coróna áurea. de Communi unius Martyris, pag. 46*.

Ad Benedictus Aña. Egrégius Dei Martyr Vincéntius, diris tormentórum suppliciis pro Christo alácriter superátis, ac felícis pugnæ agóne constánter expléto, tandem pretiósam resolútus in mortem cælo triúmphans spíritum réddidit.

Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Vincéntii Mártyris tui intercessióne liberémur. Per.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Martyris, pag. 46*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Assúmptus ex equúleo Levíta Vincéntius, atque ad patíbulum raptus, moras carníficum arguéndo, ad pœnam alácriter properábat. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Martyris, pag. 47*.

Capitulum Beátus vir, qui suffert tentatiónem. et Hymnus Deus tuórum mílitum., ut in j. Vesperis, de eodem Communi, pag. 38*.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat vel ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. Beátus Vincéntius applicátus torméntis álacri vultu Dei præséntia roborátus dixit : Hoc est quod semper optávi, et votis ómnibus exquisívi.

PER OCTAVAM S. VINCENTII.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Assúmptus ex equúleo Levíta Vincéntius, atque ad patíbulum raptus, moras carníficum arguéndo, ad pœnam alácriter properábat.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Oratio Adésto Dómine. ut in Laudibus Festi.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Beátus Vincéntius applicátus torméntis álacri vultu Dei præséntia roborátus dixit : Hoc est quod semper optávi, et votis ómnibus exquisívi.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio Adésto Dómine. ut in Laudibus Festi.

DIE XXIII. JANUARII. S.RAYMUNDI DE PENNAFORT CONF. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Lætáre et gaude Barcinonénsis Ecclésia : sed tu magis plaude Prædicatórum família : quia hódie, in cæléstì cúria, bina Raymúndus coronátur glória. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 24.

SAPIENTIA laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur, et in médio pópuli gloriábitur.

℟. Spretis honórum títulis, mitras recúsat húmilis : ex aula regis éxiit, * Et vastum mare tránsiit. ℣. Cumque extendísset pállium super aquas, ambulávit in médio eárum. — Et vastum mare tránsiit. Glória. Et vastum mare tránsiit.

Hymnus.

Grande Raymúndi celebráte nomen,
Præsules, reges populíque terræ,
Cujus ætérnæ fuit univérsis
Cura salútis.

Quidquid est alta pietáte mirum
Exhibet purus niveúsque morum :
Omne virtútum rutiláre cernis
Lumen in illo.

Sparsa Summórum moniménta Patrum
Cólligit mira studiósus arte :
Quæque sunt prisci sacra digna cedro
Dógmata juris.

Doctus infídum solidáre pontum
Currit invéctus stádio paténti :
Veste compónens baculóque cymbam
Æquora calcat.

Da Deus nobis sine labe mores :
Da viæ tutum sine clade cursum :
Da perennántis sine fine vitæ
Tángere portum. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Raymúnde. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Doctrínæ suæ rádiis illustrávit sedéntes in errórum ténebris : et caritátis ardóre vinctos in mendicitáte et ferro redémit.

Oratio.

Deus, qui beátum Raymúndum Pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti : concéde ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Emerentianæ Virg. et Mart. Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Mirábilem in sanctis suis adorémus Dóminum, * Qui in conspéctu príncipum magnificávit Raymúndum.

Hymnus.

Pulchra, quæ mundus peritúra pandit,
Fórtiter spernens, inhiánsque cælo,
Prædicatórum júbilans adívit
Claustra Raymúndus.

Ordinis magnum récolens Paréntem,
Atque divíno stúdio replétus,
Nítitur sanctam similémque Patri
Dúcere vitam.

Non satis linguæ póterunt reférre
Cordis ardóres, quibus ipse terram
Réspuens, summo cupiébat æstu
Præmia cæli.

Sæpius corpus lácerans flagéllis,
Pérvigil custos ánimi pudíci,
Tactus ingénti pietáte flebat
Crímina mundi.

Ipse doctrína meritísque clarus,
Prædicans verbo simul atque factis,
Duxit errántes ad ovíle Christi,
Míraque gessit.

Annuat nobis, húmiles precámur,
Unus et trinus sine fine Rector:
Cujus illústres cánimus triúmphos,
Facta sequámur. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Raymúndus viam justítiæ ingréssus ab adolescéntia sua, ambulávit in ea ómnibus diébus vitæ suæ. Psalmi de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Aña. Doctrína illíus erudíti, apprehendérunt disciplínam magnátes et pópuli.

Aña. In servum sibi fidélem Dóminus elégit eum : et Mater pulchræ dilectiónis fuit consolátio ejus.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 39.

Sapientiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. j. Raymúndus ortu nóbilis, magnum decus Ordinis, * Móribus ac lítteris splendórem auxit géneris. ℣. A téneris annis pietátem cóluit, et omni mentem virtúte ímbuit. — Móribus ac lítteris.

Lectio ij.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℟. ij. Vanitátem próterens sæculi, Ordinem subit Domínici, * Singulári clarus doctrína, regulári clárior disciplína. ℣. Despécto própriæ voluntátis arbítrio, aliéno totus subdebátur império. — Singulári clarus doctrína.

Lectio iij.

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia. Si permánserit, nomen derelínquet plusquam mille : et si requiéverit, próderit illi.

℟. iij. Edóctus viam Dómini, doctor erat honorábilis univérsæ plebi : * Et stupébant omnes super prudéntia et re-

spónsis ejus. ℣. Príncipes ab ore ejus pendébant, et faciébant illíus cuncta consílio. — Et stupébant omnes. Glória. Et stupébant omnes.

IN II. NOCTURNO.

Aña. In signis atque porténtis mirificávit Dóminus Sanctum suum, et transvéxit illum per aquam nímiam.

Aña. Dedúxit eum Dóminus in justítia sua : erudívit eum sciéntia, et viam prudéntiæ osténdit ei.

Aña. Siccis pédibus perámbulans sémitas maris, clausis fóribus se sistit frátribus suis.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

(Ex bulla Canon. ejus a Clemente VIII. data anno Domini 1601. iij. Kal. Maii.)

Lectio iv.

BEATUS Raymúndus Barcinonénsis, ex nóbili família de Pennafort, christiánæ religiónis rudiméntis imbútus, adhuc párvulus exímia ánimi et córporis índole magnum áliquid porténdere visus est. Nam adoléscens humanióres lítteras in pátria proféssus, Bonóniam se cóntulit, ubi pietátis offíciis, ac pontifício civilíque juri sédulo incúmbens, et doctóris láurea insignítus, ibídem sacros cánones magna cum hóminum admiratióne est interpretátus. Ejus virtútum fama percrebrescénte, Berengárius Barcinonénsis Episcopus, cum Roma suam ad Ecclésiam redíret, eum conveniéndi causa Bonóniam iter instítuit, et tandem summis précibus ut secum in pátriam reverterétur obtínuit. Mox ejúsdem Ecclésiæ canonicátu et præpositúra ornátus, univérso clero et pópulo integritáte, modéstia, doctrína et morum suavitáte præfúlsit : ac Deíparæ Vírginis, quam singulári pietátis afféctu venerabátur, honórem et cultum semper pro víribus auxit.

℟. iv. Raymúndum Virgo vísitat, ut novum mox instítuat Redemptiónis Ordinem, * Captivitátis óbsidem. ℣. Liberávit a poténte páuperem, novam condens societátem. — Captivitátis óbsidem.

Lectio v.

ANNUM círciter quintum supra quadragésimum agens, in Ordine Fratrum Prædicatórum, solémni emíssa professióne, ut novus miles in omni virtútum génere, sed præcípue in caritáte erga egénos, et máxime captívos ab infidélibus detentos, se exércuit. Unde, cum ejus hortátu sanctus Petrus Nolásco (cujus ipse confessiónes audiébat) suas opes piíssimo huic óperi conférret, tum eídem, tum beáto Raymúndo, et Jacóbo Primo Aragóniæ regi appárens beatíssima Virgo, gratíssimum sibi et unigénito Fílio suo fore dixit, si in suum honórem instituerétur Ordo Religiosórum, quibus captívos ex infidélium tyránnide liberándi cura incúmberet. Quare collátis inter se consíliis, Ordinem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis captivórum fundavérunt : cui beátus Raymúndus certas vivéndi leges præscrípsit,

ad ejúsdem Ordinis vocatiónem accommodatissimas : quarum approbatiónem áliquot post annos a Gregório Nono impetrávit, et dictum sanctum Petrum, primum generálem Ordinis Magístrum, suis ipse mánibus hábitu eódem indútum, creávit.

℟. v. Caput creátus Ordinis, morum illústre spéculum, verbo, vita prælúxit frátribus, * Exémplum bonórum óperum. ℣. Non éxtulit se inter fratres, sed fuit in illis quasi unus ex ipsis. — Exémplum bonórum óperum.

Lectio vj.

Ab eódem Gregório Romam accersítus, et Capelláni, ac Pœnitentiárii, et Confessárii sui múnere decorátus, ejúsdem jussu, Romanórum Pontíficum decréta, in divérsis concíliis et epístolis sparsa, in unum Decretálium volúmen redégit. Archiepiscopátum Tarraconénsem, ab ipso Pontífice sibi oblátum, constantíssime recusávit. Et totíus Ordinis Prædicatórum generále Magistérium, quod per biénnium sanctíssime administráverat, sponte dimísit. Jacóbo Aragóniæ regi, sacræ Inquisitiónis offícii suis in regnis instituéndi auctor fuit. Multa patrávit mirácula : inter quæ illud claríssimum, quod ex ínsula Baleári Majóri Barcinónam reversúrus, strato super aquas pállio, centum sexagínta milliária sex horis conficerit : et resúmpto pállio, quod ne quidem aqua perfúsum erat, suum cœnóbium jánuis clausis fúerit ingréssus. Tandem prope centenárius, virtútibus et méritis cumulátus, obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto : quem Clemens Octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. vj. Spretis honórum títulis, mitras recúsat húmilis : ex aula regis éxiit, * Et vastum mare tránsiit. ℣. Cumque extendísset pállium super aquas, ambulávit in médio eárum. — Et vastum mare tránsiit. Glória. Et vastum mare tránsiit.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Honóris múnera non accépit, neque ánimum illíus fléctere pótuit ínfula, aut grátia príncipis.

Aña. Prævéntus in benedictiónibus dulcédinis, divínæ Matris mulcétur allóquiis.

Aña. Consúmptus ætáte, plenus diérum et meritórum, ascéndit in montem Dómini, ínnocens mánibus, et mundo corde.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 15. in Matth. sub med.)

Attendite quid díxerit, Vos estis sal terræ : per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem,

aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas : sed ad omnem terram prorsus, ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

℟. vij. Raymúndus pauper et húmilis de sæculo nequam erípitur : cælum dives ingréditur, * Et bina glória coronátur. ℣. Post honóres non ábiit, neque sperávit in pecúniis : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino. — Et bina glória coronátur.

Lectio viij.

DICENDO enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est, ac modéstus, et miséricors, et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. viij. Summe Dei Conféssor Raymúnde, tuo nos fove præsídio : * Tua canéntes mérita, tuis nos juva précibus. ℣. Qui virtútum fragrántia totam reples Ecclésiam. — Tua canéntes mérita.

Lectio ix.

NE igitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem : Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est : ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

℟. ix. Factum est sepúlcrum ejus gloriósum : creávit in eo Altíssimus medicaméntum de terra, thesáurum sine defectióne, * Ad sanitátem géntium. ℣. Catervátim ruunt pópuli, súmere cupiéntes de sepúlcro púlverem. — Ad sanitátem géntium. Glória. Ad sanitátem géntium.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Raymúnde. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Raymúndus cælo rédditur, et Angelórum júbilo : Doctórum cœtui júngitur, et Vírginum consórtio. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Defúncti corpus túmulo læta recóndit pátria : favénte Dei Fámulo, signa corúscant vária.

3. De tumba pulvis náscitur ad sanitátem géntium : morbus omnis expéllitur de córpore credéntium.

4. Felix Raymúndi pátria, tanto ditáta fílio, qui te replévit glória, et fovet patrocínio!

5. Laudémus cæli Dóminum, et Sancti sui méritum : ut per ejus suffrágia nos ferat ad cæléstia.

Capitulum. Eccli. 24.

SAPIENTIA laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur, et in médio pópuli gloriábitur.

Hymnus.

SACRA Raymúndi venerémur omnes
Gesta, quæ toto résonant in orbe :
Et chorus noster réferat canóro
Cármine laudes.

ILLE, qui claris méritis refértus,
Duxit in terris sine labe vitam,
Cælico lætus jubilánte cœtu
Sídera scandit.

DOCTOR et Virgo dúplici coróna
Fulget in cælis : sed amóre plenus,
Quotquot hic languent míseri fidéles,
Réspicit omnes.

HINC adest cunctis medicína morbis
Pulvis e sacro túmulo renáscens,
Quo salus, celsis méritis Beáti,
Rédditur ægris.

LAUS, honor, virtus Dómino perénnis,
Qui Deus simplex, paritérque trinus,
Nostra, Raymúndi précibus, remíttat
Crímina vitæ. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Vinctos liberávit de manu inimicórum, et edúxit pérditos de via iniquitátis, ut dirígerent pedes suos in viam pacis. Oratio.

DEUS, qui beátum Raymúndum Pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti : concéde ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per.

Memoria de S. Emerentiana Vírgine et Martyre. Oratio.

INDULGENTIAM nobis, quæsumus Dómine, beáta Emerentiána Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum Sapiéntia laudábit., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaiæ 43.

NOLI timére, quia redémi te, et vocávi te nómine tuo : Meus es tu. Cum transíeris per aquas, tecum ero, et flúmina non opérient te.

AD NONAM.

Capitulum. Isaiæ 49.

REGES vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt propter Dóminum, quia fidélis est, et Sanctum Israel qui elégit te.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Raymúndus cælo rédditur et Angelórum júbilo : Doctórum cœtui júngitur et Vírginum consórtio. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Sapiéntia., Hymnus Grande Raymúndi. et ℣. Ora pro nobis., ut in j. Vesperis, pag. 845.

Ad Magnificat Aña. O beáte Raymúnde, quem doctrínæ comméndat véritas, et virginális exórnat cástitas, salútis sémitam nos édoce, et puritátem cordis nobis óbtine : ut per tua suffrágia consequámur ætérna gáudia.

PER OCTAVAM S. RAYMUNDI.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. O Virgo, o Doctor, o vigil reconciliatiónis miníster, preces nostras benígne súscipe, et indignatiónem Júdicis a nobis avérte.

Oratio Deus, qui beátum Raymúndum. ut in Laudibus Festi.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Piis Raymúndi précibus, educ nos Dómine de domo servitútis peccáti, in libertátem glóriæ filiórum tuórum.

Oratio Deus, qui beátum Raymúndum. ut in Laudibus Festi.

IN OCTAVA S. RAYMUNDI.

SIMPLEX.

Ubi de Octava die S. Raymundi Officium celebrari contigerit, omnia, præter hic posita, fiant ut in Festo, servato modo Octavæ diei Simplicis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura Feriæ currentis. Si autem talis Feria Lectiones de Scriptura non habuerit, dicantur Lectiones ut in j. Nocturno Festi.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Bulla Canonizationis.)

Lectio iv.

In Hispánias Legátus a látere missus Joánnes Cardinális Episcopus Sabinénsis, beátum Raymúndum legatiónis sibi cómitem adscívit. Hoc in múnere summa humilitáte, prudéntia, et caritáte se gessit. Iter prolíxum et árduum, provécta licet ætáte, pedes egit : Cardinálem, quo erat ventúrus, anteíre solébat, plebem perféctam verbi Dei præcónio, censurárum ac peccatórum absolutióne paratúrus. Nihil, tot inter labóres apostólicos, de sólita cibórum abstinéntia, vigíliis, jejúniis, totiúsque Religiónis severitáte remísit. Quin et solúta legatióne, Cardinális, ut una secum Romam pérgeret postulántis, précibus inclinári non pótuit : ne qua ei evangélicæ sollicitúdinis merces obtíngeret.

Lectio v.

Eum subinde Romam vocátum, tanti fecit Gregórius Nonus, ut ei gravíssima quæque Ecclésiæ negótia commítteret. Hunc étiam cum a sacris sibi confessiónibus præfecísset, ipse, qua erat in egénos caritáte, ei pœniténtiæ loco solébat injúngere, ut inopum preces ac justas sine mora petitiónes excíperet, eorúmque negótia absque procrastinatióne confíceret. Hinc ab eódem

Summo Pontífice Pater páuperum mérito dictus. Ab ecclesiásticis dignitátibus et honóribus aliéno semper fuit ánimo : Barcinonámque valetúdinis causa, ex medicórum consílio, ac Summi Pontíficis accépta vénia, redíre compúlsus, eum ánimi candórem ab omni ambitiónis labe puríssimum, quo imbútus ad Urbem vénerat, in pátriam reportávit.

Lectio vj.

JACOBO Primo Aragónum regi a confessiónibus factus, munus árduum evangélica libertáte óbiit. Cum enim Regem, vesáno amóre captum, írrito conátu, mónitis ac précibus avocáre tentásset, ex ínsula Majóri Baleári, quo tunc aula convénerat, ingénti trajécti maris prodígio secéssit : Regémque miráculi celebritáte pertérritum vocávit ad pœniténtiam. Hujus jussu concílio provinciáli Tarraconénsi, contra Waldénses tunc témporis hábito, intérfuit. Hebræos et Agarénos magno número vocávit ad fidem : atque ob id Hebráicæ et Arábicæ linguæ públicas scholas in Ordine Prædicatórum régiis impénsis instítuit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia ut in Festo, nisi legenda occurrerit aliqua Homilia de Tempore.

DIE XXIV. JANUARII.

B. MARCOLINI

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, cui humílium et mansuetórum semper plácuit deprecátio : fac nos beáti Marcolíni précibus et exémplis ita profícere, ut vere mites et húmiles corde effécti, facílius tua dona capiámus. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Timothei E. M.

Oratio.

LÆTETUR Ecclésia tua Deus, beáti Timóthei Mártyris tui atque Pontíficis confísa suffrágiis : atque ejus précibus gloriósis et devóta permáneat, et secúra consístat. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MARCOLINUS, Forolívii Flaminiæ urbis honéstis piísque paréntibus ortus, ab ipsa pueritia egrégiæ sanctitátis viam insístere visus est. Nam vix decénnis supérno lúmine collustrátus, arctiorísque vitæ stúdio veheménter accénsus, in Prædicatórum Ordinem admíssus est. In ipso suscépti Institúti tirocínio tantum virtútis increméntum fecit, ut céteris esset absolúta quædam religiósæ perfectiónis imágo. Exactíssima in eo fuit legum observátio, paupertátis et obediéntiæ cultus exímius, siléntii et solitúdinis amor præcípuus, humilitátis vero singuláre stúdium, quo latére prorsus, atque ómnium novíssimus habéri perpétuo satagébat. Sénsuum custos vigilantíssimus, jejúniis, vigíliis, aliísque carnis afflictatiónibus summam vitæ innocéntiam, puritatémque ánimi et córporis continénter servávit.

Lectio v.

ORATIONIS et divínæ contemplatiónis dono máxime enituit : magnam enim diéi noctisque partem pósitis humi génibus, quæ ingéntibus proptérea callis obdúcta post ejus mortem repérta sunt, sic in Deo defíxus transigébat, ut perpétua véluti éxtasi in eum rapi viderétur, nec álium percíperet sonum, quam quo in divínis mystériis indicári fidélibus solet Christi Córporis elevátio. Dum vero sacris operarétur, præcípuo fervescébat caritátis æstu, quo sénsibus destitútus, ac toto córpore immótus, ad aras diu consístere cogebátur. Deíparam Vírginem filiáli stúdio, cultúque exímio prosequebátur, atque ab ejus imágine, quæ nunc étiam devóte servátur, familiáriter respónsa accípere vulgo credebátur. In commúne proximórum bonum incitatíssimus, páuperum pater habebátur : ómnibus vero, quæcúmque posset, caritátis offícia amantíssime impendébat.

Lectio vj.

SUPERNA dona et charísmata, quibus cumulatíssimus fuit, tanta, dum vixit, indústria occultáre stúduit, ut cum fere nullis ea próderet indíciis, vulgáris ac simplex omníno haberétur. Vitam demum cum Christo in Deo abscónditam jam octogenárius, prænuntiáto mortis die, et Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, sanctíssime explévit, anno salútis millésimo trecentésimo nonagésimo séptimo. Sancti Viri éxitu ab ignóto púero per urbem vulgáto, incredíbilis ad cadáver concúrsus hóminum fuit, quo exhumári illud opórtuit, et confluéntium veneratióni diu permítti. Delátum eídem cultum, ac deínceps continuátum et auctum, Benedíctus Décimus quartus sacræ Rítuum Congregatiónis consúlto approbávit, ejúsque Offícium et Missam in Ecclésia Foroliviénsi, atque univérso Prædicatórum Ordine recitári concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE XXV. JANUARII.

IN CONVERSIONE S. PAULI APOSTOLI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis et doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Act. 9.

SAULUS, adhuc spirans minárum et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad Príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas : ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

℟. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus, * Qui et méruit thronum duodécimum possidére. ℣. A Christo de cælo vocátus, et in terram prostrátus, ex persecutóre efféctus est vas electiónis. — Qui et méruit. Glória. Qui et méruit.

Hymnus.

Doctor egrégie Paule mores ínstrue,
Et mente polum nos transférre sátage :
Donec perféctum largiátur plénius,
Evacuáto quod ex parte gérimus.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium,
Ex tunc, et modo per ætérna sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat Aña. Elégit Dóminus virum de plebe, et claritátem visiónis ætérnæ dedit illi. Celebrémus Conversiónem sancti Pauli Apóstoli : gáudium sit in cælo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

Oratio.

Deus qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium.

Laudémus Deum nostrum *In Conversióne Apóstoli Pauli.

Hymnus Doctor egrégie., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Saulus adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dómini, ábiit ad Príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo ut ubicúmque inveníret hujus viæ viros, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Psalmi de Communi Apostolorum, pag. 27*. et sequentibus.

Aña. Ibat ígitur Saulus fúriis invéctus, dirum toto péctore virus efflábat, et sanctórum sánguinem sine intermissióne sitiébat.

Aña. Et súbito circumfúlsit eum lux de cælo : et cécidit in terram, nihílque vidébat.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 9.

Saulus adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad Príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas : ut si quos invenísset hujus viæ viros ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem. Et cum iter fáceret, cóntigit ut appropinquáret Damásco : et súbito circumfúlsit eum lux de cælo. Et cadens in terram audívit vocem dicéntem sibi : Saule, Saule, quid me perséqueris? Qui dixit : Quis es Dómine? Et ille : Ego sum Jesus, quem tu perséqueris. Durum est tibi contra stímulum calcitráre.

℟. j. Saulus adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dómini, ábiit ad Príncipem sacerdótum, et pétiit ab illo, * Ut ubicúmque inveníret hujus viæ viros, vinctos perdúceret in Jerúsalem. ℣. Ibat ígitur Saulus fúriis invéctus, dirúmque toto péctore virus efflábat. — Ut ubicúmque.

Lectio ij.

Et tremens, ac stupens dixit : Dómine, quid me vis fácere? Et Dóminus ad eum : Surge, et ingrédere civitátem, et ibi dicétur tibi quid te opórteat fácere. Viri autem illi, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, néminem autem vidéntes. Surréxit autem Saulus de terra, apertísque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit.

℟. ij. Ibat ígitur Saulus fúriis invéctus, dirúmque toto péctore virus efflábat : * Et sanctórum sánguinem sine intermissióne sitiébat. ℣. Per totam Judæam insánia ferebátur, ut Christi membra laniáret in terris. — Et sanctórum sánguinem.

Lectio iij.

Erat autem quidam discípulus Damásci nómine Ananías : et dixit ad illum in visu Dóminus : Ananía. At ille ait : Ecce ego, Dómine. Et Dóminus ad eum : Surge, et vade in vicum, qui vocátur Rectus : et quære in domo Judæ Saulum nómine Tarsénsem : ecce enim orat. (Et vidit virum Ananíam nómine, introeúntem, et imponéntem sibi manus, ut visum recípiat.) Respóndit autem Ananías : Dómine, audívi a multis de viro hoc, quanta mala fécerit sanctis tuis in Jerúsalem : et hic habet potestátem a Princípibus sacerdótum alligándi omnes, qui ínvocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dóminus : Vade, quóniam vas electiónis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Géntibus, et régibus, et fíliis Israel.

℟. iij. A Christo de cælo vocátus, et in terram prostrátus, ex persecutóre efféctus est vas electiónis : et plus ómnibus labórans, multo látius inter omnes verbi grátiam seminávit, * Atque doctrínam evangélicam sua prædicatióne complévit. ℣. Inter Apóstolos vocatióne novíssimus, prædicatióne primus, nomen Christi multárum manifestávit géntium pópulis. — Atque doctrínam evangélicam. Glória. Atque doctrínam evangélicam.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Saule, Saule, quid me perséqueris? Quis es Dómine? Ego sum Jesus, quem tu perséqueris : durum est tibi contra stímulum calcitráre.

Aña. Saulus autem tremens ac stupens dixit ad Jesum : Dómine, quid me vis fácere? Ait autem Dóminus ad eum : Surge, et ingrédere civitátem, et dicétur tibi quid te opórteat fácere.

Aña. A Christo de cælo vocátus, et in terram prostrátus, ex persecutóre factus est vas electiónis.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

(Serm. 14. de Sanctis in Append. 189.)

Lectio iv.

Apostolus Paulus ex persecutóre Christianórum annuntiátor factus est Christi.

Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ doctórem : percútiens eum, et sanans; occídens, et vivíficans. Occídit Agnus lupum, fáciens agnum de lupo. Ita enim erat in præclára illa prophetía, cum Jacob Patriárcha benedíceret fíliis suis, præséntia tangens, futúra prospíciens. Prædíctum erat quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cum autem Jacob, benedícens fílios suos, venísset ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo : Bénjamin lupus rapax.

℟. iv. Vade Ananía, et quære Saulum, quia vas electiónis est mihi, ut portet nomen meum * Coram Géntibus, et régibus, et fíliis Israel. ℣. Ego enim osténdam illi quanta opórteat eum pro nómine meo pati. — Coram Géntibus.

Lectio v.

Quid ergo? Lupus rapax semper? Absit. Sed qui mane rápiet prædam, ad vésperam dívidet escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, et ad vésperam escas dividéntem. Mane et véspere pósita sunt pro eo, ac si dicerétur, Prius et póstea. Sic ígitur accipiámus : Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem : Saulus, inquit, accéptis epístolis a Princípibus sacerdótum, ibat, ut ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdótes tráheret et addúceret, útique puniéndos.

℟. v. Ingréssus Paulus in synagógas, prædicábat Jesum Judæis, affírmans * Quia hic est Christus. ℣. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant dicéntem. — Quia hic est Christus.

Lectio vj.

Ibat spirans et anhélans cædes : hoc est, Mane rápiens. Nam et quando lapidátus est Stéphanus primus Martyr pro nómine Christi, evidéntius áderat et Saulus : et sic áderat lapidántibus, ut non ei sufficeret, si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat : magis sæviens omnes adjuvándo, quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, Mane rápiet : videámus, Ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi de cælo prostrátus, et accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit in fáciem suam, prius prosternéndus, deínde erigéndus; prius percutiéndus, póstea sanándus.

℟. vj. Magnus sanctus Paulus, vas electiónis, vere digne est glorificándus : * Qui et méruit thronum duodécimum possidére. ℣. A Christo de cælo vocátus, et in terram prostrátus, ex persecutóre efféctus est vas electiónis. — Qui et méruit. Glória. Qui et méruit.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Viri autem, qui comitabántur cum eo, stabant stupefácti, audiéntes quidem vocem, sed néminem vidéntes.

Aña. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum : et erat tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit.

Aña. VadeAnanía, et quære Saulum : ecce enim orat : quia vas electiónis est mihi, ut portet nomen meum coram Géntibus, et régibus, et fíliis Israel.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Hom. in Natali S. Benedicti.)

Perfectus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum. Habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit : id est in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. vij. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo : * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. — Per quem.

Lectio viij.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti, singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet duódecim tantum Apóstolos (quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est) tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

℟. viij. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et doctor Géntium, intercéde pro nobis ad Deum, * Qui te elégit. ℣. Ut digni efficiámur grátia Dei. — Qui te elégit.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdécimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat, Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

℟. ix. Celebrémus Conversiónem sancti Pauli Apóstoli : * Quia hódie ex persecutóre efféctus est vas electiónis. ℣. Gaudent Angeli, et exsúltant Archángeli, et colláudant in cælis Filium Dei. — Quia hódie. Glória. Quia hódie.

Ante Laudes ℣. Dedísti hereditátem. ℟. Timéntibus nomen tuum Dómine.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus, convalescébat, et confundébat Judæos. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Saule frater, Dóminus misit me Jesus, qui appáruit tibi in via, qua veniébas, ut vídeas, et impleáris Spíritu sancto.

3. Sub manu contínuo Ananíæ cecidérunt squamæ ab óculis ejus : et surgens baptizátus est, et accípiens cibum, confortátus est.

4. Prostrátus est sævíssimus persecútor, sed eréctus est fidelíssimus prædicátor. Quos Dómine verbis édocet de te, méritis ducat ad te.

5. Ingréssus Paulus in synagógas, prædicábat Judæis Jesum, affírmans quia hic est Christus.

Capitulum. Act. 9.

SAULUS adhuc spirans minárum, et cædis in discípulos Dómini, accéssit ad Príncipem sacerdótum, et pétiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagógas : ut si quos invenísset hujus viæ viros, ac mulíeres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus.

ÆTERNA Christi múnera
Apostolórum glóriam,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

ECCLESIARUM príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

DEVOTA sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

IN his patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudiis.

TE nunc Redémptor quæsumus
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus Aña. Celebrémus Conversiónem sancti Pauli Apóstoli, quia hódie ex persecutóre efféctus est vas electiónis : ídeo gaudent Angeli, lætántur Archángeli, et colláudant in cælis Fílium Dei.

Oratio.

DEUS qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum Saulus adhuc spirans. ut in Laudibus.

¶ Si Conversio sancti Pauli post Septuagesimam evenerit, omittatur Allelúia. in se-

quentibus Responsoriis Horarum.

℟. In omnem terram exívit sonus eórum, * Allelúia, allelúia. In omnem terram. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Allelúia. Glória. In omnem terram.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. 9.

VADE Ananía, quóniam vas electiónis mihi est iste, ut portet nomen meum coram Géntibus, et régibus, et fíliis Israel.

℟. Constítues eos príncipes super omnem terram, * Allelúia, allelúia. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Allelúia. Glória. Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 9.

ET ábiit Ananías, et introívit in domum : et impónens ei manus dixit : Saule frater, Dóminus misit me Jesus, qui appáruit tibi in via qua veniébas, ut vídeas, et impleáris Spíritu sancto.

℟. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus, * Allelúia, allelúia. Nimis honoráti sunt. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Allelúia. Glória. Nimis honoráti sunt.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus, convalescébat, et confundébat Judæos. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi Apostolorum, pag. 34*.

Capitulum Saulus, adhuc spirans., Hymnus Doctor egrégie. ℣. In omnem terram, ut in j. Vesperis, pag. 853. et pag. 854.

Ad Magnificat Aña. Cum autem complácuit ei qui me segregávit ex útero matris meæ, et vocávit per grátiam suam, ut reveláret in me Fílium suum in Géntibus : contínuo non acquiévi carni et sánguini. Oratio.

DEUS qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti : da nobis, quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

DIE XXVI. JANUARII.

B. MARGARITÆ DE HUNGARIA

VIRG. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS fidélium remunerátor animárum, qui beátæ Margarítæ Vírginis renuntiatiónem perféctam et mortificatiónem assíduam donis spirituálibus et gáudiis ætérnis decorásti : fac nos, ejus intercessióne et exémplo, carnis vítia contérere et terréna despícere, ut vitam assequámur ætérnam. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Polycarpi Episcopi et Martyris. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Polycárpi Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per. .

IN I. NOCTURNO.

Lectiones De virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 98*.

IN. II. NOCTURNO.

(Ex processu Apostol. pro Canoniz. et aliis monum.)

Lectio iv.

CUM Tártari, duce Battho, Polóniam et Pannóniam ferro flammáque vastárent, Christi fidélium, Fratrum máxime Prædicatórum sánguine irrorátas terras benígne respíciens Deus, sícuti áliis pópulis Hyacínthum et Cesláum, prece signísque poténtes, præsídio déderat, ita Húngaros nova ejúsdem Ordinis hóstia placátus liberávit. Bela enim Quartus et Maria Láscaris eórum reges, Dálmata recépti arce, concéptam prolem Deo et sancto Domínico pro regni liberatióne offeréntes, pacátis repénte ómnibus, Budam cum recens nata Margaríta remigrárunt. Eam, avíto regno tutelárem ex útero factam, parens óptima, promissi beneficiíque memor, ad Vesprimiénses dicti Ordinis sanctimoniáles ante annum ætátis quartum dedúxit. Crucis ibi discípula ex ánimo effécta, domúmque suam vere oblíta Margaríta, íllico promévuit ut Rex regum spéciem ejus concupísceret. Vix septénnis sacrum Religiónis hábitum pia óbtinens importunitáte, et triénnio post ad monastérium transláta, quod rex ei ædificáverat in Danúbii ínsula, ac recusátis Polóniæ et Sicíliæ príncipum núptiis, duodénnis vota solémnia coram venerábili Magístro Ordinis Humbérto nuncupávit. Adhuc autem a rege Bohémiæ sério expetíta : ut tália magis exscínderet, et Christo se palam próderet desponsátam, sacrum cápitis velámen cum Strigoniénsis benedictióne Pontíficis ad aram sanctæ Elísabeth ámitæ suæ accípere festinávit.

Lectio v.

SPONSO vírginum, devícto mundo, consecráta, sui étiam contémptu, et carnis crucifixióne Regi ipsi Mártyrum impigre stúduit assimilári. Detérrimis véstibus semper amícta, abjectísque munéribus inhians, vérrere domum, sordes abstérgere, paráre cibos, et gravi sæpe póndere onerári in delíciis hábuit. Ægrótis sororíbus et ancíllis, quarum étiam ínfici morbo céteræ timérent, tali inserviébat caritáte et abjectiónis desidério, ut grávia cuncta et ínfima offícia erga ipsas sibi únice arrogáret. Manus gelu, et cúbitos ac génua humi adhæsióne tuméscere et dilacerári nil réputans, attritum multo jejúnio corpus cilício, flagris, et insómni nocte ácriter divexábat, sextis máxime Fériis, ac prídie solemnitátum Christi et Deíparæ, tum diébus quíndecim Pascháli sacraménto prævíis. Passiónis item mystéria cum singúltu recolé-

bat, et martyrii æstu flagrábat. Coram Dilécto velis eucharísticis abscóndito, aut ad crucem depícto, libéntius, et ad multas quotídie horas, cor suum effúndens, ubíque tamen et sine intermissióne orábat, præscriptæ divínæ laudi íntegrum non raro addens Psaltérium, tum millénas (tóties se inclinándo) ad Deum Patrem oratiónes, vel ad Paráclitum Spíritum, aut salutatiónes dilectíssimæ sibi Dei parénti Vírgini. Præpósitæ ad nutum obédiens, in paupertátis cultu sevéra, afflictórum et egéntium angústiis occúrrens, máximo erat céteris ad virtútem incitaménto.

Lectio vj.

PASSIONUM suárum sóciam, consolatiónis item, et potestátis consórtem réddidit Christus vivéntem páriter, et post mortem. Nam vel a pueritia prophetízans, et inter sacra sénsibus avocári sólita, córdium arcána cognóvit, febres morbósque abégit, et púteo lapsam semimórtuam fámulam ab omni súbito ruína liberávit. Ignis ventorúmque vim súperans, flúminis quandóque ímpetum, et lucis rádios sibi hábuit obsequéntes. Ejus quoque cápiti flamma ínsidens, et córpori circumfúsus splendor appáruit: nec monuménta desunt, quæ sacris donátam ásserunt Redemptiónis nostræ stigmátibus. Próximæ tandem mortis præscia, Sacraméntis inter lácrimas de more suscéptis, in festo sanctæ Priscæ, anno millésimo bis centésimo septuagésimo, lustris sex nondum peráctis, diadémati Christi innéxa Margaríta cælos intrávit. Exstínctæ corpus, futúræ resurrectiónis decus quoddam cum suávi fragrántia præ se ferens, solémni pompa sepúlcro illátum, supplicántium morbis frequens medicína fuit : quod præ áliis sanctus Antonínus testátur, Margarítam ásserens in vita et post mortem claruísse miráculis. Ad ea autem cognoscénda non semel Apostólici delegáti sunt júdices, egerúntque sæpe cum Pontifícibus reges de Margaríta cælítibus adscribénda. Concéssam tandem quibúsdam ecclésiis potestátem de régia Vírgine Offícium recitándi et Missam celebrándi, Pius Séptimus Póntifem Máximus ad univérsum Prædicatórum Ordinem, qui singulári se ejus protectióne auctum gloriátur, cleménter exténdit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de Communi unius Vírginis non Martyris, pag. 100*.

DIE XXVII. JANUARII.

S. JOANNIS CHRYSOSTOMI

EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

DUPLEX. Oratio.

ECCLESIAM tuam, quæsumus Dómine, grátia cæléstis amplíficet, quam beáti Joánnis Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósis méritis et doctrínis. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Juliani Episcopi et Confessoris.

Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Juliáni Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur. de Communi unius Doctoris, pag. 79*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Joannes, Antiochénus, propter áureum eloquéntiæ flumen cognoménto Chrysóstomus, Antiochénæ primum Ecclésiæ Présbyter, póstea Arcádii imperatóris ópera invítus Constantinopolitánæ Ecclésiæ præfícitur. Quo suscépto múnere, pravos nobílium mores veheméntius objúrgans, magnam súbiit invídiam : quin et Eudóxia, quam propter adémptam Callítropæ víduæ pecúniam et altérius víduæ agrum reprehénderat, agénte, per áliquot Episcopórum concílium, cui, quod nec legítimum, nec públicum esset, interésse nóluit, ejícitur in exsílium.

Lectio v.

Paulo post propter ejus desidérium seditióne pópuli facta, admirábili civitátis plausu ab exsílio revocátus, cum pérditos mores increpáre non desísteret, et ad argénteam Eudóxiæ státuam in foro sanctæ Sophíæ ludos fieri prohibéret, conspiratióne inimicórum Episcopórum, íterum exsuláre cógitur, víduis et egéntibus ómnibus commúnis paréntis ejectiónem lugéntibus. In exsílio incredíbile est, et quanta mala perpéssus sit, et quam multos ad Jesu Christi fidem convérterit. Verum dum concílio Romæ hábito, decréto Innocéntii Primi Pontíficis restitúitur, a milítibus, qui eum custodiébant, miris in itínere malis affícitur.

Lectio vj.

Cum per Arméniam ducerétur, sanctus Basilíscus Martyr, in cujus templo oráverat, noctu sic eum affátus est: Joánnes frater, crástinus dies nos loco conjúnget. Quare postrídie, sumpto Eucharístiæ sacraménto, seque crucis signo múniens, ánimam Deo réddidit, décimo octávo Kaléndas Octóbris. Quo mórtuo, horríbilis grando Constantinópoli cécidit, et quatríduo Augústa cessit e vita. Ejus corpus, magnis miráculis clarum, Theodósius Arcádii fílius Constantinópolim portándum et honorífice sepeliéndum curávit, sexto Kaléndas Februárii : cujus étiam relíquias venerátus, paréntum suórum véniam pétiit. Quod deínde Romam translátum, in basílica Vaticána cónditum est. Scribénti sæpius astáre sanctus Paulus visus est, quædam quasi súggerens : et ipse sæpius templum Angelis plenum, divíni præsértim témpore sacrifícii, vidit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ. de Communi unius Doctoris, pag. 80*.

DIE XXVIII. JANUARII.

IN TRANSLATIONE S. THOMÆ AQUINATIS.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Felix Thomas, Doctor Ecclésiæ, lumen mundi, splendor Itáliæ, candens virgo flore mundítiæ, bina gaudet coróna glóriæ. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 45.

ELEGIT eum Dóminus ex omni carne, et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, et judícia sua Israel.

℟. Sertum gestans cum torque dúplici, cappa gemmis ornáta cérnitur : ex moníli fulgóris cælici lux emíssa mundo diffúnditur : * Augustínus Fratri sic lóquitur : ℣. Thomas mihi par est in glória, virgináli præstans mundítia.— Augustínus Fratri sic lóquitur. Glória. Augustínus Fratri sic lóquitur.

Hymnus.

EXSULTET mentis júbilo
Laudans turba fidélium,
Errórum pulso núbilo
Per novi solis rádium.

THOMAS in mundi véspere
Fudit thesáuros grátiæ,
Donis plenus ex æthere
Morum et sapiéntiæ.

DE cujus fonte lúminis
Verbi corúscant fáculæ,
Scriptúræ sacræ Núminis
Et veritátis régulæ.

FULGENS doctrínæ rádiis,
Clarus vitæ mundítia,
Splendens miris prodígiis,
Dat toti mundo gáudia.

LAUS Patri sit ac Génito,
Simúlque sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cæli jungat ágmini.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. O Thoma, laus et glória Prædicatórum Ordinis, nos transfer ad cæléstia, proféssor sacri Núminis.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ, Confessóris tui atque Doctóris, mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus, et quæ dócuit intelléctu conspícere. et quæ egit imitatióne complére. Per.

In j. Vesperis et Laudibus fiat Memoria de S. Agnete Virgine et Martyre secundo :

Ad Memoriam ejus in j. Vesperis Aña. Ista est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quæ accépta lámpade sumpsit secum óleum, et veniénte Dómino introívit cum eo ad núptias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas, da ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adsunt Doctóris cælici Thomæ festa solémnia : * Devotióne súpplici laudes promat Ecclésia.

Hymnus.

THOMAS insígnis génere,
Claram ducens oríginem,
Subit ætátis téneræ
Prædicatórum Ordinem.
TYPUM gessit lucíferi,
Splendens in cœtu núbium,
Plusquam doctóres céteri
Purgans dogma Gentílium.
PROFUNDA scrutans flúminum
In lucem pandit ábdita,
Dum supra sensus hóminum
Obscúra facit cógnita.
FIT Paradísi flúvius
Quadripartíte pérvius :
Fit Gedeónis gládius,
Tuba, lagéna, rádius.
LAUS Patri sit ac Génito
Simúlque sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cæli jungat ágmini.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Doctor Thomas replétus grátia, præmonstrátus sacris oráculis, mundi, carnis, hostísque vítia fugat, exémplar datum sæculis. Psalmi de Communi unius Confessoris, pag. 68* et sequentibus.

Aña. Mentis innocéntia flosque puritátis exstitérunt prævia luci veritátis.

Aña. Ope Doctóris cælici tota gaudet Ecclésia : fulget Ordo Domínici peculiári glória.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 39.

SAPIENTIAM ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introibit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. j. Sancti viri verbum prophéticum præmonstrávit mundo miríficum sanctum Thomam Doctórem cælicum * Sectatúrum sanctum Domínicum. ℣. Nam vir sanctus hunc matri grávidæ ducem prompsit doctrínæ lúcidæ. — Sectatúrum sanctum Domínicum.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℟. ij. Christi pia tractus dulcédine, mundum linquens probátur túrbine : * Pugil fortis raptus de Ordine vicit prorsus pulsa libídine. ℣. Orat pressa cruce mirífica : renes cingit manus angélica. — Pugil fortis.

Lectio iij.

IPSE palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur.

Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia. Si permánserit, nomen derelínquet plus quam mille : et si requiéverit, próderit illi.

℟. iij. O ánima sanctíssima, qua contemplánte dúlciter, corpus linquébat ínfima, * Stans sursum mirabíliter! ℣. Nullo prorsus fultus subsídio, levabátur in raptus gáudio. — Stans sursum mirabíliter. Glória. Stans sursum mirabíliter.

IN II. NOCTURNO.

Aña. O munus Dei grátiæ, vincens quodvis miráculum! pestíferæ supérbiæ nunquam persénsit stímulum.

Aña. Prece curat sócium febrem patiéntem, et in ora véstium sánguine fluéntem.

Aña. Stella candens émicat, stupórem dans insólitum, quæ instántem índicat beáti Thomæ tránsitum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

(Ex sancto Antonino, et aliis probatis auctoribus.)

Lectio iv.

DOCTORE Angélico inter ampléxus et lácrimas monachórum Cisterciénsium Fossæ Novæ e vivis subláto, sacrum ejus corpus ibidem cónditum est : sed mónachis de tanto thesáuro pie sollícitis, sæpius subínde, nunquam vero sine miráculis, loco mutátum. Septem enim post ménsibus, Prióris jussu, clam sepúlcro subdúctum, dum sequénti et intempésta nocte (Superióre a divo Thoma per sómnium dúrius objurgáto) clam restitúitur, ad cæléstis odóris e sacris relíquiis late manántis fragrántiam excitátis mónachis, et ad ecclésiam confluéntibus, fraus detécta prodígio est, aucta sacri pígnoris relígio. Unde septem post annos decentiórem in locum arcámque marmóream solémni ritu translátum, íntegrum adhuc, integrísque véstibus, suavissimúmque spirans odórem, étiam post quatuórdecim annos repértum est ; hábitus licet plenióris esset, dum víveret, locóque humidióri fuísset repósitum.

℟. iv. De excélsis Fons sapiéntiæ sancto Thomæ infúdit cópiam, tamquam flumen claræ sciéntiæ : qui suscéptam refúdit grátiam, dum fluéntis summæ perítiæ * Rigat totam sanctam Ecclésiam. ℣. Stilus brevis, grata facúndia : celsa, clara, firma senténtia. — Rigat totam sanctam Ecclésiam.

Lectio v.

SED cum septuaginta quinque annis a sancti Thomæ óbitu, sacrum ejus corpus in arcem cómitis Fundénsis delátum esset, ipso sancto Doctóre matrem cómitis nec semel increpánte, quod nisi apud fratres suos libénter non quiésceret ; frátreque cómitis ex equo terræ letáliter allíso, et facto de restituéndis relíquiis voto, repénte sanáto, comes graviórem Dei iram pertiméscens, pretiósum pignus Cisterciénsibus mónachis, et tandem

Frátribus Prædicatóribus Fundénsibus consignávit. Suis Sanctus ipse relíquiis sæpius fecit fidem. De iis enim, dum adhuc in arce servaréntur, dubitántibus Epíscopo et cómitis Fundénsis matre, palam ab iísdem visus est in hábitu Ordinis e lóculo súrgere, et cum aliquándiu tácitus coram deambulásset, eódem residére : redditóque Ordini córpore, Fratri Raymúndo Fundis ad ejus sepúlcrum oránti appárens, ibidem corpus suum esse contestátus est.

℟. v. Felix Doctor, cujus solátio angelórum servit atténtio, Petrus, Paulus favent obséquio, * Dei Mater mulcet allóquio. ℣. Elevátus a terra cérnitur, Crucifíxus eum allóquitur. — Dei Mater mulcet allóquio.

Lectio vj.

SACRI depósiti jactúram ægre tulére Cisterciénses, de relíquiis sibi a Frátribus Prædicatóribus ablátis apud Urbánum Quintum gráviter conquésti, sed frustra, ut injúria. Placátus enim derepénte, nec sine miráculo, Summus Póntifex, ipso festo Córporis Christi, cujus Offícium a sancto Thoma éditum audíerat, Ordini Prædicatórum, ejúsque Generáli Magístro, sancti Doctóris corpus, ejúsque prætérea caput, quod Cisterciénses in castro Pipérni seposúerant, gratulánte sacro Cardinálium collégio, perpétua concessióne donávit. Tolósam ejúsdem auctoritáte et grátia, ad convéntum Ordinis transmissum, haud fácile dictu, quanta pompa a Tolosátibus excéptum est. Procéssit óbviam ad plura milliária Ludovícus dux Andegavénsis, Cároli Quinti regis christianíssimi frater, cum multis áliis Ecclésiæ regníque princípibus, universóque urbis clero et magistrátu : pópulus supra centum quinquagínta míllia effúsus, faces ad decem et ámplius míllia accénsæ : miraculórum dénique glória, et sanitátum grátiis cumuláta lætítia.

℟. vj. Sidus missum Thomæ de súperis, novo signo divíni múneris, * Hunc cæléstem demónstrat céteris Verbo, vita, doctrína, lítteris. ℣. Quam excélsus, quem cæli prædicant; quam præclárus, quem stellæ índicant! — Hunc cæléstem. Glória. Verbo, vita, doctrína lítteris.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Instánte vitæ término, vidit regna cæléstia: et reveláпte Dómino, novit paráta præmia.

Aña. Seminávit hic lárgiter Doctor virtuósus : metit illic felíciter victor gloriósus.

Aña. Sidus de nube tráhitur, de fœno flos elícitur, salque de terra tóllitur, dum Thomas cælo rédditur.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Thomæ Aquinátis.

(Comment. in Matth. c. 5.)

MONENTUR hic Apóstoli diligéntiam habére in executióne sui officii, tum in for-

ma exsequéndi, tum in modo docéndi. Vos estis, id est, Esse debétis sal terræ. Comparántur autem sali ratióne virtútis, quia cibos condit : sic sermo Apostólicus mentes insípidas condiébat. Et sicut sal stérilem terram facit, sic Apóstoli, destrúcto regno peccáti, germen vitiórum compescébant. Ratióne oríginis : nam sal ex aqua maris, et calóre ignis vel solis confícitur; et Apóstoli ex aqua tribulatiónis, et calóre dilectiónis facti sunt. Ratióne consuetúdinis : quia usus salis in omni sacrifício erat : sic Apostolórum honésta conversátio erat et in occúlto et in apérto, et coram Deo et coram próximo. Prius autem sal quam lux dicti, quia prius vita quam doctrína : vita enim ducit ad sciéntiam veritátis.

℟. vij. Scholas Thomæ Paulus ingréditur, sacra simul fantur mystéria : digne tandem per raptum tráhitur * Vir cæléstis ad cæli præmia. ℣. Clamor Fratris trinus emíttitur : Doctor noster a nobis tóllitur. — Vir cæléstis ad cæli præmia.

Lectio viij.

Vos estis lux mundi. Hic osténditur, quod Apóstoli debent illumináre verbo doctrínæ. Tria autem notántur, quæ debet habére prædicátor verbi divíni : stabílitas, ut non déviet a veritáte; cláritas, ut non dóceat cum obscuritáte; utílitas, ut quærat Dei laudem, et non suam. Comparántur vero luci tum ratióne esséntiæ, quæ est cæléstis; nam et ipsi conversatióne debent esse cæléstes : tum ratióne actus, qui est, ténebras illumináre, vias dirígere, latíbula manifestáre, differéntias rerum osténdere; nam et prædicatóres debent illumináre in credéndis, dirígere in operándis, et vitánda manifestáre : ac dénique ratióne efficáciæ; luce enim Apostolórum, mundus est ædificátus exémplis, inflammátus doctrínis, fecundátus bonis opéribus, alleviátus peccátis, excitátus a negligéntiis, animátus ad contemplatiónem cæléstium, et eréptus de potestáte dæmonum.

℟. viij. Beáti Thomæ glória divo fulsit miráculo, dum odóris fragrántia mira fluxit ex túmulo : * Qui nitens pudicítia vixit absque piáculo. ℣. Hic, speciáli grátia lustráto mentis óculo, celsa novit mystéria cæli doctus oráculo. — Qui nitens pudicítia vixit absque piáculo.

Lectio ix.

Non potest cívitas abscóndi : id est, solíditas Apostólicæ doctrínæ, vel sancta vita ipsórum, muníta virtútibus. Supra montem pósita : super Christum nempe, vel Ecclésiam. Quare non potest celári? Quia ipse mons maniféstat eam. Quia vero est supra montem, secúra, inexpugnábilis, et immóbilis est. Quod índicat constántiam, patiéntiam, et perseverántiam. Neque accéndunt lucérnam sub módio. Lucérna, doctrína prædicatiónis est, in qua debet esse fervor spíritus intérius, et lumen boni exémpli extérius. Hæc autem non ídeo data est, ut celétur sub módio timóris, vel cómmodi vitæ præséntis.

Ut vídeant ópera vestra bona. Si enim doctrína est bona, et prædicátor malus, tunc ipse est occásio blasphémiæ doctrínæ Dei.

℟. ix. Sertum gestans cum torque dúplici, cappa gemmis ornáta cérnitur; ex moníli fulgóris cælici lux emíssa mundo diffúnditur. * Augustínus Fratri sic lóquitur. ℣. Thomas mihi par est in glória, virgináli præstans mundítia. — Augustínus Fratri sic lóquitur. Glória. Augustínus Fratri sic lóquitur.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Collaudétur Christus Rex glóriæ, qui per Thomam lumen Ecclésiæ mundum replet doctrína grátiæ. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Aurum sub terra tégitur, et lucérna sub módio : sed virtus Dei cérnitur miraculórum rádio.

3. Alma mater Ecclésia, Christi fundáta sánguine, sceptra conscéndit grándia, novi Doctóris lúmine.

4. Pressus vi dæmónii cito liberátur : raptu mersus flúvii vitæ restaurátur.

5. Tumor gulæ péllitur, leprósus mundátur, cæco lumen rédditur, claudo gressus datur.

Capitulum. Eccli. 45.

ELEGIT eum Dóminus ex omni carne, et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, et judícia sua Israel.

Hymnus.

LAUDA mater Ecclésia
Thomæ felícem éxitum,
Qui pervénit ad gáudia
Per verbi vitæ méritum.

FOSSA Nova tunc súscipit
Thecam thesáuri grátiæ,
Cum Christus Thomam éfficit
Herédem regni glóriæ.

MANENS doctrínæ véritas
Et fúneris intégritas,
Mira fragrans suávitas,
Ægris colláta sánitas.

MONSTRAT hunc dignum láudibus
Terræ, ponto et súperis.
Nos juvet suis précibus,
Deo comméndet méritis.

LAUS Patri sit ac Génito,
Simúlque sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cæli jungat ágmini.
Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Viror carnis flore mundítiæ, vigor vitæ fructu justítiæ, splendor verbi dono sciéntiæ, te decórant stantem in ácie, te corónant in statu glóriæ. Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ, Confessóris tui atque Doctóris, mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus, et quæ dócuit intelléctu conspícere, et quæ egit imitatióne complére. Per.

Ad Memoriam S. Agnetis Aña. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupívit rex spéciem tuam.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beátæ Agnétis Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas: da ut quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum Elégit eum Dóminus., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 39.

IPSE tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et palam fáciet disciplínam doctrínæ ejus: collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 7.

LÆTATUS sum, quóniam antecedébat me ista sapiéntia: quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Collaudétur Christus Rex glóriæ, qui per Thomam lumen Ecclésiæ mundum replet doctrína grátiæ. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Elégit eum Dóminus. et Hymnus Exsúltet mentis júbilo., ut in j. Vesperis, pag. 863.

℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Militántis Doctor Ecclésiæ, virginláli florens mundítia, triumphántis optáta cúriæ sancte Thoma largíre gáudia.

DIE XXIX. JANUARII.

S. FRANCISCI SALESII

EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui ad animárum salútem, beátum Francíscum, Confessórem tuum atque Pontíficem, ómnibus ómnia factum esse voluísti: concéde propítius ut caritátis tuæ dulcédine perfúsi, ejus dirigéntibus mónitis ac suffragántibus méritis, ætérna gáudia consequámur. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria de Octava die S. Vincentii Martyris (nisi transferenda fuerit), ut infra sub titulo Eadem die xxix. Januarii. notatum est, pag. 871.

Item in j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Pauli primi Eremitæ, Confessoris. Oratio.

DEUS, qui nos beáti Pauli Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres Lectiones Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur. de Communi unius Doctoris, pag. 79*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio IV.

FRANCISCUS in óppido Salésio, unde famíliæ cognómen, piis et nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit,

morum innocéntia et gravitáte. Adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, mox philosophíæ ac theologíæ Parísiis óperam dedit : et ne quid sibi deésset ad ánimi cultúram, juris utriúsque láuream summa cum laude Patávii obtínuit. In sacra æde Lauretána perpétuæ virginitátis votum, quo pridem Parísiis se obstrínxerat, innovávit : a cujus virtútis propósito nullis unquam dæmonum fráudibus, nullis sénsuum illécebris pótuit dimovéri.

Lectio v.

RECUSATA in Sabáudiæ senátu amplíssima dignitáte, clericáli milítiæ nomen dedit. Tum sacerdótio initiátus, et Genevénsis Ecclésiæ Præpositúram adéptus, ejus múneris partes ádeo perfécte explévit, ut eum Granérius Epíscopus vindicándis ab hæresi Calviniána Chaballicénsibus, aliísque Genévæ finítimis pópulis, divíni verbi præcónem destinárit. Quam expeditiónem álacri ánimo suscípiens, aspérrima quæque perpéssus est, sæpe ab hæréticis conquisítus ad necem, variísque calúmniis et insídiis vexátus. Sed inter tot discrímina et agónes, insuperábilis ejus constántia semper enítuit : Deíque ope protéctus, septuagínta duo míllia hæreticórum ad cathólicam fidem reduxísse dícitur, inter quos multi nobilitáte et doctrína insígnes numerántur.

Lectio vj.

MORTUO Granério, qui eum sibi Coadjutórem decérni curáverat, Epíscopus consecrátus sanctitátis suæ rádios circumquáque diffúdit, zelo ecclesiásticæ disciplínæ, pacis stúdio, misericórdia in páuperes, omníque virtúte conspícuus. Ad divíni cultus augméntum, novum Ordinem sanctimoniálium instítuit, a Visitatióne beátæ Vírginis nuncupátum, sub régula sancti Augustíni, cui áddidit constitutiónes, sapiéntia, discretióne, et suavitáte mirábiles. Suis étiam scriptis, cæléstí doctrína refértis, Ecclésiam illustrávit, quibus iter ad christiánam perfectiónem tutum et planum demónstrat. Annum dénique agens quinquagésimum quintum, dum e Gállia Annécium regréditur, post Sacrum in die sancti Joánnis Evangelístæ Lugdúni celebrátum, gravi morbo corréptus, sequénti die migrávit in cælum, anno Dómini millésimo sexcentésimo vigésimo secúndo. Ejus corpus Annécium delátum, in ecclésia moniálium dicti Ordinis honorífice cónditum fuit, cœpítque statim miráculis claréscere. Quibus rite probátis, ab Alexándro Séptimo Pontífice Máximo in Sanctórum númerum relátus est, assignáta ejus festivitáti die vigésima nona Januárii, et a Summo Pontífice Pio Nono, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctor fuit declarátus.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ. de Communi unius Doctoris, pag 80*.

EADEM DIE XXIX. JANUARII.

IN OCTAVA S. VINCENTII M.

MEMORIA IN I. VESPERIS ET LAUDIBUS.

Ad Memoriam in j. Vesperis Aña. Sacram præséntis diéi solemnitátem húmili celebrémus devotióne : qua invíctus Christi Martyr Vincéntius, tyránno devícto, insignem victóriæ palmam cælo gaudens íntulit.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Vincéntii Mártyris tui intercessióne liberémur. Per.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Egrégius Dei Martyr Vincéntius, diris tormentórum supplíciis pro Christo alácriter superátis, ac felícis pugnæ agóne constánter expléto, tandem pretiósam resolútus in mortem cælo triúmphans spíritum réddidit.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Oratio Adésto Dómine., ut supra.

DIE XXX. JANUARII.

S. MARTINÆ

VIRG. ET MART.

SIMPLEX. Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ut qui beátæ Martínæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

In utrisque Vesperis et Laudibus Memoria de Octava die S.Raymundi de Pennafort Confessoris Ordinis Prædicatorum (nisi transferenda fuerit) ut infra sub titulo Eadem die xxx. Januarii. notatum est, pag. 872.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Confitébor tibi. de Communi unius Virginis et Martyris, pag. 89*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

MARTINA Virgo Romána, patre consulári, illústri génere nata, téneris adhuc annis orbáta paréntibus, christiánæ pietátis ardóre succénsa, divítias, quibus afflu̇ébat, mira in páuperes liberalitáte distríbuit. Sub Alexándro príncipe, cum deos inánes cólere juberétur, immáne fácinus summa libertáte detestátur. Quaprópter íterum atque íterum afflécta verbéribus, uncis, úngulis férreis, testárum fragméntis lacerάta, acutissimis gládiis membrátim concísa, ádipe fervénti perúncta, demum in amphitheátro damnátur ad béstias : a quibus illæsa divínitus evádens, in ardéntem rogum injécta, incólumis pari benefício servátur.

Lectio v.

EX ejus tortóribus nonnúlli miráculi novitáte corrépti, Dei aspiránte grátia, Christi fidem ampléxi, post cruciátus gloriósam martyrii palmam cápitis abscissióne promeruére.

Ad ejúsdem preces nunc terræ mótibus exórtis, nunc ignibus e cælo tonánte delápsis, deórum templa prostráta sunt, et simulácra consúmpta. Intérdum ex vulnéribus ejus lac cum sánguine erúpit, splendórque nitidíssimus, ac suavíssimus odor e córpore emanávit : intérdum sublímis, régia in sede, divínis láudibus una cum cælítibus interésse visa est.

Lectio vj.

HISCE prodígiis, ejúsque in primis constántia ácriter permótus judex, caput Vírgini amputári præcépit. Qua perémpta, auditáque de cælo voce, qua ad súperos evocabátur, Urbs tota contrémuit, ac multi idolórum cultóres ad Christi fidem convérsi sunt. Sacrum Martínæ corpus, Urbáno Octávo Pontífice Máximo, in pervetústa ejúsdem ecclésia ad Mamertínum cárcerem, in Capitolíni clivi radícibus, cum sanctórum Mártyrum Concórdii, Epiphánii et Sociórum corpóribus repértum, eódem loco in meliórem formam redácto atque decéntius ornáto, magno pópuli concúrsu, totíus Urbis lætítia, solémni ritu ac pompa repósitum est.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Simile erit regnum cælórum decem virgínibus. ut in Communi unius Virginis non Martyris, pag. 100*.

EADEM DIE XXX. JANUARII.

IN OCTAVA S. RAYMUNDI.

SIMPLEX.

Ad Memoriam in j. Vesperis Aña. Doctrínæ suæ rádiis illustrávit sedéntes in errórum ténebris : et caritátis ardóre vinctos in mendicitáte et ferro redémit.

℣. Ora pro nobis beáte Raymúnde. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Oratio.

DEUS, qui beátum Raymúndum Pœniténtiæ sacraménti insígnem minístrum elegísti, et per maris undas mirabíliter traduxísti : concéde ut ejus intercessióne dignos pœniténtiæ fructus fácere, et ad ætérnæ salútis portum perveníre valeámus. Per.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Vinctos liberávit de manu inimicórum, et edúxit pérditos de via iniquitátis, ut dirígerent pedes suos in viam pacis.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Oratio Deus, qui beátum Raymúndum. ut supra.

Ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. O beáte Raymúnde, quem doctrínæ comméndat véritas, et virginális exórnat cástitas, salútis sémitam nos édoce, et puritátem cordis nobis óbtine : ut per tua suffrágia consequámur ætérna gáudia.

℣. Ora pro nobis. et Oratio Deus, qui beátum Raymúndum. ut supra ad Memoriam in j. Vesperis.

DIE XXXI. JANUARII.

S. PETRI NOLASCO

CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui in tuæ caritátis exémplum, ad fidélium redemptiónem sanctum Pe-

trum Ecclésiam tuam nova prole fecundáre divínitus docuísti : ipsíus nobis intercessióne concéde, a peccáti servitúte solútis, in cælésti pátria perpétua libertáte gaudére. Qui vivis.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PETRUS Nolásco, Recáudi prope Carcassónam, in Gállia, nóbili génere natus, singulári erga próximum caritáte excélluit. Cujus virtútis præságium fuit, quod cum adhuc in cunábulis vagíret infans, exámen apum ad eum convolávit, et favum mellis in ejus déxtera constrúxit. Adoléscens paréntibus orbátus, Albigénsium hæresim, quæ tunc in Gállia grassabátur, éxsecrans, divéndito património, in Hispániam secéssit; et apud beátam Vírginem Montis Serráti, votum, quo pridem se obstrínxerat, exsólvit. Tunc Barcinónam pergens, cum in Christi fidélibus ab hóstium servitúte rediméndis omnem pecúniam consumpsisset, se ipsum pro iis liberándis venum ire, aut in illórum víncula súffici, cúpere dictitábat.

Lectio v.

QUAM gratum Deo fúerit hoc sancti Viri desidérium, súbsequens declarávit evéntus. Nam noctu oránti, et de Christianórum in captivitáte degéntium subsídio multa ánimo volvénti, beáta Virgo appárens, Fílio suo sibíque acceptíssimum fore suggéssit, si ad sui honórem Religiosórum Ordo instituerétur, quibus præcípue esset cura captívos ab infidélium tyránnide liberáre. Huic cælésti mónito íllico obtémperans, una cum sancto Raymúndo de Pénnafort, et Jacóbo Primo, rege Aragóniæ, de eádem re a Dei Genitríce ipsa nocte præmónitis, Religiónem beátæ Maríæ de Mercéde Redemptiónis captivórum instítuit : sodálibus suis quarto voto obstríctis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit.

Lectio vj.

EDITO virginitátis voto, illibátam perpétuo castitátem servávit. Patiéntia, humilitáte, abstinéntia. ceterísque virtútibus mirabíliter enítuit. Prophetíæ dono illústris futúra prædíxit : inter quæ máxime celebrátur, quod Jacóbus rex Valéntiam a Mauris occupátam expugnáverit, accépta prius ab eo obtinéndæ victóriæ securitáte. Angeli Custódis ac Deíparæ Vírginis frequénti apparitióne recreabátur. Sénio tandem conféctus, de imminénti morte cértior factus, in morbum íncidit, sanctísque reféctus Sacraméntis, fratres suos ad caritátem erga captívos cohortátus, et Psalmum Confitébor tibi Dómine in toto corde meo devotíssime récitans, ad illa verba, Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo : spíritum Deo réddidit média nocte Vigíliæ Nativitátis Dómini, anno millésimo ducentésimo quinquagé-

simo sexto. Cujus festivitátem Alexánder Séptimus die trigésima prima Januárii celebrári præcépit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Nolíte timére pusíllus grex. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 84*.

DIE I. FEBRUARII.

S. IGNATII

EPISCOPI ET MARTYRIS.

DUPLEX. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Ignátii, Mártyris tui atque Pontíficis, solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones A Miléto. de Communi unius Martyris Pontificis, pag. 40*.

IN II. NOCTURNO.

Ex sancto Hierónymo, Libro de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio iv.

IGNATIUS, Antiochénæ Ecclésiæ tértius post Petrum Apóstolum Episcopus, commovénte persecutiónem Trajáno, damnátus ad béstias, Romam vinctus míttitur. Cumque návigans Smyrnam venísset, ubi Polycárpus, auditor Joánnis, Episcopus erat, scripsit unam epistolam ad Ephésios, álteram ad Magnesiános, tértiam ad Trallénses, quartam ad Romános, in qua nóbile Románæ Ecclésiæ testimónium pérhibet, eam sanctificátam, illuminátam, Deo dignam, castíssimam, beatificándam, Spíritu sancto plenam appéllans. Inde egréssus, scripsit ad Philadelphíos, et ad Smyrnæos, et própriam ad Polycárpum, comméndans illi Antiochénsem Ecclésiam : in qua et de Evangélio, quod nuper a me translátum est, super persóna Christi ponit testimónium.

Lectio v.

DIGNUM autem vidétur, quia tanti Viri fécimus mentiónem, et de epístola ejus, quam ad Romános scribit, pauca pónere : De Syria usque ad Romam pugno ad béstias, in mari et in terra, nocte diéque ligátus cum decem leopárdis, hoc est, milítibus, qui me custódiunt : quibus et cum beneféceris, pejóres fiunt. Iníquitas autem eórum mea doctrína est; sed non idcírco justificátus sum. Utinam fruar béstiis, quæ mihi sunt præparátæ! quas et oro mihi velóces esse ad intéritum, et ad supplícia, et állici ad comedéndum me, ne sicut et aliórum Mártyrum, non áudeant corpus attíngere. Quod si veníre nolúerint, ego vim fáciam, ego me urgébo, ut dévorer. Ignóscite mihi, filíoli : quid mihi prosit, ego scio.

Lectio vj.

NUNC incípio Christi esse discípulus, nihil de his, quæ vidéntur, desíderans, ut Jesum Christum invéniam. Ignis, crux, béstiæ, confráctio óssium, membrórum divísio et totíus córporis contrítio, et tota torménta diáboli in me véniant : tantum ut Christo fruar. Cumque jam damnátus esset ad béstias, et ardóre pa-

tiéndi rugiéntes audíret leónes, ait : Fruméntum Christi sum, déntibus bestiárum molar, ut panis mundus invéniar. Passus est anno undécimo Trajáni. Relíquiæ córporis ejus, primo Roma Antiochíam, tandem Antiochía Romam translátæ, in ecclésia sancti Cleméntis cónditæ sunt.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Nisi granum., ut in Communi unius Martyris non Pontificis, pag. 50*.

DIE II. FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS

B. MARIÆ VIRGINIS.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine largítus est nobis suam Deitátem. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Malach. 3.

Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis.

℟. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti : * Dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti. ℣. Gabriélem Archángelum scimus divínitus te esse affátum : úterum tuum de Spíritu sancto crédimus impræguátum : erubéscat Judæus infélix, qui dicit Christum ex Joseph sémine esse natum. — Dum Virgo. Glória Patri et Fílio et Spirítui sancto. Omissa resumptione, statim dicatur Prosa sequens :

Inviolata, intácta et casta es María,
Quæ es effécta fúlgida cæli porta.
O Mater alma Christi caríssima
Súscipe pia laudum præcónia.
Nostra ut pura péctora sint et córpora
Te nunc flágitant devóta corda et ora.
Tua per precáta dulcísona
Nobis concédas véniam per sæcula,
O benígna, quæ sola invioláta permansísti.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Sumens illud Ave.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem :
Sumat per te preces
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Respónsum accépit Simeon a Spíritu sancto. ℟. Non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini.

Ad Magnificat Aña. Cum indúcerent púerum Jesum Paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum dicens : Nunc dimíttis Dómine servum tuum in pace.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus : ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus, ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Sancta Dei Génitrix, Virgo semper María, intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

In fine Hymni duæ Strophæ María Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine. ut in fine Hymni ad Matutinum.

Ad Nunc dimittis Aña. Nunc dimíttis Dómine servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ecce venit ad templum sanctum suum Dominátor Dóminus : * Gaude et lætáre Sion occúrrens Deo tuo.

Hymnus.

QUEM terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

CUI luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

BEATA Mater múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

BEATA cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu :
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

MARIA, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ☩ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ☩ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ꝭ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ꝭ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ꝭ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Post partum Virgo invioláta permansísti : Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Sancta Dei Génitrix, Virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

De libro Exodi.

Lectio j. Cap. 13.

LOCUTUS est Dóminus ad Móysen, dicens : Sanctífica mihi omne primogénitum quod áperit vulvam in fíliis Israel, tam de homínibus quam de juméntis : mea sunt enim ómnia. Et ait Móyses ad pópulum : Cum introdúxerit te Dóminus in terram Chananæi, sicut jurávit tibi et pátribus tuis, et déderit tibi eam : separábis omne, quod áperit vulvam, Dómino, et quod primitívum est in pecóribus tuis : quidquid habúeris masculíni sexus, consecrábis Dómino. Primogénitum ásini mutábis ove : quod si non redémeris, interfícies. Omne autem primogénitum hóminis de fíliis tuis, prétio rédimes.

℟. j. Adórna thálamum tuum, Sion, et súscipe Regem Christum : * Quem Virgo concépit, Virgo péperit, Virgo post partum, quem génuit adorávit. ℣. Accípiens Símeon Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum. — Quem Virgo concépit.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

De libro Levítici.

Lectio ij. Cap. 12.

LOCUTUS est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israel, et dices ad eos : Múlier, si suscépto sémine pepérerit másculum, immúnda erit septem diébus juxta dies separatiónis ménstruæ. Et die octávo circumcidétur infántulus : ipsa vero trigínta tribus diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ. Omne sanctum non tanget, nec ingrediétur in Sanctuárium, donec impleántur dies purificatiónis suæ. Sin autem féminam pepérerit, immúnda erit duábus hebdomádibus juxta ritum flu-

xus ménstrui, et sexagínta sex diébus manébit in sánguine purificatiónis suæ.

℟. ij. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, * Sicut scriptum est in lege Dómini : Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum. — Sicut scriptum est.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio iij.

CUMQUE expléti fúerint dies purificatiónis suæ, pro fílio, sive pro fília, déferet agnum anniculum in holocáustum, et pullum colúmbæ sive túrturem pro peccáto, ad óstium tabernáculi testimónii, et tradet sacerdóti. Qui ófferet illa coram Dómino, et orábit pro ea, et sic mundábitur a proflúvio sánguinis sui. Ista est lex pariéntis másculum aut féminam. Quod si non invénerit manus ejus, nec potúerit offérre agnum, sumet duos túrtures vel duos pullos columbárum, unum in holocáustum, et álterum pro peccáto : orabítque pro ea sacérdos, et sic mundábitur.

℟. iij. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum, * Sicut scriptum est In lege Dómini. ℣. Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Móysi, tulérunt illum in Jerúsalem. — Sicut scriptum est. Glória. In lege Dómini.

IN II. NOCTURNO.

Antiphonæ, Psalmi et ℣. ut in Festis B. Mariæ V., pag. 4*.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 13. de Tempore.)

Lectio iv.

SIC olim prædíctum est : Mater Sion dicet : Homo, et homo factus est in ea, et ipse fundávit eam Altíssimus. O omnipoténtia nascéntis! o magnificéntia de cælo ad terram descendéntis! Adhuc in útero portabátur, et ex útero matris a Joánne Baptísta salutabátur. In templo præsentabátur, et a Simeóne sene famóso, annóso, probáto, coronáto, agnoscebátur. Tunc cognóvit, tunc adorávit, tunc dixit : Nunc Dómine dimíttis servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum.

℟. iv. Símeon justus, et timorátus exspectábat redemptiónem Israel, * Et Spíritus sanctus erat in eo. ℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. — Et Spíritus sanctus erat in eo.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

DIFFEREBATUR exíre de sæculo, ut vidéret natum, per quem cónditum est sæculum. Agnóvit Infántem Senex, factus est in Púero puer : innovátus in ætáte, qui plenus erat pietáte. Símeon senex ferébat Christum infántem :

Christus regébat Simeónis senectútem. Dictum ei fúerat a Dómino quod non gustáret mortem, nisi vidéret Christum Dómini natum. Natus est Christus, et implétum est desidérium Senis in mundi ipsíus senectúte. Ipse ad senem hóminem venit, qui mundum inveterátum invénit.

℟. v. Respónsum accépit Simeon a Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini : et benedíxit Deum, et dixit : * Nunc dimíttis servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum Dómine. ℣. Cum indúcerent púerum Jesum Paréntes ejus, accépit eum Símeon in ulnas suas, et dixit. — Nunc dimíttis servum tuum.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis.

Lectio vj.

In isto quidem sæculo diu esse nolébat, et Christum in hoc sæculo vidére cupiébat, cantans cum Prophéta, et dicens : Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, et salutáre tuum da nobis. Dénique, ut novéritis ita esse istíus lætitiam, conclúsit, dicens : Nunc dimíttis Dómine servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. Prophétæ cecinérunt Conditórem cæli et terræ in terra cum homínibus futúrum : Angelus nuntiávit Creatórem carnis et spíritus in carne ventúrum. Salutávit Joánnes ex útero in útero Salvatórem : Símeon senex Deum agnóvit infántem.

℟. vj. Cum indúcerent púerum Jesum Paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo : accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum, et dixit : * Nunc dimíttis Dómine servum tuum in pace. ℣. Suscípiens Símeon Púerum in mánibus, exclamávit, dicens.— Nunc dimíttis Dómine. Glória. Nunc dimíttis Dómine.

IN III. NOCTURNO.

Antiphonæ, Psalmi et ℣. ut in Festis B. Mariæ V., pag. 7*.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 2.

In illo témpore : Postquam impléti sunt dies purgatiónis Maríæ secúndum legem Móysi, tulérunt Jesum in Jerúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in lege Dómini. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Episcopi.

(Lib. 2. Comment. in c. 2. Luc.)

Et ecce homo erat in Jerúsalem, cui nomen Símeon, et homo iste justus, et timorátus, exspéctans consolatiónem Israel. Non solum ab Angelis, et Prophétis, et pastóribus, sed étiam a senióribus, et justis generátio Dómini áccipit testimónium. Omnis ætas, et utérque sexus, eventorúmque mirácula fidem ástruunt. Virgo génerat, stérilis parit, mutus lóquitur, Elísabeth prophétat, magus adórat, in útero clausus Joánnes exsúltat, vídua confitétur, justus exspéctat.

℟. vij. Suscípiens Jesum in ulnas suas Símeon, exclamávit, et dixit : * Tu es vere lumen

ad illuminatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel. ℣. Símeon in mánibus Infántem accépit : sed majestátem intus agnóvit, et dixit. — Tu es vere lumen.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio viij.

Et bene justus, qui non suam, sed pópuli grátiam requirébat : cúpiens ipse corpóreæ vínculis fragilitátis exsólvi, sed exspéctans vidére promíssum : sciébat enim quia beáti óculi, qui eum vidérent. Et accépit eum in mánibus suis, et benedíxit Deum, et dixit : Nunc Dómine dimítte servum tuum in pace. Vide justum, velut corpóreæ cárcere molis inclúsum, velle dissólvi, ut incípiat esse cum Christo. Dissólvi enim, et esse cum Christo, multo mélius est.

℟. viij. Senex Púerum portábat, Puer autem Senem regébat. * Quem Virgo concépit, Virgo péperit, Virgo post partum, quem génuit adorávit. ℣. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto, non visúrum se mortem, nisi vidéret Christum Dómini. — Quem Virgo concépit.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Lectio ix.

Sed qui vult dimitti, véniat in templum, véniat in Jerúsalem, exspéctet Christum Dómini, accípiat in mánibus Verbum Dei, complectátur opéribus, velut quibúsdam fídei suæ bráchiis. Tunc dimittétur, ut non vídeat mortem, quia víderit vitam. Vides úberem in omnes grátiam, Dómini generatióne diffúsam; et prophetíam incrédulis esse negátam, non justis. Ecce et Símeon prophétat, in ruínam, et resurrectiónem multórum venísse Dóminum Jesum Christum.

℟. ix. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti : * Dum Virgo Deum, et hóminem genuísti, Et post partum Virgo invioláta permansísti. ℣. Gabriélem Archángelum scimus divínitus te esse affátum : úterum tuum de Spíritu sancto crédimus imprægnátum : erubéscat Judæus infélix, qui dicit Christum ex Joseph sémine esse natum. — Dum Virgo. Glória. Et post partum Virgo invioláta permansísti.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Símeon justus et timorátus exspectábat redemptiónem Israel, et Spíritus sanctus erat in eo. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Respónsum accépit Símeon a Spíritu sancto non visúrum se mortem, nisi vidéret Dóminum.

3. Accípiens Símeon Púerum in mánibus, grátias agens benedíxit Dóminum.

4. Obtulérunt pro eo Dómino par túrturum, aut duos pullos columbárum.

5. Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israel.

Capitulum. Malach. 3.

ECCE ego mitto Angelum meum, qui præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus.

O GLORIOSA Dómina,
Excélsa supra sídera,
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

QUOD Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

TU Regis alti jánua
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Prædictæ duæ ultimæ Strophæ María Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine. dicantur etiam ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus Aña. Senex Púerum portábat, Puer autem Senem regébat : quem Virgo péperit, et post partum Virgo permánsit, ipsum quem génuit adorávit.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices exorámus : ut sicut unigénitus Fílius tuus hodiérna die cum nostræ carnis substántia in templo est præsentátus, ita nos fácias purificátis tibi méntibus præsentári. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Capitulum Ecce ego., ut in Laudibus.

¶ Si festum Purificationis B. Mariæ V. in Septuagesima, vel post Septuagesimam evenerit, omittatur Allelúia. in sequentibus Horarum Responsoriis.

Ad Tertiam ℟. Sancta Dei Génitrix, Virgo semper María, * Allelúia, allelúia. Sancta Dei Génitrix. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Allelúia. Glória. Sancta Dei Génitrix.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

AD SEXTAM.

Capitulum. Malach. 3.

IPSE enim quasi ignis conflans, et quasi herba fullónum : et sedébit conflans, et emúndans argéntum, et purgábit fílios Levi.

℟. Post partum Virgo invioláta permansísti, * Allelúia, allelúia. Post partum Virgo. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúia. Glória. Post partum Virgo.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

AD NONAM.

Capitulum. Malach. 3.

Et colábit eos quasi aurum, et quasi argéntum, et erunt Dómino offeréntes sacrifícia in justítia.

℟. Speciósa facta es, et suávis, * Allelúia, allelúia. Speciósa. ℣. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix. Allelúia. Glória. Speciósa.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Simeon justus et timorátus exspectábat redemptiónem Israel, et Spíritus sanctus erat in eo. Psalmi de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum. Malach. 3.

Ecce ego mitto Angelum meum, qui præparábit viam ante fáciem meam. Et statim véniet ad templum sanctum suum Dominátor, quem vos quæritis, et Angelus testaménti, quem vos vultis.

Hymnus Ave maris stella. et ℣. Respónsum accépit. ut in j. Vesperis, pag. 876.

Ad Magnificat Aña. Hódie beáta Virgo María púerum Jesum præsentávit in templo : et Símeon replétus Spíritu sancto accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum.

DIE III. FEBRUARII.

S. BLASII

EPISC. ET MART.

SIMPLEX. Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Blásii Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones A Miléto. de Communi unius Martyris Pontificis, pag. 40*.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Actis ejus apud Metaph. et ex Rom. Brev.)

Lectio iv.

Blasius, Sebáste in Arménia cum virtútum laude floréret, ejúsdem civitátis Epíscopus elígitur. In primis autem mira mansuetúdine pollébat. Qui, quo témpore Diocletiánus insatiábilem crudelitátem in Christiános exercébat, se in spelúnca ábdidit montis Argæi, ubi oratiónibus et meditatiónibus assídue vacábat. Feræ silvéstres ad eum confluébant, nec prius inde abíbant quam accépta ab ipso benedictióne. Ibi támdiu látuit, donec ab Agricolái præfécti milítibus venántibus deprehénsus, et ad præféctum ductus, ejus jussu conjéctus est in víncula. Nocte, quæ diem præcéssit, quo captus est, appáruit illi Christus Dóminus, dicens : Surge, offer mihi sacrifícia pro more tui sacerdótii.

Lectio v.

In cárcere pósitus, multos ægrótos sanávit, qui ad Blásium, ejus fama sanctitátis addúcti, deferebántur. In illis puer fuit matris únicus, qui desperáta a médicis salúte, transvérsa spina fáucibus inhærénte, ánimam agébat. Prodúctus autem ad præféctum,

cum nec blandítiis, nec minis addúci posset, ut diis sacrificáret, primum virgis agréstibus dirissime cæditur, deinde in cárcerem dúcitur. Ubi pia anus porcéllum, quem a lupo raptum sancti Epíscopi précibus miraculóse illæsum recéperat, cum occidísset, caput ac pedes coctos in canistro, cum áliis terræ frúgibus et céreis, ad recreándum Blásium détulit. Quibus ille cum gratiárum actióne percéptis, mulíeri benedíxit, ac Dóminum precátus est, ut quisquis, exémplo officiósæ mulíeris, Deo in memóriam Blásii ejúsmodi res obtulísset, benedictiónem a Dómino consequerétur.

Lectio vj.

ITERUM autem sanctus Antístes præsidi sistitur, et cum constántior in fídei confessióne manéret, ligno suspénditur, acérrime verberátur, carnes ei férreis pectínibus dilaniántur, póstea in lacum demérgitur, unde salvus ab Angelo extráhitur. Tandem, jubénte eódem júdice, una cum duóbus púeris cápite truncáto, illústre fídei testimónium Christo Dómino dedit tértio Nonas Februárii. Ante eum vero septem mulíeres, quæ guttas sánguinis ejus defluéntes, dum torqueréetur, colligébant, deprehénsæ, quod essent Christiánæ, post dira torménta gládio percússæ sunt.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Si quis vult post me veníre. de Communi unius Martyris, pag. 51*.

DIE IV. FEBRUARII.

S. ANDREÆ CORSINI

EPISC. ET CONF.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum : da pópulo tuo beáti Andréæ Confessóris tui atque Pontíficis ita sequi vestígia, ut assequátur et prǽmia. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Fidélis sermo. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 70*.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Romano Breviario.)

Lectio iv.

ANDREAM, Floréntiæ ex nóbili Corsinórum família natum, paréntes précibus a Deo impetrárunt, et beátæ Vírgini spopondérunt. Qualis autem futúrus esset, divíno præságio, ántequam nascerétur, osténsum est : nam mater grávida sibi visa est per quiétem lupum edidísse, qui ad Carmelitárum ædem pergens, in ipso templi vestíbulo statim in agnum convérsus est. Adoléscens pie et ingénue educátus, cum sensim ad vítia declináret, sæpe a matre increpátus fuit. Ubi autem cognóvit se paréntum voto Deíparæ Vírgini dicátum fuisse, Dei amóre succénsus, deque visu matris admónitus, Carmelitárum institútum ampléxus est : in quo váriis tentatiónibus a dæmone vexátus, nunquam tamen pótuit a Religiónis propósito dimovéri. Mox Lutétiam missus, eménso studiórum currículo, et láurea donátus, in pátriam

revocátur, suíque Ordinis regímini in Etrúria præfícitur.

Lectio v.

INTEREA Fesulána Ecclésia suo viduáta pastóre eum sibi Epíscopum elégit : quo múnere se indígnum æstimans, diu látuit ignótus, donec púeri voce mirabíliter loquéntis próditus, et extra urbem invéntus, ne divínæ contradíceret voluntáti, Episcopátum suscépit. Ea dignitáte auctus, humilitáti, quam semper colúerat, impénsius incúbuit : et pastoráli sollicitúdini misericórdiam in páuperes, liberalitátem, oratiónis assiduitátem, vigílias, aliásque virtútes adjúnxit, et spíritu étiam prophético clarus fuit; ádeo ut ejus sánctitas ab ómnibus celebrarétur.

Lectio vj.

HIS permótus Urbánus Quintus, ad sedándas Bonóniæ turbas, Andréam legátum misit : quo in múnere multa perpéssus, cívium ódia, quæ ad interneciónem exárserant, summa prudéntia restínxit : tum restitúta tranquillitáte ad própria revérsus est. Nec multo post assíduis labóribus et voluntária carnis maceratióne conféctus, óbitus die a beáta Vírgine sibi prædícto, ad cæléstia regna migrávit, anno Dómini millésimo tercentésimo septuagésimo tértio, ætátis suæ septuagésimo primo. Quem Urbánus Octávus multis magnísque miráculis clarum Sanctórum número adscrípsit. Ejus corpus Floréntiæ in ecclésia sui Ordinis quiéscit, et máxima cívium veneratióne cólitur, quibus non semel in præsénti discrímine præsídio fuit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Homo péregre. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 78*.

DIE V. FEBRUARII.

S. AGATHÆ

VIRG. ET MART.

DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Veniénte Sponso, prudens Virgo præparáta introívit cum eo ad núptias.

Capitulum. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. Beáta Agatha ingréssa cárcerem expándit manus suas ad Deum, et dixit : Dómine, qui me fecísti vincere torménta carníficum, * Jube me Dómine ad tuam misericórdiam perveníre. ℣. Dómine, qui me creásti, et tulísti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutióne separásti. — Jube me Dómine ad tuam misericórdiam perveníre. Glória. Jube me Dómine ad tuam misericórdiam perveníre.

Hymnus Vírginis Proles. de Communi unius Vírginis et Martyris, pag. 86*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. Agatha Virgo sacra, nóbili orta génere, gloriósam propter Christum pértulit passiónem.

Oratio.

DEUS, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulisti : concéde propítius ut qui beátæ Agathæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Agnum sponsum vírginum * Venite adorémus Dóminum Jesum Christum.

Hymnus Virginis Proles., pag. 86*.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Ingénua sum et spectábilis génere, ut omnis parentéla mea testátur. Psalmi de Communi unius Vírginis, pag. 88*. et sequentibus.

Aña. Ancílla Christi sum : ídeo me osténdo servílem persónam.

Aña. Summa ingenúitas ista est, in qua sérvitus Christi comprobátur.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7.

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? Noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? Noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem : non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi.

℟. j. Dum torquerétur beáta Agatha in mamílla gráviter, dixit ad júdicem : * Impie, crudélis, et dire tyránne, non es confúsus amputáre in fémina, quod ipse in matre suxísti? ℣. Ego hábeo mamíllas íntegras intus in ánima mea, quas ab infántia Dómino consecrávi. — Impie, crudélis.

Lectio ij.

EGO autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : præterit enim figúra hujus mundi.

℟. ij. Vidísti Dómine, et spectásti agónem meum, quómodo pugnávi in stádio : sed quia nólui obedíre mandátis príncipum, * Jussa sum in mamílla torquéri. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Jussa sum in mamílla torquéri.

Lectio iij.

VOLO autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta,

et virgo cógitat, quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

℞. iij. Quis es tu, qui venísti ad me, curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites fília : ipse me misit ad te, * Quem dilexísti mente, et puro corde. ℣. Nam et ego Apóstolus ejus sum, et in nómine ejus scias te esse curándam. — Quem dilexísti mente. Glória. Quem dilexísti mente.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Agatha lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta : et agónem suum Dómino précibus commendábat.

Aña. Si ignem adhíbeas, rorem mihi salvíficum de cælo Angeli ministrábunt.

Aña. Nisi diligénter perféceris corpus meum a carnifícibus attrectári, non potest ánima mea in Paradísum Dómini cum palma intráre martyrii.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℞. Inténde, próspere procéde et regna.

(Ex Actis apud Metaph. et ex Rom. Brev.)

Lectio iv.

Agatha Virgo in persecutióne Décii passa est. Nam cum pari pulchritúdinis et castitátis laude commendarétur, Quintiánus Sicíliæ prætor ejus amóre captus est. Post tentátam váriis ártibus fidem ejus, et castitátem, eam ille ad se duci jussit : et, Nonne, inquit, te pudet nóbili génere natam, húmilem et servílem Christianórum vitam ágere? Cui Agatha : Multo præstántior est christiána humílitas et sérvitus regum ópibus ac supérbia. Quam ob rem cólaphis cæsa ad cárcerem mittitur : unde postrídie edúcta, candéntibus láminis in equúleo torquétur : tum ei mamílla abscínditur.

℞. iv. Ipse me curávit, qui per Apóstolum suum in custódia me confortávit, pro eo quod jussa sum suspéndi in equúleo propter fidem castitátis. * Adjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum. ℣. Ipse me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere. — Adjuva me Dómine Deus meus.

Lectio v.

Hoc in vúlnere Quintiánum appéllans Virgo: Crudélis, inquit, tyránne, non te pudet amputáre in fémina quod ipse in matre suxísti? Sed etiámsi extérnam mamíllam abscidísti, hábeo áliam in ánima, quam non póteris abscíndere : est enim obláta Christo Deo meo a ténera ætáte. Mox conjécta in víncula, Petri Apóstoli appari tióne recreáta est, et ab eo ceu quodam divíno médico curáta. Tunc Agatha procúmbens in oratióne, et grátias Christo agens, mamíllam suo péctori restitútam probávit. Tota vero nocte lux fulsit in cárcere, et custódes térriti fugérunt, relícto óstio cárceris apérto : nec tamen aufúgit illa, ne corónam martyrii pérderet.

℟. v. Agatha lætíssime et gloriánter ibat ad cárcerem, quasi ad épulas invitáta : * Et agónem suum Dómino précibus commendábat. ℣. Nobilíssimis orta natálibus, ab ignóbili gaudens trahebátur ad cárcerem. — Et agónem suum.

Lectio vj.

HINC rursus evocáta, sancti propósiti tenax, in acútis téstulis et candéntibus carbónibus ei subjéctis volutátur. Quo témpore ingénti terræmótu urbs tota contrémuit, ac duo paríetes corruéntes Silvínum et Falcónium, íntimos prætóris familiáres, oppressérunt. Quare veheménter commóta civitáte, véritus pópuli tumúltum Quintiánus Agatham semimórtuam clam redúci ímperat in cárcerem : quæ Deum brevi precáta, migrávit in cælum Nonis Februárii. Cum autem corpus ejus sepúlcro inferrétur, tabélla marmórea ad sanctæ Mártyris caput mirabíliter, cum hac inscriptióne, pósita est : Mentem sanctam, spontáneam, honórem Deo, et pátriæ liberatiónem.

℟. vj. Ego autem adjúta a Dómino, perseverábo in confessióne ejus, *Qui me salvam fecit, et consolátus est me. ℣. Mens mea solidáta est, et in Christo fundáta. — Qui me salvam fecit. Glória. Qui me salvam fecit.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Agatha sancta dixit : Si feras mihi promíttis, audíto Christi nómine, mansuéscunt.

Aña. Vidísti Dómine agónem meum, quómodo pugnávi in stádio : sed quia nólui obedíre mandátis príncipum, jussa sum in mamílla torquéri.

Aña. Propter fidem castitátis jussa sum suspéndi in equúleo : ádjuva me, Dómine Deus meus, in tortúra mamillárum meárum.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.
(Homil. 63. in Matth.)

VIDE Magístri sapiéntiam : qui, cum interrogátus esset, Si licéret hómini dimíttere uxórem ; ne conturbaréntur, ántequam senténtiam proférret, confirmatiónem a Scriptúra pósuit, osténdens Patris sui id esse mandátum : et quod ea, quæ ab ipso sunt dicta de non repudiánda uxóre, non modo non repúgnant, verum étiam valde cum Móyse convéniunt. Considerándum autem est, quod non solum ab opifício, verum étiam ab ipso præcépto senténtiam corróborat. Non enim dixit, Quia virum et mulíerem unam solúmmodo fecit; verum étiam, Quia jussit ut unus uni conjungátur : nam si voluísset álteram étiam condúci uxórem, uni viro creáto multas formásset mulíeres : nunc vero et crea-

tiónis, et sanctiónis modo, unam uni perpétuo conjúngi, et nunquam rescíndi oportére perdócuit.

℟. vij. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre Agathæ Vírginis, * De cujus passióne gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Immaculátus Dóminus immaculátam sibi fámulam, in hoc fragilitátis córpore pósitam, misericórditer consecrávit. — De cujus passióne.

Lectio viij.

POSSE autem nos perpétuam serváre continéntiam osténdit, dicens : Sunt eunúchi, qui se ipsos castravérunt propter regnum cælórum. His ómnibus occúlte ad optándam eligendámque virginitátem indúcit : possíbile namque id esse homínibus, hoc fere modo confírmat : Cógita tecum, si aut a natúra eunúchus esses, aut injúria hóminum sic efféctus, quid fáceres, cum et hujúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur Deo agas, quia magna præmia, rutilantésque corónas habébis, si ita vives, quemádmodum sine áliquo illi præmio; immo vero multo facílius, tútius, atque jucúndius, tum quia spe retributiónis corroboráris, tum quia consciéntia virtútis gaudes, et ad hæc, non ita ingéntibus cupiditátis flúctibus jactáris.

℟. viij. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamíllam meam meo péctori restitúere, * Ipsum ínvoco Deum vivum. ℣. Medicínam carnálem córpori meo nunquam exhíbui : sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa. — Ipsum ínvoco Deum vivum.

Lectio ix.

CUM ergo de his eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et incássum tales sunt, ac de his, qui ut cælos nanciscántur, se cóntinent, subjúnxit rursus dicens : Qui potest cápere, cápiat. Ita magis ánimat atque incéndit, vel quia magnitúdinem virtútis osténdit, vel quia inæstimábili misericórdia sua nóluit rem in necessitátem legis conclúdere. Et ad hæc, possíbile id esse monstrat, ut eligéndi cupíditas créscere possit. Sed si electiónis opus est id, ínquies, quómodo incípiens statim dixit, Non omnes cápiunt, sed quibus datum est? Ut singuláre id esse certámen perdíscas, non ut sorte datam necessitátem suspicéris.

℟. ix. Beáta Agatha ingréssa cárcerem expándit manus suas ad Deum, et dixit : Dómine, qui me fecísti víncere torménta carníficum, * Jube me Dómine ad tuam misericórdiam perveníre. ℣. Dómine, qui me creásti, et tulísti a me amórem sæculi, qui corpus meum a pollutióne separásti. — Jube me Dómine ad tuam misericórdiam perveníre. Glória. Jube me Dómine ad tuam misericórdiam perveníre.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Agatha. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites fília. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Medicínam carnálem córpori meo nunquam exhíbui : sed hábeo Dóminum Jesum Christum, qui solo sermóne restáurat univérsa.

3. Grátias tibi ago, Dómine, quia memor es mei; et misísti ad me Apóstolum tuum curáre vúlnera mea.

4. Benedíco te Pater Dómini mei Jesu Christi : quia per Apóstolum tuum mamíllam meam meo péctori restituísti.

5. Qui me dignátus est ab omni plaga curáre, et mamillam meam meo péctori restitúere, ipsum ínvoco Deum vivum.

Capitulum Confitébor., Hymnus Jesu coróna vírginum. et ℣. Adducéntur. de Communi unius Virginis, pag. 95*.

Ad Benedictus Aña. Paganórum multitúdo, fúgiens ad sepúlcrum Vírginis, tulérunt velum ejus contra ignem : ut comprobáret Dóminus quod a perículis incéndii, méritis Agathæ Mártyris suæ, eos liberáret.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius ut qui beátæ Agathæ, Vírginis et Mártyris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Virginis, pag. 96*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Quis es tu, qui venísti ad me curáre vúlnera mea? Ego sum Apóstolus Christi : nihil in me dúbites fília. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Confitébor., Hymnus Vírginis Proles. et ℣. Diffúsa est. ut in j. Vesperis de Communi unius Virginis et Martyris, pag. 86*. et pag. 87*.

Ad Magnificat Aña. Mentem sanctam, spontáneam, honórem Deo, et pátriæ liberatiónem.

DIE VI. FEBRUARII.

S. DOROTHEÆ
VIRG. ET MART.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Dorótheæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per.

In j. Vesperis Memoria SS. Vedasti et Amandi Episcoporum et Confessorum :

Aña. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent : judicábunt natiónes, et regnábunt in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos sanctórum Confessórum tuórum Vedásti et Amándi confessiónibus gloriósis circumdas et prótegis:

da nobis eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Confitébor. de Communi unius Virginis et Martyris, pag. 89*.

IN II. NOCTURNO.

(Ex sinceris Actis.)

Lectio iv.

DOROTHEA Virgo in Cæsárea Cappadóciæ, propter Christi confessiónem ab Aprício illíus províncíæ præfécto comprehénsa, Crystæ et Callístæ soróribus, quæ a fide deféceránt, trádita est, ut eam a propósito removérent. Sed ipsa redúxit eas ad fidem, propter quam in cupam missæ, et incénsæ sunt. Dorótheam vero jussit præses in catásta levári; quæ dixit ad illum : Nunquam in tota vita mea sic lætáta sum, sicut hódie. Tum ad ejus látera lámpades ardéntes appóni, dein fáciem diutíssime cædi, tandem caput gládio pércuti præses ímperat.

Lectio v.

EA porro, dum ducerétur ad supplicium, dicénte, Grátias tibi, amátor animárum, qui me ad Paradísum tuum vocásti : Theóphilus quidam præsidis advocátus irridens : Eia tu, inquit, sponsa Christi, mitte mihi de Paradíso sponsi tui mala, aut rosas. Et Doróthea respóndit : Et plane ita fáciam. Cum ante ictum bréviter precári permíssa esset, pulchra spécie puer ante eam appáruit, ferens in orário tria mala et tres rosas. Cui illa ait : Obsecro te ut feras ea Theóphilo. Et mox gládio percússa perréxit ad Christum.

Lectio vj.

IGITUR cum Theóphilus irrídens promissiónem sanctæ Dorótheæ sodálibus narráret, ecce puer ante eum cum orário, in quo ferens tria mala magnífica et tres rosas elegantíssimas, dixit ei : En sicut peténti promísit Virgo sacratíssima Doróthea, transmísit hæc tibi de Paradíso sponsi sui. Tum Theóphilus stupens, quod esset Februárius, et gelu cuncta rigérent, ea accépit, atque exclamávit : Vere Deus Christus est. Sicque palam fidem Christi proféssus, gravíssimum quoque pro ea martyrium strénue pértulit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi unius Virginis et Martyris, pag. 94*.

IN LAUDIBUS.

Memoria SS. Vedasti et Amandi :

Aña. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Oratio.

DEUS, qui nos sanctórum Confessórum tuórum Vedásti et Amándi confessiónibus gloriósis circumdas et prótegis : da nobis eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per.

DIE VII. FEBRUARII.
S. ROMUALDI
ABBATIS.

DUPLEX. Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Romuáldi Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

¶ Ante Cineres, dicantur Lectiones de Scriptura currente.

¶ Post Cineres vero, dicantur Lectiones sequentes :

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 4.

AUDITE fílii disciplínam patris, et atténdite ut sciátis prudéntiam. Donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam et ego fílius fui patris mei, tenéllus, et unigénitus coram matre mea : et docébat me, atque dicébat : Suscípiat verba mea cor tuum : custódi præcépta mea, et vives.

Lectio ij.

POSSIDE sapiéntiam, pósside prudéntiam : ne obliviscáris, neque declínes a verbis oris mei. Ne dimíttas eam, et custódiet te : dílige eam, et conservábit te. Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquíre prudéntiam : árripe illam, et exaltábit te : glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus. Dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna ínclyta próteget te.

Lectio iij.

AUDI, fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitæ. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis : quas cum ingréssus fúeris, non arctabúntur gressus tui, et currens non habébis offendículum. Tene disciplínam, ne dimíttas eam : custódi illam, quia ipsa est vita tua.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Actis ejus a B. Petro Damiano conscriptis, et ex Romano Breviario.)

Lectio iv.

ROMUALDUS Ravénnæ ex illustríssima ducum família natus, cum adoléscens in monastérium Classénse pœniténtiæ causa secessísset, religiósi hóminis hortátu, et noctúrno in ecclésia, sicut ille promíserat, beáti Apollináris aspéctu, ad mónachi vitam impéllitur. Mox ad Marínum, vitæ sanctitáte, ac severióri disciplína in fínibus Venetórum eo témpore célebrem, se cóntulit, ut ad arctam et sublímem perfectiónis viam eo magístro ac duce uterétur : cum quo altérnis vícibus Psalmos récitans, et non satis expedíte legens, ob id sæpíssime ad sinístram cápitis sui partem verberátus, advértens illinc se jam audítum pérdere, senem humíliter rogávit ut deínceps ad déxteram aurículam percuterétur : quam ejus patiéntiam admirátus ille, a sevéra impósterum disciplína abstínuit.

Lectio v.

MULTIS Sátanæ insídiis, et hóminum invídia oppugnátus, tanto humílior se assíduis jejúniis et oratiónibus exercébat : et rerum cæléstium meditatióne, vim lacrimárum

assídue, ac præsértim dum Missam celebráret, profúndens fruebátur : vultu tamen ádeo læto semper erat, ut intuéntes exhilaráret. Magno apud príncipes et reges in honóre fuit : multíque ejus consílio, mundi illécebris abjéctis, solitúdinem petiérunt. Martyrii quoque cupiditáte flagrávit : cujus causa dum in Pannóniam profíciscitur, morbo revérti cógitur.

Lectio vj.

In vita et post mortem miráculis clarus, spíritu étiam prophetíæ non cáruit. Scalam a terra cælum pertingéntem, per quam hómines in veste cándida ascendébant et descendébant, per visum conspéxit : eóque Camaldulénses mónachos, quorum institúti auctor fuit, designári mirabíliter agnóvit. Dénique cum annos centum et vigínti ágeret, et centum ipsos in summa vitæ asperitáte Deo servísset, ad eum migrávit anno salútis millésimo vigésimo séptimo. Ejus corpus quinquénnio post mortem íntegrum repértum, Fabriáni in ecclésia sui Ordinis honorífice cónditum est.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Ecce nos relíquimus ómnia. de Communi unius Abbatis, pag. 85*.

DIE VIII. FEBRUARII.

S. JOANNIS DE MATHA

CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui per sanctum Joánnem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos, cælitus institúere dignátus es : præsta, quæsumus, ut ejus suffragántibus méritis, a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cíneres, Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Rom. Brev.)

Lectio iv.

Joannes de Matha, Ordinis sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis captivórum institútor, Falcóne in Província natus est paréntibus pietáte et nobilitáte conspícuis. Studiórum causa Aquas Séxtias, mox Parísios profectus, confectóque theologíæ curriculo, magistérii láuream adéptus, doctrínæ et virtútum splendóre enítuit. Quibus motus Parisiénsis Antístes, ad sacrum Presbyterátus órdinem præ humilitáte reluctántem promóvit, eo consílio, ut in ea civitáte cómmorans, sapiéntia et móribus studiósæ juventúti prælucéret. Cum autem in sacéllo ejúsdem Episcopi, ipso cum áliis astánte, primum Deo Sacrum offérret, cæléstí favóre méruit recreári. Nam Angelus cándida et fulgénti veste indútus, cui in péctore crux rúbei et cærúlei colóris assúta erat, bráchiis cancellátis, et super duos captívos ad látera pósitos, Christiánum unum, álterum Maurum, exténsis, appáruit. Qua visióne in éxtasim raptus, intelléxit prótinus Vir Dei, se ad rediméndos ab infidélibus captívos destinári.

Lectio v.

QUO vero matúrius in re tanti moménti procéderet, in solitúdinem secéssit : ibique divíno nutu factum est, ut Felícem Valésium in ipsa erémo jam multis annis degéntem repérerit : cum quo ínita societáte, se per triénnium oratióne et contemplatióne, omniúmque virtútum stúdio exércuit. Cóntigit autem, ut dum secum de rebus divínis prope fontem colloqueréntur, cervus ad eos accésserit, crucem inter córnua gerens, rúbei et cærúlei colóris. Cumque Felix ob rei novitátem mirarétur, narrávit ei Joánnes visiónem in prima Missa hábitam : et exínde fervéntius oratióni incumbéntes, ter in somnis admóniti, Romam profícisci decrevérunt, ut a summo Pontífice novi Ordinis pro rediméndis captivis institutiónem impetrárent. Eléctus fúerat eo témpore Innocéntius Tértius, qui illis benígne accéptis, dum secum de re propósita delíberat, in festo sanctæ Agnétis secúndo, Lateráni intra Missárum solémnia, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem, Angelus ei cándida veste, cruce bicolóri, spécie rediméntis captívos appáruit. Quo viso, Póntifex institútum approbávit, et novum Ordinem sanctíssimæ Trinitátis Redemptiónis captivórum vocári jussit, ejúsque professóribus albas vestes cum cruce rúbei et cærúlei colóris præbuit.

Lectio vj.

SIC stabilíto Ordine, sancti Fundatóres in Gálliam rediérunt; primóque cœnóbio Cervi Frígidi in diœcési Meldénsi constrúcto, ad ejus régimen Felix remánsit, et Joánnes Romam cum áliquot sóciis revérsus est, ubi Innocéntius domum, ecclésiam, et hospitále sancti Thomæ de Formis in monte Cœlio eis donávit, cum multis redítibus et possessiónibus. Datis quoque lítteris ad Miramolínum regem Maróchii, opus redemptiónis felíci auspício inchoátum fuit. Tum ad Hispánias, sub jugo Saracenórum magna ex parte oppréssas, Joánnes proféctus est; regúmque, príncipum, atque aliórum fidélium ánimos ad captivórum et páuperum commiseratiónem commóvit. Monastéria ædificávit, hospitália eréxit, magnóque lucro animárum plures captívos redémit. Romam tandem revérsus, sanctísque opéribus incúmbens, assíduis labóribus attrítus, et morbo conféctus, ardentíssimo Dei et próximi amóre exæstuans, ad extrémum devénit. Quare frátribus convocátis, eísque ad opus redemptiónis cælitus præmonstrátum efficáciter cohortátis, obdormívit in Dómino, sextodécimo Kaléndas Januárii, anno salútis millésimo ducentésimo décimo tértio, ejúsque corpus in ipsa ecclésia sancti Thomæ de Formis condígno honóre tumulátum fuit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE IX. FEBRUARII.

B. BERNARDI SCAMMACCA

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Bernárdum, a sæculi vítiis revocátum, in viam perfectiónis traduxísti : ejus méritis et précibus concéde ut nos, peccáta nostra defléntes, ad te puris méntibus convertámur. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Apolloniæ Vírginis et Martyris. Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beátæ Apollóniæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

BERNARDUS Cátanæ in Sicília ex família de Scámmacca, sánguine et pietáte illústri, ortum hábuit. Adoléscens sæculi illécebris tractus, cupiditátibus laxátas habénas dedit. Cum vero in omni vanitátis et lubricitátis cœno plane cæcus agerétur et præceps, ineffábilis in eum respéxit divína misericórdia : nam gravi afféctus vúlnere, dum prostrátum a vítiis desístere felix compellébat necéssitas, ætérnæ suæ salútis perículum, supérno coruscánte lúmine, agnóvit, atque ut melióra de se ágeret obtínuit. Mundum ítaque, cujus technas calamitatésque expértus fúerat, deserere et contémnere státuit. Prístinæ restitútus sanitáti, quod decréverat, in Prædicatórum Ordine perficiéndum curávit. Ad convéntum ítaque sancti Domínici véniens, a Præsule, ut in eórum consórtium admitterétur, eníxis précibus postulávit, quod ei pro votis cessit.

Lectio v.

CANDIDA in Prædicatórum família redimítus veste, simul visus est novum induísse hóminem. Etenim in obediéntia, humilitáte, mansuetúdine, ac modéstia, alíisque virtútibus, perfectióres æmulándo, máxime præstábat. Sério perpéndens Institúti, in quo fuit cooptátus, præcípuum onus esse aliórum salúti inténdere, sublevándis proximórum necessitátibus impigre occurrébat : quod ut efficácius præstáret, Deum prophetíæ dono illum exornásse perhibétur. Ne autem dum áliis prædicáret, réprobus ipse efficerétur, utque juventútis crímina pœniténtiæ labóribus deléret, diris sese cruentábat flagéllis, ac vitam in summa asperitáte ducébat. Caritáte exæstuans in Deum, ita in rerum divinárum contemplatióne assídue detinebátur, ut sæpe divína passus fúerit : in quibus aliquándo toto córpore a terra elevátum, quandóque vero supérno circumfúsum lúmine illum fratres aspexére, ut vétera monuménta ferunt.

Lectio vj.

TANDEM post vitam in exactíssima legum sui Institúti observántia transáctam,

ad Súperos, ut repósitam opéribus justítiæ corónam accíperet, anno millésimo quadringentésimo octogésimo sexto felíciter evolávit. Ejus tránsitus pervulgáta fama, magnus ad ejus corpus, venerándi causa, factus est cívium concúrsus. Alíquibus transáctis annis, de ipsius córporis in decentiórem locum translatióne actum fuit : quod quidem fervéntius ac devótius complétum est, cum íntegrum, sicut etiámnum appáret, fúerit repértum. Multis in vita et post mortem miráculis claruísse tráditur. Cultum vero religiósum ab ejus óbitu eídem constánter tribútum, et ad hæc usque témpora nunquam intermíssum, Leo Duodécimus Póntifex Máximus ex sacræ Rituum Congregatiónis consúlto probávit, et ut in univérso Prædicatórum Ordine, ac civitáte et diœcési Catanénsi de beáto Bernárdo Offícium recitári, ac Missa celebrári possit, benígne concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE X. FEBRUARII.

S. SCHOLASTICÆ VIRGINIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui ánimam beátæ Vírginis tuæ Scholásticæ, ad ostendéndam innocéntiæ viam, in colúmbæ spécie cælum penetráre fecísti : da nobis ejus méritis et précibus ita innocénter vívere, ut ad ætérna mereámur gáudia perveníre. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones De virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 98*.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro secúndo Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Cap. 33.

SCHOLASTICA venerábilis Patris Benedícti soror, omnipoténti Dómino ab ipso infántiæ témpore dedicáta, ad eum semel per annum veníre consuéverat, ad quam Vir Dei non longe extra jánuam in possessióne monastérii descendébat. Quadam vero die venit ex more, atque ad eam cum discípulis venerábilis ejus descéndit frater : qui totum diem in Dei láudibus, sacrísque collóquiis ducéntes, incumbéntibus jam noctis ténebris, simul accepérunt cibum. Cumque adhuc ad mensam sedérent, et inter sacra collóquia tárdior se hora protráheret, éadem sanctimoniális fémina, soror ejus, eum rogávit, dicens : Quæso te, ut ista nocte me non déseras, ut usque mane de cæléstis vitæ gáudiis loquámur. Cui ille respóndit : Quid est, quod lóqueris soror? Manére extra cellam nullátenus possum. Tanta vero erat cæli sérénitas, ut nulla in áere nubes apparéret. Sanctimoniális autem fémina, cum verba fratris negántis audivísset, insértas dígitis manus super mensam pósuit, et caput in mánibus, omnipoténtem Dóminum rogatúra, declinávit. Cumque leváret de mensa caput, tanta coruscatiónis et tonítrui virtus, tántaque inundátio

plúviæ erúpit, ut neque venerábilis Benedíctus, neque fratres, qui cum eo áderant, extra loci limen, quo conséderant, pedem movére potúerint.

Lectio v.

SANCTIMONIALIS quippe fémina caput in mánibus declínans, lacrimárum flúvium in mensam fúderat, per quas serenitátem áeris ad plúviam traxit. Nec paulo tárdius post oratiónem inundátio illa secúta est : sed tanta fuit conveniéntia oratiónis et inundatiónis, ut de mensa caput jam cum tonítruo leváret : quátenus unum idémque esset moméntum, et leváre caput, et plúviam depónere. Tunc Vir Dei, inter coruscos et tonítruos atque ingéntis plúviæ inundatiónem, videns se ad monastérium non posse remeáre, cœpit cónqueri contristátus, dicens : Parcat tibi omnípotens Deus, soror : quid est, quod fecísti? Cui illa respóndit : Ecce rogávi te, et audíre me noluísti; rogávi Deum meum, et audívit me : modo ergo, si potes, egrédere, et me dimíssa, ad monastérium recéde. Ipse autem exíre extra tectum non valens, qui remanére sponte nóluit in loco, mansit invítus. Sicque factum est, ut totam noctem pervígilem dúcerent, atque per sacra spirituális vitæ collóquia, sese vicária relatióne satiárent.

Lectio vj.

CUMQUE die áltero éadem venerábilis fémina ad cellam própriam recessísset, Vir Dei ad monastérium rédiit. Cum ecce post tríduum in cella consístens, elevátis in áere óculis, vidit ejúsdem soróris suæ ánimam de córpore egréssam, in colúmbæ spécie cæli secréta penetráre. Qui tantæ ejus glóriæ congáudens, omnipoténti Deo in hymnis et láudibus grátias réddidit, ejúsque óbitum frátribus denuntiávit. Quos étiam prótinus misit, ut ejus corpus ad monastérium deférrent, atque in sepúlcro, quod sibi ipsi paráverat, pónerent. Quo facto cóntigit, ut quorum mens una semper in Deo fúerat, eórum quoque córpora nec sepultúra separáret.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 100*.

DIE XI. FEBRUARII.

IN DESPONSATIONE B. MARIÆ VIRGINIS.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Hæc est Regina vírginum, quæ génuit Regem, velut rosa decóra Virgo. Dei Génitrix, per quam repérimus Deum et hóminem, alma Virgo, intercéde pro nobis ómnibus. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 24.

EGO quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : et flores mei fructus honóris et honestátis.

℟. Stirps Jesse virgam prodúxit, virgaque florem : * Et super hunc florem Requiéscit Spíritus almus. ℣. Virgo Dei Génitrix virga est : flos Fílius ejus. — Et super hunc florem. Glória. Requiéscit Spíritus almus.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Sumens illud Ave.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssime celebrémus : ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Oratio.

SUPPLICATIONEM servórum tuórum Deus miserátor exáudi : ut qui in Desponsatióne Dei Genitrícis et Vírginis congregámur, ejus intercessiónibus a te de instántibus perículis eruámur. Per eúmdem.

Ante alias quascumque Memorias, fiat Memoria de S. Joseph Confessore, Sponso beatæ Mariæ V. :

Aña. Exsúrgens Joseph a somno fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit Cónjugem suam.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

BEATI Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Omnia ut in Festis B. Mariæ Virginis, pag. 1*.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Desponsatiónem Vírginis Maríæ celebrémus * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus Quem terra, pontus, æthera., pag. 2*.

¶ In tribus Nocturnis, Psalmi, Antiphonæ et Versiculi ut in Festis B. Mariæ Virginis, pag. 2*. et sequentibus; cetera ut hic sunt notata.

IN I. NOCTURNO.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Incípiunt Cántica canticórum.

Lectio j. Cap. 1.

OSCULETUR me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua : exsultábimus et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum : recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. j. Hódie desponsáta est beáta Virgo María ex progénie David, per quam salus mundi credéntibus appáruit : * Cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Desponsatiónem devotíssime celebrémus. — Cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix.

℟. Amen.

Lectio ij.

NOLITE me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol : fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis : víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

℟. ij. Gloriósæ Vírginis Maríæ Desponsatiónem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit : quæ Angelo nuntiánte concépit Redemptórem mundi. ℣. Hódie desponsáta est beáta Virgo María ex progénie David. — Cujus Dóminus humilitátem respéxit.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María.

℟. Amen.

Lectio iij.

MURENULAS áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. iij. Stirps Jesse virgam prodúxit, vírgaque florem : * Et super hunc florem Requiéscit Spíritus almus. ℣. Virgo Dei Génitrix virga est : flos Fílius ejus. — Et super hunc florem. Glória. Requiéscit Spíritus almus.

IN II. NOCTURNO.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo.

℟. Amen.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Ex Hom. 2. super Missus est.)

Lectio iv.

Oportebat a príncipe mundi aliquándiu celári divíni consílii sacraméntum : non quod Deus, si palam opus suum fácere vellet, impedíri posse ab illo metúeret; sed quia ipse, qui non solum poténter, sed étiam sapiénter quæcúmque vóluit, fecit, sicut in ómnibus opéribus suis quasdam rerum vel témporum congruéntias propter órdinis pulchritúdinem serváre consuévit : ita in hoc quoque tam magnífico ópere suo, nostræ vidélicet Reparatiónis,non tantum poténtiam suam, sed et prudéntiam osténdere vóluit.

℟. iv. Desponsátio gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David : * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Regáli ex progénie María exórta refúlget. — Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

Conveniens ergo erat, ut suáviter quoque ómnia, cæléstia scílicet et terréna dispóneret, quátenus et illinc dejíciens inquiétum, réliquos in pace firmáret : et hic debellatúrus ínvidum, nobis prius suæ humilitátis et mansuetúdinis valde necessárium exémplum relínqueret : sicque mirábili fíeret moderámine sapiéntiæ, ut et suis suávis, et hóstibus fortis apparéret.

℟. v. Desponsátio tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem dedit benedictiónem, et confúndens mortem donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Felix namque es, quæ sola Genitrícis dignitátem obtinuísti, et virginálem pudicítiam non amisísti. — Ex te enim ortus est Sol justítiæ.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

Quid enim prodésset diábolum a Deo vinci, nobis manéntibus supérbis? Necessário ígitur desponsáta est María Joseph, quando per hoc et a cánibus Sanctum abscónditur, et a Sponso virgínitas comprobátur, et Vírginis tam verecúndiæ párcitur quam famæ providétur. Quid sapiéntius? Quid dígnius divína providéntia? Uno tali consílio secrétis cæléstibus et admíttitur testis, et exclúditur hostis, et íntegra servátur fama Vírginis Matris.

℟. vj. Ad nutum Dómini nostrum ditántis honórem, * Sicut spina rosam génuit Judæa Maríam. ℣. Ut vítium virtus operíret, grátia culpam. — Sicut spina rosam. Glória. Sicut spina rosam.

IN III. NOCTURNO.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. I.

CUM esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. I. Comm. in cap. I. Matthæi.)

QUARE non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph orígo Maríæ monstrarétur; secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera; tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam cur a desponsáta concéptus sit: Ut partus, ínquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. vij. Regáli ex progénie María exórta refúlget: * Cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. — Cujus précibus.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio viij.

ANTEQUAM convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent, non séquitur ut póstea convénerint: sed Scriptúra quod factum non sit osténdit.

℟. viij. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, * In hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. ℣. Cum jucunditáte Desponsatiónem sanctæ Maríæ celebrémus. — In hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Lectio ix.

JOSEPH autem vir ejus, cum esset justus, et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur: et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti: quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio cujus mystérium nesciébat.

℟. ix. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam Desponsatiónem. — Quia ex te ortus est Sol justítiæ. Glória. Christus Deus noster.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Desponsátio gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Desponsátio est hódie sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

3. Regáli ex progénie María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5. Cum jucunditáte Desponsatiónem sanctæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli. 24.

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : et flores mei fructus honóris et honestátis.

Hymnus.

O gloriosa Dómina,
Excélsa supra sídera :
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

María Mater grátiæ
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Prædictæ duæ ultimæ Strophæ María Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine. dicantur etiam ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus Aña. Desponsatiónem hodiérnam perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit.

¶ Ante Septuagesimam, huic Antiphonæ addatur Allelúia.

Oratio.

Supplicationem servórum tuórum Deus miserátor exáudi : ut qui in Desponsatióne Dei Genitrícis et Vírginis congregámur, ejus intercessiónibus a te de instántibus perículis eruámur. Per eúmdem.

Ante aliam quamcumque Memoriam fiat Memoria de S. Joseph :

Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum. Oratio.

Beati Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

¶ Infra Septuagesimam non dicitur Allelúia. in ℟℟. Horarum.

AD TERTIAM.

Capitulum Ego quasi vitis. ut in Laudibus.

℟. Sancta Dei Génitrix, Virgo semper María, * Allelúia, allelúia. Sancta Dei Génitrix. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Allelúia. Glória. Sancta Dei Génitrix.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 24.

Transite ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impleémini : spiritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum.

℟. Post partum Virgo inviolata permansísti, * Allelúia, allelúia. Post partum Virgo. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúia. Glória. Post partum Virgo.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 24.

Qui audit me, non confundétur : et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Speciósa facta es, et suávis, * Allelúia, allelúia. Speciósa. ℣. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix. Allelúia. Glória. Speciósa.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Desponsátio gloriósæ Virginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, ut in Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Ego quasi vitis., Hymnus Ave maris stella. cum ℣. Ora pro nobis. ut in j. Vesperis, pag. 897. et pag. 898.

Ad Magnificat Aña. Desponsátio tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem dedit benedictiónem, et confúndens mortem donávit nobis vitam sempitérnam. Oratio.

Supplicationem servórum tuórum Deus miserátor exáudi : ut qui in Desponsatióne Dei Genitrícis et Vírginis congregámur, ejus intercessiónibus a te de instántibus perículis eruámur. Per eúmdem.

Ante alias quascumque Memorias fiat Memoria de S. Joseph :

Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Oratio.

Beati Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

DIE XII. FEBRUARII.
B. REGINALDI
CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui beátum Confessórem tuum Regináldum singulári sanctíssimæ Genitrícis tuæ protectióne donásti : illíus nobis méritis et précibus concéde ut ejúsdem gloriósæ semper Vírginis Maríæ perpétuo muniámur auxílio. Qui vivis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

REGINALDUS, qui et Reynáldus, vel Rináldus, post medietátem sæculi duodécimi in Gállia ortus est. Adoléscens tam sédulam lítteris scientiísque coléndis óperam dedit, ut deínceps juris láurea insignítus, sacros cánones summa cum laude in florentíssima Parisiénsi Académia per quinquénnium fúerit interpretátus. Auréliæ in Céltica Gállia eléctus Decánus ecclésiæ et collégii Canonicórum sancti Aniáni, tum vitæ integritáte, tum doctrína clero et pópulo prælúxit. Póstea vero instínctu divíno ad perfectióra aspírans, Jerosolymitánam peregrinatiónem cum Aurelianénsi Epíscopo peractúrus, ineúnte anno millésimo ducentésimo décimo octávo Romam venit. Ubi a sancto Patriárcha Domínico ad apostólicam vitam in Ordine Prædicatórum consectándam invitátus, voto se prompte ad ejus Institúti professiónem obstrínxit. Cum autem per id tempus letáli febri corréptus esset, in vitæ discrímine constitúto clementíssima Virgo María Dei Mater, beáti Domínici exoráta précibus, ei astitísse perhibétur, ipsúmque mira quadam adhíbita unctióne a morbo simul atque ab omni exínde carnis stímulo liberásse : hábitus forma illi ínsuper osténsa, quem Fratres Prædicatóres indúere debérent.

Lectio v.

HIS ítaque ab eódem beáto Patre in cœnóbio sancti Xysti indútus véstibus, in Palæstínam cum Aurelianénsi Epíscopo navigávit, et sacra humánæ Redemptiónis loca piíssime invísit. In Itáliam revéctus, atque sub éxitu anni prædícti a Domínico Bonóniam missus, ut vicáriam pro ipso nascéntis in ea urbe Prædicatórum famíliæ curam géreret, conféstim in se illórum cívium óculos convértit ob insígnes virtútes, quibus ornátus appáruit, præsértim vero ob arctíssimæ paupertátis et profundíssimæ humilitátis stúdium. Cumque ad hæc accéderet ingens ejus elóquii vis, quo vel sáxea corda ad virtútem inflammábat, efférbuit ad ejus prædicatiónem miro christiánæ pietátis ardóre Bonónia tota, ut alter véluti Elías in ea surrexísse viderétur. Hinc vix uníus anni spátio opportuniórem ecclésiam et ædes pro Frátribus obtínuit, ádeo ut, quæ prius exígua omníno erat, Prædicatórum família valde excrévérit, insígnibus quoque aucta viris, præsértim tribus Universitátis Bononiénsis antecessó-

ribus, ejus conciónibus alléctis, qui ejúsdem regímine excúlti, Ordinem non minus quam totam Ecclésiam exímia vitæ sanctimónia ac doctrína deínde illustrárunt.

Lectio vj.

TAM céleres uberésque fructus admírans Bonóniam regréssus Patriárcha Domínicus, fidélem Christi Minístrum Parísios remitténdum putávit, ut in Galliárum metrópoli, ubi júnior canónici juris doctor florúerat, excellentiórem adhuc caritátis sémitam homínibus demonstráret. Páruit sine mora óbsequens fílius, et collacrimántibus Bononiénsibus valedícens, Lutétiam properávit. Sed enim paulo post, dum indeféssus íníbi Jesum Christum, et hunc crucifíxum, verbo et ópere prædicáret, jamque duos álios præcláræ virtútis viros, in his beátum Jordánum, sancto Institutóri in suprémo magistrátu Ordinis próxime successúrum, ad Religiónis professiónem admisísset : consummátus in brevi explens témpora multa, morte pretiósa ad Dóminum evolávit circa inítium mensis Februárii, anno vigésimo supra millésimum biscentésimum. Cum recens adhuc esset Parisiénse Prædicatórum cœnóbium sancti Jacóbi, cónditus est honorífice in ecclésia sanctæ Maríæ de Campis. Ejus autem sepúlcrum íllico clarére cœpit miraculórum fama, magnóque concúrsu populórum, Regináldi opem, præsértim ad febres abigéndas, implorántium, ac ei públice deferéntium Beatórum cultum. Quem nunquam intermíssum, et ad hæc usque témpora vel ad remotióres Américæ regiónes propagátum, Pius Nonus Póntifex Máximus, ex sacræ Rítuum Congregatiónis consúlto, Apostólica auctoritáte firmávit, ac de eódem beáto Regináldo, tum Ordini Prædicatórum univérso, tum diœcésibus Parisiénsi et Aurelianénsi, festum cum Offício et Missa quotánnis celebrándum indúlsit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE XIII. FEBRUARII.

S. CATHARINÆ DE RICCIIS

VIRG. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Egredímini fíliæ Sion, et vidéte Sponsam in diadémate, quo coronávit eam Sponsus in die desponsatiónis illíus et lætítiæ cordis ejus. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Apoc. 19.

REGNAVIT Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus, et exsultémus : et demus glóriam ei : quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se.

℟. O Sponsa Christi amábilis, quæ sacra Sponsi stígmata expréssa refers córpore, ejúsque charismátibus pleno redúndas spíritu : * Nos te coléntes prótege, Et quæ precámur óbtine. ℣. Fac Crucifíxi vúlnera recogitémus pérpetim, ejúsque mortis prétio tuum assequámur prǽmium. — Nos te. Glória. Et quæ precámur óbtine.

Hymnus.

SOLEMNE laudis cánticum
Pangámus almæ Vírgini,
Quam Sponsus Agnus évocat
Ad sempitérnas núptias.

REGALIS hanc Etrúria,
Senénsis instar, prótulit,
Donis refértam grátiæ,
Totóque plenam Númine.

ORARE docta ab Angelo
Cælum puélla tránsvolat,
Corpusculíque mótibus
Christi dolóres éxprimit.

SERTUM dat illi spineum,
Dat ánulum, cor, stigmata,
Vulsísque Sponsus bráchiis
E cruce eam compléctitur.

O SPONSA felix, áffluens
Cæléstibus delíciis,
Votis tuórum súpplicum
Aures benígnas ádmove.

TE Sponse Jesu Vírginum,
Castæ Paréntis Unice,
Laudent beáti Spíritus
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Exsultávit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestiménto salútis et induménto justítiæ, quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem, tui amóre succénsam, Passiónis contemplatióne claréscere voluísti : ejus intercessióne concéde ut Passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitator. Regi Sponso Vírginum exsultémus : * Sponsæ Vírgini Catharínæ jubilémus.

Hymnus.

O VIRGO, cui præcórdia
Sanctus perússit Spíritus,
Raptóque corde cárneo,
Dedit supérno vívere!

BEATA, cui Rex Mártyrum
Spinas crucémque cóntulit,
Et sacra virginálibus
Membris inússit stígmata.

BEATA, quam Rex Vírginum,
Alma Parénte prónuba,
Plaudénte cæli cúria,
Sacro recépit thálamo.

O JAM perénni vínculo
Conjúncta Regi glóriæ,
Fac nos amóris néxibus
Jungi suprémo Númini.

TE Sponse Jesu Vírginum.
ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Ex ore infántis Catharínæ perfecísti tibi laudem, Deus, sapiéntiam præstans párvulis. Psalmi de Communi unius Virginis, pag. 88*.

Aña. Exsultávit ut gigas ad curréndam viam mandatórum tuórum Dómine, cum dilatásti cor ejus.

Aña. Innocens mánibus, et mundo corde, accépit benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 8.

QUIS mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ : ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granató-

rum meórum. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam donec ipsa velit.

℟. j. Deus docuísti me a juventúte mea : Spíritus tuus bonus dedúxit me in terram rectam, * Et dócuit me fácere voluntátem tuam. ℣. Dominátor cælórum misísti Angelum tuum ante me. — Et dócuit me fácere voluntátem tuam.

Lectio ij.

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te : ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio : dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam.

℟. ij. Sponsábo te mihi in sempitérnum, et sponsábo te in justítia, et judício, et * In misericórdia et in miseratiónibus. ℣. Despóndi vos uni viro vírginem castam exhibére Christo. — In misericórdia et in miseratiónibus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iij. Cap. 6.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto.

℟. iij. Secúndum exspectatiónem, et spem meam, * Magnificábitur Christus in córpore meo. ℣. Ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. — Magnificábitur Christus. Glória. Magnificábitur Christus.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Oblíta es pópulum tuum, et domum patris tui : et concupívit rex decórem tuum.

Aña. Sanctificávit in te tabernáculum suum Altíssimus : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Gloriósa dicta sunt de te Virgo mirábilis, quam Dóminus diléxit super ómnia tabernácula Jacob.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectio iv.

Catharina nóbili família de Ricciis Floréntiæ nata, vel ab ineúnte ætáte piam índolem præmatúre osténdit. In suburbáno monastério sancti Petri de Montículis, ubi morum disciplína imbuerétur, collocáta, quotídie ad Christi crucifíxi imáginem orans, non sine lácrimis, horis étiam ánimi relaxatióni addíctis, ejus Passiónem meditabátur.

Ad monastérium póstea sancti Vincéntii, Ordinis sancti Patris Domínici, in civitáte Prati, transláta, patérnos lares ad tempus repétere, nisi certa spe réditus hábita, constánter recusávit. Tandem anno décimo tértio, sæculi delíciis contémptis, ibídem religiósum Institútum proféssa est.

℟. iv. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei : cor meum derelíquit me, * Et appropinquávit cor illíus. ℣. Vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus. — Et appropinquávit cor illíus.

Lectio v.

Caritate in Deum fervens, oratióni fere assídue vacábat, quidquid témporis necessáriis occupatiónibus et módicæ quiéti supérerat, in ea insúmens : utque corpus in servitútem redígeret, férrea caténa et flagéllis illud macerábat. Cibi parcíssima, octo supra quadraginta annis cárnibus abstínuit, legumínibus plerúmque et herbis vescens, intérdum vero solo pane et aqua conténta. Proximórum ætérnam salútem exóptans, ardentíssimas ad Deum pro peccatórum conversióne preces fundébat. Tanto étiam commiseratiónis sensu erga purgántem ánimam commóta est, ut acerbíssimos dolóres, sibi divínitus inflíctos, in pœnárum illi debitárum expiatiónem pertulísse visa sit. Exímia prudéntia et reguláris observántiæ zelo moniáles diu rexit, eas non minus exémplo quam adhortatiónibus ad omnem sanctimóniam infórmans : quo in offício humilitátem ádeo cóluit, ut abjectíssima quæque ópera sponte obíret, ac infírmis præcípua caritáte et summo stúdio inservíret.

℟. v. Dedit mihi pennas sicut colúmbæ, et volávi, et requiéscam : * Sive in córpore, sive extra corpus néscio. ℣. Nostra autem conversátio in cælis est. — Sive in córpore.

Lectio vj.

Supernorum charísmatum cópia singuláris in ea enítuit, ánulo desponsatiónis, sacrísque stigmátibus, quæ non semel spectánda se exhibuérunt, accéptis. Plúrium annórum spátio, quinta et sexta Féria in altíssimam contemplatiónem rapta, síngulos Redemptóris cruciátus in Passióne tolerátos ex órdine in córpore mirabíliter sentíre consuévit. Prati degens, sanctum Philíppum Nérium, Romæ commorántem, vidére promécruit, ejúsque collóquio frui. Extasum, ráptuum, cæléstium visiónum, ac prophétici lúminis dono illústris, futúra prædíxit, ac simul occúlta revelávit. Grávibus dénique morbis decúmbens, Ecclésiæ Sacraméntis muníta, anno a Christo nato millésimo quingentésimo nonagésimo, ætátis sexagésimo nono, quarto Nonas Februárii in cælum migrávit. Eam Benedíctus Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu sanctárum Vírginum fastis adscrípsit, anno salútis millésimo septingentésimo quadragésimo sexto.

℟. vj. Invéni quem díligit ánima mea : fascículus myrrhæ

diléctus meus, inter úbera mea commorábitur : * Ténui eum, nec dimíttam. ℣. Ego autem exsultábo, et gaudébo in Deo Jesu meo. — Ténui eum, nec dimíttam. Glória. Ténui eum, nec dimíttam.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Annuntiáte inter gentes Catharínæ glóriam, in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Aña. Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : et vidérunt omnes pópuli glóriam sanctitátis ejus.

Aña. In conspéctu géntium revelávit Dóminus mirabília Sponsæ suæ.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 93. de verbis Ev. c. 2.)

Intelligamus, caríssimi, ad omnes nos, id est ad univérsam omníno Ecclésiam pertinére istam parábolam. Quare ergo quinque, et quinque vírgines? Istæ quinque, et quinque vírgines. omnes omníno sunt ánimæ Christianórum, non qualescúmque ánimæ, sed tales ánimæ, quæ habent cathólicam fidem, et habére vidéntur bona ópera in Ecclésia Dei : et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes, et quinque fátuæ. Quare ergo appellátæ sunt quinque, et quare vírgines, prius videámus : et deínde cétera considerémus. Omnis ánima in córpore ídeo quinário número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Qui ergo se ábstinet ab illícito visu, ab illícito audítu, ab illícito odorátu, ab illícito gustátu, ab illícito tactu, propter ipsam integritátem, Vírginis nomen accépit.

℟. vij. Mihi absit gloriári nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ℣. Sicut abúndant passiónes Christi in nobis, ita et per Christum abúndat consolátio nostra. — Per quem.

Lectio viij.

Sed si bonum est abstinére ab illícitis sentiéndi mótibus, et ídeo unaquæque ánima christiána Vírginis nomen accépit, quare quinque admittúntur, et quinque repellúntur? Et vírgines sunt, et repellúntur. Parum est, quia vírgines sunt, et lámpades habent. Vírgines propter abstinéntiam ab illícitis sénsibus, lámpades habent propter ópera bona; de quibus opéribus Dóminus dicit : Lúceant ópera vestra coram homínibus, ut vídeant bona facta vestra, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est. Item discípulis dicit : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes. In lumbis accinctis virgínitas, in lucérnis ardéntibus ópera bona.

℟. viij. Vidi prævaricántes, et tabescébam : deféctio ténuit me, * Pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. ℣. Optábam ego ipsa anáthema esse a Christo pro frátribus meis. — Pro peccatóribus.

Lectio ix.

Etiam ipsas vírgines, et feréntes lámpades, álias dixit prudéntes, álias stultas. Unde intuémur? Unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum signíficat óleum : valde magnum. Putas, non cáritas est? Apóstolus dicit : Adhuc supereminentiórem vobis viam demónstro : si linguis hóminum loquar, et Angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum æraméntum sonans, aut cymbalum tínniens. Ipsa est superéminens via, id est cáritas, quæ mérito óleo significátur : ómnibus enim humóribus óleum superéminet.

℟. ix. O Sponsa Christi amábilis, quæ sacra Sponsi stígmata expréssa refers córpore, ejúsque charismátibus pleno redúndas spíritu : * Nos te coléntes prótege, Et quæ precámur óbtine. ℣. Fac Crucifíxi vúlnera recogitémus pérpetim, ejúsque mortis prétio tuum assequámur præmium. — Nos te coléntes prótege. Glória. Et quæ precámur óbtine.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Catharína. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Indue te decóre sempitérnæ glóriæ : Deus enim osténdet splendórem suum in te. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Fasciculus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur.

3. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulces gútturi meo.

4. Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuárum? His plagáta sum in domo ejus qui diligébat me.

5. Veni de Líbano sponsa, veni, coronáberis.

Capitulum. Apoc. 19.

Regnavit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus, et exsultémus : et demus glóriam ei : quia venérunt núptiæ Agni, et uxor ejus præparávit se.

Hymnus.

Jam noctis umbras Lúcifer
Fugat, diémque prævenit,
Quæ Catharínæ méritis
Corúscat et prodígiis.

Ave Crucis discípula,
Et Passiónis æmula :
Divíni amóris víctima,
Casti pudóris lílium.

Fac te sequámur régiam
Per caritátis sémitam :
Et quibus ardes, ígnibus
Accénde nostra péctora.

Quæ tibi Sponsus sánguinum
Dedit, salútis symbola
Inscúlpe nostris méntibus,
Nostrísque fige córdibus.

Te Sponse Jesu Vírginum,
Castæ Paréntis Unice,
Laudent beáti Spíritus
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Benedictus Aña. Visitávit ex alto Dóminus Sponsam suam in sanctitáte et justítia

incedéntem coram ipso ómnibus diébus vitæ suæ. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem, tui amóre succénsam, Passiónis contemplatióne claréscere voluísti : ejus intercessióne concéde ut Passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percípere mereámur : Qui vivis et regnas.

AD TERTIAM.

Capitulum Regnávit Dóminus., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Virg., pag. 96*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Osee 2.

SPONSABO te mihi in sempitérnum : et sponsábo te in justítia, et judício, et in misericórdia, et in miseratiónibus.

AD NONAM.

Capitulum. Gal. 6.

MIHI autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est et ego mundo.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Indue te decóre sempitérnæ glóriæ : Deus enim osténdet splendórem suum in te. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Regnávit Dóminus., Hymnus Solémne laudis cánticum. et ℣. Ora pro nobis., ut in j. Vesperis, pag. 905. et pag. 906.

Ad Magnificat Aña. O supérni Sponsa amóris, Christi plagis decoráta, ante thronum Redemptóris esto supplex advocáta pro cœtu fidélium.

PER OCTAVAM
S. CATHARINÆ DE RICCIIS.

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Visitávit ex alto Dóminus Sponsam suam in sanctitáte et justítia incedéntem coram ipso ómnibus diébus vitæ suæ.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio Dómine Jesu Christe. ut in Laudibus Festi.

Ad Magnificat vel ad Memoriam in Vesperis Aña. O supérni Sponsa amóris, Christi plagis decoráta, ante thronum Redemptóris esto supplex advocáta pro cœtu fidélium.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio Dómine Jesu Christe. ut in Laudibus Festi.

¶ Si aliquando contigerit fieri Officium de die infra Octavam, Lectio iij. erit una ex propriis Festi, incipiendo a iv.

DIE XIV. FEBRUARII.

B. NICOLAI PALEA

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

SPIRITUM nobis beáti Nicolái Confessóris tui Deus benígnus infúnde : ut sicut illum, in prædicatióne verbi tui ac in procuránda proximórum salúte, singulári grátia decorásti, ipsius précibus fácias nos in eádem vocatióne sancta fírmiter permanére. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

NICOLAUS ex nóbili Paleárum família Juvenátii, quod est óppidum in Apúlia, piis paréntibus natus est. Cæléstis dulcédinis benedictióne prævéntus, adhuc puer non obscúra supérnæ vocatiónis, qua a Deo vocátus erat, signa dedit. Nam non solum a cárnibus vescéndis voluntárie sese ex íntegro abstínuit, verum étiam ad óptima quæque aptíssimus appáruit. Sub pia et solérti disciplína pósitus ádeo profécit, ut qualis futúrus esset ex eo maniféste innotúerit, quod ad perfectióra exsequénda freno pótius quam incitaménto indigúerit. Crescénte ætáte, crevit páriter in illo litterárum et christiánæ pietátis proféctus. Bonóniæ audíta a sancto Patriárcha Domínico concióne, ita supernórum desideriórum exársit amóre, ut statim ab ipsómet eníxis précibus hábitum Religiónis expetíerit.

Lectio v.

VOTI compos efféctus, atque ad probatiónis tempus admíssus, ómnium virtútum exercítio, ac præsértim eárum, quæ ad ratiónem Institúti a se suscépti pertinére videbántur, totum se dedit. Admirábiles in corde suo ascensiónes dispónens, in religiósæ perfectiónis palæstra límites nunquam pósuit : quaprópter non solum fuit magni spíritus et multæ oratiónis, verum étiam meditatióni et contemplatióni addíctus. Inter præcípuas vero dotes mire in illo mícuit innocéntia, et ánimi candor, quibus amábilis ómnibus efficiebátur : unde ab ipso sanctíssimo Patriárcha, ut bonus miles sub óptimo duce instruerétur, in verbi Dei ministério comes adscítus fuit. Cælítibus adjúncto sancto Fundatóre, Nicoláus in lucrándis Deo animábus mirífice se exércuit, benedicénte de súperis Dómino, et signis páriter confirmánte Servi sui opus.

Lectio vj.

PRÆFECTURAM suæ Provínciæ gerens, zelo simul ac prudéntia mirábili eam gubernávit; quaprópter suáve videbátur quidquid ab ipso præcéptum fúerit : hinc factum est, ut multi Ordini nomen déderint, quem póstea pietáte et doctrína máxime exornárunt. Sanctíssimam Vírginem Maríam ceu matrem amantíssimam venerabátur. Tandem transácto quadragínta annórum spátio in apostólico verbi Dei ministério, in quo ubérrimos fructus reportávit, méritis et virtútibus plenus, prænuntiáto mortis die, placidíssime post medietátem sæculi décimi tértii exspirávit. Ob exímiam ejus sanctitátem, statim religióso decorátus est cultu. Sacrum ejus corpus Perúsii, in convéntu ab ipso fundáto, in véteri ecclésia sub altári in ejus honórem Deo dicáto statim sepúltum fuit : póstea vero, instauráta ecclésia, sub

majórem aram translátum, ibi adhuc religióse cólitur. Ejus cultum Leo Duodécimus Póntifex Máximus probávit, utque ejus festum cum Offício et Missa ab univérso Prædicatórum Ordine celebrarétur benigne indúlsit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE XV. FEBRUARII.

B. JORDANI SAXONIS

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX.

Oratio.

DEUS, qui salútis animárum zelo et ampliándæ Religiónis grátia beátum Jordánum mirábilem effecísti : ejus intercedéntibus méritis, fac nos in eódem semper spíritu vívere, ac repósitam in cælis glóriam invenire. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

JORDANUS in óppido Botérgæ provínciæ Saxóniæ ex illústri família ducum Ebernstein originem duxit. Adhuc in sæculo exsistens, pietátem sibi plenissime vindicávit. Erat enim super míseros pia gestans víscera, ita ut raro vel nunquam pauper ab eo sine eleemósyna discéderet : et cum aliquándo peténti nihil habéret quod daret, cíngulum concéssit. Ecclésiam deínde oratúrus ingréssus, Crucifíxum vidit illo præcínctum : cujus spectáculo plúrimum commótus, togam Religiónis assúmere constítuit. Quare mundo valedícens, a Reginádo viro óptimo in Prædicatórum Ordinem recéptus fuit. Ibi lenis ac mitis appáruit, cibi somníque parcíssimus : humilitátis servándæ stúdio honóres oblátos sapiénter declinávit. Ab oratiónis assuéto exercítio nulla re defiécti pótuit, et meditatiónibus, ex quibus miram eliciébat suavitátem, totus et ubíque incumbébat.

Lectio v.

DEFUNCTO sancto Patre Domínico, propter magnam in vita et doctrína probitátem dignus hábitus est ut ei sufficerétur : et quia zelo salútis animárum máxime afficiebátur, in regímine pósitus nihil intentátum relíquit, unde Ordo látius amplificarétur. Licet multis magnísque curis occupátus, nunquam tamen a verbi Dei prædicatióne déstitit. Delinquéntes, ubi oportéret, sevére corrigébat, sed tali ac tanta utebátur grátia, ut humanitáte pótius quam severitáte illos devínceret. Sicut corporális vita cibi potúsque mútua commistióne sustinétur, ita oratiónis studiorúmque Scripturárum altérnas exercitatiónes pro vitæ spirituális increménto adhibéndas esse docébat : ac ut uberióres in oratióne eliceréntur fructus, in eo insisténdum, ubi major haberétur devótio. Erga beatíssimam Vírginem devotíssi-

mus fuit, modúmque eam fervéntius deprecándi áliis tríbuit, ac ut post Completórium Salve Regína canerétur primus dispósuit. Céterum tantæ fuit virtútis, ut áltero captus óculo, secum fratres congaudéndi causa vocáverit, ceu ab inimíco liberátus.

Lectio vj.

TANDEM ánimo constítuit Hierosólymam, viséndi grátia sacra Redemptiónis nostræ loca ac fratrum cœnóbia, pétere : sed cum prope Achon pervenísset, ingénti obórta tempestáte, cum duóbus sóciis, fracta navi, in flúctibus périit, et ita ab hoc sæculo nequam eréptus est. Ejus córpori ad litus ejécto lúmina de cælo delápsa noctu insedísse, nimiúmque odórem sepeliéntium mánibus per plures dies adhæsísse memóriæ tráditum est. Servi sui glóriam Deus sanctæ Lutgárdæ aliísque maniféste osténdit. Nam magna luce æque ac cruce insignítus appárens, dixit : Exívi de hoc sæculo ad glóriam Beatórum, et inter Apostolórum choros et Prophetárum evéctus sum. Multis magnísque claruísse miráculis sanctus Antonínus aliíque auctóres gravíssimi fidem fáciunt : unde religiósum cultum proméruit, quem multíplici monumentórum génere ad nostra usque témpora probátum, Leo Duodécimus Póntifex Máximus ex sacræ Rituum Congregatiónis consúlto confirmávit, utque de beáto Jordáno in univérso Prædicatórum Ordine Offícium recitári ac Missa celebrári possit indúlsit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. *83*.

DIE XVI. FEBRUARII.

B. GREGORII DECIMI

PAPÆ ET CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Gregórii, Confessóris tui atque Pontíficis, religiónis zelo et Apostólicis curis amplificásti, ejus méritis et intercessióne concéde ut fídei et sanctitátis nova semper increménta suscípiat. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Fidélis sermo. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 70*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GREGORIUS Décimus, Theáldus seu Theobáldus ántea nuncupátus, Placéntiæ ad Æmíliæ fines nóbili Vicecómitum génere natus est. Adoléscens ecclesiásticæ milítiæ adscríptus, singulári nítuit honestáte morum vitæque mundítia, nulla unquam, ut créditur, críminis contagióne pollúta. In Gálliam cum Jacóbo Cardináli Pecorário Gregórii Noni Legáto proféctus, Archidiáconus Leodiénsis renuntiátus est. Eo in Itáliam redeúnte, theologíæ Parísiis óperam dedit, ac magístri munus adéptus, verbo et exémplo fidéles ac príncipes ad Terræ sanctæ recuperatiónem veheménter

accéndit. In Syriam deinde peregrinátus, dum ibi sacram expeditiónem urgéret, a Cardinálibus, Vitérbii Pontíficis electiónem in annum fere tértium protrahéntibus, in Petri Sedem evéctus est anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo.

Lectio v.

Accepto Ptolemáide electiónis decréto, in Itáliam navigávit, ac Vitérbium se cóntulit, deinde Romam : ubi anno insequénte solémniter inaugurátus est. Ab ipso Pontificátus exórdio, ad generális concílii celebratiónem curas et cogitatiónes omnes adjécit. Eo Lugdúnum Galliárum indícto, Michaélem Palæólogum Græcórum imperatórem, tum álios christiános príncipes et Græcæ Latinæque Ecclésiæ præsules litteris amantíssimis invitávit : arcessítis étiam exímiis doctrína et sanctitáte viris, uti sancto Thoma Aquináte, in ipso itínere vita functo, sancto Bonaventúra, sancto Philíppo Benítio, beáto Albérto Magno, Petro de Tarantásia Ordinis Prædicatórum, qui eídem in Pontificátu succéssit. Igitur œcuménicam synodum, Patrum número ómnium frequentíssimam, cui præfuit Póntifex ipse, Græcis ejuráto schísmate ad Ecclésiæ unitátem recéptis, decrétis pro sacra expeditióne subsidiis, editísque plúribus sanctíssimis légibus, triméstri spátio feliciter celebrávit.

Lectio vj.

De pace in Ecclésia firmánda cumprímis sollícitus, prælatórum dissídia, regum inimicítias, provinciárum ódia, populórum factiónes compósuit, dirémit, exstínxit. Ecclésiæ jura, étiam advérsus reges et príncipes, sevére ac fórtiter vindicávit : nullam esse prædicans solidiórem regnórum basim quam tutélam ecclesiásticæ libertátis. Páuperum amantíssimus, primus ómnium in Apostólico palátio piárum in illos largitiónum præsidem constítuit, iísque própriis mánibus pedes quotídie abluébat. In Itáliam a concilio redux, dum profectiónem in Palæstínam meditátur, plúraque ália christiánæ reipúblicæ bono molirétur, Arétii in Etrúria morte intercéptus est, quarto ab electióne sua anno, mense quarto, die décima. Fuit vir ánimi plane invícti et apostólici, terrenórum contémptu, cultus divíni stúdio, fídei zelo, disciplínæ et morum restauratióne, rerum gerendárum prudéntia, fortitúdine, magnanimitáte, aliísque virtútibus prorsus exímius. Miráculis post mortem claruisse, Ecclésiæ Aretínæ monuménta testántur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Homo péregre. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 78*.

In festo sanctorum septem Confessorum, Ordinis Servorum B. Mariæ Fundatorum, si extra Tempus Paschale celebrandum fuerit, fiat Officium ut hic notatum est.

¶ Si vero infra Tempus Paschale translatum fuerit, fiat Officium ut pag. 922. notatum est.

DIE XVII. FEBRUARII.

SS. SEPTEM CONFESSORUM

ORDINIS SERVORUM B. M. V.
FUNDATORUM
EXTRA TEMPUS PASCHALE.

DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Isti sunt, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad cæléstia regna.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justitiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Dóminus electórum suórum spes, et turris fortitúdinis eórum, * Dedit hereditátem timéntibus nomen suum. ℣. Habitábunt justi in tabernáculo Dei in sæcula.—Dedit. Glória. Dedit.

Hymnus.

BELLA dum late fúrerent, et urbes
Cæde fratérna gémerent cruéntæ,
Adfuit Virgo, nova semper edens
Múnera matris.

EN vocat septem fámulos, fidéles
Ut sibi in luctu récolant dolóres,
Quos tulit Jesus, tulit ipsa consors
Sub cruce Nati.

ILLICO parent Dóminæ vocánti :
Spléndidis tectis opibúsque spretis,
Urbe secédunt procul in Senári
Abdita montis.

CORPORA hic pœnis crúciant acérbis,
Sóntium labes hóminum piántes :
Hic prece avértunt lacrimísque fusis
Núminis iram.

PERDOLENS Mater fovet, atque amíctum
Ipsa lugúbrem monet induéndum :
Agminis sancti pia cœpta surgunt,
Mira patéscunt.

PALMES in bruma víridans honóres
Núntiat Patrum : próprios Mariæ
Ore lacténti vócitant puélli
Nómine Servos.

SIT decus Patri genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat Aña. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent : judicábunt natiónes, et regnábunt in ætérnum. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum * Veníte adorémus.

Hymnus.

Sic Patres vitam péragunt in umbra,
Lília ut septem nívei decóris,
Vírgini excélsæ bene grata, Petro
Visa nitére.

Jamque divína rapiénte flamma,
Cúrsitant urbes, loca quoque obérrant,
Si queant cunctis ánimis dolóres
Fígere Matris.

Hinc valent iras domuísse cæcas,
Néscia et pacis fera corda jungunt,
Erigunt mæstos, révocant nocéntes
Dicta piórum.

At suos Virgo comitáta Servos
Evehit tandem súperas ad oras:
Gémmeis sertis décorat per ævum
Omne beátos.

Eia nunc cœtus gémitum precántis
Audiant, duros vídeant labóres,
Semper et nostris fáveant benígno
Lúmine votis.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque Virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

¶ Antiphonæ et Psalmi trium Nocturnorum de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus; cetera ut infra.

IN I. NOCTURNO.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

¶ Ante Cineres, dicantur Lectiones de Scriptura currente.

¶ Post Cineres vero, dicantur Lectiones sequentes :

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

Existimo quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei.

℟. j. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium dómini tui.

Lectio ij.

Scimus enim quod omnis creatúra ingemíscit et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes : et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus. Spes autem, quæ vidétur, non est spes : nam quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non vidémus sperámus : per patiéntiam exspectámus.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. -- Et florébit.

Lectio iij.

SIMILITER autem et Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram : nam quid orémus, sicut opórtet, nescímus : sed ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus : quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. iij. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum : * Quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. — Quóniam in hac peregrinatióne. Glória. In illa ætérna pátria conversátus est.

IN II. NOCTURNO.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

(Ex Romano Breviario.)
Lectio iv.

SÆCULO tértio décimo, cum Friderici Secúndi diro schísmate cruentísque factiónibus cultióres Itáliæ pópuli scinderéntur, próvidens Dei misericórdia, præter álios sanctitáte illústres, septem e Florentína nobilitáte Viros suscitávit, qui in caritáte conjúncti, præclárum fratérnæ dilectiónis præbérent exémplum. Hi, nimírum Bonfílius Monáldius, Bonajúncta Manéttus, Manéttus Antellénsis, Amidéus de Amidéis, Ugúccio Ugucciónum, Sostenéus de Sostenéis, et Aléxius Falconérius, cum anno trigésimo tértio ejus sæculi, die sacra Vírgini cælo recéptæ, in quodam piórum hóminum convéntu, Laudántium nuncupáto, fervéntius orárent; ab eádem Deípara síngulis apparénte sunt admóniti ut sánctius perfectiúsque vitæ genus amplecteréntur. Re ítaque prius cum Florentíno Præsule colláta, hi septem Viri, géneris nobilitáte divitiísque posthábitis, sub vilíssimis detritísque véstibus cilício indúti, octáva die Septémbris in rurálem quamdam ædículam secessére, ut ea die primórdia vitæ sanctióris auspicaréntur, qua ipsa Dei Génitrix mortálibus orta sanctíssimam vitam incéperat.

℟. iv. Magnificávit eum in conspéctu regum, * Et dedit illi corónam glóriæ. ℣. Státuit illi testaméntum sempitérnum, et beatificávit illum in glória. — Et dedit illi corónam glóriæ.

Lectio v.

HOC vitæ institútum quam sibi foret accéptum Deus miráculo osténdit. Nam cum paulo deínceps hi septem Viri per Florentínam urbem ostiátim eleemósynam emendicárent, áccidit ut repénte infántium voce, quos inter fuit

sanctus Philippus Benítius, quintum ætátis mensem vix ingréssus, beátæ Maríæ Servi acclamaréntur : quo deínde nómine semper appelláti sunt. Quare vitándi pópuli occúrsus ac solitúdinis amóre ducti, in Senárii montis recéssum omnes convenére, ibíque cæléste quoddam vitæ genus aggréssi sunt. * Victitábant enim in spelúncis, sola aqua herbísque conténti; vigíliis aliísque asperitátibus corpus atterébant : Christi Passiónem ac mæstíssimæ ejúsdem Genitrícis dolóres assídue meditántes. Quod cum olim sacra Parascéves die impénsius exsequeréntur, ipsa beáta Virgo illis iteráto appárens, lúgubrem vestem, quam indúerent, osténdit, sibíque acceptíssimum fore significávit, ut novum in Ecclésia regulárem Ordinem excitárent, qui jugem recóleret ac promovéret memóriam dolórum, quos ipsa pértulit sub cruce Dómini. Hæc sanctus Petrus, ínclytus Ordinis Prædicatórum Martyr, ex familiári cum sanctis illis Viris consuetúdine, ac peculiári étiam Deiparæ visióne cum didicisset; iis auctor fuit, ut Ordinem regulárem sub appellatióne Servórum beátæ Vírginis institúerent : qui póstea ab Innocéntio Quarto Pontífice Máximo approbátus fuit.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas Parádisi coronávit eum.

Lectio vj.

PORRO sancti illi Viri, cum plures sibi sócios adjunxíssent, Itáliæ civitátes atque óppida, præsértim Etrúriæ, excúrrere cœpérunt, prædicántes ubíque Christum crucifíxum, civíles discórdias compescéntes, et innúmeros fere dévios ad virtútis sémitam revocántes. Neque Itáliam modo, sed et Gálliam, Germániam ac Polóniam suis evangélicis labóribus excoluérunt. Dénique cum bonum Christi odórem longe latéque diffudíssent, portentórum quoque glória illústres, migrárunt ad Dóminum. Sed quos unus veræ fraternitátis ac religiónis amor in vita sociáverat, unum páriter demórtuos contéxit sepúlcrum, únaque pópuli venerátio prosecúta est. Quaprópter Clemens Undécimus et Benedíctus Décimus tértius Pontífices Máximi, delátum iisdem a plúribus sæculis, indivíduum cultum confirmárunt; ac Leo Décimus tértius, approbátis ántea miráculis, post indúltam veneratiónem ad collectívam eorúmdem invocatiónem a Deo patrátis, eósdem anno quinquagésimo Sacerdótii sui Sanctórum honóribus cumulávit, eorúmque memóriam Offício ac Missa in univérsa Ecclésia quotánnis recoléndam instítuit.

℟. vj. Dóminus electórum suórum spes, et turris fortitúdinis eórum * Dedit hereditátem timéntibus nomen suum. ℣. Habitábunt justi in tabernáculo Dei in sæcula. — Dedit hereditátem. Glória. Dedit hereditátem.

IN III. NOCTURNO.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 3. in Matth. cap. 19.)

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat : et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. vij. Justus ut palma florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur : plantátus in domo Dómini, * In átriis domus Dei nostri florébit. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. — In átriis.

Lectio viij.

Non dixit, Qui reliquístis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me : quod própríe Apostolórum est, atque credéntium. In regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt.

℟. viij. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : * Honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. ℣. Immortális est enim memória illíus : quia apud Deum nota est, et apud hómines. — Honestávit.

Lectio ix.

Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. ix. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, * Et vos simi-

les homínibus exspectántibus dóminum suum Quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles homínibus. Glória. Quando revertátur a núptiis.

Ante Laudes ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Dómine quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.
2. Beátus ille servus, quem, cum vénerit Dóminus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.
3. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram.
4. Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est.
5. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

Hymnus.

MATRIS sub almæ númine
Septéna proles náscitur :
Ipsa vocánte, ad árduum
Tendit Senári vérticem.

QUOS terra fructus próferet,
Dum sacra proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onústa vitis præmonet.

VIRTUTE claros nóbili
Mors sancta cælo cónsecrat :
Tenent Olympi límina
Servi fidéles Vírginis.

COHORS beáta, Núminis
Regno potíta, réspice
Quos hinc recédens fráudibus
Cinctos relínquis hóstium.

ERGO per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplices,
Mentis tenébras dísjice,
Cordis procéllas cómprime.

TU nos beáta Trínitas
Perfúnde sancto róbore,
Possímus ut felíciter
Exémpla Patrum súbsequi.
Amen.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Ad Benedictus Aña. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Capitulum Sancti per fidem., ut in Laudibus.

℟. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte justi. Glória. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 10.

REDDIDIT Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in veláménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

℟. Justi autem* In perpétuum vivent. Justi autem. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum vivent. Glória. Justi autem.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Dómine quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Sancti per fidem., Hymnus Bella dum late. et ℣. Lætámini. ut in j. Vesperis, pag. 916.

Ad Magnificat Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

IN EODEM FESTO

TEMPORE PASCHALI.

Si festum SS. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. Mariæ V. Tempore Paschali celebrari contigerit, hoc modo fiat Officium :

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Isti sunt, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad cæléstia regna, allelúia.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia : * Favus distillans lábia ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus. Glória. Allelúia, allelúia.

Hymnus. Bella dum late., pag. 916.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, allelúia. ℟. Et gloriámini omnes recti corde, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia. Oratio.

Domine Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia.

Hymnus Sic Patres vitam., pag. 917.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Tristítia vestra, allelúia, vertétur in gáudium, allelúia.

¶ Feria secunda et Feria quinta dicantur tres Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Confessoris extra Tempus Paschale, cum ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, allelúia. ℟. Et gloriámini omnes recti corde, allelúia.

¶ Feria tertia et Feria sexta dicantur tres Psalmi ex ij. Nocturno de Communi unius Confessoris extra Tempus Paschale, cum ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei, allelúia. ℟. Et delectántur in lætítia, allelúia.

¶ Feria quarta et Sabbato dicantur tres Psalmi ex iij. Nocturno de Communi unius Confessoris extra Tempus Paschale, cum ℣. Justi autem in perpétuum vivent, allelúia. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum, allelúia.

Ante Lectiones Benedictiones dentur secundum prædictum ordinem Nocturnorum.

Lectio j. de Feria currente. Lectio ij. et Lectio iij. erunt tres Lectiones ij. Nocturni supra positæ pag. 918. et divisæ per *.

℟. j. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúia : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. — In mandátis ejus.

℟. ij De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus distíllans.

℟. iij. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, Allelúia. ℣. Induit illum Dóminus stolam glóriæ, et coronávit eum. — In die. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Exsultábunt Sancti in glória, allelúia. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

3. In velaménto clamábunt Sancti tui Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spiritus et ánimæ justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, allelúia : et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

Hymnus.

MATRIS sub almæ númine
Septéna proles náscitur :
Ipsa vocánte, ad árduum
Tendit Senári vérticem.

QUOS terra fructus próferet,
Dum sacra proles gérminat,
Uvis repénte túrgidis
Onústa vitis præmonet.

VIRTUTE claros nóbili
Mors sancta cælo cónsecrat :
Tenent Olympi límina
Servi fidéles Vírginis.

COHORS beáta, Núminis
Regno potíta, réspice
Quos hinc recédens fráudibus
Cinctos relínquis hóstium.

ERGO per almæ vúlnera
Matris rogámus súpplices,
Mentis tenébras disjice,
Cordis procéllas cómprime.

¶ Penultima Stropha Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

¶ Penultima Stropha Tempore Ascensionis :

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Ultima Stropha utroque Tempore :

TU nos beáta Trínitas
Perfúnde sancto róbore,
Possímus ut felíciter
Exémpla Patrum súbsequi.
Amen.

℣. Mirábilis Deus, allelúia.
℟. In Sanctis suis, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúia, et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui ad recoléndam memóriam dolórum sanctíssimæ Genitrícis tuæ, per septem beátos Patres nova Servórum ejus família Ecclésiam tuam fecundásti : concéde propítius ita nos eórum consociári flétibus, ut perfruámur et gáudiis. Qui vivis.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 19.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Tu autem Dómine.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. ut in Communi plurimorum Martyrum Temporis Paschalis, pag. 121*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Communi unius Confessoris alterius Temporis, pag. 76*.

Capitulum Sancti per fidem. et Hymnus Bella dum late., pag. 916.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, allelúia. ℟. Et gloriámini omnes recti corde, allelúia.

Ad Magnificat Aña. In civitáte Dómini clare sonant júgiter órgana Sanctórum : ibi Angeli et Archángeli hymnum decántant ante thronum Dei, allelúia.

¶ Si hoc festum solam Memoriam in ij. Vesperis habere debuerit, fiat præfata Memoria per Aňam In civitáte., ℣. Lætámini. et Orationem Dómine Jesu Christe., ut supra.

¶ Si tamen præcedens ℣. Lætámini. post Hymnum dictus fuerit, dicatur ad Memoriam hujus festi sequens ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei, allelúia. ℟. Et delecténtur in lætítia, allelúia.

DIE XVIII. FEBRUARII.

B. LAURENTII
A RIPAFRACTA

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Lauréntium Confessórem tuum reguláris disciplínæ stúdio et caritátis ardóre caréscere fecísti : ejus nobis intercessióne concéde ut perfectióra semper exsequéntes, ætérna gáudia consequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

LAURENTIUS Ripæfráctæ in Etrúria natus, a pueritia ánimum ad pietátem excóluit. Simplex, rectus, ac timens Deum, et recédens a malo, ecclesiásticæ milítiæ nomen dedit. Potióris deínde perfectiónis amóre incénsus, cum jam esset Diáconus, Prædicatórum Ordinem Pisis ampléxus est, in quo religiósis virtútibus incúmbens, obediéntiæ fílium et puritátis spéculum se exhíbuit : nullus fuit eo paupérior, nullus tam mundi contémptor. In divínis Offíciis diúrnis et noctúrnis sédulus ac devótus, in ópere et sermóne mitis, Dómino et homínibus diléctus, dum ab áliis in máxima haberétur existimatióne, sibi ipsi vilescébat. Cunctis clemens, sibi austérus, carnem suam crucifígens jejúniis ac vigíliis, in advérsis pátiens, ulcerósæ tibiæ dolóres per annos plúrimos patiénter sustínuit.

Lectio v.

CUM Præsides Lauréntium expérti fúerint uti legum Ordinis assertórem, eo usi sunt ad instaurándam in Etrúria regulárem disciplínam, ac in convéntu Cortonénsi eum præfecérunt tirónum institutióni,

quos inter fuit sanctus Antonínus Florentinórum deínde Archiepíscopus. Jugi Dei legis meditatióni inténtus, Scripturárum mystéria cognóvit explicavítque, atque in conciónibus multos avértit ab iniquitáte. Pistório, Fabriáno, finitimísque locis pestiléntia inféctis, Lauréntius, indeféssе labórans, ánimam suam pónere non dubitávit pro frátribus suis.

Lectio vj.

In regulári vita per annos sexaginta in vínea Dómini viríliter desudávit, atque octogenário major in cœnóbio Pistoriénsi ad extrémum vitæ pervéniens, recéptis Ecclésiæ Sacraméntis, hortatísque frátribus coram pósitis ut institúta Patrum et Deum máxime cólerent, piíssime in Dómino obdormívit anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo séptimo. Beáti Lauréntii sancta conversátio perspécta et cógnita effécit, ut máxima cum veneratióne totius cleri et pópuli eláto in túmulo deponerétur in ecclésia ejúsdem cœnóbii, et Pistoriénses eum in Patrónum apud Deum sibi elígerent. Cultus sacris illíus exúviis incéptus, auctus exínde fuit, atque ad hæc usque témpora propagátus. Cujus documéntis rite expénsis a sacra Rítuum Congregatióne, Pius Nonus Póntifex Máximus cultum beáto Lauréntio præstitum ratum hábuit et confirmávit, et benígne concéssit ut in univérso Prædicatórum Ordine ejus memória Officii recitatióne et Missæ celebratióne quotánnis fíeret.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE XIX. FEBRUARII.

B. ALVARI

CONF. ORD. PRÆD

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui beátum Alvarum Confessórem tuum caritátis et pœniténtiæ donis insígniter decorásti : da ut ejus intercessióne et exémplo semper Christi mortificatiónem in córpore, et tui amórem in corde gerámus. Per eúmdem.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Alvarus Cordubénsis, avítæ géneris claritáti exímiæ sanctitátis decus adjúnxit Nam a prima adolescéntia, posthábitis terrénis ómnibus, Prædicatórum Ordini nomen dedit, in quo spíritu et lítteris mirífice profécit. Absolúto studiórum cursu, prædicatióni se totum impéndit, ac plures Hispániæ nec non Itáliæ partes ubérrimo animárum fructu evangelizándo peragrávit. Joánni Secúndo Castéllæ regi ejúsque matri Catharínæ a confessiónibus fuit : sed religiósæ solitúdinis stúdio, dimissióne petíta, ab aula secéssit, ac régia ope novum Ordinis cœnóbium sub appellatióne sancti Domínici Scalæ cæli,

prope Córdubam, a fundaméntis excitávit : ubi cum áliis sui Ordinis frátribus severiórem colens disciplínam, vitam sanctíssimam duxit.

Lectio v.

CORPORI suo, velut hosti nondum subácto, bellum perpétuum omni asperitátum afflictationúmque génere íntulit. Noctes ante divíni Sacraménti altáre fere ducébat insómnes, non áliam quandóque fesso córpori quiétem indúlgens quam brevem ádmodum, lápidi innixus, vel altári. Páuperum ac miserórum ómnium ærúmnis vehementer compátiens, quamcúmque posset opem amantíssime ferébat. Obvium sibi aliquándo páuperem toto córpore ulcerósum, própria involútum cappa, humerísque superimpósitum ad cœnóbium détulit, curam ejus actúrus. Dum vero coram frátribus eum depóneret, mutáta repénte forma, Crucifíxi simulácrum apparuísse pie créditur : quod summa admiratióne ac reveréntia excéptum, in ecclésiæ sacéllo, ubi ad hanc diem constánti traditióne servátur et cólitur, repósitum est.

Lectio vj.

SINGULARI ac præcípuo erga Christi Passiónem agebátur affectu. Quam ob rem loca sancta Palæstínæ, ejus mystériis conspícua, summa devotióne lustrávit : utque eórum monuménta áliqua in exstrúcto a se cœnóbio perpétuo exstárent, vária in eo oratória dispósuit, in quibus Redemptiónis nostræ mystéria certis distíncta Statiónibus exhiberéntur : quam subínde piam institutiónem ália cœnóbia adoptásse perhibéntur. Vitam dénique sanctíssime actam beáto fine complévit circa annum Christi millésimum quadringentésimum vigésimum, miraculórum fama ante et post mortem conspícuus. Ejus corpus, éditum illustrémque in locum Episcopi Cordubénsis decréto illátum, ad hæc usque témpora cultum non intermíssum obtínuit, quem Benedíctus Décimus quartus Apostólica auctoritáte probávit, atque illíus festum cum Offício et Missa in univérso Prædicatórum Ordine et in civitáte Cordubénsi celebrári concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE XX. FEBRUARII.

IN OCTAVA

S. CATHARINÆ DE RICCIIS.

SIMPLEX.

Quæ hic posita non sunt dicantur ut in Festo, pag. 905. et sequentibus, servato modo Octavæ diei Simplicis.

IN I. NOCTURNO.

Ante Cineres, Lectiones de Scriptura currente; post Cineres, Lectiones Quis mihi det., ut in Festo, pag. 906.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CATHARINÆ sanctitátis fama cum intra Praténsis monastérii septa continéri non posset, per Etrúriam, Itáliam,

Gálliam, Germániam longe latéque vagáta percrébuit. Quaprópter frequentissimi ad eam fiébant populórum virorúmque príncipum concúrsus, magna sane ómnium admiratióne, nec minóre ejúsdem preces implorántium emoluménto : sed et Paulus Tértius Póntifex Máximus famæ adjúnxit auctoritátem. Cum enim Robérto Cardináli Púccio Epíscopo Pistoriénsi commisísset ut Catharínæ spíritum exploráret : is secum in exámen tantæ rei adhíbitis doctrína, dignitáte, et pietáte præstántibus viris, Catharínæ sanctitátem probávit, invenítque fama ipsa majórem. Sanctus quoque Philíppus Nérius et sancta María Magdaléna de Pazzis amicítiam et litterárum commércium cum ea iniérunt : ac Philíppus quidem cum in Urbe manéret, eam Prati commorántem longo témporis spátio est allocútus.

℟. iv. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei : cor meum derelíquit me : * Et appropinquávit cor illíus. ℣. Vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus. — Et appropinquávit cor illíus.

Lectio v.

PROPHETIÆ lúmine collustráta, futúra et abséntia sæpe prospíciens certo prædíxit. Penetrávit étiam aliquándo secréta córdium : et quasi óculis animórum sensa perlégeret, quidquid Soróres cogitássent, quid mente volvíssent, omni dubietáte sepósita, opportúne patefaciébat, admirántibus cunctis, ac sibi unaquáque metuénte, ne si quídpiam reprehensióne dignum admisísset vel cogitásset, Catharína cognósceret, objíceret, atque objurgáret. Ex quo illud consequebátur, ut suáviter ac salúbriter cum apud Deum, tum apud hómines in offício continueréntur.

℟. v. Dedit mihi pennas sicut colúmbæ, et volávi, et requiéscam : * Sive in córpore, sive extra corpus, néscio. ℣. Nostra autem conversátio in cælis est. — Sive in córpore, sive extra corpus, néscio.

Lectio vj.

PLURIMIS vivens miráculis cláruit, quibus et demórtuæ glóriam Deus testátam vóluit ac declarátam. Nam quo témporis moménto ad cæléstis Sponsi ampléxus inter plaudéntes angelórum choros evolávit, non solum fácies ejus, diuturnórum morbórum mácie et pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit : sed mirus quidam univérso córpori splendor circumfúsus appáruit, mirus quidam odor effári cœpit, qui eo étiam in sepúlcro jam pósito, máxima ómnium admiratióne perseverávit. Quanto autem in cælésti Pátria excépta fúerit gáudio ac triúmpho, sancta María Magdaléna de Pazzis in primis testáta est, quæ se tantæ solemnitáti interfuísse confessário suo narrávit.

℟. vj. Invéni quem díligit ánima mea : fascículus myrrhæ diléctus meus, inter úbera mea commorábitur : * Ténui eum, nec dimíttam. ℣. Ego autem exsultábo, et gaudébo in Deo Jesu meo. — Ténui eum, nec

dimíttam. Glória. Ténui eum, nec dimíttam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia ut in Festo, pag. 909. nisi legenda fuerit aliqua Homilia de Tempore.

Tria ℟℟. ut in Festo, ibidem.

¶ Infra Septuagesimam, reincipiatur ℟. ix. O sponsa Christi., et omittatur Canticum Te Deum laudámus.

DIE XXI. FEBRUARII.

B. AIMONIS

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

OMNIPOTENS et misericors Deus, cui servíre regnáre est : per mérita et intercessiónem beáti Aimónis Confessóris tui, quem exímium fídei propugnatórem effecísti, concéde ut mandátis tuis fidéliter serviéntes in terris, ætérno regno pérfrui cum ipso mereámur in cælis. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Valentini Martyris. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Valentini Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

AIMO Taparéllus Savilianénsis, exeúnte sæculo décimo quarto ex claríssima Lagnásci cómitum stirpe progénitus, piéque ac liberáliter institútus, ab adolescéntia córporis animíque dótibus ornátus appáruit. Confirmáta ætáte, blandiénti mundo núntium remíttens, Prædicatórum Ordinis Institútum ampléxus est. Ut autem idóneus evangélicæ messis operárius eváderet, mortificatióni carnis, humilitáti, paupertáti, mansuetúdini ceterísque apostólico hómine dignis virtútibus excoléndis magnam curam impéndit. Ex sacris vero stúdiis talem sibi eruditiónem comparávit, ut deínceps, non privátim modo docére, verum étiam in Tauriñénsi Universitáte divínas lítteras summa cum laude profitéri potúerit. Ad hæc férvidis ad pópulum sermónibus cathólicam fidem bonósque mores tuéri cœpit, ac Dómino benedicénte, multos peccatóres ad pœniténtiam, plures étiam hæreticórum, qui per ea témpora Subalpínas terras intercursárent, ad Ecclésiæ sinum revocávit. Hinc beátus Amadéus Sabáudiæ dux, Viri doctrína et sanctitáte permótus, eum sibi a sacris conciónibus esse jussit; immo consciéntiæ quoque árbitrum idéntidem adscivísse perhibétur.

Lectio v.

BEATO Bartholomæo Cervério ab hæréticis perémpto, Aimo in ejus locum sacræ Inquisitiónis Commissárius ac generális Vicárius Saviliáni constitútus est, ut cathólicæ fídei incolumitáti tum ibi, tum vero Albæ Pompéiæ, Clarásci, Monteregáli, Salútiis ac Valle

Lucérna prospíceret. Non ita multo post, generális Quæsitor fídei in Longobardía Superióre atque Ligúria renuntiátus est; quod onus, labóris periculíque pleníssimum, usque ad vitæ éxitum sanctíssime gessit. Interim Savilianénsis persæpe cœnóbii Prior, et aliquándo Provinciális étiam Vicárius institútus, regulárem disciplínam verbo et exémplo provéxit. At præcípuum virtútis præsídium in jugi oratiónis exercítio collocávit. Nam præterquam quod chori Offícia et Missæ sacrum memorábili semper devotióne peragébat, crebras ardentésque obsecratiónes habére perspiciebátur. Sæpe étiam in solitárium montem prope Versólium Salutiénse se recipiébat, uberióribus meditatiónibus infúsæ caritátis ignem veheméntius excitatúrus. Sed et Deíparam Vírginem singulári veneratióne prosecútus est, ejúsque cultum impénse promóvit.

Lectio vj.

HIS constánter insístens Vir sanctus, ad centenáriam senectútem pervénit. Sénio et labóribus exháustus, imminéntem óbitum persénsit, ac devotíssima Sacramentórum perceptióne sese ad eum comparávit. Tandem adveniénte solemnitáte Assúmptæ in cælum Deíparæ, cum canónicas Horas in ejus laudem persolvísset, Crucem Dómini ádeo amánter amplexátus, ut ne defúnctus quidem dimítteret, ad cæléstem felicitátem evolávit anno millésimo quadringentésimo nonagésimo quinto. Re in vulgus perláta, ad ejus venerándum cadáver, et conquiréndas Beáti relíquias, incredíbilis ómnium cívium concúrsus est factus. Miráculis post mortem claruísse ferunt, eorúmque plura monuménta ad ejus olim túmulum exstitísse. Ipsíus autem ossa post compósitam ineúntis sæculi décimi noni tempestátem Taurinórum Augústam ad ecclésiam divi Domínici transláta sunt. Quem Beatórum cultum ab óbitu eídem tribútum, et continénter propagátum Pius Nonus Póntifex Máximus rite probávit, indulsítque ut ánnua ipsíus festívitas in univérso Prædicatórum Ordine ac in Taurinénsi et Salutiénsi diœcésibus próprio Offício et Missa celebrarétur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

IN festo Cathedræ S. Petri, si extra Tempus Paschale celebrandum fuerit, fiat Officium ut hic notatum est.

¶ Si vero infra Tempus Paschale translatum fuerit, fiat Offic. ut notatum est pag. 935.

DIE XXII. FEBRUARII.

CATHEDRÆ S. PETRI ANTIOCHIÆ.

EXTRA TEMPUS PASCHALE.

DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vérti-

tur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

℟. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis : * Et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et In cælis. ℣. Et ego dico tibi quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. — Et quodcúmque sólveris. Glória. In cælis.

Hymnus Jam bone Pastor., ut infra ad Matutinum.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat Aña. Tu es Pastor óvium, Princeps Apostolórum : tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Tu es Pastor óvium, Princeps Apostolórum : * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum.

Hymnus

JAM bone Pastor Petre clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.

SIT Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte cui manet impérium,
Ex tunc, et modo per ætérna sæcula. Amen.

¶ In tribus Nocturnis dicantur Psalmi, Antiphonæ et Versiculi de Communi unius Con fessoris, pag. 68*. et sequentibus, cum Lectionibus et Responsoriis hic positis.

IN I. NOCTURNO.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : grátia vobis, et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per Resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. j. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium dómini tui.

Lectio ij.

IN quo exsultábitis, módicum nunc si opórtet contristári in váriis tentatiónibus : ut probátio vestræ fídei multo pretiósior auro (quod per ignem probátur) inveniátur in laudem, et glóriam, et honórem, in revelatióne Jesu Christi : quem, cum non vidéritis, dilígitis : in quem nunc quoque non vidéntes créditis : credéntes autem exsultábitis lætítia inenarrábili, et glorificáta : reportántes finem fídei vestræ, salútem animárum.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Lectio iij.

DE qua salúte exquisiérunt, atque scrutáti sunt Prophétæ, qui de futúra in vobis grátia prophetavérunt : scrutántes in quod, vel quale tempus significáret in eis Spíritus Christi : prænúntians eas, quæ in Christo sunt, passiónes, et posterióres glórias : quibus revelátum est quia non sibimetípsis, vobis autem ministrábant ea, quæ nunc nuntiáta sunt vobis per eos, qui evangelizavérunt vobis, Spíritu sancto misso de cælo, in quem desíderant ángeli prospícere.

℟. iij. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum : * Quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. — Quóniam. Glória. In illa ætérna pátria conversátus est.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

(Serm. 15. de Sanctis.)

Lectio iv.

INSTITUTIO solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem Sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino : Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

℟. iv. Magnificávit eum in conspéctu regum, * Et dedit illi corónam glóriæ. ℣. Státuit illi testaméntum sempitérnum, et beatificávit illum in glória. — Et dedit illi.

Lectio v.

PETRUM ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit : et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum. Benedíctus Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit : quia dignum est ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur per quod ad cælum conscénditur.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum. ℣. Induit

eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Lectio vj.

Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant : quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. vj. Sancte Petre Christi Conféssor audi rogántes sérvulos : * Et impetrátam cælitus Tu defer indulgéntiam. ℣. O sancte Petre, sidus áureum, Dómini grátia, servórum gémitus sólita súscipe cleméntia. — Et impetrátam cælitus. Glória. Tu defer indulgéntiam.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsáreæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Episcopi.

(Comm. in Matthæum cap. 16. post initium.)

Dominus a discípulis requírit quem se hómines esse dícerent : et adjécit : Hóminis Fílium. Hæc enim confessiónis tenénda rátio est, ut sicut Dei Fílium, ita et Fílium hóminis meminérimus : quia álterum sine áltero nihil spei tríbuit ad salútem. Editis ítaque, quæ divérsæ de eo erant, hóminum opiniónibus, quid de se ipsi séntiant quærit. Petrus respóndit : Tu es Christus Fílius Dei vivi. Sed Petrus conditiónes propositiónis expénderit. Dóminus enim díxerat, Quem me hómines esse dicunt, Fílium hóminis? Et certe Fílium hóminis contemplátio córporis præferébat. Sed addéndo, Quem me esse dicunt : significávit præter id, quod in se videbátur, esse áliud sentiéndum : erat enim hóminis Fílius.

℟. vij. Justus ut palma florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur : plantátus in domo Dómini, * In átriis domus Dei nostri florébit. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. — In átriis.

Lectio viij.

Quod ígitur de se opinándi judícium desiderábat? Non illud arbitrámur, quod de se ipso conféssus est : sed occúltum erat, de quo quærebátur, in quod se credéntium fides debébat exténdere. Et dignum plane conféssio Petri præmium consecúta est, quia Dei Fílium in hómine vidísset. Beátus hic est, qui ultra humános óculos intendísse et vidísse laudátus est : non id, quod ex carne et sánguine erat, cóntuens; sed Dei Fílium, cæléstis Patris revelatióne, conspíciens : dignúsque judicátus qui quod in Christo Dei esset primus agnósceret.

℟. viij. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : * Honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. ℣. Immortális est enim memória illíus : quia apud Deum nota est, et apud hómines. — Honestávit illum.

Lectio ix.

O in nuncupatióne novi nóminis felix Ecclésiæ fundaméntum, dignaque ædificatióne illíus petra, quæ infernas leges et tártari portas et ómnia mortis claustra dissólveret ! O beátus cæli Jánitor, cujus arbítrio claves ætérni áditus tradúntur, cujus terréstre judícium præjudicáta auctóritas sit in cælo, ut quæ in terris aut ligáta sint aut solúta, statúti ejúsdem conditiónem obtíneant et in cælo !

℟. ix. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis : * Et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et In cælis. ℣. Et ego dico tibi quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. — Et quodcúmque sólveris. Glória. In cælis.

Ante Laudes ℣. Exáltent eum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Aña. Dómine quinque talénta. cum ceteris ut in Communi unius Confessoris, pag. 75*.

Capitulum Diléctus Deo., Hymnus Jesu Redémptor ómnium. et ℣. Justus germinábit. ibidem.

Ad Benedictus Aña. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis, et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cælis, dixit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. ut in Communi unius Confessoris, pag. 76*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Dómine quinque talénta tradidísti mihi : ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus Dixit Dóminus : cum ceteris ut in Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum. Eccli. 45.

Dilectus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

Hymnus Jam bone Pastor. ut pag. 935.

℣. Tu es Petrus. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Magnificat Aña. Simon Bar Jona tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus : Jánitor cæli pulsántibus áperi : supra modum peccávimus omnes : dimitte septuágies sépties.

IN EODEM FESTO

CATHEDRÆ S. PETRI ANTIOCHIÆ.

TEMPORE PASCHALI.

DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum, allelúia.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

℟. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis : * Et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cælis, Allelúia. ℣. Et ego dico tibi quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. — Et quodcúmque sólveris. Glória. Allelúia.

Hymnus Jam bone Pastor., ut ad Matutinum.

℣. Tu es Petrus, allelúia. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Tu es Pastor óvium, Princeps Apostolórum : tibi tráditæ sunt claves regni cælórum, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde ut intercessiónis ejus auxílio a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Tu es Pastor óvium, Princeps Apostolórum : * Tibi trádidit Deus claves regni cælórum, allelúia.

Hymnus.

JAM bone Pastor Petre clemens áccipe
Vota precántum, et peccáti víncula
Resólve, tibi potestáte trádita,
Qua cunctis cælum verbo claudis, áperis.

SIT Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas atque jubilátio,
In unitáte, cui manet impérium
Ex tunc, et mundo per ætérna sæcula. Amen.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Tristítia vestra, allelúia, vertétur in gáudium, allelúia.

Tres Psalmi de Communi unius Confessoris per annum secundum ordinem Nocturnorum, scilicet in Feria secunda et in Feria quinta Psalmus Beátus vir. cum duobus sequentibus, pag. 68*; Feria tertia et Feria sexta Psalmus Cum invocárem. cum duobus sequentibus, pag. 70*; Feria quarta et Sabbato Psalmus Dómine quis habitábit. cum duobus sequentibus, pag. 73*.

Versiculi autem hoc ordine dicantur :

¶ Feria secunda et Feria quinta, ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

¶ Feria tertia et Feria sexta, ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

¶ Feria quarta et Sabbato ℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini, allelúia. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur, allelúia.

Benedictiones ante Lectiones dentur etiam secundum, ordinem Nocturnorum.

Incipit Epístola prima beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

PETRUS Apóstolus Jesu Christi, eléctis ádvenis dispersiónis Ponti, Galátiæ, Cappadóciæ, Asiæ, et Bithyniæ, secúndum præsciéntiam Dei Patris, in sanctificatiónem Spíritus, in obediéntiam, et aspersiónem sánguinis Jesu Christi : grátia vobis et pax multiplicétur. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui secúndum misericórdiam suam magnam regenerávit nos in spem vivam, per Resurrectiónem Jesu Christi ex mórtuis, in hereditátem incorruptíbilem, et incontaminátam, et immarcescíbilem, conservátam in cælis in vobis, qui in virtúte Dei custodímini per fidem in salútem, parátam revelári in témpore novíssimo.

℟. j. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúia : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus, generátio rectórum benedicétur. — In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 15. de Sanctis.)

Lectio ij.

INSTITUTIO solemnitátis hodiérnæ a senióribus nostris Cáthedræ nomen accépit, ídeo quod primus Apostolórum Petrus hódie Episcopátus Cáthedram suscepísse referátur. Recte ergo Ecclésiæ natálem Sedis illíus colunt, quam Apóstolus pro Ecclesiárum salúte suscépit, dicénte Dómino : Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Petrum ítaque fundaméntum Ecclésiæ Dóminus nominávit : et ídeo digne fundaméntum hoc Ecclésia colit, supra quod ecclesiástici ædifícii altitúdo consúrgit. Unde conveniénter Psalmus, qui lectus est, dicit : Exáltent eum in ecclésia plebis, et in cáthedra seniórum laudent eum.

℟. ij. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus distíllans.

Lectio iij.

BENEDICTUS Deus, qui beátum Petrum Apóstolum in Ecclésia exaltári præcépit : quia dignum est ut fundaméntum hoc in Ecclésia honorétur, per quod ad cælum conscénditur. Quod natális ergo Cáthedræ hódie cólitur, sacerdotále honorátur offícium. Sibi hoc Ecclésiæ ínvicem præstant : quia tanto necésse plus habet Ecclésia dignitátis, quanto sacerdotále offícium plus honóris. Cum solemnitátem hanc Ecclésiis mérito religiósa observátio introdúxerit, miror cur apud quosdam infidéles hódie tam perniciósus error incréverit, ut super túmulos defunctórum cibos et

vina cónferant, quasi egréssæ de corpóribus ánimæ carnáles cibos requírant.

℟. iij. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis : * Et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cælis, Allelúia. ℣. Et ego dico tibi quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. — Et quodcúmque sólveris. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Exáltent eum in ecclésia plebis, allelúia. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Aña Sancti tui. cum ceteris ut in Communi Apostolorum Tempore Paschali, pag. 115*.

Capitul. Diléctus Deo., Hymnus Jesu Redémptor ómnium. et ℣. Justus germinábit. ut in Communi unius Confessoris Tempore Paschali, pag. 123*.

Ad Benedictus Aña. Quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cælis, dixit Dóminus Simóni Petro, allelúia. Oratio.

DEUS, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi pontifícium tradidísti : concéde ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 16.

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsáreæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Tu autem Dómine.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. ut in Communi unius Confessoris Tempore Paschali, pag. 124*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Communi unius Confessoris extra Tempus Paschale, pag. 76*.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

Hymnus Jam bone Pastor., pag. 935.

℣. Tu es Petrus, allelúia. ℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Simon Bar Jona tu vocáberis Cephas, quod interpretátur Petrus : Jánitor cæli pulsántibus áperi : supra modum peccávimus omnes : dimítte septuágies sépties, allel.

DIE XXIII. FEBRUARII.

S. PETRI DAMIANI

EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

DUPLEX. Oratio.

CONCEDE nos, quæsumus omnípotens Deus, beáti Petri, Confessóris tui atque Pontíficis, mónita et exémpla sectári : ut per terréstrium rerum contémptum, ætérna gáudia consequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Fidélis sermo. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 70*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PETRUS Ravénnæ honéstis paréntibus natus, adhuc lactens a matre numerósæ prolis pertæsa abjícitur : sed domésticæ mulíeris ópera semivívus excéptus ac recreátus, genitríci ad humanitátis sensum revocátæ rédditur. Utróque orbátus parénte, tamquam vile mancípium sub áspera fratris tutéla duram servitútem exércuit. Religiónis in Deum ac pietátis erga patrem, egrégium tunc spécimen dedit : invéntum síquidem forte nummum, non própriæ inédiæ sublevándæ, sed Sacerdóti, qui divínum Sacrifícium ad illíus expiatiónem offérret, erogávit. A Damiáno fratre, a quo, uti fertur, cognoméntum accépit, benígne recéptus, ejus cura lítteris erudítur, in quibus brevi tantum profécit, ut magístris admiratióni esset. Cum autem liberálibus sciéntiis floréret et nómine, eas cum laude dócuit. Interim, ut corpus ratióni súbderet, sub móllibus véstibus cilícium adhíbuit, jejúniis, vigíliis et oratiónibus solérter insístens. Caléntе juvénta dum carnis stímulis ácriter urgerétur, insultántium libídinum faces rigéntibus flúvii mersus aquis noctu exstinguébat; tum venerabília quæque loca obíre, totúmque Psaltérium recitáre consuéverat. Ope assídua páuperes levábat, quibus frequénter pastis convívio própriis ipse mánibus ministrábat.

Lectio v.

PERFICIENDÆ magis vitæ causa, in Avellanénsi Eugubínæ diœcésis cœnóbio Ordini monachórum sanctæ Crucis Fontis Avellánæ, a beáto Lodúlpho, sancti Romuáldi discípulo, fundáto, nomen dedit. Non ita multo post, in monastérium Pomposiánum, mox in cœnóbium sancti Vincéntii Petræ Pertúsæ ab Abbáte suo missus, utrúmque ascetérium verbo sacro, præcláris institutiónibus et móribus excóluit. Ad suos revocátus, post Præsidis óbitum, Avellanitárum famíliæ prǽficitur, quam novis, váriis in locis, exstrúctis domicíliis et sanctíssimis institútis ita auxit, ut alter ejus Ordinis Parens, ac præcípuum ornaméntum jure sit hábitus. Salutárem Petri sollicitúdinem ália quoque divérsi institúti cœnóbia, Canonicórum convéntus, et pópuli sunt expérti. Urbináti diœcési non uno nómine prófuit. Theuzóni Epíscopo in causa gravíssima assédit, ipsúmque in recte administrándo episcopátu consílio et ópera juvit. Divinórum contemplatióne, córporis maceratiónibus, ceterísque spectátæ sanctimóniæ exémplis excélluit. His motus Stéphanus Nonus Póntifex Máximus eum licet invítum et reluctántem sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinálem creávit, et Ostiénsem Epíscopum. Quas Petrus dignitátes splendidíssimis virtútibus et consentáneis episcopáli ministério opéribus gessit.

Lectio vj.

DIFFICILLIMO témpore Románæ Ecclésiæ Summísque Pontifícibus doctrína, legatiónibus aliísque suscéptis labóribus mirífice ádfuit. Advérsus Nicolaitárum et Simoníacam hæreses ad mortem usque strénue decertávit. Hujúsmodi depúlsis malis, Mediolanénsem Ecclésiæ Románæ conciliávit. Benedícto et Cadalóo falsis Pontifícibus fórtiter réstitit. Henrícum Quartum Germániæ regem ab iníquo uxóris divórtio detérruit. Ravennátes ad débita Románo Pontífici obséquia revocátos sacris restítuit. Canónicos Velitérnos ad sanctióris vitæ leges compósuit. In província præsértim Urbináte vix ulla fuit episcopális Ecclésia, de qua Petrus non sit beneméritus : Eugubínam, quam aliquándo créditam hábuit, multis levávit incómmodis : álias álibi, quando opórtuit, períndc curávit, ac si suæ essent tutélæ commíssæ. Cardinalátu et episcopáli dignitáte depósitis, nihil de prístina juvándi próximos sedulitáte remísit. Jejúnium sextæ Fériæ in honórem sanctæ Crucis Jesu Christi : horárias beátæ Dei Genitrícis preces ejúsque die Sábbato cultum propagávit. Inferéndæ quoque sibi verberatiónis morem ad patratórum scélerum expiatiónem provéxit. Demum sanctitáte, doctrína, mirâculis et præclâre actis illústris, dum e Ravennáte legatióne redíret, Favéntiæ octávo Kaléndas Mártii migrávit ad Christum. Ejus corpus ibídem apud Cisterciénses multis miráculis clarum, frequénti populórum veneratióne cólitur. Ipsum Faventíni non semel in præsénti discrímine propítium expérti, Patrónum apud Deum delegérunt. Leo vero Duodécimus Póntifex Máximus Officium Missámque in ejus honórem tamquam Confessóris Pontíficis, quæ alíquibus in diœcésibus atque in Ordine Camalduléensium jam celebrabántur, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, áddita Doctóris qualitáte, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ. de Communi unius Doctoris, pag. 80*.

DIE XXIV. (ANNO VERO BISSEXT. XXV.) FEBRUARII.

S. MATHIÆ APOSTOLI.

TOTUM DUPLEX.

Oratio.

DEUS, qui beátum Mathíam Apostolórum tuórum collégio sociásti; tríbue, quæsumus, ut ejus interventióne tuæ circa nos pietátis semper víscera sentiámus. Per.

IN I. NOCTURNO.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 1.

IN diébus illis : Exsúrgens Petrus in médio fratrum dixit (erat autem turba hóminum simul fere centum vigínti) : Viri fratres, opórtet impléri Scriptúram, quam prædíxit Spíritus sanctus per os David, de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerátus erat

in nobis, et sortítus est sortem ministérii hujus. Et hic quidem possédit agrum de mercéde iniquitátis, et suspénsus crépuit médius : et diffúsa sunt ómnia víscera ejus.

℟. j. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos. — Estóte ergo prudéntes.

Lectio ij.

Et notum factum est ómnibus habitántibus Jerúsalem, ita ut appellarétur ager ille, lingua eórum, Hacéldama, hoc est Ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio eórum desérta, et non sit qui inhábitet in ea : et episcopátum ejus accípiat alter. Opórtet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregáti in omni témpore, quo intrávit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens a baptísmate Joánnis usque in diem, qua assúmptus est a nobis, testem Resurrectiónis ejus nobíscum fíeri unum ex istis.

℟. ij. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum enim meum.

Lectio iij.

Et statuérunt duos, Joseph, qui vocabátur Bársabas, qui cognominátus est Justus : et Mathíam. Et orántes dixérunt : Tu Dómine, qui corda nosti ómnium, osténde quem elégeris ex his duóbus unum accípere locum ministérii hujus, et apostolátus, de quo prævaricátus est Judas ut abíret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathíam, et annumerátus est cum úndecim Apóstolis.

℟. iij. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur enim vobis. Glória. Dábitur enim vobis.

IN II. NOCTURNO.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octuagésimum sextum.

(Ante medium.)

Lectio iv.

Fundamenta ejus in móntibus sanctis : díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei : prædicant enim nobis : et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem; et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus : et ídeo duodenárius númerus Apostolórum.

℟. iv. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est

ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei volántem per médium cæli, voce magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt viri sancti.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(In Encom. duodecim Apostolorum apud Metaph. Mense Junio.)

Lectio v.

O BEATUM et præclárum vestrum, o Apóstoli, cœtum, quod ómnia facti estis ómnibus Dei grátia, non arúndine, sed sermóne greges hóminum períte capiéntes! Vos enim estis immóbiles colúmnæ rectæ fídei, sceptra Ecclésiæ, et hujus máxime Pastóris vígiles defensóres, morbi humanitátis gratúiti médici, et nostræ ad Deum pœniténtiæ susceptóres misericórdes. Cum enim essétis véluti quædam animátæ incúdes, dum verberarémini, eos qui verberábant fabricáti estis ad agnitiónem.

℟. v. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo coronántur.

Lectio vj.

NON cessant omnes ómnibus ubíque benefácere. Púlverem immortálem reliquérunt in sepúlcris : nunc quidem pii cultóres, paulo post autem, sedéntes mundi júdices. Cum huic appropinquásset claudus, revérsus est sanis et íntegris pédibus. Cum in illum incidísset paralýticus, jussus est ferre grabátum. Alius vocábat mórtuos : illi vero statim obtemperárunt. Altérius autem umbra sola fugábat morbos. Altérius invocatiónem exhorrébant dæmones, et eórum sudária distillábant medicínam.

℟. vj. Vos estis lux mundi, dicit Dóminus, * Qui in patiéntia vestra Possidébitis ánimas vestras. ℣. Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo. — Qui in patiéntia vestra. Glória. Possidébitis ánimas vestras.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo émpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 39. in Matth.)

QUOD hic, Confíteor, dixit, idem valet quod, Grátias ago. Grátias, inquit, tibi ago, quóniam a prudéntibus et sapiéntibus hæc celásti. An ígitur perditióne illórum gaudére ipsum dicémus, et quóniam illi hæc non didicére? Mínime. Non ergo quia sapiéntes non cognovérunt, gaudet : sed quia párvuli percepérunt, lætátur. Ita et Paulus dicit : Grátias ago Deo meo, quóniam fuístis servi peccáti :

obedístis autem ex corde in quam tráditi estis formam doctrínæ. Non ergo Paulus proptérea gaudet, quia erant servi peccáti; sed quia, cum essent hujúsmodi, veritátis cultóres facti sunt.

℟. vij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba eórum. — Quorum doctrína fulget Ecclésia.

Lectio viij.

PRUDENTES autem hic Scribas et Pharisæos appéllat : quibus verbis alacrióres reddit discípulos : cum intélligant illa se piscatóres esse consecútos, a quibus illi summi, ut videbántur, viri excidérunt. Cum autem Sapiéntes díxerit : non illam veram laudábilem sapiéntiam intélligit : sed hanc, quæ sæculári doctrína præstátur. Idcírco étiam non dixit, Stultis revelásti, sed Párvulis : quasi non formátis adhuc, sed simplícibus.

℟. viij. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo. — Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas.

Lectio ix.

ITA osténdit non indígne illos, sed jure his rebus fuisse privátos : ac per ómnia nos docet flatum supérbiæ omníno esse fugiéndum, ac simplicitátem æmulándam. Quod Paulus amplióribus verbis scribit, dicens : Si quis in vobis vidétur in hoc sæculo sápiens esse, is fiat stultus, ut sápiens efficiátur : sic enim grátia Dei monstrátur. Cur vero grátias agit Patri, cum ipse illud fécerit? Sicut orat et intercédit pro nobis ad Deum, magnam erga nos declárans caritátem, sic étiam et hoc ex caritátis fervóre péragit.

℟. ix. Gregem tuum Pastor ætérne non déseras, sed per beátos Apóstolos tuos * Perpétua defensióne custódias. ℣. Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem. — Perpétua defensióne custódias. Glória. Perpétua defensióne custódias.

DIE XXV. (ANNO VERO BISSEXT. XXVI.) FEBRUARII.

B. CONSTANTII A FABRIANO

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Constántium, Confessórem tuum, assíduæ oratiónis et promovéndæ pacis stúdio in pópulis gloriósum effecísti : ejus nobis intercessióne concéde ut per justítiæ sémitas júgiter incedéntes, pacem et glóriam assequámur ætérnam. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

CONSTANTIUS Fabriáni in Picéno honéstis ortus paréntibus, prima ætáte sancte

tradúcta, evangélicæ perfectiónis ardóre incénsus, Prædicatórum Ordini nomen dedit. Sub sancti Antoníni primum, dein vero sub venerábilis Conradini Brixiénsis disciplína ádeo in sanctórum sciéntia profécit, ut céteris esset velut absolúta quædam religiósæ perfectiónis imágo. Miræ abstinéntiæ vir, præter stata Ordinis jejúnia a se diligentíssime serváta, sextis quoque Quadragésimæ Fériis pane tantum et aqua, quoad usque vixit, se refícere sólitus fuit. Páleis pro strato utebátur, hirtóque cilício flagrísque carnem subjíciens, castitátem perpétuo custodívit. In sacrárum litterárum stúdio et meditatióne defíxus, fere semper orans videbátur. Matutínis láudibus absolútis, unus ipse in choro persístens, eo spíritus fervóre preces fundébat, ut ipsíus suspíria, gémitus, sæpe étiam clamóres ex íntimo corde veheméntius erumpéntes, éminus audiréntur.

Lectio v.

QUOTIDIE Officium Defunctórum, sæpíssime Psaltérium recitáre in more hábuit, quod quidem se nunquam absolvísse testátus est, quin a Deo efflagitáta obtinúerit. Hinc Mahumetánis Græciam oppugnántibus, cum illud persólvere rogarétur, plúries inchoátum explére se mínime potuísse affirmávit, id Dei voluntáte factum conjéctans, ut illæ gentes ob iterátam a Cathólicis defectiónem méritas lúerent pœnas. Prophético spíritu pátriæ direptiónem longe ante prænuntiásse tráditur, neque interim grátia visiónum cáruit. Síquidem Asculi in ecclésia orans, ánimam sancti Antoníni ab ángelis in cælum efférri suspéxit eo témporis moménto, quo Virum sanctíssimum Floréntiæ decessísse póstea compértum est. Qua visióne a Summis Pontifícibus Hadriáno Sexto et Cleménte Séptimo in bulla canonizatiónis approbáta, tum beatíssimi Antístitis post mortem glóriam, tum Servi sui adhuc in terris degéntis sanctitátem Deus vóluit esse testátam.

Lectio vj.

PRÆDICATIONIS munus summo cum auditórum fructu obiísse légitur, nedum sanctíssimæ vitæ exémplo, sed et prodígiis sæpe confirmátum : inter quæ illud præclárum, quod pane cælitus suppeditáto egéntes non semel exsaturáverit. Opere et sermóne potens, factiónes et ódia, quibus Asculána urbs tunc mísere discerpebátur, patiéntia et mansuetúdine usus exstínxit. Dénique perantíquo sancti Domínici cœnóbio et templo restaurátis in dicta civitáte, suísque ibídem redúctis ad reguláris disciplínæ observántiam, méritis et annis plenus, sancto fine quiévit anno millésimo quatercentésimo octogésimo primo, sexto Kaléndas Mártii. Quæ magna semper fúerat de Constántii sanctitáte populórum opínio, Mántuæ præsértim, quo ad comítia provinciália perréxerat, miris manifestáta modis, éadem víguit in morte. Hinc beáti Viri corpus honorífice cónditum, sanitátum grátiis illústre factum,

Asculáni cives insígni cultu prosecúti sunt. Sed et Fabrianénses sacrum Concívis sui caput pro summo thesáuro ad se deférri curárunt, eúmque in Patrónum urbis eléctum ánnuo festo coluérunt. Quem cultum utrobíque nunquam intermíssum Pius Séptimus Póntifex Máximus approbávit, et in ejus honórem, tam ab univérso Prædicatórum Ordine quam a Clero Asculáno, Fabrianénsi, nec non Mathilicénsi Officium recitándum Missámque celebrándam decrévit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Designávit Dóminus. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 84*.

DIE XXVIII. (ANNO VERO BISSEXT. XXIX.) FEBRUARII.

B. VILLANÆ DE BOTTIS

VIDUÆ ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui beátam Villánam fámulam tuam, a mundi illécebris revocátam, per omnes pœniténtiæ et humilitátis sémitas transíre fecísti; illíus intercessióne concéde ut reátus nostri conféssio indulgéntiam tuam váleat inveníre. Per.

IN I. NOCTURNO.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 3.

In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea : quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuíbo civitátem : per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea : quæsívi illum, et non invéni. Invenérunt me vigiles, qui custódiunt civitátem. Num quem díligit ánima mea, vidístis? Páululum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea : ténui eum : nec dimíttam donec introdúcam illum in domum matris meæ, et in cubículum genitrícis meæ.

Lectio ij. Cap. 8.

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, et deósculer te, et jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, et ducam in domum matris meæ : ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam donec ipsa velit.

Lectio iij.

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te : ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum : quia fortis est ut mors diléctio : dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Villana sub inítium sæculi décimi quarti ex honésta família de Bottis Floréntiæ

orta, ab unguículis cæléstium desidériis, ac summæ pœniténtiæ opéribus únice se addíctam exhíbuit. Hinc ad cæléstem Sponsum fervénter anhélans domo aufúgit, ut in sacrárum Vírginum collégio semetípsam ábderet. Sed frustra, quia divínæ misericórdiæ divítiæ super eam látius patére debébant. Ideóque patris voluntáte matrimónio quamvis relúctans juncta, sæculi vanitátibus et pompis indúlgens, ab inchoátæ spirituális vitæ ratióne paulísper defléxit. Verum errántem ovem bonus Pastor Jesus períre nolens, dum ipsa sese studiósius ornáret, suique vultus venustátem in spéculo contemplarétur, effécit, ut horríbilem in illo dæmonis figúram iterum iterúmque conspiceret. Quo visu, sui spíritus fœditátem agnóscens, ac summópere detérrita, abjéctis íllico pretiósis véstibus monilibúsque, húmili amictu ad Fratres Prædicatóres sanctæ Maríæ Novéllæ convolávit, et ingénti lacrimárum imbre prætéritas ánimæ sordes ábluit.

Lectio v.

HAC mutatióne déxteræ Excélsi, Villána ut tempus redimeret, totam se jejúniis, oratiónibus, cujúsque géneris expiatiónibus, rerúmque peiturárum contémptui dedit. Nedum autem intermíssum prístinæ spirituális vitæ gressum fervéntius reassúmpsit; sed brevi étiam tanto divíni amóris æstuávit igne, melioribúsque charismátibus fuit dignáta, ut sæpius in éxtasim raperétur, præsértim divíni Sacrifícii témpore, et cum léctio vel sermo de spirituálibus haberétur. Admónita vero ut austeritátibus modum impóneret, respondébat talem esse divíni amóris, quam experiebátur, dulcédinem, ut corporális cibus ei esset fastídio. Tanta ea in páuperes caritáte flagrávit, ut nonnísi in obséquium paréntum et maríti, stipem pro iisdem ostiátim peténdi consílium deposúerit. Ut Fílio Dei crucifíxo perféctius conformarétur, injúriæ, calúmniæ, contuméliæ, diutúrnæ gravésque infirmitátes, ac dæmonum insúltus et insídiæ illi non defuére. Quæ ómnia ádeo fórtiter tolerávit, ut plura addi veheménter optáret.

Lectio vj.

HIS aliísque pœniténtiæ, fortitúdinis ac omnimodæ pietátis opéribus, cælitum apparitiónibus et collóquiis frui, supernaturálibus splendóribus illíus cubículum perfúndi, spiritúque prophetíæ insigníri plúries pluriésque Villánam promeruísse pro certo tráditur. Tandem cum tempus properáret, ut tantárum virtútum præmia percíperet, víribus córporis exháusta, ínvidi hostis ártibus delúsis, Ecclésiæ Sacraméntis summa devotióne percéptis, dum Christi Pássio, uti exoptáverat, sibi legerétur, ad ea verba, Et inclináto cápite emísit spíritum : mánibus ad modum crucis supra pectus compósitis, pretiósam efflávit ánimam anno millésimo tercentésimo sexagésimo. Ejúsdem corpus hábitu Tértii Ordinis sancti Domínici amictum, cælésti fragrans

odóre, tanta pópuli devotióne coli cœpit, ut per mensem et ultra in templo sanctæ Maríæ Novéllæ recóndi non posset, cunctórum admiratióne, pluribúsque illíus vestes frustátim decerpéntibus. Ejus étiam sanctitátem et glóriam in cælis váriis prodígiis testátam fuísse illíus ævi monuménta ferunt. Unde non mirum si cultus eidem tot sæculórum decúrsu præstitus, magis magísque in dies ad hæc usque témpora créverit. Quibus rite cógnitis et probátis, Leo Duodécimus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, Offícium et Missam in beátæ Villánæ honórem ab Ordine Prædicatórum et utróque Clero Florentínæ diœcésis celebrári benígne indúlsit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi unius nec Virginis nec Martyris, pag. 111*.

DIE I. MARTII.

B. CHRISTOPHORI

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Christóphorum Confessórem dignum tibi fámulum reddidísti; ejus méritis et imitatióne, concéde ut Christum in nobis tota mentis intentióne et cordis affléctu portáre valeámus : Qui tecum vivit.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Albini Episcopi et Confessoris.

Oratio.

DA, quæsumus omnipotens Deus : ut beáti Albini, Confessóris tui atque Pontíficis, veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir.de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

GLORIOSO eórum ágmini, qui per sæculum décimum quintum Ordinem Prædicatórum vitæ sanctimónia illustrárunt, mérito accenséndus est beátus Christóphorus de Medioláno : qui cum Prædicatóris generális múnere fungerétur, divérsas Itáliæ regiónes, sed præcípue occíduam Ligúriæ oram evangelizándo circumcúrsans Tábiæ cónstitit, ibíque rogátu cívium, et collátis ultro subsídiis, convéntum et ecclésiam sub invocatióne beátæ Maríæ Matris misericordiárum fundávit. Fuit magni nóminis prædicátor, virtútibus ac dótibus, quæ virum decent apostólicum, cumuláte instrúctus : cujus efficácia verbi ac præcláris exémplis, magna in pópulis perditórum hóminum ad Christum convérsio et morum mutátio effécta est.

Lectio v.

CŒNOBIO ab se fundáto diu præféctus, tamquam lucérna supra montem pósita, ita suæ conversatiónis lúmine sibi Tabiénsium ánimos devínxit, ut ex primóribus ple-

ríque, quo tutum sub tanto magístro ad christiánam perfectiónem iter arríperent, Ordini dato nómine, illi se discípulos adjúnxerint. Divini cultus imprímis sollícitus, dispósuit ut qui per hebdómadam directióni ecclesiástici offícii deputabántur, ad instar prióorum sacerdótum templo inserviéntium, non possent domo égredi, neque in áliis occupári, sed cúltui únice mancipári, pro céteris frátribus, áliis deténtis ministériis, sequéstres apud Deum manérent. Bonórum studiórum vindex formam dedit, qua fratres, sepósitis profánis aut parum utílibus investigatiónibus, in assídua sacrárum Scripturárum lectióne, et Patrum, præsértim vero Doctóris Angélici commentáriis diu noctúque versári debérent. Plura scripsit religiósis maximéque prædicatóribus ádmodum utília, quæ, uti illíus doctrínæ ac zeli animárum illústria monuménta, apud ejus sodáles adhuc asservántur.

Lectio vj.

SPIRITU prophetíæ a Deo ditátum tradunt, ac multa prædixísse, quæ post ejus mortem evéntu probáta, sanctitátis illíus famam in finítimis pópulis summópere auxérunt. Dénique, longæva licet ætáte, eódem semper actus salútis animárum zelo, dum Pigni, quod Vintimiliénsis diœcésis oppídulum est, Quadragesimáli prædicatióni vacáret, morbo corréptus, vóluit quantócius ad suos deférri, ac ubi cœnóbium ingréssus, statim generáli confessióne præmissa, Sacramentísque summa cum devotióne suscéptis, orans et psallens, fratribúsque plorántibus, ad cæléstem Pátriam evéctus est. Accidit ejus beáta mors anno millésimo quadringentésimo octogésimo quarto, a fundatióne convéntus quarto supra vigésimum. Ejus corpus húmili primum loco cónditum, ac succrescénte de die in diem miraculórum fama, quæ ad Servi sui fidélis invocatiónem operabátur Deus, paucos post annos in arcam marmóream illátum, cultu ecclesiástico exínde coli cœpit. Quem cultum, ad nos usque propagátum, Pius Nonus Póntifex Máximus de consúlto sacræ Rítuum Congregatiónis ratum hábuit, indulsítque ut ánnua de beáto Christóphoro ab univérso Prædicatórum Ordine memória cum Offício et Missa celebrétur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE II. MARTII.

B. HENRICI SUSONIS

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Henrícum, Confessórem tuum, córporis mortificatióne et caritáte mirábilem effecísti : concéde ut Christum crucifíxum ópere in nobis exprímere, et corde dilígere valeámus : Qui tecum vivit.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 6.

Fili, a juventúte tua éxcipe doctrínam, et usque ad canos invénies sapiéntiam. Quasi is qui arat, et séminat, accéde ad eam, et sústine bonos fructus illíus. In ópere enim ipsíus exíguum laborábis, et cito edes de generatiónibus illíus. Quam áspera est nimium sapiéntia indóctis homínibus! et non permanébit in illa excors. Quasi lápidis virtus probátio erit in illis, et non demorabúntur projícere illam. Sapiéntia enim doctrínæ secúndum nomen est ejus, et non est multis manifésta. Quibus autem cógnita est, pérmanet usque ad conspéctum Dei.

Lectio ij.

Audi, fili, et áccipe consílium intelléctus, et ne abjícias consílium meum. Injice pedem tuum in cómpedes illíus, et in torques illíus collum tuum. Súbjice húmerum tuum, et porta illam, et ne acediéris vínculis ejus. In omni ánimo tuo accéde ad illam, et in omni virtúte tua consérva vias ejus. Investíga illam, et manifestábitur tibi, et cóntinens factus ne derelínquas eam : in novíssimis enim invénies réquiem in ea, et convertétur tibi in oblectatiónem. Et erunt tibi cómpedes ejus in protectiónem fortitúdinis, et bases virtútis, et torques illíus in stolam glóriæ : decor enim vitæ est in illa, et víncula illíus alligatúra salutáris. Stolam glóriæ indues eam, et corónam gratulatiónis superpónes tibi.

Lectio iij.

Fili, si atténderis mihi, disces : et si accommodáveris ánimum tuum, sápiens eris. Si inclináveris aurem tuam, excípies doctrínam : et si diléxeris audíre, sápiens eris. In multitúdine presbyterórum prudéntium sta, et sapiéntiæ illórum ex corde conjúngere, ut omnem narratiónem Dei possis audíre, et provérbia laudis non effúgiant a te. Et si víderis sensátum, evígila ad eum, et gradus ostiórum illíus éxterat pes tuus. Cogitátum tuum habe in præcéptis Dei, et in mandátis illíus máxime assíduus esto : et ipse dabit tibi cor, et concupiscéntia sapiéntiæ dábitur tibi.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Henricus Suso, Joánnes a Suévia dictus, ubi ex nóbili æque ac illústri família ortus, cognómen non a patre Montése, sed pótius Suson a matre, ceu piíssima fémina, retínuit. Juste sanctéque educátus, ádeo in virtútibus profécit, ut décimo tértio ætátis anno ad altióra a Deo vocátus, Prædicatórum Ordini Constántiæ nomen déderit. Humánæ vero fragilitáti in Religióne páululum indúlgens, per quinquénnium ita se hábuit, ut leves communésque culpas parvipénderet, donec Deus, volens divítias misericórdiæ suæ osténdere, a terrénis afféctibus expedítum, illum ad se pénitus attráxit :

proptereáque Henrícus intérnis certamínibus et afflictatiónibus, quibus retardabátur in via perfectiónis magno ánimo superátis, cæléstia solum inhians, Dei præséntiam júgiter contempláre constituit.

Lectio v.

CHRISTIANÆ mortificatiónis exémplar efféctus, Christi Passiónem in semetipso exprímere miris abstinéntiis corporísque cruciátibus conátus est : nam cilícium et caténam férream diu tulit, ipsámque subúculam quibúsdam ligamínibus et ácubus obarmátam diu noctúque gestávit, et in ejúsdem Passiónis memóriam, lígneam crucem clavis refértam inter scápulas ad carnem sibi aptávit. Super nudam tábulam, ac sine ullo operiménto dormíre solébat, multis prætérea vigíliis, flagellatiónibus, aliísque pœniténtiæ opéribus corpus suum, ceu infensíssimum hostem réputans, quotídie in servitútem redégit. Divíno amóre veheménter accénsus, Nomen Jesu a látere péctoris sinístro super carnem stylo impréssit : sed Deus, qui ad sublimióra illum vocáverat, córporis cruciátus spíritus afflictatiónibus, ceu amarióribus, cumulávit.

Lectio vj.

HISCE angústiis, nec non hóminum moléstiis ac persecutiónibus Henrícus úndique jactátus, in Dei bonitáte confídens, firma spe, humilitáte et patiéntia, de advérsis triumphávit. In Ordinis observatiónibus erat sollícitus, orándi habens stúdium indeféssum, ac siléntium, custódem cæremoniárum religiónis, ita servávit, ut nunquam perfrégerit. Erga Deíparam Vírginem Ordinis tutelárem ferventíssimo ferebátur obséquio. Salútis misértus animárum, innúmeros peccatóres ad pœniténtiam redúxit, præcípue vero dum magnam Germániæ partem, Suéviam imprímis, et Alsátiam, verbi Dei prædicatióni insistens, perlustrávit. Omnium virtútum génere enítuit, ac tanta fuit in ejus mente per Spíritum sanctum gratiárum diffúsa cópia, in corde sincéritas, in sermóne veritátis auctóritas, talísque in actióne caritátis et humilitátis lucébat sánctitas, ut Deum, quem únice diligébat, veríssime prædicáret. Móritur post multos labóres multásque patiéntiæ corónas, plenus diérum ac virtútum, in cœnóbio Ulménsi, ubi multis miráculis a Deo claruísse perhibétur. Hujus sancti Viri fama longe latéque diffúsa, cultum ecclesiásticum íllico ad præséntem usque diem proméruit : quem rite probátum Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, confirmávit, atque univérso Prædicatórum Ordini in beáti Henríci honórem Offícium Missámque benígne concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 82*.

DIE IV. MARTII.

S. CASIMIRI

CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

Deus qui inter regáles delícias et mundi illécebras sanctum Casimírum virtúte constántiæ roborásti : quæsumus ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cæléstia semper aspírent. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Casimirus, patre Casimíro, matre Elisabétha Austriaca Polóniæ régibus ortus, a pueritia sub óptimis magístris pietáte et bonis ártibus instrúctus, juveníles artus áspero domábat cilício, et assíduis extenuábat jejúniis. Régii spreta lecti mollítie, dura cubábat humo : et clam intempésta nocte, præ fóribus templórum pronus in terra, divínam exorábat cleméntiam. In Christi contemplánda Passióne assíduus, Missárum solémniis ádeo erécta in Deum mente solébat adésse, ut extra se rapi viderétur.

Lectio v.

Catholicam promovére fidem summópere stúduit, et Ruthenórum schisma abolére : quaprópter Casimírum patrem indúxit ut legem ferret, ne schismátici nova templa construerent, nec vétera collabéntia restaurárent. Erga páuperes et calamitátibus oppréssos benéficus et misericors, patris et defensóris egenórum nomen obtínuit. Virginitátem dénique, ab incunábulis usque ad extrémum vitæ spíritum, íntegram intemeratámque servávit : gravi enim pressus infirmitáte, mori pótius quam castitátis jactúram ex medicórum consílio subíre constánter decrévit.

Lectio vj.

Consummatus in brevi, virtútibus et méritis plenus, prænuntiáto mortis die, inter Sacerdótum et Religiosórum choros spíritum Deo réddidit, anno ætátis vigésimo quinto. Corpus Vilnam delátum, multis claret miráculis. Etenim, prætérquam quod puélla defúncta vitam, cæci visum, claudi gressum, et várii infírmi sanitátem ad ejus sepúlcrum recuperárunt : Lithuánis exíguo número ad potentíssimi hostis insperátam irruptiónem trepidántibus in áere appárens, insígnem tríbuit victóriam. Quibus permótus Leo Décimus, eúmdem Sanctórum catálogo adscrípsit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE VI. MARTII.

B. JORDANI A PISIS

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui beátum Jordánum, Confessórem tuum, evangélicæ prædicatiónis dignum minístrum effecísti : ex ejus nobis imitatióne tríbue operári quæ præcipis, ut ætérnæ mercédis fructum cónsequi valeámus. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Uberem donórum cópiam natúra et grátia mútuo contulérunt in beátum Jordánum, qui Pisis circa dimídium décimi tértii sæculi progénitus est. Animam quippe sortítus bonam, post exáctam laudabíliter adolescéntiam, in cœnóbio sancti Domínici illíus civitátis, Prædicatórum Institúti hábitum suscépit, brevíque magni nóminis concionátor éxstitit Multis annis Floréntiæ demorátus est, verbum Dei e suggésto annuntiáre nunquam intermíttens : nec mirum, si copiósos úberis messis fructus collígere illi datum fúerit; quandóquidem sanctitáte vitæ morúmque suavitáte, magis quam doctrína et eloquéntia, qua præstábat, oratórem sacrum habébat. Quam doctrínæ eminéntiam moderatóres Ordinis cum suspexíssent, eum Lutétiam Parisiórum misérunt, ut ibídem Senténtias interpretarétur. Sed morbo interceptus, vix Placéntiam ad Æmíliæ fines attígerat, quartodécimo Kaléndas Septémbris, anno millésimo tercentésimo undécimo, placidíssime spíritum Deo réddidit. Placéntia Pisas ejus corpus asportátum, juxta aram sancti Petri Mártyris in ecclésia sui Ordinis cónditum fuit. Cultum ex tunc a fidélibus beáto Jordáno præstitum, atque ad hæc usque témpora propagátum, Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto rite probávit, concessítque ut ejus festum ab univérso Prædicatórum Ordine et a Clero Pisánæ diœcéseos, cum Offício et Missa impósterum institui valéret.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(In Orat. de S. Philogonio.)

Lectio v.

Beati (Jordáni) dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsius recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidem hódie Beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit, eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem.

Lectio vj.

Quam ob rem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit; tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei : ac digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem angelórum.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi vestri. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

Si Dominica prima Quadragesimæ die vij. Martii evenerit, fiat Officium de Dominica; festum vero S. Thomæ transferatur illo anno.

DIE VII. MARTII.

S. THOMÆ DE AQUINO

CONFESSORIS ET ECCLESIÆ DOCTORIS ORDINIS PRÆDICATORUM.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Felix Thomas, Doctor Ecclésiæ, lumen mundi, splendor Itáliæ, candens virgo flore mundítiæ, bina gaudet coróna glóriæ. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 45.

ELEGIT eum Dóminus ex omni carne, et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, et judícia sua Israel.

℟. Sertum gestans cum torque dúplici, cappa gemmis ornáta cérnitur : ex moníli fulgóris cælici lux emíssa mundo diffúnditur :* Augustínus Fratri sic lóquitur : ℣. Thomas mihi par est in glória, virgináli præstans mundítia. — Augustínus Fratri sic lóquitur. Glória. Augustínus Fratri sic lóquitur.

Hymnus.

EXSULTET mentis júbilo
Laudans turba fidélium,
Errórum pulso núbilo
Per novi solis rádium.

THOMAS in mundi véspere
Fudit thesáuros grátiæ,
Donis plenus ex æthere
Morum et sapiéntiæ.

DE cujus fonte lúminis
Verbi corúscant fáculæ,
Scriptúræ sacræ Núminis
Et veritátis régulæ.

FULGENS doctrínæ rádiis,
Clarus vitæ mundítia,
Splendens miris prodígiis,
Dat toti mundo gáudia.

LAUS Patri sit ac Génito,
Simúlque sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cæli jungat ágmini.
Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Scandit Doctor civis cæléstium, orbis decor, dux, lux fidélium, norma, limes, lex morum ómnium, vas virtútum ad vitæ bravium.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus, et quæ dócuit intelléctu conspícere, et quæ egit imitatióne complére. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adsunt Doctóris cælici Thomæ festa solémnia : * Devotióne súpplici laudes promat Ecclésia.

Hymnus.

THOMAS insígnis génere,
Claram ducens originem,
Subit ætátis téneræ
Prædicatórum Ordinem.
TYPUM gessit lucíferi,
Splendens in cœtu núbium,
Plusquam doctóres céteri
Purgans dogma Gentílium.
PROFUNDA scrutans flúminum,
In lucem pandit ábdita,
Dum supra sensus hóminum
Obscúra facit cógnita.
FIT Paradísi flúvius
Quadripartíte pérvius :
Fit Gedeónis gládius,
Tuba, lagéna, rádius.
LAUS Patri sit ac Génito,
Simúlque sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cæli jungat ágmini. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Doctor Thomas replétus grátia, præmonstrátus sacris oráculis, mundi, carnis, hostísque vítia fugat, exémplar datum sæculis. Psalmi de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Aña. Mentis innocéntia, flosque puritátis, exstitérunt prævia luci veritátis.

Aña. Ope Doctóris cælici tota gaudet Ecclésia : fulget Ordo Domínici peculiári glória.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 39.

SAPIENTIAM ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. j. Sancti viri verbum prophéticum præmonstrávit mundo miríficum sanctum Thomam Doctórem cælicum, * Sectatúrum sanctum Domínicum. ℣. Nam vir sanctus hunc matri grávidæ ducem prompsit doctrínæ lúcidæ.— Sectatúrum sanctum Domínicum.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

℟. ij. Christi pia tractus dulcédine, mundum linquens probátur túrbine : * Pugil fortis raptus de Ordine, vicit prorsus pulsa libídine. ℣. Orat pressa cruce mirífica : renes cingit manus angélica.— Pugil fortis.

Lectio iij.

IPSE palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi

sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia. Si permánserit, nomen derelínquet plus quam mille : et si requiéverit, próderit illi.

℟. iij. O ánima sanctíssima, qua contemplánte dúlciter, corpus linquébat ínfima, * Stans sursum mirabíliter! ℣. Nullo prorsus fultus subsídio, levabátur in raptus gáudio. — Stans sursum mirabíliter. Glória. Stans sursum mirabíliter.

IN II. NOCTURNO.

Aña. O munus Dei grátiæ, vincens quodvis miráculum! pestíferæ supérbiæ nunquam persénsit stímulum.

Aña. Prece curat sócium febrem patiéntem, et in ora véstium sánguine fluéntem.

Aña. Stella candens émicat, stupórem dans insólitum : quæ instántem índicat beáti Thomæ tránsitum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

(Ex Rom. Breviario.)
Lectio iv.

PRÆCLARUM christiáni orbis decus et Ecclésiæ lumen, beatíssimus vir Thomas, Landúlpho cómite Aquináte et Theodóra Neapolitána nobílibus paréntibus natus, futúræ in Deíparam devotiónis affféctum adhuc infántulus osténdit. Nam chártulam ab eo invéntam, in qua Salutátio Angélica scripta erat, frustra adniténte nutríce, compréssa manu válide retínuit, et a matre per vim abréptam plorátu et gestu repétiit, ac mox rédditam deglutívit. Quintum annum agens, mónachis sancti Benedícti Cassinátibus custodiéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, jam adoléscens Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre ac frátribus id indigne feréntibus, Lutétiam Parisiórum míttitur. Quem fratres, in itínere per vim raptum, in arcem castri sancti Joánnis perdúcunt : ubi várie exagitátus, ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox beátus júvenis, flexis génibus ante signum Crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est sibi ab Angelis constríngi lumbos : quo ex témpore omni póstea libídinis sensu cáruit. Soróribus, quæ ut eum a pio consílio removérent, in castrum vénerant, persuásit ut contémptis curis sæculáribus, ad exercitatiónem cæléstis vitæ se conférrent.

℟. iv. De excélsis Fons sapiéntiæ sancto Thomæ infúdit cópiam, tamquam flumen claræ sciéntiæ : qui suscéptam refúdit grátiam, dum fluéntis summæ perítiæ * Rigat totam sanctam Ecclésiam. ℣. Stylus brevis, grata facúndia : celsa, clara, firma senténtia. — Rigat totam sanctam Ecclésiam.

Lectio v.

EMISSUS e castro per fenéstram, Neápolim redúci-

tur : unde Romam, póstea Parísium a fratre Joánne Teutónico, Ordinis Prædicatórum generáli Magístro, ductus, Albérto Magno doctóre, philosophíæ ac theologíæ óperam dedit. Vigínti quinque annos natus, Magíster est appellátus, publicéque philósophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ, ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret non tam stúdio aut labóre suo peperísse quam divínitus tráditum accepísse. Neápoli cum ad imáginem Crucifíxi veheméntius oráret, hanc vocem audívit : Bene scripsísti de me, Thoma : quam ergo mercédem accípies? Cui ille : Non áliam Dómine, nisi teípsum. Collatiónes Patrum assídue pervolutábat; et nullum fuit scriptórum genus, in quo non esset diligentíssime versátus. Scripta ejus et multitúdine, et varietáte, et facilitáte explicándi res diffíciles ádeo excéllunt, ut ubérrima atque incorrúpta illius doctrína, cum revelátis veritátibus mire consséntiens, aptíssima sit ad ómnium témporum erróres pervincéndos.

℟. v. Felix Doctor, cujus solátio Angelórum servit atténtio : Petrus, Paulus favent obséquio : * Dei Mater mulcet allóquio. ℣. Elevátus a terra cérnitur, Crucifíxus eum allóquitur. — Dei Mater mulcet allóquio.

Lectio vj.

A summo Pontífice Urbáno Quarto Romam vocátus, ejus jussu ecclesiásticum lucubrávit Officium in Córporis Christi solemnitáte celebrándum. Oblátos vero honóres, et Neapolitánum Archiepiscopátum, étiam deferénte Cleménte Quarto, recusávit. A prædicatióne divíni verbi non desistébat; quod cum fáceret per Octávam Paschæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ ejus fímbriam tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Missus a beáto Gregório Décimo ad concílium Lugdunénse, in monastério Fossæ Novæ in morbum íncidit, ubi ægrótus Cántica canticórum explanávit. Ibídem óbiit quinquagenárius, anno Salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto, Nonis Mártii. Miráculis étiam mórtuus cláruit; quibus probátis, a Joánne Vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo tercentésimo vigésimo tértio : transláto póstea ejus córpore Tolósam, ex mandáto beáti Urbáni Quinti. Cum sanctis Angélicis Spirítibus non minus innocéntia quam ingénio comparátus, Doctóris Angélici nomen jure est adéptus, eídem auctoritáte sancti Pii Quinti confirmátum. Leo autem Décimus tértius, libentíssime excípiens postulatiónes et vota ómnium pene sacrórum Antístitum orbis cathólici, ad tot præcípue philosophicórum systématum a veritáte aberrántium luem propulsándam, ad increménta scientiárum,

et commúnem humáni géneris utilitátem, eum, ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, per Apostólicas lítteras cæléstem Patrónum scholárum ómnium catholicárum declarávit et instítuit.

℟. vj. Sidus missum Thomæ de súperis, novo signo divíni múneris, * Hunc cæléstem demónstrat céteris, Verbo, vita, doctrína, lítteris. ℣. Quam excélsus, quem cæli prædicant : quam præclárus, quem stellæ índicant! — Hunc cæléstem. Glória. Verbo, vita, doctrína, lítteris.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Instánte vitæ término, vidit regna cæléstia : et reveIánte Dómino, novit paráta præmia.

Aña. Seminávit hic lárgiter Doctor virtuósus : metit illic felíciter victor gloriósus.

Aña. Sidus de nube tráhitur, de fœno flos elícitur, salque de terra tóllitur, dum Thomas cælo rédditur.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 1. Com. in c. 5. Matth.)

SAL appellántur Apóstoli et Doctóres : quia per illos univérsum hóminum cónditur genus. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Si doctor erráverit, a quo álio doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal étenim, sicut in cibórum condiméntum et ad siccándas carnes necessárium est : ita álium usum non habet. Certe légimus in Scriptúris urbes quasdam, ira victórum, sale seminátas, ut nullum in ipsis germen orirétur.

℟. vij. Scholas Thomæ Paulus ingréditur, sacra simul fantur mystéria : digne tandem per raptum tráhitur * Vir cæléstis ad cæli præmia. ℣. Clamor Fratris trinus emíttitur : Doctor noster a nobis tóllitur. — Vir cæléstis ad cæli præmia.

Lectio viij.

CAVEANT ergo Doctóres et Epíscopi, et vídeant poténtes poténter torménta sustinére : nihílque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus, qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, et sint símiles lucérnæ sub módio : sed tota libertáte se prodant, ut quod audiérunt in cubículis prædicent in tectis.

℟. viij. Beáti Thomæ glória divo fulsit miráculo, dum odóris fragrántia mira fluxit ex túmulo : * Qui nitens pudicítia, vixit absque piáculo. ℣. Hic speciáli grátia, lustráto men-

tis óculo, celsa novit mystéria, cæli doctus oráculo. — Qui nitens pudicítia.

Lectio ix.

NOLITE putáre quóniam veni sólvere Legem aut Prophétas : non veni sólvere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit : sive quod ea, quæ ante, propter infirmitátem audiéntium, rúdia et imperfécta fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens, et vicem taliónis exclúdens, et occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cælum et terra. Promittúntur nobis cæli novi et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra.

℟. ix. Sertum gestans cum torque dúplici, cappa gemmis ornáta cérnitur : ex moníli fulgóris cælici lux emíssa mundo diffúnditur : * Augustínus Fratri sic lóquitur. ℣. Thomas mihi par est in glória, virgináli præstans mundítia. — Augustínus Fratri sic lóquitur. Glória. Augustínus Fratri sic lóquitur.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Adest dies lætítiæ, quo Thomas Doctor ínclytus fit civis cæli cúriæ, bina coróna præditus. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Aurum sub terra tégitur, et lucérna sub módio : sed virtus Dei cérnitur miraculórum rádio.

3. Alma mater Ecclésia, Christi fundáta sánguine, sceptra conscéndit grándia, novi Doctóris lúmine.

4. Pressus vi dæmónii cito liberátur : raptu mersus flúvii vitæ restaurátur.

5. Tumor gulæ péllitur, leprósus mundátur, cæco lumen rédditur, claudo gressus datur.

Capitulum. Eccli. 45.

ELEGIT eum Dóminus ex omni carne, et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, et judícia sua Israel.

Hymnus.

LAUDA mater Ecclésia
Thomæ felícem éxitum,
Qui pervénit ad gáudia
Per verbi vitæ méritum.

FOSSA Nova tunc súscipit
Thecam thesáuri grátiæ,
Cum Christus Thomam éfficit
Herédem regni glóriæ.

MANENS doctrínæ véritas,
Et fúneris intégritas,
Mira fragrans suávitas,
Ægris colláta sánitas

MONSTRAT hunc dignum láudibus
Terræ, ponto, et súperis :
Nos juvet suis précibus,
Deo comméndet méritis.

LAUS Patri sit ac Génito,
Simúlque sancto Flámini,
Qui sancti Thomæ mérito
Nos cæli jungat ágmini.
Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Viror carnis flore mundítiæ, vigor vitæ fructu justítiæ, splendor verbi dono sciéntiæ, te decórant stantem in ácie, te corónant in statu glóriæ. Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ Confessóris tui atque Doctóris mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus, et quæ dócuit intelléctu conspícere, et quæ egit imitatióne complére. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum. Eccli. 45.

Elegit eum Dóminus ex omni carne, et dedit illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplínæ, docére Jacob testaméntum suum, et judícia sua Israel.

℟. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória. Amávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 39.

Ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et palam fáciet disciplínam doctrínæ ejus : collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur.

℟. Justum dedúxit Dóminus * Per vias rectas. Justum. ℣. Et osténdit illi regnum Dei. Per vias rectas. Glória. Justum.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 7.

Lætatus sum, quóniam antecedébat me ista sapiéntia : quam sine fictióne dídici, et sine invídia commúnico, et honestátem illíus non abscóndo.

℟. Justus ut palma florébit * In domo Dómini. Justus. ℣. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. In domo Dómini. Glória. Justus.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Adest dies lætítiæ, quo Thomas Doctor ínclytus fit civis cæli cúriæ, bina coróna prǽditus. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Elégit eum Dóminus., Hymnus Exsúltet mentis júbilo. et ℣. Ora pro nobis., ut in j. Vesperis, pag. 952.

Ad Magnificat Aña. Militántis Doctor Ecclésiæ, virgináli florens mundítia, triumphántis optáta cúriæ sancte Thoma largíre gáudia.

PER OCTAVAM S. THOMÆ.

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Collaudétur Christus Rex glóriæ, qui per Thomam lumen Ecclésiæ mundum replet doctrina grátiæ.

℣. de Communi unius Confessoris.

Oratio Deus qui Ecclésiam tuam, ut in Laudibus Festi.

Ad Magnificat vel ad Memoriam in Vesperis Aña. O Thoma laus et glória Prædicatórum Ordinis, nos transfer ad cæléstia, proféssor sacri Núminis.

℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio Deus qui Ecclésiam tuam. ut in Laudibus Festi.

PRIMA DIE
INFRA OCTAVAM S. THOMÆ.

Lectio j. et ij. de Feria, vel de Homilia currente (quod observandum erit etiam in aliis diebus) : tertia vero de infra positis.

Lectio iij.

CUM Neápoli ad imáginem Crucifíxi sanctus Thomas oráret, cúbiti altitúdine a terra sublátus audívit : Bene scripsísti de me, Thoma : quam ergo mercédem accípies? Tum ille : Non áliam, Dómine, nisi teípsum. Ab Urbáno Quarto Romam vocátus, addúci non pótuit ut honóres accíperet. Archiepiscopátum étiam Neapolitánum, deferénte Cleménte Quarto, recusávit. Nempe id unum erat ex tribus, quæ potíssimum a Deo postuláre consuéverat : ut reguláris vitæ humilitátem ac paupertátem posset ad mortem usque serváre. Nullum fuit scriptórum genus, in quibus non esset diligentíssime versátus : præsértim vero collatiónes Patrum ad componéndam vitam suam assídue volvébat. Memória fuit incredíbili : ádeo ut res omníno divérsas uno témpore tribus et quátuor amanuénsibus quandóque dictáret.

SECUNDA DIE
INFRA OCTAVAM S. THOMÆ.

Lectio iij.

SCRIBENDIS tot libris licet tantópere occupátus, sanctus Thomas a divíni verbi prædicatióne non cessábat : quod cum per Octávam Paschæ fáceret Romæ in Basílica sancti Petri, mulíerem, quæ vestem ejus tetígerat, a fluxu sánguinis liberávit. Jussu Gregórii Décimi pergens ad concílium Lugdunénse sanctus Thomas, in monastério Fossæ Novæ Cisterciénsis Ordinis in morbum íncidit. Illic a mónachis benigne accéptus, eórum rogátu, æger licet, Cántica canticórum expósuit : sed cum morbus incrésceret, pétiit sibi sacrosánctam Eucharístiam exhibéri. Ut alláta fuit, etsi fractis víribus esset, humi se dejécit : et cum lácrimis adórans accépit. Post sacram deínde Unctiónem, eréctis in cælum óculis ac mánibus, felicíssime obdormívit in Dómino, anno ætátis quinquagésimo, Salútis millésimo ducentésimo septuagésimo quarto.

TERTIA DIE
INFRA OCTAVAM S. THOMÆ.

Lectio iij.

MULTIS miráculis et vivus et mórtuus flóruit sanctus Thomas : quibus cógnitis, a Joánne Vigésimo secúndo in Sanctórum númerum relátus est, anno millésimo trecentésimo vigésimo tértio. Quin et illud a Pontífice tunc dictum ferunt áliis opus non esse miráculis : tot enim sanctum Virum fecísse mirácula, quot

scripsísset artículos. Ejus corpus postea, decréto Urbáni Quinti, Ordini Prædicatórum, quem proféssus fúerat, concéssum, Tolósam translátum est, ubi máxima veneratióne a fidélibus cólitur.

DIE VIII. MARTII.

S. JOANNIS DE DEO CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Joánnem, tuo amóre succénsum, inter flammas innóxium incédere fecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti : præsta, ipsíus suffragántibus méritis, ut igne caritátis tuæ vítia nostra curéntur, et remédia nobis ætérna provéniant. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Romano Breviario.)

Lectio iv.

JOANNES de Deo, ex cathólicis piísque paréntibus in óppido Montis Majóris, Junióris regni Lusitániæ, natus, quam sublímiter in sortem Dómini fúerit eléctus, insuétus splendor super ejus domo refúlgens, sonitúsque æris campáni sua sponte emíssus, ab ipso ejus nativitátis témpore non obscúre prænuntiárunt. A laxióri vivéndi ratióne, divína operánte virtúte, revocátus, magnæ sanctitátis exhibére spécimen cœpit : et ob audítam prædicatiónem verbi Dei, sic ad melióra se excitátum sensit, ut jam ab ipso sanctióris vitæ rudiménto consummátum áliquid perfectúmque visus sit attigísse. Bonis ómnibus in páuperes carcéribus inclúsos erogátis, admirábilis pœniténtiæ, suíque ipsíus contémptus cuncto pópulo spectáculum factus, a plerísque, ceu demens, gráviter afflíctus, in cárcerem améntibus destinátum conjícitur. At Joánnes, cæléstí caritáte magis incénsus, gémino atque amplo valetudinário ex piórum eleemósynis in civitáte Granaténsi exstrúcto, jactóque novi Ordinis fundaménto, Ecclésiam nova prole fecundávit Fratrum Hospitalitátis, infírmis præcláro animárum corporúmque proféctu inserviéntium, et longe latéque per orbem diffusórum.

Lectio v.

PAUPERIBUS ægrótis, quos própriis quandóque húmeris domum deferébat, nulla re ad ánimæ corporísque salútem profícua déerat. Effúsa quoque extra nosocomíum caritáte, indigéntibus mulieríbus, víduis, et præcípue virgínibus periclitántibus clam aliménta subministrábat : curámque indeféssam adhibébat, ut carnis concupiscéntiam a próximis hujúsmodi vítio inquinátis exterminároet. Cum autem máximum in régio Granaténsi valetudinário excitátum fuísset incéndium, Joánnes impávidus prosíliit in ignem, huc illuc discúrrens, quoúsque tum infírmos húmeris exportátos, tum léctulos e fenéstris projéctos ab igne vindicávit : ac per dimídiam horam inter flammas jam in imménsum succrescéntes versátus, exinde

divínitus incólumis, univérsis cívibus admirántibus, exívit; in schola caritátis édocens segniórem in eum fuísse ignem, qui foris ússerat, quam qui intus accénderat.

Lectio vj.

MULTIPLICI asperitátum génere, demissíssima obediéntia, extréma paupertáte, orándi stúdio, rerum divinárum contemplatióne, ac in beátam Vírginem pietáte mirífice excélluit, et lacrimárum dono eníluit. Dénique gravi morbo corréptus, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis rite sanctéque reféctus, víribus licet destitútus, própriis indútus véstibus e léctulo surgens ac provolútus in génua, manu et corde Christum Dóminum e cruce pendéntem perstríngens, octávo Idus Mártii anno millésimo quingentésimo quinquagésimo óbiit in ósculo Dómini : quem étiam mórtuus ténuit, nec dimísit, et in eádem córporis constitutióne sex círciter horas, quoúsque inde dimótus fuísset, tota civitáte inspectánte, mirabíliter permánsit, odórem mire fragrántem diffúndens. Quem ante et post óbitum plúrimis miráculis clarum, Alexánder Octávus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 22.

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum Pharisæi, et interrogávit eum unus ex eis Legis doctor, tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 72. in Matth.)

SADDUCÆIS confúsis, Pharisæi rursus aggrediúntur : cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt, et Legis períliam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant quodnam primum mandátum in Lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum : putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat; hoc modo intérrogant : Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent : Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic : Díliges próximum tuum, sicut teípsum.

Lectio viij.

QUAM ob rem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est, quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est, Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum, sicut teípsum.

Lectio ix.

Si ergo diligere Deum, diligere próximum est (nam Si diligis me o Petre, inquit, pasce oves meas) : si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias : mérito ait in his totam Legem et Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant : sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit : secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit ódio illos ad quæréndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

DIE IX. MARTII.

S. FRANCISCÆ ROMANÆ VIDUÆ.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui beátam Francíscam fámulam tuam, inter cétera grátiæ tuæ dona, familiári Angeli consuetúdine decorásti : concéde, quæsumus, ut intercessiónis ejus auxílio Angelórum consórtium cónsequi mereámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Post Cineres, Lectiones Mulíerem fortem. de Communi unius nec Virginis nec Martyris, pag. 106*.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Romano Breviario.)

Lectio iv.

Francisca, nóbilis matróna Romána, ab ineúnte ætáte illústria dedit virtútum exémpla : étenim pueríles ludos et illécebras mundi réspuens, solitúdine et oratióne magnópere delectabátur. Undecim annos nata, virginitátem suam Deo consecráre et monastérium íngredi propósuit. Paréntum tamen voluntáti humíliter obtémperans, Lauréntio de Pontiánis, júveni æque díviti ac nóbili, nupsit. In matrimónio arctióris vitæ propósitum, quantum lícuit, semper retínuit : a spectáculis, convíviis aliísque hujúsmodi oblectaméntis abhórrens, lánea ac vulgári veste utens, et quidquid a doméstícis curis supérerat témporis, oratióni aut proximórum utilitáti tríbuens; in id vero máxima sollicitúdine incúmbens, ut matrónas Románas a pompis sæculi et ornátus vanitáte revocáret. Quaprópter domum Oblatárum, sub Régula sancti Benedícti, Congregatiónis Montis Olivéti, adhuc viro alligáta, in Urbe instítuit. Viri exsílium, bonórum jactúram ac univérsæ domus mærórem non modo constantíssime tolerávit, sed grátias agens, cum beáto Job illud frequénter usurpábat : Dóminus dedit, Dóminus ábstulit : sit nomen Dómini benedíctum.

Lectio v.

Viro defúncto, ad prædíctam Oblatárum domum cónvolans, nudis pédibus, fune ad collum alligáto, humi prostráta, multis cum lácrimis eárum número adscríbi suppliciter postulávit. Voti compos facta, licet esset ómnium mater, non álio tamen quam ancíllæ vilissimæque féminæ et immundítiæ vásculi título gloriabátur. Quam vilem sui exi-

stimatiónem et verbo declarávit et exémplo. Sæpe enim e suburbána vinea revértens, et lignórum fascem próprio cápiti impósitum déferens, vel eísdem onústum agens per Urbem aséllum, paupéribus subveniébat, in quos étiam largas eleemósynas erogábat : ægrotantésque in xenodochiis vísitans, non corporáli tantum cibo, sed salutáribus mónitis recreábat. Corpus suum vigíliis, jejúniis, cilício, férreo cíngulo crebrísque flagéllis in servitútem redígere júgiter satagébat. Cibum illi semel in die herbæ et legúmina, aqua potum præbuit. Hos tamen córporis cruciátus aliquándo confessárii mandáto, a cujus ore nutúque pendébat, módice temperávit.

Lectio vj.

DIVINA mystéria, præsértim vero Christi Dómini Passiónem, tanto mentis ardóre, tantáque lacrimárum vi contemplabátur, ut præ dolóris magnitúdine pene cónfici viderétur. Sæpe étiam, cum oráret, máxime sumpto sanctíssimæ Eucharístiæ Sacraménto, spíritu in Deum eleváta, ac cæléstium contemplatióne rapta, immóbilis permanébat. Quaprópter humáni géneris hostis váriis eam contuméliis ac verbéribus a propósito dimovére conabátur : quem tamen illa impertérrita semper elúsit; Angeli præsértim præsídio, cujus familiári consuetúdine gloriósum de eo triúmphum reportávit. Grátia curatiónum et prophetíæ dono enítuit, quo et futúra prædíxit, et córdium secréta penetrávit. Non semel aquæ, vel per rivum decurréntes vel e cælo labéntes, intáctam prorsus, dum Deo vacáret, reliquérunt. Módica panis fragménta, quæ vix tribus Soróribus reficiéndis fuíssent satis, sic ejus précibus Dóminus multiplicávit, ut quíndecim inde exsaturátis, tantum superfúerit, ut canístrum impléverit. Et aliquándo earúmdem Sorórum, extra Urbem mense Januário ligna parántium, sitim recéntis uvæ racémis ex vite in árbore pendéntibus mirabíliter obténtis, abúnde explévit. Dénique méritis et miráculis clara, migrávit ad Dóminum anno ætátis suæ quinquagésimo sexto. Quam Paulus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi unius nec Virginis nec Martyris, pag. 111*.

DIE X. MARTII.

B. PETRI DE JEREMIA

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beáti Petri Confessóris tui précibus et hortaméntis erránteś in viam justítiæ misericórditer redíre fecísti : diláta, quæsumus, illíus intercessióne corda nostra; ut sémitam mandatórum tuórum semper currámus. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PETRUS nóbili família de Jeremía Panórmi natus, Bonóniam adoléscens missus est, ut utríque Juri óperam daret. Doctorátus insígnia in utráque facultáte mox consecutúrus, cæléstium amóre ductus, terréna cuncta despíciens, ea in urbe ingréssus est Ordinem Fratrum Prædicatórum. Patrem, id ægre feréntem sibíque ácriter obsisténtem, magna ánimi constántia, sed fusis potíssimum lácrimis et précibus ad Deum, tandem devícit. Religiósis exínde votis solémniter nuncupátis, ac theologíæ divinarúmque litterárum stúdiis explétis, uni se devóvit proximórum ætérnæ salúti procurándæ, totúsque fuit in sacris eórum confessiónibus excipiéndis atque ministério verbi Dei. Quo sane in múnere ex eo témpore diligéntius et fervéntius cœpit laboráre, quo a sancto Vincéntio Ferrério, quem Bonóniæ tunc degéntem convénerat, cértior efféctus fuit stúdium hoc suum Dómino veheménter esse probátum.

Lectio v.

ILLUD autem véritus ne, dum áliis prædicáret, réprobus ipse efficerétur, nunquam déstitit corpus suum castigáre atque redígere in servitútem. Zona quinque círculis férreis compácta ita lumbos constrínxit, ut nec post ejus óbitum, nisi exsiccáto cadávere, evélli inde potúerit. Huic severióri córporis castigatióni jejúnia áddidit, vigílias aliásque carnis maceratiónes. Adeo in eo vigébat pro Jesu Christi amóre patiéndi ardor, ut se minus illi accéptum esse ingemísceret, si vel ægritúdine áliqua, vel ærúmnis áliis frequéntius non tentarétur. Réliquæ item, quæ hóminem perfectiónem sectántem decent, virtútes in illo singulári prorsus modo enituérunt, ac præ céteris cultus assíduus reguláris disciplínæ. Quo factum est ut sæpius Novitiórum institutióni præpósitus, illos ad omnem sanctimóniam informáverit, aliísque auctor fúerit ut monásticæ vitæ institútum suscíperent : quos inter mérito recensétur beátus Joánnes Líccius, qui, Petro suadénte, Ordini nomen dedit.

Lectio vj.

IN cœnóbiis, quorum prudéntia summa nec minóri zelo præfectúram gessit, Régulæ observántiam religiosámque vivéndi normam, sícubi collápsam invénit, restitúere, ubi vero floréntem, tuéri et amplificáre, non tam dictis quam benefáctis, sédulo curávit. Illíus sanctitátis et doctrínæ fama Eugénius Quartus permótus, concílio œcuménico a se Floréntiæ indícto, eum, ut interésset, vocávit. In hoc vero concílio ita se gessit, ut deínde in clerum Trinácriæ univérsum commíssum ei fúerit ab eódem Summo Pontífice árduum reformatiónis opus, quod tamen pro ánimi sui modéstia nonnísi in Reguláres viros perficiéndum suscépit : et ut erat mitíssimus, benígne cum ómnibus agens felíciter absólvit. Post hæc in cœnóbium Panormitánum sanctæ

Zitæ se recépit, ubi tandem méritis et labóribus plenus sanctíssime excéssit. Signis, iisque præcláris, a Deo fuísse illustrátum vétera produnt monuménta. Ejus cultum Pius Sextus Póntifex Máximus probávit, ac toti Fratrum Prædicatórum Ordini de beáto Petro Jeremía recitándi Officium, Missámque celebrándi fecit potestátem.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

DIE XII. MARTII.

S. GREGORII MAGNI

PAPÆ, CONF. ET ECCL. DOCT.

TOTUM DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui nos beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ut cujus ópere atque doctrína Scriptúræ tuæ mystéria multa cognóvimus, ejus apud te semper patrocínia sentiámus. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur. de Communi unius Doctoris, pag. 79*.

N II. NOCTURNO.

(Ex Joanne Diacono, aliisque, et ex Rom. Brev.)

Lectio iv.

GREGORIUS Magnus Románus, Gordiáni senatóris filius, mórtuo patre, sex monastéria in Sicilia ædificávit : Romæ séptimum, sancti Andréæ nómine, in suis ædibus : ubi mónachi vitam proféssus, et póstea Abbas fuit. Mox Diáconus Cardinális creátus, et Constantinópolim a Pelágio Secúndo Legátus missus, Eutychium Patriárcham, qui contra veram ac tractábilem córporum resurrectiónem scrípserat, ita coram imperatóre Tibério convícit, ut ejus librum in ignem imperátor ipse projécerit. Romam revérsus, Pelágio pestiléntia subláto, Póntifex elígitur. Quem honórem ne accíperet, aliéno vestítu in spelúnca delituit : sed indício ígneæ colúmnæ deprehénsus, ad sanctum Petrum consecrátur.

Lectio v.

IN Pontificátu multa successóribus doctrínæ ac sanctitátis exémpla relíquit. Peregrínos quotídie ad mensam adhibébat : in quibus et Angelum et Dóminum Angelórum peregríni spécie accépit. Páuperes, et urbános et extérnos, quorum númerum descríptum habébat, benígne sustentábat. Cathólicam fidem multis locis labefactátam restítuit. Donatístas in Africa, Ariános in Hispánia, Agnoítas Alexandríæ, Neóphytos hæréticos in Gállia représsit. Gothos hæresim Ariánam relínquere coégit. Angliam, missis in eam sanctis viris, ad fidem convértit. Joánnis Patriárchæ Constantinopolitáni audáciam fregit, qui sibi universális Ecclésiæ Epíscopi nomen arrogábat. Mauritium imperatórem eos, qui milites fuissent, mónachos fieri prohibéntem, a senténtia detérruit.

Lectio vj.

Ecclesiam ornávit sanctíssimis institútis et légibus. Litanías, Statiónes, ecclesiásticum Officium auxit. Quátuor concíliis Nicæno, Constantinopolitáno, Ephesíno et Chalcedonénsi, tamquam quátuor Evangéliis, honórem habéri vóluit. Multos mirabilésque libros, infirma licet semper valetúdine, confécit : quos dum dictáret, testátus est Petrus Diáconus se Spíritum sanctum in colúmbæ spécie in ejus cápite sæpe vidísse. Dénique multis éditis miráculis, anno Salútis sexcentésimo quarto, Pontificátus décimo tértio, mense sexto, die décimo, quarto Idus Mártii, ad cæléstem beatitúdinem evocátus est.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Ex Hom. 17. in Lucæ 10. ante medium.)

Considerandum nobis est ut qui una eadémque exhortatiónis voce non súfficit simul cunctos admonére, stúdeat síngulos, in quantum valet, instrúere, privátis locutiónibus ædificáre. Debémus namque pensáre contínuo quod sanctis Apóstolis dícitur, et per Apóstolos nobis : Vos estis sal terræ. Si ergo sal sumus, condíre mentes fidélium debémus. Vos ígitur, qui pastóres estis, pensáte quia Dei animália páscitis. De quibus profécto animálibus Deo per Psalmístam dícitur : Animália tua habitábunt in ea. Et sæpe vidémus quod petra salis brutis animálibus antepónitur, ut ex eádem salis petra lámbere débeant et meliorári.

Lectio viij.

Quasi ergo inter bruta animália petra salis, debet esse Sacérdos in pópulis. Curáre namque Sacerdótem necésse est quæ síngulis dicat, unumquémque quáliter admóneat : ut quisquis Sacerdóti júngitur, quasi ex salis tactu, ætérnæ vitæ sapóre condiátur. Sal étenim terræ non sumus, si corda audiéntium non condímus. Quod profécto condiméntum ille veráciter próximo impéndit, qui prædicatiónis verbum non súbtrahit. Sed tunc vere áliis recta prædicámus, si dicta rebus et exémplis osténdimus.

Lectio ix.

Nullum puto, fratres caríssimi, ab áliis majus præjudícium quam a Sacerdótibus tólerat Deus : quando eos, quos ad aliórum correctiónem pósuit, dare de se exémpla pravitátis cernit : quando ipsi peccámus, qui compéscere peccáta debúimus : nulla animárum lucra quærimus, ad nostra quotídie stúdia vacámus, terréna concupíscimus, humánam glóriam inténta mente captámus. Et quia, eo ipso quo céteris præláti sumus, ad agénda quælibet majórem licéntiam habémus : suscéptæ benedictiónis ministérium vér-

timus ad ambitiónis arguméntum : Dei causam relínquimus, ad terréna negótia vacámus : locum sanctitátis accípimus, et terrénis áctibus implicámur.

DIE XIV. MARTII.
IN OCTAVA S. THOMÆ.
SOLEMNE.

AD I. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat et Oratio ut in j. Vesperis Festi, pag. 952.

AD MATUTINUM.

Invitatorium et Hymnus ut in Festo, pag. 952. et pag. 953.

¶ In tribus Nocturnis Psalmi de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus; Antiphonæ et ℣℣. ut in Festo, pag. 953. et sequentibus; cetera ut infra.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones et ℟℟. ut in Festo, pag. 953.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

NULLUS enarráre sufficeret quot sanctissimus Thomas theologórum præcóniis celebrétur : quantúmque ejus illibátæ doctrinæ a Summis Pontifícibus fúerit acclamátum. Innocéntius Sextus : Hujus Doctóris, inquit, doctrína præ céteris, excépta canónica, habet proprietátem verbórum, modum dicendórum, veritátem sententiárum : ita ut nunquam qui eam tenúerit, inveniátur a veritátis trámite deviásse, et qui eam impugnáverit, semper fúerit de veritáte suspéctus. Urbánus Quintus ad Tolosánam Académiam : Vólumus, ait, et tenóre præséntium vobis injúngimus ut beáti Thomæ doctrínam tamquam verídicam et cathólicam sectémini : eámque studeátis totis víribus ampliáre.

℟. iv. De excélsis Fons sapiéntiæ sancto Thomæ infúdit cópiam, tamquam flumen claræ sciéntiæ, qui suscéptam refúdit grátiam, dum fluéntis summæ perítiæ * Rigat totam sanctam Ecclésiam. ℣. Stilus brevis, grata facúndia, celsa, clara, firma senténtia. — Rigat totam sanctam Ecclésiam.

Lectio v.

PIUS Quintus : Factum est, inquit, omnipoténtis Dei providéntia, ut Angélici Doctóris vi et veritáte doctrínæ, qua apostólicam Ecclésiam infinítis confutátis erróribus illustrávit, ex eo témpore quo cæléstibus cívibus adscríptus fuit, multæ, quæ deínceps exórtæ sunt hæreses, confúsæ et convíctæ dissiparéntur. Quod et ántea, et líquido nuper in sacris Tridentíni concílii decrétis appáruit. Clemens Octávus ad Neapolitános : Pie, ait, prudentérque cogitátis de novo Civitáti Patróno adsciscéndo, cive vestro, divínæ voluntátis Angélico intérprete, vitæ sanctitáte et miráculis claro, Thoma Aquináte. Hic síquidem honor ejus virtútibus, cum admirábili doctrína conjúnctis, jure óptimo debétur. Ac doctrínæ quidem testis est ingens librórum númerus, quos ille brevíssimo témpore in omni fere disciplinárum génere, singulári órdine ac mira perspicuitáte sine ullo prorsus erróre conscrípsit.

℟. v. Felix Doctor, cujus solátio Angelórum servit atténtio : Petrus, Paulus favent obséquio : * Dei Mater mulcet allóquio. ℣. Elevátus a terra cérnitur, Crucifíxus eum allóquitur. — Dei Mater mulcet allóquio.

Lectio vj.

PAULUS Quintus : Splendidíssimi, inquit, cathólicæ fídei athlétæ, beáti Thomæ Aquinátis, cujus scriptórum clypeo mílitans Ecclésia hæreticórum tela felíciter elúdit, honórem et veneratiónem in dies magis magísque augéri, plúrimum in Dómino gaudémus. Et Leo Décimus tértius, omnes suórum Præcessórum laudes una compléctens et prætergrédiens, de ipso hæc habet : Ratiónem, ut par est, a fide appríme distínguens, utrámque tamen amíce consócians, utriúsque tum jura conservávit, tum dignitáti consú luit, ita quidem ut rátio, ad humánum fastígium Thomæ pennis evécta,jam fere néqueat sublímius assúrgere; neque fides a ratióne fere possit plura aut validióra adjuménta præstolári quam quæ jam est per Thomam consecúta. Et íterum sanctum Thomam in váriis scientiárum stúdiis tamquam exémplar cathólicis homínibus propónens atque Patrónum, ait : Præclára lúmina ánimi et ingénii, quibus ad imitatiónem sui jure vocet álios, in eo sunt ómnia : doctrína ubérrima, incorrúpta, apte dispósita : obséquium fídei, et cum veritátibus divínitus tráditis mira consénsio : intégritas vitæ cum splendóre virtútum maximárum.

℟. vj. Sidus missum Thomæ de súperis, novo signo divíni múneris, * Hunc cæléstem demónstrat céteris Verbo, vita, doctrína, lítteris. ℣. Quam excélsus, quem cæli prædicant; quam præclárus, quem stellæ índicant! — Hunc cæléstem. Glória. Verbo, vita, doctrína, lítteris.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Feriæ currentis cum tribus ultimis Responsoriis Festi.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES,
HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Festo, servato modo Octavæ diei Solemnis.

AD PRETIOSA.

Evangelium ut in Nocturno Feriæ currentis.

DIE XVII. MARTII.
S. PATRITII
EPISC. ET CONF.
DUPLEX.

Oratio.

DEUS qui, ad prædicándam géntibus glóriam tuam, beátum Patrítium Confessórem atque Pontíficem míttere dignátus es : ejus méritis et intercessióne concéde ut quæ nobis agénda præcipis, te miseránte adimplére possimus. Per.

IN I. NOCTURNO.

In Quadragesima, Lectiones Fidélis sermo. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 70*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

PATRITIUS Hibernórum Apóstolus, sanctitáte insignis, doctrína exímius, signis mirábilis fuit, natióne Brito, génere nóbilis, sancti Martini ex soróre nepos. Ab ineúnte ætáte lítteris incúbuit, adolescénsque adhuc, a pirátis in Hibérniam abdúctus et vénditus, ibi servire coáctus est. Exácto, summa cum patiéntia, ea in captivitáte sexénnio; repérto, cæli múnere, thesáuro, in prístinam se libertátem vindicávit, ad suósque revérsus, primum sancto Martíno avúnculo suo, a quo Clèricus factus est, demum sancto Germáno Autissiodorénsi Epíscopo sacris lítteris instituéndum se præbuit.

Lectio v.

SUB his magístris a mundi illécebris ad rerum divinárum meditatiónem cæléstisque sapiéntiæ stúdium plane translátus est. Divína ínterim visióne admónitus, Hibernórum conversiónem, quorum cæcitátem et misériam júgibus lácrimis deplorábat, ardentíssimo zelo cœpit deperíre : Romámque proféctus, Cælestíno Primo Summo Pontífici pro eórum salúte per Evangélii prædicatiónem procuránda supplex factus, ipse ad apostólicum hoc munus a Cælestíno delegátur, primus Hibérniæ Epíscopus consecrátus.

Lectio vj.

NEC mora, in Hibérniam enávigans, divíno óperi, tanto fervóre tantáque grátia incúbuit, ut primum ipsos ferócis gentis reges, ipsámque mox gentem, príncipum suórum exémpla certátim secútam, ad fidem convérterit, excussáque dæmonis, miris ártibus et præstígiis illudéntis, tyránnide, divína virtúte poténtior Patrítius, Christi jugo verbis, exémplis, miráculis subjécerit : adeóque felíciter, ut quæ tot sæculis dæmonum sedes fúerat Hibérnia, Sanctórum póstmodum ínsula dicerétur. Tandem, postquam sexaginta annos per multos labóres múltaque prodígia Ecclésiam hanc sapiénter rexísset et in fide confirmásset, plenus annis et méritis plácida morte quiévit, anno Salútis quadringentésimo nonagésimo primo.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Homo péregre. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 78*.

TEMPORE PASCHALI, Lectio j. erit de Scriptura currente; pro ij. Lectione sumantur iv. et v. simul junctæ; iij. vero Lectio erit vj. supraposita.

DIE XVIII. MARTII.

B. SIBYLLINÆ

VIRG. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátæ Sibyllínæ Vírginis, corporálibus lumínibus orbátæ, mentem admirábili claritátis fulgóre illustráre voluísti : ejus intercessióne nobis concéde ut supérna luce illumináti terréna despiciámus, et ætérna efficáciter exquirámus. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones De Virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 98*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv. *

SIBYLLINA de Biscóssis, Papíæ ex honéstis piísque paréntibus orta, a pueritia religiónis opéribus ádeo inténta visa est, ut preces, quas quotídie recitáre solébat, nunquam prætermíserit. Duodénnis visu orbáta, dídicit ex hac ipsa divína permissióne studiósius virtútum ómnium exercítio incúmbere. Nam a quibúsdam Soróribus Tértii Ordinis sancti Domínici excépta, atque eárum hábitum ac régulam amplexáta, ab iísdem sédula cura instrúcta fuit quómodo se in oratióne habéret, ac in eádem perseveráret; média quoque ab iísdem accépit mentis ac consciéntiæ puritátem servándi. Deínde, austerióris vitæ cúpida, ad abscónditum recéssum confúgit, in quo réliquo vitæ témpore commoráta est.

Lectio v.

HAC in solitúdine, véluti colúmba in cavérna macériæ, Passiónem contémplans Jesu Christi, dum illi máxime compaterétur, ejus ánima suavíssima devotióne et afféctu perfundebátur. Patiénti Sponso suo confórmis fíeri studens, pœniténtiæ rigóribus se afflíxit : étenim duríssimo pane pro cibo utebátur : quotídie tam áspere se flagellábat, ut sanguis ad terram usque difflúeret : lácrimæ illi panes erant die ac nocte, ac membra, vigíliis, oratiónibus ac prostratiónibus defatigáta, super lígneam tábulam brevíssimo somno recreábat. Ne tempus inániter absúmeret, cum loqui ei contíngeret, ejus sermónes circa cæléstia júgiter versabántur : ex quo fiébat ut illi, qui eam adíbant, spirituáliter recreáti ac melióres effécti reverteréntur.

Lectio vj. *

LICET plane illitteráta esset beáta Sibyllína, in divínis tamen mire edócta appáruit, et de mysticis rebus tanta facilitáte tantáque verbórum proprietáte loquebátur, ut in divi Augustíni Solilóquiis ac sancti Bernárdi Meditatiónibus mire versáta viderétur. De proximórum spirituáli salúte sollícita, nonnúllos, qui perditiónis viam mísere currébant, ad se accersítos, alíquibus Dei misericórdiam, áliis ejus justítiam ob óculos ponéndo, a vítiis excitávit, et ad pœniténtiam addúxit. Tandem, plena diérum et bonórum óperum, octogenária, ómnibus Ecclésiæ Sacraméntis refécta, ad cælos evolávit, décimo quarto Kaléndas Aprílis, Féria sexta, anno millésimo tercentésimo sexagésimo séptimo. Ejus córpore ad ecclésiam Fratrum Prædicatórum deláto, magna ad illud facta fuit concurréntium populórum frequéntia, Christo cælésti ejus Sponso sanctitátem ipsíus signis manifestánte; unde públici ecclesiástici cultus ei tríbui cœpérunt honóres, in quibus, ad hæc usque témpora, Papíæ et álibi fidéles persevérant. Quibus rite probátis, Pius Nonus Póntifex Máximus, ex sacræ

Rítuum Congregatiónis consúlto, cultum confirmávit, indulsítque ut in univérso Prædicatórum Ordine festum beátæ Sibyllínæ cum Offício et Missa celebrarétur.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de Communi unius Virg. non Martyris, pag. 100*.

TEMPORE PASCHALI, Lectio prima erit De virgínibus., Lectio secunda et Lectio tertia erunt quarta et sexta de suprapositis signatæ *.

FESTUM S. Joseph universæ Ecclesiæ Patroni, si occurrerit in Dominica Passionis, transferendum erit in Feriam secundam immediate sequentem.

¶ Quoties vero inciderit in Majorem Hebdomadam, reponendum erit in Feria quarta post Dominicam in Albis tamquam in sede propria, servato Rubricarum præscripto quoad translationem festorum iisdem diebus occurrentium.

Festum S. Joseph celebretur cum Octava Solemni, quæ tamen omnino cesset Dominica in Ramis palmarum, si infra eam Octavam prædicta Dominica inciderit

¶ Si festum S. Joseph ante Dominicam in Ramis palmarum evenerit, omnia fiant ut hic pro Tempore Quadragesimæ notatum est.

¶ Si vero Tempore Paschali celebrandum fuerit, de ipso fiat Officium ut pag. 983. et sequentibus est signatum.

DIE XIX. MARTII.

S. JOSEPH CONFESSORIS

SPONSI B. MARIÆ VIRGINIS TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Missus est Angelus Gábriel a Deo ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

VIR fidélis multum laudábitur : et qui custos est dómini sui glorificábitur.

℟. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : * Páriet autem fílium : Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet autem fílium. Glória. Et vocábis nomen ejus Jesum.

Hymnus.

TE Joseph célebrent ágmina Cælitum,
Te cuncti résonent Christíadum chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

ALMO cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

TU natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas,
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

POST mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit :
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

NOBIS summa Trias parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere :
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magníficat Aña. Exsúrgens Joseph a somno fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam.

Oratio.

BEATI Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est Fílius Joseph, * Veníte adorémus.

Hymnus.

CÆLITUM, Joseph, decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benignus
Súscipe laudes.

TE Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis Sponsum, voluítque Verbi
Te Patrem dici : dedit et minístrum
Esse salútis.

TU Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

REX Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

LAUS sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Ascéndit Joseph a Galilǽa de civitáte Názareth in

Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María. Psalmus Beátus vir. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Aña. Venérunt pastóres festinántes : et invenérunt Maríam et Joseph et Infántem pósitum in præsépio.

Aña. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 39.

JOSEPH ígitur ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens : habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant : benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph.

℟. j. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris : * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat : Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. — Qui trádidit in manu illíus.

Lectio ij. Cap. 41.

PLACUIT Pharaóni consílium Joseph, et cunctis minístris ejus : locutúsque est ad eos : Num invenire potérimus talem virum, qui Spíritu Dei plenus sit? Dixit ergo ad Joseph : Quia osténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, numquid sapientiórem et consímilem tui invenire pótero? Tu eris super domum meam, et ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet : uno tantum regni sólio te præcédam.

℟. ij. Esuriénte terra Ægypti, clamávit pópulus ad regem aliménta petens : quibus ille respóndit : * Ite ad Joseph, et quidquid vobis díxerit fácite. ℣. Crescébat quotídie fames in omni terra : aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis. — Ite ad Joseph.

Lectio iij.

DIXITQUE rursus Phárao ad Joseph : Ecce, constítui te super univérsam terram Ægypti. Tulítque ánulum de manu sua, et dedit eum in manu ejus : vestivítque eum stola byssina, et collo torquem áuream circumpósuit. Fecítque eum ascéndere super currum suum secúndum, clamánte præcóne ut omnes coram eo genu flécterent, et præpósitum esse scirent univérsæ terræ Ægypti. Dixit quoque rex ad Joseph : Ego sum Phárao : absque tuo império non movébit quisquam manum aut pedem in omni terra Ægypti.

℟. iij. Fecit me Dóminus quasi patrem regis et dóminum univérsæ domus ejus : nolite pavére :* Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. ℣. Veníte ad me : et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, et comedétis medúllam terræ. — Pro salúte enim vestra. Glória. Pro salúte enim vestra.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Consúrgens Joseph accépit Púerum et Matrem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum : et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Aña. Defúncto Heróde, Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et vade in terram Israel : defúncti sunt enim qui quærébant ánimam Púeri.

Aña. Accépit Joseph Púerum et Matrem ejus, et venit in terram Israel.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Homil. 2. super Missus est. prope finem.)

Lectio iv.

Quis et qualis homo fúerit beátus Joseph, cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári, ádeo ut Pater Dei et dictus et créditus sit : cónjice et ex próprio vocábulo, quod Augméntum non dúbites interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, et scito ipsíus istum non solum vocábulum fuísse sortítum : sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. iv. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem : * Eo quod esset de domo et família David. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. — Eo quod esset de domo et família David.

Lectio v.

Si quidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus, et ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit : iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille, dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri : iste. Dóminam suam Dómini sui Matrem, Vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum : isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cæléstium sacramentórum.

℟. v. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi Fílium meum. — Et esto ibi usque dum dicam tibi.

Lectio vj.

Ille fruménta servávit, non sibi, sed omni pópulo : iste Panem vivum e cælo servándum accépit, tam sibi quam toti mundo. Non est dúbium

quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constítuit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutrítium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum.

℟. vj. Cum indúcerent púerum Jesum Paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. ℣. Et erant Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. — Accépit eum Símeon. Glória. Accépit eum Símeon.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Audiens Joseph quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde patre suo, tímuit illo ire.

Aña. Admónitus in somnis Joseph secéssit in partes Galilææ : et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth : ut adimplerétur quod dictum est per prophétas : Quóniam Nazaræus vocábitur.

Aña. Erat Pater Jesu et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo : et benedíxit illis Símeon.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 1.

Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 1. Comm. in cap. 1. Matth.)

Quare non de símplici vírgine, sed de desponsáta concípitur? Primum, ut per generatiónem Joseph orígo Maríæ monstrarétur : secúndo, ne lapidarétur a Judæis ut adúltera : tértio, ut in Ægyptum fúgiens habéret solátium. Martyr Ignátius étiam quartam áddidit causam cur a desponsáta concéptus sit : Ut partus, inquiens, ejus celarétur diábolo, dum eum putat, non de vírgine, sed de uxóre generátum.

℟. vij. Dicit Mater Jesu ad illum : Fili quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. ℣. Et ait ad illos : Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? — Ecce Pater tuus et ego.

Lectio viij.

Antequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Non ab álio invénta est nisi a Joseph, qui pene licéntia maritáli futúræ uxóris ómnia nóverat. Quod autem dícitur, Antequam convenírent, non séquitur ut póstea convénerint : sed Scriptúra quod factum non sit osténdit.

℟. viij. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth : * Et erat súbditus illis. ℣. Proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines. — Et erat súbditus illis.

Lectio ix.

Joseph autem vir ejus, cum esset justus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam. Si quis fornicáriæ conjúngitur, unum corpus efficitur : et in lege præcéptum est, non solum reos, sed et cónscios críminum obnóxios esse peccáti : quómodo Joseph, cum crimen celáret uxóris, justus scríbitur? Sed hoc testimónium Maríæ est, quod Joseph sciens illíus castitátem, et admírans quod evénerat, celat siléntio, cujus mystérium nesciébat.

℟. ix. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : * Páriet autem Fílium : Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet autem Fílium. Glória. Et vocábis nomen ejus Jesum.

Ante Laudes ℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Cum redirent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt Paréntes ejus.

3. Non inveniéntes Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem requiréntes eum : et post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos.

4. Dicit Mater ejus ad illum : Fili quid fecísti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

5. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth : et erat súbditus illis.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

Vir fidélis multum laudábitur : et qui custos est dómini sui glorificábitur.

Hymnus.

Iste, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.

O nimis felix, nimis o beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno!

Hinc Stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

Ergo regnántem flagitémus omnes
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

Sint tibi plausus, tibi sint honóres,

Trine, qui regnas, Deus, et co-
rónas
Aureas Servo tribuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum triginta, ut putabátur, fílius Joseph. Oratio.

Beati Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

AD TERTIAM.

Capitulum Vir fidélis., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 45.

Dilectus Deo, et homínibus : cujus memória in benedictióne est. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 10.

Profugum justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Vir fidélis., Hymnus Te Joseph célebrent. et ℣. Amávit eum Dóminus. ut in j. Vesperis, pag. 971. et pag. 972.

Ad Magnificat Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Tempore paschali, in festo S. Joseph fiat Officium ut pag. 983. notatum est.

PER OCTAVAM S. JOSEPH
TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

¶ Si infra Octavam S. Joseph Tempore Quadragesimæ, de Dominica aut de aliquo Festo agatur Officium, fiat Memoria de Octava in Laudibus et Vesperis, ut sequitur :

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph.

℣. de Communi unius Confessoris. Oratio.

Beati Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur, ut quod possibílitas nostra non óbtinet ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. de Communi unius Confessoris.

Oratio Beáti Patriárchæ Joseph. ut ad Memoriam in Laudibus.

¶ Quando tamen Dominica in Ramis Palmarum infra Octavam S. Joseph evenerit, Memoria de ipsa Octava in Laudibus ac Vesperis Dominicæ et subsequentium Feriarum omittatur illo anno.

Si vero infra Octavam S. Joseph, Tempore Quadragesimæ de ipsa Octava agatur Officium, omnia fiant ut hic notatum est.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christum Dei Filium. et Hymnus Cælitum Joseph. ut in Festo, pag. 972.

IN NOCTURNO.

Super novem Psalmos de Communi unius Confessoris (pag. 68*. et sequentibus) singulis diebus una tantum Antiphona, quæ pro prima vel secunda die respective pag. 980. posita fuerit.

Versiculus secundum ordinem Nocturnorum, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

¶ Feria quarta et Sabbato ℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; tertia de Sermone S. Bernardi Abbatis proprio loco notata pro prima vel secunda die respective.

Responsoria tria ex sequentibus secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta :

℟. j. Fuit Dóminus cum Joseph, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris, * Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos. ℣. Quidquid fiébat, sub ipso erat : Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. — Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos.

℟. ij. Esuriénte terra Ægypti, clamávit pópulus ad regem aliménta petens : quibus ille respóndit : * Ite ad Joseph : et quidquid vobis díxerit fácite. ℣. Crescébat quotídie fames in omni terra : aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis. — Ite ad Joseph.

℟. iij. Fecit me Dóminus quasi patrem regis et dóminum univérsæ domus ejus : nolíte pavére : * Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. ℣. Veníte ad me : et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, et comedétis medúllam terræ. — Pro salúte enim vestra. Glória. Pro salúte enim vestra misit me Deus ante vos.

¶ Feria tertia et Feria sexta :

℟. j. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem : * Eo quod esset de domo et família David. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. — Eo quod esset de domo et família David.

℟. ij. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi Fílium meum. — Et esto ibi usque dum dicam tibi.

℟. iij. Cum indúcerent púerum Jesum Paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo,* Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. ℣. Et erant Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. — Accépit eum Símeon. Glória. Accépit eum Símeon.

¶ Feria quarta et Sabbato :

℟. j. Dicit Mater Jesu ad illum : Fili quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. ℣. Et ait ad illos : Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? — Ecce Pater tuus et ego.

℟. ij. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth : * Et erat súbditus illis. ℣. Proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines. — Et erat súbditus illis.

℟. iij. Angelus Dómini appáruit Joseph dicens : Joseph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : * Páriet autem Fílium, Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet autem Fílium. Glória. Et vocábis nomen ejus Jesum.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus, ℣., Antiphona ad Benedictus et Oratio ut in Festo, pag. 976. et pag. 977.

AD PRETIOSA.

Evangelium de Nocturno Feriæ occurrentis.

AD PRIMAM.

Aña. Ibant Paréntes Jesu., ut supra in Laudibus.

Capitulum Regi sæculórum.

Omittantur Preces, et dicatur Oratio In hac hora.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Festo, pag. 977.

AD VESPERAS.

¶ Si sequatur in crastino festum Duplex, super Psalmos Aña. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem in die solémni Paschæ. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum et reliqua de sequenti.

Ad Memoriam de Octava Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

℣. de Communi unius Confessoris. Oratio.

Beati Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

¶ Si vero in crastino de Dominica agendum fuerit Officium, ante Vesperas diei dicantur Vesperæ de B.Maria V., pag. 170*; ad Vesperas autem diei sic fiat Officium :

Super Psalmos Aña. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum, ℟., Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat et Oratio de sequenti Dominica.

Et fiat Memoria de Octava S. Joseph.

AD COMPLETORIUM.

¶ Si Vesperæ a Capitulo de Dominica fuerint, dicatur in Completorio ante Tempus Passionis ℟. In pace. cum Glória Patri., Tempore vero Passionis ℟. In manus tuas. absque Glória Patri. Post Antiphonam ad Nunc dimittis, Preces. Data Benedictione recitetur Completorium de B. Maria V., pag. 173*.

PRIMA DIE
INFRA OCTAVAM S. JOSEPH TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María. Psalmus Beátus vir. cum octo ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam, pag. 978.

Benedictio Evangélica léctio, cum duabus sequentibus tertii Nocturni.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; Lectio tertia Quis et qualis. ut infra.

Responsoria tria secundum Feriam, pag. 978. aut pag. 979.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Homilia 2. super Missus est prope finem.)

Lectio iij.

Quis et qualis homo fúerit beátus Joseph cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári, ádeo ut Pater Dei et dictus et créditus sit : cónjice et ex próprio vocábulo, quod Augméntum non dúbites interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, et scito ipsíus istum, non solum vocábulum fuísse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

Cetera fiant ut pag. 979. notatum est.

SECUNDA DIE
INFRA OCTAVAM S. JOSEPH TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Venérunt pastóres festinántes : et invenérunt Mariam et Joseph et Infántem pósitum in

præsépio. Psalmus Beátus vir. cum octo ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam, pag. 978.

Benedictio Evangélica léctio. cum duabus sequentibus tertii Nocturni.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; Lectio tertia Si quidem. ut infra.

Responsoria tria secundum Feriam, pag. 978. aut pag. 979.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Homilia 2. super Missus est. prope finem.)

Lectio iij.

Si quidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus et ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit : iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille, dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri : iste Dóminam suam Dómini sui Matrem Vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum : isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cæléstium sacramentórum.

Cetera fiant ut pag. 979. notatum est.

IN OCTAVA S. JOSEPH TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

SOLEMNE.

AD I. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat et Oratio ut in primis Vesperis Festi, pag. 971. et pag. 972.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christum Dei Fílium. et Hymnus Cælitum Joseph. ut in Festo, pag. 972.

¶ Quæ in Nocturnis hic posita non sunt dicantur ut in Festo pro Tempore Quadragesimæ notatum est, pag. 972. et sequentibus.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

(Serm. 1. de S. Joseph.)

Lectio iv.

Omnium singulárium gratiárum, alícui rationábili creatúræ communicatárum, generális régula est : quod quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo Patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero Sponso Regínæ mundi et Dóminæ angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrítius atque custos principálium thesaurórum suórum, scílicet Fílii ejus et Sponsæ suæ : quod officium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait : Serve bone et fidélis intra in gáudium Dómini tui.

℟. iv. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem : * Eo quod esset de domo et familia David. ℣. Ut profiterétur cum María desponsáta sibi uxóre. — Eo quod esset de domo et família David.

Lectio v.

Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est : sic profécto, post eam, huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis Véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dígnitas promissum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit quod eis divína dignátio repromísit. Mérito ígitur figurátur per illum Patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit : quia non solum Ægyptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis Panem de cælo, qui cæléstem vitam tribuit, cum multa solértia enutrívit.

℟. v. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem : Ex Ægypto vocávi Fílium meum. — Et esto ibi usque dum dicam tibi.

Lectio vj.

Profecto dubitándum non est quod Christus familiaritátem, reveréntiam atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur : Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere, Intra in gáudium : ut mystice innuátur quod gáudium illud, non solum in eo sit intra, sed úndique illum circumdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde : sed et beatíssimam Vírginem Sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infiníta sǽcula sæculórum, amen. Tu autem Dómine...

℟. vj. Cum indúcerent púerum Jesum Paréntes ejus, ut fácerent secúndum consuetúdinem legis pro eo, * Accépit eum Símeon in ulnas suas, et benedíxit Deum. ℣. Et erant Pater ejus et Mater mirántes super his, quæ dicebántur de illo. — Accépit eum Símeon. Glória. Accépit eum Símeon.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Feriæ occurrentis cum sequentibus tribus Responsoriis :

℟. vij. Dicit Mater Jesu ad illum : Fili quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te. ℣. Et ait ad illos : Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? — Ecce Pater tuus et ego.

℟. viij. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth : * Et erat súbditus illis. ℣. Proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines. — Et erat súbditus illis.

℟. ix. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : * Páriet autem Fílium : Et vocábis nomen ejus Jesum. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet autem Fílium. Glória. Et vocábis nomen ejus Jesum.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

AD LAUDES,

HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia fiant ut in Festo pro Tempore Quadragesimæ pag. 976. et sequentibus notatum est, servato modo Octavæ diei Solemnis.

AD PRETIOSA.

Evangelium de Nocturno Feriæ occurrentis.

TEMPORE PASCHALI, in Octava die S. Joseph fiat Officium ut pag. 988. notatum est.

IN FESTO
S. JOSEPH CONFESSORIS,
SPONSI B. MARIÆ VIRGINIS,
TEMPORE PASCHALI.
TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Missus est Angelus Gábriel a Deo ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

VIR fidélis multum laudábitur : et qui custos est dómini sui glorificábitur.

℟. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : * Páriet autem Fílium : et vocábis nomen ejus Jesum, Allelúia. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet autem Fílium. Glória. Allelúia.

Hymnus.

Te Joseph célebrent ágmina Cælitum,
Te cuncti résonent Christiadum chori,
Qui clarus méritis junctus es ínclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tángeris ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum Púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægypti prófugum tu séqueris plagas :
Amíssum Sólymis quæris, et ínvenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit :
Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis summa Trias parce precántibus,
Da Joseph méritis sídera scándere :
Ut tandem líceat nos tibi pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Ad Magníficat Aña. Exsúrgens Joseph a somno fecit sicut præcépit ei Angelus Dómini, et accépit cónjugem suam, allelúia.

Oratio.

Beati Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Dei Fílium, qui putári dignátus est Fílius Joseph, * Veníte adorémus, allelúia.

Hymnus.

Cælitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columénque mundi,
Quas tibi læti cánimus, benígnus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit pudícæ
Vírginis Sponsum, voluítque Verbi
Te Patrem dici, dedit et minístrum
Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo jacéntem,
Quem chorus Vatum cécinit futúrum,
Aspicis gaudens, humilísque natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Dominátor orbis,
Cujus ad nutum tremit inferórum
Turba, cui pronus famulátur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi perénnis,
Quæ tibi præbens súperos honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gáudia vitæ. Amen.

IN NOCTURNO.

Aña. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in

Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María, allelúia. Psalmus Beátus vir, qui non ábiit. cum ceteris duobus ex primo Nocturno de Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Venérunt pastóres festinántes : et invenérunt Maríam et Joseph et Infántem pósitum in præsépio, allelúia.

Aña. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

¶ Benedictiones ante Lectiones dentur secundum ordinem Nocturnorum, scilicet : Feria secunda et Feria quinta, Benedictio Benedictióne perpétua. cum duabus sequentibus; Feria tertia et Feria sexta, Benedictio Deus Pater omnípotens. cum duabus sequentibus; Feria quarta et Sabbato, Benedictio Ille nos benedicat. cum duabus sequentibus.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 39.

JOSEPH ígitur ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant : benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph.

℟. j. Dicit Mater Jesu ad illum : Fili quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúia. ℣. Et ait ad illos : Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? — Ecce Pater tuus et ego.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Homilia 2. super Missus est. prope finem.)

Lectio ij.

QUIS et qualis homo fúerit beátus Joseph cónjice ex appellatióne, qua, licet dispensatória, méruit honorári, ádeo ut Pater Dei et dictus et créditus sit : cónjice et ex próprio vocábulo, quod Augméntum non dúbites interpretári. Simul et meménto magni illíus quondam Patriárchæ vénditi in Ægypto, et scito ipsíus istum, non solum vocábulum fuisse sortítum, sed et castimóniam adéptum, innocéntiam assecútum et grátiam.

℟. ij. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth : * Et erat súbditus illis, allelúia. ℣. Proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines. — Et erat súbditus illis, allelúia.

Lectio iij.

SI quidem ille Joseph, fratérna ex invídia vénditus,

et ductus in Ægyptum, Christi venditiónem præfigurávit: iste Joseph, Herodiánam invídiam fúgiens, Christum in Ægyptum portávit. Ille, dómino suo fidem servans, dóminæ nóluit commiscéri : iste Dóminam suam, Dómini sui Matrem, Vírginem agnóscens, et ipse cóntinens, fidéliter custodívit. Illi data est intelligéntia in mystériis somniórum : isti datum est cónscium fíeri atque partícipem cæléstium sacramentórum.

℟. iij. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : *Páriet autem Fílium : et vocábis nomen ejus Jesum, Allelúia. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet autem Fílium. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Constítuit eum dóminum domus suæ, allelúia. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt Paréntes ejus, allelúia.

3. Non inveniéntes Jesum, regréssi sunt in Jerúsalem, requiréntes eum : et post tríduum invenérunt illum in templo, sedéntem in médio doctórum, audiéntem et interrogántem eos, allelúia.

4. Dicit Mater ejus ad illum : Fili quid fecísti nobis sic? Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúia.

5. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth : et erat súbditus illis, allelúia.

Capitulum. Prov. 28. et 27.

VIR fidélis multum laudábitur : et qui custos est dómini sui glorificábitur.

Hymnus.

ISTE, quem læti cólimus fidéles,
Cujus excélsos cánimus triúmphos,
Hac die Joseph méruit perénnis
Gáudia vitæ.

O NIMIS felix, nimis o beátus,
Cujus extrémam vígiles ad horam
Christus et Virgo simul astitérunt
Ore seréno!

HINC Stygis victor, láqueo solútus
Carnis, ad sedes plácido sopóre
Migrat ætérnas, rutilísque cingit
Témpora sertis.

ERGO regnántem flagitémus omnes
Adsit ut nobis, veniámque nostris
Obtinens culpis, tríbuat supérnæ
Múnera pacis.

SINT tibi plausus, tibi sint honóres,
Trine, qui regnas Deus, et corónas
Aureas Servo tríbuis fidéli
Omne per ævum. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, allelúia. Oratio.

BEATI Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. I.

CUM esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam conveníront, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum Vir fidélis. ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 124*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et homínibus : cujus memória in benedictióne est. In fide et lenitáte ipsíus sanctum fecit illum, et elégit eum ex omni carne.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 10.

PROFUGUM justum dedúxit Sapiéntia per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ibant Paréntes Jesu per omnes annos in Jerúsalem, in die solémni Paschæ, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Vir fidélis., Hymnus Te Joseph célebrent. et ℣. Amávit eum Dóminus. ut in j. Vesperis, pag. 983. et pag. 984.

Ad Magnificat Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, allelúia.

PER OCTAVAM S. JOSEPH,
TEMPORE PASCHALI.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, fílius Joseph, allelúia.

℣. de Communi unius Confessoris. Oratio.

BEATI Patriárchæ Joseph, sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsi, quæsumus Dómine, méritis adjuvémur : ut quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Qui vivis.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Ecce fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, allelúia.

℣. de Communi unius Confessoris.

Oratio Beáti Patriárchæ Joseph. ut ad Memoriam in Laudibus.

IN OCTAVA S. JOSEPH TEMPORE PASCHALI. SOLEMNE.

AD I. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat et Oratio ut in primis Vesperis Festi, pag. 983. et pag. 984.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christum Dei Fílium. et Hymnus Cælitum Joseph., pag. 984.

IN NOCTURNO.

Aña. Ascéndit Joseph a Galilæa de civitáte Názareth in Judæam in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem, ut profiterétur cum María, allelúia. Psalmus Beátus vir. cum ceteris duobus ex primo Nocturno de Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Venérunt pastóres festinántes : et invenérunt Maríam et Joseph et Infántem pósitum in præsépio, allelúia.

Aña. Ecce Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph, dicens : Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægyptum, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

¶ Si Homilia Dominicalis legenda non fuerit, Benedictiones ante Lectiones dentur secundum ordinem Nocturnorum, scilicet : Feria secunda et Feria quinta, Benedictio Benedictióne perpétua. cum duabus sequentibus; Feria tertia et Feria sexta, Benedictio Deus Pater omnípotens. cum duabus sequentibus; Feria quarta et Sabbato, Benedictio Ille nos benedicat. cum duabus sequentibus. Dicantur autem tres Lectiones hic positæ cum annexis Responsoriis.

De libro Génesis.

Lectio j. Cap. 39.

JOSEPH ígitur ductus est in Ægyptum, emítque cum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitus, vir Ægyptius, de manu Ismaelitárum, a quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis próspere agens: habitavítque in domo dómini sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joseph grátiam coram dómino suo, et ministrábat ei : a quo præpósitus ómnibus gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph.

℟. j. Dicit Mater Jesu ad illum : Fili quid fecísti nobis sic? * Ecce Pater tuus et ego doléntes quærebámus te, allelúia. ℣. Et ait ad illos : Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? — Ecce Pater tuus et ego.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

(Serm. 1. de S. Joseph.)

Lectio ij.

OMNIUM singulárium gratiárum, alícui rationábili creatúræ communicatárum, generális régula est : quod quandocúmque divína grátia éligit áliquem ad áliquam grátiam singulárem, seu ad áliquem sublímem statum, ómnia

charísmata donet, quæ illi persónæ sic eléctæ et ejus offício necessária sunt, atque illam copióse décorant. Quod máxime verificátum est in sancto Joseph, putatívo Patre Dómini nostri Jesu Christi, et vero Sponso Regínæ mundi et Dóminæ angelórum, qui ab ætérno Patre eléctus est fidélis nutrítius atque custos principálium thesaurórum suórum, scilicet Filii ejus et Sponsæ suæ : quod offícium fidelíssime prosecútus est. Cui proptérea Dóminus ait : Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui. Si cómpares eum ad totam Ecclésiam Christi, nonne iste est homo eléctus et speciális, per quem et sub quo Christus est ordináte et honéste introdúctus in mundum ? Si ergo Vírgini Matri tota Ecclésia sancta débitrix est, quia per eam Christum suscípere digna facta est : sic profécto, post eam, huic debet grátiam et reveréntiam singulárem. Ipse enim est clavis Véteris Testaménti, in qua patriarchális et prophetális dígnitas promíssum conséquitur fructum. Porro hic est solus, qui corporáliter possédit quod eis divína dignátio repromísit.

℟. ij. Descéndit Jesus cum eis, et venit Názareth :* Et erat súbditus illis, allelúia. ℣. Proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines. — Et erat súbditus illis, allelúia.

Lectio iij.

MERITO ígitur figurátur per illum Patriárcham Joseph, qui pópulis fruménta servávit. Sed et hic illum præcéllit : quia non solum Ægyptiis panem corporális vitæ, sed ómnibus eléctis Panem de cælo, qui cæléstem vitam tríbuit, cum multa solértia enutrívit. Profécto dubitándum non est quod Christus familiaritátem, reveréntiam atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhíbuit, dum ágeret in humánis, tamquam fílius patri suo, in cælis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur : Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dícere, Intra in gáudium : ut mystice innuátur quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circumdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infiníta submérgens. Meménto ígitur nostri beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercéde : sed et beatíssimam Vírginem Sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infiníta sæcula sæculórum, amen. Tu autem Dómine...

℟. iij. Angelus Dómini appáruit Joseph, dicens : Joseph fili David noli timére accípere Maríam cónjugem tuam : quod enim in ea natum est de Spíritu sancto est : * Páriet autem Fílium : et vocábis nomen ejus Jesum, Allelúia. ℣. Cum esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. — Páriet autem Fílium. Glória. Allelúia.

¶ Si vero legenda fuerit Homilia Dominicalis, dentur Benedictiones tertii Nocturni, scilicet Evangélica léctio. cum duabus sequentibus. Prima autem Lectio et secunda dicantur de ipsa Homilia, cum ℟. j. Dicit Mater Jesu. et ℟. ij. Descéndit Jesus. ut supra. Tertia vero Lectio erit secunda de supra positis Sermo sancti Bernardíni Senénsis. Omnium singulárium gratiárum. cum ℟. iij. Angelus Dómini., ut supra.

Ante Laudes ℣. Constítuit eum dóminum domus suæ, allelúia. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ, allelúia.

AD LAUDES, HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Festo pro Tempore Paschali, pag. 986. et pag. 987. notatum est, servato modo Octavæ diei Solemnis.

AD PRETIOSA.

¶ Si in Nocturno lecta fuerit Homilia Dominicalis, dicatur Evangelium Dominicæ.

¶ Si vero in Nocturno lecta non fuerit Homilia Dominicalis, dicatur hoc Evangelium : Secúndum Matthæum. Cap. 1.

CUM esset desponsáta Mater Jesu María Joseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Tu autem Dómine.

DIE XXI. MARTII. S. BENEDICTI ABBATIS.

DUPLEX. Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Benedícti Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. * Cap. 4.

AUDITE fílii disciplínam patris, et atténdite ut sciátis prudéntiam. Donum bonum tribuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam et ego fílius fui patris mei, tenéllus, et unigénitus coram matre mea : et docébat me, atque dicébat : Suscípiat verba mea cor tuum, custódi præcépta mea, et vives.

Lectio ij.

POSSIDE sapiéntiam, pósside prudéntiam : ne obliviscáris, neque declínes a verbis oris mei. Ne dimíttas eam, et custódiet te : dílige eam, et conservábit te. Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquíre prudéntiam : árripe illam, et exaltábit te : glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus. Dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna ínclyta próteget te.

Lectio iij.

AUDI fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitæ. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis : quas cum ingréssus fúeris, non arctabúntur gressus tui, et currens non habébis offendículum. Tene disciplínam, ne dimíttas eam : custódi illam, quia ipsa est vita tua.

IN II. NOCTURNO.

(Ex S. Greg. lib. 4. Dialog. et ex Brev. Rom.)

Lectio iv.*

BENEDICTUS Núrsiæ nóbili génere ortus, Romæ litteris eruditus, ut totum se Jesu Christo daret, in altíssimam spelúncam penetrávit : in qua per triénnium ita delítuit, ut unus id sciret Románus mónachus, quo ad vitæ necessitátem minístro utebátur. Concupiscéntiæ motus, sibi a dæmone excitátos, in spinis volutátus exstínxit. Sanctitátis ejus fama permóti mónachi quidam se illi instituéndos tradidére ; qui ob vivéndi licéntiam ab ipso dúrius objurgáti, mortem ei venéno inférre studuérunt : at Crucis signo vas oblátum confrégit, et in solitúdinem secéssit.

Lectio v.

CUM multi ad eum quotídie discípuli convenírent, duódecim monastéria ædificávit, éaque sanctíssimis légibus communívit. Cassínum deínde migrans, Apóllinis simulácrum comminuit, aram evértit, lucos succéndit. Prophético spíritu clarus ventúra prædíxit : quod ubi accépit Tótila Gothórum rex, exploratúrus an ita res esset, spathárium suum régio ornátu et comitátu præmísit, qui se regem simuláret. Quem ut ille vidit, Depóne, inquit, fili, quod geris, nam tuum non est. Sed et Tótila ad eum accédens se humi prostrávit : cui ob scélera increpáto, advéntum in Urbem, maris transmissiónem, et post novénnium mortem prædíxit.

Lectio vj.*

IMMINENTEM mortis suæ diem prædíxit Benedíctus : sepúlcrum, in quo condi vellet, sex diébus ántequam eo inferrétur, aperíri jussit : sextóque die in ecclésiam deférri vóluit ; ubi sumpta Eucharistia, sublátis in cælum óculis orans, inter manus discipulórum ánimam Deo réddidit. Hujus cæléstis glória duóbus mónachis in cæléstí visióne osténsa est. Disciplínam monásticam in Occidénte pene collápsam restítuit, ac præcláris institútis religiónem mirífice propagávit : ex qua innúmera diversórum Ordinum ágmina prodiére, quibus Ecclésia cathólica plúrimum illustráta fuit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Ecce nos relíquimus ómnia. de Communi unius Abbatis, pag. 85*.

TEMPORE PASCHALI, Lectiones ex suprapositis prima, quarta et sexta signatæ*.

DIE XXII. MARTII.

B. AMBROSII SANSEDONII

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

ECCLESIAM tuam Deus beáti Ambrósii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet : ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, et gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. * Cap. 39. 1.

SAPIENTIAM ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum

conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet : bona enim et mala in homínibus tentábit.

Lectio ij.

COR suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Lectio iij.

IPSE palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit ecclésia. Si permánserit, nomen derelínquet plus quam mille : et si requiéverit, próderit illi.

IN II. NOCTURNO.

(Ex ejus vita, et prob. Auctor.)

Lectio iv. *

AMBROSIUS Sansedónius Senis in Etrúria nobílibus piísque paréntibus natus est. Adoléscens Prædicatórum Ordinem ampléxus, atque ad stúdium Parisiénse missus, dæmonem, sub eremítæ spécie ipsum a religióso stúdio dehortántem, detéctis insídiis, superávit. Albérto Magno doctóre et sancto Thoma Aquináte condiscípulo, ita in litteris profécit, ut eum, post theologíam in Académiis Parisiénsi et Coloniénsi summo appláusu tráditam, Summus Póntifex Romam adscíverit, ad collápsa ibi sacræ doctrínæ stúdia restituénda. Pro gravíssimis Ecclésiæ cathólicæ negótiis a Summis Pontifícibus ad suprémos Fidéles Príncipes delegátus, ea felicíssime gessit.

Lectio v.

BOHEMICAM sectam in váriis Germániæ pártibus grassántem profligávit. Romam factiónibus discissam pacávit, Summíque Pontíficis electiónem in plenam libertátem vindicávit. Európæ Príncipes ad bellum advérsus Turcas pro Terræ sanctæ recuperatióne, ínito inter se fœdere, concitávit. In sacris conciónibus, majórum páriter ac populárium vítia, summa libertáte redarguébat, et ad pœniténtiam fidéles efficáciter inflammábat. Concionántem illum sæpius in áera sublátum, et colúmbam ejus auri assisténtem pópuli conspexére.

Lectio vj. *

ARDENTISSIMÆ in Deum ac próximum caritáti summam humilitátem conjúnxit, doctorátus láurea ac Senénsis Ecclésiæ præsulátu recusátis. Missæ sacrifícium tanto ánimi sensu celebrábat, ut ómnibus

ártubus ossibúsque concuterétur, et ubérrimis profúsis lácrimis, in éxtasim raperétur. In oratióne assíduus, in virginitátis custódia vigil, in córporis castigatióne sevérus, Dóminum proméruit. Conciónem Senis habens, in feneratóres tanto zelo commótus est, ut fracta semel et íterum péctoris vena, morti viam patefécerit : quam lætus suscéptis Sacraméntis aspéxit, anno millésimo ducentésimo octuagésimo sexto. Apostólicum Virum Clemens Octávus Martyrológio Románo adscrípsit. Gregórius vero Quintus décimus festum ejus in univérso Prædicatórum Ordine celebrándum constítuit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Sint lumbi. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 83*.

TEMPORE PASCHALI, Lectiones erunt de suprapositis prima, quarta et sexta notatæ per *.

SI festum S. Gabrielis Archangeli ante Dominicam in Ramis Palmarum celebrandum fuerit, omnia fiant ut hic pro Tempore Quadragesimæ sunt notata.

¶ Cum vero Tempore Paschali celebrandum fuerit, de ipso fiat Officium ut pag. 1006. signatum est.

DIE XXIV. MARTII.

S. GABRIELIS ARCHANGELI,

TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Apoc. 10.

VIDI Angelum Dei descendéntem de cælo amíctum nube, et iris in cápite ejus, et fácies illíus sicut sol, et pedes ejus tamquam colúmna ignis : et habébat libéllum apértum in manu sua.

℟. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti :* Dum Virgo Deum et hóminem genuísti. Et post partum Virgo invioláta permansísti. ℣. Gabriélem Archángelum scimus divínitus te esse affátum : úterum tuum de Spíritu sancto crédimus imprægnátum : erubéscat Judæus infélix, qui dicit Christum ex Joseph sémine esse natum. — Dum Virgo. Glória. Et post partum.

Hymnus.

GABRIELEM venerémur
Summi Regis núntium,
Per quem Deus delegávit
Suum ministérium,
Mundo lapso nuntiándo
Jesum Dei Filium.
GABRIEL Virtus divína
Débiles fortífica :
Ut vincámus inimícum,
Ipse nos corróbora :
Et ut lapsus remittántur
Ipse nobis ímpetra.
ANGELUS in mundum missus
Ad Mariæ thálamum,
Te solum Deus elégit
Suum Secretárium :
Nostras preces tu præsénta
Ante cæli Dóminum.

Gloria et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri Filióque,
Inclyto Paráclito,
Qui tot dona condonávit
Gabriéli Archángelo. Amen.

℣. Appáruit in templo Angelus Dómini. ℟. Stans a dextris altáris incénsi.

Ad Magnificat Aña. Pro eo quod non credidísti verbis meis, inquit Angelus Gábriel, eris tacens, et non póteris loqui usque in diem nativitátis ejus.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, cui Angelórum míllia ministrant : præsta, quæsumus, ut qui beátum Gabriélem Archángelum humánæ Restauratiónis præcípuum minístrum venerámur in terris, ejúsdem suffrágiis fructum nostræ Redemptiónis consequámur in cælis. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Regem Archangelórum :* Qui privilégio Annuntiatiónis Gabriélem illustrávit Archángelum.

Hymnus Gabriélem venerémur., ut in j. Vesperis, p. 993.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ✝ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Gábriel fac me intellígere visiónem. Et dixit mihi Angelus : Ego osténdam quæ futúra sunt maledictiónis témpore : quóniam tempus finem habet.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ:* Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ✝ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et

spiritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Ecce vir Gábriel cito volans tétigit me, et dócuit me visiónem.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ✝ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Joánnes vocábitur nomen ejus, inquit Archángelus Gábriel ad Zacharíam : et in nativitáte ejus multi gaudébunt.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 8.

FACTUM est autem cum vidérem ego Dániel visiónem, et quærerem intelligéntiam : ecce stetit in conspéctu meo quasi spécies viri. Et audívi vocem viri inter Ulai, et clamávit, et ait : Gábriel fac me intellígere istam visiónem. Et venit, et stetit juxta ubi ego stabam : cumque venísset, pavens córrui in fáciem meam, et ait ad me : Intéllige fili hóminis, quóniam in témpore finis complébitur vísio. Cumque loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram : et tétigit me, et státuit me in gradu meo, dixítque mihi: Ego osténdam tibi quæ futúra sunt in novíssimo maledictiónis : quóniam habet tempus finem suum.

℟. j. Sacram præséntis diéi solemnitátem álacri celebrémus devotióne : quóniam insígnis Archángelus Gábriel Christum annúntians,* Singuláre glóriæ præsídium cælo et univérso orbi áttulit. ℣. Perácta prophética legatióne, cum venerándo triúmpho Angelórum cœtibus comitátur. — Singuláre.

Lectio ij.

ARIES, quem vidísti habére córnua, rex Medórum est atque Persárum. Porro hircus caprárum, rex Græcórum est, et cornu grande, quod erat inter óculos ejus, ipse est rex primus. Quod autem fracto illo surrexérunt quátuor pro eo : quátuor reges de gente ejus consúrgent, sed non in fortitúdine ejus. Et post regnum eórum, cum créverint iniquitátes, consúrget rex ímpudens fácie, et intélligens propositiónes. Et roborábitur fortitúdo ejus, sed non in víribus suis : et supra quam credi potest, univérsa vastábit, et prosperábitur, et fáciet.

Et interfíciet robústos, et pópulum sanctórum secúndum voluntátem suam, et dirigétur dolus in manu ejus : et cor suum magnificábit, et in cópia rerum ómnium occídet plúrimos : et contra príncipem príncipum consúrget, et sine manu conterétur. Et vísio véspere et mane, quæ dicta est, vera est : tu ergo visiónem signa, quia post multos dies erit. Et ego Dániel lángui, et ægrotávi per dies : cumque surrexíssem, faciébam ópera regis, et stupébam ad visiónem, et non erat qui interpretarétur.

℟. ij. Iste est Gábriel, qui supra céteros cælórum Spíritus a Dómino est eléctus : * Beátus Archángelus, cui crédita sunt secréta cæléstia. ℣. Iste est Gábriel, quem Pater cæléstis Fílio único únicum minístrum destinávit. — Beátus Archángelus.

Lectio iij. Cap. 9.

Cumque adhuc lóquerer, et orárem, et confitérer peccáta pópuli mei Israel, et prostérnerem preces meas in conspéctu Dei mei, pro monte sancto Dei mei : adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixítque : Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo : ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es : tu ergo animadvérte sermónem, et intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum. Scito ergo, et animadvérte : Ab éxitu sermónis, ut iterum ædificétur Jerúsalem, usque ad Christum ducem, hebdómades septem, et hebdómades sexagínta duæ erunt : et rursum ædificábitur platéa, et muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus : et non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus est.

℟. iij. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus Gábriel ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 29.

Exaltabo te Dómine quóniam suscepísti me : * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus : * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne

ejus : * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus : * et ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea : * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dómine clamábo : * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in sánguine meo, * dum descéndo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei : * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi : * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia :

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar : * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Aña. Gábriel Archángelus núntius est eléctus a Dómino, atque inter Angelos magis diléctus.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Supra céteros Dómini Angelos illuminátus, nostræ Reparatiónis legatiónem ad Maríam détulit.

Psalmus 46.

OMNES gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña. Quasi unus de Paradísi flumínibus, Archángelus Gábriel Incarnatiónis grátiam ad Maríam Vírginem addúxit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Super Evang. Missus est.)

Lectio iv.

NON árbitror Angelum Gabriélem de minóribus esse, qui quálibet ex causa, crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum Fortitúdo Dei dícitur : et quia non ab álio áliquo forte excellentióri se (ut ássolet) Spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, A Deo. Vel ídeo dictum est, A Deo, ne cui vel beatórum Spirítuum suum Deus, ántequam Vírgini, revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle : qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali et nómine dignus haberétur et núntio. Nec discórdat nomen a núntio.

℟. iv. Descéndit Angelus Gábriel ad Zacharíam, dicens : Accipe púerum in senectúte tua : * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. ℣. Ne tímeas Zacharía, quóniam exaudíta est orátio tua : et Elísabeth uxor tua páriet tibi fílium. — Et habébit nomen Joánnes Baptísta.

Lectio v.

DEI quippe Virtútem Christum, quem mélius nuntiáre decébat quam hunc, quem símile nomen honórat ? Nam quid est áliud Fortitúdo quam Virtus? Non autem dédecens aut incóngruum videátur Dóminum et núntium commúni censéri vocábulo : cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis

causa. Aliter quippe Christus Fortitúdo vel Virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem étiam substantíve. Christus Dei Virtus et dícitur, et est, quæ forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit : et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero Fortitúdo Dei appellátus est, vel quod hujúsmodi merúerit prærogatívam offícii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum Virtútis : vel quia Vírginem natúra pávidam, símplicem, verecúndam, de miráculi novitáte ne expavésceret, confortáre debéret. Quod et fecit, Ne tímeas, ínquiens, María, invenísti grátiam apud Deum.

℟. v. Gábriel Archángelus appáruit Zacharíæ dicens : Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur : * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt. ℣. Erit enim magnus coram Dómino : vinum et síceram non bibet. — Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

Lectio vj.

SED et ipsíus Sponsum, hóminem útique nihilóminus húmilem ac timorátum, non irrationabíliter fórsitan idem Angelus confortásse créditur : quamquam tunc ab Evangelísta non nominétur. Joseph, inquit, fili David, ne tímeas accípere Maríam cónjugem tuam. Conveniénter ítaque Gábriel ad hoc opus elígitur : immo quia tale illi negótium injúngitur, recte tali nómine designátur. Missus est ergo Gábriel Angelus a Deo. Quo? In civitátem Galilææ, cui nomen Názareth. Videámus si, ut ait Nathánael, a Názareth potest áliquid boni esse. Názareth interpretátur Flos. Vidéntur autem mihi quoddam semen fuísse divínæ cognitiónis, tamquam e cælo jactátum in terras, allocutiónes et promissiónes factæ cælitus ad Patres, Abraham scilicet, Isaac et Jacob.

℟. vj. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti : * Dum Virgo Deum et hóminem genuísti, Et post partum Virgo inviolála permansísti. ℣. Gabriélem Archángelum scimus divínitus te esse affátum : úterum tuum de Spíritu sancto crédimus imprægnátum : erubéscat Judæus infélix, qui dicit Christum ex Joseph sémine esse natum. — Dum Virgo. Glória. Et post partum.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Beáta es María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Psalmus 98.

Dominus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : ☩ quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ☩ et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ☩ et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua :

Fáciens misericórdias Dóminus : * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, ☩ misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus : ☩ homo, sicut fœnum dies ejus, * tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, benedic ánima mea Dómino.

Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam Viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Exposit. in Luc. lib. 1. cap. 1.)

EXORDIUM Redemptiónis nostræ, fratres caríssimi, hodiérna nobis sancti Evangélii léctio comméndat; quæ Angelum de cælis a Deo missum narrat ad Vírginem, ut novam in carne Nativitátem Fílii Dei prædicáret : per quam nos, abjécta vetustáte nóxia, renovári atque inter fílios Dei computári possímus.

℟. vij. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius.

Lectio viij.

Ut ergo ad promíssæ Salútis mereámur dona pertíngere : primórdium ejus inténta curémus aure percípere. Missus est (inquit) Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph. Aptum profécto humánæ Restauratiónis princípium, ut Angelus a Deo mitterétur ad Vírginem, partu consecrándam divíno : quia prima perditiónis humánæ fuit causa, cum serpens a diábolo mittebátur ad mulíerem, spíritu supérbiæ decipiéndam : immo ipse in serpénte diábolus veniébat, qui genus humánum, decéptis primis paréntibus, immortalitátis glória nudáret.

℟. viij. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est : concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

Lectio ix.

Idcirco Angeli privátis nomínibus censéntur : ut signétur per vocábula étiam in operatióne quid váleant. Neque étenim in illa sancta civitáte, quam de visióne omnipoténtis Dei plena sciéntia pérficit, idcírco própria nómina sortiúntur, ne eórum persónæ sine nomínibus sciri non possint : sed cum ad nos áliquid ministratúri véniunt, apud nos étiam nómina a ministériis trahunt. Ad Maríam ergo Vírginem Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. De quo per Psalmístam dícitur : Dóminus fortis, et potens in prœlio. Et rursum : Dóminus Virtútum ipse est rex glóriæ. Per Dei ergo Fortitúdinem nuntiándus erat, qui Virtútum Dóminus, et potens in prœlio contra potestátes aéreas ad bella veniébat.

℟. ix. Ave María grátia plena : Dóminus tecum, inquit Angelus Gábriel : * Spíritus sanctus supervéniet in te, Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus. Glória. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim.

Ante Laudes ℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Gábriel Archángelus locútus est ad Maríam dicens : Ave grátia plena : Dóminus tecum: benedícta tu inter mulíeres. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Facta est cum Gabriéle Archángelo multitúdo cæléstis exércitus, laudántium et dicéntium : Glória in altíssimis Deo.

3. Dum Jesus factus in ago-

nia prolíxius oráret, appáruit ei de cælo Angelus confórtans eum.

4. Ne tímeas María, ait Angelus ad Vírginem : invenísti grátiam apud Dóminum.

5. Factum est, cum Dániel visiónem vidéret, et quæreret intelligéntiam : Angelus ei Gábriel, ut demonstráret, appáruit.

Capitulum. Apoc. 10.

VIDI Angelum Dei descendéntem de cælo amíctum nube, et iris in cápite ejus, et fácies illíus sicut sol, et pedes ejus tamquam colúmna ignis : et habébat libéllum apértum in manu sua.

Hymnus.

O ROBUR Dómini lúcide Gábriel,
Quem de princípibus signat Emmánuel,
A quo proméruit díscere Dániel
Hirci prodígium feri !

TU Vatis précibus curris alácriter :
Monstras hebdómadum sacráta témpora,
Quæ nos æthérei gérmine Príncipis
Ditábunt bene gáudiis.

BAPTISTÆ páriter mira paréntibus
Affers a súperis lætaque núntia :
Quod mater stérili córpore pígnora
Longævo páriet patri.

QUOD Vates réferunt mundi ab orígine,
Hoc sacræ véniens tu plene Vírgini
Longo mystérium pandis ab órdine,
Verum quod páriet Deum.

PASTORES sólymos ínclyte gáudiis
Implésti, réserans cælica núntia :
Et tecum célebrat turba canéntium
Nati mystérium Dei.

ORANTI Dómino nocte novíssima,
Dum sudor mádidum sánguine cónficit,
Astans a súperis, ut cálicem bibat
Asséensum Patris índicas.

MENTES cathólicas ínclyta Trínitas
Confírma fídei múnere cælico:
Da nobis grátiam, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

Ad Benedictus Aña. Gábriel Archángele, qui ante Deum semper assístis, admítte preces nostras intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum divínæ reconciliatiónis.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, cui Angelórum míllia minístrant : præsta, quæsumus, ut qui beátum Gabriélem Archángelum humánæ Restauratiónis præcípuum minístrum venerámur in terris, ejúsdem suffrágiis fructum nostræ Redemptiónis consequámur in cælis. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum Vidi Angelum Dei. ut in Laudibus.

℟. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit Angelus. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta aram templi. Glória. Stetit Angelus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 17.

VENIT ad me unus de septem Angelis, et locútus est ad me dicens : Veni, et osténdam tibi damnatiónem meretrícis magnæ, cum qua fornicáti sunt reges terræ.

℟. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit fumus arómatum. ℣. De manu Angeli. In conspéctu Dómini. Glória. Ascéndit fumus arómatum.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 18.

POST hæc vidi Angelum Dei fortem descendéntem de cælo, habéntem potestátem magnam : et terra illumináta est a glória ejus.

℟. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu Angelórum. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam tibi Deus meus. Glória. In conspéctu Angelórum.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, † miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: † confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☧ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☧ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☧ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ☧ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. Gábriel Archángelus locútus est ad Maríam dicens : Ave grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu inter mulíeres.

Capitulum Vidi Angelum Dei. et Hymnus Gabriélem venerémur. ut in j. Vesperis, pag. 993.

℣. Appáruit in templo Angelus Dómini. ℟. Stans a dextris altáris incénsi.

Ad Magnificat Aña. Archángeli Gabriélis intercessióne suffúlti, te Dómine deprecámur ut quem honóre proséquimur contingámus et mente.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, cui Angelórum míllia minístrant : præsta, quæsumus, ut qui beátum Gabriélem Archángelum humánæ Restauratiónis præcípuum minístrum venerámur in terris, ejúsdem suffrágiis fructum nostræ Redemptiónis consequámur in cælis. Per.

TEMPORE PASCHALI, in festo S. Gabrielis fiat Officium ut infra notatum est.

IN EODEM FESTO
S. GABRIELIS ARCHANGELI,
TEMPORE PASCHALI.
TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Apoc. 10.

VIDI Angelum Dei descendéntem de cælo amíctum nube, et iris in cápite ejus, et fácies illíus sicut sol, et pedes ejus tamquam colúmna ignis : et habébat libéllum apértum in manu sua.

℟. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti, quæ Gabriélis Archángeli dictis credidísti, * Dum Virgo Deum et hóminem genuísti, et post partum Virgo invioláta permansísti, Allelúia. ℣. Gabriélem Archángelum scimus divínitus te esse affátum : úterum tuum de Spíritu sancto crédimus imprægnátum : erubéscat Judæus infélix, qui dicit Christum ex Joseph sémine esse natum. — Dum Virgo. Glória. Allelúia.

Hymnus.

GABRIELEM venerémur
Summi Regis núntium,
Per quem Deus delegávit
Suum ministérium,
Mundo lapso nuntiándo
Jesum Dei Fílium.

GABRIEL Virtus divína
Débiles fortífica :
Ut vincámus inimícum,
Ipse nos corróbora :
Et ut lapsus remittántur
Ipse nobis ímpetra.

ANGELUS in mundum missus
Ad Maríæ thálamum,
Te solum Deus elégit
Suum Secretárium :
Nostras preces tu præsénta
Ante cæli Dóminum.

GLORIA et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri Filióque,
Inclyto Paráclito :
Qui tot dona condonávit
Gabriéli Archángelo. Amen.

℣. Appáruit in templo Angelus Dómini, allelúia. ℟. Stans a dextris altáris incénsi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Pro eo quod non credidísti verbis meis, inquit Angelus Gábriel, eris tacens, et non póteris loqui usque in diem nativitátis ejus, allelúia. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, cui Angelórum míllia minístrant : præsta, quæsumus, ut qui beátum Gabriélem Archángelum humánæ Restauratiónis præcípuum minístrum venerámur in terris, ejúsdem suffrágiis fructum nostræ Redemptiónis consequámur in cælis. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Regem Archangelórum, * Qui privilégio Annuntiatiónis Gabriélem illustrávit Archángelum, allelúia.

Hymnus Gabriélem venerémur. ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ☩ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Aña. Gábriel fac me intellígere visiónem. Et dixit mihi Angelus : Ego osténdam quæ futúra sunt maledictiónis témpore : quóniam tempus finem habet, allelúia.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ☩ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et impium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Ecce vir Gábriel cito volans tétigit me, et dócuit me visiónem, allelúia.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ☩ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Joánnes vocábitur nomen ejus, inquit Archángelus Gábriel ad Zacharíam : et in nativitáte ejus multi gaudébunt, allelúia.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúia. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia.

Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet, Feria secunda et Feria quinta, Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta, Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato, Benedictio Ille nos. cum ceteris duabus.

De Daniéle Prophéta.

Lectio j. Cap. 8.

FACTUM est autem cum vidérem ego Dániel visiónem, et quærerem intelligéntiam : ecce stetit in conspéctu meo quasi spécies viri. Et audivi vocem viri inter Ulai, et clamávit, et ait : Gábriel fac me intellígere istam visiónem. Et venit, et stetit juxta ubi ego stabam : cumque venísset, pavens córrui in fáciem meam, et ait ad me : Intéllige fili hóminis, quóniam in témpore finis complébitur vísio. Cumque loquerétur ad me, collápsus sum pronus in terram : et tétigit me, et státuit me in gradu meo, dixítque mihi : Ego osténdam tibi quæ futúra sunt in novíssimo maledictiónis : quóniam habet tempus finem suum.

℟. j. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius, allelúia. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius, allelúia.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Homil. super Evang. Missus est.)

Lectio ij.

NON árbitror Angelum Gabriélem de minóribus esse, qui quálibet ex causa, crebra sóleant ad terras fungi legatióne. Quod ex ejus nómine palam intélligi datur, quod interpretátum Fortitúdo Dei dícitur : et quia non ab álio

áliquo forte excellentióri se, ut assolet, Spíritu, sed ab ipso Deo mitti perhibétur. Propter hoc ergo pósitum est, A Deo. Vel ídeo dictum est, A Deo, ne cui vel beatórum Spirítuum suum Deus, ántequam Vírgini, revelásse putétur consílium, excépto dumtáxat Archángelo Gabriéle : qui útique tantæ inter suos inveníri potúerit excelléntiæ, ut tali et nómine dignus haberétur et núntio. Nec discórdat nomen a núntio.

℟. ij. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum Gabriélem transmíssum est : concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres, allelúia. ℣. Páries quidem Fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres, allelúia.

Lectio iij.

Dei quippe Virtútem Christum quem mélius nuntiáre decébat quam hunc, quem símile nomen honórat? Nam quid est áliud Fortitúdo quam Virtus? Non autem dédecens aut incóngruum videátur Dóminum et núntium commúni censéri vocábulo : cum símilis in utróque appellatiónis, non sit tamen utriúsque símilis causa. Aliter quippe Christus Fortitúdo vel Virtus Dei dícitur, áliter Angelus. Angelus enim tantum nuncupatíve, Christus autem etiam substantíve. Christus Dei Virtus et dícitur et est, quæ forti armáto, qui suum átrium in pace custodíre solébat, fórtior supervéniens, ipsum suo bráchio debellávit : et sic ei vasa captivitátis poténter erípuit. Angelus vero Fortitúdo Dei appellátus est, vel quod hujúsmodi merúerit prærogatívam officii, quo ejúsdem nuntiáret advéntum Virtútis : vel quia Vírginem natúra pávidam, símplicem, verecúndam, de miráculi novitáte ne expavésceret, confortáre deberet. Quod et fecit Ne tímeas, ínquiens, María, invenísti grátiam apud Deum.

℟. iij. Ave María grátia plena : Dóminus tecum, inquit Angelus Gábriel : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum vocábitur Fílius Dei, Allelúia. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Gábriel Archángelus locútus est ad Maríam dicens : Ave grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu inter mulíeres, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Facta est cum Gabriéle Archángelo multitúdo cæléstis exércitus, laudántium et dicéntium : Glória in altíssimis Deo, allelúia.

3. Dum Jesus factus in agonía prolíxius oráret, appáruit ei de cælo Angelus confórtans eum, allelúia.

4. Ne tímeas María, ait Angelus ad Vírginem : invenísti grátiam apud Dóminum, allelúia.

5. Factum est, cum Dániel visiónem vidéret, et quæreret intelligéntiam : Angelus ei Gábriel, ut demonstráret, appáruit, allelúia.

Capitulum. Apoc. 10.

VIDI Angelum Dei descendéntem de cælo amíctum nube, et iris in cápite ejus, et fácies illíus sicut sol, et pedes ejus tamquam colúmna ignis : et habébat libéllum apértum in manu sua.

Hymnus.

O ROBUR Dómini lúcide Gábriel,
Quem de princípibus signat Emmánuel,
A quo proméruit díscere Dániel
Hirci prodígium feri !

TU Vatis précibus curris alácriter :
Monstras hebdómadum sacráta témpora,
Quæ nos æthérei gérmine Príncipis
Ditábunt bene gáudiis.

BAPTISTÆ páriter mira paréntibus
Affers a súperis lætaque núntia :
Quod mater stérili córpore pígnora
Longævo páriet patri.

QUOD Vates réferunt mundi ab orígine,
Hoc sacræ véniens tu plene Vírgini
Longo mystérium pandis ab órdine,
Verum quod páriet Deum.

PASTORES sólymos ínclyte gáudiis
Implésti, réserans cælica núntia :
Et tecum célebrat turba canéntium
Nati mystérium Dei.

ORANTI Dómino nocte novíssima,
Dum sudor mádidum sánguine cónficit,
Astans a súperis, ut cálicem bibat
Asséńsum Patris índicas.

MENTES cathólicas ínclyta Trínitas
Confírma fídei múnere cælico :
Da nobis grátiam, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúia.
℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Gábriel Archángele, qui ante Deum semper assístis, admítte preces nostras intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antídotum divínæ reconciliatiónis, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, cui Angelórum míllia ministrant : præsta, quæsumus, ut qui beátum Gabriélem Archángelum humánæ Restauratiónis præcípuum minístrum venerámur in terris, ejúsdem suffrágiis fructum nostræ Redemptiónis consequámur in cælis. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 1.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen

Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum Vidi Angelum Dei. ut in Laudibus.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúia, allelúia. Stetit Angelus. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia. Glória. Stetit Angelus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. De manu Angeli, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 17.

Venit ad me unus de septem Angelis, et locútus est ad me dicens : Veni, et osténdam tibi damnatiónem meretrícis magnæ, cum qua fornicáti sunt reges terræ.

℟. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúia, allelúia. Ascéndit fumus arómatum. ℣. De manu Angeli. Allelúia. Glória. Ascéndit fumus arómatum.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, allelúia. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 18.

Post hæc vidi Angelum Dei fortem descendéntem de cælo, habéntem potestátem magnam : et terra illumináta est a glória ejus.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúia, allelúia. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia. Glória. In conspéctu.

℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Gábriel Archángelus locútus est ad Maríam dicens : Ave grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu inter mulíeres, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in festo S. Gabrielis ad ij. Vesperas Tempore Quadragesimæ, pag. 1004.

Capitulum. Apoc. 10.

Vidi Angelum Dei descendéntem de cælo, amíctum nube, et iris in cápite ejus, et fácies illíus sicut sol, et pedes ejus tamquam colúmna ignis : et habébat libéllum apértum in manu sua.

Hymnus.

Gabrielem venerémur,
Summi Regis núntium,
Per quem Deus delegávit
Suum ministérium,
Mundo lapso nuntiándo
Jesum Dei Fílium.

Gabriel Virtus divína
Débiles fortífica :
Ut vincámus inimícum,
Ipse nos corróbora :
Et ut lapsus remittántur
Ipse nobis ímpetra.

Angelus in mundum missus
Ad Maríæ thálamum :
Te solum Deus elégit
Suum Secretárium :
Nostras preces tu præsénta
Ante cæli Dóminum.

Gloria et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri Filióque,
Inclyto Paráclito,
Qui tot dona condonávit
Gabriéli Archángelo. Amen.

℣. Appáruit in templo Angelus Dómini, allelúia. ℟. Stans a dextris altáris incénsi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Archángeli Gabriélis intercessióne suffúlti, te Dómine deprecámur ut quem honóre proséquimur contingámus et mente, allelúia.

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, cui Angelórum míllia minístrant : præsta, quæsumus, ut qui beátum Gabriélem Archángelum humánæ Restauratiónis præcípuum minístrum venerámur in terris, ejúsdem suffrágiis fructum nostræ Redemptiónis consequámur in cælis. Per.

Si dies xxv. Martii in Dominica Passionis occurrerit, Officium Annuntiationis transferatur in crastinam diem xxvj.

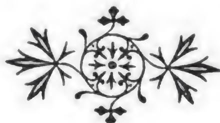
¶ Quod si incidat in Hebdomadam Majorem vel in Hebdomadam Paschæ, ad Feriam secundam post Dominicam in Albis amandetur, ac nonnisi festo primario ejusdem dignitatis occurrente valeat impediri : quo casu in sequentem diem similiter non impeditam transferatur.

Præceptum autem audiendi Missam et vacandi ab operibus die xxv. Martii servetur, etiamsi in ea de Feria agatur Officium. Si tamen Feria sexta in Parasceve aut Sabbatum sanctum xxv. Martii evenerit, transferendum erit antedictum præceptum una cum Annuntiatione post Dominicam in Albis ad Feriam supra notatam, in qua, tamquam in sede propria, Officium Annuntiationis integra solemnitate celebrabitur illo anno.

Annuntiatio celebretur cum Octava Solemni, quæ tamen omnino cesset Dominica in Ramis palmarum, si infra eam prædicta Dominica inciderit.

¶ Si Annuntiatio B. Mariæ ante Dominicam in Ramis Palmarum evenerit, omnia fiant ut hic pro Tempore Quadragesimæ notatum est.

¶ Cum vero Tempore Paschali celebranda fuerit, de ipsa fiat Officium ut pag. 1033. et sequentibus est signatum.



DIE XXV. MARTII.

IN ANNUNTIATIONE B. M. V.

TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ave Maria grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Isa. 7.

ECCE Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Hymnus.

Hic genuflectatur usque ad Sumens illud Ave.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnificat Aña. Oriétur sicut sol Salvátor mundi, et descéndet in úterum Vírginis sicut imber super gramen.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis : ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

In Hymno, post Stropham Meménto nostri Dómine. dicantur duæ sequentes :

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Nunc dimittis Aña. Ecce ancílla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum.

¶ Sic dicatur Completorium per totam Octavam, etiam in festis, nisi aliter notetur, vel nisi Vesperæ præcedentes de Tempore fuerint in Sabbato aut in Dominica infra Quadragesimam.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ave María grátia plena :* Dóminus tecum.

Hymnus.

QUEM terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

CUI luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

BEATA Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

BEATA cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Duæ ultimæ Strophæ María Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine. ut in fine Hymni ad Completorium.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ✝ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ecce Virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei,* et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum :* et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Beáta es María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Psalmus 23.

DOMINI est terra et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

Et adjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens : Pete tibi signum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentábo Dóminum. Et dixit : Audíte ergo domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet, et páriet fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. j. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et ipse erit exspectátio géntium.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

Lectio ij. Cap. 11.

Et egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ, et intelléctus, spíritus consílii, et fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, et pietátis, et replébit eum spíritus timóris Dómini : non secúndum visiónem oculórum judicábit, neque secúndum audítum áurium árguet : sed judicábit in justítia páuperes, et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ : et percútiet terram virga oris sui, et spíritu labiórum suórum interfíciet ímpium. Et erit justítia cingulum lumbórum ejus : et fides cinctórium renum ejus.

℟. ij. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Ephésios.

Lectio iij. Cap. 2.

Deus autem, qui dives est in misericórdia, propter nímiam caritátem suam, qua diléxit nos, et cum essémus mórtui peccátis, convivificávit nos in Christo, (cujus grátia estis salváti) et conresuscitávit, et consedére fecit in cæléstibus in Christo Jesu : ut osténderet in sæculis superveniéntibus abundántes divítias grátiæ suæ in bonitáte super nos in Christo Jesu. Grátia enim estis salváti per fidem, et hoc non ex vobis : Dei enim donum est, non ex opéribus, ut ne quis gloriétur.

℟. iij. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus superveniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : Quod enim ex te nascétur Sanctum vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud,

quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus. Glória. Quod enim ex te nascétur Sanctum.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, ☧ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, ☧ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, † et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Véniat diléctus meus in hortum suum, ut cómedat fructum pomórum suórum.

℣. Egrediétur virga de radíce Jesse. ℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Sermo sancti Basilii Magni. (Homilia de humana Christi generatione, quæ est 25.)

Lectio iv.

POSTQUAM Dei grátia salutáris ómnibus appáruit, et justítiæ Sol ortus est : absórpta est mors in victória, et veræ vitæ peregrinatiónem nequáquam sustínuit. O altitúdinem benignitátis humanitatísque Dei! Ex bonitátis cópia, a servitúte vindicámur. Sed cur Deus homo factus est ratiónem exquírunt hómines, cum magis ejus bonitátem adoráre déceat quam divinitátem curiósius indagáre. Carnem suscépit Deus, quóniam exsecrábilem contaminatámque hanc, purgátam sanctámque reddi opórtuit : infírmam ac débilem corroborári : a Deo ob peccátum alienátam reconciliári : e paradíso prolápsam in cælum reférri.

℟. iv. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem Fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

ET quæ est dispensatiónis hujus officína? Vírginis

beátæ corpus. Quæ autem generatiónis princípia? Spíritus sanctus virtúsque Altíssimi obúmbrans. Cum esset, inquit, María Mater ipsíus desponsáta Joseph, priúsquam conveníreut, invénta est in útero habens de Spíritu sancto. Beáta, quæ Emmánuel péperit; et úbera, quæ lac præbuérunt. Cor mihi flóridum quid gérminat : mens est álacris, lingua vero módica et sermo exílis est ad hoc, ut tantum gáudium éxprimat.

℟. v. Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, dicit Dóminus: et vocábitur nomen ejus * Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. — Admirábilis, Deus, Fortis.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

COGITA de Incarnatióne Dómini magnífice, intéllige Divinitátem esse intáctam et immaculátam : quæ etsi in materiáli sit natúra, ita illi inest, ut ejus imperféctum fragíleque córrigat; non autem ut ipsa passiónum debilitáte inquinétur. Nonne solem cónspicis in luto se volutántem miniméque contaminántem, et super cœno coruscántem mínime tamen fœtidum áliquid referéntem? Quid ígitur dúbitas de imménsa incorruptáque natúra, ne áliquam ex nobis máculam contráxerit?

℟. vj. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radice ejus ascéndet. * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : Et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ et intelléctus. — Et erit justítia. Glória. Et fides cinctórium renum ejus.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, ✝ afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, ✝ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Veni in hortum meum, soror mea sponsa : méssui myrrham meam cum aromátibus meis.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exsúltet terra : * lætentur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Comédi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo.

Psalmus 97.

Cantate Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ⁊ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ⁊ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem.

℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 2. in Lucam, in initio.)

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere, et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat ex adultério.

℞. vij. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum : * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. — Aperiátur terra.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℞. Amen.

Lectio viij.

(Longius post prædicta.)

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce vírginem móribus, disce vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℞. viij. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : * Cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ. — Cujus potéstas super húmerum ejus.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína Angelórum. ℞. Amen.

Lectio ix.

(Longius post prædicta.)

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Dénique : Ecce, inquit, ancílla Dómini : contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ Mater elígitur : nec repentíno exaltáta promísso est.

℞. ix. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Et virtus Altíssimi.

Ante Laudes ℣. Emitte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

3. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries Fílium.

4. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum.

5. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum.

Capitulum. Isa. 7.

ECCE Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus.

O GLORIOSA Dómina,
Excélsa supra sídera :
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

QUOD Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

TU Regis alti jánua
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Prædictæ duæ ultimæ Strophæ Maria Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine, Qui natus es. dicantur in fine omnium Hymnorum ejusdem metri per totam Octavam Annuntiationis, nisi fiat Officium de Tempore infra Quadragesimam, vel nisi aliter proprio loco sit notatum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus Aña. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quia virum in concipiéndo non pértuli? Audi María Virgo Christi : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

¶ Iste ℣. dicatur per totam Octavam, etiam in festis, nisi aliter notetur, vel nisi de Dominica fiat Officium infra Quadragesimam.

AD TERTIAM.

Capitulum Ecce Virgo concípiet. ut in Laudibus.

℟. Sancta Dei Génitrix,* Virgo semper María. Sancta Dei Génitrix. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Virgo semper María. Glória. Sancta Dei Génitrix.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isa. 11.

EGREDIETUR virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini.

℟. Post partum Virgo * Invioláta permansísti. Post partum Virgo. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Inviolàta permansísti. Glória. Post partum Virgo.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 45.

RORATE cæli désuper, et nubes pluant justum: aperiátur terra, et gérminet salvatórem : et justítia oriátur simul : ego Dóminus creávi eum.

℟. Speciósa facta es, * Et suávis. Speciósa facta es. ℣. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix. Et suávis. Glória. Speciósa facta es.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Ecce Virgo concípiet., Hymnus Ave maris stella. et ℣. Roráte cæli. ut in j. Vesperis, pag. 1013.

Ad Magnificat Aña. Hæc est dies, quam fecit Dóminus : hódie Dóminus afflictiónem pópuli sui respéxit, et Redemptiónem misit : hódie mortem, quam fémina íntulit, fémina fugávit : hódie Deus homo factus id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit. Ergo exórdium nostræ Redemptiónis devóte recolámus, et exsultémus dicéntes : Glória tibi Dómine.

TEMPORE PASCHALI, in Annuntiatione B. Mariæ fiat Officium ut pag. 1033. notatum est.

PER OCTAVAM ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ V.

TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

¶ Si infra Octavam Annuntiationis B. Mariæ Virginis, Tempore Quadragesimæ, de Dominica aut de aliquo Festo agatur Officium, fiat Memoria de Octava in Laudibus et Vesperis ut sequitur

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quia virum in concipiéndo non pértuli? Audi María Virgo Christi : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ. ut in Laudibus Festi.

(Si infra Octavam Annuntiationis de una Sancta nec Virgine nec Martyre Officium celebrari contigerit, ad Memoriam de Octava dicatur illa die in Laudibus ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet, ut salvet pópulum suum.)

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Hæc est dies, quam fecit Dóminus : hódie Dóminus afflictiónem pópuli sui respéxit, et Redemptiónem misit : hódie mortem, quam fémina íntulit, fémina fugávit : hódie Deus homo factus id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit. Ergo exórdium nostræ Redemptiónis devóte recolámus, et exsultémus dicéntes : Glória tibi Dómine.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

¶ Quando tamen Dominica in Ramis Palmarum infra Octavam Annuntiationis B. Mariæ Virginis evenerit, Memoria de ipsa Octava in Laudibus ac Vesperis Dominicæ et subsequentium Feriarum omittatur illo anno.

Si vero infra Octavam Annuntiationis B. Mariæ V., Tempore Quadragesimæ, de ipsa Octava agatur Officium, omnia fiant ut hic notatum est.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Ave María. et Hymnus Quem terra. ut in Festo, pag. 1014.

IN NOCTURNO.

Super novem Psalmos de Festo (pag. 1014. et sequentibus) singulis diebus una tantum Antiphona, quæ pro prima, secunda, tertia vel quarta die respective suo loco posita fuerit.

Versiculus ante Lectiones secundum Ordinem Nocturnorum, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℣. Ex Sion spécies decóris ejus. ℟. Deus noster maniféste véniet.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℣. Egrediétur virga de radíce Jesse. ℟. Et flos de radíce ejus ascéndet.

¶ Feria quarta et Sabbato ℣. Egrediétur Dóminus de loco sancto suo. ℟. Véniet ut salvet pópulum suum.

Ante Lectiones dentur quotidie tres sequentes Benedictiones.

Ante j. Lectionem Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Ante ij. Lectionem Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Ante iij. Lectionem Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; tertia proprio loco notata pro prima, secunda, tertia vel quarta die respective.

Responsoria tria ex sequentibus secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. j. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidió-

res. — Et ipse erit exspectátio géntium.

℟. ij. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius.

℟. iij. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : Quod enim ex te nascétur Sanctum vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus. Glória. Quod enim ex te nascétur Sanctum.

¶ Feria tertia et Feria sexta.

℟. j. Súscipe verbum Virgo María, quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem Fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres.

℟. ij. Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, dicit Dóminus : et vocábitur nomen ejus * Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David et super regnum ejus sedébit in ætérnum. — Admirábilis, Deus, Fortis.

℟. iij. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : Et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini : spíritus sapiéntiæ, et intelléctus. — Et erit justítia. Glória. Et fides cinctórium renum ejus.

¶ Feria quarta et Sabbato.

℟. j. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum : * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. — Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

℟. ij. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : * Cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ. — Cujus potéstas super húmerum ejus.

℟. iij. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus, ℣., Antiphona ad Benedictus et Oratio ut in Festo, pag. 1022.

AD PRETIOSA.

Evangelium de Nocturno Feriæ occurrentis.

AD PRIMAM.

Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph.

Capitulum Regi sæculórum.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

Omittantur Preces, et dicatur Oratio In hac hora.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Festo, pag. 1022. et pag. 1023.

AD VESPERAS.

¶ Si Vesperæ integræ de Octava fuerint, omnia fiant ut in secundis Vesperis Festi, pag. 1023., servato modo diei infra Octavam Solemnem.

¶ Si in crastino de Dominica agendum fuerit Officium, ante Vesperas diei dicantur Vesperæ de B. Maria V., pag. 170*.; ad Vesperas autem diei sic fiat Officium :

Super Psalmos Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum, ℟., Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat et Oratio de sequenti Dominica.

Ad Memoriam de Octava Annuntiationis Aña. Hæc est dies quam fecit Dóminus : hódie Dóminus afflictiónem pópuli sui respéxit, et Redemptiónem misit : hódie mortem, quam fémina íntulit, fémina fugávit : hódie Deus homo factus id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit. Ergo exórdium nostræ Redemptiónis devóte recolámus, et exsultémus dicéntes : Glória tibi Dómine.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

AD COMPLETORIUM.

¶ Si fiat Officium de Octava aut de aliquo Festo, omnia fiant ut in Annuntiatione, pag. 1014. nisi aliter notatum fuerit.

¶ Si vero Sabbatum fuerit et sequens Dominica primas Vesperas a Capitulo habuerit, dicatur in Completorio super Psalmos Aña Miserére., ante Tempus Passionis ℟. In pace. cum Glória Patri., Tempore vero Passionis ℟. In manus tuas. absque Glória Patri. In Hymno, omissis Strophis María Mater. et Glória tibi. dicatur ultima Stropha Præsta Pater omnípotens.; ad Nunc dimittis Aña pro Tempore signata pag. 152. aut pag. 153. deinde Preces, pag. 151. Data Benedictione, recitetur Completorium de B. Maria V., pag. 173*.

PRIMA DIE
INFRA OCT. ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium : et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Psalmus Dómine Dóminus noster. cum octo ceteris ut in Festo, pag. 1014. et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam, pag. 1024.

Benedictio Evangélica léctio. cum duabus sequentibus, ibidem.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; Lectio tertia Rex cæléstis. ut infra.

Responsoria tria secundum Feriam, pag. 1024. aut pag. 1025.

Ex sancto Joánne Damascéno.
(In Annuntiatione B. M. V.)
Lectio iij.

Rex cæléstis misit ad Vírginem minístrum suum Gabriélem, ut ipsam salutatióne lætítiæ compelláret, certiorémque fáceret esse se a Creatóre eléctam, dicéndo : Ave grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus. Et quómodo benedicta non esset et grátia plena, cum qua creaturárum Dóminus fuit, copulándo sibi ex ea templum, quo opem géneris ipsíus afférret? Hódie, qui format res omnes visíbiles et invisíbiles, effínxit sibi imáginem humánam. Hódie, qui prodúcit omnes creatúras spirituáles et materiáles prodúxit sibi carnis figúram. O misericórdiæ Creatóris abyssum, et excelléntiam descénsus ejus!

Cetera fiant ut pag. 1025. et pag. 1026. notatum est.

SECUNDA DIE
INFRA OCT. ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Beáta es María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Psalmus Dómine Dóminus noster. cum octo ceteris ut in Festo, pag. 1014. et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam. pag. 1024.

Benedictio Evangélica léctio. cum duabus ceteris, ibidem.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; Lectio tertia Quando Angelum vidit. ut infra.

Responsoria tria secundum Feriam, pag. 1024. aut pag. 1025.

Ex sancto Joánne Damascéno.
(In Annuntiatione B. M. V.)
Lectio iij.

Quando Angelum vidit María, turbáta est ob sermónem ejus, secúmque cogitáre cœpit úndenam esset ista salutátio. Angelus vero dixit ei : Ne tímeas María, nacta es grátiam Dei. Ecce concípies in útero, et páries Fílium, et vocábis nomen ejus Jesum. Profécto gloriósa hæc et illústris inter mulíeres grátiam nacta est apud Deum, cum ab eo elécta est ut corpus ex ipsa

súmeret compingerétque ex sancto ejus sánguine : ut ei non fúerit ántea puritáte símilis, nec post futúrus pari sanctitáte prǽditus. Quam ob rem omnes simul occurrámus, senes et adolescéntes, ætáte graves et junióres, ad honorándam Dóminam nostram ac nostræ natúræ Regínam : láudibus prædicántes puritátis ejus decórem, perpétuam ejus virginitátem reveréntes, altitúdinem dénique sanctitátis ejus honorántes, dicámus : O glória filiárum, matrum decus! O Genitrícem viro incógnitam! O Vírginem fílio grávidam! O miráculum, quo missi a Deo Prophétæ percúlsi sunt, et cujus glória ángelos súperat! Propítia sis servórum tuórum, qui auxílium tuum implórant, deprecatiónibus.

Cetera fiant ut pag. 1025. et pag. 1026. notatum est.

TERTIA DIE
INFRA OCT. ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto. Psalmus Dómine Dóminus noster. cum octo ceteris ut in Festo, pag. 1014. et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam, pag. 1024.

Benedictio Evangélica léctio. cum duabus ceteris, ibidem.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; Lectio tertia Talis profécto erat. ut infra.

Responsoria tria secundum Feriam, pag. 1024. aut pag. 1025.

Sermo sancti Lauréntii Justiniáni.
(De Annuntiatione B. M. V. Serm. 10.)

Lectio iij.

TALIS profécto erat María, ut nulli úsui servarétur, nisi divíno. Quam ob rem cum témporis plenitúdo venísset, in quo universórum Cónditor humánum genus redímere statúerat, hanc præ céteris repériens sanctiórem, sibi præcípuam delégit in sponsam, ipsam mente ipsámque córpore custodívit intáctam, ut esset de qua Verbum fíeret caro, ac mulíeris pudor per eam delerétur, et culpa. Ad hanc útique Vírginem in civitátem Názareth a Deo missus est Gábriel, quátenus Incarnatiónis Verbi eídem tempus annuntiáret et modum. Ad Vírginem quippe missus est ángelus, quóniam ángelis semper est cognáta virgínitas. Angelus ad Vírginem, ut novam grátiam novi partus nova salutatióne disséreret. Visitatiónis enim áderat tempus, in quo liberarétur reus, Sapiéntia corporarétur, delerétur culpa, atque cæléstis Jerúsalem reædificaréntur mœnia.

Cetera fiant ut pag. 1025. et pag. 1026. notatum est.

QUARTA DIE
INFRA OCT. ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Psalmus Dómine Dóminus noster. cum octo ce-

teris ut in Festo, pag. 1014. et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam, pag. 1024.

Benedictio Evangélica léctio. cum duabus sequentibus ibidem.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; Lectio tertia Considerare est. ut infra.

Responsoria tria secundum Feriam, pag. 1024. aut pag. 1025.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(De Annunt. Dom. Serm. 2.)

Lectio iij.

CONSIDERARE est, fratres, in solemnitáte hodiérna Domínicæ Annuntiatiónis, velut amœníssimam quamdam planítiem, símplicem nostræ Reparatiónis históriam. Injúngitur nova legátio Angelo Gabriéli, et novam Virgo proféssa virtútem, novæ salutatiónis honorátur obséquio. Antiqua exclúditur maledíctio mulíerum : novam nova Mater accépit benedictiónem. Implétur per grátiam, quæ concupiscéntiam nescit : ut Spíritu superveniénte, Altíssimi páriat Fílium, quæ virum dedignátur admíttere. Intrat ad nos eádem porta salútis antídotum, qua venénum serpéntis ingrédiens universitátem géneris humáni occupáverat.

Cetera fiant ut pag. 1025. et pag. 1026. notatum est.

DOMINICA

INFRA OCT. ANNUNTIATIONIS TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

Fiat Officium de Dominica usque ad Completorium inclusive. Octava vero Annuntiationis consideretur ut Octava Simplex habens solam Memoriam in Laudibus et Vesperis; omittantur duæ Strophæ de Octava María Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine. in fine Hymnorum. Ad Primam (nisi Dominica in Passione fuerit) dicatur in ℟. Jesu Christe. ℣. Qui sedes. In Completorio dicatur super Psalmos Aña Miserére.; ante Tempus Passionis ℟. In pace. cum Glória Patri., Tempore vero Passionis ℟. In manus tuas. absque Glória Patri.; ad Nunc dimittis Antiphona, quæ pro Tempore respective pag. 152. aut pag. 153. notata fuerit. Idem fiat si Octava dies Annuntiationis in Dominica evenerit.

¶ Si tamen sequatur in crastino Dominicæ Festum Totum Duplex, aut Festum Duplex, aut Octava dies Annuntiationis, restituetur Octavæ sua Solemnitas in Vesperis et Completorio; in fine Hymnorum ejusdem metri dicentur supradictæ duæ Strophæ de Octava, super Psalmos Completorii Aña Ecce Virgo. et ad Nunc dimittis Aña Ecce ancílla Dómini, pag. 1014.

IN OCTAVA ANNUNTIATIONIS B. M. V.

TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

SOLEMNE.

AD I. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat et Oratio ut in j. Vesperis Festi, pag. 1013.

AD MATUTINUM.

Invitatorium et Hymnus ut in Festo, pag. 1014.

¶ In tribus Nocturnis Antiphonæ, Psalmi et ℣℣. ut in Festo, pag. 1014. et sequentibus; cetera ut infra.

IN I. NOCTURNO.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 62.

PROPTER Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, et salvátor ejus ut lampas accendátur. Et vidébunt gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum : et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui.

℟. j. Non auferétur sceptrum de Juda, et dux de fémore ejus, donec véniat qui mitténdus est : * Et ipse erit exspectátio géntium. ℣. Pulchrióres sunt óculi ejus vino, et dentes ejus lacte candidióres. — Et ipse erit exspectátio géntium.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

Lectio ij.

NON vocáberis ultra Derelícta : et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta; sed vocáberis Volúntas mea in ea, et terra tua Inhabitáta : quia complácuit Dómino in te : et terra tua inhabitábitur. Habitábit enim júvenis cum vírgine, et habitábunt in te fílii tui. Et gaudébit sponsus super sponsam, et gaudébit super te Deus tuus.

℟. ij. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio iij.

TRANSITE, transíte per portas, præparáte viam pópulo, planum fácite iter, elígite lápides, et eleváte signum ad pópulos. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ, dícite fíliæ Sion : Ecce salvátor tuus venit : ecce merces ejus cum eo, et opus ejus coram illo. Et vocábunt eos, Pópulus sanctus, redémpti a Dómino. Tu autem vocáberis, Quæsíta cívitas, et non Derelícta.

℟. iij. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : Quod enim ex te nascétur Sanctum vocábitur Fílius Dei. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus. Glória. Quod enim ex te nascétur Sanctum.

IN II. NOCTURNO.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

(Hom. in Annunt. B. M. V.)

Lectio iv.

JAM tempus est, fratres dilectíssimi, ut hac Davídica voce exclamémus : Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecísti. Etenim præsens solémnitas festivitátum nostrárum inítium est, et nostrárum solemnitátum caput, unde orta est salus nostra, ac lex nostra inítium hábuit. Nos enim erámus prius avítæ ac primigéniæ rebelliónis rei, et adjécto illi ínsuper gravissimórum peccatórum reátu, facti erámus tenebrárum íncolæ ac regiónum mortis, nec ullus ex prophétis a Deo missis et sanctis justis lúmine nos illumináre póterat, rediméndo a peccátis et nequítia prævaricatiónum nostrárum. Quam ob rem, Creátor ipse Redémptor evásit, nosque sui ad nos accéssus lúmine illustrávit, nobísque commíssa sunt secréta advéntus ejus, cum ipse Gabriélem Archángelum misit annuntiatúrum miráculum Incarnatiónis suæ.

℟. iv. Súscipe verbum Virgo María quod tibi a Dómino per Angelum transmíssum est : concípies, et páries Deum páriter et hóminem, * Ut benedícta dicáris inter omnes mulíeres. ℣. Páries quidem Fílium, et virginitátis non patiéris detriméntum : efficiéris grávida, et eris mater semper intácta. — Ut benedícta dicáris.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

HODIERNA dies solemnitátum nostrárum est orígo, et salútis nostræ inítium. Hódie Fílius Dei, qui tempóribus antérior est, hóminis Fílius fit. Hódie inítium est renovatiónis humánæ natúræ. Hódie facta est abolítio peccáti primigénii. Hódie sanctificáta est nostra natúra, Creatóris in ipsa inhabitatióne. Hódie digna evásit ut Archángelis dominarétur. Hódie complétum est tempus, de quo Prophetárum orácula personuérunt. Hódie tempus complétum est, quod sanctórum et electórum mentes desiderábant.

℟. v. Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, dicit Dóminus : et vocábitur nomen ejus * Admirábilis, Deus, Fortis. ℣. Super sólium David, et super regnum ejus sedébit in ætérnum. — Admirábilis, Deus, Fortis.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

HODIE Adam Creatóri suo de progénie sua templum ædificávit, in quo tectus habitáret, et quod redímeret : Maríam Vírginem, pretiósam, benedíctam, sanctam, puriórem natúræ Adámicæ partem, et humánæ stirpis Regínam; puram, qua nulla usquam córpore

púrior inveniétur in omni génere humáno; sanctam, qua nulla inter creatúras futúras et intellectuáles, quoad ánimam, sánctior; glóriam Israelíticæ gentis, ac stirpis Davídicæ lumen, de qua avus ipsius David exclámat, prophéticam vocem extolléndo : Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui : et concupíscet rex spéciem tuam.

℟. vj. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet : * Et erit justítia cíngulum lumbórum ejus : Et fides cinctórium renum ejus. ℣. Et requiéscet super eum spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ, et intelléctus. — Et erit justítia. Glória. Et fides cinctórium renum ejus.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Feriæ occurrentis cum his Benedictionibus et Responsoriis.

Benedictio vij. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

℟. vij. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum : * Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem. ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, de Petra desérti ad montem fíliæ Sion. — Aperiátur terra.

Benedictio viij. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

℟. viij. Nascétur nobis párvulus, et vocábitur Deus, Fortis : ipse sedébit super thronum David patris sui, et imperábit : * Cujus potéstas super húmerum ejus. ℣. In ipso benedicéntur omnes tribus terræ. — Cujus potéstas super húmerum ejus.

Benedictio ix. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

℟. ix. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion.

AD LAUDES,
HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Festo, pro Tempore Quadragesimæ, pag. 1022. et pag. 1023. notatum est, servato modo Octavæ diei Solemnis.

AD PRETIOSA.

Evangelium de Nocturno Feriæ occurrentis.

TEMPORE PASCHALI, in Octava die Annuntiationis fiat Officium ut pag. 1039. et sequentibus notatum est.

IN ANNUNTIATIONE B. M. V.

TEMPORE PASCHALI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Isa. 7.

Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℟. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, Allelúia. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Allelúia.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Sumens illud Ave.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem :
Sumat per te preces
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum, allelúia. ℟. Aperiátur terra et gérminet Salvatórem, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Oriétur sicut sol Salvátor mundi, et descéndet in úterum Vírginis sicut imber super gramen, allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel, allelúia, allelúia.

In Hymno Jesu nostra redémptio., dicta Stropha Ipsa te cogat pietas., subdantur tres sequentes :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Nunc dimittis Aña. Ecce ancílla Dómini : fiat mihi secúndum verbum tuum, allelúia.

¶ Sic dicatur Completorium per totam Octavam Annuntiationis, etiam in festis Sanctorum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ave María grátia plena : * Dóminus tecum, allelúia.

Hymnus.

QUEM terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

CUI luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

BEATA Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

BEATA cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

QUÆSUMUS Auctor ómnium., MARIA Mater grátiæ., GLORIA tibi Dómine. ut in Completorio.

IN NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus : * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ✠ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ecce Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel, allelúia, allelúia.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei,* et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus :

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Beáta es María, quæ credidísti : perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúia.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ, et concépit de Spíritu sancto, allelúia.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus, allelúia. ℟. Deus noster maniféste véniet, allelúia.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio j. Cap. 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epíscopi. (Lib. 2. in Luc. in initio.)

Latent quidem divína mystéria, nec fácile, juxta prophéticum dictum, quisquam hóminum potest scire consílium Dei. Sed tamen ex céteris factis atque præcéptis Dómini Salvatóris póssumus intellígere et hoc propensióris fuísse consílii, quod ea potíssimum elécta est ut Dóminum páreret, quæ erat desponsáta viro. Cur autem non ántequam desponsarétur, impléta est? Fortásse ne dicerétur quod concéperat ex adultério.

℟. j. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius, allelúia. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius, allelúia.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio ij.
(Longius post prædicta.)

Et ingréssus ad eam Angelus. Disce Vírginem móribus, disce Vírginem verecúndia, disce oráculo, disce mystério. Trepidáre vírginum est, et ad omnes viri ingréssus pavére, omnes viri affátus veréri. Discant mulíeres propósitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus, quam nemo virórum vidéret, solus Angelus reperíret : sola sine cómite, sola sine teste, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo salutátur.

℟. ij. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum vocábitur Fílius Dei, allelúia. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Lectio iij.
(Longius post prædicta.)

Tanti namque mandáti mystérium non hóminis fuit sed Angeli ore proméndum. Hódie primum audítur : Spíritus sanctus supervéniet in te. Et audítur, et créditur. Déni-

que : Ecce, inquit, ancílla Dómini : contíngat mihi secúndum verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam se dicit Dómini, quæ Mater elígitur : nec repentíno exaltáta promísso est.

℟. iij. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, Allelúia. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, allelúia. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.
2. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, allelúia.
3. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries Fílium, allelúia.
4. Dabit ei Dóminus sedem David patris ejus, et regnábit in ætérnum, allelúia.
5. Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum, allelúia.

Capitulum. Isa. 7.

ECCE Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

Hymnus.

O GLORIOSA Dómina,
Excélsa supra sídera :
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

QUOD Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

TU Regis alti jánua
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

QUÆSUMUS Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Prædictæ tres ultimæ Strophæ Quæsumus Auctor ómnium., Maria Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine, Qui natus. dicantur in fine omnium Hymnorum ejusdem metri per totam Octavam Annuntiationis etiam in festis Sanctorum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Quómodo fiet istud Angele Dei, quia virum in concipiéndo non pértuli? Audi María Virgo Christi : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 1.

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David, et nomen Vírginis María. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

℞. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

¶ Iste ℣. dicatur per totam Octavam Annuntiationis,etiam in festis, nisi aliter notetur.

AD TERTIAM.

Capitulum. Isa. 7.

ECCE Virgo concípiet, et páriet Fílium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat reprobáre malum, et elígere bonum.

℞. Sancta Dei Génitrix Virgo semper María, * Allelúia, allelúia.Sancta Dei Génitrix. ℣.Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Allelúia. Glória. Sancta Dei Génitrix.

℣. Post partum Virgo inviolátapermansísti,allelúia.℞.Dei Génitrix intercéde pro nobis, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaiæ 11.

EGREDIETUR virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiéscet super eum spíritus Dómini.

℞. Post partum Virgo invioláta permansísti, * Allelúia, allelúia. Post partum Virgo. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúia. Glória. Post partum Virgo.

℣. Speciósa facta es, et suávis, allelúia. ℞. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 45.

RORATE cæli désuper, et nubes pluant justum : aperiátur terra, et gérminet salvatórem : et justítia oriátur simul : ego Dóminus creávi eum.

℞. Speciósa facta es, et suávis, * Allelúia, allelúia. Speciósa. ℣. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix. Allelúia. Glória. Speciósa.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℞. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, allelúia, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Ecce Virgo., Hymnus Ave maris stella. et ℣. Roráte cæli désuper ut in primis Vesperis, pag. 1033.

Ad Magnificat Aña. Hæc est dies, quam fecit Dóminus : hódie Dóminus afflictiónem

pópuli sui respéxit, et Redemptiónem misit : hódie mortem, quam fémina íntulit, fémina fugávit : hódie Deus homo factus id quod fuit permánsit, et quod non erat assúmpsit. Ergo exórdium nostræ Redemptiónis devóte recolámus, et exsultémus dicéntes : Glória tibi Dómine, allelúia, allelúia.

PER OCTAVAM ANNUNTIATIONIS B. MARIÆ, TEMPORE PASCHALI.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Quómodo fiet istud, Angele Dei, quia virum in concipiéndo non pértuli? Audi María Virgo Christi : Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, allelúia.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo, allelúia.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ. ut in Laudibus Festi, pag. 1038.

Ad Memoriam in Vesperis Aña Hæc est dies. ut in secundis Vesperis Festi ad Magnificat, pag. 1038.

℣. Roráte cæli désuper, et nubes pluant justum, allelúia. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem, allelúia.

Oratio Deus, qui de beátæ Maríæ. ut in Laudibus Festi, pag. 1038.

IN OCTAVA ANNUNTIATIONIS B. M. V. TEMPORE PASCHALI. SOLEMNE.

AD I. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus, ℣., Antiphona ad Magnificat et Oratio ut in j. Vesperis Festi, Tempore Paschali, pag. 1033.

AD MATUTINUM.

Invitatorium et Hymnus ut in Festo Tempore Paschali, pag. 1034.

IN NOCTURNO.

Tres Antiphonæ, tres Psalmi et Versiculus ut in Nocturno Festi Tempore Paschali, pag. 1034. et pag. 1035.

Benedictiones, Lectiones (nisi legenda fuerit Homilia Dominicalis) et Responsoria erunt quæ hic ponuntur.

¶ Si Feria secunda aut quinta fuerit, Benedictio j. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

¶ Si Feria tertia aut sexta fuerit, Benedictio j. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

¶ Si Feria quarta aut Sabbatum fuerit, Benedictio j. Oret voce pia pro nobis Virgo María. ℟. Amen.

De Isaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 62.

PROPTER Sion non tacébo, et propter Jerúsalem non quiéscam, donec egrediátur ut splendor justus ejus, et salvátor ejus ut lampas accendátur. Et vidébunt gentes justum tuum, et cuncti reges ínclytum tuum : et vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominábit. Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, et diadéma regni in manu Dei tui.

℟. j. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine. Ne tímeas María,

invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries, * Et vocábitur Altíssimi Fílius, allelúia. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius, allelúia.

¶ Si Feria secunda aut quinta fuerit, Benedictio ij. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

¶ Si Feria tertia aut sexta fuerit, Benedictio ij. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

¶ Si Feria quarta aut Sabbatum fuerit, Benedictio ij. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio ij.

NON vocáberis ultra Derelícta : et terra tua non vocábitur ámplius Desoláta; sed vocáberis Volúntas mea in ea, et terra tua Inhabitáta : quia complácuit Dómino in te : et terra tua inhabitábitur. Habitábit enim júvenis cum vírgine, et habitábunt in te fílii tui. Et gaudébit sponsus super sponsam, et gaudébit super te Deus tuus.

℟. ij. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum vocábitur Fílius Dei, allelúia. ℣. Quómodo fiet istud quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus.

¶ Si Feria secunda aut quinta fuerit, Benedictio iij. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

¶ Si Feria tertia aut sexta fuerit Benedictio iij. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

¶ Si Feria quarta aut Sabbatum fuerit, Benedictio iij. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

(Hom. in Annunt. B. M. V.)

Lectio iij.

JAM tempus est, fratres dilectíssimi, ut hac Davídica voce exclamémus : Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecísti. Etenim præsens solémnitas festivitátum nostrárum inítium est, et nostrárum solemnitátum caput, unde orta est salus nostra, ac lex nostra inítium hábuit. Nos enim erámus prius avítæ ac primigéniæ rebelliónis rei, et adjécto illi ínsuper gravissimórum peccatórum reátu, facti erámus tenebrárum íncolæ ac regiónum mortis : nec ullus ex prophétis a Deo missis et sanctis justis lúmine nos illumináre póterat, rediméndo a peccátis et nequítia prævaricatiónum nostrárum. Quam ob rem Creátor ipse Redémptor evásit, nosque sui ad nos accéssus lúmine illustrávit : nobísque commíssa sunt secréta advéntus ejus, cum ipse Gabriélem Archángelum misit annuntiatúrum miráculum Incarnatiónis suæ.

℟. iij. Quómodo fiet istud, respóndens ait María, quia virum non cognósco? Angelus

ad hæc : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi, Allelúia. ℣. Ideóque quod nascétur ex te Sanctum vocábitur Fílius Dei. — Spíritus sanctus. Glória. Allelúia.

¶ Si vero legenda fuerit Homilia Dominicæ primæ post Octavam Paschæ, dabuntur Benedictiones et dicentur Lectiones cum Responsoriis, ut hic notatum est.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio j. Cap. 10.

In illo témpore : Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum Pastor bonus. Bonus Pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homil. 14. in Evang.)

Audistis, fratres caríssimi, ex lectióne evangélica eruditiónem vestram : audístis et perículum nostrum. Ecce enim is, qui non ex accidénti dono, sed essentiáliter bonus est, dicit: Ego sum Pastor bonus. Atque ejúsdem bonitátis formam, quam nos imitémur, adjúngit, dicens : Bonus Pastor ánimam suam ponit pro óvibus suis.

℟. j. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam Vírginem desponsátam Joseph, núntians ei verbum : et expavéscit Virgo de lúmine : Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum : ecce concípies, et páries,* Et vocábitur Altíssimi Fílius, allelúia. ℣. Dabit ei Dóminus Deus sedem David patris ejus, et regnábit in domo Jacob in ætérnum. — Et vocábitur Altíssimi Fílius, allelúia.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio ij.

Fecit quod mónuit : osténdit quod jussit. Bonus Pastor pro óvibus suis ánimam suam pósuit, ut in Sacraménto nostro corpus suum et sánguinem vérteret; et oves, quas redémerat, carnis suæ aliménto satiáret. Osténsa nobis est igitur de contémptu mortis via, quam sequámur : appósita est forma, cui imprimámur. Primum nobis est exterióra nostra misericórditer óvibus ejus impéndere : postrémum vero, si necésse sit, étiam mortem nostram pro eísdem óvibus ministráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad postrémum majus.

℟. ij. Ave María grátia plena : Dóminus tecum : * Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi : quod enim ex te nascétur Sanctum vocábitur Fílius Dei, allelúia. ℣. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? Et respóndens Angelus dixit ei. — Spíritus sanctus.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen

Lectio iij. Sermo sancti Joánnis Damascéni. Jam tempus est. et ℟. iij. Quómodo fiet istud. ut pag. 1040.

Ante Laudes ℣. Emítte Agnum Dómine Dominatórem terræ, allelúia. ℟. De Petra desérti ad montem fíliæ Sion, allelúia.

AD LAUDES,
HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Festo Tempore Paschali, pag. 1037. et pag. 1038.; servato modo Octavæ diei Solemnis.

AD PRETIOSA.

¶ Si in Nocturno lecta non fuerit Homilia Dominicalis, dicatur hoc Evangelium :

Secúndum Lucam. Cap. 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Tu autem Dómine.

¶ Si vero lecta fuerit in Nocturno Homilia Dominicalis, dicatur ad Pretiósa. Evangelium Dixit Jesus Pharisæis : Ego sum pastor bonus., quod pag. 1041. in eodem Nocturno positum est.

DIE XXVI. MARTII.
IN OCTAVA S. JOSEPH SPONSI B. MARIÆ V.
SOLEMNE.

¶ Si Octava dies S. Joseph Tempore Quadragesimæ celebranda fuerit, omnia fiant ut pag. 981. et sequentibus notatum est.

¶ Si vero post Pascha celebranda fuerit, de ipsa fiat Officium ut positum est pag. 988. et sequentibus.

DIE I. APRILIS.
IN OCTAVA ANNUNTIATIONIS B. M. V.
SOLEMNE.

¶ Si Octava dies Annuntiationis B. Mariæ Virginis Tempore Quadragesimæ celebranda fuerit, omnia fiant ut pag. 1029. et sequentibus notatum est.

¶ Si vero post Pascha celebranda fuerit, de ipsa fiat Officium ut positum est pag. 1039. et sequentibus.

DIE II. APRILIS.
S. FRANCISCI DE PAULA
CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

Deus humílium celsitúdo, qui beátum Franciscum Confessórem Sanctórum tuórum glória sublimásti : tríbue, quæsumus, ut ejus méritis et imitatióne, promíssa humílibus præmia felíciter consequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Tempore Quadragesimæ.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 4.

Audite fílii disciplínam patris, et atténdite ut sciátis prudéntiam. Donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam et ego fílius fui patris mei, tenéllus, et unigénitus coram matre mea : et docébat me, atque dicébat : Suscípiat verba mea cor tuum, custódi præcépta mea, et vives.

Lectio ij.

Posside sapiéntiam, pósside prudéntiam : ne obliviscáris, neque declínes a verbis oris mei. Ne dimíttas eam, et custódiet te : dílige eam, et conservábit te. Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquíre prudéntiam : árripe illam, et exaltábit te : glorificáberis ab ea, cum eam fúeris

amplexátus. Dabit cápiti tuo augménta gratiárum, et coróna ínclyta próteget te.

Lectio iij.

Audi fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitæ. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis : quas cum ingréssus fúeris, non arctabúntur gressus tui, et currens non habébis offendículum. Tene disciplínam, ne dimíttas eam : custódi illam, quia ipsa est vita tua.

IN II. NOCTURNO.

(Ex Bulla Canonizationis ejus, et ex Rom. Brev.)

Lectio iv. *

Franciscus Paulæ, quod est Calábriæ óppidum, loco húmili natus est : quem paréntes, cum diu prole caruissent, voto facto, beáti Francisci précibus suscepérunt. Is adoléscens divíno ardóre succénsus, in erémum secéssit, ubi annis sex victu ásperam, sed meditatiónibus cæléstibus suávem vitam duxit. Sed cum virtútum ejus fama lóngius manáret, multíque ad eum pietátis stúdio concúrrerent, fratérnæ caritátis causa e solitúdine egréssus, ecclésiam prope Paulam ædificávit, ibíque prima sui Ordinis fundaménta jecit.

Lectio v.

Erat in eo mirífica loquéndi grátia. Perpétuam virginitátem servávit. Humilitátem sic cóluit, ut se ómnium mínimum díceret, suósque alúmnos Mínimos appellári volúerit. Nudis pédibus per glácies, nives, montes et acúta saxa, vepres spinásque absque læsióne incedébat. Rudi amíctu utebátur, humi cubábat. Cibi abstinéntia fuit admirábili; nam semel in die post solis occásum reficiebátur, et ad panem et aquæ potum vix áliquid ejúsmodi obsónii adhibébat, quo vesci in Quadragésima licet. Quam consuetúdinem ut Fratres sui toto anni témpore retinérent, quarto eos voto astrínxit. Multa étiam futúra prophético spíritu prædíxit.

Lectio vj. *

Plurimis quoque miráculis Servi sui sanctitátem Deus testári vóluit : quorum illud in primis célebre, quod a nautis rejéctus, Sicíliæ fretum, strato super flúctibus pállio, cum sócio transmísit. A Ludovíco Undécimo Francórum rege expetítus magnóque in honóre hábitus est. Dénique, annum círciter nonagésimum primum agens, vitæque suæ finem jam próximum divína inspiratióne prospíciens, ómnibus ecclesiásticis Sacraméntis et signo Crucis communítus, præléeta coram eo Domínica Passióne, die secúnda Aprílis, quæ fuit Parascéves, circa horam, qua Christus est passus, Turónis migrávit ad Dóminum, anno Salútis millésimo quingentésimo séptimo. Ejus corpus, dies úndecim insepúltum, ita incorrúptum permánsit, ut suávem étiam odórem effláret. Ipsum vero Leo Papa Décimus in Sanctórum númerum rétulit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Nolíte timére pusíllus grex. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 84*.

Tempore paschali, Lectio prima de Scriptura currente; secunda et tertia erunt quarta et sexta de suprapositis signatæ *.

¶ Si tamen festum S. Francisci de Paula in Feriam secundam Rogationum aut in Vigiliam Ascensionis transferri contigerit, prima Lectio erit prima de suprapositis, scilicet Audíte filii.

DIE III. APRILIS.

SACRORUM STIGMATUM S. CATHARINÆ SENENSIS

VIRG. ORD. PRÆD.

DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Immortáli laude Catharína Virgo Senénsis est efferénda : quandóquidem suæ sanctitátis præstántia univérso géneri humáno innótuit. T. P. Allelúia.

Capitulum. Sap. 8.

Hanc amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, dicit Dóminus omnípotens.

℟. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quæ vivens atque vita functa líquido osténdit. T. P. Allelúia. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit.— Quæ vivens. Glória. T. P. Allelúia. Extra T. P. Quæ vivens.

Hymnus.

Hæc tuæ Virgo monuménta laudis,
Quæ tuis læti Catharína sacris
Hoc quidem pacto modulámur omnes,
Perfer Olympo.

Si satis digne néqueant reférri,
Annuas nobis véniam, precámur :
Non sumus tanti ingénii, fatémur,
Optima Virgo.

Quis fuit dignas modulátus unquam
Vírginis laudes? Quis in orbe toto
Féminæ invíctæ peritúra nunquam
Cármina pandet?

Prædita exémplis Catharína claris,
Móribus præstans, sápiens abúnde,
Témperans, fortis, pia, justa, prudens,
Æthera scandis.

Quem latet virtus facinúsque clarum,
Quo nequit dici sánctius per orbem?
Vúlnerum formam miseráta Christi
Exprimis ipsa.

Nam brevis, mæstæ miseræque vitæ
Et malis cunctis pénitus reféртæ
Fórtiter spernens pretiósa quæque
Sídera adísti.

Grátias summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína. T. P. Allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

Ad Magnificat Aña. Vírginis Catharínæ hæc dies est dicáta sacris, ut nunquam tantæ sanctitátis præstántia mortálium memória excídere queat, et cunctis celebérrima perpétuo fiat. T. P. Allelúia. Oratio.

DEUS, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti : concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne, calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem regum súpplices adorémus : * Qui immortáli glória Vírginem Senénsem dotávit Catharínam. T. P. Allelúia.

Hymnus.

LAUDIBUS Virgo nimis efferénda
Jure censéris, quóniam triúmphos
Ipsa cælórum, probitáte mira,
Nacta refúlges.

PRÆMIUM sanctæ tamen ipsa vitæ
Et simul munus probitátis almæ
Accipis cælo, cumuláta cunctis
Dénique rebus.

TU gravem sacris méritis refértum,
Orbis exémplar, pietáte plenum
Prædicatórum veneráta Patrem,
Ordine fulges.

NULLA jam rerum plácuit volúptas,
Nullus ornátus, nitor ecce nullus
Córporis, semper fúgiens iníquæ
Cármina vitæ.

SÆPIUS corpus dómitans acérbe,
Quam pie flagris cruor hinc et inde
Flúxerat rivis, hominúmque demum
Crímina flebas!

QUI per ingéntes variósque casus,
Orbe terrárum cruciántur omnes,
Quotque vel curis agitántur ipsi
Undique diris.

SUPPETENT nobis tótidem canénda,
Si tuæ laudes repetántur omnes :
Tu quidem longe pietáte cunctis
Inclyta præstas.

GRATIAS summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Admirábilem Dei nostri cleméntiam contemplári máxima Catharínæ constántia nos semper effíciet. Psalmi de Communi unius Vírginis, pag. 88*. et sequentibus.

Aña. Misericórdia summa erga egénos atque ægrótos summópere affécta, ipsórum ærúmnas defiére hæc Virgo solébat.

Aña. Christiános quidem tanta caritáte prosequebátur, ut eórum amóre incénsa diu noctúque flagráret.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 7.

Quam pulchri sunt gressus tui in calceaméntis, fília príncipis! Quam pulchra es, et quam decóra caríssima, in delíciis! Statúra tua assimiláta est palmæ, et úbera tua botris. Dixi : Ascéndam in palmam, et apprehéndam fructus ejus : et erunt úbera tua sicut botri víneæ : et odor oris tui sicut malórum. Guttur tuum sicut vinum óptimum, dignum dilécto meo ad potándum, labiísque et déntibus illíus ad ruminándum. Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus. Veni dilécte mi, egrediámur in agrum, commorémur in villis. Mane surgámus ad víneas, videámus si flóruit vínea, si flores fructus partúriunt, si floruérunt mala púnica : ibi dabo tibi úbera mea. Mandrágoræ dedérunt odórem. In portis nostris ómnia poma : nova et vétera, dilécte mi, servávi tibi.

℟. j. Catharína Virgo Jesu Christo virginitátem perpétuam dicávit :* Cujus sponsa sanctíssima illico effécta est. ℣. Maríam autem Vírginem adhuc puélla exorávit ut Fílii sui ancílla fíeret. — Cujus sponsa sanctíssima.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio ij. Cap. 8.

Diligentibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? Tribulátio? an angústia? an fames? an núditas? an periculum? an persecútio? an gládius? Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque ángeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. ij. Virtútis ac ætérnum probitátis munus Catharína sectáta, ea quæ córpori mortáli videréntur ornátui, * Omnésque mundi fastus abégit. ℣. Christo namque Deo nostro se pénitus dedit. — Omnésque mundi fastus abégit.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio iij. Cap. 6.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini

Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres, amen. Tu autem...

℟. iij. Summis est enim Virgo Catharína efferénda láudibus : * Quóniam sanctíssimum vivéndi modum virgínibus osténdit. ℣. Immortálem quidem vitam cælo mérito adépta est. — Quóniam sanctíssimum. Glória. Quóniam sanctíssimum.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Miríficam Vírginis Catharínæ caritátem quis non admirétur, quæ nihil præter Christum amáre pótuit!

Aña. Vúlnerum enim sui ætérni Sponsi simulácra in córpore suo ferre méruit.

Aña. Perpétuæ laudi hæc præmia Vírgini sanctæ procul dúbio erunt : fiet síquidem posteritáti nótior.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Lectio iv.

Catharina Virgo Senénsis, post suscéptum beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestáre solent, divíno amóre succénsa, oratiónibus piísque meditatiónibus mentem suam júgiter nutriébat. Præsértim sacra Domínicæ Passiónis mystéria meditári consuéverat : ac tanto spíritu erga illa ferebátur, ut in iísdem contemplándis per plures horas síngulis diébus detinerétur. Communióne altáris, quæ illi ferme quotidiána fuit, toto cordis afféctu suscépta, mox in áera extólli videbátur. Dum autem his divínis contemplatiónibus pascebátur, plúribus grátiis donáta est : ac étiam sacris Stigmátibus insigníta.

℟. iv. Divínam hæc Virgo vitam semper dégere visa est : * Et divínum dénique consecúta est præmium. ℣. A córporis namque illécebris fórtiter abhórruit. — Et divínum dénique.

Lectio v.

Cum namque Pisis immorarétur, die Domínico, refécta cibo cælésti et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes. Ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta ne cicatríces apparérent : contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in forma puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes et cor ejus : ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi eum Deus minuísset, brevi se créderet moritúram.

℟. v. Felix ea Virgo est, quæ Jesu Christo Dómino pro víribus óbsequens, * Múnera sibi præparat ætérna. ℣. Spretis autem humánæ vitæ mortálibus rebus. — Múnera sibi præparat ætérna.

Lectio vj.

Hanc itaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit : ut sentíret dolórem, illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei Fámula confessário suo beáto Raymúndo retulísset : ut óculis étiam repræsentarétur,

rádios in imagínibus beátæ Catharínæ ad dicta quinque loca pertingéntes pia fidélium cura pictis colóribus expréssit. Dein vero Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus Ordinis Prædicatórum, ut eorúmdem corda in Christi crucifíxi amórem inflammaréntur, univérso Prædicatórum Ordini tantæ rei memóriam anniversária solemnitáte celebráre concéssit.

℟. vj. Præcónia tuárum laudum, Catharína Virgo, tua pietáte minóra esse fatémur : * Quóniam ómnium virtútum génere prædita, humánas laudes exsúperas. ℣. Divínis enim ubíque láudibus celebránda videris. — Quóniam. Glória. Quóniam.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Nulla unquam delébit oblívio benefícia, quæ sunt erga hómines, Catharínæ.

Aña. Semper sancta hæc Virgo vixit : felix óbiit : beáta in cælo regnábit in ætérnum.

Aña. Ætérnum hæc Vírgo assecúta est præmium : et cæléstium rerum vere párticeps effécta Christo frúitur.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi.

(In cap. 13. Matth.)

AUDISTIS fratres quemádmodum grano sinápis tota regni cæléstis comparáta est magnitúdo. Quærens Christus in cælo et in terra, nihil invénit, nisi granum sinápis, in quo poténtiam totam supérnæ dominatiónis inclúdat : et illud regnum singularitáte potens, æternitáte felix, divinitáte fulgens, diffúsum toto cælo, tota terra dilatátum, in grani sinápis coárctat et cogit angústias. Spes ista est credéntium tota? Exspectátio ista est fidélium summa? Ista est felícitas vírginum, longis continéntiæ labóribus comparáta? Fratres, non fácile Domínicis moveámur in dictis. Nam si infírmum Dei fórtius est homínibus, hoc mínimum Dei tota magnitúdine mundi magnificéntius invenítur : si modo hoc granum sinápis nos sic nostris seminémus in méntibus, ut intelligéntiæ nobis magnam in árborem crescat.

℟. vij. Nihil huic Vírgini sátius nihílque dígnius in rerum natúra visum est quam Jesu Christi præcépta * Et vitam ætérnam ómnibus persuadére. ℣. Dedit enim semper óperam revocáre pérditos. — Et vitam ætérnam ómnibus persuadére.

Lectio viij.

GRANI ergo sinápis instar est regnum Dei : quod de supérnis affértur verbo, suscípitur audítu, fide séritur, credulitáte radicátur, spe crescit, confessióne diffúnditur, virtúte ténditur et dilatátur in ramos,

ad quos vocat aves cæli, id est spirituáles sensus, atque in ipsis eas quiéta súscipit mansióne. Véniat hæréticus : véniat, quia redeúntibus Ecclésiæ semper patéscit ingréssus. Véniat, áudiat, et pietáti Domínicæ jam désinat oblatráre. Si cæléstis regni majéstas omnis ad grani sinápis similitúdinem venit : quid quéritur quod Deus ad hóminem, Dóminus servi descéndit ad formam? Sic enim venit, ut tibi totum per fidem crésceret, cui jam totum defécerat per natúram.

℟. viij. Sapiéntia atque doctrína hæc Virgo reférta, códices nonnúllos cóndidit edidítque : * Ut veram vivéndi ratiónem ómnibus osténderet. ℣. His illa humánas fragiléśque res spérnere suádet. — Ut veram vivéndi ratiónem.

Lectio ix.

SED atténdite quia Christus est regnum cælórum, qui velut granum sinápis in hortum virgínei córporis missus, orbe toto crucis in árborem crevit : ac tantum dedit fructus sui sapórem, cum téritur Passióne, ut quidquid est vitále suo saporáret et condíret attáctu. Nam sicut in integritáte grani sinápis virtus habétur occúlta; appáret vero virtus ejus vehementíssime, si terátur : ita Christus córpore teri vóluit, qui suam nóluit latére virtútem. Et nos, fratres, terámus istud granum sinápis, ut ejus vim in hac similitúdine sentiámus. Terámus granum illud, ut ora nostra fervéntia vívido fructu sui sapóris succéndat : et ita ignis ejus toto nobis árdeat et flammétur in péctore, atque nostræ ignorántiæ totum nobis áuferat sua degustatióne fastídium.

℟. ix. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quæ vivens, atque vita functa líquido osténdit. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit. — Quæ vivens. Glória. Quæ vivens.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Catharína. T. P. Allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit. T. P. Allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Exsultabúnda cæli múnera contemplabátur, quæ cunctis rebus máxime præpósuit. T. P. Allelúia.

3. Divínis namque oblectáta rebus, diu noctúque oratiónibus atque vigíliis óperam dabat. T. P. Allelúia.

4. Rerum ómnium Conditóri Catharína benedicébat, qui beatitúdinis sémitam mortálibus osténdit. T. P. Allelúia.

5. Laudávit Catharína semper Dóminum, et ab eo in excélsis exaltáta est. T. P. Allelúia.

Capitulum. Sap. 8.

HANC amávi, et exquísivi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, dicit Dóminus omnípotens.

Hymnus.

JAM ferox miles tibi sæpe cessit,
Et duces iras posuére sævas:
Hi necem diram pópulo mináti
Sæpe Senénsi.

QUID! quod et sacris stúdiis frequénter
Viribus summis óperam dedísti,
Litteræ doctæ lepidæque claris
Urbibus exstant.

NITERIS verbis revocáre lapsos,
Niteris rectum suadére cunctis:
Sic ais: Tantum próbitas beátos
Efficit omnes.

JURA tu sævæ tremebúnda mortis
Fórtiter temnens, nihil extiméscens,
Præmium nostræ vocitáre vitæ
Sæpe solébas.

UNDE cum tempus properáret ipsum,
Quo sacros artus cinerésque busto
Linqueres, cælos aditúra, flentes
Ipsa docébas.

SIC sacrum Christi veneráta Corpus,
Hóstiam libans, lácrimis obórtis,
Díxeras cunctis documénta vitæ
Voce supréma.

GRATIAS summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo:
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. T. P. Allelúia. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. T. P. Allelúia.

Ad Benedictus Aña. Máxima est Catharínæ Vírginis Senénsis præstántia, quæ incolumitátem languéntibus et vitam mórtuis restitúere pótuit. T. P. Allelúia.

Oratio.

DEUS, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti: concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne, calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per.

AD TERTIAM.

Capitulum. Sap. 8.

HANC amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus dicit Dóminus omnípotens.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Virginis, pag. 96*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 8.

DOMINUS ómnium diléxit illam: doctrix est enim disciplínæ Dei, et eléctrix óperum illíus.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 11.

BREVIS in volatílibus est apis, et inítium dulcóris habet fructus illíus.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit. T. P. Allelúia. Psalmus Dixit Dóminus., cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Hanc amávi. et Hymnus Hæc tuæ Virgo., ut in j. Vesperis, pag. 1044.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína. T. P. Allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. T. P. Allelúia.

Ad Magnificat Aña. O Virgo máxima glória præstans, cujus sacra stata orbis univérsus hodiérna die célebrat, quam ángeli cum láudibus éfferunt, ac céteri supérni cives admirántur : age apud Deum, quo mentes nostræ semper divínis præcéptis obtémperent, nosque virtútibus aliisque bonis áugeat. T. P. Allelúia.

TEMPORE PASCHALI, ad utrasque Vesperas, Matutinum, Laudes et Horas omnia fiant ut supra, addito suis locis Allelúia. In Nocturno autem dicantur tres Antiphonæ, tres Psalmi, Versiculus, tres Lectiones et tria Responsoria quæ hic notantur. Benedictiones dentur secundum ordinem Feriarum.

IN NOCTURNO.

Aña. Admirábilem Dei nostri cleméntiam contemplári, máxima Catharínæ constántia nos semper effíciet, allelúia. Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Vírginis, pag. 88*.

Aña. Misericórdia summa erga egénos atque ægrótos summópere affécta, ipsórum ærúmnas deflére hæc Virgo solébat, allelúia.

Aña. Christiános quidem tanta caritáte prosequebátur, ut eórum amóre incénsa diu noctúque flagráret, allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 6.

MIHI autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu, neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro fratres, amen. Tu autem Dómine...

℟. j. Nihil huic Vírgini sátius nihílque dígnius in rerum natúra visum est quam Jesu Christi præcépta, * Et vitam ætérnam ómnibus persuadére, allelúia. ℣. Dedit enim semper óperam revocáre pérditos. — Et vitam ætérnam ómnibus persuadére, allelúia.

Lectio ij.

CATHARINA Virgo Senénsis, post suscéptum beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestáre solent, divíno amóre succénsa, oratiónibus piisque meditatiónibus mentem suam júgiter nutriébat. Præsértim sacra Domínicæ Passiónis mystéria meditári consuéverat : ac tanto spíritu erga illa ferebátur, ut in iisdem contemplándis per plures horas síngulis diébus detinerétur. Communióne altáris, quæ illi ferme quotidiána fuit, toto cordis afféctu suscépta, mox in áera extólli videbátur.

Dum autem his divínis contemplatiónibus pascebátur, plúribus grátiis donáta est : ac étiam sacris Stigmátibus insignita. Cum namque Pisis immorarétur, die Domínico, refécta cibo cælésti et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes.

℟. ij. Sapiéntia atque doctrína hæc Virgo reférta, códices nonnúllos cóndidit edidítque : * Ut veram vivéndi ratiónem ómnibus osténderet, allelúia. ℣. His illa humánas fragiléque res spérnere suádet. — Ut veram vivéndi ratiónem ómnibus osténderet, allelúia.

Lectio iij.

IDEOQUE mystérium advértens, Dóminum precáta ne cicatríces apparérent : contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in forma puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes et cor ejus : ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi eum Deus minuísset, brevi se créderet moritúram. Hanc ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit : ut sentíret dolórem, illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse, cum Dei Fámula confessário suo beáto Raymúndo retulísset : ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imagínibus beátæ Catharínæ ad dicta quinque loca pertingéntes pia fidélium cura pictis colóribus expréssit. Dein vero Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus Ordinis Prædicatórum, ut eorúmdem corda in Christi crucifíxi amórem inflammaréntur, univérso Prædicatórum Ordini tantæ rei memóriam anniversária solemnitáte celebráre concéssit.

℟. iij. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt : * Quæ vivens, atque vita functa, líquido osténdit, Allelúia. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit. — Quæ vivens atque vita functa líquido osténdit, Allelúia. Glória. Allelúia.

DIE IV. APRILIS.

S. AMBROSII

EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

TOTUM DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Ambrósium minístrum tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per.

IN I. NOCTURNO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. * Cap. 7. et cap. 8.

NEMINEM enim díligit Deus, nisi eum, qui cum sapiéntia inhábitat. Est enim hæc speciósior sole, et super omnem dispositiónem stellárum, luci comparáta invenítur prior. Illi enim succédit nox, sapiéntiam autem non vincit malítia. Attíngit ergo a fine usque ad finem fórtiter, et dispónit ómnia suáviter. Hanc amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus.

Lectio ij.

GENEROSITATEM illíus gloríficat, contubérnium habens Dei : sed et ómnium Dóminus diléxit illam : doctrix enim est disciplínæ Dei, et eléctrix óperum illíus. Et si divítiæ appetúntur in vita, quid sapiéntia locuplétius, quæ operátur ómnia? Si autem sensus operátur : quis horum, quæ sunt, magis quam illa est ártifex? Et si justítiam quis díligit : labóres hujus magnas habent virtútes : sobrietátem enim, et prudéntiam docet, et justítiam, et virtútem, quibus utílius nihil est in vita homínibus.

Lectio iij.

ET si multitúdinem sciéntiæ desíderat quis, scit prætérita, et de futúris æstimat : scit versútias sermónum, et dissolutiónes argumentórum : signa et monstra scit ántequam fiant, et evéntus témporum et sæculórum. Propósui ergo hanc addúcere mihi ad convivéndum : sciens quóniam mecum communicábit de bonis, et erit allocútio cogitatiónis et tædii mei. Habébo, propter hanc, claritátem ad turbas, et honórem apud senióres júvenis : et acútus invéniar in judício, et in conspéctu poténtium admirábilis ero, et fácies príncipum mirabúntur me.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.*

(Ex Paulino amanuensi S. Ambros. et aliis antiq. Patr.)

FACTUS Epíscopus Ambrósius, fidem et disciplínam ecclesiásticam acérrime deféndit : multósque Ariános et álios hæréticos ad fídei veritátem convértit, in quibus claríssimum Ecclésiæ lumen sanctum Augustínum Jesu Christo péperit. Gratiáno imperatóre occíso, ad Máximum ejus interfectórem legátus íterum proféctus est : eúmque pœniténtiam ágere recusántem a communiónis consórtio segregávit. Ambrósii illa præclára vox fuit de Máximo sibi minitánte dicéntis : Felícius Epíscopos persequántur imperatóres quam díligant.

Lectio v.

THEODOSIUM imperatórem, propter cædem Thessalónicæ factam, ingréssu ecclésiæ prohíbuit. Cui cum ille David quoque regem adúlterum et homicídam fuísse dixísset, respóndit Ambrósius : Qui secútus es errántem, séquere pœniténtem. Quare Theodósius sibi ab eo impósitam pœniténtiam humíliter egit, ac de Ambrósio dignum illud prótulit elógium : Ægre tandem dídici quid inter imperatórem intérsit et Epíscopum : ægre tandem réperi veritátis magístrum : nam solum Ambrósium novi Epíscopum dignum eo nómine. Cum sacerdotáli constántia illícitis Valentiniáni imperatóris conátibus obstáret, Callígonus præpósitus cubículi minátus est : Caput tibi tollo. Respóndit : Deus permíttat tibi ut ímpleas quod mináris : ego enim pátiar quod Epíscopi. Múnia ómnia ecclesiástica sic strénue obíbat, ut circa baptizándos ipse solus impléret quod post ejus óbitum vix quinque Epíscopi perfícere potuérunt.

Lectio vj. *

Quovis die Domínico pro concióne pópulum docébat : quod aliquándo faciénti Angelus ad aurem loqui visus est. Erat multæ abstinéntiæ, et vigiliárum multárum ac labórum : quotídie jejúnio mácerans corpus, nisi diébus Domínicis et Sábbato, vel cum natalítia celeberrimórum Mártyrum ageréntur. Quotiescúmque illi áliquis ob percipiéndam pœniténtiam lapsus suos conféssus esset, ita flebat, ut et illum flere compélleret. Quadam nocte, vigilánti Paulus Apóstolus clare sese osténdit. Ergo sanctus Epíscopus pro Ecclésia Dei máximis labóribus curísque perfúnctus, multis libris egrégie conscríptis, plúribus in vita et post mortem clarus miráculis, sumpto Dómini Córpore, conformátis in crucis similitúdinem mánibus, orans ánimam Deo réddidit, prídie Nonas Aprílis, anno post Christum natum trecentésimo nonagésimo séptimo : quem eúntem in cælum plúrimi infántes e sacro fonte redeúntes vidérunt.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Vos estis sal terræ. de Communi unius Doctoris, pag. 80*.

Tempore paschali, tres Lectiones de suprapositis, scilicet prima, quarta et sexta signatæ *.

Si festum S. Vincentii Ferrerii ante Dominicam in Ramis palmarum celebrandum fuerit, omnia fiant ut hic pro Tempore Quadragesimæ sunt notata.

¶ Si vero Tempore Paschali celebrandum fuerit, de ipso fiat Officium ut pag. 1069. signatum est.

DIE V. APRILIS.

S. VINCENTII FERRERII

CONF. ORD. PRÆD.

TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Diem novæ laudis et glóriæ lætum ducat cœtus fidélium : quo sublíme decus Hespériæ, gratulánte turba cæléstium, a Príncipe supérnæ cúriæ binæ sumpsit corónæ præmium. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Ephes. 3.

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc : in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℟. Quátuor vecta rotis ágitur mirábilis quadríga Dómini : Vincéntius cum Christo júngitur trino Prædicatórum cárdini, * Quorum virtúte fides régitur : Divíno sit pia laus nómini. ℣. Ducunt hi rhedam Evangélii, velut equi fortes et várii. — Quorum virtúte. Glória. Divíno sit pia laus nómini.

Hymnus.

Mente jucúnda júbilent fidéles,
Vócibus hymnos résonent canéntes :
Nam datus mundo novus est precátor
Ante Tonántem.

Alme Vincénti, veneránda cujus
Hæc dies totum cólitur per orbem,
Quas tibi cantat chorus hic fidélis,
Accipe laudes.

Rite mox annis téneris peráctis,
Prædicatórum sítiens adísti
Ordinem, servans documénta Patrum
Mente pudíca.

Tactus e cælis óperam dedísti
Lítteris sacris utriúsque Legis :
Quas docens verbo, fidei replésti
Lúmine mundum.

Inde fervénter cito jam propínquum
Sæculi finem fore nuntiásti,
Ut Deum gentes tímeant paténter
Vociferándo.

Angelus alter pénitus fuísti
Ille, qui cæli médium volábat,
Núntians cunctis pópulis et linguis
Júdicis horam.

Lingua quæ sancta pópulos docébas
Rebus et signis váriis probábas,
Lánguidis reddens Cruce sanitátis
Róbora membris.

Inter eléctos modo collocáris,
Semper in cælis mérito triúmphans,
Fúlgidis sertis redimítus omni
Témpore sæcli.

Summa sit Christo salus, et perénnis
Glória Patri paritérque sancto
Flámini, quorum sine fine virtus
Regnat in orbe. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Qui prophético fretus lúmine mira de mundi fine dócuit, in occíduo terræ cárdine ut sol Vincéntius occúbuit : et septus angelórum ágmine lúcidas cæli sedes ténuit.

Oratio.

Deus, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

¶ Quando hæc Oratio dicitur ad Memoriam et eam sequitur alia Memoria, sic concludatur : præmiatórem habére mereámur in cælis : Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Venerémur Christi vultum : * Quem Vincéntius prædicávit Júdicem esse ventúrum.

Hymnus.

Lumen in terris pópuli fidélis,
Civis et cæli modo factus alti,
Acta Vincénti tua concinéntes
Dírige voces.

Flore primævo nítidæ juvéntæ,
Eligens puræ documénta vitæ,
Ordinis magnum ímitans Paréntem
Prædicatórum :

LUCE doctrínæ rútilans serénæ,
Ambitum terræ pelagíque lustrans,
Semper ardénti resonándo sacrum
Péctore verbum :

DUM viam cunctis réseras salútis,
Orbis occásum canis et propínquum,
Jure te clarum genus omne reddit
Prodigiórum.

HINC, velut solis rádius cadéntis,
Cónditus terra Britonum remóta,
Púlchrior regnis óriens supérnis,
Æthera scandis.

ANGELIS septus, decorátus astris,
Doctor et Virgo, géminis corónis
Inter illústres ánimas refúlges,
Múnere Christi.

SIT Patri, Nato, páriter coævo
Flámini sancto salus una, cujus
Nomen in cælis sine fine laudat
Spíritus omnis. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Atténtam matrem réddidit latrans in ventre cátulus, ut quæreret, quem édidit, qualis esset infántulus. Psalmi de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Aña. Vincéntii sublímitas quæ sit futúro témpore matris monstrat agílitas, robúrque datum córpori.

Aña. Religiónem ínclytam postquam subit Domínici, virtútem sibi præstitam laude monstrat multíplici.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 5.

SCIMUS enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

℟. j. Summus parens ac rector géntium, in véspere labéntis sæculi, novum vatem misit Vincéntium, christiáni magístrum pópuli : refert instáre Dei judícium, * Quod spectábunt cunctórum óculi. ℣. Timéte Deum, clamat sæpius : venit hora judícii ejus. — Quod spectábunt cunctórum óculi.

Lectio ij.

AUDENTES ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum. Et ídeo conténdimus sive abséntes, sive præséntes placére illi. Omnes enim nos manifestári opórtet ante tribúnal Christi, ut réferat unusquísque pró-

pria córporis, prout gessit, sive bonum, sive malum.

℟. ij. In urbe nóbili Valéntiæ generósis ortus natálibus, sincéræ puer innocéntiæ, ingénuis præpóllet móribus : natúræ páriter et grátiæ, * Opímis áffluens munéribus. ℣. Sub toga regulári cándida, vita cœpit florére spléndida. — Opímis áffluens munéribus.

Lectio iij.

SCIENTES ergo timórem Dómini homínibus suadémus, Deo autem manifésti sumus. Spero autem et in consciéntiis vestris maniféstos nos esse. Non íterum commendámus nos vobis, sed occasiónem damus vobis gloriándi pro nobis : ut habeátis ad eos, qui in fácie gloriántur, et non in corde. Sive enim mente excédimus, Deo : sive sóbrii sumus, vobis. Cáritas enim Christi urget nos.

℟. iij. Christi viam secútus árduam, a terrénis procul illécebris, veritátem reddit conspícuam, profligátis errórum ténebris : * Oram illúminat occíduam, toto factus In orbe célebris. ℣. Cujus doctrína sole grátior, sermo erat flammis ardéntior. — Oram illúminat. Glória. In orbe célebris.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Imitans exercítia Ducis sui mirífici, purgávit mundi vítia, dono verbi salvífici.

Aña. Bellávit cum victória, vincens mundána gáudia : hinc summa cæli cúria eum cepit cum glória.

Aña. Emittébat ubérrimas sæpe plorándo lácrimas, Christi mortem consíderans, ejúsque Corpus cónsecrans.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

(Ex Bulla Canonizationis, et probatis Auctoribus.)

Lectio iv.

VINCENTIUS, honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sæculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo consideráret, Religiónis hábitum in Ordine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit : et emíssa solémni professióne, sacris lítteris sédulo incúmbens, theologíæ láuream summa cum laude consecútus est. Mox, obténta a Superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes gentes, tribus et linguas diffúnderet, et extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos, terróre concússos atque a terrénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

℟. iv. Nocte sacris incúmbens lítteris, contemplátur vigil in stúdio : mane pulchri ad instar síderis, miro lucet doctrínæ rádio : *Morbos omnis véspere géneris salutári pellens remédio. ℣. Nulla prǽterit hora témporis, quo non recti quid agat óperis. — Morbos omnis véspere géneris.

Lectio v.

In hoc autem apostólico múnere hic vitæ ejus tenor perpétuus fuit : Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit, quotídie ad pópulum conciónem hábuit, inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit. Sancta et recta consilia nulli denegávit. Carnes nunquam comédit, nec vestem líneam induit. Populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit, et cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schísmate scinderétur, ut unirétur et unita servarétur plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et persecutóres, in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recépit et ampléxus est.

℟. v. Verba perénnis vitæ próferens, ánimos inflámmat astántium : pectóribus humánis ínserens amórem donórum cæléstium, de virtútibus alta disserens, * Frenáre docet omne vítium. ℣. Illum ávida turba séquitur, dum hæc ore divíno lóquitur. — Frenáre docet omne vítium.

Lectio vj.

Per ipsum divína Virtus, in confirmatiónem vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt. Spíritus immúndos e corpóribus éxpulit. Surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit; leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii Præco, plúrimis Európæ provínciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit, anno Salútis millésimo quadringentésimo décimo nono. Quem Callístus Tértius Sanctórum número adscrípsit.

℟. vj. Quátuor vecta rotis ágitur mirábilis quadríga Dómini : Vincéntius cum Christo júngitur trino Prædicatórum cárdini, * Quorum virtúte fides régitur : Divíno sit pia laus nómini. ℣. Ducunt hi rhedam Evangélii, velut equi fortes et várii. — Quorum virtúte. Glória. Divíno sit pia laus nómini.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Laude digna Valéntia ipsum mortálem édidit : sed felix hunc Británnia regno cælórum réddidit.

Aña. Honóres omnes rénuit pro Christi sacro nómine : mentem constántem ténuit, sacro rigátus flúmine.

Aña. In Christum semper rétulit quidquid fecit dum víveret : se a terrénis ábstulit, ut cælum tandem scánderet.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 15. in Matth. sub med.)

ATTENDITE quid díxerit : Vos estis sal terræ. Per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas : sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis criminibus oppréssum.

℟. vij. Res ágitur digna spectáculo, ab ignótis quando vectóribus allátos panes trádidit pópulo degénti secum in nemóribus : qui sæpe stupet hausto póculo, * Non consúmptis vini liquóribus. ℣. Tunc exsúltant virórum míllia, dum intuéntur Viri magnália. — Non consúmptis vini liquóribus.

Lectio viij.

DICENDO enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. viij. Vincéntium doctórem ínclytum cum decóre semper et glória, sanctitáte illústri prǽditum, venerátur omnis Hespéria : cujus celsum monstrátur méritum * In túmuli sacra memória. ℣. Hinc mirífica signa pródeunt : nam ad vitam defúncti rédeunt. — In túmuli sacra memória.

Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est : ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

℟. ix. Prædicátor o Vincénti, doctor máxime, quem angelórum cum ordínibus triumphántem felíces ánimæ prosequúntur jucúndis láudibus, * Te láureæ corónant plúrimæ, Sublímem in regnis cæléstibus. ℣. Tu Christi potens grátia, nos tuis fove précibus : quem adscrípsit Ecclésia sacris Sanctórum cœtibus. — Te láureæ. Glória. Sublímem in regnis cæléstibus.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Festíva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Erat Vir evangélicus, Christi Præco cum prædicat : dux illíus Domínicus in terris ipsum vísitat.

3. Candens Virgo divínitus hostem pellit ab obséssis : cunctis vivens humánitus salútem reddit oppréssis.

4. Infántulus lacerátur mox matris per excídium : vitæ alter restaurátur, quem clausit præcipítium.

5. Tunc sub paténti spécie angelórum exércitus ad hoc porténtum grátiæ convénit hora tránsitus.

Capitulum. Ephes. 3.

MIHI ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc : in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

Hymnus.

MAGNE Vincénti nova lux Olympi,
Noctis obscúræ ténebras resólve,
Ut tuas puro modulémur omnes
Cármine laudes.

SIDUS extrémæ Veneténsis oræ,
Et Valentínæ decus urbis almæ,
Ordinis sacri nitor es et ævi
Glória nostri :

CUJUS instrúcti mónitis Hebræi,
Una cum Mauris, véteri relicta
Lege, divínis renovántur undis,
Mente fidéli.

SIGNA, quæ multis patuére terris,
Te probant amplis méritis refértum,
Ac viris celsis fore comparándum
Témporis acti.

DÆMONUM sævos réprimis furóres,
Pellis et morbos miserátus omnes :
Sæpe defúnctos révocas in auras
Lucis amœnas.

INDE, post claræ moniménta vitæ,
Ad poli regnum Superúmque cœtum
Lætus ascéndis, cápiens perénnes
Victor honóres.

SIT Patri, Nato, simul utriúsque
Flámini splendor, decus et potéstas :
Cujus ætérnum chorus angelórum
Numen adórat. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Cujus vitæ sincéra púritas virgináli candóre nítuit, salutáris doctrínæ véritas prædicándo ubíque cláruit, illi summa Bónitas géminam pro méritis corónam tríbuit.

Oratio.

DEUS, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæ-

sumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

¶ Quando hæc Oratio dicitur ad Memoriam et eam sequitur alia Memoria, sic concludatur: præmiatórem habére mereámur in cælis : Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

AD TERTIAM.

Capitulum Mihi ómnium Sanctórum mínimo., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 10.

OPORTET te íterum prophetáre géntibus, et pópulis, et linguis, et régibus multis.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 43.

NOLI timére, quia ego tecum sum : ab oriénte addúcam semen tuum, et ab occidénte congregábo te. Dicam aquilóni, Da : et austro, Noli prohibére : affer fílios meos de longínquo, et fílias meas ab extrémis terræ.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Festíva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Mihi ómnium sanctórum mínimo. et Hymnus Mente jucúnda. ut in j. Vesperis, pag. 1054.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Glorióse Pater o Vincénti, cui arcem scandénti polórum cum honóre óbvius ingénti plaudens venit chorus angelórum : canéntes te duc laude frequénti ad amœna regna Beatórum.

TEMPORE PASCHALI, in Festo S. Vincentii Ferrerii fiat Officium ut pag. 1069. notatum est.

PER OCTAVAM
S. VINCENTII FERRERII
TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

SI infra Octavam S. Vincentii, Tempore Quadragesimæ, de Dominica aut de aliquo festo agatur Officium, fiat Memoria de Octava in Laudibus et Vesperis ut sequitur :

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Pérvigil Christi núntius, vocans ad lucis ópera, ad fruénda Vincéntius nos ducat vitæ múnera.

℣. de Communi unius Confessoris.

Oratio Deus, qui géntium. ut in Laudibus Festi, pag. 1060.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio Deus, qui géntium. ut in Laudibus Festi.

¶ Quando tamen Dominica in Ramis Palmarum infra

Octavam S. Vincentii evenerit, Memoria de ipsa Octava in Laudibus ac Vesperis Dominicæ et subsequentium Feriarum omittatur illo anno.

Si vero infra Octavam S. Vincentii, Tempore Quadragesimæ, de ipsa Octava agendum fuerit, dicatur Officium quotidianum B. Mariæ V., pag. 159*. et sequentibus; de Octava autem omnia fiant ut hic respective notatum est :

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Venerémur Christi vultum. et Hymnus Lumen in terris. ut in Festo, pag. 1055.

IN NOCTURNO.

Super novem Psalmos de Communi unius Confessoris (pag. 68*. et sequentibus) una tantum Antiphona, quæ pro prima vel secunda die respective suo loco posita fuerit.

Versiculus secundum ordinem Nocturnorum, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

¶ Feria quarta et Sabbato ℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; tertia vero proprio loco notata pro prima vel secunda die respective.

Responsoria tria ex sequentibus secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta ℟. j. Summus Parens ac Rector géntium in véspere labéntis sæculi novum Vatem misit Vincéntium, Christiáni magístrum pópuli : refert instáre Dei judícium, * Quod spectábunt cunctórum óculi. ℣. Timéte Deum, clamat sæpius : venit hora judícii ejus. — Quod spectábunt cunctórum óculi.

℟. ij. In urbe nóbili Valéntiæ generósis ortus natálibus, sincéræ puer innocéntiæ, ingénuis præpóllet móribus : natúræ páriter et grátiæ * Opímis áffluens munéribus. ℣. Sub toga reguléri cándida, vita cœpit florére spléndida. — Opímis áffluens munéribus.

℟. iij. Christi viam secútus árduam, a terrénis procul illécebris, veritátem reddit conspícuam, profligátis errórum ténebris : * Oram illúminat occíduam, toto factus In orbe célebris. ℣. Cujus doctrína sole grátior, sermo erat flammis ardéntior. — Oram illúminat occíduam. Glória. In orbe célebris. Reincipiatur ℟. iij. Christi viam.

Non dicatur Te Deum.

¶ Feria tertia et Feria sexta ℟. j. Nocte sacris incúmbens lítteris, contemplátur vigil in stúdio : mane pulchri ad instar síderis, miro lucet doctrínæ rádio : * Morbos omnis véspere géneris salutári pellens remédio. ℣. Nulla præterit hora témporis, quo non recti quid agat óperis. — Morbos omnis

véspere géneris salutári pellens remédio.

℟. ij. Verba perénnis vitæ próferens, ánimos inflámmat astántium : pectóribus humánis ínserens amórem donórum cæléstium, de virtútibus alta dísserens, * Frenáre docet omne vítium. ℣. Illum ávida turba séquitur, dum hæc ore divíno lóquitur. — Frenáre docet omne vítium.

℟. iij. Quátuor vecta rotis ágitur mirábilis quadríga Dómini : Vincéntius cum Christo júngitur trino Prædicatórum cárdini, * Quorum virtúte fides régitur : Divíno sit pia laus nómini. ℣. Ducunt hi rhedam Evangélii, velut equi fortes et várii. — Quorum virtúte. Glória. Divíno sit pia laus nómini. Reincipiatur ℟. iij. Quátuor vecta rotis. Non dicatur Te Deum.

¶ Feria quarta et Sabbato ℟. j. Res ágitur digna spectáculo, ab ignótis quando vectóribus allátos panes trádidit pópulo degénti secum in nemóribus : qui sæpe stupet hausto póculo, * Non consúmptis vini liquóribus. ℣. Tunc exsúltant virórum míllia, dum intuéntur Viri magnália. — Non consúmptis vini liquóribus.

℟. ij. Vincéntium doctórem ínclytum cum decóre semper et glória, sanctitáte illústri prǽditum, venerátur omnis Hespéria : cujus celsum monstrátur méritum * In túmuli sacra memória. ℣. Hinc mirífica signa pródeunt : nam ad vitam defúncti rédeunt. — In túmuli sacra memória.

℟. iij Prædicátor o Vincénti, doctor máxime, quem angelórum cum ordínibus triumphántem felíces ánimæ prosequúntur jucúndis láudibus, * Te láureæ corónant plúrimæ Sublímem in regnis cæléstibus. ℣. Tu Christi potens grátia nos tuis fove précibus : quem adscrípsit Ecclésia sacris Sanctórum cœtibus. — Te láureæ. Glória. Sublímem in regnis cæléstibus. Reincipiatur ℟. iij. Prædicátor o Vincénti. Non dicatur Te Deum.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Festíva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Mihi ómnium sanctórum mínimo., Hymnus Magne Vincénti., ℣. Justus germinábit. ut in Festo, pag. 1060.

Ad Benedictus Aña. Pérvigil Christi núntius, vocans ad lucis ópera, ad fruénda Vincéntius nos ducat vitæ múnera.

Oratio.

DEUS, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quǽsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutiónibus.

AD PRIMAM.

Aña. Festiva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie.

Capitulum Regi sæculórum., Preces et Oratio In hac hora. ut pag. 32.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Festo, pag. 1061.

AD VESPERAS.

¶ Si sequatur in crastino Festum Duplex, omisso Officio quotidiano B. Mariæ V., sic dicantur Vesperæ diei :

Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*., Antiphona super Psalmos et reliqua de Festo sequenti.

Ad Memoriam de Octava S. Vincentii Aña. Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Oratio.

Deus, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris præmiatórem habére mereámur in cælis Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Hæc Oratio, si in Vesperis primo aut ultimo loco dicenda fuerit, sic concludatur : in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

¶ Si vero in crastino de Dominica agendum fuerit Officium, ante Vesperas diei dicantur Vesperæ B. Mariæ V., pag. 170*. Ad Vesperas autem diei sic fiat Officium :

Super Psalmos Aña. Festiva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum, Tu autem Dómine Sábaoth., Responsorium proprium (quod dicitur absque Glória Patri. et post resumptionem reincipitur). Hymnus Vexílla Regis., ℣. Eripe me Dómine., Antiphona ad Magnificat et Oratio propriæ de Dominica.

Ad Memoriam de Octava S. Vincentii Aña. Adsit nobis., ℣. Ora pro nobis. et Oratio Deus, qui géntium multitúdinem. ut supra.

¶ Quod si Vesperæ de Octava integræ esse debuerint, præmissis Vesperis B. Mariæ V. pag. 170*., sic disponantur Vesperæ diei :

Super Psalmos Aña. Festiva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Mihi ómnium sanctórum mínimo., Hymnus Mente jucúnda. et ℣. Ora pro nobis. ut in primis Vesperis Festi, pag. 1054. et pag. 1055.

Ad Magnificat Aña. Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

Oratio Deus, qui géntium. ut supra.

IN COMPLETORIO.

¶ Si Vesperæ integræ vel ab Antiphona de aliquo Festo fuerint, dicatur in Completorio ante Tempus Passionis ℟. In pace in idipsum. cum Glória Patri., Tempore vero Passionis ℟. In manus tuas Dómine. cum Glória Patri. Omittantur Preces et Completorium B. Mariæ Virginis.

¶ Si Vesperæ fuerint a Capitulo de Dominica, dicatur in Completorio ℟. In manus tuas. absque Glória Patri. Post Antiphonam ad Nunc dimittis Preces. Data Benedictione, recitetur Completorium de B. Maria V. pag. 173*.

¶ Si autem Vesperæ de Octava integræ fuerint, dicatur in Completorio ℟. In manus tuas. cum Glória Patri. Post Antiphonam ad Nunc dimittis, Preces. Data Benedictione, recitetur Completorium de B. Maria V., pag. 173*.

PRIMA DIE
INFRA OCTAVAM S. VINCENTII TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Atténtam matrem réddidit latrans in ventre cátulus, ut quæreret, quem édidit, qualis esset infántulus. Psalmus Beátus vir. qui non ábiit. cum octo ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam, ut pag. 1062.

Benedictio Evangélica léctio. cum ceteris duabus tertii Nocturni.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; Lectio tertia Evangélico múneri., ut infra.

Responsoria tria secundum Feriam, ut pag. 1062. aut pag. 1063.

(Ex Bulla Canonizationis et S. Antonini Chron. p. 3. tit. 23)

Lectio iij.

Evangélico múneri ab infántia prælúdere visus est beátus Vincéntius. Decénnis quippe, convocátis puérulis, in editiórem locum conscéndens, quæ a concionatóribus audíerat, voce gestúque reddébat : eos subínde rogans num aptus concionátor ipsis futúrus viderétur. Divínum plane futurórum omen! Iis fuit natúræ et grátiæ dótibus prǽditus, quæ virum apostólicum máxime déceant. Mens illi vívida, memória tenax, sonóra vox, extérior córporis forma compósita. Non ei pompáticus sermo, non tínnulis eloquéntiæ módulis aures demúlcens, sed mentes divína quadam energía rápiens. Nihil conciónibus ejus humánæ sapiéntiæ admístum, nihil ex profánis et sæculáribus disciplínis petítum : sed sanctórum Patrum ac divinárum præsértim Scripturárum oráculis evangélicæ veritáti robur addébat. Iter ad habéndas conciónes agens, únicam secum Scriptúram sacram, quam totam pene ab adolescéntia memóriæ defíxerat, deférre solébat; atque, ut inquiébat, unus ei liber ille bibliothécæ loco erat.

Cetera fiant ut pag. 1063. notatum est.

SECUNDA DIE

INFRA OCTAVAM S. VINCENTII TEMPORE QUADRAGESIMÆ.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Vincéntii sublímitas quæ sit futúro témpore matris monstrat agílitas, robúrque datum córpori. Psalmus Beátus vir, qui non ábiit. cum octo ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 68*. et sequentibus.

Versiculus secundum Feriam ut pag. 1062.

Benedictio.Evangélica léctio. cum ceteris duabus tertii Nocturni.

Lectio prima et Lectio secunda de Homilia Feriæ occurrentis; Lectio tertia Sacri Palátii., ut infra.

Responsoria tria secundum Feriam, pag. 1062. aut pag. 1063.

(Ex S. Antonino aliisque probatis Auctoribus.)

Lectio iij.

Sacri Palátii Apostólici Magíster creátus beátus Vincéntius, et ad confessiónes assúmptus a Benedícto Décimo tértio, cui, nondum matúre discússis variórum Pontíficum júribus, primum adhæserat, utróque demum múnere cessit. Delátas ab eódem Episcopáles et Cardinalítias ínfulas, ut ipsum schismáticis pártibus árctius devincíret, modéste recusávit. Sacri concílii Constantiénsis suprémam in sedándo schísmate auctoritátem venerátus est, ac pro sua viríli promóvit. Benedíctum Décimum tértium, ut ei se subjíceret propriísque júribus pro Ecclésiæ pace céderet veheménter est adhortátus. Verum cum eum ad sana consília avocáre non posset, infráctæ pertináciæ virum e sacro suggéstu apostólica libertáte représsit, atque univérsum Aragóniæ regnum ab ejus obediéntia distráxit. Quos ei pro sedándo schísmate gloriósos labóres Constantiénsis synodi Patres, missa legatióne, gratuláti sunt.

Cetera ut pag. 1063. notatum est.

IN OCTAVA S. VINCENTII

TEMPORE QUADRAGESIMÆ.
SIMPLEX.

Si Octava dies S. Vincentii impedita fuerit, de ipsa fiat Memoria in utrisque Vesperis et Laudibus.

Ad Memoriam de Octava die S. Vincentii in j. Vesperis Aña. Qui prophético fretus lúmine mira de mundi fine dócuit, in occíduo terræ cárdine ut sol Vincéntius occúbuit : et septus angelórum ágmine lúcidas cæli sedes ténuit.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

Deus, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

¶ Hæc Oratio, quando eam sequitur aliqua Memoria, sic concludatur : præmiatórem habére mereámur in cælis : Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Cujus vitæ sincéra púritas virgináli candóre nítuit, salutáris doctrínæ véritas prædicándo ubíque cláruit, illi summa Bónitas géminam pro méritis corónam tríbuit.

Versiculus de Communi unius Confessoris.

Oratio Deus, qui géntium multitúdinem. ut ad Memoriam in j. Vesperis, pag. 1066.

Ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. Glorióse Pater o Vincénti, cui arcem scandénti polórum cum honóre óbvius ingénti plaudens venit chorus angelórum : canéntes te duc laude frequénti ad amœna regna Beatórum.

℣. Ora pro nobis. et Oratio Deus, qui géntium. ut ad Memoriam in j. Vesperis. pag. 1066.

Si vero in Octava die S. Vincentii, Tempore Quadragesimæ, de ipsa Octava die agendum fuerit, dicatur Officium quotidianum B. Mariæ V., pag. 159*. et sequentibus; in Officio autem de Octava die fiant quæ hic notata non sunt ut in Festo, pag. 1054. et sequentibus, servato modo Octavæ diei Simplicis infra Quadragesimam; cetera ut hic signatum est :

IN I. NOCTURNO.

Lectiones et ℟℟. ut in Festo, pag. 1056. et pag. 1057.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Spiritu prophético illustrátus beátus Vincéntius, futúra multa, de extrémo præsértim Judício, prædíxit. Callisto Tértio, a quo Cælites inter adscriptus est, Pontificátum diu ántea nuntiávit. Patris ac matris óbitum, qua hora cecidérunt, divína revelatióne cognóvit, longo licet locórum tractu ab eis díssitus esset. Secrétas córdium cogitatiónes detéxit. Plúrium, post tránsitum, animárum statum perspéctum hábuit, eásque fusis ad Deum précibus e Purgatórii flammis liberávit. Insequéntem numerósam duórum míllium hóminum multitúdinem, post ministrátum evangélicum panem, cæléstì miráculo temporáliter pavit, multiplicáta vini ac panis annóna. Ea vero inter concionándum virtúte pollébat, ut hostes fídei vel inviti secretióribus cordis mótibus ad audiéntiam traheréntur.

℟. iv. Nocte sacris incúmbens lítteris, contemplátur vigil in stúdio : mane pulchri ad instar síderis, miro lucet doctrínæ rádio : * Morbos omnis véspere géneris salutári pellens remédio. ℣. Nulla prætérit hora témporis, quo non recti quid agat óperis. — Morbos omnis véspere géneris.

Lectio v.

Paupertatem evangélicam ádeo cóluit, ut omni prorsus dimíssa supelléctili, nihil ad usum per dura ac longa itinera deférret, vilissimisque dumtáxat véstibus uterétur.

Eum sæpius in oratióne secréto pernoctántem plúrimi observárunt, cæléstí, ut créditur, lúmine circumfúsum, quo cum Deus céteris manifestábat, qui sese tanto stúdio ómnium óculis subducébat. Mirum quam frequens,quam multus ad eum undequáque confluéntium hóminum númerus, ad vitæ instituéndæ et juxta evangélicam normam efformándæ consília peténda : quibus ipse conferéndis semper præsto fuit. Ejus præsértim salutáribus mónitis regebántur Castéllæ et Aragónum reges, Británniæ duces : nihílque magni moménti molíri solébant, nisi collátis cum ipso consíliis.

℟. v. Verba perénnis vitæ próferens, ánimos inflámmat astántium : pectóribus humánis ínserens amórem donórum cæléstium, de virtútibus alta disserens, * Frenáre docet omne vítium. ℣. Illum ávida turba séquitur, dum hæc ore divíno lóquitur. — Frenáre docet omne vítium.

Lectio vj.

NON diu a sanctíssimi Viri óbitu, de solémni ipsíus canonizatióne actum est. Causam in primis urgére cœpérunt Joánnes ac Petrus Británniæ duces, coram Summis Pontifícibus Martíno Quinto, Eugénio Quarto et Nicoláo Quinto. Idem subínde rogárunt Joánnes Castéllæ, et Alphónsus Aragónum reges. Rem tandem Callístus Tértius, anno Pontificátus primo, exsecútus est, eúmque sacris fastis adscrípsit. At cum præmatúra morte eréptus diplóma pontifícium non dedísset, hoc Pius Secúndus succéssor ejus ultro concéssit. In quo istud observatióne digníssimum occúrrit : tot scílicet Virum Dei patrásse mirácula, ut Apostólicis lítteris, ne modum excéderent, recenséri non potúerint. Mórtuos quadragínta, partim dum víveret partim postquam e vivis excéssit, suscitásse perhibétur.

℟. vj. Quátuor vecta rotis ágitur mirábilis quadriga Dómini : Vincéntius cum Christo júngitur trino Prædicatórum cárdini, * Quorum virtúte fides régitur : Divíno sit pia laus nómini. ℣. Ducunt hi rhedam Evangélii, velut equi fortes et várii. — Quorum virtúte. Glória. Divíno sit pia laus nómini.

IN III. NOCTURNO.

Homilia Feriæ occurrentis.

℟. vij. Res ágitur digna spectáculo, ab ignótis quando vectóribus allátos panes trádidit pópulo degénti secum in nemóribus, qui sæpe stupet hausto póculo, * Non consúmptis vini liquóribus. ℣. Tunc exsúltant virórum míllia, dum intuéntur Viri magnália. — Non consúmptis vini liquóribus.

℟. viij. Vincéntium doctórem ínclytum cum decóre semper et glória, sanctitáte illústri prǽditum, venerátur omnis Hespéria : cujus celsum monstrátur méritum * In túmuli sacra memória. ℣. Hinc mirífica signa pródeunt : nam ad vitam defúncti rédeunt. — In túmuli sacra memória.

℟. ix. Prædicátor o Vincénti, doctor máxime, quem angelórum cum ordínibus triumphán-

tem felíces ánimæ prosequúntur jucúndis láudibus, * Te láureæ corónant plúrimæ Sublímem in regnis cæléstibus. ℣. Tu Christi potens grátia, nos tuis fove précibus, quem adscrípsit Ecclésia sacris Sanctórum cœtibus. — Te láureæ. Glória. Sublímem in regnis cæléstibus. Reincipiatur ℟. Prædicátor o Vincénti.

Non dicatur Canticum Te Deum

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Vincénti ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES,
HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Festo Tempore Quadragesimæ, pag. 1060. et sequentibus, servato modo Octavæ diei Simplicis.

AD PRETIOSA.

Evangelium ut in Nocturno Feriæ occurrentis.

TEMPORE PASCHALI, in Octava die S. Vincentii Ferrerii fiat Officium ut pag. 1076. et sequentibus notatum est.

IN FESTO
S. VINCENTII FERRERII
TEMPORE PASCHALI.
TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Diem novæ laudis et glóriæ lætum ducat cœtus fidélium, quo sublíme decus Hespériæ, gratulánte turba cæléstium, a Príncipe supérnæ cúriæ binæ sumpsit corónæ præmium, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Ephes. 3.

MIHI ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc : in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

℟. Quátuor vecta rotis ágitur mirábilis quadríga Dómini: Vincéntius cum Christo júngitur trino Prædicatórum cárdini, * Quorum virtúte fides régitur : divíno sit pia laus nómini, Allelúia. ℣. Ducunt hi rhedam Evangélii, velut equi fortes et várii. — Quorum virtúte fides régitur : divíno sit pia laus nómini, Allelúia. Glória. Allelúia.

Hymnus.

MENTE jucúnda júbilent fidéles,
Vócibus hymnos résonent canéntes :
Nam datus mundo novus est precátor
Ante Tonántem.

ALME Vincénti, veneránda cujus
Hæc dies totum cólitur per orbem,
Quas tibi cantat chorus hic fidélis,
Accipe laudes.

RITE mox annis téneris peráctis,
Prædicatórum sítiens adísti
Ordinem, servans documénta Patrum
Mente pudica.

TACTUS e cælis óperam dedísti
Lítteris sacris utriúsque Legis:
Quas docens verbo, fídei replésti
Lúmine mundum.

Inde fervénter cito jam propínquum
Sæculi finem fore nuntiásti,
Ut Deum gentes tímeant paténter
Vociferándo.

Angelus alter pénitus fuísti
Ille, qui cæli médium volábat,
Núntians cunctis pópulis et linguis
Júdicis horam.

Lingua quæ sancta pópulos docébas
Rebus et signis váriis probábas,
Lánguidis reddens Cruce sanitátis
Róbora membris.

Inter eléctos modo collocáris,
Semper in cælis mérito triúmphans,
Fúlgidis sertis redimítus omni
Témpore sæcli.

Summa sit Christo salus, et perénnis
Glória Patri paritérque sancto
Flámini, quorum sine fine virtus
Regnat in orbe. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña Qui prophético fretus lúmine mira de mundi fine dócuit, in occíduo terræ cárdine ut sol Vincéntius occúbuit : et septus angelórum ágmine lúcidas cæli sedes ténuit, allelúia. Oratio.

Deus, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

¶ Quando hæc Oratio dicitur ad Memoriam et eam sequitur alia Memoria, sic concludatur :præmiatórem habére mereámur in cælis : Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Venerémur Christi vultum, * Quem Vincéntius prædicávit Júdicem esse ventúrum, allelúia.

Hymnus.

Lumen in terris pópuli fidélis
Civis et cæli modo factus alti,
Acta Vincénti tua concinéntes
Dírige voces.

Flore primævo nítidæ juvéntæ,
Eligens puræ documénta vitæ,
Ordinis magnum ímitans Paréntem
Prædicatórum :

Luce doctrínæ rútilans serénæ,
Ambitum terræ pelagíque lustrans,
Semper ardénti resonándo sacrum
Péctore verbum :

Dum viam cunctis réseras salútis,
Orbis occásum canis et propínquum,
Jure te clarum genus omne reddit
Prodigiórum.

Hinc velut solis rádius cadéntis,
Cónditus terra Brítonum remóta,
Púlchrior regnis óriens supérnis,
Æthera scandis.

ANGELIS septus, decorátus astris,
Doctor et Virgo, géminis corónis
Inter illústres ánimas refúlges
Múnere Christi.

SIT Patri, Nato, páriter coævo
Flámini sancto salus una, cujus
Nomen in cælis sine fine laudat
Spíritus omnis. Amen.

IN NOCTURNO.

Aña. Atténtam matrem réddidit latrans in ventre cátulus, ut quæreret, quem édidit, qualis esset infántulus, allelúia. Psalmus Beátus vir, qui non ábiit. cum duobus ceteris ut in primo Nocturno de Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Vincéntii sublímitas quæ sit futúro témpore matris monstrat agílitas, robúrque datum córpori, allelúia.

Aña. Religiónem ínclytam postquam subit Domínici, virtútem sibi præstitam laude monstrat multíplici, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Benedictiones ante Lectiones dentur secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta, Benedictio Benedictióne perpétua. cum duabus sequentibus; Feria tertia et Feria sexta, Benedictio Deus Pater omnípotens. cum duabus sequentibus; Feria quarta et Sabbato, Benedictio Ille nos benedícat. cum duabus sequentibus.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Coríınthios.

Lectio j. Cap. 5.

SCIMUS enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superíndui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita.

℟. j. Res ágitur digna spectáculo, ab ignótis quando vectóribus allátos panes trádidit pópulo degénti secum in nemóribus : qui sæpe stupet hausto póculo, * Non consúmptis vini liquóribus, allelúia. ℣. Tunc exsúltant virórum míllia, dum intuéntur Viri magnália. — Non consúmptis vini liquóribus, allelúia.

(Ex Bulla Canonizationis et probatis Auctoribus.)

Lectio ij.

VINCENTIUS, honésta stirpe Valéntiæ in Hispánia natus, ab ineúnte ætáte cor gessit seníle. Qui dum caliginósi hujus sæculi lábilem cursum pro ingénii sui módulo considéráret, Religiónis hábitum in Ordine Prædicatórum décimo octávo ætátis suæ anno suscépit : et emissa solémni professióne, sacris lítteris sédulo incúmbens, theologiæ láuream summa cum laude consecútus est.

Mox, obténta a Superióribus licéntia, verbum Dei prædicáre, Judæórum perfídiam argúere, Saracenórum erróres confutáre tanta virtúte et efficácia cœpit, ut ingéntem ipsórum infidélium multitúdinem ad Christi fidem perdúxerit, et multa Christianórum míllia a peccátis ad pœniténtiam, a vítiis ad virtútem revocárit. Eléctus enim a Deo, ut mónita salútis in omnes gentes, tribus et linguas diffúnderet, et extrémi tremendíque judícii diem appropinquáre osténderet, ómnium auditórum ánimos, terróre concússos atque a terrénis afféctibus avúlsos, ad Dei amórem excitábat.

℟. ij. Vincéntium doctórem ínclytum cum decóre semper et glória, sanctitáte illústri prǽditum, venerátur omnis Hespéria : cujus celsum monstrátur méritum * In túmuli sacra memória, allelúia. ℣. Hinc mirífica signa pródeunt : nam ad vitam defúncti rédeunt. — In túmuli sacra memória, allelúia.

Lectio iij.

Per ipsum divína Virtus, in confirmatiónem vitæ et prædicatiónis ejus, multa signa et mirácula fecit. Nam frequentíssime super ægros manus impósuit, et sanitátem adépti sunt. Spíritus immúndos e corpóribus éxpulit. Surdis audítum, mutis loquélam, cæcis visum restítuit; leprósos mundávit, mórtuos suscitávit. Sénio tandem et morbo conféctus infatigábilis Evangélii Præco, plúrimis Európæ provínciis cum ingénti animárum fructu peragrátis, Venétiæ in Británnia minóri, prædicatiónis et vitæ cursum felíciter consummávit, anno Salútis millésimo quadringentésimo décimo nono. Quem Callístus Tértius Sanctórum número adscrípsit.

℟. iij. Prædicátor o Vincénti, doctor máxime, quem angelórum cum agmínibus triumphántem felíces ánimæ prosequúntur jucúndis láudibus, * Te láureæ corónant plúrimæ sublímem in regnis cæléstibus, Allelúia. ℣. Tu Christi potens grátia, nos tuis fove précibus : quem adscrípsit Ecclésia sacris Sanctórum cœtibus. — Te láureæ. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Vincénti, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Festiva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Erat Vir evangélicus, Christi Præco cum prædicat : dux illíus Domínicus in terris ipsum vísitat, allelúia.

3. Candens Virgo divínitus hostem pellit ab obséssis : cunctis vivens humánitus salútem reddit oppréssis, allelúia.

4. Infántulus lacerátur mox matris per excídium : vitæ alter restaurátur, quem clausit præcipítium, allelúia.

5. Tunc sub paténti spécie angelórum exércitus ad hoc porténtum grátiæ convénit hora tránsitus, allelúia.

Capitulum. Ephes. 3.

Mihi ómnium sanctórum mínimo data est grátia hæc : in Géntibus evangelizáre investigábiles divítias Christi, et illumináre omnes, quæ sit dispensátio sacraménti abscónditi a sæculis in Deo.

Hymnus.

Magne Vincénti nova lux Olympi,
Noctis obscúræ ténebras resólve,
Ut tuas puro modulémur omnes
Cármine laudes.

Sidus extrémæ Veneténsis oræ,
Et Valentínæ decus urbis almæ,
Ordinis sacri nitor es et ævi
Glória nostri :

Cujus instrúcti mónitis Hebræi,
Una cum Mauris, véteri relícta
Lege, divínis renovántur undis,
Mente fidéli.

Signa, quæ multis patuére terris,
Te probant amplis méritis refértum,
Ac viris celsis fore comparándum
Témporis acti.

Dæmonum sævos réprimis furóres,
Pellis et morbos miserátus omnes :
Sæpe defúnctos révocas in auras
Lucis amœnas.

Inde, post claræ moniménta vitæ,
Ad poli regnum Superúmque cœtum
Lætus ascéndis, cápiens perénnes
Victor honóres.

Sit Patri, Nato, simul utriúsque
Flámini splendor, decus et potéstas :
Cujus ætérnum chorus angelórum
Numen adórat. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum allelúia.

Ad Benedictus Aña. Cujus vitæ sincéra púritas virgináli candóre nítuit, salutáris doctrínæ véritas prædicándo ubíque cláruit, illi summa Bónitas géminam pro méritis corónam tríbuit, allelúia. Oratio.

Deus, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum...

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 5.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Tu autem.

AD TERTIAM.

Capitulum Mihi ómnium sanctórum mínimo. ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 124*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 10.

Oportet te íterum prophetáre géntibus, et pópulis, et linguis, et régibus multis.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 43.

NOLI timére, quia ego tecum sum : ab oriénte addúcam semen tuum, et ab occidénte congregábo te. Dicam aquilóni, Da : et austro, Noli prohibére : affer filios meos de longínquo, et fílias meas ab extrémis terræ. Oratio Deus, qui géntium. ut infra.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Festíva vox psalléntium colláudet Regem glóriæ, qui cum Sanctis Vincéntium glorificávit hódie, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Mihi ómnium sanctórum mínimo. et Hymnus Mente jucúnda. ut in j. Vesperis, pag. 1069. et pag. 1070.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Glorióse Pater o Vincénti, cui arcem scandénti polórum cum honóre óbvius ingénti plaudens venit chorus angelórum : canéntes te duc laude frequénti ad amœna regna Beatórum, allelúia. Oratio.

DEUS, qui géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum...

¶ Quando hæc Oratio dicitur ad Memoriam, et eam sequitur alia Memoria, sic concludatur : præmiatórem habére mereámur in cælis Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

PER OCTAVAM S. VINCENTII FERRERII TEMPORE PASCHALI.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Pérvigil Christi núntius, vocans ad lucis ópera, ad fruénda Vincéntius nos ducat vitæ múnera, allelúia.

Versiculus de Communi unius Confessoris cum Allelúia. Oratio Deus, qui géntium. ut in ij. Vesperis Festi.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere, allelúia.

℣. Ora pro nobis. et Oratio Deus, qui géntium. ut in ij. Vesperis Festi.

QUANDO vero infra Octavam S. Vincentii de ipsa Octava agitur Tempore Paschali, dicatur Officium quotidianum B. Mariæ V.; de Octava autem S. Vincentii sic fiat Officium :

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Venerémur Christi vultum, * Quem Vincéntius prædicávit Júdicem esse ventúrum, allelúia.

Hymnus Lumen in terris., pag. 1070.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos una tantum Antiphona (scilicet prima die Aña Atténtam., ut pag. 1071.; secunda die Aña Vincéntii sublímitas., ibidem) cum Allelúia.

Psalmi tres et Versiculus (cui addatur Allelúia.) de Communi unius Confessoris secundum ordinem Nocturnorum.

Ante Lectiones, nisi legenda fuerit Homilia, dentur Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, ut pag. 1071. notatum est. Si vero legenda fuerit Homilia, detur Benedictio Evangélica léctio. cum duabus sequentibus tertii Nocturni.

Lectio prima et Lectio secunda (nisi legenda fuerit Homilia) erunt de Scriptura currente; secus, erunt de Homilia Dominicali.

Prima die infra Octavam erit tertia Lectio Evangélico múneri., ut pag. 1065. secunda vero die Sacri Palátii. ut pag. 1066.

Tria Responsoria dicantur secundum Feriam, ut pag. 1062. addito suis locis Allelúa.

In tertio Responsorio post Glória Patri. non repetatur resumptio, quæ est notata post Versum, sed resumatur tantum Allelúia.

Non reincipiatur tertium Responsorium, sed dicatur Canticum Te Deum laudámus.

¶ Tempore Resurrectionis, de Cruce fiat Memoria in Laudibus et Vesperis :

Ad Memoriam de Cruce in Laudibus Aña. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia. Oratio.

Deus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut Resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem.

Ad Memoriam de Cruce in Vesperis Aña. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit : accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus. et Oratio Deus, qui pro nobis., ut ad Memoriam in Laudibus.

Cetera ut per Octavam S. Vincentii infra Quadragesimam, addito suis locis Allelúia.

IN OCTAVA S. VINCENTII
TEMPORE PASCHALI.
SIMPLEX.

Si Octava dies S. Vincentii impedita fuerit, de ipsa fiat Memoria in utrisque Vesperis et Laudibus.

Ad Memoriam de Octava die S. Vincentii in j. Vesperis Aña. Qui prophético fretus lúmine mira de mundi fine dócuit, in occíduo terræ cárdine ut sol Vincéntius occúbuit : et septus angelórum ágmine, lúcidas cæli sedes ténuit, allelúia.

℣. Ora pro nobis. et Oratio Deus, qui géntium. ut in ij. Vesperis Festi, pag. 1074.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Cujus vitæ sincéra púritas virginál candóre nítuit, salutáris doctrínæ véritas prædicándo ubíque cláruit, illi summa Bónitas géminam pro méritis corónam tríbuit, allelúia.

Versiculus de Communi unius Confessoris, cum Allelúia., Oratio Deus, qui géntium ut in ij. Vesperis Festi, pag. 1074.

Ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. Gloriόse Pater o Vincénti, cui arcem scandénti polórum cum honóre óbvius ingénti plaudens venit chorus angelórum : canéntes te duc laude frequénti ad amœna regna Beatórum, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio.

Deus, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuisti : præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit...

¶ Hæc Oratio, quando eam sequitur aliqua Memoria, sic concludatur : præmiatórem habére mereámur in cælis Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si vero de Octava die S. Vincentii Tempore Paschali agendum fuerit Officium, fiant quæ hic notata non sunt ut in Festo pro eodem Tempore pag. 1069. et sequentibus, servato modo Octavæ diei Simplicis infra Tempus Paschale; cetera fiant ut hic signatur.

¶ Tempore Resurrectionis, de Cruce fiat Memoria in Vesperis et Laudibus ut pag. 1075. notatum est.

AD MATUTINUM.

Invitatorium et Hymnus ut in Festo, pag. 1070.

IN NOCTURNO.

Aña. Atténtam matrem réddidit latrans in ventre cátulus, ut quæreret, quem édidit, qualis esset infántulus, allelúia. Psalmus Beátus vir. cum ceteris duobus ut in Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Vincéntii sublímitas quæ sit futúro témpore matris monstrat agílitas, robúrque datum córpori, allelúia.

Aña. Religiónem ínclytam postquam subit Domínici, virtútem sibi præstitam laude monstrat multíplici, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Benedictiones ante Lectiones (nisi Homilia legenda fuerit) dentur secundum ordinem Nocturnorum.

Dicantur autem Lectiones hic signatæ (nisi legenda fuerit Homilia) cum Responsoriis ipsas subsequentibus.

Lectio j. de Scriptura currente.

℟. j. Res ágitur digna spectáculo, ab ignótis quando vectóribus allátos panes trádidit pópulo degénti secum in nemóribus, qui sæpe stupet hausto póculo, * Non consúmptis vini liquóribus, allelúia. ℣. Tunc exsúltant virórum míllia, dum intuéntur Viri magnália. — Non consúmptis vini liquóribus, allelúia.

Lectio ij.

Spiritu prophético illustrátus beátus Vincéntius futúra multa, de extrémo præsértim Judício, prædíxit. Callísto Tértio, a quo Cælites inter ad-

scriptus est, Pontificátum diu ántea nuntiávit. Patris ac matris óbitum, qua hora cecidérunt, divína revelatióne cognóvit, longo licet locórum tractu ab eis díssitus esset. Secrétas córdium cogitatiónes detéxit. Plúrium, post tránsitum, animárum statum perspéctum hábuit, eásque fusis ad Deum précibus e Purgatórii flammis liberávit. Insequéntem numerósam duórum míllium hóminum multitúdinem, post ministrátum evangélicum panem, cæléstí miráculo temporáliter pavit, multiplicáta vini ac panis annóna. Ea vero inter concionándum virtúte pollébat, ut hostes fídei vel invíti secretióribus cordis mótibus ad audiéntiam traheréntur.

℟. ij. Vincéntium doctórem inclytum cum decóre semper et glória, sanctitáte illústri prædítum, venerátur omnis Hespéria, cujus celsum monstrátur méritum * In túmuli sacra memória, allelúia. ℣. Hinc mirífica signa pródeunt : nam ad vitam defúncti rédeunt. — In túmuli sacra memória, allelúia.

Lectio iij.

NON diu a sanctíssimi Viri óbitu, de solémni ipsíus canonizatióne actum est. Causam in primis urgére cœpérunt Joánnes ac Petrus Británniæ Duces coram Summis Pontifícibus Martíno Quinto, Eugénio Quarto et Nicoláo Quinto. Idem subínde rogárunt Joánnes Castéllæ, et Alphónsus Aragónum Reges. Rem tandem Callístus Tértius anno Pontificátus primo, exsecútus est, eúmque sacris fastis adscripsit. At cum præmatúra morte eréptus diplóma pontifícium non dedísset, hoc Pius Secúndus succéssor ejus ultro concéssit. In quo istud observatióne digníssimum occúrrit: tot scílicet Virum Dei patrásse mirácula, ut Apostólicis lítteris, ne modum excéderent, recenséri non potúerint. Mórtuos quadragínta, partim dum víveret, partim postquam e vivis excéssit, suscitásse perhibétur.

℟. iij. Prædicátor o Vincénti, doctor máxime, quem angelórum cum ordínibus triumphántem felíces ánimæ prosequúntur jucúndis láudibus, * Te láureæ corónant plúrimæ sublímem in regnis cæléstibus, Allelúia. ℣. Tu Christi potens grátia nos tuis fove précibus, quem adscrípsit Ecclésia sacris Sanctórum cœtibus. — Te láureæ. Glória. Allelúia.

¶ Si legenda fuerit Homilia, detur Benedictio Evangélica léctio. cum duabus ceteris; duæ primæ Lectiones dicantur de ipsa Homilia, tertia de Octava, scilicet Spiritu prophético. ut infra, cum tribus Responsoriis hic positis.

℟. j. Res ágitur digna spectáculo, ab ignótis quando vectóribus allátos panes trádidit pópulo degénti secum in nemóribus : qui sæpe stupet hausto póculo,* Non consúmptis vini liquóribus, allelúia. ℣. Tunc exsúltant virórum míllia, dum intuéntur Viri magnália. — Non consúmptis vini liquóribus, allelúia.

℟. ij. Vincéntium doctórem ínclytum cum decóre semper et glória, sanctitáte illústri prǽditum, venerátur omnis Hespéria : cujus celsum monstrátur méritum, * In túmuli sacra memória, allelúia. ℣. Hinc mirífica signa pródeunt : nam ad vitam defúncti rédeunt. — In túmuli.

Lectio iij.

SPIRITU prophético illustrátus beátus Vincéntius futúra multa, de extrémo præsértim Judício, prædíxit. Callísto Tértio, a quo Cælites inter adscríptus est, Pontificátum diu ántea nuntiávit. Patris ac matris óbitum, qua hora cecidérunt, divína revelatióne cognóvit, longo licet locórum tractu ab eis díssitus esset. Secrétas córdium cogitatiónes detéxit. Plúrium, post tránsitum, animárum statum perspéctum hábuit, eásque fusis ad Deum précibus e Purgatórii flammis liberávit. Insequéntem numerósam duórum míllium hóminum multitúdinem, post ministrátum evangélicum panem, cælésti miráculo temporáliter pavit, multiplicáta vini ac panis annóna. Ea vero inter concionándum virtúte pollébat, ut hostes fídei vel invíti secretióribus cordis mótibus ad audiéntiam traheréntur.

℟. iij. Prædicátor o Vincénti, doctor máxime, quem angelórum cum ordínibus triumphántem felíces ánimæ prosequúntur jucúndis láudibus, Te láureæ corónant plúrimæ sublímem in regnis cæléstibus, Allelúia. ℣. Tu Christi potens grátia nos tuis fove précibus : quem adscrípsit Ecclésia sacris Sanctórum cœtibus. — Te láureæ. Glória. Allelúia.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Vincénti, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD PRETIOSA.

¶ Si in Nocturno lecta fuerit Homilia Dominicæ, dicatur ad Pretiósa. Evangelium ejusdem Dominicæ.

¶ Si vero Homilia in Nocturno lecta non fuerit, dicatur ad Pretiósa. sequens Evangelium: Secúndum Matthæum. Cap. 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur ? Tu autem Dómine.

DIE IX. APRILIS.

B. ANTONII PAVONII

MART. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS qui, ad unitátem fídei promovéndam, beáto António Mártyri tuo invíctam ánimi fortitúdinem contulísti : da nobis, quæsumus, ita ejus vestígia sectári, ut finem fídei nostræ salútem animárum reportémus. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Exístimo., de Communi unius Martyris non Pontificis, pag. 49*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANTONIUS Pavónius, sæculo décimo quarto Saviliáni in diœcési Taurinénsi nóbili

génere ortus, ab adolescéntia mundánis rebus abdicátis, Prædicatórum Ordinem ampléxus est. Sacræ huic milítiæ adscríptus, ad sublimiórem ánimi virtútem divinarúmque litterárum cognitiónem comparándam omnes ánimi cogitatiónes curásque convértit, ut deínceps zelo secúndum sciéntiam prœlia Dómini prœliári posset. Quam ob rem, vir factus, cum magna sanctitátis doctrinæque existimatióne floréret, non modo Savilianénsis cœnóbii præses constitútus est, verum étiam fídei Quæsítor in Longobardía superióre atque Ligúria renuntiátus fuit. Hoc autem tutándæ propagandæque religiónis munus, calamitósis ádeo tempóribus ipsi concréditum, innúmeras exercéndæ virtútis opportunitátes eídem áttulit, iísque ómnibus par semper est visus. Nam assíduo verbi ministério ignorántiam divínæ legis morúmque corruptélas, unde hæreses oríri solent, efficáciter coércuit. Tum vero erróres représsit, hæreticórum fraudes detéxit, eósque a dispergéndo Domínico grege invícte prohíbuit.

Lectio v.

PLACUIT autem divínæ Cleméntiæ ut vitæ tam sancte atque utíliter actæ copiósa mérita excellentióre martyrii laude cumularéntur, idque a beáto Viro divínitus præcógnitum prædictúmque narrátur. Nam anno millésimo trecentésimo septuagésimo quarto, Bricherásium olim Taurinénsis, nunc vero Pineroliénsis diœcésis óppidum adventans, ut quos ibi ab hæréticis decéptos audíerat, ad cathólicam unitátem revocáret, tonsóris cujúsdam óperam exquírens, admónuit ut apte perpolíret hóminem ad núptias eo in loco celebrándas invitátum. Cumque ille objíceret nullas in vico núptias parári, Vir sanctus, Ne dúbites, inquit, quia vera loquor. * Jam próxima Domínica die, in quam Resurrectiónis Dómini Octáva incidébat, cum idem Beátus Missæ sacrum celebrásset in ecclésia dicti loci, ac Dei verbo e suggéstu propósito hæreticórum erróres arguísset : septem ex illis hæréticis, malígno concitáti spíritu, diversísque armis accíncti benígnum salútis suæ Médicum ab ecclésia egrediéntem invádunt, ac hílari ánimo martyrium obeúntem, immániter prope eam trucídant. Sic ille, in Agni sánguine dealbáta stola, ad cæléstes ipsíus Agni núptias introdúci méruit.

Lectio vj.

MARTYRIS exúviæ, Saviliánum ad sui cœnóbii ecclésiam translátæ, miráculis ádeo illustrátæ perhibéntur, ut sequénte sæculo de ipsis honorificéntius tumulándis deliberátum fúerit. Id vero solémniter præstitit beátus ipsíus succéssor Aimo Taparéllus, qui toto Savilianénsi pópulo spectánte, gloriósum Mártyris corpus humilióre sepúlcro edúctum, ad aram quamdam illíus ecclésiæ pie éxtulit, inter festa Redemptóris Natalítia, anno millésimo quadringentésimo sexagésimo octávo. Exínde autem beáto Mártyri religiósum cultum fidéles adhibére non desiérunt : qui plura

obtentórum beneficiórum monuménta ad ipsíus túmulum apposuísse, ejúsque opem, præsértim ad res depérditas inveniéndas, implorásse ferúntur. At ineúnte sæculo décimo nono, cum Religiósa claustra in magna rerum ómnium perturbatióne fœde violaréntur, ossa Mártyris profanatióni illíus templi atque cœnóbii subdúcta sunt, ac Raconíxium tandem ad ecclésiam restitúti Ordinis transláta. Quem cultum illústri Mártyri præstitum Pius Nonus Póntifex Máximus confirmávit, utque ejus festívitas in univérso Prædicatórum Ordine ac in Taurinénsi et Pineroliénsi diœcésibus próprio Offício et Missa celebrarétur indúlsit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Nisi granum fruménti. de Communi unius Martyris, pag. 50*.

TEMPORE PASCHALI, Lectio prima Exístimo., secunda et tertia erunt tres suprapositæ, sed bipartitæ per *. Ad Pretiósa. dicatur hoc Evangelium :

Secúndum Joánnem. Cap. 15.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Tu autem Dómine.

DIE X. APRILIS.

B. ANTONII NEYROT

MART. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Antónium, ad lucem veritátis tuæ misericórditer revocátum, exímium Mártyrem effecísti : præsta ut ejus intercessióne simus semper in fide stábiles, et in ópere efficáces. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Exístimo. de Communi unius Martyris non Pontificis, pag. 49*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANTONIUS Rivulis, diœcésis Taurinénsis óppido, honéstis paréntibus natus, adoléscens Floréntiæ in cœnóbio sancti Marci, cui tunc sanctus Antonínus præerat, cooptátus est in Ordinem Prædicatórum. Cum Neápolim profectúrus e Sicília solvísset, a pirátis Tunténsibus captus atque in Africam abdúctus, postquam gráviter eam aliquándiu tulit calamitátem, ad extrémum Jesu Christi fidem ejurávit. Quartum jam mensem in eo cœno hæréntem respéxit miséricors Deus, extulítque magnitúdine virtútis suæ. Quare ille, abjécta nefária superstitióne, áliquot ménsibus ad próximum sese certámen exércuit voluntáriis afflictatiónibus córporis diviníque Offícii recitatióne. Inde expiátus Pœniténtiæ Eucharistiæque sacris, vestibúsque Ordinis amíctus, Tunéti régulum e castris revérsum convénit, et in magna hóminum frequéntia, seípsum accúsans impietátis, unam religiónem christiánam, a qua defécerat, veram esse testátus, multa de Christo magnífice prædicávit.

Lectio v.

REGULUS, cum magnis eum pollicitatiónibus blandítiisque frustra tentásset, ábripi

in cárcerem, sectæque præsidi in judícium tradi jussit. Sed Vir Dei nefárium hóminem, tríduum ipsum se ad defectiónem sollicitántem, fregit máxima ánimi fortitúdine. Intérea illátas sibi a bárbaris contumélias inflictásque plagas patientíssime pérferens, et submíssa sibi a Christiánis subsídia egénis distríbuens, ípseque pane solum et aqua vitam tólerans, ad mortem sese parábat. * Quinto ab eo, quo in cárcerem conjéctus fúerat, die, cum eum judex ad se addúci fecísset, constantémque in senténtia manére animadvertísset, lapídibus óbrui imperávit. Itaque ad martyrii locum raptus, pósitis génibus, tensísque ad cælum mánibus, orans, vim in se conjectórum lápidum immótus sustínuit, et Martyr decéssit quarto Idus Aprílis anno millésimo quadringentésimo sexagésimo.

Lectio vj.

EXSTINCTI corpus cum bárbari cremáre conáti essent, mirabíliter ab igne intáctum, Genuénses, qui mercatúram Tunéti exercébant, prétio recuperárunt : quod lotum, suavémque spirans odórem, deínceps Génuam missum, beátus Amadéus Tértius Sabáudiæ Dux, anno millésimo quadringentésimo sexagésimo nono Rívulos transferéndum curávit. Cumque ad mortis fórtiter pro Christo óbitæ glóriam benefícia accessíssent, quibus se multi beáti Antónii méritis auctos fuisse profitebántur, confirmátus majórem in modum est propagatúsque religiósus hóminum erga ipsum cultus. Quem nunquam intermíssum Clemens Décimus tértius Póntifex Máximus probávit, Ordiníque Prædicatórum univérso Offícii in ejus honórem recitándi Missæque celebrándæ potestátem fecit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Ego sum vitis vera. de Communi unius Martyris, pag. 51*.

TEMPORE PASCHALI, Lectio prima Exístimo., secunda et tertia erunt tres suprapositæ, sed bipartitæ per *.

Ad Pretiósa. Evangelium Ego sum vitis vera., ut heri.

DIE XI. APRILIS.

S. LEONIS MAGNI

PAPÆ, CONF. ET ECCL. DOCT.

TOTUM DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Leónem minístrum tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per.

IN I. NOCTURNO.

In Quadragesima, Lectiones Beátus vir, qui in sapiéntia morábitur., de Communi unius Doctoris, pag. 79*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv. *

LEO Primus, Etrúscus, eo témpore præfuit Ecclésiæ, cum rex Hunnórum Attila, cognoménto Flagéllum Dei, in Itáliam invádens, Aquiléiam triénnii obsidióne captam dirípuit et incéndit : unde cum

Romam ardénti furóre raperétur, jamque cópias, ubi Mincius in Padum influit, trajícere paráret, occúrrit ei Leo, malórum Itáliæ impendéntium misericórdia permótus : cujus divína eloquéntia persuásum est Attilæ ut regrederétur. Qui interrogátus a suis quid esset, quod præter consuetúdinem tam humíliter Románi Pontíficis imperáta fáceret : respóndit se astántem quemdam álium, illo loquénte, sacerdotáli hábitu, véritum esse sibi stricto gládio minitántem mortem, nisi Leóni obtemperáret. Quare in Pannóniam revérsus est.

Lectio v.

Leo autem Romæ singulári ómnium lætítia excéptus, paulo post invadénti Urbem Genseríco, eádem eloquéntiæ vi et sanctitátis opinióne persuásit ut ab incéndio, ignomíniis ac cædibus abstinéret. Sed cum Ecclésiam a multis hærésibus oppugnári, maximéque a Nestoriánis et Eutychiánis exagitári vidéret; ad eam purgándam et in fide cathólica confirmándam, concílium Chalcedonénse indíxit. Ubi sexcéntis trigínta coáctis Epíscopis, Eutyches et Dióscorus, et íterum Nestórius condemnáti sunt, ejusdémque concílii decréta sua auctoritáte confirmávit.

Lectio vj. *

His actis, sanctus Póntifex se ad reficiéndas et ædificándas ecclésias convértit. Cujus suásu Demétria, pia fémina, sancti Stéphani ecclésiam constrúxit in suo fundo via Latína, tértio ab Urbe milliário. Ipse via Appia sub nómine sancti Cornélii álteram cóndidit. Multas prætérea et sacras ædes, et sacra eárum vasa restítuit. In tribus Basílicis Petri, Pauli et Constantiniána cámeras exstrúxit. Ædificávit monastérium vicínum Basílicæ sancti Petri. Sepúlcris Apostolórum custódes adhíbuit, quos Cubiculários appellávit. Státuit ut in actióne Mystérii diceretúr : Sanctum sacrifícium, immaculátam hóstiam. Sanxit ne mónacha benedíctum cápitis velámen recíperet, nisi quadragínta annórum virginitátem probásset. His et áliis præcláre gestis, cum multa sancte et luculénter scripsísset, tértio Idus Aprílis obdormívit in Dómino. Sedit in Pontificátu annos vigínti, menses decem, dies vigínti octo.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsáreæ Philíppi : et interrogábat discípulos suos dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ. (Serm. 2. in Anniv. assumpt. suæ, ante med.)

Cum, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus dicens, Tu es Christus, Fílius Dei vivi : Dóminus ait : Beátus es Simon Bar Jona : quia caro et sanguis non revelávit tibi,

sed Pater meus, qui in cælis est. Et ego dico tibi quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum. Et quodcúmque ligáveris super terram erit ligátum et in cælis : et quodcúmque sólveris super terram erit solútum et in cælis. Manet ergo disposítio Veritátis; et beátus Petrus in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relíquit.

Lectio viij.

In univérsa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit : et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte munita est, ut eam neque hærética unquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas : ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium pastórum sollicitúdo cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno herréde non déficit.

Lectio ix.

Cum ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite. Quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis quam quod dócuit prædicámus : obsecrántes ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat floré virtútibus : vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa Apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Tempore paschali. Lectio prima erit de Feria currente; secunda et tertia erunt quarta et sexta de suprapositis signatæ *. Ad Pretiósa. Evangelium Venit Jesus.

DIE XII. APRILIS.

IN OCTAVA S. VINCENTII FERRERII.

SIMPLEX.

¶ Si Octava dies S. Vincentii Ferrerii Tempore Quadragesimæ celebranda fuerit, omnia fiant ut pag. 1066. et sequentibus notatum est.

¶ Si vero post Pascha celebranda fuerit, de ipsa fiat Officium ut positum est pag. 1075. et sequentibus.

DIE XIII. APRILIS.
B. MARGARITÆ
DE CASTELLO
VIRG. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátam Margarítam Vírginem lumínibus orbam nasci voluísti, ut intus illumináto cordis óculo te solum assídue contemplarétur : esto lumen oculórum nostrórum, quo mundi hujus ténebris carére valeámus, et perveniámus ad Pátriam claritátis ætérnæ. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones De virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 98*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.*

MARGARITA, a nativitáte cæca, in Metulénsi Tifernátis diœcésis óppido honéstis orta paréntibus, dum in civitátem ad visitándum in æde sancti Francísci corpus cujúsdam Beáti dúcitur, illic spe recuperándæ lucis destitúta, ab ipsísmet paréntibus derelínquitur. Sed piæ mulíeris domi recépta, téneram ibi ætátem mira sanctimónia transégit. Grandiúscula Sorórum Tértii Ordinis sancti Patris Domínici Institútum ampléxa, corpúsculum suum crebris jejúniis, oratiónibus, flagéllis ac meditatiónibus assídue redégit in servitútem. Quater síngulis hebdomádibus jejunábat, omnibúsque sextis fériis solo pane et aqua reficiebátur. Sui Ordinis constitutiónes et contínuum a festo sanctæ Crucis usque ad Pascha jejúnium inviolláte servábat. Carnem suam ter síngulis nóctibus acri flagéllo cruentábat. Quotidiáno fere Sacramentórum usu fovébat spíritum, assuéta recitáre memóriter totum Psaltérium, cujus intelligéntiam divínitus assecúta, mirábili eruditióne loca nonnúlla sublímiter explanábat.

Lectio v. *

SUMMA in Deum pietáte ac erga Deíparam affectu júgiter ardens, contemplándo mystério Domínicæ Incarnatiónis ita affixa erat, ut ingénti miráculo post óbitum in corde Vírginis tres repérti sint glóbuli, quorum unus effígiem puéruli Jesu præsépio incumbéntis, alter Vírginem Matrem, tértius Nutrítium Joseph, una cum Margaríta génibus flexis assidénte, et colúmba désuper impendénte, repræsentábat. Expléto suæ ætátis anno trigésimo tértio, muníta ecclesiásticis Sacraméntis felíciter migrávit ad Sponsum immortálem, anno millésimo trecentésimo vigésimo, die tértia décima Aprílis. Corpus Vírginis, dum a sui Ordinis Religiósis commúni inferebátur fidélium sepultúræ, cives, concurrénte pópulo, idípsum pro angélicæ vitæ mérito et miraculórum frequéntia, seórsim altióri túmulo cohonestándum decrevérunt. Sacro cadáveri prostánti adhuc in féretro admovétur puélla multis ab annis paralýtica et muta : hujus manum arrípiens defúncta Virgo, eámdem íntegræ sanitáti restítuit. Unde et ipsa coram ómnibus miráculum prædicans, devóte

hábitum sancti Domínici suscépit. Margarítæ corpus, dum aromátibus condítur, ex inciso látere instar bálsami vim tantam odoriferi liquóris effúdit, ut complúres inde implétæ fúerint ampúllæ, quarum áliquot in hodiérnum diem conservántur.

Lectio vj.

ANNO millésimo quingentésimo octogésimo octávo, apérto túmulo, corpus Margarítæ integérrimum undequáque, ac si tunc recénter sepúltum fuisset, mirificáque suaveoléntia fragrans invéntum est. Itaque Prior loci, obténta Superiórum licéntia, illud novis indútum véstibus, assisténte gubernatóre civitátis, collégio ecclésiæ cathedrális, magistrátu ac populóso multitúdinis conflúxu, tránstulit in locum honorificentiórem. Exinde crebrescéntibus dénuo miráculis, Tifernátes erga Tutelárem suam stúdio gratitúdinis accénsi, tria Ordinis Prædicatórum comítia generália adiérunt, eníxe flagitántes ut de beáta Margaríta in album Vírginum beatárum solémniter adscribénda súpplici apud Apostólicam Sedem instántia tractarétur. Tandem Altíssimo disponénte, Paulus Quintus Póntifex Máximus, die décima nona Octóbris, anno Salútis millésimo sexcentésimo nono, tot súpplicum précibus ánnuens, indúlsit quod beátæ Margarítæ festívitas apud Tifernátes quotánnis cum Offício et Missa de Commúni Vírginis rite peragátur. Quam grátiam deínde Clemens Décimus Póntifex Máximus, supplicánte Magístro Ordinis, ad univérsam sancti Patris Domínici Religiónem cleménter exténdit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 100*.

TEMPORE PASCHALI, Lectio prima De virgínibus., secunda vero et tertia erunt quarta et quinta de suprapositis signatæ *.

DIE XIV. APRILIS.

B. PETRI GONZALEZ

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui in maris perículis constitútis beáti Petri opem singulárem osténdis : ejus nobis intercessióne concéde ut in hujus vitæ procéllis tuæ grátiæ lumen semper affúlgeat, quo ætérnæ salútis portum invenire valeámus. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv. *

PETRUS González, sanctus Telmus vulgo appellátus, Fromestæ in Hispánia apud Paléntiam piis ac nobílibus paréntibus ortus est. Adoléscens, sub Episcopi Palentíni avúnculi sui cura, ingénuis ártibus et philosophíæ óperam dedit, ingénio ad præclára quæque aptíssimo.

Sed ejúsdem Ecclésiæ Canonicátu, et mox étiam Decanátus dignitáte auctus, honórum ac divitiárum illécebris juveníliter abréptus, sæculi vanitáti paulo libérius indúlsit. Accidit vero ut cum ipso Domínicæ Nativitátis die, equo spléndide phaleráto æquálium comitátu totam urbem lasciviens circumcursáret, equo in profúndum lutum repénte prolápso, dejéctus ipse, multóque cœno inquinátus, spectántium risu sannísque excéptus sit. Quo insígni pudóre suffúsus, et mundi, cui placére studúerat, contuméliam réputans, se vicíssim, a quo spretus esset, spretúrum constítuit. Igitur paulo post, magna ómnium admiratióne, in Prædicatórum Ordinem sese recépit : ubi véterem hóminem cum áctibus suis éxuens, novúmque índuens, exímiæ pósuit tirocínia sanctitátis.

Lectio v.

Ad céteras autem virtútes, quibus brevi magnópere excélluit, caritátem áttulit proximórum salútis cupidíssimam. Quare absolúto sacrárum litterárum stúdio, sancto Patre Domínico ad imitándum sibi propósito, prædicatióni se totum dedit, nihil a Deo impénsius flágitans quam ut revocándis in viam salútis animábus pérditis idóneus efficerétur. Severíssimam, apostólico more, eo in múnere paupertátem exércuit. Quocúmque exciperétur hospítio, non inde prius exíbat quam íncolas omnes sacra exomológesi expiásset. Sermo illi vivus et éfficax, quo audiéntium corda ádeo pervadébat, ut per eas, quas apostólico zelo peragrávit Hispániæ províncias, innúmeros fere peccatóres ad pœniténtiam addúxerit. Ferdinándum regem, cognoménto Sanctum, in várias advérsus Mauros expeditiónes eúntem secútus, consíliis, exémplo et oratiónibus miríﬁce juvit. Venústas féminas ejus amóre captas, aliásque procacióres ad eum immíssas, ut pudicítiæ ejus insídias strúerent, non solum strénue répulit, sed ad meliórem vitæ frugem convértit.

Lectio vj. *

Minio flúmini prope Ribadáviam longe rápido atque effúso, pública transeúntium utilitáte pontem amplíssimum fere miráculo impósuit, accíta ad óperis molitiónem ingénti structórum manu : quibus cum cibus aliquándo defíceret, evocátos quotquot iis reficiéndis suffícerent pisces, manúque prehénsos, iísdem præbuit. Sed et sócios labóre itíneris atque inédia fere deficiéntes pane et vino cǽlitus suppeditátis recreávit. Adhuc vivens, in sævíssima maris procélla a nautis invocátus, eísdem sese conspícuum exhibuísse fertur tempestatémque sedásse. Prophético spíritu futúra multa prænuntiávit, atque imprímis extrémum vitæ suæ diem : quo adventánte, in Tudénsem sese urbem recépit, ubi méritis et labóribus plenus, sancto fine quiévit. Ejus corpus honorífico sepúlcro ab Epíscopo Tudénsi cónditum est : unde miræ fragrántiæ óleum manásse tráditur, ægris salubérrimum. Ejus miraculó-

rum fama ad remótas usque Américæ regiónes pervagáta, ingénti populórum veneratióne invocári et coli cœpit, a nautis cumprímis, qui ejus opem in maris tempestátibus præsentíssimam expérti, eum sub invocatióne sancti Telmi in Tutelárem sibi adscivérunt. Illíus cultum continénter propagátum approbávit Benedíctus Décimus quartus, ejúsque festum cum Offício et Missa ab univérso Prædicatórum Ordine, nec non a Clero Palentíno et Tudénsi celebrári concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 10

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes prædicáte, dicéntes : Quia appropinquávit regnum cælórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Comment. 33. in Matth.)

Considera quáliter Dóminus non minórem curam habet ut mores eórum in mélius redúcat quam ut signórum præbeat potestátem. Nam ut osténdat absque nobilitáte morum nihil signa valére; utque in nullum fastum ánimi atque tumórem incíderent, Gratis, inquit, accepístis. Deínde ne cupiditáte pecuniárum moveréntur, íntulit : Gratis date. Nam ne quasi sua ipsórum potestáte mirácula faciéntes, inde superbírent, Gratis, dixit, accepístis; nihil largímini iis, qui vos recípiunt. Non enim tamquam mercédem vestris labóribus débitam ista accepístis : mea enim est grátia. Sic ígitur áliis quoque hæc benefícia, quorum nullum potest condígnum præmium inveníri, gratis date.

Lectio viij.

Post hæc, cum radícem ómnium malórum volúerit evéllere, vitiorúmque fundaméntum dirúere : Non possideátis, inquit, aurum, neque argéntum, neque pecúnias in zonis vestris : non peram in via, nec duas túnicas, neque calceaménta, neque virgam. Non dixit, Non accipiátis vobíscum : sed, Non possideátis : ut si et aliúnde recípere possent, recusárent tamen, ac perniciósam hanc ægritúdinem fúgerent. Quo deínde præcépto multa profécto compléctitur cómmoda : Primum, ut nulla de discípulis possit esse suspício : deinde, ab omni sæculári cura sic ipsos líberos reddit, ut prædicatióni solum vacáre possint : demum, imménsam suam poténtiam ipsis patéfacit : quod et póstea commemorávit dicens : Numquid vobis tunc áliquid défuit, quando vos nudos absque cálceis misi?

Lectio ix.

Illud étiam consideratióne dignum est, quod non incípiens statim dixit, Non possideátis aurum, neque argéntum : sed cum prius mundándi leprósos, ejiciéndi dæmónia potestátem eis déderit, tunc íntulit : Nihil possideátis : gratis accepístis, gratis date. Sic rebus ipsis dócuit, utília se, et honésta, et facília factu eis præcípere. Sed ínquies cétera quidem non absque ratióne

certa dicta esse. Quid autem ut peram non hábeant in via, nec duas túnicas, nec virgam, nec calceaménta, quanam de causa eis injúnxit? Exactissime certe sublimióris vitæ fundaménta vóluit jácere. Sic et in superióribus, nullam de crástina die curam ipsos habére hortátur.

TEMPORE PASCHALI, Lectio prima Beátus vir., secunda et tertia erunt quarta et sexta de suprapositis signatæ *. Ad Pretiósa. Evangelium Eúntes prædicáte.

DIE XV. APRILIS.

S. HERMENEGILDI MARTYRIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Hermenegíldum Mártyrem tuum cælésti regno terrénum postpónere docuísti : da quæsumus nobis ejus exémplo cadúca despícere, atque ætérna sectári. Per.

IN I. NOCTURNO.

In Quadragesima, Lectiones Exístimo. de Communi unius Martyris non Pontificis, pag. 49*.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Dialogórum sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. * (Lib. 3. cap. 31.)

HERMENEGILDUS rex, Leovigíldi regis Visigothórum fílius, ab Ariána hæresi ad fidem cathólicam viro reverendíssimo Leándro Hispalénsi Epíscopo, dudum mihi amicítiis familiáriter juncto, prædicánte, convérsus est. Quem pater Ariánus, ut ad eámdem hæresim redíret, et præmiis suadére, et minis terrére conátus est. Cumque ille constantíssime respondéret nunquam se veram fidem posse relínquere, quam semel agnovísset : irátus pater eum privávit regno, rebúsque exspoliávit ómnibus. Cumque nec sic virtútem mentis illíus emollíre valuísset, in arcta illum custódia conclúdens, collum manúsque illíus ferro ligávit. Cœpit itaque Hermenegíldus rex júvenis terrénum regnum despícere, et forti desidério cæléste quærens, in cilíciis vinculátus jacens, omnipoténti Deo, ad confortándum se, preces effúndere, tantóque sublímius glóriam transeúntis mundi despícere, quanto et religátus agnóverat nihil fuisse, quod potúerit auférri.

Lectio v. *

SUPERVENIENTE autem Paschális festivitátis die, intempéstæ noctis siléntio ad eum pérfidus pater Ariánum Epíscopum misit, ut ex ejus manu sacrílegæ consecratiónis communiónem perciperet, atque per hoc ad patris grátiam redíre mererétur. Sed Vir Deo déditus Ariáno Epíscopo veniénti exprobrávit ut débuit, ejúsque a se perfídiam dignis increpatiónibus répulit : quia etsi extérius jacébat ligátus, apud se tamen in magno mentis cúlmine stabat secúrus. Ad se ítaque revérso Epíscopo, Ariánus pater infrémuit, statímque suos apparitóres misit, qui constantíssimum Confessórem Dei illic, ubi jacébat,

occíderent; quod et factum est. Nam mox ut ingréssi sunt, secúrim cérebro ejus infigéntes, vitam córporis abstulérunt, hocque in eo valuérunt perímere, quod ipsum quoque, qui perémptus est, in se constíterat despexísse. Sed pro ostendénda vera ejus glória, supérna quoque non defuére mirácula. Nam cœpit in noctúrno siléntio psalmódiæ cantus ad corpus ejúsdem Regis et Mártyris audíri : atque ídeo veráciter Regis, quia et Mártyris.

Lectio vj.

QUIDAM étiam ferunt quod illic noctúrno témpore accénsæ lámpades apparébant. Unde et factum est quátenus corpus illíus, ut vidélicet Mártyris, jure a cunctis fidélibus venerári debuísset. Pater vero pérfidus et parricída, commótus pœniténtia, hoc fecísse se dóluit, nec tamen usque ad obtinéndam salútem pœnítuit. Nam quia vera esset cathólica fides agnóvit; sed gentis suæ timóre pertérritus, ad hanc pervenire non méruit. Qui, obórta ægritúdine, ad extréma perdúctus est, et Leándro Epíscopo, quem prius veheménter afflíxerat, Reccarédum regem filium suum, quem in sua hæresi relinquébat, commendáre curávit ut in ipso quoque tália fáceret, quália et in fratre suis exhortatiónibus fecísset : qua commendatióne expléta, defúnctus est. Post cujus mortem Reccarédus rex, non patrem pérfidum sed fratrem Mártyrem sequens, ab Ariánæ hæresis pravitáte convérsus est, totámque Visigothórum gentem ita ad veram perdúxit fidem, ut nullum in suo regno militáre permítteret, qui regni Dei hostis exsístere per hæréticam pravitátem non timéret. Nec mirum quod veræ fídei prædicátor factus est, qui frater est Mártyris : cujus hunc quoque mérita ádjuvant, ut ad omnipoténtis Dei grémium tam multos redúcat.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Si quis venit ad me. de Communi unius Martyris, pag. 44*.

TEMPORE PASCHALI, Lectio prima erit de Scriptura currente, Lectio secunda et Lectio tertia erunt quarta et quinta de suprapositis signatæ *.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Tu autem Dómine.

DIE XVI. APRILIS.

SS. TIBURTII, VALERIANI ET MAXIMI

MARTYRUM.

TRES LECTIONES. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Tibúrtii, Valeriáni et Máximi solémnia cólimus, eórum étiam virtútes imitémur. Per.

IN NOCTURNO.
(Ex sinceris Actis S. Cæciliæ, et Rom. Brev.)
Lectio ij.

VALERIANUS Románus, nóbili género ortus, Alexándro Sevéro imperatóre, hortátu beátæ Cæcíliæ Vírginis, quam sibi pari nobilitáte uxórem despónderat, una cum Tibúrtio fratre a sancto Urbáno Papa baptizátur. Quos ubi præféctus Urbis Almáchius Christiános esse cognóvit, et património paupéribus distribúto, Christianórum córpora sepelíre, accersítos gráviter reprehéndit : atque ubi Christum Deum constánter confiténtes, deos autem dæmoniórum inánia simulácra prædicántes videt, virgis cædi jubet.

Lectio iij.

SED cum verbéribus cogi non possent ut Jovis simulácrum veneraréntur, immo fortes in fídei veritáte permanérent, ad quartum ab Urbe lápidem secúri feriúntur. Quorum virtútem admirátus Máximus præfécti cubiculárius, qui eos ad supplícium perdúxerat, Christiánum se esse proféssus est, cum multis prætérea præfécti minístris : qui paulo post plumbátis contúsi, omnes, ex diáboli minístris, Christi Dómini Mártyres evasérunt.

DIE XVII. APRILIS.
B. CLARÆ GAMBACURTÆ
VIDUÆ ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

TRIBUE nobis mísericors Deus spíritum oratiónis et pœniténtiæ : ut beátæ Claræ vestígiis inhæréntes, mereámur, quam ipsa in cælis accépit, corónam obtinére. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Mulíerem fortem. de Communi unius nec Vírginis nec Martyris, pag. 106*.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

CLARA Petro Gambacúrta, viro pernóbili, Pisis orta est. Puélla, licet venustáte prædita et ingénio prompto, religiónis devotionísque exercítiis fuit addícta, ita ut in iis omne stúdium póneret, et jejúniis, non sine gravi stómachi moléstia, inténderet. Coævis puéllis accersítis, illas ad pietátem instruébat inflammabátque. Páuperum indigéntiis misericórditer affécta, copiósas eleemósynas eísdem erogábat, et aliquándo étiam próprias vestes elargíta est. Duodénnis matrimónio juncta fuit cuídam júveni Pisáno, divítiis æque ac nobilitáte præcláro, cui pater septénnem spopónderat. Ea in ætáte majóri caritátis in Deum et próximum fervóre exársit : nam sæpíssime coram Crucifíxi imágine, et in sacrosánctæ Hóstiæ elevatióne suum expromébat desidérium totam se Deo dicándi, si quando ei licuísset. Pretiósas vestes muliebrésque ornátus parvi fáciens, si aliquándo his uti cogebátur, ásperum sub iisdem tegébat cilícium. Anno círciter tértio a matrimónio ínito, vir ejus procul agens mortem oppétiit.

Lectio v.

MORTIS sponsi sui núntio accépto, se totóndit, id perfectúra, quod semper con-

cupíverat. Utque id assequerétur, insciis paréntibus, in monastérium sancti Martíni Ordinis sanctæ Claræ se recépit, ubi Thoræ nomen in Claram commutávit. Ægre hoc feréntes pater fratrésque, armórum vi eam eripuérunt, ac domi cárceri mancipárunt : ubi omni solátio destitúta, iis étiam, quæ ad vitam sunt necessária, cáruit. Ast Deus, qui est mæréntium consolátor, spirituálibus delíciis ancíllam suam recreáre non déstitit. Tandem génitrix, filiæ moléstiis commóta, patri suásit ut eam libertáte donáret eique morem géreret. Sicque factum est ut monastérium sanctæ Crucis Ordinis Prædicatórum ingrederétur, in quo hábitum Religiónis máxima cum ánimi exsultatióne suscépit. * Suis explétis votis, ómnibus virtútibus incúbuit. Paupertátis amantíssima, iis véstibus utebátur, quas áliæ dimittébant. Vilióra exercítia pro se eligébat, aliaque operabátur, quæ religiósam decent humilitátem. Quátuor annis in eo monastério peráctis, stúdio majóris observántiæ a patre obtínuit ut monastérium sibi construerétur, ubi reguláris disciplína accurátius posset habéri. Novum ingréssa cœnóbium, in oratióne et régulæ custódia tota fuit. Ad sancti Patris Domínici trámitem, non loquebátur nisi cum Deo, aut de Deo : ex quo cóntigit néminem ab ea discessísse, quin mélior efféctus fúerit.

Lectio vj.

COMMUNITATI præfécta, omnem impendébat óperam ut infírmis non solum necessárii, sed ne solátii quidem quidquam deésset. Subditárum deféctus summa lenitáte, pro re, vel reprehendébat, vel puniébat. Æquo ánimo patris duorúmque fratrum occisiónem sustínuit, ac occisóris víduam cum géminis filiábus in suum accépit monastérium, et benefíciis cumulávit. Fine tandem vitæ suæ adveniénte, Sacraméntis summa cum devotióne suscéptis, cancellatísque mánibus, dulcíssimum Jesu Christi nomen répetens, inter filiárum lácrimas, die décima séptima Aprílis, anno millésimo quadringentésimo décimo nono, ánimam Deo réddidit. Antíqua monuménta ferunt quod circa cadáver sanctimoniáles, ex Ordinis more Psalmos recitántes, in fine cujuscúmque eórum versum Glória Patri pro Réquiem semper reiterábant, licet in id sério ánimum pónerent. Magnus fuit populórum concúrsus ad venerándum ejus corpus, quod trédecim post annos e sepúlcro érutum, et lingua vívida invénta, supra majus altáre repósitum fuit, et exínde perpétuum obtínuit cultum. Quem rite probátum Pius Octávus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio confirmávit, utque de beáta Clara Offícium recitári, et Missa celebrári possit in civitáte et diœcési Pisána necnon in toto Prædicatórum Ordine benígne concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi unius nec Virginis nec Martyris, pag. 111*.

TEMPORE PASCHALI, Lectio prima Mulíerem fortem., Lectio secunda et Lectio tertia erunt tres Lectiones secundi Nocturni bipartitæ per *.

AD PRETIOSA.

Evangelium :

Secúndum Matthæum. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Tu autem Dómine.

DIE XX. APRILIS.

S. AGNETIS DE MONTE POLITIANO

VIRG. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. In voce jucunditátis natálem celebrémus Agnétis, quam sublími decóram glória Sanctam venerátur mater Ecclésia, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Isa. 61.

GAUDENS gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo: quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis.

℟. Vírginem castam Agnétem benedícit Dóminus, Mater Virgo mulcet allóquio :* Honórant Apóstoli, minístrant Angeli, Allelúia. ℣. Speciósum forma præ fíliis hóminum in sinum Mater depónit Fílium. — Honórant Apóstoli. Glória. Allelúia.

Hymnus.

AGNETIS almæ Vírginis
Lætémur in solémniis,
Et gratiárum cánticum
Sponso canámus Vírginum.

SPRETO novénnis sæculo
Cæli dicátur Dómino :
Mentem supérnis réficit,
Corpus sevére súbigit.

VIRTUTE magna prædita
Hostem fugat tartáreum :
Dotáta cæli grátia
Visu beátur cælitum.

JESUM in ulnis párvulum
Cordis tenet solátium,
Cibúmque Panis cælici
Manus minístrat Angeli.

PRECAMUR, Auctor ómnium,
Perénne dona gáudium :
Da Vírginis suffrágiis
Sponsi fruámur núptiis.

SIT laus honórque Dómino,
Qui jura mortis súbruit,
Dignísque vitæ mérito
Regni corónam tríbuit. Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Agnes, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Vocáta est hódie Agnes ad núptias Agni, allelúia : accúmbit in jucunditáte cum Sponso suo, allelúia. Oratio.

DEUS, qui beátam Agnétem Vírginem tuam cælésti rore sæpe perfúndere, et oratiónis ejus loca divérsis enátis flóribus decoráre dignátus es : concéde propítius ut ejus précibus, perpétuo tuæ benedictiónis rore conspérsi, æternitátis fructus percípere mereámur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Agnum sponsum Vírginum, qui Vírginem sibi desponsávit Agnétem, * Veníte adorémus, allelúia.

Hymnus.

AGNETIS ortum cælitus
Accénsa produnt lúmina,
Quæ mira pandunt prótinus
Futúra vitæ mérita.

ÆTATE vernans ténera,
Morum senécta prædita,
Servíre malens húmilis,
Invíta præest céteris.
ORANS in altum tóllitur,
Floráre terra cérnitur,
Guttæque roris cándidi
Decus redúndant pállii.
LAVACRA tangens bálnei,
Fontem dedit remédii :
Fluénta fundit ólei,
Gaudent medéla lánguidi.
PRECAMUR, Auctor ómnium,
Perénne dona gáudium :
Da Vírginis suffrágiis
Sponsi fruámur núptiis.
SIT laus honórque Dómino,
Qui jura mortis súbruit,
Dignísque vitæ mérito
Regni corónam tríbuit. Amen.

IN NOCTURNO.

Aña. Senílem gerens ánimum, novénnis fugit sæculum : vestígia premens Domínici, virtúte fulsit multíplici, allelúia. Psalmi primi Nocturni de Communi unius Vírginis, pag. 88*.

Aña. Ut vita Jesu manifestarétur in carne sua, mortificatiónem ejus júgiter Agnes in se circúmtulit, allelúia.

Aña. Collem purgat luxúriæ, et dicat pudicítiæ : sedem déstruit dæmonis, templum cónstruit Vírginis, allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 14.

ET vidi : et ecce Agnus stabat supra montem Sion, et cum eo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et nemo póterat dícere cánticum, nisi illa centum quadragínta quátuor míllia, qui empti sunt de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque íerit.

℟. j. Agnes devóta Dei fámula precabátur in conspéctu Dómini die ac nocte, * Corpúsque suum jejúniis affligébat assídue, allelúia. ℣. Angelus autem Dómini Panem Angelórum ministrábat ei. — Corpúsque.

(Ex beato Raymundo Capuano, et utroque Brevi Clementis VIII. anno 1594. 1. Octobris, et anno 1601. 23. Februarii emanato.)

Lectio ij.

AGNETIS de Monte Politiáno, Ordinis sancti Domínici, Vírginis integérrimæ nativitátem faces divínitus accénsæ in cubículo matris illustrárunt. Claustrále institútum ampléxa est nono ætátis anno : et quintumdécimum necdum egréssa, Summi Pontíficis jussu, moniálibus invíta præfícitur. Ejus léctulus nuda humus, cervícal saxum fuit :

et quíndecim annos in pane et aqua jejunávit. Sæpe inter orándum, nec major annis quatuórdecim, a terra cúbito tollebátur; ejúsque pállium roris cándidi guttis, quæ crucis effígiem síngulæ referébant, respergebátur : ac locus, ubi génua fixisset, súbito pulchérrimis flóribus ornabátur. A sacra Deípara Jesum forma lacténtis orans excépit : eúmque aliquándiu sinu compléxa, párvulam crucem ténui filo nexam ab ejúsdem collo detráxit.

℟. ij. Dum preces fundit Altíssimo, corpus a terra in sublime tóllitur, et spectánte pópulo, * Rore cæli amíctus perfúnditur, allelúia. ℣. Oránti dat terra flores, dant cæli manna et rores. — Rore cæli.

Lectio iij.

Terram quoque Christi sánguine in Passióne fuso cruentátam divínitus accépit, ac frustum pelvis, ubi ipse infántulus Jesus a Vírgine Matre fuit ablútus. Sed et sancti Apóstoli Petrus et Paulus partículis suárum véstium eámdem pro magno múnere donárunt. Sæpius eídem Angelus Eucharístiam sua manu porréxit. Virtútibus et miráculis illústris, ac pretiósa virginitátis coróna redimíta, migrávit in cælum, anno Salútis millésimo trecentésimo décimo séptimo. Cum sancta Catharína Senénsis (quæ a Deo præmónita jam ántea fúerat, parem se glóriam cum sancta Agnéte in cælis habitúram) ejus corpus íntegrum atque incorrúptum in sepúlcro servátum invíseret, ac ejus pedes deosculári vellet, Agnes álterum pedem éxtulit ad os usque Catharínæ. Quæ cum álio étiam témpore revérsa, se ad caput Agnétis demisísset, manna instar nivis toto illo loco plúere cœpit. Dénique ipsam beátam Vírginem Agnétem miráculis claram Benedíctus Décimus tértius Ordinis Prædicatórum sanctárum Vírginum número adscrípsit.

℟. iij. Vírginem castam Agnétem benedícit Dóminus, Mater Virgo mulcet allóquio : * Honórant Apóstoli, minístrant Angeli, Allelúia. ℣. Speciósum forma præ fíliis hóminum in sinum Mater depónit Fílium. — Honórant. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Agnes, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Conscéndit Agnes hódie cæléstis regni sólium : stolam indúta glóriæ intrat in Sponsi thálamum, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum céteris, pag. 17.

2. Felícem Agnétis éxitum infántes statim núntiant : cælo docénte tránsitum, turbæ repénte cónvolant, allelúia.

3. Fúneris manet intégritas, odóris viget suávitas : in signis et prodígiis virtus monstrátur Vírginis, allelúia.

4. Fontem salútis vívidum manus distíllant óleum : vitæ relúcet méritum, morbi cedunt languéntium, allelúia.

5. Laudántem Agnétis mérita Deus tuére pópulum : reis dimítte débita per ipsíus suffrágium, allelúia.

Capitulum. Isaiæ 61.

GAUDENS gaudébo in Dómino, et exsultábit ánima mea in Deo meo : quia índuit me vestiméntis salútis, quasi sponsam ornátam monílibus suis.

Hymnus.

MAGNÆ dies lætítiæ :
Venérunt Agni núptiæ,
Et Agnes Agnum séquitur,
Sponsóque Sponsa júngitur.

Vox Angelórum cóncinit :
Lætánte cœtu súscipit
Virgo beáta Vírginem,
Cæléstis Agni cómitem.

SIGNIS corúscat váriis,
Miris micat prodígiis,
Confert salútem lánguidis,
Vitámque reddit mórtuis.

DUM Catharína vísitat
Agnétis almæ lóculum,
Repénte manna cándidum
Utrámque Sanctam prædicat.

PRECAMUR, Auctor ómnium,
Perénne dona gáudium :
Da Vírginis suffrágiis
Sponsi fruámur núptiis.

SIT laus honórque Dómino,
Qui jura mortis súbruit,
Dignísque vitæ mérito
Regni corónam tríbuit. Amen.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam, allelúia. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Agnétem cæli suscépit cúria, Sanctam Sanctis áddidit Ecclésia. Sedénti in throno et Agno sit laus, honor et benedíctio, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui beátam Agnétem Vírginem tuam cælésti rore sæpe perfúndere, et oratiónis ejus loca divérsis enátis flóribus decoráre dignátus es : concéde propítius ut ejus précibus perpétuo tuæ benedictiónis rore conspérsi, æternitátis fructus percípere mereámur. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum Gaudens gaudébo., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Virginis, pag. 96*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Osee 2.

SPONSABO te mihi in sempitérnum : sponsábo te mihi in fide : et scies quia ego Dóminus.

AD NONAM.

Capitulum. Cant. 2.

SUB umbra illíus, quem desideráveram, sedi : et fructus ejus dulcis gútturi meo.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Conscéndit Agnes hódie cæléstis regni sólium : stolam indúta glóriæ intrat in Sponsi thálamum, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Gaudens gaudébo., Hymnus Agnétis almæ Vírginis. et ℣. Ora pro nobis., ut in j. Vesperis, pag. 1092.

Ad Magnificat Aña. Ave Virgo óptima, insígne decus Ordinis : ave Virgo ínclyta, illústre sidus ætheris : tua canéntes mérita tuis fove subsídiis, allelúia.

PER OCTAVAM S. AGNETIS.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Agnes Soror nostra Deum pro nobis ínvoca : Agnes Agni Sponsa salútem nobis ímpetra, allelúia.

℣. de Communi unius Virginis cum Allelúia. Oratio.

DEUS, qui beátam Agnétem Vírginem tuam cæléstí rore sæpe perfúndere, et oratiónis ejus loca divérsis enátis flóribus decoráre dignátus es : concéde propítius ut ejus précibus, perpétuo tuæ benedictiónis rore conspérsi, æternitátis fructus percípere mereámur. Per.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Tuam laudántes glóriam Agnes beáta réspice : cæléstis Agni grátiam benígna nobis óbtine, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáta Agnes, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio Deus, qui beátam Agnétem. ut supra.

SI vero infra Octavam S. Agnetis, Tempore Paschali, de ipsa Octava agatur Officium, omnia fiant ut hic notatum est.

AD MATUTINUM.

Invitatorium et Hymnus ut in Festo, pag. 1092.

IN NOCTURNO.

Tres Psalmi de Communi unius Virginis alterius Temporis, secundum ordinem Nocturnorum, scilicet : Feria secunda et Feria quinta ex primo Nocturno; Feria tertia et Feria sexta ex secundo Nocturno; Feria quarta et Sabbato ex tertio Nocturno.

Super Psalmos una tantum Antiphona, quæ pro prima vel secunda die respective suo loco notata fuerit.

Versiculus secundum Feriam, scilicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta, ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

¶ Feria tertia et Feria sexta, ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua, allelúia. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna, allelúia.

¶ Feria quarta et Sabbato, ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.

¶ Benedictiones ante Lectiones, nisi legenda fuerit Homilia, dentur secundum ordinem Nocturnorum, scilicet : Feria secunda et Feria quinta, Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta, Benedictio Deus Pater omnipotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato, Benedictio Ille nos benedícat.cum ceteris duabus. Si vero legenda fuerit Homilia, detur Benedictio Evangélica léctio. cum ceteris duabus tertii Nocturni.

Lectio prima et Lectio secunda erunt de Scriptura currente, vel de Homilia (si qua legenda fuerit). Lectio tertia erit, prima die infra Octavam Beáta Agnes. (pag. 1098), secunda vero die Modéstiam. (pag 1099).

Tria Responsoria ex hic positis secundum Feriam :

¶ Feria secunda et Feria quinta.

℟. j. Veni Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit : * Pro cujus amóre sæculum contempsisti, et cum ángelis in Paradisum introísti, allelúia. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupivit rex spéciem tuam. — Pro cujus amóre.

℟. ij. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabiliter déxtera tua, allelúia. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. — Et dedúcet te mirabiliter déxtera tua, allelúia.

℟. iij. Agnes devóta Dei fámula precabátur in conspéctu Dómini die ac nocte,* Corpúsque suum jejúniis affligébat assídue, Allelúia. ℣. Angelus autem Dómini Panem angelórum ministrábat ei. — Corpúsque suum. Glória. Allelúia.

¶ Feria tertia et Feria sexta.

℟. j. Hanc amávi, et exquisívi sponsam mihi assúmere, * Et amátor factus sum formæ illíus, allelúia. ℣. Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. — Et amátor.

℟. ij. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias, allelúia. ℣. Ista est una de número prudéntum, quæ aptávit lámpades suas. — Et veniénte Dómino.

℟. iij. Dum preces fundit Altíssimo, corpus a terra in sublíme tóllitur, et spectánte pópulo, * Rore cæli amíctus perfúnditur, Allelúia. ℣. Oránti dat terra flores, dant cæli manna et rores. — Rore cæli. Glória. Allelúia.

¶ Feria quarta et Sabbato.

℟. j. Audívi vocem de cælo veniéntem : Veníte omnes vírgines sapientíssimæ, * Oleum recóndite in vasis vestris, dum sponsus advénerit, allelúia. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. — Oleum recóndite.

℟. ij. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam, allelúia. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia concupívit rex.

℟. iij. Vírginem castam Agnétem benedícit Dóminus, Mater Virgo mulcet allóquio : * Honórant Apóstoli, Minístrant Angeli, Allelúia. ℣. Speciósum forma præ fíliis hóminum in sinum Mater depónit Fílium. — Honórant Apóstoli. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Agnes, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Conscéndit Agnes hódie cæléstis regni sólium : stolam indúta glóriæ intrat in Sponsi thálamum, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Gaudens gaudébo., Hymnus Magnæ dies lætítiæ. et ℣. Adducéntur. ut in Festo, pag. 1095.

Ad Benedictus Aña. Agnes Soror nostra Deum pro nobis ínvoca : Agnes Agni Sponsa salútem nobis ímpetra, allelúia. Oratio.

DEUS, qui beátam Agnétem Vírginem tuam cælésti rore sæpe perfúndere, et oratiónis ejus loca divérsis enátis flóribus decoráre dignátus es : concéde propítius ut ejus précibus perpétuo tuæ benedictiónis rore conspérsi, æternitátis fructus percípere mereámur. Per.

¶ Temp. Resurrect. Memoria de Cruce, ut pag. 1101.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña Conscéndit. ut infra.

Capitulum Regi sæculórum immortáli., Preces et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Omnia ut in Festo, pag. 1095.

AD VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Conscéndit Agnes hódie cæléstis regni sólium : stolam indúta glóriæ intrat in Sponsi thálamum, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in primis Vesperis Festi, pag. 1092.

Ad Magnificat Aña. Tuam laudántes glóriam Agnes beáta réspice : cæléstis Agni grátiam benígna nobis óbtine, allelúia.

Oratio Deus, qui beátam Agnétem. ut in Laudibus.

¶ Temp. Resurrect. fiat Memoria de Cruce, ut pag. 1100.

PRIMA DIE

INFRA OCTAVAM S. AGNETIS, TEMPORE PASCHALI.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Senílem gerens ánimum, novénnis fugit sæculum : vestígia premens Domínici, virtúte fulsit multíplici, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. de Communi unius Virginis, secundum ordinem notatum pag. 1096.

(Ex Brevi Clementis viij).

Lectio iij.

BEATA Agnes, adhuc infántula, sæpe se, lúsibus puerílibus negléctis, abdébat, ut se Jesu Christo, quem jam tum Sponsum sibi delégerat, ex ánimo commendáret. Quo témpore, cum aliquándo e suo pago Montem Politiánum petens, ad collem in urbis pomério situm venísset, ubi tunc infámes quædam féminæ turpi quæstu vitam traducébant, tetri quidam sordidíque corvi quamplúrimi devolántes Christi Sponsam rostro et únguibus ferire nitebántur : nimírum impúri dæmones jam tum præsentire videbántur quantum esset Agnes ipsórum conátibus adversatúra. Nonum vero annum agens, cum a paréntibus multis précibus impetrásset ut in eádem urbe in sacro vírginum cœnóbio, cui a Sacco nomen erat, suo se Sponso pénitus tráderet, tanta cœpit alacritáte tempus omne in precatiónibus piis, sacris lectiónibus aliísque religiósis

exercitatiónibus pónere, ut quantum posset étiam córporis necessitáti subtráheret.

Cetera fiant ut pag. 1096. et sequentibus notatum est.

SECUNDA DIE
INFRA OCTAVAM S. AGNETIS, TEMPORE PASCHALI.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Ut vita Jesu manifestarétur in carne sua, mortificatiónem ejus júgiter Agnes in se circúmtulit, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. de Communi unius Virginis, secundum ordinem notatum pag. 1096.

(Ex Brevi Clementis viij.)
Lectio iij.

MODESTIAM, obediéntiam, humilitátem Agnes semper cóluit; mentis vero integritátem corporísque pudicitiam sic adamávit, ut ad tantum thesáurum facilius conservándum, tenéllum adhuc corpúsculum vigíliis ac jejúniis exercéret. Quare tantis illam virtútibus, ea præsértim ætáte, præditam, non modo ceteræ vírgines et æquáles observábant, sed magístra étiam ipsam únice diligébat. Cum ad annum quartum décimum pervenísset, ita jam cum Deo erat ánimo arctíssimis caritátis vínculis juncta, ut sæpe inter precándum, nullis adminículis nixa, cúbito a terra tollerétur. Et ne lucérna ardens sub módio latéret, sed super candelábrum ponerétur, Agnes, Dei nutu, ad instituéndum novum sacrarum vírginum cœnóbium in óppido vulgo Procéno, cum sua magístra delécta est.

Cetera fiant ut pag. 1096. notatum est.

DIE XXI. APRILIS.
B. BARTHOLOMÆI CERVERII
MART. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Bartholomæum insígnem fídei propugnatórem effecísti, et martyrii coróna sublimásti : da nobis ejus méritis et intercessióne crucem júgiter ferre, ut cum ipso glóriæ tuæ mereámur esse partícipes. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio j. Exístimo. de Communi unius Martyris non Pontificis. pag. 49*.

Lectio ij.

BARTHOLOMÆUS Saviliáni in Diœcési Taurinénsi ex ínclyta Cerveriórum gente natus est anno plus minus vigésimo supra millésimum quadringentésimum. Adoléscens mundi vanitátem despíciens apostólicæ vitæ institúta proféssus est in Ordine Prædicatórum, ac tali spíritus fervóre virtútum ómnium exercítio et sacrárum disciplinárum cúltui se devóvit, ut brevi absolútum quoddam evangélicæ perfectiónis spécimen et divinárum litterárum doctíssimus eváserit. Hinc docéndi múnere sibi concrédito summa cum laude aliquándiu perfúnctus, et Augústæ Taurinórum in sacræ Facultátis magistrórum collégium cooptátus est. Hæc vero ádeo perspécta Bartholomæi

virtus atque doctrina in causa fuit cur ei non semel Savilianénsis cœnóbii régimen et árduum tum máxime Quæsitóris fídei munus committerétur, quod ex eódem claustro late circum Pedemóntii Liguriæque regiónibus exercéret.

Lectio iij.

HOC offício ínito, cum dicéndi vi plúrimum valéret, tam sancte atque utíliter divíni verbi præcónem egit, ut ejus nomen ómnium laude celebrarétur. Sed unde invicto religiónis assertóri bonórum æstimátio conciliabátur, inde étiam tam atrox hæreticórum ódium conflátum est, ut morte eum affícere machinaréntur. Porro hæc Sanctus divínitus prænóvit, suósque pro religiónis increménto labóres gloriósa martyrii laude coronátum iri. Etenim cum pro exsequéndo injúncto múnere Cervérias, nunc Fossanénsis Diœcésis óppidum, adíre debéret, piam diligentémque, ut cum máxime, consciéntiæ exomológesim apud consodálem fecit, eíque demum apérte testátus est se eo loci vita decessúrum. Vaticínium comprobávit evéntus. Cum enim per Bráidam illuc pérgeret, ac dimídio círciter milliário a loco distáret, ab hæréticis circumvéntus est, qui sociórum áltero gráviter vulneráto, mortem ei nec mínimum reluctánti, sed libénter perferénti martyrium, et pro occisóribus rogánti, lánceis confósso ventre attulérunt, die vigésimo primo Aprílis anni millésimi quadringentésimi sexagésimi sexti.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 15.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Tu autem Dómine.

DIE XXIII. APRILIS.

S. GEORGII MARTYRIS.

SIMPLEX. Oratio.

DEUS, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis et intercessióne lætíficas : concéde propítius ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per.

¶ Tempore Resurrectionis, Memoria de Cruce in utrisque Vesperis, si de S. Georgio fiat Officium Simplex extra Octavam Solemnem.

Aña. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit : accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia.

℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia. Oratio.

DEUS, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum subíre voluísti, ut inimíci a nobis expélleres potestátem, concéde nobis fámulis tuis ut Resurrectiónis grátiam consequámur. Per eúmdem.

IN NOCTURNO.

Lectio j. et Lectio ij. de Scriptura currente.

(Ex probatis Auctoribus.)

Lectio iij.

GEORGIUS génere Cáppadox, sub Diocletiáno imperatóre, post cárceres, vérbera, rotam gládiis armátam et ália torménta, per sánguinem

migrávit ad Christum. Ejus venerándum caput Romæ servátur ad Velum áureum; quod Zacharías Papa in theca repértum cum græca inscriptióne ibídem recóndidit. Rédditus est hic sanctus Martyr toti Oriénti et Occidénti váriis miráculis claríssimus, a régibus étiam in bello sæpius invocátus. Romána quoque Ecclésia inter Sanctos, quos præcípue advérsus fídei hostes invocáre consuévit, sanctum Geórgium cumprímis ut singulárem patrónum venerátur.

¶ Tempore Resurrectionis, Memoria de Cruce in Laudibus, si de S. Georgio fiat Officium Simplex extra Octavam Solemnem.

Aña. Crucifíxus surréxit a mórtuis, et redémit nos, allelúia, allelúia.

℣. Dicite in natiónibus. et Oratio Deus, qui pro nobis., ut supra ad Memoriam de Cruce in Vesperis.

AD PRETIOSA.

Evangelium Ego sum vitis vera., pag. 1100.

Si festum sanctissimæ Coronæ spineæ Domini impeditum fuerit, nec sit intra Tempus Paschale aliqua Feria vacans in quam transferri queat, die iv. Maii celebrabitur, et festum S. Monicæ transferetur suo ordine in aliquam Feriam vacantem.

DIE XXIV. APRILIS.

SS. CORONÆ SPINEÆ DOMINI.

TOTUM DUPLEX.

Super Psalmos Aña. Summum Regem glóriæ spinis coronátum ridet plebs perfídiæ morti condemnátum, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

℟. Felix Spina, cujus acúlei guttis rubent roris sanguinei, * Vires frangunt regis tartárei, seras pandunt regni sidérei, Allelúia. ℣. O Spinárum imménsa glória, quæ tot nobis præstant remédia. — Vires frangunt. Glória. Allelúia.

Hymnus.

Æterno Regi glóriæ
Devóta laudum cántica
Fidéles solvant hódie
Pro Coróna Domínica.

Coronat Regem ómnium
Coróna contuméliæ,
Cujus nobis oppróbrium
Corónam confert glóriæ.

De spinárum acúleis
Christi Coróna pléctitur,
Qua ministris tartáreis
Mundi potéstas tóllitur.

Corona Christi cápitis
Sacro perfúsa sánguine,
Pœnis solútis débitis,
Reos purgat a crímine.

¶ Penultima Stropha Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

¶ Penultima Stropha Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

¶ Ultima Stropha utroque Tempore :

Laus Christo Regi glóriæ
Pro Corónæ virtútibus,
Qua nos refórmans grátiæ
Corónet in cæléstibus. Amen.

℣. Tuam Corónam adorámus Dómine, allelúia. ℟. Tuum gloriósum recólimus triúmphum, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Gaude felix mater Ecclésia, adsunt tibi nova solémnia : nam Coróna, quondam inglória, nunc per orbem refúlget glória, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cælis : Qui tecum vivit.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Adalberti Episcopi et Martyris.

Oratio.

Infirmitatem nostram, quæsumus, omnípotens Deus réspice : et quia pondus próppriæ actiónis gravat, beáti Adalbérti Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adsunt Dominici Serti solémnia : * Laude multíplici plaudat Ecclésia, allelúia.

Hymnus Ætérno Regi glóriæ. ut in j. Vesperis, pag. 1101.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Christum sub Serto spíneo derídet plebs perfídiæ : cujus cruóre róseo Sertum confértur glóriæ, allelúia. Psalmus Beátus vir, qui non ábiit. cum duobus ceteris ut in j. Nocturno de Communi unius Martyris, pag. 39*.

℣. Tuam Corónam adorámus Dómine, allelúia. ℟. Tuum gloriósum recólimus triúmphum, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat cum ceteris duabus.

De Cánticis canticórum.

Lectio j. Cap. 3.

Ferculum fecit sibi rex Sálomon de lignis Líbani : colúmnas ejus fecit argénteas, reclinatórium áureum, ascénsum purpúreum : média caritáte constrávit propter fílias Jerúsalem : Egredímini et vidéte fíliæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsatiónis illíus, et in die lætítiæ cordis ejus.

℟. j. Spina carens Flos spina púngitur, per quam culpæ spina confríngitur : * Spina mortis spinis retúnditur, dum Vita móritur, allelúia. ℣. Per hoc ludíbrium hostis delúditur: mortis domínium per mortem tóllitur. — Spina mortis.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Jerosolymitáni.

Lectio ij. (Catech. 13.)

Milites corónam imposuérunt cápiti ejus. Quid enim refert etiámsi spíneam?

Omnis rex a milítibus appellátur : oportébat et Jesum a milítibus typice coronári : sicut ídeo Scriptúra in Cánticis dicit : Exíte et vidéte fíliæ Sion regem Salomónem in coróna, qua coronávit ipsum mater ejus. Mystérium erat Coróna : solútio enim erat peccatórum, dissolútio autem maledictiónis. Accépit senténtiam Adam : Maledícta terra in opéribus tuis : spinas et tríbulos ásferet tibi. Proptérea Jesus accépit spinas, ut solvat hanc maledictiónem.

℟. ij. Corónat Regem ómnium Judæa Serto spíneo : stat inter spinas lílium vernans cruóre róseo, * Spinárum culpæ néscium, spinæ punctum acúleo, allelúia. ℣. Sub decóre fulget purpúreo corpus nitens candóre níveo. — Spinárum culpæ néscium.

Sermo sancti Athanásii Epíscopi.
(In Evang. De Passione et Cruce Domini.)

Lectio iij.

ALIA quoque ratióne spíneam Corónam gestáre vidéri potest : nimírum ut sollicitúdines nostræ vitæ exstirpáret. Injécit enim sceléstus ille, quamquam nolens, sollicitúdines nostras super Dóminum, non animadvértens futúrum esse ut eárum gestatióne Dóminus omnes in securitátem asséreret, quo et seméntem verbi a spinis depurgátam habérent, et in précibus mentem inconvúlsam possidérent. Ipse enim in dolóribus et curis erat, ut nos dolóribus carerémus.

℟. iij. Felix Spina, cujus acúlei guttis rubent roris sanguínei, * Vires frangunt regis tartárei, seras pandunt regni sidérei, Allelúia. ℣. O Spinárum imménsa glória, quæ tot nobis præstant remédia. — Vires frangunt. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Plecténtes Corónam de spinis, allelúia. ℟. Posuérunt super caput Dómini, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Adest dies lætítiæ, quo Diadéma spíneum commendátur memóriæ, Christi cruóre róseum, allelúia, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Summum Regem glóriæ spinis coronátum ridet plebs perfídiæ morti condemnátum, allelúia.

3. O quam felix púnctio, quam beáta Spina, de qua fluit únctio, mundi medicína ! Allelúia.

4. Pungens spina vúlnerat Christum patiéntem, et a morte líberat pópulum credéntem, allelúia.

5. Spinæ rubent sánguine, Christum cruentántes : mundum lavant crímine, cælum reserántes, allelúia.

Capitulum. Cant. 3.

EGREDIMINI et vidéte fíliæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

LAUDA fidélis cóncio
Spinæ trophæum ínclytum,
Per quam perit perdítio,
Vitæque datur méritum.

Nos a punctúris liberat
Ætérni Patris Fílius,
Dum spinis pungi tólerat
Spinárum culpæ néscius.
Dum spinárum acúleum
Christus pro nobis pértulit,
Per Diadéma spíneum
Vitæ corónam cóntulit.
Plaudat turba fidélium,
Quod per spinæ ludíbrium
Purgat Creátor ómnium
Spinéti nostri vítium.

¶ Penultima Stropha
Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

¶ Penultima Stropha
Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

¶ Ultima Stropha
utroque Tempore :

Laus Christo Regi glóriæ
Pro Corónæ virtútibus,
Qua nos refórmans grátiæ
Corónet in cæléstibus. Amen.

℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, allelúia. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Ave Spina pœnæ remédium, servi decus, Regis oppróbrium : tua plaga, dolor, ludíbrium, vitæ nobis mercántur præmium, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cælis : Qui tecum vivit.

Ad Memoriam S. Adalberti Episcopi et Martyris. Oratio.

Infirmitatem nostram, quæsumus, omnipotens Deus réspice : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Adalbérti Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 19.

In illo témpore : Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus : et veste purpúrea circumdedérunt eum. Tu autem.

AD TERTIAM.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini et vidéte fíliæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

℟. Tuam Corónam adorámus Dómine, * Allelúia, allelúia. Tuam Corónam. ℣. Tuum gloriósum recólimus triúmphum. Allelúia. Glória. Tuam Corónam.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine, allelúia. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedébat super illum habébat arcum, et data est ei coróna, et exívit vincens ut vínceret.

℟. Glória et honóre coronásti eum Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus, allelúia. ℟. Corónam de lápide pretióso, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Isa. 28.

IN die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, et sertum exsultatiónis resíduo pópuli sui.

℟. Posuísti Dómine super caput ejus, * Allelúia, allelúia. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Allelúia. Glória. Posuísti.

℣. Eris coróna glóriæ in manu Dómini, allelúia. ℟. Et diadéma regni in manu Dei tui, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini :* exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ✠ miséricors et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: ✠ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ✠ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ☩ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 116.

LAUDATE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Aña. Adest dies lætítiæ, quo Diadéma spíneum commendátur memóriæ, Christi cruóre róseum, allelúia, allelúia.

Capitulum Egredímini. et Hymnus Ætérno Regi glóriæ. ut in j. Vesperis, pag. 1101.

℣. Tuam Corónam adorámus Dómine, allelúia. ℟. Tuum gloriósum recólimus triúmphum, allelúia.

Ad Magnificat Aña. O decus Ecclésiæ gloriósa Spina, sertum Regis glóriæ, mundi medicína, præséntis angústiæ dulcor et resína, te laudántes hódie serves a ruína, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi Corónam ejus spíneam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cælis : Qui tecum vivit.

DIE XXV. APRILIS.

S. MARCI EVANGELISTÆ.

TOTUM DUPLEX.

Quæ hic notata non sunt dicantur de Communi Apostolorum Temporis Paschalis, pagg. 113*.-116*., præter Capitula, quæ sumantur de Communi unius Evangelistæ, pag. 116*. Oratio.

DEUS, qui beátum Marcum, Evangelístam tuum, evangélicæ prædicatiónis grátia sublimásti : tríbue, quæsumus, ejus nos semper et eruditióne profícere, et oratióne defendi. Per.

IN NOCTURNO.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 4.

ET in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis,

et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, singula eórum habébant alas senas : et in circúitu, et intus plena sunt óculis : et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. j. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. — Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio ij.

MARCUS, discípulus et intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ a frátribus, breve scripsit Evangélium. Quod cum Petrus audísset, et probávit, et Ecclésiæ legéndum sua auctoritáte dedit. Assúmpto ítaque Evangélio, quod ipse conféceral, perréxit in Ægyptum, et primus Alexandríæ Christum annúntians, constítuit Ecclésiam tanta doctrína et vitæ continéntia, ut omnes sectatóres Christi ad exémplum sui cógeret. Dénique Philo disertíssimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Ecclésiam adhuc judaizántem, quasi in laudem gentis suæ librum super eórum conversatióne scripsit. Et quómodo Lucas narrat Jerosólymæ credéntes ómnia habuísse commúnia, sic et ille, quod Alexandríæ sub Marco fíeri doctóre cernébat, memóriæ trádidit.

℟. ij. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes : * Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. — Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia.

Lectio iij.

MORTUUS est autem octávo Nerónis anno, et sepúltus Alexandríæ. Martyrio obiísse certum est. Fuisse Marcum primum paréntem et auctórem Ægyptiórum monachórum étiam constat. Sanctus Petrus Martyr Alexandrínus Epíscopus, cum sacra mystéria celebratúrus in throno sancti Marci nollet de more sedére, sed pótius in suppedáneo scabéllo manéret, id ægre ferénti pópulo respóndit : Plerúmque, cum throno illi appropinquáre volo, vídeo quamdam in eo divínam sedére virtútem, fulgóre lúminis ádmodum radiántem. Mox ego, inter gáudium et pavórem suspénsus, agnósco me tantæ sessiónis prorsus indígnum.

℟. iij. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, Allelúia, allelúia. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Et sicut lac. Glória. Allelúia, allelúia.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 10.

IN illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum, quo erat ipse ventúrus. Tu autem Dómine.

DIE XXVI. APRILIS.

BB. DOMINICI ET GREGORII

CONFESSORUM ORD. PRÆD.

DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Isti sunt, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad cæléstia regna, allelúia.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus distíllans. Glória. Allelúia, allelúia.

Hymnus Iste Conféssor., pag. 122*.

℣. Oráte pro nobis beáti Domínice et Gregóri, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia. Oratio.

DEUS, cujus misericórdiæ non est númerus, te humíliter deprecámur : ut intercedéntibus beátis Domínico et Gregório Confessóribus tuis, a peccatórum nostrórum póndere subdúcti, glóriam ab ipsis obténtam assequámur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia.

Hymnus Iste Conféssor., pag. 122*.

IN NOCTURNO.

Tres Psalmi et tres Antiphonæ ut in primo Nocturno de Communi unius Confessoris extra Tempus Paschale, pag. 68*. addito singulis Antiphonis Allelúia.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, allelúia. ℟. Et gloriámini omnes recti corde, allelúia.

Benedictiones dentur secundum ordinem Nocturnorum, ut in festo SS. Coronæ Spineæ Domini, pag. 1102. notatum est.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 31.

BEATUS vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

℟. j. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúia : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generá-

tio rectórum benedicétur. — In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia.

Lectio ij.

Beati Domínicus et Gregórius Ordinis Prædicatórum, qui in regno Aragóniæ Hispaniárum circa finem sæculi décimi tértii floruére, sancti Patris Domínici vestígia preméntes, ac proximórum salútis zelo flagrántes, apostólico ministério per Evangélii prædicatiónem se totos dedicábant. Dum autem quadam die Perárruam versus iter perágerent, gravi obórta áeris procélla, eam declinatúri sub rupem se recepérunt : quæ concússa et repénte córruens Dei Servos oppréssit. Omnípotens autem pretiósam eórum mortem delitéscere non permísit. Miro quippe apparénte indício, íncolæ vicinórum locórum accurréntes, amotísque saxis, sub quibus Beatórum córpora latébant, sacras exúvias invenérunt : quæ ad óppidum nómine Besiáns diœcésis Barbastrénsis delátæ, in ecclésia parochiáli honorífice repósitæ sunt. Ex tunc beáti Domínicus et Gregórius Sanctórum cultum obtinuére, et eórum in advérsis patrocínium íncolæ imploráre cœpérunt. Quem cultum, ad hæc usque témpora propagátum et nunquam intermíssum, Pius Nonus Póntifex Máximus ex consúlto sacrórum Rítuum Congregatiónis probávit, indulsítque ut eórum festum cum Offício et Missa ab univérso Prædicatórum Ordine quotánnis celebrétur.

℟. ij. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus distíllans.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
(Serm. de Mart.)

Lectio iij.

Qui Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quíque justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur : quóniam quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare, aut imitári debet si laudat, aut laudáre non debet si imitári detréctat. Nam si proptérea justos fidelésque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

℟. iij. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, Allelúia. ℣. Induit illum Dóminus stolam glóriæ, et coronávit eum. — In die. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Oráte pro nobis beáti Domínice et Gregóri, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

3. In velaménto clamábunt Sancti tui Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spíritus et ánimæ justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, allelúia : et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

Hymnus.

JESU, Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus,

TUI sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Cujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

QUI, rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum ángelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.

HUJUS benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

¶ Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mirábilis Deus, allelúia.
℟. In Sanctis suis, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúia, et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia, allelúia.

Oratio.

DEUS, cujus misericórdiæ non est númerus, te humíliter deprecámur : ut intercedéntibus beátis Domínico et Gregório Confessóribus tuis, a peccatórum nostrórum póndere subdúcti, glóriam ab ipsis obténtam assequámur. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 11.

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum Sancti per fidem., ut in Laudibus.

℟. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, * Allelúia, allelúia. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Allelúia. Glória. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei, allelúia. ℟. Et delectént ur in lætítia, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 10.

REDDIDIT Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. Exsúltent justi in conspéctu Dei, * Allelúia, allelúia. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætitia. Allelúia. Glória. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent, allelúia. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

℟. Justi autem in perpétuum vivent, * Allelúia, allelúia. Justi autem. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. Allelúia. Glória. Justi autem.

℣. Mirábilis Deus, allelúia. ℟. In Sanctis suis, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

Hymnus Iste Conféssor., pag. 122*.

℣. Oráte pro nobis beáti Dominice et Gregóri, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. In civitáte Dómini clare sonant júgiter órgana Sanctórum : ibi Angeli et Archángeli hymnum decántant ante thronum Dei, allelúia.

DIE XXVII. APRILIS.

IN OCTAVA S. AGNETIS.

SIMPLEX.

Omnia ut in Festo, pag.1092. et sequentibus, servato modo Octavæ diei Simplicis, præter hic posita.

IN NOCTURNO.

Duæ primæ Lectiones erunt de Scriptura currente (vel de Homilia Dominicali, si legenda fuerit), tertia vero quæ sequitur.

(Ex Brev. Clem. VIII.)

Lectio iij.

CUM in gravíssimum morbum incidisset Agnes, ad bálnea Clanciáni propinqui óppidi dedúcta, vix aquas illas est ingréssa, cum cælésti quodam rore concréto et instar nivis cándido fuére contéctæ, cujus particulæ síngulæ crucis figúram exprimébant : ac nova quoque tunc aquæ vena scatúriens, morbos omnes curáre cœpit. Verum ipsa, quæ jam ad cæléstes núptias a Sponso revocabátur, ad cœnóbium revérsa, ingravescénte morbo, Soróres, deplorántes tantæ matris jactúram, consoláta, cum eas ad concórdiam et votórum observántiam esset hortáta, et óculis in cælum sublátis, spíritum Dómino commendásset,

vitam hanc míseram et cadúcam cum beáta illa et ætérna commutávit. Cujus corpus, miram odóris suavitátem efflans, ad se viséndum omnes invitávit; ac summis mánibus et pédibus pretiósum liquórem emíttens, vestes étiam ipsas madefécit : et usque in præséntem diem multis et magnis miráculis illustrátur.

DIE XXVIII. APRILIS.

S. PAULI A CRUCE CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui ad mystérium Crucis prædicándum, sanctum Paulum singulári caritáte donásti, et per eum novam in Ecclésia famíliam floréscere voluísti : ipsíus nobis intercessióne concéde ut Passiónem tuam júgiter recoléntes in terris, ejúsdem fructum cónsequi mereámur in cælis. Qui vivis.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Vitalis Martyris.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut intercedénte beáto Vitále Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

PAULUS a Cruce, Uvádæ in Ligúria natus, sed e Castellátio, prope Alexandríam, Statiellórum nóbili génere oriúndus, qua futúrus esset sanctitáte clarus, innótuit miro splendóre, qui noctu implévit pariéntis matris cubículum, et insígni augústæ cæli Regínæ benefício, quæ Púerum in flumen delápsum a certo naufrágio illæsum erípuit. A primo ratiónis usu Jesu Christi crucifíxi amóre flagrans, ejus contemplatióni prolíxius vacáre cœpit, et carnem innocentíssimam vigíliis, flagéllis, jejúniis, potu in sexta Féria ex acéto cum felle misto ac dura quavis castigatióne contérere. Martyrii desidério incénsus, exercítui se adjúnxit, qui Venétiis, ad bellum Turcis inferéndum, comparabátur. Cógnita vero inter orándum Dei voluntáte, arma ultro réddidit, præstantióri milítiæ óperam datúrus, quæ Ecclésiæ præsídio esse, æternámque hóminum salútem procuráre totis víribus niterétur. Revérsus in pátriam, honestíssimis núptiis sibíque deláta pátrui hereditáte recusátis, arctiórem iníre Crucis sémitam ac rudi túnica a suo Epíscopo índui vóluit. Tum ejus jussu, ob eminéntem vitæ sanctimóniam et rerum divinárum sciéntiam, nondum cléricus Domínicum agrum, máximo cum animárum fructu, divíni verbi prædicatióne excóluit. Romam proféctus, theológicis disciplínis rite imbútus, a Summo Pontífice Benedícto Décimo tértio ex obediéntia sacerdótio auctus est. Facta sibi ab eódem potestáte aggregándi sócios, in solitúdinem recéssit Argentárii montis, quo eum beáta Virgo jamprídem invitáverat, veste illi simul osténsa atri colóris, Passiónis Fílii sui insígnibus decoráta : ibíque fundaménta jecit novæ

Congregatiónis. Quæ brevi, plúrimis ab eo tolerátis labóribus, præcláris aucta viris cum Dei benedictióne valde succrévit; a Sede Apostólica non semel confirmáta, una cum régulis, quas orándo ipse a Deo accéperat, et quarto áddito voto pergrátam Domínicæ Passiónis memóriam promovéndi.

Lectio iij.

SACRAS Vírgines quoque instítuit, quæ excéssum caritátis divíni Sponsi sédulo meditaréntur. Hæc inter, animárum inexháusta aviditáte ab Evangélii prædicatióne nunquam defíciens, hómines pene innúmeros, étiam perditíssimos, aut in hæresim lapsos, in salútis trámitem addúxit. Præsértim in Christi enarránda Passióne, mirífica ejus oratiónis vis erat, qua una cum astántibus in fletum effúsus, quælibet obduráta corda ad pœniténtiam scindébat. Tanta in ejus péctore alebátur divínæ caritátis flamma, ut indúsium, quod erat cordi própius, sæpe véluti igne adústum, et binæ cóstulæ elátæ apparúerint. Sacrum præsértim fáciens, non póterat a lácrimis temperáre. Frequénti quoque éxtasi cum mira intérdum córporis elevatióne frui, vultúque supérna luce radiánte conspiciebátur. Quandóque, dum concionarétur, cæléstis vox verba ei suggeréntis audíta fuit, aut sermo ejus ad plura míllia pássuum intónuit. Prophetíæ et linguárum dono, córdium scrutatióne, potestáte in dæmones, in morbos, in eleménta, enítuit. Cumque ipsis Summis Pontifícibus carus ac venerándus esset, servum inútilem, peccatórem nequíssimum, a dæmóniis quoque conculcándum se judicábat. Tandem, aspérrimi vitæ géneris ad longam usque senectútem tenacíssimus, anno millésimo septingentésimo septuagésimo quinto, cum præclára mónita, véluti sui spíritus transmíssa hereditáte, alúmnis tradidísset, Ecclésiæ Sacraméntis ac cæléstì visióne recreátus, Romæ, qua prædíxerat die, migrávit in cælum. Eum Pius Nonus Póntifex Máximus in Beatórum, novísque deínde fulgéntem signis in Sanctórum númerum rétulit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 10.

IN illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum quo erat ipse ventúrus. Tu autem Dómine.

DIE XXIX. APRILIS.

S. PETRI

MART. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Collætétur turba fidélium triumphántis Athlétæ gáudio, qui consérvans pudóris lílium, et corúscans doctrínæ rádio, dum pro fide subit martyrium, trino felix potítur bravio. allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Dum Samsónis vulpes quærit, ab iníquis cæditur : caput sacrum lictor ferit, justi sanguis fúnditur : * Sic triúmphi palmam gerit, dum pro fide móritur, Allelúia. ℣. Stat invíctus pugil fortis : constans profert hora mortis fidem, pro qua pátitur. — Sic triúmphi. Glória. Allelúia.

Hymnus.

MAGNÆ dies lætítiæ
Nobis illúxit cælitus:
Petrus ad thronum glóriæ
Martyr pervénit ínclytus.

PUER in fide cláruit,
Paréntum carens nébula :
Deo servíre stúduit
Sub paupertátis régula.

CARNEM afflíxit júgiter
In labóre multíplici,
Viam sequens humíliter
Patris sui Domínici.

VITA, mors, signa vária,
Cælum frequénti lúmine,
Dant Petro testimónia
De sanctitátis cúlmine.

¶ Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Per ipsius suffrágium
Crescat nostra devótio.

GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Et fortes in certámine
Sertis ornas perpétuis. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Petre, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. O Petre Martyr ínclyte, Prædicatórum glória, virginitáte prædite, verbo, signis et grátia, concéssa nobis sólitæ pietátis cleméntia, transácto mundi trámite, nos transfer ad cæléstia, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Cæléstis exércitus Regem adorémus : * Et pro palma Mílitis ejus jubilémus, allelúia.

Hymnus.

ADEST triúmphus nóbilis
Festúmque cæli cúriæ,
Quo rosa delectábilis
Offértur Regi glóriæ.

PETRUS flos pulchritúdinis,
Et virtútum sacrárium,
Nullum mortális críminis
Sensit unquam contágium.

ROBORARE cum nítitur
Fidem verbi præcónio,
Pro fide tandem cæditur
Hæreticórum gládio.

DUM sic in petra fídei
Petri tenet vestígia,
Ad Petram Christum próvehi
Merétur cum victória.

Duæ ultimæ Strophæ Tempore Resurrectionis et Tempore Ascensionis ut in fine Hymni ad j. Vesperas respective dicantur.

IN NOCTURNO.

Aña. De fumo lumen óritur, et rosæ flos de séntibus : Doctor et Martyr náscitur Petrus de infidélibus, allelúia. Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Martyris, pag. 39*.

Aña. Prædicatórum Ordinis mílitans in ácie, nunc conjúnctus est ágmini cæléstis milítiæ, allelúia.

Aña. Mens fuit angélica, lingua fructuósa, vita apostólica, mors quam pretiósa ! Allelúia.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine, allelúia. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnipotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes. Quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, et Lystris : quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines, et seductóres profícient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes. Tu vero pérmane in iis, quæ didicísti, et crédita sunt tibi : sciens a quo didíceris. Et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quæ est in Christo Jesu.

℟. j. O Petre, sidus áureum, summi vas honóris, candórem servans níveum dono Creatóris, * Decus habes virgíneum in supérnis choris, allelúia. ℣. Tu spéculum munditiæ, tu custos innocéntiæ, tu sancti flos pudóris. — Decus habes virgíneum.

(Ex bulla Canonizationis, et probatis Auctoribus, ac Romano Breviario.)

Lectio ij.

Petrus, Verónæ paréntibus Manichæórum hæresi inféctis natus, ab ipsa pene infántia contra hæreses pugnávit. Puer annórum septem, cum scholas frequentáret, aliquándo a pátruo hærético interrogátus quid tandem in iis didicísset, christiánæ fídei Symbolum se didicísse respóndit : neque ullis unquam patris patruíve blandítiis aut minis a fídei constántia dimovéri pótuit. Adoléscens Bonóniam studiórum causa venit : ubi a Spíritu sancto ad sublimióris vitæ formam vocátus, Ordinis Prædicatórum institútum suscépit. Magno virtútum splendóre in Religióne elúxit : corpus et ánimum ab omni impuritáte ita custodívit, ut nullíus mortíferi peccáti labe se inquinátum unquam

sénserit. Carnem jejúniis et vigíliis macerábat, mentem divínis contemplatiónibus exercébat : virginitátis decus inviolátum perpétuo conservávit.

℟. ij. Prædicátor férvidus, fídei zelátor, círcuit intrépidus hæresum damnátor : vitiórum rígidus semper expugnátor, * Veritátis lúcidus doctor et amátor, allelúia. ℣. Verbo, vita prædicat, signis crebris émicat legis æmulátor. — Veritátis lúcidus.

Lectio iij.

IN salúte animárum procuránda assidue versabátur : peculiáris grátiæ dono hæréticos ácriter confutábat. Tantam in concionándo vim hábuit, ut innumerábilis hóminum multitúdo ad eum audiéndum conflúeret, multíque ad pœniténtiam converteréntur. Tanto fídei ardóre incénsus erat, ut pro ea mortem subíre optáret, eámque a Deo grátiam eníxe precarétur. Itaque hærétici necem, quam is paulo ante concionándo prædíxerat, illi intulérunt. Nam cum sanctæ Inquisitiónis munus géreret, illum, Como Mediolánum redeúntem, ímpius sicárius semel atque íterum in cápite gládio vulnerávit : jamque pene mórtuus Symbolum fídei, quam infans viríli fortitúdine conféssus fúerat, in ipso suprémo spíritu pronuntiávit : iterúmque látera mucróne transverberátus, ad martyrii palmam migrávit in cælum, anno Salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo : quem multis illústrem miráculis Innocéntius Quartus anno sequénti sanctórum Mártyrum número adscrípsit.

℟. iij. Dum Samsónis vulpes quærit, ab iníquis cæditur : caput sacrum lictor ferit, justi sanguis fúnditur : * Sic triúmphi palmam gerit, dum pro fide móritur, Allelúia. ℣. Stat invictus pugil fortis : constans profert hora mortis fidem, pro qua pátitur. — Sic triúmphi. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Petre, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Petrus novus íncola cælos laureátus ascéndit, auréola tríplici dotátus, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum céteris, pag. 17.

2. Turbæ currunt languéntium, signa corúscant vária : et in Petri præcónium crebra crescunt prodígia, allelúia.

3. Bolus digne suffocat guttur detrahéntis ; sed mox ipsum révocat votum pœniténtis, allelúia.

4. Motu, sensu córporis júvenis privátur : tactu sacri púlveris vitæ restaurátur, allelúia.

5. Ad sancti Petri túmulum frequens lux descéndit : in cujus laudis títulum lámpades accéndit, allelúia.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Exsultet claro sidere
Fulgens mater Ecclésia :
Petrus Martyr in æthere
Nova profúdit gáudia.

Pauper, pudícus, húmilis,
Christo se totum dédicat :
In lege Dei dócilis,
Verbis, exémplis prædicat.

Triumphat per martyrium
Christi fortis in ácie :
Consérvans semper lílium
Virginális mundítiæ.

Lux cæli, vitæ méritum,
Cum signórum frequéntia,
Petri comméndant éxitum
Et prædicant magnália.

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Per ipsíus suffrágium
Crescat nostra devótio.

Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Et fortes in certámine
Sertis ornas perpétuis. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus, allelúia. ℟. Expréssa signo sanctitátis, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Summa pollens Petrus mundítia, et præfúlgens doctrínæ grátia, martyrii clarus victória, trinæ fulget corónæ glória, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 9.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetipsum, et tollat crucem suam quotídie, et sequátur me. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Martyris, pag. 118*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Petrus novus íncola cælos laureátus ascéndit, auréola tríplici dotátus, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Martyris, pag. 47*.

Capitulum Beátus vir, qui suffert tentatiónem. et Hymnus Magnæ dies lætítiæ., ut in j. Vesperis, pag. 1114.

℣. Ora pro nobis beáte Petre, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. O Martyr egrégie, doctor veritátis, puritátis vásculum, norma sanctitátis, tua per suffrágia véniam peccátis et vitam in glória præsta cum Beátis, allelúia.

PER OCTAVAM S. PETRI M.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Petrus novus íncola cælos laureátus ascéndit, auréola tríplici dotátus, allelúia.

℣. Coróna áurea super caput ejus, allelúia. ℟. Expréssa signo sanctitátis, allelúia.

(Si in Laudibus de aliquo Martyre factum fuerit Offi-

cium, ad Memoriam de Octava S. Petri M. dicatur ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúia. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúia.) Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne, martyrii palmam méruit obtinére. Per.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Ad sancti Petri túmulum frequens lux descéndit, in cujus laudis títulum lámpades accéndit, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáte Petre, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio Præsta, quæsumus. ut ad Memoriam in Laudibus.

¶ Si contigerit de die Octava S. Petri fieri Officium, Lectiones erunt, duæ primæ de Scriptura Feriæ currentis, et pro iij. repetatur quæ est iij. pro die festi : reliqua vero omnia dicantur prout in Festo, pag. 1113. et sequentibus, servato modo Octavæ diei Simplicis.

DIE XXX. APRILIS.

S. CATHARINÆ SENENSIS

VIRGINIS ORDINIS PRÆDICATORUM.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Immortáli laude Catharína Virgo Senénsis est efferénda : quandóquidem suæ sanctitátis præstántia univérso géneri humáno innótuit, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Sap. 8.

HANC amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, dicit Dóminus omnípotens.

℟. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quæ vivens atque vita functa líquido osténdit, Allelúia. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit.— Quæ vivens. Glória. Allelúia.

Hymnus.

HÆC tuæ Virgo monuménta laudis,
Quæ tuis læti Catharína sacris
Hoc quidem pacto modulámur omnes,
Perfer Olympo.
Si satis digne néqueant reférri,
Annuas nobis véniam, precámur :
Non sumus tanti ingénii, fatémur,
Optima Virgo.

QUIS fuit dignas modulátus unquam
Vírginis laudes? Quis in orbe toto
Féminæ invíctæ peritúra nunquam
Cármina pandet?

PRÆDITA exémplis Catharína claris,
Móribus præstans, sápiens abúnde,
Témperans, fortis, pia, justa, prudens,
Æthera scandis.

QUEM latet virtus facinúsque clarum,
Quo nequit dici sánctius per orbem?
Vúlnerum formam miseráta Christi
Exprimis ipsa.

NAM brevis, mæstæ, miseræque vitæ,
Et malis cunctis pénitus refértæ,
Fórtiter spernens pretiósa quæque,
Sídera adísti.

GRATIAS summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Vírginis Catharínæ hæc dies est dicáta sacris : ut nunquam tantæ sanctitátis præstántia mortálium memória excídere queat, et cunctis celebérrima perpétuo fiat, allelúia. Oratio.

DEUS, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti : concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne calcáta mundi nequítia, et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Regem regum súpplices adorémus : * Qui immortáli glória Vírginem Senénsem dotávit Catharínam, allelúia.

Hymnus.

LAUDIBUS Virgo nimis efferénda
Jure censéris, quóniam triúmphos
Ipsa cælórum, probitáte mira,
Nacta refúlges.

PRÆMIUM sanctæ tamen ipsa vitæ,
Et simul munus probitátis almæ
Accipis cælo, cumuláta cunctis
Dénique rebus.

TU gravem, sacris méritis refértum,
Orbis exémplar, pietáte plenum,
Prædicatórum veneráta Patrem,
Ordine fulges.

NULLA jam rerum plácuit volúptas,
Nullus ornátus, nitor ecce nullus
Córporis, semper fúgiens iníquæ
Cármina vitæ.

SÆPIUS corpus dómitans acérbe,
Quam pie flagris cruor hinc et inde
Flúxerat rivis, hominúmque demum
Crímina flebas!

Qui per ingéntes variósque casus
Orbe terrárum cruciántur omnes,
Quotque vel curis agitántur ipsi
Undique diris.

Suppetent nobis tótidem canénda,
Si tuæ laudes repetántur omnes :
Tu quidem longe pietáte cunctis
Inclyta præstas.

Gratias summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

IN NOCTURNO.

Aña. Admirábilem Dei nostri cleméntiam contemplári máxima Catharinæ constántia nos semper effíciet, allelúia. Psalmi ex primo Nocturno de Communi unius Virginis, pag. 88*.

Aña. Misericórdia summa erga egénos atque ægrótos summópere affécta, ipsórum ærúmnas deflére hæc Virgo solébat, allelúia.

Aña. Christiános quidem tanta caritáte prosequebátur, ut eórum amóre incénsa diu noctúque flagráret, allelúia.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio j. Cap. 6.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israel Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit : ego enim stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres. Amen. Tu autem Dómine...

℟. j. Nihil huic Vírgini sátius, nihílque dígnius in rerum natúra visum est quam Jesu Christi præcépta * Et vitam ætérnam ómnibus persuadére, allelúia. ℣. Dedit enim semper óperam revocáre pérditos. — Et vitam.

(Ex Romano Breviario.)

Lectio ij.

Catharina Virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cinerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharístiæ communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum dæmónibus, multísque

illórum moléstiis vexabátur. Æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharínæ nomen, et úndique ad eam ægróti et malígnis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus. Cum Pisis immorarétur, die Domínico, refécta cibo cæléstí, et in éxtasim rapta, vidit Dóminum crucifíxum magno cum lúmine adveniéntem, et ex ejus vúlnerum cicatrícibus quinque rádios ad quinque loca sui córporis descendéntes. Ideóque mystérium advértens, Dóminum precáta ne cicatríces apparérent, contínuo rádii colórem sanguíneum mutavérunt in spléndidum, et in forma puræ lucis pervenérunt ad manus, pedes et cor ejus. Ac tantus erat dolor, quem sensibíliter patiebátur, ut nisi Deus minuísset, brevi se créderet moritúram.

℟. ij. Sapiéntia atque doctrína hæc Virgo reférta, códices nonnúllos cóndidit edidítque : * Ut veram vivéndi ratiónem ómnibus osténderet, allelúia. ℣. His illa humánas fragilésque res spérnere suádet. — Ut veram vivéndi ratiónem.

Lectio iij.

HANC ítaque grátiam amantíssimus Dóminus nova grátia cumulávit, ut sentíret dolórem illápsa vi vúlnerum, et cruénta signa non apparérent. Quod ita contigísse cum Dei Fámula confessário suo beáto Raymúndo retulísset, ut óculis étiam repræsentarétur, rádios in imagínibus beátæ Catharínæ, ad dicta quinque loca pertingéntes pia fidélium cura pictis colóribus expréssit. Doctrína ejus infúsa, non acquisíta fuit. Sacrárum litterárum professóribus, difficíllimas de Divinitáte quæstiónes proponéntibus, respóndit. Nemo ad eam accéssit, qui non mélior abíerit. Multa exstínxit ódia, et mortáles sedávit inimicítias. Pro pace Florentinórum, qui cum Ecclésia dissidébant, et interdícto ecclesiástico suppósiti erant, Aveniónem ad Gregórium Undécimum Pontíficem Máximum profécta est : cui étiam votum ejus de peténda Urbe, soli Deo notum, se divínitus cognovísse monstrávit. Deliberavítque Póntifex, ea étiam suadénte, ad Sedem suam Románam personáliter accédere : quod et fecit. Eídem Gregório et Urbáno Sexto ejus successóri acceptíssima fuit, ádeo ut legatiónibus eórum fungerétur. Dénique post innúmera virtútum insígnia, dono prophetíæ et plúribus clara miráculis, anno ætátis suæ tértio circiter et trigésimo, migrávit ad Sponsum. Quam Pius Secúndus Póntifex Máximus sacrárum Vírginum número adscrípsit.

℟. iij. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quæ vivens, atque vita functa líquido osténdit, Allelúia. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit. — Quæ vivens. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Catharína, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Exsultabúnda cæli múnera contemplabátur, quæ cunctis rebus máxime præpósuit, allelúia.

3. Divínis namque oblectáta rebus, diu noctúque oratiónibus atque vigíliis óperam dabat, allelúia.

4. Rerum ómnium Conditóri Catharína benedicébat, qui beatitúdinis sémitam mortálibus osténdit, allelúia.

5. Laudávit Catharína semper Dóminum, et ab eo in excélsis exaltáta est, allelúia.

Capitulum. Sap. 8.

Hanc amávi, et exquisívi a juventúte mea, et quæsívi sponsam mihi eam assúmere, et amátor factus sum formæ illíus, dicit Dóminus omnípotens.

Hymnus.

Jam ferox miles tibi sæpe cessit,
Et duces iras posuére sævas :
Hi necem diram pópulo mináti
Sæpe Senénsi.

Quid! Quod et sacris stúdiis frequénter
Víribus summis óperam dedísti,
Lítteræ doctæ lepidæque claris
Urbibus exstant.

Niteris verbis revocáre lapsos,
Níteris rectum suadére cunctis :
Sic ais : Tantum próbitas beátos
Efficit omnes.

Jura tu sævæ tremebúnda mortis
Fórtiter temnens, nihil extiméscens,
Præmium nostræ vocitáre vitæ
Sæpe solébas.

Unde cum tempus properáret ipsum,
Quo sacros artus cinerésque busto
Línqueres, cælos aditúra, flentes
Ipsa docébas.

Sic sacrum Christi veneráta Corpus,
Hóstiam libans, lácrimis obórtis,
Díxeras cunctis documénta vitæ
Voce supréma.

Gratias summas habeámus omnes
Fílio magni Genitóris almo :
Spíritum sanctum venerémur, et sit
Laus tamen una. Amen.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam, allelúia. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Máxima est Catharínæ Vírginis Senénsis præstántia, quæ incolumitátem languéntibus et vitam mórtuis restitúere pótuit, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre

tui nóminis inconcússe permanére tribuísti : concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum Hanc amávi., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Virginis, pag. 96*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 8.

DOMINUS ómnium diléxit illam : doctrix est enim disciplínæ Dei, et eléctrix óperum illíus.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 11.

BREVIS in volatílibus est apis, et inítium dulcóris habet fructus illíus.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum céteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Hanc amávi. et Hymnus Hæc tuæ Virgo., ut in j. Vesperis, pag. 1118.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. O Virgo máxima glória præstans, cujus sacra stata orbis univérsus hodiérna die célebrat, quam ángeli cum láudibus éfferunt, ac céteri supérni cives admirántur : age apud Deum, quo mentes nostræ semper divínis præcéptis obtémperent, nosque virtútibus aliísque bonis áugeat, allelúia.

PER OCTAVAM S. CATHARINÆ SENENSIS.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Det Catharína frui nos vero lúmine Christi, et sóciet súperis Virgo beáta choris, allelúia.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam, allelúia. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi, allelúia.

(Si in Laudibus de aliqua Virgine factum fuerit Officium ad Memoriam de Octava S. Catharinæ dicatur ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo, allelúia. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur, allelúia.)

Oratio Deus, qui beátæ Catharínæ., ut in Laudibus Festi.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. Ad sedes regni fáciat transire supérni Virgo fovens méritis nos Catharína suis, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio Deus, qui beátæ Catharínæ. ut in Laudibus Festi.

Si contigerit in aliqua die infra Octavam S. Catharinæ Senensis de ipsa Octava fieri Officium Tempore Paschali (ut contingere potest quando ipsius Festum extra propriam diem xxx. Aprilis fuerit celebratum), servetur ordo hic positus.

Non dicatur Officium quotidianum B. Mariæ Virginis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium Christum Regem regum. et Hymnus Láudibus Virgo. ut in Festo, pag. 1119.

IN NOCTURNO.

Tres Psalmi de Communi unius Virginis secundum Feriam, scilicet : Feria secunda et Feria quinta Psalmi primi Nocturni, pag. 88*; Feria tertia et Feria sexta Psalmi secundi Nocturni, pag. 90*; Feria quarta et Sabbato Psalmi tertii Nocturni, pag. 92*.

Super Psalmos sola Aña. Admirábilem Dei nostri cleméntiam contemplári máxima Catharínæ constántia nos semper efficiet, allelúia.

Versiculus de Communi unius Virginis (addito Allelúia.) secundum Feriam.

Ante Lectiones (nisi legenda sit Homilia) dentur Benedictiones secundum Feriam. Si vero legenda fuerit Homilia, detur Benedictio Evángelica léctio. cum ceteris duabus de tertio Nocturno.

Lectio prima et Lectio secunda erunt de Scriptura currente, vel de Homilia (si qua occurrerit).

℟. j. et ℟. ij. secundum Feriam, videlicet :

¶ Feria secunda et Feria quinta :

℟. j. Catharína Virgo Jesu Christo virginitátem perpétuam dicávit : * Cujus sponsa sanctíssima íllico effécta est, allelúia. ℣. Maríam autem Vírginem adhuc puélla exorávit ut Fílii sui ancílla fíeret. — Cujus sponsa sanctíssima íllico effécta est, allelúia.

℟. ij. Virtútis ac ætérnum probitátis munus Catharína sectáta, ea quæ córpori mortáli videréntur ornátui, * Omnésque mundi fastus abégit, allelúia. ℣. Christo namque Deo nostro se pénitus dedit. — Omnésque.

¶ Feria tertia et Feria sexta:

℟. j. Divínam hæc Virgo vitam semper dégere visa est : * Et divínum dénique consecúta est præmium, allelúia. ℣. A córporis namque illécebris fórtiter abhórruit. — Et divínum.

℟. ij. Felix ea Virgo est, quæ Jesu Christo Dómino pro víribus óbsequens, * Múnera sibi præparat ætérna, allelúia. ℣. Spretis autem humánæ vitæ mortálibus rebus. — Múnera sibi præparat ætérna, allelúia.

¶ Feria quarta et Sabbato :

℟. j. Nihil huic Vírgini sátius, nihílque dígnius in rerum natúra visum est quam Jesu Christi præcépta, * Et vitam ætérnam ómnibus persuadére, allelúia. ℣. Dedit enim semper óperam revocáre pérditos. — Et vitam ætérnam.

℟. ij. Sapiéntia atque doctrína hæc Virgo reférta, códices nonnúllos cóndidit edidítque : * Ut veram vivéndi

ratiónem ómnibus osténderet, allelúia. ℣. His illa humánas fragilésque res spérnere suádet. — Ut veram.

(Ex Romano Breviario.)

Lectio iij.

CATHARINA Virgo Senénsis, piis orta paréntibus, beáti Domínici hábitum, quem Soróres de Pœniténtia gestant, impetrávit. Summa ejus fuit abstinéntia et admirábilis vitæ austéritas. Invénta est aliquándo a die Cínerum usque ad Ascensiónem Dómini jejúnium perduxísse, sola Eucharístiæ communióne conténta. Luctabátur quam frequentíssime cum dæmónibus, multísque illórum moléstiis vexabátur. Æstuábat fébribus, nec aliórum morbórum cruciátu carébat. Magnum et sanctum erat Catharínæ nomen, et úndique ad eam ægróti et malígnis vexáti spirítibus deducebántur. Languóribus et fébribus in Christi nómine imperábat, et dæmones cogébat ab obséssis abíre corpóribus.

¶ Feria secunda et Feria quinta :

℟. iij. Summis est enim Virgo Catharína efferénda láudibus :* Quóniam sanctíssimum vivéndi modum virgínibus osténdit, Allelúia. ℣. Immortálem quidem vitam cælo mérito adépta est. — Quóniam. Glória. Allelúia.

¶ Feria tertia et Feria sexta :

℟. iij. Præcónia tuárum laudum, Catharína Virgo, tua pietáte minóra esse fatémur : * Quóniam ómnium virtútum génere prædita, humánas laudes exsúperas, Allelúia. ℣. Divínis enim ubíque láudibus celebránda videris. — Quóniam. Glória. Allelúia.

¶ Feria quarta et Sabbato :

℟. iij. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quæ vivens, atque vita functa líquido osténdit, Allelúia. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit. — Quæ vivens. Glória. Allelúia.

Dicatur Canticum Te Deum laudámus.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Catharina, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Hanc amávi., Hymnus Jam ferox miles. et ℣. Adducéntur. ut in Festo, pag. 1122.

Ad Benedictus Aña. Det Catharína frui nos vero lúmine Christi, et sóciet súperis Virgo beáta choris, allelúia. Oratio.

DEUS, qui beátæ Catharínæ, virginitátis et patiéntiæ speciáli privilégio decorátæ, malignántium spirítuum certámina víncere, et in amóre tui nóminis inconcússe permanére tribuísti : concéde, quæsumus, ut ejus imitatióne calcáta mundi nequítia et ómnium hóstium superátis insídiis, ad tuam secúre glóriam transeámus. Per.

Non fiat Memoria Crucis.

AD PRETIOSA.

Si lecta fuerit Homilia, legatur Evangelium ut in Nocturno; si vero lecta non fuerit, legatur sequens Evangelium : Secúndum Matthæum. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Tu autem Dómine.

AD HORAS.

Omnia ut in Festo, pag. 1123. servato modo dierum infra Octavas Solemnes.

AD VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Omnipoténti Virgo Catharína Dei Fílio solum óbsequi atque servíre constítuit, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Hanc amávi., Hymnus Hæc tuæ Virgo. et ℣. Ora pro nobis. ut in j. Vesperis Festi, pag. 1118.

Ad Magnificat Aña. Ad sedes regni fáciat transíre supérni Virgo fovens méritis nos Catharína suis, allelúia.

Non fiat Memoria Crucis.

DIE I. MAII.

SS. PHILIPPI ET JACOBI

APOSTOLORUM.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Ephes. 2.

JAM non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

℟. Tanto témpore vobíscum sum : et non cognovistis me! * Philíppe, qui videt me videt et Patrem, allelúia : non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Allelúia, allelúia. ℣. Dómine osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. — Philíppe. Glória. Allelúia, allelúia.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus., ℣. In omnem terram. et Aña Fíliæ Jerúsalem. de Communi Apostolorum Tempore Paschali, pag. 114*.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas: præsta quæsumus, ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus., ut in j. Vesperis de Communi Apostolorum Tempore Paschali, pag. 114*.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Tristítia vestra, allelúia, vertétur in gáudium, allelúia.

Tres Psalmi secundum ordinem Nocturnorum de Communi Apostolorum extra Tempus Paschale.

℣. etiam secundum ordinem Nocturnorum de eodem Communi addito Allelúia.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.
Lectio j. Cap. 4.

HABENTES autem eúmdem spíritum fídei, sicut scriptum est : Crédidi, propter quod locútus sum : et nos crédimus, propter quod et lóquimur : sciéntes quóniam qui suscitávit Jesum, et nos cum Jesu suscitábit, et constítuet vobíscum. Omnia enim propter vos : ut grátia abúndans, per multos in gratiárum actióne, abúndet in glóriam Dei. Propter quod non defícimus : sed licet is, qui foris est, noster homo corrumpátur : tamen is, qui intus est, renovátur de die in diem.

℟. j. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. — Testimónium Resurrectiónis.

(Ex antiq. Auct. et Rom. Brev.)
Lectio ij.

PHILIPPUS Bethsáidæ natus, unus ex duódecim Apóstolis, cujus non semel sacra Evangélia meminérunt, accépto Spíritu sancto, cum ei Scythia ad prædicándum Evangélium obtigísset, omnem fere illam gentem ad christiánam fidem convértit. Postrémo cum Hierápolim Phrygiæ venísset, pro Christi nómine cruci affíxus lapidibúsque óbrutus est Kaléndis Maii. Ejus corpus ibídem a Christiánis sepúltum, póstea Romam delátum, in Basílica duódecim Apostolórum una cum córpore beáti Jacóbi cónditum est.

℟. ij. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes : * Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. — Repléti sunt.

(Ex S. Hegesippo, S. Hieron. et aliis, ac Rom. Brev.)
Lectio iij.

JACOBUS, frater Dómini, cognoménto Justus, ab ineúnte ætáte vinum et síceram non bibit, carne abstínuit, nunquam tonsus est, nec unguénto nec bálneo usus. Cui étiam assidúitas orándi ita callum génibus obdúxerat, ut, durítie, caméli pellem imitarétur. Ab Apóstolis post Ascensiónem Dómini Jerosolymórum Epíscopus ordinátus, cum plures annos illi Ecclésiæ sanctíssime præfuísset, Christum Dei Fílium constantíssime prædicans, lapídibus primum appetítus, mox in altíssimum templi locum addúctus, inde præcipitátur. Qui cum confráctis crúribus adhuc semivívus, tendens in cælum manus, díceret, Dómine ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt : fullónis fuste gráviter in cápite percússus, ánimam Deo réddidit, séptimo Nerónis anno.

℟. iij. Tanto témpore vobíscum sum : et non cognovístis me ! * Philíppe, qui videt me videt et Patrem, allelúia : non credis quia ego in Patre, et Pater in me est? Allelúia, allelúia. ℣. Dómine osténde nobis Patrem, et súfficit nobis. — Philíppe. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Dedísti hereditátem, allelúia. ℟. Timéntibus nomen tuum Dómine, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Dómine osténde nobis Patrem, et sùfficit nobis, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Philíppe, qui videt me videt et Patrem meum, allelúia.

3. Tanto témpore vobíscum sum, et non cognovístis me! Philíppe, qui videt me videt et Patrem meum, allelúia.

4. Si cognovissétis me, et Patrem meum útique cognovissétis : et ámodo cognoscétis eum, et vidístis eum, allelúia, allelúia, allelúia.

5. Si diligerétis me, gauderétis útique, quia vado ad Patrem : quia Pater major me est, allelúia.

Capitulum Jam non estis hóspites., Hymnus Ætérna Christi múnera. et ℣. Annuntiavérunt. de Communi Apostolorum, pag. 115*.

Ad Benedictus Aña. Si manséritis in me, et verba mea in vobis mánserint : quodcúmque petiéritis, fiet vobis, allelúia, allelúia, allelúia. Oratio.

DEUS, qui nos ánnua Apostolórum tuórum Philíppi et Jacóbi solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus, ut quorum gaudémus méritis instruámur exémplis. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Non turbétur cor vestrum. Créditis in Deum, et in me crédite. In domo Patris mei mansiónes multæ sunt. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi Apostolorum, pag. 115*. et pag. 116*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Dómine osténde nobis Patrem,et sùfficit nobis, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi Apostolorum, pag. 34*.

Capitulum Jam non estis hóspites., pag. 113*. Hymnus Exsúltet cælum láudibus. et ℣. In omnem terram., pag. 114*.

Ad Magnificat Aña. Non turbétur cor vestrum, neque formídet : créditis in Deum, et in me crédite : in domo Patris mei mansiónes multæ sunt, allelúia, allelúia.

DIE II. MAII.

S. ATHANASII

EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Athanásium minístrum tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per.

IN NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 50.

ECCE sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipso fundáta

est, duplex ædificátio et excélsi paríetes templi. In diébus ipsíus emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. Qui præváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis : et ingréssum domus, et átrii amplificávit. Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

(Ex ipsius scriptis, et ex sancto Gregorio Nanzianz., antiq. ecclesiast. Histor. atque ex Rom. Brev.)

Lectio ij.

ATHANASIUS Alexandrínus, cathólicæ religiónis propugnátor acérrimus, ab Alexándro Epíscopo Alexandríno, cui póstea succéssit, Diáconus factus, eum secútus est ad Nicænum concílium : ubi cum Arii impietátem repressísset, tantum ódium Arianórum in se concitávit, ut ex eo témpore ei insídias molíri nunquam destíterint. In exsílium subínde actus, apud Tréveros mansit. Grávibus deínceps ac diutúrnis, sub Constántio imperatóre Arianórum fautóre, tempestátibus jactátus, et incredíbiles calamitátes perpéssus, magnam orbis terræ partem peragrávit : ac sæpe a sua Ecclésia ejéctus, sæpe étiam in eámdem restitútus est. Sed Ariánis illi semper inféstis, summum vitæ discrímen fúgiens, in sicca cistérna quinque ferme annis ad óbitum usque Constántii delítuit.

Lectio iij.

SUB Juliáno primum ad Ecclésiam revérsus, ac non multo post ab eódem quæsítus ad mortem, divína ope evásit. Exstíncto Juliáno, cum Alexandríæ ália esset exórta tempéstas, quátuor menses in patérno sepúlcro se cóndidit. Tandem, postquam Alexandrínam Ecclésiam, inter máximos rerum túrbines, quadragínta et sex annis sanctíssime gubernásset, Alexandríæ in léctulo sub Valénte imperatóre móriens, de prostráta impietáte claríssimis eréctis tropǽis, labórum corónas perceptúrus conscéndit in cælum, in vita et in morte magnis nobilitátus miráculis, ingeniíque ac admirándæ doctrínæ multis post se relíctis immortálibus monuméntis. Innúmeræ plane sunt laudes, quibus eum sancti Patres celebrárunt.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Tu autem Dómine.

DIE III. MAII.

IN INVENTIONE S. CRUCIS.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Crucem sanctam súbiit qui inférnum confrégit : accínctus est poténtia, surréxit die tértia, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Gal. 6.

MIHI autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. Per tuam Crucem salva nos Christe Redémptor, qui mortem nostram moriéndo destruxísti, * Et vitam resurgéndo reparásti. Allelúia. ℣. Miserére nostri Jesu benígne, qui passus es cleménter pro nobis. — Et vitam. Glória. Allelúia.

Hymnus.

SALVE Crux sancta, salve mundi glória,
Vera spes nostra, vera ferens gáudia,
Signum salútis, salus in perículis,
Vitále lignum vitam ferens ómnium.

TE adorándam, te Crucem vivíficam,
Per te redémpti, dulce decus sæculi,
Semper laudámus, semper tibi cánimus :
Per lignum servi, per te sumus líberi.

SIT Deo Patri laus in Cruce Fílii,
Sit coæquális laus sancto Spirítui :
Cívibus summis gáudium sit ángelis,
Honor sit mundo Crucis hæc Invéntio. Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúia. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúia.

Ad Magnificat Aña. O Crux benedícta, quæ sola fuisti digna portáre Regem cælórum et Dóminum ! Allelúia.

Oratio.

DEUS, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, Passiónis tuæ mirácula suscitásti; concéde ut vitális Ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur : Qui vivis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Allelúia : *Salve sancta Crux, salve, allelúia.

Hymnus Salve Crux sancta., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ꝯ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi :* lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum :* in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi : quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúia.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, allelúia. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colosséńses.
Lectio j. Cap. 2.

In Christo inhábitat omnis plenitúdo Divinitátis corporáliter : et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis : in quo et circumcisi estis circumcisióne non manufácta in exspoliatióne córporis carnis, sed in circumcisióne Christi : consepúlti ei in baptismo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta : delens quod advérsus nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci : et exspólians principátus, et potestátes tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

℟. j. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit, *Quæ digna fuit portáre prétium hujus sæculi, allelúia. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit.— Quæ digna fuit.

(Ex S. Ambrosio, S. Paulino, Severo Sulpicio et aliis, ac ex Rom. Brev.)

Lectio ij.

Helena Constantíni imperatóris mater, in somnis admónita, conquiréndæ Domínicæ Crucis stúdio Jerosólymam venit : ubi marmóream Véneris státuam, in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini Passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos everténdam curávit. Itaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertúsque seórsum ab illis Crucis Domínicæ títulus : qui cum ex tribus, cui affíxus fuísset, non apparéret, eam dubitatiónem sústulit miráculum. Nam recens hóminis cadáver affértur, jacénti una et áltera de crúcibus admovétur : sed eárum ligna mors sprevit. Adhibétur Crux Domínica, et statim homo surréxit vivus.

℟. ij. Ecce Crucem Dómini : fúgite partes advérsæ : vicit Leo de tribu Juda, * Radix David, allelúia. ℣. Crux benedícta, in qua triumphávit Rex Angelórum. — Radix David, allelúia.

Lectio iij.

Helena igitur, salutári Cruce invénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit ecclésiam, in qua partem Crucis relíquit thecis argénteis inclúsam : partem Constantíno fílio détulit, quæ Romæ repósita fuit in ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem. Clavos étiam áttulit fílio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Céterum insígne illud in ligno vivíficæ Crucis miráculum divínitus fíeri sólitum, ut quamvis ex eo plures partículæ scinderéntur, nullam inde diminutiónem jacturámve sentíret, beátus Cyríllus Jerosolymitánus et sanctus Paulínus Nolánus Epíscopi mérito admirántur.

℟. iij. Per tuam Crucem salva nos Christe Redémptor, qui

mortem nostram moriéndo destruxísti, * Et vitam resurgéndo reparásti, Allelúia. ℣. Miserére nostri Jesu benígne, qui passus es cleménter pro nobis. — Et vitam resurgéndo reparásti, Allelúia. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Dícite in natiónibus, allelúia. ℟. Quia Dóminus regnávit a ligno, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. O magnum pietátis opus! Mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris. pag. 17.

2. Ecce Crucem Dómini : fúgite partes advérsæ : vicit Leo de tribu Juda, radix David, allelúia.

3. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, allelúia.

4. O Crux admirábilis, evacuátio vúlneris, restitútio sanitátis! Allelúia.

5. Crux benedícta nitet, Dóminus qua carne pepéndit, atque cruóre suo vúlnera nostra lavit, allelúia.

Capitulum. Gal. 6.

MIHI autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi : per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Hymnus.

ORIGINALE crimen necans in Cruce,
Nos a privátis Christe munda máculis :
Humanitátem miserátus frágilem,
Per Crucem sanctam lapsis dona véniam.

PROTEGE, salva, bénedic, sanctífica
Pópulum cunctum Crucis per signáculum :
Morbos avérte córporis et ánimæ :
Hoc contra signum nullum stet perículum.

SIT Deo Patri laus in Cruce Fílii,
Sit coæquális laus sancto Spirítui :
Cívibus summis gáudium sit ángelis,
Honor sit mundo Crucis hæc Invéntio. Amen.

℣. Tuam Crucem adorámus Dómine, allelúia. ℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua Vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit, allelúia. Oratio.

DEUS, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, Passiónis tuæ mirácula suscitásti : concéde ut vitális Ligni prétio, ætérnæ vitæ suffrágia consequámur : Qui vivis.

In Laudibus Memoria SS. Alexandri, Eventii et Theoduli Martyrum. Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Alexándri, Evéntii et Theodúli natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 3.

IN illo témpore : Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum.

Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei : Rabbi, scimus quia a Deo venisti magíster. Tu autem.

AD TERTIAM.

Capitulum Mihi autem absit gloriári., ut in Laudibus.

℟. Hoc signum Crucis erit in cælo, * Allelúia, allelúia. Hoc signum. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Allelúia. Glória. Hoc signum.

℣. Per signum Crucis de inimícis nostris, allelúia. ℟. Líbera nos Deus noster, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui in præclára salutíferæ Crucis Inventióne, Passiónis tuæ mirácula suscitásti; concéde ut vitális Ligni prétio ætérnæ vitæ suffrágia consequámur : Qui vivis.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Cor. 1.

VERBUM Crucis pereúntibus stultítia est : iis autem, qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

℟. Per signum Crucis de inimícis nostris, * Allelúia, allelúia. Per signum Crucis. ℣. Líbera nos Deus noster. Allelúia. Glória. Per signum Crucis.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, allelúia. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. 1.

NOS autem prædicámus Christum crucifíxum : Judæis quidem scándalum, Géntibus autem stultítiam, ipsis autem vocátis Judæis, atque Græcis, Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam.

℟. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi, * Allelúia, allelúia. Adorámus te Christe. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Allelúia. Glória. Adorámus te Christe.

℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine, allelúia. ℟. Tuam gloriósam recólimus Passiónem, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. O magnum pietátis opus! Mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit, allelúia. Psalmi ut in ij. Vesperis SS. Coronæ Spineæ, pag. 1105.

Capitulum Mihi autem absit gloriári., Hymnus Salve Crux sancta. et ℣. Hoc signum Crucis. ut in j. Vesperis hujus Festi, pag. 1130.

Ad Magnificat Aña. O Crux splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera, salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam, allelúia, allelúia, allelúia.

DIE IV. MAII.

S. MONICÆ

VIDUÆ.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, mæréntium consolátor et in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrimas in conversióne fílii sui Augustíni misericórditer suscepísti : da nobis utriúsque intervéntu peccáta nostra deploráre, et grátiæ tuæ indulgéntiam invenire. Per.

Lectio ij.

MONICA sancti Augustini dupliciter mater, quia eum et mundo et cælo péperit, marito mórtuo, quem senectúte conféctum Jesu Christo conciliávit, castam et opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat. In assíduis vero ad Deum oratiónibus pro fílio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrimas effundébat. Quem étiam Mediolánum secúta est, ubi ipsum frequénter hortabátur ut ad Episcopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus et públicis conciónibus et privátis collóquiis cathólicæ fídei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

Lectio iij.

MOX in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitissent, íncidit in febrem. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset, ut se collégit : Ubi, inquit, eram? Et astántes íntuens : Pónite hic matrem vestram : tantum vos rogo ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta Múlier ánimam Deo réddidit. Ejus corpus ibi in ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est : quod póstea, Martino Quinto Summo Pontífice, Romam translátum, in ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 7.

IN illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Tu autem Dómine.

DIE V. MAII.

S. PII QUINTI

PAPÆ ET CONF. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Felix Domínici plaude família, Pio Quinto accéndens lúmina : plaude pia mater Ecclésia, Babylónis sedens ad flúmina : tota plaude cæléstis Cúria, et festívum Pio redúplica Allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Baruch 5.

CIRCUMDABIT te Deus diplóide justítiæ, et impónet mitram cápiti honóris ætérni : osténdet splendórem suum in te omni qui sub cælo est. Nominábitur enim tibi nomen a Deo : Pax justítiæ, et honor pietátis.

℟. Dum novus hic Móyses in colle pansis mánibus Deum precabátur, ad Naupáctum Amalech Israéli pérfidus mari profligátur : * Pártaque victória Pio revelátur, Allelúia. ℣. Dum exténdit virgam Rosárii, demergúntur hostes nefárii. — Pártaque victória Pio revelátur, Allelúia. Glória. Allelúia.

Hymnus.

PIO beáto júbilos
Canóra pangant órgana,
Nimbósque pellant núbilos
Sacræ diéi gáudia.

HIC Míchael certámine
Fregit dracónis ímpetum :
Piíque sumpto nómine,
Hostem représsit ímpium.

ECCLESIÆ perícula
Umbóne firmo dépulit :
Sectariórum spícula
Mucróne forti méssuit.

Ab incolátu dæmonum
Obséssa purgans córpora :
A retiáclo críminum
Solvit reórum péctora.
Quanto magis nunc dúplices
Sibi favóres spóndeant
Nomen Pii qui súpplices
Votis frequénter ínvocant!

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Paschàli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.
Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pie, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Pii nomen comprobárunt piæ operatiónes : et ex hoc beátum dicent omnes generatiónes, allelúia.

Oratio.

Deus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus defendi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum in Pio fámulo rite collaudémus : * Pium in Christo Dómino pie celebrémus, allelúia.

Hymnus.

Noctis fuget calíginem
Pii corúsca glória :
Depéllat et formídinem
Tanti ducis victória.
Is a tenéllis únguibus
Christi jugo se súbdidit :
Mox igne sancti Spíritus
Totis medúllis férbuit.
Adhæsit innocéntiæ
Candor Pii virtútibus,
Nitórque consciéntiæ
Letális expers críminis.
Intacta carnis púritas
Monstrátur in fragrántia,
Infrácta mentis fírmitas
In péctoris constántia.
Tantis gradátim dótibus
Parátur ad sublímia :
Donec subit divínitus
Apostolátus cúlmina.

Duæ ultimæ Strophæ, sive Tempore Resurrectionis, sive Tempore Ascensionis ut in Hymno primarum Vesperarum.

IN NOCTURNO.

Aña. Fidem zelans in cáthedra ætérnæ Sapiéntiæ, forti contrívit déxtera cáthedram pestiléntiæ, allelúia. Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Spe loricátus prævalet, cum fremuérunt gentes : fregit in virga férrea meditántes inánia Christúmque persequéntes, allelúia.

Aña. Pii cáritas orántis dum præstat auxília, pópuli me circumdántis non timébo míllia, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et

ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 50.

Ecce Sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. In diébus ipsius emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. Qui præváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis : et ingréssum domus, et átrii amplificávit. Quasi cypréssus in altitúdinem se extóllens, in accipiéndo ipsum stolam glóriæ, et vestíri eum in consummatiónem virtútis. In ascénsu altáris sancti, glóriam dedit sanctitátis amíctum. Et circa illum coróna fratrum : quasi plantátio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt quasi rami palmæ.

℟. j. Ad ceram Agni cándidi a Pio benedícti, captant salútem lánguidi, resíliunt pyróboli, * Sclopos evádunt icti, allelúia. ℣. Dat farínis increménta, sedat ígnium torménta, tranquillántur mária. — Sclopos evádunt icti, allelúia.

(Ex Romano Breviario.)

Lectio ij.

Pius in óppido Insúbriæ, quod Boscum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, continuum oratiónis stúdium et reguláris observántiæ ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero ac theologíæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris officium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit : multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit. A Paulo Quarto, cui ob exímias virtútes caríssimus erat, ad Nepesínum et Sutrínum Episcopátum promótus, et post biénnium inter Románæ Ecclésiæ Presbyteros Cardinales adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio Quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam diœcésim lustrávit : rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat apostólica libertáte et constántia decernébat.

℟. ij. Priscos agónes Mártyrum osténtans Romanórum, ingens edit miráculum * In turba populórum, allelúia.

℣. Oratóri christiáno dans e campo Vaticáno cruentátos púlveres. — In turba populórum, allelúia.

Lectio iij.

MORTUO autem Pio, præter ómnium exspectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in exstirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indefíciens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum. Selímum Turcárum tyránnum, multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis quam fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo revelánte cognóvit suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem moliré-tur, in gravem morbum íncidit : et acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum Sacraménta de more suscepísset, ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo : cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Cleménte Undécimo Pontífice Máximo Sanctórum número adscríptus est.

℟. iij. Christi plantas osculári fixas Cruci géstiit : sed pro vita sui cari pedes ista rétrahit : * Tóxico imbútis dari óscula prohíbuit, Allelúia. ℣. Absit mihi gloriári, absit óscula venári, nisi in Cruce Dómini. — Tóxico imbútis dari. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Pie, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Pie, secúndum nomen tuum ita et laus tua sit : laudat grex Pastórem suum, nec laudáre súfficit, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Pii vigil prudéntia firmávit Sedem Petri, monstra fugans horréntia, ut rádius fulgétri, allelúia.

3. Æqua Pii justítia rectíficans statéram, mundi depréssit vítia, lancem tenens sincéram, allelúia.

4. Constans Pii fortitúdo hæresim compéscuit, animíque magnitúdo toti orco réstitit, allelúia.

5. Pii temperántia in carnis fragrántia cælitus monstrátur: rigor abstinéntiæ dono continéntiæ pie coronátur, allelúia.

Capitulum. Baruch. 5.

CIRCUMDABIT te Deus diplóide justítiæ et impónet mitram cápiti honóris ætérni : osténdet splendórem suum in te omni qui sub cælo est. Nominábitur enim tibi nomen a

Deo : Pax justítiæ, et honor pietátis.

Hymnus.

Aurora cæli púrpura
Aspérge rorem flóribus :
Pii triúmphos éxplica
Circúmdatos fulgóribus.

Zelosus iste Phínees
Sacris stetit pro mœnibus,
Ut bárbaros acínaces
Arcéret a fidélibus.

Hic disciplínam móribus
Cura revéxit sédula,
Et ímpiis erróribus
Objécit hic repágula.

Pii taléntа lárgitas
Non vinxit in sudário :
Necessitátes públicas
Toto juvans ærário.

Pater benígnus páuperum,
Manus habens tornátiles,
Pavit greges famélicos
Effusióne múnerum.

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Pie, pastor mirífice, tuárum memor óvium, sta coram summo Júdice pro pártibus fidélium, allelúia.

Oratio.

Deus qui, ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus defêndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 10.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Qui vos audit me audit : et qui vos spernit me spernit. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum Circúmdabit te Deus., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 124*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 49.

Ipse est diréctus divínitus in pœniténtiam gentis : princeps fratrum, firmaméntum gregis, stabiliméntum pópuli.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 47.

De omni corde suo laudávit Dóminum, et diléxit Deum, qui fecit illum : et dedit illi contra inimícos poténtiam.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Pie, secúndum nomen tuum ita et laus tua sit : laudat grex Pastórem suum, nec laudáre súfficit, allelúia. Psalmi de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis, pag. 1135.

Ad Magnificat Aña. Qui exáltat húmiles Pium exaltávit, et in Apostólica Sede collocávit, allelúia. Oratio.

DEUS qui, ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es : fac nos ipsíus defendi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per.

PER OCTAVAM S. PII.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Pius instar facis sæculum illúminat, ut in viam pacis pedes nostros dírigat, allelúia.

℣. de Comm. unius Confess.

Oratio Deus, qui ad conteréndos. ut supra.

Ad Memoriam in Vesp. Aña. Exsúltat Pii spiritus in Deo salutári, qui jussit piis rítibus Pium magnificári, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáte Pie, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio Deus, qui ad conteréndos. ut supra.

¶ In utrisque Vesperis et in Laudibus Ascensionis, si infra Octavam vel in die Octava S. Pii evenerit, de S. Pio non fiat Memoria.

¶ Si vero infra Octavam aut in die Octava S. Pii Vigilia aut Festum Pentecostes evenerit, de S. Pio fiet Memoria in Laudibus Vigiliæ. De eo autem in j. Vesperis Pentecostes et deinceps jam non fiet Memoria.

DIE VI. MAII.

S. JOANNIS EVANGELISTÆ ANTE PORTAM LATINAM.

DUPLEX.

Quæ hic notata non sunt dicantur de Communi Apostolorum Temporis Paschalis, pagg. 113*.-116*., præter Capitula, quæ sumantur de Communi unius Evangelistæ, pag. 116*.

IN I. VESPERIS.

Ad Magnificat Aña. In ferventis ólei dólium missus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia, illæsus exívit, allelúia. Oratio.

DEUS, qui cónspicis quia nos úndique mala nostra pertúrbant : præsta, quæsumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui et Evangelístæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per.

¶ In utrisque Vesperis et Laudibus Memoria de Octava die S. Petri Martyris (nisi transferenda fuerit), ut pag. 1141. et pag. 1142. sub titulo Eadem die vj. Maii. notatum est.

IN NOCTURNO.

Ex libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 1.

EGO Joánnes frater vester, et párticeps in tribulatióne, et regno, et patiéntia in Christo Jesu : fui in ínsula, quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, et testimónium Jesu : fui in spíritu in Domínica die, et audívi post me vocem magnam tamquam tubæ, dicéntis : Quod vides, scribe in libro : et mitte septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia, Epheso, et Smyrnæ, et Pérgamo, et Thyatíræ, et Sardis, et Philadelphíæ, et Laodicíæ.

℟. j. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Replétì quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. — Testimónium.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri contra Joviniánum.

Lectio ij. (Lib. 1.)

JOANNES Apóstolus, unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuísse inter Apóstolos, et quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit : et ídeo plus amátur a Dómino, et recúmbit super pectus Jesu : et quod Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget : et post Resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléna quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlcrum : sed ille prævénit. Cumque essent in navi, et piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in lítore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent. Solus virgo vírginem agnóscit, et dicit Petro : Dóminus est.

℟. ij. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes : * Replétì sunt claritáte, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. — Replétì sunt claritáte, allelúia, allelúia.

Lectio iij.

FUIT autem Joánnes et Apóstolus, et Evangelísta, et Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut magíster : Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstolis non fecérunt : Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim, infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior et vegétior exíverit quam intráverit.

℟. iij. Cándidi facti sunt Nazaræi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, Allelúia, allelúia. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Et sicut lac. Glória. Allelúia, allelúia.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 21.

IN illo témpore : Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum fíliis suis, adórans, et petens áliquid ab eo. Tu autem Dómine.

EADEM DIE VI. MAII.

IN OCTAVA S. PETRI MARTYRIS. SIMPLEX.

Ad Memoriam in j. Vesperis Aña. O Petre Martyr ínclyte, Prædicatórum glória, virginitáte prædite, verbo, signis et grátia, concéssa nobis sólitæ pietátis cleméntia, transácto mundi trámite, nos transfer ad cæléstia, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáte Petre, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne martyrii palmam méruit obtinére. Per.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Summa pollens Petrus mundítia, et præfúlgens doctrínæ grátia, martyrii clarus victória, trinæ fulget corónæ glória, allelúia.

℣. Coróna áurea super caput ejus, allelúia. ℟. Expréssa signo sanctitátis, allelúia.

Oratio Præsta,quæsumus., ut supra.

Ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. O Martyr egrégie, doctor veritátis, puritátis vásculum, norma sanctitátis, tua per suffrágia véniam peccátis et vitam in glória præsta cum Beátis, allelúia.

℣. Ora pro nobis. et Oratio Præsta, quæsumus., ut supra.

DIE VII. MAII.
IN OCTAVA
S. CATHARINÆ SENENSIS.
SOLEMNE.

AD I. VESPERAS.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat et Oratio ut in j. Vesperis Festi, pag. 1118.

AD MATUTINUM.

Invitatorium et Hymnus ut in Festo, pag. 1119.

IN NOCTURNO.

Tres Antiphonæ ut in Festo, pag. 1120. et tres Psalmi ex primo Nocturno de Communi Virginis, pag. 88*.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, allelúia. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum, allelúia.

¶ Si Homilia Dominicalis legenda non fuerit, prima Lectio erit de Scriptura Feriæ (si tamen Feria Lectionibus de Scriptura caruerit, prima Lectio erit Mihi autem. ut in Festo, pag.1120); Lectio secunda Sex annos nata. et Lectio tertia Summa hujus Vírginis. infra positæ cum tribus Responsoriis hic notatis.

℟. j. Nihil huic Vírgini sátius, nihilque dignius in rerum natúra visum est quam Jesu Christi præcépta * Et vitam ætérnam ómnibus persuadére, allelúia. ℣. Dedit enim semper óperam revocáre perditos. — Et vitam ætérnam ómnibus persuadére, allelúia.

(Ex Bulla Canonizationis.)

Lectio ij.

SEX annos nata beáta Catharína Senénsis, ut Dómino servíret, erémum concupívit; et urbe egréssa, in cavérna loco solitário delítuit : quamvis, jubénte Spíritu páululum demoráta, domum redíerit. Angélicam Salutatiónem edócta, quóties patérnæ domus scalam ascéndit, tóties per síngulos gradus, flexo genículo, beatíssimam Vírginem Matrem Dómini salutávit. Et anno curréntе ætátis suæ séptimo, virginitátem suam consecrávit Christo : quem sua in majestáte sedéntem mirábili visióne contempláta est, et arcána cæléstis aulæ vidit, quæ non potest effári lingua mortális. Mundánas delícias a se omnes abdicávit. Oratióni to-

tam se dedit. Corpúsculum suum vigíliis, jejúniis ac verbéribus afflíxit : coæquáles puéllas ut idem fácerent edócuit et suásit. Pubes effécta, scissis crínibus, mortále connúbium recusávit. Ancilláre offícium in patérna domo exércuit: nihil magis cúpiens quam vilis apud hómines et abjécta vidéri. Paupéribus Christi larga manu, permitténte patre suo, subvénit. Ægrotántibus summa diligéntia ministrávit : incarcerátos et oppréssos, quibus váluit modis, consoláta est : nullum ab ea verbum non religiósum, non sanctum éxcidit.

℟. ij. Sapiéntia atque doctrína hæc Virgo reférta códices nonnúllos cóndidit ediditque : * Ut veram vivéndi ratiónem ómnibus osténderet, allelúia. ℣. His illa humánas fragilésque res spérnere suádet. — Ut veram vivéndi ratiónem.

Lectio iij.

Summa hujus Vírginis abstinéntia fuit, et admirábilis vitæ austéritas. Nam cum vini et cárnium usum prorsus abjecísset, nec pulmentáriis ullis uterétur, ad extrémum eo dedúcta est, ut nec legúmina éderet, nec pane vescerétur, nisi cæléstí, quem verus Christiánus in Sacraménto sumit altáris. Per annos círciter octo, mínimo herbárum succo, earúmque parum reténto, et Communióne sacra, sustentáta est. Ad Communiónem altáris, quæ illi fere quotidiána fuit, quasi ad cæléstes núptias invitáta esset, summa cum alacritáte proficiscebátur. Cilício sub veste utebátur. Lectum sibi ex tábulis conféceratt, atque in eo jacens brevíssimum capiébat somnum : raro enim ultra duas horas intérdiu noctúque dormiébat. Réliquum omne tempus vigilándo, orándo, prædicándo, ópera misericórdiæ agéndo consúmpsit. Spissis córdulis carnem suam macerávit. Dolóre cápitis pene assídue torquebátur. Fuit in ea Spíritus prophetíæ, et multa prædíxit ántequam fíerent, et occultíssima revelávit. Rapiebátur sæpe a Spíritu, et in áere suspénsa divínis contemplatiónibus pascebátur : ádeo extra se acta, ut expúncta percússaque nihil omníno sentíret : idque frequénter ei contingébat, dum diviníssima reficerétur Eucharístia.

℟. iij. Vitam Catharínæ innocentíssimam mirácula illa notíssimam effíciunt, * Quæ vivens atque vita functa líquido osténdit, Allelúia. ℣. Curávit ægrótos, vitam mórtuis restítuit, et id genus multa fecit. — Quæ vivens. Glória. Allelúia.

¶ Si legenda fuerit Homilia Dominicalis, prima Lectio et secunda Lectio erunt de ea, tertia vero erit secunda ex suprapositis, scilicet Sex annos nata., et dicentur tria Responsoria supraposita.

¶ Si Octava dies S. Catharinæ in Dominicam quartam post Octavam Paschæ inciderit, Lectio prima et Lectio secunda erunt de Homilia Dominicali, tertia Sex annos nata. ut supra. ¶ Si autem in triduum ante Ascensionem inciderit, non legetur in ea Homilia Dominicæ præcedentis,

nec Homilia Rogationum, nec Homilia Vigiliæ; sed in Feria secunda et in Feria quarta, Lectio prima erit ut in Festo, pag. 1120. in Feria vero tertia Lectio prima erit de Scriptura currente. Lectio autem secunda, Lectio tertia et tria ℟℟. dicantur ut pag. 1142. et pag. 1143. notatum est.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Catharína, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES
HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Festo, servato modo Octavæ diei Solemnis.

AD PRETIOSA.

¶ Si lecta fuerit in Nocturno Homilia Dominicalis, dicatur ad Pretiósa. Evangelium Dominicæ.

¶ Si vero Homilia lecta non fuerit, dicatur ad Pretiósa. sequens Evangelium :

Secúndum Matthæum. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Tu autem Dómine.

DIE VIII. MAII.

IN APPARITIONE S. MICHAELIS ARCHANGELI.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo, audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Apoc. 1.

SIGNIFICAVIT Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni : qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

℟. Te sanctum Dóminum in excélsis laudant omnes Angeli dicéntes : *Te decet laus et honor Dómine, Allelúia. ℣. Chérubim quoque et Séraphim Sanctus proclámant, et omnis cælicus ordo, dicéntes. — Te decet laus. Glória. Allelúia.

Hymnus.

TIBI Christe, splendor Patris,
Vita, virtus córdium,
In conspéctu Angelórum
Votis, voce psállimus :
Alternántes concrepándo
Melos damus vócibus.

COLLAUDAMUS venerántes
Omnes cæli mílites,
Sed præcípue Primátem
Cæléstis exércitus
Michaélem, in virtúte
Conteréntem Zábulum.

QUO custóde, procul pelle
Rex Christe piíssime
Omne nefas inimíci :
Mundo corde et córpore
Paradíso redde tuo
Nos sola cleméntia.

GLORIAM Patri melódis
Personémus vócibus :
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito :
Qui trinus et unus Deus
Exstat ante sæcula. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúia. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Dum sacrum mystérium cérneret

Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit : Dignus es Dómine Deus noster accípere librum, et sólvere signácula ejus, allelúia.

Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas, concéde propítius : ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Angelórum Dóminum * Veníte adorémus, allelúia.

Hymnus Tibi Christe splendor Patris., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ❦ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ❦ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ❦ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli, allelúia.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ :* Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ⁊ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Míchael Archángele veni in adjutórium pópulo Dei, allelúia.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúia. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 12.

Et factum est prœlium magnum in cælo : Míchael, et Angeli ejus prœliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non valuérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo. Et projéctus est draco ille magnus, serpens antíquus, qui vocátur Diábolus, et Sátanas, qui sedúcit univérsum orbem: et projéctus est in terram, et ángeli ejus cum illo missi sunt. Et audívi vocem magnam in cælo dicéntem : Nunc facta est salus, et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

℟. j. In conspéctu géntium nolíte timére : vos enim in córdibus vestris adoráte, et timéte Dóminum : * Angelus enim ejus vobíscum est, allelúia. ℣. Cantáte ei cánticum novum: bene psállite ei in vociferatióne. — Angelus enim ejus vobíscum est, allelúia.

(Ex vetust. monum. Auctoribus, et Rom. Brev.)

Lectio ij.

Gelasio Primo Pontífice Máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad

cujus radíces incolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio. Factum est enim ut ex grégibus armentórum Gargáni, cujúsdam taurus longe discéderet : quem diu conquisítum in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum confígeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res cum præséntes ac deínceps céteros tanto timóre affecisset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni Epíscopum cónsulunt : qui, indicto trium diérum jejúnio et oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.

℟. ij. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum, * Et confitébor nómini tuo Dómine, allelúia. ℣. Deus meus es tu, et confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. — Et confitébor nómini tuo Dómine, allelúia.

Lectio iij.

Post tríduum, Míchael Archángelus Epíscopum monet in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis offíciis celebráre cœpérunt : qui multis póstea miráculis illustrátus est. Hodiérnus ígitur dies Archángeli Michaélis Apparitióni consecrátus est.

℟. iij. Te sanctum Dóminum in excélsis laudant omnes Angeli dicéntes : * Te decet laus et honor Dómine, Allelúia. ℣. Chérubim quoque et Séraphim Sanctus proclámant, et omnis cælicus ordo, dicéntes. — Te decet laus. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. Proptérea decórem induit te Dóminus, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Dum prœliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo, audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

3. Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas, allelúia.

4. Angeli Dómini Dóminum benedícite in ætérnum, allelúia.

5. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum laudáte Dóminum de cælis, allelúia.

Capitulum. Apoc. 1.

Significavit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni : qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHRISTE, sanctórum decus Angelórum,
Auctor humáni géneris et rector,
Nobis ætérnum tribue benígnus
Scándere cælum.

ANGELUM pacis Míchael ad istam
Cælitus mitti rogitámus aulam :
Nobis ut crebro veniénte crescant
Próspera cuncta.

ANGELUS fortis Gábriel, ut hostem
Pellat antíquum, vólitet ab alto,
Sæpius templum véniens ad istud
Vísere nostrum.

ANGELUM nobis médicum salútis
Mitte de cælis Ráphael, ut omnes
Sanet ægrótos, paritérque nostros
Dírigat actus.

HINC Dei nostri Génitrix María,
Totus et nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et beáta
Cóncio tota.

PRÆSTET hoc nobis Déitas beáta
Patris ac Nati paritérque sancti
Spíritus, cujus réboat in omni
Glória mundo. Amen.

℣. Adoráte Deum, allelúia.
℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Factum est siléntium in cælo, dum draco commítteret bellum : et Míchael pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas, concéde propítius : ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 18.

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum Significávit Deus., ut in Laudibus.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, * Allelúia, allelúia. Stetit Angelus. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Allelúia. Glória. Stetit Angelus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, allelúia. ℟. De manu Angeli, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 12.

FACTUM est prœlium magnum in cælo : Míchael et Angeli ejus prœliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus : et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

℟. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini, * Allelúia, allelúia. Ascéndit fumus arómatum. ℣. De manu Angeli. Allelúia. Glória. Ascéndit fumus arómatum.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, alle-

lúia. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. 5.

AUDIVI vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum: et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus, * Allelúia, allelúia. In conspéctu Angelórum. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Allelúia. Glória. In conspéctu Angelórum.

℣. Adoráte Deum, allelúia. ℟. Omnes Angeli ejus, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 110.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini : * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, ✠ miséricors, et miserátor Dóminus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui : * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo :

Ut det illis hereditátem géntium : * ópera mánuum ejus véritas et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: ✠ confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo : * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum et terríbile nomen ejus : * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ✠ disponet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ✠ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: ✠ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ✠ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. Dum prœliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúia.

Capitulum Significávit Deus. et Hymnus Tibi Christe splendor Patris. ut in j. Vesperis, pag. 1144.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, allelúia. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua, allelúia.

Ad Magnificat Aña Archángeli Michaélis interventióne suffúlti, te Dómine deprecámur ut quos honóre proséquimur contingámus et mente, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas, concéde propítius : ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per.

DIE IX. MAII.

S. GREGORII NAZIANZENI

EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis, Per.

IN NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 50.

ECCE sacérdos magnus, qui in vita sua suffúlsit domum, et in diébus suis corroborávit templum. Templi étiam altitúdo ab ipso fundáta est, duplex ædificátio et excélsi paríetes templi. In diébus ipsius emanavérunt pútei aquárum, et quasi mare adimpléti sunt supra modum. Qui curávit gentem suam, et liberávit eam a perditióne. Qui præváluit amplificáre civitátem, qui adéptus est glóriam in conversatióne gentis : et ingréssum domus et átrii amplificávit. Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis lucet. Et quasi sol refúlgens, sic ille effúlsit in templo Dei.

(Ex ejus scriptis, ex Gregorio Presbyt. aliisque antiquis Auctor. et Rom. Brev.)

Lectio ij.

GREGORIUS nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio erudítus, cum eódem sacris lítteris in cœnóbio se per áliquot annos exércuit. Domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est : deinde Nazianzénam Ecclésiam ad breve tempus administrávit. Ad Ecclésiam Constantinopolitánam regéndam accersítus, eam civitátem, hæresum purgátam erróribus, ad cathólicam fidem tradúxit.

Lectio iij.

SED cum, exardescénte invídia, propter eum inter Epíscopos magna esset exórta sedítio, sponte cessit Episcopátu, ac Naziánzum revérsus est : cui Ecclésiæ cum Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem et scriptiónem divinárum rerum cóntulit. Scripsit autem multa, et solúta oratióne et cármine, mirábili pietáte et eloquéntia. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Illibátam a pueritia virginitátem ad óbitum usque servávit. Demum sénio et labóribus fractus, imperatóre Theodósio, ad cæléstem vitam evolávit : splendidíssimum sciéntiæ et doctrínæ jubar semper hábitus.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 5.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Tu autem Dómine.

DIE X. MAII.

S. ANTONINI

EPISC. ET CONF. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. O virgo, o doctor, o vigil et bone pastor, vota nostra et voces ne déspice : sed qui te láudibus éfferunt, pietátis sinu compléctere, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. Vir Dei Antonínus, cum bonum certámen certásset, cursum consummásset, fidem servásset, in agóne mortis pósitus lætánter dixit : * Servíre Deo regnáre est, Allelúia. ℣. De réliquo repósita est mihi coróna justítiæ.—Servíre Deo. Glória. Allelúia.

Hymnus.

Ut Antoníni glóriam
Concinámus ubérius,
Affláre nunc pectóribus
Nostris, Deus omnípotens.

Is, téneris ab únguibus
Sacros edóctus cánones,
Mundi spretis illécebris,
Christi se jugo súbdidit.

Prædicatorum Ordinem
Delégit inter céteros,
Ut lítteris et móribus
Incúmberet ardéntius.

Sed non bene sub módio
Lumen ardens occúlitur :
Ad præsulátum tráhitur,
Lucens, inflámmans pópulos.

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ætérnæ mortis jáculum
Ejus vitémus précibus.

Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Antoníne, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Te Vírginum chorus laudat, te Doctórum cœtus prædicat, te unánimi voce sancti Præsules Præsulem admirántur : o beáte Antoníne, nos te quoque laudántes patérnis semper óculis intuére, allelúia.

Oratio.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur : ut sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per.

In j. Vesperis et Laudibus fiat Memoria SS. Gordiani et Epimachi Martyrum.

Ad Memoriam in j. Vesperis Aña. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte justi, allelúia. ℟. Et gloriámini omnes recti corde, allelúia.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adorémus Sacerdótem magnum Christum, * In solemnitáte sancti Præsulis Antoníni, allelúia.

Hymnus.

Atræ noctis obscúritas
Antoníni fulgóribus
Fugátur, qui prodígiis
Vitæ et signórum rádiat :

Virginitate níveus,
Doctrínæ luce spléndidus,
Præsul et pastor óptimus,
Clarum virtútis spécimen.

Pauper amávit páuperes,
In míseros miséricors,
Intrépidus in pérditos,
Plusquam mitis in húmiles.

Quam potens apud Dóminum,
Qui mortis jura súbruit,
In hanc lucem dum révocat
Mortis revínctum néxibus!

Duæ ultimæ Strophæ, sive Tempore Resurrectionis, sive Tempore Ascensionis, ut in Hymno j. Vesperarum.

IN NOCTURNO.

Aña. Beátus Antonínus a pueritia in Prædicatórum Ordine plantátus, fructum póstea sanctitátis et doctrínæ dedit, allelúia. Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Dum non posset a se projícere jugum præsulátus, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus in monte sancto ejus, allelúia.

Aña. Non dormívit neque soporátus est, cum Dóminus ad sacerdótium caput ejus exaltávit, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ induit eum, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedícat. cum ceteris duabus.

De libro Job.

Lectio j. Cap. 29.

Quando procedébam ad portam civitátis, et in platéa parábant cáthedram mihi : vidébant me júvenes, et abscondebántur : et senes assurgéntes stabant. Príncipes cessábant loqui, et dígitum superponébant ori suo. Vocem suam cohibébant duces, et lingua eórum gútturi suo adhærébat. Auris áudiens beatificábat me, et óculus videns testimónium reddébat mihi : eo quod liberássem páuperem vociferántem. et pupíllum. cui non esset adjútor. Benedíctio peritúri super me veniébat, et cor víduæ consolátus sum.

℟. j. Justítia indútus sum : et vestívi me, sicut vestiménto, et diadémate judício : * Pater eram páuperum : óculus fui cæco et pes claudo, allelúia. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi. — Pater eram páuperum.

(Ex Bulla Canonizationis.)

Lectio ij.

Antoninus, Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam pueritia egrégium futúræ sanctitátis spécimen exhíbuit. Annum agens sextumdécimum, Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exinde máximis clarére virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit. Post noctúrnum brevem somnum, primus matutínis précibus áderat : quibus persolútis, réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certe lectióni et scriptióni librórum tribuébat. Et si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad parietem páululum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat. Disciplínæ reguláris severíssimus observátor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, nunquam edit. Humi aut in nudo tabuláto cubábat : cilício semper usus, et intérdum zona férrea ad vivam cutem incínctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus Consiliórum dicerétur.

℟. ij. O virum mirábilem, quem tanta signórum potestáte Dóminus decorávit, * Ut étiam unigénitum patris ad vitam revocáverit ! Allelúia. ℣. Erat enim magnus in ópere et sermóne, et rerum mirabílium patrátor. — Ut étiam unigénitum patris ad vitam revocáverit, allelúia.

Lectio iij.

Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam cœnóbiis ac provínciis præféctus, abjectíssima monastérii offícia demissíssime obíret. Ab Eugénio Quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefáctus, ut Episcopátum accíperet acquiévit. In eo múnere vix dici potest quantum prudéntia, pietáte, caritáte, mansuetúdine et sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se, nullo adhíbito præceptóre, absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharístia et Unctióne percépta, compléxus Crucifíxi imáginem, mortem lætus aspéxit, sexto Nonas Maii, anno millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens et post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Hadriáno Sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. iij. Vir Dei Antonínus, cum bonum certámen certásset, cursum consummásset, fidem servásset, in agóne mortis pósitus lætánter dixit : * Servíre Deo regnáre est, Allelúia. ℣. De réliquo repósita est mihi coróna justítiæ. — Servíre Deo

regnáre est, Allelúia. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Antoníne, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Beátus Antonínus, ad præsulátum quasi ad cruciátum raptus, doctrína et móribus gregem suum pavit, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Pater eram páuperum : óculus fui cæco et pes claudo, allelúia.

3. Constánti péctore pro lege Dei advérsus ímpios murum se válidum oppósuit, allelúia.

4. Accépi disciplínam, et non pecúniam : doctrínam magis quam aurum elégi, allelúia.

5. In humilitáte magnus, in paupertáte dives, in córpore ángelus : o beáte Antoníne, ora pro nobis quæsumus, allelúia.

Capitulum. Eccli. 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Cum sol ad cursum próperat,
Ad te Præsul confúgimus :
Qui tuas laudes cánimus
Tuas sub alas prótege.

Tu, qui tot a corpóribus
Morbos depéllis hóminum,
Casus afflíctos míserans,
Eménda nostras ánimas.

Tot jam malis attérimur,
In tot lapsus incídimus,
Ut pene spes nos déserat,
Dextram nisi porréxeris.

Virgo perpúrga córpora,
Doctor ánimos ínstrue,
Pastor egénos réfice :
Tibi cuncta debébimus.

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ætérnæ mortis jáculum
Ejus vitémus précibus.

Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Sanctus Antonínus vere est glorificándus, cui morbi cedunt, eleménta parent, et mors inexorábilis ad ejus nutum tremit, allelúia.

Oratio.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur : ut sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per.

Ad Memoriam SS. Gordiani et Epimachi Matyrum in Laudibus Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúia, et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia, allelúia.

℣. Mirábilis Deus, allelúia.
℟. In Sanctis suis, allelúia.

Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beatórum Mártyrum tuórum Gordiáni et Epímachi solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 24.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Tu autem.

AD TERTIAM.

Capitulum. Eccli. 44.

ECCE sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 124*. Oratio.

SANCTI Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur : ut sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 45.

DEDIT illi coram præcépta, et legem vitæ et disciplinæ: et beatificávit illum in glória.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 50.

CURAVIT gentem suam, et liberávit eam a perditióne: et adéptus est glóriam in conversatióne gentis.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Beátus Antoninus, ad præsulátum quasi ad cruciátum raptus, doctrína et móribus gregem suum pavit, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis, pag. 1152.

Ad Magnificat Aña. Dux fídei, pietátis doctor, mundi lampas, sacerdótum decor, fecísti quæ docébas, despíciens carnem, adhærens Deo permanénti : beáte Antoníne, cum ascendénte Christo cælos ascendísti : ne derelínquas nos órphanos in hoc exsílio, allelúia, allelúia.

PER OCTAVAM S. ANTONINI.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Pater eram páuperum: óculus fui cæco et pes claudo, allelúia.

℣. de Communi unius Confessoris cum Allelúia.

Oratio Sancti Antoníni. ut supra.

Ad Memoriam in Vesperis Aña. In humilitáte magnus, in paupertáte dives, in córpore ángelus : o beáte Antoníne ora pro nobis, quæsumus, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáte Antoníne, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio Sancti Antoníni. ut supra.

¶ In utrisque Vesperis et in Laudibus Ascensionis, si infra Octavam vel in die Octava S. Antonini evenerit, de S. Antonino non fiat Memoria.

¶ Si vero infra Octavam aut in die Octava S. Antonini Vigilia aut Festum Pentecostes evenerit, de S. Antonino fiet Memoria in Laudibus Vigiliæ.

De eo autem in j. Vesperis Pentecostes et deinceps jam non fiet Memoria.

DIE XI. MAII.

S. STANISLAI

EPISC. ET MART.

DUPLEX. Oratio.

Deus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit : præsta, quæsumus, ut omnes qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per.

IN NOCTURNO.

¶ Si hoc festum in aliqua Dominica, aut in Feria secunda Rogationum aut in Vigilia Ascensionis celebrari contigerit, dicatur prima Lectio de Communi unius Martyris Pontificis A Miléto., pag. 40*.

(Ex Rom. Breviario.)

Lectio ij.

Stanislaus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, ac paréntibus, qui per trigínta annos stériles fúerant, divínitus datus, vitæ monásticæ desidério amplum patrimónium paupéribus distríbuit. Sed Dei providéntia primum Canónicus, deínde Epíscopus Cracoviénsis elígitur; quo in múnere ómnium pastorálium virtútum laude et præcípue misericórdia in páuperes enítuit. Cum Bolesláum regem ob libídinem árguens offendísset, in judícium coram eo vocátur, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, et testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ántea obíerat, intra dies tres in judícium adductúrum. Conditióne cum risu accépta, Vir Dei toto tríduo jejúniis et oratióni incúmbit.

Lectio iij.

Ipso sponsiónis die, post oblátum Missæ sacrifícium, Petrum e sepúlcro súrgere jubet : qui statim redivívus, Epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur; ibíque rege et céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito et prétio rite sibi ab Epíscopo persolúto testimónium dicit : atque íterum in Dómino obdormívit. At Bolesláum, frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, Sacerdótem Dei, hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem, sua manu obtrúncat. Corpus membrátim concísum et per agros projéctum Canónici Cracoviénses, noctúrni de cælo splendóris indício, cólligunt, et suis locis apte membra dispónunt : quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia exstárent. Multis deínde miráculis Virum Dei coruscántem, Innocéntius Quartus in sanctórum Mártyrum númerum rétulit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Tu autem Dómine.

DIE XII. MAII.
B. JOANNÆ LUSITANÆ
VIRG. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui inter regáles delícias et mundi illécebras beátam Joánnam Vírginem tuam virtúte constántiæ roborásti : quæsumus ut ejus intercessióne fidéles tui terréna despíciant, et ad cæléstia semper aspírent. Per.

In utrisque Vesperis et Laudibus Memoria de Octava die S. Pii Quinti (nisi transferenda fuerit) ut pag. 1159. sub titulo Eadem die xij. Maii. notatum est.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria SS. Nerei, Achillei et Pancratii Martyrum. Oratio.

SEMPER nos Dómine Mártyrum tuórum Nérei, Achíllei atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas, et tuo dignos reddat obséquio. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio j. De virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 98*.

Lectio ij.

JOANNA, Alphónsi Quinti Lusitániæ regis fília, tanta divíni amóris flamma prævénta fuit, ut ab ipsa pueritia rerum caducárum pertæsa, solo cæléstis Pátriæ desidério flagráret. Erga Domínicæ Passiónis mystérium mirífice affécta, vix áliquid de illo loqui vel audíre sine lácrimis póterat. Cumque in ejúsdem meditatióne fere semper defixa viderétur, Majóris tamen Hebdómadæ dies omnésque sextas Férias, solo pane et aqua conténta, in oratiónibus et vigíliis devotíssime transigébat. Mira fuit in páuperes pietáte et liberalitáte : bis in die per fidéles administros de illis diligentíssime inquírens. Adolescéntiam ingréssa, ut in Dei láudibus et caritátis offíciis magis se rédderet expedítam, carnem suam contínua ferme abstinéntia et cruéntis flagellatiónibus affligere cœpit. Nonnísi duro léctulo ad brevem somnum utebátur : ac pretiósis véstibus ásperum tegens cilícium, láneam étiam et rudem intérulam, ne quidem in ferventióribus calóribus, depónere consuévit. Hanc insólitam ádeo in régia Vírgine vivéndi ratiónem non modo Joánna prudénti dissimulatióne celáre conabátur, ut secúrius retinéret, sed étiam Deus ipse, aucto in dies insígnis formæ decóre, comprobáre visus est.

Lectio iij.

QUOD oratióni supérerat tempus, áliis pietátis impendébat offíciis : et animárum zelo flagrans, non modo Soróres omnes verbo et exémplo ad perfectiónem accéndere satagébat, sed éxteris quoque prodésse non déstitit, assíduas ad Deum preces ac voluntários ófferens córporis cruciátus pro peccatórum conversióne. Africanórum captivórum plúrimos, adhíbitis verbi Dei minístris, Ecclésiæ aggregávit; quorum ipsa non paucos imbuit christiánæ fídei præcéptis. Vitæ dénique asperitáte corporísque afflictiónibus conjfécta, diutúrnum ac molestíssimum morbum in contemplatióne Domínicæ Passiónis

invicta patiéntia tólerans, suscéptis devotíssime Sacraméntis, innocéntem ánimam Deo réddidit, quarto Idus Maii, anno Salútis millésimo quadringentésimo nonagésimo, ætátis vero suæ trigésimo nono. Ejus sanctitátis opínio longe latéque diffúsa, miraculórum étiam fama statim post óbitum claréscere cœpit. Tandem Innocéntius Duodécimus, ut in toto Portugálliæ regno ac univérso Prædicatórum Ordine possit de beáta Joánna anniversária ejus dormitiónis die Officium recitári ac Missa celebrári de Commúni Vírginum indúlsit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Tu autem Dómine.

EADEM DIE XII. MAII.

IN OCTAVA S. PII QUINTI.

SIMPLEX.

Ad Memoriam in j. Vesperis Aña. Pii nomen comprobárunt piæ operatiónes, et ex hoc beátum dicent omnes generatiónes, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáte Pie, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia. Oratio.

Deus qui, ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, et ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem Máximum elígere dignátus es : fac nos ipsíus deféndi præsídiis, et ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Pie, pastor mirífice, tuárum memor óvium, sta coram summo Júdice pro pártibus fidélium, allelúia.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia. (Si vero jam dictus fuerit hic ℣., dicatur sequens ad Memoriam S. Pii : ℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini, allelúia. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur, allelúia.)

Oratio Deus, qui ad conteréndos., ut supra.

Ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. Qui exáltat húmiles Pium exaltávit, et in Apostólica Sede collocávit, allelúia.

℣. Ora pro nobis. et Oratio Deus, qui ad conteréndos., ut ad Memoriam in j. Vesperis.

DIE XIII. MAII.

B. ALBERTI A BERGOMO

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui in húmili vitæ génere beátum Albértum Confessórem tuum exímia sanctitáte claréscere voluisti : fac nos ita ejus sectári vestígia, ut ássequi mereámur et præmia. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio j. Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

Lectio ij.

ALBERTUS Villæóneæ, qui est pagus Bergoménsis, agrícolis paréntibus natus est : a quibus pie educátus, non obscúris a púero cláruit sanctitátis indíciis. Nam septénnis divínis rebus veheménter afficiebátur, terque síngulis hebdómadis jejúnans, subdúctum sibi cibum in páuperes dispertiébat. Adoléscens patérno ruri excoléndo admótus, dum corpus agrésti exercitatióne subígeret, contemplatiónis stúdio in cælo versabátur. Paréntum consílio et voluntáte matrimónio junctus, ob profúsam in páuperes liberalitátem graves ab uxóre moléstias tulit, quas patiéntia et miráculis superávit. Nam parátum aliquándo prándium cum egénis distribuísset, mox divínitus sibi in mensa restitútum accépit. A potentióribus nonnúllis, patérnum ejus agrum usurpáre moliéntibus, diu vexátus, relícta pátria Cremónam secéssit; ubi corporáli labóre víctitans, misericórdiæ et pietátis opéribus impénsius vacávit.

Lectio iij.

POST vitam dénique labóribus ac méritis plenam, in suprémum íncidit morbum, quo se moritúrum intélligens, sacris Mystériis ardénter flagitátis religioséque suscéptis, Nonis Maii, anno Salútis millésimo ducentésimo septuagésimo nono, sanctíssime excéssit. Ærea urbis campána, pulsánte némine, in ejus tránsitu sonuísse fertur; quo signo admóniti cives catervátim ad ejus funus convenére. Ejus córpori in ecclésiæ cœmetério condéndo cum fossa designarétur, nusquam terra pérfodi pótuit. Quare intra chorum ejúsdem ecclésiae, ubi oráre consuéverat, summa celebritáte illátum est, totque cœpit inclaréscere miráculis, ut eórum fama excitáti Insúbriæ Æmiliæque pópuli, incredíbili frequéntia ipsíus sepúlcrum adírent, eíque Sanctórum cultum deférrent. Quem deínceps auctum et constánter propagátum Benedíctus Décimus quartus Póntifex Máximus Apostólica auctoritáte probávit, ejúsque Offícium cum Missa ab univérso Prædicatórum Ordine et Cremonénsi ac Bergoménsi Clero celebrári concéssit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 11.

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Tu autem Dómine.

DIE XIV. MAII.

B. ÆGIDII

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

MISERICORDIAM tuam Deus súpplices implorámus : ut sicut ea præveniénte beátum Ægídium in viam justítiæ et sanctitátis redíre fecísti, ita nos e servitúte ac morte peccáti in perféctam tránsferas libertátem et vitam. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio j. Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

Lectio ij.

ÆGIDIUS Vaozélae Viséns is diœcésis óppidi in Lusitánia claris paréntibus natus, primis a pueritia litterárum stúdiis imbútus, ad philosophíam et medicínam totum se cóntulit, neque exíguam in iis sibi nóminis famam comparávit. Nova subínde arcána rerum sciéndi cupidíssimus, ad Parisiénsem académiam proféctus est : ubi effréni licéntia vitæ abréptus, in omne sese vítium et voluptátem effúdit. Dum vero própriæ salútis ímmemor, in ætérnam perníciem plane cæcus agerétur et præceps, tanto divínæ grátiæ lúmine collustrátus est, ut repénte in virum álterum sit commutátus. Véterem ítaque hóminem statim éxuens cum áctibus suis, re doméstica in familiáres et páuperes distribúta, Prædicatórum Ordinem ampléxus est.

Lectio iij.

DIVINÆ contemplatiónis stúdio æternorúmque desidério ita afficiebátur, ut nihil jam in votis habéret ardéntius quam dissólvi et esse cum Christo. Miríficas et diutúrnas in oratióne éxtases patiebátur, córpore aliquándo e terra subláto : ac vel solo audíto nómine Jesu ineffábili suavitáte perfúsus, sénsibus excidébat. Supérnis visiónibus, prophetíæ dono, miraculórum frequéntia late conspícuus, adhuc vivens exímiæ cláruit fama sanctitátis. Revelátum sibi divínitus mortis diem exsultabúndus prospéxit, ac levi morbo tentátus, Sacraméntis Ecclésiæ summa religióne percéptis, in cilício sterni vóluit : mærentésque Fratres verbis suavíssimis allocútus, octogenário major placidíssime excéssit, anno Salútis millésimo ducentésimo sexagésimo quinto. Ejus corpus, suavíssime olens multísque statim miráculis clarum, Lusitanórum cultum nunquam intermíssum obtínuit. Quem Benedíctus Décimus quartus rite probávit, ejúsque Offícium et Missam in Ecclésia Lisbonénsi ac Visénsi et Prædicatórum Ordine celebrári concéssit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. Tu autem Dómine.

DIE XV. MAII.

IN CONVERSIONE S. AUGUSTINI

EPISC. CONF. ET ECCL. DOCT.

DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Lætáre mater nostra Jerúsalem, quia Rex tuus dispensatórem strénuum et civem fidelíssimum de servitúte Babylónis tibi redémit Augustínum, allelúia.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

℟. Volébat enim conferénti æstus suos ut proférret quis esset aptus modus vivéndi sic afécto, ut ipse erat, ad ambulándum in via Dei, * In qua álius sic, álius sic ibat, Allelúia. ℣. Displicébat ei quidquid agébat in sæculo, præ dulcédine Dei et decóre domus ejus, quam diléxit. — In qua. Glória. Allelúia.

Hymnus.

MAGNE Pater Augustíne
Preces nostras súscipe,
Et per eas Conditóri
Nos placáre sátage,
Atque rege gregem tuum,
Summum decus Præsulum.

AMATOREM paupertátis
Te colláudant páuperes :
Assertórem veritátis
Amant veri júdices :
Frangis nobis favos mellis,
De Scriptúris dísserens.

QUÆ obscúra prius erant
Nobis plana fáciens,
Tu de verbis Salvatóris
Dulcem panem cónficis,
Et propínas potum vitæ
De Psalmórum néctare.

TU de vita Clericórum
Sanctam scribis Régulam,
Quam qui amant et sequúntur
Viam tenent régiam,
Atque tuo sancto ductu
Rédeunt ad Pátriam.

REGI regum salus, vita,
Decus et impérium :
Trinitáti laus et honor
Sit per omne sæculum :
Qui concíves nos adscríbat
Supernórum cívium. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Augustíne, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Augustíni mater devotíssima, quem carne prius pepérerat mundo, caritátis viscéribus póstmodum multo sémine lacrimárum génuit Christo, allelúia. Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Augustínum ab errórum ténebris ad lucem evangélicæ veritátis adduxísti : da nobis, quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, ejúsdem ad te précibus actus nostros in mélius reformémus. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Magnus Dóminus et laudábilis valde : * Qui de ténebris Géntium lumen Ecclésiæ suæ vocávit Augustínum, allelúia.

Hymnus Magne Pater. ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Aña. Apéruit Augustinus códicem Apostólicum, et conjéctis óculis ad primum capítulum, legit : Induímini Dóminum Jesum Christum : et statim, quasi infúsa luce securitátis,ab eo omnes dubietátis ténebræ diffugérunt, allelúia. Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Insinuávit ergo per lítteras sancto viro Ambrósio præsens votum suum, ut monéret quid sibi de libris sanctis legéndum esset, quo percipiéndæ christiánæ grátiæ áptior fíeret atque parátior, allelúia.

Aña. At ille jussit Isaíam Prophétam : quod præ céteris Evangélii vocationísque Géntium sit prænuntiátor apértior, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedicat. cum ceteris duabus.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 13.

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus : non in comessatiónibus, et ebrietátibus, non in cubílibus, et impudicitiis, non in contentióne, et æmulatióne : sed induímini Dóminum Jesum Christum, et carnis curam ne fecéritis in desidériis.

℟. j. Invénit se Augustínus longe esse a Deo in regióne dissimilitúdinis, tamquam audíret vocem Dei de excélso : Cibus sum grándium : * Cresce, et manducábis me, allelúia. ℣. Nec tu me mutábis in te, sicut cibum carnis tuæ : sed tu mutáberis in me. — Cresce, et manducábis me, allelúia.

Lectio ij.

AUGUSTINUS, dum adhuc adoléscens esset, Carthágine in Manichæórum hæresim íncidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus, ut rhetóricam docéret; cum ibi frequens Ambrósii Epíscopi esset audítor, ejus ópera ad cathólicam fidem sério ánimum adjécit. Suscéptum tamen consílium morabántur sæculi blandiménta. Audíta póstmodum vita Antónii Magni, tenére se non pótuit quin exclamáret : Quid est hoc? Surgunt indócti, et cælum rápiunt : et nos cum doctrínis nostris sine corde, ecce ubi volutámur in carne et sánguine. Mox adjéctum ædibus hórtulum ingréssus, sub ficu stratus, cum véterum voluptátum memória ánimum pertentáret, vocem quasi de vicína domo cum cantu dicéntem et crebro repeténtem audívit : Tolle, lege : tolle, lege.

℟. ij. Sensit ígitur et expértus est non esse mirum quod paláto non sano pœna est panis, qui sano est suávis, * Et óculis ægris odiósa lux, quæ puris est amábilis, allelúia. ℣. Propter iniquitátem corripuísti hóminem, et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus. — Et óculis ægris.

Lectio iij.

QUOD ille sibi divínitus dictum intérpretans, cóncitus surgens, sacrárum Litterárum códicem in próximo apéruit, ac in ea Apóstoli verba íncidit : Induímini Dóminum Jesum Christum, et carnis curam ne fecéritis in desidériis.

Tunc vero quasi infúsa ejus cordi securitátis luce, omnis ab eo dubitatiónis ténebræ diffugérunt : totúsque ad Deum ex íntimis præcórdiis convérsus, spem omnem, quam hábébat in sæculo, derelíquit. Abdicáto ítaque docéndi múnere, una cum matre et nonnúllis amícis rus concédens, cum ibi per áliquot menses ardéntius sacris lectiónibus, meditatiónibus et précibus incubuísset, adveniéntibus Paschálibus diébus, Mediolánum revérsus, baptizátus est a beáto Ambrósio, matre Mónica sibi adhæréntc, ac de illíus conversióne mirabíliter exsultánte.

℟. iij. Tum vero invisibília Dei per ea, quæ facta sunt, intellécta conspéxit, sed áciem fígere non váluit : * Quia non secum ferébat nisi amántem memóriam, et quasi olfácta desiderántem quæ comédere nondum posset, Allelúia. ℣. Quid autem sacraménti habéret, Verbum caro factum est : nec suspicári quidem póterat. — Quia non secum ferébat. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Augustíne, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Læténtur omnes qui sperant in te Dómine, memóriam recoléntes quam exsultántis Pastóris húmeris reportétur ovis, quæ erráverat, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Lácrimas éxcutit gáudium solemnitátis domus tuæ : cum légitur in domo tua de minóre fílio quod mórtuus erat, et revíxit; períerat, et invéntus est, allelúia.

3. Pater enim misericors plus gaudet de uno pœniténte quam de nonagínta novem justis, quibus non est opus pœniténtia, allelúia.

4. Misísti Dómine manum tuam ex alto, et de profúnda calígine Augustíni ánimam eruísti : cum pro eo fleret ad te mater ejus, fidélis tua, allelúia.

5. Exaudísti eam, nec despexísti lácrimas ejus : quæ profluéntes rigábant terram in conspéctu tuo in omni loco oratiónis ejus, allelúia.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

Hymnus.

CÆLI cives appláudite,
Et vos fratres concínite :
Patris nostri solémnia
Solis redúxit órbita.

QUOD lingua foris pérsonat
Intus afféctus séntiat :
Nec imitári pígeat
Quod laudáre mens ápprobat.

HUNC post mundi currícula
Cæli suscépit cúria :
Quem cum suis fidélibus
Jam coronávit Dóminus.

CONEMUR totis víribus,
Jungámus preces précibus,
Ut Augustíni méritis,
Cæli fruámur gáudiis.

¶ Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Accépta Baptísmi grátia, pósitus Augustínus apud Ostia Tiberína cum matre sua colloquebántur soli valde dúlciter, et inhiábant ore cordis páriter in supérna fluénta fontis vitæ : vilescebátque mundus iste inter verba cum delectatiónibus suis, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Augustínum ab errórum ténebris ad lucem evangélicæ veritátis adduxísti : da nobis, quæsumus, ut qui ejus hódie Conversiónem cólimus, ejúsdem ad te précibus actus nostros in mélius reformémus. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 15.

IN illo témpore : Erant appropinquántes ad Jesum publicáni, et peccatóres, ut audírent illum. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Confessoris pag. 124*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Læténtur omnes qui sperant in te Dómine, memóriam recoléntes quam exsultántis Pastóris húmeris reportétur ovis, quæ erráverat, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Diléctus Deo. et Hymnus Magne Pater Augustíne., ut in j. Vesperis, pag. 1162.

℣. Ora pro nobis beáte Augustíne, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Lætáre mater nostra Jerúsalem, quia Rex tuus dispensatórem strénuum et civem fidelíssimum de servitúte Babylónis tibi redémit Augustínum, allelúia.

DIE XVI. MAII.

S. JOANNIS NEPOMUCENI MARTYRIS.

DUPLEX.

Oratio.

DEUS, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam martyrii coróna decorásti : da nobis, ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre, ac ómnia pótius mala quam ánimæ detriméntum in hoc sæculo toleráre. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

JOANNES Nepomúci Bohémiæ óppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus,

ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cæléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas religiosásque exercitatiónes pueritiam egit : nam ecclésiam frequénter adíre, ac Sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, philosophíae, theologíæ sacrorúmque cánonum magistérium et lauream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum ígitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Vences1áo Quarto prædicándi provínciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille óbtulit, dignitátes, Dei Servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

Lectio iij.

REGIIS illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum, Joánna regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Venceslàus ab officio institutóque decessisset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ autem cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est ut in sacramentáli judício Sacerdóti crédita regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei Miníster blandítiis primum, torméntis deinde et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Venceslái ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humána nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi Athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, cæléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde véspere reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est consecútus.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur : et occúltum, quod non sciétur. Tu autem Dómine.

DIE XVII. MAII.

B. ANDREÆ ABELLONII

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beáto Andreæ Confessóri tuo Evangélium pacis ópere ac sermóne prædicáre tribuísti : ejus, quæsumus, intercessióne fac nos legem tuam corde perfécto suscípere, et sanctis móribus adimplére. Per.

In utrisque Vesperis et Laudibus Memoria de Octava die S. Antonini (nisi transferenda fuerit) ut pag. 1168. sub titulo Eadem die xvij. Maii. notatum est.

IN NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 10.

FINIS Legis Christus ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex Lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex Fide est justítia, sic dicit : Ne díxeris in corde tuo : Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere : Aut quis descéndet in abyssum? hoc est Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo : hoc est verbum Fídei, quod prædicámus.

Lectio ij.

ANDREAS Abellónius in óppido Sancti Maximíni, diœcésis olim Aquénsis, nunc autem Forojuliénsis, honéstis paréntibus natus est. Ætáte prima innocénter exácta, in ipso loco Frátribus Prædicatóribus, qui sacras beátæ Maríæ Magdalénæ custodiébant exúvias, accenséri obtínuit. Inter sodáles, non pietáte modo, sed ingénio quoque ad omne disciplinárum genus felicíssime comparáto mox enítuit. Unde, absolúto tirocínio, primúmque humánis ártibus ac divínis Lítteris impénsa ópera, ad celebrióres Galliárum académias ab Ordinis sui moderatóribus missus est, tantámque doctrínæ laudem sibi proméruit, ut sacræ Páginæ Magíster adhuc júvenis fúerit salutátus. In cœnóbium redux ubi Prædicatórum Ordini nomen déderat, a rectóribus in partem sollicitúdinis primum vocátus, et subínde ómnium eligéntium suffrágio frátribus suis præpósitus est. Sed eórum régimen, quod pontifícii ac régii diplómatis auctoritáte toto vitæ témpore retinére potuísset, bis sibi concréditum, paucis annis elápsis, sua sponte bis dimísit. A Bartholomæo Texério, suprémo Ordinis Magístro, disciplínam regulárem in Arelaténsi domo promovére jussus, longanimitáte pótius et virtútum suárum exémplo quam præpróperis agéndi ratiónibus, subditórum ánimos ad sanctióra duxit inclinándos. Jugum porro Régulæ, quod áliis nondum imponébat, ab inítio súbiit alácriter, ab usu cárnium prorsus ábstinens, et vitæ austeritátem cum assíduo prædicatiónis múnere conjúngens.

Lectio iij.

VINCENTII Ferrérii, cujus recens in Gálliis fervébat memória, zelum æmulátus,

sacri verbi ministério per Provínciam, máximo ubíque audiéntium emoluménto, ad provectíssimam ætátem usque functus est. Nec sermóne tantum, verum étiam, uti erat pingéndi perítus, piis imagínibus fidélium mentes ad cæléstia tráhere satagébat. Extréma tandem ægritúdine finem dicéndi et operándi fácere coáctus, cum Aquas Séxtias vocátus esset ad consolándos cives immáni lue afflíctos, Dómini sui advéntum férvidus exspectávit. Cóntigit ejus beáta mors in eádem civitáte Aquénsi, ídibus Maii, anno reparátæ Salútis supra millésimum quatercentésimo quinquagésimo. Miráculis ab óbitu ádeo cláruit, ut ei contínuo tribúti sint Cælitum honóres. Quem cultum, háctenus perseverántem, Leo Décimus tértius, ex sacri Consílii tuéndis Ecclésiæ rítibus senténtia probávit et confirmávit anno millésimo nongentésimo secúndo, suprémi Pontificátus vigésimo quinto : facta Ordini Prædicatórum ac Diœcésibus Aquénsi, Massiliénsi et Forojuliénsi potestáte Officium et Missam in beáti Andréæ honórem celebrándi.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 12.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. Tu autem Dómine.

EADEM DIE XVII. MAII.

IN OCTAVA S. ANTONINI.

SIMPLEX.

Ad Memoriam in j. Vesperis Aña. Te Vírginum chorus laudat, te Doctórum cœtus prædicat, te unánimi voce sancti Præsules Præsulem admirántur : o beáte Antoníne, nos te quoque laudántes patérnis semper óculis intuére, allelúia.

℣. Ora pro nobis beáte Antoníne, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia. Oratio.

Sancti Antoníni, Dómine, Confessóris tui atque Pontíficis méritis adjuvémur : ut sicut te in illo mirábilem prædicámus, ita in nos misericórdem fuísse gloriémur. Per.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Sanctus Antonínus vere est glorificándus, cui morbi cedunt, eleménta parent, et mors inexorábilis ad ejus nutum tremit, allelúia.

℣. de Communi unius Confessoris secundum Ordinem Memoriarum, pag. 78., addito Allelúia.

Oratio Sancti Antoníni., ut supra.

Ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. Dux fídei, pietátis doctor, mundi lampas, sacerdótum decor, fecísti quæ docébas, despíciens carnem, adhærens Deo permanénti : beáte Antoníne, cum ascendénte Christo cælos ascendísti : ne derelínquas nos órphanos in hoc exsílio, allelúia, allelúia.

℣. Ora pro nobis. et Oratio Sancti Antoníni. ut ad Memoriam in j. Vesperis.

DIE XVIII. MAII.
S. VENANTII
MARTYRIS.

SIMPLEX. Oratio.

DEUS, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho consecrásti, exáudi preces pópuli tui : et præsta ut qui ejus mérita venerámur, fídei constántiam imitémur. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

VENANTIUS Camers quíndecim annos natus, cum christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochum, qui sub Décio imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis præsidi se óbtulit. Quem ille pollicitatiónibus ac terróribus diu tentátum, flagris cædi et vínculis astríngi jussit. Sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore, fumo suppósito, suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius corniculárius, et quod eum, ab Angelo íterum solútum, cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, et a beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulo post martyrii palmam cum eódem proméruit. At Venántius præsidi sístitur, et ab eo íterum frustra tentátus ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjicitur : quo Attalus præco míttitur, qui ei dicat se quoque Christiánum fuisse, et ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset ináne esse fídei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi Athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad præsidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ, atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem : qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite : exclámans, exspirávit.

Lectio iij.

QUOD cum præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbjici jussit : qui, naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt. Interim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie præsidi reférret Porphyrius se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse: præses ira incénsus, eum illico cápite plecti ímperat, deinde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur : sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur, ubi milítibus siti æstuántibus in próxima conválle ex lápide, in quo et génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus ecclésia vidére licet,

Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt, quos omnes præses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura et terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut præses aufúgeret : qui paucis tamen post diébus, divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni interim Venántii et aliórum córpora honoríficо loco sepeliérunt, quæ Cameríni in ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Tu autem Dómine.

DIE XIX. MAII.

S. PETRI CÆLESTINI

PAPÆ ET CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Cæléstinum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti : concéde propítius ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, et ad promíssa humílibus præmia perveníre felíciter mereámur. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Pudentianæ Virginis. Oratio.

Exaudi nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Pudentiánæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

Petrus a nómine, quo Póntifex est appellátus, Cæléstinus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cælestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedícti instítuit. Hinc, quasi lucérna super candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret, (Romána Ecclésia diu viduáta Pastóre) in Petri cáthedram ignórans et absens adscítus, magna novitátis admiratióne, non minus quam repentíno gáudio cunctos affécit.

Lectio iij.

Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cessit. Indéque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino. Ejúsque pretiósam mortem crux, præfúlgens in áere ante cubículi óstium, réddidit ámplius gloriósam. Mirácúlis multis tam vivens quam post óbitum cláruit : quibus rite examinátis, Clemens Quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórum número adscrípsit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 19.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Tu autem Dómine.

DIE XX. MAII.

B. COLUMBÆ

VIRG. ORD. PRÆD.

DUPLEX.

Oratio.

Deus, qui beátam Colúmbam Vírginem tuam, puritáte et innocéntia cándidam, supérnis fulgóribus illustráre dignátus es : concéde, quæsumus, ut ejus intercessióne, puris tibi méntibus serviéntes in terris, splendóre glóriæ tuæ pérfrui mereámur in cælis. Per.

IN NOCTURNO,

Lectio j. De virgínibus. de Communi unius Vírginis non Martyris, pag. 98*.

Lectio ij.

Columba, Reáte in Umbria honéstis orta paréntibus, a colúmba, quæ super caput ejus, dum baptizarétur, appáruit, nomen accépit. In ipsis cunis réliquæ vitæ suæ felíciter prælúdens, inter ália, quæ futúræ sanctitátis indícia præbuit, síngulis sextis Fériis matérnum lac non nisi semel sugébat. Crescénte dein ætáte, virtútes quoque crevérunt et ópera. Pietáti ac oratiónibus addícta, virginitátem suam adhuc decénnis vírginum Sponso consecrávit. Núptias sibi a paréntibus oblátas intrépide recúsans, eórum moléstias patiénter sustínuit. Dæmones étiam, qui obscénis speciébus objéctis illam a propósito retráhere conabántur, impávide profligávit. Dénique post multa superáta certámina, hábitum Tértii Ordinis sancti Patris Domínici, quem diu expetíerat, summa cum exsultatióne suscépit.

Lectio iij.

Divinæ contemplatiónis capta dulcédine, atque in éxtasim sæpius rapta, visiónibus cæléstibus recreabátur. Síngulis diébus ánimum suum sacra Communióne reficiébat : tantáque suavitáte perfundebátur, ut vel præ gáudio lácrimis inundáret, vel præ nímio amóris æstu languéret. Vírginis hujus probitátem Deus ipse vóluit esse mundo conspícuam : nunc eam stellis supérne fulgéntibus índicans, nunc flámmeo ignitóque rádio caput ejus exórnans. Spíritu prophético futúra multa prædíxit : vitæque suæ términum, Dómino reveláñte, cognóvit. Tandem virtútibus ac méritis plena, die vigésima Maii, anno Salútis millésimo quingentésimo primo, ætátis vero suæ ineúnte trigésimo quarto, Perúsii migrávit ad Dóminum. Plúribus in vita et post mortem claruísse miráculis perhibétur. Ejus cultum approbávit Urbánus Papa Octávus. Ut autem festum ejus cum Offício et Missa, tam in univérso Prædicatórum Ordine quam in civitátibus Perusína et Reatína, a toto illárum Clero possit celebrári, Benedíctus Décimus tértius Ordinis Prædicatórum benígne concéssit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 25.

In illo témporę : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Tu autem Dómine.

DIE XXI. MAII.

S. BERNARDINI SENENSIS CONFESSORIS.

SIMPLEX. Oratio.

Domine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti : ejus, quæsumus, méritis et intercessióne, spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

Bernardinus Albizésca nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia. Nam a piis paréntibus honéste educátus, negléctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis. Quæ quidem ómnia, procedénte témpore, quo mélius posset excólere, eórum número adscribi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala Deo insérviunt, unde complúres sanctitáte célebres viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne et ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit : ádeo ut, eo præsénte, nemo unquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

Lectio iij.

Cumque ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis factiónibus, in Itália, divína humánaque ómnia permísta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore et in péctore gerébat, collápsam pietátem morésque verbo et exémplo magna ex parte restítuit. Quo factum est ut præcláræ civitátes eum sibi Epíscopum a Summo Pontífice postulárent : quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique Vir Dei imménsis labóribus exháustus, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus Quintus Póntifex Máximus in Sanctórum númerum rétulit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 19.

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Tu autem Dómine.

DIE XXII. MAII.

S. SERVATII

EPISC. ET CONF.

TOTUM DUPLEX. Oratio.

EXAUDI, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti Servátii Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per.

IN NOCTURNO.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio j. Cap. 15.

MACHABÆUS autem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi a Deo adfutúrum. Et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi a Deo facta. Síngulos autem illórum armávit sermónibus óptimis, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit. Erat autem hujuscémodi visus: Oníam, qui fúerat Summus Sacérdos, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuísse et álium virum ætáte et glória mirábilem, et magni decóris habitúdine circa illum. Respondéntem vero Oníam dixísse : Hic est fratrum amátor, et pópuli Israel : hic est, qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte, Jeremías prophéta Dei.

Lectio ij.

SERVATIUS e generósa virórum stirpe éditus, nobíliter natus, nobiliúsque conversátus est. Tungrénsis Epíscopus creátus, sanctitáte et doctrína suo témpore flóruit. Intérfuit concílio Sardicénsi, ubi fides Nicænæ synodi confirmáta est, et in Ariminénsi constantíssimus est hábitus. Missus a Magnéntio tyránno, una cum sancto Maximíno Treverénsi Epíscopo, ad Constántium imperatórem legátus, cum Alexandríam appulísset, a sancto Athanásio honoríﬁce excéptus est. Rédiens in Gállias, oves Domínicas ab insidiatóre lupo protéxit : et pro eísdem, etsi gládius persecutóris défuit, parátus tamen erat perférre martyrium. Nam ex quo erat, ut testátur Gregórius Turonénsis, exímiæ sanctitátis Epíscopus, vigíliis et jejúniis vacans, crebro lacrimárum imbre perfúsus Dómini misericórdiam precabátur ne unquam bárbaras gentes in Gálliam veníre permítteret.

Lectio iij.

QUOD sancti Præsulis singuláre patrocínium étiam Ordini Prædicatórum, postquam in Beatórum collégio adscríptus fuit, mirábili plane modo pátuit. Nam cum Ludovícus Bávarus, Ecclésiæ ac eídem Ordini infensíssimus, certiorátus esset de Frátribus in suis ditiónibus convocátis pro capítulo generáli habéndo, ut eos interfíceret molítus est insídias. Servátius, in somnis cuídam ex nostris appárens, uti monuménta testántur, admónitos Fratres vóluit ut ad áliam fúgerent civitátem : atque ita illos ab inevitábili cæde liberávit. Unde ob vindicátum Ordinem ab imminénti tanto perículo, Patres decrevérunt ut de sancto Servátio

Offícium perpétuis futúris haberétur tempóribus. Verum quia ejus institútio sub ritu Trium Lectiónum, prout ab inítio ordináta fúerat, ob multitúdinem festivitátum majóris solemnitátis occurréntium, fere jam obsoléta remanébat : ne tanti benefícii memória ab ómnium Fratrum Prædicatórum córdibus excíderet, Leo Duodécimus Póntifex Máximus benígne indúlsit ut sub ritu Toto Dúplici ab univérso Ordine deínceps celebrarétur.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum persequéntur vos in civitáte ista, fúgite in áliam. Tu autem Dómine.

DIE XXIII. MAII.

B. LUDOVICI MARIÆ GRIGNON DE MONTFORT

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX.

¶ In utrísque Vesperis et ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Ludovíce María, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia, Oratio.

DEUS, qui beátum Ludovícum Maríam Confessórem tuum Crucis mystérii et sanctíssimi Rosárii præcónem exímium effecísti, ac nova per eum família Ecclésiam fecundásti : ejus méritis et intercessióne concéde ut per unigéniti Fílii tui vitam, mortem ac resurrectiónem, salútis ætérnæ prǽmia consequámur. Per eúmdem.

IN NOCTURNO.

Lectio j. Beátus vir. de Communi unius Confessoris non Pontificis, pag. 81*.

Lectio ij.

LUDOVICUS María Grignon in Británniæ Minóris pago Montfort, a quo nomen sumpsit, anno millésimo sexcentésimo septuagésimo tértio, prídie Kaléndas Februárii, ex nobílibus piísque paréntibus natus est. Duodécimum annum agens, in Rhedonénsi collégio Societátis Jesu collocátus, talem sese júgiter præbuit, ut non raro ab ipsis magístris in exémplum pietátis ac sedulitátis discípulis darétur. Eménso philosophíæ currículo, et in minóri sancti Sulpícii seminário Lutétiæ Parisiórum recéptus, ómnium virtútum magíster habéri cœpit. Sacerdótio initiátus, sacris expeditiónibus óperam dedit, et quamplúrima Nannétis, Parísiis ac Pictávii, caritátis et apostólici zeli monuménta édidit. Graviórum labórum cúpidus, cum infidélibus pópulis Christum prædicáre constituísset, Romam ádiit, et Cleménti Undécimo mentem suam apéruit. A quo tamen audívit se ad Gálliæ pótius quam ad barbarórum salútem curándam a Deo seléctum fuísse, ac potíssimum ut advérsus invalescéntes erróres dimicáret. Pontíficis verbis excitátus, et Missionárii apostólici múnere auctus, revérsus est in Gálliam : ubi sacro huic ministério, quoad vixit, se plane devóvit.

Lectio iij.

Hoc in vitæ génere, non perículis aut persecutiónibus detérritus, aut labóribus fractus, pestem Jansenіánam strénue propulsávit, erga Domínicæ Passiónis augústa mystéria promóvit pietátem, cultúmque immaculátæ Vírginis Dei Matris, præsértim per Mariális Rosárii frugíferam consuetúdinem late propagávit : qua quidem in re inter strénuos Guzmáni discípulos némini secúndus appáruit. Hos apostólicos labóres Deus ita fecundávit, ut peccatóres ad salútis trámitem, hæréticos ad Christi caulam, pios ad perfectiónis sémitam, cléricos ad sanctiórem disciplínam pene innúmeros perdúxerit. Ut vero labórum fructus, quos ubíque percéperat, júgiter permanérent, gémina instítuit sodalítia : unum Missionariórum Societátis Maríæ nuncupátum, qui sacris missiónibus impénderent óperam; álterum piárum vírginum, quibus a divína Sapiéntia nomen índidit, voluítque ut quibúslibet páuperum necessitátibus opem ferrent. Demum cum in vico sancti Lauréntii ad Séparam, olim Rupellénsis, nunc Lucionénsis diœcésis, apostólici ministérii munus impléret, quadragésimum quartum ætátis annum jam ingréssus, mortálem vitam sanctíssimo clausit óbitu, quarto Kaléndas Maias, anno millésimo septingentésimo décimo sexto. Fama sanctitátis ejus, quæ, dum vitam ágeret, semper flóruit, post óbitum per univérsam Gálliam magis in dies diffúsa est; accedénte miraculórum glória, quibus divína omnipoténtia illíus sepúlcrum ad hæc usque témpora gloriósum réddidit. Quem proptérea Leo Décimus tértius, anno quinquagésimo Sacerdótii sui, solémni ritu Beatórum fastis adscrípsit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum quo erat ipse ventúrus. Tu autem Dómine.

DIE XXIV. MAII.

B. MARIÆ VIRGINIS

AUXILII CHRISTIANORUM.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 24.

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Stirps Jesse virgam prodúxit, vírgaque florem : * Et super hunc florem requiéscit Spíritus almus, Allelúia. ℣. Virgo Dei Génitrix virga est, flos Fílius ejus. — Et super hunc florem requiéscit Spíritus almus, Allelúia. Glória. Allelúia.

Hymnus.

SÆPE dum Christi pópulus cruéntis
Hostis inféns premerétur armis,
Venit adjútrix pia Virgo, cælo
Lapsa seréno.

PRISCA sic Patrum monuménta narrant,
Templa testántur spóliis opímis
Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

EN novi grates líceat Maríæ
Cántici lætis módulis reférre
Pro novis donis, resonánte plausu
Urbis et orbis.

O DIES felix, memoránda fastis,
Qua Petri Sedes fídei Magístrum
Triste post lustrum réducem beáta
Sorte recépit!

VIRGINES castæ puerique puri,
Géstiens clerus populúsque grato
Corde Regínæ celebráre cæli
Múnera certent.

VIRGINUM Virgo, benedícta Jesu
Mater, hæc auge bona: fac, precámur,
Ut gregem Pastor pius ad salútis
Páscua ducat.

TE per ætérnos venerémur annos,
Trínitas summo celebránda plausu:
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magníficat Aña. Ecce María erat spes nostra, ad quam confúgimus in auxílium, ut liberáret nos: et venit in adjutórium nobis, allelúia.

Oratio.

OMNIPOTENS et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli christiáni, in beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirabíliter constituísti: concéde propítius ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium: ora pro nobis sancta Dei Génitrix, allelúia.

¶ Antepenultima Stropha Hymni Tempore Resurrectionis:

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

¶ Antepenultima Stropha Tempore Ascensionis:

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium:
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Duæ ultimæ Strophæ utroque Tempore:

MARIA Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Nunc dimittis Aña. Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a periculis cunctis líbera nos semper Virgo benedícta, allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Sancta María Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis, allelúia.

Hymnus Sæpe dum Christi., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui, allelúia. Psalmus Dómine Dóminus noster. cum ceteris duobus ut in j. Nocturno Festorum B. Mariæ V., pag. 2*.

Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix, allelúia.

Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cantica drámatis, allelúia.

℣. Sancta Dei Génitrix Virgo semper María, allelúia. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum, allelúia.

¶ Si hoc festum in Dominica, aut in Feria secunda aut in Feria quinta celebrari contigerit, ante primam Lectionem detur Benedictio Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

¶ In Feria tertia aut in Feria sexta, Benedictio Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

¶ In Feria quarta aut in Sabbato, Benedictio Oret voce pia pro nobis Virgo María. ℟. Amen.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 8.

Ego Sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. j. Stirps Jesse virgam prodúxit, vírgaque florem : * Et super hunc florem requiéscit Spíritus almus, allelúia. ℣. Virgo Dei Génitrix virga est, flos Fílius ejus. — Et super hunc florem.

¶ In Dominica, in Feria secunda, aut in Feria quinta, Benedictio Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

¶ In Feria tertia, aut in Feria sexta, Benedictio Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

¶ In Feria quarta aut in Sabbato, Benedictio In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Ex Sermone de 12 Stellis.)

Lectio ij.

Vehementer quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlier una nocuére : sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fénore gratiárum.

Et quidem suffícere póterat Christus; síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est : sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam ítaque nec ipsa. Múlier benedícta in muliéribus vidébitur otiósa : inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediatórem Christum; nec alter nobis utílior quam María. Crudélis nímium mediátrix Heva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit : sed fidélis María, quæ salútis antídotum et viris et muliéribus propinávit. Illa enim minístra seductiónis, haec propitiatiónis : illa suggéssit prævaricatiónem, hæc ingéssit redemptiónem. Quid ad Maríam accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile : tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lanam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam : et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occúrrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

℟. ij. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est : et sanctum nomen ejus, allelúia. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia fecit mihi Dóminus.

¶ In Dominica, in Feria secunda, aut in Feria quinta, Benedictio Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

¶ In Feria tertia, aut in Feria sexta, Benedíctio Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

¶ In Feria quarta aut in Sabbato, Benedictio Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

(Ex publicis monumentis.)

Lectio iij.

PRÆSENTISSIMUM Deíparæ auxílium ad religiónis hostes profligándos, sæpe pópulus christiánus mirum in modum expértus est. Ex quo factum ut sanctíssimus Póntifex Pius Quintus post insígnem victóriam, intercedénte beatíssima Vírgine, a Christiánis de Turcárum tyránno apud Echínadas ínsulas reportátam, in Litaníis Lauretánis eámdem Regínam cælórum inter ália præcónia Auxílium Christianórum appellári constitúerit. Sed illud in primis memorábile est, atque exploráti miráculi loco habéndum, quod cum Románus Póntifex Pius Séptimus impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsértim Savónæ, per annos quinque eóque ámplius fuísset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsis, ne Dei Ecclésiam régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto et præter ómnium exspectatiónem cóntigit ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus pontifício sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto

túrbine, ab Urbe discédens sacro comitánte Cardinálium collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei benefício, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gáudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxsequi nequíverat, áurea coróna insígnem Savónæ imáginem Deíparæ Vírginis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu propriísque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius Séptimus, totíus evéntus íntime cónscius, cum intercessióne sanctíssimæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito reférret : in ejúsdem Vírginis Matris honórem sub appellatióne Auxílii Christianórum solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maii vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Offício próprio, ut tanti benefícii distíncta et perénnis exstet memória et gratiárum áctio.

℟. iij. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima :* Quia ex te ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster, Allelúia. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque tuum sanctum implórant auxílium. — Quia ex te. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum céteris, pag. 17.

2. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me, allelúia.

3. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem : ídeo diléxit me rex, et introdúxit me in cubículum suum, allelúia.

4. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit : surge amíca mea, et veni, allelúia.

5. Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix, allelúia.

Capitulum. Eccli. 24.

Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Te Redemptóris Domíníque nostri
Dícimus Matrem, speciósa Virgo,
Christianórum decus et levámen
Rebus in arctis.

Sǽviant portæ licet inferórum,
Hostis antíquus fremat, et mináces,
Ut Deo sacrum populétur agmen,
Súscitet iras :

Nil truces possunt fúriæ nocére
Méntibus castis, prece quas vocáta
Annuens Virgo fovet et supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Patróna,
Béllici cessat scéleris tumúltus,
Mille sternúntur fugiúntve turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in Sióne
Turris, arx firmo fabricáta muro,
Cívitas David, clypeis et acri
Mílite tuta :

Virgo sic, fortis Dómini poténti
Déxtera, cæli cumuláta donis,
A piis longe fámulis repéllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos venerémur annos,
Trínitas summo celebránda plausu :
Te fide mentes, resonóque linguæ
Cármine laudent. Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Ad te o sancta Dei Génitrix clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis, allelúia. Oratio.

Omnipotens et miséricors Deus, qui ad defensiónem pópuli Christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirabíliter constituísti : concéde propítius ut tali præsídio muníti certántes in vita, victóriam de hoste malígno cónsequi valeámus in morte. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 11.

In illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Tu autem Dómine.

AD PRIMAM.

¶ Antepenultima Stropha Hymni Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

¶ Antepenultima Stropha Hymni Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Duæ ultimæ Strophæ Hymni utroque Tempore :

Maria, Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Eodem modo concludantur Hymni ad Tertiam, Sextam et Nonam.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

AD TERTIAM.

Capitulum. Eccli. 24.

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. Sancta Dei Génitrix, Virgo

semper María,* Allelúia, allelúia. Sancta. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Allelúia. Glória. Sancta.

℣. Post partum Virgo inviolátapermansísti,allelúia. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 24.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Post partum Virgo inviolata permansísti, * Allelúia, allelúia. Post partum Virgo. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúia. Glória. Post partum Virgo.

℣. Speciósa facta es, et suávis, allelúia. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 24.

Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. Speciósa facta es, et suávis,* Allelúia, allelúia. Speciósa. ℣. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. Allelúia. Glória. Speciósa.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam, allelúia. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, ut in Communi unius Virginis, pag. 96*.

Super Psalmos Aña Dum esset Rex., Capitulum Ab inítio., Hymnus Sæpe dum Christi. et ℣. Ora pro nobis., ut in j. Vesperis, pag. 1175. et pag. 1176.

Ad Magnificat Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque sanctum tuum implórant auxílium, allelúia.

DIE XXV. MAII.

IN TRANSLATIONE S. P. N. DOMINICI CONFESSORIS.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Gaude felix parens Hispánia, novæ prolis dans mundo gáudia : sed tu magis plaude Bonónia, tanti Patris dotáta glória : lauda tota mater Ecclésia, novæ laudis agens solémnia, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 50.

Quasi stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis, et quasi sol refúlgens, sic iste effúlsit in templo Dei.

℟. O spem miram, quam dedísti mortis hora te fléntibus, dum post mortem promisísti te profutúrum frátribus!* Imple Pater quod dixísti, nos tuis juvans précibus, Allelúia. ℣. Qui tot signis claruísti in ægrórum corpóribus, nobis opem ferens Christi ægris medére móribus. —Imple Pater. Glória. Allelúia.

Hymnus.

GAUDE mater Ecclésia,
Lætam agens memóriam,
Quæ novæ prolis gáudia
Mittis ad cæli cúriam.

PRÆDICATORUM Ordinis
Dux et Pater Domínicus
Mundi jam fulget términis,
Civis efféctus cælicus.

CARNIS liber ergástulo,
Cæli potítur glória :
Pro paupertátis cingulo
Stola dotátur régia.

FRAGRANS odor de túmulo
Cum virtútum frequéntia
Clamat pro Christi fámulo
Summi Regis magnália.

¶ Penultima Stropha
Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

¶ Penultima Stropha
Tempore Ascensionis :

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Ultima Stropha utroque
Tempore :

TRINO Deo et símplici
Laus, honor, virtus, glória,
Qui nos prece Domínici
Ducat ad cæli gáudia. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Magne Pater sancte Domínice mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virginis. Oratio.

DEUS virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cæléstibus donis decorásti : da ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per.

Item in j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Urbani Papæ et Martyris. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

AD COMPLETORIUM.

¶ Si Translatio S. P. N. Dominici primas Vesperas integras in die xxiv. Maii habuerit, Antiphona super Psalmos, et Antiphona ad Nunc dimittis de Tempore dicantur ut pag. 153. et pag. 154, respective notatum est.

In Hymno autem, dicta penultima Stropha Quæsumus. vel Tu esto. pro Tempore, omissa Stropha Trino Deo, dicatur

¶ Tempore Resurrectionis :

GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore vero Ascensionis :

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Et sic in Hymnis ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Adsunt Domínici læta solémnia : * Laude multíplici plaudat Ecclésia, allelúia.

Hymnus.

Novus athléta Dómini
Collaudétur Domínicus,
Qui rem confórmat nómini,
Vir factus evangélicus.

Conservans sine mácula
Virginitátis lílium,
Ardébat quasi fácula
Pro zelo pereúntium.

Mundum calcans sub pédibus,
Manum misit ad fórtia :
Nudus occúrrens hóstibus,
Christi suffúltus grátia.

Pugnat verbo, miráculis,
Missis per orbem frátribus :
Crebros adjúngens sédulis
Fletus oratiónibus.

Penultima Stropha Quæsumus., Tempore Resurrectionis; vel Tu esto., Tempore Ascensionis; ultima Stropha Trino Deo., utroque Tempore, ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Aña. Præco novus et cælicus, missus in fine sæculi, pauper fulsit Domínicus, forma prævísus cátuli, allelúia. Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Confessoris, pag. 68*.

Aña. Florem pudicítiæ servans illibátum, áttigit exímiæ vitæ cælibátum, allelúia.

Aña. Documéntis ártium erudítus satis, tránsiit ad stúdium summæ veritátis, allelúia.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

¶ Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta Benedictio Benedictióne perpétua. cum ceteris duabus; Feria tertia et Feria sexta Benedictio Deus Pater omnípotens. cum ceteris duabus; Feria quarta et Sabbato Benedictio Ille nos benedicat. cum ceteris duabus.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 48.

Beati sunt, qui te vidérunt, et in amicítia tua decoráti sunt : nam nos vita vívimus tantum, post mortem autem non erit tale nomen nostrum. Elías quidem in túrbine tectus est, et in Eliséo complétus est spíritus ejus : in diébus suis non pertímuit príncipem, et poténtia nemo vicit illum. Nec superávit illum verbum áliquod, et mórtuum prophetávit corpus ejus. In vita sua fecit monstra, et in morte mirabília operátus est.

℟. j. Felix vitis, de cujus súrculo tantum germen redúndat sæculo, * Cæli vinum propínans pópulo vitáli póculo, allelúia. ℣. Ex ubertáte pálmitum, mundi jam cinxit ámbitum. — Cæli vinum.

(Ex S. Antonino, Theodorico de Apoldia, et aliis.)

Lectio ij.

Sanctissimi Patriárchæ Domínici ánima ad ætérnum glóriæ regnum commigránte, corpus illíus candóre virginitátis puríssimum in arcam lígneam illátum, et húmili sepúlcro Bonóniæ cónditum fuit. Sed cum felíces illæ relíquiæ innúmeris miráculis coruscárent,

de transferéndis in celsiórem atque decentiórem locum ab ómnibus certátim in senténtiam itum est : ac dies tantæ rei perficiéndæ præstitúta. Adfuit præter venerábilem Jordánum secúndum Ordinis Magístrum, Archiepíscopus Ravénnas et Magistrátus Bononiénsis innumeraque tum clericórum, tum cívium e vicínis étiam úrbibus multitúdo.

℟. ij. Ascendénti de valle lúbrici mundi, chori plaudunt angélici : * Jesu bone, prece Domínici, tibi præsta nos gratos éffici, allelúia. ℣. Per quem multos a morte súscitas, pœnas nobis reláxa débitas. — Jesu bone.

Lectio iij.

PATEFACTO sepúlcro, suavíssimus odor ómnium súbito nares et ánimos tanta voluptáte complévit, ut non defúncti córporis bustum, sed præstantissimórum unguentórum apothéca patuísse viderétur. Tunc vir admirándus Jordánus et álii cum illo Fratres, perfúsi lácrimis, sacras relíquias, summa cum veneratióne e prióre arca edúctas, in nova ália reposuérunt, et in marmóreo sepúlcro condidérunt : ubi quoque Deus Virum apostólicum innúmeris divinórum prodigiórum ornávit honóribus. Facta est hæc Translátio anno Salútis millésimo ducentésimo trigésimo tértio.

℟. iij. O spem miram, quam dedísti mortis hora te fléntibus, dum post mortem promisísti, te profutúrum Frátribus! * Imple Pater quod dixísti, nos tuis juvans précibus, Allelúia. ℣. Qui tot signis claruísti in ægrórum corpóribus, nobis opem ferens Christi, ægris medére móribus. — Imple Pater. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Pauper in pecúlio, dives vita pura, paupertátis prétio cæli tenet jura, allelúia.

3. Scala cælo próminens Fratri revelátur, per quam Pater tránsiens sursum ferebátur, allelúia.

4. Linguæ, manus stúdio scalam hanc eréxit, quam Virgo cum Fílio Mater sursum vexit, allelúia.

5. Fulget in choro Vírginum Doctor veritátis, sertum honóris géminum gerens cum Beátis, allelúia.

Capitulum. Eccli. 50.

QUASI stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis, et quasi sol refúlgens, sic iste effúlsit in templo Dei.

Hymnus.

HYMNUM novæ lætítiæ,
Dulci prodúctum cántico,
Noster deprómat hódie
Chorus sancto Domínico.

VERGENTE mundi véspere,
Novum sidus exóritur,
Et clausis culpæ cárcere
Præco salútis míttitur.

DOCTRINAM evangélicam
Spargens per orbis cárdinem,
Pestem fugat hærética m,
Novum prodúcens Ordinem.

HIC est fons ille módicus,
Crescens in flumen máximum,
Qui mundo jam miríficus
Potum largítur óptimum.

¶ Penultima Stropha
Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Paschâli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

¶ Penultima Stropha
Tempore Ascensionis :

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Ultima Stropha
utroque Tempore :

TRINO Deo et símplici
Laus, honor, virtus, glória,
Qui nos prece Domínici
Ducat ad cæli gáudia. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Carnis viror, mentis martyrium, mundum replens linguæ præcónium, pauper Christi, post cursus stádium, vitæ tibi mercántur præmium, allelúia.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde ut ejus intercessióne, temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per.

Ad Memoriam S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virginis.

Oratio.

DEUS virginitátis amátor, qui beátam Maríam Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cæléstibus donis decorásti : da ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per.

Ad Memoriam S. Urbani Papæ et Martyris. Oratio.

DA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti Urbáni Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 5.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Tu autem Dómine.

AD TERTIAM.

Capitulum Quasi stella matutína., ut in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris, pag. 124*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Isaiæ 59.

SPIRITUS meus, qui est in te, et verba mea, quæ pósui in ore tuo, non recédent de ore tuo, et de ore séminis tui, dicit Dóminus, ámodo et usque in sempitérnum.

AD NONAM.

Capitulum. Malach. 2.

LEX veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus : in pace et æquitáte ambulávit mecum, et multos avértit ab iniquitáte.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Confessoris, pag. 76*.

Capitulum Quasi stella matutína., Hymnus Gaude mater Ecclésia, et ℣. Ora pro nobis., ut in j. Vesperis, pag. 1181. et pag. 1182.

Ad Magnificat Aña. O Lumen Ecclésiæ, Doctor veritátis Rosa patiéntiæ, Ebur castitátis, aquam sapiéntiæ propinásti gratis : Prædicátor grátiæ nos junge Beátis, allelúia.

DIE XXVI. MAII.

S. PHILIPPI NERII CONFESSORIS.

TOTUM DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Philíppum Confessórem tuum Sanctórum tuórum glória sublimásti : concéde propítius ut cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per.

IN NOCTURNO.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 4.

AUDITE filii disciplínam patris, et atténdite ut sciátis prudéntiam. Donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam et ego fílius fui patris mei, tenéllus, et unigénitus coram matre mea : et docébat me atque dicébat : Suscípiat verba mea cor tuum, custódi præcépta mea, et vives.

Lectio ij.

PHILIPPUS Nérius piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte, non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hereditáte dimíssa, Romam se cóntulit : ubi philosophía ac sacris lítteris erudítus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus tríduum permánserit. Vigíliis et oratiónibus inténtus, septem Urbis ecclésias frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cæléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit, et in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit : quos verbi Dei quotidiáno pábulo, Sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii Congregatiónem instítuit.

Lectio iij.

PROPHETIÆ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis miríficе enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit : idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iisque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos et morti próximos sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cæléstium Spirítuum et ipsíus Deíparæ Vírginis frequénter fuit appa-

ritióne dignátus : ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cælum conscéndere vidit. Dénique anno Salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exsultatióne perácto, ceterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius Décimus quintus miráculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 12.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. Tu autem Dómine.

DIE XXVII. MAII.

BB. PETRI SANZ EPISCOPI ET SOCIORUM

MARTYRUM ORD. PRÆD.

DUPLEX.

In utrísque Vesperis et ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Petre cum Sóciis tuis, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátos Mártyres tuos Petrum Pontíficem ejúsque Sócios, ad fidem géntibus prædicándam, pari firmitáte et caritáte donásti : præsta, quæsumus, eórum exémplo et intercessióne, nos in tua fide permanére constántes. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio j. Existimo. de Communi plurimorum Martyrum, pag. 55*.

Lectio ij.

Hispani fidei púgiles Petrus Martyr Sanz Epíscopus Mauricastrénsis, Franciscus Serráno Epíscopus eléctus Tipasitánus, Joánnes Alcober, Joachímus Royo et Franciscus Diaz, Sacerdótes, ínclytæ Fratrum Prædicatórum in ínsulis Philippínis provínciæ alúmni, sæculo décimo octávo, luculentíssimum sánguine suo divíni nóminis glóriæ testimónium præbuérunt. Fortíssimi enim Jesu Christi Athlétæ, religiónis provehéndæ incénsi stúdio, votíque cómpotes effécti, divérsis licet annis, in Sinas se cónferunt. Nullísque ibi curis, nullis parcéntes labóribus, intérea tamen legum sui Ordinis tenacíssimi, alacritáte summa, apostolátus múnere fungúntur; complúres, in urbe Fo-gan, veræ doctrínæ aures præbéntes piaculáribus aquis ábluunt, sollertíque indústria fidélibus, ac præcípue ægrótis, religiónis subsídia ásferunt : ante omnes venerábilis Dei fámulus Petrus Martyr, qui Missiónis totíus régimen, sibi ab Apostólica Sede commissum, egrégia prudéntiæ consiliíque laude moderátur. At strénuos mílites suos Christus ad potióra vocábat. Anno enim millésimo septingentésimo quadragésimo sexto,

ácrior advérsus fidéles tempéstas obóritur. In satéllites primus íncidit beátus Joánnes Alcober, postrémus beátus Joachimus Royo : qui cum diu delituísset, consílio tandem Epíscopi Mauricastrénsis jam in víncula conjécti, ultro se tortóribus óbtulit, ne sævior in Christiános furor infidélium eváderet.

Lectio iij.

Mox ad urbem Fo-cheu longo itínere ac fame prorsus enécti, caténis constrícti deducúntur : ibíque plúries ad tribúnal addúcti, plúries diris cruciátibus in quæstiónem vocáti, confessiónem fídei magno invictóque ánimo iterant; et qui ad eos inviséndos accéderent, ceterósque captívos et satéllites ipsos ad veræ religiónis professiónem flexánimis verbis hortántur, donec anno fere elápso, senténtia pronuntiétur, qua Petrus Sanz cápite íllico plectátur : céteri vero, morte mulctándi, in carcéribus decrétum exspéctent. Confirmáta ab imperatóre senténtia, Petrus Epíscopus, bráchiis post tergum vinctis, e cárcere ad supplícii locum séptimo Kaléndas júnias addúctus, cœptas preces absólvit, lictórem ut cito munus suum éxpleat monet, ultro cervícem secúri præbet. Quátuor álii supérstites Dei Fámuli novum in custódiis decrétum erécto ánimo ac flecti néscio exspéctant, Deúmque júgiter óbsecrant ne desideráta martyrii palma privéntur : cum intérea Franciscus Serráno accéptis Lítteris Apostólicis Epíscopus Tipasitánus et Coadjútor Petri Mártyris Sanz Vicariátui Apostólico Fo-Kiénsi regéndo renuntiátur. Sed ad gloriósum pastorálium labórum finem Viri magnánimi próperant. Dum enim in vulgus jam manat rumor, ab imperatóre cápitis pœnam in exsílium commutándam, prorex, ferále christiánum in nomen ódio accénsus, ínito cum civitátis ac provínciæ procéribus consílio, Servos Dei in carcéribus clam enecándos edícit. Intempésta ígitur nocte diri satéllites in Beatórum cellas irrúmpunt, ac primum Franciscum Serráno et Joachimum Royo, qui veniéntes cómiter excéperant, occlúsis fáucibus intérimunt; póstea Francísco Diaz et Joánni Alcober intórtis collo fúnibus spíritum elídunt. Ad istórum Mártyrum laudem luculénter asseréndam plura accessérunt cæléstia signa : quorum veritáte perspécta, Leo Tértius décimus Póntifex Máximus, ex Sacræ Rítuum Congregatiónis consúlto, intérritos Evangélii præcónes, quarto décimo Kaléndas Maias, anno millésimo octingentésimo nonagésimo tértio, in Beatórum númerum rétulit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis, vos pálmites : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potéstis fácere. Tu autem Dómine.

DIE XXVIII. MAII.

B. MARIÆ BARTHOLOMÆÆ

VIRG. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

AMATOR animárum Deus, qui in beáta María Bartholomæa Vírgine tua miram ægritúdinum toleråntiam pari cum innocéntia sociásti : concéde ut qui ex mérito nostræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ consolatióne respirémus. Per.

IN NOCTURNO.

De Cánticis Canticórum.

Lectio j. Cap. 3.

IN léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea : quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuibo civitátem : per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea : quæsívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem. Num quem díligit ánima mea, vidístis? Páululum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea. Ténui eum : nec dimittam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, et in cubículum genitrícis meæ.

Lectio ij.

MARIA Bartholomæa, nóbili Bagnesiórum stirpe Floréntiæ nata, Vírginum Sponsi amóre prævénta, sacro ejus thálamo inter ipsa vocis primórdia se pródidit deputátam. De ineúndis enim cum Jesu núptiis tanto devóti ánimi sensu loquebátur, ut si quis Puéllulæ eam spem desperátam crédere simuláret, ubérrimis ipsa lácrimis ánxie difflúeret. Postquam matri moriénti hortátrix efficacíssima ástitit, domus curam præcóci prudéntia ímpigre gessit, piis æque offíciis precibúsque inténta, et de religióso ínterim statu cógitans. A patre mónita ut terréno connúbio consentíret, totis repénte ártubus contrémuit válida háctenus et præclára formæ adolescéntula : ac facto morbórum véluti ágmine, febri, membrórum distensióne propriísque singulárum pártium dolóribus, una sæpe aut per vices occurréntibus, ita ad annos ferme quadragínta quinque excruciáta fuit, ut zelótes Vírginum Sponsus intentándam deínde ejus fidem perénni visus sit martyrio consecrásse. In léctulo ígitur dolóris per dies noctésque quæsívit illa Diléctum. Is vero, qui líliis delectátur et myrrha, Sponsæ non défuit, quam invícta patiéntia laborántem, larvis quoque dæmonum térritam, et hóminum dictériis onerátam, suis refécit ineffabílibus gáudiis : cui et mentem a supernórum contemplatióne inter mortáles angústias indivúlsam raro múnere tríbuit. Diu expetíto Sorórum de Pœniténtia sancti Domínici hábitu, trigésimo tértio ætátis anno, donáta, eumdémque Ordinem post tirocínium proféssa, brévibus recreáta est indúciis martyrii sui, ut casti amóris víctima Religiónis amíctu palam redimíta prodíret ad ædes sacras, sui máxime Ordinis.

Lectio iij.

STATIM autem morbis graváta prióribus, et donis potióribus aucta, e lecto solabátur afflíctos, infírma sanábat ægros, subsídio erat egénis :

dissidéntes paci, virtúti errántes Deóque reddébat. Arcána cernens, futúra prædícens, voce ac scripto caritátis ignículos córdibus inserébat. Sui laudes horrébat, obséquia vitábat, celábat éxtases, seque amaríssimi cálicis fæcibus vere dignam commiserántibus prædicábat. Immúndæ labis ignára prorsus, et lethális culpæ ádeo expers, ut vel ipso peccáti nómine stratum et cubículum decumbéntis frémitu quaterétur : adhíbitis tamen pœnárum instruméntis, ac vix cessánte jejúnio, afflictiónem afflícto córpori júgiter addébat. Sacram étiam expiatiónis Hóstiam coram se domi offérri sátagens, quod ei ex privilégio licébat, Eucharístiam plerúmque, confessióne præmíssa, æstuánti desidério sumébat. Pulchræ dilectiónis Matrem Maríam præcípuo semper afféctu prósequens, et Sanctórum cúltui atque imitatióni incúmbens, Senénsis cum primis Catharínæ patiéntiam, obediéntiam, virtútes céteras pie æmuláta, jam óctics infirmórum sancto óleo inúncta, Domínica Passióne perlécta, consummáto ægritúdinum martyrio, repósitam sibi in cælis justítiæ corónam accépit, quinto Kaléndas Június anno millésimo quingentésimo septuagésimo séptimo. Corpus Vírginis, sicut frater Timótheus sanctæ Catharínæ de Ricciis germánus, cœnóbii sanctæ Maríæ Novéllæ Præses, rogánti ante concésserat, ad sanctæ Maríæ Angelórum sanctimoniáles Carmelítas Maríæ Bartholomææ caríssimas, frequénti pópulo plaudénte, Fratrum Prædicatórum gestiéntibus húmeris delátum est : in quarum cœnóbio non intermíssa veneratióne cólitur, et íntegrum adhuc a viris princípibus, Ecclesiæque Præsúlibus ósculo, múnere et devóto obséquio donátum, præsens ægris remédium habétur : testimónio præsértim sanctæ Maríæ Magdalénæ de Pazzis, quæ, visitándi sacri córporis voto facto, ab imminénti tabe repénte sanáta, Maríæ Bartholomææ ánimam Christi throno recéptam vidit, et seráphicæ Catharínæ parem, summéque poténtem ac beatíssimam prædicávit, et in militánti Ecclésia sublímius tandem exaltándam. Quod Pius Séptimus Póntifex Máximus pie ac benígne præstans, de beáta María Bartholomæa recitándi Offícii et Missæ anniversário ejus dormitiónis die celebrándæ Prædicatórum Ordini et Florentíno utríque Clero fecit potestátem.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Tu autem Dómine.

DIE XXIX. MAII.

BB. GUILLELMI ORD. PRÆD. ET SOCIORUM MARTYRUM.

DUPLEX.

In utrísque Vesperis et ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte

Guillélme cum Sóciis tuis, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio.

Deus, pro cujus amóre ac fídei tuéndæ zelo beáti Guillélmus et Sócii gládiis impiórum occubuére : præsta, quæsumus, ut eórum suffrágiis in fide stábiles, te semper ex ánimo diligámus. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio j. Exístimo. de Communi plurimorum Martyrum, pag. 55*.

Lectio ij.

Quo témpore Tolosána diœcésis letífera labe Albigénsium inficiebátur, immortális memóriæ Póntifex Gregórius Nonus Christifidélium salúti prospíciens, Inquisitóres illuc misit lectíssimos viros tum ex Prædicatórum, tum ex Minórum Ordine. Ex primis erant Guillélmus Arnáldi, ejúsque Sócii Bernárdus de Rupe Forti et Gárcias de Aura : ex áliis vero Stéphanus de Narbóna et Raymúndus de Carbonériis. Hisce et caritáte et múnere sex álii adjungebántur, nimírum Prior monastérii ex Ordine sancti Benedícti in óppido Avenionéti, Mónachus Clusínus nuncupátus, Raymúndus Tolosánæ Ecclésiæ Archidiáconus, Bernárdus ejúsdem Cléricus, Fortanérius et Ademárus item Clérici, qui nuntiórum munus explébant, láicus demum tabéllio Petri nómine. Hosce úndecim, una fídei et múneris societáte conjúnctos, pari glóriæ triúmphi immortalísque vitæ Deus reservávit.

Lectio iij.

Nam cum eo, quo par erat, stúdio et indústria missi a Pontífice Inquisitóres suo múnere fungeréntur, Albigénsium ira et livor aspérius desæviit. Raymúndus ab Alfaro vir scelestíssimus et Albigénsium doctrínis imbútus, qui nómine Tolosáni Cómitis óppido Avenionéti præféctus erat, quod óppidum a civitáte Tolósæ non longe distat, Inquisitóres eorúmque Sócios in ædes dynástæ arcessívit. Ingens patébat aula juri dicéndo comparáta. Eo cum ingréssi essent Inquisitóres, eorúmque cómites supramemoráti, e látebris dispósiti satéllites erúmpunt. Adoriúntur illos, non solum inérmes, sed ultro alacritérque mori parátos. Nulli ígitur exaudíti gémitus aut ejulátus moriéntium, sed læta cántica ex occumbéntium ore personábant, cum Ambrosiánum Hymnum canéntes, voce concórdi grátias ætérno Deo persólverent. Cóntigit autem eórum beáta mors anno Dómini millésimo ducentésimo quadragésimo secúndo, quarto Kaléndas Június, nocte vidélicet Ascensiónis Dómini nostri Jesu Christi.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis, vos pálmites : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potéstis fácere. Tu autem Dómine.

DIE XXXI. MAII.

B. JACOBI SALOMONII

CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui nos beáti Jacóbi Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Petronillæ Virginis.

Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per.

IN NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 10.

FINIS Legis Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex Lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit : Ne díxeris in corde tuo : Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere : Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo : hoc est verbum fídei, quod prædicámus.

Lectio ij.

JACOBUS Salomónius Vénetus, nobilíssima família natus, in ipso ineúntis ætátis flore paréntibus orbátus, sub áviæ disciplína miríficos in lítteris ac pietáte progréssus fecit. Evangélico accépto consílio ut nudus nudum Christum sequerétur, património in páuperes distribúto, Prædicatórum Ordinem elégit : in quo sexagínta sex annis sanctíssime vixit, sola contemptióne voluptátis, contentióne virtútis, ad sancti Patris Domínici exémplar totum in sese expriméndum aspírans.

Lectio iij.

SUI óbitus diem divína revelatióne prædíxit : qua adveniénte, íllico ex úlcere, quo pectus ejus gráviter affligebátur, ita convăluit, ut ne exíguum quidem ejus vestígium in eo ámplius apparéret. Ecclesiásticis deínde Sacraméntis munítus, dum una cum céteris Frátribus, altérnis vícibus, defíxis in cælum lumínibus, Deo psálleret, ex corpóreis vínculis lætíssimus ánimus ad súperos evolávit, anno Salútis millésimo trecentésimo quarto décimo, ætátis suæ octogésimo tértio. Tríduo corpus ejus ob adveniéntis pópuli concúrsum, inhumátum, miríficum odórem spirávit, piis fidélium mánibus Beáti véstium partículas decerpéntibus.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. Tu autem Dómine.

DIE I. JUNII.
BB. ALPHONSI NAVARRETE
ORD. PRÆD. ET SOCIORUM
MARTYRUM.
DUPLEX.

In utrisque Vesperis et ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Alphónse cum Sóciis tuis, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nos Beatórum tuórum Alphónsi et Sociórum ejus triúmpho lætíficas : da nobis, quæsumus, eórum méritis et intercessióne, eámdem in fide constántiam, et in ópere efficáciam. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio j. Existimo. de Communi plurimorum Martyrum, pag. 55*.

Lectio ij.

Tot inter Mártyres, quos província sanctíssimi Rosárii in ínsulis Philippinis ab inítio suæ institutiónis ad nostra usque témpora Ordini Prædicatórum et cælo prótulit, primum mérito locum óbtinet invíctum illud Virórum apostolicórum agmen, qui, sæculo décimo séptimo ineúnte, in Japónia fuso sánguine de christiáni nóminis hóstibus triumphárunt. Horum dux éminet Alphónsus Navarréte, qui cum sacram Missiónem moderarétur, ingravescénte persecutióne, videns Vómuræ res Christianórum in detérius agi, státuit semetípsum hóstiam offérre, ut non tam verbis quam re ipsa ac morte sua fidélium ánimos erígeret. Collátis ítaque consíliis una cum Ferdinándo a sancto Josépho ex Ordine sancti Augustíni, imploratáque divína ope, ambo suórum Ordinum indúti véstibus, illuc palam adeúntes, dum religiónis nostræ mystéria prædicant et Sacraménta adminístrant, ab infidélibus capti et cápite mulctáti, palmam martyrii eo vel magis gloriósam meruére, quod eórum exémplo excitáti céteri, qui prius tímidi hæserant, non ámplius dubitárint suam fidem maniféste profitéri et próprio sánguine obsignáre. Navarrétum in agónem secúti sunt ex eádem província úndecim álii, quorum áliqui a plúribus annis in Japóniam vénerant, et christiánæ institutiónis fundaménta posúerant, uti Franciscus Moráles ómnium primus, Alphónsus de Mena, Thomas Zumarrága, Hyacínthus Orfanel et Joseph a sancto Hyacíntho; nec non álii, qui in ipso persecutiónis æstu laborántibus Frátribus opitularéntur, uti Angelus Orsúcci, Joánnes a sancto Domínico, Ludovícus Flores. Quibus deinde successérunt plures álii, quos inter Petrus Vasquez, Ludovícus Bertrándus, sancti Ludovíci Bertrándi nepos ac Domínicus Castellet, viri omnígena virtúte prædíti, in oratióne assídui, zelum domus Dei habéntes : quibus nil optátius quam per martyrium Christo crucifíxo confórmes fíeri. Incredíbile dictu quot difficultátes et ærúmnas in illa plantánda ac excolénda vínea passi sint. Indícta enim superióri labénte sæculo a Taicoxáma persecútio nunquam

plene cessáverat. Xongusáma vero, patérnam immanitátem longe prætergréssus, legem tulit ut omne in suo regno christiánæ religiónis vestígium aboleréiur, sacerdótes religiosíque omnes, indicta extrémi supplícii pœna, exsulárent, et si quæ eos domus recepisset, deleréiur.

Lectio iij.

INDE Servi Dei, ne fidélium necessitátibus deéssent, adigebántur diu noctúque inter máxima versári perícula, hac illac errántes, in fame et nuditáte, in plagis supra modum, et in mórtibus frequénter. Sed ea caritáte acti, quæ novit fácere de tentatióne provéntum, copiósum ádeo fructum in hórrea Dómini congessérunt, ut in passióne sócios habúerint ex vernáculis centum circiter ad nostrum Ordinem pertinéntes : novem nimírum clericórum conversorúmve hábitu indútos, atque Institútum ipsum proféssos, quibus in tradénda catéchesi, vel Sacraméntis administrándis, adjutóribus usi fúerant; ceterósque Tértii Ordinis, una cum eórum fíliis, nec non confrátres in Rosárii societátem adscítos, quorum pleríque erant régio sánguine prognáti, qui avítæ nobilitáti Crucis humilitátem præferéntes, pro summo ducébant honóre fídei magístris, vel catechistárum múnia, vel quódpiam áliud christiánæ caritátis offícium impléntes, sédulo deservíre. Passi sunt ínclyti Dei Mártyres partim Nangasáchi et partim Vómuræ, et una cum illis plures álii Japonénses utriúsque sexus, cujúsque conditiónis ac ætátis Christifidéles, quos inter púeri ac puéllæ quátuor et trium étiam annórum recenséntur. Huic exsultánti Mártyrum cohórti præíbant álii vigínti novem Viri apostólici ex Ordínibus sancti Francísci, Eremitárum sancti Augustíni, et Societátis Jesu. Stetérunt ítaque fortes Athlétæ Christi, et suis tortóribus inexpugnábilem fidem opposuérunt. Pérperam tyránnicus furor exquisitíssima quæque torménta in eos adhíbuit, quæ meminísse ánimus, nedum enarráre, reformídat. Aliis enim in crucem actis transverberátum ferro latus fuit; álii invérso cápite cruce affíxi; plures fœdíssime dilaniáti ac membrátim cæsi; pleríque lento igne combústi; non pauci sulphúreis vel gélidis demérsi aquis mortem obiérunt pœnárum diuturnitáte acerbíssimam; álii dénique fame, siti, verbéribus et squalóre cárceris afflícti, enécti mortálem hanc vitam cum immortáli ac beáta commutárunt. Tantam vero suppliciórum atrocitátem ánimo sic erécto atque álacri perpéssi sunt, ut priscórum Ecclésiæ Mártyrum robur ac firmitátem plane retúlerint. Mérito ígitur Pius Nonus Póntifex Máximus tantam demirátus virtútem, causam hanc, quam felícis memóriæ Benedíctus Décimus quartus celebérrimam vocáverat, ex sacræ Rítuum Congregatiónis consúlto felíciter absólvit, atque ínclytos Christi Mártyres número biscéntum et quinque, quorum plusquam dimídia pars ad

Ordinem Prædicatórum attinébat, die séptima Júlii anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, a martyrio beáti Petri Apóstoli sæculo décimo octávo, solémni decréto Beatórum albo accénsuit, facta quátuor memorátis Ordínibus Offícium et Missam in eórum honórem recitándi potestáte.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Joánnem. Cap. 15

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis, vos pálmites : qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum : quia sine me nihil potéstis fácere. Tu autem Dómine.

DIE II. JUNII.

BB. SADOC ET SOCIORUM

MARTYRUM ORD. PRÆD.

DUPLEX.

In utrisque Vesperis et ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Sadoc cum Sóciis tuis, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia. Oratio.

Ostendat te nobis Dómine Jesu, post hoc exsílium, clemens et pia Virgo María Mater tua : quam beáti Sadócus et Sócii inter hostíles infidélium ímpetus incessánti voce salutántes, præoptátam martyrii palmam a te recípere meruérunt. Qui vivis.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria SS. Marcellini et Petri Martyrum. Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatórum Mártyrum tuórum Marcellíni et Petri solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus, ut quorum gaudémus méritis provocémur exémplis. Per.

IN NOCTURNO.

De libro Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio j. Cap. 11. et cap. 12.

Apertum est templum Dei in cælo : et visa est arca testaménti ejus in templo ejus, et facta sunt fúlgura, et voces, et terræ motus, et grando magna. Et signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim : et in útero habens, clamábat partúriens, et cruciabátur ut páriat.

(Ex actis sinc. et prob. auct.)

Lectio ij.

Cum sanctissimus Pater Domínicus, comítiis Bonóniæ secúndo celebrátis, satóres fídei et sui Ordinis propagatóres in várias orbis partes dirígeret, beátus Sadoc, adhuc júvenis, vir tamen máximæ perfectiónis, in Pannóniam cum sóciis missus est. Patris benedictióne percépta, duce Paulo Húngaro Cumanórum apóstolo et provínciæ ejúsdem Ordinis in Hungária fundatóre, egréssi præcónes fídei, in ipso itínere álios ad vitæ evangélicæ tirocínia aggregárunt. Sadoc autem, divínis præstans munéribus, noctu vidit dæmones crescéntis famíliæ sanctitáte turbátos, ac de animárum ad Christum conversióne prævísa cum ejulátu doléntes audívit. Qua re in fídei propagatiónem vitiorúmque reprehensiónem alácrius

incénsus, viam indeféssus cucúrrit mandatórum Institutóris sui : et nullis térritus perículis vel ærúmnis, Evangélii sparsit respersítve sémina in Hungarórum vicinorúmque terris, quæ in id sibi fúerant demandátæ. Sandomíriæ dehinc in Polónia regéndis Frátribus admótus, a verbi tamen ministério mínime cessans, disciplínis eos reguláribus, prout a sancto Præceptóre audíerat, sédulo instítuit, exemplísque salutáribus pavit.

Lectio iij.

HIS pie ímmorans Vir beátus, ab immaníssimis Tártaris fídei ódio pércitis trucidátur cum Sóciis octo et quadragínta, qui sanctórum Patrum, Hyacínthi præsértim non ante triénnium humánis rebus exémpti, vestígiis instábant. Prídie autem, ut tráditum est, suis inténtos láudibus præmonúerat Deus, áureis in Martyrológio apparéntibus lítteris, futúri certáminis victoriæque prænúntiis. Tam insuéta lectióne stupéntes, ad gloriósam pro Christo mortem hortátur devotíssimus Præses, Sacrísque expiátos martyrii sic cúpidos cernit, ut veniéntis diéi moras únice non amárent. Dum tandem Misericórdiæ Matrem, more Ordinis, rite salutárent, irruéntium impiórum frámeis interémpti, quod solémniter in sancti Jacóbi templo cœperant, cánticum læti perfícere meruérunt ante sedem Dei et Agni, cujus fuérunt sánguine dealbáti.

AD PRETIOSA.

Evangelium Ego sum vitis, vos pálmites., ut heri, pag. 1195.

DIE IV. JUNII.

IN TRANSLATIONE S. PETRI MART. ORD. PRÆD.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Collætétur turba fidélium triumphántis Athlétæ gáudio, qui consérvans pudóris lílium et corúscans doctrínæ rádio, dum pro fide subit martyrium, trino felix potítur bravio, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Dum Samsónis vulpes quærit, ab iníquis cæditur : caput sacrum lictor ferit, justi sanguis fúnditur :* Sic triúmphi palmam gerit, dum pro fide móritur. Allelúia. ℣. Stat invíctus pugil fortis : constans profert hora mortis fidem, pro qua pátitur. — Sic triúmphi. Glória. Allelúia.

Hymnus.

MAGNÆ dies lætitiæ
Nobis illúxit cælitus :
Petrus ad thronum glóriæ
Martyr pervénit ínclytus.

PUER in fide cláruit,
Paréntum carens nébula :
Deo servíre stúduit
Sub paupertátis régula.

CARNEM afflíxit júgiter
In labóre multíplici,
Viam sequens humíliter
Patris sui Domínici.

VITA, mors, signa vária,
Cælum frequénti lúmine,
Dant Petro testimónia
De sanctitátis cúlmine.

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Petre, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. O Petre Martyr ínclyte, Prædicatórum glória, virginitáte prædite, verbo, signis et grátia, concéssa nobis sólitæ pietátis cleméntia, transácto mundi trámite, nos transfer ad cæléstia, allelúia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fídei dilatatióne martyrii palmam méruit obtinére. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Cæléstis exércitus Regem adorémus : * Et pro palma Mílitis ejus jubilémus, allelúia.

Hymnus.

Adest triúmphus nóbilis
Festúmque cæli cúriæ,
Quo rosa delectábilis
Offértur Regi glóriæ.

Petrus, flos pulchritúdinis
Et virtútum sacrárium,
Nullum mortális críminis
Sensit unquam contágium.

Roborare cum nítitur
Fidem verbi præcónio,
Pro fide tandem cæditur
Hæreticórum gládio.

Dum sic in petra fídei
Petri tenet vestígia,
Ad Petram Christum próvehi
Merétur cum victória.

Duæ ultimæ Strophæ Tu esto. et Glória tibi., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Aña. De fumo lumen óritur, et rosæ flos de séntibus : Doctor et Martyr náscitur Petrus de infidélibus, allelúia. Psalmi ex j. Nocturno de Communi unius Martyris, pag. 39*.

Aña. Prædicatórum Ordinis mílitans in ácie, nunc conjúnctus est ágmini cæléstis milítiæ, allelúia.

Aña. Mens fuit angélica, lingua fructuósa, vita apostólica, mors quam pretiósa! Allelúia.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine, allelúia. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutiónem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectiónem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes : quália mihi facta sunt Antiochíæ, Icónii, et Lystris : quales persecutiónes sustínui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines, et seductóres profícient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes. Tu vero pérmane in iis, quæ didicísti, et crédita sunt tibi : sciens a quo didíceris : et quia ab infántia sacras lítteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salútem, per fidem, quæ est in Christo Jesu.

℟. j. O Petre, sidus áureum, summi vas honóris, candórem servans níveum dono Creatóris, * Decus habes virgíneum in supérnis choris, allelúia. ℣. Tu spéculum mundítiæ, tu custos innocéntiæ, tu sancti flos pudóris. — Decus habes virgíneum.

Lectio ij.

Sanctus Petrus Martyr, fervens amátor fídei, ejusdémque præcípuus cultor et propagátor, cum de civitáte Comensi pro exsequénda Inquisitióne contra hæréticos, sibi ab Apostólica Sede commíssa, Mediolánum pérgeret, ab ipsis hæréticis, sicut in pública prædicatióne prædíxerat, iterátis mucrónis íctibus interféctus est. Corpus ejus vulnéribus confóssum, postrídie Mediolánum translátum, et in templo sancti Eustórgii húmili loco cónditum, multis cœpit coruscáre miráculis : quibus permóta magna hæreticórum multitúdo, ad ipsíus lucem fídei de sui erróris núbilo convérsa est. Proptérea, non adhuc elápso anno ab ejus martyrio, Innocéntius Quartus gloriósum Christi Athlétam sanctórum Mártyrum catálogo adcrípsit Perúsii, anno millésimo ducentésimo quinquagésimo tértio. Post solémnem invícti Mártyris canonizatiónem, ejus sacrum corpus e prióri loco edúctum, atque incorrúptum invéntum, per íntegrum diem veneratióni confluéntium fuit expósitum : subínde astánte Archiepíscopo Mediolanénsi, in arcam marmóream honorífice translátum.

℟. ij. Prædicátor férvidus, fídei zelátor, círcuit intrépidus hæresum damnátor : vitiórum rígidus semper expugnátor, * Veritátis lúcidus doctor et amátor, allelúia. ℣. Verbo, vita prædicat, signis crebris émicat legis æmulátor. — Veritátis lúcidus.

Lectio iij.

Crescente autem in dies prodigiórum número et populórum devotióne, solémnior facta fuit sacrárum exuviárum translátio. Anno síquidem millésimo trecentésimo quadragésimo, quo témpore, sub Magístro generáli Ordinis fratre Hugóne, in convéntu sancti Eustórgii celebrabántur comítia generália, Joánnes Vicécomes, Medioláni Archiepíscopus et dóminus, univérso Ordinis Prædicatórum capítulo et omni pópulo Mediolanénsi inspectántibus, sacrum corpus in nova arca, ex alabastríte lápide áffabre exstrúcta, summa religióne cóndidit. Caput autem, e córpore divísum et simíliter incorrúptum, in pretiósa theca, argénto et auro perfúlgida, fuit collocátum. Constrúcto in honórem sancti Mártyris altári, solémnis facta fuit ad illud sacri cápitis translátio, anno millésimo sexcentésimo quinquagésimo primo. Nobílius póstmodum exornáto templo, ut una cum cápite sacrum corpus eódem loco indivídua veneratióne colerétur, anno millésimo septingentésimo trigésimo sexto idem sacrum corpus, prius recógnitum, et adhuc post quátuor sæcula, potíssimum a péctore deórsum cum ventre usque ad plantas pedum, incorrúptum et palpá-

bile mirabiliter repértum, ad præfátum altáre, elegántius instaurátum, religióse translátum est. Deínde sacrum caput itidem incorrúptum, ac in novam thecam splendidióri forma compósitam illátum, amplíssima præmíssa per urbem supplicatióne, cum delatióne ejúsdem sacri cápitis, magna solemnitáte et devotióne, plaudéntibus ómnibus, in eódem altári repósitum est, die vigésima nona Aprílis anno millésimo septingentésimo trigésimo nono. Ut autem perénnis harum translatiónum memória subsístat, et populórum devótio erga sanctum Mártyrem pro impetrándo ejus patrocínio magis augeátur, Benedíctus Papa Décimus quartus Officium Translatiónis ejúsdem sancti Petri Mártyris, in univérso Prædicatórum Ordine, die quarta Június in pósterum celebrándum benígne concéssit.

℟. iij. Dum Samsónis vulpes quærit, ab iníquis cæditur : caput sacrum lictor ferit, justi sanguis fúnditur :* Sic triúmphi palmam gerit, dum pro fide móritur, Allelúia. ℣. Stat invíctus pugil fortis : constans profert hora mortis fidem, pro qua pátitur. — Sic triúmphi. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Petre, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Petrus novus íncola cælos laureátus ascéndit, auréola tríplici dotátus, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Turbæ currunt languéntium, signa corúscant vária, et in Petri præcónium crebra crescunt prodígia, allelúia.

3. Bolus digne suffocat guttur detrahéntis : sed mox ipsum révocat votum pœniténtis, allelúia.

4. Motu, sensu córporis júvenis privátur : tactu sacri púlveris vitæ restaurátur, allelúia.

5. Ad sancti Petri túmulum frequens lux descéndit : in cujus laudis títulum lámpades accéndit, allelúia.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

EXSULTET claro sídere
Fulgens mater Ecclésia :
Petrus Martyr in æthere
Nova profúdit gáudia.

PAUPER, pudícus, húmilis,
Christo se totum dédicat :
In lege Dei dócilis,
Verbis, exémplis prædicat.

TRIUMPHAT per martyrium
Christi fortis in ácie :
Consérvans semper lílium
Virginális mundítiæ.

LUX cæli, vitæ méritum,
Cum signórum frequéntia,
Petri comméndant éxitum
Et prædicant magnália.

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus, allelúia. ℟. Expréssa signo sanctitátis, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Summa pollens Petrus mundítia et præfúlgens doctrínæ grátia, martyrii clarus victória, trinæ fulget corónæ glória, allelúia.

Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti Petri Mártyris tui fidem cóngrua devotióne sectémur, qui pro ejúsdem fidei dilatatióne martyrii palmam méruit obtinére. Per.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 9.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam quotídie, et sequátur me. Tu autem Dómine.

AD TERTIAM,

SEXTAM ET NONAM.

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Martyris, pag. 118*.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Petrus novus incola cælos laureátus ascéndit, auréola tríplici dotátus, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Martyris, pag. 47*.

Capitulum Beátus vir, qui suffert tentatiónem. et Hymnus Magnæ dies lætítiæ. ut in j. Vesperis, pag. 1196.

℣. Ora pro nobis beáte Petre, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. O Martyr egrégie, doctor veritátis, puritátis vásculum, norma sanctitátis, tua per suffrágia véniam peccátis et vitam in glória præsta cum Beátis, allelúia.

DIE V. JUNII.

S. FRANCISCI CARACCIOLO

CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Francíscum, novi Ordinis institutórem, orándi stúdio et pœniténtiæ amóre decorásti : da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere, ut semper orántes et corpus in servitútem redigéntes, ad cæléstem glóriam perveníre mereántur. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

FRANCISCUS, dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in óppido sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enituit pietátis cultu. Adoléscens, gráviter ægrótans státuit sese prorsus Dei proximíque mancipáre servítio. Neápolim proféctus, Sacerdótio initiátus, sacróque adscríptus sodalítio, contemplatióni lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno et Fabrício Carácciolo ad novi religiósi Institúti fundatiónem vocabátur. Rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldu-

lénsium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul proflécti, confirmatiónem a Sixto Quinto impetrárunt, qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto. Solémni emíssa professióne, ob singulárem ejus in divum Francíscum Assisinátem cultum, Francísci nomen assúmpsit. Adórno, biénnio post, vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, præfícitur : quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla.

Lectio iij.

Instituti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrimis et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quam ob rem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque Catholicórum regum Philíppi Secúndi et Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit : quod pari evéntu per Itáliam præstitit. Humilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus se lepróso sociáverit, et ecclesiásticas dignitátes a Paulo Quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharístiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat : quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constítuit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit caritáte. Prophetíæ dono et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére agnóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letáli febre corréptus, Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie Nonas Június anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum, in ecclésia sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honoríﬁce cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos; Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingentésimo séptimo Sanctórum albo adscripsit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Lucam. Cap. 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. Tu autem Dómine.

DIE VI. JUNII.

S. NORBERTI

EPISCOPI ET CONFESSORIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beátum Norbértum, Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, et per eum Ecclésiam tuam nova prole fecundásti: præsta, quæsumus, ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per.

IN NOCTURNO.

De libro Proverbiórum.

Lectio j. Cap. 4.

AUDITE fílii disciplínam patris, et atténdite ut sciátis prudéntiam. Donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam et ego fílius fui patris mei, tenéllus, et unigénitus coram matre mea : et docébat me, atque dicébat : Suscípiat verba mea cor tuum, custódi præcépta mea, et vives.

Lectio ij.

NORBERTUS, nobilíssimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea imperatóris aula, sprétis mundi illécebris, ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudísque pédibus et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

Lectio iij.

ANTVERPIAM accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spíritu et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, præsértim cælibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium Secúndum egrégie adjúvit : et Romam cum áliis Epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo Vir Dei méritis et Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno Salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Június.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens vocávit servos suos et trádidit illis bona sua. Tu autem Dómine.

DIE VIII. JUNII.
S. ANGELÆ MERICIÆ VIRGINIS.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui novum per beátam Angelam sacrárum vírginum collégium in Ecclésia tua foréscere voluísti : da nobis ejus intercessióne angélicis móribus vívere; ut terrénis ómnibus abdicátis, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Medardi Episcopi et Confessoris. Oratio.

EXAUDI, quæsumus Dómine, preces nostras,quas in beáti Medárdi Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per.

IN NOCTURNO.
Lectio ij.

ANGELA Merícia Decentiáni Veronénsis diœcésis óppido ad lacum Benácum in ditióne Véneta, piis orta paréntibus, a prima ætáte virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni mulíebri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam pulchrámque cæsáriem studióse fœdávit, ut cæléstí dumtáxat animárum Sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austerióris vitæ desidério in desértum locum aufúgere tentávit; sed ab avúnculo prohíbita, novit præstáre domi quod in solitúdine non lícuit. Cilício ac flagéllis frequénter usa, carnem nonnísi infírma valetúdine, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebritáte, complúres vero dies nihil omníno degustávit. Oratióni dédita, brevíssimum humi carpébat somnum. Dæmonem vero, sub lucéntis ángeli forma sibi illúdere conántem, agnóvit prótinus et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis et hábitum ac régulam Tértii Ordinis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit. Nullum pietátis offícium erga próximos omíttens, paupéribus quidquid sibi ex mendicáto victu superésset largiebátur. Libénter ministrábat ægrótis, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávit loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel infénsos ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem única esuriébat, frequentíssime refécta, tanta caritátis vi ferebátur in Deum, ut sæpius extra sensus raperétur.

Lectio iij.

SACRA Palestínæ loca summa cum religióne obívit : quo in itínere, et visum, quem ad Cydónias appúlsa oras amíserat, eódem regréssa recuperávit, et barbarórum captivitátem ac naufrágium ímminens divínitus evásit. Romam déníque firmam Ecclésiæ Petram veneratúra, et amplíssimæ Jubilæi Véniæ percúpida, sedénte Cleménte Séptimo accéssit. Quam Summus Póntifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam

suspéxit et commendávit summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio cælitus vocátam agnóvit. Bríxiam itaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérsa, novam ibi vírginum societátem, sicut cæléstí voce ac visióne mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína sanctísque vivéndi régulis constítuit, quam sanctæ Ursulæ invíctæ vírginum ducis patrocínio ac nómine insignívit : eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in cælum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi; cujus cadáver, per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, Sanctórum Relíquias repósito, plúrima ad ejus sepúlcrum agi statim cœpére mirácula. Quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni. Immo sanctus ipse Cárolus Borromæus, non multis post annis, dignam quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur Bríxiæ palam asséruit. Cultum vero illi jam diu a pópulis exhíbitum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa Décimus tértius solémni decréto ratum hábuit ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insígnem, Pius Papa Séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána Basílica perácta, die vigésima quarta Maii, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Tu autem Dómine.

DIE IX. JUNII.

BB. DIANÆ, CÆCILIÆ ET AMATÆ

VIRGINUM ORD. PRÆD.

DUPLEX.

Quæ hic notata non sunt fiant ut in Communi unius Virginis non Martyris, pag. 98*.

In utrisque Vesperis et ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta Diána cum Sodálibus tuis, allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Prudéntes Vírgines aptáte lámpades vestras : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei, allelúia.

Oratio.

Deus, qui beátam Diánam Vírginem tuam admirábili spíritus fortitúdine donásti, eíque in terénda evangélicæ perfectiónis via beátas Cæcíliam et Amátam cómites dedísti : concéde propítius ut eárum exémplo roborémur in árduis, et in advérsis protegámur auxílio. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria SS. Primi et Feliciani Martyrum. Oratio.

FAC nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári, et eórum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentíre. Per.

IN NOCTURNO.

Lectio j. De virgínibus. de Communi unius Virginis non Martyris, pag. 98*.

Lectio ij.

DIANA, patre Andalo seu Andréolo, a quo inter pósteros nóbilis Carbonésiæ stirpis Andalórum agnómen dícitur propagátum, Bonóniæ sub inítium sæculi décimi tértii orta est. Adolescéntula patri persuásit ut primis Ordinis Prædicatórum sodálibus Bonóniam missis locum prope ecclésiam, quam obtinúerant, sancti Nicolái, et quæ póstea sancti Domínici est dicta, concéderet, ubi aptióres Frátribus ædes constrúere posset beátus Regináldus Aurelianénsis, ad cujus prædicatiónem pius Puéllæ ánimus perfectiónis evangélicæ stúdio mirabíliter árserat. Hinc Bonóniam adveniénte sancto Patriárcha Domínico, tanto devotiónis afféctu ipsum cólere cœpit, ut mox spreta, qua erat, insígni formæ elegántia ceterísque, quibus afflúebat natúræ ac fortúnæ donis, in mánibus ejus ad aram sancti Nicolái, non virginitátis solum, sed et religiónis votum fécerit, astántibus beátis Regináldo et Guala cum áliis Frátribus ac nonnúllis étiam urbis matrónis. Exínde durióres ipsas monásticæ vitæ asperitátes ultro domi ampléxa est. Nam sub pretiósis véstibus férrea caténa lumbos cinxit, ac secréto clausa cubículo, ad plures quotídie horas piis meditatiónibus et oratiónibus óperam dabat. Interim, probánte sancto Domínico, de ædificándo Sorórum Ordinis Prædicatórum monastério impénse agébat. Repugnántibus vero obfirmáte paréntibus, Diána, ut emíssum religiónis votum utcúmque impléret, cóntulit se in propínquum Ronzáni collem, ceu antiquióris cujúsdam institúti sanctimoniáles illic degéntes in festo sanctæ Maríæ Magdalénæ visitatúra. At monastérium vix ingréssa, dimísso nóbili comitátu, eárum hábitum pétiit et accépit. Re Bonóniæ nuntiáta, cognáti, amíci, populáres monastérium invádunt, eóque Diánam tam incleménter abripiunt, ut costam ipsi perfrégerint. Ob hoc Dei Serva annum fere jácuit infírma in doméstico pene cárcere, non consoláta, nisi lítteris idéntidem recéptis a benignióre Patre sancto Domínico. Sed vix póterat assúrgere, et en acérbius éxcipit vulnus ob mortem, quæ tunc áccidit, sanctíssimi Viri.

Lectio iij.

NULLI tamen cessit angóri Virgo fortíssima. Nam reparátis víribus, ad illud ipsum monastérium aufúgit íterum, ac tam invícta constántia demum obtínuit ut de religióso statu amplecténdo líberum sibi arbítrium a consanguíneis permitterétur.

Sic Diána excipiéndis Ordinis Prædicatórum SORóribus monastérium sanctæ Agnétis apud Bonóniam fundáre pótuit, in quod anno sæculi vigésimo tértio, infra Octávam Ascensiónis Christi, cum nobílibus áliquot puéllis introdúcta est ab ínclyto sancti Domínici successóre beáto Jordáno, qui in próximo festo sanctórum Apostolórum Petri et Pauli hábitum Ordinis novis Soróribus índuit, eásque ad religiósam professiónem deínceps admísit, eísque e Románo monastério sancti Xysti, triénnio ante a sancto Domínico fundáto, Summus Póntifex Honórius Tértius beátas Cæcíliam et Amátam, aliásque duas Soróres adjúnxit. Novum Bononiénse ascetérium, hisce præsídiis et assídua beáti Jordáni cura diligénter excúltum, cito cláruit incolárum número et sanctimónia. Nam de beáta Cæcília memóriæ tráditum est eam ex prænóbili Romána progénie ortam, ómnium primam ex Domínici Patris mánibus novi Institúti hábitum Romæ suscepísse, ejúsque gestórum fidelíssimam testem exstitísse. Hæc porro ac beáta Amáta ad multos annos cum magna sanctitátis laude in eo ascetério vixérunt. Præíbat Diána in ómnium virtútum exercítio et in rigidióre legum Ordinis custódia. Elúxit in ea singuláris humílitas, summum paupertátis stúdium ac véhemens ádeo caritátis fervor, ut de divínis loquens, sæpius Soróres ad úberes devotiónis lácrimas provocáret. Tali modo cum ad omnem sanctitátem monastérium illud suum aliquándiu informásset, nihílque jam optáret ardéntius quam dissólvi et esse cum Christo, migrávit ad Sponsum die décima Június, anno prædícti sæculi trigésimo sexto. Ejus corpus honoríﬁce cónditum est in ecclésia monastérii ad latus altáris sanctæ Agnétis : quo étiam sepúlcro deínde beátæ Cæcíliæ et Amátæ córpora compósita sunt. Quanta autem venerátio sacris illis exúviis constánter adhíbita sit patet ex secútis translatiónibus, máxime vero ex illa, quæ cóntigit anno millésimo quingentésimo décimo, et in qua Diánæ caput miríﬁco sudóre atque odóre manásse vétera testántur monuménta. Cultum beátæ Diánæ ac Sociárum ejus, auctum subinde aliórum signórum fama et continénter propagátum, Leo Décimus tértius Póntifex Máximus rite probávit, earúmque festum cum Offício et Missa in univérso Prædicatórum Ordine et in Archidiœcési Bononiénsi celebrári permísit.

IN LAUDIBUS.

Post Hymnum ℣. Adducéntur regi vírgines post eam, allelúia. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ, allelúia.

AD PRETIOSA.

Evangelium Símile erit regnum cælórum decem virgínibus., ut heri, pag. 1204.

DIE X. JUNII.

B. JOANNIS DOMINICI

EPISC. ET CONF. ORD. PRÆD.

DUPLEX. Oratio.

DEUS, largítor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem atque Pontíficem in conservánda Ecclésiæ unitáte instaurandáque reguläri disciplína virtúte roborásti : per ipsíus intercessiónem tribue nobis idípsum sentíre et fácere in Christo Jesu Dómino nostro : Qui tecum vivit.

IN NOCTURNO.

Lectio j. Fidélis sermo. de Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 70*.

Lectio ij.

JOANNES paupéribus piísque paréntibus Floréntiæ natus, a primis annis patris vestígiis insístens, cibos manu et arte quærébat. Adoléscens, expléto diúrno ópere, ecclésias invisébat, pia sua vota Dómino solutúrus. Décimo octávo ætátis anno, cæléstia inquírens, Prædicatórum Ordinem ingréssus, tirónibus exémplo præíbat demississíma præsértim obediéntia. Solémnia vota nuncupátus, erat in victu módicus, jejúnio addíctus, in oratióne assíduus, rudióribus véstibus usus; saccum pro lecto hábuit. Optima imbútus morum disciplína, ejúsmodi exercítiis litterárum stúdia conjúnxit : et licet ingenuárum ártium sciéntia et nómine apud omnes polléret, humilitátem tamen mirum in modum excóluit. Proximórum salúti omni stúdio insístens, prædicatióni étiam verbi Dei addíctus, singulári fuit grátia donátus, ádeo ut defléctere voluntátem, commovére ánimos, reformáre mores, adunáre plebes, continére pópulos facíllime posset. Curas omnes étiam sédulo præstitit, ut tam Institúti sui quam aliórum Ordinum reguláris observántia revocarétur : primúsque in Itália fuit, qui spíritus sui fervóre ita ánimos accéndit, ut in primævam formam religiósæ famíliæ redigeréntur. His permótus Gregórius Duodécimus eum Ragusínæ Ecclésiæ Præsulem et sanctæ Románæ Cardinálem títuli sancti Xysti, licet invítum, creávit.

Lectio iij.

JOANNES vero hac dignitáte auctus, cum Ecclésia infándo laniarétur schísmate, Gregório persuásit ut pro bono Ecclésiæ Pontificátum céderet : votíque compos factus, Constántiam ad generále concílium convolávit, perlectáque coram ómnibus Pontíficis renuntiatióne, dignitátem suam páriter ultro abdicávit. Concílii Patres huic voluntáti restitérunt, absolutóque concílio, Sigismúndus imperátor a Martíno Quinto ibídem elécto impetrávit ut Joánnes in Bohémiam, Polóniam et Hungáriam, ad exstirpándas hæreses, Legátus mitterétur; ac Budam advéniens, fervéntius cœpit divínis rebus incúmbere, vigíliis et oratiónibus semper inténtus. Ardénti febre intérea corréptus, vitæ sibi finem adésse prænóvit, et Ecclésiæ Sacraméntis rite munítus, véniam ab ómnibus apprecátus est. Próprio functus offício,

cum pública et priváta ómnia accuráte prosecútus esset, súbito véluti somno arréptus, angélicis, uti fertur, comitátus obséquiis obdormívit in Dómino. Fuit Joánnes potens in ópere et sermóne coram Deo et omni pópulo, qui sciéntiæ et sapiéntiæ sermóne effúlsit in Ecclésia Dei. Ad ejus funus commóta est univérsa cívitas, atque ex históricis monuméntis habétur multas ad sepúlcrum exstáre imágines prodigiórum testimónia referéntes, quæ fidéles a Deo hujus beáti Viri méritis sunt assecúti. Quaprópter ecclesiásticum immemorábilem beáti Joánnis cultum, quem illic aliisque in locis proméruit, quique constánter usque ad nos devénit, Gregórius Décimus sextus Póntifex Máximus rite probávit, ejúsque festum in univérso Prædicatórum Ordine cum Offício et Missa celebrári indúlsit.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre profíciscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Tu autem Dómine.

DIE XI. JUNII.

S. BARNABÆ APOSTOLI.

TOTUM DUPLEX. Oratio.

QUÆSUMUS omnípotens Deus : ut beátus Bárnabas Apóstolus tuum pro nobis implóret auxílium : ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam periculis eruámur. Per.

IN NOCTURNO.

Ex Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 13.

CUM dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, et coléntium advenárum, Paulum, et Bárnabam : qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes.

℟. j. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium Resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. — Testimónium Resurrectiónis.

Lectio ij.

BARNABAS Levítes, Cyprius génere, qui et Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is, agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus et Spíritu sancto plenus habebátur.

℟. ij. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes : * Repléti sunt claritáte, alle-

lúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. — Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia.

Lectio iij.

MULTAS deínde cum Paulo urbes regionésque, prædicans Evangélium, summa cum audiéntium utilitáte peragrávit : cujus præcláre res gestas sanctus Lucas Evangelista divíno spíritu conscrípsit. Postrémo Bárnabas, digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum : ibíque círciter séptimum Nerónis annum, tértio Idus Júnii ad apostólici múneris laudem martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne imperatóre, repértum est in insula Cypro : ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi Hebráicum, ipsius Bárnabæ manu conscriptum. Vírginem ipsum fuisse pro certo tráditur.

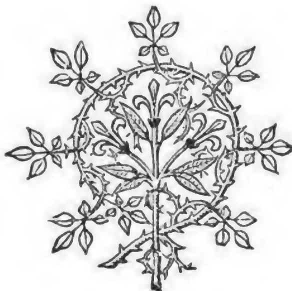
℟. iij. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, Allelúia, allelúia. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum et in fines orbis terræ verba eórum. — Et sicut lac. Glória. Allelúia, allelúia.

AD PRETIOSA.

Evangelium.

Secúndum Matthæum. Cap. 10.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.



ADDENDA ET MUTANDA.

DIE XXVIII. NOVEMBRIS.
B. ZEDISLAVÆ BERKIANÆ
ORD. PRÆD.
DUPLEX.

Quæ hic notata non sunt dicantur de Communi unius nec Virginis nec Martyris, pag. 104*. et sequentibus. Oratio.

DEUS, qui beátæ Zedíslavæ concédere dignátus es ut te júgiter erécta mente contemplarétur, unáque próximo sollícite prospíceret : ea intercedénte, fac nos diligénti stúdio cæléstibus insístere, et caritátem piis opéribus exercére. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Mulíerem fortem. de Communi unius nec Virginis nec Martyris, pag. 106*.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

ZEDISLAVA Berkiána in Morávia nobilíssimis orta paréntibus, jam a téneris annis Deo se totam dicávit. Quo vero cordis innocéntiam secúrius tuerétur, summóque Bono únice adhæréret, vitam ab hóminum consuetúdine remótam dúcere secum ipsa delíberans, vix septénnis in nemus aufúgit. A suis ávide quæsíta ac felíciter repérta, in arcem patérnam redux, paréntibus súbditam in omni re se præbuit. Adolescéntiam ingréssa, genitóri morem gerens, viro nupsit Gallo nómine, castri Lembérgæ prope Jablónam in Bohémia príncipi, génere quidem et cópiis claríssimo, sed ob ánimi incleméntiam Zedíslavæ gravíssimo, quæ tamen moléstias ab eo sibi illátas patientíssime sustínuit. Suscéptos ex illo fílios ad Dei amórem omnémque virtútem verbo et exémplo studióse educávit. Quantum porro per viri plácitum et doméstica lícuit offícia, egénos, famélicos, infírmos et captívos utriúsque misericórdiæ juvit opéribus, quibus strictióra jejúnia, protráctas in multam noctem vigílias, verberatiónes aliósque sui córporis cruciátus adjúnxit.

Lectio v.

CHRISTI patiéntis dolóres júgiter recolébat. Quin étiam sæpius in éxtasim rapta ac cælésti circumfúsa splendóre visa est. Cum porro Prædicatórum Ordinem tunc recens cónditum per Polóniam et Borússiam propagári rescivísset, ejúsdem Ordinis convéntum Jablónæ habéri veheménter optávit. Quaprópter, austéram sui cónjugis índolem précibus demúlcens, obtínuit ut beáti Patris Domínici fíliis aptum cœnóbium templúmque spatiósum, sancti Lauréntii nuncupándum, ædificaréntur. Ipsa próprio ære opus pérfici curávit, et Fratres opportúnis provéntibus liberalíssime dotávit. Immo, manum óperi admovére non dedignáta, calcem, arénam, lápides, ligna nocte intempésta deferébat, quæ structóres in promptu, mane facto, reperírent. Quod

támdiu præstitit, donec cœnóbii et templi absolverétur ædifícium. Claustra nova novúmque sanctuárium sancto Hyacíntho trádere propónens, Virum Dei ut Jablónam veníret rogávit, qui áliis álibi curis distráctus cum Zedíslavam adíre non posset, germánum Cesláum cum áliis ejúsdem Ordinis ad ipsam míttere festinávit. Summo gáudio excéptis Prædicatóribus, ad eórum instar Fémina piíssima mores compósuit, a beáto Cesláo religiónis hábitum ímpetrans, sprétisque lautis dápibus esuriáli cibo conténta. Sacras Prædicatórum ædes, étiam híeme, excalceátis pédibus visitáre solébat.

Lectio vj.

DUM tamen indeficiéntem Altíssimo cultum adhibéret, nil unquam de pristina in domésticos, in ténues, in egénos sollicitúdine remísit, divína humánis íntime sócians. Tam plácitum Deo et próximis vitæ institútum ad extrémam usque ægritúdinem Zedíslava servávit. Séntiens tandem dissolutiónem sui córporis imminére, ánimæ suæ ratiónibus studiósa consúluit. Virum ad bonam frugem redíre veheménter hortáta, eúmque erratórum pœniténtem, matrem et fílios lacrimántes consoláta est. Póstea sepúlcrum in Laurentiáno templo sibi parátum aperíri jussit et aqua benedícta lustrári. Demum Ecclésiæ Sacraméntis expiáta diem suprémum óbiit, Kaléndis Januárii, anno Salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo secúndo. Sanctitátis opinióni et prodigiórum famæ quibus, dum víveret, Zedíslava clarúerat, accéssit, ipsa demórtua, populórum relígio. Ubíque in pátria aliísque in locis cælitum cultus ei tribútus est, signísque sequéntibus in dies amplificátus. Quem cultum per sæcula solémnem Pius Décimus Póntifex Máximus Apostólica auctoritáte confirmávit, universóque Prædicatórum Ordini et Litomericénsi Diœcési in honórem beátæ Zedíslavæ Offícium recitáre et Missam celebráre concéssit.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi unius nec Virginis nec Martyris. pag. 111*.

DIE xj. Februarii celebretur festum Apparitionis beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, ut hic notatum est. Officium vero Desponsationis ejusdem in diem xx. hujus mensis transferatur una cum Memoria S. Joseph.

DIE XI. FEBRUARII.

IN APPARITIONE B. MARIÆ V. IMMACULATÆ.

TOTUM DUPLEX.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula. Psalmus Laudáte púeri., cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Cant. 2.

SURGE, amíca mea, speciósa mea, et veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

℟. Elégit Maríam Deus, et præelégit eam, et creávit eam in Spíritu sancto :* Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. ℣. Dedit Maríæ Dóminus protectiónem salútis suæ, et déxtera sua suscépit eam. — Ideo. Glória. Ideo.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Sumens illud Ave.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Ista est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea. Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : súpplices a te quæsumus ut ejúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem.

AD UTRUMQUE COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium : ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

In fine Hymni dicantur hæ duæ Strophæ :

Maria Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Prædictæ Strophæ dicantur etiam in fine Hymnorum ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam.

Ad Nunc dimittis Aña. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Immaculátam Vírginis Conceptiónem celebrémus. * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus.

Te dícimus præcónio,
Intácta Mater Núminis,
Nostris benígna láudibus
Tuam repénde grátiam.

Sontes Adámi pósteri
Inficta proles gígnimur :
Labis patérnæ néscia
Tu sola, Virgo, créderis.

CAPUT dracónis ínvidi
Tu cónteris vestígio,
Et sola glóriam refers
Intaminátæ oríginis.

O GENTIS humánæ decus,
Quæ tollis Hevæ oppróbrium,
Tu nos tuére súpplices,
Tu nos labántes érige.

SERPENTIS antíqui potens
Astus retúnde et ímpetus,
Ut cælitum perénnibus
Per te fruámur gáudiis.

JESU, tibi sit glória
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Aña. Ave grátia plena : Dóminus tecum. Psalmus Dómine Dóminus noster. cum ceteris, ut in Festis B. Mariæ Virginis, pag. 2*. et sequentibus.

Aña. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Ne tímeas María, invenísti grátiam apud Dóminum.

℣. Deus omnípotens præcínxit me virtúte. ℟. Et pósuit immaculátam viam meam.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

De Parábolis Salomónis.
Lectio j. Cap. 8. et cap. 9.

EGO sapiéntia hábito in consílio, et eruditis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam et supérbiam et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo : et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. j. Sapiéntia, quæ attíngit a fine usque ad finem fórtiter et dispónit ómnia suáviter, ædificávit sibi domum. * Ecce tabernáculum Dei cum homínibus. ℣. Vidi sanctam civitátem, Jerúsalem novam, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo. — Ecce tabernáculum.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix. ℟. Amen.

Lectio ij.

MECUM sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram : necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant : ante colles ego parturiébar.

℟. ij. Quasi arcus refúlgens inter nébulas, et quasi flos rosárum in diébus vernis, et quasi lília in tránsitu aquæ, * Sic fulget Virgo immaculáta. ℣. Arcum meum ponam in núbibus, et erit signum fœderis mei vobíscum. — Sic fulget Virgo immaculáta.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio iij.

BEATUS homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino : qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. iij. Surge, amíca mea, speciósa mea, et veni : colúmba mea, * Osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis. ℣. Vox túrturis audíta est in terra nostra. — Osténde mihi. Glória. Osténde mihi.

IN II. NOCTURNO.

Aña. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Aña. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus : Deus in médio ejus : non commovébitur.

Aña. Dóminus possédit te in inítio viárum suárum : et in caritáte perpétua diléxit te.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Lectio iv.

ANNO quarto a dogmática definitióne de Immaculáto beátæ Vírginis Concéptu, ad Gavi flúminis oram prope óppidum Lourdes diœcésis Tarbiénsis in Gállia, ipsa Virgo in rupis sinu super specum Massabiélle puéllæ cuídam, vernácula lingua Bernadétte nuncupátæ, paupérrimæ quidem, sed ingénuæ ac piæ, plúries se conspiciéndam óbtulit. Immaculáta Virgo juveníli ac benígno videbátur aspéctu, nívea veste niveóque pállio contécta, ac zona cærúlea succíncta : nudos pedes áurea rosa ornábat. Primo apparitiónis die, qui fuit undécimus Februárii anno millésimo octingentésimo quinquagésimo octávo, puéllam signum Crucis rite piéque faciéndum edócuit, atque ad sacri Rosárii recitatiónem, exémplo suo, corónam, quæ prius ex bráchio demíssa pendébat, manu advólvens, excitávit : quod in céteris étiam apparitiónibus præstitit. Altera autem apparitiónis die, puélla, in simplicitáte cordis sui diabólicam fraudem timens, lustrálem aquam in Vírginem effúdit : sed beáta Virgo, léniter arrídens, benigniórem illi vultum osténdit. Cum vero tértio apparuísset, puéllam ad specum per quíndecim dies invitávit. Exínde eam sæpius est allocúta, ac pro peccatóribus oráre, terram deosculári, pœnitentiámque ágere est hortáta : deínde imperávit ut sacerdótibus edíceret ædificándum ibi esse sacéllum, solemnísque supplicatiónis more illo acce-

déndum. Mandávit insuper ut e fonte, qui sub aréna adhuc latébat sed mox erat eruptúrus, aquam bíberet eáque se abstérgeret. Dénique die festo Annuntiatiónis, percontánti enixe puéllæ illíus nomen, cujus aspéctu tóties dignáta fúerat, Virgo, admótis péctori mánibus elatísque in cælum óculis, respóndit : Immaculáta Concéptio ego sum.

℟. iv. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, * Pulchra ut luna, elécta ut sol? ℣. Ipsa est colúmba mea, perfécta mea, immaculáta mea. — Pulchra ut luna.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

PERCREBRESCENTE fama beneficiórum, quæ in sacro specu recepísse fidéles dicebántur, augebátur in dies hóminum concúrsus, quos loci relígio ad specum advocábat. Itaque prodigiórum fama puellæque candóre motus Tarbiénsis Epíscopus, quarto ab enarrátis anno, post jurídicam factórum inquisitiónem, supernaturáles esse apparitiónis notas sua senténtia probávit, cultúmque Vírginis Immaculátæ in eódem specu permísit. Mox ædificátum sacéllum. Ex illa die, pene innúmeræ fidélium turbæ, voti ac supplicatiónis causa, ex Gállia, Bélgio, Itália, Hispánia ceterísque Európæ provínciis necnon ex longínquis Americæ regiónibus quovis anno illuc advéniunt, noménque Immaculátæ de Lourdes ubíque terrárum inclaréscit. Fontis aqua in cunctas orbis partes deláta ægris sanitátem restítuit. Orbis vero cathólicus tantórum memor benefactórum, ædes sacras mirábili ópere ibi exstrúxit. Vexílla innúmera, acceptórum beneficiórum véluti monuménta, illuc a civitátibus ac géntibus missa, ædem Vírginis miro ornátu décorant. In hac sua véluti sede Immaculáta Virgo júgiter cólitur; intérdiu quidem précibus, religióso cantu solemnibúsque áliis cæremóniis; noctu vero sacris illis supplicatiónibus, quibus infinítæ propémodum peregrinántium turbæ céreis facibúsque accénsis procédunt, et laudes beátæ Vírginis cóncinunt.

℟. v. Erit in novíssimis diébus mons præparátus Vírgini Maríæ in vértice móntium, et elevábitur super cælos, et ibunt pópuli multi et dicent : * Veníte, et ascendámus ad montem. ℣. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te. — Veníte.

Benedictio. Stella María maris succúrrat píissima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

PEREGRINATIONES hujúsmodi fidem frigescénte sæculo excitásse, ánimum ad christiánam legem profiténdam addidísse, cultúmque Vírginis Immaculátæ mirum in modum auxísse, ómnibus compértum est. In qua mirábili fídei professióne christiánus pópulus sacerdótes véluti duces habet, qui illuc suas plebes addúcunt. Ipsi étiam sacrórum antístites sanctum locum frequénter ádeunt, peregrinatió-

nibus præsunt, solemnioribúsque festis intérsunt. Nec ádeo rarum est ipsos Románæ Ecclésiæ purpurátos Patres húmili peregrinórum more accedéntes conspícere. Ipsi quoque Románi Pontífices, pro sua erga Immaculátam de Lourdes pietáte, sacram ædem donis nobilíssimis cumulárunt. Pius Nonus sacris Indulgéntiis, Archiconfraternitátis privilégio ac minóris Basílicæ título ipsam insignívit; ac Deíparæ imáginem ibídem cultam solémni ritu per Legátum suum Apostólicum in Gállia diadémate distínctam vóluit. Leo vero Décimus tértius innúmera étiam cóntulit benefícia. Indulgéntias ad modum Jubilæi vigésimo quinto Apparitiónis anno verténte concéssit, peregrinatiónes sua auctoritáte verbóque provéxit, ac solémnem ecclésiæ sub título Rosárii dedicatiónem suo nómine péragi curávit. Quorum beneficiórum amplitúdinem cumulávit, cum plúrium episcopórum rogátu, solémne festum, sub título Apparitiónis beátæ Maríæ Vírginis Immaculátæ, próprio Offício et própria Missa celebrándum, benígne concéssit. Tandem Pius Décimus Póntifex Máximus, pro sua erga Deíparam pietáte, ac plurimórum votis ánnuens sacrórum antístitum, idem festum ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. vj. Prævenísti eam Dómine in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus * Corónam de lápide pretióso. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eam. — Corónam de lápide pretióso. Glória. Corónam de lápide pretióso.

IN III. NOCTURNO.

Aña. Manus Dómini confortávit te, et ideo eris benedícta in ætérnum.

Aña. Noli metúere : non enim pro te, sed pro ómnibus hæc lex constitúta est.

Aña. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 1.

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

(Homil. ij. super Missus est.)

Lætare pater Adam, sed magis tu o Heva mater exsúlta : qui sicut ómnium paréntes, ita ómnium fuístis peremptóres : et quod infelícius est, prius peremptóres quam paréntes. Ambo, inquam, consolámini super fília, et tali fília; sed illa ámplius de qua malum ortum est prius, cujus oppróbrium in omnes pertransívit mulíeres. Instat namque tempus, quo jam tol-

látur oppróbrium, nec hábeat vir quid causétur advérsus féminam; qui útique, dum se imprudénter excusáre conarétur, crudéliter illam accusáre non cunctátus est, dicens : Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Proptérea, curre Heva ad Maríam, curre mater ad fíliam; fília pro matre respóndeat : ipsa matris oppróbrium áuferat : ipsa patri pro matre satisfáciat : quia ecce si vir cécidit per féminam, jam non erígitur nisi per féminam.

℟. vij. Tu ergo ínvoca Dóminum, lóquere regi pro nobis, * Et líbera nos de morte. ℣. Omnes sitiéntes veníte ad aquas, et hauriétis salútem a Dómino. — Et líbera nos.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María.

℟. Amen.

Lectio viij.

QUID dicébas o Adam? Múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Verba malítiæ sunt hæc, quibus magis áugeas quam déleas culpam. Verúmtamen Sapiéntia vicit malítiam, cum occasiónem véniæ, quam a te Deus interrogándo elícere tentávit, sed non pótuit, in thesáuro indeficiéntis suæ pietátis invénit. Rédditur nempe fémina pro fémina, prudens pro fátua, húmilis pro supérba, quæ pro ligno mortis gustum tibi pórrigat vitæ, et pro venenóso cibo illo amaritúdinis, dulcédinem páriat fructus ætérni. Muta ergo iníquæ excusatiónis verbum in vocem gratiárum actiónis, et dic : Dómine, múlier, quam dedísti mihi, dedit mihi de ligno vitæ, et comédi; et dulce factum est super mel ori meo, quia in ipso vivificásti me. Ecce enim ad hoc missus est Angelus ad Vírginem. O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem!

℟. viij. Plantávit Dóminus Deus paradísum voluptátis, produxítque lignum vitæ in médio ejus. * Et flúvius egrediebátur de loco voluptátis. ℣. Emissiónes tuæ paradísus, Virgo María. — Et flúvius egrediebátur.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum.

℟. Amen.

Lectio ix.

QUAM tibi áliam prædixísse Deus vidétur, quando ad serpéntem ait, Inimicítias ponam inter te et mulíerem? Et si adhuc dúbitas quod de Maria díxerit, audi quod séquitur : Ipsa cónteret caput tuum. Cui hæc serváta victória est, nisi Maríæ? Ipsa procul dúbio caput contrívit venenátum, quæ omnímodam malígni suggestiónem, tam de carnis illécebra quam de mentis supérbia, dedúxit ad níhilum. Quam vero áliam Sálomon requirébat, cum dicébat, Mulíerem fortem quis invéniet? Nóverat quippe vir sápiens hujus sexus infirmitátem, frágile corpus, lúbricam mentem. Quia tamen et Deum légerat promisísse, et ita vidébat congrúere, ut qui víncerat per féminam, vincerétur per ipsam :

veheménter admírans aiébat : Mulíerem fortem quis invéniet? Quod est dícere : Si ita de manu féminæ pendet et nostra ómnium salus, et innocéntiæ restitútio, et de hoste victória; fortis omníno necésse est ut provideátur, quæ ad tantum opus possit esse idónea.

℟. ix. Elégit Maríam Deus, et præelégit eam, et creávit eam in Spíritu sancto : * Ideo nihil inquinátum in eam incúrrit. ℣. Dedit Maríæ Dóminus protectiónem salútis suæ, et déxtera sua suscépit eam. — Ideo. Glória. Ideo.

Ante Laudes. ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

3. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu Virgo María a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Hódie nomen tuum ita magnificávit Dóminus, ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Capitulum. Cant. 2.

SURGE, amica mea, speciósa mea, et veni : colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

Hymnus.

AURORA soli prævia,
Felix salútis núntia,
In noctis umbra plebs tua
Te, Virgo, supplex ínvocat.

TORRENS nefástis flúctibus
Cunctos trahens vorágine,
Leni resídit æquore
Cum transit Arca fœderis.

DUM torret aréscens humus,
Tu rore sola spárgeris;
Tellúre circum rórida,
Intácta sola pérmanes.

FATALE virus évomens
Attóllit anguis vérticem;
At tu dracónis túrgidum
Invicta cónteris caput.

MATER benígna réspice
Fletus precésque súpplicum,
Et dimicántes tártari
Victrix tuére ab hóstibus.

JESU tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Elégit eam Deus et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus Aña. Preclára salútis auróra, ex te, Virgo María, exívit Sol justítiæ, qui visitávit nos óriens ex alto.

Oratio.

DEUS, qui per Immaculátam Vírginis Conceptiónem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti : súpplices a te quæsumus ut ejúsdem Vírginis Apparitiónem celebrántes, salútem mentis et córporis consequámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

¶ Ante Septuagesimam ℟℟. Horarum dicantur cum Allelúia.

AD TERTIAM.

Capitulum. Surge, amica mea. ut in Laudibus.

℟. Quæ est ista quæ ascéndit de desérto * Delíciis áffluens? Quæ est ista. ℣. Innixa super diléctum suum. Delíciis áffluens. Glória. Quæ est ista.

℣. Vidérunt eam fíliæ Sion. ℟. Et beatíssimam prædicavérunt.

AD SEXTAM.

Capitulum. Prov. 8.

Mecum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia : mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso.

℟. Ego Mater * Pulchræ dilectiónis. Ego Mater. ℣. Et timóris et agnitiónis et sanctæ spei. Pulchræ dilectiónis. Glória. Ego Mater.

℣. In me omnis grátia viæ et veritátis. ℟. In me omnis spes vitæ et virtútis.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 24.

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminі.

℟. Qui me invénerit, * Invéniet vitam. Qui me invénerit. ℣. Et háuriet salútem a Dómino. Invéniet vitam. Glória. Qui me invénerit.

℣. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me. ℟. Et a generatiónibus meis impléminі.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Candor est lucis ætérnæ, et spéculum sine mácula. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum. Cant. 2.

Surge, amica mea, speciósa mea, et veni : colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis.

Hymnus.

Omnis expértem máculæ Maríam
Edocet Summus fídei Magíster :
Vírginis gaudens célebrat fidélis
Terra triúmphum.

Ipsa, se præbens húmili puéllæ
Virgo spectándam, récreat paventem,
Seque concéptam sine labe, sancto
Prædicat ore.

O specus felix, decoráte divæ
Matris aspéctu, veneránda rupes,
Unde vitáles scatuére pleno
Gúrgite lymphæ!

Huc catervátim pia turba nostris,
Huc ab extérnis peregrína terris
Affluit supplex, et opem poténtis
Vírginis orat.

Excipit Mater lácrimas precántum,
Donat optátam míseris salútem :
Compos hinc voti pátrias ad oras
Turba revértit.

Supplicum, Virgo, miseráta casus,
Semper o nostros réfove labóres,
Impetrans mæstis bona sempitérnæ
Gáudia vitæ.

Sit decus Patri genitæque Proli
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Hódie gloriósa cæli Regína in terris appáruit; hódie pópulo suo verba salútis et pígnora pacis áttulit; hódie Angelórum et fidélium chori Immaculátam Conceptiónem celebrántes gáudio exsúltant.

¶ Ante Septuagesimam addatur Allelúia.

DIE XX. FEBRUARII.

IN DESPONSATIONE B. MARIÆ VIRGINIS.

TOTUM DUPLEX.

Quæ hic posita non sunt fiant ut in Breviario de ipsa Desponsatione et de Memoria S. Joseph die xj. Februarii notatum est, pag. 897. et sequentibus.

¶ Si Desponsatio B. Mariæ et Octava dies S. Catharinæ de Ricciis in die xx. Februarii pariter evenerint, de Octava die prædicta fiat Memoria in utrisque Vesperis Desponsationis post Memoriam S. Joseph, quæ primo omnino loco facienda est (et post aliam altioris ritus quæ eadem die forte occurrerit) ut infra signatum est.

EADEM DIE XX. FEBRUARII.

IN OCTAVA S. CATHARINÆ DE RICCIIS.

SIMPLEX.

Ad Memoriam in j. Vesperis Aña. Exsultávit ánima mea in Deo meo, quia índuit me vestiménto salútis et induménto justítiæ, quasi sponsam ornátam monílibus suis.

℣. Ora pro nobis beáta Catharína. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui beátam Catharínam Vírginem, tui amóre succénsam, Passiónis contemplatióne claréscere voluisti : ejus intercessióne concéde ut Passiónis mystéria devóte recoléntes, ejus fructum percipere mereámur. Qui vivis.

Ad Memoriam in Laudibus Aña. Visitávit ex alto Dóminus Sponsam suam in sanctitáte et justítia incedéntem coram ipso ómnibus diébus vitæ suæ.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio Dómine Jesu Christe., ut supra.

Ad Memoriam in ij. Vesperis Aña. O supérni Sponsa amóris, Christi plagis decoráta, ante thronum Redemptóris esto supplex advocáta pro cœtu fidélium.

℣. Ora pro nobis. et Oratio Dómine Jesu Christe., ut supra ad Memoriam in j. Vesperis.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Hæc est Regina virginum, quæ génuit Regem, velut rosa decóra Virgo. Dei Génitrix, per quam repérimus Deum et hóminem, alma Virgo intercéde pro nobis ómnibus. Psalmus Laudáte púeri, cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 24.

EGO quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : et flores mei fructus honóris et honestátis.

℟. Stirps Jesse virgam prodúxit, virgaque florem : * Et super hunc florem Requiéscit Spíritus almus. ℣. Virgo Dei Génitrix virga est : flos Fílius ejus. — Et super. Glória. Requiéscit.

Hymnus.

Hic genuflectitur usque ad Sumens illud Ave.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

SOLVE vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

MONSTRA te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Beatíssimæ Vírginis Maríæ solemnitátem devotíssime celebrémus : ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. Oratio.

SUPPLICATIONEM servórum tuórum Deus miserátor exáudi : ut qui in solemnitáte Dei Genitrícis et Vírginis congregámur, ejus intercessiónibus a te de instántibus perículis eruámur. Per eúmdem.

AD UTRUMQUE COMPLETOR.

Super Psalmos Aña. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium : ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

In fine Hymni dicantur duæ Strophæ María Mater. et Glória tibi., ut in fine Hymni ad Matutinum. ¶ Dicantur etiam ad Laudes et ad omnes Horas, Vesperis tantum excepptis.

Ad Nunc dimittis Aña. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Solemnitátem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Hymnus.

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beata mater múnere
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beata cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu :
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Maria, mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam elevàta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ☩ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi :

Vólucres cæli et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra, óculi tui columbárum.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum

Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? † ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Sicut lílium inter spinas, sic amica mea inter fílias.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, † et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Favus distillans lábia tua sponsa, et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris.

℣. Sancta Dei Génitrix Virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio j. Cap. 1.

OSCULETUR me ósculo oris sui : quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua : exsultábimus, et lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum : recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. j. Hódie solémnitas est beátæ Vírginis Maríæ ex progénie David, per quam salus mundi credéntibus appáruit : * Cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ solemnitátem devotíssime celebrémus. — Cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix.

℟. Amen.

Lectio ij.

NOLITE me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol : fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis : collum tuum sicut monília.

℟. ij. Gloriósæ Vírginis Maríæ solemnitátem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Redemptórem mundi. ℣. Hódie solémnitas est beátæ Vírginis Maríæ ex progénie David. — Cujus Dóminus.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio iij.

MURENULAS áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es diléctе mi, et decórus. Léctulus noster flóridus : tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. iij. Stirps Jesse virgam prodúxit, vírgaque florem : * Et super hunc florem Requiéscit Spíritus almus. ℣. Virgo Dei Génitrix virga est, flos Fílius ejus. — Et super. Glória. Requiéscit.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, ✠ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, ✠ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a

vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Emissiónes tuæ, paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra :* et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ☩ quæ pósuit prodígia super terram :* áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum :* suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Fons hortórum, púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, ☩ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Véniat diléctus meus in hortum suum, ut cómedat fructum pomórum suórum.

℣. Post partum Virgo invioláta permansisti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Benedictio. Ab hoste malígno erípiat nos Dei Génitrix Virgo. ℟. Amen.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Apud Metaphrast.)

Lectio iv.

Dei Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi Matrem elégit; sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem hóminum natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem, et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptíbilem possessiónem patrocínio suo vobis conservábit.

℟. iv. Solémnitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David : * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias. ℣. Regáli ex progénie María exórta refúlget. — Cujus vita ínclyta.

Benedictio. Jesus Maríæ Fílius sit nobis clemens et propítius. ℟. Amen.

Lectio v.

Magnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus, aut illústrius ullo unquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim : non dénique áliud quidpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles majus, aut excelléntius inveníri potest. Eadem Ancílla Dei est et Mater : éadem Virgo et Génitrix.

℟. v. Solémnitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem dedit benedictiónem, et confúndens mortem donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Felix namque es, quæ sola Genitrícis dignitátem obtinuísti, et virginálem pudicítiam non amisísti. — Ex te enim.

Benedictio. Stella María maris succúrrat piíssima nobis. ℟. Amen.

Lectio vj.

Hæc ejus Mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem ángeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem ve-

lántes suam; hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur Mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória, et firmaméntum; assídue pro nobis precáre Jesum, Fílium tuum, et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et sancto Spirítui sit glória, honor et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

℟. vj. Ad nutum Dómini nostrum ditántis honórem, * Sicut spina rosam génuit Judæa Maríam. ℣. Ut vítium virtus operíret, grátia culpam. — Sicut spina rosam. Glória. Sicut spina rosam.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam, et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte : * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Veni in hortum meum soror mea sponsa : méssui myrrham meam cum aromátibus meis.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus, * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Comédi favum cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte,et exsultáte,et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ☩ moveátur mare et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ☩ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, fíliæ Jerúsalem.

℣. Speciósa facta es et suávis.
℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.
℟. Amen.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi : Beátus venter, qui te portávit, et úbera, quæ suxísti. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Lib. 4. Cap. 49. in Luc. 11.

MAGNÆ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, Scribis et Pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus Incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, sancti Spíritus

operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei carnis suæ matériam ministrásse, verum, consubstantialémque Matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. vij. Regáli ex progénie María exórta refúlget : * Cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. — Cujus précibus.

Benedictio. In omni tribulatióne et angústia subvéniat nobis pia Virgo María. ℟. Amen.

Lectio viij.

Sed si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis Matris pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eam portásset, et úbera, quæ lactássent, beatificántur. Dicit enim Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt qui legéndum putant : Natum ex mulíere, factum sub lege, sed Factum ex mulíere : quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine.

℟. viij. Corde et ánimo Christo canámus glóriam, * In hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. ℣. Cum jucunditáte solemnitátem sanctæ Maríæ celebrémus. — In hac sacra solemnitáte.

Benedictio. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Regína angelórum. ℟. Amen.

Lectio ix.

Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit : extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque regit per sæcula.

℟. ix. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima, * Quia ex te ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solemnitátem. — Quia ex te ortus est. Glória Patri. Christus Deus noster.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Solémnitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Solémnitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

3. Regáli ex progénie María exórta refúlget : cujus précibus nos adjuvári mente et spíritu devotíssime póscimus.

4. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5. Cum jucunditáte solemnitátem sanctæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Eccli 24.

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : et flores mei fructus honóris et honestátis. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

O gloriosa Dómina,
Excélsa supra sídera :
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Maria Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus Aña. Solemnitátem hodiérnam perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúia.

Oratio.

Supplicationem servórum tuórum Deus miserátor exáudi : ut qui in solemnitáte Dei Genitrícis et Vírginis congregámur, ejus intercessiónibus a te de instántibus perículis eruámur. Per eúmdem.

AD PRIMAM.

℟. Jesu Christe. ℣. Qui natus es de Vírgine María.

¶ Infra Septuagesimam non dicitur Allelúia. in Responsoriis Horarum.

AD TERTIAM.

Capitulum. Ego quasi vitis., ut in Laudibus.

℟. Sancta Dei Génitrix, Virgo semper María, * Allelúia, allelúia. Sancta Dei Génitrix. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Allelúia. Glória. Sancta Dei Génitrix.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 24.

Transite ad me omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis impléminí : spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum.

℟. Post partum Virgo invioláta permansísti, * Allelúia, allelúia. Post partum Virgo. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Allelúia. Glória. Post partum Virgo.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 24.

Qui audit me, non confundétur : et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

℟. Speciósa facta es, et suávis, * Allelúia, allelúia. Speciósa. ℣. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix. Allelúia. Glória. Speciósa.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Solémnitas gloriósæ Vírginis Mariæ ex sémine Abrahæ ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Ego quasi vitis., Hymnus Ave maris stella., et ℣. Ora pro nobis., ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat Aña. Solémnitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est Sol justítiæ Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem dedit benedictiónem, et confúndens mortem donávit nobis vitam sempitérnam.

IN DEDICATIONE ECCLESIÆ.

TOTUM DUPLEX.

NOTANDUM quod primo anno Dedicationis Ecclesiæ Officium inchoatur in Missa. In Hora vero quæ sequitur Missam, et deinceps in omnibus Horis usque ad Completorium sequentis diei inclusive, fiat Officium Totum Duplex; et dicatur Oratio Deus qui invisibiliter., ut infra, ad omnes Horas, præterquam ad Complètorium et Primam.

In Vesperis diei quo Ecclesia dedicata est cantetur Responsorium, et die sequenti in Matutinis fiant novem Lectiones, vel tres Tempore Paschali. Octava vero, si celebranda fuerit, celebrabitur revoluta Hebdomada, eo die quo Dedicatio facta fuerit, ad instar Octavarum Simplicium, et dicetur Oratio Deus, qui invisibíliter. quotidie per Octavam, quando de ipsa agendum fuerit.

Oratio.

DEUS, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis; templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra : et concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per.

Cetera, sive in die sive per Octavam fiant ut in Anniversario Dedicationis, et per ejusdem Octavam, pag. 12* et sequentibus notatum est.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

TOTUM DUPLEX.

SECUNDO anno, et deinceps singulis annis in Anniversario Dedicationis, fiat Officium sicut in Toto Duplici, et Octava celebretur ad instar Octavarum Simplicium, præterquam in Adventu et deinceps usque ad Octavam Epiphaniæ; et in Septuagesima et deinceps usque ad Octavam Paschæ; et in diebus Rogationum et deinceps usque ad Octavam Corporis Christi. Quando autem Octava non fit, infra Octavam Memoria non fiat de Dedicatione. Fratres de conventu, in quo hujusmodi festum celebratur, tam intus quam extra faciant Officium de Dedicatione.

¶ De Dedicatione vero Matricis Ecclesiæ fiat ut habetur in Rubricis generalibus § xxviij. numero 3.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : hæc est domus Dómini, in qua invocétur nomen ejus, de quo scriptum est : Erit nomen meum ibi, dicit Dóminus. T. P. Allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Apoc. 21.

VIDI civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo.

℟. Terríbilis est locus iste. Non est hic áliud nisi domus Dei et porta cæli : * Vere étenim Dóminus est in loco isto, Et ego nesciébam. T. P. Allelúia. ℣. Cumque evigilásset Jacob quasi de gravi somno, ait. — Vere étenim. Glória. Et ego nesciébam. T. P. Allelúia.

Hymnus.

URBS Jerúsalem beáta,
Dicta pacis vísio,
Quæ constrúitur in cælis
Vivis ex lapídibus,
Et ángelis coronáta
Ut sponsáta cómite :

NOVA véniens e cælo,
Nuptiáli thálamo
Præparáta, ut sponsáta
Copulétur Dómino :
Platéæ et muri ejus
Ex auro puríssimo :

PORTÆ nitent margarítis,
Adytis paténtibus :
Et virtúte meritórum
Illuc introdúcitur
Omnis, qui ob Christi nomen
Hic in mundo prémitur.

TUNSIONIBUS, pressúris
Expolíti lápides
Suis coaptántur locis
Per manus Artíficis :
Disponúntur permansúri
Sacris ædifíciis.

GLORIA et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. T. P. Allelúia.
℟. In longitúdinem diérum. T. P. Allelúia.

Ad Magnificat Aña. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. T. P. Allelúia.

Oratio.

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes; exáudi preces pópuli tui : et præsta ut quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur cuncta se impetrásse lætétur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsultémus Dómino Regi summo, * Qui suum sanctificávit tabernáculum. T. P. Allelúia.

Hymnus Urbs Jerúsalem., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles. T. P. Allelúia.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ☩ quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confringet arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est. T. P. Allelúia.

Psalmus 47.

MAGNUS Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt : * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt : * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, ☩ in civitáte Dei nostri : * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ : * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et compleetímini eam : * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus : * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Aña. Cum evigilásset Jacob de somno, ait : Vere locus iste sanctus est. T. P. Allelúia.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. T. P. Allelúia.
℟. In longitúdinem diérum. T. P. Allelúia.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUM complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino.

℟. j. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. T. P. Allelúia.
℣. Obtulérunt sacrifícium super altáre Dómini : et cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt eum. — Et in ore eórum.

Lectio ij.

MACTAVIT ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum cen-

tum vigínti míllia : et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus. Sacerdótes autem stabant in offíciis suis : et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas. Porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat.

℟. ij. Fundáta est domus Dómini super vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: et vénient ad eam omnes gentes, * Et dicent : Glória tibi Dómine. T. P. Allelúia. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. — Et dicent.

Lectio iij.

SANCTIFICAVIT quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini : obtúlerat enim ibi holocáusta et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. iij. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper : votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, Et ego nesciébam. T. P. Allelúia, allelúia. ℣. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et ait. — Vere locus. Glória. Et ego nesciébam. T. P. Allelúia, allelúia.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 83.

QUAM diléсta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ✠ ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : *

Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. T. P. Allelúia.

Psalmus 84.

BENEDIXISTI Dómine terram tuam : * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ :* operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam :* avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster : * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos : * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Aña. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper. T. P. Allelúia.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ✠ et homo natus est in ea :* et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum :* horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur Domus Dei. T. P. Allelúia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. T. P. Allelúia. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram. T. P. Allelúia.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 252. de Temp.)

Lectio iv.

QUOTIESCUMQUE, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit : Templum Dei sanctum est, quod estis vos. Et

iterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis, sed per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus, cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. iv. Bénedic Dómine domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in locum istum * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. T. P. Allelúia. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi preces.

Lectio v.

Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam : et quando se áliquo peccáto vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, et eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, et sic Eucharistíam præsúmat accípere. Qui enim, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cæléstí convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. v. O quam metuéndus est locus iste! Vere * Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli. T. P. Allelúia. ℣. Mane surgens Jacob votum vovit Dómino, et dixit. — Non est.

Lectio vj.

Si ad mensam cujuscúmque poténtis nemo præsúmit cum véstibus inquinátis accédere, quanto magis a convívio ætérni Regis, id est ab altári Dómini, debet se unusquísque invídiæ vel ódii venéno percússus, iracúndiæ furóre replétus, cum reveréntia et humilitáte subtráhere? Propter illud, quod scriptum est : Vade prius reconciliári fratri tuo, et tunc véniens ófferes munus tuum. Et íterum : Amíce, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptiálem?

℟. vj. Orántibus in loco isto, dimítte Dómine peccáta pópuli tui : et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent : * Et da glóriam nómini tuo. T. P. Allelúia. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam : et clamor meus ad te véniat. — Et da glóriam. Glória. Et da glóriam. T. P. Allelúia.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, ✠ a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, ✠ et decem míllia a dextris tuis : *

ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : † cum ipso sum in tribulatióne : * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur. T. P. Allelúia.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Domum istam prótege Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. T. P. Allelúia.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi

terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Fundáta est domus Dómini super vérticem móntium : et exaltáta est super omnes colles. T. P. Allelúia.

℣. Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine. T. P. Allelúia.
℟. In sæcula sæculórum laudábunt te. T. P. Allelúia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 8. in Lucam.)

ZACHÆUS, statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus Natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt : nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non Legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scilicet Judæórum vestígio suo prótegens, erráta quoque córrigens superióris ætátis : et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. vij. Lápides pretiósi omnes muri tui : * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. T. P. Allelúia. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta : bene fundáta est supra firmam petram. — Et turres Jerúsalem.

Lectio viij.

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona fructus bonos fáceret : ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset Legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles : quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne transcéndit.

℟. viij. Domus mea Domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : * In ea omnis, qui petit, áccipit : et qui quærit, ínvenit : et pulsánti aperiétur. T. P. Alle-

luia. ℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. — In ea omnis qui petit, áccipit: et qui quærit, invenit.

Lectio ix.

Et ecce vir nómine Zachæus. Zachæus in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. ix. Terríbilis est locus iste. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli : * Vere étenim Dóminus est in loco isto, Et ego nesciébam. T. P. Allelúia. ℣. Cumque evigilásset Jacob quasi de gravi somno, ait. — Vere. Glória. Et ego nesciébam. T. P. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Dómine diléxi decórem domus tuæ. T. P. Allelúia. ℟. Et locum habitatiónis glóriæ tuæ. T. P. Allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. T. P. Allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta : bene fundáta est supra firmam petram. T. P. Allelúia.

3. Domus mea Domus oratiónis vocábitur. T. P. Allelúia.

4. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram. T. P. Allelúia.

5. Lápides pretiósi omnes muri tui : et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. T. P. Allelúia.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam, sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

Angularis fundaméntum
Lapis Christus missus est,
Qui paríetum compáge
In utróque néctitur :
Quem Sion sancta suscépit,
In quo credens pérmanet.

Omnis illa Deo sacra
Et dilécta cívitas,
Plena módulis in laude
Et canóro júbilo,
Trinum Deum unicúmque
Cum fervóre prædicat.

Hoc in templo summe Deus
Exorátus ádveni,
Et cleménti bonitáte
Precum vota súscipe :
Largam benedictiónem
Hic infúnde júgiter.

Hic promereántur omnes
Petíta acquírere
Et adépta possidére
Cum sanctis perénniter,
Paradísum introíre
Transláti in réquiem.

Gloria et honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus est et potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

℣. Domus mea. T. P. Allelúia. ℟. Domus oratiónis vocábitur. T. P. Allelúia.

Ad Benedictus Aña. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum

désuper : votum vovit Dómino : Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. T. P. Allelúia.

AD TERTIAM.

Capitulum Vidi civitátem., ut in Laudibus.

℟. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo, * Allelúia, allelúia. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Allelúia. Glória. Domum.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. T. P. Allelúia. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram. T. P. Allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Apoc. 21.

Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, * Allelúia, allelúia. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Allelúia. Glória. Hæc est.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua Dómine. T. P. Allelúia. ℟. In sæcula sæculórum laudábunt te. T. P. Allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. 1. Cor. 3.

Fundamentum áliud nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. Beáti qui hábitant in domo tua Dómine, * Allelúia, allelúia. Beáti. ℣. In sæcula sæculórum laudábunt te. Allelúia. Glória. Beáti.

℣. Domus mea. T. P. Allelúia. ℟. Domus oratiónis vocábitur. T. P. Allelúia.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 146.

LAUDATE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo in longitúdinem diérum. T. P. Allelúia.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat Aña. Zachæe festínans descénde : quia hódie

in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est. T. P. Allelúia, allelúia.

PER OCTAVAM.

Invitatorium ut in Festo.

Ad Benedictus, vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum fundens óleum désuper : votum vovit Dómino : Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. T. P. Allelúia.

℣. Domus mea. T. P. Allelúia. ℟. Domus oratiónis vocábitur. T. P. Allelúia.

Ad Magnificat, vel ad Memoriam in Vesperis Aña. Zachæe festínans descénde., ut supra.

℣. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. T. P. Allelúia. ℟. In longitúdinem diérum. T. P. Allelúia.

Cetera fiant secundum modum Octavæ Simplicis. Lectiones vero hic subjunctæ dicantur singulis diebus per Octavam post Lectiones de Scriptura, quæ de Feria currente assumentur.

PRIMA DIE
INFRA OCTAVAM.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 256. de Tempore.)

Lectio iij.

CELEBRITAS hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædificátio habet labórem, dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur : cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dei non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

SECUNDA DIE.

Ex Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 252. de Tempore.)

Lectio iij.

CONSECRATIONEM altáris hódie celebrámus, in quo nobis divína sacrifícia consecrántur. Sed quando festivitátes istas cólimus, fratres caríssimi, diligénter debémus atténdere, et totis víribus laboráre : ut quod in templis vel altáribus visibíliter cólitur, in nobis invisibíliter compleátur. Quia quamvis sancta sint templa, quæ vidémus de lignis et lapídibus fabricári; tamen plus apud Deum pretiósa sunt templa cordis et córporis nostri : quia illa fiunt ab hómine carnáli, ista ab Artífice mundi.

TERTIA DIE.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 253. de Tempore.)

Lectio iij.

RECTE festa Ecclésiæ colunt, qui se Ecclésiæ fílios esse cognóscunt. Hæc enim ómnium credéntium mater est, quæ natos ad mortem regénerat

ad salútem. Hæc est post Synagógam quidem vocáta, sed ante Synagógam promissa. Hæc enim jam in primo hómine præfiguráta est. Nam sicut ex Adæ látere fabricáta est Heva, ita ex córpore Christi et vúlnere redémpta crevit Ecclésia.

QUARTA DIE.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Serm. 76. in Ps. Qui hábitat.)

Lectio iij.

TESTANTUR sacræ litteræ, olim pósitum in Paradíso primum Adam, ut operarétur et custodiret illum. Sic secúndus Adam in ecclésia sanctórum, in congregatióne suórum, in horto deliciárum, (síquidem delíciæ suæ esse cum fíliis hóminum) ita, inquam, et ipse Dóminus est in loco isto, ut operétur atque custódiat. Porro Angelos ascendéntes et descendéntes esse in loco isto, patriarchális ipsa vísio maniféstat. Ascendéntes, ut vídeant fáciem Patris; descendéntes, ut provídeant nobis.

QUINTA DIE.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

(Serm. 4. in Dedic. Ecclesiæ.)

Lectio iij.

QUIS Ecclésiæ paríetes sanctos dícere vereátur, quos manus sacrátæ Pontíficum tantis sanctificavére mystériis? Ex tunc quoque, et deínceps, sanctárum ínibi lectiónum resultáre frequéntia, sanctárum oratiónum devóta murmuráre susúrria, sanctárum reliquiárum honorári beáta præséntia, sanctórum spirítuum indeféssa nóscitur custódia vigiláre.

SEXTA DIE.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

(Serm. 1. de ead. festiv.)

Lectio iij.

FESTIVITAS hodiérna, fratres, tanto nobis debet esse devótior, quanto familiárior est. Nam céteras quidem Sanctórum solemnitátes cum áliis Ecclésiis habémus commúnes: hæc vero nobis sic própria est, ut necésse sit vel a nobis eam, vel a némine celebrári. Nostra est, quia de Ecclésia nostra: magis autem nostra, quia de nobis ipsis.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SIMPLEX.

Quæ hic notata non sunt fiant ut in Festo, servato modo Octavæ diei Simplicis.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Feria currente.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

(Serm. 2. de festiv. Dedic.)

Lectio iv.

OLIM rex gloriósus, et prophéta Dómini David sanctus, religiósa quadam cœpit cogitatióne movéri: indígnum júdicans, quod nullam adhuc Dóminus Sábaoth domum habéret in terris: ipse vero domum inhabitáret régiæ dignitátis. Hoc ipsum, fratres, nos quoque decet cogitáre fidéliter, et viríliter efféctui mancipáre. Nam quod, licet Deo placúerit cogitátio illa Prophétæ, opus tamen reservátum est Salomóni, ália rátio est.

Lectio v.

JAM vero, o ánima, tu quidem sublími in domo hábitas, quæ a Deo tibi fabricáta est : corpus hoc, dico, quod sic compégit, quod sic aptávit, quod sic ornávit et ordinávit, ut glorióse in eo, et delectabíliter inhabitáres. Sed et córpori domum fecit excélsam, aptíssimam, et decóram. Dico autem sensíbilem hunc, et inhabitábilem mundum. Nonne ergo indígnum réputas, ut tibi ipse fécerit domum, tu vero ei templum ædificáre dissímules?

Lectio vj.

SED ubi invenítur hujus ædifícii locus? Tribulárer valde, et anxiarétur super me spíritus meus, nisi quod áudio eum de quodam dicéntem : Quia ego, et Pater ad eum veniémus, et mansiónem apud eum faciémus. Itaque jam scio ubi præparánda sit domus ei; quóniam non capit eum, nisi imágo sua.

IN III. NOCTURNO.

Homilia ut in die, vel Homilia Dominicæ, si nondum lecta fuerit.

¶ Si festum Dedicationis Ecclesiæ, vel Anniversarium ejusdem contingat celebrari infra Tempus Paschale, sic fiet Officium. In primis Vesperis omnia fiant, prout in die. Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus ut supra, et tres Psalmi cum totidem Antiphonis, Versiculo et tribus Responsoriis secundum Feriam et ordinem Nocturnorum; dimissaque Homilia legentur tres Lectiones de suprapositis : videlicet pro prima legatur illa quæ est prima de Scriptura; pro secunda et tertia assumantur quarta et quinta, quæ sunt de Sermone. Post Glória Patri. tertii Responsorii immediate repetatur Allelúia.

Laudes, Horæ et secundæ Vesperæ dicantur sicut notatur supra. Omnes vero Antiphonæ, Versiculi et Responsoria terminentur cum Allelúia.

¶ Idem servetur Tempore Paschali per totam Octavam, nisi quod in diebus infra Octavam in Nocturno una sola dicatur Antiphona super Psalmos, quæ erit ex iis quæ in Nocturnis Festi notantur incipiendo a prima. Lectiones vero in iis diebus erunt duæ de Feria currente, et tertia de Sermone pro illis supra posita.

¶ In Octava autem die, Lectiones erunt duæ de Scriptura, quæ sunt secunda et tertia positæ pro Festo; et pro tertia assumatur de Sermone, quæ est sexta in ordine, cum titulo : Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

COMMUNE SANCTORUM

EXTRA TEMPUS PASCHALE.

COMMUNE UNIUS VEL PLURIUM APOSTOLORUM.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúia. (Infra Septuagesimam non dicitur allelúia., sed dicit Dóminus.) Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Ephes. 2.

JAM non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo anguläri lápide Christo Jesu.

℟. Vos estis lux mundi, dicit Dóminus, * Qui in patiéntia vestra Possidébitis ánimas vestras. ℣. Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo.— Qui in patiéntia vestra. Glória. Possidébitis ánimas vestras.

Hymnus.

EXSULTET cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos sæcli justi júdices
Et vera mundi lúmina
Votis precámur córdium,
Audíte preces súpplicum.

QUI cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

QUORUM præcépto súbditur
Salus, et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus.

UT cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

DEO Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat Aña. Beáti éritis, cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis : gaudéte, et exsultáte : ecce enim merces vestra multa est in cælo. Canticum Magníficat ánima mea., pag. 146.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Gaudéte et exsultáte, * Quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

Psalmus 94.

VENITE, exsultémus Dómino : jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fá-

ciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Gaudéte et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

℣. Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

℣. Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino qui fecit nos : quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Gaudéte et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

℣. Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

℣. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Gaudéte et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

Postea repetatur totum Invitatorium :

Gaudéte et exsultáte, quia nómina vestra scripta sunt in cælis.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei,* et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ℣ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. In omnem terram exívit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, ‡ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, ‡ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

¶ Lectiones pro omnibus tribus Nocturnis petantur ex proprio festo uniuscujusque Apostoli.

℟. j. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos. — Estóte ergo.

℟. ij. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum, et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum enim meum.

℟. iij. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur. Glória. Dábitur.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 46.

Omnes gentes pláudite mánibus : * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis : * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis : * et gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam : * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo : * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite : * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus : * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super gentes : * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham : * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti sunt.

Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 60.

Exaudi Deus deprecatiónem meam : * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi : * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea : * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula : * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam : * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies : * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei : * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Aña. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 63.

Exaudi Deus oratiónem meam cum déprecor : * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium : * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas : ☩ intendérunt arcum rem amáram, * ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt : * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes : * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum : * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos : * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera

Dei : * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Aña. Annuntiavérunt ópera Dei : et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

℟. iv. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me dicens : * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei volántem per médium cæli, voce magna clamántem, et dicéntem. — Isti sunt viri sancti.

℟. v. Isti sunt triumphatóres, et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo.

℟. vj. Vos estis lux mundi, dicit Dóminus, * Qui in patiéntia vestra Possidébitis ánimas vestras. ℣. Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis, et bibátis super mensam meam in regno meo. — Qui in patiéntia vestra. Glória. Possidébitis ánimas vestras.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus : * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua : * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis : Nolíte iníque ágere : * et delinquéntibus : Nolíte exaltáre cornu :

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum : * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab oriénte, neque ab occidénte, neque a desértis móntibus : * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat : * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc : verúmtamen fæx ejus non est exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam : * et exaltabúntur córnua justi.

Aña. Peccatórum confríngam córnua : et exaltabúntur córnua justi.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ,* propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

Psalmus 98.

DOMINUS regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus : * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno : ☨ quóniam terríbile, et sanctum est : * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiónes : * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ☨ et adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses, et Aaron in sacerdótibus ejus : * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus :

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus,* et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, et ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, ☨ et adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Aña. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, quæ dedit illis.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

℟. vij. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum : et in fines orbis terræ verba eórum. — Quorum doctrína.

℟. viij. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, * Et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? ℣. Candidióres nive, nitidióres lacte, rubicundióres ébore antíquo. — Et quasi colúmbæ.

℟. ix. Gregem tuum Pastor ætérne non déseras, sed per beátos Apóstolos tuos * Perpétua defensióne custódias. ℣. Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum patrocínio confidéntem.—Perpétua. Glória. Perpétua.

Canticum Te Deum., pag. 16.

Ante Laudes ℣. Dedísti hereditátem. ℟. Timéntibus nomen tuum Dómine.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut di-

léxi vos. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

5. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2.

JAM non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo anguläri lápide Christo Jesu.

Hymnus.

ÆTERNA Christi múnera
Apostolórum glóriam,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

ECCLESIARUM príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

DEVOTA sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

IN his patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudiis.

TE nunc Redémptor quæsumus
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus Aña. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus. Canticum Benedíctus Dóminus., pag. 23.

AD TERTIAM.

Capitulum Jam non estis hóspites., ut in Laudibus.

℟. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória. In omnem.

¶ ℟℟. de Communi Sanctorum ad Horas cum duplici Allelúia. dicantur in festis Totis Duplicibus et infra Octavas Solemnes extra Septuagesimam.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. 5.

PER manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória. Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 5.

IBANT Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis honoráti sunt. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória. Nimis honoráti sunt.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei.
℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

Laudate púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,* pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam :* et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus :* in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes :* Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 138.

Domine probásti me, et cognovísti me : * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectiónem meam :

Intellexísti cogitatiónes meas de longe : * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua :* tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me : * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es : * si descéndero in inférnum, ades.

Si súmpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me : * et tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórsitan ténebræ conculcábunt me : * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur : * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos : * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecisti in occúlto :* et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, ☨ et in libro tuo omnes scribéntur : * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus : * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur : * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres : * viri sánguinum declináte a me :

Quia dícitis in cogitatióne : * accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine óderam : * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos :* et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus, et scito cor meum : * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est : * et deduc me in via ætérna.

Aña. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Capitulum Jam non estis hóspites. et Hymnus Exsúltet cælum láudibus., ut in j. Vesperis, pag. 26*.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat Aña. In regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

COMMUNE

UNIUS EVANGELISTÆ.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Eccli. 15.

Qui timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

℟. Vos estis lux mundi, dicit Dóminus, * Qui in patiéntia vestra Possidébitis ánimas vestras. ℣. Et ego dispóno vobis sicut dispósuit mihi Pater meus regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in regno meo. — Qui in patiéntia vestra. Glória. Possidébitis ánimas vestras.

Hymnus.

Exsultet cælum láudibus,
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos sæcli justi júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis,
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium,
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus.

Ut cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat Aña. Ecce ego Joánnes vidi óstium apértum in cælo, et ecce sedes pósita erat in eo, et in médio sedis, et in circúitu ejus quátuor animália plena óculis ante et retro : et dabant glóriam, et honórem, et benedictiónem sedénti super thronum, vivénti in sæcula sæculórum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Evangelistárum Dóminum * Veníte adorémus.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus., ut in j. Vesperis.

¶ In tribus Nocturnis Antiphonæ, Psalmi, Versiculi et Responsoria ut in Communi Apostolorum, pag. 27* et sequentibus; Lectiones propriæ.

Ante Laudes ℣. Dedísti hereditátem. ℟. Timéntibus nomen tuum Dómine.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

5. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Eccli. 15.

QUI timet Deum, fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

Hymnus.

ÆTERNA Christi múnera
Apostolórum glóriam,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

ECCLESIARUM príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

DEVOTA sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

IN his patérna glória,
In his volúntas Spíritus
Exsúltat in his Fílius,
Cælum replétur gáudiis.

TE nunc Redémptor quæsumus
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus Aña. In médio et in circúitu sedis Dei quátuor animália senas alas habéntia, óculis úndique plena, non cessant nocte ac die dícere : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

AD TERTIAM.

Capitulum Qui timet Deum., ut in Laudibus.

℟. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem terram. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória. In omnem terram.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 15.

CIBAVIT illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

℟. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória. Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 15.

IN médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ induit eum.

℟. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis honoráti sunt. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória. Nimis honoráti sunt.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, ut in Communi Apostolorum, pag. 34*.

Capitulum Qui timet Deum., Hymnus Exsúltet cælum láudibus. et ℣. In omnem terram. ut in j. Vesperis.

Ad Magnificat Aña. Tua sunt hæc Christe ópera, qui Sanctos tuos ita glorificas, ut étiam dignitátis grátia in eis futúræ, præire mirácula fácias : tu insignes Evangélii prædicatóres animálium cæléstium admirábili figúra præsignásti : his namque cæléste munus collátum gloriósis indíciis es dignátus osténdere : hinc laus, hinc glória tibi résonet in sæcula.

COMMUNE

UNIUS MARTYRIS PONTIFICIS.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde.

Capitulum. Jac. 1.

Beatus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. Gloriósus Dei amicus N., Jesu Dómini confessióne fundátus, inter tormentórum supplícia stetit impertérritus : * Ac demum, triumphάli morte insígnis, Cælos petívit sánguine laureátus. ℣. Felíci commércio, pro terrénis cæléstia, pro peritúris ætérna commútans. — Ac demum. Glória. Cælos petívit.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Coróna, sors et præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe, mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter :
Pro te profúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat Aña. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna felíciter pervénit.

Oratio.

Lætetur Ecclésia tua Deus beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis confísa suffrágiis : atque ejus précibus gloriósis et devóta permáneat, et secúra consístat. Per.

¶ Alia Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per.

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis singulis Martyribus in j. Vesperis,

Pro j. Memoria dicatur Aña Iste est., ut ad Magnificat in ij. Vesperis, pag. 48*;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Qui me confessus fúerit., quæ est j. Laudum, pag. 45*;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Qui mihi minístrat., quæ est iv. Laudum, ibidem.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

II. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

III. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem sempitérnum veníte adorémus,* Qui Mártyrem suum digne pro méritis coronávit in cælis.

Hymnus Deus tuórum mílitum., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ✠ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ✠ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servite Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me :* exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio j. Cap. 20.

A MILETO Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utilium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis, atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum.

℟. j. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Munímine régio septus, nullátenus est ab adversáriis superátus. — Fundátus enim.

Lectio ij.

ET nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : quóniam víncula, et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. ij. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso : vitam pétiit a te, et tribuísti ei * In sæculum sæculi. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo : glóriam et ma-

gnum decórem impónes super eum. — In sæculum sæculi.

Lectio iij.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit Epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo.

℟. iij. Glória et honóre coronásti eum Dómine, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum : * Omnia subjecísti sub pédibus ejus. ℣. Quóniam eleváta est magnificéntia tua super cælos Deus. — Omnia subjecísti. Glória. Omnia subjecísti.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, † et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Fílii hóminum scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ,* rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, † secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum Dómine.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Ex Serm. 3. de S. Cypr.)

Lectio iv.

FACILE est honórem Mártyris celebráre : magnum est fidem atque patiéntiam Mártyris imitári. Hoc sic agámus, ut illud optémus : illud sic celebrémus, ut hoc pótius diligámus. Quid laudémus in fide Mártyris? Quia usque ad mortem certávit pro veritáte, et ídeo vicit. Blandiéntem mundum contémpsit, sæviénti non cessit : ídeo victor ad Deum accéssit.

℟. iv. Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, * Quam repromísit Deus diligéntibus se. ℣. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam. — Quam.

Lectio v.

ABUNDANT in isto sæculo erróres et terróres : beatíssimus Martyr erróres sapiéntia, terróres patiéntia superávit. Magnum est, quod fecit : secútus Agnum, leónem vicit. Quando persecútor sæviébat, leo fremébat : sed quia Agnus sursum attendebátur, qui morte mortem destrúxit, ligno pepéndit, sánguinem fudit, redémit mundum : leo deórsum calcabátur.

℟ v. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis :

posuísti in cápite ejus * Coróuam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine. — Corónam.

Lectio vj.

Beatus hic Martyr, dum inexpugnábili firmitáte certáminis sui adversárium vicit, vincéndi céteris viam fecit : non brevi compéndio vúlnerum victor, sed adhæréntibus diu, et permanéntibus pœnis, longæ colluctatiónis miráculo triumphátor. Custódia cárceris septus, in nervo ac ferro fuit : sed pósito in vínculis córpore, solútus ac liber spíritus mansit. Caro famis ac sitis diuturnitáte contábuit : sed ánimam fide et virtúte vivéntem nutriméntis spiritálibus Deus pavit.

℟. vj. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, Sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui minas. Glória. Sed ad cæléstia.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ:* Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ✠ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Justus Dóminus, et justítias diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 14.

Domine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula,* et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ✠ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Posuísti Dómine super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14.

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Hom. 37. in Evang.)

SI considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia : Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. vij. Stolam jucunditátis índuit eum Dóminus, * Et coró-

nam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit eum. —Et corónam.

Lectio viij.

Sed ad hæc audita inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna prǽmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit : Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. viij. Coróna áurea super caput ejus expréssa signo sanctitátis, glória honóris, * Et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et opus fortitúdinis.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum Magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus : et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

℟. ix. Gloriósus Dei amícus N. Jesu Dómini confessióne fundátus, inter tormentórum supplícia stetit impertérritus : * Ac demum triumpháli morte insígnis, Cælos petívit sánguine laureátus. ℣. Felíci commércio, pro terrénis cæléstia, pro peritúris ætérna commútans. — Ac demum. Glória. Cælos petívit.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte N. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Qui me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Qui séquitur me non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

4. Qui mihi minístrat me sequátur : et ubi sum ego, illic erit et miníster meus.

5. Volo Pater ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1.

Beatus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Martyr Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus :
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Soluta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

Ad Benedictus Aña. Qui vult veníre post me ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis singulis Martyribus in Laudibus,

Pro j. Memoria dicatur Aña Qui séquitur me., quæ est ij. Laudum;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Si quis., quæ est iij. Laudum;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Volo Pater., quæ est v. Laudum.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

II. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

III. ℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

AD TERTIAM.

Capitulum Beátus vir, qui suffert., ut in Laudibus.

℟. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 10.

Custodivit illum Dóminus ab inimícis, et a seductóribus tutávit eum, et certámen forte dedit illi ut vínceret.

℟. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 4.

Pro justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia.

℟. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo. Glória. Magna est.

℣. Coróna áurea super caput ejus. ℟. Expréssa signo sanctitátis.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis; * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ☩ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne * portántes manípulos suos.

Aña. Qui me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis, pag. 38*.

Ad Magnificat Aña. Iste est qui pro lege Dei sui morti se trádidit : non dubitávit mori : ab iníquis interféctus est, et in ætérnum vivit cum Christo : Agnum secútus est, et accépit palmam.

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis singulis Martyribus in ij. Vesperis,

Pro j. Memoria dicatur Aña Hic est., ut ad Magnificat in j. Vesperis, pag. 38*;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Lætábitur., ut infra, in Nocturno festi Trium Lectionum;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Qui mihi ministrat., quæ est iv. Laudum, pag. 45*.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

II. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

III. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

IN FESTO

TRIUM LECTIONUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Mártyrum Dóminum * Veníte adorémus.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde.

Cetera fiant ut in Rubricis generalibus § xiij. de festo Trium Lectionum notatum est.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS NON PONTIFICIS.

Omnia ut in Communi unius Martyris Pontificis, præter hic posita.

Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris : ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti N. Mártyris tui intercessióne liberémur. Per.

¶ Alia Oratio.

PRÆSTA, quæsumus omnípotens Deus : ut qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus ejus intercessióne liberémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

EXISTIMO quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei.

Lectio ij.

SCIMUS enim quod omnis creatúra ingemíscit, et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes : et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus. Spes autem, quæ vidétur, non est spes : nam quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non vidémus, sperámus : per patiéntiam exspectámus.

Lectio iij.

SIMILITER autem et Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram : nam quid orémus, sicut opórtet, nescímus : sed ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus : quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Serm. 44. de Sanctis.)

Lectio iv.

TRIUMPHALIS beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit : cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : induráta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur : patiéntia Mártyris, ut eam imitémur.

Lectio v.

GLORIOSUS Christi athléta non exhórruit cárcerem : ad imitatiónem Cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit :

et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat, Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis : et Quia momentáneum hoc, et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis.

Lectio vj.

CONTEMPLABATUR enim (quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest) quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua, nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat periculum, nullum horrébat supplícium : et si míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 51. in Joannem.)

IPSE Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum : mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans nos ad passiónis suæ sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis potest intélligi : Qui amat perdet : id est, si amas, perdes : si cupis vitam tenére cum Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo : Qui amat ánimam suam, perdet eam : noli amáre, ne perdas; noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

Lectio viij.

HOC autem, quod postérius dixi, magis vidétur habére evangélicus sensus. Séquitur enim : Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo quod supra dictum est, Qui amat (subintellígitur, in hoc mundo) ipse útique perdet; et qui eam odit (útique in hoc mundo) in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti : si bene óderis, tunc amásti.

Lectio ix.

CUM ergo causæ artículus vénerit, ut hæc condítio proponátur, aut faciéndum

esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum; quorum duórum homo si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre : ibi éligat Deo dilécto émori, quam offénso vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam.

¶ Aliud Evangelium similiter pro Martyre Pontifice, et non Pontifice.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Homil. 56. in Matth.)

Quemadmodum qui lúdicrum instítuit agónem, si cui athletárum amicítiæ vínculo júngitur, nunquam eum, nisi descénderit in certámen, coronábit : qui próprium illíus vidélicet labórem desíderat, et quo magis eum díligit, eo magis victórem vidére cupit : sic étiam Christus, quos máxime díligit, eos non solum auxílio suo, verum étiam et a seípsis vult comprobári. Mínime autem onerósam oratiónem reddit, quia non sibi solis hæc imminére, sed commúniter univérso terrárum orbi propónit, dicens : Si quis vult, sive vir, sive múlier, sive princeps, sive súbditus, hanc viam ingrediátur.

Lectio viij.

Et sermo quidem unum quid significáre vidétur, tria vero cóntinet : abnegatiónem tui ipsíus, et ut crucem accípias, et tértio ut Christum sequáris : quorum duo conjúncta sunt, unum per seípsum separátim pónitur. Considerémus ígitur prius, quidnam sit álium abnegáre : tunc recte percípies, quid sit abnegáre teípsum.

Lectio ix.

Quid ígitur abnegáre teípsum? Quid ígitur abnegáre álium? Qui álium jam abnegávit, fratrem puta, aut servum, aut quemvis álium, si cædi eum virgis vídeat, si arcéri vínculis, quidquid áliud mali pati eum conspéxerit, non occúrrit, non auxiliátur, non fléctitur, nec prorsus ullo modo movétur, ceu ille qui pénitus ab illo alienátus est. Sic ígitur nullo nos pacto córpori nostro párcere vult, ut neque si cæditur, neque si péllitur, neque si úritur, nec si quid áliud hujúsmodi pátitur, ei parcámus.

¶ Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 15.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera : et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Episcopi.

(Tract. 80. in Joannem.)

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit,

quod est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis, humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

Lectio viij.

QUID ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, Vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem : quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera : ab illa se útique discérnit, cui dícitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio ix.

EGO sum, inquit, vitis vera : et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait, Pater major me est. Secúndum autem id quod ait, Ego et Pater unum sumus; et ipse agrícola est : nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat, est áliquid, neque qui rigat : sed qui increméntum dat, Deus.

COMMUNE

PLURIMORUM MARTYRUM.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Hi sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Lavérunt stolas suas, et cándidas eas fecérunt. * In sánguine Agni. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas. — In sánguine Agni. Glória. In sánguine Agni.

Hymnus.

SANCTORUM méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia :
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
HI sunt, quos rétinens mundus inhórruit;

Ipsum nam stérili flore perári-
dum
Sprevére pénitus, teque secúti
sunt,
Rex Christe bone cælitus.
Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum, sævaque
vérbera :
Cessit his lácerans fórtiter ún-
gula,
Nec carpsit penetrália.
Cæduntur gládiis more bi-
déntium :
Non murmur résonat, non que-
rimónia,
Sed corde tácito, mens bene
cónscia
Consérvat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lin-
gua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera
præparas?
Rubri nam flúido sánguine,
láureis
Ditántur bene fúlgidis.
Te summa Déitas únaque
póscimus
Ut culpas ábluas, nóxia súb-
trahas :
Des pacem fámulis, nos quo-
que glóriam
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat Aña. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo regnábunt in ætérnum.

DE PLURIBUS MARTYRIBUS.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus : ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per. ¶ Alia Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere, da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per.

DE PLURIBUS MARTYRIBUS PONTIFICIBUS.

Oratio.

Infirmitatem nostram, quæsumus Dómine, propítius réspice : et mala ómnia, quæ juste merémur, sanctórum Mártyrum tuórum atque Pontíficum N. et N. intercessióne avérte. Per.

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis pluribus Martyribus in j. Vesperis,

Pro j. Memoria dicatur Aña Abstérget., ut ad Magnificat in ij. Vesperis, pag. 63*;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Justórum autem ánimæ., quæ est j. Laudum, pag. 61*;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Mártyres Dómini., quæ est iv. Laudum, ibidem.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

II. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

III. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Veníte adorémus Regem regum, * Qui beátis Martyribus corónam dedit glóriæ.

Hymnus Sanctórum méritis., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 1

BEATUS vir, qui non ábiit in consílio impiórum, ☩ et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum : et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ☩ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum : * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus : et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 10.

IN Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ : * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, ☩ paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus :

Oculi ejus in páuperem respíciunt : * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium : * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos : * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus et justítias diléxit : * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 8.

EXISTIMO quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei exspéctat. Vanitáti enim creatúra subjécta est non volens, sed propter eum, qui subjécit eam in spe : quia et ipsa creatúra liberábitur a servitúte corruptiónis in libertátem glóriæ filiórum Dei.

℟. j. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. — Quóniam prióra transiérunt.

Lectio ij.

SCIMUS enim quod omnis creatúra ingemíscit, et párturit usque adhuc. Non solum autem illa, sed et nos ipsi primítias spíritus habéntes : et ipsi intra nos gémimus adoptiónem filiórum Dei exspectántes, redemptiónem córporis nostri. Spe enim salvi facti sumus. Spes autem, quæ vidétur, non est spes : nam quod videt quis, quid sperat? Si autem quod non vidémus, sperámus : per patiéntiam exspectámus.

℟. ij. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. — Et ídeo.

Lectio iij.

SIMILITER autem et Spíritus ádjuvat infirmitátem nostram : nam quid orémus, sicut opórtet, nescímus : sed ipse Spíritus póstulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus : quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti.

℟. iij. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Et meruérunt. Glória. Et meruérunt.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ✠ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, ✠ adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ✠ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Mártyres et Confessóres.

Lectio iv. (Lib. 2. Epist. 6.)

Quibus ego vos láudibus prædicem, fortíssimi Mártyres? Robur péctoris vestri et perseverántiam fídei quo præcónio vocis exórnem? Tolerástis usque ad consummatiónem glóriæ duríssimam quæstiónem : nec cessístis supplíciis, sed vobis pótius supplícia cessérunt. Finem dolórum, quem torménta non dabant, corónæ dedérunt. Laniéna grávior ad hoc diu perseverávit, non ut stantem fidem dejíceret, sed ut hómines Dei ad Dóminum velócius mítteret.

℟. iv. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, * Ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Victrícem manum tuam laudavérunt páriter, et decantavérunt Dómine nomen sanctum tuum. — Ut inveniréntur illæsi.

Lectio v.

Vidit admírans præséntium multitúdo cæléste certámen, certámen Dei, spiritále certámen, prœlium Christi : stetísse servos ejus voce líbera, mente incorrúpta, virtúte divína, telis quidem sæculáribus nudos, sed armis fídei credéntes armátos. Stetérunt torti torquéntibus fortióres, et pulsántes ac laniántes úngulas pulsáta ac laniáta membra vicérunt.

℟. v. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut herédes fíerent.

Lectio vj.

Inexpugnabilem fidem superáre non pótuit sæviens diu plaga repetíta : quamvis rupta compáge víscerum, torqueréntur in servis Dei jam non membra, sed vúlnera. Fluébat sanguis, qui incéndium persecutiónis exstingueret, qui flammas et ignes gehénnæ glorióso cruóre sopíret. O quale illud fuit spectáculum Dómino, quam sublíme, quam magnum, quam Dei óculis sacraménto ac devotióne mílitis ejus accéptum! Quam lætus illic Christus fuit, quam libens in tálibus servis suis et pugnávit et vicit?

℟. vj. O veneránda Mártyrum gloriósa certámina, qui in suis corpóribus pro Christo immánia pertulérunt torménta! * Et ídeo percípere meruérunt immarcescíbilem ætérnæ glóriæ corónam. ℣. Despécta namque præséntis vitæ luce, contemptóque suórum córporum cruciátu, sæviéntem mundum Dei pro amóre vicérunt. — Et ídeo. Glória. Et ídeo.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 32.

EXSULTATE justi in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara : * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum :* bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini,* et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium : * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli firmáti sunt :* et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris : * ponens in thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra : * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt :* ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatiónem.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus :* pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus :* vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo* respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem : * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem :* in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum : * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum : * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum : * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos : * quemádmodum sperávimus in te.

Aña. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 33.

BENEDICAM Dóminum in omni témpore : * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea : * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum : * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me : * et ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini : * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum : * et de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus : * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus : * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me : * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo : * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum : * inquíre pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super justos : * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : * et ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justórum : * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima : * et qui odérunt justum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Aña. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia, ut herédes fíerent in domo Dómini.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ꝥ quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra. Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum : ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 21.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prœlia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 9. in Luc. cap. 21.)

Verborum cæléstium nulli magis quam nos testes sumus, quos mundi finis invénit. Quanta enim prœlia, et quas opiniónes accípimus prœliórum! Hunni in Alános, Aláni in Gothos, et Gothi in Taífalos et Sármatas insurrexérunt. Hos quoque in Illyrico éxsules pária Gothórum exsília fecérunt : et nondum est finis. Quæ ómnium fames, lues páriter boum atque hóminum, ceteríque pécoris! ut étiam nos, qui bellum non pertúlimus, debellátis tamen pares fécerit pestiléntia.

℟. vij. In circúitu tuo Dómine lumen est, quod nunquam defíciet, ubi constituísti lucidíssimas mansiónes : * Ibi requiéscunt Sanctórum ánimæ. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. — Ibi requiéscunt.

Lectio viij.

Ergo quia in occásu sæculi sumus, præcédunt quædam ægritúdines mundi. Ægritúdo mundi est fames, ægritúdo mundi est pestiléntia, ægritúdo mundi est persecútio. Sunt autem et ália bella, quæ vir sústinet christiánus, diversárum quoque prœlia cupiditátum, studiorúmque conflíctus; multóque gravióres doméstici hostes quam extránei.

℟. viij. Sancti mei, qui in isto sæculo certámen habuístis, * Mercédem labórum ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem labórum.

Lectio ix.

Nunc avarítia stímulat, nunc accéndit libído, nunc metus terret, nunc iracúndia exágitat, nunc ambítio movet, nunc terrére tentant spiritália nequítiæ, quæ sunt in cæléstibus. Itaque quasi quibúsdam urgétur prœliis, et quibúsdam terræ mótibus quátitur móbilis ánimi nutántis afféctus. Sed fórtior dicit : Si consístant advérsum me castra, non timébit cor meum : si exsúrgat in me prœlium, in hoc ego sperábo.

℟. ix. Lavérunt stolas suas, et cándidas eas fecérunt * In sánguine Agni. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas. — In sánguine Agni. Glória. In sánguine Agni.

Ante Laudes ℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Justórum autem ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Cum palma ad regna pervenérunt Sancti : corónas decóris meruérunt de manu Dómini.

3. Córpora Sanctórum in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4. Mártyres Dómini Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Mártyrum chorus laudáte Dóminum in excélsis.

Capitulum. Hebr. 11.

Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

Hymnus.

Æterna Christi múnera
Et Mártyrum victórias,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

Terrore victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Traduntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudata pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæsumus
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

Ad Benedictus Aña. Isti sunt Sancti, qui pro Dei amóre minas hóminum contempsérunt : sancti Mártyres in regno cælórum exsúltant cum Angelis. O quam pretiósa est mors Sanctórum, qui assídue assístunt ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti !

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis pluribus Martyribus in Laudibus,

Pro j. Memoria dicatur Aña Cum palma., quæ est ij. Laudum;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Córpora Sanctórum., quæ est iij. Laudum;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Mártyrum chorus., quæ est v. Laudum;

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

II. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

III. ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

AD TERTIAM.

Capitulum Sancti per fidem., ut in Laudibus.

℟. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte justi. Glória. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 10.

REDDIDIT Deus mercédem labórum Sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In conspéctu Dei. Glória. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

℟. Justi autem* In perpétuum vivent. Justi autem. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum vivent. Glória. Justi autem.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

DIXIT Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum :* laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo :* Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam :* et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Psalmus 139.

ERIPE me Dómine ab hómine malo : * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * tota die constituébant prœlia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis : * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris : * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos : * abscondérunt supérbi láqueum mihi :

Et funes extendérunt in láqueum : * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli :

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum : * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, ✝ in ignem dejícies eos : * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra : * virum injústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis : * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Aña. Justórum autem ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ.

Capitulum, Hymnus et ℣ ut in j. Vesperis, pag. 52*.

Ad Magnificat Aña. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis pluribus Martyribus in ij. Vesperis,

Pro j. Memoria dicatur Aña Gaudent., ut ad Magnificat in j. Vesperis, pag. 53*;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Hi sunt., ut infra, in Nocturno festi Trium Lectionum;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Mártyres Dómini., quæ est iv. Laudum, pag. 61*;

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

II. ℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

III. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

IN FESTO

TRIUM LECTIONUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Mártyrum Dóminum * Veníte adorémus.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Hi sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

¶ Aliæ Lectiones de pluribus Martyribus Novem Lectionum.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.
(Homil. de Machab.)

Lectio iv.

QUAM speciósa et grata festívitas nobis enítuit, et totíus anni diébus splendídior dies hodiérna præfúlget, non de usitátis solis rádiis illumináta præclárius; sed de lúmine Mártyrum, supra corúscum omne fulgur micánte, illustráta sublímius. Multis enim sólibus illustrióres sunt Mártyres, et magnis lumináribus clarióres. Non tales de supérno solis círculo in terram rádii jaciúntur, quales a corpóribus eórum prosíliunt corúsca luce fulgóres, et ipsos diáboli óculos invidéntis obcæcant.

(Idem in Serm. de Mart.)

Lectio v.

QUI Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quique justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur : quóniam quem deléctat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat, aut laudáre non debet, si imitári detréctat. Nam si proptérea justos fidelésque diligimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

Lectio vj.

IN istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu Christiáne delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exsere vires, fórtiter dímica, atróciter in prœlio isto concérta. Consídera pactum, conditiónem atténde, milítiam nosce : pactum quod spopondísti, conditiónem qua accessísti, milítiam cui nomen dedísti. Hoc enim pacto, quos miráris, cuncti pugnárunt : hac conditióne univérsi vicérunt, hac milítia omnes triumphárunt.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus, et apériens os suum docébat eos, dicens : Beáti páuperes spíritu. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

(Comment. in Matth. cap. 5.)

CONGREGATIS ígitur plúribus turbis, montem conscéndit, et docet : in patérnæ scílicet majestátis pósitus celsitúdine, cæléstis vitæ præcépta constítuit. Non enim æternitátis institúta, nisi in æternitáte pósitus, tradidísset. Dénique ita scriptum est : Apéruit os suum, et docébat eos. Locútum eum fuisse prómptius erat dícere; sed quia in glória patérnæ majestátis insíterat, et æternitátem docébat, idcírco ad motum spíritus eloquéntis, obedísse osténditur humáni oris offícium.

Lectio viij.

BEATI páuperes spíritu : quóniam ipsórum est regnum cælórum. Exémplo Dóminus docúerat humánæ ambitiónis glóriam relinquéndam, dicens : Dóminum Deum tuum adorábis, et illi soli sérvies. Et cum se per Prophétas pópulum húmilem, et ad verba sua treméntem præmónuit esse lectúrum; in spíritus humilitáte perféctæ beatitúdinis pósuit exórdium.

Lectio ix.

NULLA nos nec sæculáris fastus insoléntia, nec opum cupíditas, nec inánis glóriæ ambítio corrúmpat : sed subjécti Deo simus, et de communióne vivéndi in omnes commúnis vitæ caritáte teneámur. Magnum étiam in eo, quod nati sumus, divínæ bonitátis futúrum proféctum existimántes : cujus præmium atque honos præséntis vitæ opéribus sit meréndus : atque ita per hanc spíritus humilitátem, qua a Deo nobis meminérimus et indúlta ómnia, et deínceps potióra speránda, cælórum regnum erit nostrum.

¶ Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

(Lib. 5. in Luc. cap. 6.)

ADVERTE ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba, nisi in húmili, Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos : in excélsis enim infírmi esse non possunt. Sic enim Matthæus docet, in inferióribus débiles esse sanátos.

Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo unumquémque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit, ad vúlnera nostra descéndit : ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

Lectio viij. (Paulo post.)

BEATI páuperes : quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus : sed in istis octo, illæ quátuor sunt, et in quátuor istis, illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles : ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi scribúntur Psalmi : et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

Lectio ix

SED prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes spíritu : quóniam ipsórum est regnum cælórum. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum : quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna : nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui mundi cupiditáte posséssus, emergéndi non habet facultátem.

¶ Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Lib. 4. in Luc. Cap. 52.)

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis, et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat : sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit.

Lectio viij.

EST ergo sensus : Atténdite ne æmulémini simulatóres : quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus, et eórum revelétur hypócrisis. Verum quod séquitur, Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur : non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem; sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi : quóniam, quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum Actibus públice prædicántur.

Lectio ix.

DICO autem vobis amícis meis : Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus, et post hæc non habent quid fáciant. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant : ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt : cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint. Et quia duo sunt génera persecutórum, unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium : contra utrúmque nos munire volens Salvátor, et ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, et a cæde carníficum præcipit non timére.

COMMUNE UNIUS

CONFESSORIS PONTIFICIS.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

℟. Sancte N. Christi Conféssor audi rogántes sérvulos : * Et impetrátam cælitus Tu defer indulgéntiam. ℣. O sancte N. sidus áureum, Dómini grátia, servórum gémitus sólita súscipe cleméntia. — Et impetrátam. Glória. Tu defer.

Hymnus.

ISTE Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

QUI pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

OB sacrum cujus méritum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

UNDE nunc noster chorus in honórem
Ipsius hymnum canit hunc libénter :
Ut piis ejus précibus juvémur,
Omne per ævum.

SIT salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen,
Tótius mundi máchinam gubérnat
Trinus et unus. Amen.

¶ Si in aliquo die celebretur Officium alicujus Confessoris, et non sit natalis ipsius, præfatus Hymnus ita inchoetur :

Iste Conféssor Dómini sacrátus
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

Ob sacrum cujus, etc., ut supra.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Ad Magnificat Aña. Conféssor Dómini N. astántem plebem corróbora sancta intercessióne : ut qui vitiórum póndere prémimur, beatitúdinis tuæ glória sublevémur, et te duce ætérna præmia consequámur.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per.

¶ Alia Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : ut qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólvas peccátis. Per.

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis Confessoribus in j. Vesperis,

Pro j. Memoria dicatur Aña Similábo., ut ad Magnificat in ij. Vesperis, pag. 78*;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Dómine quinque talénta., quæ est j. Laudum, pag. 75*;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Ecce vere Israelíta., quæ est iv. Laudum, ibidem.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

II. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

III. ℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

¶ Ad faciendam vero Memoriam plurium Confessorum in j. Vesperis,

Aña. Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent : judicábunt natiónes, et regnábunt in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos sanctórum Confessórum tuórum N. et N. confessiónibus gloriósis circumdas et prótegis : da nobis eórum imitatióne profícere, et intercessióne gaudére. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Confessórum Regem adorémus : * Qui cæléstis regni méritum et glóriam cóntulit sancto suo N.

Hymnus Iste Conféssor., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit :

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo :

Et fólium ejus non défluet : * et ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic : * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício : * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * et iter impiórum períbit.

Aña. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 2.

QUARE fremuérunt gentes,* et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, ☩ et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum :* et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos : * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus,* prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem tuam, * et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite : * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre : * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Aña. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino : prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 3.

DOMINE quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me:* exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine : tu exáltas caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio j. Cap. 3.

FIDELIS sermo : Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum : non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum : fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. j. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium dómini tui. ℣ Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

De Epístola ad Titum.

Lectio ij. Cap. 1.

OPORTET Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum : sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere.

℟. ij. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Lectio iij. Cap. 2.

TU autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei.

℟. iij. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum : * Quóniam in hac peregrinatióne solo córpore constitútus, cogitatióne et aviditáte In illa ætérna pátria conversátus est. ℣. Vínculis carnis absolútus, taléntum sibi créditum Dómino suo duplicátum reportávit. — Quóniam. Glória. In illa ætérna pátria.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 4.

CUM invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, ☩ et speráte in Dómino : * multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum : Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ☩ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ☩ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 8.

DOMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ✠ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

(Homil. 59. de S. Eusebio 2.)

Lectio iv.

Ad sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse, áliquid decerpsísse est : síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens : quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur! In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. iv. Magnificávit eum in conspéctu regum, * Et dedit illi corónam glóriæ. ℣. Státuit illi testaméntum sempitérnum, et beatificávit illum in glória. — Et dedit illi.

Lectio v.

Quidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc quasi lucidíssimo fonte, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit affléctum : quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. v. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas Paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas Paradísi.

Lectio vj.

Bene et côngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad Paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum. Illíus ergo, in quantum póssumus, vestígiis insistámus, quibus per illam nimis arctam viam ad cæli ampla festínans, qua eum sequerémur, osténdit.

℟. vj. Sancte N. Christi Conféssor audi rogántes sérvulos : * Et impetrátam cælitus Tu defer indulgéntiam. ℣. O sancte N. sidus áureum, Dómini grátia, servórum gémitus sólita súscipe cleméntia. — Et impetrátam. Glória. Tu defer indulgéntiam.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 14.

DOMINE quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam :

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus : * timéntes autem Dóminum gloríficat :

Qui jurat próximo suo, et non décipit, ꝫ qui pecúniam suam non dedit ad usúram, * et múnera super innocéntem non accépit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo : operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 20.

DOMINE in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Aña. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

(Cap. 26. et 27. in Matth.)

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse sciérmus; vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem : ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat.

℟. vij. Justus ut palma florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur : plantátus in domo Dómini, * In átriis domus Dei nostri florébit. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. — In átriis.

Lectio viij.

Paratos ígitur esse nos cónvenit : quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitat. Quisnam est fidélis servus, et prudens, quem constítuit dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur : speciálem tamen pópuli princípibus, id est Epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat.

℟. viij. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : * Honestávit illum in labóribus, et

complévit labóres illíus. ℣. Immortális est enim memória illíus : quia apud Deum nota est, et apud hómines. — Honestávit illum.

Lectio ix.

Hunc enim servum fidélem, atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est, in Dei glória collocábitur : qua nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. ix. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum Quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos. Glória. Quando.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte N. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Beátus ille servus, quem cum vénerit Dóminus, et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

3. Fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram.

4. Ecce vere Israelíta, in quo dolus non est.

5. Serve bone et fidélis intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 45.

Diléctus Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus :
Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Cujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.
Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum ángelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.
Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.
Sit Christe Rex piíssime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis Confessoribus in Laudibus,

Pro j. Memoria dicatur Aña Beátus ille servus., quæ est ij. Laudum;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Fidélis servus., quæ est iij. Laudum;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Serve bone., quæ est v. Laudum.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

II. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

III. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

¶ Ad faciendam vero Memoriam plurium Confessorum in Laudibus,

Aña. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis.

℣. Mirábilis Deus. ℟. In Sanctis suis.

AD TERTIAM.

Capitulum Diléctus Deo., ut in Laudibus, pag. 75*.

℟. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit eum. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et ornávit eum. Glória. Amávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Deum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. Justum dedúxit Dóminus * Per vias rectas. Justum. ℣. Et osténdit illi regnum Dei. Per vias. Glória. Justum.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 10.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. Justus ut palma florébit * In domo Dómini. Justus. ℣. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. In domo. Glória. Justus.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos,* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 111.

BEATUS vir, qui timet Dóminum : * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus : * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis : * misericors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, ☩ dispónet sermónes suos in judício : * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, ☩ confirmátum est cor ejus : * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus : ☩ justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, ☩ déntibus suis fremet et tabéscet : * desidérium peccatórum períbit.

Psalmus 112.

LAUDATE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 115.

CREDIDI, propter quod locútus sum : * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo : * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam : * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus : * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus :

O Dómine quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea : * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus : * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Aña. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis, pag. 67*.

Ad Magnificat Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

¶ Si contingat fieri plures Memorias de aliis Confessoribus in ij. Vesperis,

Pro j. Memoria dicatur Aña Conféssor Dómini., ut ad Magnificat in j. Vesperis, pag. 68*;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Iste Sanctus., ut paulo post, in Nocturno festi Trium Lectionum;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Ecce vere Israelíta., quæ est iv. Laudum, pag. 75*.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

II. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

III. ℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN FESTO

TRIUM LECTIONUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum * Veníte adorémus.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum.

¶ Aliud Evangelium de Confessore Pontifice Novem Lectionum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia sancti Hilárii Epíscopi.

(Comment. in Matth. 25.)

Divisio quidem pecúniæ inæquális est, sed non ad dividéntem referénda divérsitas est. Ait enim unumquémque secúndum virtútem suam accepísse. Patrem famílias seípsum esse significat. Peregrinatiónis tempus pœniténtiæ spátium est, quo in cælis a dextris Dei ássidens, potestátem univérso géneri humáno fídei atque operatiónis evangélicæ permísit.

Lectio viij.

Igitur unusquísque secúndum fídei suæ mensúram, taléntum, id est, Evangélii prædicatiónem, a prædicánte suscépit. Hæc enim incorrúpta substántia est : hoc Christi patrimónium ætérnis herédibus reservátum. Sed servus ille, qui quinque talénta accépit, pópulus ex Lege credéntium est : ex qua proféctus, méritum ipsíus recte probéque per-

fúnctus evangélicæ Fídei operatióne duplicávit.

Lectio ix.

In ratióne autem ponénda judícii exámen est : quo cæléstis verbi usus, et réditus dispensáti talénti postulátur. Igitur cui erant quinque commissa, dómino revérso de quinque decem óbtulit : talis scílicet in Fide repértus, qualis in Lege : qui decem verbórum quinque libris Móysi, præceptórum obediéntiam per grátiam evangélicæ justificatiónis expléverit. Igitur jubétur in gáudium Dómini introíre, id est, in honórem glóriæ Christi recípitur.

COMMUNE

UNIUS DOCTORIS.

Omnia fiant ut in Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 67*. et sequentibus, præter hic notata.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 14.

Beatus vir, qui in sapiéntia morábitur, et qui in justítia sua meditábitur, et in sensu cogitábit circumspectiónem Dei. Qui excógitat vias illíus in corde suo, et in abscónditis suis intélligens, vadens post illam quasi investigátor, et in viis illíus consístens : qui réspicit per fenéstras illíus, et in jánuis illíus áudiens : qui requiéscit juxta domum illíus, et in pariétibus illíus figens palum státuet cásulam suam ad manus illíus, et requiéscent in cásula illíus bona per ævum : státuet fílios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur : protegétur sub tégmine illíus a fervóre, et in glória ejus requiéscet.

Lectio ij. Cap. 24.

Qui implet quasi Phison sapiéntiam, et sicut Tigris in diébus novórum. Qui adímplet quasi Euphrátes sensum : qui multíplicat quasi Jordánis in témpore messis. Qui mittit disciplínam sicut lucem, et assístens quasi Gehon in die vindémiæ. Qui pérficit primus scire ipsam, et infírmior non investigábit eam. A mari enim abundávit cogitátio ejus : et consílium illíus ab abysso magna. Ego sapiéntia effúdi flúmina. Ego quasi trames aquæ imménsæ de flúvio, ego quasi flúvii dióryx, et sicut aquædúctus exívi de paradíso.

Lectio iij.

Dixi : Rigábo hortum meum plantatiónum, et inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, et flúvius meus appropinquávit ad mare : quóniam doctrínam quasi antelucánum illúmino ómnibus, et enarrábo illam usque ad longínquum. Penetrábo omnes inferióres partes terræ, et inspíciam omnes dormiéntes, et illuminábo omnes sperántes in Dómino.

Adhuc doctrínam quasi prophetíam effúndam, et relínquam illam quæréntibus sapiéntiam, et non désinam in progénies illórum usque in ævum sanctum. Vidéte quóniam non soli mihi laborávi, sed ómnibus exquiréntibus veritátem.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. (Lib. 9. cap. 6.)

Qui post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sánctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis Martyribus eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: et représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Lectio v. (Cap. 8.)

Nec immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt: quia ortæ proculdúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quamobrem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Lectio vj.

Dum ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, et eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 15. in Matth. sub med.)

Attendite quid díxerit, Vos estis sal terræ: per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio

reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas : sed ad omnem terram prorsus, ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis criminibus oppréssum.

Lectio viij.

DICENDO enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam : et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est, ac modéstus, et miséricors, et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terrae. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est : ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

COMMUNE

UNIUS CONFESSORIS

NON PONTIFICIS.

Omnia fiant ut in Communi unius Confessoris Pontificis pag. 67*. et sequentibus, præter hic posita. Oratio.

DEUS, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per. ¶ Alia Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per.

IN I. NOCTURNO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 31.

BEATUS vir, qui invéntus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? Fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus : fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

Lectio ij. Cap. 32.

QUI timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confídit in illo, non minorábitur.

Lectio iij. Cap. 33. et cap. 34.

TIMENTI Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis. Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(In Orat. de S. Philog.)

Lectio iv.

BEATI N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsius recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit : síquidem hódie Beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit : eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem.

Lectio v.

QUAMOBREM maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit : tamen in álteram ascríptus est civitátem, nempe Dei : ac digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis : ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem angelórum.

Sermo sancti Ephrem Syri.

(Encomio in S. Basil.)

Lectio vj.

SAPIENS hic et fidélis N. vere gressus est virtútum, liber laudum, vita miraculórum : qui in carne grádiens, spiritu incedébat; communémque cum áliis in terra vitam degens, supérna contemplabátur : beryllium plectrum mysticæ cítharæ regiónem sanctórum angelórum obléctans : certus agnus matrícis vitæ, Spíritus sancti agrum ac hortum illústrans, desidério atque amóre exsúltans, ac florem ex ima radíce pretiosíssimæ crucis decérpens : membrána pulchra divínæ sapiéntiæ, quæ de cælo divínas impressiónes accépit.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 11.

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Hom. 39. in Matth.)

Quod hic, Confíteor, dixit, idem valet quod Grátias ago. Grátias, inquit, tibi ago, quóniam a prudéntibus, et sapiéntibus hæc celásti. An ígitur perditióne illórum gaudére ipsum dicémus, et quóniam illi hæc non didicére? Mínime. Non ergo quia sapiéntes non cognovérunt, gaudet : sed quia párvuli percepérunt, lætátur. Ita et Paulus dicit : Grátias ago Deo meo, quóniam fuístis servi peccáti : obedístis autem ex corde in quam tráditi estis formam doctrínæ. Non ergo Paulus proptérea gaudet, quia erant servi peccáti; sed quia, cum essent hujúsmodi, veritátis cultóres facti sunt.

Lectio viij.

Prudentes autem hic Scribas et Pharisæos appéllat : quibus verbis alacrióres reddit discípulos : cum intélligant illa se piscatóres esse consecútos, a quibus illi summi, ut videbántur, viri excidérunt. Cum autem Sapiéntes díxerit : non illam veram laudábilem sapiéntiam intélligit : sed hanc, quæ sæculári doctrína præstátur. Idcírco étiam non dixit, Stultis revelásti, sed Párvulis : quasi non formátis adhuc, sed simplícibus.

Lectio ix.

Ita osténdit non indígne illos, sed jure his rebus fuisse privátos : ac per ómnia nos docet flatum supérbiæ omníno esse fugiéndum, ac simplicitátem æmulándam. Quod Paulus amplióribus verbis scribit, dicens : Si quis in vobis vidétur in hoc sæculo sápiens esse, is fiat stultus, ut sápiens efficiátur : sic enim grátia Dei monstrátur. Cur vero grátias agit Patri, cum ipse illud fécerit? Sicut orat et intercédit pro nobis ad Deum, magnam erga nos declárans caritátem, sic étiam et hoc ex caritátis fervóre péragit.

¶ Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 13. in Evang.)

Sancti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta : sed ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus : quátenus ejus expositio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Lumbórum nómine luxúria designátur, cum Dóminus dicit, Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus.

Lectio viij.

Sed quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur :

Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla demonstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus : ut vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

Lectio ix.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, et lumbos præcíngere, et lucérnas tenére : ut et munditia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero nequáquam placére potest : si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit; aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquid sine castitáte.

¶ Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

(Lib. 4. in Luc.)

Pusillum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat. Quia vidélicet Ecclésiam suam, quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre.

Lectio viij.

Vendite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus hujus vitæ necessária desint : quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur.

Lectio ix.

Facite vobis sácculos, qui non veteráscunt : eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nihil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ : sed ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

¶ Aliud Evangelium.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10.

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Hom. 17. in Evang.)

Dominus et Salvátor noster, fratres caríssimi, binos in prædicatiónem discípulos

mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet.

Lectio viij.

BENE autem dícitur quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem, et locum quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt, atque per hæc véritas in mente suscípitur. Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini : rectas fácite sémitas Dei nostri.

Lectio ix.

HINC illis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus : ut eas et ipse post véniens per amóris sui præséntiam illústret.

COMMUNE

UNIUS ABBATIS.

Omnia fiant ut in Communi unius Confessoris Pontificis, pag. 67*. et sequentibus, præter hic posita. Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus ejus patrocínio assequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones de Scriptura currente (vel in Dominica de Apostolo), nisi aliter notetur.

¶ Si autem Feria currens Lectiones de Scriptura non habuerit, ut contingit quando Lectiones Feriæ sunt de Homilia, legantur tres Lectiones de Communi unius Confessoris non Pontificis, scilicet Beátus vir, qui invéntus est sine mácula., pag. 81*.

IN II. NOCTURNO.

Lectiones quæ notatæ fuerint in Proprio Sanctorum.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

(Lib. 3. in Matth. cap. 19.)

GRANDIS fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quæréba : et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia.

Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel.

Lectio viij.

NON dixit, Qui reliquístis ómnia : hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me : quod próprie Apostolórum est, atque credéntium. In regeneratióne cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel, quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt.

Lectio ix.

ET omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sæculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

COMMUNE

UNIUS VIRGINIS MARTYRIS.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Veniénte Sponso, prudens Virgo præparáta introívit cum eo ad núptias.

Capitulum. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, In quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum, dico ego ópera mea regi. — Quem vidi. Glória. In quem crédidi.

Hymnus.

VIRGINIS Proles opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,

Virginis festum cánimus trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Sæva pœnárum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacráta
Scándere cælum.

Hujus obténtu Deus alme nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens :
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Gloria Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. Ista est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quæ accépta lámpade sumpsit secum óleum, et veniénte Dómino introívit cum eo ad núptias.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quæsumus Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper éxstitit, et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per.

¶ Alia Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius ut qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ solémnia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per.

¶ Si contingat in j. Vesperis fieri plures Memorias de aliis Virginibus, sive sint Martyres, sive non,

Pro j. Memoria dicatur Aña Accínxit., ut ad Magnificat in ij. Vesperis, pag. 97*;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Hæc est Virgo sápiens, et una., quæ est j. Laudum, pag. 95*;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Média nocte., quæ est iv. Laudum, ibidem.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

II. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

III. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

¶ Ad faciendam vero Memoriam plurium Virginum in j. Vesperis,

Aña. Prudéntes Vírgines aptáte lámpades vestras : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Agnum sponsum Vírginum, * Veníte adorémus Dóminum Jesum Christum.

Hymnus. Virginis Proles., ut in j. Vesperis.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ✠ glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ✠ ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Unguéntum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ☩ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ☩ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. j. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit : * Pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, et cum ángelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit rex spéciem tuam. — Pro cujus.

Lectio ij.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te Dómine, et liberas eos de mánibus géntium.

℟. ij. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. — Et dedúcet te.

Lectio iij.

EXALTASTI super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum.

Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum siñe adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. iij. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, Próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória. Próspere procéde.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, ✠ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, ✠ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra:* et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei:* sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ☩ quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ☩ et homo natus est in ea:* et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Sermo sancti Máximi Epíscopi.

(Homil. de S. Agnete.)

Lectio iv.

CUM in toto mundo virgíneus flos Maríæ immarcescíbiles corónas innéctat, et sceptrígeram pudóris aulam immaculáto consérvet affectu : eo usque intégritas perseverávit ad palmam, ut in puéllis trophæum sanctitátis arríperet, et per vestigia Matris Vírginis ad cæléstem thálamum perveníret. O quam imitábile virgínibus, Virgo, tui amóris tradidísti exémplum, contemnéndo mundi divítias, exsecrándo carnis concupiscéntias, et solam Christi pulchritúdinem adamándo!

℟. iv. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu príncipum loquebátur sapiéntiam, * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Erécta namque in virtútis cúlmine, torménta derísit, præmia calcávit. — Et Dóminus ómnium.

Lectio v.

Beatissima hæc Virgo magnum de se pudicítiæ excitávit exémplum, cum virginitátem prætulit vitæ, trophæum crucis Christi arrípuit, et tam contra libídines, quam étiam contra supplícia univérsa, fide pótius armáta quam ferro, fórtiter dimicávit et vicit. Nescit amáre áliquid, quod transit : et dum nimis virginitátem díligit, nec ludíbria, nec flammas, nec supplícia, nec carnífices métuit : postrémo nec gládium furéntis percussóris expávit.

℟. v. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Ista est una de número prudéntum, quæ aptávit lámpades suas. — Et veniénte Dómino.

Lectio vj.

Veni jam Virgo ad thálamum, quem quæsísti : ut sponsam te virgínitas immaculáta cómprobet Christi, et Mártyrem conféssio probáta consignet. Felix catérva vírginum, quibus stúdium est tuæ sequi confessiónis vestígia! Itaque o spléndida Christo, pulchra Dei Fílio, et ómnibus Angelis atque Archángelis grata : ut nostri meminísse dignéris, quibus póssumus, précibus exorámus : ut nobis ille tríbuat peccatórum indulgéntiam, qui tibi tuórum ómnium labórum trádidit palmam.

℟. vj. Afferéntur regi vírgines post eam : próximæ ejus afferéntur tibi * In lætítia et exsultatióne. ℣. Prudéntes vírgines aptáte lámpades vestras : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — In lætítia. Glória. In lætítia.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 95.

Cantate Dómino cánticum novum :* cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia :* Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus :* sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, ☩ afférte Dómino glóriam et honórem :* afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus :* adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur :* judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, ☩ commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna

silvárum a fácie Dómini, quia venit :*quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ☩ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ☩ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Hæc est Virgo sápiens atque gloriósa, quia Dóminus ómnium diléxit eam.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro : quem qui ínvenit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ. (Homil. 11. in Evang.)

Cælorum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur. Qua in re notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus : malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident.

℟. vij. Audívi vocem de cælo veniéntem : veníte omnes vírgines sapientíssimæ, * Oleum recóndite in vasis vestris, dum sponsus advénerit. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. — Oleum recóndite.

Lectio viij.

Deprædari ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant : sed ut sic sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto. Rursum cæléste regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quærit, sed unam pretiósam ínvenit, quam vidélicet invéntam, ómnia vendens, emit : quia qui cæléstis vitæ dulcédinem, in quantum possibílitas admíttit, perfécte cognóverit : ea, quæ in terrénis amáverat, libénter cuncta derelínquit.

℟. viij. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia concupívit rex.

Lectio ix.

Recte per Salomónem dícitur : Fortis est ut mors diléctio : quia sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium ætérnæ vitæ cáritas occídit. Nam quem perfécte absorbúerit, ad terréna foris desidéria velut insensíbilem reddit. Nec enim Sancta hæc, cujus hódie natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuísset in córpore, si prius a terrénis desidériis mórtua non fuísset in mente. Eréctus namque in virtútis cúlmine ánimus torménta despéxit, præmia calcávit. Quid inter hæc nos barbáti et débiles dícimus, qui ire ad regna cæléstia puéllas per ferrum vidémus, quos ira sú-

perat, supérbia inflat, ambítio pertúrbat, luxúria ínquinat? Qui si adipísci regna cælórum per bella persecutiónum non póssumus, hoc ipsum nobis turpe sit, quod Deum nólumus saltem per pacem sequi.

℟. ix. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, In quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. — Quem vidi. Glória. In quem crédidi.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta N. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

4. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

5. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Capitulum. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus.

JESU, coróna vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

QUI pascis inter lília,
Septus choréis vírginum,
Sponsas decórans glória,
Sponsísque reddens præmia.

QUOCUMQUE pergis vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

TE deprecámur, lárgius
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

SIT Christe Rex piíssime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Benedictus Aña. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupívit Rex spéciem tuam.

¶ Si contingat in Laudibus fieri plures Memorias de aliis Virginibus,

Pro j. Memoria dicatur Aña Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus., quæ est ij. Laudum;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Veni sponsa Christi., quæ est iij. Laudum;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Tunc surrexérunt., quæ est v. Laudum.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

II. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

III. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

¶ Ad Memoriam vero plurium Virginum in Laudibus.

Aña. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ.

℣. Média nocte clamor factus est. ℟. Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

AD TERTIAM.

Capitulum. Confitébor tibi., ut in Laudibus.

℟. Diffúsa est grátia * In lábiis tuis. Diffúsa est. ℣. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. In lábiis tuis. Glória. Diffúsa est.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM

Capitulum. 2. Cor. 11.

Æmulor enim vos Dei æmulatióne : despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória. Spécie tua.

℣ Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generátio cum claritáte : immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est et apud hómines.

℟. Adjuvábit eam Deus * Vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Vultu suo. Glória. Adjuvábit.

℣. Adducéntur regi vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

AD II. VESPERAS.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo : * Sede a dextris meis :

Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas : * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet : * proptérea exaltábit caput.

Psalmus 112.

Laudate púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 126.

NISI Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Psalmus 147.

LAUDA Jerúsalem Dóminum :* lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ :* velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Aña. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum.

Capitulum, Hymnus et ℣. ut in j. Vesperis, pag. 86*. et pag. 87*.

Ad Magnificat Aña. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum : ideóque lucérna ejus non exstinguétur in sempitérnum.

¶ Si contingat in ij. Vesperis fieri plures Memorias de aliis Virgínibus,

Pro j. Memoria dicatur Aña Ista est., ut ad Magnificat in j. Vesperis, pag. 87*;

Pro ij. Memoria dicatur Aña Veniénte Sponso., ut infra, in Nocturno festi Trium Lectionum;

Pro iij. Memoria dicatur Aña Média nocte., quæ est iv. Laudum, pag. 95*.

¶ Versiculi autem hoc ordine dicantur :

I. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

II. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

III. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

IN FESTO

TRIUM LECTIONUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Vírginum Dóminum * Venite adorémus.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Veniénte Sponso, prudens Virgo præparáta introívit cum eo ad núptias.

COMMUNE

UNIUS VIRGINIS

NON MARTYRIS.

Omnia fiant ut in Communi unius Virginis et Martyris, pag. 86* et sequentibus, præter hic posita.

IN UTRISQUE VESPERIS ET AD MATUTINUM.

Hymnus.

Virginis Proles, opiféxque matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo,
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus obténtu, Deus alme nostris
Parce jam culpis, vítia remittens :
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Gloria Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per.

IN I. NOCTURNO.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio j. Cap. 7.

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem : non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit : tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi.

℟. j. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit : *Pro cujus amóre sæculum contempsísti, et cum ángelis in paradísum introísti. ℣. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupívit rex spéciem tuam. — Pro cujus amóre.

Lectio ij.

Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint : et qui flent, tamquam non flentes : et qui gaudent, tamquam non gaudéntes : et qui emunt, tamquam non possidéntes : et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : prætérit enim figúra hujus mundi.

℟. ij. Propter veritátem et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. — Et dedúcet te.

Lectio iij.

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

℟. iij. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, Próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória. Próspere procéde.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Lectio iv. (Lib. de Virginit.)

In festo Vírginis prædicánda est virgínitas. Hoc in isto sermóne suscépimus. Adjuvet Christus Vírginis Fílius, et Vírginum sponsus : virgináli útero corporáliter natus, virgináli connúbio spirituáliter conjugátus. Cum ígitur univérsa Ecclésia virgo sit, sicut dicit Apóstolus, quanto digna sunt honóre membra, quæ hæc custódiunt étiam in ipsa carne, quæ ipsa tota custódit in fide! Nulla ergo fecúnditas carnis sanctæ virginitáti, étiam carnis, comparári potest.

℟. iv. Hanc amávi, et exquisívi sponsam mihi assúmere, * Et amátor factus sum formæ illíus. ℣. Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. — Et amátor.

Lectio v.

Illa autem Virgo conjugátæ mérito præpónitur, quæ nec multitúdini se amándam propónit, sed Speciósum forma præ filiis hóminum sic amávit, ut, quia eum sicut María concípere carne non posset, ei corde concépto carnem étiam íntegram custodíret. Cedat virginitáti omnis fecúnditas carnis, omnis pudicítia conjugális. Illa non est in potestáte : ista non est in æternitáte. Fecunditátem carnálem non habet líberum arbítrium : pudicítiam conjugálem non habet cælum.

℟. v. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit : quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Ista est una de número prudéntum, quæ aptávit lámpades suas. — Et veniénte Dómino.

Lectio vj.

PROFECTO habébunt magnum áliquid præter céteros in illa commúni immortalitáte, qui habent áliquid jam non carnis in carne. Cum enim dixisset Dóminus de spadónibus, Dabo eis in domo mea locum nominátum multo meliórem quam filiórum atque filiárum : contínuo subjécit : Nomen ætérnum dabo eis; quod útique glóriam quamdam própriam excellentémque signíficat.

℟. vj. Afferéntur regi vírgines post eam : próximæ ejus afferéntur tibi * In lætítia et exsultatióne. ℣. Prudéntes vírgines aptáte lámpades vestras : ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — In lætítia. Glória. In lætítia.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.
(Homilia 12. in Evang.)

SÆPE vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre : sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compellor dícere, ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor, aut grátia humána requirátur : ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur.

℟. vij. Audívi vocem de cælo veniéntem : Veníte omnes vírgines sapientíssimæ, * Oleum recóndite in vasis vestris, dum sponsus advénerit. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. — Oleum recóndite.

Lectio viij.

ECCE enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes recéptæ sunt : quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt. Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur : quæ quia ex utróque sexu fidélium collígitur, decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis commísti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur.

℟. viij. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia.

Lectio ix.

SUNT namque plerique continéntes, qui ab exterióri se appetítu custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur; carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant : ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere humá-

nas laudes nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

℟. ix. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : *Quem vidi, quem amávi, In quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. — Quem vidi. Glória. In quem crédidi.

¶ Hæc eadem Homilia dici potest in festo unius Virginis et Martyris.

COMMUNE UNIUS SANCTÆ

MARTYRIS TANTUM.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitebor tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

℟. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu príncipum loquebátur sapiéntiam, * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Erécta namque in virtútis cúlmine, torménta derísit, prǽmia calcávit. — Et Dóminus. Glória. Et Dóminus.

Hymnus.

Hujus obténtu Deus alme nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens :
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Gloria Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat Aña. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : quia concupívit Rex spéciem tuam.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti : concéde propítius, ut qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátæ N.

Hymnus Hujus obténtu., ut in j. Vesperis.

Psalmi, Antiphonæ super Psalmos et ℣℣. in tribus Nocturnis sicut in Communi unius Sanctæ nec Virginis nec Martyris, pag. 105* et sequentibus. Cetera ut infra.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Confitébor tibi Dómine rex., ut in Communi unius Virginis et Martyris, pag. 89*. Et dicantur una cum tribus Responsoriis quæ iisdem Lectionibus annexa sunt.

IN II. NOCTURNO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Serm. 67. de div. Novi Test. loc.)

Lectio iv.

Ego máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo et ampléctor : atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus víceraț inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. iv. Grata facta est a Dómino in certámine, quia apud Deum et apud hómines glorificáta est : in conspéctu príncipum loquebátur sapiéntiam, * Et Dóminus ómnium diléxit eam. ℣. Erécta namque in virtútis cúlmine, torménta derísit, præmia calcávit. — Et Dóminus ómnium.

Lectio v.

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat : hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit : hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi? Quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. v. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ N. * De cujus passióne gaudent ángeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : sánctitas, et magnificéntia in sanctificatióne ejus. — De cujus passióne.

Lectio vj.

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum : sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit : quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. vj. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia concupívit rex. Glória. Quia concupívit rex.

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro : quem qui ínvenit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet; et emit agrum illum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 11. in Evang.)

Cælorum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis

rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur. Qua in re notándum est quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus : malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident.

℟. vij. Hanc amávi, et exquisívi sponsam mihi assúmere, * Et amátor factus sum formæ illíus. ℣. Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. — Et amátor.

Lectio viij.

Deprædari ergo desíderat qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant : sed ut sic sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto. Rursum cæléste regnum negotiatóri hómini símile dícitur, qui bonas margarítas quærit, sed unam pretiósam ínvenit, quam vidélicet invéntam ómnia vendens emit : quia qui cæléstis vitæ dulcédinem, in quantum possibílitas admíttit, perfécte cognóverit : ea quæ in terrénis amáverat, libénter cuncta derelínquit.

℟. viij. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier timens.

Lectio ix.

Recte per Salomónem dícitur : Fortis est ut mors diléctio : quia sicut mors corpus intérimit, sic ab amóre rerum corporálium ætérnæ vitæ cáritas occídit. Nam quem perfécte absorbúerit, ad terréna foris desidéria velut insensíbilem reddit. Nec enim Sancta hæc, cujus hódie natalítia celebrámus, mori pro Dómino potuísset in córpore, si prius a terrénis desidériis mórtua non fuísset in mente. Eréctus námque in virtútis cúlmine ánimus torménta despéxit, præmia calcávit. Quid inter hæc nos barbáti et débiles dícimus, qui ire ad regna cæléstia puéllas per ferrum vidémus, quos ira súperat, supérbia inflat, ambítio pertúrbat, luxúria ínquinat? Qui si adipísci regna cælórum per bella persecutiónum non póssumus, hoc ipsum nobis turpe sit quod Deum nólumus saltem per pacem sequi.

℟. ix. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, In quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. — Quem vidi. Glória. In quem crédidi.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta N. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Aña. Grátia super grátiam. cum ceteris ut in Communi unius Sanctæ nec Virginis nec Martyris, pag. 112*.

Capitulum. Eccli. 51.

CONFITEBOR tibi Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi : et liberásti corpus meum a perditióne.

Hymnus Pia Mater et húmilis., ℣. Elégit eam. et ad Benedictus Aña Manum suam., ut in Communi unius Sanctæ nec Virginis nec Martyris. pag. 112*.

AD TERTIAM.

Capitulum Confitébor tibi., ut supra in Laudibus.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum ut in Communi unius Sanctæ nec Virginis nec Martyris, p. 112*.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 51.

LIBERASTI me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 51.

LAUDABIT usque ad mortem ánima mea Dóminum : quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta : omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris ut in Communi unius Virginis, pag. 96*; Capitulum Confitébor., Hymnus Hujus obténtu. et ℣. Diffúsa est., ut in j. Vesperis, pag. 101*.

Ad Magnificat Aña. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum : gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus.

COMMUNE UNIUS
NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delicto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Capitulum. Prov. 31.

MULIEREM fortem quis inveniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus : confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória. Múlier.

Hymnus.

HUJUS obténtu, Deus alme nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens:
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

GLORIA Patri genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus, omni
Témpore sæcli. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magníficat Aña. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: quia concupívit Rex spéciem tuam.

Oratio.

TUORUM corda fidélium Deus miserátor illústra: et beátæ N. précibus gloriósis fac nos próspera mundi despícere, et cæléstí semper consolatióne gaudére. Per.

¶ Alia Oratio.

EXAUDI nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum, * In solemnitáte sanctæ N.

Hymnus Hujus obténtu., ut supra.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 8.

DOMINE, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, ⁊ glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 18.

CÆLI enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ✠ ab occúltis mei munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Aña. Unguéntum effúsum nomen tuum : ídeo adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, ✠ qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, ✠ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, ✠ et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Aña. Ista est speciósa inter fílias Jerúsalem.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 31.

Mulierem fortem quis invéniet? Procul, et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. j. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honóre beátæ N. * De cujus solemnitáte gaudent ángeli, et colláudant Fílium Dei. ℣. Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus; sánctitas, et magnificéntia in sanctificatióne ejus. — De cujus solemnitáte.

Lectio ij.

GUSTAVIT, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus, et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. ij. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. — Et dedúcet te.

Lectio iij.

FORTITUDO et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt; vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum; et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. iij. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, Próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis; proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória. Próspere procéde.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ,* velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, ✠ diffúsa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, próspere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, ✠ pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 45.

DEUS noster refúgium, et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, ☩ quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni :

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 86.

FUNDAMENTA ejus in móntibus sanctis : * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, ☩ et homo natus est in ea : * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum : * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Aña. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

De Libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Lectio iv. Cap. 14

AGRUM hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt : nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ : compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fidei, magístra est castitátis.

℟. iv. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum : gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : * Non exstinguétur in nocte lucérna ejus. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum, et lumen sémitis meis. — Non exstinguétur.

Lectio v.

UNDE et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum multárent stúdia virtútum : spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam confectis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur; ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et juveníli gravátus ópera, providéntiam curæ senílis explórat : vitem facílius tondére quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. v. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem : * Non timébit dómui suæ a frigóribus nívium. ℣. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi. — Non timébit.

Lectio vj.

SIMILIS huic vidua velut emériti veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat : et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit : quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus pótius quam junióribus commíttitur ager; cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fidei persecutóres fuérunt étiam viduitátis : útique fidem sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℞. vj. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia concupívit. Glória. Quia concupívit.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 95.

CANTATE Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia, et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra, † commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 96.

DOMINUS regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Exsultavérunt fíliæ Judæ, propter judícia tua, Dómine.

Psalmus 97.

CANTATE Dómino cánticum novum : * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus : * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum : * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi : * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini : ✠ moveátur mare, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ✠ simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

(Homil. 11. in Evang.)

CÆLORUM regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur; ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat : ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur : quem qui ínvenit homo abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

℟. vij. Hanc amávi, et exquisívi sponsam mihi assúmere, * Et amátor factus sum formæ illíus. ℣. Fortitúdo, et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. — Et amátor.

Lectio viij.

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum, quasi quidam latrúnculi, óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, sed ut sic sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto.

℟. viij. Date ei de fructu mánuum suárum : * Et laudent eam in portis ópera ejus. ℣. Labóres mánuum tuárum quia manducábis : beáta es, et bene tibi erit. — Et laudent eam.

Lectio ix

THESAURUS autem cæléste est desidérium : ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

℟. ix. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória. Múlier.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta N. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES

ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta : omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornaméntum domus suæ.

3. Fundaménta ætérna supra petram sólidam, sic mandáta Dei in corde mulíeris sanctæ.

4. Colúmnæ áureæ super bases argénteas, et pedes firmi super plantas stábilis mulíeris.

5. Ædificátio civitátis confirmábit nomen, et super hanc múlier immaculáta computábitur.

Capitulum. Prov. 31.

MULIEREM fortem quis invéniet? procul, et de últimis fínibus prétium ejus : confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

PIA mater et húmilis,
Natúræ memor frágilis,
In hujus vitæ flúctibus
Nos rege tuis précibus.

TE deprecámur, lárgius
Nostris adáuge sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

SIT Christe rex piíssime
Tibi Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Ad Benedictus Aña. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem : fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo.

AD TERTIAM.

Capitulum Mulíerem fortem., ut in Laudibus.

℟. Diffúsa est grátia * In lábiis tuis. Diffúsa est. ℣. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. In lábiis tuis. Glória. Diffúsa est.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

AD SEXTAM.

Capitulum. Prov. 31.

MANUM suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem : non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD NONAM.

Capitulum. Prov. 31.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo, múlier timens Deum ipsa laudábitur.

℟. Adjuvábit eam Deus Vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Vultu suo. Glória. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta : omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris, ut in Communi unius Virginis, pag. 96*.

Capitulum Mulíerem fortem., Hymnus Hujus obténtu. et ℣. Diffúsa est., ut in j. Vesperis, pag. 104*. et pag. 105*.

Ad Magníficat Aña. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum : gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus.

IN FESTO

TRIUM LECTIONUM.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In solemnitáte sanctæ N.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

COMMUNE SANCTORUM

TEMPORE PASCHALI.

COMMUNE UNIUS SEU PLURIUM APOSTOLORUM.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúia. Psalmus Laudáte púeri. cum ceteris, pag. 145.

Capitulum. Ephes. 2.

Jam non estis hóspites et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo anguIári lápide Christo Jesu.

℟. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, Allelúia, allelúia. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Et sicut lac. Glória. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Exsultet cælum láudibus
Resúltet terra gáudiis :
Apostolórum glóriam
Sacra canunt solémnia.

Vos sæcli justi júdices
Et vera mundi lúmina
Votis precámur córdium,
Audíte preces súpplicum.

Qui cælum verbo cláuditis,
Serásque ejus sólvitis :
Nos a peccátis ómnibus
Sólvite jussu, quæsumus.

Quorum præcépto súbditur
Salus et languor ómnium :
Sanáte ægros móribus,
Nos reddéntes virtútibus.

Ut cum Judex advénerit
Christus in fine sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Fáciat esse cómpotes.

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum, allelúia. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti * Allelúia.

Hymnus Exsúltet cælum láudibus., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Tristítia vestra, allelúia, vertétur in gáudium, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. de Communi Apostolorum alterius Temporis secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta ex primo Nocturno; Feria tertia et Feria sexta ex secundo Nocturno; Feria quarta et Sabbato ex tertio Nocturno.

Idem ordo servetur in Benedictionibus ante Lectiones.

℟. j. Virtúte magna reddébant Apóstoli * Testimónium resurrectiónis Jesu Christi Dómini nostri, allelúia, allelúia. ℣. Repléti quidem Spíritu sancto loquebántur cum fidúcia verbum Dei. — Testimónium.

℟. ij. Isti sunt agni novélli, qui annuntiavérunt, allelúia : modo venérunt ad fontes : * Repléti sunt claritáte, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Agni amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum. — Repléti sunt.

℟. iij. Cándidi facti sunt Nazarǽi ejus, allelúia : splendórem Deo dedérunt, allelúia : * Et sicut lac coaguláti sunt, Allelúia, allelúia. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Et sicut lac. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Dedísti hereditátem, allelúia. ℟. Timéntibus nomen tuum Dómine, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS ANTIPHONÆ.

1. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

2. Sancti et justi in Dómino gaudéte, allelúia : vos elégit Deus in hereditátem sibi, allelúia.

3. In velaménto clamábunt Sancti tui Dómine, allelúia, allelúia, allelúia.

4. Spíritus et ánimæ justórum hymnum dícite Deo nostro, allelúia, allelúia.

5. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, allelúia : et in ætérnum réquies eórum, allelúia.

Capitulum. Ephes. 2.

JAM non estis hóspites, et ádvenæ : sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei : superædificáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus.

ÆTERNA Christi múnera
Apostolórum glóriam,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

ECCLESIARUM príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

DEVOTA sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi triúmphat príncipem.

IN his patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius
Cælum replétur gáudiis.

Duæ ultimæ Strophæ, pro Tempore ut in j. Vesperis, pag. 114*.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúia. ℟. Et facta ejus intellexérunt, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúia, et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia, allelúia.

AD TERTIAM.

Capitulum Jam non estis hóspites., ut in Laudibus.

℟. In omnem terram exívit sonus eórum, * Allelúia, allelúia. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Allelúia. Glória. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram, allelúia. ℟. Mémores erunt nóminis tui Dómine, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. 5.

PER manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. Constítues eos príncipes super omnem terram, * Allelúia, allelúia. Constítues eos. ℣. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Allelúia. Glória. Constítues eos.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus, allelúia. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Act. 5.

IBANT Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

℟. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus, * Allelúia, allelúia. Nimis honoráti sunt. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Allelúia. Glória. Nimis honoráti sunt.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, allelúia. ℟. Et facta ejus intellexérunt, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi Apostolorum alterius Temporis, pag. 34*.

Capitulum Jam non estis hóspites., Hymnus Exsúltet. et ℣. In omnem terram., ut in j. Vesperis, pag. 113* et pag. 114*.

Ad Magnificat Aña. In civitáte Dómini clare sonant júgiter órgana Sanctórum : ibi Angeli et Archángeli hymnum decántant ante thronum Dei, allelúia.

COMMUNE

UNIUS EVANGELISTÆ.

Omnia fiant ut in Communi Apostolorum Temporis Paschalis, pag. 113* et sequentibus, præter hæc tria Capitula.

AD UTRASQUE VESPERAS, LAUDES ET TERTIAM.

Capitulum. Eccli. 15.

QUI timet Deum fáciet bona : et qui cóntinens est justítiæ apprehéndet illam, et obviábit illi quasi mater honorificáta.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 15.

CIBAVIT illum Dóminus pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 15.

IN médio ecclésiæ apéruit os ejus, et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus, et stolam glóriæ índuit eum.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS

TEMPORE PASCHALI.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, et laudabúntur omnes recti corde, allelúia.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia, * Favus distíllans lábia ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus distíllans. Glória. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

DEUS tuórum mílitum
Coróna, sors et præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

HIC nempe, mundi gáudia
Et blandiménta nóxia
Cadúca rite députans,
Pervénit ad cæléstia.

PŒNAS cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter :
Pro te profúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.

OB hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

¶ Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine, allelúia. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia.

Hymnus Deus tuórum mílitum., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos (nisi de Martyre Ordinis Prædicatorum fiat Officium) sola Aña. Tristítia vestra, allelúia, vertétur in gáudium, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. (nisi de Martyre Ordinis Prædicatorum fiat Officium) de Communi unius Martyris alterius Temporis secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta ex primo Nocturno; Feria tertia et Feria sexta ex secundo Nocturno; Feria quarta et Sabbato ex tertio Nocturno.

(In festo unius Martyris Ordinis Prædicatorum dicantur super Psalmos tres Antiphonæ, vel propriæ, si habentur, vel ex primo Nocturno de Communi unius Martyris alterius Temporis, addito singulis Antiphonis Allelúia. Psalmi vero tres ex primo etiam Nocturno ejusdem Communis accipiantur. Post tertiam Antiphonam dicatur ℣. Glória et honóre. cum Allelúia.)

Ante Lectiones Benedictiones dentur secundum ordinem Nocturnorum.

℟. j. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúia : * In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. — In mandátis ejus.

℟. ij. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus distíllans.

℟. iij. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, Allelúia. ℣. Induit illum Dóminus stolam glóriæ, et coronávit eum. — In die. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte N., allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Aña Sancti tui. et ceteræ quatuor ut in Communi Apostolorum Temporis Paschalis, pag. 115*. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum. Jac. 1.

BEATUS vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

MARTYR Dei, qui únicum
Patris sequéndo Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus :

TUI precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

SOLUTA sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Amóre Fílii Dei.

Duæ ultimæ Strophæ, pro Tempore. ut in j. Vesperis, pag. 117*.

℣. Coróna áurea super caput ejus, allelúia. ℟. Expréssa signo sanctitátis, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúia, et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia, allelúia.

AD TERTIAM.

Capitulum Beátus vir, qui suffert., ut in Laudibus.

℟. Glória et honóre coronásti eum Dómine, * Allelúia, allelúia. Glória et honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Allelúia. Glória Patri. Glória et honóre.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus, allelúia. ℟. Corónam de lápide pretióso, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 10.

CUSTODIVIT illum Dóminus ab inimícis, et a seductóribus tutávit eum, et certámen forte dedit illi ut vínceret.

℟. Posuísti Dómine super caput ejus, * Allelúia, allelúia. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Allelúia. Glória. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, allelúia. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Eccli. 4.

PRO justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia.

℟. Magna est glória ejus in salutári tuo, * Allelúia, allelúia. Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allelúia. Glória. Magna est.

℣. Coróna áurea super caput ejus, allelúia. ℟. Expréssa signo sanctitátis, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Martyris alterius Temporis, pag. 47*.

Capitulum Beátus vir, qui suffert., Hymnus Deus tuorum mílitum. et ℣. Glória et honóre., ut in j. Vesperis, pag. 116*. et pag. 117*.

Ad Magnificat Aña. In civitáte Dómini clare sonant júgiter órgana Sanctórum : ibi Angeli et Archángeli hymnum decántant ante thronum Dei, allelúia.

COMMUNE

PLURIMORUM MARTYRUM

TEMPORE PASCHALI.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Hi sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni, allelúia.

Capitulum. Hebr. 11.

Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justitiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, * Allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum : gáudium et lætitiam obtinébunt. Allelúia, allelúia. Glória. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Sanctorum méritis inclyta gáudia
Pangámus sócii géstaque fórtia :
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos rétinens mundus inhórruit :
Ipsum nam stérili flore perárídum
Sprevére pénitus, teque secúti sunt
Rex Christe bone cælitus.

Hi pro te fúrias atque ferócia
Calcárunt hóminum sævaque vérbera :
Cessit his lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cæduntur gládiis more bidéntium :
Non murmur résonat, non querimónia,
Sed corde tácito mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine láureis
Ditántur bene fúlgidis.

Te summa Déitas únaque póscimus
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas :
Des pacem fámulis, nos quoque glóriam
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte justi, allelúia. ℟. Et gloriámini omnes recti corde, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia.

Hymnus Sanctórum méritis., ut in j. Vesperis, pag. 119*.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos (nisi de pluribus Martyribus Ordinis Prædicatorum fiat Officium) sola Aña. Tristitia vestra, allelúia, vertétur in gáudium, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. (nisi de pluribus Martyribus Ordinis Prædicatorum fiat Officium) de Communi plurimorum Martyrum alterius Temporis secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta ex primo Nocturno; Feria tertia et Feria sexta ex secundo Nocturno; Feria quarta et Sabbato ex tertio Nocturno.

(In festo plurium Martyrum Ordinis Prædicatorum dicantur super Psalmos tres Antiphonæ ex primo Nocturno de Communi plurimorum Martyrum alterius Temporis, addito singulis Antiphonis Allelúia. Psalmi vero tres ex primo etiam Nocturno ejusdem Communis accipiantur. Post tertiam Antiphonam dicatur ℣. Lætámini in Dómino. cum Allelúia.)

Ante Lectiones dentur Benedictiones secundum ordinem Nocturnorum.

℟ j. Pretiósa in conspéctu Dómini, allelúia, * Mors Sanctórum ejus, allelúia. ℣. In conspéctu omnis pópuli ejus. — Mors Sanctórum ejus, allelúia.

℟. ij. Tristítia vestra, allelúia, * Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia. ℣. Mundus autem gaudébit : vos autem contristabimini, sed tristítia vestra. — Convertétur in gáudium, allelúia, allelúia.

℟. iij. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, et ætérnitas témporum, * Allelúia, allelúia. ℣. Lætítia sempitérna super cápita eórum : gáudium et lætítiam obtinébunt. — Allelúia, allelúia. Glória. Allelúia, allelúia.

Ante Laudes ℣. Exsultábunt Sancti in glória, allelúia. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis, allelúia.

AD LAUDES
ET PER HORAS.

Aña Sancti tui. et ceteræ quatuor ut in Communi Apostolorum Temporis Paschalis, pag. 115*. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum. Hebr. 11.

SANCTI per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, in Christo Jesu Dómino nostro.

Hymnus.

ÆTERNA Christi múnera
Et Mártyrum victórias,
Laudes feréntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

TERRORE victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

TRADUNTUR igni Mártyres
Et bestiárum déntibus :
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

NUDATA pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur :
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

¶ Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

TU esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.

GLORIA tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Mirábilis Deus, allelúia.
℟. In Sanctis suis, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúia, et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia, allelúia.

AD TERTIAM.

Capitulum Sancti per fidem., ut in Laudibus.

℟. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, * Allelúia, allelúia. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Allelúia. Glória. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei, allelúia. ℟. Et delectántur in lætítia, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Sap. 10.

REDDIDIT Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. Exsúltent justi in conspéctu Dei, * Allelúia, allelúia. Exsúltent. ℣. Et delectántur in lætítia. Allelúia. Glória. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent, allelúia. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 3.

JUSTORUM ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum malítiæ. Visi sunt óculis insipiéntium mori : illi autem sunt in pace.

℟. Justi autem in perpétuum vivent, * Allelúia, allelúia. Justi autem. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. Allelúia. Glória. Justi autem.

℣. Mirábilis Deus, allelúia.
℟. In Sanctis suis, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia.

Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi plurimorum Martyrum alterius Temporis, pag. 62*.

Capitulum Sancti per fidem., Hymnus Sanctórum méritis. et ℣. Lætámini in Dómino. ut in j. Vesperis, pag. 119*. et pag. 120*.

Ad Magnificat Aña. In civitáte Dómini clare sonant júgiter órgana Sanctórum : ibi Angeli et Archángeli hymnum decántant ante thronum Dei, allelúia.

COMMUNE

UNIUS CONFESSORIS

TEMPORE PASCHALI.

AD I. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum, allelúia.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo, et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

℟. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, Allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus distíllans. Glória. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

ISTE Conféssor Dómini sacrátus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódie lætus méruit secréta
Scándere cæli.

QUI pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus.
Córporis artus.

OB sacrum cujus méritum frequénter
Membra languéntum modo sanitáti,
Quólibet morbo fúerint graváta,
Restituúntur.

UNDE nunc noster chorus in honórem
Ipsius hymnum canit hunc libénter :
Ut piis ejus précibus juvémur,
Omne per ævum.

SIT salus illi, decus atque virtus,
Qui supra cæli résidens cacúmen
Tótius mundi máchinam gubérnat.
Trinus et unus. Amen.

¶ Si in aliquo die celebretur Officium alicujus Confessoris, et non sit natalis ipsius, præfatus Hymnus ita inchoetur :

ISTE Conféssor Dómini sacrátus
Sóbrius, castus fuit et quiétus,
Vita dum præsens vegetávit ejus
Córporis artus.

OB sacrum cujus méritum...

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum, allelúia. ℟. Stolam glóriæ índuit eum, allelúia.

Ad Magnificat Aña. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus in die solemnitátis et lætítiæ, allelúia, allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Exsúltent in Dómino Sancti, * Allelúia.

Hymnus Iste Conféssor., ut in j. Vesperis, pag. 122*.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos (nisi de Confessore Ordinis Prædicatorum fiat Officium) sola Aña. Tristítia vestra, allelúia, vertétur in gáudium, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. (nisi de Confessore Ordinis Prædicatorum fiat Officium) de Communi unius Confessoris alterius Temporis secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta ex primo Nocturno; Feria tertia et Feria sexta ex secundo Nocturno; Feria quarta et Sabbato ex tertio Nocturno. (In festo unius Confessoris Ordinis Prædicatorum dicantur super Psalmos tres Antiphonæ, vel propriæ, si habentur, vel ex primo Nocturno de Communi unius Confessoris alterius Temporis, addito singulis Antiphonis Allelúia. Psalmi vero tres ex primo etiam Nocturno ejusdem Communis accipiantur. Post tertiam Antiphonam dicatur ℣. Amávit eum Dóminus. cum Allelúia.)

Ante Lectiones Benedictiones dentur secundum ordinem Nocturnorum.

℟. j. Beátus vir, qui métuit Dóminum, allelúia :* In mandátis ejus cupit nimis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. — In mandátis ejus.

℟. ij. De ore prudéntis procédit mel, allelúia : dulcédo mellis est lingua ejus, allelúia : * Favus distíllans lábia ejus, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia requiéscit in corde ejus, et prudéntia in sermóne oris illíus. — Favus distíllans.

℟. iij. Fíliæ Jerúsalem veníte, et vidéte Mártyrem cum coróna, qua coronávit eum Dóminus * In die solemnitátis et lætítiæ, Allelúia. ℣. Induit illum Dóminus stolam glóriæ, et coronávit eum. — In die. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte N., allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES

ET PER HORAS.

Aña Sancti tui.et ceteræ quatuor ut in Communi Apostol. Temporis Paschalis, pag. 115*. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum. Eccli. 45.

DILECTUS Deo et homínibus, cujus memória in benedictióne est : símilem illum fecit in glória sanctórum.

Hymnus.

JESU, Redémptor ómnium,
Coróna confiténtium,
In hac die cleméntius
Nostris favéto précibus,

TUI sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit,
Cujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

QUI rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Cum ángelis cæléstibus
Lætus potítur præmiis.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

Ad Benedictus Aña. Lux perpétua lucébit Sanctis tuis Dómine, allelúia,. et ætérnitas témporum, allelúia, allelúia, allelúia.

AD TERTIAM.

Capitulum Diléctus Deo., ut in Laudibus.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, * Allelúia, allelúia. Amávit eum. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Allelúia. Glória. Amávit eum.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, allelúia. ℟. Et osténdit illi regnum Dei, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Deum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, * Allelúia, allelúia. Justum. ℣. Et osténdit illi regnum Dei. Allelúia. Glória. Justum.

℣ Justus ut palma florébit in domo Dómini, allelúia. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Sap. 10.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. Justus ut palma florébit in domo Dómini, * Allelúia, allelúia. Justus. ℣. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia. Glória. Justus.

℣. Justus germinábit sicut lílium, allelúia. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum, allelúia.

AD II. VESPERAS.

Super Psalmos Aña. Sancti tui Dómine florébunt sicut lílium, allelúia : et sicut odor bálsami erunt ante te, allelúia. Psalmus Dixit Dóminus. et ceteri ut in Communi unius Confessoris alterius Temporis, pag. 76*.

Capitulum Diléctus Deo., Hymnus Iste Conféssor. et ℣. Amávit eum Dóminus., ut in j. Vesperis, pag. 122*.

Ad Magnificat Aña. In civitáte Dómini clare sonant júgiter órgana Sanctórum : ibi Angeli et Archángeli hymnum decántant ante thronum Dei, allelúia.

Ad Memoriam unius vel plurium Martyrum, aut unius vel plurium Confessorum Tempore Paschali dicatur in primis Vesperis Aña Filiæ Jerúsalem., in Laudibus Aña Lux perpétua., in secundis Vesperis Aña In civitáte Dómini. Versiculus vero desumatur ex Communi alterius Temporis, addito Allelúia.

¶ Quod si contingat eodem die fieri Officium de uno vel pluribus Martyribus, aut de uno Confessore, et fieri Memoriam de alio vel aliis Martyribus, aut de alio Confessore, ad Magnificat et ad Benedictus dicantur Antiphonæ de Communi Temporis Paschalis; ad Memoriam vero dicantur Antiphonæ de Communi alterius Temporis, cum Allelúia.

¶ Ad Memoriam de Cruce, si occurrerit, Antiphona, ℣. et Oratio in Vesperis, ut pag. 129., in Laudibus ut pag. 23. notatum est.

COMMUNE UNIUS VIRGINIS

TEMPORE PASCHALI.

AD I. VESPERAS.

Omnia ut in Communi unius Virginis alterius Temporis, addito suis locis Allelúia.

In ℟. Regnum mundi., post Glória Patri. omissa resumptione In quem crédidi. statim dicatur Allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Agnum sponsum Vírginum * Venite adorémus Dóminum Jesum Christum, allelúia.

Hymnus Vírginis Proles., de Communi unius Virginis alterius Temporis.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos (nisi de una Virgine Ordinis Prædicatorum fiat Officium) sola Aña. Veniénte Sponso, prudens Virgo præparáta introívit cum eo ad núptias, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. (nisi de una Virgine Ordinis Prædicatorum fiat Officium) de Communi unius Virginis alterius Temporis secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta ex primo Nocturno; Feria tertia et Feria sexta ex secundo Nocturno; Feria quarta et Sabbato ex tertio Nocturno.

(In festo unius Virginis Ordinis Prædicatorum dicantur super Psalmos tres Antiphonæ, vel propriæ, si habentur, vel ex primo Nocturno de Communi unius Virginis alterius Temporis, addito singulis Antiphonis Allelúia. Psalmi vero tres ex primo etiam Nocturno ejusdem Communis accipiantur. Post tertiam Antiphonam dicatur ℣. Diffúsa est grátia. cum Allelúia.)

Ante Lectiones Benedictiones dentur secundum ordinem Nocturnorum.

¶ Si de Virgine Martyre fiat Officium, tria Responsoria ex Communi unius Virginis Mar-

tyris alterius Temporis secundum ordinem Nocturnorum desumantur; et dicantur cum Allelúia. In tertio ℟. post Glória Patri., omissa resumptione, statim dicatur Allelúia.

¶ Si vero de Virgine non Martyre fiat Officium, semper dicantur hæc Responsoria :

℟. j. Audívi vocem de cælo veniéntem: Venite omnes vírgines sapientíssimæ, * Oleum recóndite in vasis vestris, dum sponsus advénerit, allelúia. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit. — Oleum recóndite.

℟. ij. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit rex spéciem tuam, allelúia. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia concupívit rex.

℟. iij. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi, Allelúia. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. — Quem vidi. Glória. Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta N., allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES.

Omnia ut in Communi unius Virginis alterius Temporis, addito suis locis Allelúia.

In fine vero Hymni Jesu coróna virginum., omissa Stropha Sit Christe Rex piíssime., dicantur, pro Tempore, Strophæ sequentes :

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus Auctor ómnium,
In hoc Paschali gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Communi unius Virginis alterius Temporis, addito suis locis Allelúia.

COMMUNE UNIUS SANCTÆ

MARTYRIS TANTUM

TEMPORE PASCHALI.

AD I. VESPERAS.

Omnia ut in Communi unius Sanctæ Martyris tantum alterius Temporis, addito suis locis Allelúia.

In ℟. Grata facta est., post Glória Patri., omissa resumptione Et Dóminus., statim dicatur Allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum* In confessióne beátæ N., allelúia.

Hymnus Hujus obténtu.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. ut in Communi unius nec Virginis nec Martyris alterius Temporis, secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta ex primo Nocturno; Feria tertia et Feria sexta ex secundo Nocturno; Feria quarta et Sabbato ex tertio Nocturno.

Idem ordo servetur in Benedictionibus ante Lectiones.

Tria Responsoria ex Communi unius Sanctæ Martyris tantum alterius Temporis, dicantur etiam secundum ordinem Nocturnorum cum Allelúia. In tertio ℟. post Glória Patri., omissa resumptione, subdatur statim Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta N., allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES,

HORAS ET II. VESPERAS.

Capitula de Communi unius Sanctæ Martyris tantum alterius Temporis.

Cetera fiant ut in Communi unius nec Virginis nec Martyris pro Tempore Paschali infra notatur.

COMMUNE UNIUS

NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS

TEMPORE PASCHALI.

AD I. VESPERAS.

Omnia ut in Communi unius nec Virginis nec Martyris alterius Temporis, addito suis locis Allelúia.

In ℟. Fallax grátia., post Glória Patri., omissa resumptione Múlier timens Deum., statim dicatur Allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. LaudémusDeum nostrum * In solemnitáte sanctæ N., allelúia.

Hymnus Hujus obténtu., de Communi unius nec Virginis nec Martyris alterius Temporis.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos (nisi de una nec Virgine nec Martyre Ordinis Prædicatorum fiat Officium) sola Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum, allelúia.

Tres Psalmi et ℣. (nisi de una nec Virgine nec Martyre Ordinis Prædicatorum fiat Officium) de Communi unius nec Virginis nec Martyris alterius Temporis secundum ordinem Nocturnorum, scilicet Dominica, Feria secunda et Feria quinta ex primo Nocturno; Feria tertia et Feria sexta ex secundo Nocturno; Feria quarta et Sabbato ex tertio Nocturno.

(In festo unius nec Virginis nec Martyris Ordinis Prædicatorum dicantur super Psalmos tres Antiphonæ ex primo Nocturno de Communi unius nec Virginis nec Martyris alterius Temporis, addito singulis Antiphonis Allelúia. Psalmi vero tres ex primo etiam Nocturno

ejusdem Communis accipiantur. Post tertiam Antiphonam dicatur ℣. Diffúsa est grátia. cum Allelúia.)

Ante Lectiones Benedictiones dentur secundum ordinem Nocturnorum.

Tria Responsoria ex Communi unius nec Virginis nec Martyris alterius Temporis secundum ordinem Nocturnorum semper desumantur, et dicantur cum Allelúia. In tertio ℟. post Glória Patri., omissa resumptione, statim dicatur Allelúia.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáta N., allelúia. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi, allelúia.

AD LAUDES.

Omnia ut in Communi unius nec Virginis nec Martyris alterius Temporis, addito suis locis Allelúia.

In fine vero Hymni Pia mater et húmilis., omissa Stropha Sit Christe Rex piissime., dicantur, pro Tempore, Strophæ sequentes :

¶ Tempore Resurrectionis :

Quæsumus Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

Gloria tibi Dómine,
Qui surrexísti a mórtuis
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

¶ Tempore Ascensionis :

Tu esto nostrum gáudium,
Qui es futúrus præmium :
Sit nostra in te glória,
Per cuncta semper sæcula.

Gloria tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

AD HORAS ET II. VESPERAS.

Omnia ut in Communi unius nec Virginis nec Martyris alterius Temporis, addito suis locis Allelúia.

OFFICIA VOTIVA

TRIUM LECTIONUM.

In Officiis Votivis (præterquam in Officio quotidiano beatæ Mariæ Virginis) Tempore Paschali addatur suis locis Allelúia., ubi notatum non fuerit; ad Vesperas autem super Psalmos feriales hæc sola dicatur Antiphona : Allelúia.

PRIMA FERIA SECUNDA,
VEL PRIMA FERIA SEXTA
NON IMPEDITA MENSIS.

OFFICIUM S. VINCENTII FERRERII.

¶ Si in Feria secunda de S. Vincentio faciendum fuerit Officium, neutras habebit Vesperas

¶ Si vero Feria sexta faciendum fuerit, Feria quinta præcedenti dicentur Psalmi feriales cum suis Antiphonis, pag. 135.

Capitulum Diléctus Deo. et Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus Sóbrius, castus..., de Communi unius Conféssoris.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

Oratio.

DEUS, qui géntium multitúdinem mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

¶ Quando hæc Oratio dicitur ad Memoriam, et eam sequitur alia Memoria, sic concludatur : præmiatórem habére mereámur in cælis Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum * Veníte, adorémus.

Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus Sóbrius, castus., ut in Communi unius Confessoris.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum.

Psalmi novem de Communi unius Confessoris.

¶ Tempore vero Paschali dicantur tantum tres Psalmi primi Nocturni de eodem Communi.

¶ Si Feria secunda fuerit, dicatur ante Lectiones ℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

¶ Si vero Feria sexta fuerit, dicatur ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Prima et secunda Lectio de Tempore; tertia de his quæ signantur infra, cum his tribus Responsoriis.

℟. j. Justus ut palma florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur : plantátus in domo Dómini, * In átriis domus Dei nostri florébit. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. — In átriis domus Dei nostri florébit.

℟. ij. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : * Honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. ℣. Immortális est enim memória illíus : quia apud Deum nota est et apud hómines. — Honestávit illum.

℟. iij. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum Quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. Glória. Quando.

¶ Tempore vero Paschali dicantur tria Responsoria de Communi unius Confessoris ejusdem Temporis.

Te Deum. dicatur, nisi infra Septuagesimam.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña Dómine quinque talénta. de Communi unius Confessoris (Tempore vero Paschali, sola Aña Sancti tui. de Communi Sanctorum ejusdem Temporis); Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus et ℣. de Communi unius Confessoris.

Ad Benedictus Aña. Pérvigil Christi núntius, vocans ad lucis ópera, ad fruénda Vincéntius nos ducat vitæ múnera.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Dómine quinque talénta. de Communi unius Confessoris (Tempore vero Paschali Aña Sancti tui. de Communi Sanctorum ejusdem Temporis).

Capitulum Regi sæculórum mmortáli., Preces et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM,
SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ de Communi unius Confessoris (Tempore vero Paschali, Antiphonæ de Communi Sanctorum ejusdem Temporis).

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Confessoris.

Dicta Nona terminatur hoc Officium.

Pro tertia Lectione dicatur singulis mensibus una ex his ordine infra posito notatis.

MENSE DECEMBRI.

Lectio iij.

Vincéntius honésta stirpe., quæ est prima in secundo Nocturno Festi, die v. Aprilis.

MENSE JANUARIO.

Lectio iij.

In apostólico múnere, sancti Vincéntii vitæ tenor hic perpétuus fuit. Quotídie Missam summo mane cum cantu celebrávit, quotídie ad pópulum conciónem hábuit. Inviolábile semper jejúnium, nisi urgens adésset necéssitas, servávit. Sancta et recta consília nulli denegávit. Carnes nunquam comédit, nec vestem líneam índuit. Populórum júrgia sedávit, dissidéntia regna pace compósuit : et cum vestis inconsútilis Ecclésiæ diro schismate scinderétur, ut unirétur et unita servarétur plúrimum laborávit. Virtútibus ómnibus cláruit, suósque detractóres et persecutóres, in simplicitáte et humilitáte ámbulans, cum mansuetúdine recépit et ampléxus est.

MENSE FEBRUARIO.

Lectio iij.

Per sanctum Vincéntium divína virtus, in confirmatiónem..., quæ est tertia secundi Nocturni in Festo S. Vincentii.

MENSE MARTIO
ET MENSE APRILI.

Lectio iij.

Evangélico múneri., quæ est tertia in prima die infra Octavam S. Vincentii.

MENSE MAIO.

Lectio iij.

Sacri Palátii Apostólici Magister creátus..., quæ est tertia in secunda die infra Octavam.

MENSE JUNIO.

(Ex Bulla Canonizationis.)

Lectio iij.

CUM in gravíssimum, ac pene desperátum morbum Avenióne incidisset beátus Vincéntius, insígni miráculo integérrimæ sanitáti a Christo restitútus est. A quo conféstim mandátum accépit, ut per divérsas mundi regiónes verbum Dei omni stúdio prædicáret; jamque imminéntem sæculi finem, et extrémum judícii diem nuntiáret. Labóres ejus apostólicos tanta Deus benedictióne cumulávit, ut supra centum perditórum hóminum míllia ad pœniténtiam, vigínti quinque míllia Judæórum ad Christum, octo míllia Saracenórum ad fidem addúxerit. Hispánis, Aragóniis, Catalánis, Británnis, Gallis, et Italis Evangélium prædicávit. Nactus scílicet illud erat, præ céteris, Spíritus sancti donum, ut vernácula gentis suæ lingua usus, a dissónis natiónibus intelligerétur.

MENSE JULIO.

(Ex Bulla Canonizationis.)

Lectio iij.

TANTA erat beáti Vincéntii fama virtútis, ut palam ab ómnibus, étiam dum víveret, véluti Sanctus haberétur. Quocúmque ad munus apostólicum obeúndum pérgeret, óbviam ire solébat pópulus, suámque públicis significatiónibus venerátiónem et observántiam profitéri. Hos tamen vir Dei sibi delátos honóres summa ánimi modéstia et humilitáte respuébat. Apud reges ac príncipes plúrima auctoritáte valuit, quam ei non favor, aut grátia, sed apostólica plane libértas conciliávit. Eórum vítia infrácta ánimi fortitúdine coárguit, temerários ausus représsit, implacábiles discórdias exstínxit. Deléctus cum áliis judex árbiter, apud Caspénse óppidum, regnum Aragóniæ Ferdinándo infánti Castéllæ adjudicávit.

MENSE AUGUSTO.

(Ex Bulla Canonizationis.)

Lectio iij.

PERPETUAM toto vitæ témpore pœniténtiam egit beátus Vincéntius, ex quo Prædicatórum Ordini nomen dedit. Cilícium ad nudam carnem contínuo gestávit, corpus duro flagéllo síngulis pene diébus edómuit; ultra stata Ordinis jejúnia, semel in die quovis témpore comédit; super stramínibus, ac sæpius ad durum lápidem inclinátus brevem somnum cepit. Matutínas preces vigíliis, ac privátis oratiónibus præoccupáre sólitus erat, ac ultra sólitum Offícium divínum, Psaltérium frequénter recitábat. Tanta fuit ejus honéstas ac modéstia, ut non corpus modo, sed nec pedes nudos per plúrimos annos aspéxerit. Hoc vero præ céteris mirándum, quod annórum ferme quadragínta spátio, quibus apostólicum munus óbiit, ab institúta semel vitæ ratióne nusquam defléxerit.

MENSE SEPTEMBRI.

Lectio iij.

SPIRITU prophético illustrátus beátus Vincéntius, futúra multa, de extrémo præsértim judício, prædíxit. Cal-

lísto Tértio, a quo cælites inter adscríptus est, Pontificátum diu ántea nuntiávit. Patris ac matris óbitum, qua hora cecidérunt, divína revelatióne cognóvit, longo licet locórum tractu ab eis díssitus esset. Secrétas córdium cogitatiónes detéxit. Plúrium post tránsitum animárum statum perspéctum hábuit : eásque, fusis ad Deum précibus, e purgatórii flammis liberávit. Insequéntem numerósam duórum míllium hóminum multitúdinem, post ministrátum evangélicum panem, cælésti miráculo temporáliter pavit, multiplicáta vini ac panis annóna. Ea vero inter concionándum virtúte pollébat, ut hostes fídei vel invíti secretióribus cordis mótibus ad audiéntiam traheréntur.

MENSE OCTOBRI.

Lectio iij.

PAUPERTATEM evangélicam beátus Vincéntius ádeo cóluit, ut omni prorsus dimíssa supelléctili, nihil ad usum per dura ac longa itínera deférret, vilissimísque dumtáxat véstibus uterétur. Eum sæpius in oratióne secréto pernoctántem plúrimi observárunt, cælésti, ut créditur, lúmine circumfúsum : quo eum Deus céteris manifestábat, qui sese tanto stúdio ómnium óculis subducébat. Mirum quam frequens, quam multus ad eum undequáque confluéntium hóminum númerus, ad vitæ instituéndæ, et juxta evangélicam normam efformándæ consília peténda : quibus ipse conferéndis semper præsto fuit. Ejus præsértim salutáribus mónitis regebántur Castéllæ et Aragónum reges, Británniæ duces : nihílque magni moménti molíri solébant, nisi collátis cum ipso consíliis.

MENSE NOVEMBRI.

Lectio iij.

NON diu a sanctíssimi viri Vincéntii óbitu, de solémni ipsíus canonizatióne actum est. Causam in primis urgére cœpérunt Joánnes ac Petrus Británniæ duces, coram summis Pontifícibus Martíno Quinto, Eugénio Quarto, et Nicoláo Quinto. Idem subínde rogárunt Joánnes Castéllæ, et Alphónsus Aragónum reges. Rem tandem Callístus Tértius anno Pontificátus primo exsecútus est : eúmque sacris fastis adscrípsit. At cum prærmatúra morte eréptus diplóma pontifícium non dedísset, hoc Pius Secúndus, succéssor ejus, ultro concéssit. In quo istud observatióne digníssimum occúrrit : tot scílicet virum Dei patrásse mirácula, ut Apostólicis lítteris, ne modum excéderent, recenséri non potúerint. Mórtuos quadragínta, partim dum víveret, partim postquam e vivis excéssit, suscitásse perhibétur.

¶ Quod si in nulla Feria secunda vel sexta mensis possit de S. Vincentio Officium fieri, nec de ipso Memoria aliqua facienda est in tali mense.

FERIIS TERTIIS PER ANNUM.

OFFICIUM S. P. N. DOMINICI.

Feria secunda præcedenti in Vesperis Psalmi feriales cum suis Antiphonis, pag. 130.

Capitulum. Eccli. 50.

QUASI stella matutína in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis, et quasi sol refúlgens, sic iste effúlsit in templo Dei.

Hymnus.

GAUDE mater Ecclésia,
Lætam agens memóriam,
Quæ novæ prolis gáudia
Mittis ad cæli cúriam.

PRÆDICATORUM Ordinis
Dux et Pater Domínicus
Mundi jam fulget términis,
Civis efféctus cælicus.

CARNIS liber ergástulo,
Cæli potítur glória :
Pro paupertátis cíngulo
Stola dotátur régia.

FRAGRANS odor de túmulo,
Cum virtútum frequéntia
Clamat pro Christi fámulo
Summi Regis magnália.

¶ Tempore Resurrectionis :

QUÆSUMUS, Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

TRINO Deo et símplici
Laus, honor, virtus, glória,
Qui nos prece Domínici
Ducat ad cæli gáudia. Amen.

℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magníficat Aña. Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per.

Deinde fiat Memoria de beato P. Francisco per Añam. Conféssor Dómini Francísce astántem plebem corróbora sancta intercessióne : ut qui vitiórum póndere prémimur, beatitúdinis tuæ glória sublevémur, et te duce ætérna præmia consequámur.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Patris nostri Francísci méritis fetu novæ prolis amplíficas : tríbue nobis ex ejus imitatióne terréna despícere, et cæléstium donórum semper participatióne gaudére. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Laudémus Deum nostrum * In commemoratióne sancti Domínici.

Hymnus.

NOVUS athléta Dómini
Collaudétur Domínicus,
Qui rem confórmat nómini,
Vir factus evangélicus.

CONSERVANS sine mácula
Virginitátis lílium,
Ardébat quasi fácula
Pro zelo pereúntium.

MUNDUM calcans sub pédibus
Manum misit ad fórtia,
Nudus occúrrens hóstibus,
Christi suffúltus grátia.

Pugnat verbo, miráculis,
Missis per orbem frátribus,
Crebros adjúngens sédulis
Fletus oratiónibus.

Quæsumus Auctor ómnium. (tempore Resurrectionis); et Trino Deo et símplici., ut in j. Vesperis.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Florem pudicítiæ servans illibátum, áttigit exímiæ vitæ cælibátum. Psalmi novem de uno Confessore.

¶ Tempore vero Paschali, dicantur tantum tres Psalmi primi Nocturni de eodem Communi.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Prima et secunda Lectio de sacra Scriptura pro tali Feria notatæ. Tertia vero erit de inferius positis, cum his tribus Responsoriis.

℟. j. Felix vitis, de cujus súrculo tantum germen redúndat sæculo, *Cæli vinum propínans pópulo vitáli póculo. ℣. Ex ubertáte pálmitum mundi jam cinxit ámbitum.— Cæli vinum.

℟. ij. Ascendénti de valle lúbrici mundi chori plaudunt angélici : * Jesu bone, prece Domínici, tibi præsta nos gratos éffici. ℣. Per quem multos a morte súscitas, pœnas nobis reláxa débitas. — Jesu bone.

℟. iij. O spem miram, quam dedísti mortis hora te fléntibus, dum post mortem promisísti, te profutúrum frátribus! * Imple Pater quod dixísti, nos tuis juvans précibus. ℣. Qui tot signis claruísti in ægrórum corpóribus, nobis opem ferens Christi, ægris medére móribus. — Imple Pater. Glória. Imple Pater.

Te Deum. dicatur, nisi infra Septuagesimam.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES.

Super Psalmos Aña. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum, sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Quasi stella matutína., ut in Vesperis.

Hymnus.

Hymnum novæ lætítiæ,
Dulci prodúctum cántico,
Noster deprómat hódie
Chorus sancto Domínico.

Vergente mundi véspere,
Novum sidus exóritur,
Et clausis culpæ cárcere
Præco salútis míttitur.

Doctrinam evangélicam
Spargens per orbis cárdinem,
Pestem fugat hæréticam
Novum prodúcens Ordinem.

Hic est fons ille módicus
Crescens in flumen máximum,
Qui mundo jam miríficus
Potum largítur óptimum.

Quæsumus, Auctor ómnium. (tempore Resurrectionis); et Trino Deo et símplici., ut in j. Vesperis.

℣. Justus germinábit sicut lílium. ℟. Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Ad Benedictus Aña. Benedíctus Redémptor ómnium, qui salúti próvidens hóminum, mundo dedit sanctum Domínicum.

Deinde fiat Memoria de beato P. Francisco per Aña. Euge serve bone, et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui Ecclésiam. ut supra in Vesperis, pag. 133*.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Pie Pater Domínice., ut in Laudibus; Capitulum Regi sæculórum., Preces et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM.

Aña. Pauper in pecúlio, dives vita pura, paupertátis prétio cæli tenet jura.

Capitulum Quasi stella matutína., ut in Vesperis.

¶ ℟℟. et ℣℣. Horarum de Communi unius Confessoris.

AD SEXTAM.

Aña. Scala cælo próminens Fratri revelátur, per quam Pater tránsiens sursum ferebátur.

Capitulum. Isa. 59.

SPIRITUS meus, qui est in te, et verba mea, quæ pósui in ore tuo, non recédent de ore tuo, et de ore séminis tui, dicit Dóminus, ámodo et usque in sempitérnum.

AD NONAM.

Aña. Fulget in choro Vírginum Doctor veritátis, sertum honóris géminum gerens cum Beátis.

Capitulum. Malach. 2.

LEX veritátis fuit in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus : in pace et æquitáte ambulávit mecum, et multos avértit ab iniquitáte.

Dicta Nona terminatur hoc Officium.

¶ Tempore Paschali ad Memoriam S. P. Francisci in Vesperis dicatur Aña Fíliæ Jerúsalem., pag. 123*; in Laudibus autem dicatur Aña Lux perpétua., pag. 124*.

Pro iij. Lectione dicatur per unumquemque mensem una ex his suo ordine notatis.

MENSE DECEMBRI.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 1. cap. 7.)

Lectio iij.

AD célebrem cum hæréticis Albigénsibus disputatiónem pergens beatíssimus Pater Domínicus, iter una cum sóciis, semóto quovis elatiónis et ostentatiónis fastu, nudátis omníno pédibus arrípuit. Cumque incérti itíneris ducem hæréticus, cathólici nomen mentítus, ultro se dedísset, is eos oblíqua, spinis ac vépribus consíta via, quibus eórum pedes sauciabántur, et tíbiæ sánguine conspergebántur, pérfide dedúxit. Tum vir Dei diros acúleos mira patiéntia ferens, sociórum ánimos in Dei laudes erigébat : Confídite, inquiébat, in Dómino : parátur nobis in cælo coróna; quia peccáta nostra sánguine expiántur. Eo patiéntiæ, et ardentíssimæ caritátis exémplo victus pérfidus viæ comes, peccátum ultro conféssus, hæresim ejurávit; remque suis póstea réferens, apostólici viri famam apud ipsos hæréticos plúrimum auxit.

MENSE JANUARIO.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 1. cap. 2 et 8.)

Lectio iij.

IS erat sanctíssimi Patris Domínici salútis animárum zelus, ut Christi Salvatóris exémplo, ad eam promovéndam, ánimam ultro tráderet. Cum enim virum hæréticum verbis ac signis ad fidem revocáre conarétur; eúmque nonnísi spe lucri, quod ad vitæ sustentatiónem a céteris obtinébat, suo in erróre detinéri nósceret; seípsum venálem exhíbuit, ut ejus inópiam subleváret, virúmque redímeret venúmdatum sub peccáto. Tantæ in míseros caritáti ac beneficéntiæ, ténera adhuc ætáte prælúdere visus est. Etenim quo témpore Paléntiæ lítteris dabat óperam, grassánte per univérsam pene Hispániam fame, libros, ceteráque próprio úsui consecráta distráxit, pretiúmque in páuperes erogávit.

MENSE FEBRUARIO.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 1. cap. 8.)

Lectio iij.

MARTYRII desidérium et humilitátis stúdium miro fœdere beátus Domínicus sociávit. Ab hæréticis non semel quæsítus ad necem, eo se prorsus indígnum honóre proféssus est, ut pro Christo Salvatóre mortem oppéteret. Loca, ubi structas sibi insídias certo nóverat, infrácta fidúcia frequentábat. Quare in admiratiónem addúcti satéllites, quid actúrus esset, interrogábant, si ipsórum in manus incidísset. Quibus ille martyrio flagrans, Rogássem, inquit, vos, ne compéndio célerem mihi mortem afferrétis, sed præcísa minutátim síngula córporis membra meis óculis objicerétis; atque ad extrémum evúlsis lumínibus, mutilátum corpus suo in sánguine volutári sinerétis. Urbem ingressúrus, Deum scélerum víndicem eníxe rogábat ne eam ad tanti peccatóris ingréssum subvérteret.

MENSE MARTIO.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 2. cap. 6.)

Lectio iij.

ERANT aliquándo in capítulo monastérii sancti Xysti beátus Domínicus et tres sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardináles : cum súbito vir quidam ingénti ejulátu núntiat Napoleónem nepótem Stéphani Cardinális, qui ibi tunc áderat, ex equo lapsum efflásse ánimam. Cardinális acerbitáte mæróris exsánguis in bráchia sancti Patris córruit. Egréssi cernunt triste spectáculum, membra adolescéntis horríbilem in modum dissipáta. Jubet Sanctus sibi parári altáre, Missam cum ingénti devotióne, et lacrimárum imbre célebrat : áderant Cardináles et álii plúrimi : vident ipsum, cum corpus Dómini viséndum pópulo osténderet, cúbiti altitúdine in áera attólli. Sacro perácto, progréditur ad corpus jacéntis, mánibus quassáta membra compónit; mox in nómine Dómini jubet adolescéntem súrgere : qui íllico vivus, sanus et íntegra resilívit.

MENSE APRILI.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 2.)

Lectio iij.

Ea Ordinem suum prudéntia ac pietáte moderabátur beátus Domínicus, ut in ejus regímine quid mirári plus déceat, ignorétur : an religiósæ stúdium observántiæ, an mansuetúdinis et humanitátis offícium. Sic étenim zelo justítiæ in delinquéntium vítia eréctus erat, ut se iisdem pietáte et humanitáte sócium exhibéret. Ubi fratrem delícto præoccupátum cérneret; ne ejus ánimum súbita correptióne frángeret, rem tácitus dissimulábat, donec data opportunitáte dignósceret, quiéto tranquillóque ánimo sustinéndam a delinquénte pœniténtiam. Quotídie, ut fíeri cómmode póterat, singulárem ad fratres conciónem habébat, qua eos ad religiósæ vitæ stúdium efformáret. Si quos vero mæstos et afflíctos animadvérteret, sic totis viscéribus condolébat, ut mærórem tanto pietátis afféctu deliníret.

MENSE MAIO.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 4.)

Lectio iij.

Sacras ad pópulum conciónes vir Dei Domínicus crébrius habébat, in quibus apostólico zelo miríﬁce ferebátur. Sermo ejus ignítus et éfficax, ac sæpe profluéntibus ubértim lácrimis intermístus : qui ánimos duríssimos licet ac rigéntes ad pœniténtiam emollíret, et ad pietátem inflammáret. Salútem animárum, præcípuum sibi suóque Ordini scopum præfixit : ob idque fratres assídue hortabátur, ut evangélicæ prædicatióni totis víribus incúmberent; atque in hunc finem, sepósitis profanárum scientiárum institutiónibus, sacrárum præsértim Scripturárum lectióni se darent. Is vero Matthæi Evangélium, ac divi Pauli Epístolas, quas pene ex íntegro memória tenébat, ut indivíduos viárum cómites ubíque circumferébat.

MENSE JUNIO.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 3.)

Lectio iij.

Regularis observántiæ tenacíssimus custos beátus Domínicus, nihil unquam per itínera, quæ ad múneris apostólici partes obeúndas frequénter agébat, ex monásticæ legis præscrípto remísit. Missæ sacrifícium data templi cópia quotídie offerébat, ac inter média sacra conciónem habébat. Divínum Offícium de nocte páriter, ac de die statis horis recitábat : siléntii legem indícto témpore obsérvans, sóciis procul a se dimíssis, mentem piis de Christo Salvatóre meditatiónibus alébat. Páleis, ac sæpius nuda cubábat humo : stata Ordinis jejúnia nec fessus itínere, nec morbo deténtus, solvébat : ad hospítia divertébat eo lætior, quo dúrius excipiebátur : suósque sæpius hóspites hæresi deténtos, nuntiáto salútis verbo, pascébat spíritu, in carne pascéndus.

MENSE JULIO.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 5.)

Lectio iij.

GENTILIUM salútis sitientíssimus beátus Domínicus, mare conscéndere, exterásque natiónes adíre constítuit : verum plúrimam ei ségetem vicinióri regióne providit Altíssimus, qua tum ipse, tum novi ejus operárii exerceréntur. Quare eos várias in partes, munus apostólicum obitúros diréxit, eo præsértim indícto præcépto, ut duros viæ labóres, ac témporum injúriam expérti solis piórum hóminum eleemósynis victitárent, suámque omnem in Dómino spem repónerent. Nec eam porro fidúciam inánem fuísse, vel falsam, sed ubérius cumulátam divína intérdum mirácula comprobárunt. Id vero mirándum magis, quod beatíssimi Patris précibus exorátus Dóminus, verbum evangelizántibus minus intérdum idóneis, tanta virtúte déderit, ut fructum præ céteris ubérrimum reportárint.

MENSE AUGUSTO.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 5.)

Lectio iij.

INERAT beáto Domínico mira quædam, ac constans mentis æquabílitas; qua licet ob vários fortúnæ casus multa circa ipsum immutátio contíngeret, nulla prorsus in ipso viderétur. Si quid secúndum Deum, ad rectæ ratiónis præscríptum ágere constituísset, id infrácta ánimi constántia prosequebátur; nec sermónem quidem ullum, semel ab ore matúra deliberatióne prolátum, írritum fíeri patiebátur. Ubicúmque versarétur, étiam apud magnátes ac príncipes, sermónem ita déxtere componébat, ut jacto véluti spirituális piscatiónis hamo, audiéntium ánimas Christo lucrifáceret, ac sæculo deprædarétur. Hóminum flagítiis ac delíctis commótus, præ ánimi dolóre tabescébat; et in ea ex sacro suggéstu declámans totus in lácrimas solvebátur.

MENSE SEPTEMBRI.

(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 10. et alibi.)

Lectio iij.

HUMILITATIS ac paupertátis evangélicæ stúdio, verum se Christi discípulum præbuit beátus Domínicus. In Conseranénsem Epíscopum eléctus, nullis ártibus addúci pótuit, ut electióni præstáret asséusum. Interrogátus intérdum, quorsum áliquas præ céteris diœcéses libéntius incóleret, respóndit : Hoc ídeo, quod in iis ludíbrio esset, in áliis nímio honóre haberétur. Vilíssimis véstibus, et abjécta supelléctili utebátur. Ostiátim pro se ac frátribus eleemósynam emendícans, oblátum panem flexis génibus excipiébat. Mira ejus in cibo ac potu parsimónia : vino per decénnium abstínuit, nec eo demum, nisi ob frequéntes stómachi infirmitátes, est usus. Virgíneam carnem ter síngulis nóctibus férrea caténa cædébat : ásperum cilícium, dirísque acúleis armátum cíngulum, ad óbitum usque gestávit.

MENSE OCTOBRI.
(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 6. et 9.)
Lectio iij.

QUAM assídua, tam potens apud Deum beáti Domínici orátio. In ecclésiis pernóctans, modo in génua procúmbens, modo toto córpore prostrátus orábat. Si quid vero quiétis fatiscénti natúræ indulgébat invítus, ante altáre nuda humo cubábat : brevíque degustáto somno, mox novas in preces ánimum erigébat. Eo témpore sacras excúbias agens, multas dæmonum infestatiónes tulit, multósque ex eis Christi virtúte triúmphos reportávit. Nihil unquam a Deo pétiit, quod pro votis non sit adéptus. Singulári erga Deíparam Vírginem devotiónis afféctu ducebátur; cujus sibi, ac univérso Prædicatórum Ordini impénsum patrocínium frequéntibus miráculis comprobávit.

MENSE NOVEMBRI.
(Ex Theodorico de Apoldia. Lib. 4. cap. 12.)
Lectio iij.

IMMINENTEM óbitus diem beátus Pater Domínicus divína revelatióne cognóvit : ut extrémæ voluntátis testaméntum, legáta fíliis caritáte, humilitáte, ac voluntária paupertáte, cónderet. Huic étenim lárgiter flenti, et cæléstium bonórum desidério æstuánti, elegántis speciéi júvenis ástitit, in hæc verba : Veni dilécte, veni, et in vera gáudia ingrédere. O suávem, et omni caritátis dulcédine plenam vocem, qua non ad vana, sed ad vera sempitérnaque gáudia invitátur! O vere felícem hóminem, qui accítus non pétiit indúcias, quasi júdicem reformídans; nec veníre jussus ad cenam moras excusatiónibus néxuit : sed præcinctos habens lumbos, et lucérnas ardéntes in mánibus, pulsánti incunctánter apéruit, veniéntíque Dómino lætus óbviam properávit!

¶ Quando, propter aliquod impedimentum intermittitur hoc Officium in Feria tertia, fiat de eo Memoria in Vesperis per Añam Magne Pater., ℣. Ora pro nobis. et Orationem Deus, qui Ecclésiam tuam.; in Laudibus vero per Añam Benedíctus Redémptor ómnium., ℣. de Communi unius Confessoris et Orationem Deus, qui Ecclésiam tuam. exceptis diebus signatis in Rubricis generalibus §. xxxij. numero 7.

IN FERIIS QUARTIS PER ANNUM.

OFFICIUM S. THOMÆ AQUINATIS.

Feria tertia præcedenti in Vesperis Psalmi feriales cum suis Antiphonis, pag. 133.

Capitulum Diléctus Deo. et Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus Sóbrius, castus. de Communi unius Confessoris.

℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat Aña. O Thoma, laus et glória Prædicatórum Ordinis, nos transfer ad cæléstia, professor sacri Núminis.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Thomæ, Confessóris tui atque Doctóris, mira eruditióne claríficas, et sancta operatióne fecúndas : da nobis, quæsumus, et quæ dócuit intelléctu conspícere, et quæ egit imitatióne complére. Per.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Regem Confessórum Dóminum * Veníte adorémus.

Hymnus Iste Conféssor Dómini sacrátus, Sóbrius, castus., ut in Communi unius Confessoris.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos Aña. Iste Sanctus digne in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit angelórum. Psalmi novem de Communi unius Confessoris.

¶ Tempore vero Paschali dicantur tantum tres Psalmi primi Nocturni de eodem Communi.

℣. Justus ut palma florébit in domo Dómini. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Prima et secunda Lectio de Tempore, tertia de his quæ signantur infra, cum his tribus Responsoriis :

℟. j. Justus ut palma florébit : sicut cedrus Líbani multiplicábitur : plantátus in domo Dómini, * In átriis domus Dei nostri florébit. ℣. Glória et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. — In átriis domus Dei nostri florébit.

℟. ij. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : * Honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus. ℣. Immortális est enim memória illíus : quia apud Deum nota est, et apud hómines. — Honestávit illum.

℟. iij. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris, * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum Quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et vos símiles. Glória. Quando.

¶ Tempore vero Paschali dicantur tria Responsoria de Communi unius Confessoris ejusdem Temporis.

Te Deum. dicatur, nisi infra Septuagesimam.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis beáte Thoma. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES.

Super Psalmos sola Aña Dómine quinque talénta. de Communi unius Confessoris (Tempore vero Paschali, sola Aña Sancti tui. de Communi Sanctorum ejusdem Temporis); Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum, Hymnus et ℣. de Communi unius Confessoris.

Ad Benedictus Aña. Collaudétur Christus Rex glóriæ, qui per Thomam lumen Ecclésiæ mundum replet doctrína grátiæ.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Dómine quinque talénta. de Communi unius Confessoris (Tempore vero Paschali Aña Sancti tui. de Communi Sanctorum ejusdem Temporis).

Capitulum Regi sæculórum immortáli., Preces et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM.

Antiphonæ de Communi unius Confessoris (Tempore vero Paschali, Antiphonæ de Communi Sanctorum ejusdem Temporis).

Capitula, ℟℟. et ℣℣. de Communi unius Confessoris.

Dicta Nona terminatur hoc Officium.

¶ Ex consuetudine antiqua et approbata aliquarum Provinciarum, vel Conventuum, in illis fit Feria quarta, vel alia Feria Officium de alio Sancto Ordinis : quæ consuetudo servanda est.

Pro tertia Lectione dicatur singulis mensibus una ex his ordine infra posito notatis.

MENSE DECEMBRI.

(Ex Bulla Canoniz. et probatis Auct. vitæ ejus, et ex Brev. Romano.)

Lectio iij.

ILLUSTRISSIMUM christiáni orbis decus, et Ecclésiæ lumen, beatíssimus vir Thomas Aquínas, Landúlpho cómite Aquináte, et Theodóra Theatíni cómitis fília, e gente Carácciola, nobílibus paréntibus natus est. Cum infántulum nutrix vellet ablúere, chártulam e terra sublátam compréssa manu válide ipse retínuit : quam nutrix, ut eum laváre posset, extráhere conáta est. Sed illo ácriter flente, nutrix pietáte commóta importúnior esse nóluit : ac relícta in manu chártula, illum ábluit, remque totam matri ejus indicávit. Quæ ægre tandem manum infántis apériens, chartam, in qua Salutátio Angélica scripta erat, abstráxit : is vero eam plorátu et gestu répetens, mox rédditam deglutívit.

MENSE JANUARIO.

Lectio iij.

QUINTUM annum agens, beátus Thomas mónachis sancti Benedícti Cassinátibus pietáte et primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Inde Neápolim studiórum causa missus, dum adhuc infra pubertátis annos exsísteret, Fratrum Prædicatórum Ordinem suscépit. Sed matre id indígne ferénte, Lutétiam Parisiórum mittitur : quo in itínere per vim a frátribus raptus, et in arcem perdúctus, ibíque várie exagitátus ut sanctum propósitum mutáret, mulíerem étiam, quæ ad labefactándam ejus constántiam introdúcta fúerat, titióne fugávit. Mox flexis génibus ante signum crucis orans, ibíque somno corréptus, per quiétem sentíre visus est sibi ab Angelis constríngi lumbos : quo ex témpore, omni póstea libídinis sensu cáruit.

MENSE FEBRUARIO.
Lectio iij.

EMISSUS e castro per fenéstram, beátus Thomas Neápolim redúcitur : inde Romam, et póstea Parísios ductus, ac tandem Colóniam a fratre Joánne Teutónico Ordinis Prædicatórum Generáli Magístro missus, Albérto Magno doctóre, philosophiæ ac theologíæ óperam dedit. Vigínti quinque annos natus, Parísiis Magíster est appellátus, publicéque philósophos ac theólogos summa cum laude est interpretátus. Nunquam se lectióni aut scriptióni dedit, nisi post oratiónem. In difficultátibus locórum sacræ Scriptúræ ad oratiónem jejúnium adhibébat. Quin étiam sodáli suo fratri Regináldo dícere solébat, quidquid sciret, non tam stúdio aut labóre suo se peperisse, quam divínitus tráditum accepisse.

MENSE MARTIO.
Lectio iij.

Cum Neápoli., quæ est tertia in prima die infra Octavam S. Thomæ.

MENSE APRILI.
Lectio iij.

Scribéndis tot libris., quæ est tertia in secunda die infra Octavam S. Thomæ.

MENSE MAIO.
Lectio iij.

Multis miráculis., quæ est tertia in tertia die infra Octavam S. Thomæ.

MENSE JUNIO.
Lectio iij.

NULLUS enarráre sufficeret, quot sanctíssimus Thomas theologórum præcóniis celebrétur : quantúmque ejus illibátæ doctrínæ a summis Pontifícibus fúerit acclamátum. Innocéntius Sextus : Hujus Doctóris, inquit, doctrína præ céteris, excépta canónica, habet proprietátem verbórum, modum dicendórum, veritátem sententiárum : ita ut nunquam, qui eam tenúerit, inveniátur a veritátis trámite deviásse, et qui eam impugnáverit, semper fúerit de veritáte suspéctus. Urbánus Quintus ad Tolosánam académiam : Vólumus, ait, et tenóre præséntium vobis injúngimus, ut beáti Thomæ doctrínam, tamquam verídicam et cathólicam, sectémini : eámque studeátis totis víribus ampliáre.

MENSE JULIO.
Lectio iij.

PIUS Quintus : Factum est, inquit, omnipoténtis Dei providéntia, ut Angélici Doctóris vi et veritáte doctrínæ, qua apostólicam Ecclésiam infinitis confutátis erróribus illustrávit, ex eo témpore quo cæléstibus cívibus adscríptus fuit, multæ, quæ deínceps exórtæ sunt hæreses, confúsæ et convíctæ dissiparéntur. Quod et ántea, et líquido nuper in sacris Tridentíni concílii decrétis appáruit. Clemens Octávus ad Neapolitános : Pie, ait, prudentérque cogitátis de novo civitáti patróno adsciscéndo, cive vestro, divínæ voluntátis Angélico intérprete, vitæ sanctitáte et miráculis claro, Thoma Aquináte. Hic síquidem honor ejus virtútibus, cum admirábili doctrína conjúnctis, jure óptimo debétur. Ac do-

ctrinæ quidem testis est ingens librórum númerus, quos ille brevíssimo témpore in omni fere disciplinárum génere, singulári órdine, ac mira perspicuitáte sine ullo prorsus erróre conscrípsit.

MENSE AUGUSTO.

Lectio iij.

PAULUS Quintus : Splendidíssimi, inquit, cathólicæ fídei athlétæ, beáti Thomæ Aquinátis, cujus scriptórum clypeo mílitans Ecclésia hæreticórum tela felíciter elúdit, honórem et veneratiónem in dies magis magísque augéri, plúrimum in Dómino gaudémus. Et Leo Décimus tértius omnes suórum Prædecessórum laudes una compléctens et prætergrédiens, de ipso hæc habet : Ratiónem, ut par est, a fide ápprime distínguens, utrámque tamen amice consócians, utriúsque tum jura consérvávit, tum dignitáti consúluit, ita quidem ut rátio ad humánum fastígium Thomæ pennis evécta jam fere néqueat sublímius assúrgere; neque fides a ratióne fere possit plura aut validióra adjuménta præstolári, quam quæ jam est per Thomam consecúta. Et íterum sanctum Thomam in váriis scientiárum stúdiis, tamquam exémplar cathólicis homínibus propónens atque patrónum, ait : Præclára lúmina ánimi et ingénii, quibus ad imitatiónem sui jure vocet álios, in eo sunt ómnia : doctrína ubérrima, incorrúpta, apte dispósita : obséquium fídei, et cum veritátibus divínitus tráditis mira consénsio : intégritas vitæ cum splendóre virtútum maximárum.

MENSE SEPTEMBRI.

Lectio iij.

DOCTORE Angélico inter ampléxus et lácrimas monachórum Cisterciénsium Fossæ Novæ e vivis subláto, sacrum ejus corpus ibídem cónditum est : sed mónachis de tanto thesáuro pie sollícitis, sæpius subínde, nunquam vero sine miráculis, loco mutátum. Septem enim post ménsibus, Prióris jussu, clam sepúlcro subdúctum, dum sequénti et intempésta nocte (Superióre a divo Thoma per sómnium dúrius objurgáto) clam restitúitur, ad cæléstis odóris e sacris relíquiis late manántis fragrántiam excitátis mónachis, et ad ecclésiam confluéntibus, fraus detécta prodígio est, aucta sacri pígnoris relígio. Unde septem post annos decentiórem in locum arcámque marmóream solémni ritu translátum, íntegrum adhuc, integrísque véstibus, suavissimúmque spirans odórem, étiam post quatuórdecim annos repértum est; hábitus licet plenióris esset, dum víveret, locóque humidióri fuísset repósitum.

MENSE OCTOBRI.

Lectio iij.

CUM septuagínta quinque annis a sancti Thomæ óbitu, sacrum ejus corpus in arcem cómitis Fundénsis delátum esset, ipso sancto Doctóre matrem cómitis nec semel increpánte, quod nisi apud fratres suos libénter non quiésceret; fráterque cómitis ex equo

terræ letáliter alliso, et facto de restituéndis relíquiis voto, repénte sanáto, comes gravióorem Dei iram pertiméscens, pretiósum pignus Cisterciénsibus mónachis, et tandem Frátribus Prædicatóribus Fundénsibus consignávit. Suis Sanctus ipse relíquiis sæpius fecit fidem. De iis enim, dum adhuc in arce servaréntur, dubitántibus Epíscopo et cómitis Fundénsis matre, palam ab iisdem visus est in hábitu Ordinis e lóculo súrgere, et cum aliquándiu tácitus coram deambulásset, eódem residére : redditóque Ordini córpore, Fratri Raymúndo Fundis ad ejus sepúlcrum oránti appárens, ibídem corpus suum esse contestátus est.

MENSE NOVEMBRI.

Lectio iij.

SACRI depósiti jactúram ægre tulére Cisterciénses, de relíquiis sibi a Frátribus Prædicatóribus ablátis apud Urbánum Quintum gráviter conquésti, sed frustra, ut injúria. Placátus enim derepénte, nec sine miráculo, summus Póntifex, ipso festo Córporis Christi, cujus Offícium a sancto Thoma éditum audíerat, Ordini Prædicatórum, ejúsque Generáli Magístro, sancti Doctóris corpus, ejúsque prætérea caput, quod Cisterciénses in castro Pipérni seposúerant, gratulánte sacro Cardinálium collégio, perpétua concessióne donávit. Tolósam ejúsdem auctoritáte et grátia, ad convéntum Ordinis transmíssum, haud fácile dictu, quanta pompa a Tolosátibus excéptum est. Procéssit óbviam ad plura milliária Ludovícus dux Andegavénsis, Cároli Quinti Regis Christianíssimi frater, cum multis áliis Ecclésiæ regníque princípibus, universóque urbis clero et magistrátu : pópulus supra centum quinquagínta míllia effúsus, faces ad decem et ámplius míllia accénsæ : miraculórum dénique glória, et sanitátum grátiis cumuláta lætítia.

FERIIS QUINTIS PER ANNUM.

OFFICIUM CORPORIS CHRISTI.

Feria quarta præcedenti in Vesperis Psalmi feriales, pag. 134.

Capitulum. 1. Cor. 11.

DOMINUS Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accipite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur.

Hymnus.

PANGE lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

NOBIS datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

IN suprémæ nocte cenæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

VERBUM caro panem verum
Verbo carnem éfficit,
Fitque Sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Hic genuflectatur usque ad Genitóri Genitóque.

TANTUM ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

GENITORI, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnificat Aña. Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit timéntibus se.

Oratio.

DEUS, qui nobis sub Sacraménto mirábili, Passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas.

AD COMPLETORIUM.

¶ Extra Tempus Paschale super Psalmos Aña Miserére mihi Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus Te lucis. et Hymni ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam sic concludantur :

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Ad Nunc dimittis Aña. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiéntes : ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

¶ Tempore Resurrectionis super Psalmos Aña. Allelúia, allelúia : allelúia, allelúia.

Hymnus Jesu nostra redémptio. et Hymni ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam sic concludantur :

QUÆSUMUS Auctor ómnium,
In hoc Pascháli gáudio,
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es..., ut supra.

Ad Nunc dimittis Aña. Allelúia, Resurréxit Dóminus, allelúia : sicut dixit vobis, allelúia, allelúia.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum, panem Angelórum et hóminum, * Veníte adorémus.

Hymnus.

SACRIS solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia :
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.

NOCTIS recólitur cena novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.

POST agnum typicum, explétis épulis,
Corpus domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

DEDIT fragílibus Córporis férculum :
Dedit et trístibus Sánguinis póculum,
Dicens : Accípite, quod trado, vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

SIC sacrifícium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

PANIS angélicus fit panis hóminum :
Dat panis cælicus figúris términum :
O res mirábilis : mandúcat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis!

TE trina Déitas únaque póscimus :
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmi novem ut in Festo Corporis Christi, scilicet :

Psalmus 1. Beátus vir, qui non ábiit., pag. 4.

Psalmus 4. Cum invocárem., pag. 149.

Psalmus 15. Consérva me., pag. 10.

Psalmus 19. Exáudiat te., pag. 14.

Psalmus 22. Dóminus regit me., pag. 34.

Psalmus 41. Quemádmodum desíderat cervus., pag. 63.

Psalmus 42. Júdica me Deus., pag. 70.

Psalmus 80. Exsultáte Deo., pag. 99.

Psalmus 83. Quam dilécta., pag. 100.

¶ Tempore Resurrectionis tres tantum primi Psalmi, idest Beátus vir., Cum invocárem. et Consérva me. dicantur.

℣. Panem cæli dedit eis.
℟. Panem angelórum manducávit homo.

Duæ primæ Lectiones erunt de Scriptura currente, tertia de Sermonibus inferius positis, tria Responsoria quæ sequuntur :

℟. j. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, *In me manet, et ego in eo. ℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. — In me manet.

℟. ij. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit eum Dóminus pane vitæ, et intelléctus. — Et.

℟. iij. Unus panis, et unum corpus multi sumus, * Omnes, qui de uno pane, et de uno cálice Participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua páuperi Deus : qui habitáre facis unánimes in domo. — Omnes. Glória. Participámus.

Te Deum. dicitur, nisi infra Septuagesimam.

Ante Laudes ℣. Comédi favum cum melle meo. ℟. Bibi vinum meum cum lacte meo.

AD LAUDES.

Super Psalmos Aña. Sapiéntia ædificávit sibi domum : míscuit vinum, et pósuit mensam, allelúia. Psalm. Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum Dóminus Jesus., pag. 144*.

Hymnus.

VERBUM supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

IN mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.

QUIBUS sub bina spécie
Carnem dedit et Sánguinem :
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

SE nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O SALUTARIS hóstia,
Quæ cæli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

UNI trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Benedictus Aña. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi : qui mandúcat ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio Deus qui nobis. etc.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña Sapiéntia ædificávit., ut in Laudibus; Capitulum Regi sæculórum immortáli. ℟. Jesu Christe. cum ℣. Qui natus es de Vírgine María., Preces et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM.

Aña. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, et panem de cælo præstitísti eis, allelúia.

Capitulum Dóminus Jesus., pag. 144*.

℟. Panem cæli * Dedit eis. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit. Glória. Panem.

℣. Cibávit eos ex ádipe fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

AD SEXTAM.

Aña. Pinguis est panis Christi, et præbébit delícias régibus, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUOTIESCUMQUE enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. Cibávit eos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Ex ádipe. Glória. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

AD NONAM.

Aña. Vincénti dabo manna abscónditum, et nomen novum, allelúia.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUICUMQUE manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne : reus erit córporis, et sánguinis Dómini.

℟. Edúcas panem * De terra. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. De terra. Glória. Edúcas.

℣. Pósuit fines tuos pacem.
℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Dicta Nona terminatur hoc Officium.

Pro tertia Lectione dicitur singulis mensibus una ex sequentibus suo ordine notatis.

MENSE DECEMBRI.

Sermo sancti Thomæ Aquinátis.

Opusc. 57. Lectio iij.

IMMENSA divínæ largitátis beneficia, exhíbita pópulo christiáno, inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, nostram natúram assúmpsit : ut hómines Deos fáceret, factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri; sánguinem suum fudit in prétium simul et lavácrum : ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur.

MENSE JANUARIO.

De Sermóne sancti Thomæ Aquinátis.

Opusc. 57. Lectio iij.

UT autem tanti benefícii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et sánguinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum fidélibus derelíquit. O pretiósum et admirándum convívium, salutíferum, et omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in Lege, sed nobis suméndus propónitur Christus, verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis et vinum in Christi Corpus et Sánguinem substantiáliter convertúntur : ideóque Christus Deus, et homo perféctus, sub módici panis et vini spécie continétur.

MENSE FEBRUARIO.

De Sermóne sancti Thomæ Aquinátis.

Opusc. 57. Lectio iij.

MANDUCATUR ítaque a fidélibus, sed mínime lacerátur : quinímmo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula ínteger persevérat. Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt : ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur, aliéna spécie occultátum : et sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis. Nullum étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens

ómnium spirituálium charismatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis, et mórtuis : ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum.

MENSE MARTIO.

De Sermóne sancti Thomæ Aquinátis.

Opusc. 57. Lectio iij.

CONVENIT itaque devotióni fidélium, solémniter recólere institutiónem tam salutíferi, tamque mirábilis Sacraménti : ut ineffábilem modum divinæ præséntiæ in Sacraménto visíbili venerémur, et laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eódem tot mirabília operátur : necnon et de tam salúbri, tamque suávi benefício exsolvántur Deo débitæ gratiárum actiónes.

MENSE APRILI.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Hom. 60. ad pop. Antioch.

Lectio iij.

QUOT nunc dicunt, Vellem ipsíus Christi formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta! Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére : ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tángere, et intra te súmere. Igitur accédat nemo cum náusea, nemo resolútus : omnes accénsi, omnes fervéntes, et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant; te multo magis opórtet esse solértem.

MENSE MAIO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Ex Hom. 60. ad pop. Antioch.)

Lectio iij.

QUO non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrifício? Quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? Os, quod igne spirituáli replétur; linguam, quæ treméndo nimis sánguine rubéscit? Cógita, quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem, hoc nos páscimur, huic nos unímur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre?

MENSE JUNIO.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

(Ex Hom 60. ad pop. Antioch.)

Lectio iij.

Unicuique fidélium., quæ est tertia in Feria secunda infra Octavam Corporis Christi.

MENSE JULIO.

Ex Epístola sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris ad Cæcílium.

(Lib. 2. Epist. 3. sub init.

Lectio iij.

In sacerdóte Melchísedech., quæ est tertia in Feria tertia infra Octavam Corporis Christi.

MENSE AUGUSTO.

Ex Libro sancti Ambrósii Epíscopi de Sacraméntis.

(Lib. 4. cap. 4.)

Lectio iij.

Auctor Sacramentórum., quæ est tertia in Feria quarta infra Octavam Corporis Christi.

MENSE SEPTEMBRI.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 26. in Joannem.)

Lectio iij.

Expónens nobis Apóstolus., quæ est prima secundi Nocturni in Octava Corporis Christi.

MENSE OCTOBRI.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi.

(Tract. 26. in Joannem.)

Lectio iij.

Hunc ítaque cibum., quæ est secunda secundi Nocturni in Octava Corporis Christi.

MENSE NOVEMBRI.

Homilía sancti Augustini. Epíscopi.

(Tract. 26. in Joannem.)

Lectio iij.

Quam multi de altári., quæ est tertia tertii Nocturni in Octava Corporis Christi.

¶ Quando vero, propter impedimentum aliquod, hoc Officium votivum Corporis Christi intermittitur, nihilominus Memoria fit de eo in Vesperis per Añam. Memóriam fecit., ℣. Panem de cælo. et Orationem Deus, qui nobis.; in Laudibus vero per Añam Ego sum panis vivus., ℣. Pósuit fines. et Orationem Deus qui nobis., nisi temporibus signatis in Rubricis generalibus, § xxxij. numero 7.

IN SABBATIS PER ANNUM.

OFFICIUM B. MARIÆ VIRGINIS.

Feria sexta præcedenti in Vesperis Psalmi feriales cum suis Antiphonis, pag. 138.

Capitulum. Eccli. 24.

SICUT cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

Hymnus Ave maris stella., pag. 1*.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

PER ADVENTUM :

Ad Magnificat vel ad Memoriam in Vesperis Aña. O Virgo vírginum, quómodo fiet istud? Quia nec primam símilem visa es, nec habére sequéntem. Fíliæ Jerúsalem, quid me admirámini? Divínum est mystérium hoc quod cérnitis.

Oratio.

DEUS, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis : ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD FESTUM PURIFICATIONIS :

Ad Magnificat vel ad Memoriam in Vesperis Aña. O admirábile commércium! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine largítus est nobis suam Deitátem.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

¶ Quando prædicta Oratio dicitur ad Memoriam, et eam sequitur alia Memoria, terminetur sic : Auctórem vitæ suscípere Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A FESTO PURIFICATIONIS AD RAMOS PALMARUM :

Ad Magnificat vel ad Memoriam in Vesperis Aña. Alma Redemptóris Mater, quæ pérvia cæli porta manes, et stella maris, succúrre cadénti, súrgere qui curat, pópulo. Tu, quæ genuísti, natúra mipánte, tuum sanctum Genitórem, Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore sumens illud Ave, peccatórum miserére. Oratio.

Concede nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per.

TEMPORE PASCHALI :

Ad Magnificat vel ad Memoriam in Vesperis Aña. Regina cæli lætáre, allelúia : quia quem meruísti portáre,allelúia, resurréxit sicut dixit, allelúia. Ora pro nobis Deum, allelúia. (Tempore Ascensionis, in præcedenti Antiphona, pro verbo resurréxit., dicatur : jam ascéndit.)

Oratio Concéde nos fámulos tuos., ut supra in Officio post festum Purificationis.

AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Magnificat vel ad Memoriam in Vesperis Aña. Alma Redemptóris Mater. et Oratio Concéde nos fámulos., ut supra in Officio post festum Purificationis.

AD COMPLETORIUM.

Super Psalmos Aña. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres, florens ut rosa, fragrans sicut lílium : ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

¶ In Hymno Completorii et in Hymnis ejusdem metri duæ ultimæ Strophæ María Mater grátiæ. et Glória tibi Dómine, Qui natus es de Vírgine. quibus immediate præmittitur Resurrectionis Tempore Stropha Quǽsumus, Auctor ómnium.

Ad Nunc dimittis Aña. Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo benedícta.

¶ Quando fit Officium B. Virginis in Sabbato, tam in choro quam extra tenentur Fratres dicere ante Matutinum quindecim Psalmos Graduales modo et ordine pagina 158*. notatis.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Ave María grátia plena : * Dóminus tecum.

Hymnus Quem terra., pag. 2*.

IN NOCTURNO.

Super Psalmos sola Aña. Paradísi porta per Hevam cunctis clausa est, et per Maríam Vírginem iterum patefácta est. Psalmus Dómine Dóminus noster. cum octo ceteris, ut in Festis beatæ Mariæ V. pag. 2*. et sequentibus.

¶ Tempore Resurrectionis, dicantur tantum tres primi Psalmi.

℣. Speciósa facta es, et suávis. ℟. In delíciis tuis sancta Dei Génitrix.

Benedictio Oret voce pia. cum ceteris duabus tertii Nocturni de B. Maria V.

Prima et secunda Lectio de Feria currente, tertia de his quæ signantur infra, cum his tribus Responsoriis :

℟. j. Dum esset rex in accúbitu suo, * Nardus mea dedit odórem suum. ℣. Pulchra sum, et decóra, fíliæ Jerúsalem. — Nardus.

℟. ij. Ave María grátia plena : * Dóminus tecum. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Dóminus tecum.

℟. iij. Virgo parens Christi, paritúra Deum genuísti : fúlgida stella maris, nos prótege, nos tueáris : * Dum paris, et gaudes, Cantant cæli ágmina laudes. ℣. Intercéde pia pro nobis Virgo María. — Dum paris. Glória. Cantant cæli.

Te Deum. semper dicatur, præterquam infra Septuagesimam.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES.

Super Psalmos Aña. Post partum Virgo invioláta permansísti : Dei Génitrix intercéde pro nobis. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris pag. 17.

Capitulum Sicut cinnamómum., ut in Vesperis; Hymnus O gloriósa Dómina., pag. 10*.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

PER ADVENTUM :

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Spíritus sanctus in te descéndet María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, præsta supplícibus tuis : ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem.

¶ Hæc Oratio dicatur etiam ad Tertiam, Sextam et Nonam.

AB OCTAVA EPIPHANIÆ AD FESTUM PURIFICATIONIS :

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum : et gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, allelúia.

¶ Infra Septuagesimam omittitur Allelúia.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

¶ Quando prædicta Oratio dicitur ad Memoriam, et eam sequitur alia Memoria, terminetur sic : Auctórem vitæ suscípere Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Prædicta Oratio Deus qui salútis ætérnæ. dicatur ad Tertiam, Sextam et Nonam

A FESTO PURIFICATIONIS AD RAMOS PALMARUM :

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Ave stella matutína, peccatórum medicína, mundi princeps et regína, sola Virgo digna dici : contra tela inimíci clypeum pone salútis, tuæ títulum virtútis. O sponsa Dei elécta esto nobis via recta ad ætérna gáudia.

Oratio.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per.

¶ Hæc Oratio dicatur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

TEMPORE PASCHALI :

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, tu sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, allelúia, allelúia.

Oratio Concéde nos fámulos tuos., ut supra in Officio post Festum Purificationis.

¶ Prædicta Oratio dicatur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Benedictus vel ad Memoriam in Laudibus Aña. Ave stella matutína. et Oratio Concéde nos fámulos tuos. ut supra in Officio post Festum Purificationis.

¶ Prædicta Oratio dicatur ad Tertiam, Sextam et Nonam.

AD PRETIOSA.

Legendum est de Constitutionibus.

AD PRIMAM.

Aña. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Capitulum Regi sæculórum immortáli., ℟. Jesu Christe. cum ℣. Qui natus es de Vírgine María.; Preces et Oratio In hac hora.

AD TERTIAM.

Aña. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Capitulum Sicut cinnamómum., pag. 150*.

℟. Sancta María mater Christi, * Audi rogántes sérvulos. Sancta. ℣. Et impetrátam nobis cælitus tu defer indulgéntiam. Audi. Glória. Sancta.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD SEXTAM.

Aña. In prole Mater, in partu Virgo, gaude et lætáre Virgo Mater Dómini.

Capitulum. Eccli. 24.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Ora pro nobis * Sancta Dei Génitrix. Ora. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Sancta. Glória. Ora.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

AD NONAM.

Aña. Beáta Mater et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Capitulum. Eccli. 24.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho.

℟. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam. ℣. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo. Et præelégit eam. Glória. Elégit eam.

℣. Sancta Dei Génitrix, Virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Dicta Nona terminatur hoc Officium.

Pro tertia Lectione dicitur per unumquemque mensem una ex iis, quæ hic subnectuntur.

MENSE DECEMBRI.

Ex Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

(3. In Evang. Missus est.)

Lectio iij.

Cum audísset María Angelum, turbáta est in sermóne, et cogitábat qualis esset ista salutátio. Solent vírgines, quæ veræ vírgines sunt, semper pávidæ, et nunquam esse secúræ; et ut cáveant timénda, étiam tuta pertiméscere : sciéntes se in vasis fictílibus thesáurum portáre pretiósum, et nimis árduum esse vívere angélice inter hómines, et in terris more cæléstium conversári. Ac proínde quidquid novum, quidquid súbitum fúerit ortum, suspéctas habent insídias, totum contra se æstimant machinátum. Idcírco et María turbáta est in sermóne Angeli. Turbáta est, sed non perturbáta : et cogitábat qualis esset ista salutátio. Quod turbáta est, verecúndiæ fuit virginális : quod non perturbáta, fortitúdinis : quod tácuit, et cogitávit, prudéntiæ singuláris.

MENSE JANUARIO.

Ex Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

(5. In Nativitate Domini.)

Lectio iij.

Hunc péperit Virgo mater, qui Deo fílios fáceret, qui senténtiam prævaricatiónis exclúderet, pœnam mortis erípeperet, et vitam perpétuam credéntibus condonáret. Portávit in útero fílium, et hunc forma servi fudit in terris, quem in forma Dei Angeli ve-

nerántur in cælis. Péperit fílium mater, a quo ipsa nutrirétur pótius, quam nutríret. Mortáli alvo immortálem suscépit hóspitem, et in terréstri hospítio cæléstem Imperatórem Virgo suscépit. Fecit grávidam vírginem ipse, qui erat nascitúrus ex vírgine : expávit in partu suo mater : Deus per Angelum loquebátur, et Virgo áuribus impрægnabátur. Audiat omnis ætas, quod nunquam audívit : Virgo partu suo nupsit; virginitátem, dum páreret, duplicávit : fílium, quem génuit, adorávit.

MENSE FEBRUARIO.

Ex sancto Joánne Damascéno.
(In Orat. 3. de Dormit. B. Virginis.)
Lectio iij.

ULNIS virgíneis splendor glóriæ, substántiæ patérnæ charácter, qui ómnia portat verbo virtútis suæ, infántis in modum portátur. O vere divína mirácula! O mystéria natúra atque cogitatióne superióra! O Virginis prærogatívas, humána conditióne majóres! Quodnam ingens hoc, o sacra mater et Virgo, circa te mystérium! Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. Beáta tu in generatiónibus, sólaque digna, quæ beáta prædicéris. Tu enim es sólium illud régium, cui Angeli astitérunt, suum herum et Dóminum adorántes. Tu spirituális Eden, antíqua illa sánctior ac divínior. Síquidem in illa terrénus Adam commorabátur : in te autem Dóminus, qui de cælo descéndit.

MENSE MARTIO.

Ex sancto Epiphánio Epíscopo.
(De Laudibus S. Deiparæ.)
Lectio iij.

SOLO Deo excépto, cunctis supérior est Virgo María. Ipsis quippe Chérubim atque Séraphim, ac univérso Angelórum exércitu púlchrior exsístit, cui prædicándæ cæli et terræ lingua non súfficit, immo vero nec Angelórum. Etenim ipsi quidem hymnum, laudem, et honórem obtulérunt : nec tamen eo modo pro dignitáte éloqui potuérunt. Lætabántur vero Angeli tamquam ipsi dumtáxat Deum habérent; quibus sanctíssima Virgo supérior facta, habitántem in cælis Deum, in terra concépit : ut hac ratióne Angelórum exércitus homínibus consértos in terram tráheret. Ipsa enim cæli et terræ mediátrix, utriúsque uniónem perégit, et Spíritus sancti imbrem in terram ad producéndum fídei fructum demísit.

MENSE APRILI.

Ex sancto Epiphánio Epíscopo.
(De Laudibus S. Deiparæ.)
Lectio iij.

PER te, Virgo sancta, médium macériæ paríetem, inimicítias Christus dissólvit : per te pax cæléstis donáta est mundo : per te orbis fines illumináti sunt : per te hómines facti sunt Angeli : per te iídem amíci, servíque, ac Dei fílii appelláti sunt : per te meruérunt éffici consérvi Angelórum et cum eis familiáriter conversári : per te cæléstis notítia, et laudátio e terra in cælos trans-

mittitur : per te crux resplénduit in univérsum mundum, in qua quidem cruce pependit fílius tuus Christus Dóminus noster : per te mors conculcátur, et spoliátur inférnus : per te cecidérunt idóla, et excitáta est notítia cæléstis : per te cognóvimus unigénitum Fílium Dei, quem sinu tuo peperísti.

MENSE MAIO.

Ex sancto Joánne Chrysóstomo.

(In Serm. de Nativ. Domini.)

Lectio iij.

Quoniam homínibus genus mulíebre benefícium debébat, útpote quod Adam sine muliere mulíerem prodúxerat, proptérea Virgo sine viro péperit, ut pro Heva débitum viris exsólveret. Ut enim non superbíret Adámus, quod sine muliere mulierem genuísset, idcírco múlier sine viro péperit virum : ut miráculi communióne, natúræ æqualitátem osténderet. Et quemádmodum costam ábstulit ex Adámo, et Adámum nihil immínuit : sic in Vírgine animátum templum effínxit,et virginitátem mínime solvit. Salvus et incólumis remánsit étiam post costæ privatiónem Adámus : incorrúpta quoque Virgo permánsit, postquam ex ea pródiit Deus infans.

MENSE JUNIO.

Ex sancto Petro Chrysólogo.

(Serm. 3. in Annuntiat.)

Lectio iij.

Ne mirémur ab Angelo Vírginem salutári : quia semper est Angelis cognáta virgínitas. In carne præter carnem vívere, non terréna vita est, sed cæléstis. Et si vultis scire, Angélicam glóriam acquírere majus est quam habére : esse Angelum, felicitátis est; vírginem esse, virtútis. Virgínitas enim hoc óbtinet víribus, quod habet Angelus ex natúra. Angelus ergo, et virgo divínum agunt offícium, non humánum. Grátiam ergo détulit Angelus : accépit Virgo, salútem sæculis redditúra. Ave, inquit, grátia plena : quia síngulis grátia sese per partes largíta est; Maríæ vero simul se totam dedit grátiæ plenitúdo.

MENSE JULIO.

Ex sancto Ambrósio.

(Lib. 2. de Virginibus, cap. 2.)

Lectio iij.

Sit vobis tamquam in imágine descrípta virgínitas, vitaque beátæ Maríæ, de qua velut in spéculo refúlget spécies castitátis, et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpla vivéndi, ubi tamquam in exemplári magistéria expréssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor, nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídius ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea, quæ corpus sine córporis contagióne generávit? Nam de céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior; non in incérto divitiárum, sed in prece páuperis spem repónens.

MENSE AUGUSTO.

Ex sancto Joánne Damascéno.

(Orat. 3. in Dormit. B. Virginis.)

Lectio iij.

O QUOMODO fons vitæ ad vitam média tráhitur morte? O quómodo ea, quæ in partu natúræ leges excésserat, ipsíus demum légibus cedit, corpúsque immaculátum morti subjícitur? Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem: præsértim cum ne ipse quidem natúræ Dóminus mortis perículum fácere recusárit. Etenim carne móritur, ac morte mortem de médio tollit: incorruptiónem donat, ac mortem resurrectiónis fontem éfficit. O quómodo sanctam illam ánimam e tabernáculo, quod Deum suscéperat, emigrántem, suis mánibus, ille ómnium rerum parens et efféctor, excépit! Legítime enim eam honórans, quam natúra quidem ancíllam, sed grátiæ dispensatióne matrem effécit: vere scílicet incarnátus, ac non velut præstígiis quibúsdam humanitátem effíngens.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex sancto Bernárdo.

(Serm. de Nativitate beatæ Mariæ Virginis.)

Lectio iij.

INTUEAMINI, fratres, quanto devotiónis afféctu a nobis Maríam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in María: ut proínde, si quid spei in nobis est, si quid grátiæ, si quid salútis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Hortus plane deliciárum, quem non modo affláverit véniens, sed et perfláverit supervéniens Auster ille divínus, ut úndique fluant, et éffluant arómata ejus, charísmata scílicet gratiárum. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordiórum afféctibus, et votis ómnibus Maríam hanc venerémur: quia sic est volúntas ejus, qui totum nos habére vóluit per Maríam.

MENSE OCTOBRI.

Ex sancto Ambrósio.

(Lib. 2. de Virgin. cap. 2.

Lectio iij.

TALIS fuit Virgo María, ut ejus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non dísplicet, opus probémus, ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una Vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fidei, devotiónis obséquium; virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret, quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto pudóre servávit! Quemádmodum eas ipse Dóminus commendábit Patri, nimírum illud répetens suum: Pater juste, mundus me non cognóvit: istæ autem me cognovérunt, et mundum cognóscere noluérunt! Quanta tunc Angelórum lætítia plaudéntium, quod habitáre Virgo mereátur in cælo, quæ cæléstì vita vixit in sæculo!

MENSE NOVEMBRI.
Ex Homilía sancti Bernárdi Abbátis.
(1. in Evang. Missus est.)
Lectio iij.

Quæ est Virgo tam venerábilis, ut salutétur ab Angelo; tam húmilis, ut desponsáta sit fabro? Pulchra permístio virginitátis et humilitátis : nec mediócriter placet Deo illa ánima, in qua et humílitas comméndat virginitátem, et virgínitas exórnat humilitátem. Audis vírginem, audis húmilem. Si non potes virginitátem húmilis, imitáre humilitátem vírginis. Laudábilis virtus virgínitas, sed magis necessária humílitas. Illa consúlitur, ista præcípitur : ad illam invitáris, ad istam cógeris : illa remunerátur, ista exígitur : potes dénique sine virginitáte salvári, sine humilitáte non potes. Potest enim placére humílitas, quæ virginitátem deplórat amíssam : sine humilitáte autem, áudeo dícere, nec Maríæ virgínitas placuísset.

¶ Quando propter aliquod impedimentum intermittitur Officium beatæ Mariæ in Sabbatis, et de ea facienda est Memoria, ut dicitur in Rubr. Gen. § xxxij. n. 7. fiat in Vesperis et in Laudibus per Añas. et Orationes supra positas, pro diversitate Temporum.

PSALMI GRADUALES.

Hi quinque Psalmi dicantur sub uno Réquiem. : Ps. Ad Dóminum cum tribulárer., pag. 165*; Ps. Levávi óculos meos., pag. 166*; Ps. Lætátus sum., ibidem; Ps. Ad te levávi., pag. 167*; Ps. Nisi quia Dóminus., ibidem.

Deinde Pater... Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Absolve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum.

Hi alii quinque Psalmi dicantur singuli cum Glória Patri. : Ps. Qui confídunt., pag. 167*; Ps. In converténdo., pag. 168*; Ps. Nisi Dóminus., ibidem; Ps. Beáti omnes., pag. 169*; Ps. Sæpe expugnavérunt me., ibidem.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster... Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣ Memor esto congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut quos delictórum caténa constríngit miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum.

Isti alii quinque Psalmi dicantur singuli cum Glória Patri. :

Ps. De profúndis., pag. 169*; Ps. Dómine non est exaltátum., pag. 170*; Ps. Meménto Dómine David., pag. 173*; Ps. Ecce quam bonum., ibidem; Ps. Ecce nunc benedícite Dóminum., ibidem.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster... Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos et ancillas tuas. ℟. Deus meus sperántes in te.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

PRÆTENDE Dómine fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant assequántur. Per Christum.

OFFICIUM QUOTIDIANUM B. MARIÆ V.

¶ Officium quotidianum beatæ Virginis dicendum est pro Tempore ante Horas canonicas, excepto Completorio quod post Completorium de Tempore, vel de Sancto dicendum est ante Añam Salve Regína.

1 AD MATUTINUM.

℣. Ave María grátia plena, Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus.

¶ Iste ℣. Ave María... cum ℟. Benedícta tu... dicatur in principio et in fine Horarum, (præterquam in fine Nocturni, in principio Laudum et in fine Completorii). Si tamen aliqua Hora aliam Horam immediate sequitur, prædictus ℣. nonnisi semel inter utramque dicitur.

℣. Dómine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia.

¶ A Septuagesima vero usque ad Pascha omisso Allelúia., dicitur Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Invitatorium. Regem Vírginis Fílium * Veníte adorémus.

Psalmus 94.

VENITE, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Regem Vírginis Fílium Veníte adorémus.

℣. Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Veníte adorémus.

℣. Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus. Veníte adorémus, et procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino, qui fecit nos : quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem Vírginis Fílium Veníte adorémus.

℣. Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte adorémus.

℣. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde : ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Regem Vírginis Fílium Veníte adorémus.

℣. Glória Patri, etc. Sicut erat., etc.

Veníte adorémus.

Regem Vírginis Fílium Veníte adorémus.

Hymnus.

Quem terra, pontus, æthera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beata mater múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beata cæli núntio,
Fecúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Maria mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

IN NOCTURNO.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum : * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum : * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo :

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus :

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus : * nec est qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas : * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi : * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum : * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me : * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero : * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Glória Patri.

Psalmus 23.

DOMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, qui non accépit in vano ánimam suam, * nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prœlio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit rex glóriæ.

Quis est iste rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est rex glóriæ.

Glória Patri.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Jube domne benedícere.

Benedictio. Alma Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio j.

SANCTA María Virgo vírginum, mater et fília Regis regum ómnium, tuum nobis impénde solátium : ut cæléstis regni per te mereámur habére præmium, et cum eléctis Dei regnáre in perpétuum. Tu autem Dómine miserére nostri. ℟. Deo grátias.

℟. j. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus ésseram néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedictus fructus ventris tui. — Quia quem cæli.

Jube domne benedícere.

Benedictio. Sancta Dei Génitrix sit nobis auxiliátrix.

℟. Amen.

Lectio ij.

SANCTA María, piárum piissima, intercéde pro nobis sanctárum sanctíssima : per te Virgo nostra sumat precámina qui pro nobis ex te natus regnat super æthera : ut sua caritáte nostra deleántur peccámina. Tu autem.

℟. ij. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti creatórem mundi : * Genuísti eum qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave María grátia plena, Dóminus tecum. — Genuísti.

Jube domne benedícere.

Benedictio. Nos cum Prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio iij.

SANCTA Dei Génitrix, quæ digne meruísti concípere quem totus orbis nequit comprehéndere, tuo pio interventu culpas nostras áblue : ut redémpti perénnis sedem glóriæ per te valeámus scándere, ubi regnas cum eódem Fílio tuo sine témpore. Tu autem.

℟. iij. Felix namque es sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est Sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto feminéo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam commemoratiónem. — Quia ex te. Glória. Christus Deus noster.

¶ Canticum Te Deum dicatur semper quando in aliis Matutinis dicitur : vel ultimum ℟. usque ad ℣. exclusive repetendum erit, quando in aliis Matutinis repetitur.

Canticum
SS. Ambrosii et Augustini.

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli et univérsæ Potestátes,

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia :

Patrem * imménsæ majestátis,

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni : * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine : * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi : * non confúndar in ætérnum.

Ante Laudes ℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri... Allelúia. vel Laus tibi Dómine...

Super Psalmos sola Aña. Post partum Virgo invioláta permansisti : Dei Génitrix intercéde pro nobis. Psalmus Dóminus regnávit. cum ceteris, pag. 17.

Capitulum. Eccli. 24.

Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris : et flores mei fructus honóris et honestátis. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

O gloriosa Dómina,
Excélsa supra sídera :
Qui te creávit próvide
Lactásti sacro úbere.

Quod Heva tristis ábstulit
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli fenéstra facta es.

Tu Regis alti jánua
Et porta lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.

Maria Mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

Gloria tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

PER ADVENTUM :

Ad Benedictus Aña. Spíritus sanctus in te descéndet María : ne tímeas, habébis in útero Fílium Dei, allelúia.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A NATIVITATE DOMINI AD FESTUM PURIFICATIONIS :

Ad Benedictus Aña. Génuit puérpera Regem, cui nomen ætérnum : et gáudia matris habens cum virginitátis honóre, nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A FESTO PURIFICATIONIS AD CENAM DOMINI ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Benedictus Aña. O gloriósa Dei Génitrix, Virgo semper María, quæ Dóminum ómnium meruísti portáre, et Regem angelórum sola Virgo lactáre : nostri, quæsumus, pia memoráre, et pro nobis Christum deprecáre : ut tuis fulti patrocíniis ad cæléstia regna mereámur perveníre.

Dóminus vobíscum. ℟ Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

CONCEDE nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

TEMPORE PASCHALI :

Ad Benedictus Aña. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, tu sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, allelúia, allelúia.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio Concéde nos fámulos tuos., ut supra.

Dicta Oratione pro Tempore, fiant sequentes Memoriæ in Laudibus.

Ad Memoriam S. P. Domínici Aña. Benedíctus Redémptor ómnium, qui salúti próvidens hóminum mundo dedit sanctum Domínicum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus. Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis : concéde ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Christum.

¶ Si in conventu fiat Officium votivum aut Memoria S. P. Dominici, non tamen intermittitur Memoria ejus in Officio quotidiano B. Mariæ V.

Ad Memoriam Sanctorum Ordinis Prædicatorum Aña. O quam felix glória semper est Sanctórum, quam præclára mérita sunt Prædicatórum, quorum verbo et ópere mundus decorátur, eorúmque múnere mens consolidátur!

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam Sanctórum Ordinis nostri exémpla nos próvocent: quátenus quorum memóriam ágimus étiam actus imitémur. Per Christum.

Ad Memoriam omnium Sanctorum Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Oráte pro nobis omnes Sancti Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

TRIBUE, quæsumus Dómine, omnes Sanctos tuos júgiter pro nobis oráre, et eos cleménter exaudíre dignéris. Per Christum.

Ad Memoriam de Pace Aña. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Oratio.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟ Deo grátias.

℣. Ave María grátia plena, Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus.

AD PRIMAM.

℣. Ave María grátia plena, Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu. etc.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Allelúia. vel Laus tibi Dómine...

Hymnus.

MEMENTO salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.

MARIA mater grátiæ,
Mater misericórdiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et hora mortis súscipe.

GLORIA tibi Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆTATUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te :

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Aña. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. ℟. Deo grátias.

℟. Post partum Virgo * Invioláta permansísti. Post partum. ℣. Dei Génitrix intercéde pro nobis. Inviolata. Glória. Post partum.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

GRATIAM tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde : ut qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui Incarnatiónem cognóvimus, per Passiónem ejus et Crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum...

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD TERTIAM.

℣. Ave María grátia plena.etc.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri... Allelúia., vel Laus tibi Dómine...

Hymnus Meménto salútis Auctor., pag. 165*.

Psalmus 122.

Ad te leváví óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra : * oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Glória Patri.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis,

Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos :

Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.

Torréntem pertransívit ánima nostra : * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Glória Patri.

Psalmus 124.

Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus : * et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum : * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax super Israel.

Glória Patri.

Aña. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Capitulum. Eccli. 24

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta María Mater Christi, * Audi rogántes sérvulos. Sancta María. ℣. Et impetrátam nobis cælitus tu defer indulgéntiam. Audi. Glória. Sancta María.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

PER ADVENTUM :

Orémus. Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta

supplicibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

A NATIVITATE DOMINI AD FESTUM PURIFICATIONIS :

Orémus. Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere : Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

A FESTO PURIFICATIONIS AD ADVENTUM :

Orémus. Oratio.

Concede nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Dicta Oratione pro Tempore, subditur :

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣ Ave Maria grátia plena. etc.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri... Allelúia., vel Laus tibi Dómine...

Hymnus Meménto salútis Auctor., pag. 165*.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion : * facti sumus sicut consoláti :

Tunc replétum est gáudio os nostrum : * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter gentes : * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Glória Patri.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

Psalmus 127.

BEATI omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Glória Patri.

Aña. In prole Mater, in partu Virgo, gaude et lætáre Virgo Mater Dómini.

Capitulum. Eccli. 24.

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.

℟. Ora pro nobis * Sancta Dei Génitrix. Ora. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Sancta. Glória. Ora.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis, et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros. Per Dóminum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD NONAM.

℣. Ave María grátia plena. etc.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri... Allelúia., vel Laus tibi Dómine...

Hymnus Meménto salútis Auctor., pag. 165*.

Psalmus 128.

SÆPE expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel :

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea : * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum : * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fenum tectórum : * quod priúsquam evellátur exáruit :

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini super vos : * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est:* et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 130.

DOMINE non est exaltátum cor meum : * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam :

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Glória Patri.

Aña. Beáta Mater, et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Capitulum. Eccli. 24.

QUASI cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. ℟. Deo grátias.

℟. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit eam. ℣. Et habitáre eam facit in tabernáculo suo. Et præelégit eam. Glória. Elégit eam.

℣. Sancta Dei Génitrix, Virgo semper María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et eum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

FAMULORUM tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce : ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD VESPERAS.

℣. Ave María grátia plena : Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri... Sicut erat... Allelúia. vel Laus tibi Dómine...

Super Psalmos Aña. Sancta Dei Génitrix, Virgo semper María, intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. Psalmus Dixit Dóminus. cum ceteris de Communi unius Vírginis, pag. 96*.

Capitulum. Eccli. 24.

SICUT cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVE maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans nomen Hevæ.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem :
Sumat per te preces
Qui pro nobis Natus
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

PER ADVENTUM :

Ad Magnificat Aña. O Virgo vírginum quómodo fiet istud ? Quia nec primam símilem visa es nec habére sequéntem. Fíliæ Jerúsalem quid me admirámini? Divínum est mystérium hoc quod cérnitis.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A NATIVITATE DOMINI AD FESTUM PURIFICATIONIS :

Ad Magnificat Aña. O admirábile commércium ! Creátor géneris humáni, animátum corpus sumens, de Vírgine nasci dignátus est : et procédens homo sine sémine largítus est nobis suam Deitátem.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri præmia præstitísti : tríbue, quæsumus, ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus Auctórem vitæ suscípere Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

A FESTO PURIFICATIONIS AD CENAM DOMINI ET AB OCTAVA TRINITATIS AD ADVENTUM :

Ad Magnificat Aña. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Concede nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui títia. Per Christum Davit Dónostrum. ℟. Amen. a, * et vi-
lum.

TEMPORE P

Ad Magnifi
cæli lætár mus 133.
quem menc benedícite Dómi-
resurréx, * omnes servi Dó-
Ora pr

(Tempore Ascensionis, in præcedenti Antiphona, pro verbo resurréxit., dicatur : jam ascéndit.)

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio Concéde nos fámulos tuos., pag. 171*.

Dicta Oratione pro Tempore, fiant sequentes Memoriæ in Vesperis.

Ad Memoriam S. P. Dominici Aña. Magne Pater sancte Domínice mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Oratio.

DEUS, qui Ecclésiam tuam beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, illumináre dignátus es méritis et doctrínis: concéde ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, et spirituálibus semper profíciat increméntis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Si in conventu fiat Officium votivum aut Memoria S. P. Dominici, non tamen intermittitur Memoria ejus in Officio quotidiano B. Mariæ V.

Ad Memoriam Sanctorum pali..nis Prædicatorum Aña. et quasi...ia grátia Sanctos subricho. ℟. ...uos Patris Domínici
℟. Elégit ...gávit. Nos eórum præelégit ean... juvári, atque
℣ Et habitáre e...o commen-
bernáculo suo. ...
git eam. Glória. Elé...nctórum
℣. Sancta Dei Génitri... laudem
semper María. ℟. Ir...

Oratio.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus, ut ad meliórem vitam Sanctórum Ordinis nostri exémpla nos próvocent : quátenus quorum memóriam ágimus étiam actus imitémur. Per Christum.

Ad Memoriam omnium Sanctórum Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Oráte pro nobis omnes Sancti Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

TRIBUE, quæsumus Dómine, omnes Sanctos tuos júgiter pro nobis oráre, et eos cleménter exaudíre dignéris. Per Christum.

Ad Memoriam de Pace Aña. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Oratio.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Ave María grátia plena : Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus.

AD COMPLETORIUM.

Data Benedictione in fine Completorii de Tempore vel de Sancto, dicitur Completorium de beata Virgine, si ea die dicendum fuerit.

℣. Ave María grátia plena : Dóminus tecum. ℟. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri... Sicut erat... Allelúia. vel Laus tibi Dómine...

Psalmus 131.

Meménto Dómine David,* et omnis mansuetúdinis ejus :

Sicut jurávit Dómino,* votum vovit Deo Jacob :

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei :

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem :

Et réquiem tempóribus meis : donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata : * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus : * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam : * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum,* non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam : * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos :

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion : * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi : * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam : * páuperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam salutári : * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David,* parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus índuam confusióne : * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.

Glória Patri.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucúndum * habitáre fratres in unum :

Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron,

Quod descéndit in oram vestiménti ejus : * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * et vitam usque in sæculum.

Glória Patri.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri,

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cælum et terram.

Glória Patri.

Aña. Virgo María, non est tibi símilis nata in mundo inter mulíeres : florens ut rosa, fragrans sicut lílium : ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24.

EGO mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℟. Intercéde pro nobis sancta Virgo vírginum, * Mater Dei María. Intercéde. ℣. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. Mater Dei. Glória. Intercéde.

Hymnus.

VIRGO singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

VITAM præsta puram,
Iter para tutum :
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.

SIT laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

Ad Nunc dimittis Aña. Sub tuum præsídium confúgimus sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despicias in necessitátibus; sed a perículis cunctis líbera nos semper Virgo benedícta.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

CONCEDE miséricors Deus fragilitáti nostræ præsídium : ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Omisso ℣. Ave María., immediate post Benedicámus Dómino. sequitur Aña. Salve Regína. pag. 151. Deinde ℣. Dignáre me. et cetera dicantur ut ibidem notatum est.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

QUALIBET Septimana per totum annum, duabus tantum exceptis, Paschæ videlicet et Pentecostes, omnes et singuli, tam in choro, quam extra, semel in Septimana recitare debent Vigilias pro defunctis, Vesperas scilicet et Matutinum cum novem Lectionibus. Quod si Anniversarium quodcumque Ordinis evenerit, vel pro præsenti defuncto, vel qualibet alia causa, infra Hebdomadam quocumque die fuerint prædictæ Vigiliæ recitandæ, eædem pro supradicta obligatione sufficiant : neque fratres ad alias illa Hebdomada teneantur. In Hebdomada tamen Commemorationis omnium Defunctorum, ij. Novembris, tenentur fratres, præ-

ter Officium diei Animarum, ad easdem Vigilias persolvendas. Et notandum, quod Anniversarium quodlibet eo die, quo positum est in Breviario, debet celebrari : nisi in illo die occurreritDominica,aut festum de præcepto,vel Totum Duplex, quod ceteris ejusdem ritus in concomitantia sit præponendum, aut Feria iv. Cinerum : quo in casu Anniversarium transfertur in sequentem diem similiter non impeditam.

¶ Si in Hora canonica immediate præcedenti factæ sunt in choro Prostrationes, fiant quoque in Officio Defunctorum, etiam si solemne fuerit. Finita post Canticum Magníficat. in Vesperis, vel post Canticum Benedíctus. in Laudibus Antiphona, Fratres prostrati dicant secreto Pater noster. et voce mediocri Psalmum Lauda ánima mea. in Vesperis, in Laudibus vero Psalmum De profúndis. Post primam Orationem se erigant, et ad Pater noster. post Requiéscant in pace. iterum se prosternant.

¶ Si autem Prostrationes non fiant, inclinet Chorus contra Chorum ad utrumque Pater noster. et ad primam Orationem. Psalmus vero Lauda ánima mea. et Psalmus De profúndis. a Fratribus erectis toti dicendi sunt.

AD VESPERAS.

Absque Pater noster. absolute inchoetur :

Psalmus 114.

Dilexi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine libera ánimam meam : * misericors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine : * et lux perpétua lúceat eis. ¶ Iste ℣. dicatur in fine singulorum Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notatum fuerit.

Aña. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : * habitávi cum habitántibus Cedar : multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxilium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Aña. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Aña. Si iniquitátes observáveris Dómine : Dómine quis sustinébit?

Psalmus 137.

CONFITEBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. Opera mánuum tuárum Dómine ne despícias.

Immediate sequitur

Canticum B. Mariæ V. Luc. 1.

MAGNIFICAT * ánima mea Dóminum :

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine : * et lux perpétua lúceat eis.

Aña. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi : Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.

Finita post Canticum Antiphona, dicatur secreto Pater noster., deinde legendo voce mediocri :

Psalmus 145.

LAUDA ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos :* Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum,et víduam suscípiet:* et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine : * et lux perpétua lúceat eis.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Orationes vero hoc ordine dicantur :

PRO PRÆSENTI
SIVE PRO UNO DEFUNCTO :

¶ Si Episcopus fuerit, aut Sacerdos,

Oratio prima.

DEUS, qui inter apostólicos Sacerdótes fámulum tuum Pontificáli (vel Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.

Oratio secunda.

DEUS, véniæ largítor et humánæ salútis auctor, quæsumus cleméntiam tuam : ut nostræ congregatiónis fratres, soróres, familiáres et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Oratio tertia.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

¶ Si alius quicumque Vir fuerit.

Oratio prima.

INCLINA Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem.

Oratio secunda Deus, véniæ., tertia Fidélium., ut supra.

¶ Si vero Femina fuerit,

Oratio prima.

QUÆSUMUS Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ : et a contágiis mortalitátis exútam in ætérnæ salvatiónis partem restítue.

Oratio secunda Deus, véniæ., tertia Fidélium., ut supra.

IN OMNI ANNIVERSARIO :

Oratio prima.

DEUS indulgentiárum Dómine, da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem.

Oratio secunda Deus véniæ., tertia Fidélium., ut supra.

¶ Si simul eveniant Obitus et Anniversarium, dimittatur Oratio Deus véniæ., et prima dicatur pro præsenti Defuncto secunda de Anniversario, tertia non mutetur.

IN OFFICIO ORDINARIO PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS, SORORIBUS, FAMILIARIBUS ET BENEFACTORIBUS.

Oratio prima.

DEUS, véniæ largítor et humánæ salútis auctor, quæsumus cleméntiam tuam : ut nostræ congregatiónis fratres, soróres, familiáres et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas.

Oratio secunda.

DEUS, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti, miserére cleménter animábus paréntum nostrórum : eorúmque peccáta dimítte, nosque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére.

Oratio tertia.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cun-

ctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Finita ultima Oratione, non subdatur Dóminus vobíscum., neque Benedicámus Dómino., neque Fidélium., sed tantum : Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Postea dicatur Pater noster., nisi immediate dicendum fuerit Matutinum Defunctorum, aut Completorium diei.

AD MATUTINUM.

Non dicatur Pater noster., neque Credo., neque Dómine lábia mea apéries., neque Deus in adjutórium., neque Veníte exsultémus., sed absolute inchoetur.

IN I. NOCTURNO.

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, ☩ linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, ☩ secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 6.

DOMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, ✠ lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Aña. Convértere Dómine, et éripe ánimam meam, quóniam non est in morte qui memor sit tui.

Psalmus 7.

DOMINE Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, ✠ et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Aña. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

¶ Sine benedictione, et sine titulo legantur omnes sequentes Lectiones.

Lectio j. Job 7.

PARCE mihi Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me ut glútiam salivam meam? Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce, nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsistam.

¶ Lectiones terminentur sine Tu autem.vel alia conclusione.

℟. j. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et in carne mea vidébo Deum * Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius, et óculi mei conspectúri sunt. — Salvatórem meum.

Lectio ij. Job 10.

TÆDET ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. ij. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum : *Tu eis Dómine dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. — Tu eis.

Lectio iij. Job 10.

MANUS tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto quæso quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegisti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. iij. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ : * Quia peccávi nimis in vita mea? ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. — Quia.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 22.

DOMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus, * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Aña. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício : * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur : * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dómidum : * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei : * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt : * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum : * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me : * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Aña. Delícta juventútis meæ, et ignorántias meas ne memíneris Dómine.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum appropiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.
Si exsúrgat advérsum me prœlium, * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :
Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.
Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.
Tibi dixit cor meum, ☩ exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.
Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.
Aña. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. In memória ætérna erunt justi. ℟. Ab auditióne mala non timébunt.
Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Lectio iv. Job 13.

RESPONDE mihi. Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. iv. Heu mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? Miserére mei, dum véneris * In novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. — In novíssimo die.

Lectio v. Job 14.

HOMO natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et nunquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

℞. v. Ne recordéris peccáta mea, Dómine: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. — Dum véneris.

Lectio vj. Job 14.

QUIS mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℞. vj. Dómine secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: * Ideo déprecor majestátem tuam, ut tu Deus déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me: quia tibi soli peccávi. — Ideo déprecor majestátem tuam.

IN III. NOCTURNO.

Psalmus 39.

EXSPECTANS exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo : Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo : * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me : * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei : * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me : * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Aña. Compláceat tibi Dómine ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 40.

Beatus qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, ✠ et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Aña. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 41.

QUEMADMODUM desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Aña. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne oblivíscáris in finem.

Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Lectio vij. Job. 17.

SPIRITUS meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntia mea? Tu es, Dómine Deus meus.

℟. vij. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio,

miserére mei Deus, et salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. — Quia.

Lectio viij. Job 19.

PELLI meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. viij. Meménto mei Deus : quia ventus est vita mea,* Nec aspíciet me visus hóminis. ℣. Et non revertétur óculus meus, ut vídeat bona. Nec aspíciet.

Lectio ix. Job 10.

QUARE de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum : ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine : terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℟. ix. Líbera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda : * Quando cæli movéndi sunt, et terra : Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Dies illa dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna etamára valde.—Quando cæli. usque ad Dum véneris. exclusive.

℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. — Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Creátor ómnium rerum Deus, qui me de limo terræ formásti, et mirabíliter próprio sánguine redemísti, corpúsque meum, licet modo putréscat, de sepúlcro fácies in die judícii resuscitári : exáudi, exáudi me, ut ánimam meam in sinu Abrahæ patriárchæ tui júbeas collocári. ℟. Líbera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda, Quando cæli movéndi sunt et terra, Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

AD LAUDES.

Immediate inchoetur

Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Aña. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, † et valles abundábunt fruménto :* clamábunt, étenim hymnum dicent.

Aña. Exáudi Dómine oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Psalmus 62.

DEUS Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa : † sic in sancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas : * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea : * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea : * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te : * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea post te : * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ : * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui jurant in eo : * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 66.

DEUS misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : † quóniam júdicas pópulos in æquitáte, * et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : † confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, † benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Aña. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Canticum Ezechiæ Regis.

Isaiæ 38.

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est; et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum :

Præcísa est velut a texénte, vita mea : † dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum :

Dómine vim pátior, ☩ respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, ☩ corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima :

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, ☩ neque mors laudábit te, * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie : * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Aña. A porta ínferi érue Dómine ánimas eórum.

Psalmus 148.

LAUDATE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : senes cum junióribus laudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum, et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

CANTATE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israel in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano, et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

LAUDATE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tympano, et choro : * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cymbalis benesonántibus : ☩ laudáte eum in cymbalis jubilatiónis : * omnis spíritus laudet Dóminum.

Aña. Omnis spíritus laudet Dóminum.

Immediate sequitur

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1.

BENEDICTUS Dóminus Deus Israel, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine : * et lux perpétua lúceat eis.

Aña. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet : et omnis, qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Finita post Canticum Antiphona, dicatur secreto Pater noster., deinde legendo voce mediocri :

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine :* Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam...

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Orationes vero hoc ordine dicantur :

PRO PRÆSENTI
SIVE PRO UNO DEFUNCTO :

¶ Si Episcopus fuerit, aut Sacerdos,

Oratio prima.

DEUS, qui inter apostólicos Sacerdótes fámulum tuum Pontificáli (vel Sacerdotáli) fecísti dignitáte vigére, præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio.

Oratio secunda.

DEUS, véniæ largítor et humánæ salútis auctor, quæsumus cleméntiam tuam : ut nostræ congregatiónis fratres, soróres, familiáres et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Oratio tertia.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

¶ Si alius quicumque Vir fuerit,

Oratio prima.

INCLINA Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem.

Oratio secunda Deus, véniæ., tertia Fidélium., ut supra.

¶ Si vero Femina fuerit,

Oratio prima.

QUÆSUMUS Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ : et a contágiis mortalitátis exútam in ætérnæ salvatiónis partem restítue.

Oratio secunda Deus, véniæ., tertia Fidélium., ut supra.

IN OMNI ANNIVERSARIO.

Oratio prima.

DEUS indulgentiárum Dómine, da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem et lúminis claritátem.

Oratio secunda Deus, véniæ., tertia Fidélium., ut supra.

¶ Si simul eveniant Obitus et Anniversarium, dimittatur Oratio Deus, véniæ., et prima dicatur pro præsenti Defuncto, secunda de Anniversario, tertia non mutetur.

IN OFFICIO ORDINARIO PRO DEFUNCTIS FRATRIBUS, SORORIBUS, FAMILIARIBUS ET BENEFACTORIBUS

Oratio prima.

DEUS, véniæ largítor et humánæ salútis auctor, quǽsumus cleméntiam tuam : ut nostræ congregatiónis fratres, soróres, familiáres et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Oratio secunda.

DEUS, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti, miserére cleménter animábus paréntum nostrórum : eorúmque peccáta dimítte, nosque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére.

Oratio tertia.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Finita ultima Oratione, non subdatur Dóminus vobíscum., neque Benedicámus Dómino., neque Fidélium., sed tantum :

Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Postea dicatur Pater noster., nisi immediate dicendum fuerit Completorium diei.

¶ Quando Officium ordinarium pro Fratribus, Sororibus, Familiaribus et Benefactoribus agitur in conventu, Nocturnis continuentur semper Laudes, cum vacaverit. Quod si non vacaverit, finito ultimo ℟. Líbera me. cum Versibus, dicatur Pater noster. Deinde dicat Sacerdos : Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Oratio Fidélium Deus ómnium., ut supra.

Requiéscant in pace.

℟. Amen. Deinde Pater noster. secreto.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES.

Aña. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Psalmus 31.

BEATI quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 37.

DOMINE ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti

sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, dereliquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum : * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi : * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Psalmus 50.

MISERERE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Psalmus 101.

DOMINE exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram aspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu autem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Psalmus 142.

Dómine exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Aña. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

¶ Feria quarta Cinerum et Feria quinta in Cena Domini, dicta post Psalmos Pœnitentiales Aña Ne reminiscáris., ut supra, subdatur a Choro : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.; quo finito, dicat Prior :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

EXAUDI Dómine preces nostras, et confiténtium tibi parce peccátis; ut quos consciéntiæ reátus accúsat indulgéntia tuæ pietátis absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Finita prædicta Oratione, faciat Prior absolutionem hoc modo :

DOMINUS Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo suo potestátem dedit ligándi atque solvéndi, ipse vos absólvat ab omni vínculo delictórum; et quantum meæ fragilitáti permíttitur, sitis absolúti ante tribúnal ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi ab ómnibus peccátis et negligéntiis vestris : habeatísque vitam ætérnam, et vivátis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

ORATIONES PRO D. PAPA ET PRO BENEFACTORIBUS

IN CAPITULO DICENDÆ.

Si in Capitulo culpæ fuerint audiendæ, dicantur Orationes pro Domino Papa et pro benefactoribus hoc modo :

Dicto a Prælato Benedícite., et responso Dóminus., si recitanda fuerint beneficia, recitentur. Deinde commendatis quos commendare habuerit vel voluerit, Prælatus surgens, surgentibus et ceteris omnibus, dicat sine Orémus. sequentem Orationem, ad quam Fratres profunde inclinent :

RETRIBUERE dignare Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen sanctum tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

Et dicatur ab utroque Choro alternatim Psalmus Ad te levávi óculos meos.,ut pag.167*., terminando eum per ℣℣. Glória Patri. et Sicut erat.; deinde Psalmus De profúndis clamávi ad te Dómine., ut pag. 197*, terminando eum per ℣. Réquiem ætérnam.

Postea ab omnibus dicatur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. et secreto Pater noster. Quo finito dicat Hebdomadarius :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus pro Dómino Papa. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Salvos fac servos tuos et ancíllas tuas. ℟. Deus meus sperántes in te.

Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Dóminus vobíscum. ℣. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus, præténde super fámulum tuum N. Papam nostrum, et super cunctas congregatiónes illi commíssas spíritum grátiæ salutáris : et ut in veritáte tibi compláceant, perpétuum eis rorem tuæ benedictiónis infúnde. Oratio.

PRÆTENDE Dómine fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et quæ digne póstulant assequántur.

Oratio.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Prædictæ tres Orationes dicantur sub uno Orémus. et terminentur per unum Qui vivis.

¶ Vacante Sede Apostolica omittenda sunt quæ ad Summum Pontificem referuntur.

Terminatis Orationibus, Prælatus audiat culpas, quibus auditis, surgentibus omnibus, dicat

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

¶ Si tamen quæ supra scripta sunt simul cum Pretiósa. peragenda fuerint, dicto Commemorátio Fratrum.... et Requiéscant in pace., responsoque Amen., ut pag. 26., subdatur Benedícite., recitentur beneficia, fiant commendationes, et dicantur ℣℣. cum Orationibus pro Domino Papa et benefactoribus, ut supra; deinde auditis culpis, dicatur Psalmus Laudáte Dóminum omnes gentes.... ℣. Osténde nobis., Dóminus vobíscum. Orémus. Actiónes nostras. et ℣. Adjutórium nostrum., uti pag. 26. pariter notatum est.

BENEDICTIO ANTE CONCIONEM.

¶ Quando in Capitulo dicendum fuerit Pretiósa., si sermo fuerit faciendus, et extranei interesse debuerint, omnia fiant et terminentur ut pag. 25. et pag 26. notatum est, excepto quod qui tenet Capitulum, dicto Requiéscant in pace. et responso Amen., dicet Benedícite., et responso Dóminus., incipiet Psalmum Laudáte Dóminum omnes gentes.

¶ Si autem extranei non debuerint interesse, dicto Benedícite. et propositis si qua voluerit proponere, qui tenet Capitulum dicat : Surgat qui debet fácere sermónem. Et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem dicendo : Jube domne benedícere., et detur ei Benedictio :

DOMINUS sit in corde tuo et in lábiis tuis, ad pronuntiándum digne et fructuóse verba sua sancta. In nómine Patris ✠ et Filii, et Spíritus sancti. ℟. Amen.

Recepta Benedictione, vadat ad locum ubi facientes sermonem esse consueverunt. Finito sermone, qui tenet Capitulum, si velit aliqua subjungere, subjungat; et cum finem dicendi fecerit, incipiat Psalmum Laudáte Dóminum omnes gentes. Post Psalmum dicatur ℣. Osténde nobis., Dóminus vobíscum. Orémus. Actiónes nostras. et ℣. Adjutórium nostrum. uti pag. 26. notatum est.

BENEDICTIO MENSÆ.

I. ANTE PRANDIUM QUANDO NON JEJUNATUR.

Præmisso Benedícite., immediate dicatur :

℣. Oculi ómnium in te sperant Dómine : et tu das escam illórum in témpore opportúno : áperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne. Glória Patri... Sicut erat...

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison., Pater noster. secreto. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus. Oratio.

Bene ✠ dic Dómine dona tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et dicto Jube domne benedícere., detur Benedictio : Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

II. ANTE PRANDIUM QUANDO JEJUNATUR.

Præmisso Benedícite., immediate dicatur :

℣. Edent páuperes et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri... Sicut erat...

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus. Oratio.

Bene ✠ dic Dómine dona tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et dicto Jube domne benedícere., detur Benedictio : Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

¶ Feria quinta in Cena Domini et Feria sexta in Parasceve non dicitur Glória Patri.

III. ANTE CENAM.

Præmisso Benedícite., immediate dicatur :

℣. Edent páuperes et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi. Glória Patri... Sicut erat...

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus. Oratio.

Bene ✠ dic Dómine dona tua, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et dicto Jube domne benedícere., detur Benedictio : Ad cenam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex glóriæ. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MENSAM.

I. POST PRANDIUM QUANDO NON JEJUNATUR.

℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua : et Sancti tui benedícant tibi. Glória Patri... Sicut erat...

AGIMUS tibi grátias omnípotens Deus pro univérsis benefíciis tuis : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Psalmus 50. Miserére mei Deus., pag. 195*; et in fine dicatur Glória Patri.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Postea sine Dóminus vobíscum. et sine Orémus. dicatur Oratio :

RETRIBUERE dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen sanctum tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Si non sequitur aliqua Hora, dicatur :

Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen. Et subjungatur secreto Pater noster.

II. POST PRANDIUM QUANDO JEJUNATUR.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit timéntibus se. Glória Patri.... Sicut erat....

AGIMUS tibi grátias omnípotens Deus pro univérsis benefíciis tuis : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Psalmus Miserére mei Deus., pag. 195*; et in fine dicatur Glória Patri.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit. et reliqua omnia dicantur quæ post prandium quando non jejunatur dici consueverunt, uti supra notatum est.

¶ Feria tamen quinta in Cena Domini et Feria sexta in Parasceve non dicitur Glória Patri. neque Fidélium ánimæ.

III. POST CENAM.

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus : escam dedit timéntibus se. Glória Patri... Sicut erat...

BENEDICTUS Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : Qui vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Psalmus Miserére mei Deus., pag. 195* : et in fine dicatur Glória Patri.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit. et reliqua omnia dicantur quæ post prandium dici consueverunt, ut pag. 201* notatum est.

¶ Quando sedentibus ad refectionem Fratribus auditum fuerit signum, quod fieri solet cum Frater penitus morti appropinquaverit, si fuerint in principio refectionis aut in medio, velociter exeant omnes, omisso Tu autem. et accurrant ad morientem dicentes : Credo in Deum, et prosequantur totum tam alte ut possit audiri, repetendo quousque ad infirmum pervenerint. Completis autem quæ de Commendatione animæ in transitu existentis, de Suffragiis egressa anima dicendis etc., pag. 240* et sequentibus notata sunt, ad refectionem redeant, ita tamen ut nola non pulsetur, nec Benedictio repetatur; sed Lector incipiat ubi dimiserat. Quod etiam fiat in Quadragesima.

¶ Si vero, audito signo prædicto, circa finem refectionis fuerint, innuente Priore dicatur Tu autem. Et dicto breviter Versu Confiteántur. vel Memóriam., subjungente Hebdomadario Agimus tibi grátias., vel Benedíctus Deus in donis suis., absque Psalmo, statim exeant dicentes Credo in Deum., ut supra.

DE COLLATIONE.

Præmisso Benedícite., detur Benedictio : Largítor ómnium bonórum bene ✠ dícat potum servórum suórum. ℟. Amen.

Finita Collatione dicatur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

ORATIO PRO CAPITULO GENERALI ET EUNTIBUS AD ILLUD.

Anno quo celebrandum fuerit Capitulum generale, Feria secunda post Octavam Paschæ et deinceps usque ad sextam Feriam ante Pentecosten inclusive, omni die, nisi sit festum Totum Duplex, finito Pater noster. quod dicitur post Nonam, vel post Officium Defunctorum, si fiat a Conventu immediate post Nonam, dicatur Psalmus Ad te levávi. ab utroque Choro alternatim, Cantore ex parte Hebdomadarii incipiente.

Psalmus 122.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri : * quia multum repléti sumus despectióne :

Quia multum repléta est ánima nostra :* oppróbrium abundántibus, et despéctio supérbis.

Glória Patri... Sicut erat...

Postea dicatur Aña. Veni sancte Spíritus : reple tuórum corda fidélium, et tui amóris in eis ignem accénde : qui per diversitátem linguárum multárum gentes in unitáte fídei congregásti.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur. ℟. Et renovábis fáciem terræ.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Oratio.

Adesto Dómine supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Fratres vero qui non sunt in Choro nihilominus dicere debent idem.

OFFICIUM FACIENDUM IN ELECTIONIBUS.

I. IN ELECTIONE MAGISTRI ORDINIS.

Completa Missa de Spiritu sancto in Conventu ubi celebratur electio, Electores inclusi, antequam procedant ad electionem, dicant flexis genibus sine cantu Hymnum Veni Creátor Spíritus. Priore Provinciali, qui primum locum tenuerit, dicente unum Versum Hymni, et aliis omnibus alium.

Hymnus.

Veni Creátor Spíritus,
Mentes tuórum vísita,
Imple supérna grátia
Quæ tu creásti péctora.

Qui Paráclitus díceris,
Donum Dei altíssimi,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.

Accende lumen sénsibus,
Infúnde amórem córdibus
Infírma nostri córporis
Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus :
Ductóre sic te prævio,
Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem,
Noscámus atque Fílium,
Te utriúsque Spíritum
Credámus omni témpore.

Sit laus Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito :
Nobísque mittat Fílius
Charísma sancti Spíritus.
Amen.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

Dicat Prior Provincialis prædictus :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Emítte Spíritum tuum et creabúntur. ℟. Et renovábis fáciem terræ.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde procedatur ad electionem, qua facta, convocato Capitulo, et recitato ibi processu coram Fratribus a prædicto Priore breviter et summatim, Cantor incipiat Te Deum laudámus., quod Fratres devote prosequentes vadant ad Chorum, non servato processionis ordine. Duo vero Priores Provinciales, qui primum locum tenuerint, unus ad dexteram Magistri, si præsens fuerit, et alius ad sinistram, ducant ipsum ante gradum Altaris, ubi flexis genibus prostratus maneat quousque infra scripta Oratio terminetur.

Finito Te Deum., immediate primus Prior de duobus prædictis dicat :

℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus sperántem in te.
Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Postea dicat sequentem Orationem eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas :

Orémus. Oratio.

Concede, quæsumus omnípotens Deus : ut fámulum tuum, quem ad régimen animárum nostrárum elégimus, dono tuæ grátiæ prosequáris; ut te largiénte, cum ipsa nostra electióne tibi placeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postmodum duo prædicti Priores erigant eum, et ducant ad Chorum et collocent in sede sua.

Interim pulsato iterum Capitulo, postquam Magister fuerit in sede sua, conveniant Fratres ad Capitulum sine processionis ordine, Magistro ultimo eunte. Cumque in Capitulum venerint, Magister, sedens in sede sua, Fratrum orationibus se recommendet, et alia, si qua voluerit proponere, proponat.

Completo Capitulo, surgat Magister et dicat ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

¶ Si vero Magister præsens non fuerit, nihilominus post electionem convocato Capitulo, et recitato processu, cantetur Te Deum., et eatur ad Chorum, et dicatur Versiculus Salvum fac. cum Oratione Concéde., ut supra. Secundo tamen non oportet Fratres ad Capitulum convenire.

II. IN ELECTIONE PRIORIS PROVINCIALIS.

Completa Missa de Spiritu sancto in Conventu ubi celebratur electio, antequam procedatur ad electionem fiat invocatio Spiritus sancti, sicut supra de electione Magistri Ordinis dictum est. Completa vero electione, Fratribus convocatis ad Capitulum, recitatoque processu breviter ab eo cui competit, Cantor incipiat Psalmum Laudáte Dóminum omnes gentes. in ea voce qua solet dici ad Pretiósa. et Conventus prosequatur Psalmum cum Glória Patri., dextro Choro dicente primum Versum. Quo finito, sine Kyrie eléison. et

sine Pater noster., Vicarius Prioris Provincialis, si non est electus, alias Prior Conventualis qui primum locum tenet, dicat legendo :

℣. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis. ℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

CONCEDE, quǽsumus omnípotens Deus : ut fámulum tuum, quem ad régimen animárum nostrárum elégimus, dono tuæ grátiæ prosequáris; ut te largiénte, cum ipsa nostra electióne tibi placeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde dicat ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Et sic discedant Fratres, nisi Prior vel Electus, si est præsens, voluerit eos retinere.

III. IN ELECTIONE PRIORIS CONVENTUALIS.

Completa Missa de Spiritu sancto, antequam procedatur ad electionem, fiat invocatio Spiritus sancti, sicut de electione Magistri Ordinis dictum est. Completa vero electione, Fratribus convocatis ad Capitulum, recitatoque processu breviter, dicatur legendo Psalmus Laudáte Dóminum omnes gentes. dextro Choro dicente primum Versum; deinde Glória Patri.

Postea qui tenet Capitulum dicat ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

BENEDICTIONES FRATRUM ITINERANTIUM.

I. BENEDICTIO FRATRUM EGREDIENTIUM.

Fratres itinerare volentes accipiant Benedictionem a Prælato, aut ab aliquo Sacerdote hoc modo. Prostratis Fratribus iter acturis in modum veniæ in Choro, vel ante aliquod Altare, vel ante Crucifixum in Capitulo, Sacerdos qui daturus est Benedictionem incipiat Psalmum Levávi óculos meos in montes., et qui astant eum prosequantur hoc modo, quod Sacerdos solus dicat unum Versum, et omnes astantes dicant alium.

Psalmus 120.

LEVAVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc et usque in sǽculum.

Glória Patri... Sicut erat...

Dicatur ab omnibus Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Et subjungat Sacerdos prædictus:

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Adesto Dómine supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sacerdos postmodum ipsos erectos aspergat aqua benedicta.

II. BENEDICTIO FRATRUM ADVENIENTUM.

Fratres advenientes accipiant Benedictionem a Prælato aut ab aliquo Sacerdote hoc modo:

Prostratis Fratribus advenientibus in modum veniæ in Choro, vel ante aliquod Altare, vel ante Crucifixum in Capitulo, Sacerdos qui daturus est Benedictionem incipiat Psalmum Ad te levávi. pag. 202*; et qui astant eum prosequantur hoc modo, quod Sacerdos solus dicat unum Versum et omnes astantes alium.

Post Glória Patri. et Sicut erat. dicatur ab omnibus : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Et subjungat Sacerdos prædictus :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Miserere, quæsumus Dómine, fámulis tuis : et quidquid eis in via subrípuit visus vel audítus malæ rei, aut otiósi sermónis, totum tua ineffábili cleméntia, et méritis beatíssimæ Matris tuæ Maríæ et sancti Patris nostri Domínici, déleas et abstérgas. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Sacerdos postmodum ipsos erectos aspergat aqua benedicta.

III. BENEDICTIO MAGISTRI ORDINIS, PRIORIS PROVINCIALIS ET PRIORIS CONVENTUALIS.

Si Magister Ordinis de novo post susceptum magisterium venit ad domum, vel etiam post longum tempus ex quo non fuit in domo, præscito adventu suo, cum appropinquat ad domum, convocandi sunt Fratres cum campana Capituli ad Ecclesiam, ubi collocantes se ordinate in Choro inferiori, reverenter eum recipiant. Magistro Ordinis et Fratribus cum eo advenientibus prostratis in Choro in modum veniæ, Sacerdos, qui major est inter Fratres domus, stans prope prostratos, incipiat Psalmum Ad te levávi., pag. 202* et Conventus eum prosequatur hoc modo quod Sacerdos solus dicat unum Versum et totus Conventus alium.

Post Glória Patri. et Sicut erat. dicatur ab omnibus : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

secreto. Et subjungat Sacerdos prædictus :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

MISERERE, quæsumus Dómine, fámulis tuis : et quidquid eis in via subrípuit visus vel audítus malæ rei, aut otiósi sermónis, totum tua ineffábili cleméntia, et méritis beatíssimæ Matris tuæ Maríæ et sancti Patris nostri Domínici, déleas et abstérgas. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Sacerdos postmodum ipsos erectos aspergat aqua benedicta.

Quo peracto, et data pace Fratribus a Magistro, ipso præcedente Capitulum intrent Fratres, ad hoc iterum campana pulsata, ut tunc recommendet Fratrum orationibus recommendandos, et alia, si qua vult dicere Fratribus, proponat ibidem.

Quo facto, eat cum Fratribus sine processionis ordine ad cœmeterium Fratrum, et ibidem incipiat Psalmum De profúndis. pag. 197* et ipse Versum unum dicat, et alii Fratres alium. Finito Psalmo per ℣. Réquiem ætérnam. et dicto Pater noster. sine Kyrie., dicat :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS véniæ largítor et humánæ salútis auctor, quæsumus cleméntiam tuam : ut nostræ congregatiónis fratres, soróres, familiáres et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Requiéscant in pace. ℟. Amen.

Postea ducatur Magister Ordinis ab eo qui præest in domo cum aliquibus aliis ad visitandum infirmos, si sint in domo. Deinde ducatur ad locum sibi paratum.

¶ Circa Benedictionem quoque Prioris Provincialis venientis observetur quod dictum est circa Benedictionem Magistri, dimissis illis quæ de ducendo ad locum proprium præparatum, vel de intrando Capitulum, vel de visitando cœmeterium vel infirmos dicta sunt; quæ nihilominus poterit facere, cum sibi videbitur faciendum.

¶ Idem etiam observetur circa Benedictionem Prioris Conventualis, cum primo venit ad domum, si de Conventu alio sit assumptus.

QUANDO recessurus est Magister Ordinis non reversurus in brevi, si tali hora vult recedere, quod Fratres vocari possint commode, convocandi sunt cum campana Capituli ad Ecclesiam, ubi collocent se ordinate in Choro inferiori. Magistro Ordinis et Fratribus cum eo recessuris prostratis in Choro

in modum veniæ, Sacerdos, qui major est inter Fratres domus, stans prope prostratos, incipiat Psalmum Levávi óculos meos in montes., pag. 205* et Conventus eum prosequatur hoc modo quod Sacerdos solus dicat unum Versum et totus Conventus alium.

Post Glória Patri. et Sicut erat. dicatur ab omnibus : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

Et subjungat Sacerdos prædictus :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Adesto Dómine supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sacerdos postmodum ipsos erectos aspergat aqua benedicta.

Quo peracto, detur pax Fratribus a Magistro Ordinis, omissis aliis supradictis de intrando Capitulum, et de cœmeterio et de infirmis visitandis, nisi de mandato suo aliud fiat.

¶ Circa Benedictionem quoque Prioris Provincialis recedentis observetur quod dictum est circa Benedictionem recedentis Magistri Ordinis.

ORATIONES ITINERANTIUM.

I. ITINERARIUM SEU ORATIONES IN IPSO ITINERIS INGRESSU DICENDÆ.

In viam pacis dírige nos Dómine.

Canticum Benedíctus Dóminus Deus Israel., pag. 23.

Aña. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus : et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Aña. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis : neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

Aña. Dómine ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum : cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

Aña. Adjuva nos Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos : et propitius esto peccátis nostris propter nomen tuum.

Aña. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo benedícta.

Aña. Angeli, Archángeli, Throni, et Dominatiónes, Principátus, et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, et oráte pro nobis.

Aña. Magne Pater sancte Domínice, mortis hora nos tecum súscipe, et hic semper nos pie réspice.

Aña. Christi pia grátia Sanctos sublimávit quos Patris

Domínici Ordo propagávit: nos eórum méritis pétimus juvári, atque suis précibus Deo commendári.

Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

Aña. Lux ætérna lúceat eis Dómine, cum Sanctis tuis in ætérnum, quia pius es.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Convérte nos Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Pie Pater Domínice, tuórum memor óperum. ℟. Sta coram summo Júdice pro tuo cœtu páuperum.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Oráte pro nobis omnes Sancti Dei. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Dóminus vobíscum. (vel Dómine exáudi.)

Orémus.

Deus, qui fílios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecisti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tribue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum: ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum perveníre feliciter valeámus.

Deus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti: quæsumus ut nos fámulos tuos custodíre dignéris. Esto nobis Dómine in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus: ut te duce, quo téndimus próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adesto Dómine supplicatiónibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio.

Deus, qui nos in tantis perículis constitútos pro humána scis fragilitáte non posse subsístere: da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus.

Protege Dómine fámulos tuos subsídiis pacis: et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus redde secúros.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas; concéde propítius : ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui, Patris nostri, patrocínio sublevémur.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut ad melíórem vitam Sanctórum Ordinis nostri exémpla nos próvocent, quátenus quorum memóriam ágimus étiam actus imitémur.

TRIBUE, quæsumus Dómine, omnes Sanctos tuos júgiter pro nobis oráre; et eos cleménter exaudíre dignéris.

ABSOLVE, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Dóminum.

Procedámus in pace. ℟. In nómine Dómini. Amen.

II. ORATIONES ITINERANTIUM QUOTIDIANÆ.

Fratres itinerantes consueverunt in via facere quotidie aliquam Orationem. Et possunt qui volunt hoc modo orare :

Incepta Aña In viam pacis., dicant Canticum Benedíctus., pag. 23. cum Glória Patri.

Aña. In viam pacis dírige nos Dómine.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

Dóminus vobíscum. (vel Dómine exáudi oratiónem meam.)

Orémus. Oratio.

ADESTO Dómine supplicatiónibus nostris, et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne : ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegántur auxílio. Per Christum.

¶ Item solent orare in via pro benefactoribus suis, tam vivis quam mortuis, de quorum eleemosynis sustentantur, dicendo Psalmos Ad te leváví. et De profúndis. cum ℣℣. et Orationibus quæ solent dici in Capitulo post recitationem beneficiorum, pag. 198*.

¶ Item pium est quod transeuntes per cœmeteria orent pro mortuis dicendo Psalmum De profúndis. pag. 197* cum ℣. Réquiem ætérnam., Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimas eórum.

Dóminus vobíscum. (vel Dómine exáudi oratiónem meam.)

Orémus. Oratio.

DEUS, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt : fámulis et famulábus tuis ómnibus, hic et ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum, ut a cunctis reátibus absolúti tecum sine fine læténtur. Per eúmdem Christum.

¶ Item intrantes ecclesiam quamcumque, flexis genibus debent orare secreto secundum quod Dominus cuilibet inspirabit, et varii affectus et necessitates requirunt.

Potest autem, præmisso Pater noster., Ave María. et ℣. Oráte pro nobis omnes Sancti Dei. cum ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi., animo erecto ad Sanctum vel ad Sanctos qui in illa ecclesia venerationi habentur, sic dici :

Dóminus vobíscum. (vel Dómine exáudi oratiónem meam.)

Orémus. Oratio.

INFIRMITATEM nostram, quæsumus Dómine, propítius réspice, et mala ómnia quæ juste merémur, beáti N. (vel beatórum N. et N.) et ómnium Sanctórum tuórum intercessióne avérte. Per Christum.

¶ Item intrantes domum quamcumque possunt dicere juxta doctrinam Salvatoris : Pax huic dómui. Et ómnibus habitántibus in ea.

¶ Ad hæc possunt alias Orationes pro libito dicere in via constituti secundum devotionem a Deo sibi datam. (Ex Ordinario.)

ABSOLUTIONES.

I. FORMA COMMUNIUS OBSERVANDA IN CONFESSIONE SACRAMENTALI.

SI tenéris áliquo vínculo excommunicatiónis, (suspensiónis) et interdícti, a quo possim te absólvere : ego absólvo te, et restítuo te sanctis sacraméntis Ecclésiæ, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

¶ Si Pœnitens sit laicus, omittitur verbum suspensiónis.

MISEREATUR tui omnípotens Deus, et dimíttat tibi ómnia peccáta tua, líberet te ab omni malo, salvet, et confírmet in omni ópere bono, et perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, per suam piíssimam misericórdiam te absólvat : et auctoritáte ipsíus, qua fungor, ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis, ut sis absolútus hic, et ante tribúnal ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. In nómine Patris ✠, et Fílii, ✠ et Spíritus sancti. ✠ Amen.

PASSIO Dómini nostri Jesu Christi, et mérita beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti Domínici Patris nostri et ómnium Sanctórum, et quidquid boni féceris et inténdis fácere, aut mala quæ sústines et sustinébis, sint tibi in remissiónem peccatórum, in augméntum grátiæ, et præmium vitæ ætérnæ. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

II. FORMA BREVIOR OBSERVANDA IN RECONCILIATIONE, SEU IN CONFESSIONIBUS FREQUENTIORIBUS ET BREVIORIBUS.

Omitti poterit Misereátur., et satis erit dicere :

SI tenéris áliquo vínculo excommunicatiónis, (suspensiónis) et interdícti, a quo possim te absólvere : ego absólvo te. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

ITEM ego absólvo te ab ómnibus peccátis tuis. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

III. FORMA BREVISSIMA OBSERVANDA URGENTE NECESSITATE IN MORTIS PERICULO.

EGO absólvo te ab ómnibus censúris et peccátis. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

IV. FORMA OBSERVANDA TEMPORE JUBILÆI AUT SIMILIUM GRATIARUM.

SI tenéris áliquo vínculo vel alíquibus vínculis excommunicatiónis (suspensiónis) et interdícti, a quo vel a quibus ego possim te absólvere : auctoritáte mihi commíssa et tibi concéssa a Sanctíssimo Dómino nostro Papa (vel a N.) ego absólvo te, et restítuo te sanctis sacraméntis Ecclésiæ, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

MISEREATUR tui omnípotens Deus., etc. Dóminus noster Jesus Christus., etc., ut pag. 211*.

NOTANDUM.

AT si de excommunicatione Confessarius sit certus, et facultatem super ea obtinuerit, post præmittenda, dicat sic : Absólvo te a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti propter talem, vel talem causam., etc. Deinde a peccatis absolvat, ut supra.

V. ABSOLUTIO GENERALIS FRATRIBUS DANDA IN SOLEMNIBUS FESTIS ET CAPITULIS.

Dicto Confiteor... et tibi Pater., etc., et Misereátur vestri., etc., dicat Prælatus :

SI tenémini áliquo vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum se exténdunt grátiæ et privilégia Ordini nostro indúlta, mihi commíssa, et vobis concéssa, ego absólvo vos, et restítuo vos sacrosánctis Sacraméntis Ecclésiæ, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

EADEM auctoritáte ego dispénso vobíscum super irregularitáte, sive irregularitátibus, si quam, vel si quas contraxístis, et habílito vos executióni Ordinum et officiórum vestrórum.

ITEM eádem auctoritáte absólvo vos ab omni transgressióne Régulæ, et Constitutiónum, et admonitiónum Majórum vestrórum, et ab omni pœniténtia oblíta et neglécta, et máxime a pœna, quæ debétur propter fractiónem siléntii inter duo Capítula (Si fuerit Magister Ordinis aut ejus Vicarius, Prior Provincialis aut ejus Vicarius, vel ab eis habuerit specialem commissionem, addat : et in mensa), et ab ómnibus áliis, de quibus consuévit fieri absolútio in consimílibus Solemnitátibus, (vel Capítulis): ut sitis absolúti hic et ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, habeatísque vitam ætérnam, et vi-

vátis in sæcula sæculórum. Amen.

Postea pœnitentiam injungat ad libitum suum.

VI. ABSOLUTIO GENERALIS SORORIBUS DANDA IN SOLEMNIBUS FESTIS ET CAPITULIS.

Dicto Confíteor Deo.... et tibi Pater., etc., et Misereátur vestri., etc., dicat Prælatus :

Si tenémini áliquo vínculo excommunicatiónis et interdícti, in quantum se exténdunt grátiæ et privilégia Ordini nostro indúlta, mihi commíssa et vobis concéssa, ego absólvo vos, et restítuo vos sacrosánctis sacraméntis Ecclésiæ, communióni et unitáti fidélium. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Item eádem auctoritáte absólvo vos ab omni transgressióne Régulæ, et Constitutiónum, et admonitiónum Majórum vestrórum, et ab omni pœniténtia oblíta et neglécta, et máxime a pœna, quæ debétur propter fractiónem siléntii inter duo Capítula (Si fuerit Magister Ordinis aut ejus Vicarius, Prior Provincialis aut ejus Vicarius, vel ab eis habuerit specialem commissionem, addat : et in mensa), et ab ómnibus áliis, de quibus consuévit fíeri absolútio in consimílibus Solemnitátibus, (vel Capítulis,) ut sitis absolútæ hic, et ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, habeatísque vitam ætérnam, et vivátis in sæcula sæculórum. Amen.

Postea pœnitentiam injungat ad libitum suum.

BENEDICTIO CUM INDULGENTIA PLENARIA

TERTIARIIS SÆCULARIBUS DANDA.

Aña. Intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine; inclína aurem tuam ad preces nostras : parce Dómine, parce pópulo tuo, quem redemísti Sánguine tuo pretióso : ne in ætérnum irascáris nobis.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exaudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffabilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis quas pro his merémur erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris; preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dicto deinde Confíteor. etc. Sacerdos prosequitur : Misereátur vestri. etc., Indulgéntiam, absolutiónem, etc.

Dominus noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille vos absólvat ab omni vínculo delictórum, ut habeátis vitam ætérnam, et vivátis in sæcula sæculórum. Amen.

Per sacratíssimam Passiónem et mortem Dómini nostri Jesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri N. et ómnium Sanctórum, auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi commíssa, plenáriam Indulgéntiam ómnium peccatórum vestrórum vobis impértior. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

¶ Si autem hæc Indulgentia uni tantum post sacramentalem Absolutionem elargienda fuerit (et potest dari a quolibet Confessario), reliquis omissis, dicat Sacerdos :

Dominus noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille te absólvat ab omni vínculo delictórum, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sæcula sæculórum. Amen.

Per sacratíssimam Passiónem et mortem Dómini nostri Jesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri N. et ómnium Sanctórum, auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi commíssa, plenáriam Indulgéntiam ómnium peccatórum tuórum tibi impértior. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

BENEDICTIO D. PAPÆ NOMINE IMPERTIENDA.

Admoneatur populus de Indulgentia a Sede Apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrifacienda, de die quo visitanda est designata Ecclesia, de hora denique qua dabitur Pontificia Benedictio. De quibus quatenus opus sit, etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis, certior fiat.

Postquam statutis die et hora populus ad Ecclesiam convenerit, lectis alta voce litteris Apostolicis quibus Indulgentia conceditur una cum potestate Benedictionem Apostolicam super populum effundendi, et in vulgarem sermonem conversis, pio brevique sermone ad suorum scelerum detestationem populus excitetur. Post quæ Sacerdos, nullis circum-

stantibus ministris, stola et superpelliceo indutus, ante altare genuflexus sequentibus verbis Dei opem imploret :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine. ℟. Et bénedic hereditáti tuæ.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem :

Orémus.

Omnipotens et miséricors Deus da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exáudi : déxteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ benedictiónis effúnde, qua bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea ad cornu Epistolæ accedens, non trino, sed unico signo crucis astantes benedicat, proferens alta voce hæc verba :

Benedícat vos omnípotens Deus, ✠ Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

¶ Præcedens Benedictio Tertiariis S. P. N. Dominici, ex concessione Sanctissimi Domini nostri Leonis Papæ XIII. impertiri potest, sed nonnisi bis in anno, et sub conditione quod nunquam detur eadem die et in eodem loco, ubi Episcopus eam impertiat.

BENEDICTIO APOSTOLICA IN ARTICULO MORTIS

A BENEDICTO XIV. PRÆSCRIPTA.

Sacerdos infirmi cubiculum ingressus dicat : Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum, lectum ejus, cubiculum et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicens Añam. Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat atque hortetur ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens fore ut ex divinæ munificentiæ largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam. Postea dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Aña. Ne reminiscáris Dómine delícta fámuli tui (vel ancillæ tuæ) : neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster... Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel Salvam fac ancíllam tuam). ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

CLEMENTISSIME Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem : secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem (vel fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (vel eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui Passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge : ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc dicto ab uno ex astantibus Confíteor. etc., Sacerdos dicat Misereátur. etc., deinde :

DOMINUS noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti : et ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, Indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater ✠, et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

¶ Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo : Dóminus noster., ut supra.

¶ Et si mors proxime urgeat, dicat :

INDULGENTIAM plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

BENEDICTIONES RERUM VARIÆ.

BENEDICTIO ROSARIORUM.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Omnipotens et miséricors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere, crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam ut hæc signa (vel hoc signum) Rosárii in honórem et laudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta (vel dicátum) bene ✠ dícas et sancti ✠ fices, eísque (vel eíque) tantam infúndas virtútem Spíritus sancti, ut quicúmque horum quódlibet (vel hoc) secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis (vel eo) ad te, secúndum ejúsdem sanctæ Societátis instítúta, divína contemplándo mystéria, devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum et Indulgentiárum, quæ eídem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sæculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa beatíssima Vírgine María Dei Genitríce tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ROSARUM.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, creátor et conservátor géneris humáni, dator grátiæ spirituális, et largítor ætérnæ salútis, benedictióne tua sancta béne ✠ dic has rosas, quas pro grátiis tibi exsolvéndis cum devotióne ac veneratióne beátæ sempérque Vírginis Maríæ ejúsque Rosárii hódie tibi præsentámus, et pétimus benedíci : et infúnde eis per virtútem sanctæ Cru ✠ cis benedictiónem cæléstem, qui eas ad odóris suavitátem et repelléndas infirmitátes humáno úsui tribuísti; talémque signáculo sanctæ Cru ✠ cis benedictiónem accípiant, ut quibuscúmque in infirmitátibus appósitæ fúerint, seu qui eas in dómibus suis portáverint, ab infirmitáte sanéntur ; discédant diáboli, contremíscant et fúgiant pávidi cum suis minístris de habitatiónibus illis, nec ámplius tibi serviéntes inquietáre præsúmant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO CANDELARUM SOCIETATIS SANCTISSIMI ROSARII.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, lux vera, qui illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum, effúnde per intercessiónem beátæ Vírginis Maríæ matris tuæ, et per quíndecim ejus Rosárii mystéria, bene ✠ dictiónem tuam super hos céreos et candélas, et sanctífica eas lúmine tuæ grátiæ; et concéde propítius ut sicut hæc luminária igne visíbili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras; ita corda nostra, invisíbili igne ac Spíritus ✠ sancti splendóre illustráta, ómnium vitiórum cæcitáte cáreant : ut puro mentis óculo cérnere semper possímus quæ tibi plácita sunt, et nostræ salúti utília : quátenus post hujus sæculi caliginósa discrímina, ad lucem indeficiéntem perveníre mereámur. Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO VESTIMENTORUM FRATRUM ET SORORUM.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene ✠ dícere dignéris, ut qui hoc usus (vel quæ hoc usa) fúerit te indúere mereátur Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO CINGULORUM S. THOMÆ AQUINATIS.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecrámus imménsam cleméntiam tuam : ut sicut ministério angelórum sanctum Thomam Aquinátem cíngulo castitátis císngere, et a labe córporis ac ánimæ præserváre fecísti, ita ad honórem et glóriam ejus bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris Cíngula ista (vel Cíngulum istud) : ut quicúmque ipsa (vel ipsum) circa renes reverénter portáverit ac tenúerit ab omni immundítia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo per manus sanctórum angelórum tibi digne præsentári mereátur : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO AQUÆ CUM RELIQUIIS S. PETRI MARTYRIS.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti, adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic aquæ, quod beáti Petri Mártyris tui virtúte consignámus, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde : ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui, sit fidélibus tuis in remédium salutáre, dæmones ab eis ejíciens, morbos ac infirmitátes córporis et ánimæ repéllens : et præsta, ut quicúmque eam súmpserint, vel ea aspérsi fúerint, ab omni adversitáte ánimæ et córporis liberéntur, et utriúsque hóminis recípiant sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Immensam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus : ut hos fidéles tuos, ad relíquias beáti Petri Mártyris devóte accedéntes, et ejus suffrágia postulántes, tua ineffábili virtúte bene ✠ dícere dignéris : ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui ab omni ægritúdine mentis et córporis liberáti, tuáque hic et ubíque misericórdia custodíti, et grátia salváti, post hujus quoque viæ ac vitæ cursum, ad ætérna mereántur gáudia perveníre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO OLIVARUM IN FESTO S. PETRI MARTYRIS.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Domine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic olívas istas supplicatiónibus nostris : et infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru ✠ cis, et per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictiónem cæléstem, qui eas ad repelléndas ténebras humáno géneri tribuísti : talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ cis accípiant, ut in quibuscúmque locis pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi, cum ómnibus minístris suis, de locis vel habitatiónibus illis : non ibi nóceant fúlmina, et tempestátes; non fructus terræ consúmat, aut depérdat ulla intempéries eleménti; nihílque inquiétet aut moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO PALMARUM VEL ALIORUM RAMORUM IN EODEM FESTO.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic hos árborum ramos supplicatiónibus nostris : et infúnde eis, Dómine, per virtútem sanctæ Cru ✠ cis, et per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictiónem cæléstem, qui triumphatúrus de hoste géneris humáni, per manus pueró-rum palmas, et árborum ramos in honórem tuum adhibéri voluísti : talémque benedictiónem signáculo sanctæ Cru ✠ cis accípiant, ut in quibuscúmque locis áliquid ex eis pósitum fúerit, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, ac fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis de locis, vel habitatiónibus illis : non ibi nóceant fúlmina, et tempestátes; non fructus terræ consúmat aut depérdat ulla intempéries eleménti, nihílque inquiétet aut moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ORATIONUM S. VINCENTII FERRERII.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris has Oratiónes scriptas in tui nóminis honórem, beátæ Vírginis Maríæ Genitrícis tuæ, ac beáti Vincéntii Confessóris tui : ut qui eis usi fúerint, vel in se portáverint, méritis et précibus ejúsdem beáti Vincéntii, salútem ánimæ et córporis a te recípere mereántur : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO AQUÆ S. VINCENTII FERRERII PRO INFIRMIS.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

MAJESTATEM tuam Dómine súpplices exorámus, ut qui in desérto erémi petram benedixísti, ut bis a virga Móysi percússa, aquæ ex ea largíssime egrederéntur, et géminam illam percussiónem sacraméntum Passiónis et duo ligna Crucis significáre voluísti, tua quoque benignitáte et cleméntia, per ejúsdem sanctæ Crucis mystérium, aquam

istam larga benedictióne sancti✠fices, ut omnis infírmus, qui de ea bíberit, vel ex ea aspérsus fúerit, séntiat statim salutárem tuæ benedictiónis efféctum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICO hanc aquam in nómine Dei Pa✠tris omnipoténtis, qui hoc ad usum humánum gratum creávit eleméntum, ut sit sórdium lavácrum córporis et ánimæ, mira omnipoténtia elevátum; potum sitiéntibus tríbuat, refrigérium sit æstuántibus, via et sémita navigántibus; et qui in aqua et per aquam in mundi univérsi submersióne sacraméntum novæ Legis præsignávit, cum octo ánimas salvávit in arca super eam ambulánte, et apértis cataráctis cæli plúere fecit eam quadragínta diébus, et quadragínta nóctibus super terram, hanc aquam bene✠dícat et sancti✠ficet, ut ad sui sancti nóminis et sancti Vincéntii invocatiónem ægrótum sanet, consólidet infírmum, dejéctum érigat, immúndum puríficet, ac peténti ab eo salútem poténter restítuat. In nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus✠sancti. Amen.

Tangens Sacerdos vas aquæ Reliquia vel Imagine sancti Vincentii dicat :

Orémus. Oratio.

ADESTO, Dómine, supplicatiónibus nostris, et eleménto huic aquæ méritis sancti Vincéntii, cujus Relíquia (vel Imágine) tángitur, virtútem tuæ iterátæ bene✠dictiónis infúnde, ut bibénti fiat potus ad salútem. In nómine Pa✠tris, et Fí✠lii, et Spíritus✠sancti. Amen.

Quatuor Cruces in hac Oratione præsignatæ fieri debent cum Reliquia vel Imagine.

Sacerdos dicat Añam :

Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere, ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

℣. Ora pro nobis beáte Vincénti. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta quæsumus, ut quem ventúrum Júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO OMNIS REI DE QUA BENEDICTIONIS FORMA PROPRIA NON HABETUR.

Sacerdos stolam deferens dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

BENE✠DIC Dómine creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno : et præsta, per invocatiónem tui sancti nóminis, ut quicúmque ea usi fúerint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam accípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

EXORCISMUS IN SATANAM ET ANGELOS APOSTATICOS

SS. D. N. LEONIS PAPÆ XIII.
JUSSU EDITUS.

SS. Dominus Noster Leo Papa XIII. omnibus Sacerdotibus sæcularibus ab Ordinario loci et omnibus Sacerdotibus Ordinis Prædicatorum a Magistro ejusdem Ordinis legitime ad id auctoritatem habentibus, qui exorcismum infra scriptum semel in die recitaverint, partialem tercentum dierum Indulgentiam singulis diebus lucrandam : iisdem vero per totum mensem id peragentibus, confessis, ac sacra Eucharistia refectis, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam semel in mense, die eorum arbitrio designanda, pariter lucrandam impertitus est : quam etiam animabus Christifidelium in Purgatorio detentis applicari posse declaravit.

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Ad S. Michaelem precatio.

PRINCEPS gloriosíssime cæléstis milítiæ, sancte Míchael Archángele, defénde nos in prœlio advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus. Veni in auxílium hóminum, quos Deus ad imáginem similitúdinis suæ fecit, et a tyránnide diáboli emit prétio magno. Te custódem et patrónum sancta venerátur Ecclésia; tibi trádidit Dóminus ánimas redemptórum in supérna felicitáte locándas. Deprecáre Deum pacis, ut cónterat Sátanam sub pédibus nostris, ne ultra váleat captívos tenére hómines, et Ecclésiæ nocére. Offer nostras preces in conspéctu Altíssimi, ut cito antícipent nos misericórdiæ Dómini, et apprehéndas dracónem, serpéntem antíquum, qui est diábolus et Sátanas, ac ligátum mittas in abyssum, ut non sedúcat ámplius gentes.

Exorcismus.

In nómine Jesu Christi Dei et Dómini nostri, intercedénte Immaculáta Vírgine Dei Genitríce María, beáto Michaéle Archángelo, beátis Apóstolis Petro et Paulo et ómnibus Sanctis, et sacra ministérii nostri auctoritáte confísi, ad infestatiónes diabólicæ fraudis repelléndas secúri aggrédimur.

Psalmus 67.

EXSURGAT Deus et dissipéntur inimíci ejus : * et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant; * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

℣. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ. ℟. Vicit Leo de tribu Juda, radix David.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

EXORCIZAMUS te, omnis immúnde spíritus, omnis satánica potéstas, omnis incúrsio infernális adversárii, omnis légio, omnis congregátio et secta diabólica, in nómine et

virtúte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, eradicáre et effugáre a Dei Ecclésia, ab animábus ad imáginem Dei cónditis ac pretióso divíni Agni sánguine redémptis ✠. Non ultra áudeas, serpens callidíssime, decípere humánum genus, Dei Ecclésiam pérsequi, ac Dei eléctos excútere et cribráre sicut tríticum ✠. Imperat tibi Deus altíssimus ✠, cui in magna tua supérbia te símilem habéri adhuc præsúmis; qui omnes hómines vult salvos fíeri, et ad agnitiónem veritátis veníre. Imperat tibi Deus Pater ✠; ímperat tibi Deus Fílius ✠; ímperat tibi Deus Spíritus sanctus ✠. Imperat tibi Christus, ætérnum Dei Verbum caro factum ✠, qui pro salúte géneris nostri tua invídia pérditi humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, qui Ecclésiam suam ædificávit supra firmam petram, et portas ínferi advérsus eam nunquam esse prævalitúras edíxit, cum ea ipse permansúrus ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi. Imperat tibi sacraméntum Crucis ✠, omniúmque christiánæ fídei Mysteriórum virtus ✠. Imperat tibi excélsa Dei Génitrix Virgo María, ✠ quæ superbíssimum caput tuum a primo instánti immaculátæ suæ Conceptiónis in sua humilitáte contrívit. Imperat tibi fides sanctórum Petri et Pauli, ceterorúmque Apostolórum ✠. Imperat tibi Mártyrum sanguis, ac pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✠.

Ergo, draco maledícte et omnis légio diabólica adjurámus te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum qui sic diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam : cessa decípere humánas creatúras, eísque ætérnæ perditiónis venénum propináre : désine Ecclésiæ nocére, et ejus libertáti láqueos injícere. Vade Sátana, invéntor et magíster omnis falláciæ, hostis humánæ salútis. Da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis; da locum Ecclésiæ uni, sanctæ, cathólicæ et Apostólicæ, quam Christus ipse acquisívit sánguine suo. Humiliáre sub poténti manu Dei; contremísce et éffuge, invocáto a nobis sancto et terríbili nómine Jesu, quem ínferi tremunt, cui Virtútes cælórum et Potestátes et Dominatiónes subjéctæ sunt; quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus laudant, dicéntes : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem; quia non est Deus præter te, nec esse potest nisi tu creátor

ómnium visibílium et invisibílium, cujus regni non erit finis: humíliter majestáti glóriæ tuæ supplicámus, ut ab omni infernálium spirítuum potestáte, láqueo, deceptióne et nequítia nos poténter liberáre, et incólumes custodíre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Ab insídiis diáboli líbera nos Dómine.

Ut Ecclésiam tuam secúra tibi fácias libertáte servíre te rogámus, audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris te rogámus, audi nos.

Aspergatur locus aqua benedicta.

EXORCISMUS CONTRA TEMPESTATEM

FULGURUM ET GRANDINIS.

PER signum ✠ Crucis de inimícis ✠ nostris líbera nos, ✠ Deus noster. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Dicatur Symbolum fidei, scilicet, Credo in Deum. etc., deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster.

℣. Adjutórium nostrum. etc.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc. etc.

℣. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus. ℟. Et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui fecísti cælum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt; quique flúmini Jordáni benedixísti, atque in eo baptizári voluísti; et tuas sanctíssimas manus, et bráchia sacratíssima in Cruce ✠ extendísti, quibus áerem sanctificásti: obsecrámus imménsam pietátis et bonitátis tuæ abundántiam, quátenus has nubes, quas ante me, et post me, et supra me, a dextris, et a sinístris vídeo áerem perturbáre, dissólvere et annihiláre dignéris: ut alligáta potéstas dæmonum impie desæviéntium defíciat et turbétur, ad laudem tui sanctíssimi nóminis, et potentíssimæ majestátis tuæ. Qui vivis. etc.

Postea conversus ad nubes signet eas signo Crucis, dicens: Circumdet te nubes Deus Pater ✠, circumdet te Deus Fílius ✠, circumdet te Deus Spíritus sanctus ✠. Déstruat te Deus Pater ✠, déstruat te Deus Fílius ✠, déstruat te Deus Spíritus sanctus ✠. Cómprimat te Deus Pater ✠, cómprimat te Deus Fílius ✠, cómprimat te Deus Spíritus sanctus ✠. Amen.

Obsecratio. Sanctus Matthæus, sanctus Marcus, sanctus Lucas, sanctus Joánnes Evangelísta, qui Christi Evangélium per quátuor mundi partes divulgárunt, ipsi suis méritis et précibus hanc tempestátem a término isto, et ab ómnibus Christianórum fínibus, ab eódem Dómino nostro Jesu Christo obtíneant effugári et depélli.

Exorcismus. Et ego peccátor, et Christi sacérdos, seu minister, licet indígnus, auctoritáte et virtúte ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu Christi summi Imperatóris, non mea poténtia innixus et confísus, vobis præcípio, immundíssimi spíritus, qui has nubes seu nébulas concitátis, in virtúte ejúsdem Dei et Dómini nostri Jesu ✠ Christi per sanctíssimam ejus incarnatiónem, per nativitátem, per baptísmum et jejúnium ipsius, per ejus sacratíssimam crucem ✠ et passiónem, per sanctam resurrectiónem, per admirábilem ascensiónem, pertreméndum advéntum ejus, et judícium, per mérita intemerátæ sempérque Vírginis Maríæ, et sanctíssimi N., per mérita ómnium Sanctórum, ut exeátis ab eis, et eas dispergátis in locis silvéstribus et incúltis, quátenus nocére non possint homínibus, animálibus, frúctibus, herbis, arbóribus, aut quibuscúmque rebus, humánis úsibus deputátis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Amen.

Ipse vobis ímperat, dæmones, qui has nubes commovétis, de quo de nube lúcida dictum est : Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui ✠. Ipse vobis ímperat, qui sua sacratíssima cruce, et córporis sui sanctíssimi in ea extensióne áerem purgávit ✠. Ipse vobis ímperat, qui per mortem suam, vos, príncipem vestrum, mortémque devícit et ligávit, atque ætérnæ gehénnæ mancipávit ígnibus ✠. Ipse vobis ímperat, qui inférno spoliáto surréxit a mórtuis ✠. Ipse vobis ímperat, qui post quadragínta dies nube suscéptus virtúte sua ascéndit in cælum ✠. Ipse vobis ímperat, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ✠ ℟. Amen.

Et postea ostendat Crucem in aere, dicens : Ecce lignum sanctíssimæ Crucis : fúgite partes advérsæ : vicit enim vos et mundum Dóminus noster Jesus Christus Fílius Dei, Imperátor summus, Leo de tribu Juda, radix David.

Postea aqua benedicta in modum crucis ✠ aspergatur per quatuor latera.

Dicendæ sunt etiam Litaniæ, si nondum quievit tempestas.

Symbolum Quicúmque vult., pag. 29. Añæ Salve Regina. et Sub tuum præsídium.

Cant. Benedícite. pag. 18. ℣. Glória. in quolibet Versu dicti Cantici.

Deinde ℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam

agnóscere : et in poténtia majestátis adoráre unitátem; quæsumus ut ejúsdem fídei firmitáte ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

PROTEGE Dómine fámulos tuos subsídiis pacis : et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntes a cunctis hóstibus et perículis redde secúros.

Oratio.

A DOMO tua, quæsumus Dómine, spirituáles nequítiæ repellántur; et aereárum discédat malígnitas tempestátum.

Oratio.

AD te, Dómine, clamántes exáudi; et áeris serenitátem nobis tríbue supplicántibus : ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur; misericórdia tua præveniénte, tuam cleméntiam sentiámus.

Oratio.

LARGIRI et conserváre fructus terræ dignáre, Dómine Deus noster : ut temporálibus gaudeámus auxíliis, et spirituálibus proficiámus increméntis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Potest dici et Oratio illius Sancti, in cujus honorem constructa est ecclesia, et aliorum Sanctorum, in quorum adjutorio plusconfidimus, propter specialem devotionem nostram.

Possunt dici et aliæ etiam devotæ Orationes cum compunctione, et cordis contritione, implorando semper misericordiam Dei. Et si adhuc tempus tempestuosum perseveraverit, poterunt supradicta pluries repeti.

PRÆPARATIO AD MISSAM.

Aña Ne reminiscáris.

Psalmi Quam dilécta. etc. pag. 100. Benedixísti. etc. pag. 101. Inclína. etc. ibidem. Crédidi, propter quod. etc. pag. 130. De profúndis. etc. pag. 135.

Aña. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. etc. Et ne nos.

℣. Ego dixi, Dómine miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.

℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

℣. Dómine exaudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orationes.

AURES tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum; ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

DEUS, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purífica per infusió-

nem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

URE igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MENTES nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet : et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADSIT nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti, quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEUS, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

CONSCIENTIAS nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica : ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus parátam sibi in nobis invéniat mansiónem : Qui tecum vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Thomæ de Aquino cum Indulgentia centum dierum a Leone PP. XIII. concessa.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, ecce accédo ad Sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi. Accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem : ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere Sacraméntum, sed étiam rem et virtútem Sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mystico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio B. Dominici Patris nostri.

DOMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, fácere propóno et inténdo quod fácere jussísti in die Cenæ, et sancta mater Ecclésia uníta fácere inténdit. Ne despéxeris ergo me, sed propter infinítam misericórdiam tuam dele iniquitátes meas, et fac me tuum idóneum et fidélem minístrum, et súscipe hoc sacrifícium de mánibus meis indígnis, ad laudem et glóriam totíus Trinitátis et Ecclésiæ tuæ sanctæ, et ad

proféctum mei et aliórum fidélium, tam vivórum quam defunctórum, pro quibus inténdo oráre, vel qualitercúmque sim obligátus generáliter et speciáliter, in nómine sancto tuo. Amen.

Oratio ad B. V. Mariam, cum Indulgentia centum dierum a Leone PP. XIII. concessa.

O MATER pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu : et precor pietátem tuam, ut sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti astitísti, ita et mihi místero peccatóri et sacerdótibus ómnibus, hic et in tota sancta Ecclésia ipsum hódie offeréntibus cleménter assístere dignéris : ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad Sanctum eo die cultum, cum Indulgentia centum dierum a Leone PP. XIII. concessa.

O SANCTE N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum Sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória : precor te humíliter et devóte ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, et cum eo semper regnáre váleam : Qui vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Forma intentionis ante Missam cum Indulgentia quinquaginta dierum a Gregorio PP. XIII. concessa.

EGO volo celebráre Missam et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ : ad laudem omnipoténtis Dei, totiúsque cúriæ triumphántis; ad utilitátem meam, totiúsque cúriæ militántis, et patiéntis, pro ómnibus qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

GAUDIUM cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pœniténtiæ, grátiam et consolatiónem sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Oratio ad S. Joseph, cum Indulgentia centum dierum a Pio PP. IX. concessa.

VIRGINUM Custos et Pater sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa innocéntia Christus Jesus, et Virgo vírginum María commíssa fuit : te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Antiphona, ℣. et Oratio ad eumdem cum Indulgentia centum dierum a Pio PP. IX. concessa.

Aña. O felícem virum beátum Joseph, cui datum est Deum,

quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre; sed portáre, nutríre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

DEUS qui dedísti nobis regále sacerdótium, præsta, quæsumus, ut sicut beatíssimus Joseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre: ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sæculo præmium habére mereámur ætérnum. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

ORATIONES

DICENDÆ CUM SACERDOS INDUITUR SACRIS VESTIBUS.

Sacerdos, cum lavat manus, dicat:

DA Dómine virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam, ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre. Amen.

Ad Amictum, dum ponitur super caput, dicat:

IMPONE Dómine cápiti meo gáleam salútis ad expugnándos omnes diabólicos incúrsus. Amen.

Ad Albam, cum ea induitur:

DEALBA me Dómine, et munda cor meum, ut in sánguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis. Amen.

Ad Cingulum, dum se cingit:

PRÆCINGE me, Dómine, cíngulo puritátis, et exstíngue in lumbis meis humórem libídinis; ut máneat in me virtus continéntiæ, et castitátis. Amen.

Ad Manipulum, dum imponitur brachio sinistro:

MEREAR, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris, ut cum exsultatióne recípiam mercédem labóris. Amen.

Ad Stolam, dum imponitur collo:

REDDE mihi, Dómine óbsecro, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis: et quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum. Amen.

Ad Casulam, cum assumitur:

DOMINE, qui dixísti, Jugum meum suáve est, et onus meum leve; fac ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Aña Trium Puerórum.

Canticum Benedícite. etc. pag. 18.

Ps. 150. Laudáte Dóminum in sanctis ejus. pag. 20.

Aña. Trium Puerórum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis benedicéntes Dóminum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. ℟. Et sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui tribus Púeris mitigásti flammas ígnium : concéde propítius ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACTIONES nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæsumus omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas exstínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

GRATIAS tibi ago Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indignum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : et precor ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ ac libídinis exterminátio : caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ omniúmque virtútum augmentátio, contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio : mótuum meórum, tam carnálium, quam spiritálium, perfécta quietátio : in te uno ac vero Deo firma adhæsio, atque finis mei felix consummátio. Et precor te ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felícitas perfécta. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Rhythmus sancti Thomæ Aquinatis, cum Indulgentia centum dierum a Leone PP. XIII. concessa.

ADORO te devóte latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas :
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans totum déficit.

VISUS, gustus, tactus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius :
Nil hoc Veritátis verbo vérius.

IN cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens, atque cónfitens,
Peto quod petívit latro pœnítens.

PLAGAS, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor :
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O MEMORIALE mortis Dómini,
Panis vivus vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

PIE Pellicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

JESU, quem velátum nunc aspício,
Oro fiat illud quod tam sítio :
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

Oratio ad Dei Filium.

ANIMA Christi sanctíssima sanctífica me :
Corpus Christi sacratíssimum salva me :
Sanguis Christi pretiosíssime inébria me :
Aqua láteris Christi puríssima munda me :
Sudor vultus Christi virtuosíssime sana me :
Pássio Christi piíssima confórta me.
O bone Jesu custódi me :
Intra vúlnera tua abscónde me :
Non permíttas me separári a te :
Ab hoste malígno defénde me :
In hora mortis meæ voca me :
Jube me veníre ad te, et pone me juxta te :
Ut cum Angelis et Archángelis tuis laudem te
Per infiníta sæcula sæculórum.
Amen.

OBSECRO te mitíssime et bone Jesu, ut hæc immortális hóstia pro me tibi grátias réferat, me tibi reconcíliet, me tibi restítuat, mihi peccatóri véniam tríbuat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Amen.

Oratio ad beatam Virginem Mariam.

O SERENISSIMA et inclyta Mater Dómini nostri Jesu Christi Virgo María, Regína mundi, quæ eúmdem Creatórem ómnium creaturárum tuo sanctíssimo útero fuísti digna portáre, cujus idem sacratíssimum Corpus et Sánguinem sumpsi : ad ipsum pro me mísero peccatóre intercédere dignéris, ut quidquid in hoc ineffábili Sacraménto ignoránter, negligénter, irreverénter et accidentáliter omísi vel commísi, tuis précibus sanctíssimis mihi indulgére dignétur : Qui vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio excerpta ex libro de Imitatione Christi.

ADJUVET nos grátia tua omnipotens Deus, ut qui offícium sacerdotále suscépimus, digne et devóte tibi cum omni puritáte, et in consciéntia bona famulári valeámus. Et si non póssumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus : concéde nobis tamen digne flere mala quæ géssimus, ut in spíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propósito, tibi fervéntius deservíre valeámus.

Oratio ad Dominum nostrum Jesum Christum crucifixum, cum Indulgentia plenaria a Pio PP. IX. concessa illis qui peracta sacramentali confessione, sacra Communione refecti, corde saltem contrito et devoto ipsam ante quamlibet Domini nostri Jesu Christi crucifixi imaginem recitaverint, et pro sanctæ matris Ecclesiæ necessitatibus oraverint.

EN ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo, ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus atque veram peccatórum meórum pœniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere : dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor, illud præ óculis habens quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te o bone Jesu : Fodérunt manus meas et pedes meos : dinumeravérunt ómnia ossa mea.

LITANIÆ SS. NOMINIS JESU.

KYRIE eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Jesu audi nos.
Jesu exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Jesu Fili Dei vivi, miserére nobis.
Jesu splendor Patris, miserére nobis.
Jesu candor lucis ætérnæ, miserére nobis.
Jesu rex glóriæ, miserére nobis.
Jesu sol justítiæ, miserére nobis.
Jesu Fili Maríæ Vírginis, miserére nobis.
Jesu amábilis, miserére nobis.
Jesu admirábilis, miserére nobis.
Jesu Deus fortis, miserére nobis.
Jesu pater futúri sæculi, miserére nobis.
Jesu magni consílii ángele, miserére nobis.
Jesu potentíssime, miserére nobis.
Jesu patientíssime, miserére nobis.
Jesu obedientíssime, miserére nobis.
Jesu mitis et húmilis corde, miserére nobis.
Jesu amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu amátor noster, miserére nobis.
Jesu Deus pacis, miserére nobis.

Jesu auctor vitæ, miserére nobis.
Jesu exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu zelátor animárum, miserére nobis.
Jesu Deus noster, miserére nobis.
Jesu refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesu pater páuperum, miserére nobis.
Jesu thesáurus fidélium, miserére nobis.
Jesu bone pastor, miserére nobis.
Jesu lux vera, miserére nobis.
Jesu sapiéntia ætérna, miserére nobis.
Jesu bónitas infiníta, miserére nobis.
Jesu via et vita nostra, miserére nobis.
Jesu gáudium Angelórum, miserére nobis.
Jesu rex Patriarchárum, miserére nobis.
Jesu magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu doctor Evangelistárum, miserére nobis.
Jesu fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu púritas Vírginum, miserére nobis.
Jesu coróna Sanctórum ómnium, miserére nobis.
Propítius esto, parce nobis Jesu.
Propítius esto, exáudi nos Jesu.
Ab omni malo líbera nos Jesu.
Ab omni peccáto líbera nos Jesu.
Ab ira tua líbera nos Jesu.
Ab insídiis diáboli líbera nos Jesu.
A spíritu fornicatiónis líbera nos Jesu.
A morte perpétua líbera nos Jesu.
A negléctu inspiratiónum tuárum líbera nos Jesu.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ líbera nos Jesu.
Per nativitátem tuam líbera nos Jesu.
Per infántiam tuam líbera nos Jesu.
Per divinissimam vitam tuam líbera nos Jesu.
Per labóres tuos líbera nos Jesu.
Per agoníam et passiónem tuam líbera nos Jesu.
Per crucem et derelictiónem tuam líbera nos Jesu.
Per languóres tuos líbera nos Jesu.
Per mortem et sepultúram tuam líbera nos Jesu.
Per resurrectiónem tuam líbera nos Jesu.
Per ascensiónem tuam líbera nos Jesu.
Per gáudia tua líbera nos Jesu.
Per glóriam tuam líbera nos Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis Jesu.
Jesu audi nos.
Jesu exáudi nos.

Orémus. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui dixísti, Pétite et accipiétis, quærite et inveniétis, pulsáte et aperiétur vobis : quæsumus, da nobis peténtibus divinissimi tui amóris afféctum : ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua nunquam laude cessémus.

Oratio.

SANCTI Nóminis tui Dómine timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia nunquam tua gubernatióne destítuis quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis.

Oratio.

DEUS, qui gloriosíssimum Nomen Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri fecísti fidélibus tuis summo suavitátis afféctu amábile, et malígnis spirítibus treméndum atque terríbile : concéde propítius ut omnes qui hoc Nomen Jesu devóte venerántur in terris, sanctæ consolatiónis dulcédinem in præsénti percípiant, et in futúro gáudium exsultatiónis, et interminábilis beatitúdinis obtíneant in cælis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

LITANIÆ SS. CORDIS JESU.

KYRIE eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Cor Jesu Fílii Patris ætérni, miserére nobis.
Cor Jesu in sinu Vírginis Matris a Spíritu sancto formátum, miserére nobis.
Cor Jesu Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére nobis.
Cor Jesu majestátis infinítæ, miserére nobis.
Cor Jesu templum Dei sanctum, miserére nobis.
Cor Jesu tabernáculum Altíssimi, miserére nobis.
Cor Jesu domus Dei et porta cæli, miserére nobis.
Cor Jesu fornax ardens caritátis, miserére nobis.
Cor Jesu justítiæ et amóris receptáculum, miserére nobis.
Cor Jesu bonitáte et amóre plenum, miserére nobis.
Cor Jesu virtútum ómnium abyssus, miserére nobis.
Cor Jesu omni laude digníssimum, miserére nobis.
Cor Jesu rex et centrum ómnium córdium, miserére nobis.
Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére nobis.
Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére nobis.
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, miserére nobis.
Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére nobis.
Cor Jesu desidérium cóllium æternórum, miserére nobis.
Cor Jesu pátiens et multæ misericórdiæ, miserére nobis.
Cor Jesu dives in omnes qui ínvocant te, miserére nobis.
Cor Jesu fons vitæ et sanctitátis, miserére nobis.
Cor Jesu propitiátio pro peccátis nostris, miserére nobis.
Cor Jesu saturátum oppróbriis, miserére nobis.
Cor Jesu attrítum propter scélera nostra, miserére nobis.
Cor Jesu usque ad mortem obédiens factum, miserére nobis.
Cor Jesu láncea perforátum, miserére nobis.

Cor Jesu fons totíus consolatiónis, miserére nobis.

Cor Jesu vita et resurréctio nostra, miserére nobis.

Cor Jesu pax et reconciliátio nostra, miserére nobis.

Cor Jesu víctima peccatórum, miserére nobis.

Cor Jesu salus in te sperántium, miserére nobis.

Cor Jesu spes in te moriéntium, miserére nobis.

Cor Jesu delíciæ Sanctórum ómnium, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Jesu mitis et húmilis corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

¶ Litanias Sanctorum require pag. 156., Litanias autem beatæ Mariæ Virginis pag. 154.

SALUTATIO B. MARIÆ V.

MANE, MERIDIE ET VESPERE DICENDA JUXTA MOREM S. ROMANÆ ECCLESIÆ.

¶ Extra Tempus Paschale.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu sancto.

℣. Ave María grátia plena, Dóminus tecum, benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. ℟. Sancta María Mater Dei ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

℣. Ecce ancílla Dómini. ℟. Fiat mihi secúndum verbum tuum.

℣. Ave María ... ℟. Sancta María ...

℣. Et Verbum caro factum est. ℟. Et habitávit in nobis.

℣. Ave María ... ℟. Sancta María ...

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

GRATIAM tuam, quæsumus Dómine, méntibus nostris infúnde : ut qui Angelo nuntiánte Christi Fílii tui Incarnatiónem cognóvimus, per Passiónem ejus et Crucem ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

¶ Tempore Paschali.

℣. Regína cæli lætáre, allelúia. ℟. Quia quem meruísti portáre, allelúia.

℣. Resurréxit sicut dixit, allelúia. ℟. Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Gaude et lætáre Virgo María, allelúia. ℟. Quia surréxit Dóminus vere, allelúia.

Orémus. Oratio.

DEUS qui per Resurrectiónem Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, mundum lætificáre dignátus es : præsta, quæsumus, ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

PRO GRATIIS DEO REDDENDIS.

Hymnus Te Deum laudámus., pag. 16.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, tuæ piíssimæ majestáti pro collátis nobis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes : ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ORATIONES

FACIENDÆ IN VISITATIONE INFIRMORUM.

Cum Fratres aliquam personam infirmam decumbentem visitaverint, intrantes domum, vel cameram infirmi, dicant :

℣. Pax huic dómui. ℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et accedentes ad lectulum infirmi, eum dulciter salutent, ad patientiam hortantes, et aliqua verba sancta pro ipsius exhortatione et consolatione dicentes. Et quia infirmitas corporalis frequentius evenit propter infirmitatem spiritualem, hortentur eum, ut si cito velit sanari ab infirmitate, etiam si infirmitas non sit multum gravis, integram et veram confessionem faciat de omnibus peccatis suis. Tunc si orare super eum voluerint, alter ex Fratribus, qui major fuerit inter eos et Sacerdos, hac forma uti poterit, quam ipsi liceat ad libitum abbreviare.

¶ Si autem plures infirmi in eodem cubiculo seu loco fuerint, Sacerdos, quoties de eis mentio in sequentibus occurrerit, numero plurali utatur.

Caríssime, si Dóminus tibi præstáre dignábitur sanitátem, nonne propónis de cétero pro víribus, et a peccátis cavére, et ejus mandáta serváre?

Quo promittente, dicat Sacerdos

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Introeat, quæsumus Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingréssu ætérna felícitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna. Effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum, adsint Angeli pacis : domúmque hanc déserat et effúgiat discórdia. Magnífica Dómine super nos nomen sanctum tuum, béne ✠ dic conversatióni nostræ, sanctífica nostræ humilitátis ingréssum : qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu sancto in sæcula sæculórum. Amen.

Psalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo., pag. 193*.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthæum. ℟. Glória tibi Dómine.

Dum Sacerdos dicit Sequéntia sancti. etc., signum Crucis faciat super se in fronte, super os et super pectus, et similiter super infirmum, si vir fuerit : si vero femina fuerit, dum Sacerdos se signat, per semetipsam in locis prædictis se signet. Hoc idem in sequentibus Evangeliis observetur. Cap. 8.

IN illo témpore : Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum Centúrio, rogans eum, et dicens : Dómine, puer meus jacet in domo paralyticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus : Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens Centúrio, ait : Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic Vade, et vadit : et álii Veni, et venit; et servo meo Fac hoc, et facit. Audiens autem Jesus mirátus est, et sequéntibus se dixit : Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israel. Dico autem vobis, quod multi ab Oriénte, et Occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cælórum : fílii autem regni ejiciéntur in ténebras exterióres : ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus Centurióni : Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

VIRTUTUM cæléstium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem et omnem infirmitátem præcépti tui potestáte depéllis : adésto propítius huic fámulo tuo (vel fámulæ tuæ), ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Dóminum. ℟. Amen.

Psalmus 19.

EXAUDIAT te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos autem surréximus, et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Aña. Média vita in morte sumus : quem quærimus adjutórem, nisi te Dómine, qui pro peccátis nostris juste irásceris? * Sancte Deus, sancte fortis, sancte et misericors Salvátor, amáræ morti ne tradas nos.

℣. Ne projícias nos in témpore senectútis : cum defécerit virtus nostra, ne derelínquas nos Dómine. Sancte Deus...

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Miserére mei Dómine, quóniam infírmus sum. ℟. Sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ómnia ossa mea.

℣. Post partum Virgo invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix intercéde pro nobis.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Domínice. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

℣. Salvum fac servum tuum. (vel ancíllam tuam.) ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eum. (vel eam.)

℣. Nihil profíciat inimícus in eo. (vel ea.) ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui (vel fámulæ tuæ) propítius réspice, atque ad protegéndum eum (vel eam) déxteram tuæ majestátis exténde.

CONCEDE hunc fámulum tuum, (vel hanc fámulam tuam,) quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis salúte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur.

CONCEDE, quæsumus omnípotens Deus : ut qui peccatórum nostrórum póndere prémimur, beáti Domínici Confessóris tui Patris nostri patrocínio sublevémur.

DEUS, qui factúræ tuæ semper pio domináris afféctu : inclína aurem tuam supplicatiónibus nostris, et fámulum tuum (vel fámulam tuam) ex advérsa valetúdine córporis laborántem, placátus réspice, et vísita in salutári tuo, et cæléstis grátiæ præsta ei medicínam. Per Dóminum.

℟. Amen.

Completa ultima Oratione, Sacerdos utramque manum ponat super caput infirmi, et dicat Orationem de beato Vincentio, qua utebatur sanctus Ludovicus Bertrandus.

SUPER ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, qui te traxit ad fidem cathólicam, te in ea consérvet, et beátum (vel beátam) fáciat, et méritis beátæ Vírginis Maríæ, et beáti Do-

mínici Patris nostri, et beáti Vincéntii, et ómnium Sanctórum, te ab hac infirmitáte liberáre dignétur.

Postea dicat :

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem. ℟. Glória tibi Dómine. Cap. 1.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est, in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum : et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Hic genuflectitur. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

℟. Deo grátias.

¶ Pro præcedenti Evangelio sequens dicere potest.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum. ℟. Glória tibi Dómine. Cap. 16.

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis; quia iis qui víderant eum resurrexísse non credidérunt. Et dixit eis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa autem eos, qui credíderint, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient: linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt.

℟. Deo grátias.

Postea subjungat :

Dominus Jesus Christus apud te sit, ut te defendat : intra te sit ut te consérvet : ante te sit, ut te dedúcat : post te sit, ut te custódiat : super te sit, ut te bene ✠ dícat : Qui cum Patre et Spíritu sancto in unitáte perfécta vivit et regnat per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper.

℟. Amen.

Deinde aspergat infirmum Aqua benedicta.

COMMENDATIO ANIMÆ IN TRANSITU EXSISTENTIS.

Cum infirmus morti penitus appropinquaverit, Sacerdos cum stola legat Litanias cum Versibus et Orationibus sequentibus :

Kyrie, eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére ei.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére ei.
Spiritus sancte Deus, miserére ei.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére ei.
Sancta María, ora pro eo. (vel ea.)
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Marce, ora.
Sancte Luca, ora.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Cornéli, ora.
Sancte Cypriáne, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Dionysi cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Mauríti cum Sóciis tuis, ora.
Sancte Januári cum Sóciis tuis, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Petre, ora.
Sancte Joánnes cum Sóciis tuis, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Pie, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Sancte Antoníne, ora.
Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Pater Domínice, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancte Hyacínthe, ora.
Sancte Raymúnde, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.

Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Confessóres, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Martha, ora.
Sancta Felícitas, ora.
Sancta Perpétua, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucía, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Margaríta, ora.
Sancta Ursula cum Sodálibus tuis. ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Rosa, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Catharína, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, oráte.
Propítius esto, líbera eum (vel eam) Dómine.
A damnatióne perpétua líbera.
A subitánea et improvísa morte líbera.
Ab imminéntibus peccatórum suórum perículis líbera.
Ab infestatiónibus dæmonum líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ líbera.
Per Passiónem et Crucem tuam líbera.
Per gloriósam Resurrectiónem tuam líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam líbera.
Per grátiam sancti Spíritus Parácliti líbera.
In die judícii líbera.
Peccatóres, te rogámus audi nos.
Ut iracúndiæ tuæ flagélla ab eo (vel ea) amóveas, te rogámus audi nos.
Ut ejus spíritum a loco angústiæ líberes, te rogámus.
Ut eum (vel eam) in regióne vivórum ætérnis gáudiis confovéri júbeas, te rogámus.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus audi nos.
Fili Dei, te rogámus audi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce ei Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, líbera eum (vel eam) Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére ei Dómine.

Communiter ab omnibus dicatur : Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison., postea Pater noster. secreto. Quo finito, dicat Sacerdos :

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum. (vel ancíllam tuam.) ℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eum. (vel eam.)

℣. Nihil profíciat inimícus in eo. (vel ea.) ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.

℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, conservátor animárum, qui quos díligis córripis, et quos récipis pie ad emendatiónem coérces : te invocámus Dómine, ut fámulo tuo, qui (vel fámulæ tuæ, quæ) in córpore pátitur membrórum

debilitátem, grátiam tuam conférre dignéris; ut in hora éxitus sui de córpore, absque mortális peccáti mácula, tibi datóri próprio per manus sanctórum Angelórum tuórum ejus ánima repræsentári mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postmodum, si infirmus adhuc vixerit, dicat Sacerdos sequentem Commendationem, quæ est secundum usum Romanæ Ecclesiæ; et si moriens femina fuerit, mutentur masculina verba in feminina, ubi de ea mentio occurrerit.

PROFICISCERE ánima christiána de hoc mundo: In nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, qui te creávit. In nómine Jesu ✠ Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est. In nómine Spíritus ✠ sancti, qui in te effúsus est. In nómine Angelórum et Archangelórum. In nómine Thronórum et Dominatiónum. In nómine Principátuum et Potestátum. In nómine Chérubim et Séraphim. In nómine Patriarchárum et Prophetárum. In nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum. In nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum. In nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum. In nómine sanctárum Vírginum et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei. Hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

DEUS misericors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem, deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est, et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrimárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

COMMENDO te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei cujus es creatúra commítto: ut cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad Auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat, judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet, liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Ce-

dat tibi tetérrimus Sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus : et fúgiant qui odérunt eum a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei : et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur, et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri Sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

SUSCIPE, Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus.
℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum.
℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis.
℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ.
℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis et de flamma ignis.
℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.
℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres Púeros de camíno ignis ardéntis et de manu regis iníqui.
℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus.
℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam, Vírginem et Mártyrem tuam, de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus.

℟. Amen.

Oratio.

COMMENDAMUS tibi Dómine ánimam fámuli tui N. precamúrque te Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero : quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit : sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DELICTA juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine : sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti, et elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt : ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis : præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen. (Ex Rituali Romano.)

¶ Si anxiatur adhuc anima, dicantur hi Psalmi, videlicet : Psalmus 117. Confitémini Dómino, pag. 24., et totus Psalmus 118. Beáti immaculáti. per Horas distributus, pag. 28. et seqq. sine Glória Patri.

¶ Si autem, expletis his omnibus, nondum obierit, recedant, relinquentes ibi Crucem et Aquam benedictam. Et Prior de aliquibus Fratribus provideat, qui remaneant ibidem, et dicant Psalterium absque Glória Patri.

SUFFRAGIA EGRESSA ANIMA DICENDA.

Egressa anima, immediate terminent Fratres Psalmos, quos dicebant per ℣. Réquiem ætérnam. Et fiat Commendatio a Sacerdote, cum stola, in-

cipiente ℟. Subveníte. et ℣. sequentem sine cantu, aliis Fratribus ipsum prosequentibus. Totum autem Commendationis Officium dicatur legendo distincte, quousque inchoandum fuerit a Cantore ℟. Líbera me Dómine.

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini *Suscipiéntes ánimam ejus, Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. — Suscipiéntes. ℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

TIBI, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui, ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

MISERICORDIAM tuam Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, pietátis afféctu pro áliis rogáre cógimur, qui pro nostris supplicáre peccátis nequáquam sufficimus; tamen de tua confísi gratúita pietáte et sólita benignitáte, cleméntiam tuam depóscimus ut ánimam servi tui ad te reverténtem cum pietáte suscípias; adsit ei Angelus testaménti tui Míchael; et per manus sanctórum Angelórum inter Sanctos et eléctos tuos in sínibus Abrahæ, Isaac et Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenus liberáta de princípibus tenebrárum et de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ aut própriæ iniquitátis, seu fragilitátis confundátur erróribus; sed pótius agnoscátur a tuis, et sanctæ beatitúdinis réquie perfruátur: atque cum magni judícii dies advénerit, inter Sanctos et eléctos tuos resuscitátus, glória maniféstæ contemplatiónis tuæ perpétuo satiétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde incipiat Sacerdos Añam Suscípiat. et Psalmum 113. In éxitu Israel de Ægypto, ut pag. 126., quem Psalmum ceteri prosequantur, terminando ipsum per ℣. Réquiem ætérnam.

Aña. Suscípiat te Christus, qui vocávit te: et in sinum Abrahæ ángeli dedúcant te.

Dicta post Psalmum Antiphona, dicat Sacerdos:

Orémus. Oratio.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui humáno córpori ánimam ad similitúdinem tuam inspiráre dignátus es:

dum te jubénte pulvis in púlverem revértitur, tu imáginem tuam cum Sanctis et eléctis tuis ætérnis sédibus præcípias sociári, eámque de Ægypti pártibus ad te revertentem blande lenitérque suscípias : et Angelos tuos sanctos ei óbviam mittas, viámque illi justítiæ demonstráre, et portas glóriæ tuæ aperíre dignéris. Repélle, quæsumus Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, et agnósce depósitum quod tuum est : súscipe Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero, quia non est álius Deus præter te Dómine, et non est secúndum ópera tua. Lætífica clementíssime Deus ánimam servi tui, et clarífica eam in multitúdine misericórdiæ tuæ : ne memíneris, quæsumus, iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum ejus, quas suscitávit furor mali desidérii : licet enim peccáverit, tamen te non negávit, sed signo fídei insignítus, te qui ómnia et eum inter ómnia fecísti, fidéliter adorávit : Qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde incipiat Sacerdos Añam Chorus angelórum. et Psalmum Diléxi. Et Conventus prosequatur ipsum et alios qui infra notati sunt. In fine omnium dicatur ℣. Réquiem. Poterunt autem Fratres sedere dum dicunt hos Psalmos.

Aña. Chorus angelórum.

Psalmus 114. Diléxi., pag. 130; Psalmus 115. Crédidi., ibidem; Psalmus 116. Laudáte Dóminum omnes gentes., pag. 131.; Psalmus 117. Confitémini., pag. 24.; Psalmus 118. Beáti immaculáti. per Horas distributus, usque ad Psalmum Ad Dóminum cum tribulárer.

Finitis Psalmis stent Fratres et subjungant Añam. Chorus angelórum eum suscípiat, et in sinu Abrahæ eum cóllocet : ut cum Lázaro quondam páupere ætérnam hábeat réquiem.

Orémus. Oratio.

Diri vúlneris novitáte percússi, et quodámmodo córdibus sauciáti, misericórdiam tuam, mundi Redémptor, flebílibus vócibus implorámus, ut Fratris nostri ánimam ad tuam cleméntiam, qui fons pietátis es, reverténtem, blande lenitérque suscípias; et quas illa ex carnáli commoratióne contráxit máculas, tu Deus sólita benignitáte cleménter déleas, pie indúlgeas, oblivióni in perpétuum tradas, atque hanc, laudem tibi cum céteris reddítúram, et ad corpus quandóque reversúram, Sanctórum tuórum cœtibus aggregári præcípias. Qui vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea dicatur Pater noster... Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Non intres in judícium cum servo tuo Dómine. ℟. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

PARTEM beátæ resurrectiónis obtíneat, vitámque ætérnam habére mereátur in cælis per te Jesu Christe Salvátor mundi : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

DEUS, cui soli cómpetit medicínam præstáre post mortem, præsta, quæsumus, ut ánima fámuli tui terrénis exúta contágiis in tuæ redemptiónis parte numerétur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus. Oratio.

FIDELIUM Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Tunc dicant Horas suas qui eas dicere habuerint. Quibus dictis, vel si eas dicere non habuerint, statim incipiatur Psalterium.

DE DELATIONE CORPORIS FRATRIS DEFUNCTI VEL SORORIS DEFUNCTÆ AD ECCLESIAM.

Involuto Corpore et in feretro collocato, congregatis circa ipsum Fratribus, dimittatur psalmodia, finito tamen Psalmo incepto per ℣. Réquiem ætérnam.

Tunc Sacerdos resumat Stolam, si eam deposuit, et aspergens Corpus Aqua benedicta et thurificans, legendo dicat :

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

SUSCIPE Dómine ánimam servi tui, quam de ergástulo hujus sæculi vocáre dignátus es, et líbera eam de princípibus tenebrárum et de locis pœnárum : ut absolúta ómnium vínculo peccatórum, quiétis ætérnæ beatitúdine perfruátur, et inter Sanctos et eléctos tuos in resurrectiónis glória resuscitári mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hac Oratione dicta, Cantor incipiat ℟. Líbera me. cum cantu, et Conventus prosequatur cum Versibus et Resumptionibus a Cantore incipiendis. Et tunc campana pulsetur. Et sic deferatur Corpus in Ecclesiam tali ordine, ut Aqua benedicta præcedat, postea Thuriferarius, deinde Ceroferarii, postea Crux sequatur in medio; post Crucem incedant Fratres eo ordine quo stant in Choro, præcedentibus junioribus, post omnes Sacerdos cum Stola, ultimo Defunctus a quatuor Fratribus, quibus Cantor innuerit deferatur, quos et Conversi sequentes poterunt adjuvare.

℟. Líbera me Dómine de morte ætérna, in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra : Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dies illa dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. —

Quando cæli. usque ad Dum véneris. exclusive. ℣. Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira.— Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Creátor ómnium rerum Deus, qui me de limo terræ formásti, et mirabiliter próprio sánguine redemisti, corpúsque meum, licet modo putréscat, de sepúlcro fácies in die judícii resuscitári : exáudi, exáudi me, ut ánimam meam in sinu Abrahæ Patriárchæ tui júbeas collocári. ℟. Líbera me Dómine.

Venientes autem in Ecclesiam deponant Corpus in Choro, ita ut facies Defuncti Altare respiciat. Deinde illi qui portant Aquam benedictam et Thuribulum ordinent se ad pedes Defuncti, unus hinc et alius inde, versis ad se mutuo vultibus. Ceroferarii vero ordinent se ad caput versis vultibus ad Altare. Frater vero qui Crucem defert, collocet eam ad caput Defuncti, verso vultu Crucifixi ad caput Defuncti, et post Crucem stet Sacerdos.

Finito ℟. Líbera me., dicat Sacerdos alta voce eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue Dómine ánimam ejus.

Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

¶ Si Frater Defunctus Episcopus vel Sacerdos fuerit, dicatur hæc Oratio :

DEUS, qui inter apostólicos Sacerdótes fámulum tuum Pontificáli (vel Sacerdotáli) fecísti dignitáte vigére ; præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Pro alio Fratre Defuncto.

Oratio.

INCLINA Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussisti, in pacis ac lucis regióne constítuas; et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

¶ Pro Sorore defuncta.

Oratio.

QUÆSUMUS Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ : et a contágiis mortalitátis exútam in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hac Oratione finita, ponantur duo cerei accensi super candelabra circa Crucem hinc et inde; et Aqua benedicta et Thuribulum sicut commode poterunt collocentur ibidem.

¶ Porro, si Fratres refectionem intermiserant, redeant ad illam, et fiat quod pag. 202*. notatum est. Provideat autem Prior ne Corpus solum remaneat; sed aliqui Fratres in Choro Psalterium legant.

¶ Quod si refectionem non intermiserant, finita Oratione prædicta Deus, qui inter apostólicos Sacerdótes., vel Inclína Dómine., residentes in Choro incipiant Psalterium ubi in infirmitorio dimiserant.

Horas suas suis temporibus, Psalterium intermittentes, diligenter cantent; et expletis Horis, incipiant in Psalterio ubi dimiserant.

Si tali hora obierit ut pro eo Missa celebrari possit in Conventu, eo die sepeliatur : sin autem, in crastinum reservetur; vel eodem die sepeliatur post Vesperas, maxime in æstate. Si autem in hora vespertina moriatur, in crastinum reservetur.

Cum vero in crastinum reservatur, agantur in nocte circa eum Vigiliæ, hoc modo : Sacrista noctem dividat in duas Vigilias communiter, prout poterit. In prima Vigilia vigilet dexter Chorus, dicendo Psalterium; et circa finem primæ Vigiliæ, cum eis visum fuerit, dicant Matutinas suas legendo. Quibus dictis, cum prima Vigilia transacta fuerit, pulsentur Matutinæ; et aliis Fratribus in Chorum venientibus, eant dormitum, qui vigilaverant. Qui vero illa hora surrexerint, Matutinarum Officium cantando expleant diligenter. Quo finito, et dicto Pretiósa., vigilent, sicut primi, dicendo Psalterium.

Nullus Fratrum mittatur extra, usquequo Defunctus sepeliatur, nisi magna necessitas immineat. Quamdiu etiam Corpus est in Choro, non sedeant Fratres in cellis, vel in locutorio, sed stent circa Corpus et dicant Psalterium. Qui Officiis deputati sunt, assistant Defuncto quantum poterunt.

Si competenter fieri potest, priusquam Frater sepeliatur, debet pro eo in Conventu celebrari Missa. Si non, quam citius commode poterit, celebretur solemniter pro eo.

Debent etiam pro ipso fieri Vigiliæ Mortuorum (totum Officium Defunctorum) ipsa die qua sepelitur, si pro eo factæ non fuerint a Conventu, antequam sepeliatur. Quod si nec ipsa die possint, fiant quam citius temporis opportunitas occurrerit. Prædictæ Vigiliæ sufficiant pro obligatione Hebdomadæ, neque Fratres ad alias illa Hebdomada teneantur.

Quæ superius scripta sunt, servanda sunt circa Fratrem a Conventu in quo moritur, sive in suo, sive in Conventu alieno moriatur. Si extra Conventum suum Frater obierit, audita morte ipsius, fiant nihilominus pro eo dictæ Vigiliæ in suo Conventu, et Missa similiter celebretur. Quæ etiam facienda sunt pro Magistro Ordinis per totum Ordinem, et pro Priore Provinciali in quolibet Conventu Provinciæ sibi commissæ, audita morte ipsorum. Missam pro Fratre defuncto, si commode potest, debet Prælatus major cantare, et totum Officium facere. Fratres hospites et infirmi, qui commode possunt, ad exitum morientis et ad sepulturam veniant, et stent in ordine suo.

¶ Officium vero sepulturæ fiat ut in Processionario notatum est.

INDEX ALPHABETICUS

RERUM QUÆ POST PROPRIUM SANCTORUM HABENTUR.

LAUS DEO

ERRATA		CORRIGE
	IN PSALTERIO	
	Pag. 9. col. 1. lin. 28.	
trepidavérumt		trepidavérunt
	Pag. 51. col. 2. lin. 16.	
singillátim		sigillátim
	IN I. PARTE	
	Pag. 196. col. 1. lin. 15.	
séquiturut		séquitur ut
	Pag. 201. col. 2. lin. 7.	
Ex Patri		Ex Patre
	Pag. 242. col. 1. lin. 28.	
Ex noc loco		Ex hoc loco
	Pag. 291. col. 1. lin. 8.	
propria		prima
	Pag. 295. col. 1. lin. 3. et lin. 4.	
et nisi in Officio Defunctorum. *Prædicta verba sunt omittenda.*		
	Pag. 861. col. 2. lin. 21.	
Póntifem		Póntifex
	Pag. 1047. col. 1. lin. penult.	
videdátur		videbátur
	IN II. PARTE	
	Pag. 170. col. 2. lin. 10.	
firmát sunt		firmáti sunt
	Pag. 185. col. 1. lin. 34.	
Jesu Christi		Jesu Christe
	Pag. 186. col. 1. lin. 28.	
Míséricos		Mísericors
	Pag. 476. col. 2. lin. 23.	
DUPLEX		SIMPLEX
	Pag. 486. col. 2. lin. 4.	
Vírginis		Vírgines
	Pag. 603. col. 2. lin. 31.	
María		Maríam

In nominibus *Alexandría* et *Antiochía* penultimam, in voce vero *Eucharístia* antepenultimam acue syllabam. In voce vero *bravium* penultimam acue syllabam, quandocumque soluta oratio fuerit; ubi vero rythmica, licentia poetica, pro conditione carminis, utere.

Alia, eaque fortasse graviora, Lector benevole, notabis errata, quæ non tibi soli in tuo Breviarii exemplo, quæsumus, corrigas, sed Fratribus editoribus indicare digneris.

MUTANDA ET ADDENDA

Solemnitas sanctissimi Nominis Jesu Dominica prima post Octavam Epiphaniæ deinceps in toto Ordine celebrabitur. Die vero decima quinta Januarii, de B. Francisco de Capillas Martyre O. P. fiet Officium cum Memoria S. Mauri Abbatis.

Die undecima Februarii, amandata in diem vigesimam Desponsatione B. Mariæ Virginis, de Apparitione ejusdem agetur Officium, ut in priore parte Breviarii, pag. 1211. notatum est.

Die vigesima octava Novembris legendum erit Officium de B. Zedislava O. P. quod in priore parte Breviarii, pag. 1210. positum est.

Pag. 233 : col. 2. lin. 28. in Litaniis SS. Nominis Jesu, dicto* Per Ascensiónem tuam líbera nos Jesu., *addatur :* Per sanctíssimæ Eucharístiæ institutiónem tuam líbera nos Jesu.

Pag. 235. Post Litanias SS. Cordis Jesu, addesis Litanias S. Joseph.*

LITANIÆ S. JOSEPH SPONSI B. MARIÆ V.

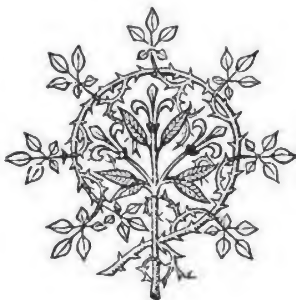
Kyrie eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Proles David ínclyta, ora.
Lumen Patriarchárum, ora.
Dei Genitrícis Sponse, ora.
Custos pudíce Vírginis, ora.
Fílii Dei nutrítie, ora.
Christi defénsor sédule, ora.
Almæ Famíliæ præses, ora.
Joseph justíssime, ora.
Joseph castíssime, ora.
Joseph prudentíssime, ora.
Joseph fortíssime, ora.
Joseph obedientíssime, ora.
Joseph fidelíssime, ora.
Spéculum patiéntiæ, ora.
Amátor paupertátis, ora.
Exémplar opíficum, ora.
Domésticæ vitæ decus, ora.
Custos vírginum, ora.
Familiárum cólumen, ora.
Solátium miserórum, ora.
Spes ægrotántium, ora.
Patróne moriéntium, ora.
Terror dæmonum, ora.

Protéctor sanctæ Ecclésiæ, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Orémus. Oratio.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es : præsta, quæsumus, ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis : Qui vivis et regnas per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.



DOMINICA PRIMA
POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.
SS. NOMINIS JESU.
TOTUM DUPLEX.

Omnia ut in j. parte die xv. Januarii notatum erat, omissa tamen Memoria S. Mauri Abbatis.

DIE XV. JANUARII.
B. FRANCISCI DE CAPILLAS
MART. ORD. PRÆD.
TOTUM DUPLEX. Oratio.

DEUS, qui beáti Mártyris tui Francísci fidem mirábili constántia roborásti : concéde propítius Ecclésiæ tuæ ut ejus précibus adjúta, novos ubíque fídei triúmphos celebráre mereátur. Per.

In j. Vesperis et Laudibus Memoria S. Mauri Abbatis.

Oratio.

INTERCESSIO nos, quæsumus Dómine, beáti Mauri Abbátis comméndet : ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per.

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Exístimo. de Communi unius Martyris non Pontificis, pag. 49*.

IN II. NOCTURNO.
Lectio iv.

FRANCISCUS, qui primus, inter præcónes apostólicos, fidem Christi in Sinénsi Império sánguine suo erat obsignatúrus, in óppido Baquerin de Campos, Palentínæ diœcésis, piis nobilibúsque paréntibus natus est. A puerítia ad virtútem institútus, décimo séptimo ætátis anno, perfectióris vitæ cúpidus, Ordinem Prædicatórum ingréssus, in cœnóbio sancti Pauli Vallisoletáno tyrocínii cursum et stúdia explévit. Vix diáconus, cum novísset sacros operários desiderári in ínsulis Philippínis, eam missiónem pétiit et impetrávit. Itaque Manílam conténdit : inde sacerdótio auctus, missus est ad provínciam Cagaian, ubi per annos decem apostólicæ vitæ labóres cum fidelíssima legum sui Ordinis observántia conjúnxit. Ac si martyrium præsentíret, corpus vário tormentórum género, præter assíduum jejúnium, afflictábat. Dies étiam noctésque versabátur in valetudinário, a frátribus Prædicatóribus erécto, ut ægrótos juváret. Demum ardentíssimi sui voti compos factus, ad Sinénse Impérium perréxit, ibíque, in província Fokiénsi, cum sóciis nulli parcens labóri, innúmeras ánimas Deo lucrifécit.

Lectio v.

HÆC inter, pace turbáta, Tártari, occupáta per vim latíssima étiam província Fokiénsi, ab infidélibus Sinénsibus provocáti, bellum atrox christiánæ fídei indixérunt. Captus proínde Dei Servus, qui se pro animárum salúte Deo víctimam géstiens obtúlerat, ad magistrátum fuit dedúctus. Interrogátus primum de fide, mox de prætório in prætórium pulsus, plúribus calúmniis ac probris impetítus, Christum constánter conféssus est. Inhumánum porro supplícium, quo pedum malléoli dúplici asse constringúntur usque ad óssium disjunctiónem, tam

forti ánimo hilaríque vultu sustínuit, ut judex veheménter mirarétur. Iterum vero interrogátus, flagris dilacerátus est: póstea fere exánimis tractus in cárcerem, ubi præcípui sontes cápitis damnáti detinebántur, sui aspéctu, non modo horum, sed ipsórum custódum pietátem excitávit, qui Christiáno cuídam permisérunt ut cibos eídem afférret, ne, prout iníquus judex decréverat, fame períret. Quam pietátem Vir Dei in eórum salútem ita convértit, ut carcer ille templum Dei vivi eváderet.

Lectio vj.

FUSTIBUS dénuo cæsus, post paucos dies, dum in cárcere orans, Dolorósa sacri Rosárii Mystéria recóleret, accítus fuit a militári præfécto, qui terríbili voce increpátum, duris convíciis véluti traditórum ducem et caput affécit statímque occídi jussit. Franciscus ítaque, divíni Agni mansuetúdinem imitátus, seque totum Deo comméndans, gládio percússus, triúmphans migrávit in cælum, die décima quinta Januárii, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Sacrum ejus corpus, extra mœnia civitátis a bárbaris projéctum, duos menses insepúltum jácuit, donec a Christiánis fere íntegrum repértum, honorífice repósitum fuit. At póstea, novis obórtis persecutiónibus, Missionáriis Ordinis Prædicatórum vi eréptum ac loco plane occúlto sepúltum est. Caput tamen Mártyris, a córpore sejúnctum, prius Manílam, deínde ad cœnóbium sancti Pauli Vallisoletánum fuit translátum, ubi religióse adhuc asservátur. Statim ab ejus passióne, martyrii causa apud Sedem Apostólicam introdúcta, sed ob vários rerum evéntus suspénsa, tandem sub Pontificátu Pii Papæ Décimi felíciter fuit absolúta. Itaque die secúnda Maii, anno millésimo nongentésimo nono, in Basílica Vaticána Protomártyr Sinénsis Beatórum fastis adscríptus est.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium Nisi granum fruménti. de Communi unius Martyris non Pontificis, pag. 50*.

Imprimi potest.

Fr. HYACINTHUS-M. CORMIER,
Magister Generalis Ord. Præd.

Typis Societatis S. Joannis Evangelistæ. — Romæ-Tornaci.

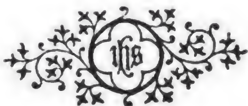
SANCTORUM PATRONORUM

REGNI POLONIÆ

OFFICIA PROPRIA

AD USUM

SACRI ORDINIS FRATRUM PRÆDICATORUM



ROMÆ—TORNACI

Typis Societatis Sancti Joannis Evangelistæ

DESCLÉE ET SOCII

S. Sedis Apost. et S. Rituum Congr. Typogr.

1909

Hæc Officia, diversis temporibus approbata et concessa, ad usum Fratrum Prædicatorum Provinciæ Galitiæ, typis edi permittimus.

Romæ, die 25 Septem. 1909.

L. † S. Fr. Hyacinthus Mª CORMIER o. p.

Magister Generalis.

INDEX FESTORUM

SS. PATRONORUM REGNI POLONIÆ

(ADD. : DECRETA QUOAD RESPECTIVA OFFICIA ET RITUS FESTI)

1.) Die 2. Martii. S. Helenæ, Vid. Duplex. Pro universo Regno Poloniæ concessum ex S. Rit. Congr. indulto 10 Dec. 1740, annuente Benedicto XIV.

2.) Die 4. Martii. S. Casimiri, Conf. Tot. Duplex 1. clas. Inter Patronos *principales* Regni Pol. et M. D. Lithaniæ collocatus est indulto Papæ Leonis X.

3.) Die 23. Aprilis. S. Adalberti, Ep. et Mart. Tot. Duplex 1. clas. Patronus princ. Regni Poloniæ, ut patet ex dec. S. Rit. Congr. 15. Sept. 1763.

4.) Die 4. Maii. S. Floriani, Mart. Tot. Duplex. (Crac. 1. clas.) Decretum annumerans illum inter SS. Patronos regni Poloniæ non inveni; semper tamen qua talis colitur et recensetur in diversis editionibus Missalis et Breviarii.

5.) Dis 8. Maii. S. Stanislai Ep. et Mart. Tot. Duplex 1. clas. (Cracoviæ de præcepto). Patronus principalis Regni Poloniæ, cum omnibus prærogativis, quæ hujusmodi Patronis a S. Sede tribuuntur, ornatus, ut patet ex S. R. C. 13. Julii 1754.

6.) Dom. I. post Oct. Trin. (III. p. Pent.). B. Jacobi de Strepa, Ep. Conf. Tot. Duplex. — (Leopoli Tot. Duplex 1. clas.). Cultum approbavit Pius Papa VI. die 11. Sept. 1790.

7.) Domin. proxima post Oct. SS. Apost. Petri et Pauli. B. Joannis de Dukla, Conf. Tot. Duplex 1. clas. Compatronus principalis Regni Poloniæ. S. R. C. 1749.

8.) Die 5. Julii. SS. Cyrilli et Methodii Conf. Tot. Duplex 1. clas. (Solum pro Conv. Cracoviensi S. R. C. 20. Aug. 1907).

9.) Die 4. Julii. Festum Divisionis SS. Apostolorum. Tot. Duplex. Quando hoc festum institutum fuit, desunt documenta. Constat tamen ex historia Regni Poloniæ, ante a. 1300. hunc diem fuisse SS. Apostolis jam consecratum.

10.) Die 18. Julii. B. Simonis de Lipnica, Conf. Duplex. S. Rit. Congr. 28. Aug. 1734.

11.) Domin. post 24. Julii. B. Cunegundis, Virg. Tot. Duplex 1. clas. Compatr. principalis Regni Poloniæ. S. R. C. 3. Aug. 1715. — Offic. pro utroque Clero S. R. C. 10. Martii 1725.

12.) Domin. II. p. Oct. Assumpt. B. M. V. S. Joachim. Tot. Duplex 1. clas. Patronus principalis Regni Poloniæ institutus est a Benedicto XIV. per Breve Apost. 29 Jan. 1751.

13.) Domin. proxima post Fest. S. Matthæi Apost. et Evang. B. Ladislai de Gielniów, Conf. Tot. Duplex 1. clas. Patronus principalis — ex Decr. S. R. C. 14. Julii 1753. approbante Benedicto XIV.

14.) Die 28. Septembris. S. Venceslai, Mart. Tot. Duplex. (Cracoviæ solum, utpote Titularis Patronus Eccles. cath.).

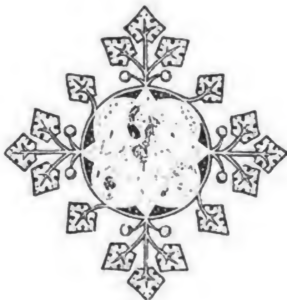
15.) Domin. II. Octobris. B. Vincentii Kadlubek, Conf. Tot. Duplex. (Pro Diœc. Cracoviensi). Ex concessione S. R. C. 29. Jan. 1766.

16.) Domin. IV. Octobris. S. Joannis Cantii, Conf. Tot. Duplex 1. clas. Compatronus principalis Regni Poloniæ. S. R. C. 16. Febr. 1737. Missa propria approbata die 23. Dec. 1767.; Hymnos revisit et ab utroque Clero recitari posse indulsit S. R. C. die 21. Jan. 1769.

17.) Die 15. Octobris. S. Hedvigis, Vid. Tot. Duplex. Patrona minus principalis Regni Poloniæ.

18.) Die 25. Octobris. Festum Gratiarum Actionis. Tot. Duplex. Concessum ab Urbano VIII. prout legitur in Lectionibus pro II. Noct.

19.) Domin. post XIII. Novemb. S. Stanislai Kostka, Conf. Tot. Duplex 1. clas. Patronus principalis Regni Poloniæ declaratus a Clemente Decimo a. D. 1674.



OFFICIA PROPRIA

SS. PATRONORUM REGNI POLONIÆ

AD USUM

S. ORDINIS FRATRUM PRÆDICATORUM

PARS PRIMA

DIE II. MARTII.
In Festo
S. HELENÆ IMPERATR.
Viduæ.

DUPLEX. Oratio.

DOMINE Jesu Christe, qui locum, ubi Crux tua latébat, beátæ Hélenæ revelásti, ut per eam Ecclésiam tuam hoc pretióso thesáuro ditáres : ejus nobis intercessióne concéde ; ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ præmia consequámur. Qui vivis et regnas.

IN II. NOCTURNO.

Sermo S. Joánnis Chrysóstomi.

Lectio iv.

VENIT ergo Hélena, cœpit revísere loca sancta ; infúdit ei Spíritus ut lignum Crucis requíreret, accéssit ad Gólgotham, et ait : Ecce locus pugnæ, ubi est victória? quæro vexíllum salútis, et non invénio. Ego, inquit, in regnis, et Crux Dómini in púlvere? Ego in aulis, et in ruínis Christi triúmphus? Ille adhuc latet, et latet palma vitæ ætérnæ. Quómodo me redémptam árbitror, si redémptio ipsa non cérnitur? Vídeo, quid égeris, diábole, ut gládius, quo perémptus es, obstruerétur. Sed Isaac obstrúctos ab alienígenis púteos eruderávit, nec latére aquam passus est. Tollátur igitur ruína, ut vita appáreat. Promátur gládius, quo veri Golíæ caput est amputátum. Aperiátur humus, ut salus fúlgeat. Quid egísti, diábole, ut abscónderes lignum, nisi ut íterum vinceréris?

Lectio v.

VICIT te María, quæ génuit triumphatórem, quæ sine imminutióne virginitátis édidit eum, qui crucifíxus vínceret te, et mórtuus subjugáret. Vínceris et hódie, ut múlier tuas insídias deprehéndat. Illa quasi sancta Dóminum gestávit, ego Crucem ejus investigábo. Illa generátum dócuit, ego resuscitátum. Illa fecit ut Deus inter hómines viderétur, ego ad remédium peccatórum divínum de ruínis elevábo vexíllum. Aperit ítaque humum, décutit púlverem : tria patíbula confúsa réperit, quæ ruína contéxerat, inimícus abscónderat. Sed non pótuit obliterári Christi triúmphus. Incérto hæret ut múlier : sed certam indáginem sanctus Spíritus inspírat.

Lectio vj.

QUÆSIVIT clavos, quibus crucifíxus est Dóminus, et invénit. De uno clavo frænos fíeri præcépit, de áltero diadéma intéxuit : unum ad decórem, álterum ad devotiónem vertit : visitáta est María, ut Evam liberáret : visitáta est Hélena ut Imperatóres redimeréntur. Misit ítaque fílio suo Constantíno diadéma gemmis insignítum, quas pretiósior ferro innéxas Crucis redemptiónis divínæ gemma connécteret, misit et frænum. Utróque usus est Constantínus, et fidem transmísit ad pósteros reges. Princípium ítaque credéntium Imperatórum sanctum est, quod super frænum : ex illo fides, ut persecútio cessáret, devótio succéderet. Sápiens Hélena, quæ Crucem in cápite regum levávit et locávit, ut Crux Christi in régibus adorarétur. Non insoléntia ista, sed píetas est, cum defértur sacræ redemptióni. Bonus ítaque clavus Románi Impérii, qui totum regit orbem, ac vestit príncipum frontem, ut sint prædicatóres, qui persecutóres esse consuevérunt.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum cœlórum thesáuro, de Com. nec Virg. nec Mart.

DIE XXIII. APRILIS.

In Festo

S. ADALBERTI

EPISC. ET MART. TOTUM DUPL.

IN UTRISQUE VESPERIS.

Hymnus.

O MARTYR invictíssime,
Ex fórtibus fortíssime,
Quis glorióso cántico
Nomen tuum sat cóncinat?

AFFLATUS almo númine,
Oras adis Pannóniæ
Ibíque regem dógmate,
Prolémque firmas chrísmate.

URBES Polóniæ petis
Veræ salútis núntius,
Pastor bonus Christi fidem
Verbo Dei doces pridem.

TANDEM Porússis fínibus
Ponis triúmpho términum,
Gentes rebélles ínferi
In te furórem súscitant.

STANT veritátis ínvidi,
Dum Sacra ad aram pérficis,
Fódere corpus láncea
Manus feróces non pavent.

HIC semivívi córporis
In frusta membra díssecant,
Caput triúmpho glóriæ
Cœlis in hasta súblevant.

O victor ergo nóbilis!
Dum te coléntes psállimus,
Tuus triumphális dies
Implóret indulgéntiam.

E Christiánis pártibus
Belli timóres éxcute,
Pacem, precámur, ímpetra,
Donum tui sit Sánguinis.

QUÆSUMUS Auctor ómnium etc.

PRÆSTA, beáta Trinitas,
Divína dones Unitas,
Nobis Adalbérti prece
Cœli meréri glóriam.
Amen.

Oratio.

TUAM nobis indulgéntiam, quæsumus Dómine, beátus Adalbértus Epíscopus et Martyr implóret, ut et delícta nobis cleménter ignóscas, et benefícia desideráta concédas. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

HYMNIS canánus Mártyrem
Apostolúmque, Præsulem
Bohémiæ, Polóniæ,
Hungáriæ, Porússiæ.

NATUS Comes hic nóbilis
Morbo puer pressus gravi
Voto paréntum fit Deo
Cœlo patens oblátio.

CRESCIT pius vir témperans,
Fit Spíritu plenus Dei,
Scriptúra sacra díscitur,
Prius domo non míttitur.

ADIT cathédram Póntifex
Sedens equo, fræno levi,
Sancto futúro Præsuli
Soli reclámant ínferi.

DENOS alébat páuperes,
Humi cubábat lánguidus;
Mox éxcitat somnum lapis,
Nox dormiéntem non videt.

JUSTUS, pudícus, sóbrius,
Formam ferens Antistitum,
Per signa, per mirácula
Exémpla tradit ómnibus.

CHRISTUS vidétur vénditus,
Gregem dolet depérditum,
Præcépta contémni videt,
Gentis salúti próvidet.

HASTIS pio dum Præsuli
Necem parant incréduli,
Confóssus aris víncitur,
Dum vincit, interfícitur.

AURI levi sat póndere
Corpus redémptum vénditur;
Gnesnam suis redúcitur,
Pastor salútis rédditur.

QUÆSUMUS, Auctor ómnium, etc.

JESU, Redémptor ómnium,
Dimítte nostra crímina,
Da Mártyris per præmia
Ætérna nobis gáudia.
Amen.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

ADALBERTUS Epíscopus Pragénsis, in Bohémia nobilíssimis paréntibus, Sláunico Libicénsi cómite, ac Strzezysláva natus, Voytéchus ántea pátrio sermóne dictus fuit : ab Epíscopo autem Magdeburgénsi Adalbérto, apud quem deínceps pie ac honestíssime educátus est, álterum nomen accépit. Postquam Ditmáro in Episcopátu Pragénsi succéssit, eum sanctíssime in magna vitæ continéntia, pietáte, pauperúmque cura, gessit. Propter contumácis tamen pópuli grávia peccáta, desérere illum coáctus, Sedem Apostólicam hac de re consultúrus, in Itáliam se cóntulit. Peregrinatióne Jerosolymitána, quam institúerat, intermíssa, Romæ Leóni abbáti sancti Bonifácii commendátur. Ibi cum in religiósa vita quinquénnium exegísset, a Pragénsibus, pertæsis orbitátis, dénuo revocátur. Príncipis ipsíus, et Archiepíscopi Moguntíni núntiis precibúsque exorátus Póntifex, redíre Adalbértum ad suos jubet.

Lectio iij.

RECIPIUNT læti réducem : non diu tamen illi obtémperant; sacras enim ædes invádunt, sontésque, qui ad illas confúgerant, per vim eréptos interfíciunt. Iterum illos déserit Adalbértus; animóque ad converténdas gentes álias, et ad Martyrium destináto, ut benedictiónem tamen Sedis Apostólicæ obtíneat, Romam revértitur. Dénuo Pragénses, et Moguntíni, Adalbértum répetunt.

Cumque jussu Pontíficis íterum ad illos redíret, tres fratres suos ab eis cæsos esse cognóscit. Pragénsem ergo viam præclúsam sibi, mentésque illórum a se alienátas esse videns, Deo grátiis actis, converténdi gentes, quod Románus Póntifex probáverat, institútum suum proséquitur. Hungáriam cum Rege Giéza, ejúsque fílio sancto Stéphano in fide Christi confírmat; Polóniam vicínam, cognatámque Bohémis suis gentem, salutáribus præcéptis copiósius ínstruit. Post triénnium autem Radzíno fratre in Archiepiscopátum Gnesnénsem suffécto, ipse in Prússiam, idólis adhuc et dæmónibus serviéntem, profíciscitur. Ibi dum religiónem christiánam disseminâret, apud Fischáusum, sinus venética óppidum, inter sacrificándum confóssus, et in partes disséctus est. Corpus ejus a Boleslâo Chabro príncipe Polóniæ póstea redémptum, et in Treménse monastérium prius, deínde Gnesnam Metrópolim honoríffice translátum est.

In Pretiósa Evang. Ego sum Pastor bonus, ut in Dom. j. post Oct. Paschæ.

AD LAUDES.

Hymnus.

O CHRISTE, robur Mártyrum,
Decus, coróna, præmium,
Firmans Adalbértus fidem
Pro teste fudit sánguinem.

PASTOR bonus Christi gregis
Depérditas quærens oves,
In innocénti sánguine
Pro víctima vitam dedit.

QUI tot labóres pértulit,
Ut ad salútis páscua
Oves redúcat pérditas
Fidéque servet créditas.

NUNC efficácem grátiam,
Petat suis fidélibus,
Noscat gregem semper suum,
Quem prótegat, pascat, regat.

PRÆSUL Bohémis, qui prius
Sevérus et mitis fuit,
Nunc mítius det ómnibus
Cœléste desidérium.

VIGILIIS, jejúniis
Carnem subégit spíritu,
Discámus et nos sénsuum
In spíritu custódiam.

A vanitáte sæculi
Cor atque sensus líberet,
Quærámus, ut semper Deum
Jesúmque, cordis gáudium.

QUÆSUMUS Auctor ómnium, etc.

PRÆSTA, beáta Trínitas, ut in Vesp.

DIE IV. MAII.

In Festo S. FLORIANI. MARTYRIS.

TOTUM DUPLEX.

Oratio.

DEUS, qui nos beáti Floriáni Mártyris tui solemnitáte lætíficas; concéde propítius : ut cujus gloriósum triúmphum venerámur in terris, societátis ejus lætítiam adipísci mereámur in cœlis. Per Dóminum.

IN NOCTURNO.

Lectio ij.

FLORIANUS Martyr passus sub Diocletiáno et Maximiáno Imperatóribus, persecutióne décima, eáque última. Cum Théciæ audivísset, quadragínta mílites, qui sub ejus signis aliquándo stipéndia merébant, Lauréacum Noríci mar-

tyrii causa ablegátos, ac ibi váriis torméntis consúmptos esse, festíne ad illud óppidum se cóntulit, turpe putans veteránum in tam pulchra victória a tyrónibus vinci. Comprehénsus sístitur Aquilíno præfécto. Qui cum in confessióne Jesu Christi constánter perseveráret, præfécti jussu, fústibus semel atque íterum cæditur in scápulis, deínde ferro acúto gráviter verberátur. Ad extrémum saxo ad collum appénso, in flúvium Anasum déjici jubétur. * Gaudens ibat a conspéctu júdicis Floriánus. Ad pontem ubi venit, ímpetrat oratiónis tempus; in qua cum tota hora commorarétur, audácior quidam accúrrit ac Mártyrem in flúvium dejécit, in quem conféstim cécidit calígo et ténebræ. Sed ecce Dei servis sérviunt ómnia; depórtat flúvius Sancti corpus, et ad saxum expónit. Míttitur a Deo inusitátæ magnitúdinis áquila, quæ corpus Sancti ab omni protéxit injúria. Appáret demum in somnis piæ cuídam mulíeri Valériæ, ac, ut corpus suum condat, ádmonet. Romam póstea transfértur, ac cum Princípibus Diáconis Stéphano et Lauréntio collocátur magno Urbis solátio ac præsídio. Nam ejusadvéntu omnis barbarórum furor, qui tunc Urbem, ac univérsam Itáliam vexábat, resédit, paxque, optáta restitúta est.

Lectio iij.

TANDEM anno Dómini millésimo centésimo octuagésimo tértio, Casimírus bello et pace clarus, Polóniæ Princeps, una cum Gedeóne Epíscopo Cracoviénsi, ad Lúcium Tértium Summum Pontíficem mittunt, precántes, ut illis alicújus e sanctis Martyribus ossa impertiátur, qui genti et úrbibus contra Prussos, Tártaros, aliásque bárbaras gentes, pro muro et vallo esset. Mittúntur ergo per Ægídium Epíscopum Mutinénsem sacra ossa. Gens tota cum rege suo ad septem milliária tanto hóspiti óbviam effúsa prodit. Depónitur honorífice Martyr in templo a Casimíro extrúcto, pars córporis in primárium templum defértur, ac in marmóreo altári inclúditur. Et sicut Jerosólyma Stéphano, Roma Lauréntio, ita suo gaudet Polónia Floriáno.

In Pretiósa Evang. Ego sum vitis vera. de Com. Mart.

DIE VIII. MAII.

In Festo

S. STANISLAI.

EPISC. ET MART. P. R. P.

TOTUM DUPLEX.

Omnia ut xj. Maii, præter hic posita.

Hymnus.

Composit. a F. Vinc. de Kietze Ord. Præd.

Ad Vesperas dicatur totus, in Matutinis dividatur.

GAUDE, mater Polónia,
Prole fœcúnda nóbili,
Summi Regis magnália
Laude frequénta vígili.

CUJUS benígna grátia
Stanislái Pontíficis
Passiónis insígnia
Signis fulgent miríficis.

HIC certans pro justítia,
Regis non cedit fúriæ :
Stat pro plebis injúria,
Christi miles in ácie,

TYRANNI truculéntiam
Qui dum constánter árguit.
Martyrii victóriam,
Membrátim cæsus méruit.
NOVUM pandit miráculum,
Splendor in Sancto cœlicus,
Redíntegrat corpúsculum
Sparsum cœléstis médicus.

AD LAUDES.

Hymnus.

SIC Stanisláus Póntifex
Transit ad cœli cúriam,
Ut apud Deum ópifex
Nobis implóret véniam.
POSCENTES ejus mérita,
Salútis dona réferunt :
Morte prævénti súbita
Ad vitæ portum rédeunt.
CUJUS ad tactum ánnuli,
Morbi fugántur túrgidi :
Ad locum sancti túmuli
Multi curántur lánguidi.
SURDIS auditus rédditur,
Claudis gressus offícium :
Mutórum lingua sólvitur :
Et fugátur dæmónium.
ERGO, felix Cracóvia,
Sacro dotáta córpore,
Deum, qui fecit ómnia,
Bénedic omni témpore.
SIT Trinitáti glória,
Laus, honor, jubilátio :
De Mártyris victória
Sit nobis exultátio. Amen.

Temp. Pasch. Quæsumus Auctor ómnium. etc.

IN NOCTURNO.

Ex Epístola B. Pauli Apóstoli ad Hebræos.

Lectio j. Cap. 5.

OMNIS Póntifex ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in iis, quæ sunt ad Deum, ut ófferat dona et sacrifícia pro peccátis; qui condolére possit iis, qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúmdatus est infirmitáte; et proptérea debet quemádmodum pro pópulo, ita étiam pro semetípso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi honórem, sed qui vocátur a Deo, tanquam Aaron. Sic et Christus non semetípsum clarificávit, ut Póntifex fíeret : sed qui locútus est ad eum : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

In Pretiósa Evang. Ego sum Pastor bonus,ut in Dom. j. post Oct. Paschæ.



Memoriae Dominicae et Feriae

Antiphonae propriae

Per annum

Sabbato ad Vesp: Vespertina oratio ascen ad Te Dom
Et descendat super nos misericordia

In Vesperis : Dirigatur Domine oratio mea
Sicut incensum in conspectu tuo

In Laudibus: Dominus regnavit
Decorem induit

Tempore Adventus

In Vesperis : Rorate coeli desuper et nubes plua
justum
Aperiatur terra et germinet Salva

In Laudibus: Vox clamantis in deserto
Parate viam Domini

Tempore Quadragesimae

In Vesp: Angelis suis Deus mandavit de Te
Ut custodiant Te in omnibus viis

Ad Laud: Scuto circumdabit te veritas eius
Non timebis a timore nocturno

Tempore Passionis

In Vesp: Eripe me Domine ab homine malo
A viro iniquo eripe me

In Laud : Eripe me de inimicis meis, Deus meus
Et ab insurgentibus in me libera me

Tempore Paschali

In Vesp: Mane nobiscum Domine alleluia
Quia advesperascit, alleluia

In Laud. Gavisi sunt discipuli alleluia
Viso Domino alleluia

Commune unius Apostoli (Evang)

In I. Vesperis

℣. In omnem terram exivit sonus eorum
Et in fines orbis terrae verba eorum

In Laudibus

Annuntiaverunt opera Dei
Et facta eius intellexerunt

Commune unius Martyris

In I Vesperis

I. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine san-
guinem suum fudit, nec terrenae dignitatis glo-
riam quaesivit (qui minas judicum non timuit
sed ad caelestia regna feliciter pervenit
V Gloria et honore coronasti eum Domine